LEXICON

BIBLIOGRAPHICUM.

TOMUS PRIMUS

A — C.

LEXICON BIBLIOGRAPHICUM

SIVE

INDEX EDITIONUM ET INTERPRETATIONUM

SCRIPTORUM GRAECORUM

TUM SACRORUM TUM PROFANORUM.

CURA ET STUDIO

S. F. G. HOFFMANN

D. PH. ET AA. LL. M.

TOMUS PRIMUS

A — C.

LIPSIAE

SUMPTIBUS J. A. G. WEIGEL

MDCCCXXXII.

VIRIS

ILLUSTRISSIMIS ET ORNATISSIMIS

FRIDERICO JACOBSIO

GODOFREDO HERMANNO

GUILIELMO DINDORFIO

D. D. D.

AUCTOR.

Pauca tantum mihi sunt praefanda, cum nunc non id agam, ut de consilio meo, deque rationibus, quas in hocce retractato opere secutus sim, neque etiam de subsidiis litterariis, ne iis quidem, quae novissimo tempore tum apud nos tum apud exteros prodierunt, quibusque omnibus diligenter usus sum, exponam; acta enim agerem si vellem aliis iam probata repetere. Ipsum hocce volumen evolventi satis apparebit. Praeterea quod ad accuratam librorum descriptionem attinet, hoc solum addendum mihi esse duxi, non in eo tantum me laborasse, ut librorum amatoribus consulerem, sed etiam inprimis ut ipsas litteras promoverem; ideoque ad Fabricii Bibliothecam graecam, quia editio nova nondum absoluta indice caret, diligenter provocavi, atque operam dedi, ut tam editionum versionumque indolem, quam historiam earum criticam, quoad unius vires tantum opus non superaret, satis enuclearem: et hac in re me quam ceteros plus praestitisse nemo non videt; quamquam a me quoque non pauca adhuc intacta esse relicta bene scio. At — ultra posse nemo obligatur! Et ne ii quidem, qui uni tantum scriptori operam suam navaverunt, omnia, quamvis multa, praestiterunt. Quod quam vere dixerim, statim apparebit, si quis evolverit vv. Aeschylus, Aesopus, Basilius, Coluthus, Cyrillus, alia, quaeque ipse dederim cum editionum adeo novissimarum notitiis litterariis contulerit. Nec tamen quemquam fugiet, praesertim qui ipse tale periculum fecerit, quam difficile sit hanc rem ita, ut nihil desideretur, ad liquidum perducere. Quod reliquum est, de genere dicendi meo sic velim indicent lectores, ut meminerint, quantam habeat difficultatem, res novas antiqua oratione describere; itaque ne offendant, si quid diversis in locis inusitatius dixerim.

Silentio autem praetermittere nequeo egregia de me merita virorum doctorum, qui in conficiendo hoc molesto opere benignissime me adiuverunt: quos si laudavero ne mihi irascantur. Prae ceteris maximas gratias agere debeo Georgio Samueli Bandtkio, Professori Cracoviensi clariss., quippe qui schedas suas, ad versiones scriptorum classicorum polonicas pertinentes, per honestissimum meum redemptorem, qui et ipse me omni modo adiuvit, humanissime mecum communicaverit. Item Christiano Friderico Illgenio, Professori Lipsiensi, et Ludouico Bachmanno et Antonio Westermanno, Doctoribus Lipsiensibus, non possum facere quin gratias quam maximas referam. Deinde Cnoblochio etiam atque Barthio, librariis Lipsiensibus honestissimis, pro liberalitate sua, qua me subsidiis litterariis suppeditutis prosecuti sunt, me valde obstrictum esse ingenue confiteor. I. Ph. Thunius quoque, cui acceptos referimus catalogos Hinrichsicnses, multis modis praesto mihi fuit, quod grato animo agnosco. Qui vero se auxilio mihi esse promiserunt, eos ut promissis stent rogatos velim.

Ceterum autem quid praestiterim iudicent, penes quos iudicium est, neque spero mihi aequos defore iudices, quales iam ante nactus sum *), qui quae particulae primae operis mei vernaculo sermone conscripti addiderunt, exceptis iis de quibus aliter statuendum esse videretur, diligenter in usum meum converti; quo nomine me non esse vituperandum spero.

*) Ephemer. litter. Lipsiens. a. 1831. no. 121: ubi tamen, quod miror, et Archimedis Areoarius a. 1676 editus, qui a me p. 156 sq. accuratissime indicatus est, et p. 269 Aristotelis epistolae ad Alexandrum (conf. prae ceteris *Heeren*. commentat. de fontib. Eclogar. Ioannis Stob. p. 177 sq.) versio germanica a Schulthessio a. 1782 facta, adduntur. Ephemer. litter. Jenens. a. 1831. no. 151 et 152 sign. *ER. DR.*

Literarum artiumque bonarum amantibus, hoc quum in publicum edo plenissimum usuique accommodatissimum Lexicon Literaturae Graecae, simul profiteor magnam librorum in hoc lexico consignatorum partem vel domi meae collectam prostare vel literarum commerciis a me per Germaniam pariter atque apud exteros frequentatis facile quaesitum paratumque iri.

J. A. G. Weigel.

ABYDENUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 146.

1825, 8. Abydeni fragmenta collegit, et de eo commentatus est J. Dn. Gu. Richter. —— *V.: Berosus. ib.* p. 35 sqq., p. 84 sqq. Fragmenta nonnulla in *Eusebii* Chronico armenice extante v. in *Ang. Maii Scriptor. vett. nova collectione* T. I. Sect. II. Nonnulla de *Abydeno* profert quoque *I. F. Ebert* in Diss. Siculis T. I. (Rgm. 1825, 8.) p. 149, et nuperrime *H. Fynes Clinton* in Vol. II. suorum *Fastorum Atticorum*. Ox., 1831, 4 mai.

ACHAEUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 663; *ed. n.* T. II. p. 279 sqq.

I. *Fragmenta.*

1626, 4. Achaei tragoediarum fragmenta. —— In Collectione *Hug. Grotii:* Excerpta ex Tragoediis et Comoediis graecis, cum notis et indice. (P.) p. 441 sqq.

II. *Illustrantia Achaeum scripta.*

Is. *Casaubonus:* De Achaei dramatis satyricis, ab Athenaeo memoratis. —— *V.* in eiusd. *De Poesi satyrica,* lib. I. cap. V. (edit. Rambach.) p. 136 sqq.

H. Fynes *Clinton:* On Achaeus. —— V. eius Fastos Atticos. Ox., 1824, 4 mai., rep. *ib.*, 1827, 4 mai., latine *Lps. Vogel.* 1829, 4mai.

F. *Jacobs:* Achaei fragmenta apud Athenaeum emendantur. —— In eiusdem Additamentis animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8.) p. 113. 231. 340. 353.

A. *Meineke:* Achaei ab Athenaeo p. 414 *d.* servatum fragmentum emendatur. —— In eiusdem *Curis criticis* in Comicorum fragmenta ab Athenaeo servata. (Brl., Maurer. 1814, 8.) p. 37.

Mongitor: De Achaeo, et iis qui de eo egerunt. —— In eiusd. Bibl. Sicula, T. I. p. 2.

Saxe: De Achaeo. —— *V.* eiusd. Onomasticon, T. I. p. 34.

Toup: Achaei ab Athenaeo XI. 10 init. p. 466 servati trimetri restituuntur. —— *V.* eius Epistolam criticam, p. 99. Alius Achaei locus ab eodem emendatur *ib.* p. 45. Est apud Athenaeum XV. cap. 2. p. 668. Et a Suida servatus versus emendat idem in Emendationibus in Suidam, P. I. Opusc. p. 105 ed. Lips.

Steph. *Weston:* Achaei locus apud Athenaeum illustratur et emendatur. —— In eiusdem Hermesianacte sive Coniectoris in Athenaeum. (Ld., Nichols. 1784, 8 mai.) p. 63 sqq.

ACHILLES Tatius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 788, T. VI. p. 811; *ed. n.* T. IV. p. 41, T. VIII. p. 130.

I. *Editiones textus graeci.*

AA. Erotica.

1601, 8. Achillis Tatii de Clitophontis et Leucippes amoribus Lib. VIII. Longi Sophistae de Daphnidis et Chloes amoribus Lib. IV. Parthenii Nicaeensis de amatoriis affectibus Lib. I. Omnia nunc primum simul edita Graece ac Latine. Ex Officina Commeliniana. MDCI. —— *Jungermann*, tum temporis in typographeo Wecheliano operas regens, verisimiliter hanc editionem curavit, *v. Struvii* Act. lit. T. I. fasc. 6. p. 7. cf. *eiusd.* Introduct. in Notit. Rei Literariae. T. II. p. 983; attamen neque ex optimo Codice factam, neque ea, qua par erat, diligentia curatam esse liquet. Saepe enim verba omissa, in quorum locum, ubi res a correctore animadversa fuit, asterisci sunt positi, deprehenduntur; in libro octavo autem (p. 209) narratio interrumpitur magna lacuna unius et dimidiae paginae. Plurima tamen ad fidem libri, qui operis excudendus fuit traditus, videntur exhibita. Haec *Jacobs*, praef. p. XXXVI. Latina *Cruceii* versio graeco textui e regione est posita. Alia quoque extant exemplaria *s. l.* et *a*, cuiusmodi exemplar Catalogus Bibl. Bunav. T. I. p. 236. hoc titulo diversu indicat: *Achillis Tatii* de Clitophon-

tis et Leucippes amoribus Libri VIII, Gr. et Lat.; *Longi* de rebus Pastorum Libri IV, Graece; Item *Laur. Gambarae* expositorum ex Longo Libri IV, heroico carmine liberius redditi; *Parthenii* Erotica, Gr. et Lat. *Bibl. acad. Lips. V.* 1606.

1606, 8. — Iterum edita graece et latine, etc. —— Bibl. senat. Lips. 2 *Thlr.* 16 *Gr.* Antea descripta, mutato tantum titulo, editio est, V.: *Chardon de la Rochette* Melanges de Critique et Philologie T. II. p. 22. In Indice *Catalogue des livres de la bibl. du Roy, Belles Lettres.* T. II. p. 3 exhibetur titulus sic: *Achillis Tatii* de Clitophontis et Leucippes amoribus libri VIII, gr. et lat. *(ex vers. L. Annibalis Crucei;) Longi*, Sophistae, de Daphnidis et Chloes amoribus libri IV gr. Item Laur. Gambarae expositorum ex Longo libri IV. heroico carmine redditi; *Parthenii*, Nicaeensis, de amatoriis affectibus liber I. gr. et lat. interprete Iano Cornario. Hdlb., Commelinus. 1606. Dedicationi *Iudas* et *Nic. Bonnuitus* nomina subscripserunt.

1640, 12. *Ἐρωτικων Ἀχιλλεως Τατιου.* Sive de Clitophontis et Leucippes Amoribus Libri VIII. opera et studio Cl. Salmasii. LB., ap. Fr. Hegerum. F. 2: Achillis Tatii Alexandrini *Ἐρωτικα*, ex libris veteribus correcta, aucta, restituta. Nova editio cum versione. Adiectus est notarum et emendationum liber. —— Praefixa 12 ff., 752 pp., 14 ff. continentia: *Rerum totius historiae index*, deinde in aliis exemplaribus (*Bibl. senat. Lips.*) adiunctae sunt 2 pagg. (1 fol.): *Errata in textu Graeco sic emendanda*, quae in aliis exemplaribus desiderantur, ut in exemplari bibl. acad. Lips. 1 *Thlr.* 12 *Gr.* Epistola dedicatoria ad *Fr. Olearium*, Leydae scripta Kal. Iuliis. 1640. complectitur 9 pp.; praefatio 8 pp.; continuo 3 pp. sequuntur: Testimonia veterum de Achille, et indicia de eius hoc Opere *ἐρωτικων*. Versio *Crucei* est. *Salmasius*, ut in praefatione profitetur, ex codice *Thuani* textus defectos *(non!)* omnes supplevit. Praeterea in corrigendo textu se libro *Olearii*, codicibus regiis Paris., (Londinensem codicem, textu iam typis exscripto, acceperat) usum fuisse ait. Palatinus codex, quem Salmasius nonnumquam commemorat, est editio princeps, e codice Palatino parata. His subsidiis adiutus Salmasius plura praestitit et maiora praestitisset, si paullo lentius festinasset. Coniecturis in textum recipiendis, a scriptorum librorum fide raro recessit, fere abstinuit. Prava correctoria sedulitate ineptissimis typographorum peccatis liber est inquinatus. Nimis *Chardon de la Rochette Mélanges* T. II. p. 32. laudat editionem.

1776, 8. —— *Harles* in *Fabricii* Bibl. Gr. T. VIII. p. 132 et in Introductione T. II. P. 1. p. 286, deinde *Brehm* Bibliograph. Handb. T. II. p. 3 nullo fere dicunt, *Ludovicum Dutens* Parisiis hoc anno nitidam editionem dedisse. Editionem Achillis Tatii illam numquam prodiisse sed *Longi*, docuit *Chardon de la Rochette Mélanges* T. II. p. 35 eiusque auctoritate permotus *Ebert* in *Bibliograph. Lexicon* no. 56.

1776, 8. *Ἀχιλλεως Τατιου Ἀλεξανδρεως Ἐρωτικων*, sive de Clitophontis et Leucippes Amoribus Libri VIII, varietate lectionis notisque Cl. Salmasii, J. B. Carpzovii, T. B. Bergeri et suis illustrati a Benj. Gli. Laur. Boden. Lps., Junius. —— 3 *Thlr.* 16 *Gr.* *Bodenus* reddidit textum Salmasianum cum versione *Crucei*, et in paranda editione, praeter codicem Monacensem et libri Gruteriani lectiones, nulla alia habuit subsidia, neque iis recte usus est. Codex enim Palatinus, quem vocat, non est nisi editio Commeliniana. Ex Codicibus Italicis, quorum lectionibus se usum fuisse in praefatione iactitavit, nulla varietas adnotata aut aliud quid in notis reperitur. Quasque addidit Carpzovii adnotationes sunt nulliusmomenti, praeter Bergeri notas. *Wyttenbach* Bibl. crit. Vol. I. P. II. p. 43 sqq. aequum de hac editione tulit iudicium, neque minus censor in Bibl. Philolog. nova germanice scripta Vol. III. (1777) P. I. p. 123—131.

1792, 8. *Ἀχιλλεως Τατιου Ἀλεξανδρεως Ἐρωτικων βιβλια η.* Achillis Tatii Alexandrini de Clitophontis et Leucippes Amoribus Libri VIII. Graece et Latine. Textum recognovit, selectamque lectionis varietatem adiecit Ch. Gu. Mitscherlich. Bp., typ. soc. —— XX, 363 pp. 18 *Gr.*, nunc 2 *Thlr.* In collectione Eroticorum scriptorum Vol. I. *Mitscherlich*, nullis novis ad textum emendandum adhibitis subsidiis, quorum usu vitia, quae non perpauca intacta sunt relicta, corrigi potuissent, *Bodenii* textum repetiit. *Crucei* vero versionem, quam adiecit, perplurimis locis mutavit et interpolavit, numquam correxit. V. censoris *Eichstaedtii* iudicium de hac editione in Ephemerid. univ. litt. 1802. no. 319.

1821, 8. Achillis Tatii Alexandrini de Leucippes et Clitophontis Amoribus Libri octo. Textum ad librorum Manuscriptorum fidem recs., latinam Hannib. Cruceii versionem, notas selectas Cl. Sal-

masii, ineditas Fr. Guyeti, C. Gu. Goettlingii, C. B. Hasii et suas adiecit F. Jacobs. Lps., Dyk. —— CXXVI, 1034 pp. 2 ff: Corrigenda et addenda. 5 Thlr. 12 Gr., Ch. angl. 6 Thlr., Ch. scr. 8 Thlr. 12 Gr. Quibus usus est subsidiis in paranda hac editione Jacobsius accurate exposuit in Prolegomenis p. LXVIII sqq. Additamenta v.: ASchZ. 1828. II. nu. 87; HLZ. 1828. nu. 119. p. 103.

BB. Mathematica.

1567, f. Ἐκ τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰ Ἀράτου φαινόμενα. Ex Achillis Introductione ad Arati Apparentia [fragmentum], graece nunc pr. edid. Pt. Victorius. —— V.: Hipparchus. Repet. 1630.

1630, — 1703, f. — graece, et latine vertit Dionys. Petavius. —— In eiusdem Uranologio. Paris., recus. Amst.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1544, 8. Narrationis amatoriae fragmentum e graeco in latinum conversum, Annibale Cruceio interprete. Lugd., ap. Sb. Gryphium. —— 94 pp. Dicatum est D. Diego Hurtado de Mendoza. Haec ex Msto, quod manum ab initio Cruceius ab Octavio Ferrario acceperat, parata versio continet tantum lib. V—VIII.

1554, 8. Achillis Statii Alexandrini de Clitophontis et Leucippes Amoribus Libri VIII. e graecis latini facti a L. Annibale Cruceio. Bs., per J. Hervagium. —— Priores quatuor libri ex Msto, quod a Ph. Archinto accepit Cruceius, versi prodierunt, posteriores antea iam versos retractavit: omnes vero 221 pp. implentes paullo licentius. Rep. 1587.

1587, 8. — Quibus index eorum, quae libris continentur, et singulorum librorum argumenta, ab Augustino Gambarello facta, nunc addita fuerunt. Cum superiorum licentia. Bergomi, typis Comini Venturae et Soc. Ad instan. Sp. viri D. Antonii Antoniani. —— Duplex epistula praefixa est, altera Antonii Antoniani ad Iacobum Ricardum, scripta Mediolani d. 23. Dec. MDLXXXVII., altera Augustini Gambarelli ad Michaelem Lancium s. a. data. Index, qui huic editioni ex superiore repetitae accessit, undecim implet folia. Perrara, et usque ad Jacobsium a nemine diligentius descripta editio.

B. germanicarum.

1670, 8. Achilles Tatius Historie der Liebe des Clytophons und der keuschen Leucippe. Aus dem Griechischen. Frkf. —— Sic Grillo in Collect. trimestri Quartalschrift f. ältere Literatur etc. Ann. III. T. 3. p. 33.

1772, 8. Liebesgeschichte des Klitophon und der Leucippe. A. d. Gri. des Achilles Tatius übs. Lmg., Meyer. —— 8 Gr. Interpretator est D. Cap. Seybold.

1802, 8. Leukippe. Ein Roman aus dem Griechischen des Achilles Tatios. Lpz., Hecht (nunc Schmidt). —— VIII, 360, 72 pp. 1 Thlr. 8 Gr. Adornata est versio, in fine adiertis explicationibus et notis criticis, studiis F. Astii et G. Gli. Güldenapfelii. Observationes excerpsit Jacobs in suo Commentario.

C. gallicarum.

1556, 16. Propos amoureux, contenant les discours et mariage de Clitophant (?) et de Leucippe (*trad. par Jacq. de Rocquemaure*). Ly. —— Ad versionem lat. primam parata continet tantum lib. V—VIII. Commemorat hanc versionem gallicam Moneta in Notis ad Bibl. Gall. Crucim. et Verdierii T. III. p. 9.

1568, — 1575, 8. Les amours de Clitophon et de Leucippe, écrits en grec par Achilles Statius, et traduits de la version latine de L. Annibal (*Cruceius*) en langage françois, par Belleforets, Comingeois. Paris, Jean Boxel. —— Editio anni 1575 in: Catalogne des livres de la bibl. du Roy, Belles Lettres T. II. p. 3 indicatur. Repetita editio ib. in seq. 1586 exhibetur.

1586, 16. Les amours de Clitophon et de Leucippe, traduites du grec d'Achilles Tatius par L. Annibal Cruceio, et mises en françois par Fr. de Belleforets. Lyon, Ben. Rigaud.

1635, 8. Les amours de Clitophon et de Leucippe; traduction nouvelle tirée du grec d'Achilles Tatius, avec figures (*par J. Baudoin*). P., Touss. Quinet. —— Perrara editio.

1733, 12. Les Amours de Leucippe et de Clitophon, traduites du Grec d'Achilles Tatius, avec des notes historiques et critiques. Par L. Adrien du Perron de Castera. Amst. —— 1 Thlr. 6 Gr. Repetita est libera haec versio a. 1796.

1734, 12. Les Amours de Clitophon et de Leucippe. Traduction libre du

Grec d'Achilles Tatius, avec des notes par le Sieur D*** D*** P., And. Fr. le Breton. —— Catalogue des livres de la bibl. du Ruy, B. L. T. II. p. 3 nominat auctorem versionis *Des Fontaines;* attamen *Chardon de la Rochette in Mélanges*, T. II. p. 36 ostendit, *Monchaltium d'Egly* esse auctorem. Rep. 1735. Licentius vertit *Monchaltius*.

1735, 12. — à la Haye, Js. Beauregard. —— 1 *Thlr.* 4 *Gr. V.* 1735.

1796, 18. Les amours de Leucippe et de Clitophon; traduites du grec d'Achilles Tatius, par L. A. du Perron de Castera. Paris. —— Cum IV figg. Ch. membr. 4 *fr. V.* 1733.

1797, 16. Les amours de Leucippe et Clitophon, traduites du grec d'Achilles Tatius, avec des notes historiques et critiques, par L. A. du Perron de Castéra; réimprimé sur l'édition d'Amsterdam de 1733. Paris, Guilleaume. —— In Collectione: Bibliothèque des romans grecs; (XII Voll.) est Vol. II. et III. *V.* 1733. Notae textui subiectae futiles maximam partem et ieiunae sunt.

1799, 12. Les amours de Leucippe et de Clitophon, nouvellement traduites du Grec d'Achilles Tatius, évêque d'Alexandrie, par J. M. B. Clément. P., Colonel. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

1803, 8. Le nouvel Antenor, ou Voyages et Aventures de Thrasylmle en Grèce. Ouvrage pouvant faire suite aux Voyages d'Antenor par Lautier. à Paris. —— Mera *Casterae* editionis repetitio, nisi quod nomen *Clitophon* in Thrasybulum, *Leucippe* in Naïda mutatum, et partem tantum praefationis *Casterae* exhibitam reperies.

D. Italicarum.

1546, 8. Amorosi ragionamenti. Dialogo nel quale si racconta un compassionevole amore di due amanti, tradotto per M. Ludovico Dolce, dal fragmento d'uno antico Scrittor Greco. Con Gratia, et Privilegio. In Vinegia Appresso Gabriel Giolito de Ferrari. MDXLVI. —— Satis rarus liber, qui in 56 foliis lib. V — VIII. ex prima *Cruceii* latina versione italice factos continet, ut *Jacobs.* in Prolegomenis p. XXV sq. demonstravit. Exemplum cum anno 1547 *v. ib.*

1547, 8. Amorosi ragionamenti ne i quali si racconta un compassionevole amore di due amanti, tradotti per Lod. Dolce da i frammenti d'uno scrittor greco, et di nuovo correti et ristampati. Con Privilegio. In Vinegia, per Gabriel Giolito de Ferrari. —— *Haymii* errorem hanc editionem a. 1506 commemorantis, secuti sunt in collectione *Calogierae Bibl. degli autori volgarizzati.* T. XXXII. p. 329. Recte *Paitoni* in *Bibl.* etc. T. I. p. 2 exhibet notitiam.

1551, 8. Achille Tatio Alessandrino dell' amore di Leucippe et di Clitophonte, nuovamente tradotto della lingua greca. MDLI. *In fine:* Il fine de gli otto libri di Achille Tatio Alessandrino tradotti per Francesc' Angelo Coccio da Jano et nuovamente stampati da Piero et fratelli de Nicolini da Sabio in Venetia. MDL. —— Huius rarissimae editionis notitiam reperies apud *Paitonium* in *Bibl.* etc. T. I. p. 2 sq. ubi epistola dedicatoria est iterata. Integram, verisimiliter ex Msto factam, versionem continet. Repetita est in seqq. editt.

1560, 8. — In Venetia, per Lorenzini da Turino.

1563, 8. — Vz., pel Domenico Cavalcalovo.

1568, 8. Amorosi Avvenimenti di due nobilissimi Amanti. Nuovamente dal Greco tradotti nella nostra lingua Italiana, per il S. Francesco Angelo Coccio. In Vinegia appresso Domenico Farri. MDLXVIII. —— Eadem ac praecedens editio.

1578, 8. — tradotto dalla lingua Greca nell' Italiana. In Vinegia appresso Gio. Angelo Ruffinelli. MDLXXVIII. —— Exceptis erroribus typographicis nihil differt ab editionibus 1550 et 1563.

1598, 8. Achille Tazio dell' amore di Clitofonte e Leucippe, tradotto di lingua greca in toscana da Franc. Angelo Coccio. In Fiorenza, Filippo Giunti. MDIIC. *In fine:* MDIIIC. —— Iterata apud Iuntas est a. 1617.

1600, 8. Amorosi Avvenimenti di due nobilissimi amanti, già dal Greco tradotti, nella nostra lingua Italiana, per il Sign. Fr. Ang. Coccio. In Trivigi, Appresso Fabritio Zanetti. Con licentia de' Superiori. MDC. —— Praefixa est bibliopolae epistola ad *Giorgio di Giorgi*, quam praefatio ad lecturem sequitur.

1600, 8. — Vz., appresso Aurelio Reghettini. MDC. *In fine:* Appresso Fabritio Zanetti. —— Editiones mutilatae, et haec tantum loci et impressoris nomine a praecedente differt.

1608, 8. Achille Tatio, Alessandrino:

degli Amorosi Avvenimenti di Leucippe et di Clitophonte. Già dal Greco tradotti etc. In Venetia M. DC. VIII. presso Gio. Battista Bonfadino.

1617, 8. Achille Tazio Alessandrino, dell' Amore di Clitofonte et Leucippe tradotte di lingua Greca in Toscana dal Sig. Francesco Angelo Coccio. Nuovamente Ristampato. Con licentia de' Superiori, et Privilegio. In Fiorenza, appresso i Giunti M. DC. XVII. — Omissae in hac editione *Coccii* epistolae dedicatoriae suam bibliopola substituit ad *Hi. de Somaia.*

1803, 8. Achille Tazio, trad. da Coccio. — Est Vol. II. in Collectione: Raccolta degli Erotici Greci, tradotti in Italiano. Pisa.

1803, 12. — trad. da Ang. Coccio. Crisopoli (Parma). 2 Voll. — *V.* 1816.

1814, 8. Achille Tazio. Gli amori di Leucippe e di Clitofonte; tradotti dal greco, illustrati e corretti dal Prof. Ciampi. Pisa.

1816, 8. Achille Tazio. Amori di Leucippe et Clitofonte, trad. da Angelo Coccio. Pisa.

E. anglicarum.

1577, 4. The most delectable and plesant Historye of Clitophon and Leucippe from the Greek of Achilles Tatius etc. by W*** B***. Ld., Th. Creede. — *V. Wartonii History of English Poetry* Vol. III. sect. XLI. p. 448. Rep. in seq.

1597, 4. The History of Clitophon and Leucippe, from the Greek, by W. B(*urton*). Ld., by Th. Creede. — In Anglia ipsa rarissime reperitur. *V.* 1577.

1638, 8 min. Amours of Clitophon and Leucippe from the Greek by Achilles Tatius, Englished by A. H. (*Anthony Hodges*) Ox. — *Ant. à Wood* quod exhibet *W. Th. Lowndes* in libro: *The Bibliographer's Manual* (Ld., 1828, 8.) P. I. p. 6, dicit „There were two impressions of this translation made in that year (1638), and in one of them are commendatory copies of verses made by several poets of the university."

1720, 12. Amours of Clitophon and Leucippe, by Achilles Tatius, (*abriged*) translated into English. Ld. — 2 *sh.* 6 *d.*

III. *Scripta Achillem illustrantia.*

J. G. *Biedermann.* Obss. ad Achillem Tatium. — In *eiusd.* Otiis litterar. P. I. (Lps., Reinhold, 1751, 8.) p. 133 sqq. Obs. XXXVIII.

Gli. Laur. *Boden*: De Achille Tatio praefatus ad Orationem in adeundo Professoris Graecar. literar. munere habendam perofficiose invitat. Vtb., litt. Dürrii. 1773, 4. — 22 pp.

Carpzov. — *V.*: s. v. *Palaephatus.*

K. W. *Göttling*: Animadvv. critt. in Callimachi Epigrammata et Achillem Tatium. Jn., Cröker. 1811, 8 mai. — 42 pp. 6 *Gr.*

F. *Jacobs*: Achilles Tatius. Libanius. Himerius. — *V.* adnotationes in *Seebodii* Bibl. crit. 1821, fasc. V. p. 456 sqq.

— —: Coniecturae de locis nonnullis Achillis, Xenophontis Ephesii, Callistrati, aliorum. — In libro a *F. A. Wolfio* edito Litterar. Analect. T. II. p. 26—46.

— —: Achillis Tatii loca nonnulla emendantur. — In eiusdem Additamentis Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8.) p. 95. 142. 213. 291.

— —: Nonnullae emendationes Achillis Tatii. — *V.* in eiusd. Observationibus criticis in Anthologiam graecam (1812, 8.) p. 27 sq., 31. 40 *etc.*

— —: Animadversiones atque Emendationes ad Achillem Tatium. — In Appendice ad *Ric. Porsoni* Adversaria. (Lps., Weigel. 1814, 8 mai.) p. 306 sqq.

J. C. E. *Manso*: De Achille Tatio. — *V.* eiusd. Opusculorum collectionem inser. *Vermischte Schriften.* (Lps., Dyck. 1801, 8. Tomi II.) T. II. p. 199 sqq.

Pet. *Petitus*: Achilles Tatius illustratur. — *V.* eiusd. Miscellaneas observationes (Trj. ad Rh. 1682, 8 mai.) Lib. III. cap. 22. p. 204.

J. *Ruardus*: De nonnullis Achillis Tatii locis spec. crit. Franequerae, 1769, 4.

At. Haakma *Tresling*: Achilles Tatius emendatur et tentatur. — In eiusdem Adversariorum criticorum specimine. (Groningae, Groenewolt. 1792, 8 mai.) cap. I. et III.

Vavassor: De Achille Tatio. — In *eiusd.* libro: De ludicra dictione, c. Kappii notis. (Lps., 1722, 8.) p. 158 sqq.

ACROPOLITA v. GEORGIUS.

ACTUARIUS v. IOANNES.

ACUSILAUS.

1789, — (*tit. nov.*) 1798, — (edit. II.) 1824, 8. Acusilai fragmenta collegit F. Gu. Sturz. —— *V.: Pherecydes.* Fragmenta Acusilai collecta exstant quoque in *Museo crit.* Cantabr. T. I. p. 216 — 220.

ADAEUS.

Fabr. B. Gr. ed. Harl. T. IV. p. 458.

I. *Fragmenta collecta.*

1773, 8. Adaei epigrammata, graece. —— In *Brunckii* Analectis, T. II. p. 241 — 243.

1794, 8. —— In *Jacobsii* editione *Anthologiae*, T. II. p. 224 — 226. Et leguntur in Reiskiana editione *Anthologiae*, p. 140.

II. *Illustrantia Adaeum scripta.*

F. *Jacobs:* Addaei Epigramma (ap. Reiskium p. 141, no. 717, Brunkii Anal. T. II. p. 242, no. VI.) emendatur. —— In eiusdem *Emendationibus in Epigrammata Anthologiae graecae.* (Lps., Dyck. 1793, 8 mai.) p. 47 sqq.

— —: De Adaeo, sive de variis eiusdem nominis. —— In eiusdem ad Anthologiam graecam Commentario, Vol. III. P. III. sive totius operis, Vol. XIII. p. 831 sqq. Praecipue *Adaeus Macedo* et *Adaeus Mitylenaeus*, epigrammatographi commemorantur, de quorum versibus *Jacobsius* l. c. haec dicit „Plurima certe sunt Macedonici; Mitylenaei fortasse nonnisi unum."

ADAGIA.

1500, 4. Desyderii Herasmi Roterodami veterum maximéque insignium paroemiarum id est adagiorum collectanea: Sapite, et hunc tam rarum thesaurum taatillo nummulo veaalem vobis redimite, multo praestantiora propediem accepturi; duobus in locis libellus hic prostat, in magistri Johannis Philippi Officiâ, cuius quidem tum industriâ tum sumptu nitidissimis formulis est emaculatissimè impressus in viâ divi Marcelli ad divinae Trinitatis signum; rursum in viâ divi Jacobi ad Pellicani quam vocant notam. Impressum hoc opus Parisiis in viâ divi Marcelli ne domo, quae indicatur Divina Triaitas; Augustino Vincentio Caminado à mendis vindicatore; M. Joanne Philippo Alamnno diligentissimo impressore; anno M. Vc. —— Praefixa est epistola *Fausti Andrelini* poetae regii ad *Herasmum* datâ Parisiis M. CCCCC. XV. Junii. Primum huius operis periculum; cf. *Schellhornii* librum *Samml. f. d. Geschichte* (1779) Vol. I; *Erasmi* epist. XXIX; *Crenii* Animadvv. I. 7.

1508, f. Erasmi Roterodami Adagiorvm Chiliades, ac centvriae fere totidem. — Praeponitur hisce adagiis duplex index. Alter secundum literas alphabeti nostri. nam quae graeca sunt, latina quoq; habentur. Alter per capita rerum. *V.* 249 *b:* Venetiis in Aedibus Aldi, Mense Sept. MD VIII. —— 26 et 249 folia et 1 vacuum. Haec rara atque nitida editio in Bibl. acad. Lips. cum nota manuscripta hac „*Lutherus de Erasmo.* — Ego sane optarem totum Erasmum esse a nostris scholis explosum. Etiamsi etenim non esset perniciosus. Nec expedit inventuti Christianae adsvescere huic Erasmicae dictioni, etc." Repetita est nonnullis mutatis in seqq. editionibus. *V.* 1520.

1509, — 1510, — 1511, — 1512, — 1513, — 1515, — 1516, — 1517, — 1518, — 1519, — 1520, 4. — *In fine:* Haec veterum adagiorum Desiderii Erasmi Collectanea Argentorati stamneis calamis exscripta sunt in Officina Matthiae Schurerii etc. —— Exscriptae sunt hae editiones ex illa a. 1508.

1513, — 1515, — 1517, — 1518, — 1523, — 1526, — 1528, — 1533, — 1536, — 1539, f. Adagiorum Opus Des. Erasmi Roter. etc. Basileae in officina Frobeniana etc. *In fine:* Basileae apud Iohannem Heruagium & Hieronymum Frobenium etc. —— Auctiores priore repetitione Aldinae (v. 1508 sqq.) sunt hae Frobenianae editiones. Illa a. 1539 prodiit ex postrema auctoris recognitione. *V.* 1551.

1516, 4. Erasmi Adagiorum Veterum Collectanea. P., in aedibus Ascensianis. —— Nitida editio et in Anglia venditur 10 *sh.* 6 *d.*

1519, 4. Collectanea adagiorum ve-

terum D. Erasmi Roterodami Germaniae decoris. Opusculum sane ingenio summo elaboratum. *Ad lectorem:* Habes hic candide lector ex Anshelmiana Typographica officina, Adagia illa Er. Rot. multo emendatiora, multoque integriora quam in prioribus impressionibus etc. In fine: Hagenoae ex aedibus Thomae Anshelmi Badensis. Mense Octobri. Anno a Christo nato. M. D. XIX. —— Repet. v. 1521.

1520, f. Erasmi Roterodami Adagiorvm Chiliades qvatvor, Centuriaeqve totidem. Qvibvs etiam qvinta additvr imperfecta. *In fine:* Venetiis in aedibus Aldi, et Andreae Asulani Soceri mense Septembri. M. D. XX. —— 26, et 303 fol. Mira elegantia et ornata attamen non satis diligenter curata est. V. 1508.

1521, 4. Collectanea Adagiorum veterum D. Erasmi Roterdami Germaniae decoris, Opusculum sane ingenio summo elaboratum (*Haec rubro in fronte. In fine:*) Hagenoae ex aedibus Anshelmi Badensis Mense Ianuario. Anno a christo nato M. D. XXI. —— *V.* 1519.

1521, 4. Des. Erasmi Roterod. Collectanea Adagiorum. Coloniae apud Servacium Cruftanum Anno MDXXI.

1523, 8. Desid. Erasmi Rot. Adagiorum Epitome. Formulis excudebat Simon Colinaeus Parisiis MDXXIII. Mense Novembr.

1528, f. Adagiorum Opus Des. Erasmi Roter. per eundem recognitum et locupletatum. Lugduni apud Sebastianum Gryphium Germanum MDXXVIII.

1530, 8. Adagiorum opus Des. Erasmi Roterodami iuxta Locos secum congruentes et pugnantes, summa diligentia redactum. Basileae in aedibus Thomae Vollii. Anno. MD. XXX. Mense Augusto.

1530, 12. Adagiorum omnium tam graecorum quam latinorum aureum flumen, ex novissima D. Erasmi Rote. aeditione. — Coloniae apud Johannem Prael Anno M. D. XXX. mense Augusto.

1530, 12. Erasmi Rot. Adagiorum omnium tam Graecorum quam Latinorum aureum flumen in compendium redactum a Theodorico Cortehoerio. Cl., ap. J. Prael MDXXX. mense Augusto.

1533, 8. Adagiorum omnium tam graecorum quam latinorum aureum flumen, ex omni D. Erasmi Rot. editione super certos rerum locos nuper a Theodorico Cortehoerio in compendium digestum. At nunc demum ex postrema autoris locupletatione aliquot adagiorum centuriis accurate auctum. Accesserunt quinque pluresque aliae commoditates - cum Indice. Cl., Ioh. Prael excud. Anno M. D. XXXIII. in Martio.

1536, f. Typographus Lectori. Adagiorum Chiliades Des. Erasmi Roterodami Toties Renasci spero aequis lectoribus esse gratissimum, quando semper redeunt tum auctiores tum emendatiores. In hac editione non magna quidem adiuncta est accessio. — Attamen loca quaedam vigilantiori cura pensitata sunt. — Vale et fruere. — Basileae Ex Officina Frobeniana An. M. D. XXXVI. *In fine:* Basileae In Officina Frobeniana Per Hieronymum Frobenium, Et Nicolaum Episcopium Men. Martio. An. M. D. XXXVI.

1539, 8. — Lgd. ap. Sb. Gryphium.

1547, — 1550, 12. — Lgd., ap. Sb. Gryphium.

1551, f. — Bs., Froben. —— *V.* 1513.

1554, 4. Adagiorum Chiliades Des. Erasmi Rot. quatuor cum dimidia ex postrema authoris recognitione etc. Venetiis ex Sirenis officina (apud haeredes Pt. Rabani et soc. MDLIV.)

1558, f. Erasmi Adagiorum Chiliades IV cum sesquicenturia; H. Stephani animadversionibus in Erasmicas quorundam adagiorum Expositiones. Oliva, Rh. Stephan. —— *V.* 1579.

1559, f. Adagiorum Chiliades Des. Erasmi Roterodami quatuor cum Sesquicenturia ex postrema autoris recognitione: quibus sunt praemissi quatuor Indices locupletissimi tam Adagiorum, quam locorum, tum rerum ac vocum in hoc opere explicatarum cognituque dignarum. Omnia, si unquam antea, nunc sane accuratissime emendata. Froben. Basil. M. DLIX. *In fine:* In officina Frobeniana per Hieronymum Frobenium et Nicol. Episcopium Mense Martio Anno MDLIX.

1571, f. Erasmi Adagia cum animadvers. H. Stephani. Paris.

1575, f. Erasmi Adagia, P. Manutii studio atque industria, doctissimorum theologorum consilio atque ope, ab omnibus mendis vindicata, quae pium et veritatis catholicae studiosum lectorem poterant offendere. Flor., ap. Juntas. —— *V.* seq.

1578, 4. — Vt., Hi. Polus. —— Correctior priore a. 1575 editione. *V.* 1585.

1579, f. — P., Mch. Sonnius. —— Auctior quam editio a. 1558.

1581, 8. Adagiorum D. Erasmi Rot. Epitome. Ex noviss. Chiliadum recognitione excerpta, et quod diligens lector facile videbit, multis in locis multo, quam ante, diligentius emendata. Cum ind. rerum ac verborum locupletiss., cumque praecipuorum auctor., e quibus hoc opusculum concinnatum est, nomenclatura. Cl. Agripp., ap. J. Gymnicum, sub Monocerote M. D. LXXXI. —— 4 ff., 658 pp. et 42 ff. Indd.

1585, 4. — Vt. —— Rep. editio a. 1578, et seq.

1591, 4. — Vt. —— *V.* 1581 Curatae sunt hae tres editt. secundum Indicem Tridentinum, *v.: Christgau*, De Mammotrecto, p. 5. not.

1599, f. — Frcf., Wechel. —— *V.* 1646.

1612, 4 mai. *Παροιμίαι ἑλληνικαί.* Adagia s. Proverbia Graecorum ex Zenobio, s. Zenodoto, Diogeniano et Suidae collectionibus. Partim edita nunc primum, partim lat. reddita, scholiisque illustrata ab And. Schotto. Atv., Plantin. —— Praeter ea quae titulus indicat, inveniuntur ex Msto. Vatic. quodam serioris temporis 353 proverbia aliaque 1345 metrice conscripta. 5 *Th.* *V.* quoque s. v.: *Zenobius.*

1646, 4. — Frcf. —— *V.* 1599 et 1670.

1650, — 1663, 12. Adagiorum Erasmi Epitome. Amst., Elzevir. —— Praeferenda est 1650, diligentius accurata quam 1663.

1670, f. — Frcf. —— *V.* 1646.

1696, 12. Erasmi Rot. Adagiorum Epitome. Lps., Förster. —— 13 ff., 90 pp. et 48 ff.: *Index*, et 1 pag.: *Errata.*

ADAMANTIUS.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. III. p. 324.

I. *Editiones textus graeci.*

1540, 8 min. Adamantii Sophistae Physiognomica, graece. Parisiis, per Regium in graecis Typographum (Cn. Neobarium). —— Ex episcopi Vaurensis Bibl. editus.

1544, 8. *Ἀδαμαντίου Μαντικὴ περὶ Παλμῶν.* Adamantii Sophistae Physiognomonicon, i. e. de naturae indiciis cognoscendis libri II. per Ianum Cornarium, medicum physicum, latine conscripti. Iani Cornarii, medici physici, Professoris scholae Marpurgensis, de vtriusque alimenti receptaculis, dissertatio, contra quam sentit Plutarchus. Plutarchi, Chaeronensis, philosophi, loci duo, ad idem argumentum pertinentes, sed reprobati. Adamantii etiam exemplar graecum est adiectum. Per Robertum Winter. Basileae anno M. D. XLIIII. —— Raro reperitur. 1 *Thlr.* 16 *Gr.*

1545, 4. *Ἀδαμαντίου Σοφιστοῦ Φυσιογνωμονικῶν βιβλία β.* Adamantii Physionomia. —— *V.* s. v.: *Claudius Aelianus.* Separatim Adamantii liber *Romae* non est editus.

1780, 8. Adamantii Physionómia, gr. et lat. —— In *J. G. F. Franzii* editione *Scriptorum Physignomoniae.* (Altb., *deinde* Lps., Weigel.)

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

1695, 8. —— In *Trifolio Physiognomico*, edito cum *Elsholzii* libro De Symmetria corporis humani. Nrb.

B. gallicarum.

1556, 8. — trad. par J. Bon. Paris.

1636, 8. Adamantius et de Melampe la Physionomie avec un traité de la divination par les palpitations etc. par H. de Boyvin du Vavroiy trad. de Grec. Paris. —— Liber rarus.

ADRIANUS.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 381 sq.; *ed. n.* T. X. p. 687.

1602, 4. Adriani Isagoge sacrarum litterarum, et antiquissimorum Graecorum in Prophetas fragmenta, Graece, opera Dv. Hoeschelii ex Mss. Codd. edita. Augustae Vindel. typis Io. Praetorii.

1696, f. — graece, ex rec. Dv. Hoeschelii. —— In *Criticorum Sacrorum* edit. Francff. (1695 sqq.) T. VI. p. 9 sqq. et in edit. Amst. (1698 sqq.) T. VIII. Inter Tractatus suffixos ad V. et N. T. spectantes, p. 10 sqq.

ADRIANUS Tyrius s. Sophista.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 409 sq.; *ed. n.* T. VI. p. 50 sqq.

1641, 8. Excerpta ex Adriani Tyrii declamationibus, gr. et lat. —— In *Leonis Allatii* Excerptis variis Graecorum Sophistarum ac Rhetorum. Rom. Fragmentum huc *Is. Vossius* e cod. Florent. descripsit.

1812, 8. Adriani Tyrii fragmentum *περι προοδου του Βαβυλωνιων βασιλεως.* graece cum interpretatione gallica et notis. —— In laudata Collectione inscripta: *Mélanges de Critique et de Philol.* T. I. (Paris.) p. 88—91. Adiunctum est Antonii Diogenis et *Jamblichi* Excerptis.

1816, 8 mai. Fragmenta Adriani Tyrii. Edid. J. Cn. Orelli. —— *V.* eiusd. edit.: *Philonis Byz. libellus de VII orbis Spectaculis.* Lps.

1825, 8. — graece edid. Fr. Passow. —— Ad calcem *Parthenii* editionis Lps., Teubner.

Paulus AEGINETA v. PAULUS.

Claudius AELIANUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 696 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 609 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *omnium operum.*

(1556,) f. *Αιλιανου τα ευρισκομενα απαντα.* Claudiani Aeliani Praenest. — opera quae extant, omnia, Graece et Latine e regione etc. partim nunc primum edita, partim multo quam antehac emendatiora in utraque lingua, cura & opera Cn. Gesneri, Tigurini. His accedit index alphabeticus copiosus in fine voluminis, et ab initio capitum per singulos libros enumeratio, etc. Tiguri, apud Gesneros fratres. —— Anni notationem non in fronte, sed in fine dedicationis reperies. Continentur hac diligenter curata raraque editione: De Animalium natura Libri XVII, Petro Gillio et Cn. Gesnero interpretibus, ad Graecos Codd. Mss. recogniti et aucti; Variae Historiae Libri XIV, Iusto Vulteio interprete, recogniti; De militaribus ordinibus instituendis Liber, a Fr. Robortello in Latinum sermonem versus, adiecta est etiam Theod. Gazae Translatio; Epistolae rusticanae, Sb. Guldenbeckio interprete. Omnes fere reliquae editiones exhibent (paucis mutatis) *Gesneri* textum. 4 *Th.*

Bb) *singulorum.*

1) variae historiae.

aa) *omnes coniunctim editae.*

1545, 4. *Αιλιανου ποικιλης ιστοριας βιβλια ιδ. εκ των Ηρακλειδου περι πολιτειων υπομνημα. Πολεμωνος φυσιογνωμονικων εγχειριδιον. Αδαμαντιου Σοφιστου φυσιογνωμικων βιβλια β. Μελαμποδος περι παλμων μαντικη. Περι ελαιων του σωματος.* Aeliani variae historiae libri XIV. Ex Heraclide de rebus publicis Commentarium. Polemonis Physiognomia. Adamantii Physionomia. Melampodis ex Palpitationibus diuinatio. De Nevis. *In fine textus: Ενετυπωθη εν Ρωμη ετει αφμε μηνι Γαμηλιωνι Ουκ ανευ προνομιας.* —— In hac editione principe 4 praefixa folia implent signum *boni eventus* ligno incisum, c. subscr.: *ΑΓΑΘΟΣ ΔΑΙΜΩΝ*, EVENTVS BONVS., et epistola *Camilli Perusci* editoris ad *Παυλον τριτον μεγιστον· αρχιερεα*, graece conscripta, vita Aeliani ex Philostrato et Suida, cuius in fine epigramma graece legitur. Textus continetur 111 foliis, deinde sequitur 1 fol. cum graeca subscriptione indicata, quae sequuntur 10 folia exhibent *Indicem* utilem, *Corrigenda* etc. fol. 11 vacat, fol. 12 *b.* signum supradictum cum subscriptione: *Romae MDXXXXV. mense Ianuario.* 7 *Th.*

1555, 8. — gr. et lat. —— In *Libro Exemplorum* per I. Hernaldum adornato. *(Bs.)* p. 349 sqq. Versio est *Justi Vulteii*, quae primo 1548 prodiit.

1555, — 1584, 4. Aeliani Sophistae Variar. historiarum libri XIV, *graece.* Romae.

1587, 12. Aeliani variae historiae, item Rerum publicarum Descriptiones ex Heraclide, graece (*ex rec. Cn. Gesneri*) et latine (*emendatius ex Vulteii versione*) Lgd., apud J. Tornaesium et Gu. Gazeium. —— In huius editionis praefatione *Tornaesius*, ipse editor, se Gesnerianum textum sequutum esse, et *Vulteii* versionem ex textus collatione multo correctiorem dedisse asseveravit. Iterata est in seqq. 1604 *etc.*

1599, 12. — Excudebat Jacobus Stoer. —— Idem quod editio a. 1587 continet. *V.* 1630.

1604, 12. — LB., ap. J. Tornaesium.

1604, 12. — gr. et lat. Frcf.

1610, 12. — Lgd., ap. Tornaesium. —— Idem est tit., ut. 1587. Praefixae reperiuntur *Obss. de Stylo Aeliani*, et iuxta textum positae Notae et Coniectu-

rae *Gesneri* tantum, quamquam *Tornaesius* in praefatione se Notas et Coniecturas *Is. Casauboni* dedisse dicit. Quae recte animadvertit *de Chaufepié* in *Supplément au Dictionnaire historique et critique.* T. II. s. v. *Elien.* ant. F. *V.* 1610.

1613, 12. — gr. et lat. Cl. Allob. —— *V.* 1625.

1616, 12. — gr. et c. vers. Vulteii. (Lgd.) Ap. J. Tornaesium.

1618, 12. Aeliani variae historiae, et Rerumpublicarum Descriptiones ex Heraclide, gr. et lat. Paris., ap. J. Libert M. DC. XVIII. —— Ex editione *Tornaesii* 1625 expressa editio, cum illius praefatione et notis marginalibus.

1625 (nec 1626), 12. Aeliani variae historiae libri XIIII. Rerumpublicarum descriptiones ex Heraclide. Cum Latina interpretatione. Editio postrema, multo quam antehac emendatior. Coloniae Allobrogum, Apud Ioan. Tornaesium. M. DCXXV. —— 8 ff. praefixa, 460 pp., 8 ff. contin.: Rervm et verbarvm in Aeliano et Heraclide memorabilium indicem. Idem quod editio a. 1610. continet. Bibl. acad. Lips. 1 *Th.* 4 *Gr.*

1630, 12. — Gv., Jac. Stoer. —— Expressa prorsus editio a. 1625.

1647, 8. Aeliani variae historiae, graece et latine cura et opera J. Schefferi, c. notis illius et indice. Arg. —— Multis in locis correctior quam ante, cura *Schefferi* prodiit. Repet. 1662.

1662, 8. — secundis Schefferi curis. Arg. —— Praefatio subscripta est *Upsaliae* 1661; Lexicon adiectum in Aeliani V. H. non inutile. 16 *Gr.* *V.* 1685.

1668, 8 min. — gr. et lat. Tanaq. Faber Emendavit. Salmurii. —— Omissis *Schefferi* notis et indice recudi curavit eiusdem textum cum lat. vers. et suis ipsius notulis *Faber.* Vitiosissima omnium editio.

1685, 8. *ΚΛ. ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ βιβλια ΙΔ.* Cl. Aeliani variae historiae libri XIV. Cum notis Jo. Schefferi et interpretatione Iusti Vulteii editio novissima, variis lectionibus trium codicum Mss. e regia bibl. Paris., notis posthumis Io. Schefferi; Fragmentis Aeliani, copiosiori indice, graece et latine, novis denique annotationibus aucta, curante Joh. Kühnio. Arg., sumpt. J. F. Spoor et Rhd. Waechteri. —— Praefixa 3 folia implet *epistola Ioh. Kuhnii* ad *Emericum Bigotum,* illam excipiens *praefatio* continetur in 7 foliis, deinde in seq. folio finitur: *Aeliani vita ex lib. II. Philostrati de vitis Sophistarum,* gr. et lat. Textus cum versione e regione posita implet 780 pp. A. pag. 781—825 sequuntur: *Fragmenta, quae vel apposito Aeliani nomine laudat Suidas, vel stylo Indice Auctori Nostro asserenda sunt, ordine alphabetico collecta a J. Kühnio,* gr. et lat.; deinde pag. 1 vacat, in seq. incipit: *Λεξικον εἰς τα του Αἰλιανου της ποικιλης ἱστοριας,* implens 100 folia, in sequenti sequitur Index: *Autores ab Aeliano allegati,* quem excipit: *Index latinus* in 15 ff., quae sequuntur 3 pp. habent: *Addenda et Corrigenda.* Insignis editio exhibet et textum longe emendatiorem et *Vulteii* versionem castigatam. Praeter ea quae titulus indicat, insunt quoque *G. Mth. Koenigii* notae. 1 *Th.* 12 *Gr.* *V.* 1647 et 1713.

1701, 8. *Κλ. Αἰλιανου Σοφιστου ποικιλη ἱστορια.* Cl. Aeliani Varia Historia, ad manuscriptos Codd. nunc primum recognita et castigata, Graece cum versione Iusti VVLTEII, innumeris in locis ad Graecum Auctoris contextum emendata, et perpetuo Commentario (et indice) Jac. Perizonii. LB., ap. J. du Vivie et Is. Severinum. Voll. II. —— Multis criticis subsidiis, ex Mstis et editionum (Roman. et Gesneri) collationibus haustis, adiutus *Perizonius* multo quam ante emendatiorem textum edidit, versionemque *Vulteii* ita emendavit, ut nova haberi possit, attamen non omnibus satisfecit, et controversia exorta est, v.: *Illustrantia.* Dolendum quod *Schefferi* et *Kühnii* notae non sunt receptae. 4 *Th.* Rep. 1713. *V.* quoque 1731.

1713, 8. *Κλ. Αἰλιανου ποικιλης ἱστοριας βιβλια ιδ.* Cl. Aeliani Variae Historiae Libri XIV, cum Notis J. Schefferi, interpretatione Justi Vulteii, variis item Lectionibus trium manuscriptorum Codicum e Regia Parisiensi Bibliotheca, Notis posthumis J. Schefferi, Fragmentis Aeliani, copiosiori Indice Graeco et Latino, annotationibusque Joach. Kuhnii, Editio postrema, curante J. H. Lederlino. Arg., sumt. J. Rh. Dulsseckeri. —— Auctior sed erratis typograph. scatens repetitio praecedentis. 1 *Th.* 12 *Gr.*

1731, 4. *Κλ. Αἰλιανου Σοφιστου ποικιλη ἱστορια.* Cl. Aeliani Sophistae Historia varia, cum Notis integris Cn. Gesneri, I. Schefferi, Tanaq. Fabri, Ich. Kuhnii, Iac. Perizonii, et interpretatione Latina Iusti Vulteii innumeris in locis emendata. Curante Abr. Gronovio, qui et suas Adnotationes adiecit. LB., ap.

Sam. Luchtmanns et J. A. Langerak, etc. Voll. II. —— Raro et tantum auctoritate MStorum (Mediceo et Sluiskiano) ductus immutavit textum Perizonianum: praeter adnotationes, iam editas, praefationes et dedicationes, quas recudi curavit, addidit quoque *Gesneri* notas adhuc ineditas. 10 *Th.*, ch. max. 24 *Th.*

1746, — (tit. n.) 1763, 8. Cl. Aeliani Operum T. I. Variam historiam continens. Editio accuratior atque scholarum usibus accommodata. Praefatus est et indices vocum subiecit Cph. Kretzschmar. Dresdae et Lipsiae, Hechel (nunc Dr., Walther). —— Repeti textum tantum ed. 1731 curavit editor; instruxit autem editionem locupletissimo indice. Altera pars, quae libros *de Natura Animalium* complecteretur, lucem non vidit. 1 *Th.* 6 *Gr.*

1772, 12. — graece (c. vers. lat. seorsim impressa). Hl., Orphan. —— Rep. 1793.

1774, 12. — graece ex rec. Abr. Gronovii, et lat. Bs., Schweighaeuser. —— Rep. 1797.

1780, 8 mai. Cl. Aeliani Soph. variae historiae, et fragmenta, graece cum integro commentario Ic. Perizonii aliorumque virorum doctorum notis, Gronoviana nondum comprehensis editione. Curavit indicemque graecitatis adiecit C. Glo. Kühn. Lps., Schwickert. Voll. II. —— 2 *Th.* 8 *Gr.*

1793, 8. Aeliani variae historiae, libri XIV, graece. Hl., Orphan. —— Ex rec. *Kühnii* et *Lederlini*, comparata Gronoviana, cuius posterioris lectiones in margine sunt notatae. 8 *Gr.* *V.* 1772.

1793, — (1794), 8. Cl. Aeliani sophistae varia historia, graece, adnotationibus Iac. Perizonii inprimis et aliorum selectis instructa usuique iuvenum graeca amantium privato, quod dicunt, adcommodata. Praefatione Schelleri V. C. praemissa. Curavit editionem, notas suas indicesque adiecit Gli. Bj. Lehnert. Vrtsl., impensis C. F. Gutschii. Voll. II. —— XLVIII, 300 et 394 pp. 2 *Th.* Mutato titulo *Lps., ap. Breitkopf*, 1798 prodiit. In volumine II. huius non aestimatae editionis Excursus de *Socrate*, *Zenone*, *Callia* et *Hipponico* extant. Inprimis vituperandum, quod *Lehnert* immiscuit *Perizonii* notas aliorum excerptis, ita vero, ut quae cuiusque sint, discerni nequeant.

1797, 8. Aeliani variae historiae, libri XIV, graece ex rec. Gronovii, et lat. ex vers. optimorum interpretum. Bs., Schweighaeuser. —— 1 *Th.* *V.* 1774.

1805, 8. *Προδρομος ἑλληνικης βιβλιοθηκης, περιεχων Κλαυδιου Αἰλιανου την ποικιλην ἱστοριαν, Ἡρακλειδου του Ποντικου, Νικολαου του Δαμασκηνου τα σωζομενα. οἷς προσετεθησαν και βραχειαι σημειωσεις και στοχασμοι αὐτοσχεδιοι περι της ἑλληνικης παιδειας και γλωσσης* etc. (edid. Ad. Coray). P., Didot. —— 12 *fr.* Denuo textum eximie perlustravit *Coray*, novamque dedit recensionem, cf. Al.Z. 1806, no. 210 et 211. Exemplaria 70 in charta magna sunt impressa. Notas, quas *Coray* antiqua graeca lingua conscripsit, sunt criticae et exegeticae.

1811, 8. Cl. Aeliani Sophistae variae historiae, libri XIV, graece ad optimarum editionum inprimis Gronovianae et Corayanae fidem edidit indiceque graeco-germanico instruxit G. H. Lünemann. Gtt., Dieterich. —— 18 *Gr.* Iam a. 1810 e prelo haec castigata editio exiit.

1819, 12. Aeliani variae historiae; Heraclidis Pontici et Nicolai Damasceni quae supersunt. Lps., Tauchnitz. —— 16 *Gr.* nunc 6 *Gr.*, Ch. scr. 22 *Gr.* Textus Gronovianus.

1827, 8. Histoires diverses d'Élien, traduites du Grec, avec le texte en regard et des notes, par M. Dacier. P., Delalain. —— XIV, 525 pp. 10 *fr.* 20 *cent.* Textum ad Gronoviani et Corayiani fidem *M. J. V. Leclerc* recognovit. *V.* infra *versiones gallicas.*

bb) *Delectus.*

1701, 8. Capita LX selecta ex Aeliani variis historicis. —— In *J. Uptoni* Chrestomathia *Ποικιλη ἱστορια*, sive novus historiarum fabellarumque delectus c. notis et vers. Ld.

1797, 8. Griechisches Lesebuch, enthaltend die interessantest. Erzählungen aus Aelians XIV BB. der vermischt. Geschichte, mit grammat. u. andern Anmerkk. u. e. vollst. Wortreg. nach Trendelenburgs Theorie der griech. Konjugation eingerichtet; f. Schulen u. Privat-Studien herausgeg. v. Wilh. Lange. Hl., Schwetschke. —— 9 *Gr.* Editor lectiones codicum aut coniecturas VV. DD. passim in textum recepit.

1799, 8. Ex Aeliano V. H. —— In *Adr. Dalzelii* Collectaneis graecis ad usum acad. iuventutis accommodatis T. I. (Edb.)

2) Historia animalium.

1611, 12. *Κλαυδίου Αἰλιανου περι ζωων ἰδιοτητος βιβλια ιζ.* Clavdii Aeliani, de Animalivm natura libri XVII, Petro Gillio Gallo et Conrado Gesnero Helvetio interpretibus. *Accessit index locupletissimus. Insigne typogr. c. inscript.:* Qvod tibi fieri non vis, alteri ne feceris. Infra: APVD I. TORNAESIVM CIↃ. IↃCXI. —— Praefixa est praeter titulum 3 folia complectens commentatio: Cn. Gesnerus de Pt. Gillij interpretatione, et ordine scriptorum Aeliani de animalibus. Sequitur praefatio. Textus implet 1018 pp., et Index sequens 46 folia; deinde 24 pp. inest: Gesnerus de vi exemplorum ab animalibus, disserlatio. E *Gesneri* recensione, sed vitiose excusum. In margine sunt variae lectiones et coniecturae adpositae. Versio est contextui graeco e regione adposita. Bibl. acad. Lips. 1 *Th.* 12 *Gr.*

1616, 12. *Κλαυδίου Αἰλιανου περι ζωων ἰδιοτητος βιβλια ιζ.* Claudii Aeliani de animalibus natura libri XVII, Pt. Gillio et Cn. Gesnero interpretibus. Graece Latine. Cl. Allobr., ap. Albertum. *Voll. III.* —— Alia quoque exemplaria huius editionis exstant mutato titulo „*Lgd., ap. At. Candidum.*" 1 *Th.* 4 *Gr.*

1655, 8. — c. vers. Pt. Gillii. Lgd.

1744, 4. *ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ ΒΙΒΛΙΑ ιζ.* AELIANI de Natura Animalium Libri XVII. Cum Animadversionibus Cn. Gesneri, et Danielis Wilh. Trilleri: curante Abr. Gronovio, qui et suas Adnotationes adiecit. Londini, excudit Gu. Bowyer, sumptibus Societatis ad literas promouendas institutae: prostant venales apud J. Whiston etc. Anno MDCCXLIV. *T. II. in I. Vol.* —— Vol. I. 603 pp., Vol. II. pp. 605—1128. 12 *Th.* Extant exx. in ch. magna impressa. *Gronov.* in hac splendida et plenissima editione inprimis lectiones codicis Medicei adhibuit. Repetita in seqq.

1750, 4. *Αἰλιανου περι ζωων ἰδιοτητος βιβλια ιζ.* Aeliani de Natura animalium libri XVII, c. animadvv. Cn. Gesneri et Dn. Gu. Trilleri, cura Abr. Gronovii, qui suas animadvv. adiecit. Gr. et l. iuxta edit. Londinensem. Bs., Branden. *Voll. II.* —— 4 *Th.* Huius editionis titulum mutavit librarius in seq.

1765, 4. — Heilbronnae. —— Iterum edita aut titulus mutatus est in seq.

1768, 4. — Th., Cotta. —— 4 *Th.* Sic quoque in seq.

1774, 4. — Bs., Flick. —— 3 *Th.*

1784, 8 mai. *Αἰλιανου* — Aeliani de natura animalium libri XVII, graece et latine, cum priorum interpretum et suis animadversionibus edidit J. G. Schneider. Lps., Schwickert. *Voll. II.* —— 2 *Th.* In ch. membr. pauca tantum exx. Notae sunt criticae et exegeticae.

1831, 8. Aeliani de natura animalium libror. XVII, Graecum contextum ad opt. libror. fidem constituit, curas J. G. Schneideri secundas, Conr. Gesneri, Abr. Gronovii suasque annotationes adiecit F. Jacobs. Jn., Frommann. *Voll. II.* —— Propediem, ut scio, prodibit.

3) Epistolae.

1499, 4. *Ἐκ των Αἰλιανου ἀγροικικων ἐπιστολων.* Ex Aeliani epistolis rusticis. —— In *Aldi Manutii* Collectione epistolarum. Continentur epistolae XX.

1606, f. — gr. et lat. —— In Collectione epistularum. (Gv.) p. 417 sqq. omisso Aristotelis nomine sunt insertae.

1710, 8. — epistolae tres. —— Io *Patusae* Encyclopaedia, T. I. p. 229 sq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Variae historiae.

1548, 4. Aeliani Variae historiae, et De Politiis, s. Rerumpublicarum Descriptiones ex Heraclide, latine reddidit Justus Vulteius, Wetteranus. Bs., ap. J. Oporinum. —— Rep. 1567.

1550, 12. — latine redditae a Jac. Laureo. Vt., Jolitus.

1567, 12. — Lgd., ap. J. Tornaesium. —— Ex edit. 1548 rep.

1772, 12. — lat. Hl., Orphan. —— 4 *Gr.*

2) Historia animalium.

1533, 4. Ex Aeliani historia per Petrum Gyllium latini facti itemque ex Porphyrio, Heliodoro, Oppiano, tum eodem Gyllio lucubrationis accessionibus aucti libri XVI. De vi et natura animalium. Eiusdem Gyllii de Gallicis et latinis nominibus piscium. Lgd., ap. Sb. Gryphium. —— Excerpta tantum ex *Aeliani* libro ad libitum per XVI libros digesta quae auxit aliis ex Oppiano *etc.* Aliam eamque sine omissionibus aut interpolationibus, et in ordinem iustum red-

actam integramque interpretationem dedit *Gyllius* in seq. editione.

1562, 8. Aeliani de Historia Animalium Libri XVII, quos ex integro ac veteri exemplari Graeco Pt. Gillivs vertit, vna cum Petri Gillii Elephantorum descriptione; Item Demetrii, Constantinopolitani, de cura et medicina canum, eodem Pt. Gillio interprete. Lgd., ap. Gu. Rouillium.

B. germanicarum.

aa) *Variae historiae integrae.*

1775, — (tit. n.) 1787, 8. Des Cl. Aelianus vermischte Erzählungen. A. d. Gr. übs. u. m. Anmerkk. erläutert v. J. H. F. Meineke. Qdlbg., Ernst. — 18 *Gr.* tam antea (saeculo XVIlmo.) *Aeliani* V. H. germanice per *Gf. Gu. Saccrium* versas, atque Stettini duodecim editas esse, in *Hendreichii* Pandectis brandenburgiris et in Collectaneis *Krit. Beiträge,* fasc. X. p. 197 proditur.

bb) *Delectus.*

1800, 8. Aelians Beschreibung des Thessalischen Tempe. — In Collectione: *Die neue Aehrenleserinn auf dem Felde der Griechen, Römer* etc. (Mgdb.) fasc. 1. not. 1.

C. gallicarum.

aa) *Integra collectio.*

1764, 8. Diversités Historiques trad. du Grec d'Elien par J. H. Sam. Forney et enrichies de remarques. Brl., Nicolai. — Versio adiectaeque notae non magni aestimantur, cf. *Klotzii acta litter.* Vol. II. P. 2. p. 167 sqq.

1772, 8. Histoires diverses d'Elien, trad. du Grec, avec des remarques (*par Bon. Is. Dacier*). P., chez Montard. — XII, 520 pp. 5 *fr.* Praeferenda supra 1764 laudatae versioni. Iterata est adiuncto textu (*v.* antea. *I. Bb. aa)* 1827.

bb) *Delectus.*

1824, — 1827, 12. Choix méthodique des Histoires variées d'Elien, suivi de deux Vocabulaires et de notes sur le texte, à l'usage des colléges. Par A. Valatour. Paris, Maze. 1824. — Secunda editio 1827 prodiit in lucem *Paris, Maire-Nyon.* 2 *fr.* 50 *cent.*

D. italicarum.

1550, 8. I Quatordici libri di Eliano di Varia historia, tradotti dal Greco in Italiano per Giacobo Laureo. Con Gratia & Privilegio. In Venetia. MDL. *In fine:* In Venetia MDL. Appresso Bartholomeo Cesano.

E. anglicarum.

aa) *Integra collectio.*

1576, 4. A REGISTRE of Hystories, conteining Martiall exploites of worthy warriours, Politique practises of Ciuil Magistrates, wise Sentences of famous Philosophers, etc. Written in Greeke by Aelianus a Romane, and deliuered in English (as well, according to the truth of the Greeke text, as of the Latine) by Abr. Fleming. Seene and allowed. Imprinted at London for Thomas Woodcock: — Anno a Messia nato.

1665, — 1670, — 1677, 8. Aelian's various Histories, translated into English by Th. Stanley. Ld.

bb) *Excerpta.*

1784, 8. Description of the Grecian Temple from the Greek of Aelian. By Hurd. — in: Supplement to the Town and Country Magazine. p. 685.

III. *Illustrantia Aelianum scripta.*

( ) Observation critique sur un Passage d'Elien Hist. var. Liv. I. chap. 12. — *V.:* Les Nouvelles de la Republique des Lettres. (1702) Novemb. p. 508. *V.* sub nomine: *Perizonius.*

( ) Emendationes et Observationes posthumae Th. S. ad Aeliani V. H. — In Miscellan. Obss. Vol. II. T. I. p. 148 — 156, T. II. p. 249 — 252.

( ) In Aeliani Variam historiam Observationes. — *Ib.* Vol. III. T. I. p. 83 — 95, T. II. p. 236 — 248. Auctor harum notarum est *Dukerus.*

F. Jac. *Bast:* Aelianus, N. A. emendatus secundum codicem Vaticani egregium, vel explicatus. — *V.* eius Epistola critica (*v.* infra s. v. *Antoninus Liberalis)* p. 12, 13, 36, 57, 109, 126, 134, 144, 166, 170, 177, 186, 195, 210, 230, 235, 237, 243, 249.

Lb. *Bos:* Animadvv. ad Aeliani Animal. H. —— *V.* in eiusd.: Obss. miscellaneis cap. XXXIII et XXXIV. (Editio altera. Leovardiae, Excudit Tobias van Dessel. 1731, 8.) p. 140 sqq.

G. F. *Creuzer:* Emendationes ad locos Aeliani V. H. —— *V.* in eiusd.: Diss. de Xenophonte historico *etc.* P. I. Lps., 1799, 8.

Gisp. *Cuper:* De inscriptionibus capitum in Aeliani V. H. et explicationes in V. H. locis. —— In eiusd. *Observationibus* p. 295 sqq.

Erh. And. *Frommann:* In Aeliani V. H. Obss. aliquot. Cb., 1757, 4. —— Correctiores auctioresque recusae sunt in eiusd. *Opusculis philol. atque historici argumenti.* (Cb., 1770, 8.) T. I. p. 407 sqq.

G. Alb. *Hagendorn:* Simonidis ad Pausaniam sapiens dictum „Memento te hominem esse", ex Aeliani V. H. IX. 41 delineatum. Alt., 1680, 4.

Tph. Cph. *Harles:* Notae ad Ael. V. H. et H. A. —— V. in eiusd.: *Anthologia gr. prosaica.* Nrb., Stein.

J. A. Ph. *Hennicke:* De loco Aeliani V. H. III. 26 pauca disserit. Hl., typis Michaelis. 1800, 8. —— XIV pp.

J. Ch. *Henrici:* De Μοθακες. Ael. V. H. XII. 43. —— *V.* in eiusd. Collectione programmatum I—IX.: *De militibus amicitia devatis.* (Wit., 1792—1794, 4.) *Progr.* III. 1792.

J. *Herrmann:* Progr. ad Aeliani H. A. XVI. 6. de voce φαιαγης (quod sec. Linneum, Manis, a Germanis autem dicitur Schuppenthier.) Arg., 1782, 4.

F. *Jacobs:* Loca quaedam Aeliani et V. H. et H. A. tentata atque illustrata. —— In eiusd.: Exercitatt. criticis. (Lps., 1796, 8.) T. I. c. 1, 16 et 17.

— —: Observationes in Aeliani H. A. et Philostrati vitam Apollonii; epistola ad Glo. Schneider. Jn., Hennings. 1804, 8. —— 46 pp. 4 *Gr.* Cf. Ephem.: NLLZ. 1804, no. 16.

— —: Aelianus in Var. Hist. emendatur. —— In eiusdem *Additamentis animadversionum* in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8 mai.) p. 1. 13. 18. 20. 36. 47. 57. 71. 78. 79. 99 sq., 228. 290. 307 ter.

— —: Aelianus in Hist. Animal. emendatur. —— *Ib.* p. 71. 206.

— —: Animadversiones atque Emendationes ad Aeliani Hist. Animal. —— In *Appendice* ad *Ric. Parsoni* Adversaria. (Lps., Weigel. 1814, 8 mai.) p. 310 sqq.

— —: Notae criticae in Aelianum et Plutarchum. —— In *Friedemanni et Seebodii* Miscellan. criticis (1821, 8.) Vol. I. P. III. p. 530 sqq.

— —: Variae lectiones in Aeliani H. A. —— Inserta in Ephem.: ASchz. 1828. II. nn. 79, 132, 133, p. 641—644, 1089, 1093, 1097—1100.

C. Glo. *Kühn:* De via ac ratione, qua Aelianus Sophista in Historia Anim. conscribenda usus est. Progr. Lps., 1777, 4.

Jac. *Perizonii* Diss. de morte Judae et verbo ἀπαγχεσθαι, in qua explicantur et conciliantur loca Matt. XXVII. 5, et Lucae Actor. 1. 18 ac vindicantur quae ad Aeliani V. H. V. 8 erant notata (contra Jac. Gronovium). LB., 1702, 8. —— 87 pp. Iteratum *Trj. ad Rh.* 1706, 8.

— —: Responsio ad Nuperam notitiam de variis Aeliani aliorumq. auctorum locis. LB., 1703, 8. —— 110 pp. *V.* antea Anonymi Scriptum. Gallice versum extat sub titulo: *Lettre sur l'Observation precedente, traduite du Latin. v.: Les Nouvelles de la République des Lettres,* Janv. 1703, p. 3 sqq.

— —: Responsio II. ad notitiam secundam de Lucae Actorum 1. 18 et variis Aeliani, aliorumque Auctorum locis. LB., 1703, 8. —— Illa rixa nullius momenti nota est.

Gf. *Richteri* Observationes criticae in Aeliani V. H. —— In eiusd.: Spec. observationum crit. in varios auctores gr. et lat. in *Origenis* Philosophumenis, *Aeliani* V. H., *Callimachi* Fragmentis a Ric. Bentleio collectis, *Menandri* et *Philemonis* Reliquiis a Clerico congestis. Jn., 1713, 8.

H. *Sander's* Nachricht von Aeliani Beiträgen z. Naturgeschichte. Clsr. (1776) 8. —— Etiam in *Meineckii Neueste Mannichfaltigkeiten.* P. I. (Brl., 1778, 8.)

Mch. *Schmid:* Progr. de Aeliani V. H. libris quaedam traduntur, et ipsius Aeliani vita a Philostrato descripta exhibetur. Hlmst., 1671, 4.

J. Glo. *Schneider:* Ueber d. eigentlichen Werth der XVII BB. des Aelian. —— In *Meineckii* horreo *Neueste Mannichfaltigkeiten.* (Brl., 1782, 8.) Contra Sanderum disputatio.

— —: Emendationes atque adnotationes ad Aeliani de Natura Animalium. —— In Auctario, adiecto eiusdem editioni *Commentariorum* ad reliqua librorum Friderici II. et Alberti Magni capita. Lps., Müller. (1788—1789, 8.) Partt. II. 6 *Th.*

J. *Stackhouse:* Emendationes in Aelianum de Historia Animalium. —— V. in Diario Classico (*Classical Journal*) fasc. XXVI. p. 445—448, XXVIII. p. 289—293, XXX. p. 359—361.

Val. Herm. *Thryllitius:* De aetate Aelianorum, eorumque scriptis. —— *V.* in Miscellan. Lipsiens. T. IV. Obs. LXXXI. p. 120 sq. Idem argumentum tractat inprimis *Bochartus* in *Hierozoico* P. I. lib. II. p 522, 627; P. II. lib. I. p. 21.

H. *Valesius:* Aelianus, cuius liber est de re militari, longe differt ab Aeliano Sophista. —— *V.* in eiusd. *Emendationum libro*, lib. V. cap. 121—133.

AELIANUS Tacticus.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 703 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 621 sqq.

I. *Editiones textus.*

1532, 8. Ex scriptis Aeliani libellus de antiqua ratione instruendarum acierum et ductorum militarium appellationibus. *Graece.* —— Cum *Thoma Magistro*, *Manuele Moschopulo* et *Phrynicho* et *Orbicio*, ex exemplari corrupto, et vitiis typographicis scatens, ut ipse *Vascosanus* in postscripto dicit. *V.* s. v. *Phrynichus*. Lt., ap. Mch. Vascosanum. *Maittaire* in Annal. T. II. p. 545 sq. iteravit praefixam epistolam *Mch. Vascosani* ad iuvenem *Nic. Strabonem.* et *Vascosani* postscriptum.

1552, 4. *Αιλιανου περι στρατηγικων ταξεων Ελληνικων:* Aeliani de militaribus ordinibus instituendis more Graecorum Liber, a Franc. Robortello nunc primum (*separatim*) Graece editus, multisque imaginibus et picturis ab eodem illustratus. Venetiis apud Andr. et Jac. Spinellos. —— Perquam elegans, sed (ut apparet) non princeps editio, sicuti *Clement*, in *Bibl. curieuse* longe disputans vult, quae praeter 4 folia praefixa, 77 pp. et folium 1 comprehendit. Graeca ex tribus Mss. recensita dantur. 4 *Th.*

1556, f. —— *Gesneri* editionem c. s. n. *Claudius Aelianus* t. Aa)

1613, 4. Claudii Aeliani Tactica, sive de motionibus ac praeceptis militaribus, ad Formandas & Transformandas Acies necessariis Liber singularis, tam ad belli usum perpetuum, quam intellectum Graecarum Historiarum apprimè utilis. Editio Nova. Operâ et studio Sixti Arcerii; Qui praeter Versionem & Notas addidit Illustrium aliquot Praeliorum e Veteribus Descriptiones, cum Acierum nonnullis Iconismis Tabulis aeneis expressis. LB., ap. L. Elzevir. —— Cum 3 figg. tabulis. Novam recensionem coniecturis maxime et versionem *Arcerius* adornavit. *V.* infra 1613.

1613, 4. Cl. Aeliani et Leonis Imperatoris Tactica, sive de instruendis aciebus gr. et lat. Quorum hic graece primum opera J. Meursii, ille ex Sixti Arcerii nova interpretatione lat., ambo autem notis et animadversionibus illustriores in lucem exeunt etc. LB., ap. L. Elzevir. —— Librarius illam *Leonis* editionem, quae a. 1612 *ib.* prodiit, cum supra indicata *Aeliani* editione coniunxit sub h. titulo, ita ut haec exemplaria minus rariora quam priora reperiantur. Comprehendit 8 ff. praefixa, 214 pp. Aelian., 447 pp. Leon., et 1 f.: Excudebat Ioannes Balduini, impensis Ludovici Elzeviri. Lugduni Batavorum XII. Mart. Anno MDCXII. et 7 pp. Modest. vocabb. rei mil. Exstant quoque exx. in ch. membr. *V. Leo.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1487, 4. Aeliani de instruendis aciebus opus ad Divum Hadrianum: a Theodoro Thessalonicense latinum factum et Antonio Panormitae Alphonsi regis praeceptori dicatum. *Haec in fronte f.* 2 *a. F.* 1 *vacat. In fine f.* 28 a: Impressum Rome per Venerabilem virum Magistrum Eucharium Silber, alias Franck. Anno domini Millesimo quadringentesimo octogesimo septimo: Quinto decimo Kal. Martii. *Sequitur registrum.* —— Char. rom., s. sign., cust. et pagg. num. Bibl. acad. Goetting. Re vera coniunctim cum Flavio Vegetio *ib.* prodiit; attamen separatim repertum nihil desideratur.

1494, 4. Aeliani de instruendis aciebus opus ad Divum Hadrianum a Theodoro Thessalonicense latinum factum: et Antonio Panormitae Alphonsi regis praeceptori dicatum. —— In editione *Vegetii* cum *Frontino* et *Modesto*, subscripta: Romae impressum per Eucharium Silber Alamanum. Anno a natali christiano. M. CCCC. XCIIII. die XXIIII. Octobris.—Char. rom. cum sign. (*a*-*y*), ex quo hos quatuor scriptores ad unum volumen pertinere liquet.

1496, f. Aelianus. —— Extat iterum

coniunctus cum *Frontino*, *Vegetio*, et *Modesto*. In fine *Aeliani* et *Modesti*, totiusque operis haec: Laus Deo. De arte militari. Frontinum. Vegetium, Aelianum et Modestum auctores penitus divinus, quam castigatissime impressit omni solertia Plato de Benedictis Bononiensis. In alma civitate Bononiae. Anno salutis MCCCCLXXXXVI. decimo sexto Kalen. februarias. — Bibl. Guetting. Conf. *Gemeineri* Notitias: Nachrichten von d. in Regensburg. Stadtbiblioth. befindl. — Büchern, p. 239 sqq. Editionem a. 1486 *fol. ib.* prodiisse omnes negant.

1505, f. Aelianus de instruendis aciebus. —— Etiam cum *Frontino*, *Vegetio* et Modesto. In fine *Modesti* legitur: De Arte militari, Frontinum, Vegetium, Aelianum et Modestum, Auctores penitus Divinos quam castigatissime impressit omni solertia Jo. Antunius de Benedictis in inclita civitate Bononiae. Regnante Joanne Bentivolo, Anno Domini MDV. die vero vltimo Maii.

1515, 4. Aelianus de instruendis aciebus. —— Cum *Vegetio*, *Frontino* et *Modesto*. — Venundantur Parisiis a Iohanne Parvo in vico sancti Iacobi sub Lilio aureo. *In fine Vegetii:* Impressus Parisiis per Magistruio Rembolt pro Juhanne Parvo Librario Parisiensi. Anno MDXV. Die vero XIV. Maii. *In fine omnium scriptt.:* Pro Juhanne Parvo Librario Universitatis Parisien. VIII. Iouii, Anno MDXV.

1523, 8. Aelianus de instruendis aciebus. —— Item iam laudatis scriptoribus coniunctos prodiit in lucem *LB.*, *Hayon.* Num re vera haec editio exstat, quam end. anno editam *Panzer* in Ann. T. VI. p. 391. no. 403 sub titulo hoc indicat.

1524, 8. Aelianus de militaribus Ordinibus instituendis more Graecorum Liber Theodoro Gaza interprete. —— Cum *Flavio* Vegetio *Renato* et Modesto.: Excusum Coloniae apud Ioannem Soterem, impensis integerrimi Bibliopolae Gudefridi Hittorpii civis Colouiensis. *Dronke* in ephem. litter. Jenens. 1831. no. 151, p. 243, sibi hanc editionem non notam esse, quam iam indicat *Panzer* in Annal. T. VI. p. 440, no. 855, accuratius vero T. XI. p. 390, no. 403 *b*, profitetur.

1532, f. Aelianus de instruendis aciebus. —— Cum *Vegetio*, *Frontino* et *Modesto*. Paris., ap. Ch. Wechel. *Cum figg.* Iterata est 1553.

1532, 8. Aeliani Liber de re militari. Paris., apud Colinaeum.

1552, 4. Aeliani de militaribus ordinibus instituendis more graecorum liber a Francisco Robortello Utinensi in Latinum Sermonem versus, et ab eodem picturis quam plurimis illustratus. Venetiis apud Andream et Iacobum Spinellos, M. D. LII. Mense Iulii. *Adiectum ad calcem:* Idem opus à Theodoro Thessalonicensi Latinum factum, et Antonio Pannormitae Alphonsi regis praeceptori dicatum. —— 24 non num. pp. s. cost., c. sign. A — C.

1553, f. Aeliani de instruendis Aciebus Liber unus. —— Cum saepe laudatis scriptoribus rei militaris, in quorum titulo legitur quoque „*Collata sunt omnia ad antiquos codices, maxime Budaei, quod testabitur Aelianus.*" Paris., ap. Ch. Wechelum, sub Pegaso, in vico Bellovacensi. *Cum figg.*

1580, 8. —— Item ex versione *Gazae* cum iam indicatis rei militaris scriptoribus, castigatus a Fr. Modico. *Cl.*, *ap. Matern. Cholinum.*

1585, 4. —— Item cum scriptt. rei militaris *Ant.* Recensuit *Stewechius*, usus pluribus libris manuscriptis et editionibus. Rep. 1592 et 1607.

1592, 8. — 1607, 4. —— Ex editione 1585 rei militaris scriptorum repetitus *LB.*, *ap. Raphелeng.*

1632, — 1644, 12. — ex Arcerii versione recensita a Pt. Scriverio. —— Ut ante cum rei militaris scriptoribus. *LB.* Rep.

1670, 8. — cum observationibus Stevechii, Modii et Scriverii. —— Cum rei militaris scriptoribus (Vesaliae Cliuiorum) p. 295 sqq.

B. germanicarum.

1617, f. Aelianus Tactic niemals vor diesem, aber nun ex fundamento dilucide, clare vnd verständlichen mit Kupferstücken hergegeben von J. Jac. von Wallhausen, Frkf. —— Rarissime reperitur.

1779, 4 mai. Alh. H. Baumgärtner's vollständ. Sammlung aller Kriegsschriftsteller der Griechen, a. d. Griechischen übers. u. m. Anmerkk. erläutert. Mnh., Schwan. —— Insunt *Onosander* et *Aelianus*, deinde separatim sont edita.

1786, 4 mai. Cl. Aelian von Schlachtordnungen, a. d. Griech. übs. u. m. Anmerkk. erläutert v. Alb. H. Baumgärtner. Mannh., Schwan. —— 12 *Gr.*

C. gallicarum.

1536, f. Aeliau de lordre & instruction des batailles: ung livre. Traduict fidellement de latin en francois: et collationné (par le Polygraphe humble Secretaire & historien du Parc d'honneur.) —— Cum *Vegetio*, *Frontino* et *Modesto*. Paris., Ch. Wechel. Nomen interpretis est *Nic. Volquier* sive latine *Volcirus Cerisceinus*.

1616, 8. La milice des Grecs et Romains, traduite en François du Grec d'*Aelian* & de *Polybe* et dedié au Roy. par *Louys de Machault* Sr. de Romaincourt. à Paris, Chez Hierosme Drouart. —— Cum figg. 152 pp. S. a. indicat hanc editionem *Clement*, *Bibl. curieuse*. T. i. p. 60.

1757, 12. La Milice des Grecs, ou Tactique d'Élien, traduit du grec, avec des notes, par Bouchaud de Bussy. Paris. *Voll. II.* —— Cum figg. Vol. I. continet praeter interpretis praefationem, interpretationem ipsam; vol. II. insunt: „*Discours sur la phalange et sur la milice des Grecs en général*"; et: „*Dissertation sur le coin des anciens*".

D. italicarum.

1551—1552, 8. Aeliano. Del modo di mettere in ordinanza; tradotto per Francesco Ferrosi. In Vinegia, appresso Gabriel Giolito de Ferrari e fratelli. MDLI.

1552, 8. Eliano de' nomi, et degli ordini militari tradotto di Greco per M. Lelio Carani. In Fiorenza 1552. appresso Lorenzo Torrentino Impressor Ducale. Con privilegii. —— 127 num. pp. et 7 pp., quorum ultima „*errata*" continet. A pag. 88 perperam sunt pagg. numeratae, ita ut ultima 112 signanda esset. A pag. 101 sqq. sequuntur: *I Frammenti de' nomi militari di Leone Imperadore tradotti di Greco*, continuo autem Epistola interpretis ad *Sammarinum*, data: *Fiorenza a 25. Novembre* 1551. Plerumque haec versio Aeliani coniuncta cum ea *Polybii* et ab ea non separanda, sed falso indicatur. Prorsus enim separatim prodierunt, ut ex hoc epistolae interpretis loco satis probari potest: *Voi m'hacete pregato*, inquit Carani, *ch'io volessi rapportare in lingua toscana Eliano de' nomi, e degli ordini militari —, e veggendomi coi tutto occupato in questa traduttione, mi cominciaste a spronare, anche a quella di Leone Imperadore, la quale è con questa accompagnata — Doce troverete le parole serrate fra due parentesi, sappiate quelle non essere altramente nel testo Greco, — ma io — l'ho messe per non havere a dichiarare dipoi nomi Greci, i quali per necessità mi si converrano interpretare* etc. Pleue describit hanc versionem *Domenico Moreni* in libro suo: *Annali della tipografia Fiorentina di Lorenzo Torrentino* (Fr., 1811, 8mai.) p. 113 sq.

E. anglicarum.

1616—1631, f. Aelian's Tacticks, or the Art of Embatteling an Army, translated by John Bingham. Ld. 1616. *Vol. II. s. tit. h.*: The Art of Embatteling an Army or the second part of Aelians Tacticks, Englis. add illustrated with figures and Observations upon every Chaptor by Captaine John Bingham. London, printed for Ralph Mab. 1631. *Voll. II.* —— 1 *L.* 1 *sh.* C. multis figg.

III. *Illustrantia Aelianum scripta.*

A. M. *Bandini*: Epist. de celeberrimo cod. Tacticorum Bibliothecae Laurent. 1766, 8mai. —— *V.* quoque eiusd.: Catal. codd. lat. graec. Medic. - Laurent. (Fl.) T. II. p. 230.

Ch. Gf. *Müller*: Notitia et recensio codicum Mss., qui in bibl. episcopatus Numburgo - Cizensis asservantur. P. VI. Lps., ex off. Vogeliana. 1815, 8 mai. —— 20 pp. Describitur usque ad p. 6 cod. mstus, continens Aeliani *Τακτικά*, continuo a p. 6 — 18 collatio eiusdem codicis cum Arcerii editione sequitur.

AELIUS Promotus.

1781, 4. Aelii Promoti Prologus et Excerpta inedita *δυναμερου* i. e. congeriei medicaminum secundum loca. Graece excerpsit e cod. ms. At. Bongiovaunius, atque edid. I. a Bona. —— In *I. a Bona* Tract. de scorbuto. Veron. Extat Index mstus huius operis in Bibl. Sti. Marci no. CCXCV. 4. de quo v. *Morellium* in Bibl. msst. cum graec. tum latin. T. I. p. 170. Recudi fecit illa edita excerpta *C. Glo. Kuhn* in *Additamentis ad elenchum medicorum veterum, a J. Alb. Fabricio in bibl. graec. vol. XIII. p.* 17 — 456 *exhibitum*. P. 1. (Lps., 1826, 4.) p. 4 — 8. Ibidem p. 8 sq. de aliis Aelii opusculis agit *Kühn*.

AENEAS Gazaeus s. Platonicus.

Fabr. B. Gr. T. 1 p. 422; *ed. n.* T. 1. p. 689 sq.

I. *Editiones textus.*

1) Theophrastus.

1560, f. Aeneae Gazaei Theophrastus, sive de animarum immortalitate & corporum resurrectione dialogus, Graece et Latine I. Wolfio interprete. Tiguri, per And. Gesnerum. —— Coniunctim edita hic extant: *Canones conciliorum, Athenagoras, Cydonius, Agapetus etc.* Omnia autem prodierunt sub titulo: *Θεολόγων διαφόρων συγγράμματα παλαιὰ καὶ ὀρθόδοξα.* 1559 et 1560. *Partt. IV.* Quamquam in variis bibliothecis non pauci supersunt codices msti, Augustanus tamen codex unus editiones omnes genuit, ceterique nondum inspecti neque cum editionibus collati sunt.

1624, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Frontonis Ducaei* Auctario Graecolatino Bibliothecae PP. Parisianae, T. II. p. 373 sqq. Tota *Andreae Gesneri* editio recusa hic extat.

1654, f. — gr. et lat. —— Cura et studio *Aegidii Morellii* rep. est ex *Andreae Gesneri* editione in *Bibl. PP.* (Paris.) T. XII. p. 617 sqq.

1653, 4. Aeneas Gazaeus et Zacharias Mitylenaeus, Philosophi Christiani, de immortalitate animae et mortalitate universi, ex recensione et cum animadversionibus Casparis Barthii, equitis *etc.* Lipsiae, typis I. Baueri, sumptibus vero Ch. Gerlachii & Simonis Beckensteinii Anno Domini MDCLIII. *Aeneas separatum titulum habet:* Aeneae Gazaei Theophrastus, dialogus Platonico-christianus de resurrectione mortuorum. Recensebat, interpretabatur, illustrabat animadversionibus Csp. Barthius *etc.* —— 326 num. folia et 1 non num. fol. continens: *Commissa et Omissa Exstantiora ita emendanda et restituenda;* In aliis exemplaribus cum eodem prorsus titulo reperi: *Anno Domini MDCLV.* sed sine ultimo, errata continente, folio. Hanc discrepantiam exemplorum nusquam alibi recte indicatam reperi. Nullis novis subsidiis adhibitis reprimi ex prima editione iussit *Barthius.* Bibl. sen. Lips. Errore typographorum, qui in aliqua huius editionis notitia ab homine aliquo litterato data irrepsit, *Wernsdorf.* deceptus in sua scriptione alterum annum 1658, sed perperam indicavit. Scitu tamen necessarium, quod quamvis sphalmatum index ad calcem libri sat magnus conspiciatur, tamen vix sexta pars e tanto sphalmatum commissorum acervo notatos deprehenditur; ita ut Barthiana sit omnium vitiosissima editio. Praeterea Barthius suis infelicissimis coniecturis contextum graecum corrupit; raro enim scripturam veram restituit. Barthianam autem versionem, utut horridam, saepe barbaram ac quam minime elegantem ita propter affectatas obsoletas Plautinasque dictiones et ob imitationem Apuleii aliorumque citeriorum scriptorum passim plane obscuram admodumque liberam, ut *Barthii* non *Aeneae* disputationem legas, castigavit *Wernsdorf.*

2) Epistolae.

Aaa) Omnes.

1499, 4. *Αἰνείου Σοφιστοῦ ἐπιστολαί.* Aeneae Sophistae, s. Rhetoris Gazaei Epistolae XXV. *Graece.* —— In *Aldi Manutii* Graecarum epistolarum collectione (Vt., ap. Aldum.) Eaedem hic sex folia cum dimidio explent, inde ab *ω* iiij ad *α* i.

1606, f. *Αἰνείου Σοφιστοῦ ἐπιστολαί.* Aeneae Sophistae epp. XXV. *Graece et Latine.* —— In sic dicta *Cuiacii* Collectione inscripta: Epistolae graecanicae mutuae. (Gv. sive Coloniae Allobrogum) p. 424 sqq. Textum ex editione Aldi, cum satis mala latina *Cuiacio* ficte tributa interpretatione repeti *Pyrrhus* Calduraeus curavit.

Bbb) Selectae.

1710, 8 mai. *Αἰνείου ἐπιστολαὶ ς'.* *Graece.* —— *V.* in *Ioan. Palusae* Encyclopaedia philologica. (Vt.) T. I. p. 230—233. Hic epistolae ad Cassum, Ulpiam, Sarapionem, Epiphanium Sophistam, Diodorum Scholasticum habentur ex Aldina editione excusae.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1513, 8. Aeneae Platonici graeci christiani de immortalitate animae deque corporum resurrectione aureus libellus, cui titulus est Theophrastus. Latine (*per Ambrosium Camaldulensem*). Venetiis per Alexandrum de Paganinis anno MDXIII. mens. vnjbri. —— 1 *Th.* 6 *Gr.* Exemplum in ch. pergamea. M'arthy 79 *fr.*, antea *Vallière* 80 *fr.* Editio versionis princeps, rarissimaque, nec *Fabricio*, nec

Miceo, nec *Morerio*, neque *Caveo*, nec *Naicellio*, neque ipsi *Conr. Gesnero* nota fuit. Ut *Wernsdorf.* indicat, haec ambrosiana interpretatio reliquas omnes plurimum vincit accuratione et perspicuitate et elegantia; praeterea quod praecipue notatu dignum, valde discrepat a nostris graecis, quippe ex alio valdeque diverso codice msto expressa. Neque enim solum vocabula aut incisa singularia addit aut omittit Ambrosius, sed etiam totos sermones: quin etiam aliquo loco §. 49 et §. 138 mira transpositio paginarum integrarum facta est et proinde disputationis totius ingens confusio, quae tamen ex bibliopegi errore, qui codicis folia perperam ordine interrupto collocaverat et ligaverat, est orta.

1516, 4. AENEAE PLATONICI Christiani de immortalitate animae deque corporum resurrectione dialogus aureus, qui Theophrastus inscribitur, Ambrosio Camaldulensi interprete. — ATHENAGORAS Atheniensis de resurrectione, Marsilio Ficino interprete. — XYSTI PYTHAGORICI sententiae, Rufino interprete. *In fine f.* 46 *a*: BASILEAE APVD IOANNEM FROBENIUM MENSE IVLIO. AN. MDXVI. *F.* 46 *b insign. typogr.* —— 46 fol. 1 *Th.* Bibl. acad. et sen. Lips. Repetita ex praecedente editione studio *Beati Rhenani*, neque minus raro, quam illa occurrit.

1520, 4. Aeneae Platonici Christiani de immortalitate animae dialogus Ambr. Camaldulens. interprete. Athenagorae Atheniensis de resurrectione Marsilio Ficino interprete. Xysti Pytagorici Sententiae, Rufino interprete. Basileae M. D. XX.

1522, 4. Aeneae Platonici Christiani de immortalitate animae Dialogus, qui Theophrastus inscribitur, Ambr. Camaldul. interpr. Athenagoras Atheniensis de resurrectione, Marsilio Ficino interpr. Xysti Pythagorici Sententiae, Rufino interprete. Coloniae MDXXII.

1558, 8. AENEAE GAZAEI Theophrastus, sive dialogus de animarum immortalitate & corporum resurrectione, Latine, ex interpretatione I. Wolphii. —— Cum Philone *Iudaeo*. Bs., Episcopius. Versio *Volfii* parom fida est sed tamen perspicua eaque Barthiana multo melior, ut iustissimi iudices iudicarunt.

1561, f. —— Item in Philonis operibus. Bs., Episcopius iunior.

1575, f. —— *V.* in Bibl. Patrum Parisiana Bignei, T. VIII. ac secundae editionis, T. IX.

1618, f. —— In Bibl. PP. (Cl.) T. V. P. III. Est *Volfii* interpretatio repetita.

1645, 4. Aeneae Platonici, Graeci Christiani, libellus cui titulus est Theophrastus, de immortalitate animorum, deque corporum resurrectione, Latinè, ex interpretatione Ambrosii Camaldulensis; cum variorum epistolis Andreolo Iustiniano scriptis; ex editione Ioannis Georgii Iustiniani. Genuae, Maria Farronus.

1677, f. —— In Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. VIII. p. 649—665.

B. germanicarum.

1671, 8. — Frcf. —— Qui germanicam versionem adornavit, non comperi.

C. gallicarum.

Traductum esse in linguam gallicam comperi ex libro: *du Verdier*, *Bibliothèque française*, p. 16, et editum *Parisiis*, sed praeterea nihil certius.

III. *Illustrantia Aeneam scripta.*

Gr. Gli. *Wernsdorfii* Disputatio de Aenea Gazaeo. Nmb., typis Klaffenbachii. 1816, 4. —— 24 pp. Auctius iteratam hanc disputationem e. in *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis criticis Vol. II. P. I. (1823, 8.) p. 374 sqq. s. tit.: *Tüph. Wernsdorfii Disp. de Aeneae Gazaei editione adornanda. Adiectae sunt lectiones variae codicis bibl. Augustanae.* Prolegomena hic dantur. Codex collatus nunc in bibliotheca Monacensi asservatur.

AENEAS Tacticus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 764 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 334 sqq.

*I. *Editiones textus.*

1609, — 1619, f. — graece, cum Is. Casauboni latina interpretatione et Notis. —— *V.* s v.: Polybius.

1670, 8. —— *V.* s. v.: Polybius.

1693, f. — graece. —— Inter *Mathematicos veteres.* Paris., typis regiis. *V.*: Mathematici.

1818, 8 mai. Aeneae, Tactici, Commentarius de toleranda obsidione, graece, ad codd. Mss. Parisienses et Mediceum recensuit, versionem lat. et com-

mentarium integrum Is. Casauboni, notas Iac. Gronovii, G. H. C. Koesii, Csp. Orellii aliorumque et suas adiecit I. Cn. Orellius, Cum tab. aeri incisa. Lps., Weidmann. —— Ad supplendam *Schweighaeuseri* editionem Polybii prodiit. 1 *Th.* 8 *Gr.*, ch. belg. 1 *Th.* 16 *Gr.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1610, 8. — latine, ex Casauboni versione. —— Adiunctus Polybio. Frcf. *V.* ib.

1633, — 1644, 12. —— Cum Scriptoribus rei militaris, Vegetio, Frontino, et Aeliano, a Pt. Scriverio recensitis. LB.

1670, 8. — Item inter *Veteres de re militari Scriptores quotquot extant.* Vesaliae Cliuiorum.

B. gallicarum.

1757, 4. Commentaires grecs de la défense des places, par Aenéas le Tacticien, le plus ancien des auteurs militaires; traduites du grec par le Comte J. Jacq. de Beausobre. Paris et Amst. *Voll. II.* —— Magni aestimator in Francogallia. In calce adiectum reperies: *Traité concernant l'utilité d'une école et d'une académie militaire.*

III. *Illustrantia Aeneam scripta.*

A. M. *Bandini.* —— *V.* ante; Aelianus *Tact.*

Jac. *Gronovii* Supplementa Lacunarum in Aenea Tactico, Dione Cassio, et Arriano de Expeditione Alexandri. LB., ap. Dn. a Gaesbeek. 1675, 8.

G. H. C. *Koes*: Epistola ad Bredovium, e tribus Aeneae Tactici Codd. Parisiens. textum commentarii eius obsidionalis corrigens. —— In *G. Gf. Bredovii* Epistolis Parisiensibus. (Lps., Weidmann. 1812, 8.) Epist. IX. p. 110 sqq. *V.* notea editiones textus 1818.

AENESIDEMUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 818 sq.; *ed. n.* T. III. p. 621 sq.

1793, 8. Aenesidemi Fragmenta. —— *V* in *G. Gst. Fülleborni* Beiträge zur Geschichte der Philosophie, fasc. III. (Züllichao, Darnmann.) Conf. *Rossii* Comment. Laertianas p. 222 sqq., p. 233 sqq. *etc.*

AESCHINES Rhetor.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 928 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 850 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera iunctim edita.*

1572, f. — gr. cum lat. versione et notis Hi. Wolfii. —— *V.* Demosthenis Opp. ab Hi. Wolfio edita. Frcf. *V.* 1604.

1604, f. — gr. et lat., cum notis, per Hi. Wolfium. —— *V.* Demosthenis *Opp.* Frcf.

1771, — (*tit. n.*) 1808, 8 mai. Aeschinis Opera omnia. Cum Commentariis Hi. Wolfii, I. Taylori, Ier. Marklandi, I. Iac. Reiskii, et aliorum. Accedit Ch. F. Matthaei libellus de Aeschine oratore; Dinarchi orationes tres, cum annotationibus Hi. Wolfii ad primam solam, I. Iac. Reiskii ad omnes; Lycurgi oratio, cum annotationibus I. Gf. Hauptmanni, eiusdemque de Demade dissertatione; Andocidis orationes quatuor, cum annotationibus I. Iac. Reiskii; Epilogus, in quo praeter alia minora; Zosimi Ascalonitae et alius Anonymi vitae Demosthenis graecae, nuper adhuc ineditae, produntur. Lps., Sommer. Voll. II. —— Sub a. 1771, ubi primum prodierunt, haec duo voll. sunt Vol. III. et IV. in *Reiskii* Oratorum graec. editione; a. 1808 tantum titulus mutabator. 10 *Th.*, Ch. scr. 14 Th.

1813, 12. Aeschinis oratoris Opera. (*Cura Gf. H. Schaeferi.*) Lps., Tauchnitz. —— Repetitio Reiskiani textus. 12 *Gr.* nunc 5 *Gr.*

1817, 12 mai. Aeschinis Oratoris Opera. Nova editio accurata in usum praelectionum academicarum et scholarum. (*Cura Gf. H. Schaeferi.*) Lps., Weigel. —— 199 pp. 12 *Gr.* nunc 4 *Gr.*

1819 sqq., 8. Oeuvres completes d'Eschine, en grec et en français. —— *V.*: Demosthenes. I. *Editiones textus.*

1823—1824, 8 mai. Aeschinis Oratoris Opera omnia, graece. Ad fidem codicum Msstorum recognovit animadversionibusque illustravit I. H. Bremius. Turici, Ziegler. *Voll. II.* —— XIV, 352; XXXI, 336 pp. 2 *Th.* 16 *Gr.* *Vol. I.* comprehendit orationem adversus Timarchum, et eam de falsa legatione; *Vol. II.*

orationem adversus Ctesiphontem et epistolas XII, quae sub Aeschinis nomine circumferuntur, neque tamen sunt genuinae habendae. Praeter quod *Bremius* textum subsidiis criticis (codd. mstis et editt.) adhibitis emendatum exhibuit, praecipue quoque, et bene quidem res arduas in explicationibus expedivit. Quod in textu emendando mutavit, probavit in notis. Variae lectiones, praemisso catalogo librorum, onde lectionis varietas est collecta, sunt in fine uniuscuiusque voluminis positae. In fine autem secundi voluminis adiecta est *Varietas lectionis ex copiis Reiskii et Bekkeri*; attamen quae hic ex Mstis adtulit, in textu constituendo adhiberi non potuit. Praeterea in Vol. I. praef. p. X. ex *Corsini Fastis Atticis* notitia ad orationem adversus Timarchum legitur, et p. XI sqq. quae ex *Alb. Gerh. Beckeri* libro: „*Demosthenes als Staatsmann u. Redner*" ad *Aeschinis* orationem de falsa legatione spectant. Initio vol. II. praef. p. I sqq. sunt *Csp. Orelli* Obss. in orat. adv. Timarchum, et in Orat. de falsa legatione e *Bekkeri* potissimum editione desumptae.

Bb) *Opera separatim edita.*

1) Orationes.

Aaa) omnes iunctim editae.

1513, f. *Αἰσχίνου ῥήτορος λόγοι καὶ αὐτοῦ βίος.* —— In *Aldi Manutii* Collectione Rhetorum graecorum. (Vt., Aldus.) ab (*sign.* a ii) p. 3—85 (*sign.* f iii) *V.:* Rhetores.

1575, f. — gr. et lat., interprete Hi. Wolfio. —— Inter *H. Stephani* Oratores veteres. *Stephanus* autem omisit, quam apud *Aldum* et *Wolfium* reperies, vitam *Aeschinis* auctore anonymo, et *ἐξήγησιν Apollonii* grammatici de vita Aeschinis, et duplex argumentum in orationem adv. Timarchum.

1822, 8 mai. — graece. —— Inter *Imm. Bekkeri* Oratores Atticos, T. III. (Ox., Clarendon., et iterati: Brl., Reimer.) Usus est in texto *Aeschinis* adornando tredecim codicibus.

1824, 12 mai. Aeschinis Orationes. Curavit Gu. Dindorfius. Accesserunt lectiones codicis Hafniensis ad orationem contra Timarchum. Lps., Teubner. —— 190 pp. 10 *Gr.*, ch. angl. 16 *Gr.* A p. 178 sqq. variae lectiones codicis Hafn. a *Blochio* collati dantur.

Bbb) Delectus.

1522, 4. *Τῶν τῆς Ἑλλάδος ἐξόχων ῥητόρων Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους, λόγοι ἀντιπαλοι.* Graeciae excellentium Oratorum Aeschinis et Demosthenis Orationes adversariae. *Graece.* (*Edid. I. Reuchlinus.*) Haganoae, ex Academiâ Anshelmianâ mense Aprili, anno M. D. XXII. —— 1 *Th.* 18 *Gr.*

1531, — 1543, 4. Aeschinis & Demosthenis Orationes adversariae, Graece. Parisiis, excudeb. Ch. Wechelus.

1545, 8. *Τῶν τῆς ἑλλάδος ἀρίστων ῥητόρων (!) Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους λόγοι ἀντιπαλοι.* Praestantissimorum graeciae Oratorum, Aeschinis et Demosthenis, orationes inter se contrariae. Cum breui Praefatione. ARGENTORATI PER VVENdelinum Rihelium. Anno M. D. XLV. —— 6 folia cont. tit., praef. et *Αἰσχίνου βίος*, et 2 folia vacua, tum 260 pp. Bibl. sen. Lips.

1549, 8. *Τῶν τῆς Ἑλλάδος ἐξόχων ῥητόρων, Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους λόγοι τέσσαρες ἀντιδικοι.* Graece excellentivm (?) oratorum Aeschinis & Demosthenis. Orationes quatuor inter se contrariae. — Apvd Federicvm Tvrrisanum. Venetiis, M. D. XLIX. —— Praefixa sunt 4 folia, continentia titulum, indicem, *Turrisani* praefationem, et duo graeca argumenta orationis adversus Ctesiphontem, deinde seq. 75 num. folia, quorum XLIV., ut LXXVI. non num. vacat; seq. 112 num. folia. Continentur hoc volumine duabus partibus constanti *Aeschinis* orationes de falsa legatione, et adversus Ctesiphontem. Hae in altera parte; alteram partem implent utraque Demosthenis oratio Aeschini contraria. Rarissime occurrit. *Fed. Turrisanus* in praefatione dicit: „— ex multorum exemplarium collatione curavimus emendandas —; vicarius noster et graecae linguae studiosos, et diligens, sic semper affuit, ut aut nullus error, aut si quis forte irrepserit, hunc nemo sit, qui non et facilem, et ex iis esse aperte videat, quos quasi necessarios solet impressio secum ferre." 4 *Th.*

1550, 8. Aeschinis et Demosthenis Orationes duae contrariae, graece. Argentorati. —— Sic in *Catalogo dei libri, presso P. At. Tosi*, (Gennajo 1823, 8.) p. 12.

1581, 8 min. Aeschinis et Demosthenis orationes II contrariae et I. Sturmii Commentariolum in easdem Hecatomeres. Denuo expressa in usum altorfianae norimbergensium Academiae cum praefatione Edonis Hilderici. Altorfiae. *In fine:* Imprimebantur typis Gerlachianis. —— 18 fol. praefixa, cum *sign.*

B. 3 (71 folia implens) incipit textus. F. 71 b: Αισχινου ὑποθεσις του περι του στεφανου λογου. F. 73 b (82 fol. implens) incipit Demosthenes. Bibl. sen. Lips.

1595, 8. Aeschinis et Demosthenis orationes in Ctesiphontem et de corona seu pro Ctesiphonte. Cum interpretatione Dionysii Lambini. Ingolstadii ex officina typographica Dv. Sartorii.

1624, 8. AESCHINIS contra Ctesiphontem et DEMOSTHENIS pro corona orationes (*gr. et lat.*) a I. Sturmio illustratae. Londini, apud I. Billium, Typographum Regium.

1696, 8. Αισχινου ο κατα Κτησιφωντος και Δημοσθενους ο περι στεφανου λογος. Aeschinis in Ctesiphontem et Demosthenis de Corona Orationes. Interpretationem latinam et vocum difficiliorum explicationem adiecerunt P. Foulkes et I. Freind, Aedis Christi Alumni. Oxoniae, e theatro Sheldoniano. α χ ξ ς. Excud. I. Crooke. —— Cum imaginibus utriusque oratoris, et ex recensione *H. Stephani*. 5 *sh.* et 6 *sh.* Ch. m. raro occurrit, et constat fere 1 *L.* 10 *sh.* Iteratae edd. v. 1715 sqq., quibus tamen haec est praeferenda.

1715, 8. — Ox., e typ. Clarendon. —— 2 *Th.* 18 *Gr.* Nonnulla exx. in ch. m. exstiterunt.

1715, 8. — Interpretationem latinam et vocum difficiliorum explicationem adiecerunt P. Foulkes et I. Freind, Aedis Christi Alumni. In usum Scholae Etonensis. Londini, Bowyer. MDCCXV.

1726, — 1732, 8. — Ox., Sheldon. —— 3 *Th.* *V.* 1696.

1757, 4. — 1769, 8. Aeschinis orationes duae contrariae. Edid. I. Taylor. —— *V.* s. v.: *Demosthenes.*

1769, 8. Αισχινου ο κατα Κτησιφωντος και Δημοσθενους ο περι στεφανου λογος. Interpretationem recudit et notas partim variorum, partim suas adiecit Ios. Stock, A. M. Trinitatis Collegii Dublin: Socius. Dublinii: sumptibus academicis excudebat S. Powell. Prostant apud T. Ewing. MDCCLXIX. T. II. —— Ut in praefat. dicitur, textus ex *Stephani* editione (v. antea *Bb*) 1) 1775) cum *Taylori* collata est expressus.

1778, 8. Aeschinis oratio in Ctesiphontem. —— In Delectu: *Orationes selectae graecae.* Gothae. *V.:* Demosthenes.

1779, 12. Aeschinis in Ctesiphontem Oratio, gr. et lat. Glasguae, typis Foulis.

1801, — 1807, 8. Aeschinis Oratio in Ctesiphontem; et Demosthenis Oratio pro Corona. Graece, cum Delectu Annotationum. Oxoniae, e typogr. Clarendon. —— 7 *sh.*, ch. m. 10 *sh.* 6 *d.* *V.* repet. 1814.

1810, 8. Aeschinis orationem in Ctesiphontem recensuit et in usum praelectionum edidit E. C. F. Wunderlich. Gtt., Dieterich. —— VIII, 232 pp. 16 *Gr.*

1812, 8. Αισχινου του ῥητορος λογοι, ἐκδοθεντες ὑπο Νεοφυτου Δουκα. —— In eiusd. Collectione *Oratorum Atticorum.* (*Τω Βιεννη.*) T. VII *V.:* Oratores. Paucis mutatis textus Reiskianus.

1814, 8. Aeschinis oratio in Ctesiphontem, et Demosthenis oratio pro corona. Graece, cum Delectu Adnotationum. Ed. III. Ox., Clarendon. —— 7 *sh.*, ch. m. 12 *sh.* *V.* 1801 et. 1820.

1815, 8. Aeschinis et Demosthenis Orationes de Corona; accedunt Scholia partim inedita, ex rec. Imm. Bekkeri. Ill., Hemmerde. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 2 *Th.* 21 *Gr.* Scholia sunt aucta, atque ad orationem adversus Ctes. sunt variae lectiones ex 8 Paris. codd. mss. collatione propositae.

1820, 8. — Ox., Clarendon. —— *V.* 1814.

1821, 12. Aeschinis in Ctesiphontem Orationem graecè evulgavit, notis, variis lectionibus, et indice locupletavit Floridus l'Ecluse, in Acad. facultate graec. litterat. professor. Parisiis, ex typis Delalain.

1823, 12. Discours contre Ctésiphon, en grec. Édition collationée sur les textes les plus purs. Procede stéréot. de MM. le marq. de Paroy et Doronchail. Paris, Lesage.

1824, 8 mai. Aeschinis et Demosthenis de corona orationes, graece ex rec. Imm. Bekkeri, cum notis Wolfii, Stephani, Brodaei, Palmerii, Taylori, Marklandii, Stockii, Harlesii, Augeri, Wunderlichii aliorumque edidit G. S. D. A. M. Textui apposita est Lectio tum Reiskiana tum Tayloriana. Ld., Priestly. —— 9 *sh.*

1826, 8 mai. Aeschinis oratio, commentario in usum scholarum instructa a I. H. Bremi. —— *V.* eiusdem editionem cont. Lysiae *orationes selectas.* Gth.

1827, 12. D'Eschine et de Démosthène Harangues sur la couronne, texte grec, revu et corrigé par C. M. E***, ancien professeur. Paris, Maire-Nyon.

1828, 12. D'Eschine Discours sur la couronne, texte grec, avec des notes et des analyses en français, par V. H. Paris, Aug. Delalain. —— 2 *fr.*

1721, 8. *Αἰσχίνου ὁ περὶ τῆς παραπρεσβείας λόγος.* Gr. et Lat. —— *V.* s. v.: Demosthenes. et antea Bb) 1).

2) Epistolae.

1499, 4. Aeschinis epistolae, graece. —— *In Aldi Manutii* Epistolarum graecarum collectione. *V.:* Epistulae infra.

1536, 8 min. *Ἐπιστολαὶ Αἰσχίνου.* Epistolai (?) Aeschinis. Lovanij, ex officina Rutgeri Rescij, Mense Mart. —— 1 f. praefixum, et 19 ff. textum cont. Bibl. sen. Lips.

1568, 8. Aeschinis Epistolae. Dssld., ap. Oridryum et Businum.

1578, 8. Aeschinis Epistolae, graece, Io. Caselii diligentia, quam emendate editae. Rostochii, sumpt. I. Lucii. —— Vitiosa editio. 12 *Gr.*

1606, f. — graece et latine. —— In sic dicta *Cuiacii* Collectione epistular. graec. (Gr.) p. 36 sqq. Ex editione *Aldi.*

1771, 8. Aeschinis Rhetoris Epistolae ut circumfertur Dvodecim, quas e recensione I. Taylori Angli cum eiusdem et Wolfii, Marklandi, Gvillonii, Toypii, I. Iar. Reiskii, et svis qualibuscvnqve notulis, e Prima Aldi Manvtii Venetiis 1499 impressa editione continua tamen varia lectione codicum inprimis Helmstad. adiecta edidit J. Sam. Sammet. Accessit Appendicis instar una qvae superest *Aeschinis* Socratici Epistola. Lps., Schwickert. —— 106 pp., et 5 non num. pp., cont.: *Index primus nominum propriorum.* Continuo sequitur: *Index alter,* s. *potius Lexicon phraseologicum in Aeschinis Epistolas XII, et in Appendicem.* impleus 48 non num. pp., ultima p. continet: *Errata.* 8 *Gr.*

1815, 8 mai. Aeschinis epistolae, gr. et lat. cum notis suis et interpretum. —— Edidit *I. Ca. Orellius* in Collectione epistolarum graecar. Vol. I. (Lps., Weidmann.) *V.:* Epistolae.

II. *Editiones versionum.*

A. Latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

α) Sine a. notitia.

—, f. —— *V.:* Demosthenes.

—, 8 mai. —— *V.: ib.*

β) Cum a. notitia.

1824, 8 mai. —— *V.:* Demosthenes.

Bb) *Opera singula.*

1) Orationes.

Delectus.

1485, f. Aeschinis et Demosthenis Orationes duae contrariae per Leonardum Aretinum in latinum conversae. Ex revisione Hi. Squarzafici Alexandrini. —— In: M. Tvllii Ciceronis *libri Oratorii cum commentario Omniboni Leoniceni, etc. Per Bartholomeum Alexandrinum et Andr. Asulanum impressi Venetiis.*

1488, f. Aeschinis contra Ctesiphontem et Demosthenis pro eo oratio, Leonardo Aretino interprete. —— Una cum Opere: *M. T.* Ciceronis *de Oratore. per Th. de Blauis Alexandrinum: impressi Venetiis: Anno natiuitatis dominicae.* M. CCCC. LXXXVIII. *die* XVI. *mai.*

1495, f. —— *Ib.: Venetiis per Antoninum de Strata Cremonensem.*

1497, f. Aeschinis oratio in Ctesiphontem et Demosthenis oratio in Aeschinem, Leonardo Aretino interprete. —— *Ib.: ab Anthonio Koberger impraessi Anno a Natiuitate domini Millesimo quadringentesimo nonagesimo septimo finis. Die* XXVI. *Marcii.*

1501, f. min. Aeschinis contra Ctesiphontem de Demosthenis coronatione per Leonardum Aretinum (*Aretinum*) in latinam orationem interpretata Oratio. —— *Ib.: Impressum Venetiis per Albertinum Vercellensem, Anno ab incarnatione domini M. CCCCI. Die III. Martii.*

1554, 4. Aeschinis & Demosthenis contrariae orationes in Ctesiphontem & pro corona, Latine, Ioachimo Perionio interprete; ad Othonem Castulonium Cardinalem. Lt., apud Michaëlem Vascosanum.

1562, 8. Orationes Thucididis, Aeschinis, Demosthenis aliorumque Graecorum lat. ex vers. Ph. Melanchthonis, ex edit. Peuceri. Wtb.

1563, 8. Aeschinis & Demosthenis nobilissimae orationes duae contrariae etc. conversae de Graeco in Latinum. Autore M. Iohanne Placaeo. —— *S. l.*

1564, 8. — auctore M. I. Rauftin. —— *S. l.*

2) Epistolae.

Aaa) omnes.

1537, 8. Aeschinis & Demosthenis epistolae, latine Petro Nannio Alemariano interprete. Lovanii.

Bbb) Delectus.

1485, f. Aeschinis epistola ad Senatum populumque Atheniensem, latine. —— *V.* antea: Orationes. *Bb)* 1) Ib.

1497, f. —— *V. ib.*

B. germanicarum.

Aaa) Orationes omnes.

1764 — 1769, — (*tit. n.*) 1772, 8. —— *V.:* Demosthenes.

1828 — 1829, 12. Aeschines der Redner, übs. von I. H. Bremi. Stg., Metzler. *Voll. III.* —— 12 *Gr.* Vol. 1. p. 3 — 42 introductio, comprehendens Diss. 1) *Ueber die Grundzüge der Atheniensischen Staatseerfassung*, et 2) p. 26 — 42 Aeschinis vita sub inscriptione: *Aeschines der Redner* descripta est secundum *Fr. Passorium* in: *Erschii* et *Gruberi* Allgem. Encyclop. T. II. p. 73 sqq. Versio omnium orationum implet 356 pp.

1831, 16. Die Reden des Aeschines. Aus dem Griechischen übers. u. mit kurzen Anmerkungen begl. von A. F. Wolper. Prenzlau, Ragoczy. Vol. 1. —— 6 *Gr.* Continuatur. Hoc primo volumine oratio contra Ctesiphontem continetur.

Bbb) Delectus orationum.

1811, 8 mai. Aeschines und Demosthenes Reden über die Krone, und wider und für den Ktesiphon, übs. von F. v. Raumer. Brl., Dummler. —— 1 *Th.* 6 *Gr.*

Ccc) Excerpta orationum.

1738, 8. Ein Stück aus d. Rede gegen d. Demosthenes. —— In *Rollini* libro: Anweisung, wie man d. freien Künste lehren u. lernen soll, übs. v. J. Jac. Schwabe. Lpz.

1768, 8. Auszug der Rede gegen den Ktesiphon, von G. F. Seiler. —— In: Leben u. Charakter des Demosthenes *etc.* (Cb.) p. 34 sqq.

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1777, — 1788, — 1790, — 1804, 1819, 8. Oeuvres complètes d'Eschine. —— *V.:* Demosthenes. II. C).

Bb) *Opera separatim edita.*

Orationum Delectus.

1554, 4. — 1593, 8. Les deux Oraisons d'Eschine et Démosthène pour et contre Ctesiphon, traduites par Jac. Perrion.

1606, 8. — par Gu. du Vair. Paris. —— Et in Collectione einsdem operum 1612.

1612, 8. — par le *Sr.* du Vair. —— In eiusdem: Oeuvres. (à Rouen) p. 532 sqq.

1701, 4. — 1721, 4. et 12. — avec des remarques par Jacq. de Tourreil. —— *V.:* Demosthenes.

1764, 8. Harangues d'Eschine et de Démosthène sur la couronne, trad. du Grec, par L'Abbé Millot. Ly., Benoit Duplain.

D. italicarum.

Delectus orationum.

1554, 8. Dve Orationi, l'vna di d'Eschine contra di Tesifonte, l'altera di Demosthene à sva difesa, Di Greco in uolgare nuouamente tradotte per un gentilnomo Firentino. — In Vinegia, In casa de' figlivoli di Aldo. —— 106 folia impressa, et 2 vacua. Secundum *Zenonem* fuit *Girolamo Ferro*, Venetianus, interpres; aliter *Paitoni*, qui Florentinum aliquem esse opinatur.

1557, 8. Orazione d'Eschine contro Tesifonte. —— *V.* infra s. v. Demosthenes. *II. D.*

E. anglicarum.

Delectus.

1732, 8. Aeschines and Demosthenes' Orations concerning the Crown, by Dawson. Ld.

1755, 8. The Orations of *Aeschines* against Ctesiphon and *Demosthenes* of Corona translated from the original Greek and illustrated with Notes, historical and critical. By Andrew Portal *etc.* Ox., printed for the author, and sold by Mr. Fletcher. —— In Diario: *Monthley Review*, for October 1755, p. 303 sic de hac ad verbum facta et correcte typis excusa versione iudicatur: „This work is principally designed for the use of those who study the Greek language; and accordingly the length and turn of the periods is every where conformable to the

original, except where it was next to impossible to preserve them in our tongue, without departing too far from our idiom, or falling into obscurity." Rep. 1814 sq.

1770, 8. The Oration of Aeschines against Ctesiphon, translated into English, with Notes, by Th. Leland. —— In: Translation of Aeschines and Demosthenes on the Crown. (Ld., Johnson) Vol. III. p. 1—153. Valde laudantur versio notaeque. *V.:* Demosthenes. II. ε).

1814, 12. — by Andrew Portal. Oxford. —— Rep. edit. a. 1755, et iterata 1827.

1827, 12. The Orations of Aeschines against Ctesiphon, and Demosthenes de Corona, translated from the original Greek, and illustrated with Notes historical and Critical. By Andrew Portal. A new edition, revised and corrected. Ld. —— 5 *sh.* Rep. a. 1814.

III. *Illustrantia Aeschinem scripta.*

At. **Baumstark**: De curatoribus emporii et nautodicis apud Athenienses scripsit. Friburgae, excud. Wagner. 1828. 8. —— 80 pp. 8 *Gr.* Contra *Schömannum* in eiusdem: *De Comitiis Atheniensium* etc. p. 309 eiusdemque: *Attischer Process* p. 84 et p. 86 sqq. Inprimis locum orationis c. Ctesiph. c. 4, et Aristotelis Polit. IV. c. 12. in hac dissertatione respicit.

J. Fr. **Boissonade**: **Lysias** (Epitaph. p. 95 R.), **Aeschines** (in Timarch. p. 44 R.), **Athenaeus** (I. 62), **Vellejus** Paterculus (II. 7), **Plutarch** (de Ant. poet. p. 90 Krebs.), **Demosthenes** (Exord. Olynth. I.) —— In *Seebodii* Diario: Kritische Bibliothek, 1821, fasc. 3. p. 278 sqq.

H. Fynes **Clinton**: On the Aeschines rhetor. —— *V.* eiusdem librum: *Fasti Hellenici.* (Ox. 1824, 4; iter. 1827, 4 mai. *ib.*, et latinam *Krügeri* Versionem. Lps., Vogel. 1829. 4.).

Pt. Pauli **Dobree** Notae ad Aeschinem oratorem. —— *V.* in eiusdem Adversariis. Edente Jac. Scholefield. (Cbr., 1831, 8 mai.) p. 322 sqq.

Arn. H. L. **Herren**: De Aeschine. —— *V.* eiusdem Commentationem de fontibus Eclogarum Ioannis *Stobaei*, subiectam eiusdem Ioannis Eclogis, P. II. p. 170. Dubitat coiuam Aeschini, utrum oratori an sophistae, ab Ioanne Stob. servata fragmenta sint tribuenda; aliter tamen ac *Fischerus*, oratori attribui illa mavult.

I. **Jacobs**: De Tetrasticho (*Analect. Brunck. T. I. p.* 175, *Anthol. Jacobs. T. I. p.* 110) Aeschinis rhetoris, nom. inscripto. —— in eiusd. Anthol. T. XIII. p. 833 sq.

Dionysii **Lambini** Monstroliensis Graecar. literar. doctoris regii oratio de laudibus literarum, habita a. d. XVII Kalendas Novemb. in gymnasio Samarobrinensi, pridie quam Aeschinis in Ctesiphontem & Demosthenis pro Ctesiphonte orationes inter se contrarias explicare inciperet. Lutetiae, apud Viduam Gu. Morelii in Graecis Typographi regii. 1564, 4. —— *Maittaire*, Ann. Index T. V. p. 10 dicit: Et (ut conjicio, *apud Vid. G. Morel*) una cum Lambin. Orat. de Laud. Liter.

A. **Matthaei**: De Aeschine Oratore. Lps., 1770, 4. —— Recudi hanc non contemnendam scriptionem iussit *Reiske*, (*v.* antea *textum edit.* 1771) in Oratoribus Vol. IV. sive Vol. II. Aeschinis, p. 1245 sqq.

Ph. **Me(lanchton)**: Oratio dicta in funere Friderichi Saxoniae Ducis. Oratio de Legibus; Oratio de Gradibus. Praefatio in **Aeschinis** et **Demosthenis** orationes. Oratio **Critiae** contra Theramenem ex Xenophonte. PHIL. MEL. autore. Haganoae, excudebat Iohan. Secer. Anno MDXXV. *In fine:* Haganoae excudebat Joh. Secer. Anno M. D. XXV. 8 min. —— Rarissime occurrit. Iterata: *Parisiis ex Officina Roberti Stephani MDXXVIII. VIII. Idus Augusti.* et *ib. MDXXXIIII.*

Iac. **Palmerii** Exercitationes ad Graecos rhetores impressionis aldinae ad Aeschinis exegesin ab Apollonio scriptam. —— In eiusdem *Exercitationibus in optimos fere auctores graecos.* (LB., ap. Gaasbeckios. 1668. 4.) p. 649—656.

Pt. H. **Tydemann**: Diss. litteraria inauguralis de Aeschinis oratione in Timarchum, quam — pro gradu doctoratus summisque in philos. theor. et literis humanioribus honoribus — in Acad. Lugd. Bat. — consequendis, publico — examini submittit. LB., ap. Hazenberg. (*Lps.*, *Weigel.*) 1822, 8 mai. —— 93 pp. Diligenter accuteque adhibitis *Schoemanni*, *Heffteri* aliorumque operibus scripsit. Inter Ol. 108, 2 et 109, 2 habitam esse orationem statuit in sectione I. In sect. II. argumentum orationis proposito illam ipsam omnimodo explicuit, *etc.*

René **Valry**: Recherches sur la vie et sur les ouvrages d'Eschine l'orateur.

—— In: *Mém. de l'Acad. des Inscr.* T. XIV. Mem. p. 84 sqq.

AESCHINES Socraticus.

Fabr. B. Gr. T. I. 823 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 691 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Dialogi.

aa) *iunctim editi.*

1513, f. — graece primum editi. —— In *Aldi Manutii Opera Platonis.* Vt. Sub Platonis nomine hic inter eiusd. opera primum editi extant. Ex Aldino exemplo expressit *I. Walder.*

1534, f. — edid. I. Walder. —— In eiusd. editione Platonis *Operum.*

1556, f. — ad codd. mss. recensiti et emendatiores. —— *Ib.*

1578, f. — gr. et lat. —— In *H. Stephani* edit. Platonis *opp.* Ex his editionibus fluxerunt reliquae, quas *v.* intra s. v.: Plato. Separatim et sub *Aeschinis* nomine primum prodierunt 1711.

1711, 8. Aeschinis Socratici Dialogi tres, Graece et Latine, ad quos accessit quaesti Latinum fragmentum. Vertit et Notis illustravit I. Clericus, cuius et ad calcem additae sunt Siluae philologicae. Amst., ap. Pt. de Coup. —— Ex recensione *Stephani*, cum cod. Florent. contulit, onde hinc inde nonnulla correxit; fragmentum lat. ex *Cicerone de Invent.* I. 31. desumpsit. Attamen non satis diligenter editiones superiores, i. e. Platonis consuluit. Conf. *Clerici* Bibl. select. T. XXII. p. 118 sqq. 1 *Th.* 14 *Gr.* *V.* 1740.

1718, 8. *Αἰσχίνου τοῦ σωκρατικοῦ διάλογοι τρεῖς.* Aeschinis socratici Dialogi tres de novo recensuit, vertit, et animadversionibus suis auxit Pt. Horreos. Accedunt ad calcem Fragmenta et Indices copiosi. Leovardiae. Excud. Fr. Halma. CIƆIƆCCXVIII. —— 8 fol. praefixa, 181 pp. textum cont., et 22 fol.: 1) *Index graecus.* 2) *Index latinus rerum.* Multa melius quam *Clericus* fecit, alia nec pauca reliquit intacta. Nimis indiligens in consulendis prioribus editionibus fuit. *Bibl. sen. Lips.* Rara editio. 1 *Th.* 8 *Gr.*

1740, 8. Aeschinis Dialogi tres, gr. et lat., cum notis edid. I. Clericus. Accedunt Silune philologicae. Amst. —— Edit. nova a. 1711.

1753, 8 min. *Αἰσχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ διάλογοι τρεῖς.* Aeschinis Socratici Dialogi tres. (*Graece*) in usum scholarum denuo editi (*cum variis lectionibus atque indice*) cura I. F. Fischeri. Lps., in Officina Crullii. —— 7 fol. praefixa, 70 pp. textum, 20 fol. *Indicem* contin., et 2 fol. Ex editione a. 1718. In nonnullis exemplaribus praefatio interdicta contra C. Ch. Woog, Prof. graec. lit. Lips., reperitur.

1766, 8 mai., Aeschinis Socratici Dialogi tres graece iterum edidit, recensuit, animadversionibus illustravit indicemque verborum adiecit I. F. Fischer. Lps., sumtu I. Gf. Mülleri. —— 9 fol. praefatio, 7 fol.: *Αἰσχίνου βίος* etc. 135 pp. textus, 4?½ folia implet index. In hac nova editione Aldinam et Basileenses diligenter contulit, indeque multa loca recte constituit. Praeterea a *Clerico* collecta fragmenta multo auctiora reddidit.

1786, 8 mai. Aeschinis Socratici, Dialogi tres, graece tertium edidit, ad fidem Codd. msstorum Vindobonensium Medic., Augustan. et Librorum editorum Platonis, Stobaeique veterum denuo recensuit, emendavit, explicavit indicemque verborum graecorum copiosissimum adjecit I. F. Fischer. Lps., sumtu hered. I. Irenothei Mulleri (*nunc* Gleditsch). —— Praeter praefat. praemisit testimonia veterum; fragmenta vero Aeschinis atque Hi. Wolfii latinam Axiochi versionem, notasque in illum subiecit. Omnium Aeschinis editionum, quas *Fischer* edidit, plenissima. De fragmento, quod p. 135 *Fischer* exhibet, *v.* editionem Ioannis Stobaei Eclogarum, quam *Heeren* edidit, P. II. T. I. p. 354 et P. II. T. II. p. 170. 1 *Th.* 8 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 20 *Gr.*

1788, 8 mai. Aeschinis Socratici Dialogi tres graece; qvartvm edidit ex rec. sua indicemque verborum graecorum adjecit I. F. Fischer. Msu., Erbstein (*nunc* Gödsche). —— 4 fol. praefat., 78 pp. textus, 48 fol. indicem continent. Praeter fragmenta, quae retinuit, indicemque quem auxit, omisit notas et versionem. 12 *Gr.*

1810, 8. *Simonis* Socratici, ut videtur, dialogi quatuor, de Lege, de lucri Cupidine, de Iusto ac de virtute. Additi sunt *Incerti Auctoris* dialogi Erixias et Axiochus; graeca recs., illustravit et praefationem criticam praemisit A. Boeckhius. Accedit varietas lectionis Stephanianae. Hdlb., Mohr. —— XL, 124 pp. 20 *Gr.* Nova recensio, quae tamen multis locis prolatis improbatur in ephem. litt. Ienens. 1812, no. 209. Ad dialogum

de Justo accepit editor a *Jacobsio* collationem duorum codicum mstorum Monacens., quorum tamen varias lectiones, quae sibi modo placuerunt, exhibuit. Ad locum Dialogi de lucri cupidine p. 228 spectans nuperrime disputat *Boeckhius* in *Corpore Inscriptionum* graecarum, Vol. I. p. 31 sqq., ubi quoque conferri debet p. 880 sq.

1814, 8. *Αισχινου του Σωκρατικου Διαλογοι τρεις; επεξεργασθεντες και εκδοθεντες υπο Νεοφυτου Δουκα. Οις και ετερα, της αυτης ιδεας τα λογια εχομενα, υπ' αυτου συγγραφεντα, προστεθεινται. Εν Βιεννη της Αουστριας εκ της τυπογραφιας Ιωαν. Βαρθ. Τζβεκιου πωμοε Βεννησι.* —— 7, 13, 350 pp. Insunt duo antiqua lingua expressa dedicatoria scripta, vita Aeschinis, testimonia, Dialogi tres, fragmenta, ac plenissimus Index; omnia haec 93 pp. implentia. Dialogis sunt subiectae notae explicativae, paucae criticae. Sequuntur usque ad finem Dialogi ipsius editoris, sic suprascripti: *Παραλογιστης, Αιτησεις, Κοσμοκρατορες, Προνοητης, Αγαμηδης, Δεισιδαιμων, Μεξης, Μογγιλαλος, Εγκρατευτης.* etc.

bb) Singuli dialogi.

1) De virtute.

1781, 8. Aeschinis dialogus de virtute, graece, et cum notis. Edid. Thph. Cph. Harless. —— *V.* eiusd. *Anthologiam graecam prosaicam.* Nrb.

2) Eryxias.

1772, 8. Aeschinis dialogus Eryxias, s. de divitiis, graece, edid. C. Gf. Schütz. —— *V.* eiusd. *Chrestomathiam graecam.* P. I. Hl. Sax.

3) Axiochus.

1758, 8. Axiochus, graece, recensuit, notis illustrauit indicemque verborum locupletissimum cum Hi. Wolfii versione latina notisque uberioribus adiecit I. F. Fischerus. Lps., Klaubarth. —— *Fischer* nec Platonis, nec Xenocratis nec Aeschinis nomen praefixit, quibus, aut uni aut alteri, attribuerunt omnes qui ediderunt ante hunc dialogum. Priores itaque editiones ne longius sim, hic non citavi, et *v. s. v.*: Plato, et: Xenocrates.

1815, 12. Axiochus, ou de la Mort, dialogue, texte grec, revu par C. N. Paris, Delalain.

2) Epistolae.

1637, 4. Aeschinis Socratici epistola. —— In *Leonis Allatii* Collectione epistolarum *V.*: Epistolae. Haec una est in *Allatii* collectione epistola, cui sub no. 22. nomen *Aeschinis* est praefixum.

1771, 8. —— *V.*: Aeschines *Rhetor. Editiones textus. Sammet* ib. ad calcem edidit hanc epistolam cum *Allatii* integris et suis nonnullis notis.

1786, 8 mai. —— *V.* antea: Editiones textus. I) aa; *Fischer* adiecit *ib.* p. 184 sqq. huic epistolae varietatem editionis Allatianae.

1815, 8 mai. — gr. et lat. cum notis Allatii, Bremii et suis edid. I. Cn. Orelli. —— In *Collectione epistolarum graecarum.* Vol. I. no. 23. p. 28 sq., p. 94 sq., p. 244 sqq.

II. Editiones versionum.

A. germanicarum.

aa) Omnes dialogi iunctim versi.

1779, 8. Aeschines, des Sokratikers Gespräche über Tugend, Reichthum u. Tod, nebst einem Versuch „über die Begriffe u. Hülfsmittel der Tugend." Lpz., Kummer. —— Valde vituperata est.

1779, 8. Aeschines, des Sokratikers philosophische Gespräche, aus dem Griechischen übs. v. I. G. Schulthess. —— In Vol. II no. 3. eiusdem: *Bibliothek d. griech. Philosophen.* Turici. Et *eod. a. ib., ap. Gesner* separatim prodiit. 1 *Gr.*

1783, — 1787, 8. Drei Gespräche von der Tugend, vom Reichthum u. vom Tode; nebst Platon's Kriton. Aus d. Griechisch. übers. v. I. Mch. Heinze. Dessau u. Lpz., Gelehrt. Buchh. —— 7 *Gr.* Tit. a. praefixus est a. 1788.

1788, 8. —— Gtt., Vandenhöck. —— V. 1783.

1827, 12. *Aeschines* des Sokratikers Gespräche, u. *Cebes* des Thebaners Gemälde, übs. v. K. Pfaff. Stg., Metzler. —— 4 *Gr.* Secundum *Fischeri* recensionem a. 1786, adhibita *Boeckhii* recensione a. 1810.

bb) Singuli dialogi.

1) Erixias.

1782, 4. Uebersetzung eines sokratischen Gespräch's vom Reichthum, aus d. Griech. des Aeschines übs. v. J. Mch. Heinze. *Progr.* Weimar.

2) Axiochus.

1743, 8. Axiochus, übs. —— In Museo: *Gelehrter Zeitvertreib.* Ms., p. 32 sqq.

1784, 8. Aeschines. Axiochus, ein Gespräch vom Tode, aus d. Griech. übs. v. I. G. Berndt. Stendal.

1794, 8. Axiochus, oder über den Tod, ein Dialog von Aeschines dem Socratiker, übs. v. C. Ph. Conz. —— In: *Museum für griech. u. röm. Litt.* (Zür. u. Lpz.) fasc. I. p. 70—86.

1797, 8. Axiochus oder Gespräch vom Tode; aus d. Griech. übs. nebst e. Prüfung der drei aufgestellten Gründe wider die Todesfurcht, v. Ch. Vict. Kindervater. —— In *I. Sm. Festii* Beiträge zur Beruhigung und Aufklär. üb. diejenigen Dinge, die dem Menschen unangenehm sind. (Lpz.) Vol. VI. fasc. 2.

B. gallicarum.

1544, 16. —— *V.: Platon. II. Editiones versionum.*

C. ungaricarum.

1792, 8. Eschines Socrates Tanítványa beszélgetéseit. ford. Simonyi Pál, most Fejérvári Kanonok. —— Hanc notitiam exhibet *Jankowich Miklós* in editione versionis ongaricae *Caji Sallustii Crispi* Vol. I. (Budae, 1811, 8.) p. 66.

III. *Illustrantia Aeschinem scripta.*

C. H. *Hagen:* Obss. oeconom. politicae in Aeschinis Dialogum, qui Eryxias inscribitur. P. I. et II. Progr. Rgm., 1822, 8. —— IV, 36; II, 30 pp.

Ch. Ad. *Klotz:* Obss. criticae in Axiochum. —— In *Actis Eruditorum.* (Lps., 1758, 4.) p. 591 sqq. Recus. in illius Miscellaneis critt. (Trj. ad Rh., 1763, 8.) cap. 16.

A. *Matthiae:* Loca nonnulla e I. lib. Tusc. disput. cum locis *Aeschinis* et *Platonis* comparantur. Altb., Schnuphase. 1808, 8. —— *Progr.*

Cph. *Meiners:* Iudicium de quibusd. Socraticorum Reliquiis, inprimis de *Aeschinis* Dialogis, de *Platonis* eiusque condiscipulorum epistolis, nec non de *Cebetis* tabula. —— In Commentatt. Soc. Gottingens. Vol. V. P. V. p. 45 sqq.

Herbert. *Rubens:* Obs. critt. ad aliquot locos dialogorum Aeschinis. —— In: *L'Histoire critique de la Republique des Lettres.* (Amst.) T. VIII. p. 161—171.

C. *Seegar:* Obss. critt. ad Aeschinem. —— *V.* in eiusdem *Epistola crit. ad Valckenarium.* Trj. ad Rh., 1766, 8.

Dn. *Wyttenbach:* Disp. de quaestione publice proposita „Quae fuerit Veterum Philosophorum, inde a Thalete et Pythagora usque ad Senecam, sententia de vita et statu animorum post mortem corporis. BL., 1783, 4. —— 92 pp. In Sect. IV. *de Socrate*, ubi de Socraticorum, itemque de *Aeschinis* sententia in hac re disputatur.

AESCHYLUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 601 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 164 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnes tragoediae iunctim.*

1518, 8. *ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΞ. ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ. ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ. ΠΕΡΣΑΙ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ. ΙΚΕΤΙΔΕΣ.* AESCHYLI TRAGOEDIAE SEX. — AL (*Insigne*) DUS. *In fine: a b c d e f g h i k l m n o omnes sunt quaterniones, praeter o quinternionem.* — VENETIIS IN AEDIBUS ALDI ET ANDREAE SOCERI. MD. XVIII. MENSE FEBRUARIO. *In versa pag. insigne.* —— 113 num. fol. exceptis 7 et 8 foliis, in quibus num. sunt omissi. *F.* 2 *a:* Franciscus Asulanus Lectori. *F.* 3 et 4: *Βιος Αἰσχυλου του Ποιητου.* *F.* 4 *b:* *Καταλογος των Αἰσχυλου Δραματων.* *F.* 5 *a:* *Ὑποθεσεις.* *F.* 6 incipit textus. *F.* 114 non num. habet illam subscriptionem. Expressa est haec ornata editio cura nec diligenti *Asulani*, Aldo biennio iam antea mortuo, ex Codice (qui fortasse ille est, quem *Venetum primum* appellat *Butlerus*; *v.* Museum Crit. Cantab., Vol. I. p. 105), sed ut ex confusione Agamemnonis cum Choëphoris liquet, mutilo. Lacunam illam primus *Robortellus* investigavit, sed *Victorius* primus ex aliis iisque integris codicibus supplere potuit, ut in praefatione ad suam editionem, satis declaravit. Indicata lacuna in Agamemnone est a v. 319 — 1076 et a v. 1168 usque ad finem; in Choëphoris initium deest, nec reliquum: quo factum, ut Choëphorae Agamemnoni adiungerentur, et ut Agamemnon quasi integer exhiberetur. Primos Choëphorarum versiculos, quos frustra vel in Aldino texto, vel in codicibus quaesiveris, primus in textum reduxit

Stanleius ex Aristophanis Ranis deprompta. Itaque in titulo *Agamemnon* tantum, uec quoque *Choëphorae* indicantur. Anno 1816 librarius angliens exemplar in ch. pergam. repererat in Italia. Bibl. acad. Lips.

1552, 8. *Αἰσχυλου Προμηθευς δεσμωτης, Επτα ἐπι Θηβαις, Περσαι, Ἀγαμεμνων, Εὐμενιδες, Ἱκετιδες. — Βασιλει τ᾽ἀγαθῳ κρατερῳ τ᾽αιχμητῃ.* — Parisiis. Ex officina Adriani Turnebi typographi reg. M. D. LII. typ. reg. —— 4 non num. ff. praefixa, 215 pp. Ornata raraque editio. Exempiar bibliothecae sen. Lips. in ch. crassa impressum latissimam marginem habet. Priores tres fabulae adhibito *Aemarii Ranconeti* msto. correctae exierunt; adiecta est varietas lectionum. Attamen Agamemnon cum Chnephoris confusus, etiam hic pro una fabula est exhibitus, ut in Aldina editione.

1552, 8. Aeschyli Tragoediae VII, a Francisco Robortello nunc primum ex Mss. libris ab infinitis erratis expurgatae, ac suis metris restitutae. Venetiis, apud Gualterium Scottum. —— 12 fol. praefixa, 265 pp. et 3 fol. ad calcem, quorum duo vacua. P. 1—7: Aeschyli Poetae Vita ex Lilii Greg. Gyraidi de Paetarum Hist. Dialogi VI; p. 8—13: *Βιος Αἰσχυλου*. P. 19 incipit textus, quem *Robortellus* ex msstis emendavit, et quod non minus valet, diligenter versus personasque distinxit. In emendando textu adinveruut Robortellum praeterea *L. Castelvetro* et *Mich. Sofiano.* Variae lectt. adiectae quae pertinent ad tres priores fabulas, suat ex msto. codice textum, ad reliquas autem ex msto cod. Scholia tantum confluente. Bibl. sen. Lips. Schulia v. infra III.

1555, 8. Aeschyli tragoediae sex, videlicet, Prometheus, septem Duces ad Thebas, Persae, Agamemnon, Eumenides & Supplices; graecè et latinè conversae ad verbum per I. Sanravium. Basileae, I. Oporinus. —— Hanc editionem indicavit *Catalogue de livres impr. de la bibl. du Roi.* Belles Lettres. T. I. p. 261. no. 309. Abesse huic editioni contextum graecum certum est. *V.* infra. II) *Editiones versionum.* A).

1557, 4. *Αἰσχυλου Τραγῳδιαι Ζ, Προμηθευς δεσμωτης, Επτα ἐπι Θηβαις, Περσαι, Ἀγαμεμνων, Χοηφοροι, Εὐμενιδες, Ἱκετιδες, Σχολια εἰς τας αὐτας τραγῳδιας.* Aeschyli Tragoediae VII. Quae cum omnes multo quam antea castigatiores eduntur, tum vero una, quae mutila et decurtata prius erat, integra nunc profertur. Scholia in easdem plurimis in locis locupletata; et in pene infinitis emendata. Petri Victorii cura & diligentia. Ex officina Henrici Stephani M. D. LVII. —— 4 fol. praefixa, 395 pp. Haec rara et quasi princeps vere aestimata editio in bibl. sen. Lips. est. 7 *Th.* De prioribus suaque editione *Victorius* primus caussam confusionis fabularum indicans in praefatione haec: „Nam quod prius, errore quodam non paruo, confusa haec fabula [*Agamemnon*] erat cum Choëphoris, originem huius incommodi (nisi fallar) indicabo. Erant in vetustissimo nobilissimoque volumine, quo continentur omnes *Sophoclis* atque *Aeschyli* Tragoediae, quae superiorum temporum acerbitatem subterfugere: nec non *Apollonii* Argonautica (id autem apud nos est): ambae hae fabulae, eodem ordine scriptae, quo res ipsae gestae fuere: ut Agamemnon praecederet: consequerentur Choephorae, lapsae autem illinc sunt paginae nonnullae, sive ab improbo quopiam excisae, in quibus reliqua, ac magna quidem illa, pars Agamemnonis continebatur, et initium Choëphorarum manebat, neque enim multa e principio huius fabulae videntur desiderari. Alium autem librum inueneramus, in quo Agamemnon integra esset: quum tamen nec in illo, nec in altero ullo Choëphoras, totam reperire potuerimus, quare affirmare ausim, eam partem huius tragoediae, ex hoc nostro exemplari manasse. Unde sane descripta fuerit, postquam id commodum, quod narravi, acceptum est, quare mutilata capite atque initio suo in manus venit. Quod vero ad Agamemnonem pertinet: nec quicquam omitteremus quod ad eius restitutionem faceret quum audissemus Romae in bibliotheca Alexandri Farnesii .... Aeschyli volumen inveniri, in quo haec fabula legeretur: conferendam eam, a nobis descriptam, curavimus cum eo exemplari, in quo nobis operam suam fidelem atque eruditam praebuit Gulielmus Sirletus, ut cuncta diligenter notaret, quae aliter illic legerentur. Nos autem postea varietatibus illis diligenter ponderatis, in eam opinionem venimus, ut nostrum librum non deteriorem illo putaremus; ac magnam partem eorum, quae variata in eo offenduntur, immutatam ab aliquo crederemus, qui in suos quosdam versus restituere chori cantus voluerit. saepe enim addita aut dempta illic quaedam cognouimus, quae consilium ipsius adiuuarent." *P. Victorii* praefationem excipit: *Βιος Αἰσχυλου.* et: *Καταλογος των Αἰσχυλου δραματων, κατα στοιχειον.* In fine tragoediarum sequitur Tractatus: *Περι μετρων, οἱς ἐχρη-*

σατο ὁ Αἰσχύλος. In epistola p. 356 sqq. dicit Stephanus, quindecim, partim Florentiae, partim Romae, partim etiam Neapoli a se visa esse exemplaria. P. 359—395 adiecit Stephanus: *Observationes in locos, qui varie scribuntur.* Scholia graeca plurimis in locis multo locupletiora et emendatiora exhibuit ex vetustissimo exemplari msto. Diludice describit hunc editionem *Freytag* in *Adparatu* litterar. T. II. p. 771 sqq.

1580, 12. *Αἰσχύλου τραγῳδίαι ζ.* Aeschyli tragoediae VII. In quibus praeter infinita menda sublata, carminum omnium ratio hactenus ignorata, nunc primum proditur; opera Gulielmi Canteri Ultrajectini. Antverpiae, ex officina Christophori Plantini, Architypographii Regij, M. D. LXXX. *Ad calcem*: Antverpiae excudebat Christophorvs Plantinvs architypographvs regivs, anno M. D. LXXX. —— 355 pp. et 3 *ff.*: Aeschyli Sententiae aliquot insigniores breviter collectae et Latinis versibus redditae a Gvl. Cantero. Eiusdem Aeschyli Aliae sententiae à Stobaeo citatae, & Latinis versibus redditae, ab eodem Gvl. Cantero., et 1 *f.* cum data subscriptione. Editio accurate typis excusa raraque, in qua, praeter quod castigatissimus textus exhibetur, etiam carminum et interloquutorum, quorum partes a Choris clarius distinguebantur, ratio primum perspicue explicata habetur. Notae *Canteri* a p. 343 sqq. leguntur; scholia autem sunt omissa. Quae *Canterus* loca tamquam derelicta habuit, adnotavit signis. Bibl. acad. Lips. 1 *Th.* 18 *Gr.*

1614, f. — tragoediae septem, gr. et lat., I. Sauravio interprete. —— In *Corpore Poetar. Graecor.* (Gv.) T. I. p. 598 sqq.

1663, f. *Αἰσχύλου Τραγῳδίαι ἑπτά.* AESCHYLI Tragoediae septem (*gr. et lat.*) cum Scholiis Graecis omnibus; Deperditorum Dramatum Fragmentis, Versione et Commentario Thomae Stanleii. Londini, typis Iac. Flesher, 1663. apud Cornel. Bee. —— *V.* 1664.

1664, f. — Londini, Typis Iacobi Flesher: prostant apud Ionam Hart. —— Prorsus eadem editio ac praecedens a. 1663, tantum post tit. duo folia plus habet, in quibus est diploma regium (*Caroli II.*) cum epistola dedicatoria ad *Henricum Pikering alias Newton.* Haec editio a. 1664 comprehendit 16 (*prior* 14) folia praefixa; et 886 pp. Praemissa praefatione et Aeschyli vita ab antiquo Grammatico graece scripta, priorum editorum epistolas, praefationes et prolegomena subiungit, praeter *Sauromanni* praefationem. Contextus graecus ex Canteri editione, et typis nitidis accuratissime descriptus extat. Graeca ad imum cuiusque paginae subiuncta scholia ex *Victorii* editione descripsit, locupletavitque ad tres priores fabulas ex Msto. Baroeriano, nova ex Msto Arundeliano deprompsit editor. In fine voluminis sequuntur veteris grammatici Libellus: *περὶ μέτρων, οἷς ἐχρήσατο ὁ Αἰσχύλος*, et ex deperditis Aeschyli tragoediis fragmenta collecta, variaeque lectiones ab Adriano Turnebo collectae, Fr. Robortelli et Mich. Sophiani conjecturae, H. Stephani Observationes, Gu. Canteri Notae (omisit Grabii observationes), nova variarum lectionum collectio, et Th. Stanleii Commentarius, cum in integras Aeschyli Tragoedias, tum in ipsius fragmenta. Extremam voluminis partem occupant Poetae graeci sententiae a Cantero et Grotio excerptae, et latine redditae. Nec desunt indices. Rara et quaesita editio. 15 *Th.*

1745, 4 mai. Aeschyli Tragoediae superstites, Graeca in eas Scholia, et deperditarum fragmenta, cum versione Latina et Commentario Thomae Stanleii, et Notis Fr. Robortelli, A. Turnebi, H. Stephani, et Gu. Canteri curante J. Corn. de Pauw, cuius Notae accedunt. Hagae Comitum, ap. Pt. Gosse. *Voll. II.* —— 14 folia praefixa, et 1158 pp. Recudendam priorem curavit, sed illius menda auxit novis. *Pauwius* in suis admodum prolixis notis, quas conscripsit graece, vocibus accentus non adpinxit. A. 1780 constabat 10 *Th.*, hodie 24 *Th.* et pluris.

1746, 4. *ΑΙ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΣΩΖΟΜΕΝΑΙ ΕΠΤΑ.* AESCHYLI Tragoediae, quae extant, septem. Cum lectionibus variantibus. Glasguae: in aedibus academicis excudebat Robertus Foulis, Academiae typographus. MDCCXLVI. —— Ex editione *Th. Stanleii*, graece tantum, nitidis typis est accuratius quam illa *in*-8 descripta. 5 *Th.* In ch. meliori quoque extant exx.

1746, 8 min. — graece cum Versione Latina et Lectionibus variantibus. *Ib. Voll. II.* —— Nitida sed non satis correcta editio. Etiam in ch. mel. sunt exx.

1782 — 1797, 8 mai. Aeschyli Tragoediae quae supersunt ac deperditarum fragmenta. Recensuit Ch. Gf. Schütz. *Etiam s. tit.*: Aeschyli Tragoediae, quae supersunt ac deperditarum Fragmenta. Recensuit, varietate lectionis et commen-

tario perpetuo illustravit, Scholia graeca, Apparatum historicum et Lexicon Aeschyleum adiecit Ch. Gf. Schütz. Hl., Gebauer. *Voll. III.* —— XX, 414, VI, 314, II, 378 pp. 5 *Th.* 16 *Gr.* Haec editio, ut eaedem a. 1799 et 1809, carent scholiis, apparatu et lexico promisso. Quamquam non omnes edit. prodierunt, attamen laudatur in ephemm.: *ALZ.* 1797, no. 3. p. 113 — 118, 121 — 126, et in: *NadB.* Vol. XL. II. p. 445 — 450, et in *N. Bibl. d. schön. Wiss.* Vol. LXI. II. p. 179 — 203, et in: *Bibl. d. alt. Litt. u. K.* fasc. I. (1786, 8. Gtt.) p. 104 — 124; conf. quoque *Porsoni Tracts and Miscellaneous* (Ld., 1815, 8.) p. 4 — 10.

1794, 8 min. —— *V.* 1806.

1795, f. *AI TOY AIΣXYAOY TPAΓΩΔIAI ΣΩZOMENAI.* Glasguae, in Aedibus Academicis. Excudebat Andreas Foulis, Academiae Typographus. Edinburgi, apud Gul. Laing; Londini, apud T. Payne, *etc.* —— XII, 357 pp. 4 *zh.* 4 *d.* Ex editione *Stanleii* a. 1746, in qua fortius ex *Porsoni* exemplari, cui suas emendationes adscripserat, praesertim in priori parte nonnulla correxerat librarius: in reliqua autem parte admodum negligenter typis est textus, qui solus exhibetur, descriptus: quin imo uno loco unus et dimidius versus, ut mihi confirmavit *Gf. Hermannus*, vitiose iteratur. Plerumque inprimis priori tempore opinabantur a *Porsono* ipso hanc sane splendidam editionem typis esse traditam; sed hodie melius scimus; conf. diarium *Monthly Review for February*, 1796, p. 121 — 136, et *F. A. Wolfii Litterar. Analek.*, T. II. p. 286 sqq. Tantum 52 exx. in ch. min., et 11 vel 12 in ch. m. sunt impressa. Saepe *Flaxmanni* figurae aeri incisae adiectae reperiuntur. (*V.* infra *III.* initio.) 40 *Th.* *V.* 1796 et 1806. Accuratissimam lectionum variarum collectionem huius editionis cum *Schützii* tum temporis novissima editione dedit *H. Vossius*; *v.* infra *III.* s. n. *Voss.*

1795, 8. Aeschyli Tragoediarum Reliquiae, quas ad Londinensis quidem editionis fidem, sed exhibitarum in caeteris editt. nec non in quibusdam msstis exemplaribus lectionum varietate diligenter ponderata recensuit, notis illustravit ac denuo edidit F. I. Gbr. de la Porte du Theil. Paris, *Voll. II.* —— Continentur *Vol. I* Suppl., Pers., Prometh. vinct., Sept. adv. Th. 62, 63, 64, 66 pp.; *Vol. II.* Agamemn., Choeph., Eumen. 92, 64, 6 pp. *Stanleii* textus est substratus: commentarius autem non prodiit. Additae sunt figurae aeri incisae versioque gallica. Laudatur in ephemm. ALZ. 1797, no. 3. p. 273 sqq. 12 *fr.*

1796, 8 min. Aeschyli Tragoediae Quae supersunt. Tomus primus. (*et*) Tomus secundus. Glasguae: excudebat Andreas Foulis MDCCXCVI. —— Tomus secundus in exemplari cum huius anni notitia, quod vidi, continet textum graecum, in duas paginarum numero partes dictinctus, uti tomus primus, qui interpretationem latinam complectitur. Notitia paginarum numerorum necessario prorsus eadem est, ut 1806, ubi *v.*, et 1794.

1796, 8. —— *V.* a. 1806.

1799 — 1807, 8 mai. — Nova editio. Hl., Gebauer. *Voll. III.* —— Immutata *Schützii* editio a. 1782 sqq.; tertia prodiit 1809 *ib.*

1800 — 1801, 8 mai. Aeschyli Tragoediae septem. Denuo recensuit, et versionem latinam adiecit Ch. Gf. Schütz. Hl., Gebauer. *Voll. II.* —— VIII, 339, 327 pp. 2 *Th.* 18 *Gr.* *Schütz.* hac in minore editione ad textum emendandum emendationes *Porsoni*, et *Kulenkampii* et *Spanhemii* animadv. ineditas adhibuit, constituitque versus secundum *Hermanni* metricas rationes. Praeter adiectam latinam versionem, tantum coniecturas et varias lectiones ex editt. a. 1518 et 1558 adnotavit. Uno ore omnes laudarunt, conf. ephemm. *LZ.* 1801, no. 108; *ALZ.* 1801, II. p. 265 — 271, 273 — 287; et: *NadB* Vol. LXI, II. p. 499 — 501, LXVI. I. p. 224 — 237. Multoties, praecipue apud exteros iterata est.

1805, 8 mai. Aeschyli Dramata, quae supersunt, et deperditorum fragmenta, graece et latine; recensuit et brevi annotatione illustravit F. H. Bothe. Lps., Weidmann. —— XVI, 852 pp. 2 *Th.* 18 *Gr.*, ch. scr. 4 *Th.*, ch. memb. 6 *Th.* Nimis audacter textum constituere ausus est. Notae sunt ex iis *Stanleii* et *Schützii* excerptae, quibus editor suas adiecit. *V.:* *JLZ.* 1806, no. 20 et 21. Omnino non praetermittendam censuram *v.* in Appendice ad librum menstruum Monthly Review 1807 a m. Ian. usque ad m. Aprilem: deinde in *Neue Leipz. Litt. Zeit.* 1806, no. 12, et *v.* quod editor ipse contradicit in no. VII. ephem. inscr.: *Der Freymüthige* a. 1806, et huic opponit censor in Neues allgem. Intelligenzblatt zur Leipz. Litt. Zeit. no. 14 a. 1806.

1806, 8 min. Aeschyli Tragoediae septem cum versione latina. Glasguae: excudebat Foulis, M, DCC, LXXXXIV.

Veneunt Londini, apud T. Payne; Payne & Makinlay: Oxoniae, apud Ios. Cooke. M, DCCC, VI. *Huic titulo alius in singulari folio praefixus est:* Aeschyli Tragoediae. I. (*et*) II. —— 2 et 3 *ff.*, 234 pp., et 1 vac. *f.*; 2 *ff.*, 202 pp. 10 *sh.* 6 *d.* Paginarum numeri in contextu et interpretatione sibi respondent sic, ut duplex sit hic notatus numerus, quocirca uterque (contextus et interpretatio) in uno volumine, sed in duobus partibus diviso, ligari potest. A *Porsono* ipso hanc modo editionem, neque illam a. 1795 (ubi r.), editam esse, me apud quos iudicium est, edocuerunt. Emendationes autem, quas *Porsonus* et ex subsidiis adhibitis criticis, quae ipse sibi aliique iam ante paraverant, et ex suo ingenio in contextum receperat, asteriscis (*), locaque ea, quae suspecta ipsi videbantur, signo † notavit, quae omnia signa in a. 1795 editione non reperiuntur; ideoque hic prorsus aliter constitutum textum, ac in illa a. 1795 editione exhiberi sponte prima harum duarum editionum adspectu intelligitur, etiamsi neque inspexissemus in libro menstruo inscr. Monthly Review, m. Iun. 1807 p. 223 sq. et rep. in Königsberger Archiv, Vol. I. fasc. VII. p. 368 sqq. illam collationem in fabula Choephororum editionis *in-fol.* cum illa *in-8 min.* factam, neque quae postea primus omnium accuratissime de diversitate duarum illarum editionum *Fr. Passovius* in Athenaei Vol. III. fasc. 1. p. 5 sqq. ab *F. Günthero* et *Gu. Wachsmuthio* Halis 1818, 8. editi explicuit, legissemus. Ceterum neque praefationem, neque notas reperies ubi *Porsonus* illam a. 1795 editionem non a se sed furtim a librario typis mandatam et in publicum prolatam fuisse, negare potuerit; quare, unde illam notitiam, quam, utut in praefatione exhibitam (ut *Ebert* in Bibliographisches Lexicon, p. 18, no. 188, et qui eum presso pede sequitur *Schweiger* in Handbuch der classisch. Bibliographie p. 8.) tradiderunt, desumere potuerint, nescio. Eadem in omnibus haec editio ac illa sub a. 1796 enumerata, tantum mutato titulo, est. In ch. m. quoque exx. extant.

1806, 8. —— graece, recs. Ch. Gf. Schütz. Ox. *Voll. II.* —— 10 *sh.* 6 *d.*, ch. m. 16 *sh.* Rep. 1810 et 1815.

1809, 32. Aeschyli tragoediae VII, gr. ex editione Ch. Gf. Schützii. Ox., Bliss. —— Nitida editio. 3 *sh.* 6 *d.*

1809 — 1815, 8. et 4. Aeschyli tragoediae, quae supersunt, deperditarum Fabularum fragmenta et Scholia Graeca. Ex editione Thomae Stanleji, cum Versione Latina ab ipso emendata et commentario longe quam antea fuit auctiori, ex Mstis eius nunc primo edito. Accedunt variae Lectiones et Notae VV. DD. Criticae ac Philologicae, quibus suas passim intertexuit Sm. Butler. Cbr., typis et sumpt. acad. —— Comprehendit editio *in-8* VIII voll. (4 *Guin.*), *in 4* (*nec ttt*) IV voll. (8 *Guin.*) *In* 4 extant quoque exx. in ch. mag. Revera *Stanleii* editio a. 1663 multo auctior ex eius inedito commentario aliorumque VV. DD. (inprimis sunt *Ioannis de Mueller* commemorandae, attamen non magni momenti, multae notae in omnes sex Aeschyli tragoedias.) notis iterata est. Conf. diarium class. (*Class. Jour.*) I. p. 16 sqq., III. p. 461 sqq., IV. p. 801 sqq., et V. p. 183 sq. *V.* quoque infra III. *Illustrantia*, s. v. *Buttler* et *Monk*. Primus omnium Aeschyli editorum *Buttlerus* vero Porsoniano textu usus est.

1809 — 1822, 8. Aeschyli Tragoediae quae supersunt ac deperditarum fragmenta. Recensuit et commentario illustravit Ch. Gf. Schütz. Editio nova auctior et emendatior. Hl., Gebauer. *Voll. V.* —— *Schützii* editio III. Prodierunt *Vol. I.* a. 1809 (VIII, 204 et 300 pp.), contin. Prometh. vinctum et Septem adv. Thebas; *Vol. II.* a 1811 (222 et 327 pp.), contin. Persas et Agamemnonem; *Vol. III.* a. 1808 (222 et 334 pp.), contin. Choëphoras, Eumenides et Supplices; *Vol. IV.* a. 1821 (IV, 459 pp.) sub titulo singulari quoque: Scholia graeca in septem Aeschyli, quae exstant, tragoedias; *Vol. V.* a. 1822 (LVI, 269 pp.) sub singulari titulo: Fragmenta deperditorum dramatum cum Virorum doctorum annotationibus. In hac nova editione *varietas* lectionis ad duas priores fabulas lectionibus quatuor codicum mstorum Vindobon. a *Bastio* collatorum aucta est; in constituendo vero textu elaborandoque commentario adhibuit nec sine bona fruge carpenda, *Porsoni, du Theil* et *Bothii* editiones, et Eumenides ab Hermanno editas; neque *Vossii Mythologische Briefe* praetermisit; nullo modo autem *Wunderlichii* Observationes criticas inspexit, quae multum offerunt; obiterque quae *Erfurdtius*, *Beckius*, *Jakobs*, *Böttiger*, aliique aut in emendando aut illustrando Aeschylo praestiterunt, adhibuit. De tribus prioribus voluminibus censuram v. in ephem. litter. Jenens. 1813, no. 201, 202, 203 et 204, ubi multa recte acuteque adnotantur. In diario inscr. Classical Journal, 1810, no. I. p. 22 ratio mo-

dusque artis criticae editoris improbatur. Nunc nonnulla de duobus posterioribus voluminibus. Ut *Butler* in sua editione *Σχολια πρωτα, δευτερα, τριτα*, sic quoque in volumine IV. *Schützius* illa seiunxit, attamen unicuique versui, signata litteris *A. B. Γ.*, supposuit; denique quamquam ex priore *(Schützii)* editione sunt repetita, attamen multis locis emendationes tum in textum recepit, tum in notis exhibuit, et quae loca citavit Scholiastes, accuratius indicavit; praeterea Aristophanis vitam (p. 452 sqq.), in illum epigrammata, tabulam dramatum, *Butleri* supplementa huic volumini adiunxit. Volumine V. continentur p. III — LII: in Aeschyli vitam ab Anonymo graece conscriptam Stanleii et Butleri Notae. Primo autem loco *Stanleii* notae separatim, et a p. XXX sqq. *Butleri* animadversiones exhibentur; sequuntur deinde p. XLVI: Additamenta quaedam ad Stanleii Commentarium in vitam Aeschyli ex eius apparatu Ms. a Butlero suis locis inserta. Pag. LIII: Index dramatum Aeschyli ex quibus Fragmenta sequuntur. Nunc a p. 1 usque ad p. 17 exhibetur: In Catalogum Aeschyli dramatum Thomae Stanleii Commentarius; p. 18 sqq.: Aeschyli deperditorum dramatum Fragmenta cum virorum doctorum *(Stanleii, de Pauwii, Heathii, Bothii, Butleri, et editoris)* annotationibus; primum autem locum illa fabularum fragmenta, quorum nomina nota sunt, obtinent; deinde p. 186 sqq. illa sequuntur, quorum locus ignoratur. Ad haec omnia aliorum criticorum emendationes tentatas commemorat. 10 *Th.* 12 *Gr.*; ch. scr. 11 *Th.* 16 *Gr.*; ch. membr. 12 *Th.* 22 *Gr.*

1810, 8. Aeschyli tragoediae, quae supersunt, graece et latine. Recs., varietate lectionum et commentario perpetuo illustravit Ch. Gf. Schütz. Ox., Bliss. *Voll. II.* —— Etiam ch. m. Iterata ex editione a. 1806, et *v.* 1815.

1812 (nec 1810), 12. Aeschyli Tragoediae. Ad exemplar glasguense accurate expressae (*cura Ch. Gf. Schaeferi*). Lps., sumtibus et typis C. Tauchnitzii. —— IV, 380 pp. 16 *Gr.* Ex editione a. 1795, nec 1796 sive 1806, quo circa non est Porsonianus textus. Rep. 1819.

1815, 8. — Ox., Bliss. *Voll. II.* —— Iterata editio a. 1810. Etiam ch. magna.

1817, 12 mai. Aeschyli Tragoediae. Accedit varia lectio codicis Florentini. (*Cura Ch. Gf. Schaeferi.*) Lps., Weigel. —— 12 *Gr.* nunc 9 *Gr.* *V.* 1827.

1819, 12. Aeschyli tragoediae. *Edit. ster.* Lps., Tauchnitz. —— 14 *Gr.* nunc 6 *Gr.*, ch. mel. 20 *Gr.* *V.* a. 1812 et 1826.

1822, 8 mai. Aeschylus Tragoedien. Mit einem Commentar von A. Lafontaine. Hl., Renger. *Voll. II.* —— CXVI, 477; CXII, 298 pp. Continet editio tantum Agamemnonem et Choëphoras. Textus est multis locis valde mutatus, sed ut videtur non bono successu. Praeterea varii argumenti dissertationes adiunxit *L.*, quae tamen maxima parte admodum sine ulla ratione habita sunt conscriptae. Primo loco agit: „Ueber die Textverbesserung der griechischen Tragiker", deinde: „Was ist für den Dichter *(Aeschylus)* bisher geschehen." Volumini II. praemisit dissertationem: Ueber die Jamben, Trochäen, Daktylen und Anapästen der griechischen Dramatiker. 3 *Th.* 18 *Gr.*, nunc 1 *Th.*

1823, 8. Aeschylus. Tragoediae, Graece ex recensione Ch. Gf. Schützii, cum Scholiis Graecis et Notis. Londini, *Voll. III.* —— Nitida editio. 2 *L.* 2 *sh.*

1823, 8 min. — gr. et lat. ex editione Schützii. Ld. *Vol. II.* —— 14 *sh.*

1823 — 1830, 8 mai. Aeschyli Tragoediae. Ad optimorum librorum fidem recs., integram lectionis varietatem notasque adiecit A. Wellauer. Lps., Vogel. *Voll. III.* —— 6 *Th.* 20 *Gr.*, ch. scr. 8 *Th.* 6 *Gr.*, ch. memb. 10 *Th.* 14 *Gr.* Vol. III. comprehendit P. I. et II.: Lexicon Aeschyleum continentes. Singulae fabulae separatim quoque venales prostant. Conf. crisin *Reisigii* in JLZ. 1824. nn. 27 — 31, et *v.* in *Seebodii* Bibl. crit. 1827, fasc. 2. p. 158 sqq. *V.* infra: 6) *Persae.* 1825.

1825, 32. Aeschylus, graecè, curante I. Fr. Boissonade. Paris., Lefèbre (*A. André*). *Voll. II.* —— 10 *fr.* Pertinet ad eandem *Poetarum graecorum Syllogen.* Praeter integras tragoedias, reperiuntur fragmenta quae supersunt Aeschyli, et ad haec omnia editoris notae breves.

1826, 12. Aeschyli tragoediae, ad exemplar Glasguense accurate expressae. *Ed. ster.* Lps., Tauchnitz. —— 14 *Gr.* nunc 6 *Gr.*, ch. mei. 20 *Gr.* *V.* 1812.

1827, 8. — graece cum notis Wellauer. Cbr. *Voll. II.* —— 16 *sh.*

1827, 12 mai. Aeschyli Tragoediae; ex rec. Rch. Porsoni passim refecta a Gu. Dindorf. Lps., Teubner. —— 18 *Gr.*, ch. angl. 1 *Th.* 6 *Gr.* Singulatim quoque fabulae venduntur.

1827, 12 mai. Aeschyli tragoediae. In usum schol. denuo recognovit Ch. Gf. Schütz. Hl., Gebauer. —— XX, 316 pp.

12 *Gr.* Conf. ephemr.: *ASchZ.* 1827, II. no. 38, p. 333—336.

1827, 12 mai. Aeschyli tragg. *etc.* Ed. nova. Lps., Weigel. —— 15 *Gr.*, nunc 9 *Gr.* *V.* 1817. Haec et illa editio ex pseudo-Porsoniana, ut nihil *Gu. Dindorfius* firmavit, sunt expressae.

1828, 8 mai. Aeschylus. Recs. Jac. Scholefield. Chr., typis acad. (*Ld.*, *Rivington.*) —— II, 436 pp. 3 *Th.* 18 *Gr.*

1830, 4 mai. Aeschyli Tragoediae. Accedunt perditarum fabularum fragmenta. —— In *Gu. Dindorfii* Collectione Poetarum scenicorum Graecorum. Lps., Weidmann. *V.* infra s. v. Poetae.

1830 — 1831, 8 mai. Aeschyli Tragoediae. Denuo Recensuit, et annotationibus siglisque metricis in margine scriptis instruxit F. H. Bothe. Lps., Hahn. *Voll. II.* —— Sunt in eiusdem Collectione Poetarum scenicorum Graecorum, Vol. IX. et X. 2 *Th.* 16 *Gr.* Singulatim quoque fabulae venales prostant.

Bb) *Delectus fabularum.*

1779, 8. et 4. *Aeschyli* tragoediae Prometheus Persae et Septem ad Thebas: *Sophoclis* Antigone: *Euripidis* Medea. Ex optimis exemplaribus emendatae. (*Studio Rch. Fr. Ph. Brunck.*) Arg., Ex officina J. H. Heitz. —— 3 *Th.* 12 *Gr.* In 4; in 8. (VIII. 400 pp.) 1 *Th.* 12 *Gr.*

1823, 8. Théâtre choisi d'Eschyle; contenant Prométhée, Les sept Chefs et les Perses; publié d'après le texte de Schütz, avec un index des mots les plus difficiles, par L. Vaucher. D. Genève.

Cc) *Singulae fabulae.*

1) Prometheus.

1548, 8. Aeschyli Prometheus, Graecè: cum praefatoria Ioannis Aurati epistola. Paris., apud Christianum Wechelum.

1559, 8. Aeschyli Prometheus; graecè, cum interpretatione latina et scholiis Mth. Garbitii. Bs., I. Oporin. —— 20 folia praefixa, 294 pp., 5 folia reg. *Turnebi* textus.

1567, 16. Aeschyli Prometheus, Graece, cum interpretatione Mth. Garbitii. —— In delectu: *Aeschyli, Sophoclis et Euripidis Tragoediae selectae.* Excud. *(Gv.)* H. Stephan.

1609, 8 min. Deutsche Argumenta oder Inhalt der Tragoedien des Griechischen Poeten Aeschyli: genannt Prometheus, Sampt Einem Prologe oder Vor Rede, etc. Gehalten auff dem Theater zu Strasburg. Anno 1609, im Monat Julio. Gedruckt zu Strasburg bei Anthoni Bertram 1609. *Fol.* 9 *titulus:* Tragoedia Aeschyli quae inscribitur Prometheus captivus. Cum interpretatione evidenti ac dilucida Mathiae Carbitii. Argentorati, excudeb. Anton. Bertram. —— 63 non num. folia.

1710, 8 mai. *Αισχυλου τραγῳδια Προμηθευς δεσμωτης. Graece.* —— In *J. Patusae* Encyclopaedia philologica, T. IV. p. 154 — 192.

1754, 4 mai. *Αισχυλου τραγῳδια Προμηθευς δεσμωτης.* Prometeo legato, Tragedia d' Eschilo, volgarizzata, e con Annotazioni sul Testo Greco illustrata (*da Mch. Ang. Giacomelli*). In Roma. —— Notae sunt aestimandae. Bibl. sen. Lips.

1762, 8. Aeschyli Prometheus, edid. Ier. Nic. Eyring. —— *V.* eiusdem *Chrestomathiam tragicam.* (Gtt.)

1767, 8. *Αισχυλου Προμηθευς δεσμωτης.* Cum varia lectione, Stanleiana versione et notulis ex Garbitii aliorumque commentariis, quibus suas adjecit in usum studiosae juventutis, Th. Morell. Ld.

1773, 4. *Αισχυλου Προμηθευς δεσμωτης*, cum Stanleiana Versione, Scholiis *α*, *β*, (et *γ* ineditis,) amplissimisque Variorum Notis; quibus suas adjecit, nec non Scholia de Metro, Anglicanam Interpretationem Th. Morell. Ld., Longman. —— 10 *sh.* 6 *d.* nunc 5 *sh.* Conf. burream erit.: *MR.* April 1774. p. 326. Non magni aestimatur.

1781, 8 mai. Aeschyli Prometheum vinctum c. scholiis gr. et varia lectione edid. Ch. Gf. Schütz. Hl., Curt. —— 9 *Gr.*

1781, 8. — cum indice graeco-latino. Hl., Orphan. —— 5 *Gr.* Rep. 1811.

1798, 8. — gr. lat. edid. Th. Morell. Eton. —— 3 *sh.* 6 *d.*

1810, 8 mai. *Aeschylus* Prometheus, *Sophocles* Antigone, u. *Euripides* Medea, m. e. erklär. Wörterverzeichn. üb. d. Prometheus, zum Gebrauch bei Vorlesungen v. F. Ast. Landsh., Thomann. —— VIII, 272 pp. 1 *Th.* 4 *Gr.*

1810, 8. *ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.* Aeschyli Prometheus Vinctus *etc.* Cantabrigiae, Typis ac Sumptibus Academicis excudit I. Smith. MDCCCX. —— 160 pp. Censuram huius

aestimatae saepiusque iteratae editionis v. in QR. (1811) Vol. V. p. 203 — 229. V. 1812.

1811, 8. —— V. 1781 et 1826.

1812, 8. Aeschyli Prometheus Vinctus, graece ad fidem Mstorum emendavit, notas et glossarium adiecit C. Jac. Blomfield. Edit. II. emendatior et auctior. Accedit index in glossarium. Cbr. —— *Porsoni* textus a. 1796 s. 1806 est substratus. V. diaria critt.: *ER.* T. XVII. p. 211 sqq., 491 sqq., *Class. Journ.* VI. p. 271 sqq., VII. p. 33 sqq., 209 sqq., VIII. p. 425 sqq., X. p. 299 sqq., XI. p. 197 sqq., XIII p. 169 sqq., XVII. p. 114 sqq. V. 1810 et 1817.

1816, 8. Aeschylus Prometheus, mit e. Vorbereitungsbuch f. junge Leute von A. Neubig. Nrb., Zeh. —— 14 *Gr.* V. 1823.

1817, 8. — Edit. III n. Chr. —— 8 *sh.* Hoc a. neque 1819 indicatur 3a editio haec in: The bibliographer's Manual *etc.* by William Th. Lowndes. (Ld., Pickering. 1828, 8 mai.) fasc. 1. p. 14. V. 1825.

1822, 8 mai. Aeschyli Prometheus vinctus. Ad fidem Manuscriptorum emendavit, notas et glossarium adiecit C. Jac. Blomfield, S. T. B. Coll. SS. Trinit. ap. Cantabrigg. nuper socius. Editio emendatior, Petri Elmsleii annotationibus aucta indicibusque instructa. Lps., sumt. Hartmanni. (*nunc* Lehnhold.) —— X, 190 pp. 1 *Th.*

1823, 8. — m. e. Vorbereitungsbuch f. junge Leute v. A. Neubig. Nrb., Zeh. —— 9 *Gr.*

1825, 8. Aeschyli Prometheus Vinctus, ad Fidem Mss. emendavit, Notas et Glossarium adjecit C. Jac. Blomfield (nunc Episcopus Cestrensis). Editio quarta. Cbr. —— 6 *sh.* V. 1817 et 1829.

1826, 8. Aeschyli Prometheus vinctus, cum indice graeco et latino in usum scholarum. Ed. altera auctior et emendatior cura Gu. Lange. Hl., Orphan. —— 5 *Gr.* V. 1811.

1826, 8 mai. Aeschylearum Quaestionum Spec. I. auctore C. G. Haupt. Accessit Prometheus vinctus cum varietate lectionis potiore, et scholiis integris. Brl., Dümmler. —— 1 *Th.*

1828, 12. Prométhée, tragédie d'Eschyle, texte grec, revu, et corrigé. Paris, Maire-Nyon.

1828, 8. — *ed. ster.* Bipont., Ritter. —— 5 *Gr.*

1829, 12. Aeschyli Prometheus vinctus ad textum Boissonadii et optimarum editionum fidem recensuit *etc.* J. D. Gigniaut. Paris., Hachette.

1829, 8. Aeschyli Prometheus vinctus *etc.* Editio V. Cbr. —— 8 *sh.* V. 1825.

1829, 12. Prométhée enchainé, tragédie d'Eschyle; texte grec, d'après l'édition de M. Boissonade, avec analyse et notes en français, suivi de la traduction, en vers français, de la dernière scène, par Legouvé. Par Ph. Lebas. Paris, Delalain. —— 1 *fr.* 20 *cent.*

1830, 8 mai. *Αισχυλου Προμηθευς δεσμωτης.* Aeschyli Prometheus vinctus. Ex rec. Gu. Dindorfii. In usum scholarum. Lps., Weidmann. —— Ch. membr. 6 *Gr.*

1830, 8 mai. Aeschyli Prometheus vinctus. Denuo collato codice Paris. recensuit, et annotationibus, siglisque metricis in margine scriptis, instruxit F. H. Bothe. Lps., Hahn. —— 8 *Gr.*

2) Septem ad Thebas.

1581, 4. *Αισχυλου τραγῳδια Ἑπτα ἐπι Θηβαις.* Septem ad Thebas duces Aeschyli Tragoedia, Graece, Ab Ioa. Caselio in latinum sermonem versa, cum eiusd. animadversionibus. Rst. —— Rara editio 1 *Th.* 12 *Gr.*

1585, 4. *Αισχυλου ἑπτα ἐπι Θηβαις.* Lutetiae, ap. F. Morellum. —— 20 folia. Ex editione *Stephani*, cum variis lectionibus in margine adscriptis.

1758, 8. Aeschyli Septem adversus Thebas. —— In *I. Burtoni Πενταλογια* s. Tragoediarum graec. delectus. Ox. Rep. 1779.

1779, 8. —— *Ib.* Edit. altera, cui obss. indicemque gr. longe auctiorem et emendatiorem adiecit Th. Burgess. Ox., Clarendon. *Voll. II. V.* 1827.

1794, 8. *Αισχυλου ἑπτα ἐπι Θηβαις.* I sette a Tebe di Eschilo, recata per la prima volta dal Testo greco in versi volgari e con annotazioni illustrata. (*Dal Pt. Pasqualoni.*) Vz., Caleti. —— 255 pp. Conf. censuras in: *Neue Bibl. d. sch. Wiss.* Vol. LVI. P. I. p. 163 — 185; *Erf. l. di R.* 1794. p. 260 — 262, p. 267 — 271; *Giorn. di Let.* ital. III. p. 325 — 341. Uno ore laudant omnes.

1812, — 1817, 8. Aeschyli Septem contra Thebas. Ad fidem Mss. emendavit, notas et glossarium adi. C. Jac. Blomfield. Cbr. Typis academicis. —— 7 *sh.* V. 1823 et 1823. V. *E. H. Barkeri* no-

tas ad *Blomfieldi* editionem in Diario classico *(Class. Jour.)* no. XIV. p. 398 — 403; XV. p. 91 — 95 inscriptas: *Critical and Explanatory Remarks on Aeschylus's Seven Against Thebes, with Strictures on the Notes and the Glossary to Blomfield's Edition*; Aliasque anonymi, *ib.* no. XIV. p. 453 sq. (conf. XXXIV. p. 456) inscriptas sic: *Observation on Mr. Blomfield's Sept. c. Thebas.*

1818, 8. Aeschyli Septem contra Thebas. Cum scholiis notisq. edid. Cn. Schwenck. Trj. ad Rh., Altheer (*Lps., Weigel.*) —— 3 *Th.* Conf.: *LLZ.* 1818. p. 185 sqq.

1822, 12. Aeschyli Septem ad Thebas, graecè, cum notis et variis lectionibus, curante Ed. Prieur. Paris., Delalain. —— 60 pp.

1823, 8 mai. Aeschyli Septem contra Thebas ad fidem Mss. emendavit, notas et glossarium adiecit C. Jac. Blomfield. Accedunt Th. Tyrwhitti coniecturae in Aeschylum. Lps., Hartmann (*nunc* Lehnhold). —— 1 *Th.*, eh. ser. 1 *Th.* 8 *Gr.*

1824, 8. — C. Jac. Blomfield. Ed. III a. Cbr. —— *V.* 1812 et 1817.

1827, 8. Aeschyli Septem contra Thebas. Notis anglice scriptis illustravit et lexicon vocum difficiliorum adj. Gu. Trollope. —— In eiusdem: *Pentalogia Graeca.* Ld., Rivington. 11 *sh.*

1829, 12. Les sept chefs devant Thèbes par Aeschyle. Edition collationnée sur les textes les plus purs etc. par E. Lefranc. Paris, Belin-Mandar et Devaux.

1829, 8. Aeschyli Septem contra Thebas. —— In Pentalogia Graeca. *Sophoclis* Oedipus Tyrannus; Oedipus Coloneus, et Antigone; *Euripidis* Phoenissae; et *Aeschyli* Septem contra Thebas. Quioque scilicet Dramata de celeberrima Thebaide Scripta. Notis Anglice scriptis illustravit, et Lexicon vocum difficiliorum adjecit Gu. Trollope. Ld., Rivington. 14 *sh.*

1829. 8 mai. Aeschyli Septem contra Thebas. Quaestionum Aeschylearum Spec. III. Auctore C. G. Haupt. Lps., Lehnhold. —— VIII; 340 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Primo loco, praeter praefixam praefationem, a p. 1—50 contextus graecus, subiectis lectionibus; tum a p. 53—148 ex *Schützii* editione scholia graeca; deinde a p. 151 — 162 ex *Fachsii* Sylloge scholia et lectiones diversae; a p. 165—185 *Brunckii* notae; a p. 189 — 250 *Ezech. Spanhemii* notae ineditae exhibentur; denique ipsius editoris commentarios sequitor. In calce quinque excursus adiecti sunt, quorum primus est syntagma criticum, secundus vero de Diis in tragoedia edita commemoratis agit, in tertio fragmenta fabularum Laios, Sphinx, Oedipus, Nemea et Phoenissae inscriptarum colliguntur, quartus de fabulae tempore quintusque de similibus agit.

1830, 8 mai. Aeschyli Septem adversus Thebas. Denuo collato codice Paris. recensuit, et annotationibus siglisque metricis in margine scriptis instruxit F. H. Bothe. Lps., Hahn. —— Pertinet ad eiusdem editionem integri Aeschyli. 6 *Gr.*

3). Persae.

aa) *integra fabula.*

1814, — 1818 (*nec* 1819), 8. *Αἰσχύλου Πέρσαι.* Aeschyli Persae. Ad fidem Msstorum emendavit notas et glossarium adiecit C. Jac. Blomfield. Cbr. Typis academicis. —— XXX, 216 pp. *V.* animadversiones *E. H. Barkeri* in *Class. Jour.* no. XXII. p. 318 — 326; XXIII. p. 90 — 103 inscriptas: *Incidental strictures on Mr. Blomfield's Edition of the Persae.* Anonymus scripsit in Diario class. no. LII. p. 378 — 380: *On the Blomfield's Glossary on Aesch. Pers. v. 1057.* Conf. gravem censuram in Ephem.: *JLZ.* 1816, no. 105. 106 et 107.

1815, 12. Les Perses d'Eschyle, d'après l'édition de M. C. J. Blomfield, membre du college de la Trinité, à Cambridge, revue par C*** N*, texte grec. Paris, Delalain. —— 70 pp.

1823, 8 mai. Aeschyli Persae. Ad fidem Manuscriptorum emendavit, notas et glossarium adiecit C. Jac. Blomfield, *etc.* Lps., sumpt. Hartmanni (nunc Lehnhold). —— XXVI, 198 pp. 1 *Th.* Auctior est haec editio *Indice in glossarium, Indice scriptorum, Indice graeco* et *latino* in notis explicatorum verborum rerumque.

1825, 8. Aeschyli Persae. Ad fidem librorum manuscriptorum et editionum antiquarum emendarunt, integram lectionis varietatem textui subiecerunt et commentario critico atque exegetico instruxerunt C. R. Langeus et G. Pinzgerus. Brl., sumt. Dunckeri et Humbloti. —— XVI, 307 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.*, eh. ser. 1 *Th.* 16 *Gr.* Criticis iam ante protractis msstis subsidiis, praeter quatuor priorum editionum lectiones, quas ipsi inspexerunt, adhibitis textum emendarunt, exhibitum p. 3 — 112, cui subiectae sunt con-

iecturae variaeque lectiones, addito plerumque indicio. P. 114 — 296 sequitur commentarius. Hunc excipit p. 297 collatio huius editionis versuum cum Stanleiana editione, dein finem faciunt: *Index scriptorum; Index graecus*, et *Index latinus*. Negligentiam in exhibendis variis lectionibus, peccata quad et ad linguam et artem metricam attinet offendit *Hermannus* in recensione huius editionis inserta ephem.: *LLZ.* 1825, no. 100, 101 et 102. Et *v.* infra III. Illustrantia. *Lange.*

1825, 8. Aeschyli Persae. Ex recensione E. R. Langii et G. Pinzgeri. Subiecta est Varietatis Schützianae notatio. *Ib.* —— 43 pp. 6 *Gr.*

1829, 8. The Persians of Aeschylus, Greek and English, with copious English Critical and Explanatory Notes, and an engraved Plan of the Battle of Salamis. By William Palm. London, Longman. —— 7 *sh.*

1830, 8 mai. Aeschyli Persae. — Quaestionum Aeschylearum Spec. IV. Auctore C. G. Haupt. Lps., Lehnhold. —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

1830, 8 mai. Aeschyli Persae. Denuo collato codice Paris. recensuit, et annotationibus siglisque metricis in margine scriptis instruxit F. H. Bothe. Lps., Hahn. —— Pertinet ad eiusdem editionem integri Aeschyli.

bb) **D e l e c t u s.**

1818, 4. Aeschyli Persae, a v. 854 ed. Stanl., cum varietate Schütziana. —— In *Fr. Passorii Meletematis critt.* p. 25 — 38. *V.* infra III. Illustrantia. *etc.*

4) Choëphori.

1729. 8. *Aeschyli* Choëphori, *Sophoclis* Electra et *Euripidis* Electra. Graece, in usum scholae Westmonasteriensis. Ox.

1777, 8. Aeschyli Choëphori, gr. et lat. Glsg., excud. Foulis. —— Ut ex notitia in epistula quadam in menstruo libro inscr. Monthly Review, m. Ian. 1807, p. 223 apparet, ab hac editione prorsus diversa extat sub eodem a. 1777, quae *Porsoni*, paucissimis iisque quasi nugis exceptis, lectiones contiaet, qua re sub anno 1777 ficto multo seriori tempore, 1794 fortasse, editionem ex illa Porsoniana librarius furtim sibi adornavit.

1811, 8. Aeschyli Choephori, cum canticorum chor. divisione Burneiana edid. Young. Edb.

1819, 8 mai. Aeschyli Choëphori. Edidit Cn. Schwenk. Trj. ad Rh., ap. Altheer, prostant *Lps.*, *ap. F. Fleischer.* —— XII, 223 pp. 3 *Th.* 8 *Gr.* Non laudatur in *Seebodii* Bibl. crit. 1821, fasc. I. p. 43 sqq.

1824 (*nec* 1822), 8 mai. Aeschyli Choëphorae. Ad fidem Manuscriptorum emendavit, Notas et Glossarium adiecit C. Jac. Blomfield, S. T. P. Collegii SS. Trinit. apud Cantabrigienses olim Socius. Cbr., ap. Mawman. —— IV, 215 pp. 2 *Th.* 6 *Gr.* *Blomfield* hac in editione usus est coniecturis Anonymorum A. et P. *(Aurati* et *Porti)* et alius cuiusdam signati Q. editioni cuidam Aeschyli adscriptis, dein *Jos. Scaligeri* lectionibus, quae ex cod. Voss. bibliothecae Lugd. Bat. descripsit. Adhibuit quoque in textu emendando omnes recentiores quas criticas nominant editiones Aeschyli tum omnium tum huius singulae fabulae. P. 109 sqq. sequitur: *Glossarium tironum usibus consulens*, quod est copiosissimum.

1824, 8 mai. Aeschyli Choephorae ad fidem Manuscriptorum emendavit, Notas et Glossarium adiecit C. Jac. Blomfield S. F. D. Colleg. St. Trinit. ap. Cantabr. olim Socius. Lps., sumpt. Hartmanni (*nunc* Lehnhold). —— II, 204 pp. 1 *Th.* Aucta est haec reimpressio indice verborum in notis explicatorum, alteraque auctorum in notis emendatorum.

1825, 12. Aeschyli Choephori, graecè, in usum studiosae iuventutis, curante V*** H.*** Parisiis, Delalain. —— 1 *fr.* 80 *cent.*

5) Eumenides.

1794, 8 mai. Aeschyli Eumenides, cum observationibus Gilb. Wakefield. —— In eiusdem *Tragoediarum delectu in usum scholarum.* (Ld., Egerton. Voll. II.) Vol. II. Textum multo aliter quam ante aliorum suisque emendationibus constituit. Sine accentibus impressus, quia editor illos „*nugas doctas et difficiles*" habuit.

1799, 8. Aeschyli Eumenides, Specimen novae recensionis Tragoediarum Aeschyli edidit Gf. Hermann. Lps., Gerh. Fleischer. —— 8 *Gr.*

(1821,) 8 mai. Aeschyli Eumenides cum Scholiis edidit Cn. Schwenck. Bonnae ap. Marcus. —— XIII, 203 pp. 1 *Th.* 4 *Gr.* *S. a.* prodiit. Textum separatim typis descriptum excipiunt scholia, quibus aut insertae aut subiectae sunt animadversiones. P. 91 sqq. sequuntur notae, quibus variae lectiones, coniecturae

opinionesqoe editorom contioentur. Textus, non omnibus criticis subsidiis adhibitis, parum emendate exhibetur. Aestimandae sunt observationes grammaticae et philologicae. P. 193 sqq. sequitur registrum in notas. P. 199 sq. adiecta repeciuntur: *Addenda*, dein: *Corrigenda*.

(1821,) 8 mai. Aeschyli Eumenides. Recensuit Cn. Schwenck. Bonnae, ap. Marcus. —— 51 pp. 6 *Gr.* Ex priori editione expressus textus.

1822, 8 mai. Aeschyli, quae supersunt, fabulae et fragmenta. Supplices. *Ἐκ ννκτος μελαινας ὀρσαι ηαος.* Recensui Geo. Burges, cuius notae aliorumque seliguntur editae et ineditae divulgantur. Londini, ex aed. Valpianis, apud Whittaker *etc.* —— 180 pp. 7 *sh.* *V.* in Diario class. *(Class. Journ.)* no. XLIX. p. 182—188: *Notice of Aeschyli Tragoediae Suppl. et Eumenid. studio G. Burgess.*

1828, 12. Les Euménides d'Eschyle, en grec. NE., avec des arguments et des notes en français, par M. G. Rhally. Paris, Aug. Delalain. —— 1 *fr.* 80 *cent.*

6) Supplices.

1821, 8 mai. Aeschyli, quae supersunt, fabulae et fragmenta. Supplices. *Ἐκ ννκτος μελαιναϛ ὀρσαι ηαος.* Recensui Georgius Burges, cuius notae aliorumque seliguntur editae et ineditae divulgantur. Londini, ex aed. Valpianis, apud Whittaker *etc.* —— XV, 232 pp. 3 *sh.* 6 *d.* *V.* antea 5) 1822.

1828, 8 mai. Aeschyli Supplices cum potiore lectionis varietate, scholiis, quaestionibus et adnotationibus criticis. Aeschylearum quaestionum Spec. II. Auctore C. G. Haupt. Lps., Hartmann (*nunc* Lehnhold.) —— VIII, 196 pp. 18 *Gr.* *V.* censuram in Bibl. crit. nova, Vol. V. P. I. p. 57 sqq.

1830, 8 mai. Aeschyli Supplices. Denuo collato codice Paris. recs., et annotationibus, siglisque in margine scriptis, instruxit F. H. Bothe. Lps., Hahn. —— 6 *Gr.*

7) Agamemnon.

1787, 8. Tetralogia dramatum graec.: *Aeschyli* Agamemnon; *Sophoclis* Oedipus Rex; *Euripidis* Phoenissae; *Aristophanis* Concionatrices, in usum lectionum. (*Cura F. A. Wolfii.*) Hl., Orphan. —— 16 *Gr.*

1817 (*nec* 1819), — 1822, 8. Aeschyli Agamemnon. Ad fidem Msstorum emendavit, notas et glossarium adiecit C. Jac. Blomfield. Chr., Typis ac sumtibus academicis. —— 12 *sh.* *V.* 1823.

1822, 12. Aeschyli Agamemnon, graecè, cum notis et variis lectionibus, curante Ed. Prieur. Parisiis, Delalain.

1823, 8 mai. Aeschyli Agamemnon. Ad fidem Mss. emendavit, notas et glossarium adjecit C. Jac. Blomfield. Edit. auctior. Lps., Hartmann, (*nunc* Lehnhold). —— 1 *Th.* 8 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 20 *Gr.* Aucta est haec editio recensione desumpta ex diario: QR. (1821) no. L., et varietate scripturae ex cod. olim Farnesiano, desumpta ex *Museo critico Cantabr.* no. VII. Conf. *Seebodii* Bibl. crit. nova. 1827. fasc. XII. p. 1235 sqq.

1829, 12. *ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΤΡΙΓΛΩΤΤΟΣ.* Aeschyli Agamemnon triglottus. Graece: Textum ad fidem editionum, praesertim Blomfieldianae, recognovit, Notasque Anglice conscriptas et Indices adiecit Jac. Kennedy. Deutsch: Uebers. v. H. Voss. English: Translated by James Kennedy. Ld., Rivington. —— 12 *sh.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *omnes fabulae iunctim editae.*

1555, 8. Aeschyli poetae Vetvstissimi tragoediae sex, quot quidem extant, summa fide ac diligentia è Greco in Latinum sermonem, pro utriusq; linguae tyronibus, ad uerbum conuersae, per IOANNEM SANRAVIVM Montepessulanensem. Quarum catalogum uersa pagina reperis. Cum Caes. Maiest. priuilegio ad decennium. BASILEAE, PER IOannem Oporinum. *In fine:* BASILEAE, Per LVDOVicum Lucium, Anno Salutis humanae M. D. LV. Mense Martio. —— 278 pp. et ad calcem 2 *ff.*, quorum primum: *Errata operarum incuria commissa sic emendabis;* alterumque datam subscriptionem continet. *Gf. Hermannus* exemplar huius quam maxime rarissimi libri lubentissime mihi suppeditavit, et hoc integrum titulum adcurate transcripsi. Omnia subsidia litteraria, quae ad manus mihi erant, nihil nisi levissimam notitiam afferebant: ne annum quidem certe indicant, partim omittunt, partim a. 1575 (unius errorem sequuta, ut videtur) ponunt. *Fabricius* p.

188, not. *ii* dabitat, nomen *Sanrarius* in Cataloga librorum ab Oporino excusorum (ideoque librum oee ipse vidit) recte dictam esse, cum potius nomen *Sanermannus* fuerit; sed quod utrinsque probandum, nunc liquet. Nihili vero aestimandam esse banc interpretationem, omnes uno tenore iudicarunt, et *Gf. Hermannus* nuperrime mihi confirmarit. In vilissima charta descripta editio. *V.* antea I. *Aa)* 1555.

1819, 8. — lat. ex *Stanleii* editione. Ox. —— 6 *sh.*

1825, 8. Aeschyli tragoediae. Versio Schützіana, denno recensita et distinctis singulis versibus passim reficta. LB. (*Lps.*, *Weigel.*) —— 1 *Th.* 20 *Gr.*

Bb) *singulae fabulae.*

1585, 4. Aeschyli tragoedia Septem-Thebana, stylo ad veteres tragicos latinos accedente quam proxime fieri potuit reddita a Q. Sept. Flor. Christiano. Lutetiae, Morell. —— 4 non num. et 16 num. folia.

B. germanicarum.

Aa) *Omnes fabulae iunctim editae.*

1805 — 1808, 8 mai. Aeschylos Trauerspiele. Deutsch mit erklärenden Anmerkk. von J. T. L. Danz. Lpz., Schwickert. *Voll. II.* —— LXVI, 198; XII, 107 pp. 2 *Th.* Conf. ephem. litter. Jenens. 1806. no. 189, 190 et *ib.* 1810. no. 10. ubi haec versio metrica laudatur.

1809, 8. Aeschylus Trauerspiele; übs. v. Gf. Fähse. Lpz., Reclam. —— 2 *Th.*, ch. memb. 3 *Th.* Versio est metrica.

1821 — 1822, 8 mai. Aeschylos Tragoedien im Versmass der Urschrift verdeutscht v. Ch. Kraus. Lps., Hartmann (*nunc* Lehnhold). *Voll. II.* —— 2 *Th.* 9 *Gr.*

1827, 8 mai. Aeschylos von H. Voss; zum Theil vollendet v. I. H. Voss. Hdlb., Winter. —— XIV, 316 pp. 2 *Th.* 12 *Gr.*, ch. memb. 3 *Th.* 8 *Gr.* Optima germanica interpretatio, quae extat. *B. R. Abeken* evulgavit dissertationem inscriptam: *Zur Kenntniss des Textes der Vossischen Verdeutschung der Schutzgenossen des Aeschylus*, v. in *Iahnii Annalibus* (1829) X. 4. p. 433 — 455.

Bb) *Delectus fabularum.*

Aaa) integrae fabulae.

1802, 8 mai. Vier Tragoedien des Aeschylus: Prometheus; Sieben gegen Theben; Eumeniden; Perser; Übersetzt von F. Lp. v. Stollberg. Hmb., Perthes. —— Cum 16 figg. *Flaxmanni (v.* infra *III. Illustrantia* etc.), 2 *Th.* 18 *Gr.*; sine figg. 1 *Th.* 18 *Gr.* Improbatur ex metricis rationibus in ephem.: *JLZ.* 1804, no. 48, 49 et 50. Non aliud iudicium tulit *Solger*, quod *v.* in eiusdem: Nachgelassene Schriften, Vol. I. p. 94, quodque huc transcribi videtur. Est: „Nach dem, was ich bis jetzt von der neuen *Stollberg'schen* Uebersetzung des Aeschylos gelesen habe, kann ich sie nicht anders als sehr mangelhaft finden. Der Dialog ist in schlechten fünffüssigen Jamben, die Chöre in selbstgemachten unnatürlichen Sylbenmassen. Die Diction und alles ist auf's äusserste herabgestimmt und geschwächt; kurz es ist kaum noch der Schatten vom Aeschylos. Den einzigen Werth bekommt das Buch durch die vortrefflichen Flaxmann'schen Umrisse.“ *V.* 1824.

1816 — 1817, 8. Aeschylus Perser und die Sieben gegen Theben in der Versart der Urschrift übs. von C. Ph. Conz. Th., Laupp. —— 1 *Th.*

1824, 8 mai. —— Titulus tantum renovatus a. 1802. 1 *Th.* 6 *Gr.*

Bbb) Excerpta.

1772, 12. Einige Chöre aus Aeschylus Trauerspielen übs. von F. Grillo. —— In eiusdem: *Chöre aus den griech. Trauerspieldichtern.* Halberst.

1793, 8. Auszüge grösserer und kleinerer Stücke aus Aeschylus Trauerspielen, übs. v. Manso. —— In eiusd.: *Charaktere der vornehmsten Dichter.* Vol. II. P. II. Lpz.

Cc) *singulae fabulae.*

1) Prometheus.

aa) *integra fabula.*

1784, 8. Prometheus in Fesseln aus d. Griech. des Aeschylus übs. von J. G. Schlosser. Bs., Thurneisen. — 9 *Gr.*

1801, 8. Der gefesselte Prometheus (*übs. von F. Jacobs*). —— In *Wielandii Attisch. Museum.* Vol. III. P. III. p. 340 — 414.

1819, 8. Der gefesselte Prometheus ein Trauerspiel von Aeschylus. Nach der Versart der Urschrift verdeutscht von K. Ph. Conz. Th., Laupp. —— VI, 105 pp. 12 *Gr.*

1829, 8 mai. Commentatio de Aeschyli Prometheo. Auctore B. A. Toe-

pelmann. Adiecta est interpretatio eius fabulae Germanica. Lps., Nauck. —— 126 pp. 12 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1792, 8. Prometheus in Fesseln von Aeschylus, übs. von Achtsnicht. —— In *Schilleri Neuer Thalia.* Vol. II. P. IV. (Lps.) Versio et notae sunt aestimandae initium tantum huius fabulae interpretatum exhibetur.

2) Septem ad Thebas.

aa) *integra fabula.*

1767, 8. Die sieben Helden vor Theben, übers. von J. Eust. Goldhagen. —— In eiusdem libro: *Anthologie.* (Brdb.) Vol. III.

1797, 8 mai. Aeschylos Sieben gegen Thebe, von J. Wilh. Süvern. Hl., Renger. —— 178 pp. 12 *Gr.* In Bibl.: *NadB.* Vol. XL. p. 454—458, durities metri constituendi vituperatur; laudatur in ephemm.: *JLZ.* 1797. III. p. 276 sq.

(1808,) 8. Aeschylos Sieben gegen Thebe, von Gf. Fähse. Penig, Dienemann (*Lpz.*, *Leich*). —— 47 pp. 6 *Gr.*

1827, 8 mai. Aeschylus Sieben gegen Theben; a. d. Griech. übers. und durch Anmerkk. erläutert von F. Stäger. Hl., Grunert. —— 137 pp. 14 *Gr.* Interpretatio secundum metri leges contextus graeci diligentia peritiaque adornata. Textui subiectae sunt notae implicati sensus verba expedientes, ad calcem autem criticae animadversiones, in quibus plerumque recentiores impugnantur editores, habentur.

bb) *Excerpta.*

1782, 8. — von v. 872—1006 übers. von Ch. Gf. Schütz. —— In eiusdem animadvv. ad h. fabulam T. I. p. 390 sqq.

1783, 8. Ein Chor aus Sieben gegen Theben übers. von F. Lp. v. Stollberg. —— In *Museo germanico.* 1783 Septemb.

3) Persae.

1789, 8. Aeschylus Perser, übers. v. J. T. L. Danz. Lpz., Schwickert. —— VIII, 55 pp. 4 *Gr.*

1802, 8. Die Perser übers. m. Einleit. u. Anmerkk. v. F. J(*acobs*). —— In *Wielandii* Museo attico. Vol. IV. fasc. 1. p. 1—64.

4) Choëphori.

aa) *Integra fabula.*

1811, 8. Aeschylus Choëphoren metrisch verdeutscht u. m. Anmerkk. begleitet, von C. Ph. Conz. Zürich. —— 12 *Gr.* Separatim expressa ex museo inscripto: *Neues Attisches Museum.* (Zürich.) Vol. III. fas. 2. p. 1—84.

bb) *Excerpta.*

1795, f. Aeschylus Choëphoren von v. 583 sqq. übers. von Ch. Gf. Schütz. —— *V.* eiusdem *Diatriben* etc. (Jn.) *V.* infra: *III. Illustrantia.*

5) Eumenides.

aa) *Integra fabula.*

1811, 8. Aeschylos Eumeniden frei bearbeitet für die Lesewelt. Erf., Müller. —— 10 *Gr.*

1816, 8. Aeschylus Eumeniden in d. Versart der Urschrift verdeutscht von C. Ph. Conz. Tb., Laupp. —— XIV, 120 pp. 10 *Gr.* Conf. crisin in *Annalibus Heidelberg.* 1816, fasc. 10. p. 977—990.

bb) *Excerpta.*

1793, 8. Die Eumeniden; ein Chor aus d. Griech. des Aeschylos (*übers.*) von C. W. v. Humboldt. —— In: Berlin. Monatsschrift, 1793. Vol. XXII. *Aug.* p. 149—156.

6) Supplices.

1820, 8. Die Schutzflehenden von Aeschylus, nach der Versart der Urschrift verdeutscht, mit einer Abhandl. u. Anmerkk. begleitet von C. Ph. Conz. Tb., Laupp. —— XLII, 106 pp. 12 *Gr.*

7) Agamemnon.

aa) *Integra fabula.*

1785, 8. Aeschylus Agamemnon aus d. Griech. übers. v. Gerh. At. von Halem. Lpz. —— Etiam in: *Deutsches Museum.* 1785. P. V. Iambico metro constituta. Melius iterata 1794.

1786, 8. Agamemnon. Ein Trauerspiel des Aeschylus, aus d. Griech. rhythmisch übers. u. mit erläut. Anmn. begl., nebst e. Vorr. über d. Genie des Dichters, u. Beobachtungen über d. Menschendarstellung der Alten von Dn. Jenisch. Brl. (*Liebau, Friedrich.*) —— XL, 150 pp. Notae sunt criticae, explicativae

et psychologicae. Nec iniucunda est comparatio Agamemnonis Aeschyli cum illo Senecae et Thomsonii. Gravem crisin v. in: *Allg. d. Bibl.*, Vol. LXXXII. P. I. p. 252 sqq.

1794, 8. Agamemnon, nach d. Griech. des Aeschylus, von Gerh. At. v. Halem. —— In eiusdem operibus: *Dramatische Werke.* Brl.

1815, 8. Aeschylus Agamemnon übs. in d. Versart des Originals von C. Ph. Conz. Tb., Osiander. —— 12 *Gr.*

1816, 4. Aeschylus Agamemnon, metrisch von Wilh. v. Humboldt. Lpz., G. Fleischer. —— Maximi aestimanda est introductio et interpretatio.

bb) *Excerpta.*

1797, 8. Der Monolog der Clytämnestra, übers. u. mit Anmerkk. begleitet v. Bredow. —— *V.* in ephem. inscriptis Genius der Zeit, m. Ian. p. 195. Notae plurimi sunt aestimandae.

1799, 4. Aeschylus Agamemnon übs. von v. 365—499 durch G. F. D. Göss. —— *V.* eiusdem Commentationem IV. *V.* infra III. Illustrantia. *Goess.*

C. gallicarum.

Aa) ***omnes fabulae iunctim editae.***

1770, 8. Théâtre d'Eschyle (trad. en français. (*avec des observations par J. J. Lefranc de Pompignan.*) Paris, Saillant et Nyon. —— Rep. 1786.

1786, 8. —— In: *Oeuvres complètes de Pompignan. Paris. Voll. VI.*

1785, 12. — traduit avec des observations et de remarques nouvelles par de Rochefort. —— In: *Théâtre des Grecs* par Pt. Brumoy. (Voll. XIII.) Vol. I. et II. *V.* 1826.

(1795,) 8. Théâtre d'Eschyle, traduit en français, avec des notes philologiques et des deux discours critiques, par F. J. Gabr. de la Porte du Theil. Première partie, contenant les sept tragédies entières, vol. I. et II. Paris, an III. —— Cum 8 figg. ad *Angletti, Goufier* et *Fessard* delineationes. Textum graecum, huic versioni adhaerentem, v. antea *I. Aa).* Notae promissae locum non adspexerunt.

1826, 8. Le Théâtre complet des Grecs; par Pt. Brumoy. NE., revuée, corrigée et augmentée de la traduction d'un choix des fragmens des poëtes Grecs, tragiques et comiques. Par Raoul-Rochette. Paris, Cussac. Voll. 16. —— Cum figg.

Bb) ***Delectus.***

1730, 4. Théâtre des Grecs par Pt. Brumoy. Paris. *Voll. III.* —— Delectum tantum tragoediarum continet

1763, 12. — Paris. *Voll. VI.* —— Integram versionem posteriores editiones comprehendunt.

Cc) ***Singulae fabulae.***

1770, 8. Oreste, ou les Coëphores, tragédie d'Eschyle, TN., avec des Notes. (*Par F. J. Gabr. de la Porte du Theil.*) Paris, chez Desaint. MCCCLXX (?) —— 118 pp.

D. italicarum.

Aa) ***omnes fabulae iunctim editae.***

1821, 8. Tragedie di Eschilo, tradotte da Felice Bellotti. Milano. *Voll. II.*

Bb) ***Delectus.***

1788, 8. Tragedie varie di Eschilo, Sofocle, ed Euripide, tradotte in versi scelte dal Abb. Mallio. R., Nicolij. *Voll. II.* —— Iterata 1794.

1794, 8. — Vz. *Voll. II.*

Cc) ***singulae fabulae.***

1) Prometheus.

1754, 8. Prometeo legato, Tragedia di Eschilo trasportata in Versi Italiani (*da Melch. Cesarotti*). In Padova, Conzatti.

1754, 4. —— *V.* antea. I. Cc. 1).

1794, 8. — trad. dal Pt. Pasqualoni. Vz. —— *V.* antea I. Cc. 1).

1795, 8. Il Prometeo legato: Tragedia di Eschilo, recata in toscana poesia dall' Ab. Gius. Marotti. Roma, Salvioni.

2) Septem ad Thebas.

1794, 8. —— *V.* antea I. Cc. 2).

1795, 8. I Sette all' assalto di Tebe. Tragedia di Eschilo, recata dal Greco original in toscana poesia e con note illustrata dall' Ab. Jos. Marotti. Roma, Salvioni. —— Ephemm. litt. italice conscriptae: *Giorn. di Lett. ital.* V. p. 323—328, et: *Giorn. let. di Nap.* XXVII. p. 52—58 consentiunt in laude huius versionis, minus laudant notas in fine adiectas.

1816, 8. I Sette a Tebe tragedia di Eschilo, tradotta in versi italiani da Gius. B. Nicolini. Firenze.

3) Agamemnon.

1796, 8. L'Agamemnone, tragedia di Eschilo, trad. da Gius. Marotti. Roma.

E. anglicarum.

Aa) *omnes fabulae iunctim editae.*

1777, 4. The Tragedies of Aeschylus, translated by Rob. Potter. Norwich, printed by J. Crouse. —— XXVIII, 519 pp. et 3 non num. folia. 9 sh. Quamquam multa in versione desiderantur, tamen ob edituris accuratam Aeschyli indolis intelligentiam magni aestimatur, saepiusque est iterata. Conf. cens. in: *MR.*, Octob. 1778. p. 186—207. Notae ad hanc primam editionem prodierunt, *v.* infra. Illostrantia. *Potter.*

1779, 8. (*idem tit.*) — The second edition, corrected, with Notes. London, Cadell. *Voll. II.* —— 10 *sh.* 6 *d.* Adiunctae sunt illae posterius editae notae huic editioni.

1808, 8. — by Rh. Potter, with Notes. Ox. —— In uno volumine accurate nitideque iterata editio *Potteri*, ut in seqq.

1809, — 1812, 8. — by Rh. Potter. London. —— Nitide accurateque impressae editiones.

1822, 8. Aeschylus, translated into English Prose. Oxford. —— 12 *sh.* Rep. 1829.

1829, 8. The Tragedies of Aeschylus complete: translated into English Prose, from the improved texts of Blomfield, Wellaner, and Scholefield; with Notes. The second Edition. Oxford, H. Slatter. —— 10 *sh.* 6 *d.*

Bb) *Excerpta.*

1759, 4. Extracts from the Tragedies of Aeschylus, translated into English, in the Greek Theatre of Father Brumoy. Translated by Mrs. Charlotte Lenox. Ld. *Voll. III.*

Cc) *singulae fabulae.*

1) Septem ad Thebas.

1829, 8. The Seven Tragedies of Aeschylus, literally translated into English Prose. With Notes, Critical and Explanatory. Ld., Black. —— 10 *sh.* 6 *d.*

2) Agamemnon.

1824, 8. Agamemnon, Tragedie of Aeschylus, translated by John Symmons. Ld.

1824, 8. — translated by Hugh Stuart Boyd.

F. belgicarum.

1816, 8 mai. De Persen, dramatisch Dichtstuck, naar het Grieksch van Eschylus. Door J. da Costa. Amst. —— 1 *fl.* 16 *st.*

G. ungaricarum.

1792, 8. Aeschylusból a' leblintzeztetett Prometheus. f. Verseghy. Budán. —— Hanc notitiam refero ex editione *Caji Sallustii Crispi*, quam (a. 1811 et 1812, 8. *Budán*) edidit *Jankowich Miklós*, Vol. I. p. 65.

III. *Illustrantia Aeschylum scripta.*

1552, 8. Scholia in Aeschyli tragoedias omnes, ex vetustissimis libris Mstis collecta, atq; in hoc corpus redacta a Francisco Robortello Vtinensi. (*Insigne typogr., infra:*) Venetiis ex officina Erasmiana Vicentij Valgrisii. MDLII. Cum privilegio Illustrissimi Senatus Veneti per annos decem. —— 10 fol. praefixa, 216 pp. Nitide in alba ch. impressus liber. Pertinet ad *Robortelli* editionem textus tragoediarum. Bibl. sen. Lips.

1829, 8. An index to the glossaries contained in Bishop Blomfields edition of Aeschylus. Ld. —— 3 *sh.*

Compositions from the tragedies of Aeschylus, designed by J. Flaxman, engraved by Th. Piroli. Lond., 1795, f. obl. —— 31 figg. 1 *L.* 15 *sh.* Rep. sunt *Florentiae*. *V.* antea. *I.* 1795. et *II. B. Bb)* 1802.

( ) Bibliographical Notice of the Editions of Aeschylus. —— Inserta est haec notitia *Museo crit. Cantabr.* T. I. p. 105—114.

( ) The Life of Aeschylus. —— In *Bibliographia classica.* (Ld., 1740, 8.) T. I. p. 73, et in libro: *A new and general biographical Dictionary.* T. I. s. v.: Aeschylus.

( ) Obss. in Aeschylum eiusque Scholiasten. —— In *Miscellaneis Obss.* Vol. II. T. II. p. 164—169.

( ) Notae animadversionesque in Aeschylum. —— *V.* in Diario classico (*Class. Jour.*) no. V. p. 76, 183, 287, 414; VII. p. 154; XI. p. 221; XII. p. 141; XIII. p. 163; XXII. p. 332.

( ) Prometheus vinctus emendatus. —— *Ib* no. XIV. p. 454 sq., iteratae sunt emendationes in *Seebodii* Bibl. crit. 1821, fasc. III. p. 278.

( ) Manuscript of Aeschylus Compared with Pauw's Edition. —— *V.: Class. Jour.* no. XIX. p. 100 — 107.

( ) Metrum Aeschyli Prometheo restauratum. —— *Ib.* no. XXI. p. 63 — 65.

( ) Variae Lectiones (*collata editione Aldina*) atque Emendationes in Aeschyli Tragoediam quae inscribitur Prometheus. —— *Ib.* no. XXXIV. p. 340 — 348.

(*G. T. X.*) On the philosophical Sentiments of Aeschylus. —— *Ib.* no. XXII. p. 207 — 220.

(*J. M. B.*) Remarks on the Prometheus of Aeschylus and the Book of Enoch. —— *Ib.* no. LXVIII. p. 290 — 305.

(*T.*) A Hint towards the Correction of a Passage in Aeschylus. —— *Ib.* no. LXXIV. p. 185.

( ) Canons and Remarks on the Tragedies of Aeschylus as edited by Blomfield. —— *Ib.* no. LXXIV. p. 275 — 280 (ad Prometh. et Pers. locos); LXXVII. p. 141 — 150 (ad Sept. c. Theb., Agam., Choeph.)

( ) Short and Familiar Notes on the Persae of Aeschylus. —— *Ib.* no. LXXVII. p. 130 — 141.

( ) Emendationes ac Varietates Lectionum in Aeschyli Tragoediam quae inscribitur Prometheus. —— In *Seebodii Bibl. Crit.* 1822, fasc. IV. p. 400 — 403.

( ) De Choro quodam Supplicum Aeschyli. *Progr.* Tb., 1819, 4.

( ) Index praelectionum in universitate literar. Fridericia Guilelmia Rhenana per menses aestivos 1829 habendarum. *Prooemium de locis aliquot Aeschyli.* Bonnae. 4. —— IV, 11 pp.

F. L. *Abresch*: Animadversionum ad Aeschylum Libri duo. Accedunt Adnotationes ad quaedam loca N. Testamenti. Mediolburgi. 1743, 8.

— —: Animadversionum ad Aeschylum Liber tertius. Accedit Dilucidationum Thucydidearum Auctarium. Zwollae, 1763, 8.

— —: Observata ad Aeschyli Prometheum Vinctum et Scholiasten. —— In *Miscellaneis Obss.* Vol. VII. T. III. p. 405 — 416.

— —: Praetermissa in Observatis ad Aeschyli Prometheum vinctum. —— *Ib.* Vol. VIII. T. III. p. 341 — 346.

Ch. W. *Ahlwardt*: Ankündigung einiger Abschiedsreden *etc.* *Insunt*: Bemerkk. über einige Stellen griech. Dichter, vorzügl. in Rücks. des Sylbenmasses. Oldenburg. 1801, 4. —— 19 pp. Spectant notata ad Aeschyli Suppl. v. 183, 952, 963: Agam. 567 *etc.*, Sept. adv. Th. 462 *etc.*, Prom. 265. *V.* quoque *Commentarios soc. philol. Lips.* Vol. I. P. II. p. 204 — 210.

E. Ant. *Ahrens.* —— *V.* infra s. v. Sophocles.

G. d'*Arnaud*: Animadvv. in Aeschylum. —— In eiusdem *Obss. critt. in Scriptores Graec.* (Harlingae, 1728, 8.) p. 178 — 286.

Al. *Askew*: Spec. novae editionis Tragoediarum Aeschyli. LB., 1746, 4. —— Inprimis Eumenidae multis subsidiis adhibitis tractantur.

And. *Baillet*: Sur Eschyle. —— In: Jugemens des Savans, T. III. P. II. p. 334 sqq.

Edmund H. *Barker*: Critical and explanatory Notes, on the Prometheus Desmotes of Aeschylus; with Strictures on the Glossary and the Notes to Mr. Blomfield's Edition. —— *V.* eiusdem Classical Recreations. (Ld., 1812, 8.) p. 147 — 232.

— —: An application of the doctrine of the association of ideas to the illustration of several passages in the Hippolytus, and the Agamemnon. —— *V.* ib. p. 318 — 331.

— —: Agamemnon of Aeschylus illustrated. —— *Ib.* p. 284 — 290.

— —: Notes on the Prometheus. —— *Ib.* p. 299 — 307.

— —: Passage in the Prometheus desmotes illustrated. —— *Ib.* p. 314 — 318.

— —: A Passage in the Prometheus desmotes illustrated. —— *Ib.* p. 341 — 343.

— —: On the difference between *λιπαρης* and λιπαρος. (*Prom. vinct.* 529.) —— *Ib.* p. 377.

— —: Passage (*v.* 197) in the Agamemnon illustrated. —— *Ib.* p. 399 sqq.

— —: Prometheus (*v.* 120) illustrated. —— *Ib.* p. 404 — 409.

— —: Emendationes Aeschyli. —— *V.* in *Class. Journ.* no. LVIII. p. 379 sqq.

Beregszaszi: Diss. Tentamen philolog.-criticum in loca quaedam *Aeschyli* et *Theocriti* obscuriora. Erl., 1794, 4.

Csp. Jac. *Besenbeck*: Aeschyli locorum quorundam explicatio. Erl., 1784, 4. —— 12 pp.

— —: Aeschyli locorum quorundam difficiliorum interpretatio. Erl., 1793, 4. —— 12 pp. Contra Schützium de duobus Promethei locis disputatur.

H. *Blümner*: Über die Idee des Schicksals in den Tragoedien des Aeschylus. Lpz., Tauchnitz. 1814, 8 mai. —— 169 pp. 20 *Gr.* In hoius scriptionis censura, inserta ephem.: *JLZ.* 1815, *Erg. Bl.* no. 12 et 15 dicitur „Sie ist sehr schätzbar, u. von gediegenem Gehalte; dieser aber würde mehr u. leichter erkannt werden, wenn das Besondere sich mehr zu einem Ganzen rundete, und die einzelnen Theile so in einander griffen, dass man die Hauptresultate in fulgerechter Deduction fände, u. m. e. Blicke auffassen u. durchschauen könnte. Vieles, was sich dem Vf. in Hinsicht auf alte Kunst u. die Geschichte der Litteratur gelegentlich darbot, wird in den Anmerkk. abgehandelt, u. diese beurkunden einen belesenen u. gründlich forschenden Denker. Vor Allem suchte der Vf. zu e. richtigen Verständnisse des Originals zu gelangen, u. hat s. Meinung über einzelne Stellen weitläuftiger mitgetheilt. Durch Hrn. Pf. *Hermann* erhiell er die Erklär. einzelner schwieriger oder verdorbener Stellen, u. es finden sich vortreffliche Bemerkk. dieses Gelehrten p. 38 zu Agam. v. 1027, p. 62 zu Choeph. v. 634, p. 71 zu Eum. v. 948 sq., p. 72 zu v. 354. Die Worte des Dichters führte d. Vf. nach d. besten vorhand. Uebsz. auf; doch hat er hiebei in Vielen glückliche Verbesser. vorgenommen, u. Manches neu bearbeitet. D. Darstellung hat Bestimmtheit u. empfiehlt sich, wie durch Deutlichkeil, so durch Bildung u. würdigen Ernst."

A. *Boeckh*: Graecae tragoediae Principum, *Aeschyli*, *Sophoclis*, *Euripidis*, num ea, quae supersunt, et genuina omnia sint, et forma primitiva servata, an eorum familiis aliquid debeat tribui. Hdlb., Mohr. 1808, 8 mai. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*

(I. Fr. *Boissonade*:) Aeschylus tentatus in Persis. —— In *F. A. Wolfii* Litter. Anal. T. II. p. 83—85.

C. A. *Böttiger*: Ueber den Chor in den Eumeniden. —— In eiusdem libro inscripto: *Die Furienmaske im Trauerspiele* etc. (Weimar, Huffmann, 1801, 8 mai. 1 *Th.* 6 *Gr.*)

——: Zu Aeschylus Agamemnon. —— V. eiusdem librum: *Amalthea*, Vol. I. p. 48 sq.

——: Aeschyli Amymone, ein Drama satyricum. —— *Ib* Vol. II. p. 283.

A. Ch. *Borheck*: Obss. critico-philologicae in quatuor *Aeschyli* et *Sophoclis* locos difficiliores. P. I. Gtt., litteris Schulzii (1776,) 4. —— 8 pp.

——: Obss. critico-philologicae in VI Aeschyli et Sophoclis locos difficiliores. P. II. Mgdb., Faber. (1777,) 4. —— 8 pp. Quamquam multa subsidia *B.* sibi paraverat editurus Aeschylum, tamen haec progr. nullius sunt pretii.

A. *Borrichius*: Diss. de Aeschylo. —— In eiusdem *Diss. de poetis.* (Frcf., 1683, 4.) II. p. 29.

H. S. *Boyd*: Emendation of a Passage in Aeschylus. —— In diario: *Class. Jour.* no. LXXV. p. 138.

Th. *Burgess*: Emendationes atque variae lectiones in Aeschylum. —— *V. Ric. Dawesii* Musei, liter. conspectus. (Ox., 1781, 8.) Sect. V.

——: Notae ad Aeschylum, suprascriptae: On supposed Plagiarisms. —— In *Museo crit. Cantabr.* T. II. p. 488—509.

(G. *Burgess*:) In Carmina Aeschylea Commentarius. —— V. diarium: *Class. Jour.* no. XXII. p. 242——248; XXIV. p. 344—352.

Leveque *de Burigny*: Reflexions sur la tragédie d'Eschyle intitulée les Perses. —— Insertum Collectioni: *Mém. de l'Acad. des Inscr.* T. XXIX. hist. p. 58.

C. *Burney*: Tentamen de Metris ab Aeschylo in choricis cantibus adhibitis. Chr., 1809, 8. —— Angli magni aestimani hoc tentamen, cunt. censuram in: *MR.*, 1811, p. 152—185; et in Edinburgh Reriew, m. Mai. 1811; deinde in *Class. Jour.* no. III. p. 643 sqq., VIII. p. 459, IX. p. 19. Quae contra huic scriptioni opprobrarunt Germani satis apparet ex censuris in ephemm.: *HJbb.* 1816. fasc. 6. p. 577—600; et in: *JLZ.* 1816. no. 30 et 31, ubi his verbis dicitur: „der Fleiss des Vfs. u. die grosse Mühe, die er sich gegeben hat, ist sehr zu loben; allein da er weder von richtigen Ansichten der einzelnen Versarten ausgegangen ist, noch feste Grundsätze in der Abtheilung der Verse befolgt hat, u. dabei auch noch in Ansehung der Kritik so Vieles zu wünschen übrig lässt: so kann er keineswegs als ein sicherer Führer in der Metrik angesehen werden, sondern der sehr eigene Weg, den er geht, kann meistens bloss dazu dienen, eine oder die andere metrische Frage zu veranlassen. Loben müssen wir aber noch insbesondere das, dass er sehr oft unter dem Texte bemerkt hat, die Lesart sei verdorben oder unsicher, und die Metra lassen sich nicht mit Gewissheit herstellen."

Sam. *Butler*: A Letter to C. J. Blomfield, containing Remarks on the Edinburgh Review of the Cambridge Aeschy-

lus. Chr., 1810, 8. —— *V.*: Monk, et antea *I. Aa*). 1809 sqq.

Fr. Dion. *Cannusatus*: De Aeschylo, eiusque vita et scriptis, eorumque editionibus. —— In eiusdem *Obss. ad Alph. Cinconii Bibl.* (P., 1731, f.) s. v.: *Aeschylus*, p. 815—837. Copiosius quo vix quisquam de rebus ad Aeschylum pertinentibus agit.

H. Fynes *Clinton*: Notes on Aeschylus. —— In eiusdem *Fastis Hellenicis*. (Ox., 1824, 4 mai; *ed. IIa. ib.* 1827, 4 mai., et lat. interpretatus est *Krüger*, Lps., Vogel. 1830, 4.)

C. Ph. *Conz*: Aeschylos, nach s. Lebensverhältnissen u. dichterischen Charakter. —— In *Erschii* et *Gruberi* Encyclopaedia, Vol. II. *Rep.* in *Conzii* opusculis: *Kleine prosaische Schriften oder Miscellen f. Lit. u. Gesch.* (1825, 8. Ulm, Stettin.) p. 119 sqq.

— —: Ueber die Tragoedie des Aeschylos: die Schutzfleheuden. —— In eiusdem interpretatione huius fabulae. *Rep.* in eiusdem modo commemoratis opusculis.

I. C. Glo. *Cunerth*: Iupiter Aeschyleus. *Progr.* Görlitz., 1818, *f.*

— —: Adumbrantur Iuno, Saturnus, Terra, Coelus, Mars, Vulcanus, Venus, Minerva, Mercurius, Aeschylo duce. *Ib.*, 1819, *f.*

— —: Adumbrantur Apollo, Sol, Diana aliique ab Aeschylo commemorati Dii. *Ib.*, 1820, *f.*

— —: Delineantur Prometheus, Oceanus, Neptunus, Pluto aliique. *Ib.*, 1821, *f.*

— —: Pauca de Tartaro, Proserpina, Nocte, Furiis, Aeschylo praeeunte. *Ib.*, 1822, *f.*

— —: Quae restant complura de Furiis ab Aeschylo exhibitis. *Ib.*, 1823, *f.*

— —: Progr. Praemissis iis, quae de furiis in Aeschyli fabulis collecta supererant; accedunt pauca de Ate. *Ib.*, 1824, *f.* —— 4 pp.

— —: Progr. de Fato Aeschyleo. *Ib.*, 1825, *f.* —— 4 pp.

— —: Progr. Praemittuntur iterum pauca de fato Aeschyleo. *Ib.*, 1826, *f.* —— 4 pp.

— —: Progr. Continuatur Deorum Aeschyleorum expositio. *Ib.*, 1827, *f.* —— 4 pp.

— —: Progr. Aeschylus theologus. *Ib.*, 1828, *f.* —— 4 pp.

L. *Doederlein*: De Aeschyli Eumenidibus. Erl., 1820, 4. —— 12 pp. *V. Beckii* Repert. 1821, II. p. 296.

C. Gu. *Elberling*: Obss. in aliquot locos Agamemnonis Aeschyleae. Hfn., Reitzel. 1828, 8. —— 27 pp. 7 *Gr.* Iterata est in *Seebodii Archiv.* 1829, no. 21.

(Pt. *Elmsley*:) Varietas Scripturae in Aeschyli Agamemnone, ex cod. Ms. olim Farnesiano, nunc Regio Neapolitano signato J. E. 5. —— In *Museo crit.* Cantabr. T. II. p. 457—471.

Tanaq. *Faber*: Loci duo Aeschyli emendati, alter in Persis Tragoedia, alter in Prometheo vincto. —— *V.* eiusdem *Epistolarum* Lib. I. ep. LXVI.

Gf. *Faehse*: Varietas lectionis, Scholia et Glossae Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Prometheum Vinctum. —— In eiusdem Sylloge Lectionum Graecarum, Glossarum Scholiorum in Tragicos graecos atque Platonem ex Codicibus Mss. qui in bibliotheca imperiali Parisiis adservantur erutorum in ordinem redacta. (Lps., Weidmann. 1813, 8.) p. 1—67. Varietas est ad edit. *Stanleii* Lond. MDCLXIII. collecta.

— —: Varietas lectionis eiusdem codicis in eundem seorsim excusa. Edit. Schütz. prior. —— *Ib.* p. 68—78.

— —: Varietas lectionis cod. MMDCCLXXXII. in eundem. —— *Ib.* p. 78—84.

— —: Varietas lectionis in eundem ex schedulis Brunckii. —— *Ib.* p. 88—90.

— —: Varietas lectionis cod. MMDCCLXXXVII. ad Aeschyli Sept. adv. Theb. —— *Ib.* p. 91—101.

— —: Varietas lectionis cod. MMDCCCLXXXVI. ad Septem adv. Thebas. —— *Ib.* p. 102—109.

— —: Varietas lectionis Cod. MMDCCLXXXVII. ad Septem adv. Thebas. —— *Ib.* p. 110—117.

— —: Varietas lectionis Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Persas. —— *Ib.* p. 120—126.

— —: Scholia cod. MMDCCLXXXVII. ad Persas. —— *Ib.* p. 127—132.

— —: Varietas lectionis Cod. MMDCCCLXXXVI. ad Persas. —— *Ib.* p. 133—138.

— —: Varietas lectionis Cod. MMDCCLXXXII. in Aeschyli Eumenides. —— *Ib.* p. 158—161.

— —: Eiusdem codicis varietas lectionis in Aeschyli Supplices. —— *Ib.* p. 164—166.

— —: Chororum descriptio ex Cod.

MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Prometheum, Septem adv. Thebas, et Persas. —— *Ib.* p. 170—184. Est secundum editionem *Schützii* poster.

— —: Observationes criticae in Aeschyli Prometheum Vinct. —— *Ib.* p. 315 sq. Scholia ex Stanleii, verba textus ex Schuetzii, quae prodiit Halae MDCCC. editione citantur.

— —: Obss. criticae in Aeschyli Septem adv. Thebas. —— *Ib.* p. 316—318.

— —: Obss. criticae in Aeschyli Persas. —— *Ib.* p. 318.

— —: Obss. criticae in Aeschyli Supplices. —— *Ib.* p. 318—321.

— —: Obss. criticae in Agamemnonem. —— *Ib.* p. 321—324.

— —: Obss. criticae in Choëphoras. —— *Ib.* p. 324—327.

— —: Obss. criticae in Eumenides. —— *Ib.* p. 327 sq.

C. A. L. *Feder:* In Agamemnonem Aeschyli carmen epod. I. Commentatio. Hildh., typis Engelmanni. (Gross.) 1819, 8 mai. —— 88 pp. 18 *Gr.*

Claude Fr. *Fraguier:* L'ancienneté de symboles et des devises établie sur l'autorité *d'Eschyle* et d'*Euripide* avec quelques remarques sur les passages de ces deux poetes. —— In: Mém. de l'Acad. des Inscr. T. II. Mém. p. 438 sqq., ed. 8. T. IV. Mém. p. 66 sqq.

(*Franklin*:) Of the three great Tragedians, Aeschylus, Sophocles and Euripides. In his dissertation on ancient Tragedy. Ld., 1761, 4. —— Adiuncta est haec diss. anglicae versioni Sophoclis, Ld., 1766, et in ed. III a, *Ib.*, 1788, Vol. I. p. 5—61.

G. F. Dn. *Goess:* Obss. in Aeschyli Agamemn. —— In *Ruperti* et *Schlichtegrollii* horreo novo scholiastico (*Neues Magazin f. Schulen.* Gtt., 1792) Vol. I. P. II. p. 355—364.

— —: Commentatio in Aeschyli Agamemnonem. Sect. I. Erl., 1793, 8. — 90 pp.

— —: Continuatio. Sect. II. *Ib.*, 1794, 8. —— 32 pp. Laudabatur omnino ob acumen ingenii, quod in conscribendo auctor probavit. *V.* ephem.: *LLZ.* 1793, II. p. 313 sq.; *Erl.* 1794. p. 521—523.

— —: P. IV. Anspach. 1799, 4. —— 32 pp.

E. L. G. *Grieben:* De Aeschyli Orestia. *Progr.* Coeslin. 1826, 4. —— 25 pp.

Fr. *Hardy:* Thoughts on some particular passages in the Agamemnon of Aeschylus. —— Inserta in: *Transact. of the Irish Acad.* for 1788. (Dublin 1790, 4.) Vol. II. p. 55 sqq.

C. G. *Haupt:* Vorschule zum Studium der griech. Tragiker. Brl., Mylius. 1826, 8 mai. —— VIII, 104 pp. 18 *Gr.* In sex sectionibus agitur: 1) De Graecorum tragoedia; 2) De vitis trium tragicorum; 3) de metris tragicorum; 4) de tragicorum dialectis, et in dialogo et in choro adhibitis; 5) de linguae legibus; 6) de tragicorum proprietatibus.

Hauptmann: Commentatio de Aeschylo et eius tragoediis. Gerae, 1741, 4.

Bj. *Heath:* Notae sive Lectiones ad Aeschyli quae supersunt Dramata deperditorumque Reliquias. —— *V.* eiusdem Notas sive Lectiones ad Tragicorum Graecor. veterum, *Aeschyli*, *Sophoclis*, *Euripidis*, quae supersunt Dramata, deperditorumque Reliquias. (Ox., Clarendon. 1762, 4.) p. 1—166, et 4 *ff.*: Indicem ad notas in Aeschylum continentia, et 1 *f.*: Addenda et Corrigenda in Lectionibus Aeschyleis implent.

Arn. Hrn. L. *Heeren:* Diss. de Chori Graecorum tragici natura et indole, ratione argumenti habita, quam Ampl. Philosophor. Ordinis auctoritate ad consequendos summos in Philosophia honores d. XXIX. Maii MDCCLXXXIV. publice defendet.. Gtt., typ. Dieterichii. 4. —— 47 pp. Iterata in *Friedemanni* et *Seebodii Miscellaneis criticis.* Vol. I. P. IV. p. 593—616. Divisa in III sectiones scriptio. In sect. I. p. 595—601 de *Aeschyli* tragoediis; in II. p. 601—610 de *Sophoclis* tragoediis; in III. p. 610—616 de *Euripidis* tragoediis agitur.

— —: Ueber die dramatische Kunst des Aeschylus. —— In: *Bibl. d. alt. L. u. K.* (Gtt., 1791, 8.) P. VIII. p. 1 sqq. Rep. in eiusdem *Histor. Werke*, T. III. (Gtt., 1821, 8.) p. 228—238.

— —: De Aeschyli fragmentis ab *Ioanne Stobaeo* servatis. —— *V.* eiusdem Commentationem de Fontibus Eclogarum Ioannis *Stobaei*, subnexam Ioannis *Stob.* Eclogis, P. II. T. I. p. 145.

J. Rdf. A. *Heinecke:* De erroribus quibusdam Lafontanii circa fragmenta Aeschylea. —— In *Seebodii Archiv f. Philol. u. Paedag.* 1825, fasc. 1. p. 121—128.

Ch. *Heinecke:* Zu Aeschylus Sieben gegen Theben. —— *V.* in ephem. scholast. generai. 1830, II. no. 88. p. 707—712.

C. F. *Heinrich:* Epistola in qua disputantur nonnulla de Aeschylo, poeta scenico, obscuro quidem, sed satis ab Atheniensibus intellecto. Vrtsl. 1800, 4. ——

Contra *Jacobsii* sententiam hanc in eiusdem Exercitatt. critt. T. I. p. 4: „quae de scena recitata, ut ipsis Atheniensibus magis interdum auribus quam mente accepta, nec minus scenici adparatus, quam ingenii caussa laudata esse suspicor." Contra iterum *Jacobsius* in ephem.: *Goth. LZ.* 1800, no. 62. p. 508 sq.

Gf. *Hermann*: Obss. critt. in quosdam locos *Aeschyli* et *Euripidis*. Lps., G. Fleischer. 1799, 8 mai. —— VIII, 168 pp. 18 *Gr.* Conf. *Commentarios soc. philol. Lips.* T. II. P. II.; T. III P. I.

——: De Aeschyli Persis diss. *Ib.*, 1812, 4. —— Iterata in eiusdem Opusculis, T. II. p. 87—104.

——: De Aeschyli Glaucis Diss. Lps., typ. Klaubarthii. 1812, 4. —— 12 pp. Iterata *ib.* T. II. p. 59—75. Conf. *Acta soc. philol. Lips.* T. II. p. 383—387; et quae *Bernhardy* in Annalibus *Jahrbücher fur wissenschaftliche Kritik.* 1828, I. no. 30 sqq. 48 sqq. contra disputavit.

——: De versibus spuriis apud Aeschylum diss. Lps., typ. Klaubarthi. 1814, 4. —— Iterata in Diario classico *(Class. Jour.)* no. LXXV. p. 58—65, et in eiusdem *Opusculis*, *ib.* T. II. p. 76—86.

——: De Choro Eumenidum Aeschyli diss. II. Lps., 1816, 4. —— Iterata in eiusd. *Opusculis*, *ib.* T. II. p. 124—138, et p. 139—166.

——: De Aeschyli Danaidibus diss. Lps., impr. Staritz. 1820, 4. —— 17 pp. Iterata *ib.* T. II. p. 319—336. *Hermannus* indagavit argumentum huius fabulae in fragmentis et in iis rebus, quae historia nobis tradidit. Conf. censuram *Bernhardy* paullo ante memoratam.

——: De Aeschyli Niobe diss. Lps., impr. Staritz. 1820, 4. —— 21 pp. Iterata *ib.* T. III. p. 37 sqq.

——: De Aeschyli Philocteta diss. Lps., impr. Staritz. 1825, 4. —— 16 pp. Iterata T. III. p. 113—129.

——: Memoriam I. A. Ernesti d. XIII. Sept. — celebrandum indicit Gf. Hermannus. Inest *De Aeschyli Heliadibus diss.* Lps., impr. Staritz. (1826,) 4. —— 16 pp. Iterata *ib.* T. III. p. 130 sqq et classico Diario *(Class. Jour.)* no. LXX. p. 276 — 284. Latam *Welckeri* censuram huius scriptiunculi magni pretii *v.* in ephem.: *ASchZ.*, II. 1828. no. 30, p. 233—240, no. 31. p. 241—243.

——: De Aeschyli Prometheo Soluto Diss. Lps., impr. Staritz. 1828, 4. —— 30 pp.

——: De Aeschyli Lycurgia Diss. creationi XXXIII philos. doctorum et AA.LL. Magistrorum scripta. Lps., 1831, 4. —— 39 pp.

Alo. *Hirt*: Aeschyli Amymone, ein Drama satyricum. —— In *C. A. Böttigeri* libro: *Amalthea*, Vol. II. p. 281.

F. *Jacobs*: Ueber den Charakter des Aeschylus. —— In Additamentis ad *Sulzeri Theorie d. sch. K.*, Vol. II. fasc. 2. (Lpz., 1793, 8.)

——: Aeschylus emendatur in Supplic., Eumenid., Choëphor., fragm. ap. Athenaeum. —— *V.* in eiusdem Additamentis animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., Frommann. 1809, 8.) p. 3, 25, 32, 91; 158; 167, 273; 11, 177, 211, 228, 240, 352.

Ch. Dv. *Ilgen*: Chorus Graecorum tragicus qualis fuerit et quare usus eius hodie revocari nequeat. Lps., 1788, 8. —— Rep. v. eiusdem Opuscula varia philologica, T. I. (Erfurd., 1797, 8.) p. 45 sqq.

John *Jones*: Remarks on the Prometheus of Aeschylus. —— In: *Class. Jour.* XXXIII. p. 30—32.

I. *Kabath*: De chori tragoediae Graecae natura et munere commentatio. Gleiwitz. 1827, 4. —— 20 pp. Progr. scholasticum.

G. *Kierulf*: Diss. de auctoritate emendationum in arte critica. Accedunt obss. et exempla coniecturarum in *Agamemnone Aeschyli* nec non prolusio versionis danicae eiusdem tragoediae, Spec. inaugurale. Hfn., 1790, 8. —— 61 pp.

Rd. H. *Klausen*: Theologumena Aeschyli tragici Pars Prior. Diss. Bon., 1829, 8 mai. —— IV, 64 et 4 pp. 1 *Th.*

——: Die Wanderungen der Io und des Herakles nach Aeschylus dargestellt. —— *V.* in Museo Rhenano (Bon. 1829) III. 3. p. 293 — 323. Adiecta est tabula geographica secundum Aeschylum ab Klausenio ipso descripta.

C. *Lachmanni*: De Choricis systematis Tragicorum graecorum libri IV. Brl., typ. Reimeri. 1819, 8 mai. —— 269 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* In libro II. de Aeschylo agitur.

——: De mensura tragoediarum Liber singularis. Brl., Reimer. 1822, 8 mai. —— 86 pp. 10 *Gr.* Acute excogitatum, quod disseritur, maximeque grave est.

E. G. *Lange* et G. *Pinzger*: Epist. crit. ad V. illustriss. Gf. Hermannum de nupera editione Persarum Aeschyli. Brl., Dunker et Humblot. 1825, 8 mai. —— 42 pp. 4 *Gr.* Conf. ephem.: *ASchZ.* 1827, II. no. 4. p. 32.

Lebeau: Mémoires sur les Tragiques grecs. —— In: Mém. de Litter. T. XXXV.

Legrand: Spec. observationum in Aeschyli Agamemnonem. Bs., 1778, 8. —— 20 pp. Magni pretii ob recte explicatos locos arduos, et ob acutas gravesque textus emendationes.

Ghld. Ephr. *Lessing*: Bemerkk. über Aeschylus. —— V. eiusdem: Philologisch. Nachlass über griech. u. röm Schriftsteller, als Anhang zu Bd. I. Absch. 3. seiner Biographie. (Brl., 1793 sqq.) Inprimis de Agamemnone agitur.

Pt. C. *Levesque*: Considérations sur les trois poetes tragiques de la Grece (*Eschyle*, *Sophocle*, *Euripide*). —— In: *Mém. de l'Instit. Nat. des Scs. et Arts* T. I. p. 305 sqq.

A. F. *Lindau*: Ueber einige Stellen des *Aeschylus* u. *Sophocles*. —— In *Seebodii* Bibl. crit. 1824, fasc. 1. p. 198—203.

H. *Lindner*: Ueber den Chor in den Tragoedien des Aeschylus, besonders in den Eumeniden. —— Dissertationem hanc insertam v. *Iahnii* Annalibus, 1827, I. 3. p. 97—113.

Ch. A. *Lobeck*: Initia doctrinae de usu apostrophi ex Tragicorum reliquiis ducta. Vttb., Zimmermann. 1804, 8. —— 46 pp. Multa tragicorum loca explicantur et emendantur. Conf. ephem.: *NLLZ.*, 1804, nu. 155, p. 2475 sq.

L. A. *Madsen*: Diss. inaug. de fontibus Supplicum Aeschyli. Kiliae, typis Mohr. 1830, 4.

A. *Matthiae*: Obss. in Tragicos, Homerum *etc.* Gtt., 1789, 8. —— Capite I. aliquot Aeschyli loca tentat.

— —: Animadvv. in Aeschylum. —— In eiusdem *Obss. in quaedam poetarum graec. loca. V. Ruperti* et *Schlichtegrollii* horreum inscriptum: N. Magaz. f. Schulen, Vol. III. P. II. (1795.)

F. Ch. *Matthiae*: Ueber 2 Stellen im Aeschylus und Horaz *etc.* *Progr.* Frcf., 1818, 4. —— 20 pp.

John *M'Caul*: The Metres of the Greek Tragedians, explained and illustrated. Ld., Longman. 1829, 8. —— 7 *sh.* 6 *d.*

Cn. Bj. *Meisner*: Observationum criticarum in Aeschyli Prometheum vinctum P. I. —— In *Commentariis soc. philol. Lips.* T. III. P. I. p. 1—24; et *v.* ib. T. II. P. II. p. 279 sqq.

J. *Meursii*: Aeschylus, Sophocles, Euripides. Sive de Tragoedies eorum libri III. LB., ap. Gf. Basson. 1619, 4. —— 127 pp. Auctior ex mstis auctoris in *Iac. Gronovii Thesauro Antiquitatum graec.* T. X. col. 398 sqq.

I. H. *Monk*: A Letter to the Rev. S. Butler, with Mr. Butler's Reply. Cbr., 1810, 8. —— *V.* antea *Butler.*

(I. H. *Monk*:) Carmen Antistrophicum ex Aeschyli Prometheo adiectio notis (v. 582 — 629 ed Blomf.). —— In *Museo crit. Cantabr.* T. II. p. 58—61.

A. *Mundt*: Grundzüge der Metrik der griech. Tragiker. Brl., Nicolai. 1826, 8 mai. —— *v. Gr. V.* quoque s. n. *Haupt.*

Er. *Myrberg*: De mutata ab Aeschylo tragica Graecorum Scena. P. I. defendet D. Nordin. Ups., 1801, 8. —— 14 pp. Rarissime occurrit.

A. Ferd. *Naeke*: De locis aliquot Aeschyli. Inest Prooemium Indicis praelectionum in univ. litt. Frid. Guil. Rhen. p. m. aestivos a. MDCCCXXIX. habendarum. 4. —— Rep. in ephem. schol. univ. 1830, II. nu. 12. p. 92 sqq. De Agamemnonis locis v. 1268 et v. 1235 agitur.

I. Jac. H. *Nast*: Obss. in rem tragicam Graecorum. Disp. Sttg., 1783, 4.

Lang. *Nissen*: *Sophoclis* Electra, cum Choëphoris *Aeschyli*, et Electra *Euripidis* composita. Praemissa sunt pauca ad diversitatem Tragoediae veteris et hodiernae iudicandam pertinentia spec. inaugurale. Hfn., 1795, 8.

(Fr. *Passow*:) Meletemata critica in Aeschyli Persas. Vrtsl., 1818, 4. —— 68 pp. Conf. censuram in Ephem.: *LLZ.* 1818, nu. 265, ubi multa aliter atque a *Passovio* constituuntur. V. I. Ce)

— —: De primo Eumenidum Aeschylearum cantico commentatio. —— In *Indice lectionum aestiv.* 1830. p. 1—6 Canticus contra *Hermannum* in *Opusculis*, T. II. p. 136 metrice constituitur. *V. Iahnii* Annales (1830) XIII. 1. p. 112 sq.

J. C. *Petersen*: De Aeschyli vita et fabulis. Hfn., 1816, 8. —— IV, 224 pp. 20 *Gr.*

— —: Obss. in Aeschyli Agamemn. P. I. et II. —— In *Munteri Miscellaneis*, T. I. P. II. p. 39—88; T. II. P. I. (Hfn., 1821, 8.) p. 55—80.

— —: Obss. in Aeschyli Eumenides P. I. Hfn., 1827, 8. —— 20 pp. Iterata in: *N. Archiv f. Philol. u. Paedag.* 1828, I. 1. p. 76 sqq.

Amadeus *Peyron*: Collation of the Sept. C. Thebas of Aeschylus with a Ms. in the Library at Turin, extracted from the volume of Amadeus Peyron (*v.* Notitia librorum manu typisve descriptorum

etc. Lps., Weigel. 1820, 4. p. 60 sq.) —— In *Class. Jour.* no. LI. p. 25 sq. Ad editionem *Schützii III.* 1809, 8. sunt lectiones notatae.

Rch. *Porson*: Notes on Aeschylus. —— In Diario classico *(Class. Jour.)* no. XIV. p. 456 sq., XV. p. 181 — 184; XXXVI. p. 232, 235. Hae notae, quas *Porsonus* ad marginem editionis Glasg. apposuerat, sunt iteratae in *Seebodii* Bibl. crit. 1821, fasc. 12. p. 1079 — 1081.

— —: Notae et Emendationes in Aeschylum. —— *V.* eiusd. Adversaria (Lps., 1814, 8.) p. 149 — 161.

— —: Animadvv. ad Aeschylum. —— In eiusd. *Tracts and Miscellaneous.* (Ld., 1815, 8.) p. 208 — 215.

(Rb. *Potter:*) Notes on the tragedies of Aeschylus. Ld., Dodsley. 1778, 4. —— Separatim ad primam eiusdem versionis anglicae editionem (*v.* antea) prodierunt; secundae editioni adiectae sunt.

Ch. E. *Prinzing*: Diss. varii argumenti in Aeschyli tragoedias. Praeside Gli. Csp. Harlesio. Erl., 1792, 4. —— 31 pp. Primum agitur: De Reliquiis linguae orientalis in lingua graeca, praesertim in Aeschyli tragoediis; deinde nonnulla loca Aeschyli critico-grammatice tractantur.

Mth. *Raper*: Variae lectiones Aeschyli e cod. Emerici Bigot (ad Prom., Sept. c. Th., Agamem.) —— In: *Class. Jour.* no. XXXIII. p. 179 sq.

Gu. *Rochefort*: Sur la vie d'Eschyle. —— *V.* in: *Théâtre des Grecs* par le P. Brumoy. NE. (Paris, 1785) T. I. p. 274 sqq.

Cl. *Sallier*: Eclaircissement sur la tragédie d'Agamemnon par Eschyle. —— In: Mém. de l'Acad., T. VIII. Mém. p. 224 sqq., *ed.* 8. T. XXI. Mém. p. 349 sqq.

Gu. Ghf. *Salzmann*: Observationum in Aeschyli Agamemnonem Spec. Brl., ap. Reimer. 1822, 8. —— 35 pp. 4 *Gr.* Nec spernendum scriptum.

A. W. *Schlegel*: Ueber die tiefe Bedeutung der Orestie. —— *V.* in eiusdem: *Vorlesungen über dramat. Kunst*, T. I. p. 153 sqq. *V.* Solger.

(C. E. Cph. *Schneider:*) Index lectionum in univ. litt. Vratislav. per hiemem a. 1823. — instituendarum. Inest *commentatio de Aeschyli Prometheo.* 4.

Tph. C. Gu. *Schneider*: Commentatio de Epiphthegmaticis versibus Aeschyli. *Inest scriptioni*: Solemnia anniversaria Guilelmi Ernesti Vimariensium quondam Ducis *etc.* Jn., typis Maukii. 1829, 8. —— 23 pp.

Ch. Gf. *Schütz*: Commentationum in Aeschyli tragoediam, quae inscripta est Agamemnon, libellus I. *P. I.*, 1779; *P. II.*, 1780, 4.

— —: De lectione Aeschyli Prom. vinct. 425 sqq. quaestio critica. Jn., 1781. —— Iterata in eiusd. Opusculis. *Hl.*, 1830, 8mai.

— —: *Progr.* Disp. de Persarum tragoediae Aeschyleae forma et consilio. Jn., 1794, f. —— 4 pp. Contra *Siebelis.* In eiusdem Opusculis repetita.

— —: In Aeschyli Eumenides v. 492 sqq. obss. Jn., 1794, f. —— Iterata in eiusdem Opusculis philologicis, *etc.* (Hl., Orphan. 1830, 8mai.)

— —: Diatribe, qua Aeschyli Canticum Choëph. v. 583 sqq., multis locis emendatur et explicatur. Jn., 1795, f. —— Iterata in eiusdem Opusculis *etc*

— —: Super Aeschyli Choëph. 161 Commentatio. Jn., 1797. —— Iterata in eiusdem Opusculis.

— —: Vindiciae locorum quorundam Aeschyli adversus Wakef. crisin. Jn., 1799. —— Rep. in eiusd. Opusculis.

— —: *Pr.* carmen Aeschyli antistrophicum stropharum in Choëph. 312 sqq. transpositione restitutum. Jn., 1800, f. —— Iterata in eiusd. Opusculis.

Gu. F. Thd. *Seidenstücker*: Commentatio de nonnullis *Aeschyli* atque *Sophoclis* locis difficilioribus. *Progr.* Soest., 1828, 4. —— 16 pp.

Ch. Gf. *Siebelis*: Diatribe de Aeschyli Persis. Lps., Sommer. 1794, 8mai. —— II, 144 pp. 12 *Gr.* Una cum *Paucio, Rochefort* et *Grainville* huic fabulae inesse indolem comicam statuit. Contra autem *Schütz* disputat vindicatque suam ante propositam sententiam. Praeterea de tempore et oeconomia fabulae, nonnullisque locis critice agitur. Conf. quoque ephem.: *ALZ.* 1796, Int. p. 393 — 405; *LLZ.* 1794, Int. p. 621 — 623.

Solger: De Aeschyli tragica arte. —— *V.* in eiusdem: Nachgelassene Schriften u. Briefwechsel, Vol. II. (Lpz., Brockhaus, 1826, 8.) p. 525 sqq. Praecipue ad *Schlegelium* spectans disserit.

I. A. *Stark*: De Aeschylo, inprimis eius Prometheo vincto. Gtt., ap. V. Bossieglinm. 1773, 4. —— 35 pp.

I. Gu. E. *Sterk*: Disputatio literaria inaug., de Labdacidarum historia a tragicis in scena proposita. LB., Hazenberg iun. (Lps., Weidmann). 1819, 4 mai. —— 1 *Th.* 20 *Gr.*

Tafel: Emendationum Aeschylearum spec. Progr. Univ. Tb., 1828, 4.

Bernh. *Thiersch*: Ueber d. Schicksal in den griech. Tragoedien. —— Hanc commentationem s. insertam *Seebodii N. Archiv f. Philol. u. Paedag.* 1826, IV. p. 123—135.

B. A. *Toepelmann*: Commentatio de Aeschyli Prometheo. —— *V.* antea II. B. Cc) 1) aa) 1829.

Th. *Tyrwhitti* Coniecturae in Aeschylum, Euripidem et Aristophanem. Accedunt Epistolae diversorum ad Tyrwhittum. Oxonii e typ. Clarendon. 1822, 8 mai. —— VII, 164 pp. 5 *sh.* 6 d., ch. m. 11 *sh.* Inprimis p. 3—21: Coniecturae in *Aeschylum*, praecipue in Agamemnonem; p. 25—38: in *Euripidem*; p. 41—85: in *Aristophanem*. P. 87 sqq. sequuntur: Remarks on Virgil's Pollio and Aen. VIII. 122.

I. Fr. *Vauvilliers* Nachrichten von Mss. des Aeschylus, welche sich in d. Königl. Bibl. zu Paris befinden. Aus d. Französ. (der: *Notices et Extraits des Mss.* de la bibl. du Roi, T. I. [Paris, 1787, 4 mai.] *p.* 281 *sqq.*) übers. (*von J. Mch. Lobstein.*) Hildburgh., Hanisch. 1792, 8. —— 66 pp. In quinque sectionibus describuntur quinque codd. mss. Aeschyli. Earundem potiores lectiones, quae ib. adferuntur, iam *Brunkius* et *Schutzius* receperunt. *V.* quoque: *Class. Jour.* no. I. p. 57 sqq.

— —: Notice du Prométhée d'Eschyle, et Variantes du Manuscript grec de la Bibliothèque du Roi, m. 2785, 8. sur vélin, écriture du XVe siècle. —— *V.* in Notices et Extraits des Mss. de la bibl. du Roi, T. IV. p. 89—95.

— —: Notice et Variantes du Ms. 2785, 8 de la tragédie d'Eschyle, intitulee les Sept à Thèbes. —— *Ib.* 96—101.

— —: Notices du Ms. 2785, 8 de la tragédie des Perses. —— *Ib.* p. 102—106.

Campeg. *Vitringa*: Explicatio vv. 761—788 Persarum Aeschyli. —— *V.* eiusdem tibss. lib. VI. §. 9. p. 294.

H. *Voss*: Curarum Aeschylearum Spec. I. Hdlb., Mohr. 1812, 4 mai. —— 12 *Gr.* A pag. 28—49 diligentissime factam collationem Pseudo-Porsoniani textus cum tum tempore *Schützii* novissima editione exhibet.

(C. Fr. Ch. *Wagner*:) De Aeschyli fabula Prometheo, in quo Iupiter aliam personam sustinet, quam in ceteris poetae fabulis Diss. —— Praefixa est Indici Lectionum in Acad. Marburgensi. Marb., ex off. Kriegeriana 1824, 4. 6 pp.

Gilb. *Wakefield*: Coniecturae et explicationes nonnullorum locorum Aeschyli. —— In eiusdem *Silvis criticis*. (Cbr., 1789 sqq.) P. V.

I. G. *Walther*: De primis Asiae Monarchis ad locum Aeschyli in Persis v. 761—788. —— In eiusd. *Animadversionibus histor. et critt.* (Weissenf. 1748, 8.) p. 1—65. Refutat *Stanleii*, *Schurtzfleischii*, *Scaligeri*, praecipue *Marshami*, *Vitringae* quoque interpretationes.

— —: De *χαταβασμῳ* in Prometh. Aeschyli. —— Disserit ib. p. 806 sqq. fusius de hac re contra Vossium.

F. Gli. *Welcker*: Die Aeschylische Trilogie Prometheus u. die Kabirenweihe zu Lemnos, nebst Winken über die Trilogie des Aeschylus überhaupt. *M.* 1 *K.* Drmst., Leske. 1824, 8 mai. —— XIV, 615 pp. 3 *Th.* V. *Hermanni* censuram in ephem. litt. Lips. 1825, no. 1; crisin quoque in ephem. litt. Halens. 1825, no. 66; Annal. Heidelb. 1826, fasc. 7. p. 691—720. *V.* quoque *Beckii* Repert. 1824. II. p. 96—107.

— —: Nachtrag zu d. Schrift über die Aeschyl. Trilogie, nebst e. Abhandl. über d. Satyrspiel. Frkf. a. M., Brönner. 1826, 8. —— 350 pp. 2 *Th.* 12 *Gr.* V. *Hermannum* in: *LLZ.* 1827. no. 13, 14 et 15; contra *Welkerum* in: *ALZ.* 1827. no. 98 sq.

A. *Wellauer*: Commentationum Aeschylearum Spec. Adiecta est varietas lectionis Aldinae. Vrtsl., ap. Max in comm. 1819, 8 mai. —— XIV, 88 pp. 10 *Gr.* In quatuor sectt. de Aeschylo agitur. In quarta sectione auctor studuit duos choros restituere, Choëph. v. 779—840; Suppl. v. 1019—1060. A p. 69 sqq. exhibetur collatio Aldinae editionis cum tum tempore novissima *Schützii* editione, in qua itidem Schützius gravissimas lectiones saepius praetermisit.

— —: Variae lectiones in Aeschylum ex editione Robortelli. —— In *Seebodii Bibl. crit.* 1821, fasc. 9. p. 760—763; 1822, fasc. 4. p. 366—370.

— —: De Aeschyli codicibus mstis commentatio. —— *V. Seebodii Archiv f. Philol. u. Paedag.* 1825, fasc. I. p. 146 sq.

I. V. *Westrik*: Disp. literaria de Aeschyli Choëphoris, deque Electra cum Sophoclis tum Euripidis. Ld. (Lps., Weigel) 1826, 8 mai. —— 236 pp. 2 *Th.* 8 *Gr.* Conf. Bibliothecam crit. novam, edid. Geel (Amst.) T. III. p. 363 sqq.

Wiek. —— *V.* s. v.: *Sophocles.*

E. C. F. *Wunderlich*: Quid in Aeschyli Tragoediis emendandis desiderandum

sit? Gtt., 1806, 8. —— Continetur quoque seq. scripti priore parte.

— —: Obss. criticae in Aeschyli Tragoedias tragoediarumque Reliquias. Gtt., Dieterich. 1809, 8. —— XIV, 196 pp. et 3 folia: *Addenda et Corrigenda.* 14 *Gr.* Spectant praecipue ad Schützii editionem secundam, cuius multa loca recte corriguntur. Praecipue autem grammaticae observationes de graeci latinique sermonis indole magni aestimari merentur. Feliciter saepe mutationes tentatas criticorum reiecit Conf. censuram in ephem. litt. Jenens. 1809, no. 94.

I. C. *Zenne:* De varietate lectionis in tres Aeschyli tragoedias priores, ex cod. ms. academiae Viteberg. Vtb., Dürrii litteris. 1780, 4.

Arminius F. *Zeyss:* De sententia quae Aeschyli Agamemnoni subest. Gtt., 1829, 8. —— 20 pp. De Aeschylea trilogia.

AESCULAPIUS.

I. Alb. *Sebizii* Diss. de Aesculapio, Inventore Medicinae. Arg., litteris Ioh. Welperi 1669, 4. —— Alii *Aesculapium*, Asclepii (*v. s. v.: ASCLEPIUS.*) patrem, alii, eiusdem avum nominant.

Estevan de *Villa:* La Vida de Aesculapio. —— In eiusdem libro: Libro de las Vidas de doze Principes de la Medicina. (*En Burgos*, 1647, 8.) cap. 3.

AESOPUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 388 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 618 — 661.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Integra collectio fabularum.*

α) Sine l. et a. notitia.

—. Aesopi Fabulae. *Graece.* Vt., Aldus Manutius. —— Recte, cum ne forma quidem indicetur, *Renouard* in *Annalibus Aldorum*, T. II. p. 195 hanc *Aldi* editionem esse dubitat.

—, 4. *F.* 1 a *incipit s. tit. opus sic:* Vita Aesopi fabulatoris clarissimi e graeco latina per || Rynuciū facta ad Reuerēdissimū Patrē Dominū || Antonium tituli Sancti Chrysogoni Presbyterū || Cardinalem & primo prohoemium. *Hoc excipit praefatio:* (n) Ouas nimirū merces Reuerēdissime || Pater sed haud ignaua opum pondera || nuper e graecia ī latinum conuexi: || uitā scilicet Aesopi Fabulatoris Clarissimi || ac eius fabulas quotquot ad manus meas usque per || uenerunt *etc. F.* 2 (*sign.* a ii): Aesopi Fabulatoris Clarissimi Vita. *quod explicit f.* 32 b FINIS: *F.* 33 (*sign.* e) *incipiunt fabulae sic:* Argumentum fabulaꝝ Aesopi e graeco in latinū. *expliciuntque f.* 59 *a:* Totius operis anacephaleosis. — h Abes uitam pariter & fabulas aesopi fabulatoris eximii Reuerendissime pater per me nuper uerbis latinis intusiatas. non tamen oēs sed quotquot ad manus meas usque peruenerunt: quāquā arbitror praeter has si quae reperiuntur: esse ꝑpaucas. quod uero longe plures Aesopus cōfecerit: hīc uel maxime coniectari licet. Nam in describēdo fabulas cum sequatur ordinem Alphabeti: in his multae deficiunt litterae: atque ī aliis plaerisque litteris perspicue apparet plenum fabularum numerum non esse: quae siue negligentia scriptorum siue uarietate temporum siue ipsa uetustate obliteratae sint ad saecula nostra non peruenerunt. quae tamen habentur: quia iucunditatem legentibus afferunt: & uitae hominum utilitatem non mediocrem tuo in nomine feci latinas *etc.* — Finis. *Infra:* Vita Aesopi per Rynucium thettalum traducta. || Verum quoniam ab eo non nulla fuerūt praeteter || missa (?): fortassis quia graecus eius codex esset minus || emendatus: Ego Bonus accursius Pisanus: eadem || in ea omnia correxi: & emendaui. 1 *vac. f. In seq. incipit epist. supercripta:* Bonus Accursius Pisanus doctissimo ac sapientissi || mo ducali quaestori Iohanni Francisco turriano || salutem plurimam dicit. *Epistola ipsa:* Cum animaduerterem quanto ī pretio et apud pla || tonem et apud uniuersam uetustatem Aesopus ha || bitus fuerit: existimaui me facturum rem non in || dignam: si graecas eius fabellas & uitam una cū || latina interpretatione imprimi curarē: quo diuul || garentur inter omnes: & eas ad te omnium primū || qui grauissimus & doctissimus sis: dono mitterem: || etc. *Explicit in pag. versa:* Vale uir doctissime ac sapientissime: & me uti so.es ama. *In seq. f. b:* ΑΙϹΩΠΟΥ ΒΙΟϹ ΤΟΥ ΜΥΘΟΠΟΙΟΥ. ΜΑΞΙΜΩ ΤΩ ΠΛΑΝΟΥΔΗ ϹΥΓΓΡΑΦΕΙϹ. *Vita ipsa continetur* 31 *foliis, et in seq. incipiunt fabulae, superscriptae:* ΑΙϹΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ. || ΑΕΤΟϹ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ. in 38 *foliis. Sequentis folii versam paginam implet epistola, inscripta:* Bonus Accur-

sius Pisanus doctissimo ac sapientissi || mo ducali Quaestori Iohanni francisco Turriano sa || lutem plurimam dicit. *Epistola ipsa:* (i) N superiore codice: ut nosti: inprimi curaui || mus uitam & Aesopi fabulas graecis & litteris & uerbis: subdidimusque earum interp̄ || tationem secundum Rynucium Thettalum uirum || mea sententia & doctum & disertum. Nunc uero || quo maior ad liberos tuos ac facilior aditus sit ad u || tranque(?) linguam & graecam & latinam: quasdam || electiores fabulas, quae in commuui sunt nostrorū || hominum usu: ita singillatim in eisdem paginis in || formari curauimus: ut in eod̄ē latere habeatur ex || dextera parte graecus ex sinistra autem latinus ser || mo. hoc enim pacto uerbum quasi uerbo responde || bit sine longa inquisitione. Nihil enim praeterem || dum existimaui: quo tibi gratum fore sim arbitra || tus. nec praeteribo ūquam aliquid: quod aut ad tu || am dignitatem aut ad tuorum utilitatē conductu || rum putem. Vale. *In seq. folio (sign.* a ii) *continuo sequuntur fabulae, gr. et lat., implentque 37 folia. In earum fine: f. 37 a:* *ΤΕΛΟC ΤΩΝ ΤΟΥ || ΑΙCΩΠΟΥ ΜΥΘΩΝ.* || FINIS AESOPI FABULARUM. *Infra:* Bonus Accursius pisanus impressit: qui non do || ctorum hominum sed rudium, ac puerorum gratia || hunc laborem suscepit. —— Editio haec princeps (quod ad contextum graecum attinet; versio latina, ut apparet ex editione infra ennumeratarae a. 1473 et 1474, iam ante extabat.) rarissima, ex Mstn primae familiae (duas enim familias Mstorum esse liquet) expressa est, tribusque quasi partibus constat, 167 folia comprehendens. Pars prima, c. *sign.* a-g. et 25 *lin.*, comprehendit 100 fabulas latine tantum; pars secunda, s. *sign.*, *cust.* et *pp.*, 25 *lin.*, complectitur 147 fabulas; pars tertia c. *sign.* A — E. Partes nonnumquam singulae obviae sunt, ut iam ex *Maittairii* notitia apparet. Omnes fere posteriores editiones usque ad a. 1550 ex hac fluxerunt. Quo loco et anno prodierit, litterati non consentiunt, v. g. *Maittaire* in Annalibus, T. I. p. 262 not. *b* huic editioni annum 1480 assignavit, et ita *ib.* p. 764 not. 3, ubi eum Homero a. 1480 Florent. comparavit, putavitque *Mediolani* expressam; *Wyttenbach* contra in Bibl. crit. Vol. I. P. II. p. 124 a. 1479 posuit; *Panzer* in Annalibus, T. II. p. 96, no. 592 haec: „Char. graec. idem est, qui in Constantini Lascaris Grammatica, a. 1476 Mediolani impressa, deprehenditur. Notitiam, hanc debemus Cl. Morellio.“ Ipse eum Iustino, *Mediolani, ap. Valdarferum*, 1476, 4. impresso contuli exemplar optime conservatum Bibl. sen. Lipsiensis, et parem chartam simillimosque typus deprehendi. V. 1497 infra, et 1610.

—, 4. *F.* 1 a (*sign. a.*) *Epistola sic superscripta:* Gabriel Bracius Brasichellensis bonarū || artium cultoribus S. || *F. 2 a (sign. a* ii) *incipit: ΑΙΣΩΠΟΥ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΜΥΘΟΠΟΙΟΥ.* || *ΜΑΞΙΜΩ ΤΩ ΠΛΑΝΟΥΔΗ* || *ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ. explicitque f.* 21 *b.* *F.* 22 *a: ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.* || *ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ. In fine: f.* 48 *a: Τέλος τῶν Τῶ Αἰσώπου Μύθων. Infra:* Si quis ad decem annos haec in terris felicissimi. S. ueneti. aut || imprimere ausus erit, aut alibi impressa, uenalia || habere, ex priuilegio multabitur. *Infra:* Bartholomaei pelusii Iustinopolitani, Gabrielis bracii Brasi- || chellensis, Ioannis Bissoli et Benedicti Mangii Carpensium || sumptibus impressa. —— 48 ff. c. *sign.* a — ç iiii. S. l. et a., sed, ut Maittairio videtur circa 1498 *Venetiis* impressa prodiit; *Goetz* contra *Mediolanum* impressionis locum esse contendit in libro: *Merkwürdigk. der Dresdn. Bibl.* T. III. p. 242, et remittit ad *Saxii* Historiam Typographico-Literariam Mediolanensem p. *CVI.* Rep. 1709, 12., *Ld.* Haec editio cxlviii fabulas comprehendit, quarum hic una eaque ultima [*Περι ονου, και δορας Λεοντος*] plus priore editione habetur. *Epistola ipsa fol.* 1 *haec est:* „Quanquam onus grauius esse, quam ut humeri nostri ferre possent, intelligebamus: si librorum, qui hoc tempore corruptissimi habentur emendandi, et in communem usū emittendi prouinciam susciperemus. tū utilitatis publicae cupidissimi, assiduo eruditorum optimorūmq; amicorum hortatu sumus adducti, ut et graecis, et latinis probatis scriptoribus hoc nouo et mirabili inuento, quae ars imprimendi uulgo nuncupatur, publicandis animum adiiceremus, utq;, emendatissimi in manus uestras optimi bonarum artium cultores uenirent, diligentissime curaremus. curam, operāmq; librorū à uitiis, mendísq; uindicandi nihil sordidi, nihil dedecoris habere, sed plurimum nitoris, et decoris arbitramur, recte. n. inquit cicero plurimis in rebus quod maxime est utile, id etiam decet maxime. uisum est incipere à graecis, sine quibus non satis possunt consistere latina, prope innumerabilia latinorum auctorum opera in publicum prodierunt. graecorum uero, quibus summopere egemus, paucis-

sima. à nobis exierunt prima, atq: utinam auspicato, utilissimae sententiarúmq; plenae phalaridis epistulae, apollonii pythagorici, et broti: aesopi quae inscribitur uita, fabellae aesopiae. hae (f) don maxime ab hominibus expetita praestant, ut delectent, atq; prosint. scimus super his fabellis, et phalaridis epistulis non consentiri. Sed esto alii foerint auctores, non aesopus, non phalaris. certe omnium tam graecorum q̃ nostrorũ testimonio probantur. an si quis loedia laboret salubreis pulcherriméq; paratas epolas propterea aspernetur, quod à coquo non ueoerint. a quo onlebat; Vitam aesopi, fabulas, et epistolas phalaridis noster Barthulomaeus Iustinopolitanus uertit io latinum ita, ut uerbum de uerbo expresserit: seursum aliiq; oulumine (id quod decentius et commodius oisum est) haberi uoluimus graeca, a latinis. perpetoúq; ordine et paginarũ, et uersuum sibi singula respondere. Erunt (opinor) etiam hoi pleriq;, nam istam maleuolorum, inuidorumq:, ac obtrectatorũ turbam, rabiem, latratus, et uanos morsus tam paroifacimus q̃ quae minimi. erunt inquam etiam boni, qui in his nostris, quae ueluti praecuces foetus morae impatientibos, emissa sunt, maiorem emendationem requirant, in litterarum figoris multa desyderent, alia omnino abiicienda censeant, non nulla iomutanda, plura addenda. Sed et nos idem sentimus, et quo fiat ita laboramos, ut nihil magis. Dedimus, quae potuimos. non ut voluimus, sed ut nos temporis angustiae coegerunt. et profecto nos consilii iam poeniteret, nisi utili q̃dam ratione ita faciendũ fuisse compertũ haberemos. pollicemur (quod qdem deo maximo optimo uolente praestabimus) rem cura, opera, et diligentia nostra adeo perfectam fore, ut desyderiis omnium uel ad amussim omnia exigentiũ, respondeat. Valete." In Bibl. acad. Lipsiensis bene conservatom exemplar huius rarissimae editioois adservatur.

β) Cum a. et l. notitia.

1503, 4. Aesopi Fabulae et Vita, graece cum Aldi Manutii interpretatione. Lovanii. —— Sic Catal. bibl. Askew. p. 23. *V.* 1517 *ib.*

1505, f. min. Habentur hoc uolumine haec, uidelicet. || ... Vita, & Fabellae Aesopi cum interpretatione latina, ita tamen ut separari a || graeco possit pro uniuscuiusq; arbitrio. quibus traducendis multum || certe elaborauimus. nam quae ante tralata habebantur, infida admodũ || erant, quod facillimum erit conferenti cognoscere. .... Gabriae fabellae tres & quadraginta ex trimetris iambis, praeter ultimam || ex Scazonte, cum latina interpretatiõe. Quas idcirco bis curauimus in || formadas, quia priores, ubi latinum a graeco seiungi potest, admodum || quam incorrecte excusae fuerant exempli culpa. quare nacti emenda- || tum exemplum, operaepretium uisum est iterum excudendas curare, ut || ex secundis prima queant corrigi. || ... Phurnutus seu, ut alii, Curnutus de natura deorum.... || Palaephatus de non credendis historiis. ... || Heraclides Ponticus de Allegoriis apud Homerum. ... || Orĩ Apollinis Niliaci hieroglyphica. ... || Collectio prouerbiorum Tarrhaei, & Didymi, item eorum, quae apud Su- || dam (*Suidam*), aliosq; habentur per ordinem literarum. ... || Ex Aphthonii exercitamentis de fabula. Tum de formicis, & cicadis grae- || ce, & latine. ... || De Fabula ex imaginibus Philostrati graece, & latine. ... || Ex Hermogenis exercitamentis de fabula Prisciano interprete. ... || Apologus Aesopi de Cassita apud Gellium. *Infra insig. typogr. In fine:* Venetiis apud Aldum mẽ || se Octobri. M. D. V. —— Complectitur 150 *ff.*, quorum priora 23 sine numerorum signis sunt; numero 31 incipit pagina. Pag. 58: *Τελος των τε αἰσωπου, και γαβριου μυθων.* P. 59 sequitur: *ΦΟΥΡΝΟΥΤΟΥ ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΦΥΣΕΩΣ.* usque ad p. 81 (*sign.* f.). Pag. 82 sequitur: *ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ, ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.* usque ad p. 95. Heraclides incipit p. 96: *ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΚΟΥ, ΑΛΛΗΓΟΡΙΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΑΙ, ΚΑΙ ΕΙΛΙΚΟΤΑΤΑΙ, ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ ΕΙΡΗΜΕΝΑ, ΚΑΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤ ΑΥΤΟΥ ΒΛΑΣΦΗΜΗΣΑΝΤΩΝ.* et finitur p. 120. Hunc p. 121 excipit Horus Apollo: *ΩΡΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΝΕΙΛΟΥ, ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΑ, Α ΕΞΗΝΕΓΚΕ ΜΕΝ ΑΥΤΟΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑι ΦΩΝΗ, ΜΕΤΕΦΡΑΣΕ ΔΕ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ.* explicitque p. 142 verbis: *ὤρου ἀπολλωνος νειλωου, ἱερογλυφικων. Τελος.* F. seq. (ubi incipit: *ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΤΑΡΡΑΙ || ΟΥ, και διδυμου, και των παρα Σου || δᾳ, και ἀλλοις διαφοροις παροιμι || ων, συντεθεισων κατα ςοιχειον.*) num. 1 (*sign.* x) signatum est, ita ut duobus columnis pagina quaeque excusa, columnae numerentur expliciantque numero 172; sequitur 1 folium, comprehendens praeter Contentorum registrum accuratissimum, haec: Aa Bb

cC Dd e f g || h i $\varkappa$ λ μ ν ξ o || — quaterniones omnes. ex- || ceptis. i. teroione &. o. du || ernione. || .... Venetiis apud Aldum mēse Octobri. M. D. V. et in versa pagina insigne typogr. est. Versio latina e regione posita sine numeris foliorum, nonnumquam in exemplaribus nonnullis abest, id circo alii litterati editionem tantum graecam enumerant, alii editionem latinam. Haec rarissima splendidaque editio ex Msto excusa est. Bibliothecae acad. Lips. exemplar est nitidum. De scribendi autem ratione nominis *Sudas* pro *Suidas*, quod saepe in codd. mstis occurrit, v. Notices et Extraits, des Mss. T. V. p. 1 sqq.

1517, 4. Vita et Fabellae Aesopi cum Aldi Manutii interpretatione Latina è regione; Gabriae Fabellae tres & quadraginta. Lovanii apud Theodoricum Martinum Anno M. quingentesimo decimo septimo Mense Augusto. —— *V.* 1505.

1517, 8. Aesopi Vita et fabellae cum latina interpretatione et aliis aliorum fabulis, gr. et lat. Bs., ap. I. Frobenium MDXVII.

1518, 8 mai. Aesopi Phrygis Vita & Fabulae cum latina interpretatione, Gabriae Fabellae XLIII, graece et latine. Excerpta de fabula ex Aphthonio, Philostrato et Hermogene. — In Inclyta Basilea. *In fine:* Basileae apud I. Frobenium Mense Ianuario An. MDXVIII. *Deinde sequuntur serie signaturarum vel paginarum, sed novis titulis:* Homeri Batrachomyomachia graece et latine. Mvsaevs. Agapetvs, Galeomyomachia. Basileae ap. Io. Frobenium Mense Ianuario An. MDXVIII. —— Rep. in seqq.

1521, 8. Scriptores aliquot Gnomici, iis qui graecarum litterarum candidati sunt, vtilissimi. Aesopi Vita cum fabulis. Gabriae fabulae. Agapetus de officio Regis. Illustrium virorum sententiae quaedam philosophicae. Hesiodi opera et dies Theognidis Megarensis sententiae elegiacae Pythagorae carmina vere aurea. Phocylidis sanctissima praecepta carmine heroico cum duobus epigrammatis in eondem. Poetarum senarii cum indice rerum apposito. Basileae apud Ioannem Frobenium *ἔτει χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ εἰκοστῷ πρώτῳ.* —— Sic *Panzer* in Annal. T. VI. p. 226, no. 392.

1524, — 1530, — 1534 (*al.* 1533), 8. Aesopi Phrygis Fabellae Graece et Latine, cum aliis opusculis, quorum index proxima refertur pagella. — Basileae, in Officina Frobeniana. *In indice indicantur:* Aesopi Phrygii vita et fabellae cum latina interpretatione. Gabriae Graeci fabellae tres et quadraginta ex trimetris iambis, praeter ultimam ex Scazonte tetrastichis cum latina interpretatione. Ex Aphthonii exercitamentis de fabula, tum de formicis et cicadis graece et latine. Ex Hermogenis exercitamentis de fabula Prisciano interprete. Aesopi apologus ex A. Gellio. Homeri Batrachomyomachia gr. et lat. Musaeus de Ero et Leandro gr. et lat. Agapetus de officio regis ad Iustinianum Caes. gr. et lat. Hippocratis iusiurandum gr. et lat. Nic. Perotto interprete. Galeomyomachia h. e. felium et murium pugna. *In fine:* Basileae apud I. Frobenium Mense Februario An. M. D. XXIV. —— Editio a. 1530 post tituli verba „*in Officina Frobeniana*" habet „ An. M. D. XXX." et in fine: Basileae in officina Frobeniana Anno M. D. XXX. Bibl. acad. Lips. Rep. 1538.

1534, 8. — gr. et lat. Apud Gryphium.

1535, 8. — Lgd., Giunta.

1538, 8. — gr. et lat. Bs., Froben. —— *V.* 1524.

1538, — 1541, 8. Aesopi et Gabriae Fabellae cum aliis opusculis, Graecè et Latinè. Bs., ap. Hervagium. —— *V.* 1544.

1542, 8. — Venetiis.

1544, 8. — Bs., ap. Hervagium. —— *V.* 1538.

1546, 8. — Tb., Ulr. Morhard. —— Omnes hae enumeratae editiones, praeter aldinam, ex editione a. 1479 fluxerunt.

1546, 4. *Αισωπου του Φρυγος ο βιος και οι Μυθοι. Αὐξηθεντες τε και προσαπηκριβωμενοι προς αντιγραφον παλαιοτατον τὸ εκ της βασιλικης βιβλιοθηκης.* Aesopi Phrygis vita et fabulae; plures et emendatiores, ex vetustissimo codice bibl. regiae. Lt., Ex officina Rb. Stephani typographi Regii M. D. XLVI. Ex Privilegio Regis. *In fine:* Excudebat Rob. Stephanus typographus Regius Lvtetiae, Ann. M. D. XLVI. Non. Novemb. —— 88 pp. Ex hac editione, ex msto Maximi Planudis, 20 fabulas vitamque Aesopi plus editione 1479 continentis, typis descripta, omnes fere editiones usque ad a. 1610 sunt expressae. Nitida nonnulomque adhuc plenissima editio, et aestimata ob emendationes plurimas. *V.* 1610.

1547, 4. Aesopi Fabulae Graece, cum Vulgari Interpretatione et Figuris, acri cura emendatae. Parmae, apud Seth de Viottis. —— Raro occurrit.

1547, 12. — Bs.

1549, 12. AESOPI PHRYgis Fabulae graece et Latine, cum aliis quibusdam opusculis, quorum indicem sequens pagella indicabit. *Κρατος θανατου και ζωης. Imperium mortis & vitae. Sic f. 1 a. F. 1 b:* INDEX AVTORVM HVIVS LIBRI. — Aesopi Phrygis vita, & fabulae, Gabriae Graeci fabellae, tres & quadraginta, ex trimetris iambis (praeter vltimam ex scazonte) tetrastichis conclusae .... ‖ Ex Aphthonii exercitamentis de fabula, tum de formicis & cicadis... Fabella ex imaginibus Philostrati. ... Homeri *βατραχομυομαχια*, hoc est, ranarum & murium pugna. ... Musaeus poeta vetustiss. de Herone & Leandro, Agapetus diaconus De officio regis ad Iustinianum Caesarem. Hippocratis Iusiurandum. Haec omnia cū latina interpretatione. ... *Γαλεωμυομαχια* hoc est felium & murium pugna, tragoedia Graeca. ... Index fabularum in fine adiectus est. Impensis Vidnae Arnoldi Birckmanni. 1549. *In fine f.* 224: Excvdebat Lvtetiae Parisiorum Benedictvs Praevotivs, Typographvs, in vico frementello, ad clavsvm Brvnellvm, svb insigni stellae Avreae, anno M. D. XLIX. XII. Cal. Maii. — 224 num. folia. Bibl. acad. Lips.

1549, 8. — gr. et lat. Vt., apud Sabienses.

1550, 8. — Bs., apud Nic. Brylinger. M. D. L.

1551, 16. Aesopi fabulae: Gabriae fabellae: Batrachomyomachia Homeri; Galeomyomachia, gr. et lat. Lgd., I. Tornaesius. — Adcurate typis descripta editio, et iterata in editionibus ab a. 1570 usque ad a. 1608, paucis exceptis.

1553, 8. — graece. Bs.

1557, 12. — Bs.

1558, 8. — Bs., ap. Nic. Brylinger.

1560, 8. — gr. et lat. Atv., Plantin.

1561, 12. — gr. et lat. Vt. — Complectitur haec nitida editio 100 fabulas.

1565, — 1567, 12 mai. Aesopi Phrygis Fabulae, gr. et lat., cum aliis quibusdam opusculis, quorum indicem sequens pagella indicabit. Antverpiae, ex officina Cph. Plantini. M. D. LXVII. — Pag. 1—112: Aesopi Fabulatoris vita, a Max. Planude conscripta, gr. et lat.; p. 1—142: *Αἰσωπου Φρυγος μυθοι*; et Excerpta: *Ἐκ των Ἀφθονιου σοφιστου προγυμνασματων*; et: *Ἐκ των Φιλοξρατου εἰκονων μυθοι*; p. 1—25: Gabriae Graeci Fabellae XLIII. ex Trimetris Iambis, praeter ultimam ex Scazonte, tetrastichis conclusae, gr. et lat.; p. 26—53; p. 54 duo epigrammata, graece: 1) *Ἐπιταφιον εἰς Ὁμηρον Ἀντιπατρου σιδωνιου.* 2) *Εἰς τον αὐτον*; p. 55 duo *Marci Musuri* epigrammata in Musaeum; p. 36—85: Musaeus carmen de Ero et Leandro gr. et lat.; p. 86—125: *Ἐκθεσις κεφαλαιων παραινετικων, σχεδιασθεισα παρα Ἀγαπητου διακονου της ἁγιωτατης του θεου μεγαλης ἐκκλησιας*, gr. et lat.; p. 126—128: *Ἱπποκρατους ὁρκος*, gr. et lat.; *Γαλεομυομαχια*, graece. Iterata a. 1574 *ib.*

1570, 16. Aesopi fabulae *etc.* Lgd., ap. I. Tornaesium. — *V.* 1551 et 1582.

1574, 12. — Bs., apud heredes Nic. Brylingeri. — Rep. editionis a. 1551, et *v.* 1584. 20 *Gr.*

1574, 12 mai. Aesopi Phrygis Fabulae, gr. et lat., cum aliis quibusdam opusculis, *etc.* Atv., ex off. Cph. Plantini. M. D. LXXIV. — Ex editione a. 1567.

1582, 16. — Lgd., I. Tornaesius. — *V.* 1570 et 1607.

1584, 12. — Bs., Bryling. — 18 *Gr. V.* 1574 et 1606.

1585, 12. Aesopi Phrygis fabulae elegantissimis iconibus *etc.* ornatae. Gabriae Graeci fabellae XXXXIIII (*tantummodo* 43); Batrachomyomachia. Galeomyomachia, tragoedia graeca. Omnia cum latina versione. Rufi Festi Auieni fabulae carmine conscriptae. His accesserunt novissime Icones in vitam Aesopi ejusque vitae in capita sectio. Parisiis apud Hieronymum de Marnef et vidnam Gulielmi Cauellat: sub Pellicano, monte D. Hilarii.

1590, 8. — graece. Rostoch. — In libello: De Formulis Colloqv. Sic indicat hanc editionem *Catalogus* Bibl. Upsal. P. t. (1814, 8.) p. 9. Ipse hunc librum videre non potui; omnesque fabulas hic contineri dubito.

1593, 8. Aesopi fabb. gr. Apud Raphelengium ex officina Plantin.

1596, 12. Aesopi et aliorum Fabulae, gr. lat. Lgd. — Cum figg.

1605, 8. — gr. et lat. Atv.

1606, 12. — Bs., typis I. Excertier. — Cum tabula ligno incisa. 1 *Th.* 4 *Gr.* Omnia, quae editio a. 1567, continet.

1607, 16. — Lgd., Barlet.

1608, 8. — gr. et lat. Ingolst.

1609, 12. — Lgd., Barlet.

1609, 12. — gr. et lat. Romae, ap. Steph. Paulinum. — 1 *Th.* 16 *Gr.* Continet eadem quae editio 1567.

1610, 8. Mythologia Aesopica, in qua Aesopi fabulae graecolatinae CCXCVII, quarum CXXXVI (*ex Mstis Palatinis V*) primum prodeunt. Accedunt Babriae fabulae etiam auctiores; Anonymi veteris Fabulae, latino carmine redditae LX ex exsoletis editionibus ex Codice Ms. luci redditae. Haec omnia ex bibl. Palatina. Adiiciuntur insuper Phaedri (XL), Avieni (XLII), Abstemii (CXC), fabulae. Opera et studio Isaaci Nic. Neveleti. Cum notis eiusdem in eadem. Frcf., typis Nic. Hofmanni, Impensa Ionae Rosae. M. DCX. —— Cum figg. ligno incisis. Contexts denuo recensitus et constitutus est ex 5 palatinis codicibus. Anonymi fabulae, Aesopi et nonnunquam Phaedri fabulis adnexae, post *Neveleti* editionem plerumque „*Neveleti anonymus*" appellatur; conf. *Lessingii* Additamenta V. p. 43; ephem.: *ASchZ.* 1828, II. no. 37. Quis vero hic anonymus sit, non liquet. De editionibus Aesopi (*Wyttenbach.*) in Bibl. crit. Vol. t. P. II. p. 124 haec: „Editiones Aesopi ex tribus factae sunt exemplis. Primum est Accursianum, anno circiter 1479 Mediolani typis expressum repetitum ab Aldo et aliis. Secundum est Rob. Stephani, a. 1546, quo Accursianum augetur atque emendatur ex vetustissimo bibliothecae regiae libro. Tertium is. Nic. Neveleti, a. 1610, quo item Accursianum redditur, sed locupletatur fabulis ineditis centum et triginta sex, ex codd. bibliothecae Palatinae quinque; qui codices, cum raro inter se dissentiant, pro uno habendi sunt." Rep. 1660.

1612, 8. — gr. et lat. Monasterii. —— Rep. 1653.

1614, 12. Aesopi Fabulae gr. et lat. Accedunt Gabriae fabulae: item Homeri Batrachomyomachia et Galeomyomachia gr. et lat. Lgd., ap. I. Tornaesium. —— Cum figg. 20 *Gr.*

1619, 18. — gr. et lat. Venetiis.

1622, 8. — graece. Amst.

1622, 12. Aesopi Fabulae gr. et lat. cum explicatione omnium vocum. Parisiis. —— Sic in *Indice Librorum Bibliothecae Barberinae*, p. 13.

1623, 8. — gr. et lat. Paris., ap. Libert.

1626, 8. — gr. et lat. Hamb.

1626, 8. — gr. et lat. cum aliis opusculis. LB. —— *V.* 1632.

1628, 12. Aesopi Fabulae, gr. et lat. Gv., sumtibus Io. de Tournes. —— Cum figg. 12 *Gr.*

1632, 8. Aesopi fabulae, gr. et lat. Acced. Ranarum et Murium pugna, Homero olim adscripta. LB., ex off. I. Maire. —— *V.* 1626.

1644, 8. Aesopi Fabulae, graece. Vt. —— Cum figg. 16 *Gr.*

1649, 8. Aesopi Fabulae, gr. et lat. Arnhemiae.

1653, 12. Aesopi Fabulae, Gr. et Lat. Amst.

1653, 8. — gr. et lat. Monasterii. —— *V.* 1612.

1657, 8. Aesopi Fabulae, cum Batrachomyomachia, gr. et lat. Londini. Excudebat Roger Daniel.

1660, 8. Mythologia Aesopica *etc.* Frcf., apud Ch. Gerlach et Sim. Beckendorf. —— 20 *Gr.* Ex *Burmanni* sententia in eiusd. Catalogo, cui alii consentiunt, tantum titulus est mutatus. *V.* 1610.

1672, 16. Aesopi Fabulae Graecolatinae in usum scholae Etonensis. Ld.

1679, 12. Aesopi Fabulae, gr. et lat. Ld.

1682, 12. Mythologia Aesopica (*Aesopi et Babrii fabulae*), et *Cebetis* Tabula, gr. lat. in usum scholae Etonensis. Ld. —— *V.* 1749.

1685, 12. — gr. et lat. Ultraj. —— Cum figg. lign. et cum *Aviani* fabulis atque Homeri Batrachom.

1689, 8. — Subnexa est expositio germanica. Hmb.

1689, 8. — Lps. —— Sic Catalogus Bibl. Upsal. (1814, 4.) P. t. p. 9 s. v.: *Aesopus.*

1703, 8. — gr. et anglice. Ld.

1709, 12. Aesopi Fabulae Gr.-lat. CCXVIII. secundum editionem Gbr. Braccii. Ld.

1709, 8mai. Aesopi fabulae, gr. et lat., ex optimis Exemplaribus quam correctissime in lucem editae, cum aliis opusculis. Vt., ap. At. Bortoli. —— Cum figg. Opuscula indicata iam in prioribus editionibus, quas videas, sunt hic quoque contenta.

1714, 12. Aesopi Fabulae, gr. et lat. Romae, Salvioni.

1715, 8. Aesopi fabulae, gr. et lat. Romae. —— Rep. 1727.

1716, 8. Fabulae Aesopiae ex editione Neveleti, ad fidem codd. mss. recognitae et a variis latine conversae. Accedunt multae, partim e Fabulatoribus erutae. Praefigitur Vita Aesopi per Cl. G. Bachetum. Ox.

1718, 8. ΜΥΘΩΝ ΑΙΣΩΠΕΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ. Fabularum Aesopicarum Col-

lectio, quotquot graece reperiuntur. Accedit Interpretatio Latina cura Mariani (i. e. *I. Hudsonii*) Ox., e theatro Sheldon. Impensis I. Basket. —— Multo emendatior *Neveleti* editione, sed vitiose typis descripta. Rep. 1741.

1727, 8. — Vt. —— *V.* 1715.

1734, 8. — cum notis et indice A. Reineccii. Lps., Weidmann. —— 4 *Gr.*

1736, 8. Le Favole Greche d'Esopo volgarizzate in Rime Anacreontiche Toscane da Angiol Maria Ricci Lettore di Lettere Greche nello Studio Fiorentino. Con alcune Operette del Medesimo, utili per lo studio della Lingua Greca all' Illmo e Rever.^mo Monsig.^re Francesco Maria Riccardi Protonotario Apostolico. In Firenze. L'Anno MDCCXXXVI. Nella Stamperia di Sua Altezza Reale Per li Tartini, e Franchi. Con licenza de' Superiori. Ad instanza di Girolamo Bolli Librajo dalla Condotta. —— Textus graecus praecedit versionem, quae est maximi in Italia aestimata, ut *Paitoni* in *Biblioteca* etc. T. II. p. 39 his verbis: „Questa è la più bella traduzione, che sia mai uscita in Italiano delle Favole; nella quale dopo la dedicatoria del traduttore segue un suo *Ragionamento sopra Esopo, le di lui Favole, e la presente traduzione.*" refert. Sequitur Vita Aesopi italice conscripta; et: „Indice delle Favole (CXCIX) per alfabeto." Illae modo fabulae *Aesopi* quae Maximo Planudi adscribuntur, exhibentur; quas ad calcem *Phaedri* et *Avieni* fabulae, deinde opuscula *Riccii* sequuntur.

1737, 12. Αισωπου Μυθοι. Aesopi fabulae. Le Favole d'Esopo volgarizzate in Rime *etc.* Greca. Prima edizione Veneta, nella quale s'è aggiunto il testo Latino, e s'è posto il Toscano in faccia al Greco. In Venezia, MDCCXXXVII. Per Domenico Tabacco. Con licenza de' Superiori, e Privilegio. —— Repetita praecedens editio, omissis epistola dedicatoria, et epistola *Bolli*. Index ad calcem operis est rejectus.

1741, 8. Μυθων Αισωπειων συναγωγη. Fabularum Aesopicarum Collectio, quotquot Graece reperiuntur, accedit interpretatio latina. Exemplar Oxoniense de a. 1718 emendavit; Vitam Aesopi latinitate donatam adiecit; ac praefatus est I. Gf. Hauptmann. Lps., impensis Martini (deinde Fritsch, nunc Hahn). —— 1 fig. titulo praefixa, 23 *ff.*, 343 pp. et 4 *ff.* indicem continentia. 18 *Gr.* Continentur 361 fabulae, et versio lat. gallice per *Bachetum de Mezériacum* conscriptae vitae Aesopi.

1741, 8. Fabulae Aesopicae cum I. Hudsoni suisque annotationibus edid. I. Mch. Hensinger. Isenaci et Lps. —— *Hudsoni* contextus est emendatus ad codd. mss. August. Adiectae sunt notae criticae copiososque Index. Tantum 149 fabulas complectitur editio. *V.* 1756.

1747, 8. Αισωπου βιος και μυθοι. Aesopi vita et fabulae, cum aliis opusculis. Gr. et Lat. Venetiis. —— 16 *Gr.*

1755, 12. — gr. lat. Etonae.

1756, 8. Αισωπου Μυθοι Fabulae Aesopicae graecae, quae Maximo Planudi tribuuntur, ad veterum libror. fidem emendatas, cum Jch. Camerarii interpretatione latina, I. Hudsonii suisque adnotationibus et indice omnium verborum edid. I. Mch. Hensinger. Isenaci et Lipsiae, sumtu Griesbachii. —— 19 *ff.* praefixa, 226 pp. 80 *ff.*: Index. 14 *Gr.* Tantum titulos editionis a. 1741 *ib.* est mutatus.

1757, 12. Fabulae Aesopi ac Phaedri selectae, gr. et lat. Genevae.

1760, 8. — gr. et lat. Venetiis.

1769, 8. Μυθων Αισωπειων συναγωγη. Fabularum Aesopiarum collectio ad exemplar Hudson. recs. indicemque adiecit Ch. A. Kriegel. Lps., ap. Langenheimium. —— VIII, 192 pp. et 45 *ff.*: Index, et 3 *ff.*: Errata et Addenda.

1771 (*nec* 1770), 8. Αισωπου μυθοι Fabulae aesopicae graecae, quae Maximo Planudi tribuuntur. Ad Veterum librorum fidem emendatas I. Hudsoni suisque annotationibus illustratas atque indice verborum locupletissimo instructas edid. I. Mch. Hensinger. Editio auctior et emendatior curavit et praefatus est Ch. Adf. Klotzius. Isenaci, Griesbach. —— 22 ff., 120 pp., 84 ff. indices. Rep. ex ed. 1741 *ib.*, omissa autem latina versione, ut seq., sed emendata ad codd. mss. Gothanus et Augustanus, veteresque editiones. *V.* 1776 et 1799.

1776, 8. — Isenaci. —— *V.* antea 1776, et eadem est cum eodem titulo. *Volgerus*, praef. p. XIII., impressionem furtim negligenterque factam huius editionis extitisse suspicatur.

1780, 8. Aesopi Fabularum, quotquot graece exstant, collectio graecolatina. Bs., Schweighaeuser. —— Editio in usum scholarum. 1 *Th.*

1781, 8. Μυθοι Αισωπειοι. Fabulae

Aesopiae, graece. Recs., varias lectiones, notas et indicem addidit I. Ch. Gli. Ernesti. Accessit dissertatio de fabula Aesopia. Lps., Weidmann. —— XXXII, 218 pp. et 15 *ff.*: Index verborum et phrasium. Continet 296 fabulas. Adhibuit in textu constituendo editionem principem reliquasque optimas.

1783, 12. Aesopi Fabularum libri V, cum notis edidit Gbr. Brotier. Parisiis.

1785, 8. Aesopi Fabulae. Edid. L. H. Jakob. Hl., Orphan.

1785, 8. — gr. et lat. Etonae.

1787, 8. Aesopi Fabulae. (*Graece edid. Appelberg.*) Lund.

1789, 8. — edid. Anders. Wirceb., Rienner. *Tom. II.* —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

1789, 8. Aesopi griech. Fabeln nach d. Plane des Gedickischen Lesebuches bearbeitet u. m. e. gri.-deutsch. Wörterb. versehen für d. ersten Anfänger der 2n Klasse der lat. Schule zu Glückstadt, herausgegeb. v. N. Mth. Ludwig. Gtt., Dieterich. —— 160 pp.

1790, 8. *Αισωπου Μυθοι.* Aesopi Fabeln, m. erklär. Anmerkk. u. e. gri.-deutsch. Wortregister für Schulen, herausgegeb. v. J. Dv. Büchling. Hl., Hendel. —— 209 pp. 14 *Gr.* *V.* 1799 ed. n.

1792, 8 mai. — emendav. Deshillons. Mannh., Löffler. *Voll. III.* —— Cum figg. 3 *Th.* 14 *Gr.*

1797, 8. Les trois Fabulistes. *Esope, Phèdre*, et *Lafontaine.* Par Champfort, Sélis et Gail. En regard texte grec et latin. Paris. *Voll. IV.* —— 12 *fr.*, *ch. memb.* 48 *fr.* *Aesopi* fabulis interpretatio latina, et *Phaedri* fabulis interpretatio gallica est adiecta.

1799, 8. *Αισωπου Μυθοι.* Fabulae Aesopicae graecae. Cum Adnotationibus I. Hudsoni et I. Mch. Hensingeri. Accessit Index omnium vocabulorum, quae in Aesopi fabulis leguntur. Editio nova. Lps., ap. Sommer. —— CXX, 160 pp. (sic indicat *Repertorium Ienense*, II. no. 316 ex *Gutsmuths* Bibl. 1801. I. 41—42) Ipse vidi exemplar complectens 1 *f.* titulum, 120 pp. textum, et 84 *ff.* Indices continentia. *Gf. H. Schaefer* edidit. 12 *Gr.*

1799, 8 mai. *ΑΙΣΩΠΟΥ μυθοι*, Aesopi Fabeln, mit erklär. Anmerkk. u. e. gri. deutsch. Wortregister. Für Schulen herausgegeb. v. J. Dv. Büchling. Zweite verb. u. verm. Aufl. Hl., Hendel. —— XVI, 223 pp. 14 *Gr.* Laudatur in ephem.: *ObDLZ.* 1800, t. 126 — 129. *V.* 1790 et 1821.

1800, 4 mai. Aesopi fabulae gr. et lat. Parmae, Bodoni. —— Contextum 149 fabularum continet. 6 vel 8 exx. *in-fol.* extant.

1803, 8 min. Ésope en trois langues, ou Concordance de ses fables Avec celles de Phèdre, Faerne, Desbillons; de Lafontaine, et autres célèbres Fabulistes françois. A Paris, Chez Leprieur, Libraire, rue St. Jacques, près St.-Yves. An. XI — 1803. —— XVI, 368 pp. Ipse vidi.

1809, 8. *ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.* Fabulae Aesopiae, quales ante Planudem ferebantur, ex vetusto codice Abbatiae Florentinae nunc primum erutae, Latina versione notisque exornatae cura ac studio Francisci de Furia, Bibliothecae Laurentianae ac Marucellianae Praefecti, et literarum Graecarum publ. Prof. Florentiae. *Partt. II.* —— XXII, 315; IV, 286 pp. Iam antea *Montfaucon* in *Diario Italico* ex hoc codice msto XX fabulas depromptas publicaverat; *De Furia* autem codicem accuratius in prolegomenis descripsit. Ut censor huius editionis in ephem. litt. Jenens. 1810, no. 284, p. 471 adnotat, lacuna in historia fabularum aesopicarum magna extat inde a *Festo Avieno* usque ad recentiores fabulistas; praecipueque C y r i l l i episcopi saepe typis excusa imo in germanicum sermonem conversa fabularum collectio, quae minime est spernenda, commemorari debuerat. Accurata auctoris, editionumque illius collectionis notitia data est in *Magasin encyclopédique*, 1806, T. II. p. 17—38. Saeculo decimo sexto versibus similiter excuntibus illam Cyrilli fabularum collectionem *Xylander* convertit sub titulo: *Spiegel alter Weisheit.* Ut *Ioh. de Müller* in epistola quadam (v. eiusdem opusculorum collectionem. *Tb.*, *Cotta* 1811, 8. T. VI. p. 472) adnotavit, in bibl. Vindob. nonnulli codd. msti adservantur, ubi quoque, illum Cyrillum, qui evangelium gentibus Slavorum offerebat, auctorem esse putat. Ceterum inter fabulas 423 hic contentas, 235 primum ex mstis codicibus prodierunt. In ch. m. 20 exemplaria, et 10 in ch. max. extant. Auctior repetita est 1810. Crisin *v.* in *Museo crit. Cantabr.*, T. I. p. 408 — 415.

1810, 8 mai. *Μυθων Αισωπειων Συναγωγη. Φιλοτιμω δαπανη των Αδελφων Ζωσιμαδων, παιδειας ένεκα των την Ἑλλαδα φωνην διδασκομενων Ἑλληνων. Ἐν Παρισιοις ἐκ της τυπογραφιας* I. M. *Εβεραρτου. ͵αωι.* —— Cum figg. LXIV, 515 pp. 15 *fr.* Praefixa est Aesopi imago ex illae Albaniae protome ex-

pressa. A pag. 412 — 442, scholia neograece conscripta leguntur, quae p. 443 — 458 tabula comparativa sequitur. Editor fuit *Ad. Coray.* Pertinet ad eiusdem: *Παρέργων ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης*, Vol. II. In ch. m. quoque. *Babrii* fabulae omnino fere metris suis restituit. Furiae recensio quam substravit pluribus locis emendavit; attamen plenior quam illa, continentur enim hic 426 fabulae. Conf. censuram in ephem. litt. Jenens. 1811. no. 87.

1810; 8 mai. *Αἰσώπου Μῦθοι.* Fabulae Aesopicae Graecae, quae Maximo Planudi tribuuntur. [*Ex rec. I. Mch. Heusingeri*] cum Io. Hudsoni et Io. Mich. Heusingeri notis atque indice verborum locupletissimo. Edit. nova, multo emendatior, auctaque supplemento fabularum et notarum. (*Cura Gf. H. Schaeferi.*) Lps., ap. I. Sommer. —— LXVI, 268 pp. 1 *Th.* *V.* 1799 et 1818.

1810, 8 mai. — *Ib.* —— Sine notis. 14 *Gr.*

1810, 8 mai. Fabulae Aesopiae, quales ante Planudem ferebantur, ex vetusto codice Abbatiae Florentinae nunc primum erutae, vna cum aliis partim hinc inde collectis, partim ex codd. depromptis, latina versione, notisque exornatae, cvra ac studio Fr. de Furia. Lps., sumptibus Weigeli. —— CCL, 172 pp. Textum graecum contin., 180 pp. vers. lat. compreh., 164 pp. notas, indicem et Corrigenda et Addenda complectentes. Indicem copiosissimum *C. E. Cph. Schneider* adornavit. Huic ex editione originali 1809, conscio autore, repetitae editiuni plus accesserunt: *„Prolegomena editoris, Fabricii notitia litteraria, Tyrwhytti diss. de Babrio, Huschkii diss. de Archilocho, Bentleii diss. de Aesopo, atque Index graecitatis.* 3 *Th.*, ch. scr. 4 *Th.*, ch. memb. 7 *Th.* *V.* seq.

1810, 8 mai. — graece (*Ex rec. Furia, c. praefat. eiusque notis.*) Lps., Weigel. —— Omissa est lat. versio. Eadem ac antecedens. 1 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.* 4 *Gr.*

1810, 8. *Αἰσώπου Μῦθοι.* Fabulae Aesopicae a Francisco de Furia, tum primum e codd. editae, tum aliunde collectae. In usum scholarum. Notas criticas et indicem graecitatis adiecit C. E. Cph. Schneider. Lps., ap. Weigel. —— IV, 172, 115 pp. 16 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 4 *Gr.* Magni sunt aestimandae uutae criticae, quae ad a *Furia* et *Coray* textum constitutum respiciunt. In his praecipue editiunibus priuribus collectiunibus, iisque quae *Tyrwhittus* ex codice mstn Bodleiano et Suida collegit, sunt usi. Index alius est quam in priuribus editionibus.

1811, 8. — gr. et lat. Arg., Levrault. —— 18 *Gr.*

1811, 8. —— *V.* infra *Versiones italicas.*

1811, 8. *Αἰσώπου Μῦθοι.* Die Fabeln des Aesop. Zum Gebrauch der Schulen m. zweckmäss. meist grammat. Anmerkk. u. e. Griech.-Deutsch. Wortregister versehen von H. F. Mgn. Volger. Lpz., Weidmann. —— XXXVI, 215 pp. et 2 *ff.* 15 *Gr.*, ch. scr. 18 *Gr.* Insunt tantum fabulae, quae Maximo Planudi tribuuntur.

1812, 8. *Μῦθοι Αἰσώπειοι.* Fabulae Aesopicae e cod. Augustano nunc pr. editae, cum fabulis *Babrii* choliambicis collectis omnibus et *Menandri* Sententiis singularibus, aliquot etiam ineditis. Recs. et emendavit I. Glo. Schneider. Vrtsl., sumtib. Kornii. —— XVI, 224 pp. 16 *Gr.* Haec magni habenda editio 231 fabulas complectitur.

1816, 8. Fables d'Esope, en grec, en latin et en français. Paris. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

1818, 8. *Αἰσώπου Μῦθοι.* Fabulae Aesopicae, quae Maximo Planudi tribuuntur. Ex rec. I. Mch. Heusingeri. Cum ind. verborum locupletissimo. Ed. nova, multo emendatior. auctaque supplemento fabularum. In us. scholar. Cura Gf. H. Schaeferi. Lps., Sommer. —— 14 *Gr.* V. 1810 *ib.*

1820, 8. *Αἰσώπου Μῦθοι.* Fabulae Aesopicae, Graece, quae Maximo Planudi tribuuntur. Cum I. Hudsoni et I. Mch. Heusingeri notis, atque indice verborum locupletissimo. Ed. nova, multo emendatior auctaque supplemento fabularum et notarum. Cura Gf. H. Schaeferi. Lps., Sommer. —— LXVI, 268 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.*, ch. membr. 2 *Th.* 16 *Gr.* *V.* 1810.

1821, 8 mai. Aesop's Fabeln. M. e. Einleitung, grammat. u. erklär. Anmerkk. u. e. vollständ. gri.-deutsch. Wortreg. f. Schulen herausgegeb. von J. Dv. Buchling. Von neuem bearb. von G. F. W. Grosse. Hl., Hendel. —— XX, 260 pp. 20 *Gr.* *V.* 1790.

(1821,) 12. *F.* 1: Fabulae Aesopicae. Ad optt. librorum fidem accurate editae. *F.* 2: *Αἰσώπου Μῦθοι. συν πλειστῃ ἀκριβειᾳ στερεοτυπως ἐκδοθεντες.* Lps., Tauchnitz. —— 2 *ff.* praef., 190 pp. et 1 *f.* va-

cuum. *S. a.* 6 *Gr.* nunc 4 *Gr.*, ch. melior. 8 *Gr.* Iterata 1826.

1825—1826, 12. Fables d'Esope en grec, avec un dictionnaire de tous les mots, où l'on trouve les temps des verbes les plus difficiles; par *M.* J. M. E. (*Eberhart père*), professeur de l'Université. Paris, Maire-Nyon. —— 2 *fr.*

1826, 12. — *Ed. ster.* Lps., Tauchnitz. —— Correcte iterata editio a. 1821, signato anno.

1827, 8. Fabulae Aesopicae Gr. *etc.* Lps., Hartmann. —— Titulus novus a. 1810. Emendanda est notitia in *Beckii* Repertorio 1828, III. 1. p. 58 prolata, *Aesopi fabulas cum notis germanicis* Lps., 1827, 8. prodiisse et in ephem.: *ASchZ.* 1828, II. no. 83 indicatas esse; sunt: „*Phaedri fabulae Aesopicae.*"

Bb) *Delectus fabularum.*

1497 (nec 1487), 4 min. *Incipiunt praemissa Accursii epistola ad Turrianum* Aesopi Fabulae selectae, *gr. et latine*, *ex interpretatione Rynucii Thettali editae a Buno Accursio. In fine:* Regii Impressum per Dionysium bertochum Anno salutis MCCCCLXXXXVII. —— 38 *ff.*, c. sign. a—e. Repetitio mera est tertiae partis editionis principis. *V.* antea *Aa*) *α*) secundo loco indicatam editionem. Epistola praefixa, ut illius principium *Maittaire* in Annal. T. I. exhibet, sic incipit: „In superiore codice *(est editio supra indicata s. a.)*, ut nosti, imprimi curavimus Aesopi fabulas Graecis & litteris & verbis; subdidimusque earum interpretationem secundum Rynucium Thettalum virum mea sententia & doctum & disertum. Nunc vero, quo major liberis tuis ac facilior aditus sit ad utramque Linguam & Graecam & Latinam, quasdam electiores Fabulas, quae in communi sunt nostrorum hominum usu, ita singulatim in eisdem paginis informari curavimus, ut in eodem latere habeatur ex dextera parte Graecus, ex sinistra autem Latinus sermo. Hoc enim pacto verbum quasi verbo respondebit sine longa inquisitione *etc*

1581, 8. Fabulae aliquot Aesopi breves, faciles et jucundae, in scholarum usum nunc primum selectae. *Graece.* Antverpiae, ex Officina Christoph. Plantini 1581, 8. —— 28 *ff.* Sic *Goetz* in Memorabil. Bibl. Dresd. T. III. p. 262.

1603, 8. —— *V.* Aphthonius.

1606, 12. Aesopi fabularum selectarum partes duae, gr. et lat. Ingolst., Sartorius. —— Rep. 1695.

1622, — 1625, 8. Aesopi Fabulae selectiores, Gr. Lat. cum interpretatione et explicatione vocum. Paris., ap. Cl. Morel.

1634, 8. Aesopi fabulae selectiores, Graecè, cum Latinâ interpretatione et Grammaticâ vocum omnium explicatione. Paris., apud Ioan. Libert. M. DC. XXXIV.

1641, 12. Aesopi Fabb. selectiores cum vers. interlin. et vocum explicatione. Cadomi.

1641, 4. Aesopi fabulae gallice, graece et latine, una cum Scholiis in contextum graecum per J. Meslier. P. I. fabulae Aesopi selectiores Paris., ap. Rob. Fengé. —— Tantum 40 fabulae sunt selectae editaeque in usum scholarum.

1657, 8. Aesopi fabulae selectae. Lgd.

1663, 8. Aesopi fabb. selectae, gr. lat. Parisiis.

1669, 8. — selectae, gr. et lat. per J. Gezelium. Aboae. —— Rep. 1688.

1672, 12. Fabulae Aesopi Graecè & Latinè, nunc denuo selectae: Eae item, quas Avienus carmine expressit. Accedit Ranarum & Murium pugna, Homero olim asscripta: Cum elegantissimis in utroque libello Figuris, & utriusque Interpretatione, plurimis in locis emendata. Ex decreto DD. Hollandiae Ordinum, in usum Scholarum. Amstelodami, Apud Joannem Ravensteynium, Civitatis & Illustris Scholae Typographum Ordinarium, M. DC. LXXII. —— —— 158 pp. et 1 *f.* Bibl. sen. Lips.

1685, 12. LX fabulae Aesopi selectae, cum versione, paraphrasi et scholiis Georgii Sylvani. Londini.

1688, 8. —— *V.* 1669.

1695, 12. — Dilingae, Bencard. —— *V.* 1606.

1698, 8 mai. Fabularum Aesopicarum Delectus (*Graece et Latine; item Fabulae Hebraicae, et Arabicae selectae, ex Recensione At. Alsop*). Ox., e theatro Sheldoniano, excudebat I. Croke. —— Magni aestimanda editio, ut *Harton* dicit, neque sufficienter nota. Substrata est *Stanleii* recensio. Extant quoque in magna ch. exemplaria. Bibl. sen. Lips. *V.* infra) *hebraicas versiones.*

1711, 8. Aesopi Fabulae selectiores XL, gr. c. interpretatione interlineari. Ld.

1726, 8. Fabulae Aesopi gr. et lat., eae item, quas Avienus carmine expres-

sit. Accedit ranarum et murium pugna *Homero* asscripta. Cum figg. et utriusque interpretatione. Amst., Jansson. —— 16 *Gr.* Delectum fabularum continet, itaque saepe sub titulo: *Fabulae Aesopicae selectae* indicatur.

1727, 8. — fabulae selectae. Trj. ad Rh. —— Cum figg. ligneis.

1747, 8. Selectiores *Aesopi* Phrygis Fabulae; et *Luciani* Samosat. dialogi; *Isocratis* orationes duae ad Demonicum et Nicoclem; *Cebetis* Thebani tabula, nec non *Galeni* Perg. suasoria ad artes oratio, gr. lat. in usum scoticae inventutis. Edb. —— 3 *Th.* Iterata est 1767.

1767, 12. — Edb. —— *V.* 1747.

1776, 8. Aesopi fabulae XXIV. —— In collectione: Sylloge Sententiarum locorumque ex scriptoribus aliquot graecis ad exercitationes hermeneuticas accommodata a C. F. Specht. Hbp., impr. Stahel.

1776, 8. Aesopi fabulae XXXII cum notis. —— *V.* in: *Ἐκλογαι* s. Chrestomathia graeca *etc.* edid. F. And. Strath. (Qdlb., Biester.) p. 22—47. Iterata est haec collectio 1789, 1792 et 1801.

1789, 4. Fabulae Aesopicae (XXVIII) ex Msto Paris. no. 1277, graece et gallice cum notis gallice scriptis edid. M. de Rochefort. —— *V.* in Notices et Extraits des Mss. de la Bibl. du Roi, T. II. p. 687 sqq. Maxima earum pars inedita fuit.

1791, 8. — Ld. —— Haec est editio tertia, quae in Germania recusa prodiit a. 1797, et in Anglia, deinde saepius repetita est, ut 1814, editio nona. Editiones, mortuo *Dalzelio*, curaverunt *Iac. Tate* et *Gu. Dunbar*.

1791, 8 mai. Aesopi fabulae aliquot. —— *V.* infra s. v.: Antoninus *Liberalis*. I.

1797, 8. Aesopi fabulae (XXXI), graece, cum notis. —— In *Dalzelii* Collectaneis graecis minoribus, edid, I. Gf. Grohmann. (Lps., Baumgaertner.) p. 1 sqq. Rep. ex editione a. 1791.

1812, — 1813, 12. Choix de Fables d'Ésope, en grec, avec la version latine et l'explication des notes en français, divisé en 3 parties *etc.* Par Leroi. NE., augmentée d'une table des racines grecques, et enrichie de nombreuses corrections, par un professeur de l'Académie de Paris (*Janot*) P., Delalain. —— Rep. in seq., praeterea saepius iterata.

1818, 12. — P., Nyon. —— 1 *fr.* 50 *cent.* *V.* rep. 1823.

1822, 12. Choix de (XL) Fables, en grec, avec des racines des mots qui y sont contenus, suivis de leur table alphabétique, par M. Boulanger. NE., revue et corrigée par Ed. Prieur. Paris, Aug. Delalain. —— Iterata 1826.

1823, 8 min. — P., Destrez. —— 1 *fr.* 50 *cent.* *V.* 1812 et 1828.

1823, 12. Choix (*nouveau*) de fables d'Ésope, en grec, divisé en trois livres, et accompagné d'un dictionnaire raisonné des mots qui s'y trouvent. Par E. Lefranc. NE., stéréot. de Paroy et Durouchail. Paris, Lesage. —— Iterata 1827.

1824, 12. Fables choisies d'Ésope, en grec, expliquées en français, suivant la méthode des colléges, par deux traductions; l'une littérale et interlinéaire, avec la construction du grec dans l'ordre naturel des idées, et l'analyse grammaticale des mots grecs; l'autre, conforme au génie de la langue française, en regard du texte pur, d'après les principes de MM. de Port-Royal, Dumarsais, Beauzée, et des plus grands maîtres, avec des notes historiques, critiques et littéraires, et précédée de tableaux qui présentent succinctement ce qu'il y a de plus indispensable à connaître, dans les déclinaisons et les conjugaisons, sur la valeur des finales. Par MM. Boulanger. Paris, Aug. Delalain. —— 3 *fr.* 75 *cent.*

1825, 12. Aesopi selectae Fabulae, graece et latine. Avenione, F. Seguin. —— Eaedem fabulae continentur in delectu 1827.

1826, 12. —— *V.* 1822. 1 *fr.*

1827, 18. Fables choisies d'Ésope, suivies d'un Lexique grec-français, disposé de manière à pouvoir les expliquer avec facilité. NE., revue, corrigée avec soin, et augmentée des racines des mots qui sont contenus dans ces fables et de leur table alphabétique. Lons-le-Saulnier, Escalle. —— *V.* 1825.

1827 — 1828, — Paris, Belin-Mandar et Devaux. —— 1 *fr.* 80 *cent.* *V.* 1823.

1828, 12. — Deuxième édition. P., Nyon. —— 1 *fr.* 50 *cent.* *V.* 1823.

1828, 12. Selectae ex Aesopo Fabulae, ad optimarum edd. fidem recensitae; accedit vocabulorum lexicon, ad usum scholarum. Paris., apud Hachette. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

a) Sine l. et a. notitia.

—, 4. *F.* 1 *a*: Iuuet et prosit *etc. In fine*: FINIS. ‖ — Deo Gratias Amen. 19 *ff.* 29 lin. Conf. *Dibdini* Bibl. Spencer. t. 243 sq.

—, 4. *F.* 1 *a*: Actores octo libros subscriptos continentes videlicet CATHONIS faceti. THEODVLI de contemptu mundi floreti. ALANI de parabolis. Fabularum ESOPI. Thobiadis. *F.* 1 *b*: Editoris Joannis Vincentii Metulini praefatio. *F.* 2 *a*: Catonis liber incipit. *Hunc f.* 7 *a excipit*: Facetus. *F.* 16 *a*: incipit liber Theoduli. *Hunc excipit f.* 51 *a*: Alanus. *F.* 61 *sequuntur*: Fabulae Esopi. *F.* 77 *b*: In libro qui thobias matthei vimlocinensis intitulatur Prologus feliciter incipit. *In fine f.* 115 *b*: Thobie liber finit feliciter. *Infra symbol. typogr.* — Char. goth., c. *sign.* et litteris initial. ligno incisis. Sic *Panzer* in Annal. T. IV. p. 77.

—, 4. Aesopi Fabulae carmine lat. redditae cum morali commeuto. — 62 *ff.* 25 lin. S. *l.* et *a.*, *sign.*, *cust.* et *num.* Fortasse impressa *Coloniae*, *Ioh. Guldenschaf*

—, 4. *Sine titulo incipit*: (g) RECIA disciplinarum mater et arcu inter caeteros *etc. Deinde incipit*: Fabula prima. *In fine f.* 63: AMEN. — S. *sign.*, *cust.* et *num.* Textus fabularum litter. missal. min. Commentar. litt. goth. minusc.

—, 4. Aesopi Vita et fabulae latine per Rymucium Thettalum. *In fine*: Aesopi Fabule per Rinucium Thettalum traduct. Verum quoniam ab eo nulla (?) fuerunt praetermissa: fortassis quia grecus eius codex esset minus emendatus, Ego Bonus accursius Pisanus: eadem in ea omnia correxi et emendavi. — Cum *sign.* Char. rom. Fortasse *Mediolani* non multo ante 1480 impressa.

—, 4. Vita Aesopi latina per Rynutium facta ad reuerendissimum patrem et dominum Thomam tituli Sancte Susanne. presbiterum Cardinalem hodie Nicolaum Papam quintum feliciter incipit. *In fine*: Vita Esopi cum suis fabulis per Rynutium e greco iu latinum translata finit feliciter. — Laus Deo. — Registrum. — 66 *ff.* Sine *sign.*, *cust.* et *num.* Char. *Barth. Guldinbeckii.* Praecedunt Praefationes ad Nicol. V., Laur. Lavinam, et Ant. Cerdanum.

—, 4. Aesopi Fabulae cum moralitatibus. — 62 *ff.* Char. goth.

—, 4. *F.* 1 *a char. goth.*: Esopus moralisa ‖ tus cum bono com ‖ mento: et glosa (?) in ‖ terliniari. *F.* 1 *b*: Registrū conteuto, in hoc libello. *F.* ij *a* (*sign.* Aij): (g) Recia disciplinarum mater et ‖ *etc. In fine*: AMEN: — 36 *ff.* Char. rom. Cum *sign.* et *num. ff.*

—, 4. *F.* 1 *a*, 12 *lin. prooemium. Deinde versus*: Ut iuvet et prosit. *F.* 62 *a explicit versio*: Fabula declarat datq; quod intus habet. *Opus totum explicit* 63 *a*: et vnus viuit et regnat in secula seculorum, AMEN. — 63 *ff.* Vetustissimo char. goth. expressa. Unicuique fabulae explicatio prosaica est subiecta.

—, 4. *Aesopi vita f.* 1 *a* (*sign.* Aii) — *f.* 27 (*sign.* D. 4). *Fabulae ipsae implent ff. al.* 28 *a* (*sign.* a) — 47 *a* (*sign.* c 4). *In fine*: Explicit liber esopi. Deo. Gratias. Amen. — 45 *ff.* Fortasse *Venetiis* impressa.

—, 4. *F.* 1 *a*: Magnifico domino Laurentio lauina Rynuncius fe ‖ licitatem. *etc. Hanc epistolam excipit alia. F.* 2 *a*: VITA ESOPI LATINA ‖ per Rynuntium facta ad Reue- ‖ rendissimum patrem & domi ‖ num dominum Thomam ti- ‖ tuli sancte Susanne presbiterū ‖ Cardinalem hodie Nicolaum ‖ papam quintū feliciter incipit. *F.* 22 *b*: Vita Esopi finit feliciter. ‖ Sequuntur fabule. *F.* 23 *a continet registrum. F.* 24 *a*: VITE ESOPI COMMEN- ‖ tarium super fabulis instar argu- ‖ menti incipit. *F.* 44 *b*: Vita Esopi vua cum suis fabulis ‖ per Rynuutium e greco in latinu͞ʒ. ‖ — Finis. — 44 *ff.* 33 lin. Char. rom. S. *sign.*, *cust.* et *num.*

—, 4. *F.* 1 *a*: HIC INCIPIT LIBER MAGISTRI AESOPI. *In fine*: DEO GRATIAS AMEN. — 15 *ff.* c. *sign.* Char. lat. Continet 66 fabulas.

—, f. Aesopi Fabulae latine Rinucio interprete. — Cum figg. ligno incisis. *V. Dibdini* Bibl. Spencerianam I. 246.

—, f. Aesopi Fabulae latine Rinucio interprete. — Cum figg. ligno incisis. Sic *Maittaire* in Annal., T. I. p. 752.

—, f. Aesopus, latine. — Versio haec oratione ligata figg. ligno incisis est ornata. Char. sunt rotundi, characteribus gothicis similes, *Ioannis Zaineri Ulmae.* Figurae eiusdem generis. Additus est commentarius. Splendidissimum exemplar reperit *Dibdin* Parisiis in bibliotheca

regia; v. eiusdem librum: Voyage bibliographique, traduit de l'anglais. (Paris, 1825, 8.) T. III. p. 313.

—, f. Aesopi Fabulae latine; Vita Aesopi fabulatoris clarissimi e graeco latina per Rimicium facta ad reverendum patrem dominum Anthonium tituli sancti Chrysogoni Presbyterum Cardinalem: cum fabulis Aviani.

— f. min. *F.* 1 *a vacat. F.* 1 *b figura Aesopi lign. incis. F.* 2 *a:* Vita Esopi fabulatoris clarissimi e greco || latina per Rimicium facta ad reuerēdissimū || patrem dominū Anthoniū Tituli sancti Chri || sogoni prespiterum (?) Cardinalem. *F.* 25 *b:* Vita, quam excipit || Registrū fabularū Esopi. in librū primū. *et explicit f.* 26 *a*, *continuo sequitur:* Prologus metricus in Esopum. *Sunt sex disticha, et terminantur f.* 26 *b lin.* 7. *Deinde icon et prologus:* (r) Omulus tyberino filio *etc. F.* 27 *a* (*sign.* d iij): Incipit fabularum liber primus || Fabula prima De gallo et iaspide. *F.* 73 *a finiunt fabularum libri IV. F.* 73 *b:* Fabule Esopi antique extranagantes dicte sequuntur. *F.* 89 *b hos excipit:* Registrū fabularū p̄dictarum extrauagantiū. *quod explicit f.* 90 *a. Ibidem:* Sequūtur fabule noue esopi ex translatiōe remicij. *F.* 98 *a lin.* 12: Registrū fabularū predictarū q̄s remicius trāstulit. *Eodem f. b lin.* 10: Sequuntur fabule auiani quarum reegistrum (?) post sub- || iungitur. *F.* 111 *b lin.* 5: Fabularū Auiani antedictarum Registrum sequitur. *F.* 112 *a incipiunt fabulae variae, ad quarum calcem f.* 129 *b:* Finis diuersarū fabularū. —— Char. goth. 129 *ff.* 34 — 36 lin. et sign. Cum figg. quoque ligno incisis. Aesopi fabulae sermone soluta et ligata sunt expressa. Sic *Hain*, in Repertorio bibliographico Vol. I. P. I. no. 326. Aliam ot primo aspectu videtur, sed quae est plane eadem editio, enarrat idem *ib.* no. 325 ex *Panzeri* Annalibus, T. 1. p. 135, no. 229. Fortasse *Aug. Vindel.* ex offic. *Ant. Sorg.* prodiit.

—, f. min. *F.* 1 *a vac. F.* 1 *b Aesopi icon. F.* 2 *a:* Uita Esopi fabulatoris clarissimi e greco latina per Rimucium fa- || cta ad reuerendissimū Patrem dominū Anthoniū tituli sancti Chry || sogoni preshiterum Cardinalem. *F.* 21 *a vitam excipit:* Registrum fabularum. Esopi. in librum primū. *F.* 21 *b incipiunt fabulae Aesopi, expliciuntque f.* 67 *a* (*sign.* k iij): Finit quartꝰ. Esopi nec plures eiꝰ libri ueniuntur licet plures eiꝰ || fabule adhuc reperte sint, quarum alique sunt consequenter posite. *Sequuntur extravagantes, quae expliciunt f.* 80 *a* (*sign.* m ij). *F.* 80 *b:* Seqūtur fabule none Esopi ex translatione (?) remicij. *F.* 86 *b tabula fabularum, quam f.* 87 *a excipiunt fabulae Aviani. F.* 100 *a* (*sign.* p ij): Fabularum Auiani antedictarum Registrum sequitur. *F.* 100 *b sequuntur fabulae diversae. F.* 114 *b:* Finis diuersarum fabularum. —— 114 *ff.* Char. guth. *sign.* et cum figg. et litteris init. ligno incisis.

β) *Sine a. notitia.*

—, 4. *In fine:* Egregium Esopi librum feliciter istum || Petrus Leuet parisea impressit in urbe. —— Circa a. 1487.

—, 4. Aesopus grecus per Laurentium Vallensem traductus. Daventrie per Jacobum de Breda.

—, 4. Esopus grecus per Laurentium Vallensem traductus. *Sunt subiecta 4 evangelistarum symbola. In fine:* Aesopus grecus per Laurentium vallensem traductus finit. Antwerpie per me go. (*Gottfridum*) bac. —— 6 *ff.* Char. goth.

—, 4. Esopus grecus per Laurentium Vallensem traductus. *In fine:* Explicit Esopus: qui dicitur esse latinam || In linguam versus. Verba velut resonant. || Antverpiae per me Henricum eckert de Homberck. —— 12 *ff.* Char. goth. Complectitur 33 fabulas elegiaco metro et soluto sermone expressas.

γ) *Sine l. notitia.*

1487, 4. Aesopus cum commento. MCCCCLXXXVII.

1488, 4. Aesopus cum commento. *In fine:* Inppressus per me Gerardum Leeu. —— Impressus *Antverpiae*. In libro: A Catalogue of the library of G. Hibbert. (Lond., 1829, 8 mai.) p. 8. no. 160 sic indicatur haec editio: *Aesopi Fabulae Latinè, cum suis Moralisationibus pulcherrime appositis.* Reliqua ot in notitia data.

1489, 4. *F.* 1 *a:* Esopus moralisatꝰ || cum bono cōmento. *F.* 1 *b:* ( ) Recia disciplinaꝰ mater et artiū inter ceteros q̄s *etc. F.* 42 *a:* Finit Esopus fabulator preclarissimꝰ. cuꝫ suis moralizationibꝫ || ad nostri instructionē pulcherrime appositis. Impressus Anno salutis.

M. CCCC. lxxxix. decimo Kalendas Aprilis. —— 42 *ff.* c. *sign.* Char. goth. maiusc. et minusc.

1489, 4. *F. 1 a:* Esopus moralisatus || cum bono cōmento. *F. 1 b:* ( ) Recia disciplina4 mater t artiū inter ceteros °qs || *etc.* *F.* 32 *a:* Finit Esopus fabulator preclarissimꝰ. cū suis moralizatiōribꝰ || ad nostri instructionē pulcerrime appositis Impressus Anno salutis. M. CCCC. lxxxix. decimo Kalendas Augusti. —— 32 *ff.* (*Hain*, in *Repertorio Bibliograph.* no. 305) c. *sign.* A — E 4. Char. goth. maiusc. et minusc. *Freytag* in *Adparatu litterario*, T. I. p. 62 sqq. describit iam hanc editionem, sed numerat 33 folia, ut *Ebert* in Lexico bibliograph. no. 235. Continet 61 fabulas *Anonymi Neveleti*, cum ipse *Neveletus* in editione sua 60 tantum evulgaverit e codice palatino. Istae fabulae in aliis editionibus antiquioribus in duas, in aliis in tres libros digestae conspiciuntur. In nostra vero editione locum non habet illa distinctio, neque a *Neveleto* idcirco admissa est, ut dicit (*v.* p. 673 ed. sua) his verbis: „haec distinctio, cum neque in Msto palatino neque in editione alia compareat, a Rimicio quodam, qui has fabulas soluta oratione latina pariter et germanica vertit, factam arbitror. Verisimile quippe non est libellum huncce tam exiguum, in ????? dua partitam ab auctore fuisse."

1490, 4. *F. 1 a:* Esopus moralizatus || cū bono commēto. *F. 1 b:* ( ) Recia disciplinarū || *etc.* *F.* 38 *a:* Asopus (?) fabulator preclarissimus cum suis moralizationibus ad || nostri instructōem pulcherrime appositis Impressus Anno salutis. M. CCCC. xc. in profesto Bartholomei finit. (*Coloniae*, *Quentel.*) —— 38 *ff.* c. *sign.* Char. goth. maiusc. et minusc. *Dronke* opinionem suam, hunc librum *Daventriae*, *per Iac. Bredam* esse impressum, mutavit in ephem. litt. Ienens. 1831. no. 151, p. 244.

1491, 4. Esopvs moralizatus cum bono cōmento. *Haec f.* 1 *a.* *In fine f.* 38 *a:* Asopus (?) Fabulator praeclarissimus cum suis Moralizationibus ad nostri Instructionem pulcherrime appositis impressus anno Salutis nostrae M. CCCC. XCI. sexto ydus Octobris. —— *Coloniae*, *Quentel* impressit, ut *Dronke* ibidem edicit.

1492, 4. *F. 1 a:* Esopus moralisatus || cum bono cōmento. *F. 1 b:* ( ) Recia disciplinarū || *etc.* *F.* 36 *a:* Esopus fabulator p̄clarissimus cum suis moralizationibꝰ ad nostri || instructōnem pulcherrime appositis impressus anno salutis nostre M || CCCC. xcij. tercio kalendas Octobris. —— 36 *ff.* cum *sign.* et pagg. num. Char. goth. maiusc. et minusc.

1494, 4. Esopus moralisatus || cum bono cōmento. *Sic f.* 1 *a.* *Infra icon magistri cum duobus discipulis, et inscriptione:* Accipies *etc.* *F. 1 b:* ( ) Recia disciplinarū || *etc.* *F.* 36 *a:* Esopꝰ fabulator pclarissimꝰ cū suis moralizationibꝰ ad nostri istructō || nē p̄ulcherrime appositis Impressus anno salutis nostre. M. CCCC. xciiij. —— 36 *ff.* Char. goth. *Henrici Gran*, *Hagenoae.*

1497, 4. Esopus moralisatus cum bono commento et glossa interlineari. *In fine:* Esopus fabulator preclarissimus cum suis moralisationibus ad nostri instructionem pulcherrime appositis impressus anno salutis nostre MCCCC. XCVII. —— Char. goth.

1497, 4. Esopus moralisatus || cum bono cōmento. *Haec cum icone magistri et duorum discipulorum, et inscriptione:* Accipies *etc. f.* 1 *a.* *F.* 2 *a* (*sign.* a ij): (g) Recia disciplinarꝫ || *etc.* *In fine f.* 39 *a:* Esopꝰ fabulator pclarissimꝰ cū suis moralisatōibꝰ ad nr̄i instructōꝫ || pulcherrime appositis.. Inp̄ssus āno salutis nr̄e. M. cccc. xcvij. —— 39 *ff.* cum *sign.* Char. goth. maiusc. et minusc. Fortasse impressa *Coloniae per Henr. Quentell.*

δ) Cum a. et l. notitia.

1461, f. min. *F. 1 a icon. xyl. Infra:* Eins mals ein affe kam gerat *etc.* *F.* 88 *b:* Zu bamberg dies puchleyn geendet ist. Nach der gepurt vnsers herren ihesu crist Do man zalt tausend vnde vierhundert iar Vnd ym ein vnd sechzigsten das ist war An sant valenteins tag Got behüt vns vor seiner plag. Amen. —— 8 *ff.* 25 lin., cum 101 figg. ligno incisis. Char. goth. min. s. *sign.*, *cust.* et *num.* Nec recte divisit *Hain* in *Repertorio bibliographico* Vol. I. P. I. no. 8578 huius subscriptionis versus. Insunt quoque Aesopicae fabulae. Iterum illam collectionem fabularum ediderunt *Bodmer* et *Breitinger*: *Fabeln aus d. Zeiten der Minnesänger.* Zürich, 1757, 8. *V. Lessingii* Beiträge zur Gesch. u. Litt. I. p. 3 sqq.

1473, 4. Phrigi Aesopi philosophi moralitas e Graeco in Latinum traducta. *In fine:* M. CCCC. LXXIII. inpressus libellus Rome in domo nobilis viri Ioannis

Philippi de Lignamine Messan. s. d. n. familiaris anno eius tertio sexta mensis Novembris. —— Usque ad tempura *Lairii*, qui vidit exemptar apud Camaldulenses in Tuscia (*v.* eius Ind. I. p. 322), penitus incognita editio. *Hildebertus* eam in lucem edidisse dicitur, *v.* ephem. litter. Jeneus. 1812, II. nu. 34. p. 268 sqq., quem quoque nonnulli auctorem fabularum *Anonymi Neveleti* habent, conf. *Freytagii* Adparatum litter. T. I. p. 62 sqq.

1474, 4. Uita Esopi fabulatoris clarissimi e greco latina per Rimicium facta ad Reuerendissimum patrem dnm Antonium tituli sancti Chrysogoni presbiterum Cardinalem. Et primo prohemium. — Nouas nimirum merces. Reuerendissime pater, sed haud ignaua opum pondera, nuper e Graecia in Latinm conuexi. vitam scilicet Esopi fabulatoris clarissimi, ac eius fabulas, quotquot ad manus meas usque peruenerunt. *etc.* *Sic f.* 1 *a.* *F.* 2 *b post argumentum:* Incipit uita Esopi. *quae explicit f.* 27 *a.* *In eius fine:* Finis. *F.* 28 *a:* Argumentum fabularum Esopi e greco in latinum. *F.* 28 *b lin.* 20 *fab. prima:* De aquila et uulpe. *F.* 50 *a post fabulam C eamque ultimam* lin. 23: Totius operis anacephaleosis. — Habes vitam pariter, et Fabulas Esopi fabulatoris eximii, R^{me} Pater, *etc.* *F.* 50 *b post anacephaleosin*: Uerba libri ad emptorem. ‖ — Si placet hybernas libris tibi fallere noctes ‖ Non alium queras. ipse satisfaciam. ‖ Esopi iuuenies et dicta et facta legendo: ‖ Que risum mesto cuique monere queant. ‖ Et qui me e greco voluit fecisse latinum ‖ Doctus erat. lege me. non tibi uilis ero. ‖ — Impressit Mti (*Mediolani*) Antoni9 Zarot9 parmensis MCCCCLXXIIII. —— 50 *ff.* lin. 27., sine *sign.*, *cust.* et *num.* Char. goth. Nec minus raro occurrit, quam praecedens. Extat exemplum optime conservatum in Bibl. Trew. Altdurffii.

1475, 4. *Breuem* Aesopi vitam et interpretis praefatiunculam, *quae incipit:* Vt iuuet et prosit *etc.* *sequitur titulus:* Phrygii philosophi Esopi moralitas de greco in latinum traducta. Incipit. *In fine:* Libellus Esopi Fabulatoris maximi per me Vuendellinum de uuilla in artibus Magistri Romeque Impressus Finit feliciter. Anno Salutis MCCCLXXV. Die uero Sexta Iulii. *Sequitur Aesopi*: Epitaphium. — Esopo Phrygio Philosopho Pamphilius. ‖ Hoc iacet in tumulo phrygiisque natus in oris ‖ Esopus magne mortalitatis honos *etc.* —— 20 *ff.* Versio est ligata sermone. Sie *Panzer* in Annal., T. II. p. 461, nu. 220.

1476, 4. Vita Aesopi fabulatoris clarissimi e Graeco Latina per Rimicium facta ad R^{mum} Patrem D. Antonium Tit. S. Chrysogoni Presbyterum Cardinalem. Et primo Prooemium. — Nouas nimirum merces *etc.* *Sic f.* 1 *a.* *Sequuntur fabulae, ad quarum calcem legitur:* Totius Operis anacephaleosis. — Habes vitam pariter, et Fabulas Aesopi fabulatoris eximii, R^{me} Pater, per me nuper verbis Latinis intusiatas, non tamen omnes, sed quotquot ad manus meas usque perneuerunt, quamquam arbitror, praeter has, siquae inueniuntur, esse perpaucas. *etc.* *Infra:* Verba libri ad emptorem (*ut in editione a.* 1474). *Deinde*: Mediolani. Antonius Zarotus Parmensis 1476. sexto Kal. Martias impressit. —— Cum *sign.* ai — gvij. Ex editione a. 1474 expressa. Exemplar unum huius rarissimae editionis enumeratur in libro: *A Catalogue of the Library of G. Hibbert.* (Lund., 1829, 8 mai.) p. 8. uo. 161.

1476, f. Aesopi fabulae latinis versibus redditae. — Monteregali per Dominicum de Vivaldis eiusque filios die XVI. Novembris MCCCCLXXVI. —— Cum figg. ligno incisis.

1479, 4. Aesopi Vita et Fabulae per Rimicium in latinum versae. *In fine:* Epigramma. — Si placet hybernas *etc.* — Impressum Mediolani ad impensas Philippi Lauagniae Ciuis Mediolanensis MCCCCLXXIX. die XXVI. mensis Iunii. —— Char. rom.

1479, 4. Aesopi Fabulae carmine elegiaco. — In Tuscolano Lacu Benaci per Gabrielem Petri Tarvisinum Anno MCCCCLXXVIIII.

1479, 4. Aesopus moralisatus cum bono commento et glossa interlineari. — Impressus in nobili Argentina per Martinum Flachen, civem Argentinensem Anno 1479.

1480, 4. Aesopi Vita et Fabulae per Rimicium e graeco in latiuum versae. *In fine:* Ad impensas Philippi Lavagniae ciuis Mediolanensis MCCCCLXXX. die IV. Mensis Septembris.

1481, 4. Aesopi fabulae uersibus expressae ab incerto auctore. Brixiae MCCCCLXXXI.

1481, 4. *Prologus opus incipit sic:* ( ) Phesus. ‖ Ut [*non* ( ) Olt] junet et prosit: conatur pagina praesens ‖ Dulcius aridet s'ia picta iocis. *etc.* *Hunc excipiunt infra fabulae.* *F.* 30 *a* in *infima parte:* Explect⁹ Esop⁹ per dominicū de uiualdis una ɔ ‖ filijs ī mōte regali octaua madij mº cccclxxxi. —— *Dibdin* huius editionis exemplar in bibl. regia Paris. adservatum in libro: *Voyage bibliographique, traduit de l'anglais* etc. T. III. p. 312sq. accurate describit dicens: „Volume fort singulier, en vers hexamètres et pentamètres. En tête de chaque fable est une gravure en buis, exécutee comme des images de chanson, sur un fond semblable à une mosaïque grossière. Le texte est imprimé en grosse gothique. Il commence ainsi par un prologne ou préface en vers (*ut supra*). ... Il n'y a ni réclames ni signatures. La gravure du recto du vingtunième feuillet est fort singoliere, et n'est pas dépourvue d'une certaine expressiun. Le volume comprend en tout trente feuillets. *etc.*" Non satis accurate descripsit *Dibdini* ootitiam tituli *Hain* in *Repertorio bibliograph.*, Vol. I. P. I. no. 295. *Maittaire* in Annal. T. I. p. 419, quem sequitur *Panzer* in Annal. T. II. p. 146, no. 3. et in Registro, T. V. p. 11 impressoris nomeo male scribunt „*Viualdis.*"

1481, 4. *In fine*: Finit Esopus Mutine impressus impeusa et opera Dominici Rhochociola: per Thomam septemcastrensem et Ioannem Franciscum socios: compositus per me Nicolaum Ienson. Anno Millesimo quadringentesimo octuagesimo primo: die decima nona Maii. —— Usque ad *Morellium* prorsus incognita editio, conf. eiusd. *Catalog. Mss. lat.* (Vt., ap. Nannins. *f.*) p. 153. Versio est oratione ligata.

1481, f. *Alexandri* Grammatici opus, interprete Lud. de Guaschis. *Aesopi* Vita et Fabulae latine per Rimicium. Venetiis.

1482, 4. Aesopi Vita et fabulae latine per Rimicium et Avienum cum fabulis dictis extravagantibus et Collectis tam carmine quam prosa. — Per Gerardum Leeu in opido Goudensi.

1482, 4. Aesopi Vita et Fabulae e graeco in latinum à Rimicio translatae. *Praecedit* Vita Aesopi, *sequuntur* Fabulae. *In fine:* FINIS ‖ VERBA LIBRI AD EMPTOREM ‖ Si placet hybernas tibi fallere noctes ‖ *etc.* Doctus erat: lege me: non tibi vilis ero. ‖ — Impressum Parmae opera et impensis Andreae Portiliae Anno Dñi Millesimo quadringentesimo: octuagesimo secundo Decimo septimo Kal. Aprilis. —— Char. rom., cum *sign.*, sed sine num. pagg.

1483, 4. Vita Aesopi una cum suis fabulis e greco in latinum translata per Rynuntium (?) Romae MCCCCLXXXIII.

1483, 4. Vita et Fabulae Aesopi per Rynutium Thetthalum e graeco in latinum translatae. Regii 1483.

1486, 4. Fabulae et vita Aesopi cum fabulis Aviani, Alfonsii, Poggii Florentini et aliorum cum optimo commento bene diligenterque correcte et emendate. *In fine:* Expliciunt — Impresse Antverpie per me Gerardum Leeu Anno domini Millesimo quadringentesimo octuagesimo sexto Mense septembri, die vero vicesima sexta. —— *Dibdin*, qui in bibl. regia Paris. exemplar vidit, in libro: Voyage bibliographique *etc.* traduit de l'anglais. T. III. p. 313. indicat editionem hanc *in-fol.*, nec sciu an recte; *Panzer* in Annal. T. I. p. 7, no. 17 dicit cum aliis illam esse *in-4*; fortasse factum est, ut *fol. min.* pro 4 habuerint. Versioni ut *Dibdin* l. c. dicit, versibus descriptae, commentarius est adiunctus; totum vero opus non male ligno incisis figuris ornatum.

1487, 4. Aesopi Vita et Fabulae, latine. — Rynuncius dicat Laurentio Lauinae. *In fine:* Impressum Rome per Venerabilem virum magistrum Eucharium Silber, alias Franck. Anno domini. M.CCCC.LXXXVII. die uero lune VI. Kal. Decembris. —— Char. rom.

1487, 4. Aesopi Fabulae cum commento. Antverpiae.

1487. Aesopi Vita et Fabulae e graeco in latinum traductae per Rinutium. Parmae. —— *Maittaire* in Annal. T. I. p. 492 ex Orlandino, teste suspecto, citat; dubiam vero esse putat *Affo*, Saggio di Memorie su la Tipografia Parmense del Secolo, p. XCI.

1489, 4. *In fine:* Impressum Brixie per Boninum de Boninis de Ragusia. Anno salutis domini. M.CCCCLXXXIX. XII. kl. Septembris. —— Char. guth.

1490, 8. Aesopus latino carmine cum commento optimo. *In fine:* Finit Aesopus fabulator praeclarissimus cum suis moralisationibus ad nostram instructionem pulcherrime appositis; impressus Dauentrie per me Iacobum de Breda, anno incarnationis Dominicae millesimo quadringentesimo nonagesimo, quarta die Novembris. —— *V.* 1494.

1491, 4. Aesopi Vita et Fabulae in latinum traductae a Rinicio. *In fine:* Impressum Mediolani per Bernardinum de Castilliono et Philippum de Cassano. Anno Domini MCCCCXCI. die III. mensis Octobris. — Char. rom.

1491, 4. Aesopus moralisatus. Antverpie per Gerardum Leen.

1494, 4. *F.* 1 *a:* Esopus moralisatus || cum bono cōmento || Iterum textus de nouo emendatus. *Infra* 4 *evangelistarum symbolo ligno incisa. In fine f.* 39 *a:* Esopus fabulator preclarissimus cum suis moralizationibus ad nostri instructionem pulcherrime apposita (?) Impresus Dauentrie per me Iacobum de Breda. Anno dñi. M.CCCC.XCIIII. tercio kalendas Augusti. — 39 *ff.* Char. goth., c. *sign.* *V.* 1490 et 1495.

1495, 4 min. *F.* 1 *a:* Fabule per latinissimum uirum Laurentium || Abstemium nuper composite. || Fabulae ex graeco in latinum per Laurentium || Vallam uirum clarissimum uersae. *Sequuntur versus:* O utinam (?) sese posset spectare latinum || Nobis qui grecae (?) tradidit iste prior. || Diceret is credas hinc graeca thalia naleto || Cultius haec quoniam musa latina canit. *F.* 1 *b sequitur epistola superscripta:* Domicius palladius soranus pollioni uadio. || Sacerdoti uenerando. S. P. D. *Epistola ipsa incipit sic:* Iam pridē *etc.* *F.* 2 *a:* LAVRENTIVS ABSTEMIVS OCTAVIANO || VBALDINO COMITI MERCATELLI S.P.D. *F.* 4 *b* vacat. *F.* 5 *a fabulae Abstemii*, *et f.* 23 *Aesopi fabulae incipiunt. In fine:* Impressum Venetiis per Magistrum Ionu- || nem De Cereto De Tridino. Anno domini. || M. CCCC. XCV. die uero. iii. Augusti. — 29 *ff.* 30 lin. Signatura in duas quasi partes est divisum opus, ubi quippe Aesopi fabulae incipiunt denuo *sign.* *A.* reperies. Sic *Hain* in Repertorio bibliogr. Vol. I. P. I. no. 26. Alium titulum huius libri dedit *Panzer* in Annal. Vol. III. p. 377. no. 1959.. Est: „Fabulae (*Aesopi XXXIII*) ex graeco in latinum per Laurentium Vallam virum clarissimum versae. *Praecedunt:* Fabulae (*numero* 100) ex graeco in latinum per Laurentium Abstemium uirum clarissimum versae. *Praemissa est* Dom. Palladii Sorani epistola ad Pollionem Vadium. *Hanc excipiunt* Praefationes duae Abstemii. *In fine:* Esopi fabularum XXX (*XXXIII*) tradutinis (*traductionis*) Finis.“ *Reliqua in fine ut in praedicto titulo.* *V.* 1499.

1495, 4. *F.* 1 *a:* Esopus moralisatus cum bono Commento Iterum textus de nouo emendatus. *Infra* 4 *Evangelistarum symbola. In fine:* Esopus fabulator preclarissimus cum suis moralisationibus ad nostri instructionem pulcherrime appositis Impressus Daventrie per me Iacobum de Breda. Anno dñi M. CCCC. XCV. XVI. mensis februarij. — 38 *ff.* Char. goth., cum *sign.* *V.* 1494 et 1496.

1496, 4. Esopus moralisatus cum bono commento Iterum textus de novo emendatus. *In fine:* Esopus fabulator praeclarissimus *etc.* Impressus Dauentrie per me Iacobum de Breda Anno dñi MCCCCXCVI. mensis Februarii — *V.* 1495 et 1498.

1496, 4. Esopus moralisatus cum bono commento. *In fine:* Esopus fabulator *etc.* Impressus Dauentrie per me Richardum Paffroed MCCCCXCVI.

1498, 4. Esopus moralisatus cum commento. Dauentriae per Iacobum de Breda 1498. — *V.* 1496 et 1500.

1498, 4. *Aesopi Vita et Fabulae, in quarum fine:* Impressum Mediolani per Guillermos le Siguerre fratres Rothomagenses Anno millesimo quadringentesimo nonagesimo octauo die quindecimo mensis Septembris — Impensis Gothardi de Ponte. — Char. goth. Cum figg. et *sign.*

1499, 4 min. *F.* 1 *a:* Eabule (?) per latinissimum uirum Laurentium || Abstemium nuper composite. || Fabulae ex graeco in latinum per Laurentium || Vallam uirum clarissimum uersae. *Infra versus:* O utinam sese posset spectare latinum || Nobis qui grecae (?) tradidit iste prior. || Diceret is credas hinc graeca thalia nalete || Cultius haec quoniam musa latinat (?) canit. *Sequitur epistola f.* 1 *b:* Domicius palladius soranus pollioni uadio. || Sacerdoti ueuerando. S. P. D. *Epistola ipsa incipit:* Iā pridem *etc.* *F.* 2 *a:* LAVRENTIVS ABSTEMIVS OCTAVIAnO || VBALDINO COMITI MERCATELLI, S.P.D. *F.* 4*a incipiunt fabulae. In fine:* Impressum Venetiis per Ioannem de Cereto de Tridino: Anno domini. M. CCC. XCIX. (?) die. i. Iunii. *Infra insign. typogr.* — 28 *ff.* 30 lin. Char. rom., c. *sign.* *V.* 1495.

1499, 4. Bartholomaei Coloniensis epistola Mythologica. Aesopi Fabulae latine, per Laurentium Vallensem. Georgica Hesiodi latino carmine reddita a

Nicolao Valle. *In fine*: Impressum Zwollis per me Petrum os de Breda M.CCCC.XCIX.

1500, 4. F. 1 *a*: Esopus moralisatus cū ‖ bono cōmēto; Jterum textus ‖ de nouo emendatus cum glosa interlineari. ‖ *In fine f.* 139*b*: A M E N. *Infra*: Esopus fabulator preclarissimus cum suis moralisati ‖ onibus ad nostri instructionem pulcerrime appositis. Jmpressus Dauentrie per me Jacobum de Breda Anno domini MCCCCC. ipso die sancti Seuerini episcopi. *F. ultim. vacat.* —— 40 *ff.* Char. goth. Bibl. acad. Lips. Editio rarissima. *V.* 1498 *ib.*

1500, 4. Aesopus graecus per Laurentium Vallensem traductus. — Ad Lectorem in persona Aesopi Fabulatoris clarissimi. — Linguae qui princeps latiae fuerit reparator ‖ Si forte ignoras: me Phryge vis capies ‖ Huic forte acceptum: quia nunc ciuitate latina ‖ Donatus: mores te doceo facile. ‖ Vale & puer Aesopum dilige. *In fine*: Aesopus graecus per Laurentium valleusem traductus finit foeliciter. Erphordiae impressus per Wolfgangum schencken. Anno 1500. —— 8 *ff.* Haec fabularum collectiuncula tantum 33 fabolas complectitur, nimirum ad *I. Hudsoni* editionem (Ox., 1718, 8.) 4. 159. 169. 171. 24. 26. 250 143. 142. 34. 43. 260. 49. 5. 10. 11. 12. 14. 16. 124. 125. 126. 23. 25. 30. 32. 33. 40. 46. 47. 48. 265. 284. Notitiam hujus editionis accuratam dedit *Freytag* in *Adparatu litterario*, T. I. p. 69 sq.

1501, f. Esopi Apologi sive Mythologi cum quibusdam carminum & fabularum additionibus Sebastiani Brant & figuris ligneis: impressi Basilee opera & impensa magistri Iacobi de Phortzheim anno Dominice incarnationis primo post quindecim centesimum. —— Sic *Maittaire* in Indice in Annal. p. 13.

1503. 4. Aesopi Fabulae, metricè, cum commento. Impressum Londoñ per Winandum de Worde. M.CCCCC.III. —— Sic *Maittaire ib.* et *Herbert* in *Typogr. Antiq.* Vol. I. p. 139. *Dibdin* autem valde dubitat, num huius editionis integrum exemplar existat: mutilatum est in Museo Britannico.

1505, 4. Fabulae Aesop. cum Commeut. Latinè: Impress. Rothomagi in domo Laurentii Hostingue & Jameti Loys pro Jacobo le Forestier in intersignio regulae aureae juxta conventum Augustinorum commorante. *Theodolus cum Commento.* Impress. per Richardum Auzoult commorantem Rothomagi pro Roberto Mace anno millesimo quingentesimo quinto, die primâ Aprilis. —— Sic *Maittaire* in Indice in Annal. p. 12 sq., nec apud *Panzerum* deprehendes.

1508, 4. Aesopi Fabulae LXIIII, interprete Salone Parmensi, Aesopi item fabulae LXII, interprete Aviano. *H. Rugerus.* —— Hanc editionem indicat *G. Hibbert*, Catalogue (1829, 8. *Ld.*) p. 8.

1513, 4. Aesopi Fabulae CCVIII e Graeco in Latinum translatae a diversis Auctoribus: quibus seorsum adiungitur L. Vallae Latina versio XXXIII Fabularum, emendante et castigante Francisco Massario. Accedunt Abstemii Maceratensis Hecatomythia duo, hoc est CL Fabulae *etc.* Venetiis per Ioannem Tacuinum de Tridino M.D.XIII.

1513, 4. Aesopi Fabule. — Petri Egidii Antwerpiani endecasyllabon ad lectores. — Quisquis noscere fabulas iocosas ‖ Aesopi cupis, hunc novum libellum ‖ Limatum: nitidum: eruditulumque ‖ Exili tibi compara moneta. — Prostant venales Lovanii in edibus Theodorici Martini Alostensis MDXIII.

1514, 4. Fabularum quae hoc libro continentur interpretes atque authores sunt hi: Guilielmus Goudanus: Hadrian Barlandus: Erasmus Roterodamus: Aulus Gelius: Angelus Politianus: Petrus Crinitus: Ioa. Antonius Campanus: Plinius Secundus Novocomensis. Aesopi vita ex Max. Planude excerpta. In libera Argentina. *Cum Scuto Schureriano.* —— Bibl. Eccles. Neust. ad Aysch.

1515, 4. Fabularum Quae hoc libro continentur interpretes atque authores. Sunt hi Guilielmus Goudanus: Hadrian Barlandus: Erasmus Roterodamus: Aulus Gelius: Angelus Politianus: Petrus Crinitus: Io. Antonius Campanus: Plinius secundus Novocomensis: Aesopi Vita ex Max. Planude excerpta. — In libera Argentina. *In fine*: Argentorati ex Aedibus Schurerianis. Mense Decembri. Anno a Christo nato. M.D.XV. Regnante Imp. Caes. Max. Pio Foelici Aug. —— V. *Panzer* in Annal. T. XI. p. 362, no. 407 ad exemplar in Bibl. Monast. S. Georg. Villing.

1515, 4. Aesopus graecus per Laur. Vallam factus latinus. Lipsiae per Valentin. Schuman 1515.

1516, 4. (*Idem titulus ac antepen.*) *In*

fine: Finis Huius Libri. Regnante Imp. Caes. Maxi. Pio. Felici Ayg. (?) —— Impressa typis Schurerianis.

1516, 4. Fabularum quae hoc libro continentur interpretes atque authores sunt hi. Guilielmus Goudanus. Hadrianus Barlandus. Erasmus Roterodamus. Plinius Secundus Novocomensis Aesopi Vita ex Max. Planude excerpta. — In libera Argentina apud Mathiam Schürerium. *In fine:* Argentorati ex aedibus Schürerianis Mense Iunio. Anno a Christo nato. M. D. XVI. Regnante Imp. Caes. Maxi. Pio Foelici Aug. P. P.

1517, 4. Fabulae diversorum authorum. Arg., ap. Mtth. Schürer Mense Martio MDXVII.

1517, 4. Fabularum que hoc libro continentur interpretes atque authores sunt hi. Guilielmus Goudanus. Hadrianus Barlandus. Erasmus Roterodamus. Aulus Gellius. Angelus Politianus. Petrus Crinitus. Ioannes Antonius Campanus. Plinius Secundus Nouocomensis. Nicolaus Gerbellius Phorcen. Aesopi vita ex Max. Planude excerpta et aucta. — Lipsiae in aedibus Valentini Schumann Anno domini Millesimo quingentesimo decimo septimo. —— 35 *ff.* Huic collectioni insunt: 1) Aesopi vita brevissime, ex Max. Planode. 2) Excerptum ex Philostrati imaginibus. 3) Martini Dorpii ad I. Leupe, Iac. Papam, et I. Niniuitam, epistola. 4) Guilielmi canonici diui Aurelii Augustini, ad Florentium Baronem Iselsteynium epistola. 5) Pt. Egidii antuerpiani Endecasyllaboo ad Lectores. 6) Gu. Goudani fabulae aesopicae XLV. 7) Aesopi fabolae XXII, Hadriano Barlando interprete. 8) Apologus ex Mantuano traductus. 9) Fabulae XIII, Pt. Scoto viro ornatissimo, eidemque humanissimo scriptae a Barlando. 10) Aniani fabulae IIII, H. Barlando interprete. 11) Fabulae Aniani XXXIIX Gu. Hermanno interprete, mutatae. 12) Apulogi IIX ex Chiliadibus adagiorum Erasmi descripti. 13) de Satyro et rustico Aniani fabula, Erasmo interprete. Qui illam sequuntur apologi, ex variis et optimis auctoribus, ab eo collecti dicuntur. *etc.* Sunt vero 14) Ex secundo noctium atticarum Gellii apologus. 15) Fabella ex Lamia Politiani desumpta. 16) Apologus ex secundo libro Pt. Criniti *de honesta disciplina* desumptus. 17) Fabella de coruo et lupis. Ex I. At. Campano desumpta. 18) Altera de partu ex eodem. 19) Apologos de membris et ventre ex Plinio *(Livio)* desomptus. 20) de Arione et Delphino fabula elegantissima ex lib. XVI. Gellii. 21) Nic. Gerbellii phorcensis Apologus lepidissimus de aranea et podagra. Huius raro obviae editionis notitiam primus omnium *Freytag* in *Adparatu litter.*, T. I. p. 75 sqq. dedit.

1517, 4. Aesopus constructus moralisatus et hystoriatus ultimo impressus et correctus ad utilitatem discipulorum. — Venetiis per Bernardinum Benalium MDXVII. —— Exemplar huius rarae et bene factis figg. ornatae editionis indicat multo accuratius quam a *Panzero* factum *G. Hibbert*, *Catalogue* (Ld., 1829, 8.) p. 8, no. 158.

1517, 4. Aesopi Fabulatoris Clarissimi tres et triginta fabule sane quam lepide et morales ab Laurentio Valla e greco in latinum sermonem converse. Aesopi vita in commentariis urbanis ab Raphaele Volaterano tradite. *Disticha II Io. Murmelli Ruremundensis. In fine:* Aesopi vite finis. Daventrie ex officina litteratoria Alberti Paefred Anno salutis nostre decimo septimo supra millesimum et quingentesimum Mense Octo.

1519, 4. Aesopi Fabulae per L. Vallam, Salonem Parmensem, Avianum in Lat. versae Laurentii Abstemii Fabulae, ejusdem Libellus de verbis Communibus. Venetiis. —— Sic in: *Catalogue of the Library of G. Hibbert.* (Ld., 1829, 8.) p. 8, no. 156.

1519, 4. Fabularum quae hoc libro continentur interpretes atque authores sunt: Gu. Goudanus, Hadr. Barlandus, Erasmus Rotter. Aulus Gellius, Ang. Politianus, Pet. Crinitus, I. Ant. Campanus, Plinius Secundus, Nic. Gerbelius. Argentorati per Matthiam Schurer mense Augusto MDXX.

1521, 4. Aesopi fabulae ac diversorum elegantissimorum authorum apologi, latine. Simon Cocus et Girardus Nicolaus, cives Antverpienses, commorantes in vico vulgariter nuncupato die Bocksteghe iuxta Monasterium Sancti Augustini excudebant Anno M. CCCC. XXI. die XXVIII. Novembris; impensis honesti viri Francisci Birckmanni bibliopolae ac civis Coloniensis.

1521, 8. Fabulae Aesopi cum notis variorum. accessit eius vita ex Maximo Planude *etc.* Argentine per Paulum Getz MDXXI.

1521, 4. Aesopi tres et triginta Fabulae, Laur. Valla interprete; Aesopi

Vita in Comentariis urbanis ab Raphaele Volaterrano tradita. Parisiis apud Simonem Colinaeum MDXXI.

1523, 8. Fabularum quae hoc libro continentur interpretes atque authores hi sunt: Gu. Goudanus. Hadrianus Barlandus. Eras. Roter. Aulus Gellius. Laur. Valla. Angelus Politianus. Petrus Crinitus. J. Ant. Campanus, Plinius sec. Novocom. Nicol. Gerbelius Phorc. Laurentius Abstemius-Rhimicius iam denuo additus. Aesopi vita ex Max. Planude excerpta et aucta. *In fine:* Argentorati Ioannes Cnoblochus stanneis characteribus excudebat decimo tertio Calen. Iulias Anno M. D. XXIII.

1526, 8. Aesopi et aliorum fabulae. Basileae apud Ioannem Frobenium mense Iulio Anno M. D. XXVI.

1527, 8. Aesopi vita et Fabellae, latine versae a L. Valla, A. Gellio, D. Erasmo aliisque; accedunt Fabellae tres ex Politiano, P. Crinito et B. Mantuano. Parisiis ex Officina Roberti Stephani e regione Scholae Decretorum MDXXVII. XVII. Calend. Iulii. —— Rep. 1529.

1529, 8. Aesopi Phrygis Vita et Fabulae; Fabellae tres ex Politiano, Pet. Crinito, Bapt. Mantuano. Fabulae item Laur. Abstemii. Parisiis ex officina Roberti Stephani MDXXIX. VII. Calend. Septemb. —— Ex editione a. 1527 expressa, et rep. 1537.

1530, 8. — latine. Atv., ap. Mart. Caesarem.

1531, 8. Aesopi Phrygis Fabule: quarum interpretes hi sunt. Guilelmus Goudanus. Hadrianus Barlandus. Erasmus Rot. A. Gellius. Laur. Val. Angelus Politianus. Petrus Crinitus. Ioannes Antonius Campanus. Plinius Secundus Novocomen. Avianus. Guilelmus Hermannus. Nicolaus Gerbelius Phyrcensis. Laur. Abstemius. Rimicius. Item Vita Aesopi ex Max. Planude. Index omnes fabulas indicabit. *In fine:* Norimbergae apud J. Petreium Anno MDXXXI.

1532, 8. — latine. Lipsiae, excudebat Nic. Faber.

1533, 8. Aesopi Fabulae. Norimbergae apud I. Petreium Anno MDXXXIII.

1534, 8. Aesopi et aliorum fabulae, latine. Lgd., ap. Seb. Gryphium.

1534, 8. Aesopi Phrygis et aliorum fabulae. *In fine:* Moguntiae apud Ioannem Schoeffer mense Martio anno post natum Christum M. D. XXXIIII.

1535, 8. Aesopi Phrygis et vita Ex maximo Planude desumpta et fabellae iucundissimae; quarum interpretes hi sunt. Guilelmus Goudanus. Hadrianus Barlandus. Erasmus Roter. Aulus Gellius. Laurentius Valla. Angelus Politianus. Petrus Crinitus. Ioannes Antonius Campanus. Plinius secundus Novocomensis. Avianus. Guilielmus Hermanus. Nicolaus Gerbellius Phorcensis. Laurentius Abstemius Rimicius. Index omnes fabulas indicabit. Addite sunt his quaedam iucundae ac honestae, selecte ex omnibus facetiis Poggii Florentini, oratoris eloquentiss. Colophon. *In fine:* Londonij, Apud Winandum de Worde. Anno M. D. XXXV. —— *Herbert.* in Typogr. Antiq. Vol III. praef. p. IV. et 1778.

1536, 8. Aesopi Phrygis et aliorum Fabulae. Lugduni ap. Seb. Gryphium.

1536, 8. Aesopi Phrygis et aliorum fabulae, quarum interpretes et auctores sequenti pagina videre licet. *His accesserunt* Abstemii Hecatomythion secundum. quaedam alio incerto interprete una cum selectis Poggii facetiis. — Moguntiae ex officina Ivonis Schoeffer Anno MDXXXVI.

1537, 8. Aesopi Vita, ac ejus & aliorum fabulae, Latine. Paris., Excudebat Robertus Stephanus. III. Calend. Febr. —— *V.* 1529.

1538, 8. Aesopi fabulae, carmine redditae. Lgd.

1538, — 1542, 8. Aesopi Vita; & Aesopicae Fabellae plures quadringentis, quaedam priùs etiam, multae nunc primùm editae, omnes pertextae à Ioachimo Camerario; Latine; Fabulae item Livianae duae & Gellianae aliquot; nec non Politiani, Gerbelii & Erasmi narrationes; cum explicatione Graecorum locorum et indice. Tubingae, ex officinâ Ulrici Morhardi. Mense Septembri. —— In epistola: Ornatissimo adolescenti Joachimo Pfintzing Vratislaviensi Thomas Tilianus Silesius S..... Cum praecessem elaborationi hujus libelli, *etc.* placuit ad quaedam loca annotare ea, quibus vel explicarentur, vel Graecis exposita, unde essent translata, locupletarentur *etc.* Vale, Tubingae ex officina Morhardina. VII. Cal. Sept. M. D. XXXVIII. —— *V.* 1544.

1544, 8. Aesopi Fabulae, et aliorum, Latine. Paris., ap. I. L. Tiletanum.

1544, 8. Historia vitae fortunaeque Aesopi, cum fabulis illius pluribus

quingentis, & alijs quibusdam narrationibus, compositis studio & diligentia IOACHIMI CAMERARII PAP. Quibus additae additae fuere & Linianae duae, et Gellianae ac aliorum aliquot. His accessit interpretatio Graecorum & aliorum etiam quorundam multò quàm ante uberior. Et indices duo, ipsi quoque accuratius quàm prius editi. — CVM Privilegio ad annos V. Lipsiae Ex officina Recente Valentini Papae M. D. XLIIII. —— 12 *ff.* praefixa, 538 pp., 3 *ff.*: Epistola nuncupatoria; 10 *ff.*: Indices. et 1 *f.*: Emendationes. Bibl. acad. Lips. *V.* 1538, et rep. 1564.

1545, 4. — latine. Brixiae, ap. L. Britannicum.

1545, 8. Aesopi Vita & Fabulae à viris doctiss. in Latinam linguam conversae; Apologi ex Chiliadib. Erasm. ex Politian. Crinit. Campan. Gell. Gerbel. Mantuan. & Horatio; item fabulae Aoiani, Hadriano Barlando & Gul. Hermanno interpretibus; & fabulae Laur. Abstemii. Paris., ex officina Rob. Stephani. M.DXLV. XVII. Cal. Mart.

1549, 8. Aesopi fabulae, a Junio Christ. Cerpelio carminibus elegiacis redditae. Brixiae. —— Cum figg.

1554, 8. Aesopi et aliorum fabulae. Lgd., ap. Seb. Gryphium. —— Cum figg.

1561, 16. Aesopi & aliorum Fabulae elegantissimis iconibus illustratae. Paris., per Hieronymum de Marnef. —— Sic in *Bibl. Smithiana.* (Vt., Pasquali. 1755, 4.) p. V.

1563, 4. Aesopi fabulae a Gabriele Faerno carminibus explicatae. Romae.

1564, 8. — ab Hieronymo Osio Carmine hexametro redditae. Witteb.

1564, 8. Fabulae Aesopicae plures qvingentis et aliae quaedam narrationes, cvm historia vitae fortunaeq; Aesopi, compositae studio & diligentia Ioachimi Camerarii Pab. Qvibvs additae svnt et Linianae & Gellianae ac aliorum quaedam, cum interpretatione Graecorum, & explicatione quorundam aliorum. Lipsiae. Cvm privilegio ad annos V. *In fine:* Lipsiae in officina Ernesti Voegelini. Anno M.D.LXIIII. —— 13 *ff.* praefixa, 513 pp. Fabulae aesopicae implent 405 pp., a p. 405 — 448: Narrationes fabolosae, p. 448 — 466: Narrationes aesopicae ab aliis autoribus descriptae; p. 466 — 513: Explicatio graecorum et aliorum quorundam locorum, in quibus fortasse alicuius intelligentia adhaerere potuisset. *Sequitur:* Epistola nuncupatoria, *implens* 3 *ff.*, deinde 10 *ff.* Index, 2 *ff.*, et 1 *f.* cum data inscriptione. Bibl. acad. Lips. V. 1544 et 1570.

1564, 8. Aesopi et aliorum Fabulae. Paris., Hi. de Marnef. —— Cum figg.

1565, 8. Aesopi et aliorum fabulae. Atv., Plantin. —— *V.* 1567.

1566, 8. Aesopi Fabulae elegantissimis Eiconibus veras animalium species ad vivum adumbrantes. Accedunt Io. Posthii in singulas fabulas (*disticho vel tetrasticho comprehensa*), Epigrammata. Francof. —— Cum Virgilio Solis figuris ligno incisis. Fabulae sunt prosa redditae. In eiusdem poematum Libris III. parte 2 cum epimythiis *Hartmanni Supperi*, et in Mythologia metrica *Fabricii*, Hamburgi, 1698, 8. edita repetuntur.

1567, 8. Aesopi Phrygis et Aliorum Fabulae elegantissimis Iconibus illustratae. Atv., Plantin. —— Sic *G. Hibbert*, Catalogue (Ld., 1829, 8.) p. 2, nu. 41. *V.* 1565.

1570, 8. — Lipsiae Cvm privilegio ad annos X. *In fine:* Lipsiae. In officina Ernesti Voegelini. Anno M. D. LXX. —— 13 *ff.* praefixa, 513 pp., 3 *ff.*, 10 *ff.* Index, 2 *ff.* et 1 *f.* cum postscriptione data. Titulus idem ut in editione a. 1564. Bibl. acad Lips. *V.* 1564 et 1598.

1573, 16. Aesopi Phrygis et aliorum fabulae iconibus illustratae et latinius quam antehac interpretatae. Coloniae.

1573, 8. Aesopi Graecarum fabellarum selectarum interpretatio latina, pro schola Argentoratensi, cum explicatione vocum. Argentorati.

1575, 8. — carmine elegiaco redditae per Lucam Lossium. Arg. —— *V.* 1626.

1575, 8. — a Gabr. Faerno carmine, et Ioach. Camerario prosa redditae, auctae et iconibus illustratae a Gregorio Bersmanno. Islebiae et Lipsiae. —— Rep. 1590.

1580, 8. Aesopi Fabulae. Londini, apud Th. Marsh.

1587, 8. Aesopi et aliorum fabulae, ex probatiss. autoribus concinnatae et castigatius excusae. Francofurti apud Nicolaum Bassaeum.

1590, 8. Fabulae C Aesopicae a Gabriele Faerno Cremonensi Versionibus & Iconibus explicatae, cum avctario expositionis earundem oratione soluta, auctore Ioach. Camerario, alijsq; viris do-

ctiss. item Fabellae Aesopicae quaedam notiores, compositae ab eodem Ioachimo Camerario. Omnia ad vtilitatem iuventutis scholiasticae in hunc libellum congesta a Gregorio Bersmanno Annaeb. 1590. (*Insign. typogr. Infra:*) *Cum priuilegio Caes.* & *Elect. Sax. ad decennium. In fine:* Lipsiae imprimebant haeredes Iohannis Steinmannni. (*Insign. typogr.*) Impensis Henningi Grosii Bibliopolae. Anno M.D.XC. —— 8 *ff.* praefixa, 423 pp. Bibl. sen. Lips. *V.* 1575. Rep. 1592.

1592, 8. — iconibus illustratae a Greg. Bersmanno. Islebiae et Lps. —— *V.* 1590

1596, 8. Aesopi Fabulae. Versibus descriptae, per Humf. Roydonnum. Londini, H. Jackson.

1598, 8. Fabulae Aesopicae plures quingentis, & aliae quaedam narrationes, cum historia vitae fortunaeque Aesopi, compositae a Ioach. Camerario. Quibus adiectae sunt & Livianae & Gellianae, aliorumque quaedam, cum Interpretatione Graecarum, & explicatione quarundam aliarum. Lps. —— Sic *Hendreich* in *Pandectis Brandenburgicis.* p. 52. *V.* 1570 et 1615.

1603, 12. — carmine prosaque redditae a diversis Auctoribus. Hanov.

1608, 8. Aesopicae fabulae diversorum interpretum et auctorum. Ex Maximo Planude excerptae et auctae, latine. Lps., sumtibus Iacobi Apelii.

1615, 8. Fabulae Aesopi iam denuo emendatius, quam antea editae. Auctore Ioach. Camerario. Tb. —— *V.* 1598.

1618, 8. — lat. congesta a Gregorio Bersmanno. Lps., ap. Hennig Gross.

1623, 8. *Casp. Barthii* Fabularum Aesopiarum libri quinque. Frcf.

1626, 8. — cum iocoseriis Lucae Lossii, et Iconibus illustratae. LB. —— *V.* 1575.

1669, 12. *Fr. Maruzzani* S. I. Fabulae selectae Aesopi et aliorum, carmine elegiaco. Brixiae.

1679, 8. Aesopi fabulae, cum notis Camerarii suisque latine edid. Ch. Daumius. Lps. —— In notis luca scriptorum veterum recentiorumque, fabulae eaedem vel perstringuntur vel exponuntur. Rep. 1708.

1702, 8min. Fabulae Aesopi Opera & studio Joach. Camerarii olim editae, nunc denuo recusae in gratiam studiosae Juventutis. Frcf. ad M. Sumtibus L. Bourgeat Moguntin. Academiae Bibliopolae Anno 1702.

1703, 8. — lateinisch, mit Hartnacius deutschen Erklärungen. Hmb.

1708, 8. —— *V.* 1679 et 1720.

1709, 12. Fabulae antiquae ex Phaedro fere servatis eius verbis desumptae et soluta oratione expositae; accedunt *Romuli* Fabulae Aesopiae; omnes ex Msstis deprompate et adiectis notis editae a I. F. Nilant. LB., ap. Thd. Haak.

1720, 8. —— *V.* 1708.

1748, 4. — 1749, 8. I. F. Christii Fabularum veterum Aesopiarum libri duo. Lps., Fritsch. —— 10 *Gr.* Rep. 1767.

1572, 8. — Editio nova. Lps., Dyck. —— 4 *Gr. V.* 1708.

1574, 8. *Fr. Ios. Desbillons*, S. I., Fabulae Aesopiae. Glasg. —— Continet libros quinque fabularum. Rep. est 1756 *Paris.*

1756, 8. Fabulae Aesopicae, libri V. Parisiis.—— *V.* 1754, 1769 et 1768.

1767, 12. — Lps. —— Repetitio editionis a. 1749.

1768, 8. — curis posterioribus, omnes fere emendatae: accesserunt plus quam CLXX novae, tum etiam observationes, grammaticae praesertim, complures, et index copiosus: nec desunt expressae ex aere inciso hominum ac pecudum figurae elegantes. Mannheimii. *Voll. II.* —— —— Rep. 1780. *V.* 1756.

1769, 8. Fr. Jos. Deshillons Fabulae Aesopiae, curis posterioribus omnes ferè emendatae: quibus accesserunt plus quam CLXX novae. Quinta editio. Paris., Typis J. Barbou, viâ Mathutiensium MDCCLXIX. —— XXXVj, 504 pp.

1772, 8. Aesopi Phrygis Fabulae, cum aliis variorum auctorum. *Latine.* Londini.

1777—1779, 8. Fabulae Aesop. carmine elegiaco expressae a J. Sam. Klein. Posen. *Partt. II.*

1791, 8. *Fabulae Aesopicae selectae*, oder auserlesene lateinische Aesopische Fabeln. Grösstentheils nach der Uebersetzung des Camerarius mit Anmerkk. u. einem vollständigen Lateinisch - Teutschen Wortregister. Ein Lesebuch für die ersten Anfänger der Lateinischen Sprache. Lpz., Schwickert. —— 7 *Gr.* Nonnulli male dicunt huic editioni textum graecum inesse.

B. germanicarum.

a) Sine l. et a. notitia.

—, f. *F.* 1 *a vacat.* *F.* 1 *b icon Aesopi.* *F.* 2 *a:* Hie hept sich an das buch vnd leben des hoch berii || meten fabeltichters Esopi ausz kriechischer zūgen in || latein gemacht. Auch etlich ander fabel als Aniani || auch Doligami Adelfonsi. Vnd etlichen schimpfre- || den Pogij. Auch die histori Sigismunde der tochter || des fürsten Tancredi vō Salernia. vñ des iunglings || Gwistardi — Zum ersten die vorrede. || (D) As leben des hochberümten fabelti || chters Esopi. ausz kriechischer Zun- || gen in latin. durch Rimiciū gema || chet. an dē hochwürdigē vatter her || ren anthoniū des titels sancti Criso || goni priestern Cardinaln. vñ fürh i || d s selb leben esopi mit seynen faheln || die etwa Romulus von athenis seinem sun Tiberi- || no ausz kriechischer zungē in latein gebracht. hat ge || sendet. vñ mer etlich der fabel Auiani. auch doligami || Adelfonsy. vnd schimpfreden pogij vñ anderer. yeg- || liche mit irē titel ob vertzeichnet. ausz latin. von do- || ctore Heinrico steinhöwel *etc.* *F.* 34 *a lin.* 13: tod auch vergan. *Infra*: Finis desz leben Esopi. *F.* 35 *a* (*c. num.* i): Das Register desz ersten buchs desz hochberümptē || fabeltichters vnnd meysters Esopi Zum ersten die || vorred *etc.* *F.* 35 *b*: Die vorred Romuli philosophi in dz buch Esopi || *etc.* *F.* 80 *a* (*c. num.* xlvi): Hie endet sich das vierd buch des hochberümten || fabeltichters vnd meisters esopi. Vnd hebent sich || an die mitlauffenden alten fabeln die man zu sh- || reibet Esopo. *F.* 101 *b* (*c. num.* lxvij): Hie haben ein ende die mitlauffendē alten || fabeln die man czuschreybet Esopo. *F.* 102 *a* (*c. num.* lxviij): Hie vahend an die neuwen getentschten fabeln || von Rimicio die auch czugeschriben werdent Esopo || mit irem Register. *F.* 111 *a* (*c. num.* lxxvij): Eyn ende habent die fabeln Esopi. die von dē hoch || gelerten maister Rimicio nenlich ausz kriechischer || zungen ī latein gebracht welche faheln von romu- || lo in seinen vier bücher nit werden begriffen || — Hie vahent an die fabeln Auiani mit irē Register || *etc.* *F.* 126 *b* (*c. num.* lxxxxij): Hie habend eyn ende die fabeln Auiani. *F.* 127 *a* (*c. num.* lxxxxiij): Hie endent sich die fabeln Auiani vnnd vahet || an das Register seyner fablen. *F.* 153 *b* (*c. num.* C. xix) *finit.* *F.* 154 *a* — 158 *b*: dz Register über die gemeinen puncten der materi disz büchlins. *F.* 159 *a*: Hystoria sigismunde: der tochter des fürsten tan || credi von salernia, vnd des iünglings gwisgardi. *Finis* 167 *a lin.* 23 *sine subscriptione, sed icone ligno inciso.* —— Char. goth. 34 *non num. ff.* lin. 36, et 119 num. *ff.* et 14 *non num. ff.* Cum figg. ligno incisis. Fortasse impress. *Aug. Vind.* apud *I. Zainer.* De hac editione dicit *Dibdin*, Voyage bibliographique *etc.* traduit de l'anglais, T. III. p. 314: „Cette édition est imprimée en belle et large gothique, et accompagnée du portrait en pied d'Ésope. Les autres gravures sont exécutées dans le genre de celles du Boccace *De malis Mulier. illust.*; imprimé par Jean Zainer, à Ulm, en 1473."

—, f. *F.* 1 *a vacat.* *F.* 1 *b Aesopi icon xyl.* *F.* 2 *a:* Hye hept sich an das buch vnd leben des fabeltichters. Esopi ausz || kriechischer Zungen in latin gemacht. Auch etlih (?) ander fabel als. Auia || ni. Doligani. Adelfonsi. vnd etlicher schimpfreden. Pogii. *F.* 24 *a*: finis des leben. Esopj. 1. *F.* 24 *b*: Das. Register des ersten buchs des hochberümpten fabel || tichters vnnd meysters. Esopj zum ersten. *F.* 25 *a*: Dye vorred. Romulj philosophj in das buch. Esopi. *Vita Esopi finita sequuntur fabulae.* *F.* 60 *a*: Hie endet sich das vird buch dz hochberümtē fabeltichters vñ meisters || esopi vñ hebēt sich an diemit lauffendē altē tabeln die mā zu schribet esopo. *F.* 74 *a* (*sign.* i iiii): Hie endēt sich die alten mit lauffendē fabeln die mā zuschreibet. esopo || Vñ vahend an die neuw geteutschten fabln von. Rimitio die auch || zugeschriben werdent. Esopo. Mit irem register. *F.* 81 *a*: Eyn ende habent die faheln. Esopi. die von deᵐ hochgelerten meister || rimicio neulich ausz kriescher zūgen in latein gebrach welche fabeln von || romulo in seines vier bücher nit werden begriffen Vñ vahēt an die fa || belen. Aniani (?) mit irem register. *F.* 93 *a*: Hie endet sich die fabeln Aniani vnnd vahet an das register in || die gesamelt fabeln. *F.* 111 *b*: Hyenach vahet an das Register über dye gemeynen puncten || der materien. disz büchlinsz. *F.* 112 *a* — 115 *a tabula, quae sine subscriptione explicit.* —— 115 *ff.* 43 et 44 lin. Char. goth. cum *sign.*, et partim c. nom. foliorum, et cum figg. ligno incisis.

— , f. *F. 1 b Aesopi icon. F. 2 a incipit* Vita Esopi fabulatoris. *et terminatur f.* 37: Hie hat ein ende das leben Esopi. *F.* 38 (*c. num.* 1) — 87 (*c. num.* 50) *Fabulae Aesopi, quas sequuntur:* die mitlauffenden alten fabeln. *quae finiunt f.* 109 (*c. num.* 72) *b. F.* 110 (*c. num.* 73) *a:* Hye vahent an die newen getentschten fabeln (?) von Rimicio *etc. F.* 120 (*c. num.* 83): vahent an die fabeln Aniani *etc. F.* 137 (*c. num.* 100): Gesamlet fabeln. *F.* 165 (*c. num.* 128) *a:* Hyenach volget daz Register über die gemein̄ puncten der materi disz büchlins. *Finit f.* 170 *a.* —— Cum num. ff. et figg. ligno incisis.

— , f. *F. 1 b Aesopi icon. F. 2 a:* Vita Esopi fabulaturis clarissimi e greco latina per ‖ Rimicium facta ad reuerẽdissimum patrem dominũ ‖ Anthonium Tituli sancti Chrisogoni prespiterum (?) ‖ Cardinalem. ‖ DAs leben des hochberümten fabelti ‖ chters Esopi. ausz. kriechischer zun- ‖ gen in latein. durch Rimicium ge ‖ machet. an den hochwürdigen va- ‖ ter herren Anthonium des titels ‖ *etc. F. 34 b lin.* 9: was mit söllichem tod auch vergan ‖ *Deinde:* finis desz leben Esopi. *Reliqua usque ad f.* 158 *sunt eiusdem ac praeced. impressionis.* —— 34 non. num. *ff.*, et 110 num. *ff.* et 5 non num. *ff.* Cum figg. ligno incisis.

β) Sine a. notitia.

— f. *F. 1 b icon Aesopi. F. 2 a:* Vita Esopi fabulatoris clarissimi e greco latine per Rimicium facta ad reverendissimum patrem Dominum Anthonium tituli sancti Chrysogoni presbiterum Cardinalem. *Sequitur Steinhoevelii praefatio:* Das Leben des hochberümten fabeldichters Esopi, vss kriechischen Zungen in latin, durch Rimicium gemachet an den hochwirdigen vatter, herren anthonium des titels sancti Chrysogoni priestern Cardinaln, vnd fürhas das selb leben Esupi mit syuen fabeln die etwan romulus von athenis syuem sun Thiberino vss kriechischer Zungen in latin gebracht! hatt gesendet, vnd mer etlich der fabel Aniani, auch Dugliani, Aldefonsy vnd schimpfreden poggy vnd anderer, ietlicher mitt ierem titel ob verzaichuet. vsz latin: von doctorę hainrico stainhöwel schlecht vnd verstendlich getutschet mit (*nit*) wort vss wort, sunder sin vss sin — ze lob vnd ere dem durchlauchtigsten fürsten vnd herren herren Sigmunden herczogen zu Oesterreich *etc. F.* 2 *b* — 59 *b Aesopi Vita. F.* 60: Registrum fabularum Esopi. in librum primum. *F.* 61 *a lin.* 24: Incipit fabularum liber primus. *F.* 144 *a:* Finis quarti libri esopi. *F.* 144 *b* — 184: Extravagantes Esopi. *F.* 184 *b* — 199: Sequuntur alique esopi fabule noue translationis remicij. *F.* 199 *b* — 223: Aniani fabule. *F.* 224 — 268: *Aldefonsi et Poggii fabulae. F.* 269 — 275 *tabula germanice conscripta. In fine:* Geendet säliglich von Iohanne Zeiner zu vlm. —— 275 *ff.* sine *sign.*, *cust.* et *num.* Char. goth. et cum figg. ligno incisis. Tribus primis libris contentae fabulae latine et germanice soluta oratione, deinde in versibus lat. redduntur; in IV. libro est versio lat. poetica omissa. *V. Lessingii Beiträge zur Gesch. u. Lit.* Beitr. I. p. 64 sqq. Accurate *Braun* in Notitia historico-literar. Vol. I. p. 98 descripsit, quem sequutus est *Panzer* in Annal. der ält. deutsch. Litt. Supplem. sive T. III. p. 19 sq. Germanica versio seorsim quoque impressa implena 119 *ff.* extat, sed postea prudiit.

γ) Cum a. et l. notitia.

1483, f. Esopus der hochberüimpt fabeltichter mit etlichen zugelegten fabeln Rimicii vnd Aviani, vnd der histori sigismunde der tochter des fürsten tancredi *etc.* Gedruckt vnd vollendet in der hochwirdigen vnnd keiserlichen stat Augspurg von Anthonio Sorg am montag nach Agathe do man zalt nach Cristi geburt M. CCCC vnd n dem Lxxxiii Jar. *Haec in fine.* —— Cum figg. ligno incisis. *Panzero* in Annal. ignotum fuit, *Denis* in Additamentis ad *Maittairii* Annal., T. I. p. 162 notitiam dedit, quam recepit *Panzer* in Annal. der älter. deutsch. Litt. Supplem. sive T. III. p. 50; *Zapf* quoque in libro: *Buchdruckergeschichte von Augsburg*, T. II. p. 224 illam commemoravit. Utrum *Rimicius* an *Romulus* auctor fabularum sit, quae sub Rimicii nomine feruntur, de eo *V. Lessingii Beiträge*, I. p. 43 sqq., et *Freytagii* Adparatum litterar. T. III. p. 785 sqq.

1485, f. Hie vahet an die vorrede in das Buch des hochberühmten fabeltichters Esupi *etc. In fine:* Esopus der hochberümbt fabeldichter mit ettlichen czugelegten fabeln Rimicii vnnd Aviani endet sich hie. Gedruckt vnd vollendet in der kaiserlichen stat Augspurg von Johanne schobsser am mittwoch vor Jacobi

nach cristi gepurd M. CCCC. vnnd im Lxxxv. iare. —— Cum figg. lign. Omissa est Sigismundi historia. Commemuravit illam editiunem *Zapf* in: *Augsburg's Buchdruckergeschichte*, Vol. I. p. 76, et *Panzer* io Annaleu der älter. deutsch. Litt. T. I. p. 158, et descripsit *Wellerus* in Altes und Neues aus der Gesch., T. II. p. 500.

1487, f. Esopus der hochberüınbt fabeltichter mit etlichen zugelegten fabeln Rimicii vnd Auiani. *In fine*: Gedruckt vnd vollendet in der kayserlichen stat Augspurg von Johanne Scholsser an mitwochen vor Vrhani des heiligen babst Nach Cristi gepurd M. CCCC. Lxxxvij. —— Cum figg. lign. *Freytag* in Adparatu litterar. T. I. p. 71 hauc esse primam Steinhuevelianae versionis editionem statuit, sed iam *Degen Freytagii* errorem castigavit. Conf. quoque: *Krit. Beiträge*, fasc. X. p. 197, quas *Panzer* in Annal. der älter. deutsch. Litt. T. I. p. 67 sq. sequitur.

1491, f. min. Das buch des hochbe || remteu fabeltichters E || sopi mit seinen figuren. *Haec f.* 1 *a. Aesopi icon xyl. F.* 2 *a* (*sign.* a..ij.): Hye vahet an die vorrede in das buch || des hochberemten fabeltichters Esopi. *F.* 32 *a* (*sign.* .e .iiij. et num. i) *lin.* 11 *et* 12: Hie hat ein ende das lesen esopi. || — Die vorrede Romuli philosophi in das buch Esopi. *F.* 144 *a* (*sign.* .v. iiij. et num. cxiij): Hienach volget das Register. *F.* 144 *b* — 151 *b tabula*, *in cuius fine*: Hye endet sich Esopus der hochberüınbt fabeltichter- mit || ettlichen zu gelegtē fabeln- Rimicij vnd Auiani- Gedru || cket vn̄ volendet in der keyserlichen reychstat Augspurg || von Hannsen Schönsperger am montag nach sant Fe- || liczen tag- Nach Cristi geburd. M. CCCC. lxxxxi. —— 31 non num., 113 num. et 7 non num. *ff.* lin. 34—36. Char. guth. c. figg. ligneis. et *sign.*

1496, f. Esopus der hochberüınbt Fabeldichter *etc.* Gedruckt zu Augspurg. —— Cum figg. lign. Memoratur in *Thomasii* Summarische Nachrichten, Vol. II. p. 635, et in *Zapfii* Augsburg's Buchdruckergeschichte, Vol. I. p. 116.

1498, f. *In fine*: Esopus der hochberüınbt fabel Tichter mit ettlichen zugelegten fabeln Rimicii und Aviani endet sich hie. Gedruckt vnd volendet in der keyserlichen stat Augspurg von Hannszen Schönsperger an Dornstag nach sant Bartholome. Nach Christi gepurt M. CCCC. vnd Lxxxxviij. —— Cum figg. ligno incisis. Septima est Steinhuevelianae versionis editio.

1504, f. Der teutsch Esopus. Die neu geteutschten Fabeln Rimicii. Die Fabeln Aviani. Gesam̄elte Fabeln verdeutscht durch Heinrich Steinhöwel. Gedruckt zu Augspurg durch Iuhann Froschower M. CCCCCiv. —— Sie *Panzer* in Annal. der älter. deutsch. Litt. T. I. p. 267.

1508, f. In disem Buch ist des ersten teils: das leben vnd fabel Esopi: Auiani: Doligani: Adelfonsi: mit schympff-reden Pogii. Des andern teils uszüge schöner fabeln vn̄ exempelen Doctoris Seb. Brant: alles mit synen figuren vn Registern. *In fine*: Getruckt zvm Thiergarten durch Joannem Prüss, burgern zu Strasburg: In dem Augustmonat des MCCCCC vnd achten Jares.

(1528,) 4. Ein newe Fabel Esopi newlich verdeutscht gefunden, vom Lawen und Esel. Halle. —— Scriptum rarissimum s. *l. et a*, ut *Degen*, Litteratur der deutschen Ubsz. der Griechen, T. I. p. 42 contra *Fabricium*, B. Gr. ed. *Harles*, T. I. p. 661 commemurat, comprehendens 6 folia. Defuerunt quoque in exemplari, quod *Degen* vidit, figurae ligno incisae. Inprimis autem notandum est, non esse Aesopicae fabulae versionem, sed *Lutheri* scriptum contra *Myricianum*. Bibl. Neostad. Aysch.

1530, 8. Etliche (*XVI*) Fabeln aus Esopo, v. *D.* M. L(*uther*) verdeutscht, sampt einer schönen Vorrede von rechten Nutz vnd Brauch desselben Buchs, jedermann wes Staudes er auch ist, lustig vnd dienlich zu lesen. Anno M. D. XXX. —— Iterata in eiusdem Operibus *(Vtb.)* T. IX. p. 454; *(Jn.)* T. V. p. 285; *(Altb.)* T. V. p. 403. *V.* 1571 auctior edita.

1534, 4. — Haganow. —— 32 *ff.* Cum figg. xyl. *V.* 1539.

1539, 4. — Augsburg. —— 32 *ff.* Figurae sunt male factae.

1539. 4. Esopus leben vnd Fabeln mit sampt den Fabeln Aviani *etc.* Friburg im Brissgaw.

1548, 8. Esopus ganz new gemacht vnd in Reimen gefasst. Mit sampt hundert neuwen Fabeln vormals im Druck nicht gesehen noch ausgegangen. Durch Burcardum Waldis. Frkf. a. M. —— Imitatio magis quam interpretatio. Rep. 1555 *ib.*

1550, 4. Das Buch von der Tugent vnd Weissheit, nemlich neun vnd vierzig fabeln, der mehrere theil aus Esopo gezogen vnnd mit guten Rheimen verkleret. —— Auctor huius interpretationis est *Erasmus Alber*. Rep. 1579.

1555, 4. Esopus leben vnd Fabeln, mit sampt den fabeln Auiani, Adelfonsi, vnd etlichen schimpffreden Poggii. Darzu auszzüge schöner Fabeln vnd exempeln Doctors Sebastian Brant, alles klärlich mit schönen figuren vnd registern auszgestrichen. *In fine:* Gedruckt zu Friburg im Briszgaw durch Stephanu Graff im Jar M. D. LV. —— 12 *ff.* praefixa, et 174 *ff.* Versio *Steinhoevelii* iterata: quae adpositae reperiuntur figurae, ligno haud satis eleganter sunt incisae. Praemittitur fabulis praefatio ex priorum una editione; deinde disquisitio „was ein Fabel genannt seye;“ „ein Register der shnenen leren, so aus disen Fabeln genommen werden nach Ordnung des Alphabets zusammengesetzt.“ *Sequitur:* „ein ander register, anzeigend an welchem blad man jede Fabel finde.“ Duabus partibus veluti constat liber: parte prima *Aesopi* fabulae continentur, secunda autem *Sebastiani Brandi*, quae sic inchoatur: „Disen Andern teil disz buchs hat zusamen gesatzt der hochgelert Doctor Sebastianus Brand seinem sun Onophrio, das er lerne leben in gutten sitten, vnd warneme vetterlicher lere, so er im vszzugen hat vsz vil schönen fabeln, bispilen, geschichten, vnd weisser menschen lere. Vnd sind dise fabeln oder bispil, lieblicher vnd angenemer zu lesen dann die andern.“ Rep. 1569, v. 1539 *ib.*

1555, 8. — Frkf. a. M. —— *V.* 1548 et 1557.

1557, — 1565, 8. Esopus, Gantz new gemacht, vnnd in Reimen gefasst. Mit sampt Hundert newer Fabeln. Durch Burcardum Waldis. Frcf. a. M., Wygandt Han. M. D. LVII. —— 8 *ff.* praefixa, 385 pp. et 7 non num. ad calcem.

1566, 8. Aesopi Fabulae, iconibus I. Gernershemii illustratae. in deutsche Reime gebracht von Hartmann Schopper. Frkf. a. M. —— *V.* Bibl. Dresdens. (Drsd., 1775) P. I. p. 22.

1569, 4. Esopus Leben vnd Fabeln, mit samt den Fabeln Auiani, Adelfonsi vnd etlichen schimpfreden Pogii, *etc.* Fryburg durch Steffan Graf. —— 12 *ff.* praefixa, 174 ff. *V.* 1555 et 1584.

1571, — 1572, 8. Hundert Fabeln aus Esopo, etliche v. D. Martin Luther vnd Herren Mathesio, etliche von andern verdeutschet. Sampt einer schönen Vorrede D. Martin Luther vom rechten Nutz vnd Brauch desselben Buchs jedermann, wess standes er auch ist, lustig und dienlich zu lesen. Item eine schöne historia woher die Edelleut vnd Bawren, ihren Ursprung haben. Rostock. —— *V.* 1530 et 1572 omnes.

1572, 8. — Strsb. —— Rep. ex praecedente.

1572, — 1578, 8. — Frkf. —— *V.* seqq.

1579, 8. Neun und vierzig Fabeln so mehrer theils aus Esopo gezogen sammt etlicher Ort deutschen Landes lüstiger Beschreibung, zu mehrerer Schöpfung der Tugent und Weisheit in gute Reime verfasset, jedermann nützlich zu lesen und mit schönen Figuren gezieret, desgleichen zuvor niemals im Druck ausgegangen, gestellet durch *D.* Erasmum Alberum. Frkf. a. M., Feyerabendt. —— 8 non num., 169 num., 7 non num. *ff.* Figurae eleganter a *Virgilio Solis* ligno sunt incisae. *V.* 1550 et 1590.

1584, 4. — Frkf. —— *V.* 1569.

1586, — 1589, 8. — Frkf. —— *V.* 1571 sqq. Iterata versio *Lutheri.* Rep. 1587 et 1817.

1590, — 1597, 8. — Frkf. a. M. —— Sub eodem titulo ac priores prodierunt.

1606, 8. —— *V.* infra C) *ib.*

1608, 8. Esopus Teutsch, das ist: Das gantze Leben vnd Fabeln Esopi, mit sampt den Fabeln Auiani, Adelphonsi vnd etlichen Schimpffreden Pogii, darzu Auszüge schöner Fabeln vnd Exempeln Doctors Sebastian Brand, alles klärlich vnnd nutzlich zusammen getragen, jetzund aber von newen vollkömmlicher, zu Truck verfertiget, vnd mit schönen Figuren gezieret. Getruckt zu Frankfort am Mayn, durch Wolffgang Richtern. In Verlegung Nicolai Bassani saemptlichen Erben 1608. —— Meliores figg. quam in priore editione 1555 *ib.* Praeter immutatum fabularum ordinem, aptata quoque est dictio usui temporis. Rep. 1616.

1616, 8. —— Sine loco. Rep. 1617.

1617, 8. Esopus teutsch *etc.* Erfurt. —— *V.* 1608 et 1622.

1622, 8. New vnd vollkommener Esopus, darinnen allerhand lustige, newe vnd alte Fabeln *etc.* In Druck gegeben durch Huld. Wolgemuth. Frkf. —— Ligato sermone reddita. Rep. 1676. *V.* 1617.

1666, 4. *Μυθοι Αισωπικοι.* (50) Eso-

pische Fabeln, in Kupfer gebracht, durch Sinon Grimm, Mahler und Kupferstecher in Augsburg. —— Annus non in tituli folio, sed in singulis nonnullis foliis notatus est. Uniuscuiusque fabulae argumentum duo, versus latine, et quatuor germanice conscripti indicant.

1671, 8. Hundert Fabeln mehrentheils aus Esopo. Hamburg bei G. Rebenlein.

1676, 8. Der ganze Esopus d. i. das ganze Leben und Fabeln Esopi, sampt einem Anhang der Fabeln Aviani, Adelfonsi und etlicher Schimpfreden Pogii. auch Auszügen schöner Fabeln und Exempeln Sebast. Brants. Basel. —— V. 1608. Editio nova Steinhoevelianae versionis.

1696, — 1703, 8. Aesopi fabulae nach Ordnung der Construction Sinn- und Wortverstand verdollmetschet mit gedoppelten Imitationen von Daniele Hartnaccio. Frkf.

1705, 8. — Ulm. —— Cum figg.

1707, 12. Esope en belle humeur, oder auserlesene Fabeln Aesops, französisch und deutsch. Hamb., Benj. Schiller. —— Iteratam editionem v. 1740.

1712, 12. Fabeln und Leben Aesops mit schönen Kupfern, Sittenlehren, Exempeln u. andern Erinnerungen ausgeziert. Ulm. *T. II.* —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

1714, 8. Esopi Fabeln mit Herrn Roger l'Estrange Lehren u. Anmerkk. aus d. Englisch. übs. Lps., Fritsch. —— 8 *Gr.*

1717, 8. Aesopi Fabuln, in teutsche Reimen nach jetziger Art und möglichster Kürze gekleidet von J. F. Riederer. Coburg. —— 3 *Gr.*

1723, — 1730, — 1732, — 1734, — 1738, 8. Esopi Leben und auserlesene Fabeln mit deutlichen Erklärungen, nützlichen Tugend-Lehren und hiezu dienlichen Kupfern. Nrb. —— 1 *Th.* Auctor huius versionis fuit *Seb. Jac. Jungendres. V.* 1747.

1743, 8. Der teutsche Aesop bestehend in 324 Fabeln in gebundener Schreibart. Kgsb., Hart. —— 1 *Th.*

1745, 8. Aesopus, des Phrygiers, Leben und Fabeln: nebst den Fabeln des Philelphus. Neue Uebersetzung, mit moralischen und historischen Anmerkungen des Herrn Abts von Bellegarde. Dieser neuen Uebersetzung sind die Fabeln des Gabrias, des Avienus und die Mährchen des Aesopus beygefüget. Berlin und Göttingen. —— 16 *Gr. V.* 1754.

1747, 8 mai. Aesopi Leben und auserlesene Fabeln, mit deutlichen Erklaerungen und Kupffern. Nrb., bey Pet. Cn. Monat. —— *V.* 1723 et 1761.

1747, 8. — übs. von Kriegel. —— In eiusdem *Griech. Ergötzungen.* Lpz., Dyck. 6 *Gr.*

1750, 8. Fabeln und Leben Aesopus *etc.* Hmb.

1754, 8. Fabeln und Leben Aesopus *etc.*, mit moral. und histor. Anmerkk. des Abts Bellegarde. Copenhagen, Rothe. —— 16 *Gr.* Tantum titulus editionis a. 1745 est mutatus. *V.* et 1763.

1760, 8. Fabeln aus d. Alterthum. Aus d. Griech. des Aesop v. I. F. R. Brsl. —— Ut *Grillo* putat auctor fuit *Riederer.* 1 *Th.*

1760, 8 mai. Auserlesene Fabeln des Aesop, mit deutlichen Erklär. u. Kupff. Nrb. —— 1 *Th.*

1761, 8. — Strsb. —— *V.* 1747 et 1768.

1763, 8. Aesops Leben und Fabeln, nebst den Fabeln des Philelphus. Neue Ubsz. Cph. u. Lpz. —— Haec melioribus versionibus est adnumeranda. Rep. 1769.

1768, 8. — Nrb. —— *V.* 1761 et 1790.

1769, 8. — Cph. u. Lpz. —— *V.* 1763 et 1781 *ib.*

1778, 8. Fabeln Aesops übs. v. J. H. M. Ernesti. —— In eiusdem *Praktischer Unterweisung in d. sch. Wiss.* Nrb. Delectus fabularum tantum.

1779, 8. Einzelne Fabb. Aesops übs. von I. H. M, Ernesti. —— In eiusd. *Moralisch - Praktisches Lehrbuch der sch. Wiss.* Nrb.

1780, 8. Aesopi des Phrygiers auserlesene Fabeln, mit beigefügten Moralen und Versen, desgleichen die besten Fabeln des Phädrus u. Philelfus, deutsch, polnisch u. franz. Warschau. —— Nullius pretii.

1780, 8. Auserlesene Fabeln aus d. Aesop und Phädrus. Frkf.

1781, 8. Aesopische Fabeln. Aus d. Griech. Qdlb., Ernst. —— Vertit *J. Csp. Bremer.* Tit. mutatus est 1788. 5 *Gr.*

1781, — 1782, 8. — Cph., Brummer. —— 20 *Gr. V.* 1769.

1786, 8. Funfzig Aesopische Fabeln in Versen und Prosa, von C. Lang. *etc.* Nebst einer Lebensbeschreibung Aesops aus d. Griech. des Maxim. Planudes. Erl.

1788, 8. — Qdlb. —— *V.* 1781.

1790, 8. Erlesene äsopische Fabeln,

mit Anwendungen, Lehren und eingedruckten (illuminirten und schwarzen) Kupfern, insbesondere zum Gebrauch für die Jugend; auch Aesops Leben und Schicksale, mit Anmerkk. von J. H. M. Ernesti. —— Cum figg. 1 *Th.* 8 *Gr.*, et cum coloribus illustratis figg. 2 *Th.* 4 *Gr.* Metior reddita est versio repetita *Jungendresil.* Duplex Aesopi vita et ad Maximum Planudem et ad Meziriacum praeposita est. *V.* 1768 et 1820.

1794, 8. Aesops Fabeln, aus dem Griech. übs. u. m. erklär. Anmerkk. begleitet (*von J. F. W. Motz*). Nebst dessen Leben nach Meziriac. Lpz., Schwickert. —— 7 *Gr.*

1807, 8. Aesops Fabeln in 8 Büch. von A. G. Meissner, mit 100 Holzschnn. von Gubitz. 1r *Theil.* 1s — 4s Buch. Brl., Dunker. —— 1 *Th.*, cum coloribus illustr. figg. 1 *Th.* 12 *Gr.*

1816, 12. Etliche Esopische Fabeln aus Aesopo von *Dr.* M. Luther verdeutscht, Tüb., Laupp. —— 4 *Gr.* *V.* 1530.

1819, 8mai. Aesops Fabeln, deutsch, lat., französ., italien. u. englisch. Wien, Müller. —— Cum Figg. 6 *Th.*, et coloribus illustr. 9 *Th.*

1820, 12. Die erneuerten Aesop. Fabeln, nebst den hiezu geeigneten Sittensprüchen mit 100 Holzschnn. Münch., Lindauer. — XVI, 176pp. 8 *Gr.* Rep. 1831.

1820, 8mai. Esopische Fabeln für d. Jugend, m. Aesop's Leben u. Schicksalen u. ungedr. Kppf. 2e Aufl. v. J. H. M. Ernesti. Nrb., Monath. —— 2 *Th.*

1831, 12. Die erneuerten Esopischen Fabeln, nebst den hiezu geeigneten Lehren u. Sitten-Sprüchen, zusammengetragen zum wahren Nutzen und unterhalt. Vergnügen. 2e Aufl. Mit 100 Holzschnitten. München, Mich. Lindauer. —— 3 *Gr.*

C. gallicarum.

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. Les XXXIII Apologues d'Esope, écrits en latin par Laurent Valla, & trad. en françois par Guillaume Tardif, Lecteur du Roi Charles VIII; avec aucuns Dictys moraux & paroles joyeuses des nobles Hommes anciens, recueillis par le meme. —— Char. goth. *De Bure* in *Bibliographique instructive*, B. L. T. II. no. 3573 dicit de hac editione: „Cette edition passe pour avoir eté mise au jour par *Antoine Vérard*, vers l'année 1500; elle n'offre rien de bien recommandable par elle-même, ni qui puisse piquer la curiosité; mais il s'en rencontre quelques exemplaires qui ont été *imprimés sur vélin*, et décurés de différens ornemens peints en or et en couleurs. Ces exemplaires deviennent alors précieux, et sont tres recherches. Il en existe un à Paris, que l'on conserve dans la Bibliotheque du Roi."

β) Sine a. notitia.

—, 8. — trad. par J. Baudouin. Bruxelles, chez Fr. Foppens. —— Cum figg. *V.* postea 1627. Editio s. a. indicatur in Catal. Bib. Bunar. T. I. Vol. I. p. 76.

(1515), 4. Esopet en Francoys, Avec les Fables de Avian Delphonce. Et de Poge florentin. *In fine:* Imprimees a Paris par la vefue feu Jehan trepperel et Jehan Jehannot libraire iure en luniversite de Paris demourant en rue neufue nostre dame a lenseigne de lescu de France. *A tergo folii ult. Icon Aesopi addito in fronte numero:* XV. *annum ut videtur impressionis* 1515 *indicante.* —— Sie *Panzer* in Annal. T. X. p. 11, no. 820 *b* ad exemplar quod olim fuit in bibl. Joschiana. Cum figg. Interpres ex latino est Frater *Iulianus Macho;* idcirco ex editione a. 1486 expressa. Sine ulla anni notione commemoratur in *Catalogue of the library of G. Hibbert.* (Ld., 1829, 8mai.) p. 9.

γ) Cum A. et l. notitia.

1484, f. Les fables d'Esope (transl. en franç.) Lyon, Schabeller.

1486, f. Les Fables d'Esope. *In fine:* Cy finissent les subtilles fables de esope translatees de latin en francois. Par reverend docteur en theologie frere Julien (Macho) des augustins de Lyon avec les fables de Anian et de Alfonse. Et aussi aulcunes joyeuses fables de Poge florentin. Imprimees a Lyon sur le rosne par maistre Mathis husz. Lan de grace Mil. CCCCLXXXVI. le neufuiesme jour d'auril. —— Char. goth. Cum figg.

1531, 4. Les subtilles fables de Esope. Avec celles de Aniey et Alfonse. Ensemble auscunes ioyeusetez de Poge Florentin. — Imprimez a Lyon par la Vefue de feu Barnabe chaussard MDXXXI. X. Merz. —— 60 non num. *ff.*, cum *sign.* a-h. Cum figg.

1542, — 1544, 12. Les fables d'Esope, mises en rhythme françois par Gilles Corrozet. Paris, Jannot. —— Cum figg.

1547, 12. — trad. en vers p. Gu. Haudaut. Rn.

1549, 16. Les fables d'Esope, mises en rimes franç., avec la vie d'Esope, par At. du Moulin. Lyon, de Tournes. — Cum figg. Bene conservata exemplaria aestimantur. Rep. 1578.

1551, 8. Les Fables d'Esope, mises en Ryme Françoise, avec la Vie, par Antoine du Moulin Mascounois. Lyon. — Cum figg. ligno incisis. Sic in *Catalogue of the library of G. Hibbert.* (Ld., 1829, 8.) p. 3.

1563, 16. — Anvers. — Cum figg. Rep. 1593.

1567, 16. — Paris.

1570, 12. Les Fables d'Esope avec La vie, mises de Grec en François (*par Gilles Corrozet*). Lyon, par Jean de Tournes.

1578, 16. — Rouen. — Expressa ex ed. a. 1547. Cum figg.

1578, 8. Esbatement moral des animaux. Anvers, Galle.

1593, 16. Les Fables et la Vie d'Esope, nouvellement enrichies de plusieurs figures, et d'un indice des matieres notables. Anvers, de l'Imprimerie Plantinienne, Veuve et Jean Mourentorf. — Raro occurrit, et ob figuras magni aestimatur.

1606, 8. Les Fables et la Vie d'Esope, en François et Allemand. J. de Tournes. — Sic *G. Hibbert* in *Catalogue*. (Ld., 1829, 8 mai.) p. 3.

1627, f. Les Fables d'Esope, illustrées de Discours moraux, philosophiques et politiques. NE. augmentée Avec des Reflexions morales par I. Baudoin. Paris. — *V.* antea β), et infra 1638. *Baudouini* amicus *P. de Boissat* fuit auctor huius versionis, ut *Barbier* in *Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes* adnotat.

1632, 16. — trad. en prose, par Pierre Millot. Avec la vie d'Esope, tirée des anciens Auteurs par Claude Csp. Bachet de Meziriac. Bourg - en - Bresse. — Magni aestimata editio ob *Meziriaci* vitam Aesopi, quocirca rarissime occurrit. Rep. 1646, et *v.* infra *III. Illustrantia* etc.

1638, 8. — trad. par J. Beaudoin. Avec figures. Paris. — *V.* 1627 et 1660.

1641, 4. — par J. Meslier. Paris. — *V.* i. *B.* 1641.

1646, 12. — trad. en prose par Pierre Millot, avec la vie d'Esope par Cl. Csp. de Meziriac. Bourg - en - Bresse. — *V.* 1632.

1659, 4. Fables diverses, tirées d'Esope et d'autres Auteurs, avec des explications; par R. D. F. (*Raphaël Dufresne.*) Paris, Léonard. — Cum figg. a *Sadelero* incisis. *V.* 1689.

1659, 8. — Brx. — Cum figg.

1660, 8. Fables d'Esope avec reflexions morales par Baudouin. Rome. — Cum figg. *V.* 1627 et 1665.

1665, 8. — Rouen. — *V.* 1660 et 1700.

1669, 8. Les Fables d'Esope, avec des Reflexions Morales, par J. Baudoin. Bruxelles. — Cum figg. acri incisis.

1670, 12. — Paris.

1676, 12. Les Fables d'E. avec figg. Brx. — 1 *Th.*

1678, 12. — trad. en vers, et enrichies de plusieurs nouvelles fables; par Jean de la Fontaine. Paris. *Voll. IV.* — Rep. 1699.

1678, 8. — trad. en quatrains, par Jean Benserade. Paris. — *V.* 1787.

1689, 4. — Paris. — *V.* 1659 et 1743.

1690, — 1691, 8. — Amst. — Cum figg.

1693, 12. Esope en Belle Humeur, Traduction de ses Fables en Prose et Vers. Brusselle. — Cum figg. lign. Sic *G. Hibbert* in *Catalogue*. (Ld., 1829, 8 mai.) p. 3.

1694, 12. Esope en belle humeur, trad. en prose et en vers. par Ant. Furetier. Paris. — Rep. 1695.

1695, 12. — Brx. — *V.* 1694 et 1700 *ib.*

1699, 8. — Anvers. *Voll. II.* — Rep. ex ed. a. 1678. *V.* 1757, *P.*

1700, 12. Esope en belle humeur; ou derniere Traduction et augmentation des Fables, en prose et en vers, enrichie de figures en taille - douce. (*Par Jean Bruslé.*) Bruxelles, Foppens. *Voll. II.* — *V.* 1695. Ob figuras eleganter acri incisas magni aestimata editio.

1700, 8. Festin nuptial. Par Palaidor. — Interpretatio oratione ligata.

1701, 12. Fables d'Esope, avec celles de Philelphe, de Gabrias, enrichies des discours Moraux et Historiques, par Baudoin. Amst. — Cum figg. *V.* 1627 sqq. et 1704.

1703, 12. Les Fables d'E., avec celles de Philelphe, de Gabrias, et d'Aviène. TN. Paris. *Voll. II.* — Cum figg.

1704, 8. — par Baudoin. Paris. — V. 1701.

1708, — 1709, — 1713, 8 min. Les fables d'Esope Phrygien, avec celles de Philelphe, de Gabrias, d'Aviene et avec les Contes ésopiques (*et avec la vie d'E. trad. du Grec de Planude*); par de Bellegarde. Amst., Mortier. *Voll. II.* — Editio a. 1709 *ib.* prodiit apud *Roger*, v. *Stolle* Nachrichten von seinen Büchern, P. XI. p. 251. *V.* 1729.

1714, 4. Les Fables d'Esope, et de plusieurs autres excellens Mythologistes, accompagnées du Sens moral et des Reflexions de Mr. le Chevalier Lestrange, traduites de l'Anglois, avec des figures dessinées et gravées par F. Barlow. à Amst. aux depens d'Etienne Roger. — Magni aestimata et quaesita editio. 5 *Th.* 12 *Gr.* *V.* an X. (1804).

1718, 12. — trad. par F. M. Paris.

1729, 8 min. — Utrecht. *Voll. II.* — *V.* 1708 et 1752.

1734, 8. Les Fables d'Esope Phrygien, avec celles de Philelphe. TN., Enrichie de Discours Moraux & Historiques, & de Quatrains à la fin de chaque Discours. On a joint à cette nouvelle Traduction les Fables diverses de Gabrias, d'Aviénus, & les Contes d'Esope. Par Mr. de Bellegarde. A Utrecht, Chez Jacques de Poolsum, Libraire, M.DCCXXXIV. *Voll. II.* — Cum figg. aeri incisis.

1743, 4. Cent Fables choisies des Anciens Auteurs, mises en vers Latins par Gabriel Faerne, et trad. par Perault. London.

1743, 4. — Paris. — *V.* 1689. Cum figg., sed minus aestimata quam editio a. 1659.

1752, 8. — Utrecht. *Voll. II.* — *V.* 1729 et 1757.

1754, 4. — trad. par Fr. Nau. (*En chansons et vaudevilles, avec la musique de la Cassagne.*) — Rep. 1779.

1755, 8. Les Fables d'Esope mises en François. Rouen. — Cum figg. lign.

1757, 8. Les Fables *d'Esope* Phrygien, avec celles de *Philelphe*. TN., enrichie de discours Moraux et Historiques, et de Quatrains à la fin de chaque discours. On a joint à cette NT. les Fables diverses de *Gabrias*, *d'Aviénus*, et les Contes *d'Esope*. Par Mr. de Bellegarde. Cph., Rothe. — Cum tabula fig., 5 *ff.*, vita Aesopi p. 76; Interpretatio a p. 77—477. Cum 59 figg., et 9 *ff.* indicem cont. *V.* 1752 et 1773.

1757, 8. — Paris. *Voll. XII.* — *V.* 1699 et 1760.

1760, f. — Paris. *Voll. IV.* — *V.* 1757 et 1765.

1765, 8. — Paris. *Voll. VI.* — *V.* 1760 et 1779.

1770, 8. — trad. par le Roi. Paris.

1773, 8. Les Fables d'E. Phrygien, avec celles de Philelphe. TN., enrichie de Discours Moraux et historiques, et de Quatrains à la fin de chaque Discours. On a joint à cette TN. les Fables diverses de Gabrias, d'Avienus et les Contes d'E. Par Mr. de Bellegarde. Cph., chez Rothe. — 1 Tab. fig., 478 pp., 5 *ff.* Ind. Cum figg. *V.* 1757 et 1784.

1779, 24. — *V.* 1754 et 1780.

1779, 8. — Paris. *Voll. VI.* — *V.* 1765 et 1780.

1780, 24. — Geneve et Paris. — *V.* 1779.

1784, 8. — trad. par Bellegarde. Cph. — *V.* 1773.

1787, 8. Les Fables d'E., mises en français, avec le Sens en quatre Vers, et des Figures à chaque Fable. NE., revue, corrigée, et augmentée de la Vie d'Esope, avec Figures et les Quatrains de Benserade. Rouen. — Cum 1 tab. fig., 3 *ff.* praefixa; Vita Aesopi C pp. implens, 314 pp., et 4 *ff.* index complectitur. *V.* 1678.

1791, 8. Fables d'Esope, trad. du Grec. NE. augmentée de la Traduction des Fables de *Lockmann*, par Cholet et Mulot. Avec un Discours sur la manière de lire les Fables, par Aubert.

1804 (*an X.*), 8. Les Fables d'E. avec 123 figures d'après Barlow, *etc.* Paris. *P. II.* — *V.* 1714.

1813, 12. Les fables d'Esope, trad. par M. C. Boulanger. Paris, Perisse.

1814, 18. — Porentruy, Deckherr.

1816, 12. — NE. Lille, Castieux.

1816, 8. — Epinal, Pellerin.

D. italicarum.

Aa) *Integra collectio fabularum.*

α) *Sine l. et a. notitia.*

—, 4. Vita et fabulae latine et italice rhyth. ab Accio Zucho. — Fortasse *Venetiis* circa 1480 impressa. Cum figg. lign.

β) Sine a. notitia.

—, 4. Qui si tractano le fabule de Exopo transmutate dal dicto latino in vulgare per Maestro Facio caffarello da faenza: Ad contemplacione e instantia del Magnifico Misere Polidamas de la paglyara de salerno: de essere per impressione pluplicate (?) per lo egregio Maestro Octaviano Salomonius de manfridonia impressore in la cita de Cosenza. *In fine:* Cusentiae. *Sequuntur 5 ff.:* Cantilenae tres in obitum Henrici de Aragonia Calabriae Gubernatoris. —— 49 *ff.* *s. sign., cust.,* et *num.* Char. goth. maiusc. Cum figg. ligno incisis.

γ) Sine l. notitia.

1497, 4. Esopo, trad. in versi e prosa da Accio Zuccho Veronese. —— Sine l. et typographi nomine.

δ) Cum a. et l. notitia.

1478, 4. Aesopo trad. ital. *In fine:* Verona, MCCCCLXXVIII. 25 Junii. *Infra:* Da Gioanni Alvise e da compagni sui ‖ Con diligentia bene impresso fui. —— Dubitatur: nec alia editio fortassis est, quam quae sequitur, quamquam *Mercier* in Supplément à l'histoire de l'Imprimerie de Prosp. Marchand. (Paris, 1777, 4.) p. 46 citatur.

1479, 4. *Poema dictum Sonetto incipit f. 1 a:* (S) Api chio son Esopo o tu lettore *etc. Infra duo versus:* Da Gioanni alnise e da compagni sui ‖ Con diligentia bene inpresso fui. *Sequitur hexastichon latinum. F. 1 b icon Aesopi F. 2 a:* ACCII ZUCHI SUMMA CAMPANEAE VERONENSIS VIRI, ERUDITISSIMI, IN AESOPI FABULAS INTERPRETATIO PER RHYTHMOS IN LIBELLUM ZUCHARINUM INSCRIPTUM CONTEXTA FOELICITER INCIPIT. *F. 2 b et f. 3 a:* Proemio *duobus Sonettis constans. F. 3 b haec inscriptio:* LEPIDISSIMI AESOPI FABELLAE. *In fine f. 155 a:* IMPRESSVM VERONAE DIE XXVI. IVNII. M. CCCC. LXXVIII. *F. 155 b sequuntur Cancionetta, Canzona moralis et Salutatio angelica. F. 160 b:* Tavola de le predicte Fabule. —— 160 *ff.* Char. rom. et cum figg. ligno incisis. Fabula quaevis latino carmine elegiaco et duplici Sonetto, materiali et morali, redditur, et figuris ligno incisis illustratur. Accurate descripsit hanc editionem *Paitoni* in Bibl., T. II. p. 29 sq.

1481, 4. AESOPVS. *Pagina versa:* Accii Zuchi Summa *etc. ut in praecedente editione. In fine:* Impressum Venetiis per Manfredum de monteferrato de sustrevo. M. ccccIxxxi. a di ultimo de Zenaro. —— Similibus editioni a. 1479 sed melioribus figg. ornata.

1483, 4. *In fronte:* Accii Zuchi summa Campaneae Veron. uiri eruditissimi in Esopi fabulas. Interpretatio per rhithmos in libellum zucharinum inscriptus contexta foeliciter incipit. *Praecedit* Tabula LXVI. Fabularum et italicum latinumque epigramma ex edit. Veron. 1479. *In fine:* Intret in has haedes quisquis sociare bonorum ‖ Agmine se exoptat: scelerumque horrere magistros. ‖ Entri in la nostra scola chiunque usare ‖ Vol con gli boni e li altri lasse stare. *Infra:* Impressum Rome Die XXVIIII. Marcii MCCCClxxxiii. *Adhaerent* Cancionetta, Canzona morale, Salutatio angelica *et* Tavola. —— Char. rom. Euchar. Silber. Sine *sign., cust.* et *num.*

1485, f. *F. 1 a incipit Epistola Tuppi Neapolitani ad honoratum de Arragonia Gaitano Conte di Fundi. F. 2 incipit:* prohemium et vita Aesopi *quae f. 42 terminatur his verbis:* Clarissimi fabulatoris Esopi vita feliciter finit. *Sequuntur fabulae, quae f. 43 incipiunt metrice. Quamlibet fabulam sequuntur: Tuppi apologus (seu versio italica); tropologia; allegoria; et confirmatio deducta ex exemplo. In fine:* Francisci Tuppi Parthenopei utriusque iuris disertissimi studiosissimique in uitam Esopi fabulatoris lepidissimi philosophique clarissimi traductio materno sermone fidelissima: et in eius fabulas allegoriae. cum exemplis antiquis modernisque finiunt feliciter. Inpressae Neapoli sub Ferdinando Illustrissimo Sapientissimo atque Iustissimo in Siciliae Regno triumphatore. Sub Anno Domini M. CCCC. lxxxv. die. xiii. Mensis Februarii Finis. Deo Gratias. *Sequitur index fabularum et registrum quaternionum.* —— 166 *ff.* Char. rom. min. *Matth. Moravi.* Sine *sign., cust.* et *num.* Cum *figg.* et litteris init. ligno incisis. *Dibdin* in *Voyage bibliographique etc.*, T. III. p. 313 sq., qui vidit exemplar in bibl. reg. Paris., dicit „Edition célèbre et très estimée; mais les exemplaires en sont très rares, surtout lorsqu'ils sont d'une grande dimension. *etc.* La partie graphique est très bien traitée en ce volume."

1487, 4. Accii Zuchi Summa Campanee Veronensis Viri Eruditissimi In Aesopi Fabulas Interpretatio Per Rhyt-

mos(?) In Libellum Zucharinum Inscriptum Contexta Foeliciter Incipit. *Haec f.* 1 *a*: *Sequuntur* Proemio, *et ipsae Fabulae, quarum quaelibet Elegiola latina et gemino Sonetto ital. materiali et morali exprimitur. In fine:* Impressum Brixie per Boninum de Boninis de Ragusia M.CCCC.lxxxvii. Septimo Martii. —— Char. goth. crassis. *Cum sign.*, et 67 figg. ligno incisis.

1491, 4. Aesopi Fabulae ab Acc. Zucho versibus latinis et italicis redditae. Venetiis per Manfredum de Monteferrato. —— Dubitatur.

1492, 4. F. 1 *b*: VITA ESOPI. *Infra tabula ligno incisa, Aesopum in cathedra sedentem, sistens. In superiori parte cathedrae legitur*: ESOPUS. *Adsunt infra quinque viri sedentes. F.* 2 *a*: Francisco del Tuppo Neapolitano allo illustrissimo Honorato de Aragonia Gaitano. Conte del Fundi *etc.* Felicitate. *In fine:* Clarissimi fabulatoris Esopi vita feliciter finit. Impressum Venetiis per Manfredum de monteferrato de sustrevo de bonellis M. CCCC. LXXXXII. die XXVII. Martii. regnante domino Augustino Barbadico inclito Venetiarum principe. —— Char. goth. *Cum sign.* et figg. ligno incisis.

1493, 4. *F.* 1 *icon xyl. cum inscriptione:* Virtus omnia vincit. *F.* 2 *epistola Tuppi ad Honoratum de Aragonia Gaitanum. F.* 3 *a* (*sign.* a iii): PROHEMIVM. *Deinde:* LIBISTICI FABVLATORIS ESOPI ‖ VITA FELICITER INCIPIT. ‖ DE CONDITIONE ET ‖ ORIGINE (!) EIVSDEM. *Lat. et ital. alternant. F.* 41 *a*: CLARISSIMI FABVLATORIS ESOPI VITA ‖ FELICITER FINIT SEQVVNTVR FABVLE. *F.* 41 *b et f.* 42 *vacant. F.* 43 *a ornatu ligno inciso inclusa incipit opus:* PROTHESIS COMPARATIVA. FABVLA. I. *Quamlibet fabulam sequuntur Tuppi apologus, tropologia, allegoria et confirmatio. F.* 158 *a*: Francisci de Tuppo Parthenopei utriusque iuris disertissimi studiosissimi- ‖ que in uitam Esopi fabulatoris lepidissimi philosophiquę (?) clarissimi tradu- ‖ ctio materno sermone fidelissima & in eius fabulas allegorie cum exemplis ‖ antiquis modernisque finiunt feliciter. Impresse Aquile per magistrū Eusa ‖ nium de Stella Ciuē Aquilanū uirū utique non minus in imprimēdis caracte ‖ ribus q̃ aliis rebus agendis miri ingenii: una cū Ioanne Picardo de Hamell' ‖ ac Loisio de Masson Francigena consociis suis. Sub Ferdinando rege Illu- ‖ strissimo. Anno salutis. M. CCCC. LXXXXIII. Die ultima mensis Maii. *Insign. typogr. c. litt.* S. A. *Ultimum folium tabulam et registrum exhibet.* —— 159 *ff.* 41 *lin.* Char. rom. Cum figg. ligno incisis. Immerito *L. Giustiniani*, Saggio storico critico sulla tipographia del Regno di Napoli, p. 103 editionem hanc, tanquam fictitiam, reiecit.

1493, 4. Le Favole d'Esopo ridotte in Sonnetti da Accio Zucco Somma campagna. *In fine:* Impressum Venetiis per Manfredum de monteferrato de sustrevo. MCCCC93. Adi 17. Agosto.

1496, 4. Esopo. Favole volgarizzate da Accio Zucco. Fr., Bonaccorsi.

1497, 4. *F.* 1 *a icon Aesopi, cum inscript.:* Esopo historiado. *F.* 1 *b*: Accii zuchi summa campanee Veronensis ‖ uiri eruditissimi in Aesopi Fabulas interp̄tatio ‖ p rhythmos in libellū Zucharianum inscriptum ‖ contexta foeliciter incipit. *etc. In fine:* Stampado in Venelia per Maestro de Bonello de Streuo da Mōfera. nel anno del signor M. CCCC. lxxxxvii. a di XVII. zugno.

1497, 4. Esopo con la vita sua historiate vulgare et Latino. *In fine:* Impressum Mediolani per Uldericum Scinzenzeler Anno salutis Domini MCCCCXCVII. die XXIII. Decembris. —— Char. goth. minusc. Cum figg. Fabulae per epigrammata latina et italica describuntur, quorum auctor est Accius Zucchius, idcirco nominator *Liber Zuccharianus.*

1502, 4. Isopo. *In fine:* Impressum Mediolani per Dominicum Lazarum de Turate, Anno Domini 1502. die 23. Decembris.

1504, 4. Le Fabule de Esopo vulgare e Latine historiade: Impressum Mediolani per Magistrum Petrum Martirem de Mantegatiis ad instantiam Gotardi de Ponte M. CCCCC. IIII. die VII. Mensis Augusti.

1508, 4. Esopo Hystoriado. Venetia per Manfredo de Bonello.

1520, 8. ESOPO CON LA VITA SUA HISTORIATE VULGARE ET LATINE. — Impresso in Milano per Magistro Bernardino da Casello, MDXX. —— Rarissime occurrit, nec *Paitoni*, nec *Panzer* illam novit: nec alibi, nisi in *Catalogue of the Library of G. Hibbert.* (Ld., 1829, 8 mai.) notitiam reperi.

1528, 8. Fabule de Esopo hystoriate.

In fine: Venetiis per Augustinum de Zannis MDXXVIII. —— Rep. libri Zucchari-ni. *V.* 1497.

1530, 8. Favole d'Esopo Vulgari in Versi e Prosa con sue belle moralità ridotte in lingua Toscana. Impresso in Firenze, per Jovanni Stephano di Carlo da Pescia, nel 1530. adi XXVIII. di Marzo.*

1538, 8. Le favole di Esopo, Latine et Volgari, trad. in sonetti da Zucco. Vn., Bindoni. —— Rep. 1542.

1542, 8. — Venezia per Agostino de Bidoni. —— *V.* 1538.

1544, 8. Favole d'Isopo Greco elegantissime, e de molti altri, tradotte nuovamente di latino in lengua Italiana. In Venetia. M. D. XLIIII. co'l Privilegio del summo Pontefice Paulo III. & dell' Illustriss. Senato Venetiano per anni dieci. *In fine*: In Venetia per Michele Tramezino. Nel' anno di nostra salute M. D. XLIIII.

1545, 8. Favole di Esopo Frigio, prudente & faceto Favolatore, alle quali di nuovo si sono aggiunte molte altre di alcuni belli Ingegni; ora in grazia della studiosa gioventù illustrate con l'interpretatione & figure & con diligenza corrette & purgate. In Vinegia per il Giolito 1545. —— *Landi* vitam Aesopi interpretatus est.

1545, 4. Aesopi fabulae cum vulgari interpretatione & figuris acri cura emendatae. Apud Ludovicum Britannicum. Anno M. D. XLV. Brixiae. *In fine*: Brixiae apud Ludovicum Britannicum Anno M. D. XLV. Mense Novembris.

1551, 8. Le favole di Esopo, trad. (*da incerto*). Vn.

1566, 8. Le Favole lat. e volgari di nuovo corrette e ristampate. Vn., Fr. da Lecco. —— Cum figg.

1567, 8. Le Favole di Esopo, tradotte dal Conte Giulio Landi. In Venezia per Domenico Farri.

1575, 24. Vita di Esopo prudente, & faceto, Favolatore. Tradotta dal Sig. Conte Giulio Landi. Alla quale di nuovo si sono aggionte le Favole del medesimo Esopo, con molte altre d'alcuni elevati ingegni, ascendenti alla somma di 400. Hora in gratia della studiosa gioventù illustrate con la interpretatione, & figure; & con diligenza correte, & purgate. In Venetia, appresso Fr. Ziletti. —— Cum figuris eleganter incisis. Nitida editio.

1579, 8. — trad. da Zucco. Vn.

1585, 8. Vita e Favole di Esopo, tradotte da Giulio Landi. Vn.

1588, 8. — Vn., per Altobellò Salicato.

1607, 8. Vita e Favole di Esopo. —— Sine l.

1607, 8. — Vn., per Salicato.

1607, 8. Le quattrocento Favole di Esopo Frigio, Prudente, arguto, & faceto Favolatore. Alle quali *etc.* in gratia della studiosa gioventù abbellite, & illustrate, con figure belle, & grandi, tratte dal naturale. Nuovamente ristampate, & con diligenza ricorrette. In Venetia appresso Alessandro de' Vecchi. M. DC. VII. *In fine*: In Venetia presso Lesandro de' Vecchi. M. D. CVII. —— Cum figg.

1613, 8. La Vita di Esopo *etc.* (*ut* 1575) alla summa di quattrocento. Hora in gratia della honorata, & studiosa gioventù abbellita & illustrata con l'interpretationi delle Favole, & le figure al naturale. Nuovamente ristampata & con diligenza ricorretta. In Venetia, M. DC. XIII. appresso Alessandro de' Vecchi. *In fine*: M. DC. XII.

1659, 12. — *In fine*: In Trevigi, per il Righettini. 1660. Con Licenza de' Superiori. —— In titulo *M. DC. LIX.* est notatum.

1673, 16. Vita e Favole di Esopo, tradotte dal Conte Giulio Landi, illustrate con l'interpretatione et figure, et diligentamente reviste e corrette. In Vn., per gli heredi di Gio. Battist. Cestari. —— *V.* 1817.

1729, 8. Le Favole di Esopo, volgarizzate con un discorso dell' Abate Roberti. Sassari.

1737, 12. Le Favole di Esopo volgarizzate dal Ricci. Vz.

1769, 8. Le Favole di Esopo tradotte in lingua Veneziana in versi martelliani da Ferrigo Cotteli. Vz.

1778, 12. Favole di Esopo, volgarizz. (*da Pl. Berti*) Fr. —— Accademia *della - Crusca* commemorat hanc editionem, quae hoc anno primum prodiit, ut manuscriptum. *V.* 1811.

1801, 8. Favole d'Esopo Frigio, con un vocabulario italiano - tedesco, in grazia della studiosa gioventù. Esops Fabeln nebst einem italienisch - deutschen

Wörterbuche zum Gebrauch für Anfänger. Nrb., Grattenauer. —— 319 pp. 16 *Gr.* Continentur 400 fabulae. Singulae syllabae sunt accentibus notatae.

1811, 8. Favole di Esopo, volgarizz. per uno da Siena (*Pt. Berti*), testo di lingua. Pd. —— Ex priore rep., sed paullo mutata est.

1817, 12. — trad. dal Giulio Landi. Milano. —— *V.* 1673.

1818, 8. Le Favole di Esopo volgarizzate sul testo Riccardiano inedito, citata della Crusca. Fr.

1818, 12. — trad. per uno da Siena. Brescia. —— *V.* 1811.

Bb) *Delectus fabularum.*

1569, 12. Cento e cinquanta Favole, tratte da diversi Autori antichi, e ridotte in versi, e rime da M. Pietro Targa. In Venezia, per Gio: Chrigero.

1570, 4. Cento Favole Morali dei più illustri antichi, & moderni autori Greci & Latini, scielte, & trattate in varie maniere di versi volgari da M. Gio. Mario Verdizzotti: Nelle quali oltra l'ornamento di varie e belle figure, si contengono molti precetti pertinenti alla prudenza della vita virtuosa & civile. Con privilegio. In Venetia, appresso Giordano Ziletti, & compagni. MDLXX. —— Cum 100 figg. ligno incisis per *Verdizottium* ad *Titiani* delineationes. Prima collectionis huius editio rarissimaque.

1575, 12. Il Targa dove si contengono le cento e cinquanta favole tratte da diversi Autori antichi, e ridotte in versi, e rime italiane da Cesare Paveri. Impressione terza. In Venezia appresso Francesco Ziletti. —— Rep. 1587.

1575, 4. Cento Favole *etc.* varie materie (?) di versi *etc.* Verdizoti: Et di nuovo Ristampate, nelle quali *etc.* In Venetia Appresso Bolognino Zalterio, M. D. LXXV.

1577, 4. — Vn., Ziletti.

1586, — 1599, 4. — Vn., Zaltiero.

1587, 12. — Vz., per gli Eredi di Fr. Ziletti. —— *V.* 1575.

1602, 8. Apologi e Favole raccolte da Giulio Cesare Capaccio e fatte in versi volgari. In Napoli, appresso Gio. Giacomo Carlino. —— Rep. 1609.

1609, 8. — Vz., appresso Barezzo Barezzi.

1621, 4. Insalata Mescolanza di Carlo Caffarelli d'Ogobbio, Gentiluomo Romano, che contiene Favole, Esempj, Facezie, e Motti, cavati da diversi Autori, et ridotti in ottava rima, divisi in sette Centurie, con la Giunta, et con alcune Rime in onore delli Serenissimi Principe d'Urbino, e Principessa sua Sposa. In Bracciano, per Andrea Fei.

1661, 8. Cento Favole bellissime de i più illustri *etc.* Scielte da M. Gio: Mario Verdizzotti *etc.* In Venetia, M. DC. LXI. Presso Gio: Pietro Brigonci. Con Licenza de' Superiori.

1677, 8. (*Tit. ut in prioribus.*) In Venetia, per Gio: *etc.* M. D. C. LXXVII.

1756, 8. Cento Favole d'Esopo, e di altri autori ridotte in versi Martelliani a Sua Altezza Serenissima la Sig^ra^ Principessa Ereditaria di Modena. In Modena, per gli eredi di Bartolomeo Soliani Stampatori Ducali. Con licenza de' Superiori.

E. anglicarum.

Aa) *Integra fabularum collectio.*

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. The Fables of Esope in Englishe with all his Lyfe and Fortune. —— clxi pp. Char. goth. Exemplar huius impressionis possidet *F. Douce*, Esq. Sic indicat *W. Th. Lowndes* in *Bibliographer Manual* (1828, 8.) P. I. p. 15.

—, 8. The morall Fables of Aesop the Phrygian, compiled into eloquent and ornamental Meter, by Robert Henrison, Schoolemaster of Dunferling. Edinburgh. —— Char. goth. Ante dubitata est, nunc liquet esse re vera editionem. Sic *W. Th. Lowndes* l. c.

—, 8. The fables of Esope in Englishe, with all his life, and fortune; and how he was subtyll, wyse, and borne in Greece, not far from Troy the great, in a towne named Amoneo: how he was of all other men most diffournned and enil shapen: for he had a great head, a large visage, long iawes, sharp eyen, a short neck, crok-backed, great bely, great legs, large feet; and yet that which was worse, he was dombe, and could not speake: but notwithstanding this, he had a singular wit, and was greatly ingenious and subtill in cauillations, and pleasaunt in woordes, after he came to his speache. Whereunto is added, the fables of *Auian*, and also the fables of

Poge the Florentyne, very pleasaunte to reade. London, printed by Henry Wykes, for Iohn Waley. —— 134 *ff.* atque tabula. *Herbert* in Typogr. Antiq. Vol. II. p. 940; Vol. III. p. 1793.

—, f. min. AESOP'S Fables. *Cum sign.* Di incipit: Here begynneth the prologue of the first booke of Esope. *In fine:* Enprented by me Richard Pynson. —— Char. goth. Cum figg. ligno incisis, et *sign.* G. Ex editione a. 1484, omissa Aesopi vita, est expressa.

—, f. Fables of Aesop, and other eminent Mythologists *etc.*, by Roger L'Estrange. Ld. —— *V.* infra 1692.

—, 12. — Ld., Rivington. —— *V.* infra 1787, *ib.*

β) Cum a. et l. notitia.

1484, f. *F.* 1 *icon Aesopi*, *c. inscri.:* ESOPVS. *F.* ij (*sign.* a ij): Here begynneth the book of the subtyl historyes and Fables of Esope whiche were translated out of Frensshe in to Englysshe by William Caxton at Westmynstre In the yere of our Lorde †M†CCCC†LXXXIII†. *Terminantur f. cv b. F. cvi incipit:* Avian. *et finitur f. cxx a. Eod. f. b incipit:* Alfonce: *F. cxxxviii incipit:* Poge the Florentyn. *et finitur f. cxlii. In fine:* And here with J. Fynysshe this book, translated and emprynted by me William Caxton at westmynstre in thabbey, And fynyssed the xxvj daye of Marche the yere of our lorde MCCCCLXXXIIIj, And the fyrst yere of the regne of kyng Rychard the thyrdde. —— CXLII *ff.* Char. goth. Cum figg. ligno incisis et *sign.* s 6. Apud *Ebert* in *Bibliograph. Lexicon*, no. 255 non recte M. CCCC. LXXXXIIII. legitur errore, ut videtur, typographico.

1585, 8. Aesop's Fables in tru ortography, with grammer notz. Herunto ar also cooined the shorte sentencez of the wyz Cato, imprinted with lyke form and order: both of which authorz ar translated out of Latin intoo English, by William Bulloker. — Gen God the praiz || That teacheth al waiz. || When truth trieth || Error flieth. || — London, by Edmund Bollifant. —— 319 pp. et tabola; Cato implet 31 pp. Char. goth.

1634, 8. The Fabulist metamorphosed and mythologyzed, or the Fables of Esop translated out of Latine into English Verse, by R. A. Gentleman. London. —— Non commemoratur a *Brüggemanno*.

1646, 12. Aesop's Fables, with the Fables of Phaedrus moralized. Published by H. P. London. —— *Brüggemanno* non nota foit, ut illa quae sequitur.

1647, 8. The Fables of Esop in English, whereunto are added, the Fables of Avian and of Poge the Florentine. Ld. —— Versio *Caxtoni*. Char. goth.

1650, 8. The Phrygian Fabulist, or the Fables of Aesop extracted from the Latine copie, and moralized by Leon Willian. Ld.

1651, 4. The Fables of Aesop paraphrased in Verse, adorned with Sculptures, and illustrated with Annotations, by John Ogilby. Ld. —— Iterata est a. 1665 *ib.*

1657, 8. The Fables of Aesop, Latin and English, by Ch. Hoole. Ld.

1658, 12. The Fables of Esop in English; with all his Life and Fortune; whereunto are added the Fables of Avian *etc.* Ld.

1665, f. (*Sub eodem tit. ut* 1651, *sed adiecto II. volumine sub h. tit.:*) Aesopics, or, a second Collection of Fables in verse, with Sculptures and Annotations, by J. Ogilby. Ld., Th. Roycroft. —— Ob figuras, quas *Rod. Stoòp* et *W. Hollar* inciserunt, magni aestimata editio. Rep. 1668.

1665, — 1666, f. Aesop's Fables with his Life, in English, French, and Latin: the English by Th. Philipott, the French and Latin by Rb. Codrington, illustrated with one Hundred and twelwe Sculptures by Fr. Barlow. Ld., W. Godbid. —— Rep. 1687.

1668, f. — Ld., Th. Roycroft. *Voll. II.* —— Cum 66 et 82 figuris. *V.* 1665 et 1672.

1672, 8. Aesop explained in English and Latin verse. Ld.

1672 — 1673, 8. The Fables of Aesop, paraphrased in Verse, adorned with Sculptures, and illustrated with Annotations. Ld. *Voll. II.* —— *V.* 1668.

1682, 12. Aesop explained in English and Latin verse, with a collection of English Proverbs and Sayings. Ld. —— 10 *sh.* Sic indicatur in Bibliographer Manual by W. Th. Lowndes. P. I. (1828, 8.) p. 16.

1687, f. — Ld., W. Godbid. —— *V.* 1666. *In*-8 excusa quoque prodiit. Ch. magna quoque. Praecipue ob accurate delineata animalia in figuris additis in pretio habita. Saepe tabula figg. 17 desideratur.

1689, 8. MYTHOLOGIA ETHICA,

or three Centuries of Aesopian Fables in English prose, done from *Aesop*, *Phaedrus*, *Camerarius*, and all other ancient Authors on this subject, illustrated with Moral, Philosophical, and Political Precepts: Also with Aphorisms and Proverbs in several Languages, and adorned with many curious Sculptures: by Ph. Ayres, Esq. Ld. —— Rep. 1702.

1692, — 1694, — 1699, f. — Fables of Aesop, and other eminent Mythologists, with Morals and Reflections, by Sir Roger l'Estrange. Ld., printed for R. Sare. *P. II. in I Vol.* —— Rep. 1703 sqq.

1702, 8. —— *V.* 1689.

1703, 8. —— *V.* 1692.

1703, 12. Aesop naturalized and exposed to the public view in his own dress, by way of Essay on 100 fables. Ld.

1703, 8. Aesop's Fables in English and Latin, interlineary, for the benefit of those who not having a Master, would learn either of these Tongues; with Sculptures. Ld., printed for A. and J. Churchill.

1703, f. — Ld., printed for R. Sare. *Voll. II.* —— Rep. 1708. *V.* 1692.

1704, 8. The Fables of Aesop: with the moral reflections of Monsieur Baudoin, translated from the French. To which is prefix'd by another hand, (*Mr. John Toland*) the true Life of Aesop, by the most learned and noble Critick Monsieur DE MEZIRIAC, proving by unquestionable Authorities, that Aesop was an ingeuious, eloquent, and comely person, a Courtier and Philosopher, contrary to the fabulous Relation of the Monk Planudes, who makes him stupid, stammering, a buffoon, and monstrously deform'd. Ld.

1708, 8. Aesop's fables transl. into English by Is. Jackson. Ld. —— Rep. 1774.

1708, 8. — Ld., R. Sare. *Voll. II.* —— *V.* 1703 et 1714.

1708, 8. Truth in fiction, or morality in Masquerade; a Collection of 225 select Fables of Aesop and others, done into English Verse by Edm. Arwaker. Ld., I. Churchill. —— 350 pp. 4 *sh.*

1711, 8. AESOP naturalized; in a Collection of Fables and Stories from Aesop, Lockman, and others. Ld.

1714, — 1715, 8. — Ld., R. Sare. *Voll. II.* —— *V.* 1708 et 1724.

1722, 8. Fables of Aesop and others, done into English, with an aplication to each Fable, by Sm. Croxall. Ld. —— 3 *sh.* 6 *d.* *V.* 1724.

1723, 8. Aesop's Fables in English and Latin by J. Locke. Ld. —— Rep. 1728.

1724, 8. — Ld., R. Sare. *Voll. II.* —— *V.* 1715 et 1738.

1724, — 1728, 8. — Ld. —— 1 *L.* 1 *sh.* Non satis nota, neque in eiusdem opera recepta. Rep., aucta figuris, ex ed. a. 1722, et *v.* 1737.

1730, 8. Fables and Stories moralized. Being a second Part of the Fables of Aesop, and other eminent Mythologists, *etc.* By Roger L'Estrange. Ld., printed for J. and J. Knapton, *etc.* *Voll. II.* —— *V.* 1724 et 1738.

1737, 8. — Ld. —— Ex ed. a. 1728, *v.* 1750.

1738, 8. Fables of Aesop and other eminent Mythologists: with Morals and Reflections. By Roger L'Estrange. The eighth edition, corrected. Ld., printed for A. Bettesworth, *etc.* —— *V.* 1730.

1740, 12. Aesop's Fables. With instructive Morals and Reflections, abstracted from all party considerations, adapted to all capacities, and design'd to promote religion, morality and universal benevolence. Containing two hundred and forty Fables, with a Cut engrav'd on copper to each Fable. And the Life of Aesop prefixed, by Mr. Richardson. Ld. —— Rep. 1757.

1754, 12. — Edh. *Voll. II.* —— *V.* 1737 et 1770.

1757, 12. — Ld., Rivington. —— *V.* 1740 et 1787 *ib.*

1760, 12. Fables, translated from AESOP, and other Authors. To which are subjoined, a Moral in Verse, and an Application in Prose, adapted to each Fable. Embellished with Cuts from the Designs. By Ch. Draper. Ld., Bristow. —— 2 *sh.*

1770, 12 min. — Ld. *Voll. II.* —— *V.* 1754 et 1778.

1774, 12. Aesop's Fables translated into English by Clarke. Ld. —— 2 *sh.*

1778, — 1786, 8. — Ld. —— *V.* 1770.

1787. 12. — Ld., Rivington. —— *V.* 1757. Sine a. quoque prodiit, *v.* antea *ib.*

1788, — 1789, 8. — by Sam. Croxhall. Ld. —— *V.* 1778.

1793, 8. Aesop's fables, with Life,

and 112 engravings by Bromley, Landseer *etc.* Ld. *Voll. II.*

1797, 12. Fables of Aesop, transl. into english (*by Heplinstall*). Ld. —— Nitida editio, 107 figuris acri incisis ornata, per *Wittingham* aliusque nonnollis tabulis auctioribus iteratis. 12 *sh.* Ch. m. quoque.

1804, 8. — new versified from the last english editions by H. Steers. Ld. *Partt. III.* —— 3 *sh.* 6 *d.*

1818, 8. The Fables of Aesop and others, with Designs on Wood by Thomas Bewick. Newcastle. —— 1 *L.* 1 *sh.*, royal, ut dicitur, 1 *L.* 5 *sh.*, imperial 1 *L.* 11 *sh.* 6 *d.* Iterata est 1823.

1821, 12. — by Jefferys Taylor, of Ongar. —— Cum figg. 4 *sh.*

1823, 8. —— *V.* 1818.

1825, 12. — transl. by Sam. Croxall. Ld.

Bb) *Delectus fabularum.*

1698, 8. Aesop in Select Fables, viz. at Tunbridge, at Epsom, at Whitehall, from Tunbridge, at Amsterdam. Ld.

1761, — 1762, — 1764, — 1784, — 1786, 8 mai. Select Fables of Aesop and other Fabulists. In three Books. (*By Dodsley*) Ld., Dodsley. —— Cum figg. Plurimi aestimata interpretatio anglica, inprimis editio a. 1764. Praefixa est *Meziriaci* Vita Aesopi, atque accurata disquisitio de fabula; praeterea *Dodsley* addidit notas, quae ad controversiam *Boylii* et *Bentleii* respiciunt. Conf.: *MR.* 1761, *for March*, p. 150—156. Saepius typis, inprimis seriori tempore, recusa est. *V.* 1824.

1791, 12. The Beauties of Aesop and other Fabulists; being a collection of Fables selected from Aesop, Dodsley, Gay *etc.* (*with reflections*,) for the use of schools. By Sam. Richardson. Ld. —— 2 *sh.*

1806, 12. Fifty fables of Aesop, transl. by Liardet. Ld. —— 2 *sh.*

1824, 12. — transl. by Rob. Dodsley. Ld., Philipps. —— 3 *sh.* *V.* huius maximi aestimatae versionis primam editionem a. 1761.

Cc) *Imitatio.*

—, 8. Aesop's Fables burlesqued. Ld. —— Cum fronte figurata.

F. hispanicarum.

1489, f. Quatro libros de las Fabulas de Esopo; las extravagantes; otras de la translacion de Remigio; las de Aviano; las collectas de Alfonso y Poggio *etc.* Zaragoza, Juan Hurus. —— Inter omnes rarissime occorrit. Rep. 1496.

1496, f. *F.* 1 *a:* Libro del Ysopo famoso fablador historiado en romãce. *Haec in ornamento ligno inciso. F.* 1 *b Aesopi icon. F. XCIX a:* Aqui se acaba el libro del ysopete ystoriado aplicadas las fabulas en fin junto cõel principio a moralidad puechosa a la correciõ & anisamiẽto de la vida humana: cõ las fabulas de remicio: de auiano: doligamo de alfonso pagio: cõ otras extrauagantes & añodidas. El qual fue emprẽtada la presente obra por Fadrique aleman de Basilea: en la muy noble & leal cibdad de Bourgos. Año del nascimiẽto de nuestro Señor Jesu xp̃o Mill cccc, xcvj. a. xxij. de agosto. *Sequitur tab.* 5 *pp. implens; deinde ultimo f.* a *insign. typogr. cum inscriptione* F. ✝ B. (*i. e.* Fadrique de Basilea). —— Hanc notitiam accuratam huius editionis dedit *Dibdin* in *Voyage bibliographique traduit de l'anglais*, T. III. p. 315 sq.

1533, f. Libro del sabio et clarissimo fabulador Ysopo historiado y añotado. Sevilla, J. Cronberger. —— Char. goth. et figg. ligno incisis ornata.

1547, f. — Tolledo.

1571, 4. — Sevilla. —— Cum figg. lign.

1590, 8. Vida e fabulas de Esopo, por Joachim Romero de Cepeda. Sevilla.

1607, 12. La Vida y Fabulas del Esopo, a las quales se añadierou algunas muy graciosas de Avieno, y de otras Sabios Fabuladores. En la officina Plantiniana.

1647, 8. Fabulas de Esopo, traducidas de Lengua Latina en Castellana por Simon Abril. Dedicadas a Don Josef de Exea, i Descartin. En Zaragoza por Diego Dormer. —— Latine et cum hispanica interpretatione e regione posita.

G. portugallicarum.

1621, — 1643, — 1672, 8. — traduzidas por Manuel Mendes. Lisboa.

H. belgicarum.

1485, f. Fabulen van Aesopus die cierlyk, wonderlyk, en zeer genoechlyk

zyn. Antwerpen. —— Ut putatur, impressit *Gerard. Leeu.* De hollandica 67 aesopicarum fabularum versione ligata oratione expressa *v. Clignett* in *Bijdcagen tot de oude nederl. Letterk. 's Gravenh.* 1819. et conf. *Bonneri Bruchstücke von Otfried nebst andern deutsch. Sprachdenkmälern.* quae edidit *H. Hoffmann de Fallersleben* (Bonnae, van Bruck. 1821, 4. 18 *Gr.*) p. 21 sqq.

1498, f. De historien ende Fabulen van Esopus, die leerlic, wonderlick en seer ghenoechlick zyn. Delf by Henrik Eckert van Homberck. —— Cum figg. ligno incisis.

1797, 8. De nieuwste Overzetting van eenige, by Voorkeur uit gezogte, Fabeln van Esopus, ten Dienst der Schooljengd in onze Moedertal gebraegt en met Aumerkingen verrykt door Ph. Lingenhof. Deventer, Lange. —— 242 pp. *V.* ephem.: *ALZ.* 1798, II. p. 695 sq. Notae sunt aestimandae.

I. polonicarum.

1699, 4. — Krosnie na Odra. —— Auctor est *Cap. Niemirycz.*

1703, 8. Fabuly Aezopowe. w Krakowie.

1716, 8. — Varsov. —— Ad gallicam versionem „*Esope en belle humeur*" verbotenus facta interpretatio.

1821, 8. Ezopa Bayki. Pòprzedzone krótkim opisem życia tegoż. Z sensem moralnym cztero - wierszowym po każdéy Bayce. Nowe wydanie. *Vrtsl., Korn.* —— Cum figg. 1 *Th.*

K. bohemicarum

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. —— Fortasse prodiit Pragae, ut monuit *Unger* in *Neue Beiträge zur alten Gesch. d. alt. Buchdruckerk. in Böhmen,* p. 23, ubi quoque fragmentum reliquum duobus foliis constans, quod in Strahöferiana Bibl. Pragae adservatur, ad tempus 1487—1488 retulit.

β) Cum a. et l. notitia.

1815, 8. Ezop, Obnowený, aneb: Nowé Ezopowý Bagky. Z rozličných básnj rusebrané, spolu s kratickym wypsánym Ezopowá žywota, od Wáclawa R. Z. Krameryusa. *Pragae, Enders.* —— 12 *Gr.*

L. ungaricarum.

1536, 8. Aesopi Phrygis fabulae, Gabriele Pannonio Pesthino interprete. Esopus fabulaij, mellyeket mastan wijonnan magyar nyelwre forditot Pesthij Gabriel. — Horatius in arte poetica. Nec uerbum uerbo curabis reddere fidus Interpres. Plinius libro 36. Capi. 12. Aesopus fabulaR Philosophus. *Haec in fronte ligno inciso ornamento circumdata. In fine:* Viennae Pannoniae in officina Joannis Singrenij Mense Augusto Anno. M. D. XXXVI. *Infra:* Nyomtatot Bechbe Janos Syngrenius myhelyebe, kysazzony hauaba. Ezer ewt zaaz harmyczhat Eztendewbe. *Infra insign. ungaricum.* —— Omnes inscriptiones sunt expressae char. goth. maiusc. Rarissime iam priori tempore occurrit. Explicatam omnino primus dedit notitiam huius operis *Denis* in *Wien's Buchdruckergesch.* p. 378 sqq., quem *Panzer* in Annal., T. IX. p. 56, no. 318 sequitur.

1596, 8. Aesopus Fabulái, ford. Heltai Gáspár. Németh. Ujvár.

1767, 8. Aesopus. Szeben.

1767, 8. — Posonb.

1774, 8. — Kolosvár.

1788, 8. Aesop' Mesei. Versekben foglalta Pétzely Iós. Győrb. —— Sine anno quoque prodiit „*Bétsb.*" et „*Posomb.*"

M. rossicarum.

1700, 8. — Amst.

1742, — 1766, 8. — Petersb.

1792, 8. — Moskwa.

N. suecicarum.

1603, — 1608, 8. Hundrade Esopi Fabler, någre aff S. M. Luthero. — Esopi Lefvarne aff Erasmo Albero beskrifvit. Stockholm. —— 1608 est rep. *Rostochii.* Indicavit *Faut* in Historia literaturae graecae in Suecia. (Ups. 1779, 4) p. 61 sq. Auctor versionis est *N. Balk.*

1648, — 1662, 8. — Holmiae. —— Ab Anonymo bis in duobus editt. sunt Aesopi pleraeque fabulae ex latino in suecicum sermonem translatae, unaque cum textu latino typis descriptae.

1767, 8. — Westerås. —— Commemoratur in Catalogo Upsaliensi, T. I. s. v.: *Aesopus.*

O. walachicarum.

17.., 12. — Hermannstadt, Barth. —— *V.* ephem.: ALZ. 1801, JBl. 203.

P. neograecarum.

1543, 4 min. *ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.* (*Aesopi fabulae, Graeco - vulgari idio-*

mate). In Vinegia per Giovanni Antonio & Pietro fratelli di Nicolini da Sabiu; ad instantia di M. Damiau di Santa Maria M. D.XLIII. —— Oratione soluta sunt 150 fabulae neograecee, et ut videtur, libere secundum sic dictam Planudis collectionem, conversae. Accuratiorem notitiam huius versionis, et interpretem alio codice msto osum fuisse, opinionem proposuit *Doccu* in *de Aretini* Beyträge zur Geschichte ond Litteratur, Vol. IX. (1807, 8. Monach.) p. 1251 sqq.

1603, — 1644, — 1690, 8. — *Ib.* —— Cum figg. liguo incisis.

1778, — 1805, 8. *Αἰσώπου Βιος, και Μυθοι Ἑλληνιςι μετα προσθηκης της Χρηςοηθειας Ἀντωνιου του Βυζαντιου. Ενετιησιν. Νικ. Γλυκυς.*

1821, 8. — *Νεα Ἐκδοσις. Ib.* —— Prodiit sub eod. tit.

1821, 8. *Αἰσώπου Μυθοι εἰς ἁπλην φρασιν. Ib.*

Q. germanico-iudaicarum.

1687, 8. — Frcf. —— Transtulit *Sepher Meschalim.*

R. hebraicarum.

1516, 4 min. Anon. auctorum Opuscula varia, videlicet 1. *Divrè ajamim scèl Moscè*, Chronicon Mosis. 2. *Petirad Aaròn*, De morte Aaronis. 3. *Petirad Moscè*, De morte Mosis. 4. Liber *Tobi* vel Tobiae filii Tobielis. 5. Liber *Eldad* Danitae. 6. *Misclè* seu Proverbia *Sandabar.* 7. *Mahassèh Jeruscalmì* Historia viri Hierosolymitani. 8. Liber *Chanoch* seu Enochi. 9. *Chidòth* seu Aenigmata Aesopi. 10. Proverbia *Salomonis.* Per man. R. Samuel ben Nachmias Constantinopoli regnante Sultano Selim, mense chesvan anno ab o. c. 5277. (An. Chr. 1516.) —— *Panzer* in Annal. T. IX. p. 446 sq. ad *de Rossi* in Annal. Hebraico-typogr. ab Ann. 1501 ad 1540. p. 13, no. 63. ubi, non ad a. 1517 referendum esse, edicitor.

1545, 8. — Venetiis. —— Aesopi fabulas ex castrata arabica versione in hebraicam linguam ooa cum aliis opusculis translatas esse h. a. refert *Bartoloccius* in *Bibl. Rabbin.* T. I. p. 98; *F. C. Wolfius* contra indicat annum 1544, et affirmavit ex hac editione versionem hebraicam in Delectu Aesopi Fabularum, Ox., 1698, 8. desumptam esse.

1610, 8. Historia & vita Mosis; liber Tobiae; aenigmata, seu historiae cujusdam philosophi, nomine Sandeber; praecepta moralia alterius philosophi, nomine Henoch; fabulae *Aesopi.* Hebraicè. Venetiis. —— Sic in Catalogoe des livres de la bibl. du Roi. Theologie. T. I. p. 193, no. 2613.

S. diversarum idiomatum.

1803, 8. The oriental fabulist, or Polyglot translations of the fables of Esop and other ancient fables, from the english, in Persian, Arabic, Hindostanee, Sanscrit, Bengalee, by various hands (*ed. by J. Gilchrist*). Calcutta.

III. *Illustrantia Aesopum scripta.*

Lexique grec franç. de quarante fables d'Esope. Ed. III. Paris, Brunot-Labbe. 1821, 12. —— 2 *fr.*

La vita di Esopo Frigio, tradotta ed adornata. In Venezia per il Sign. Conte Giulio Landi. Vz., Giolito. 1545, 8. —— Rep. *ib.* 1550, 1619, 8. Secundum vitam Maximi Planudis conscripta est.

La Vie d'Esope, tirée des anciens Auteurs par Cl. Gsp. Bachet de Meziriac. Bourg-en-Bresse. 1632, 16. —— Rep. *ib.* ut *Niceron* in Memorabilibos (*Mémoires*) T. VI. p. 10 refert, duabus editionibus 1646, et 1712, 12 *ib. chez Joseph Ravoux* (Catal. Bibl. Bunav. T. I. Vol. II. p. 1010 s. v.: *Aesopus*), deinde in: *Mémoires de Littérature d'Alb. Henri de Sallengre*, T. I. p. 90; et in: *Commentaires sur les Epitres d'Ovide, avec plusieurs autres Ouvrages du M. de Meziriac.* (Haye, 1716, 8.) T. I. p. 57—68; et germanice reddita haec est, adiectis notis, ab *Ch. A. Heumanno* in eiusdem *Actis Philosophorum*, Vol. II. T. VIII p. 253 sqq.; latine quoque reddidit eandem *Hauptmann*, et praemisit Aesopi fabulis, quas *Lps.*, 1741, 8. edidit.

Vie d'Esope, le Phrygien, par J. de la Fontaine. —— Praemissa eiusdem: *Fables choisies.* (Amst., 1722, 12.) p. 25—47.

Αἰσώπου Βιος εἰς ἁπλην φρασιν. Ενετιῃς, Νικ. Γλυκυς. 1821, 8. —— Ut videtur ad Maximom Planudem.

( ) On the Fables of Aesop. —— In *Diario Class. (Class. Jour.)* no. XXII. p. 220 sq.

Cph. Gf. *Bardili*: Was ist das Eigenthümliche der Aesop'schen Fabel? E. psychologische Untersuchung. —— *V.* in *Berliner Monatsschrift*, 1791, fasc. m. Iulii, p. 54 sqq.

Rich. *Bentleii* Diss. de Fabulis Aesopi. —— Inserta editioni fabularum, quas edid. Fr. de Furia. (Lps., 1810, 8.) p. CXXXVII. — CLVI. *V.* infra s. v.: Phalaris. *III. Illustrantia* etc.

(G. *Burgess*:) On the Fables of Aesop and Babrias. —— V. in *Diario class.* no. XLIX. p. 20 — 29, L. p. 364 — 371, LIII. p. 24 — 32.

B. J. *Docen*: Ueber die Aesopischen Fabeln, den Anonymus des Nevelet, und einen andern bisher unbekannten Fabeldichter des Mittelalters. —— *V.* hanc dissertationem in I. Ch. Baronis de Aretin: Beyträge zur Geschichte und Litteratur. Vol. IX. (Monachii. 1807, 8.) p. 1233 — 1249. Pag. 1247 sq. collectioni fabularum ab *Francisco de Furia* institutae fabula aliqua ibi non habita, neque unquam antea edita additur. Duae aliae aliter ac in eiusdem *Francisci de Furia* collectione leguntur, hic p. 1250 sq. exhibentur, suntque Gregorii *Cyprii*, patriarchae.

F. Gtl. *Freytag*: Diss. de Narratione Maximi Planudis de insigni Aesopi deformitate. Lps., 1717, 4.

Gebhard: Ueber den Ursprung der Aesop'schen Fabel. —— Inserta diss. in *Deutsches Museum*, 1784, fasc. m. Decembr.

(James *Gordon*, Bishop of Aberdeen:) Some Observations on the Fables of Aesop, as commented upon by Sir Roger L'Estrange. By a Divine of the Church of Scotland. Edb. —— *5 sh.*

Gu. H. *Grauert*: De Aesopo et Fabulis diss. philol. Bon., Weber. 1825, 8 mai. —— *18 Gr.* Acute et ingeniose de origine et indole fabularum disquiritur.

J. A. Ph. *Hennike*: De Fabulae Aesopiae indole et usu ad vitam et mores. Merseburgi, 1792, 4. —— 10 pp.

Cph. A. *Heumann*: Abhandlung, dass Aesopus und Lockmann eine Person sey. —— In eiusdem *Actis Philosophorum*, Vol. II. P. VIII. p. 275 — 280.

J. F. *Hirt*: Commentat. inventionem fabularum Aesopo tributam in Lockmanum transferens. —— In *Actis Acad. Moguntiae*, T. I. p. 583.

L. H. *v. Jakob*: Ueber die Aesop'sche Fabel der Alten. —— *V.* in *Berliner Monatschr.* 1785, m. April. Contra *Jacobsium* disputatur.

F. *Jacobs*: Ueber Aesop u. dessen Fabeln. —— In *Additamentis* ad *Sulzeri* theoriam bonarum artium, T. II. P. II.

Ghld. Ephr. *Lessing*: Fünf Abhandl. üb. d. Aesop'sche Fabel. —— *V.* eiusd. Fabulas, ed. II. (Brl., 1777, 8.) Additamenta quoque et Corrigenda in eiusdem *Philolog. Nachlass*, Vol. I. sect. III.

C. Andr. *Mustoxidi*: Notizie intorno ad Esopo. Venezia, Picotti. 1828, 8.

Rochefort: Nachricht von e. griech. Handschr., die Fabeln des Aesop enthaltend. Hildburgh., Hanisch. 1796, 8 mai. —— *6 Gr.*

T. *Row*: Aesop a writer, and not a Speaker only, of Apologues. —— In horreo dictu *Gentleman's Magazine*, 1785, *for October*, p. 845 sq.

AETIUS Amidenus.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 317 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 227 sqq.

I. *Editiones textus.*

1534, f. *Αετιου Αμιδηνου βιβλιων ιατρικων τομος α', τουτεστι βιβλια οκτω τα πρωτα.* Aetii Amideni Librorum Medicinalivm tomvs primvs, primi scilicet libri octo nvnc primvm in lvcem editi. Ne qvis alius impune aut Venetiis, aut vsquam locorum hos Aetii libros imprimat, et Clementis VII. pont. max. et senatus Veneti decreto cautum est. MDXXXIIII. *In fine*: Venetiis, in aedibus haeredum Aldi Manutii, et Andreae Asulani, mense Sept. M. D. XXXIIII. —— 4 non num. et 117 num. *ff.* et 1 vac. *f.* cum insig. typogr. Aldi. T. II. promissus non prodiit. Non satis adcurata. Praefationem integram repetiit *Renouard* in *Annales des Aldes*, T. I. p. 268. 12 *Th.*

1630, f. — Ex Sermone III. Tetrabibli, cap. 164, de significationibus Stellarum, gr. et lat., Iano Cornario interprete. —— In *Dion. Petavii* Vranologio. (Lut. Paris.) p. 421 — 425, conf. p. 268. Rep. 1700. *Amst.*

1654, 4. — libri IX. cap. 25, graece, edid. J. C. Horn. Lps.

1700, f. —— *V.* 1630.

1757, 4. *I. E. Hebenstreitii* Tentamen philologico-medicum super Aetii Amideni synopsis medicorum veterum libris octo, post illos octo, quos Aldus Manu-

tius Venetiis 1534 evulgavit, qui supersunt, nondum editis ex Mslo Gunzii, sistens libri seu sermonis noni aliquot capita, gr. et lat. (*ex versione Iani Cornarii.*) Lps. —— Iteratum in Nuvis Actis Eruditorum, 1757, m. Sept. P. I. p. 505 sqq. Docte in introductione de his Aetii libris eorumque cudd. atque editt. disputatur.

1757, 4. Aetii Amideni Ἀνέκδοτων libri IX. cap. 28, exhibens tenuioris intestini morbum, quem ileon, et chordapsum dicunt, vna cum veterum super hac aegrotatione sententiis edid. I. E. Hebenstreit. Lps. —— *Boerhavii* Apographum codicis msti Aetii Amideni, e cod. Paris. desumptum, quod per bibliopolam Lugdun. *Pt. van der Aa* ad *Iustum Gf. Gunzium* pervenit, nunc, a J. Aug. Ernesti recognitum, in Bibl. senat. Lips. adservatur.

1816, 8. *Ἀέτιος περι των κατα το στομα της κοιλιας παθων, κ. τ. λ.* —— In *Συλλογη Ἑλληνικων ἀνεκδοτων ποιητων etc. V.* Anecdota. 1816.

II. *Editiones versionum.*

Aa) *Integrum opus.*

1533—1535, f. Aetii Amideni Quem alii antiochenum vocant medici Clariss. librorum XVI. Tomi dvo, primus uidelicet et tertius, nuper a Joanne Baptista Veronensi medico latiuitate donati, quos in eorum gratiam, qui secundum iam habent, seorsim impressimus. — Additus est index in omneis Tomos copiosissimus. *Infra insign. typogr.*, *iuxta quod* FRO ‖ BEN. *et infra:* Basileae in officina Frob. M. D. XXXV. —— Haec inscriptio *Tomi I.*, continentis „*de Re medica libri VII.*" *Tomus II.* (*v.* infra 1533) inscribitur sic: Aetii Antiocheni Medici de cognoscendis et cvrandis morbis sermones sex, iam primum in lucem editi, Interprete Iano Cornario Zuiccauieo. Medico. — Quae in singolis sermonibus continentur in principio cuiusque habetur. — De ponderibus et mensuris, ex Paulo Aegineta, eodem interprete. *Infra insign. typogr.*, *infraque:* Basileae in officina Frobeniana. Anno M. D. XXXIII. Cum gratia et privilegio Caesareo lo sex annos. *Tomus III.* inscribitur: Tomus Tertivs habet Aetii Amidenoi medici Clarissimi De re medica libros tres, ioanne Baptista Montano medico veronense interprete. *Infra insign. typogr. haec:* Basileae in officina Frobeniana anno M. D. XXXV. —— *Tomus I.* comprehendit 6 *ff.* praefixa, 850 pp.; *Tomus II.* 6 *ff.* praefixa, 441 pp. et 1 *f.* in cuius pagina versa insign. typogr.; *Tomus III.* 182 pp. et 10 *ff.* continentia: Chartarum tertii index. Ex hac accurata notitia, facta ad exemplaria bibl. acad. et senat. Lips., apparet, tomum I. et II. seriori tempore impressos, quam tomum III. cum hoc coniunctus in unum corpus redactus esse. Omnes tres tomi pertinent ad integrum exemplar, quamquam separatim singuli reperiuntur. Omnes qui editionem a. 1538 indicant, decepti errore typographico (1533 *pro* 1538) errare videntur; ego quidem nullibi h. annum reperi.

1534, 4. Aëtii Amideni operis medici libri XVI, opus in tres tomos divisum latine redditi a Io. Baptista Montano et Iano Cornario. Venetiis in offic. Lucaeantonii Iuntae. —— *I. Bapt. Montanus* ex integro msto transtulit iu ling. latinam lib. I—VII, et XIV—XVI; ante (1533) *Ianus Cornarius* verterat lib. VIII—XIII.

1542, f. Aëtii Medici Graeci contractae ex veteribus medicinae tetrabiblos, hoc est Quaternio, id est Libri Uniuersales quatuor singuli, quatuor sermones complectentes, ut sint in summa quatuor sermonum quaterniones, id est sermones XVI per Ianum Cornarium Medicum Physicum Latinè conscripti. Basileae. M. D. XLII. *In fine:* Excusum Basileae impensis Hier. Frobenii, et Nic. Episcopii, mense Sept. M. D. XLII. —— 932 pp. Retractavit *Cornarius* versionem priorem (1533), integramque ex integro msto nunc, respiciens ad *Oroscii* animadversiones, reddidit. *V.* 1549 *ib.*

1543 — 1544, 8 min. Aetii Medici Graeci contractae ex ueteribus medicinae sermones XVI. Per Ianum Cornarium Medicum Physicum latine conscripti. *Infra symb. typogr.:* Venetiis ex officina Farrea. M. D. XLIII. *Sic inscribitur T. I. T. II. sic:* Aetii Sermonvm Tomvs secvndvs. *Infra symb. typogr.:* Venetiis Ex officina Farrea. M. D. XLIIII. —— *T. I.* 8 non num. *ff.*, 469 num. *ff.* et 1 non num. *f.*; *T. II.* usque ad pag. 919. In fine plagularum registrum (*Quaterniones omnes*), infraque supradictam subscriptionem. Pro divisione in *tetrabiblos* recepta est illa in 16 *sermones*, quorum 8 quilibet tomus continet. Rarissima repetitio Cornarianae versionis. Bibl. acad. Lips. Rep. 1543.

1549, f. Aetii Medici Graeci Contractae ex Veteribus Medicinae tetrabiblos, hoc est quaternio id est libri uniuersales quatuor, singuli quatuor sermones com-

plectentes, ut sint in summa qvatuor sermonum qvaterniones, id est, Sermones XVI per Ianum Cornarium medicum physicum Latine conscripti. — Index subiunctus est uberrimus. *Infra symb. typogr., iuxta quod*: FRO || BEN. *infra*: M. D. XLIX. *In fine*: Basileae apvd Hier. Froben. et Nic. Episcopium anno M. D. XLIX. —— 5 *ff.*, 1 vac. *f.*, 916 pp., 27 *ff.* indicem complect., quorum ultimum in versa pag. habet datam subscriptionem loci annique, 1 vac. *f.* In cuius pag. versa symb. typ. iuxta quud: FRO || BEN. Bibl. acad. Lips. Nec *in octavo*, ut *Choulant* in *Medicinische Bücherkunde der ält. Litt.* (Lips. 1828, 8) p. 84 indicat.

1549, f. Aetii Medici Graeci contractae ex veteribus Medicinae Tetrabiblos, hoc est, qvaternio, sive Libri universales qvatuor, singuli qvatuor sermones complectentes, ut sint in summa qvatuor sermonum qvaterniones, id est, Sermones sedecim, per Ianum Cornarium Medicum Physicum Latine conscripti. Accesserunt in duos priores libros (qvos de Simplicibus scripsit) Scholia, rei medicae studiosis plurimum profutura per Hugonem Solerium Sanionensem, Medicum, nunc primum in lucem edita. Lugduni, ex Officina Godefridi et Marcelli Beringorum fratrum M. D. XLIX. —— Hanc accuratam tituli notitiam proposuit *Goetz* in Memorabil. bibl. Dresd. T. II. p. 182, no. 242, quem *Choulant* l. c., ubi editionem hanc indicat falso *in*-8 et *ap. I. Gryphium*, hoc loco non inspexisse videtur.

1553, 8. Aetii contractae ex veteribus medicinae sermones XVI, per Ianum Cornarium. Venetiis, excud. J. Gryphius. *Voll. II.* —— Adiecta sunt *Hugonis Solerii* scholia (v. praeced.) in duos priores Aetii libros. *Schrader* in *Heckeri* Annal. medic. (Brl., 1828) Vol. XII. p. 453 in additamentis ad *Choulant* librum *Medicinische Bücherk.* illius editionis notitiam profert.

1560, 16. Aëtii medici graeci contractae ex veteribus medicinae Tetrabiblos, hoc est, libri quatuor, in totidem tomos partiti, Iano Cornario, medico, interprete. Accesserunt in duos priores libros de simplicibus scholia per Hugonem Solerium, Sanionensem, suo quaeque loco digesta. Cum ditissimo indice. Lugduni, ap. Sebastianum de Honoratis M. D. LX.

1567, f. Aetii contractae ex veteribus medicinae Tetrabiblos, hoc est quaternio, s. Libri vniuersales IV, singuli IV Sermones complectentes, Latine Iano Cornario interprete. —— Inter *Medicos Principes H. Stephani.* (Gv.) T. II.

Bb) *E x c e r p t a.*

1553, f. Excerpta ex Aetio, de balneis. —— In collectione Scriptorum de balneis. (Vt., ap. Iuntas.)

1576, f. Excerpta ex Aetii opere, de febribus, latine. —— In Collectione Scriptorum de febribus. (Vt., ap. Gratiosum Perchacinum, expensis Casp. Bindoni.)

III. *Illustrantia Aetium scripta.*

Cph. *Oroscius*: Annotationes in Interpretes Aetii Medici praeclarissimi. D. Christophoro Oroscio avthore. Vna cum latinarum et graecarum dictionum, ac rerum qvae in ijs Annotationibus continentur, locupletissimo Indice. (*Symbolum infra.*) Ω φιλος, εἰ σοφος εἰ, λαβε μ' ἐς χερας. εἰ δε γε παμπαν || Νηϊς ἐφυς μουσεων, ῥιψον ἁ μη νοεεις. *Infra*: BASILEAE. *In fine*: Basileae, in Officina Roberti Winter, mense Martio, Anno MDXL. 4 mai. —— 6 *ff.* praefixa, 341 pp. Epistola dedicatoria ad D. Fr. Quigonium S. R. E. cardinalem Sanctae Crucis in Hierusalem, subscripta est: Salmanticae, XII. Cal. Martij, Anno Christi redemptoris nostri M. D. XXXVIII. Una est ad hanc censuram *Montani* et *Cornarii* cod. msto Aetii, qui erat Ferdinandi Pincini, ideque multoties *Ianus Cornarius* has annotationes ad emendandam retractatam suam versionem adhibuit. Videri potest quoque *Th. Reinesius* in Epistola ad *Daumium* nu. XXX, et ad *Macasium*, (Jn., 1670, 4.) p. 336 sq., et in Variis Lectt. (Altb., 1640, 4.), *Hie. Mercurialis* in Variis Lectt. (Vt., 1598, 8.); *Dn. Gu. Triller* in Obss. criticis (Frcf. ad M., 1742, 8.)

Hug. *Solerii* Scholia in Aetium prodiisse dicuntur Venetiis, 1549, 8.

C. *Weigel*: Spec. Aetianarum exercitationum. Lps., 1791, 4. —— 31 pp.

A G A P E T U S.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 546 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 36 sqq., conf. T. I. p. 644 sqq.

I. *Editiones textus.*

1509, 8. Agapeti Diaconi Scheda Regia s. de Officio regis, ad Iustinianum

Imperat. *Gr. et l.* Vt., Zach. Calliergi. —— Edit. princeps rarissima.

1517 (*al.* 1527), 4. Opusculi Agapeti Diaconi de officio regio ad Iustinianum Caesarem, graece. Cl., Euchar. Cervicornus. —— *Panzer* in Annal., T. VI. p. 378, no. 284.

1521, 8. —— *v.* Aesopus.

1523, 8. —— V. s. v.: Isocrates.

1524, 8. —— v.: Aesopus.

1545, — 1549. —— *V.* s. v.: Aesopus.

1547, 8, — gr. et lat. —— In Familiarium Colloquiorum Formulis, etc. Atv., in aedibus I. Steelsii, typis I. Graphei.

1549 — 1550. —— v.: Aesopus.

1559, f. —— Inter *Θεολογων διαφορων συγγραμματα παλαια και ὀρθοδοξα* Tg., per And. Gesnerum.

1560, f. Agapeti, Diaconi Constantinopol. Expositio capitum admonitoriorum ad Imperat. Ivstinianum, Gr. et Lat. Tiguri, ap. Andr. Gesnerum.

1562, 8. — edid. I. Rauftius. Wttb.

1563, 8. Agapeti diaconi capita admonitoria ad imperatorem Iustinianum de recte administrando imperio. Gr. et Lat. Paris., ap. Gu. Morelium.

1563, 8. Les Receptes d'Agapetus à Iustinien, en grec, latin, et traduicts en François per Jehan Picot, praesident des enquestes. à Paris, chez Gu. Morel.

1567. —— *V.:* Aesopus.

1569, f. Expositio capitum Paraeneticorum. —— Inter *Monumenta Patrum Orthodoxographa* (Bs.) T. I. p. 180 — 194.

(1570,) 8. *Ἐκθεσις κεφαλαιων παραινετικων σχεδιασθεισα προς τον βασιλεα Ἰουστινιανον, παρα Ἀγαπητου διακονου της ἁγιωτατης του θεου ἐκκλησιας ὡν ἡ ἀκροστιχις ἐχουσα οὑτως.* —— In *Ioachimi Camerarii* Libello Gnomologico. (*Lps.* Cum Imperatorio quinquennij Priuilegio) p. 87 — 110. *V.* infra II. a). Sine l., sed iisdem typis descriptus, ut *Camerarii Aphthonius*, Lps., 1570, 8. Bibl. sen. Lips.

1574. —— *V.:* Aesopus.

1587, 8. Beati Agapeti Diaconi ad Imperatorem Iustinianum, libellus vere aureus, qui apud Graecos Regia scheda intitulatur. Officia magistratus politici praecipua, oervosissime complectens. Triplici idiomate sibi invicem correspondeus. Qui accessit J. Pontani, de Virginali pudicitia admooitio gravissima. Sinplici studio collecta per Andr. Wernerum. Magdeburgi, apud I. Francum.

1594, 8. — gr. lat. et german. vers. a Mart. Moellero. Görlitz. —— Rep. 1605 *ib.*

1604, 8. Expositio capitum admonitoriorum ab Agapeto Diacono sanctissimae Dei Magoae Ecclesiae ex tempore editorum, Graece. Parisiis ex Typographiâ Steph. Prevosteau.

1605, 8. SCHEDIA REGIA, hoc est, Sententiae paraeneticae, De officio regis, ab Agapeto Diacono regis ad Iustinianum Imperatorem graece exaratae: Nunc recens Latinae factae, et seorsim in usum illustris paedagogii Herbornensis editae. Accesserunt etiam Graece et Latine enotata, insigniora scripturae sacrae loca, ad ideo argumentum facientiâ. *Symbol. infra:* Principis est virtus maxima nosse Deum: ‖ Principis est virtus proxima nosse suos. — Herbornae Nassaviorum Typis Christophori Corvini. Anno 1605. —— 63 pp. et 1 pag. „Errata." Duab. columnis descripta. Bibl. sen. Lips.

1605, 8. — Görlitz, Rhambn. —— Rep. edit. esse ex illa a. 1594 commemorant *Grillo*, p. 64, et: Annales Typographici Lvsatiae Svperioris, oder Geschichte der Ober-Lausitzschen Buchdruckereyen mitgetheilet von Ch. Knauter. (Laubau, Schill. 1740, 4.) p. 54, ubi quoque p. 58 repetitio a. 1648 indicatur.

1605, 12. — gr. c. vers. lat. Mth. Martini. Bremae. —— Rep. 1615 *ib.*

1608, 8. — cum notis Steph. Schoeniugii. —— Adiuncta *Nili* admonitionibus. Franekerae, Aegid. Radaeus.

1615, 4. Schedia regia ivstiniano imperatori Sacratissimo electo, imperivmque iam capessenti, boni omnis iustaeque gubernationis ergò consecrata ab Agapeto Diacono, &c. cum versione Latina duplici. Discvrcvvm (?) provt cuivsqve aphorismi Dvctvs avrigatvr vtili varietate; sententiarumque adeo, Exemplorum & quaestionum Theologicarum, Politicarum & Philosophicarum (insertis etiam quandoque, obsoniorum vice, innoxie iocosis,) iucunda serie & concatenatione sic expressa, vt velut in vno eodemque Prato, cuicunque propemodum Facultati addictus, humori ac genio suo quod arrideat absque ambage fastidiosa, scite atque vtiliter legere ac seligere possit. — Vsque adeo, ut vel ipsi pictores et inspersis et nunquam antehac visis, *ὀνοματοποιιαις*, Inuentionum respectiue taedio mirifice subleuentur. Praemissa,

ac aphorismo I. inserta svnt, edvcandorvm ad Principatus: Natiuitas, Educatio, Studia, &c. Congerente M. Georgio Dravdio. — Francofvrti Apud Paulum Iacobi, Sumptibus Ioannis Berneri. Anno M.DC.XV. —— 4 ff., 795 pp. Bibl. sen. Lips.

1615, 12. *Ἔκθεσις κεφαλαιων παραινετικων Ἀγαπητου.* h. e. Capitula monitoria Agapeti, quae vocari solet Scheda regia: cum lat. vers. Matthiae Martinii. Adiecta sunt illustriora loca Scripturae de officio Regum omninoque Magistratuum, gr. et lat. Bremae, Th. Villerianus. MDCXC.

1620, 8. — graece. —— In *Του ἐλληνισμου Γυμνασμα.* Cothen. no. 2. *V.* infra *II. b).* 1620.

1624, f. —— In Auctario bibliothecae patrum Ducaeanu. (Paris.) T. II. p. 362 sqq.

1633, 8. *Agapeti* Diaconi ad Iustinianum Imperatorem et *Basilii* Macedonis Imperatoris Ad Leonem Philosophum Filium Adhortationes de bene administrando Imperio. Graece et latine. Bernardus Damke, recs. et Notas adjecit. Bs., typis I. Schröteri. —— 24 ff. praefixa, quorum duo ultima vacant. Pag. 1 *a* habet titulum: *ΑΓΑΠΗΤΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ παραινετικα οβ' προς τον Αὐτοκρατορα Ἰουστινιανον.* AGAPETI DIACONI capita admonitoria LXXII. Ad Imperatorem Iustinianvm. Ex rec. Reinhardi Damken. Bs., typis J. Schroeteri. Anno MDCXXXIII. 86 pp. textum et versionem lat. complectuntur. A pag. 1—226 sequuntur Notae, et 1 vac. fol. Deinde sequitur: *ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΡΩΜΑΙΩΝ Βασιλεως κεφαλαια παραινετικα ξς', προς τον ἑαυτου υἱον Λεοντα, τον φιλοσοφον.* BASILII Romanorum Imp. Exhortationum Capita LXVI: Ad Leonem Filium, cognomento Philosophum. Bernhard Damken recs., et notas adjecit. Bs., typ. Schroederi. Anno MDCXXXIII. 157 pp. textus et versio lat. implent, 2 pp. sequuntur complect.: „*Variae lectiones ad Basilium M.*"; deinde 214 pp. notas continentes, et 1 fol. cum librarii notitia.

1634, 8. — Expositio admonitoria cum explanatione familiari vocum omnium aut. Guid. Britonello. Paris.

1635, 8. Agapeti Capita admonitoria LXXII ad Ivstinianvm Imperat. Graece et Latine, ex correctione et cum explanatione Pt. Guerini. P., ap. Seb. Cramoisy.

1639, 8. Agapeti Expositio admonitoria, Gr. cum Latinâ versione & explanatione Guid. Britonelli Poutaes. D. Mariae Castrensis Priore commend. Scholaeque Pontaes. Praefecto. P., ap. I. Libert.

1643; 4. Agapeti Paraenesis, alias Scheda regia, denuo recogn., notas adi. et edid. I. Bercovius. Brl.

1644, f. — gr. et lat. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. XII. p. 607 sqq.

1648, 8. Agapetus hoc est Regentenbüchlein, in zwei und siebenzig Regeln von Agapeto einem Diacono der Gemeine Gottes zu Constantinopel, um das Jahr Christi, D. XXX. an den damahligen Römischen Kayser Iustinianum Primum in griechischer Sprache ausgefertiget, und vor der Zeit aus dem griechischen verdeutschet, mit vielen schönen Sprüchen und Exempeln, beides aus heiliger göttlicher Schrift und andern bewerten Büchern nützlich erkläret, und allen gottesfürchtigen Regenten zu einem täglichen Handbüchlein fleissig zugerichtet durch Mart. Mollerum, etc. Nun aber nebst dem vorangesetzten griech. Text u. gemeinen lat. Version auf's new aufgeleget. Görlitz, Rhamba. —— *V.* 1665.

1669, 8. *ΑΓΑΠΗΤΟΥ του Διακονου Σχεδη βασιλικη κεφαλαιων παραινετικων περι του Καθηκοντος του Καλου ἀρχοντος προς τον Αὐτοκρατορα Ἰουστινιανον.* Agapeti Diaconi Scheda Regia praeceptorum de Officio Boni Principis ad Imperatorem Iustinianum cum notis Iac. Brunonis. Edita, recognita et Scholiis pluribus adaucta ab huius Filio. Iac. Pancratio Brunone. Lps., Schurer et Fritsch. M DC LXIX. —— 16 *ff.*, 230 pp., et 1 vac. *f.* et 10 *ff.* indicem contin. Rep. 1733.

1711, f. — gr. et lat. —— In *Anselmi Banduri* Imperio Orientali. *(Paris)* T. I. p. 158—170; *(Vt., f)* p. 128 sqq.

1733, 8. *ΑΓΑΠΗΤΟΥ, του διακονου, σχεδην βασιλικην κεφαλαιων παραινετικην περι του καθηκοντος του καλου ἀρχοντος, προς τον Αὐτοκρατορα Ἰουστινιανον.* Agapeti diaconi schedam regiam praeceptorum de officio boni principis ad imperatorem Iustinianum, recs., notis I. A. Groebelius. Lps., Martin. —— 8 *Gr.*, 8 *ff.* praefixa, 222 pp., 9 *ff.* Ind. continentia.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1520, 4. D. AGAPETI SANCTAE CONSTANTINOPOLITANAE ECCLESIAE DIACONI, AD IVSTINIAnum Caesarem Augustū opusculū boni pricipis Officia brevib° sentētijs cōplectens, Petro Mosellano Protegēse interpte. *In fine*: Lipsiae apud Valentinū Schumañ Menso februar. An. M. D. XX. —— 14 non num. *ff.* cum *sign.* *Panzero* ignota fuit. Bibl. sen. Lips.

1527, 8. Opusculum Agapeti Constantinop. Ecclesiae Diaconi de boni Principis Officiis è Graeco per Menradum Moltherum Heroico Carmine tralatum: Hogenoae, in Officinâ Henrici Granii. Anno ante Christi adventum M. D. XXVII. Martii Idibus.

1541, 8. — interprete Albano Torino. —— Ad calcem *Onosandri.* Bs., Ap. Bb. Winter.

1560, 8. — ex graeco in latinum transl., et c. scholiis Jac. Huggelii. Mulhusii superioris Alsatiae.

1561, 8. — ex versione Joach. Axonii, Graniani. Atv.

(1570), 8. Exposita Capita Praeceptionum ad Imperatorem Justinianum ex tempore, ab Agapeto Diacono sanctissimae Dei magnae Ecclesiae: quorum ita se habent. —— In *Ioach. Camerarii* Libello Gnomologico, p. 229—251. *V.* antea *I. Editiones textus.*

1593, 8. — ad Io. Sigismundum, Marchionem Brandenburgicum, studio Io. Olearii, adiunctis capitibus Augustanae confess. et libri Concordiae.

1603, 8. Schedia regia s. Commentatio de Officio Principis Aphorismis LXXII distributa, a Edo Neuhusio latinis versibus elegis reddita. Frcf. —— Cum Ottonis Casmanni Systemate doctrinae vitaeque politicae.

1677, f. —— In Bibl. Max. Patrum. (Lgd.) T. IX. p. 791—794.

B. germanicarum.

1530, 4. Das Büchlein Agapeti an den Kayser Justinianum wie sich ein Fürst halten soll, allen Fürsten, Herrn vnd regierenden, auch sonst allen Menschen nützlich vnd fruchtbarlich zu lesen. Die Vorrede Nicol. Krumbach ist an Herrn Ernst, Herzogen zu Braunschweig vnd Herrn Casparum, Grafen zu Mannsfeld gerichtet. Vttb. —— *V.* Kritische Beiträge, fasc. X. p. 201.

1594, — 1605, 8. —— *V.* antea *I.*

1619, 4. Agapeti Herrn Hoff-Hausztaffel. Bremen. —— Sie in Pandectis Brandenburgicis *Hendreichii.* Auctor erat *Nic. Glaser.*

1620, 8. Erklärung der Vermahnungs-Capittel, in Eyl gemacht vom Agapeto, Diener der Heiligsten vnd Grossen Kirchen Gottes: Welche von den Griechen Königlicher Sendbrieff genennet wird: Vom Ampt eines guten Regenten. Vnserm Gottesfürchtigstem vnd Christlichem Könige Jvstiniano dem Kaiser, Agapetus, vnterthänigster Diener. —— *V.* antea *I.* in Parte II. p. 35 — 62 libri: *Του ἑλληνισμου Γυμνασμα*, quae prodiit sub tit.: Griechischer Sprach-Vbung, Ins Deutsche gebracht, Zur Lehr-Art. Zu Cöthen, im Fürstenthumb Anhalt. M.DC. XX. p.

1648, 8. —— *V.* antea *I.*

1782, 8. Ermahnungsstücke eines Geistlichen der katholisch. Kirche an den Kaiser I***. Frcf. u. Lpz.

C. gallicarum.

1563, 8. —— *V.* antea *I.* Editiones textus.

1570, 8. — par Pratey. Lgd.

1612, 8. Preceptes d'Agapetus à Iustinian, en latin et en françois, traduits par le Roy Louis XIII., en ses leçons ordinaires. P., Pierre le Court.

D. italicarum.

1545, 8. Opusculo di Agapeto Diacono del Ufficio del Re al divino et pientissimo Imperatore Giustiniano Cesare sempre Augusto. Nel presente libretto si comprehende anchora l'ufficio del Padre verso i figlioli, et del Padrone verso la fameglia, et come l'huomo si debbe governare secondo Dio. In Venetia co'l Privilegio dell' Illustrissimo Senato Veneto per anni X. *In fine*: Stampata in Venetia per Giovanni Padoano del M. D. XLV. —— 12 non num *ff.* sine *sign.* Rarissime occurrit.

E. anglicarum.

a) Sine a. notitia.

—, 12. The preceptes teachyng a prynce or a noble estate his dutie, written by Agapetus in Greke to the empe-

rour Iustinian, and after translated into Latin, and nowe into Englysh, by Thomas Paynell. London, printed by Thomas Berthelet.

—, 12. Introduction to wisedome, Banket of Sapience, and precepts of Agapetus. London, printed for Abraham Veale. —— *V.* seq.

β) Cum a. notitia.

1550, 12. Introduction to wisedome, Banket of Sapience, and precepts of Agapetus. At London in Fletestrete in the hous of Th. Berthelet. —— Eadem versio videtur esse ac praecedens.

F. hispanicarum.

1596, 4. Reglas para los qve governan; traducidas de lo Griego de Agapetvs por Cph. Mosqvera de Figveroa. Mdr.

AGATHARCHIDES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 207 sq.: *ed. n.* T. III. p. 32 sq.

I. *Editiones textus.*

1557—1594, 8. —— *V.* infra s. v. Ctesias.

1597, 16. Agatharchidis et Memnonis historicorum, quae supersunt, omnia, e Greco iam recens in Latinum traducta per Rich. Brettvm. Ox., ex offic. typogr. Ios. Barnesii. —— 7 *ff.* praefixa. Pag. 1 — 62 *Agatharchidis*, et p. 63 — 128 *Memnonis* contextus. Versio separatim est numerata, a p. 1 ad 72 *Agatharchidis*, p. 73 (*falso* 63) ad 140 *Memnonis*; et 1 vac. fol. Bibl. sen. Lips.

1601, f. — graece. —— In *Photii* Bibl. (AV.) Cod. CCL.

1653, f. — graece, cum Lat. versione Andr. Schotti. —— In *Photii* Editione, *Rothomagi.*

1698, 8. Agatharchides Cnidius de mari rubro, gr. ex Photii Cod. CCL. cum versione Laur. Rhodomanni et notis I. Hudsoni. —— In *I. Hudsoni* Geographiae veteris scriptoribus Graecis minoribus. (Ox.) Vol. I.

1806, 8 mai. *Ἀγαθαρχιδου Περιπλους της ἐρυθρας θαλασσης.* —— In (*Demetrii Alexandridis*) *Συλλογη των ἐν ἐπιτομη τοις παλαι γεωγραφηθεντων τυποις ἐκδοθεντων. Ἐν Βιεννη της Αὐστριας.* Vol. I. p. 191 — 258.

1824, 4. *ΑΓΑΘΑΡΧΙΔΟΥ λογοι δυο. ὁ πρωτος και ὁ πεμπτος, περι της ἐρυθρας θαλασσης και ἑτερων παραδοξων ἐργων ἐν κεφαλαιῳ διαλαμβανοντες.* Graece. Ex recensione Imm. Bekkeri. —— Photii *Bibl.* Ex Rec. Imm. Bekkeri. (Brl., Reimer.) p. 441 — 460.

II. *Illustrantia Agatharchidem scripta.*

F. Jac. *Bast*: Agatharchides, laudatus a scholiaste cod. Clementis Alexandrini. —— In eiusd. Epistula critica, (Lps., Weidmann. 1809, 8.) p. 134.

Fr. Dionys. *Camusatus*: De Agatharchide. —— In eiusd. Observationibus in Alfonsi Ciaconii Bibl. *ed. fol.* p. 837 sqq., *ed.* 8. p. 138 sqq.

H. *Dodwelli* Diss., ostendens tempus, quo de mari rubro, vel de gentibus potius meridionalibus, scripsit Agatharchides. —— Praemissa est Tomo II. Geographor. Graecor. minor. a *I. Hudsono* editorum, p. 67 sqq.

I. G. *Hager*: De Agatharchide, Geographo antiquo. *Progr.* Chemnit., Stössel. 1766, 4. —— *V.* quoque eiusd. *Geographischer Büchersaal.* (*Ib.* 1768, 8.) fasc. X. p. 719 — 733.

AGATHEMERUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 38 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 615 sqq.

I. *Editiones textus.*

1671, 8. *ΑΓΑΘΗΜΗΡΟΥ του 'Ορθωνος Ὑποτυπωσεων Γεωγραφιας ἐν ἐπιτομῃ Βιβλια δυο.* Agathemeri Orthonis filii Compendiariae Geographiae Expositionum libri Duo. Cura et interpretatione Samuelis Tennulii. Amstelodami ap. J. Ravensteinium cIↄIↄcLXXI. —— 4 *ff.* praefixa, a p. 1 usque ad p. 71 contextus et versio latina duabus columnis; a p. 72 usque ad p. 87: Annotationes, et 9 pp. indicem continentes. Nitide typis descripta editio.

1676, 8. — gr. et lat. ex rec. Tanaq. Fabri. Salmuri.

1697, — 1700, 4. — graece et cum eadem versione, iisdemque et Jac. Gronovii Notis. —— In Geographicis Antiquis edente Jac. Gronovio. LB., Luchtmans. Titulus est tantum mutatus a. 1700.

1703, 8. — gr. et lat., cum Notis. —— In *I. Hudsoni* Geographor. Graecor. minorum opp. (Ox.) T. II. *Sainte-Croix* I. infra c. commemorat, Hudsonum tantum-

modo reddidisse contextum, a Tennollo constitutum; neglexisse autem codd. V, qui numerorum signa multo libris editis rectius exhibeant, et plures easque bonas praebeant varias lectiones, ab Holstenio comparatos, e bibliotheca autem Paris. habuisse Holsteniom tres.

1806, 8mai. *Ἀγαθημερου του Ὀρθωνος της Γεωγραφιας ὑποτυπωσεων ἐν ἐπιτομη προς Φιλωνα. Βιβλια δυο.* —— In (*Demetrii Alexandridis*) *Συλλογη των ἐν ἐπιτομη τοις παλαι γεωγραφηθεντων τυποις ἐκδοθεντων. Ἐν Βιεννῃ της Αὐστριας.* Vol. I. p. 141 — 190.

II. *Illustrantia Agathemerum scripta.*

H. *Dodwelli* Diss. de Agathemero. —— Praemissa et Tomo II. Geographorum Graec. minor. a I. Hudsono editur., p. 135 sqq.

de Saint-Croix: Sur Agathemerus. —— *V.* io Histoire de l'Acad. des Iuscr. Vol. XLII. Mém. oo. 14.

AGATHIAS.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 260 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 566 sqq. *et* T. IV. p. 424 sqq., et *v.* p. 459.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia quae supersunt.*

1594, 4. Agathiae Historici et Poetae exunij, De Imperio et rebvs gestis Ivstiniani Imperatoris, Libri qvinqve: Graece nunquam antehac editi. Ex Bibliotheca et Interpretatione Bonaventvrae, Vvlcanii, cum Notis eiusdem. Accesserunt eiusdem Agathiae Epigrammata Graeca. LB., Ex officina Plantiniana, apud Fr. Raphelengum. CIↃ. IↃ. XCIIII. —— 8 *ff.* praefixa, contin. Praefatiooem, Testimooia et Iudicia da Agathia *etc.*; a p. 1 ad 167 cuntextus historiae, et a p. 169 ad 200 Epigrammata seqountur. Interpretatio oumerata est iterum a p. 1 ad 158, iodex complectitur 6 *ff.* Deinde adiectae sunt: *Bon. Vvlcanii Notae: Quibus multa Agathiae loca declarantur; quam plurima etiam veteris codicis Ms. menda castigantur. His accessit, Coronis, sive Agathiae Epigrammata libri septimi Anthologias Latine reddita per Iosephum Scaligerum, et Ianum Dousam à Noorbuoyck. LB., ex off. Plantiniana, ap. Fr. Raphelengum.* CIↃ.IↃ.XCIIII —— 4 *ff.* praefixa, 18 pp. duabus colomnis Notae, p. 18 sq. Emendanda, a p. 23 ad 32 Interpretationes titulo laodatae. *Personae* Dedicationem ad Sixtom IV. Pootif. M. *v.* quoque in *Zeni* Dissertationibus Vossianis, T. II. p. 141 — 144. Bibl. sen. Lips.

1660, f. mai. *ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ περι της Ἰουστινιανου Βασιλειας βιβλοι πεντε.* Agathiae scholastici de Imperio et rebus gestis Ivstiniani Imperatoris, libri qvinqve. Ex Bibliotheca et interpretatione Bonauentvrae Vulcanii cum Notis eiusdem. Accesserunt eiusdem Agathiae Epigrammata, cum Versione Latina. P., e typogr. Regia. —— 8 *ff.* praefixa, 192 pp. duabus columnis, 3 *ff.* iodex, 13 *ff.* epigrammata. In fine: „Parisiis, io typogr. Regia, cvrante Sebast. Cramoisy, Regis ac Reginae Architypographo. 1658.“ Pertinet ad Paris. byzantinorum collectiooem. Bibl. seo. et acad. Lips. Rep. io edit. a. 1729.

1729, f. (*idem titulus.*) Venetiis, ex typographia Bartholomaei Iavarina MDCCXXIX. superiorum permissu ac priuilegio excellentiss. Senatus. — Ad Venet. byzantinorum collectionem pertinet. —— *Niebuhrius* io praefatiooe suae editionis dicit: „negligeotissime ex Paris. trauscripta est, nihilque omoloo propriae dotis habet.“

1828, 8mai. Agathiae Myrinaei Historiarum libri V, c. vers. lat. et annotat. Bon. Vulcanii, B. G. Niebuhri recs. Accedunt Agathiae Epigrammata. Bonnae, Weber. —— XXXVI pp. complecteotes Praefatiooem, Vitam Agathiae, Testimonia et Iudicia de Agathia, Vulcaoii epistolam, Carmina io laudem editionis Vulcaoii, Vulcauil Dedicationem et Praefationem notarum in Agathiam; XVI pp., 335 pp. Versio ootaeque criticae textui sunt subiunctae; a p. 336 ad 356: Bonaventurae Vulcanii Notae; a p. 357 ad 398: Epigrammata Agathiae c. vers. Scaligeri et Iani Douzae nonnullorum; a p. 399 ad 419: Iodices. Ad textum coostitoeodum sunt adhibiti codex Rehdiger. (maxime iuxta collatiooem initii libri IV. coogroens codici msto Vaticano), codex Lugdunens., praeterea editio pr., Paris., versio Personae ex editiooe Basil. a. 1576, fragmenta codicis Bavarici, et codicis Paris., deinde nonnullae *Claseni* et *Niebuhrii* cooiectorae.

Bb) *Epigrammata.*

1521, — 1594, — 1600, — 1614, — 1660, — 1729. —— *V.* infra s. v. Anthologia.

1776, 8. Agathiae Scholastici Myrinaei epigrammata XCV, graece, cum

notis. —— *V. Brunckii* Analecta, T. III. p. 33 — 68, et notas *v.* in Lectionibus, p. 240 sqq.

1795, 8. —— *V.* in *Jacobsii* editione Anthologiae *graecae*, T. *IV.* p. 3 — 39. Alia accesserunt in Paralipomenis (*, totius Anthologiae*) T. XIII. p. 617. no. 4, p. 618. no. 5. In prolegomenis ad Anthologiam §. *V.* p. L sqq., ubi Agathiae Prooemium Anthologiae ex membranis editum est, de eodem agitur.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Integrae.*

1516, f. Agathias de bello Gothorum, Christophoro Persona interprete. Impressum Romae apud Jacobum Mazochium Rom. Academiae Bibliopolam MDXVI. xxix. Februar. Triumphante Leone X. Pont. Max. Anno eius tertio. —— Sic *Panzer* in Annal. T. VIII. p. 257, conf. *Facii* Progr. de vett. libris in bibl. Coburgensi, (1802, 4. *ib.*) p. 8. In bibl. Coburg. adservatur. Ex situ mutilato versa, quod fortasse ex (olim integro, postea autem mancum facto deinde recentiori mano restituto) cod. situ Vatic. est descriptum, ut ex lacunarum consensu conjici potest. Et conf. *Hadr. Iunii* Animadvv. lib. I. c. 4, *Vulcanii* praefationem, *Vossii* Artem histor. p. 94, *Reinesii* Var. lectt. p. 416. Ceterum autem hanc editionem et codicem Rhediger. cognatos esse recens editor statuit.

1518, 4. AGATHIVS DE BELLO Gotthorū, & alijs peregrinis historijs temporum suorū, per Christophorū, Persona Romanum e graeco in Latinum traductus. Cum priuilegio Imperiali. *Ornamento xyl. circumdatus est tit., in quo infra inscr.* MDXVIII. *In fine f.* 82 *a:* Augustae Vindelicorum in officina Sigismundi Griiñ Medicinae doctoris, atq; Marci Vuirsung, Anno a partu virgineo. M. D. XIX. Die. XX. Mens. Septemb. —— 82 tantummodo *sign.* notata *ff.* F. 2 *a* inscriptum est: LIBER PRIMVS || AGATHIVS DE BELLO GOTHORVM || & alijs peregrinis Historijs per Christophorum per || sona Romanum priorem Sanctę Balbinae e Graecu in Latinum traductus. *Bibl. acad. Lips.* Notitia tituli, quam *Panzer* in Annal. typogr. T. VI. p. 156 dedit, non satis adcurata est, ut ex illa a me, libro ipso viso, hic proposita satis apparet. Conferat, qui velit, *Zapfii* Augsburg's Buchdrucker-Gesch., T. II. p. 129. 1 *Th.* 4*Gr.*

1531, f. —— *V.*: Procopius. Bs., ex offic. I. Hervagii.

1576, f. Agathiae Smyrnaei de bello Gothorum et aliis peregrinis historiis, libri V, per Christophorum Personam Romanum, priorem sanctae Balbinae, à Graeco in Latinum traducti. —— Adiectus est Agathias Zosimi *Historiis novis*, (Bs., ex off. Pt. Pernae.), ubi a p. 456 usque ad p. 558 habetur. Hac editione, sed exemplari sine anni notitia, quod ipse quoque vidi, in paranda sua editione *Niebuhrius* usus est. Hoc autem anno nec alio prodiisse illam editionem, certissimum me *Collectio in unum corpus omnium librorum* etc., *qui in nundinis Francofurtensibus ab a.* 1564 *usque ad nundinas Autumnales anni* 1592 etc. *venales extiterunt*, etc. (Frcf., Bassaeus. 1592, 4) p. 429 fecit, ubi expresse ad annum 1576 indicatum est. Non recte igitur *Goetz* in Memorabil. bibl. Dresd. T. III. no. 391 cum Procopii editionem, antea sub a. 1531 citatam, describit, his verbis: „Zu gleicher Zeit sind zwey Lateinische Ausgaben der Historien *Procopii* zu Basel ans Licht getreten, nemlich bey *Petro Perna* mit dem *Zosimo* etc. und in dem gegenwärtigen Buche“ *(i. e. Procopii liber)* tempus huius posterioris editionis, ut a. 1576 in lucem emissae, indicasse videtur: mihi quidem, consentienti in hac re cum *Niebuhrio*, uno eodemque tempore posteriores has duas Basilienses editiones lucem adspexisse non liquet. *Niebuhrius* in vita Agathiae p. XX.: „Ibi [scl. 1576] Agathiae praemittuntur, *inquit*, Zosimus a Leonclavio, Procopius a Raphaele, Volaterrano. Personaque ipso, versus: subiiciuntur ambo Iornandis libelli, et Leonardus Aretinus de bello Italico. Quod Fabricius [*T. VII. p.* 568] in hac editione versionem Agathiae ex recensione sive interpolatione I. Leunclavii haberi dicit, is error est. Nihil mutavit Leunclavius; contentus locis non adeo multis in margine correctionem indicare: sed quum, finita impressione, Rehdigeranum codicem utendum accepisset, ea quae interpres, sive propter codicis defectum sive ob alias nescio quas rationes, omiserat, vertit: non paucis locis plane insanam versionem meliore mutavit: ea omnia sub finem praefationis collecta proposuit: *Agathiam interpolatum* inscripsit.“

1594, 8. —— Iterum cum *Agathia* ac *Iornande*. Lgd. *(al. Gv.)*

Bb) *Delectus.*

1655, — 1660, 8. Excerpta ex Agathiae libro I. et II. ad Gothos pertinen-

tia, Latine, Hug. Grotio interprete. —— In eiusdem Historia Gothorum *etc.* (Amst.) p. 529—573.

1723, f. — Hug. Grotio interprete. —— Extant inter *L. At. Muratorii* Rerum Italicarum scriptores praecipuos. (Mdl.) T. I. p. 1 sqq.

B. germanicarum.

1826, 8 mai. Agathias Epigramme, metrisch übers. u. m. Anmerkk. begl. v. W. E. Weber. —— In eius Die Elegisch. Dichter der Hellenen. (Frkf. a. M.) p. 396—402; p. 784—786.

C. gallicarum.

1587, f. — trad. du Grec par Mt. Fumée Sieur de Genillé. —— Cum *Procopio; ubi v.*

1674, 4. — trad. sur l'original grec, par M. Cousin. —— Pertinet ad collectionem inscriptam: Histoire de Constantinople *etc.* (Paris, chez Damien Foucbault, *Voll. VIII.*) Iterata est 1685.

1685, 12. — Amst. —— Inprimis haec in Gallia magni aestimata quaesitaque est, attamen *Villoison* in *F. A. Wolfii* Litterar. Analek. T. I. p. 410 non magni habet.

III. *Illustrantia Agathiam scripta.*

F. *Jacobs:* De Agathia. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam graecam, Vol. III. P. III. sive totius Operis, T. XIII. p. 835 sq.

Hadr. *Iunius:* Agathii historici locus unus et item alter prodigiose perversus, integritati suae restituitur. —— *V.* eiusdem *Animadversa eiusdemque de Coma Commentarium.* (Roterod., Hothoot. 1708, 8.) lib. I. cap. IV. p. 9—20.

K. Otf. *Müller:* De Agathiae loco c. 24, p. 117 ed. Bon. —— *V.* eius Dissertationem: *Sandon und Sardanapal*, insertam Museo Rhenano, 1829, fasc. I. p. 22 sqq.

J. Cornelii *de Pauw* Diatribe de alea veterum ad epigramma Agathiae, Scholiastae. Trj. ad Rh., apud Gu. Croon M DCCXXVI. —— 191 pp. Epigrammatis contextus graecus est p. 5 sq. descriptos. *V.* quoque infra s. v. *Analecta* et *Anthologia.*

AGATHINUS.

Fabr. B. Gr. T. XIII. p. 41.

I. *Editiones textus.*

1808, 4. Ἐκ του Ἀγαθινου. Περι θερμολουσιας και ψυχρολουσιας. Ex Agathino, de calida et frigida lavatione. Edidit Ch. F. de Matthaei. —— *V.* In: XXI Veterum et Clarorum Medicorum Graecorum variis opusculis. *etc.* Ex Oribasii codice Mosquensi graece editis. (Msq.) a p. 284 usque ad p. 292.

II. *Illustrantia Agathinum scripta.*

J. C. *Osterhausen:* De Agathino, medico pneumatico. —— *V.* in eius Historia Sectae Medicorum Pneumaticorum (Altorfii, 1791, 8.) p. 20 sqq.

AGATHON.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 664; *ed. n.* T. II. p. 281 sq. et p. 405.

I. *Fragmenta collecta.*

1626, 4. Fragmenta tragoediarum Agathonis. —— In *Hug. Grotii* Excerptis ex Tragoediis et Comoediis graecis. (Paris.) p. 436 sq.

II. *Illustrantia Agathonem scripta.*

Rich. *Bentley:* Agathon tragicus non est diversus ab Agathone comico. —— In eiusdem Diss. de Epistolis Euripidis, ex lat. Lennepii versione, p. 82, ed. Lips. p. 63.

Arn. H. L. *Heeren:* De Agathone, tragico. —— *V.* eiusdem Commentationem de Fontibus Eclogarum Ioannis *Stobaei*, subiectam Ioannis *Stob.* Eclogis, P. II. T. I. p. 145.

F. *Jacobs:* Agathonis fragmenta ab Athenaeo servata tentantur. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8.) p 239 et 317. Sunt fragmenta p. 445 c. IV. 131, et p. 584 a *V.* 110.

A. *Meineke:* Agathonis fragmenta apud Athenaeum emendantur, —— *V.* eiusdem Curas criticas maxime in Athenaeum. (Bri., 1814, 8.) p. 42 sq. Extat locus p. 554 d.

A. Jul. Edm. *Pflugk:* De Agathonis

tragoediarum indole. —— *V.* eiusdem Euripidis tragoediarum editionem, Vol. I. praefat. p. XXIII sq.

F. *Ritschl*: Commentationis de Agathonis vita, arte et tragoediarum reliquiis particula. Hl., 1829, 8 mai. —— 24 pp.

A. W. *Schlegel*: Ueber Agathon. —— *V.* eiusdem: Vorlesungen über dram. Kunst u. Litterator. T. I. p. 270.

Leonh. *Spengel*: De Agathone. —— In eiusdem Συναγωγη τεχνων. (Sttg., Cotta. 1828. 8.) p. 91 sq.

F. A. *Wolf*: De Agathone tragico. —— *V.* eiusdem Introductionem ad Platonis Symposium.

ALBINUS.

Fabr. B. Gr. ed. *Harless.* T. III. p. 157 sqq.

17.., 4. Albini Platonici Introductio in Platonis Dialogos, Graece et Latine, J. C. Wincklero interprete, cum Notis edid. I. Alb. Fabricius. —— *V.* eiusd. Bibl. Gr. T. II. p. 42 sq. Recudi emendatiorem, omissa tamen versione latina, cum suis et *Fabricii* adnotationibus curavit *I. F. Fischer* in edit. III. Platonis IV Dialogorum. (Lps., 1783, 8.) p. 125 sqq. *Harles* in *Fabricii* Bibl. gr. retinuit tantum Testimonia veterum de Albino Platonico.

ALCAEUS Messenius.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. IV. p. 459 sq.

I. *Collectio epigrammatum.*

1772, 8. Alcaei fragmenta XXII, graece. —— *V.* infra *Brunckii* Analecta, T. I. p. 486—492; et *v.* lectiones, p. 114 sq.

1794, 8. —— *V.* in *Jacobsii* Anthologia *graeca*, T. I. p. 237—243.

II. *Illustrantia Alcaeum scripta.*

F. Jacobs: De Alcaeo Messenio, epigrammatario. —— *V.* in eiusdem editione Anthologiae, T. XIII. sive Commentariorum Vol. III. P. III. p. 836 sqq. Saepe Alcaeus *Messenius* et Alcaeus *Mytilenaeus* invicem commutantur.

A. *Meineke*: Nonnulla de Alcaeo Messenio. —— *V.* in eiusdem Quaestionum Scenicarum Spec. II. (Brl., 1827, 4.) p. 54 sq.

I. Glo. *Schneider*: De Alcaeo Messenio. —— *V.* eiusdem *Analecta critica* (Trj. ad V., 1777, 8) p. 10—13.

ALCAEUS Mytilenaeus Lesbius.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 562 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 84 sqq.

I. *Fragmentorum textus.*

Aa) *Omnia, quae supersunt.*

1554, 4. —— *V.* Anacreon. *Ib.* p. 61 sq.

1556, 8. — gr. et lat. cum notis. —— In *Mich. Neandri* Gnomologia sive Aristologia Pindarica. (Bs.) p. 424 sqq. Nonnulla tantum hic extant fragmenta collecta.

1560, 12. Alcaei fragmenta, gr. et lat. —— In *H. Stephani* Collectione Carminum Poetarum novem Lyricae Poeseos Principum. Paris. Iterata 1566 sqq.

1566, 12. —— Atv, Plantin. *V.* 1560 et 1586. Multo pleuior est collectio *Fulv. Ursini*, quam *v.* 1568.

1568, 8. Alcaei Fragmenta, gr. cum scholiis Fulv. Ursini. —— Extant cum Carmin. IX illustr. Feminar. (Atv., Ex offic. Cph. Plautioi) p. 100 sq. Scholia a p. 309—317.

1586, 12. —— *V.* 1566 et 1600.

1600, 12. —— p. 12, 419, 433. V. 1580 et 1612. Iterata haec editio (et quarta) est a *Paulo Stephano* curata.

1612, 12. —— Inter Pindari ceterorumque IX Lyricorum Carmina (Lt.,) apud Paulum Stephanum p. 383. V. 1600. Multo plenior est *Fulvii Ursini* collectio. *V.* 1614.

1614, f. —— In I. *Lectii* Corpore Poetarum graecor. veterum. (Cl. Allob.) T. II. p. 94 sq.

1740, — 1751, — 1757, — 1761, — 1770, — 1777. —— *V.* infra s. v. Anacreon.

1780, — 1782, 4. *Ch. Dv. Iani* Prolusiones scholasticae de Alcaeo, poëta lyrico, eiusque fragmentis. Hl. Saxonum, typis Hendelianis. —— Tantum his in scriptis initium collectionis fecit. Rep. 1810 *ib.*

1810, 8. Alcaeus, metrisch übers., m. beigefügt. Originaltext u. einigen Anmerkk. von J. A. S. Würzb., Stahel. —— 3 *Gr.*

1810, 8. Alcaei, poetae lyrici fragmenta edid. Thdr. F. Stange. Hl., Hendel. —— XII, 227 pp. 20 *Gr.* *V.* 1780.

1814, 8 mai. Alcaei fragmenta collecta, cum notis Jac. Blomfield. —— In Museo crit. Cantabr., T. I. p. 421 — 444, et p. 570, T. II. p. 257. Rep. 1823.

1823, 8 mai. —— In *Gaisfordii* collectione Poetarum minorum graec., T. III. p. 915 sqq. Expressa est haec collectio ex Museo crit. Cantabr. n. 1814. *A. Matthiae* haec: „de hac editione idem mihi dicendum est, quod de Stephaniana dixit *Ursinus*. Quum enim viderem, multa in ea omissa esse, etiam ex iis, quae iam *Ursinus* dederat, multas etiam Virorum doctorum notationes neglectas, operae pretium me facturum putavi, si ea, quae iam dodum collecta servabam, ederem."

1827, 8 mai. Alcaei Mytilenaei Reliquiae. Collegit et annotatione instruxit A. Matthiae. Praemissa est epistola ad C. G. L. Grossmannum. Lps., Vogel. —— X, 78 pp. 12 *Gr.*, ch. script. 16 *Gr.*, ch. membr. 20 *Gr.* Praemissa est praeter epistolam diss. de Alcaei vita et carminibus a p. 1 — 8, a p. 9 sqq. sequuntur fragmenta. Additamenta aliquot ex *Imm. Bekkeri* Anecdotis graecis, p. 1185 et 1387 possunt desumi. Conf. ephem.: *JLZ.* 1827; no. 215, p. 273 sqq.: *Seebodii* bibl. crit. 1828, no. 43, p. 348 sq., *ASchZ.* 1828, sect. II. no. 12 sq. p. 89 sqq., *LLZ.* 1829, no. 252 et 253.

Bb) *Delectus.*

1762, 8. A hymn in praise of Harmodius and Aristogiton, in Greek, with an English Translation. —— In *Monthly Review*, for Octob. p. 248 sq. Saepissime est hoc carmen *Alcaeo* abiudicatum, atque *Callistrato* addictum.

1762, 8. Hymnus in laudem Harmodii et Aristogitonis, graece, ex emendatione et recensione Rb. Lowth. —— In eiusd. *Selectis ex Poetis Graecis.* (Et.) P. I. p. 184; P. II. p. 146.

1764. 8. Hymnus in laudem Harmodii et Aristogitonis, graece, explicuit R. M. van Goens. —— In eiusdem Disputatione, exhibente Obss. miscellan. philologici potissimum argumenti. (Trj. ad Rh.) p. 42 — 50, conf. p. 36 sqq.

1798, 8. —— *V.* in libro: *Σχολια* h. e. Carmina convivalia *etc.* quae Ch. Dv. Ilgen edidit. (Jn., 1798, 8.) p. 46 sqq. Dividit hoc scolium in quatuor singula scolia, et no. X — XIII. exhibet, copioseque disputat de Hipparcho eiusque interfectoribus, Harmodio atque Aristogitone, *etc.*; p. 58 sqq. quatuor illa scolia vulgo, sed perperam, pro uno haberi a viris doctis ostendit; p. 60 sq. Iudicium hoc profert: „at si verus est Callistratus auctor, is nonnisi istius cantioncolae est (no. XIII.) quae incipit *φίλταθ' Ἁρμόδιε.*" Sequuntur quodlibet scolium emendationes et explicationes.

1806, 8. Alcaei Hymnus in Mercurium e fide Horatii (Od. I. 10) versione, quantum fieri potest, restitutus a G. F. Grotefend. —— In Novis Actis Jenens. (Lps., 1806, 8.) Vol. I. p. 221 — 230.

1786, — 1811, — 1818, — 1821, — 1826, — 1827. —— *V.: Anacreon.* I. Aa).

II. *Fragmentorum versiones.*

A. germanicae.

1771, 8. Scolion auf Harmodius u. Aristogiton, metrisch übs. von F. v. Hagedorn. —— In eiusdem *Poetische Werke.* (Hmb., Bohn) T. I. p. 266.

1786, 8. — metrisch übs. v. Hm. Heimart Cludius. —— In *Bibliothek d. alt. Lit. u. K.* P. I. p. 61 sq., conf. p. 57 sqq.

1820, 8. Auf die Befreiung Athens von Alcaeus. —— In: Die Lyra. Eine Sammlung von Uebersez. aus d. klass. Alterthume. Herausgegeb. von F. Lindemann. 1s Bdchen. (Meiss., Gödsche.) p. 9 sq.

B. gallicae.

1580, 12. Les sentences d'Alcaeus, trad. en franç. —— In Les Sentences illustres des Poetes Lyriques, Comiques et autres Grecs et Latins par G. L. D. T. (Paris.)

C. italicae.

1670, 12. Due Odi di Alceo. —— *V.* Anacreon. *II. d).*

III. *Illustrantia Alcaeum scripta.*

(*E. F. B.*) Critical Remarks on the Fragments of Sappho, Alcaeus, and Stesichorus, published in the Mus. crit. —— In *Class. Jour.* no. XLVI. p. 305 — 309.

F. Jac. *Bast*: Alcaeus laudatus ab Apollonio Dyscolo, et ab Anti-Atticista SG. MS. —— *V.* in eiusd. Epistola critica,

latine. (Lps., Weigel. 1809, 8.) p. 93 et 283. Conf. infra Anecdota 1816, ubi Anti-Atticista editus indicatur.

Belloti Disp. sopra una Medaglia di Alceo Poeta. —— In Atti eruditi della Società Abrizziana, P. I. antiq. p. 51.

Fr. Di. *Caunsatus*: De Alcaeo poeta. —— In eiusd. Obss. in Alf. Ciacconii Bibliothecam, *ed. fol.* p. 845 sq., *ed.* 8. p. 142 sqq.

Hm. Heimart *Cludius*: Ueber Alcaeus den Lyriker. —— *V.* eiusdem dissertationem *Ueber die Scolien der Griechen.* in Bibl. d. alt. Lit. u. K. P. I. p. 57 sqq. Adsentitur *Lowthio* de sacra poesi hebraica Prael. I. p. 13 not., qui Callistrato adscribit.

I. Gf. *Herder*: Ueber Alcaeus. —— V. eiusdem *Terpsichore* (Lübeck. 1795, 8)

F. *Jacobs*: Alcaei Lyrici fragmenta apud Athenaeum emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8.) p. 14, 38, 260.

Lindau: Zu den Fragmenten der Sappho und des Alcaeus, in Beziehung auf Seidler's Abhandlung. —— *V.* in ephem. univ. Scholast. 1831, Sect. II. no. 86

A. *Meineke*: De Alcaeo, poeta lyrico. —— *V.* in eiusdem Quaestiouum Scenicarum Spec. II. (Brl., typis Spenerianis. 1827, 4.) p. 54—56.

K. Otf. *Müller*: Ein Bruder des Dichters Alkaeos ficht unter Nebukadnezar. —— *V. Museum rhenanum.* (1827) I. Sect. 2. fasc. 4, p. 287—296. Praeter historicas res, quae Alcaeum tangunt, aliquot fragmentorum loca critice tractantur. Anglice versa est haec diss. inserta Diario classico (*Class. Jour.*) no. LXXII. p. 272—278.

J. *Ogilvie*: An account of Alcaeus and his Writings. —— In eiusdem *Essay on the Lyric Poetry of the Ancients*, praefixum eiusdem Poems on several Subjects. Ld., 1762, 4.

Sev. L. *Plehn*: De Alcaeo, poeta lyrico. —— *V.* eiusdem *Lesbiacorum librum* (Brl., Nicolai. 1826, 8 mai.) p. 169, 173.

A. *Seidler*: Ueber einige Fragmente der Sappho und des Alcaeus. —— Inserta est haec diss. *Museo rhenano.* (1829) III. fasc. 2. p. 208—228.

F. *Thiersch*: Spec. Editionis Platonis. Inest et Quaestio, qua *Alcaeo* carmen vindicatur, quod vulgo Theocriti putaverunt. Gtt., 1808, 4. —— 48 pp. Contra *A. Matthiaeum* in Programmate de Carmine Theocriteo 39. Altb., 1815, 4. Conf. *Gf. Hermannum* ad Vigerum p. 925.

ALCIDAMAS.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 776.

I *Textus orationum.*

Aa) *duae coniunctim.*

1513, f. Ἀλκιδαμαντος ὀδυσσεως, κατα παλαμηδους προδοσιας. — Ἀλκιδαμαντος, περι των τους γραπτους λογους γραφοντων, ἡ περι σοφιστων. — Alcidamantis oratio contra Palamedem; et eiusdem oratio contra dicendi magistros. *Graece.* —— In *Aldi Manutii* Graecorum Oratorum Collectione. (Venet. M. D. XIII. *V.*: Rhetores infra.) P. I. p. 177, 180, P. II, p. 98—102, et haec posterior iterata est 1534.

1774, 8. Alcidamantis orationes. Graece. —— In *I. Iac. Reiskii* Collectione Oratorum graecor. Vol. VIII. p. 64 sqq. *V.* infra Oratores.

1823, 8 mai. —— In *Oratoribus Atticis* ex rec. Imm. Bekkeri. T. V.

Bb) *Singulatim editae.*

1) contra Palamedem.

1575, f. Alcidamantis Oratio Ulyssis contra Palamedem. *Graece.* —— Inter *Oratorum veterum* Orationes. Apud H. Stephanum.

2) contra Sophistas.

1534, f. Alcidamantis oratio contra Sophistas. —— Com Isocratis etc. orationibus. (Vt., ap. Aldum Manutium etc. M. D. XXXIIII.) p. 85.

II. *Versiones.*

A. latinae.

1566, f. Alcidamantis oratio Ulyssis contra Palamedem. *Latine*, interprete Gu. Cantero. —— Cum eiusd. Interpretatione lat. orationum Aristidis, P. IV.

B. germanicae.

1827, 4. Alcidamas Rede über die Sophisten, welche ihre Vorträge schriftlich abfassen, übers. (von *Dilthei.*) —— In ephem.: *ASchZ.* sect. II. no. 24, p. 185—191.

C. gallicarum.

1781, 8. Les harangues d'Alcidamas, traduites par Auger. —— Cum *Isocratis* aliorumque Orationibus. T. III.

III. *Illustrantia Alcidamantem scripta.*

Lh. *Spengel:* De Alcidamante. —— *V.* eiusd. librum inscriptum *Συναγωγη τεχνων*. (Sttg., Cotta. 1828, 8.) p. 172. sqq.

ALCIMENES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 736; *ed. n.* T. II. p. 406.

A. *Meineke:* De Alcimene, poeta. —— *V.* in eiusdem Quaestionum Scenicarum Spec. I. (Brl., 1826, 4.) p. 33 sq.

ALCINOUS.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 40 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 523 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Integra Introductio.*

1521, 8. Isagogicus liber Platonicae philosophiae per Alcinoum philosophum, *Graece.* —— Adiecta est Apuleii *Operibus.* Vt., ap. Andr. Asolanum. Primum sed vitiosissime hic prodiit, *v. Morhofii* Polyhist. T. II. p. 32.

1532, 8. Alcinoi Philosophi Platonici, de doctrina Platonis liber. Speusippi Platonis discipuli liber de Platonis definitionibus. Xenocratis Philosophi Platonici Liber de Morte. Praecedit Marsilii Ficini Florentini ad Cavalcatem, Florentin. civem praefatio. Basileae MDXXXII. per Mich. Isingrinium Mense Augusto. *Gr. et Lat.*

1532, 4. *Ἀλκινου φιλοσοφου εἰς τα του Πλατωνος δογματα εἰσαγωγη.* Alcinoi Philosophi ad Platonis dogmata introductio. *Graece.* Lutetiae apud Michaelem Vascosanum mense Decembri MDXXXII. —— *Ib.* 1533, 8. prodiit *Ficini* interpretatio lat. saepeque contextus cum interpretatione coniunctus occurrit, quocirca editio *gr. et lat.*, sub a. 1533 indicatur a nonnullis. *V.* 1582.

1535, 12. *Ἀλκινου λογος διδασκαλικος των Πλατωνος δογματων.* Alcinoi Sermo doctrinalis de Dogmatibus Platonis, *graece.* Venetiis per Stephanum Sabium MDXXXV. Mense Martio. —— Praefixa est Arsenii Archiepiscopi Monembasiensis ad Polum Renaldum praefatio graeca.

1567, 4. Alcinoi Philosophi initia ad Platonis doctrinam, Graece et Latine, Dion. Lambino interprete, c. eiusd. scholiis. Lt., ap. I. Benenatum.

1582, 8. — graece. Parisiis. —— *V.* 1532.

1607, — 1614, 8. — ex rec. Dn. Heinsii, cum Ficini versione passim reficta. —— Ad calcem eiusdem Maximi *Tyrii.* LB. Ex hac edit. separatim excusus est *Alcinous* 1667.

1667, 8. *Ἀλκινοου εἰς τα του Πλατωνος εἰσαγωγη.* Alcinoi in Platonicam philosophiam introductio. Accedit Platonicorum aliquot, qui etiamnum supersunt Authorum, Graecorum imprimis, mox & Latinorum, Syllabus Alphabeticus (*per J. Langbain et J. Fell*). Ox., typis Lichfieldianis, Acad. Typog. Anno Dom. 1667. —— 4 *ff.* praefixa, 111 pp. Magni aestimata editio. Bibl. acad. Lips.

1748, 8. — graece Venetiis. —— Sic Catal. Upsal. s. v. Alcinoos.

1783, 8. *ΑΛΚΙΝΟΟΥ φιλοσοφου εἰς τα του Πλατωνος δογματα εἰσαγωγη.* —— In *I. F. Fischeri* editione IV. Platonis IV dialogorum. (Lps.) Ex altera recensione *Dn. Heinsii.* *V.* 1607.

Bb) *Delectus capitum.*

1824, 8 mai. Alcinoi capita XXVI ex eiusd. Introductione in Platonem, Graece et Latine, Hugone Grotio interprete. Edid. J. Cn. Orellius. —— Cum Alexandri *Aphrod.* libro de Fato (*v.* ib.) p. 220 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1469, f. Epitome Alcinoi in disciplinarum Platonis, Petro Balbo Pisano interprete. —— Adiecta est *F.* 161 *a* sqq. non decurtatae editioni Apuleii, inscriptae: *Lucii Apuleii Platonici Madaurensis philosophi Metamorphoseos liber; ac nonnulla alia Opuscula ejusdem; necnon epitoma Alcinoi in disciplinarum Platonis desinunt. Anno salutis, M. CCCC. lxix. Paulo Veneto regnante secundo anno eius q̄nto die vero ultĩma mensis Februarii. Rome in domo Petri de Maximo.* Impressit *Andr. Schweynheym* et *Arn. Pannartz Romae.* Sine *num.* ff., *sign.* et *cust.* Argumenta capitum sunt omissa. Referunt illam editionem *De Bure* in Bibliographie

instructive T. II. no. 3583; *Audiffredi* in Catal. romanar. editt. saec. XV. p. 17 sqq., *Hain* in Repert. bibliogr. Vol. II. no. 1314. *V.* 1472.

1472, f. Alcinoi disciplinarum platonis epitoma. id est. breuiarium incipit. Episcopi Tropiensis ad Nicolaum Cusensem Cardinalem conuersio. *Haec f. 1 u. In fine:* Epitoma Alcinoi in disciplinarum Platonis desinit. Anno salutis. M. CCCC. lxxii. die uero. xxiiii. mensis Nouembris. —— 22 *ff.* 33 lin. Char. goth. in ch. crassa. Sine impressoris nomine et loco; fortasse tamen Norimbergae, per At. Cubergerum, ut *Panzer* in *Aelteste Buchdruckergeschichte Nürnbergs (ib.* 1789, 4 mai.) p. 9 sq. proposuit. *Maittaire, de Bure,* et *Hamberger* in iudicanda hac editione omnes erraront, quod *Seemiller* in fasc. I. Bibl. Ingolstad. p. 180 animadvertit. Commemorata quoque est in *Monumentis typographicis* etc. *in Rebdorf.* (1787, 4.) p. 108. *Dibdini* sententiam in Bibl. Spenc. T. III. p. 382, annum indicatum esse falsum, et librum circa a. 1480 impressum, reiicit *Hainius*, qui in Repert. bibliogr. Vol. I. no. 620 verum publicauit. Sine *cust., sign.* et *num.* Ex editione a. 1469 separatim excusus

1488, f. Epitoma Alcinoi in disciplinarum Platonis. —— Adiecta est *Lucii* Apuleii *platonici Madaurensis philos. metamorphoseos* libro. (Impraessa *(?)* per Henricum de Sancto Vrso in Vicentia. Anno salutis. M. CCCC. LXXXVIII. Die nona Augusti.) *F.* 159 — 175.

1493, f. Alcinoi disciplinarum platonis Epitoma id est breviarium: Episcopi Tropien. ad Nicolaum Cusensem cardinalem conuersio. —— In *Lucii* Apuleii *Platonici Madaurensis philos. metamorphoseos* libro etc. (Impraesa *(?)* Venetiis per Philippum pinzium Mantuanum Anno domini. M. CCCC. lxxxxiii. pridie Kalendas maias Imperante Augustino Barbadico Serenissimo Venetorum principe.) F. *cii* — *cxi* (pro *cxiii*).

1497, f. Alcinoi Platonici philosophi liber de doctrina Platonis. *Latine, interprete Mars. Ficino.* —— Cum Iamblicho, et aliis opusculis. Vt., in aedibus Aldi. Bibl. acad. Lips.

1497, f. Epitoma Alcinoi in Disciplinarum Platonis. —— Adiecta Apuleii Metamorphoseos libro. (Impressum Mediolani per Magistrum Leonardum Pachel Anno domini MCCCCXCVII. die septimo Augusti.)

1533, 8. — lat. per Marsil. Ficinum. P., ap. Melch. Vascosanum.

1550, 8. — Paris., ap. Vascosanum.

1561, f. —— In *Mars. Ficini* Opp. (Bs.) T. II. p. 1946 sqq.

1562, 4. — ex vers. Mars. Ficini c. scholiis Mth. Frigillani. Paris.

1566, 4. — ex vers. Ficini, recogn. per Jac. Carpentarium. Paris., Gabr. Buon.

1573, 4. — Int., c. commentariis, et Platonis cum Aristotele comparatione. Paris., Jac. de Puys. *Voll. II.*

1582, 8. — ex vers. Mars. Ficini. Rostoch.

1711, 4. — latine denuo reddita. —— In *Stanleii* Historia Philosoph. (Lps.) p. 326 sqq.

B. gallicarum.

1800, 8. Introduction à la philosophie de Platon, traduite du texte grec d'Alcinoüs, philosophe platonicien, par J. J. Combes-Dounous. Paris. —— 2 *fr.* 50 *cent.*, ch. mem. 5 *fr.* Adiecta est interpretatio gallica Maximi *Tyrii* Commentationis I. „Sur la question: Qu'est ce que Dieu selon Platon?"

C. anglicarum.

1655, — 1687 etc. f. — transl. by Th. Stanley. —— *V.* eiusd. *History of Philosophy.* Ld.

III. *Illustrantia Alcinoum scripta.*

I. Iac. **Brucker:** De Alcinoo. —— *V.* eiusdem Historiam philos. crit., T. II. p. 165 sqq.

Mth. Frigillani: Commentarius in Alcinoum de doctrina Platonis. Paris., 1561, 4.

ALCIPHRON.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 425 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 687 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Epistolae omnes.*

1499, 4. Alciphronis Epistolae XLIV, Graece. —— In *Aldi Manutii* Collectione epistolarum Graecarum. (Vt., ap. Aldum.)

1606, f. — gr. et lat. —— In Collectione epistolarum graec. (Aurel. Allobr.) p. 359 sqq.

1715, 8. *Ἀλκιφρονος ῥητορος Ἐπιστολαι.* Alciphronis Rhetoris Epistolae, qua-

rum maior pars (LXXII) nunc primum editur. Recs., emendav., versione ac notis illustravit Stph. Bergler. Lps., Fritsch. —— 6 *ff.* praefixa, 451 pp. 18 *Gr.* Hodie 2 *Th.* 12 *Gr.* Emendationes proposuit *Wolff.* in Thesauro epistolarum Lacruzianarum, T. III. p. 83, 85 sqq., 111, et 151 sqq., et *v.* Acta Eruditorum, (Lps., 1715, 4.) p. 218—222. Rep. 1791.

1791, 8 min. Ἀλκίφρονος ῥήτορος Ἐπιστολαί. Alciphronis, Rhetoris Epistolae. Gr. et Lat., ad Editionem Stph. Bergleri accuratissime impressae. Trj. ad Rh., ap. Wild et Altheer. —— II, 180 pp. 18 *Gr.*, ch. m. 1 *Th.* 8 *Gr.* Interpretatio lat. est contextui graeco subiecta. Adcurate typis descripta editio.

1798. 8 mai. Alciphronis Rhetoris Epistolae ex fide Aliquot codicum recensitae Cum Steph. Bergleri commentario integro, cui aliorum criticorum et suas notationes, versionem emendatam indiculumq. adiecit I. A. Wagner. Lps., Müller (*nunc* Gleditsch). *Voll. II.* —— XIV, 362 pp., et 1 p. Errata continens; XXX, 367 pp. et 1 *f.* Emendanda et Addenda. 2 *Th.* 20 *Gr.* Omnium locupletissima editio, in qua paranda duos codd. Vindob., 1 cod. Barberin. et 1 cod. Laurent., praeter *Herelii*, *Eichstaedtii*, *Wolfii* aliorumque animadversiones, sunt adhibiti. Attamen non omnes, ut par erat, codicum Vindob. varias lectiones collegit, quasque exhibuit, neque satis in suum usum convertit, neque ex illis omnes, quos potuerit, fructus percepit, ut *Bast* in *Lettre critique* (latine versa Epistola critica, p. 164 sq. ubi multis locis hoc iudicium firmavit) recte notavit. In Bibl. Paris. plures codd. adservantur, qui praeter optimae notae varias lectiones fragmenta quoque inedita praebent. De *Wagneri* collectione fragmentorum *Bast ib.* p. 223 iudicavit his verbis: „noto, omnia fragmenta, quae *Wagnerus* in suam editionem collegit, a No. VI. usque ad No. XIX. incl. e singula quadam epistola inedita, quae est perlonga et a me in pluribus Parisiorum codicibus reperta, petita esse. Fragmentum no. XX. debetur Aeliano (epist. rust. 15. nec Alciphronis) inserendum erat. Ceterum collectio fragmentorum, qualem *Wagnerus* dedit, adeo est perfecta ac integra, quam sine codicum Parisiensium ope esse potest. Parvulum tantummodo eum fugit fragmentum, quod *Valckenarius* laudavit in Commentario in Hippolytum, p. 257 D, initium nempe epistolae, quam postea typis excudi iussi adiectam versioni *Saturnalium Boettigeri.*" Nonnulla additamenta atque emendationes v. in Götting. Anzeig. a. 1798, 62. p. 545 sqq.

Bb) *Delectus Epistolarum.*

1540, 8. Epistolae ex lib. I. 14, 15, 16. —— In *Delectis epistolis* a Jcb. Camerario editae. Tb.

1710, 8. Ἐπιστολαὶ ἐκ τῶν τοῦ Ἀλκίφρονος. Alciphronis epistolae ex lib. I. 10, 11, 15, 24, 25. —— In *I. Patusae* Encyclopaedia philologica. (Vt., Sarum. Voll. IV.) Vol. I. p. 192 sqq. Rep. est *Vt.*, *Pitteri*, 1741, 8. *Voll. II.*; *Vt.*, 1781, 4.

1795, 8 mai. Epistolae ex libro I. 4 et 12. —— In *Eschenburgii* Beispielsamml. zur Theorie u. Litter. d. sch. Wiss. (Bri., Nicolai) Vol. VIII. Sect. I. p. 19—21. Tantum LXXII epistolas adscribit *Alciphroni.*

1801, 8. Alciphronis adhuc inedita epistola, e codice msto Paris. no. 1696 eruta per F. Jac. Bast. —— Ad calcem dissertationis V. inscriptae: Un repas des Saturnales scène de carneval de l'ancienne Rome., in libro inscripto: Six dissertations archéologiques de *M. C. A Boettiger*, traduites de l'allemand en français, par J. Jac. Bast, avec des notes de l'auteur et du traducteur. Paris. 3 *fr.*

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

Aa) *Omnes epistolae coniunctim.*

1767, 8. Alciphron's Briefe. Erstes, zweites u. drittes Buch. A. d. Griech. übers. von J. F. Herel. Alth., Hennings. —— 16 *Gr.* Adcurate et diligenter iuxta contextum, nec sine euphonia, versio est.

Bb) *Delectus epistolarum.*

1734, 8. Aus Alciphron's II. Buche der 3. u. 4. Brief. Schreiben des berühmten Poeten Menanders an s. geliebte Glycera; Glycera an d. Menander, übers. v. I. Cph. Gottscheden. —— In Collectione inscripta *Schriften d. deutsch. Gesellschaft*, Vol. II. p. 684 sqq. Rep. est tertia ep. una cum eadem ex *Herelii* interpretatione in *Degenii* Litteratur der Griechen. Vol. I. p. 53 sqq.

1745, 8. Alciphron's 34. Brief des 1. Buchs übers. —— In *Bremische Beiträge*, Vol. II. P. III.

1747, 8. Des Redner's Alciphrons auserlesene (XX) Briefe übers. (*v. Kriegel*). Lpz.

1798, 8. Alciphron's Brief der Pe-

tale an Simalion, a. d. 1. B. 36, übers. v. J(*acobs*). —— In *Wielandii* Museo Attico, Vol. II. fasc. III. p. 144. Rep. in *Jacobsii* Abhandl. über Gegenstände des Alterthums. (Lpz., Dyk. 1830, 8) p. 359 sq., ubi quoque versae leguntur epp. I. 38; I. 30, 31; I. 29; II. 3, 4; II. 1.

1799, 8. Drei Briefe Alciphron's (I. 29, II. 3, 4.) übers. (*v. F. Jacobs*). —— *Ib.* Vol. III. fasc. II. p. 193, 195, 199. Prima epistola iterata est in *Degeni* Litteratur d. Griech. Supplem. p. 15 sqq.

B. gallicarum.

Aa) *Omnes epistolae iunctim.*

1785, 12. Lettres Grecques, par le Rhéteur Alciphron, ou Anecdotes sur les Moeurs et les usages des Grecs, traduites pour la première fois en français, avec des notes (*par l'Abbé de Richard*). Amst. et Paris, Nyon l'ainé. *Voll. III.* —— Secundum *Barbierum* in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes, Vol. I. p. 479 auctor verus est *Richardus*, laudatus. *7 fr. 50 cent.*

Bb) *Delectus epistolarum.*•

1739, 12. Lettres choisies d'Alciphron, traduites du Grec. —— Una cum Lettres d'Aristénete. à Londres.

C. Italicarum.

1806, 8. Lettere di Alcifrone, trad. dal greco, per Fr. Negri. Milano.

D. anglicarum.

Aa) *Omnes epistolae coniunctim.*

1791, 8. ALCIPHRON'S Epistles, in which are described the domestic Manners, the Courtesans, and Parasites of Greece. Now first translated from the Greek (*by Th. Monro and W. Beloe*). Ld.

Bb) *Delectus.*

1793, 8. A letter from the accomplished courtezan, Lamia, to Demetrius, transl. from the Greek of Alciphron, by one of *Monro's* friends. —— In Essays on various subiects, by Th. Monro. (Ox., Robinsons) et in Monthly Review, April. 1793, p. 378 sq.

III. *Illustrantia Alciphronem scripta.*

(*Arnaldus*:) Obss. in Alciphronem. —— *V.* in Miscell. Obss. Vol. IV. T. III. p. 445—453; Vol. V. T. I. p. 55—63, T. II. p. 273—296. Conf. *Dorvillium* ad Charitonem p. 327.

F. Jac. *Bast*: Alciphron emendatus vel explicatus. —— *V.* eiusd. Epistolam crit. latine vers. (Lps., Weigel. 1809, 8) p. 57, 104, 130, 135, 151, 159, 164, 170, 178, 181, 194, 198, 200, 205, 208, 210, 218, 235, 243, 244, 265, 282 bis.

——: Disquisitio de epistola XXVII. lib. III. secundum textum Wagueri. —— *Ib.* p. 164 sq.

——: Fragmenta; nonnullaque emendata. —— *Ib.* p. 135, 186, 272.

——: Fragmenta inedita. —— *Ib.* p. 223, 259.

J. *Buher*: Alciphron exponitur (Lib. II. ep. 2). —— In *Miscell.* Obss. critt. novis. (Amst. 1744, 8) T. V. p. 435 sq.

I. F. *Herel*: Spec. III. animadversionum criticarum in quaedam veterum scriptorum loca. —— De Alciphronis locis ad *Bergleri* editionem agitur in *Klotzii* Actis litterar. T. III. p. 90—94; *v.* quoque rarissimum eiusd. progr. inscriptum: Miscell. obss. critt. Erford., 1768, 4.

F. *Jacobs*: Animadversiones atque Emendationes ad Alciphronem. —— In Appendice ad *Ric. Porsoni* Adversaria. (Lps., Weigel. 1814, 8 mai.) p. 318 sq.

J. *Jortin*: Critical Remarks on Alciphron. —— *V.* eiusdem *Tracts philological and miscellaneous*, (Ld., 1790, 8) Vol. II. p. 45 sq. Non magni Alciphronem habet *Jortin*, sed aliud contra illius iudicium *v.* in ephem. litter. Jenens. 1793, no. 269, p. 620 sqq.

J. H. *Mai*: Remarques critiques où l'on corrige divers endroits du texte (Lib. I.) d'Alciphron. —— Insertae sunt L'Histoire critique de la Republ. des Lettres, T. XI. p. 141 sqq. Respiciunt *Berglerum*.

I. Jac. *Reiske*: Coniecturae ineditae ad Alciphronem. —— V. *Seebodii* Archiv, 1829, nn. 7.

ALCMAEON Pythagoreus, s. Medicus.

C. Glo. *Kühn*: De Alcmaeone. —— In eiusd. Disp. de Philosophis ante Hippocratem medicinae cultoribus. Lps. 1781, 4) p. 25—31; rep. in *Akermanni* Opusculis ad hist. medicinae pertin. (Nrb., 1797, 8) et in *Kühnii* Opusculis acad. *etc.* (Lps., Voss., 1827. 8 mai.) Vol. I.

ALCMAEON poeta, s. ALCMAN.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 566 sq.; *ed. n.* T. II. p. 88 sqq.

I. *Fragmentorum contextus.*

1560, — 1566, — 1586, 12. Alcmanis fragmenta. Graece. —— In *H. Stephani* Collectione Carminum Poetarum novem Lyricae Poeseos Principum. (Paris.) Rep. 1612.

1612, 12. —— Inter Pindari caeterorumque IX Lyricorum Carmina. *Graece*, p. 624.

1614, f. — gr. et lat. —— In *I. Lectii* collectione Poetarum veterum graec., T. II. p. 130.

1815, 4. Fragmenta Alcmanis lyrici, collegit et recs. F. Tph. Welcker. (*Gss., Heyer*) MDCCCXV. —— 90 pp. 20 *Gr.* Diligenter sunt collecta fragmenta et explicationibus instructa. Nonnulla tamen omissa fragmenta addi possunt ex *Imm. Bekkeri* Anecdotorum T. II. Conf. censuram in ephem. litter. Jenens. 1816, no. 154 et 155, ubi *Welckeri* critica via ratiuque improbatur.

II. *Illustrantia Alcmanem scripta.*

( ) De Particula *Νη*: de Adi. *Νηδεης*: de *Alcmanis* et *Callimachi* Fragmentis. —— *V.* in Diario class. *(Class. Jour.)* no. LI. p. 162 — 165.

(*E. F. B.*) Critical Remarks of *Sappho*, *Alcaeus*, and *Stesichorus*, published in the Museum criticum. —— *V. ib.* no. XLVI. p. 306 — 309.

I. At. *Astori*: Commentariolum ad monimentum antiquum marmoreum Alcmanis memoriae consecratum. Vt. 1697, f. —— Et in La Galleria di Minerva, overo Notizie universale. T. II. p. 145 sqq. Recensum est opusculum in *Sallengrii* Novo Thesauro Antiquitatum Rom. T. II. no. VI. Sed omnino falli *Astorium* multis firmarit *At. Gallandus* in Epist. ad *Boivinum* in Miscellan. Obss. Novis, T. IV. p. 285 sq.

I. Fr. *Boissonade*: Alcman restitutus. —— In *F. A. Wolfii* Analectis litterar., T. II. p. 75 sq. Emendatur fragm. apud Antigonum *Caryst.* in Mirabil. c. 27.

Pt. J. *Burette*: Sur la vie, les poëmes, et l'art de la musique d'Alcmaeon. —— In: Mémoir. de l'Acad. des Inscr. T. XIII. p. 195 sqq.

Corsini: De Alcmaeone. —— *V.* eiusdem *Fastos Atticos*, T. III. p. 50 sqq.

F. *Jacobs*: Alcmanis fragmentum ap. Athenaeum p. 373 e. III. 379 tentatur. —— *V.* eiusdem Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., Frommann. 1809, 8) p. 201.

A. *Meineke*: Alcmanis fragmenta nonnulla restituuntur et emendantur. —— *V.* eiusdem Curas criticas in Comicorum Fragmenta ab Athenaeo servata. (Brl., Maurer. 1814, 8) p. 29 sq.

Mongitor: De Alcmanis Vita et carminibus. —— In eiusdem Bibl. Sicula, p. 13 sq.

K. Otf. *Müller*: Ueber d. Dichter Alkmaeon. —— *V.* eiusdem *Die Dorier*, T. II. p. 378.

Steph. *Weston*: Alcmanis locus tentatus. —— *V.* eiusdem Hermesianacten sive Conjecturas in Athenaeum. (Ld., 1784, 8 mai.) p. 35 sq.

ALEXANDER Aetolus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 665 sq.; *ed. n.* T. II. p. 283, 318, 406 et T. IV. p. 460, T. XI. p. 557.

I. *Fragmenta.*

Aa) *Omnia collecta.*

1829, 8. Alexandri Aetoli fragmenta collecta et illustrata. Diss. quam *etc.* scripsit Aloys. Capellmannus. Bonnae, ap. Marcum. —— 92 pp. Conf. infra s. v. Alexander Ephesius.

Bb) *Epigrammata.*

1772, 8. Alexandri Aetoli Epigrammata tria, graece, cum notis. —— *V.* in *Brunckii* Analectis, T. I. p. 418 sqq. et Lectionibus, p. 98.

1794, 8. —— *V. Jacobsii* editionem Anthologiae *Graecae*, T. I. p. 207 — 209.

II. *Fragmentorum versiones.*

A. germanicae.

1826, 8 mai. Alexandros von Pleuron, Fragmente übers. u. m. Bemerkk. begl. v. W. E. Weber. —— *V.* eius Die elegischen Dichter der Hellenen. (Frkf. a. M.) p. 293 — 298, et p. 690 — 699.

B. ungarica.

1804, 8. — ford. Fábchich Jós. —— Cum *Pindaro*, *Alcaeo*, aliisque poetis. *V.* infra s. v. Pindarus.

III. *Illustrantia Aetolum scripta.*

F. *Jacobs*: De Alexandro Aetolo. —— *V.* eiusdem Commentarium in Antholo-giam, Vol. III. P. III. sive totius operis T. XIII. p. 838 sq.

A. Ferd. *Naeke*: De Alexandro Aetolo Pleuronio Tragico. —— *V.* eiusd. Schedas criticas (Hl. Sax., 1812, 4.) p 6 sqq.; Conf. Acta societatis philolog. Lips., T. II. p. 393 sqq.

Steph. *Weston*: Alexandri Aetoli locus apud Athenaeum, p. 699 explicatur et emendatur. —— *V.* eiusdem Hermesianactem sive Coniecturas in Athenaeum. (Ld., Nichols. 1784, 8 mai.) p. 68—72.

ALEXANDER Aphrodisiensis.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 62 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 650 sqq.

I. *Editiones textus.*

AA. Opera philosophica.

Aa) *plura iunctim edita.*

1534, f. Alexandri Aphrodisiensis libri dvo de Anima, et de Fato vnvs. *Graece.* —— Cum omnibus *Themistii* Opp. Vt., in aedibus haeredum Aldi Manutii, & Andreae Asulani.

1536, f. *ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ Ἀφροδισιέως φυσικα. περι ψυχης. Ἠθικα. — Μεταφρασις ἐκ των δαμασκιου εἰς το πρωτον περι οὐρανου βιβλιον. — Ἐπιτομη σχολικη εἰς ταδε πρωτα και το η. περι φυσικης βιβλια. — Θεοφραστου περι αἰσθησεως βιβλιον. — Πρισκιανου λυδου μεταφρασις των θεοφραστου περι αἰσθησεως και φαντασιας.* — QVAESTIONES ALEXANDRI APHRODIsiensis Naturales. De anima. Morales. Metaphrasis ex Damascio in primum librum de caelo et mundo. Epitome per modum commentarij in quatuor primos, et octauum physices libros. — Theophrasti liber de sensu. — Prisciani lydi metaphrasis in libros Theophrasti de sensu et phantasia. Venetiis MDXXXVI. —— Complectitur xxxxviii *ff.* cum *sign.* Brevis praefatio est *Vict. Trincavelli.* Exemplar *in* bibl. senat. Lips. continet tantum „*quaestiones naturales*", et „*de fato*" (haec est epitome libri II. „*de anima*"), quae solummodo in nonnullis exemplaribus se reperisse iam *Fabricius* p. 654 notavit. De libro inscripto „*de anima*", complectente libros II *ib.* p. 660 haec: „non liber primus et secundus eiusdem operis, *inquit*, sed ut legenti adparebit, duo diversi libri eiusd. argumenti, nisi quod libro posteriori dissertationes luculentae de aliis etiam rebus variis adnectum, *etc.*" Mancus est contextus.

1588, 4. *ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ἀφροδισιέως, προς τους αὐτοκρατορας περι εἱμαρμενης και του ἐφ' ἡμιν.* ALEXANDRI Aphrodisiensis Ad Imperatores. — De Fato, deqve eo, quod in nostra potestate est: Liber Editus studio et opera Joannis Caselii. — Rostochij Typis Myliandrinis. Anno CIↃ.IↃ.XIIC. —— 78 pp. et 1 vac. *f.* Nonnullis in locis emendatior prioribus editionibus. In bibl. sen. Lips. exemplar cum nota msta in tituli folio „*Νυθαν Χυτραῖῳ Ιωάν. Κασηλιος.*"

1658, 8 min. *Ἀλεξανδρου Ἀφροδ. προς τους Αὐτοκρατορας περι Εἱμαρμενης και του ἐφ' ἡμιν.* Alexandri Aphrod. ad Imperatores de Fato et de eo quod nostrae potestatis est. Cui accessit *Ἀμμωνιου του Ἑρμειου εἰς το του Ἀριστοτελους περι Ἑρμηνειας τμημα δευτερον Ὑπομνημα.* Ammonii Hermiae in libri Aristotelis de Interpretatione Sectionem secundam Commentarius. Cum lat. utriusque Versione. Londini, typis Thomae Roycroft, impensis J. Martin, Iacobi Allestrye, et Th. Dicas, ad insigne Campanae in Coemiterio D. Pauli. —— Qui loci in Aldina editione lacunosi, hic partim ex Eusebio *Εὐαγγελ. Προπαρασκ. βιβλ. ς*, partim ex coniectura restituti sunt; praeterea quoque interpretatio latina denuo est tractata.

1824, 8 mai. *Alexandri* Aphrodisiensis, *Ammonii* Hermiae Filii, *Plotini*, *Bardesanis* Syri, et *Georgii Gemisti* Plethonis de Fato quae supersunt, graece. Ad codd. msstorum, editionum, versionum fidem recensuit, interpretationem latinam Hugonis Grotii et aliorum emendatiorem, varietatem lectionis et notas adiecit I. Cu. Orellius. Insertae sunt Animadversiones J. Csp. Orellii. Turici, typis Orelli. MDCCCXXIV. —— X, 360 pp. 2 *Tb.* Usus est in paranda hac editione: 1) variis lectionibus codicis msti Hafniensis, quas una cum duobus capitibus ex Alexandri Aphrod. libro *de anima* „*περι τυχης και εἱμαρμενης*" a *Blochio* missas accepit; 2) variis lectionibus, quae sive *Vettori* sive alius philologus exemplari Aldinae editionis a. 1534 margini adscripsit, a *Werfero* communicatis; 3) Aldinarum editionum a. 1534 et 1536 va-

ris lectionibus; *Caselii* editione, et Londinensi, et illis capitibus ab Eusebio in libro Praepar. Evang. receptis; latina *Hi. Bagolini* ex msto cod. facta versione (*Vt.*, 1559, *f.*), exemplari Londinensis editionis, cui nonnullas emendationes *Ge. Schulthess* adpinxit; praeterea *Hug. Grotii* interpretatione latina, inprimisque *Schulthessii* germanica. His omnibus subsidiis adhibitis contextum, sed non omnibus locis, ubi fieri potuisset, emendavit. E regione contextus posita est interpretatio latina *Hug. Grotii* ex editione Londinensi. Adiectas sunt a p. 255 sqq. animadversiones, praecipue criticae. P. 124 sqq. sequuntur: Alexandri *Aphrod. Duo Capita de Fortuna et Fato, ex eius libro de anima cap.* 47 *et* 48, *e cod. Harniensi Fabriciano, graece et lat. Angelo Canino*; p. 156 sqq.: Ammonii *Hermiae Commentarius in sectionem II. libri Aristotelis de interpretatione, graece et latine Hug. Grotio interprete* (ex edit. Lond.); p. 180 sqq.: Plotini *Enneadis III. Liber I.* (ex edit. Basil. a. 1580), *graece et latine Hug. Grotio interprete.* Errores typographici passim sunt correcti; p. 202 sqq.: *Fragm.* Bardesani *contra Astrologos* (ex Euseb. Praep. Evang. VI. 10.), *graece, collatis Rob. Stephani et Fr. Vigeri editionibus, latine interprete Hug. Grotio*; p. 220 sqq.: Alcinoi *capita XXVI ex eiusd. Introductione in Platonem*; p. 224 sqq.: *Georgii* Gemistii *Plethonis libellus de Fato, ex Reimari edit. a.* 1722, *gr. et lat.* Haec omnia excipit, praeter memoratas notas, index ad has animadversiones accommodatus.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) de febribus libellus.

1821, 8 mai. Alexandri Aphrod. Scriptum anecdoton „*περὶ Πυρετῶν*" ex cod. Msto Florent., cum notis criticis (*edid. Demetrius Georgiades Schina*). —— *V.* in Museo crit. Cantabrig. (Cbr., Murray.) T. II. p. 359 — 389. Hic primum graece prodiit libellus, quem *Schinas* Alexandro Aphrod. adscribit: qui autem ad illum anglico sermone praefatus est, illi abiudicat, et *Alexandrum* Trallianum auctorem verum esse censet.

1822, 8. Progr., Praemissus est Alexandri Aphrodisiensis de Febribus libellus, in Germania nunc pr. (*gr. et lat.*) editus (*studio Fr. Passovii*). Vrtsl., typis universitatis. —— 53 pp. Cum praefatione graeca *Schinae*, ex eiusdem editione, nullis mutatis, nisi quae cod. mstus Medic. aliter habet, et anglici editoris paginarum numeris appositis recudi curavit *Passovius*, subiecitque textui graeco *Georgii Vallae* interpretationem latinam ex edit. a. 1498, et ad calcem subiunxit notas criticas, quibus quas *Schina* scripsit saepissime refutavit. *Passovius* de interpretatione illa antiqua p. 50 haec: „interpretationem latinam ...., *inquit*, religiose descriptam addidimus. In una tantum re iudicio nostro indulgendum esse putavimus: nam quum editionem principem, ceterum elegantem et nitidam, mendis aperte typographicis, in apicibus potissimum vocabulorum, mirum quantum foedatam experiremur, haec omnia, levissima per se nec quaquam vestigia codicis referentia, tacite emendare, quam singula enumerando et nobis et aliis taedium creare maluimus." *etc.*

2) de virtute.

1584, 4. Alexandri Aphrod. Quod virtus non sufficiat ad beatitudinem. —— Cum *Aristotelis* Ethicis Magnis *etc.* *V.* infra Aristoteles. *I. FF.*

3) Problemata.

1498, f. *Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισ. Προβλήματα.* Alexandri aphrodisiensis problematum libri duo. —— In Aristotelis Opp. (Exeriptum Venetiis in domo Aldi Manutii.) T. IV.

1540—1541, 12. *Ἀλεξ. Ἀπορήματα ἢ Προβλήματα ἰατρικὰ καὶ φυσικά.* Alexandri Problemata Medica et Physica libri II. Gr. et Lat. Jani Davioni studio illustrata. Paris., sumpt. Edmondae Tusanae Viduae Conradi Neobarii. —— Circa finem aliquot problemata, quae in Gazae versione latine leguntur, hic graece desiderantur. Attamen iam dudum haec problemata sunt adulterina *Alexandro Aphrod.* abiudicata, et *Alexandro Tralliano* post eum florenti addicta. Conf. Mus. crit. Cantab. T. II. p. 359 sqq. Contextus graecus (1540) atque interpretatio latina (1541) singulatim prodierunt, quare nonnunquam separatim memorantur, *v.* infra II. AA. Bb) 5 aa *β*) 1541.

1552, 8. *ΑΛΕΞ. ΑΦΡΟΔΙΣ. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ.* ALEX. APHRODIS. PROBL. —— Cum Aristotelis opp. Vt., Aldus T. IV.

1585, 4. — graece. —— Inter Aristotelis Opp. per F. Sylburgium. Frcf. Praeter duas Venetas editiones illamque a. 1540, *Sylburgius* amici libro usus est, in quo plurimorum locorum correctiones,

quaedam blanda et mutila e vetere Italicae cuiusdam bibl. codice expleta erant et interpulata.

4) de mixtione.

1527, f. —— *V.* infra *BB)* 5.

BB. Commentarii.

1) in Aristotelis Topica.

1513, f. *ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ἈΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ἘΙΣ ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ἈΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ, ῪΠΟΜΝΗΜΑΤΑ.* ALEXANDRI APHRODISIEI IN TOPICA ARISTOTELIS, COMMENTARII. *Infra Aldi symb. typogr. In fine:* Venetiis in Aedibus Aldi et Andr. Soceri mense Septembri MDXIII. —— 2 non num. *ff.* praefixa, cum titulo et praefatione, subsignata „XV. Febr. MDXIV.", ex quo nonnulli, et Fabr. B. Gr. T. V. p. 655 editionem a. 1514 enumerant. A p. 3 usque ad p. 281 contextus, et 1 *f.* cum symb. typogr. in pag. versa. In Bibl. Lugd. Bat. exemplar cum manuscriptis notis, (v. Catal. bibl. Leidens. p. 154 et 155, et aliud in bibl. senat. Lips. adservantur; est quoque in bibl. acad. Lips.

1526, f. — Venetiis. —— Sic Fabr. T. V. p. 655, no. 3, quem *Panzer*, nulla alia addita auctoritate sequitur, T. VIII. p. 502, no. 1390.

2) in Aristotelis priora analytica.

1520, f. *Ἀλεξανδρου του ἀφροδισιεως, εἰς τα, του Ἀριστοτελους, προτερα ἀναλυτικα, ὑπομνημα.* Alexandri aphrodisiensis in priora analytica Aristotelis commentaria. *Infra Aldi symb. typogr. F. 141 b: Ἐνετιησιν ἐτυπωθη παρα τοις, περι τον Ἀλδον τε, και Ἀνδρειαν τον ἀσουλανον, χιλιοστῳ πεντακοσιοστῳ εἰκοστῳ ἀπο της θεογονιας ἐνιαυτῳ, ἐπι ἀρχοντος Λεοναρδου του λαυρεδανου, τον, την, των πολεων, δεξιως ἡνιοχουντος βασιλιδα ταυτην, ἀνθεξηκοστος δεκατῃ ἱσταμενου.— Ἁπαντα τετραδια, πλην του ς., τριαδιον γαρ.* — a b c d e f g h i k l m n o p q r s. Quaterniones omnes excepto s ternionem. —— 141 num. *ff.* et 1 vac. *f.* cum symb. typ. *F.* 129 b dimidia pars, ut *f.* 130 a vacat. Bibl. acad. Lips.

1521, 4. *Ἀλεξανδρου του ἀφροδισιεως, εἰς τα του Ἀριστοτελους προτερα ἀναλυτικα ὑπομνημα.* Alexandri Aphrodisei in priora Analytica Aristotelis, commentaria praec. Florentiae per heredes Ph. Juntae Anno Domini MDXXI. Mense Dec. —— 174 *ff.* Ex praecedente editione expressa, sed minus bonae notae est.

3) in Aristotelis sophisticos elenchos.

1520, f. Alexandri Aphrodisiensis, in Sophisticos, Commentaria. *Graece.* Venetiis, in Aedibus Aldi et Andreae Asulani Soceri, mense Octobri. M.D.XX. —— 62 num., et 4 non num. *ff.*, quorum ultimum datam subscriptionem, et in versa pagina symb. typ. habet. Si in *Serie dell' ediz. Ald.*, p. 154 editio *s. a.* et *l.* 62 ff. complectens indicatur, est exemplar, cui 4 posteriora *ff.* defuerunt, descriptum. Adiectae sunt in calce e quatuor codicibus variae lectiones. *V.* 1521.

1521, 4. Alexander Aphrodisiens in sophisticos Aristotelis Elenchos: graece. Florentiae, ap. heredes Ph. Iuntae. M.D.XXI. —— Indicatur in *Catal. Pinelli*, T. I. p. 210, no. 1172 cum notitia „*Exemplar integerrimum.*" Ex priore illa a. 1520 expressa. Commentaria in l. Analyticorum librum, quae *Fabricius* in Bibl. Gr. commemorat, aut omnino, aut nonnullis modo exemplaribus, desunt: cuiusmodi exemplar vidit Censor Fabricii Bibl. ed. Harles, ut notavit in ephem. Jenens. litt. 1806, no. 229, p. 603.

4) in Aristotelis rhetorica.

1538, f. min. Scholia in Aristotelis rhetoricam artem. Graece. Paris., Neobarius. —— *Cn. Gesner* in Partition. rhetor. tit II. hoc anonymi alicuius opusculum Alexandro Aphrod. adscripsit, quamque maiori iure et hodie illi abiudicatur.

5) in Aristotelis meteorologica.

1527, f. IOANNES Grammaticvs (*Philoponus?*) in libros de Generatione, & Interitv. Alexander Aphrodisiensis in Meteorologica. Idem de Mixtione. *Graece.* Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Asulani Soceri, anno M.D.XXVII. mense Septembri. —— 147 *ff.*

6) in Aristotelis de sensu.

1527, f. Alexandri Aphrodisiei cōmentaria in librum de sensu, & sensibili. *Graece.* —— Cum Simplicii Commentar. in III. libros Aristotelis de anima. VI., in aedibus Aldi *etc.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

AA. Opera philosophica.

Aa) *plura iunctim edita.*

1516, 4. Alexander Aphrodisiensis de Fato et libero arbitrio, de Trino intellectu ex Aristotelis Sententia, Hieronymo Bagolino interprete; Excerpta tria ex libris Quaestionum naturalium, eod. interprete. Veronae.

1541, — 1546, f. Alexandri Aphrod. Quaestiones naturales et morales et de fato, Hi. et I. Bpt. Bagolino interpretibus. Vt., ap. H. Scottum. —— Ob codd. mstorum usum in emendando contextu graeco maxime utilis. Rep. 1549.

1548, 8. Quaestiones Alexandri Aphrodisiei naturales, de anima, morales: sive difficilium dubitationum et solutionum libri IV, nunc pr. in lucem editi ex vers. Gentiani Herveti. Bs.

1549, — 1555, — 1559, — 1563, f. — Venetiis. —— *V.* 1541. His in editionibus liber I. *Angelus Caninius* interpretatus, lib. II. ex interpretatione *Donati* desumptus est. Praeterea quoque editionibus a. 1555 et 1559 adiectum est *Alexandri* liber „περὶ μίξεως" interprete *Ang. Caninio.*

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) de febribus libellus.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 8. Alexandri Aphrod. Libellus de Febribus, Latine, Geo. Valla interprete. —— Cum *Symphoriani* CAMPEGII opusculo de claris Medicinae Scriptoribus. Sic in *Catal. bibl. Bunav.* T. I. Vol. I. p. 190; *Fabricius* autem in Bibl. Gr. T. IV. p. 75 habet *Lugduni*, 1506; in *Halleri* Bibl. medicinae practicae, T. I. p. 227 citatur editio a. 1612, 8 *Genevae.* *V.* infra 1542.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1498, f. Alexander Aphrodiseus de causis febrium, Georgio Valla Placentino interprete. —— Cum Nicephori Logicis aliorumque opusculis. Impressum Venetiis per Simonem Papiensem dictum Bevilaquam 1498. Rep. 1499. Paucis certe visam editionem, et eum e libro msto confecta sit, inter subsidia critica referendam, iudicat *Fr. Passow* in editione sua contextus graeci, ubi *v.* Bibl. acad. Vratislav. Editionem a. 1489 frustra quaesivit *Fr. Passow.*

1499, f. Alexandri Aphrodisei Medici Clarissimi de febribus. Georgio Valla placentino Interprete. —— Cum Nicephori Logicis *etc.* Impressus Vicentiae Anno Salutis || M. cccexcix. xvii. Kalendas Ianuarias per Henricum de Sancto || Vrso *etc.* Bibl. acad. Lips. Rep. ex. ed. a. 1498.

1518, 4. Alexandri Aphrodis. de Febribus, Georgio Valla interprete. —— Una cum Galeni de Sectis Medicorum. P., ap. H. Stephanum.

1542, 8 min. ALEXANDRI APHRODISEI MEDICI et Philosophi praecellentis, de Febriū causis et differentijs, opusculum comprimis eruditum à GEORGIO VALLA Placentino latinitate donatum. In Librvm, IOANNIS DAMASCEni principis Arabum medici, de exquisita Febrium curatione compendiosum Diegema ALBANO TORINO Authore. — EIVSDEM APHORISMORVM libellus eodem TORINO Paraphraste. AD HAEC. SIMONIS GRYNAEI VIRI CLARIS. Medicinae commentatio sine Encomium. IN INCLYTA BASILEA. *In fine:* APVD INCLYTAM Basileam, IN OFFICINA ROBERTI VVINTHER A CHRISTI Natali Anno M. D. XLII. Mense Septembri. —— 16 *ff.* praefixa, 172 pp. et 1 *f.* datam subscriptionem continens. Bibl. acad. Lips. Rep. ex *Symphor. Campegii* opusculo de claris Medicinae scriptoribus; *v.* antea *α).*

2) de fato.

1648, 8. Alexandri Aphrod. Liber de Fato, collatus et cum Eusebio et cum Manuscripto Codice, Latine, Hug. Grotio interprete. —— In eiusdem Philosophorum sententiis de fato. *Paris.* et iterum *Amst.*, et receptus est in *Hug. Grotii* Operibus Theologicis, T. III. p. 409 sqq.

3) de anima.

1481, f. Alexander de Alexandria, in iii Libros Aristotelis de Anima. *In fine:* Explicit sententiosa atque studio digna expositio venerabilis Alexandri super tertium librum de anima impressa per me Theodoricū Rood de Colonia in alma uniu'sitate Oxon. Anno dominicae incarnationis MCCCCLXXXI. XI. die mensis Octobris. —— Duabus columnis impressus. *G vi* et *Y viii* vacant. Valde

dubitatur a opus sit genuinum: *Maittaire* in Annal. T. IV. p. 777 et T. V. P. II. p. 564. adscribit cuidam *Alexandro Alexi; Panzer* autem in Annal. T. II. p. 244 et noperrime *W. Th. Lowndes* in The bibliographer's Manual, P. I. (Lond., Pickering. 1828, 8) p. 27 indicant titulum, ut hic est transcriptus; *Harless* in Bibl. gr., T. V. p. 662, not. *ee)* sequutus *Caveum* Scriptor. eccles. hist. litterar. T. II. diss. 1, p. 5 ed. Bas. vult *Alexandrum Monachum*, sed adiecta notitia „*sed penes alios, qui editionem illam Oxon. conferre possint, iudicium esto.*" Exemplar in *Mus. Britannico* adservatur, ut *Lowndes* l. c. refert.

1495, 4. HIERONYMI DONATI PATRICII VE-|| NETI IN INTERPRETATIONEM ALE-|| XANDRI APHRODISEI. || PRAEFATIO. *Haec f.* 2 *a. F.* 1 *vacat. F.* 5 *a:* Alexandri Aphrodisei enarrtio de anima ex ari-|| stotelis institutione. interprete Hieronymo dona || to Patritio Veneto. *F.* 91 *a:* Laus Deo Finis. *et b:* Errata recognita: non passim oīa sed aīadversīoue || digna. *F.* 92 *a:* Impressum Brixiae eodem Hieronymo Donato || Alexandri Interprete urbis preside. Solerti Bernar || dini de misentis de Pap. Impressoris opera. Anno || salutis & gratiae. m. cccc. lxxxxv. idibus. Septemb. —— 92 *ff.* 25 et 26 lin. Char. rom., cum *sign.*

1500, f. Alexand. Aphrodis. Enarratio de Anima. —— Sine l. notitia.

1502, — 1514, f. — de anima, interprete Hi. Donato. Venetiis. —— Rep. 1535 sq.

1528, f. *Themistii* Euphradae in Libros XV Aristotelis, Latine, Hermolao Barbaro interprete; et *Alexandri* Aphrod. Comment. in Libros de Anima, Latine, Hi. Donato Interprete. Parisiis, apud Simonem Colinaeum. MDXXVIII. *Ad calcem:* in Chalcographiâ Simonis Colinaei ad tertium Idus Februarii. M. D. XXIX.

1535, 8. — Bs. —— Ex anteced. rep.

1538, 8. Alexandri Aphrodisei enarratio de Anima ex Aristotelis institutione; interprete Hieronymo Donato patricio Veneto. Venetiis. M. D. XXXVIII.

4) de mixtione.

1540, 8. De Mixtione liber Alexandri Aphrod. ex lat. vers. Jac. Schegkii. Tb., Morhard.

5) Problemata.

aa) duo libri.

α) Sine l. et a. notitia.

—, 8. —— *F.* Aristotelis Problemata. *II. a) Bb) a).*

β) Sine a. et l. notatia.

1488, f. *F.* 1 *a vacat.* VICTOR pisanus Ludouico mucenigo: praecellenti in eloquentia uiro. S. P. D. *Sic incipit epistola f.* 1 *b, in cuius fine:* In hoc uolumine continētur Alexandri aphrodisei pblemata per Georgiū ualla in latinū cōuersa. Aristotelis problemata p Theodorū gazā. Plutarchi problemata per Iohannē petrū || lucensem impressa Venetiis per Antonium de strata Cremonensem. *F.* 2 *b:* Georgius Valla placeutinus iohāni marliano mathematico & in tota philosophia medici-|| naq; praestantissimo salutem plurimam dicit. *F.* 3 *a:* ALEXANDRI APHRODISEI PROBLEMATA: PER GEORGIVM VALLAM || PLACENTINVM IN LATINVM TRANSLATA. *F.* 26 *a:* Finis est libri problematon Alexandri aphrodisei *etc.* Impressum Venetiis per magistrum Antonium de strata cremonensē. Anno domini. M. CCCC. || lxxxviii. octauo caleū. decembris. || Laus deo. *eodem f. b:* Nicola. Gupalatini Veneti physici praefatio in problemata Aristo. ad sixtum. iiii. pontificem || maximum. *F.* 27 *a:* ARISTOTELIS PROBLEMATVM PARTICVLA PRIMA IN-||TERPRETE THEODORO PER VLTIMAM EMENDATIONEM. *F.* 74 *b:* Expliciūt Aristotelis problemata. Venetiis ipressa per Antoniū cremonēsem de strata. Quae || Theodorus gazes Thessalonicēsis olī e greco in latinū cōuertit. Eaq; unp ultima emēdatio || ne emēdauit. A. M. CCCC lxxxviii. xv. kleū Ianuarii. Foeliciter-Laus deo. *F.* 75 *a:* Calphurnius Marco Aurelio niro clarissimo salutem. *Eod. f. a lin.* 21: PLVTARCHI CHERONEI DIVI TRAIANI PRAECEPTORIS GRAECORum || CLARISSIMI HISTORICI. AC PHILOSOPHI PROBLEMata Emendatissima. *F.* 88 *a:* Expliciūt problemata Alexandri aphrodisei: e graeco in latinū traducta p Georgiū Valla. Et || Aristotelis problemata Theodoro īterpte. Et Plutarchi problemata: simul seriatī. q̄ emēda || tissima: exceptis istae (?) Plutarchi tribus uel ad sūmum quatuor locis ubi graecū

exēplar man || cū erat: tu cū melius habueris tua diligentia inngito. Vale. Impressū Venetiis per Antoni || um de strata cremonensem. Anno salutis nr̄ae. M. CCCClxxxviii. die Sabbati iii. no. ianuarii. —— 88 *ff.* 55 lin. Char. rom. Praeter eam *Hainii*, qui illum lib. vidit, describitque in Repert. bibliogr. Vol. I. no. 658, notitiam accuratiorem, quam a *Fabricio* datur, *v.* in Memorabil. bibl. Dresd. Vol. III. p. 507 sq. *Vallae* interpretatio minus quam *Gazae* est probanda.

1501, f. Problemata ALEXANDRI Aphrodisei, Georgio Valla interprete. — Problemata ARISTOTELIS, Theodorus Gaza e graeco transtulit. — Problemata PLUTARCHI per I. petrum Lucensem in latinum conversa. *In fine f.* lxxxii *a:* Expliciunt problemata Alexandri aphrodisei: e graeco in latinum traducta per Georgiū uallam. Et Aristotelis problehlemata Theodoro interpraete (?). Et Plutarchi problemata: simul seriatim q̄ emendātissima (?). Impressum Venetiis per Albertinum Vercellensem. Anno Domini. M. CCCCCI. Die. xxvi. Maii. — Laus deo. —— lxxxii *sign.* modo num. Bibl. acad. Lips. Rep. esse dicitur a. 1519 *ib.*

1504, — 1513, f. Alexādri Aphrodisiēnsis problemata duobus libris nō unquā āte ĩpressa Theodoro Gaza ĩterprete. —— Cum Aristotelis de natura animalium, aliisqoe opusculis. Venet., ap. Aldum; obl *v. II. a) Bb) β).*

1505, — 1518, — 1520, — 1524, — 1534, — 1537, — 1551, — 1554, — 1561, — 1573, — 1580, — 1650, — 1680, — f. —— *V.* s. v. Aristoteles. *ib.: Problemata.*

1541, 8. Alexandri Aphrodisii *ἰατρικὰ ἀπορήματα καὶ φυσικὰ προβλήματα* Latinè, Joannis Divionis studio illustrata. Parisiis. —— Est eadem impressio supra I. Bb. 3) cum contextu graeco memoratae versionis.

1579, 16. —— *V.* Aristoteles. *II. A) Aσ).*

bb) *liber prior.*

1498, f. Alexandri Aphrodisaei, super nonnullis physicis dubitationibus solutionum liber, in latinum conuersus. —— In *Ang. Politiani* Opp. Venetiis in aedibus Aldi Romani mense Iulio. M. IID. Adiecta est *Pt. Criniti* ad Ioannem Franciscum Picum, mirandulanum Principem epistola, scripta Kalendar. April. 1497. Florentiae. Librum tantummodo priorem e graeco convertit *Politianus.* Rep. in sqq.

1499, f. mai. — interprete Ang. Politiano. —— *Ib.* Impressum Florentiae: et accuratissime castigatum opera et impensa Leonardi de Arigris de Gesoriaco Die decimo Augusti MID.

1512, f. —— *Ib.* In aedibus Ascensianis ad Idos Maias MDXII.

1519, f. —— *Ib.* Venundantur in aedibus Ascensianis MDXIX.

1520, 4. ALEXANDRI APHRODISIEI SVPER nonnullis Physicis quaestionibus Solutionum Liber. ITEM Plutarchi Cheronei Amatoriae narrationes. Angelo Politiano interprete. *In fine f.* 46 *a:* BASILEAE. EX AEDIBVS ANDREAE CRATANDRI, MENSE AVGVSTO, ANNO, M. DXX. —— 1 *f.* tit., 3 *ff.:* Index eorvm, quae in hoc libello continentur. 36 *ff.*

1520, 12. —— *V.* Aristotelis Problemata.

1528, 8. —— In *Ang. Politiani* Opp. Sebastianus Gryphius excudebat Lugduni Anno MDXXVIII.

1533, — 1537, 8. —— *Ib.* Apud Sebastianum Gryphium. Lugduni 1533.

1553, f. —— *Ib.* (Bs.) p. 409 sqq.

1609, 8. — Frcf.

BB. Commentarii.

1) in topica Aristotelis.

aa) *integri.*

1524, — 1541, f. Alexandri Aphrod. in VIII Topicorum libros Commentarii latine, interprete Gu. Dorotheo. Vt. —— Iterata est haec versio et 1542 sqq.

1542, f. Alexandri Aphrod. in octo Libros Topicorum, vel de locis sedeque argumentorum Aristotelis Commentatio, Latine nunc primum e Greco versa a Gu. Dorotheo, Veneto. Parisiis, apud I. Roygni.

1547, — 1554, f. — Vt., J. Gryphius.

1563, — 1573, f. — (*ex vers. J. Bpt. Rasarii*). Vt., Hi. Scotus. —— *Rasarii* nomen in fronte non est expressum. Est haec versio illa *Dorothei* accuratior.

bb) *singuli libri.*

1569, f. Alexandri Aphrodisiensis in tertium librum Topicorum Aristotelis Commentarii, Petro Gherardo Burgensi interprete. Florentiae, apud filios Laurentii Torrentini, et Carolum Pectinarium Socium. —— Sic indicatur in: Annali della tipografia fiorentina di Lorenzo Torrentino. (Fr., 1811. 8) p. xxxvii.

1602, 8. — in librum septimum Topicorum Aristotelis Commentarii, interprete M. At. Mureto. —— Adiuncta eiusdem Commentariis in Aristotelis Ethica etc.; v. s v Aristoteles, III. *Illustrantia* etc. *Muretus.*

2) in Aristotelis priora analytica.

1542, f. In priora Analytica Aristotelis commentaria Alexandri Aphrod. latine interpretatus est J. Bpt. Felicianus. Vt. —— Rep. 1546 sqq.

1546, f. — ex vers. I. Bpt. Feliciani; cum Alexandri Aph. commentario in Aristotelis libros Elenchorum, latine, interprete Gasparo Marcello. Vt.

1549, — 1560, f. — interprete J. Bpt. Feliciano. Vt. —— Editionem a. 1559 in bibl. Budlei. esse memoratur.

3) in Aristotelis posteriora analytica.

1568, f. ALEXANDRI AFRODISEI (*in ornamento ligno inciso*) ET EVSTRATII Episcopi Nicaeni Commentaria in II. Librum Posteriorum Resolutinorum Aristotelis. Innominati item avthoris Expositiones compendiariae in evndem. Andrea Gratiolo Tusculano ex Benaco Interprete. *Infra icon Aristotelis ligno incisum, adiecta inscriptione. Infra:* VENETIIS, APVD HIERONYMVM SCOTVM. MDLXVIII. *In calce:* Series Chartarum ABCDEFGHIKL. Omnes sunt Terniones, praeter L, qui est Quaternio. *Infra ligno incisa figura, infraque:* VENETIIS APVD HIERONYMVM SCOTVM MDLXVIII. —— 136 pp. duabus columnis impressae. In Bibl. sen. Lips. haec, ut ex omnibus apparet, cum neque *Fabricius*, neque *Harlesius* viderint, imo etiam *Hendreichii*, qui unicus in Pandectis Brandenburgicis, p. 107 distincte commemorat, notitiam rectissimam reiiciendam censuerint, opusque ipsum Alexandri inter inedita eiusdem posuerint, nec viderit *Ebert*, rarissima editio adservatur.

4) in Aristotelis sophisticos elenchos.

1541, f. In sophisticos Aristotelis Elenchos commentaria Alexandri Aphrod. interprete Dorotheo. Venetiis. —— *I. Nabasuensis*, qui seq. diligenter retractavit, de *Dorothei* versione iudicat praef. *f.* 2 sic: „Commentarii Alexandri Aphrodisiei in libros Elenchorum Aristotelis a Dorotheo iam pridem Latinitate donati mihi offeruntur, ut ad Graecum exemplar conferendo expenderem, num essent aliqui errores, vel vitio interpretis vel typographorum admissi, et illos obelisco notarem. Id dum facio, myriades errorum mihi extitere, quamobrem necessum esse duxi, non tam mendas eximere, quam totum opus a principio ad finem usque retexere. Quare coactus sum, paucis diebus hoc opus cursim perlegere et sic mutare, quae non satis Alexandri mentem reddere videbantur. Quae nec adeo pauca erant, nec adeo vulgaria, ut non infinitis propemodum in locis lectorem vel mediocriter eruditum partim vexare, partim in falsam sententiam inducere potuissent: id quod conferenti libros a nobis recognitos cum Dorothei versione Venetiis excusa facile liquebit.“

1542, f. Annotationes Alexandri Aphrodisiensis Maximi Peripatetici, in Librvm Elenchorvm, id est de apparentibvs redarguendi argumentis Aristotelis Nuper diligenti cura in latinum conuersae Guilelmo Dorotheo Veneto interprete. *Infra ornam. ligno incisum, infraque:* Privilegio Parisiis Apud Simonem Colinaeum. 1542. *In calce:* Finis expositionis Alexandri Aphrodisiensis in Librum de redargutionibus Aristotelis Guilelmo Dorotheo Veneto interprete. —— 47 num. *ff.* cum *sign.*, sed sine *cust.* Nitide duabus columnis impressa. *Iohannes Nabasuensis* summo studio, ut haec esset editio multo correctior accuratiorque priore, curavit, addiditque praeter Dorothei, et suam praefationem. Bibl. sen. Lips.

1546, f. — interprete Gasparo Marcello. —— *V.* antea 2). Haec est quam *Ebert*, sequutus *Fabricium*, singulatim prodiisse commemorat. *V.* infra 1559.

1557, f. — ex vers. J. Bpt. Rasarii. Vt., ap. Lud. Avancinum. —— Multo accuratior prioribus.

1559, f. — ex interpretatione Casp. Marcelli. Vt. —— *V.* 1546.

5) in Aristotelis de prima philosophia.

1527, f. ALEXANDRI Aphrodisei Commentaria in duodecim Aristotelis libros de prima Philosophia, interprete Ioanne Genesio Sepulueda Cordubensi, ad Clementem VII. Pont. Max. — CVM GRATIA ET PRIVILEGIO. *Haec or-*

namento ligno inciso circumdata. ***In fine:*** Finis enarrationis Alexaudri Aphrudisei libri Aristotelis de prima philosophia undecimi, qui Latinis et Arabibus est duodecimus interprete I. Genesio. — Registrum a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z. — AA BB CC DD — A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z. — Omnes sunt (?) terni — Impressum Romae, in aedibus Marcelli Silber, alias Franck. Anno domini M. D. XXVII. mense Februario. ***Et* 1 *f.*** cum *privilegio.* —— Sine *cust.* et *num.ff.* Hoc Alexandri opus adhuc latine tantum extat, et ex 4 mstis codicibus conversum est. Introductionem vero, quae huic interpretationi deest, edidit graece et lat. *At. Posserinus* in Bibl. selecta, lib. XII. c. 29. *V.* 1536 sqq.

1536, f. ALEXANDRI Aphrodisiei Commentaria in duodecim Aristutelis libros de prima Philosophia, interprete Joanne Genesio Sepulueda Cordubensi, ad Clementem VII. Punt. Max. — Quibus accesserunt, primum index alphabeticus praecipua quaeq; in commentarijs contenta, enarrationum summa paucis elucidantia. — PARISIIS Apud Simonem Colinaeum M. D. XXXVI. *In calce:* Finis enarrationis Alexandri Aphrodisei in librum Aristotelis de prima Philosophia vndecimum, qui Latinis et Arabibus est duodecimus, interprete Joanne Genesio Sepulueda. — Parisijs, ex officina chalcographica Ludouici Cyanei, sumptibus honestissimi viri Simonis Colinaei, Anno Domini M. D. XXXVI. mense Aprili. —— Titulus iconibus *Aristotelis*, *Pythagorae*, *Socratis*, *Platonis*, *Ciceronis*, *Senecae* alioque ornamentu ligno inciso est circumdatus. 5 *ff.* titulus et praefatio, 5 *ff.* index, 402 pp. et 1 vac. *f.* In bibl. sen. Lips. nitidum exemplar adservatur.

1544, — 1561, f. — interprete I. Genesio Sepulueda. Vt. —— *V.* 1527.

6) in Aristotelis libros de meteoris.

1540, f. Alexandri Aphrod. in IV libros Aristot. de Meteoris commentarium latine vertit Alex. Piccolomineus. Vt. — Rep. a. 1545 sqq.

1545, f. Alexandri Aphrodisiensis Maximi Peripatetici in qvatvor libros Meteorologicorvm Aristotelis, Commentatio lucidissima, Alexandro Piccolomineo interprete. Huc insuper accessit De Iride breuis tractatus, eodem Alexandro Piccolomineo authore. In quo quamplurima tum Aristotelis, tum etiam Alexandri Aphrodisiensis & Olympiodori dicta planissime explicantur. Index etiam eorum quae in cummentatione Alexandri obseruatione digna annotata sunt. — *Cautum priuilegijs Pont. Max. atq; Illustrissimi Senatus Veneti, nequis hunc librum in aliquo suae ditionis loco imprimat, aut alibi impressum uendat.* VENETIIS Apud Hieronymum Scotum. MDXLV. —— 2 *ff.* praefixa. *F.* 1 incipit Alexandri contextus, explicitque *f.* 54 *b:* Explicit Commentatio lucidissima Alexandri Aphrodisiensis in quatuor librus Meteorologicorum Aristo. Alexandro Picculumineo interprete. *F.* 55 *a* incipit *Piccolominei* epistola *de Iride*, explicitque *f.* 60 *a* sic: Explicit Tractatus de Iride Alexandri Piccolominei, que; Storditum Intrauatum appellant. quem quidem Tractatum, composuit Anno Domini M. D. XXXIX. Die Mensis Julij. Annum agens uigesimum nonum. *Ad calcem:* Series Chartarvm A B C D E F G H I K, Omnes Terniones. *infra:* Venetijs apud Hieronymum Scotum MDXLV. Rep. a. 1548.

1548, f. — Vt. —— *V.* 1573.

1556, f. — interprete Camotio. Vt.

1561, — 1573, f. — Vt. —— *V.* 1540.

7) in Aristotelis de sensibus.

1544, — 1549, — 1559, f. *Alexandri* Aphrod. in Aristotelem de sensibus, atque de his quae cadunt in sensum, Lucillo Philaletheo interprete. Accedunt *Michaelis* Ephesii Scholia in Aristotelis Parva Naturalia, latine. Vt., ap. Hi. Scotum. —— Iterata 1573.

1573, f. — Vt., ap. haeredes Hi. Scoti.

8) de intellectu.

1516, f. Alexandri Aphrodisei clarissimi peripatetici. De Intellectu. —— *V.*: Aristotelis Secretum Secretorum. Bononiae Impensis Benedicti Hectoris.

B. germanicarum.

1778, 8. Abhandlung über d. Schicksal u. d. Freiheit des Willens; a. d. Griech. übs. v. J. G. Schulthess. —— *V.* eiusdem Bibliothek der griech. Philosophen (Zürich, 1778 sqq.) Vol. I. p. 181 sqq. Auctior et emendatior est rep. 1782.

1782, 8. — Zürich, Gessner. —— 6 *Gr.*

A. gallicarum.

1555, 8. — Questions physicales, trad. par Mathurin Heret. Paris.

1587, 12. Les Solutions d'Alexandre de Aphrodisée sur plusieurs questions physicales. —— Adiectae sont versioni gallicae Aristotelis problematum, v. *ib.*

III. *Illustrantia Alexandrum scripta.*

Iac. *Brucker*: De Alexandro Aphrod. —— In eiusdem Historia crit. Philosophiae, Vol. II. p. 480 sqq.

Casirus: De Alexandro Aph. —— In Bibl. Arabico-Hispan. T. I. p. 243 sqq.

Alb. *de Haller*: De Alexandro Aph. —— V. eiusdem Bibl. anatomicam, T. I. p. 109 sqq., et Bibl. botan., T. I. p. 121.

ALEXANDER Ephesius s. Lychnus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 454; *ed. n.* T. IV. p. 90.

I. *Textus Fragmenti.*

1675, 8. Alexandri Ephesii carminis astronomici fragmentum edid. Th. Gale. —— *V.* in eiusdem Hist. poet. Scriptt. antiq., adiecta Parthenii editioni in Addendis, p. 49 sqq. Hoc fragmentum tanquam *Alexandri* Aetoli circumfertur, sed ut *Naeke* demonstravit, non *Aetolo* illud sed *Ephesio* vindicandum est: *Schneider* vero, quod miramur, nihil de hac re statuit.

1808, 8 mai. Alexandri fragmentum, graece cum notis criticis edid. I. G. Schneider. —— V. in eiusd. Commentariis ad Vitruvium, T. II. p. 23 sqq. *Schneider* tanquam ineditum, ex *Hug. Grotii* apographo codicis Vossiani, inscius iam a *Grotio* ante editum hoc fragmentum esse, protulit.

II. *Illustrantia Alexandrum scripta.*

A. Ferd. *Naeke*: De genuino auctore fragmenti, quod Alexandro Aetolo addicunt. —— V. eiusdem Schedas criticas. (Hl. Sax., 1812, 4) p. 7 sq. Eripuit contra *Fabricium*, qui Aetolo tribuit, disputantem, Alexandro Aetolo ut Ephesio vindicaret hoc fragmentum.

ALEXANDER Magnus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 683; *ed. n.* T. III. p. 27 sqq.

I. *Textus editiones.*

1499, 4. Alexandri M. Epistola brevis ad Aristotelem, Graece. —— In Collectione *Aldi Manutii* Epistolarum Graecarum. Vt., Aldus. Extat ib. inter epistulas Aristotelis.

1606, f. — gr. et lat. —— In *Cniacii* Collectione epistolarum graecarum. p. 316.

1615, 4. —— *V.* infra Aristotelis epistolas. Lubecae, Albinus.

II. *Editiones versionum.*

Aa) *plures epistolae iunctim.*

1554, 12. Alexandri epistolae VII, latine. —— In *Gilb. Cognati* farragine Epistolarum Laconicarum. (Bs.) p. 441 sqq., et in *I. Buchleri a Gladbach* Thesauro Epistularum laconicar. (Cl., 1607, 12) p. 611 sqq.

1574, 8. Alexandri M. epistolae VIIII, Latine. —— Inter Epistulas Procerum mundi, Regum, Principum *etc.* (Vt.), et *Argentinae*, 1593, 8. Habentur a *Th. Reinesio* in epistola XXXVIII. p. 312 pro suppositiis.

Bb) *epistola una.*

α) Sine l. et a. notitia.

—, 4. Alexandri Magni Epistola de situ Indiae, cui adiecta aliquot Iac. Colinei Catalan. Aenigmata.

β) Cum a. et l. notatia.

1499, 8. Alexandri Magni Epistola de situ et mirabilibus Indiae, latine, Interprete Jacobo Catalanensi. Venetiis. —— Est ex collectione epistolarum Aldina h. a., ut *Panzer* in Annal. T. III. p. 468, no. 468 adnotat. Apud *Hain* in Repert. Bibliogr. huius editionis notitiam aegre desideravi. *Ernesti* in *Fabricii* Bibl. lat. T. I. p. 117 genuinam esse hanc epistolam negat, et recte quidem.

1501, 8. — Bononiae.

1516, 8. —— *V.* Aristotelis Secreta Secretorum, latine. Bononiae, Benedict Hector.

1520, — 1537, 8. — Parisiis. —— Deinde ad calcem quarumdam editionum *Curtii Rufi.*

1706, 8. Alexandri Magni epistola de Situ Indiae et Itineribus in ea vastitate ad Aristotelem, praeceptorem suum per-

scripta. Ex interpretatione Cornelii Nepotis nunc denuo recensita, et animadvv. novis hinc inde inspersis, epitaph. Alexandri M. addito *etc.* cura Andr. Paulini. Giessae. —— 10 *Gr.* Nec de auctore, neque de interprete, qui plerumque *Cornelius Nepos* putatur, dubitat. Maxime usui scholae Darmstadiensis destinavit.

ALEXANDER Numenius.

I. *Editiones textus.*

1508, f. *Ἀλεξάνδρου περὶ τῶν τῆς διανοίας σχημάτων καὶ περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων.* —— Inter *Aldi Manutii* Rhetores graecos. (Venetiis in aedibus. Aldi. mense Novembris M. D. VIII.) p. 574—593.

(1690,) 8. *ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Περὶ τῶν τῆς Διανοίας σχημάτων. Καὶ περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων. α. β. ΦΟΙΒΑΜΜΩΝΟΣ Σχόλια περὶ σχημάτων Ῥητορικῶν. α. β. ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟΥ Περὶ ἐπιχειρημάτων.* Interprete Laurentio Normanno. Qui et Rhetores ipsos, Quâ ex ingenio, Quâ investigatis Auctorum testimoniis, Locis innumeris, Meliores, ornatioresque Facere conatus est. Upsalae, Excudit Henricus Keyser S. R. M. et Academiae Typographus. —— Sine *α.* prodiit. 3 *ff.* praefixa, a p. 1 usque ad p. 164 contextus cum versione latina e regione posita, a p. 165—194 notae, a p. 195—201 habetur *Πίναξ*, denique 3 pp. Errata. Bibl. sen. Lips. *V.* infra Alexander *Rhetor.*

II. *Editiones versionum.*

1557, 8. Alexandri Sophistae de figuris sententiarum ac elocvtionvm. Natale de Comitibus Venet. interprete. Venetiis.

III. *Illustrantia Alexandrum scripta.*

Ch. *Walz*: Animadversiones ad Alexandrum de Figuris. —— In eiusdem Epistola Critica ad I. F. Boissonade *etc.* (Stuttgardiae in libraria Loeffluodiana. 1831, 8) p. 46—49.

ALEXANDER Rhetor.

1508, f. Alexandri Rhetoris *περὶ ἐπιταφίου* Commentatio. —— Inter *Aldi Manutii* Rhetores graecos, p. 610 sqq. Rep. 1831.

1831, 8 mai. Alexandri Rhetoris *περὶ ἐπιταφίου* Commentatio, post Aldum nunc primum edita ab Aut. Westermann. —— In eiusd. diss. inscripta: De Epitaphio atque erotico Demosthenis, sive Part. II. Quaest. Demosthen. (Lps., Barth.) in Epimetro, p. 85—90. Hoc *Alexandri* hic exhibitum fragmentum desumptum est ex libello *Μενάνδρου ῥήτορος περὶ τῶν ἐπιδεικτικῶν* inter *Aldi Manutii* Rhetores graecos, T. I. p. 594—641. *Valesius* enim primus in Emendatt. I. 24, p. 627, duo scripta hic, videl. *Menandri περὶ τῶν ἐπιδεικτικῶν* et *Alexandri* de eadem re commixta a librariis esse exposuit, eiusdemque Alexandri tractatum in Aldina editione p. 610 vers. 5 verbis: *ὁ Ἀλέξανδρός φησιν* incipere exposuit. Illi quoque *Heeren* in praefatione ad *Menandri librum de encomiis* adsentitur, eademque mente illam in Aldina editione p. 610—641 lectam, iam a *Valesio* notatam, particulam omittit. *Valesius* quoque in Emendatt. I. 28. illum Alexandrum cognomine Numenium, qui regnante imperatore Hadriano vixit, prorsus ab hoc Alexandro cognominato rhetore diversum fuisse, huuc vero exeunte saeculo tertio, vel ineunte quarto vixisse, quia Philostratum et Callinicum commemoraverit, demonstravit. Haec mecum Westermann amicissime communicavit, quod ingenue fateor. *Valesius* praeterea multa Alexandri loca in Emendatt. I. 23 sqq. emendavit; nonnulla quoque *I. H. Leich.* in Diatribe in Photii Bibliothecam (Lps., 1748, 4) p. XXVIII sq.

ALEXANDER Trallianus.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 593 sqq.

I. *Editiones textus graeci.*

1) Therapeutica.

1548, f. *ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΡΑΛΛΙΑΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΔΥΟ ΚΑΙ ΔΕΚΑ. — Ῥαζῆ λόγος περὶ λοιμικῆς ἀπὸ τῆς σύρων διαλέκτου ἐξελληνισθείς.* Alexandri Tralliani Medici Lib. XII. Rhazae de Pestilentia libellvs ex Syrorum lingua in Graecam translatus, Jac. Goupyli in eosdem castigationes. Ex Bibliotheca Regia. Lutetiae, ex offic. Rob. Stephani, typis regiis. —— 4 *ff.* praefixa, 259 pp. contextum graecum, et 39 pp. castigationes complectentes. Editio pr., rarissima et sane bella editio. Bibl. acad. et sen. Lips. 5 *Th.* 12 *Gr.*

1556, 8. Alexandri Tralliani Medici libri duodecim, graeci et latini, multo quam antea auctiores et integriores:

Joanne Gvinterio Andernaco interprete, et emendatore. Adiectae sunt per eundem uariae exemplarium lectionis Observationes, cum Iacobi Goupyli Castigationibus. Accessit etiam rerum et uerborum toto opere memorabilium Index. Cum Caes. Maiest. et Gallicarum regis gratia et privilegio. Basileae, per Henricum Petrum. —— 12 ff. praefixa, 781 pp. contextus graecos cum interpretatione latina, duabus columnis e regione posita; inde usque ad p. 858 observationes in titulo commemoratae habentur; deinde sequitur 1 f. in cuius pag. recta: Basileae per Henricum Petrvm, anno Christi M. D. LVI, Mense Augusto. Auctior emendatiorque ex eodd. mstis priore, ut colligi potest ex hoc praefationis loco: „Eu habes, C. L. Alexandrum ex variorum codicum collatione summa fide & diligentia auctiorem quam antea, & castigatiorem. Nam cum primum iu latinam orationem illum converterem, multa in graeco exemplari loca tom vitiata, tum mutila deprehendi: quae antea nemo, quod sciam, animadverterat, quanquam J. Goupylus.... egregiam in eo operam prima Graeci codicis editione praestiterit. Quod in ea reliquum adhuc erat depravatum, omissum, alienoque loco positum, nos meliorum exemplarium adiomento resarcire, & reponere studuimus." Bibl. sen. Lips. 3 Th.

2) Epistola.

1570, 8. *Ἀλέξανδρος περὶ σκωλήκων*. Alexandri Epistola de Lumbricis, Graece et Latine, Hi. Mercuriali interprete. —— Ad calcem eiusdem Variarum Lectionum. Vt., et recus. *ib.*, 1644, f., et ad calcem libri eiusdem De Morbis puerorum. *Frcf.* 1584, 8; et in *Fabricii* B. Gr. T. XII. p. 602 sqq. *Mercurialis* e cod. Msto Vatic. hanc epistolam edidit.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Integra therapeutica.*

1549, 8. — latine vers. per I. Guinterium. Arg., apud Remig. Guidonem. —— Ad editionem pr. parata versio. Adiunctus est quoque *Rhazae* de pestilentia liber. Rep. 1555 sqq.

1555, 8. Alexandri Tralliani Medici libri XII, Rhazae de pestilentia liber. Omnes nunc primum de Graeco accurate conversi, multisque in locis restit. et emendati per J. Guinterium. Vt., apud Hi. Scotum. —— 1 *Th.* 12 *Gr.* *V.* 1549.

1560, 12. — per I. Guinterium. Lgd., ap. At. Vincentium.

1567, f. Alexandri, Tralliani, Therapeutica, Latine, I. Guinterio, Adernaco interprete. —— *V.* in *H. Stephani* Artis Medicae Principibus. (Paris.) T. I.

1570, 8. — Arg. —— Dubitatur.

1576, 12. ALEXANDRI Tralliani Medici libri Duodecim, IOANNE GVINTERIO Andernaco interprete et emendatore. — Nunc demum IOANNIS MOLINAEI D. M. doctissimis annotationibus illustrati, multisque in locis suo nitori restituti. Cum indice rerum et verborum locupletissimo. — LVGDVNI, Apud Antonium de Harsy, 1576. *In calce:* Lugdvni Excvdebat Ioannes Quadratus, 1575. —— 804 pp., 12 ff. complect.: Rervm et Verborvm Praecipve Memorabilium, quae in Alexandro Tralliano continentur, Index., et 2 ff. vacant. Ex hac duplice anni notitia nonnulli duas editiones fecerunt, ut *Choulant* in *Bücherkunde f. ältere Medicin* (Lpz., 1828, 8) p. 86, ubi editionem a. 1575 dubitat, et certam habet editionem a. 1576. Bibl. sen. Lips.

1772, 8. — ex vers. I. Giunteri, recs. et praefatus est Alb. de Haller. —— In eiusd. collectione inscr.: Principes artis medicae. (Lausannae.) Vol. VI. Ex editione a. 1556. Rep. 1787.

1787, 8. — *Ib.* —— In edit. II. *Principum medicae artis*, T. VI.

Bb) *Manca interpretatio.*

1504, 4. Alexandri yatros practica cum expositione glose (?) interlinearis Jacobi de Partibus et (*Simon.*) Januensis in margine posite. Lugd., impr. per Fr. Fradin. —— Barbara mancaque conversio, quae est a. 1520 rep.

1520, 8. — Papiae.

1522, f. Practica Alexandri Yatros Illustris Grecorum Medici approbatissima. cum optimis declarationibus Jacobi de partibus et Simonis Januensis in margine condecenter situatis: nouiter impressa et ab omni errore purgata. Ad laudem altissimi qui in omnibus sit benedictus Amen .†. *In fine f.* 51 *b*: FINIS. — Practica Alexandri Yatros greci cum expositione glose (?) interliniaris (?) Magistri Jacobi de partibus; necnon Januensis in margine additis finit. Venetijs

cum omni diligentia impressa heredum nobilis uiri. q. domini Octauiani Scoti ciuis Wodoetiensis: ac sociorum. Anno a natiuitate dñi. 1522. Die. 16. mensis Januarij. — Registrum † a b c d e f g † duernus. f g Terni. Alij Quaterni. — 4 non num. ff., 51 num. ff. conversio, impressa duabus columnis. Bibl. acad. Lips. V. 1504.

B. gallicarum.

1557, 8. Le 11me livre d'Alexandre Trall., trad. par Seb. Colin. Poitiers.

III. *Illustrantia Alexandrum scripta.*

Alb. *de Haller*: De Alexandro Trall. — V. in eiusdem Bibl. botanica. T. I. p. 160 sq.

— —: De Alexandro Tralliano, medico. — V. ad Boerhavii Methodum studii medic. p. 580 et 831 sqq.

J. *Freind*: On Alexander Trall. — V. eiusd. Histor. Medicin. p. 157 sqq.

Edw. *Milward*: Trallianus reviviscens or an Account of Alexander Trallian, one of the Greek Writers that flourish'd after Galen. Ld., Gyles. — Epitome Alexandri apologetica.

Albanus *Torinus*: Paraphrasis in libros omnes Alexandri Tralliani — super singularum humani corporis partium a summo vertice ad imam usque plantam, morborum ac febrium causis, signis, remediisque tum communibus, tum propriis, recens in lucem, quam castigatissime editae Albano Torino autore. *Dioclis Carystii* — de tuenda sanitate ad Antigonum regem, libellus vere aureus, Albino Torino interprete. Basileae, excudebat Henr. Petrus. Anno M.D.XXXIII. — Ad versionem lat. primam est facta, repetitaque *ib.*, 1541, *f.*

ALEXANDRIDES v. ANAXANDRIDES.

A L E X I S.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 736 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 406 sqq.

I. *Collectiones fragmentorum.*

1553, 8. Alexidis fragmenta nonnulla collecta. — In Sententiis comicorum veterum graec. (P., ap. Gu. Morel.) p. 129.

1569, 12. Fragmenta nonnulla Alexidis. — V. in *H. Stephani* Sententiis in Comicorum XXX Graecorum p. 4 sq., et p. 453. Rep. 1579.

1579, 8. — gr. et latine duplici versione. — *Ib.* duplici lat. Metaphrasi aucta per Ch. Egenolphum. Pref.

1616, 8. Alexidis fragmenta multo plura quam ante collecta, gr. et lat. — In *Iac. Hertelii* Bibl. vetustissimorum Comicorum. (Veronac.) p. 394 sqq.

1626, 4. Excerpta ex Alexide, gr. et lat. — In *Hug. Grotii* Excerptis ex Tragoed. et Comoed. Graecis (P.) p. 556 sq.

1635 sqq., 8. Alexidis Fragmenta quaedam, gr. et Lat. — Inter *Wintertonii* Poetas Graecos minores. (Cbr.) p. 524 sqq.

II. *Illustrantia Alexidin scripta.*

F. Iac. *Bast*: Alexis, comicus, explicatus. — In eiusdem Epistola crit. (Lps., Weidmann. 1809, 8) p. 195.

H. Fynes *Clinton*: On Alexis. — V. eius Fastos Hellenicos, (Ox., 1824, 4 mai.; rep. *ib.*, 1827, 4 mai.; latine per *Krügerum*, Lps., 1829, 4 mai.) pluribus in locis.

C. G. A. *Erfurdt*: Observationes criticae in Alexidis fragmenta ab Athenaeo servata. — V. in eiusdem Observationibus criticis maxime in Athenaei Deipnosophistas, insertis in Königsberger Archiv für Philosophie *etc.* (Königsb., Nicolovius. 1812, 8.) no. XXII. p. 426 sq., 428, 434, 435 sq., 438, 440, 442, 449, 450 sq., 451, 456, 463.

F. *Jacobs*: Observationes criticae et exegeticae in Alexidis fragmenta apud Athenaeum. — V. eiusdem Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., Frommann. 1809, 8) p. 14 sq., 24, 26, 38, 49, 50 bis, 56, 69, 93, 102, 103, 104, 111, 126, 131 bis, 132, 139, 142, 148, 150, 156, 173, 176, 180 bis, 183, 196 bis, 197, 204, 205, 207, 227, 229, 230, 234, 235 bis, 236, 239, 260, 281, 295, 297, 298, 301, 338, 341, 343 sq., apud Ioannem *Stobaeum* LXI. p. 387. 36, p. 180.

A. *Meineke*: De Alexide. — In eiusdem Quaestionum scenicarum Spec. III. (Brl., typis Nietackii. 1830, 4.) p. 27 — 41.

I. *Meursius*: Tituli cxiii superstites Alexidis comoediarum. — V. eiusdem *Bibl. Graecam*, p. 1210 sq.

ALLATIUS.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 689 sqq.; ed. n. T. VIII. p. 99 sqq., et T. IV. p. 662 sq.

1641, 8. Excerpta Varia Graecorum Sophistarum ac Rhetorum — *Heracliti*, *Libanii* Antiocheni, *Nicephori* Basiliacae, *Severi* Alexandrini, Adriani Tyrii, *Ioannis* Porphyrogennetae, *Theodori* Cynopolitae, [*Anonymi* de certaminibus Herculis, *Callinici* Sophistae ex antiquitatibus Romanis, *Leonis* Philos., *Anonymi* de Incredibilibus,] et aliorum. Ex primo Tomo nondum edito Variorum Antiquorum Leonis Allatii. Nunc pr. ab eodem Allatio vulgata, et Latine reddita. R., excudebat Mascardus MDCXLI. —— 24 ff. praefixa, 400 pp. duabus columnis impressae, ubi contextui e regione est posita interpretatio latina. Bibl. acad. et sen. Lips.

1653, 8. Leonis Allatii Συμμικτα, s. Opusculorum graecorum et latinorum, Vetustissimorum ac Recentiorum libri dvo. Edente, nonnullis additis, Bartoldo Nihvsio. Syllabus omnium subjicitur sequenti Dedicatoriam Praefatiunculae. Cl. Agripp. CIↃIↃCLIII. —— 16 *ff.*, 302, 458 pp., et 3 *ff.* Corrigenda. Bibl. acad. et sen. Lips. Rep. 1733.

1733, f. — Venetiis, ex typographia Bartholomaei Iaunrina. —— Est in Corpore historiae Byzantinae ed. Venet. Vol. XXIII.

ALYPIUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 263 sq.; ed. n. T. III. p. 646 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Integra introductio.*

1616, 4. Ἀλυπιου εἰσαγωγη μυσιxη. Alypii Introductio Musica, graece primum edid. et notis illustravit I. Meursius. —— Cum Aristoxeno, et Nicomacho. LB., Elzevir. Ex codice *Ios. Scaligeri*, sed non satis diligenter descripta est.

1652, 4. Alypii Introductio Musica, Graece, cum Marci Meibomii versione Latina et Notis. —— Inter *Meibomii* Antiquae Musicae Auctores. T. I. Adhibitis Bodleiani, Barocciani, Barberini et Seldeniani codicum subsidiis, emendatius, quam ante prodiit, notisque musicis veterum subiunctis, edidit.

Bb) *Excerpta.*

1650, f. Excerpta ex Alypii Introductione musica, cum *Alypii* tabula veterum notarum musicarum, edid. Athanas. Kircherus. —— In libro VII. Musurgiae, editae Romae. Vitiosissime tamen tabula notarum, ex codice, quem *Kircherus* adhibuit, est expressa, quod *Marcus Meibomius* testatur.

II. *Illustrantia Alypium scripta.*

de la Borde: Sur Alypius, musicien ancien. —— *V.* eius Essai sur la Musique ancienne et moderne, T. III. p. 133.

Forkel: Ueber Alypius. —— In eiusd. Litteratur der Musik. p. 48 sq.

AMIPSIAS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 739; ed. n. T II. p. 409 sq.

I. *Fragmenta.*

1830, 8 mai. Amipsiae versus a Diogene Laertio, II. 28 laudatos, emendatiores edid. Gf. Hernan. —— *V.* in eiusd. editione secunda *Aristophanis* Nubium.

II. *Illustrantia Amipsiam scripta.*

F. *Jacobs:* Amipsiae loca tentantur, emendantur et explicantur. —— *V.* eiusdem Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Ju., Frommann. 1809, 8 mai.) p. 179, et p. 249 sq.

A. *Meineke:* De Amipsia, veteris Comoediae poeta. —— *V.* in eiusdem Quaestionum Sceuicarum spec. II. (Brl., 1827, 4 mai.) p. 42 — 45. Nonnolla fragmenta ib. tractantur.

AMMONIUS Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 173 sqq., ed. n. T. V. p. 715 sqq.

I. *Editiones textus.*

1497, f. Ammonius de differentia dictionum per literarum ordinem. —— In Dictionario graeco. Venetiis in aedibus Aldi Manutii. MIIID. Rep. 1524. Editionum vero Ammonii tres classes constituuntor, Aldina, Stephaniana et Valckenariana. Prae omnibus magni habet *Valckenarius* Aldinam primam editionem, a

qua tamen posteriores editores prava sedulitate sine ulla auctoritate recesserunt. Bibl. acad. et sen. Lips.

1510, f. Ammonii Liber de Differentia plurimarum dictionum, *Graeco*. —— *V*. in Thesauro Dictioouni Graecarum. Ferrarise, per Ioannem Maciochiom Bondenum. Ad Quintū Caleudas Octobris. M. D. X. a *f*. 193 (*sign*. K i) ad *f*. 209 *b*. Bibl. acad. Lips.

1512, f. —— In Lexieo graecolatino multis et preclaris additionibos, in cuius fine: Praeclaro huie & laborioso Operi suprema impusita est manus industria & impendio probi viri Aegidii Goormontii: Bibliopulae Parisiensis Millesimo Quingentesimo duodecimo ad Eidus Decembres Lutetiae Parisiorum. *in Sectione II*. a *sign*. *A* ad *Γ ιιb*. Bibl. acad. Lips. *Valckenarius* hane editionem non noverat.

1519, f. —— In Dietionario graeco, ultra ferraricnsem aeditionem locupletata locis infinitis, Idq; ex optimis autoribus, *etc*. (Basileae. an. M. D. XIX.) *Sect*. II. *f*. 9*b* ad *f*. 23*b*. Bibl. acad. Lips.

1521, f. —— Ad calcem Lexiel graecl, qood *Nic. Beraldus* edid. Paris.

1522, f. —— Io Lexico graeco. Bs. typis Valentini Curionis.

1524, f. Ammonius de similibus & differentibus dictionibus, gr. et lat. —— Adieet. Dictionario graeco eum interpretatione latina. Venetiis, in aedibus Aldi et Andreae Asulani Soceri. *V*. 1497.

1525, f. —— In Dictinnario Graeco, in coius fine: „Melchior Sessa et Petrus de Raranis socii quam diligentissime imprimendum curaverunt. Venetiis MDXXV. Die XXIIII. Decembris.“

1525, f. —— In Dietiooario Graeco. Bs.

1530, f. *Αμμωνιου περι ὁμοιων και διαφορων λεξεων*. —— In Adpendice Lexici graecolatini. Imprimi eorabat Gerardus Morrhius Campensis. Parisiis apud Cullegiom Sorbonae. Anno a Christi nativitate M. D. XXX. mense Februario. *Bibl. acad. Lips*. Vitiose impressum.

1532, f. —— *Ib*. Bs.

1541, f. —— In *Hi. Curionis* Lexieo Graecn. Bs.

1548, f. —— In eodem lexico Cura *Cn. Gesneri* editu. Bs.

1552, f. —— Subiect. Lexico Graeco a Iac. Tosaoo curato. Paris. Correctiur quam ante.

1553, f. —— *Ib*. a I. Frellonio parato. Lgd. Omnibus ante Stephanianam editionibus, excepta Aldina prima, praeferenda.

1554, f. —— *Ib*. Bs.

1572, f. — graece. —— Io Adpendice ad *H. Stephani* Thesauro Graecae Linguae, col. 45 sqq. Ab Aldina quam longissime recedit. *V*. 1826.

1600, f. — multis locis correctior, e rec. Stephani et cum notis edid. Bonaveut. Vulcanius. —— In Thesauro utriusque linguae. (LB.) col. 763 sqq., et ad calcem notae cul. 107 sqq. Ex hac, sed multo auctior, est repetita in nova Stephaniani Thesauri editione.

1615, f. *Αμμωνιου περι ὁμοιων και διαφορων λεξεων*. Ammonij de similibus & differentibus vocabulis libellus. *Graece*. —— In Appendice Scapulae lexici. (Bs) p. 46 sqq. Iam ante excusus est hic libellus in prioribus Scapulae Lexici editionibus primum 1578 *ib*.

1628, f. —— In *I. Scapulae* Lexico Graecu. Bs.

1665, f. —— Ad calcem Lexici *Scapulae*. *Bs*. Saepius est repetitum.

1694, 8. —— In libello inscripto: *Σταχιολογια τεχνολογικη*. Vt.

1739, 4. *ΑΜΜΩΝΙΟΥ περι Ὁμοιων και Διαφορων λεξεων*. Ammonius de adfinium vocabulorum differentia: Accedunt Opuscula nondum edita, Eranius Philo de differentia significationis; Lesbonax de figuris grammaticis; Incerti scriptoris de soloecismo et barbarismo; Lexicon de spiritibus dictionum ex operibus Tryphonis, Choerobosci, Theodoriti etc. selectum. Ammonium ope Mss. primae editionis Aldinae et aliunde emaculavit et notis illustravit; reliqua ex codd. Mss. bibliothecae Lugduno-Batavae nunc primum vulgavit Lud. Casp. Valckenaer. LB., apud I. Luzac. 1739. *Tit. vol. II. est*: Lud. Casp. Valckenarii Animadversionum ad Ammonium Grammaticum Libri III, in quibus veterum Scriptorum loca tentantur et emendantur. Accedit Specimen Scholiorum ad Homerum ineditorum ex Codice Vossiano Bibliothecae Lugduno-Batavae. *Ib*., 1739. *Voll. II in I Vol*. —— XXXII, 263 pp.; 4 *ff*. praefixa, 249 pp., 6 *ff*. index, et 1 vac. *f*. 4 *Th*. 12 *Gr*. *V*. quoque s. v. *Aelius* Herodianus. Iterata est 1822 auctior. Bibl. acad. Lips.

1787, 8. Ammonius de adfinium vocabulorum differentia, cum selectis Lud. Casp. Valckenarii notis atque animadversionibus edid. suasq. observationes adiecit Cph. F. Ammon. Erl., Palm. —— LXXII, 308 pp. 1 *Th*. 4 *Gr*., eh. scr.

1 *Th.* 12 *Gr.* Acute ingenioseque agit *Ammonius* in praefatione, saepe *Valckenario* refutato, de hoc Ammonio aliisque huius nominis, de eius aetate *etc.* Contextus est nonnullis locis mutatus.

1820, f. —— In Lexico Scapulae. Oxon. Quod hic novi datur, receptum est in Lond. edit. Stephanlani Thesauri.

1822, 8 mai. — Nova editio correctior et appendice notarum inprimis e schedis L. Kulenkampii deprompfarum Carolique Segaarii epistula crit. aucta. Lps., Weigel. —— LVI, 226, 224 pp. 2 *Th.* 12 *Gr.* Diligenter et auctius est repetita ex editione a. 1739. Quae hic accesserunt, sunt 1) *Kulenkampii* in prioribus plagulis adnotata msta; 2) Ex eiusdem schedis deprumptum ditissimum Epimetron notarum et excerptorum ad λέξεις διαφόρους spectantiom; 3) *Valckenarii* Animadversiones, et de Scholiis ad Hom. ineditis; 4) *C. Segaarii* epist. crit. ad Valckenarium *etc.* (*V.* infra) et 5) Additamenta aliquot ex Segaarii Observationibus philol. et theolog. in Evang. Lucae capita IX priora.

1826, f. —— Cum notis priorum editorum iisque quas ed. a. 1822 continet, et quas Scapulae Lexicon Oxon. 1820 plus habet prioribus editionibus *v.* in Stephani Thesauro, edit. Londin. Tom. ult.

II. *Editiones versionum.*

gallicarum.

1824, 8. Traité des Synonymes et Homonymes grecs, traduit du Grec d'Ammonius; augmenté d'un graud nombre d'Articles, tirés de divers autres grammairiens Grecs; par A. Pillon. Paris, Mazé. —— XVI, 147 pp. 2 *fr.* Non laudatur in Annal. Heidelberg. 1825, fasc. V. p. 510 sq.

III. *Illustrantia Ammonium scripta.*

Cph. F. *Ammon*: Animadversionum in quaedam Ammonii grammatici loca Spicilegium, praemissa brevi de vita eius disquisitione. Praeside Cph. Thph. Harles. Erl., 1786, 4. —— 16 pp.

I. *Pearson*: Suppleta duo loca Ammonii ex codicis regis Angliae. —— In eiusdem *Vindiciarum Ignatii* Parte II. p. 151.

M. D. *Peucer*: Commentarius differentium apud Graecos vocum, potissimum ex Ammoniu, Lesbouacte et Philopono collectus. Praemissa est diss. de usu differentium apud Graecos vocum in Theologia. Dresdae, 1749, 8 mai.

Zach. *Plantini* Coniecturarum in textum Ammonii graecum breve Spec. —— *V.* in Actis Litterariis Sueciae. (1723) p. 432.

C. *Segaarii* Epist. crit. ad Valckenarium complectens Collationem Msti Etymologici Trajectini cum Ammonio et cum Etymologico M., quod ad Excerpta, quae habet, ex Dictionario ecclesiastico. Trj. ad Rh., Poolsum. Paddenburg. 1766, 8. —— 44 pp. Rep. est in ed. nova a. 1822.

L. Csp. *Valckenarii* Animadvv. —— *V.* antea *I.* s. a. 1739, et inest editioni a. 1822.

—— —: Animadversiones in Ammonium, *etc.* —— in Actis Literariis Soc. Rhen. Trajectinae, T. II. p. 164 sqq.

Villoison: Notae in Ammonium. —— *V.* in eiusd. *Epistolis Vinariensibus.*

AMMONIUS Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 159 et 179; *ed. n.* T. IV. p. 880 sq.

I. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1523, 4. Evangelicae historiae ex quatuor Euangelistis perpetuo tenore continuata narratio, ex *Ammonii* Alexandrini fragmentis quibusdam, e Graeco per Ottomarum Luscinium uersa, qua et tedio sacre lectionis studiosorum succurritur, et ordine pulcherrimo mire iuuatur memoria. *Gregorii* Episcopi Nazianzeni miracula secundum Matthaeum, carmine graeco, cum translatione latina. Parabolae enigmata. Miracula secundum Iohannem. Secundum Lucam, secundum Marcum Parabolae quatuor Euangelistarum. *In calce:* Augustae Vindelicorum, per Simpertum Ruff, Expensis Do. Sigis. Grim, Men. Nouembri An. M. D. XXIII. *Infra symb. typogr.* —— Haec harmonia evangelica quamquam sub *Ammonii* nomine circumlata, ei abiudicatur, ut ab *Hambergero* in Zuverläss. Nachrichten, T. II. p. 563. *V.* 1544.

1528, f. —— In Orthodoxographis. Bs.

1544, 8. — ex Luscinii vers., recognita per Csp. Brusch. Erf.

1550, f. Evangelicae historiae ex quatuor Evangelistis, perpetuo tenore continuata narratio ex Ammonij Alexandrini

fragmentis quibusdam, è Graeco per Ottomarum Luscinium versa. —— In *Μικροπρεσβυτικόν* (Bs.) p. 615 sqq.

1555, f. —— In Orthodoxographis (Bs.) p. 221 — 271.

1569. f. — latine, Ottomaro Luscinio interprete. —— *V.* Inter Monumenta PP. Orthodoxographa (Bs.) Vol. I. T. II. p. 747 — 793.

1618, f. — eodem interprete. —— In Bibl. PP. Colon. T. III. p. 22 sqq.

1677, f. — eodem interprete. —— In Bibl. Max. Patrum Lugdonens., T. III. p. 265 — 299.

1524, 8. Quatuor Evangeliorvm Consonantia, ab Ammonio Alexandrino congesta, ac a Victore Capvano Episcopo translata. Moguntiae. *In fine:* Moguntiae in aedibus Ioannis Schoeffer Anno Salvtis M. D. XXIIII. mense Febrvario. —— 8 *ff.* praefixa, 300 pp, et 18 *ff.* ad calcem. Bibl. acad. Lips. *Capuanus* falso hanc prorsus aliam ac priorem harmoniam evangelicam Tatiano adscripsit, et sub eiusdem nomine edidit, ubi *v.*

1532, 8. Quatuor Evangeliorum consonantia ab Ammonio Alexandrino congesta, ac a Victore Capuano Episcopo translata. Cl. —— Cum praefat. *Mich. Memleri.*

1569, f. — eodem interprete. —— In Monumentis PP. orthodoxogr. (Bs.) Vol. I. T. II. p. 59 sqq. Exhibetur hic sub nomine Tatiani.

1677, f. — eodem interprete. —— In Bibl. PP. Max. Lugd. T. II. P. II. p. 203 sqq. De hac harmonia latine commentatus est *Zach. Chrysopolitanus*, T. XIX. Bibl. PP. Lugd.

1690, f. —— In Bibl. PP. (Lt.) T. VII. col. 26 — 109.

B. germanicarum.

1524, 8. Evangelische History nach aller Ordnung, wie sie ergangen in ain red gestellt *etc.* Durch Othmarum Nachtgal verteutscht. Augspurg. —— Sic in Catal. Bibl. Bunav. T. III. Vol. I. p. 67.

II. *Illustrantia Ammonium scripta.*

1. Alb. *Fabricius:* De Ammonio, eiusque harmonia evangelica. —— *V.* eius Codicem apocryphum Novi Test. p. 378 sq.

G. Csp. *Hamberger:* Ueber Ammonius. —— In eiusd. Zoverläss. Nachrichten, Vol. II. p. 562 sqq.

AMMONIUS Hermeae.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 161 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 161 et 461, T. V. p. 704 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnium operum.*

1503, f. *ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΕΡΜΕΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ. — ΜΑΓΕΝΤΗΝΟΥ (!) ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.* — AMMONII HERMEI COMMENTARIA IN LIBRVM PERI HERMENIAS. — MARGENTINI (*Magentini* ad praefationem) ARCHIEPISCOPI MITYLENENSIS IN EVNDEM ENARRATIO. *Infra Aldi symb. typogr. In calce f.* 80 *b:* Venetiis apud Aldum mense Ivnio. M. D. III. *F.* 81 (*sign.* M) *incipit: ΜΙΧΑΗΛΟΥ ΨΕΛΛΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.* F. 101 (*sign.* AA): *ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΕΡΜΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ.* —— Quae duo opera titulo indicantur, 80 *ff.* complectuntur; *Psellus* 20 *ff.*, et *Ammonius in Decem Categorias*, ubi *sign.* nov. *AA — FFiii* incipiunt, 46 *ff.* implent. Praefigitur tuti operi epistola superscripta: Aldus Pivs Manvtivs Ro. Alberto Pio Inclytu Carpvrvm Principi S. P. D. *in cuius fine:* Ven. xvi. cal. Nouemb. M. D. III. *Psellus* et *Ammonius in decem Categorias* sine titulo et subscriptione, tantumque in epistola dedicatoria indicati, non debent deesse exemplari integro, quod omnino animadvertendum. Ut autem ex citato epistulae loco apparet, hic liber ex Neacademia prodiit; ibi enim dicitur: „Si eorum illud est Alberte Princeps doctiss. qood uulgo dici ssolet: deberi, quodcunq; promissum fuerit: debere me ingenue fateor in libros Aristotelis, commentarios ex neacademia nostra in manus studiosorum, et tuas praesertim emittere: quandoquidem id me persaepe recepi factorum." Sane bella exemplaria in bibl. acad. et sen. Lips. adservantur, quorum posteriori nonnulla adnotata sont in margine. Non praetermittendum tamen, in msto aliquo bibliothecae Medic. hunc commentarium non *Ammonio*, sed *Philopono* tributum esse, *v. Bandini* Catal. T. III. p. 3. *Bessarion* contra in nota, quae est in msto eiusdem operum, adservato in Bibl. Marc. no. CCII., utrumque esse veros huius commentarii auctores negat. 18 *Th.*

1546, 8. Ammonii Hermiae in Qvinqve voces Porphyrii Commentarivs, Corre-

ctionibus quamplurimis, et locorum imaginibus illustratus. — Venetiis, apvd Aldi filios. M. D. XXXXVI. *Pertinet ad hunc:* Ammonii Hermiae in Praedicamenta Aristotelis Commentarivs. Aristotelis vita. — Venetiis. M. D. XLVI. *Et:* Ammonii Hermiae in Aristotelis de Interpretatione Librvm Commentarivs. — Venetiis, apvd Aldi filios. M. D.XXXXVI. —— Hae tres partes pertinent ad integrum exemplar, ut ex *sign.* apparet, 78, 152 et 188 *ff.* comprehendentes. Prodierunt studio et cura Pt. Rhosithnii, qui praemisit quoque priori parti praefationem. Exemplar ch. m. Bibl. Marc. Venetiae habet: *Pinelli* quoque commemorat simile „*exemplar mirae pulchritudinis*, *charta magna impressum*" in Catal. T. I. no. 1177, sed tantummodo sunt commentarii in Praedicamenta, ut vidi.

Bb) *Separatim editorum operum.*

1) in quinque voces Porphyrii.

1500, f. *ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΕΝΤΕ ΦΩ || ΝΑΣ ΑΠΟ ΦΩΝΗΣ ΑΜΜΟΝΙΟΥ || ΜΙΚΡΟΥ ΤΟΥ ΕΡΜΕΙΟΥ.* ***Haec f. 2 a rubro impress.*** **F. 1** ***vacat.*** **F. 378:** *Ἐνετιησι ἐτυπωθη δαπανη του εὐγενους και δοκιμου ἀνδρος, κυριου Νικολαου βλαστου του κρητος· οὐκ ἀνευ μεντοι προνομιου. Ετει τῳ ἀπο της χριστου γεννησεως. χιλιοστῳ πεντακοσιοστῳ, σκιροφοριωνος ἐνναιῃ φθινοντος. ἐπι ἀρχοντος Αὐγουστινου Βαρβαδικου του μεγαλοπρεπεστατου, την βασιλιδα των πολεων ταυτην εὐτυχως ἡνιοχουντος.* **Sequitur 1** ***vac. f.*** —— 38 *ff.*, nec 36 ut alii indicant, 37 lin., et cum *sign.* *Α3 — F.* *Calliergus* impressit librum. Bibl. Sen. Lips. adservat duo exx., quorum uni variae lectiones sunt in margine manu adscriptae.

1545, 8. *Ἀμμωνιου του Ἑρμειου εἰς τας πεντε φωνας του Πορφυριου Ὑπομνημα.* Ammonii Hermiae in quinque voces Purphyrii Commentaria. *Graece.* Venetiis, per I. At. et Pt. fratres de Nicolinis de Sabio. —— Permutatur nonnunquam cum Aldina editione a. 1546, quam *r.* antea. Imprimi hanc curavit *I. Bn. Felicianus.* *V.* 2) 1545.

2) in Aristotelis praedicamenta.

1500, f. Ammonii Hypomnemata in Praedicabilia Aristotelis. *Graece.* —— Sine l. notitia.

1545, 8. *Ἀμμωνιου του Ἑρμειου εἰς τας του Ἀριστοτελους Κατηγοριας Ὑπομνημα.* Ammonii Commentaria in Aristotelis Praedicamenta, Graecè. Venetiis per Ioan. Ant. et Petrum fratres de Nicolinis de Sabio sumptu Melchioris Sessae, anno M. D. XLV. —— Item haec commentaria edidit *I. Bn. Felicianus;* *V.* 1) 1545.

3) in Aristotelis de interpretatione.

1658 (*nec* 1688), 8. Ammonii Hermiae in libri Aristotelis de Interpretatione sectionem II. Commentarius, Graece et Latine. —— Cum Alexandri Aphrod. libro de Fato. Ld.

1824, 8 mai. — graece, et latine, interprete Hug. Grotio. —— *V. ib.* Est ex edit. praeced. expressa.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Omnia opera coniunctim.*

1555, f. Ammonius in Porphyrium de qvinqve vocibus, et in Aristotelis praedicamenta et peri hermenias, interprete Pt. Rosetino. Venetiis.

1559, f. Ammonii commentarius in Porphyrii institutionem, Aristotelis Categorias, et Librum de interpretatione, I. Bpt. Rasario. Venetiis.

1581, f. Ammonii Hermei Commentaria in librum Porphyrii de qvinqve vocibus, et in Aristotelis praedicamenta ac peri hermenias. Cum graeco exempl. collata et emendata studio Pt. Rosetini. Vt., ap. heredes Hi. Scoti. —— Iam a. 1559 aliam editionem prodiisse dicitur, sed de ea nihil certi comperi.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) in quinque voces Porphyrii.

1494, f. Ammonii Parvi Hermiae commentarius in quinque Voces Porphyrii per Pomponium Gauricum latine. Venetiis.

1503, f. Ammonius in quinque voces Porphyrii, latine, per Pomponium Gauricum. Venetiis.

1504, f. Ammonius in quinque voces lat. per Pomponium Gauricum, Neapolitanum. Venetiis, per I. Bpt. Sessam. MDIV. Cal. quintil.

1526, f. Ammonii in quinque voces Porphyrii, cum additionibus Pomponii Gaurici, commentarium. *In fine:* Venetiis ere (?) et cura Heredum d. Octaviani Scoti — et sociorum impressa fue-

runt. Anno salutifere incarnationis dñi nostri Iesu christi MDXXVI. die XXIII. Augusti.

1546, f. Ammonii Hermeae in V voces Porphyrii Commentarii, per I. Rasarium latinitate donati. Vt., ap. I. Gryphium.

1547, — 1558, f. — Venetiis. —— Est *Rasarii* versionis repetitio. Quamquam *Labbe* in libro *de Aristotelis Interpretibus* et *Buhle* in editione Aristotelis, T. I. p. 294 editionem a. 1547 enumerant, attamen dubitanda videtur, ut editio a. 1555, quae quoque commemuratur.

1569, f. — Vt., ap. Vinc. Valgrisium.

2) in Aristotelis praedicamenta.

1541, f. Ammonii Commentarius in Praedicamenta Aristotelis, interprete Brth. Sylvano. Vt.

1542, f. In Aristotelis Praedicamenta Commentarii Ammonii Hermeae, à Barthol. Sylvanio Salonensi nuper Latinè conversi, et a Gastono Sala nuperrime recogniti. Paris., Imprimebat Simon. Colinaeus pro se & Ioanne Roygni. MDXLII. Idibus Septemb.

1544 *sive* 1554, f. — Vt.

1546, f. Ammonii in Praedicamenta Aristotelis Commentarii, per Barth. Sylvanum latine conversi. Venetiis, ap. I. Gryphium.

3) in Aristotelis de interpretatione.

aa) *Integer commentarius.*

1543, f. Ammonius in librum Aristotelis de Interpretatione, Brth. Sylvano interprete. Venetiis. —— Num *ib.* 1544?

1546, f. Ammonii Herm. in Librum Aristotelis de Interpretatione Commentarii, Brth. Sylvano interprete. Paris., Simon Colinaeus.

1549, 8. — ex interpretatione Brth. Sylvani. Vt.

bb) *Delectus.*

1648, 8. Ammonii H. in libri Aristotelis de Interpretatione sectionem II. Commentarius, latine, interprete Hug. Grotio. —— In eius Sententiis Philosophorum de Fatu. Paris., et in eius Operibus, T. III. p. 426 sqq.

B. germanicarum.

1782, 8. Anmerkk. über e. Aristotelische Schrift v. Schulthess. —— Cum eiusdem interpretatione germanica *Alexandri Aphrod.* V. quoque eius Bibliothek d. griech. Philos. Vol. IV.

III. *Illustrantia Ammonium scripta.*

Jos. *Scaligeri* Annotatt. ad Ammonium Herneae. —— *V.* in *Villoisoni* Epistulis Vinariens. p. 97 sqq.

AMMONIUS Saccas.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 96, 159 sqq., 179 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 161, 460 sq., T. V. p. 701 sqq.

Gu. *Cave:* De Ammonio S. —— *V.* eius Hist. litter. scriptor. ecclesiast. (Bs., 1741, *f.*) Vol. I. p. 109 sq.

Eman. Gu. Ios. *de St.-Croix:* Sur la vie et les oeuvres d'Ammonius Saccas. —— *V.* eiusd. Lettre à *M.* du Theil sur une nouvelle edition des philosophes électiques. Paris, 1797.

Heineccius: De Ammonio. —— In Disp. de philosophis semichristianis, p. 26—32. *V.* quoque *I. Alb. Fabricium* in Prolegomenis ad Marinum. Hmb., 1700, 4.

Csp. *Meiners:* Ueber Ammonius S. —— In eiusd. Beitrag z. Gesch. d. Denkart d. erst. Iahrhunderte nach Ch. (Lpz., 1782, 8.) p. 13 sqq.

Ch. F. *Rösler:* Diss. de commentitiis philosophiae Ammoniae fraudibus et noxiis. Tb., 1786, 4. —— Conf. *I. G. Keilii* Commentat. de causis alieni Platonicor. recentior. a religione christ. animi. Lps., 1785, 4.

AMPHILOCHIUS.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 500 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 373 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Plura opera iunctim.*

1644, f. *Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου, Μεθοδίου Πατάρων καὶ Ἀνδρέου Κρήτης τὰ εὑρισκόμενα.* SS. Patrum *Amphilochii* Iconiensis, *Methodii* Patarensis, & *Andreae* Creteusis Opera omnia, quae reperiri potuerunt. Nunc primum, magnam partem tenebris eruta, latine reddita, ac recognita, notisque illustrata, opera et

studio R. P. Francisci Combefisil. P., apud Simeonem Piget, Viâ Iacobaeâ ad insigne Fontis. *Partt. II. in I. Vol.* —— Hic est titulus partis I.; partis II. est: „Sancti Patris nostri Andreae Archiepiscopi Cretensis cognomento Hierusolymitani Orationes, selectique Canones, & Triodia. R. P. Francisci Combefis, opera et studio, Latinè reddita, notisque illustrata, adiecto etiam peculiarium *Andreae* Vocum copioso Indice, ac ceo Onomastico. Parisiis, apud Simeonem Piget, 1644." Pars I. complectitur opera *Amphilochii* (a p. 1 — 236, et ad eum notas a p. 238 usque ad p. 282); deinde opera *Methodii* (a p. 283 usque ad 448, adiectis notis a p. 449 usque ad p. 474.) graece et latine duabus columnis impressa; haec sequuntur quatuor tabulae, duae quae ad Amphilochium, duaeque quae ad Methodium pertinent. Pars II. continet tantum opera *Andreae*, gr. et lat. duabus columnis impressa a p. 1 usque ad p. 337, quae sequuntur notae a p. 338 usque ad p. 374: has excipit Onomasticon a p. 373 usque ad p. 390, quod duae aliae tabulae sequuntur. *Amphilochii* autem opera, quae hic habentur, sunt: VIII homiliae; Iambi ad Seleucum; Sententiae et fragmenta Amphilochii; Vita et Miracula S. Basilii; de humana Christi natura, cum propter unionem cum divina ubique sit praesens! fragmentum. Praeter ea scripsit haec, de non desperando; Vitam S. Ephraem Syri; Epistolam Synodicam. Accurate hanc editionem descripsit *Clement* in Bibliotheque curieuse, T. I. p. 282 sq. 8 *Th.*

1788, f. Amphilochii Opera et Fragmenta. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. VI. p. 463. Praecedunt eiusdem prolegomena.

Bb) *Opera separatim edita.*

1) Iambi s. epistola ad Seleucum.

1609, 8. Amphilochii epistola, Graecè, nunc primum è veteri cod. Ms. in lucem prolata, & eodem genere carminis, Latinè reddita, brevibusque notis illustrata studio Ioachimi Zehneri. Schleusingae, Sb. Schmuccius. —— Sic Catal. de la Bibl. du R. *Theol.* T. I. p. 342. *Walch* in *Bibl. Patristica* (Jo., 1770, 8.) p. 305 adnotat: „Versus hos *Iac. Billius* ad Gregorium Nazianzenum referre mavult; coniectura autem, quam facit, levior est."

1644, 8. Amphilochii, episcopi Iconii, de recta studiorum ac vitae ratione, epistola ad Seleucum, versibus iambicis CCCXXXVI quasi quarto post natum christum seculo scripta: Conradi Rittershusii notis illustrata: tertium edita, curante et recensente Nicolao Rittershusio. Altorffi MDCXLIV.

1695, 4. Amphilochii de recta Studiorum ac Vitae ratione Epistola versibus Iambicis. Gr. et Lat. per At. Wernerum Cunonem, c. notis J. Billii et Fr. Combefisii. Magdeb. —— Haec editio in Catal. Upsal. (1814, 4.) T. I. p. 27 indicatur.

1740, 8. S. Amphilochii, Episcopi Iconens. Cappadociae, Mortvi a. CCCLXXXXV Epistola ad Selevcvm de recta stvdiorum ac vitae ratione, versibus iambicis scripta, graeco latina. Interprete et editore a. CIↃIↃCLXXXXV. Antonio Wernero Cvnone, polyhistore olim et rectore Magdeburg., cum notationibus Iac. Billii et Franc. Combefisii. Addito Gregorii Nazianzeni Carmine XXXIII de libris biblicis, recvsa pro recitationibus pvblicis J. Balt. Bernholdi. Alt., in Scupfeliana officina A. G. R. CIↃIↃCCXXXX. —— Sine praefatione et notis *Bernholdi*. 3 *ff.* praefixa continent nonnulla de Amphilochio, eiusque epistolae rhetoricam analysin *Joachimi Zehneri*. A p. 1 usque ad p. 45 contextus graecus, cui e regione in altera pagina lat. versio exhibetur, p. 46—59 notae ad Amphilochium habentur. A p. 60 usque ad p. 65 Gregorii Naz. contextus et e regione conversio latina; p. 66—70 notae, p. 71—74 Scholion Theodori Balsamonis in carmen Gregor. Naz., graece et latine Gentiano Herveto interprete.

1753, f. — gr. et lat. —— Inter *Gregorii* Nazianz. Opera. (Vt., Zatta.) T. II. p. 190.

2) epistola synodica.

1681, 4. Amphilochii Epistolâ Synodica, Graece, cum Versione Latina et notis I. Bpt. Cotelerii. —— In *I. Bpt. Cotelerii* Monumentis Eccles. Graec. (Paris.) T. II. p. 99—104.

1715, f. —— In *I. Harduini* Collectione max. conciliorum. (Paris.) T. I. Ex *Cotelerii* Monumentis repetita est.

3) de non desperando.

1684, 4. Amphilochii de non desperando. Primum graece edid. et lat. versione donavit Pt. Possinus. —— In eiusdem *Thesauro ascetico.* (Paris.) p. 255 sq.

4) oratio in sabbatum.

1598, 8. Ἀμφιλοχίου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Σαββάτου. Amphilochii in diem magni Sabbati oratio. Primus graece ex cod. ms. Thuanae bibl., cum versione lat. edid. Pt. Pautinus, Tiletanus. —— Cum ab eodem collectis Homiliis IV SS. Patrum Episcoporum. *Atr.* Ceterorum patrum orationes sunt selectae Methodii, Athanasii et Chrysostomi.

1782, 4. Amphilochii in Sabbatum Sanctum Oratio. Graece et Latine. *Progr.* H. Ph. Cn. Henke. Hlmst. —— Praecedit „Narratio de Vita et Scriptis Amphilochii. Contextus graecus est idem qoem *Combefis.* constituit, interpretationem lat. autem conscripsit *Henke* ipse, qui praeterea quoque annotationes criticas et exegeticas adiecit. Conf., *Doederleinii Theolog. Bibliothek*, T. II. p. 555.

5) oratio de occursu D. N. Iesu Christi etc.

1568, f. Ἀμφιλοχίου εἰς τὴν ὑπαπαντήν. Oratio de Occursu D. N. Iesu Christi, et de Deipara item de Simeone. Graece et latine, interprete Lr. Sifanio. —— Ad calcem Theophylacti expositionis in Acta Apostolorum. Cl., Birckmann.

1624, f. —— In Auctario Bibl. PP. (Paris.) T. II. p. 837 sqq.

1644, f. —— In Bibl. magna PP. (P.) T. XIII.

6) oratio in mesopentecosten.

1776, 8. Ἀμφιλοχίου λόγος εἰς τὴν μεσοπεντηκοστήν, καὶ εἰς τὸ μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν. Primus edid. Ch. F. Matthaei. —— Cum Gregorii Thess. X orationibus *etc.* Mosquae.

7) vita Ephremi.

1732, f. —— Praefixa Ephraemi Operibus graecis. T. I. p. XXXIV.

II. *Editiones versionum latinarum.*

Aa) *plura opera iunctim.*

1677, f. Amphilochii orationes, homiliae, et alia opuscula, latine, interprete Fr. Combefisio. —— In Bibl. Max. PP. (Lugd.) T. V. p. 1058—1082.

Bb) *opera separatim edita.*

1) oratio in sabbatum.

1551, 8. — interprete Achille Statio. Lovanii.

1618, f. — ex Pautini versione. —— In Bibl. PP. Coloniens. T. IV., et in Supplemento Paris. (1639) T. I. p. 726.

2) de occursu D. N. Iesu Christi.

1617, f. — latine. —— Apud Sorium, 2. Febr. in *Vitis Sanctorum* (Cl., Kreps.)

3) in natalitia Christi.

1662, f. — latine. —— In *Fr. Combefisii* Bibl. concionatoria. (P.)

4) vita Ephraemi.

1603, sqq., f. — lat. per Gerh. Vossium. —— Ante eius versionem *Ephraemi* operum.

III. *Illustrantia Amphilochium scripta.*

Montfaucon: De codice Amphilochii. —— *V.* in eiusd. Bibl. Coislin. p. 325—375.

Casim. *Oudini* Diss. de Operibus S. Amphilochii, Iconiensis Episcopi nomine impressis, quae omnia ad Amphilochium, Photii Patriarchae Constantinop. aequalem, Cicizi Metropolitam, spectare videntur. —— *V.* in *Oudini* Commentario de Scriptor. Ecclesiast. T. III. p. 216—231, ed. Lips., 1722, *f.*

AMPHIS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 739 sq.; *ed. n.* T. II. p. 410 sq.

I. *Collectiones fragmentorum.*

1553, 8. Amphidis poetae comici fragmenta collecta, gr. et lat. cum notis. —— In Sententiis vett. Comicorum ab H. Stephano collectis. Rep. *ib.*, 1569, 12. p. 12 sqq.

1561, 8. —— In *Iac. Hertelii* Poetis gnomicis: qui saepe repetiti sunt, ut 1616 titolo: *Hertelii* Bibl. veterum Comicorum *Veronae.*

1626, 4. —— Inter *Hug. Grotii* Excerpta veterum Comicorum, p. 517.

1635 sqq., 8. —— In *Wintertonii* Collectione Poetarum minorum.

1784, 8. —— In Ἠθικὴ ποίησις. Edidit Brunck. Arg. —— Rep. 1817.

1815, 12. —— In Poetis graecis gnomicis. (Lps., Tauchnitz.) p. 141.

1817, 8. — iterum edid. Gf. H. Schaefer. —— Inter Gnomica graeca. *Lps.*, *G. Fleischer*. Rep. 1817 sqq.

1817, 12 mai. —— *Ib.* Lps., Weigel.

1823, 32. —— Inter Poetas graecos gnomicus, curante J. F. Buissonade. (P., ap. Lefevre.) p. 172.

II. *Illustrantia Amphidin scripta.*

F. *Jacobs*: Observationes criticae in Amphidis fragmenta ab Athenaeo servata. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas (Jn., Frommann. 1809, 8 mai) p. 41, 54, 84. 113 sq., 183, 296, 297, 300 sq.

A. *Meineke*: De Amphide, mediae comoediae poeta. —— *V.* in eius Quaestionum Scenicarum Spec. III, (Brl., typis Nietackii. 1830, 4) p. 42 sq.

I. *Toup*: Fragmentum Amphidis, ab Atheuaeo Lib. IX. p. 386 F. metro suo restituitur. —— In Emendatt. in Suidam, P. II. p. 267 sq.

Valckenarius: Amphidis locus apud Athenaeum I. p. 30 E. emendatur. —— Ad *Euripidis* Phoeniss. v. 549.

ANACHARSIS.

Fabr. B. Gr. *ed. n.* T. I. p. 771.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnes epistolae.*

1499, 4. *ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ.* Anacharsidis epistolae IX. *Graece.* —— In *Aldi Manutii* Collectione Epistolarum graec. (Vt., Aldus) T. II. *sign.* π iiii.

1552, 4. *Ἀναχαρσιδος ἐπιστολαι.* Anacharsidis Epistolae. Graece et latine separatim editae. Paris., ap. Gu. Morellium.

1581, 4. — gr. et lat., Paris., apud Petrum Pantonnier. Guil. Morelii in Graecis typographi haeredem, è regione Collegii Rhemensis. —— Sic *Maittaire* in Annal. Indic. T. V. p. 38. Alias: „*P., Steph. Praevostaeus*" indicatur.

1601, 8. — gr. et lat. —— Inter Epistolas graec. edit. per Eilh. Lobinum. *V.*: Epistolae.

1606, f. —— Inter Epistolas Graecanicas motuas. Aurel. Allobr.

Bb) *Delectus epistolarum.*

1540, 8. *Ἐπιστολαι β' Ἀναχαρσιδος* Graece et Latine. —— In *Ἐκλογη etc.*: Delertis quibosdam graecis epistolis. (In Acad. Tubingensi elaboratis) *f.* 5 *b* et *f.* 23 *a*, latine *f.* 40 *b* et *f.* 57 *a*.

ANACREON.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 567 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 91 sqq.

I. *Editiones textus.*

AA. Lyrica.

Au) *Omnium quae supersunt.*

1554, 4. *ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ Τηιου μελη.* ANACREONTIS Teij odae Ab H. Stephano luce et Latinitate nunc primum donatae. Lvtetiae, apud H. Stephanum. M. D. LIIII. Ex privilegio regis. —— 4 *ff.* praefixa, titulum et graecam ad philomusos epistolam *H. Stephani*, et tria epigrammata, graecum unum, altera duo Latina, continentia; 63 pp. contextus graecus, usque ad p. 84 notae, et ad p. 110 interpretatio latina. Praeter Anacreontis Carmina complectitur haec editio princeps, nonnolla Alcaei fragmenta, et Anacreontis epigrammata, cum Sapphûs oda *Ποικιλοθρον' ἀθαναι' Ἀφροδιτα etc.*, unoque fragmento. Anacreontis autem odas, noo omues, sed aliquot tantom, Latine vertit H. *Stephanus*, Bibl. acad. et sen. Lips.

1556, 8. *ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ λυρικων ποιητων μελη.* ANACREONTIS ET ALIORVM Lyricorum aliquot poetarum Odae. In easdem Henrici Stephani Observationes; Anacreontis aliquot odae ab Henr. Stephano eodem carmine Latinè expressae. Paris., apud Guil. Morelium, in Graecis Typographum regium; & Robertum Stephanum; typis regiis. —— 69 pp. contextus graecus, usque ad p. 100 notae, et usque ad p. 122 versio latina. Omnia illa, quae editio a. 1554, complectitur haec; praetereaque Anacreontis notitiam ex Soida, alteramque *Sapphûs* Odam *Φαινεται μοι etc.* addidit; omittit autem Graecam Henr. Stephani epistolam, eiusqoe in initio habita epigrammata. Paocis a *Morelio* mutatis, prorsus Stephanianus textos. Bella editio. Bibl. sen. Lips.

1560, — 1566, 12. Anacreontis Carmina, cum interpretatione Latina H. Stephani. —— Inter eiusdem *Stephani* Poetas lyricos. Ex praeced. edit. expressa. Rep. 1686.

1568, 8. Anacreontis Carmina, Graece, cum Scholiis Fulvii Vrsini. —— Ad-

iecta sont Carminibus novem Illustr. Feminarum et Lyricorum. (Atv.) p. 123—139: Veterum in Anacreontem epigrammata, p. 130—151 sequuntur Anacreontis Odae et fragmenta, quae genuina tantum habentur, et p. 320—328: Adnotationes in Anacreontis fragmenta. Ad Stephanianam editionem a. 1566 expressa est.

1586, 12. Anacreontis Lyricorum carmine eiusque fragmenta. —— Inter *Stephani* Poetas lyricos. Paris. Notae hic iterum sed castigatiores, et fragmenta auctius exhibentur. *V.* 1560 et 1600.

1597. 4. Anacreontis Lyricorum poetarum festinissimi qvae restant carmina, cum interpretatione Eilhardi Lubini. Ita vt versus versui, et verbum verbo paene respondeat. *Seneca possidemus peritura perituri.* Rostochij ex Typographeio Stephani Myliandri Anno cIↄ. Iↄ. IIIC. —— 24 *ff.* Haec editio interpretationem, quam *Eilh. Lubinus* novam constituit, omniaque quae Anacreonti adscribuntur carmina et fragmenta, complectitor. Accuratam huius editionis notitiam primus omnium dedit *Freytag* in Adparatu litter. T. III. p. 556 sq., quem omnes postea sunt secuti.

1600, 12. —— In *H. Stephani* Collectione poetarum IX lyricorum. *V.* 1586 et 1612.

1611, 4 mai. — Andegau.

1612, 12. —— In *Stephani* Collectione poetarum IX lyricorum. *V.* 1600.

1614, f. —— In Corpore poetarum Graecorum. Gv.

1622, 12. — cum interpretatione lat. et cum notis F. Hr. Flayderi. Adiectae sunt *Stephani* et *El. Andreae* interpretationes. Tb. —— Ex *Stephani* recensione expressa est editio.

1624, 8. — P., ap. Libert.

1639, 8. ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΙΟΥ ΤΑ ΜΕΛΗ, μετα σχολιων Ἰωαννα Ἀρμανδα Βουθιλληρια αρχιμανδριτα. Parisiis ex typographia Iacobi Dugast, Via S. Ioannis Bellovacensis, ad olivam R. Stephani. M.DC.XXXIX. —— 6 *ff.* praefixa, 145 pp. Hanc editionem edidit *Buthilierus* annum XII. agens; postea autem, cum se congregationi Trapistorum addixisset, exemplaria omnia sibi occurrantia delevit, quocirca rarissima editio. Quod ad titulum et dedicationem (ubi in superscriptione nonnulla exemplaria habent Ἰωαννη Ἀρμανδῳ pro Ἀρμανδα Ἰωαννου legitur) attinet, sunt diversa exemplaria. Praeterea quaedam exemplaria exstant diversa dedicatione, incipiente: „Ἐκ παιδων ταυτα ἐφρονησα, etc." *V.* plora et accurate exposita de hac editione in libro inscripto: Mélanges de Critique et de Philologie par Chardon de la Rochette, T. I. p. 144—182, ubi p. 180 sq. graeca et latina dedicatio incipiens inscripta: „Τῳ πανυ Ιωαννη Ἀρμανδῳ, Καρδιναλει Ριχελιῳ, Ιωαννης Ἀρμανδος Βουθιλληριος, Ἀββας χαιρειν και εὐπραττειν. ... Ἐκ παιδων ταυτα ἐφρονησα. Alteram dedicationem gallice vero conversam *v.* ib. p. 146 sqq. repetitam. A *f.* 5 usque ad finem omnia exx. sunt eadem. Scholia in *Maittairii* editione a. 1740 sunt repetita. Contextus vero graecus est ex *Stephani* recensione expressus.

1647, 8. — Paris. —— Titulos tantum praecedentis mutatus est.

1657, 12. Anacreontis Teii Carmina, eodem versuum latinorum genere a variis expressa, operaque et studio Hadriani Foppens Poeseos studiosi in Gymnasio Soc. Iesu Bruxellis recusa. Antverpiae, apud Viduam I. Cnobbari. —— 89 pp. Textui graeco e regione posita est interpretatio latina. Exteriora laudanda sunt. Additur ad *Fabricii* (Bibl. gr. ed. Harles.) indicem editionum Anacreontis in Bibl. antiq. litt. et artium, germanice conscripta, fasc. IX. p. 100 sq.

1657, 8. Anacreontis Opera. Gr. et Lat., cum obss. H. Stephani. Ld. —— Rep. ex edit. a. 1556.

1660, 12. Τα του Ἀνακρεοντος και Σαφους μελη. Anacreontis et Sapphonis Carmina. Gr. et Lat. Notas et animadversiones addidit Tanaq. Faber, in quibus multa veterum loca emend. Salmurii, per Io. Lenerium. —— Contextus graecus e recensione *Stephani* est exhibitos. Notae sunt magni aestimandae. Quod autem *Harles* in Introductione, T. I. p. 229 adnotat his verbis: „Tanaquil Faber, primus multarum odarum antiquitatem oppognavit", non verum est; iam *Fr. Robortellus* ante in Obss. de Critica antiquitatem odarum nonnullarum negavit. Rep. 1680.

1680, 12. — edit. II. Salmurii. —— *V.* 1660 et 1690.

1681, 12. Les Poesies d'Anacreon et de Sappho, trad. de Grec en François, avec des Remarques; par *Mad.* Le Fevre. En Grec et en Franç. Paris. —— Edit. a. 1682, 12, *ib.* indicatur in *Actis Erudit.* 1683, p. 402 sq., ubi quoque versio gallica laudatur, eamque notitiam *Fabricius* in Bibl. Gr. sequitur. *V.* 1693.

1684, 12. Ἀνακρεοντος Τηιου μελη. Anacreontis Teii Odae, ab Henrico Stephano luce et latinitate donatae. Cbr.,

ex off. J. Hayes, impensis Rich. Green. —— Mera repetitio Stephanianae editionis.

1684, 12. Les Poësies d'Anacréon et de Sapho, en Grec, avec la traduction, en vers franç. et avec des remarques (*par Hil. - Bern. de Requeleyne Baron de Longepierre*). Paris, Pierre Emery. —— Tantum nitida exx. curiositatis causa aestimantur. *V.* 1692.

1690, 12. — Salmurii. —— Erratis typothetarum inquinata editio. *V.* 1680.

1692, 12. Les Oeuvres d'Anacreon et de Sapho. Contenant leurs Poësies, et les galanteries de l'ancienne Grèce. Traduites de Grec en vers françois par *Mr.* de Longepierre, avec des Notes curieuses sur tout l'Ouvrage. à Paris., chez Charles Clouzier. —— 1 *f.* fig., 9 ff. praefixa, 398 *ff.* et 1 *f.* librarii notitiam aliquam continens. Et *Amst.*, 1692, 8 *V.* 1684.

1693, 12. — par Dacier. Amst. —— *V.* 1681 et 1699.

1695, 8. *Ἀνακρεοντος Τηιου μελη.* Anacreontis Teii Carmina. Plurimis, quibus hactenus scatebant mendis, purgauit, turbata metra restituit, notasque cum nova interpretatione adiecit Guilielmus Baxter. Subiiciuntur etiam duo vetustissimae Poetriae *Sapphus* elegantissima Odaria, cum novo Commentario: item *Theocriti* Anacreonticum in mortuum Adonin. Ld. —— Usque ad *Baxterum*, qui novam quasi recensionem constituit, omnes editores textum *Stephani* retinuerunt. Attamen Baxter nimis temere audacterque in texto constituendo, ut omnes uno tenore iudicarunt, versatus est; praeter ea quoque versione latina et notis, obscuriorem poetam reddidit. Rep. 1710.

1698, 8. —— *V.* 1702.

1699, 8. — Amst. —— *V.* 1693 et 1716.

1700, 12. *Τα του Ἀνακρεοντος, και Σαφους Μελη*, Anacreontis et Sapphonis Carmina Latine Italiceque conversa. Notas, et Animadversiones addidit Tanaq. Faber; quibus multa veterum loca emendantur. Recens omnia correcta, ut numquam prius. Cum Italica Traductione Bartolomae (?) Corsini in calce apposita. Neapoli, Parrino.

1702, 8. Anacreontis Teii Carmina, quondam eodem versuum genere, partim ab Henrico Stephano, partim, ab Elia Andrea, partim ab Eilhardo Lubino, nunc genere sapphico et versibus teutonicis expressa, edita in usum studiosae iuventutis a Caspare Ernesto Trillero, anno MDCXCXII. Nordhusae Litteris Augustini Martini Hynilaschii. —— In *Fabricii* B. Gr. falso sub a. 1698 enumeratur. *V.* Hamburgische Berichte 1743, p. 448. Prima germanica Anacreontis interpretatio hic extat. Pauca tantum exx. expressa typis sunt.

1704, 8. TN. des Odes d'Anacreon, sur l'Original grec. Par *M.* de la Fosse. Avec des Remarques et d'autres ouvrages du Traducteur. Paris, Pierre Ribou. —— Contextus graecus est adiectus.

1705, 8. Anacreon Teius, Poeta Lyricus, summa cura et diligentia, sed fide etiam Vet. Mss. Vatican. emendatus, pristino nitori, numerisque suis restitutus, dimidia fere parte auctus, aliquot nempe Poematiis, et Fragmentis plurimis, ab undiquaque conquisitis. Item Anacreontis Vita *etc.* Aliaque, quorum seriem sequens pagina notat. Opera et studio Iosuae Barnes. Cbr., Ieffrey. —— *Barnesius* in textu constituendo *Scaligeri*, *Salmasii* et *Dn. Heinsii* coniecturis, *I. Cottoni* et *Th. Stanleii* animadversionibus, inprimisque, sed parum quidem adcurata, *Is. Vossii* collatione codicis Vatic. est usus. Quam adiecit versionem lat. de novo adornavit, et in notas plurima bene docteque explicavit, de metri ratione, quod etiam in prolegomenis fecit, diligenter acuteque disseruit; attamen textum, qood ad metricam rationem attinet, admodum audacter mutavit. Fragmenta auctiora exhibentur. Praeterea sunt icones *Anacreontis*, *Barnesii* et *ducis Marlborughensis* praefixae. Rep. 1721.

1710, 8. — Edit. altera, aliquanto emaculatior et elucubratior: qua commendatur etiam Barnesii *etc.* lepidum et bellum ingenium, et acumen criticum. Ld., impensis Mth. Hawkins. —— 186 pp. *V.* 1695. Apud *Mohnikium* in *Gesch. d. Litt. d. Griech.*, T. I. p. 311 falso sub a. 1705 editio II. enumeratur.

1712, 12. Les Odes d'Anacréon et de Sapho, en Grec, avec la traduction en vers françois des Remarques et une préface; par le Poëte sans-Fard (*Fr. Gaçon*). Amst. et Rotterdam, chez Fritsch et Böhm. —— Rep. 1754.

1716, 8. — traduites en Franç., avec le texte grec et des remarques par Anne Lefèvre, fem. Dacier; édition augmentée des notes latines de Lefèvre, et de la traduction en vers franç. de Lafosse. à Amsterdam, chez la veuve de Paul Marret. —— *V.* 1699, conf. 1704.

1720, 12. Anacreonte Greco-Latino ed Italiano, tradotto da diversi. Neapoli. —— *Argelatti* fuit editor.

1721, 8. Anacreon, Teius, Poeta Lyricus, summa cura et diligentia, ad fidem etiam Vet. Ms. Vatic. emendatus, pristino nitori, numerisque suis restitutus, dimidia fere parte auctus, aliquot nempe iustis poëmatiis et fragmentis plurimis ab undiquaque conquisitis. Item Anacreontis vita, *etc.* Opera et studio Iosuae Barnes. Edit. altera, auctior et emendatior. Cbr. —— Praemissae sunt denuo 3 icones iam dictae, 10 *ff.* praefixa, 401 pp., 3 et 8 *ff.* indices, et 3 *ff.* indices nundinarum complectentia. Haec auctior editio prioribus omnium Barnesii quaesitissima.

1725, 4 mai. Anacreontis Opera Graece: cum lat. versione, notis et indice (*edid. Mch. Maittaire*). Ld., excud. Gu. Bowyer. —— 4 *ff.* praefixa, LXXIV, 75 pp., et 1 *f.* subscribentiom nomina continens. Tantummodo 100 exx. huius splendidissimae editionis sunt typis descripta. Versio metrica est nova; notae priorum editorum, praeter quas *Bathillierus* conscripsit, sunt receptae. Adiectus criticos index est copiosus. Textus autem est *Stephani.* De vita quoque et metris Anacreontis agit *Maittaire.* Quae omnia in adornanda hac editione subsidia adhibuit diligenter sunt indicata. Adiiciendum videtur iudicium in *Miscellan. Obss.* (1733), Vol. II. p. 5 de hac editione prolatum his verbis: „Editio Anacreontica maioris voluminis et pretii, quam utilitatis vel eruditionis," qood tamen nimis est severum. *V.* 1740.

1730, 4. Anacreonte, trad. da varij coll' aggiunta del testo greco e della versione lat. di Gios. Barnes. Venezia.

1732, 4 min. Anacreontis Teii Odae et Fragmenta, graece et latine, cum notis J. C. de Pauw. Trj. ad Rh., apud Gu. Kroon. —— 17 *ff.*, 315 pp. Nitide impressa editio. Amatores librorom rariorum tantum exx. in m. ch. quaerunt. Celerum non magni aestimator, qoia *de Pauw* nimis audacter textum mutavit. Acerrime idcirco impugnabat eum *D'Orvillius* in *Vanno critica* (Amst., 1737, 8.) p. 557 — 577, ubi p. 559: „Crepat quidem Margines Scaligeranas, *inquit*, sed illas numquam vidit; iactat quidem Collationem Vaticanam: sed illam omnem debet *Barnesio*, ipse ne quidem apographum habuit. Imo ridicule admodum se hic in centum locis dedit. nam in plerisque controversis locis duplex est lectio: quarum una est ipsius contextus: altera vel interlinearis, ut vocant, vel ad oram reiecta. iam has nusquam distinxit Barnesius: nec Pavo potuit, *revera caecus ducem caecum secutus*, et in tenebris micans, adeo ut qoidquid circa Cod. Vatic. et hic et ille tradat incertae fidei plane sit, praeterquam quod multae lectiones variae, nec parvi momenti, omissae ab eo, qui in gratiam *Barnesii* contulit: qui forte quoque neglexit *Barnesium* admonere de duplice passim lectione." Conf. quoqoe Miscellan. Obss. Vol. II. T. I. p. 7 et p. 364, et Acta Eruditur. germ. T. CLXXII, no. 1. p. 229, et: Beytrag zur gelehrt. Zeit., T. II. p. 735 sq. *V.* 1753. Bibl. acad. Lips.

1733, 12 mai. *Ἀνακρέοντος Τηίου Μέλη.* Anacreontis Teii Carmina: Accurate edita; Cum Notis perpetuis; et Vers. lat., numeris elegiacis paraphrastice expressa. Accedunt eiusdem, ut perhibetur, Fragmenta, et Poetriae *Sapphus*, quae supersunt. Ld., Gilliver. —— XXIV, 210 pp. A p. 193 usque ad p. 210 addita est, supplementum quasi, collatio editionis Pauwianae. *Ios. Trapp*, praeter quod hinc et inde ipse addidit, praecipue *Barnesium* secutus, hanc editionem curavit, *v. D'Orvillium* in *Vanno crit.* p. 69 et 557. *V.* 1742, 12.

1734, 8. — Edit. III., auctior et emendatior. Ld., Knapton. —— Negligentius impressa. *V.* 1721 et 1742.

1735, 12. The Works of Anacreon, translated into English Verse; with Notes explanatory and poetical. To which are added, the Odes, Fragments, and Epigrams of Sappho; with the original Greek plac'd opposite to the Translation. By I. Addison. Ld., Watts. —— —— Interpretatio, ut notae magna cum laude excipiebautur, conf. Present State of the Republick of Letters, fur Novemb. 1735, p. 358 — 368.

1736, 4 mai. Anacreonte, tradotto in versi Italiani da varij (*Bt. Corsini, Regnier Desmarais*, con le due del *Aless. Marchetti, ed Salvini*). Con la giunta del testo greco, e della versione latina di Giosuè Barnes. Vn., Fr. Piacentini. —— 208 pp. Cum Anacreontis effigie. Praeter quus nominavi in tituli notitia, aliorum quoque anonymorum interpretationes sunt receptae. Quaesita raraque editio. Conf. *Chardon de la Rochette* in Melanges de Critique et de Phil. T. I. p. 191.

1740, 4 mai. — Edit. altera, cum novis versionibus, Scholiis graecis, et No-

tis. Ld., excud. Iul. Bowyer. —— 4 *ff.* praefixa, 118 pp. A p. 1 usque ad p. 56 habetur contextus graecus, versionesque *H. Stephani* et *Heliae Andreae*; a p. 56 usque ad p. 83 vero scholia graeca *I. Armandi Buthillieri*, ex edit. a. 1693 omnibus cum vitiis typographicis expressa. Praeterea sunt *Alcaei* et *Sapphonis* fragmenta addita. Conf. Supplem. Actur. Eruditur. Lips. T. I. p. 193 sqq., inprimis autem *Chardon de la Rochette* in Mélanges de Crit. et Philol., T. 1. (1812, 8. *Paris.)* p. 174 sqq, Tantummodo 100 exx. in ch. ord., et 6 in ch. m. sunt typis descripta.

1742, 12. — Edit. II., priore emendatior, et vocabulorum omnium Anacreonticorum Indice adaucta; cum rerum, Epithetorum, et Phrasium insigniorum, annotatione. Ld. —— 5 *sh.* Nitida *Trappii* editionis repetitio, *v.* 1733.

1742, 12. — Edit. IV. Ld., Knapton. —— *V.* 1734.

1742, 8. *Ἀνακρεοντος Τηϊου μελη.* Anacreontis Teii Carmina. Addita in fine partim H. Stephani, partim Eliae Andreae, latina eodem versuum genere interpretatione, Jac. Lamius recs. ad usum Seminarii. Fl., ex typographia I. B. Brusagli. —— 139 pp. Paucis in interpretatione mutatis ex editione *Barnesii* expressa est sine accentibus. Quod in Indice prohibitorum librorum recepta est, rara, sed non magni habita editio. Conf. *Chardon de la Rochette* in Mélanges de Crit. et de Phil., T. 1. p. 190. Falso apud *Fabricium* sub a. 1743 enumeratur.

1744, 12. *Τα του Ἀνακρεοντος και Σαφους μελη.* Anacreontis Teii et Sapphonis Carmina. Gr. et Lat. Glsg., Foulis. —— 4 *sh.* Ut omnes ab *Foulis* excusae editiones, est ex *Stephani* recensione. Rep. 1770.

1748, 12. Anacreontis Carmina, graece edid. I. Capperonnier. Paris. —— Rep. 1755.

1751, 32. Anacreontis Carmina, cum Sapphonis et Alcaei Fragmentis. Graece. Glsg., Foulis. —— Sane bella editio. Aliquot exx. in serico panno densiore et collustrato (*auf Atlas* ut nos dicimus,) sunt typis expressa.

1754, 64. *Αἱ του Ἀνακρεοντος ωδαι, και τα Σαφους, και Ἠριννας λειψανα.* Edb., Hamilton.

1754, 16. — NE. (*publiée par J. Capperonnier et Querlon*). Paris, Grangé. —— Rep. editionis a. 1712.

1754, 8 min. Anacreontis Teii Carmina Graece e rec. Gvl. Baxteri cum eiusd. H. Stephani et Tannegvidi Fabri notis, accedvnt dvo Sapphvs Odaria atque Theocriti Anacreonticvm in Mortvvm Adonin, curavit I. F. Fischer. Lps., in Crullia libr. —— 1 tab. fig. et 17 *ff.* praefixa, a p. 1 usque ad p. 114 habetur contextus graecus, subiectis notis; usque ad p. 158 *Stephani* notae, et 2 *ff.* indicem Odarum continent. *Fischer* recepit textum *Barnesii* ut in eiusd. editione II. exhibetur, cum eiusd. animadversionibus, omissa tamen latina interpretatione. Acerrime *Fischerum* ob hanc edendorum librorum rationem impugnavit *Reiske* in praefatione ad Theocritum, p. IV. Rep. 1776.

1755, 12. Anacreontis Carmina, graece edid. I. Capperonnier. Paris. —— *V.* 1748.

1757, 12. *Αι του Ανακρεοντος ωδαι. Και τα της Σαφους, και τα του Αλκαιου Λειψανα.* *Gr. et lat.* Glsg., Foulis. —— 80 pp.

1761, 32. Anacreontis Carmina, cum Sapphonis et Alcaei fragmentis, graecè. Glsg., Foulis. —— Notitia huius editionis in *Catalogue des Livres de la Bibl. de Caillard*, (P., 1810, 8.) p. 110 exhibetur.

1770, 8. *Αἱ του Ἀνακρεοντος Ωιδαι και τα της Σαφους και τα του Ἀλκαιου Λειψανα.* *Gr. et Lat.* Glsg., Foulis.

1776, 8 mai. Anacreontis Teii Carmina. Gr. e rec. Gul. Baxteri cum eiusd. H. item Stephani atque Tanegvidi Fabri Notis. Accesserunt Dvo Sapphvs Odaria atque Theocriti Anacreonticvm in Mortvvm Adonin. Itervm edid. Varietatemque lectionis cum suis animadversionibus, et Anacreontis Fragmenta adiecit I. F. Fischer. Lps., Mueller. —— 1 tab. fig., LXXVIII, 172 pp. contextus subiunctis notis, usque ad p. 202 *Stephani*, et usque ad p. 254 *Fabri* notae leguntur. A p. 255 — 324 Fragmenta sub tit.: „Reliquiae Anacreontis quaedam aliae, ab H. Stephano, Fulvio Ursino, Iosua Barnesio et I. Cornelio Pavo collectae; e rec. Barnesii, Varietatem lectionis adi., numerumque fragmentorum augere instituit I. F. Fischer. Accessere poetarum quorundam graecorum epigrammata in Anacreontem.“ CXXXIV fragmenta hic, CXVIII a *Barnesio*, reliqua ab *Ursino*, *de Pauw* aliisque collecta, extant; epigrammata Anacreontis exhibentur XX, et XIX aliorum poetarum in Anacreontem. Praeter nonnullas *Stephani* coniecturas receptas, prorsus eiusdem textus est. Conf. Bibl. philol. novam, Vol. 1. P. I. p. 56 — 73. *V.* 1754 et 1793.

1776, 8. Anacreontis Carmina. — In *Brunckii* Analectis, Vol. I. p. 79—119; notae ad Anacreontem v. Ib. Vol. III. p. 13—17. Hic primum prodire iussit Anacreontem *Brunckius*, multo emendatiorem autem a. 1778, illis subsidiis adhibitis, quibus hic caruit.

1777, 8. Anacreontis Carmina, cum Sapphonis et Alcaei Fragmentis. Gr. et lat. Glsg., Foulis. — *V.* 1770 et 1783.

1777, 8. Anacreontis Carmina omnia. In usum scholarum. Mgdh. — *Baxteri* contextus. Rep. 1781.

1778, 12 min. *Ἀνακρέοντος ᾠδαι.* Anacreontis Carmina E Mstis codd. et doctorum virorum commentariis emendata. Argentorati. — excud. Heitz. — Edidit *Brunck.* A p. 1 usque ad p. 92 contextus graecus modo, a p. 93—128 notae, quae partim *Brunckii*, partim *Salmasii* ineditae aliorumque sunt. *Brunckius* denuo locem Anacreonti criticam adtulit, novamque, adhibitis bonis subsidiis, recensionem, a lectione Analectorum diversam, constituit. Notae ingeniosae lectionis mutatae rationem perhibent. Conf. Bibl. crit. Amstelod., Vol. I. T. IV. p. 112 sqq., Ephemm. litter. Norimberg. 1779, p. 443 sqq., et epheum. litt. Francof. 1779, p. 538 sqq.

1781, f. mai. *ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΙΟΥ ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΑ ΗΜΙΑΜΒΙΑ* ANACREONTIS TEII CONVIVIALIA SEMIAMBIA. ROM. CIƆIƆCCLXXXI. — Editionem splendidam curavit *Ios. Spaletti.* 1 *f.* effigiem Anacreontis cont., 5 *ff.*, 60 pp. contextus graecus et interpretatio latina, additis figuris aeri incisis, et ad calcem 1 *f.* fig. et symb. graece conscriptum. Priores 16 paginae sunt aeri incisae, ut accurata Heidelbergensi-Vaticani Msti (quod vitiose scriptum est, hodie autem nusquam reperiri potest) effigies sive scripturae imitatio exhiberi possit; reliquae paginae tribus columnis descriptae typis, textum graecum, interpretationem *Barnesii*, praetereaque vulgatam latinam continent. Hic receptos odarum LIX ordo diversus est ab illo communiter instituto. Ob has omnes causas, quamquam cod. misti imitatio non eadem diligentia, qua par erat, sit peracta, maximi aestimanda editio. Saepe vero nonnulla paucorum, quae exstant impressa exemplaria, sine illa aeri incisa parte reperiuntur, ubi tum impressis exemplaribus a. 1783 est praefixus, quae nonnulli tanquam editionem secundam commemorant. Denuo institutam collationem codicis v. infra III. s. n. *Levesque* indicatam. Fidem autem *Spalettii* diversitas ipsa inter contextum typis descriptum et aeri incisum animadversa valde dubiam reddidit, conf. ephem. litter. Lips., 1784, no. 102. Bibl. sen. Lips. integrum duarum partium exemplar adservat.

1781, 12. Anacreontis Carmina recensuit, varietatem lectionis selectam et indicem adiecit I. F. Degen. Erl. — Ex editione *Brunckii* a. 1778. Rep. 1786.

1781, 8. — Mgdb., Creutz. — 4 *Gr. V.* 1777.

1782, 8 mai. Anacreontis Carmina cum lectionis varietate cura I. Ludolf Holst. Lps., Crusius. — 4 *ff.* tit. et dedicatio, XL pp. praefatio, et usque ad p. LXVI commentatio apologetica; 1 vac. f.; p. 1—164 contextus graecus notaeque, et 2 *ff.* Index odarum implent. Praecipue recensionem *Baxteri* sequitur *Holst.* Non magni habetur. 12 *Gr.*

1782—1783, 8. Odi di Anacreonte e di Saffo, recate in versi italiani da Fr. Saverino de Rogati. Colle, nella stamperia di A. Martini. Voll. II. — Textui ad fidem duorum codicum mstorum Panormensium constituto e regione metrica italice conscripta interpretatio est posita, quae laudatur. Praeter vitam Anacreontis praemissa est „*Discorso preliminare*“, et editoris ipsius poemata. Ut videtur, non satis nota editio. Rep. 1818.

1783, 12. Anacreontis Odae et Sapphus Reliqua. Glsg., Andr. Foulis.

1784, 12. Anacreontis Odae et Sapphus reliqua. Glsg., Foulis. — *V.* 1777.

1784, 4 min. Anacreontis Odaria, graece, praefixo commentario, quo poetae genus traditur et bibliotheca anacreontica adumbratur, additis variis lectionibus. Parmae, ex Regio Typographeo, die XV. Septembris, 1784. — Tantummodo 60 exemplaria (v. Catalogue des livres de Caillard. Paris, 1810, 8. p. 110) huius bellae editionis typis cursivis, ut nos dicimus, quorum aliquot in ch. holl., et quatuor in ch. pergamen., quam dicimus, sunt descripta. Ubi illud primum folium notitiam librarii „*pauca admodum*“ etc. continens deest, illa exemplaria sunt secundae impressionis, quae proterea viliori charta sunt impressa.

1785, 4 mai. *ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΙΟΥ ΜΕΛΗ*, ANACREONTIS TEII ODARIA PRAEFIXO COMMENTARIO QVO POETAE GENVS TRADITVR ET BIBLIOTHECA ANACREONTEIA ADVMBRATVR. *ADDITIS VAR. LECTIONIBVS.* PARMAE, EX REGIO TYPOGRAPHEIO. *In fine:* OPVS. ABSOLVTVM. EST IN REGIO. PARMENSI. TYPOGRAPHEIO. A. CIƆIƆCCLXXXV. XVII. KAL. APR. *etc.* — 2 *ff.*, XCIV pp. commentarium, et 100

pp. contextum graecum complectentes, et ad calcem 1 *f.*, quod indicatam subscriptionem continet. Splendidissima, litteris maiusculis, sive ut nos dicimus *Kapitälchen*, impressa est editio, quam *Th. Valperga de Calusio* ex rec. *Stephani*, ad Brunkianam editionem emendatam curavit. Exemplaria nonnulla diversa ch. (meliori et viliori) extant. Bibl. acad. et sen. Lips. adservant exx. in ch. membr.

1786, 8 min. Anacreontis Carmina recs., varietatem lectionis selectam et indicem adi. I. F. Degen. Edit. altera emendatior et auctior. Erl., Walther. —— XVI, 86 pp. contextus graecus mutaeque, a p. 87 usque ad p. 224 Index. Praeter selectam varietatem notasque criticas habentur quoque bunae frugis animadversiones aestheticae. *F.* 1808.

1786, 32. Anacreontis carmina. Accedunt selecta quaedam e lyricorum reliquiis. Editio secunda emendatior. *In fine:* Argentorati typis Philippi Iacobi Dannbach. Calendis Aprilibus anni MDCCLXXXVI. —— 147 pp. 18 *Gr.* Haec est tertia *Brunckii* editio, multo emendatior ad Spallettianum exemplar adornata, notae quoque sunt auctiores eliminatioresque quam ante. Seulia sunt a Sapphunis fragmentis seiuncta. Extant quoque exx. in ch. memb., et, ut dicitur, in ch. pergamen. impressa. Elegantior posteriore.

1786, 16. Anacreontis carmina. Accedunt selecta quaedam e lyricorum reliquiis. Editio nova locupletior. *In fine:* Argentorati typis Philippi Iacobi Dannbach. Calendis Aprilibus anni MDCCLXXXVI. —— 149 pp. Hae duae Anacreonticorum *Brunckii* editiones textu, quamquam uno anno prodierunt, valde inter se discrepant. Posterior, curas *Brunckii* novissimas tenens, rarissime occurrit. Haec in titulo vulgo „*editio III.*“, et in emplaribus ch. membr. „*cum novis accessionibus*“ habet notitia. Conf. *Degenii* Neue krit. Nachrichten, 1787, p. 46 sqq. Ex his duabus editionibus notas et quae notabiliura in textu discrepantia occurrunt, in Tauchnitziana editione saepe repetita reperies. 1 *Th.* 6 *Gr.* Exx. quoque extant ch., ut gallice dicitur, *d'Annonay*, et ch. membr.

1787, 12 mai. *Ανακρεοντος ῳδαι και αλλα λυρικα.* Anacreons Lieder, nebst andern lyrischen Gedichten: von I. F. Degen. Alth., Richter (*nunc* Greitz, Hennings). —— 292 pp. 20 *Gr.*, ch. holl. 1 *Th.* 12 *Gr.* Magni ob adcurate typis exscriptum contextum aestimatur. Textus ipse ex edit. III. Brunkiana est. Rep. 1821.

1787. 8 mai. *Ανακρεοντος Μελη.* Anakreons Lyrische Lieder, griech. m. erklär. Anmerkk. herausgegeb. v. J. G. Brieger. Lpz., Schwickert. —— XXX, 146 pp. 9 *Gr.* Brunckianus contextus, cum *Fischeri*, *Zeunii*, *Brunckiique* notis, et graeco-germanico indice.

1789, 8. Anacreontis et Sapphus Carmina, graece; recs., notisque illustravit perpetuis ex optimis interpretibus, quibus et suas adiecit I. Glo. Born. Lps., apud Hangii viduam. —— Non magni habenda est. Rep. 1809.

1789, 8. Anakreon's Lieder, griech. Mit e. vollst. griech.-deutsch. Würterb. (*v. K. H. Joerdens.*) Brl. u. Libau, Lagarde. —— 8 *Gr.* Sine accentibus, ut apud *Degenium*, attamen adcurate impressa.

1791, 8. *Ανακρεοντος Τηΐου Μελη.* Anacreontis Odaria. *Adest:* I. Csp. Amadutii epistola ad I. Bpt. Bodonium, qua emendatur et suppletur commentarius de Anacreontis genere, eiusque bibliotheca. Parmae, Bodoni. *Partt. II.* —— Commentarius implet 118 pp., et contextus graecus cum variis lectt. 111 pp., epistula 90 pp. Item ot editio a. 1785 maiusculis impressa, sed auctior emendatiorque. Exx. 12 ch. membr., et 6 ch. pergam. impressa extant. 8 *Th.* Praeterea *Bodoni* editionem in-16 adornatam „*Parmae, in aedibus Palatinis*“, cuius exx. 8 in pergam., char. cursiris, ut nos dicimus, imprimebat.

1793, 8 mai. Anacreontis Teii Carmina, Graece e rec. Gvl. Baxteri c. eiusd. notis tertivm edid., Varietatemq. lectionis atq. fragmenta cum suis adnimadversionibus adiecit I. F. Fischer. Lps., Müller. —— LXXXXIIII, 519 pp. et 25 *ff.* Indices et 1 *f.* Corrigenda continentia. 2 *Th.* 16 *Gr.* Quamquam multis hodie omittendis referta editio, tamen a nonnullis magni ob adcuratam in elaborando sedulitatem habetur. Exx. quoque in ch. scr. Conf. ephem. univ. litter. 1794, III. p. 721 sqq.; Bibl. nova germanica, Vol. XIX. I. p. 162 sqq.; ephem. super. Germaniae, 1794, II. p. 270—277; ephem. Gothan. 1794, I. p. 378 sqq., Indd. Gott. 1794. I. p. 74 sq.

1794, 4 mai. *Ανακρεοντος Τηΐου μελη. τυπωθεντα εν τη Αγια Πετρουπολει, τοις ελληνικοι Μουσοτροφειοι.* —— Contextui graeco metrica rossica versio, cum commentario oddita est, ad modum rationemque Parmensis editionis. Eleganter est impressa.

1795, 18. Odes d'Anacréon, avec le texte grec, et avec une traduction latine

et française et des notes, par I. B. Gail. Paris. *Voll. IV.* —— Pertinet ad *Gailii* Collectionem class. graecorum. Exemplaria in ch. membr. impressa cum additamentis ad musices artem spectantibus 6 *fr.*, ch. ord. sine illis additamentis 2 *fr.* 50 *cent.* *V.* 1799.

1799, 8. Anacreontis Carmina et Fragmenta. Graece cum notis edid. L. H. Teucherus. Lps., Kramer. —— 6 *Gr.* Nihil commendandi inest.

1799, 4 mai. Odes d'Anacréon, traduites en français, avec le texte grec, la version latine, des notes latines critiques, et deux dissertations; Odes grecques mises en musique par Gossec, Méhul, Lesueur et Cherubini; et un discours sur la musique grecque. Edition plus complète que toutes celles qui ont paru jusqu'à ce jour. Par I. B. Gail. Paris, impr. de Didot l'ainé, an VII. (1799). —— Cum 3 figg., additamentisque ad artem musices spectantibus, quae tamen saepe desunt. Interpretatio gallica a Gallis ipsis non admodum magni aestimatur. Conf. *(Wyttenbachii,)* *Φιλομαθίας*, lib. II. p. 256. 15 *fr.* Exx. quoque in ch. membr. extant. *V.* 1795.

1799, 8. Anacreon. Graece et latine. Edid. I. Bpt. Gail. Paris, Didot l'ainé. —— 2 *fr.* Nitida editio.

1800, 12. Anacreontis Carmina. Graece. *Edit. ster.* Ld., Carey. —— *V.* Miscellanea anglica, Vol. III. fasc. 1.

1801, 8. — gr. and lat. by Gail. Dublin. —— 6 *sh.*

1801, 8 min. Anacreontis, Sapphonis et Alcaei quae supersunt. Gr. et Lat. Glsg. —— 3 *sh.* 6 *d.* Nitida editio.

1802, 8. Anacreontis Odaria ad textus Barnesiani fidem emendata. Accedunt Variae Lectiones cura Edw. Forster. Ld., Bulmer. —— 10 *sh.* 6 *d.* Cum figg. Et in ch. m. et pergamen., ut dicitur, exx. *V.* 1813.

1805, 18. Odi d'Anacreonte Greco Latine colla parafrasi in versi toscani, di Bern. Rozio. Siena.

1805, 16. Anacreontica, graece, recs. notisque crit. instruxit F. H. Bothe. Lps., Weidmann. —— 191 pp. Addita sunt quoque *Sapphonis* poemata, aliorumque poetarum fragmenta. Nimis temere audacterque praecipue coniecturis contextum graec. motavit. Aliquam *Bothii* coniecturam in loco poematis XXVIII., obi legi iussit *τεχνοχόρανε ῥόδεις* pro *ῥοδέης κοίρανε τέχνης*, castigat *Cn. Schwenck* in ephem. univ. scholast. 1831, II. no. 56, p. 447, defenditque lectionem mstorum, quam *Stephanus* immerito exploderat. 16 *Gr.*; ch. membr. 1 *Th.* 4 *Gr.*

1807, (nec 1808), 8 min. Anacreontis et Sapphus Reliquiae, Ad fidem optimarum editionum recensitae. Amst., Hesse. —— VI, 123 pp. contextus graecus, 28 pp. indices. Edidit hanc locupletissimam editionem, quam omnes laudant, *I. H. van Reenen*, qui *Brunckii* recensionem in poematis, et in fragmentis *Fischerum* sequutus est. Sapphonis Odas ex Cephalae Anthologia 11 epigrammatibus auxit. 20 *Gr.* Ch. membr. in-4. 6 *Th.* 16 *Gr.*

1807, 12. — transl. in to english verse by Th. Gilpin. With text. York. —— 3 *sh.*

1808, 8. — Editio III. emendatior et auctior. Erl., Gred (*nunc* Heyder). —— XXIV, 116 pp. contextus graecus cum notis, a p. 117 ad p. 280 index. 16 *Gr.*, *V.* 1786.

1809, 8. Anacreontica, graece, recensuit notisque crit. instruxit F. H. Bothe. Ox., Bliss. —— 5 *sh.* Rep. edit. a. 1805, et iterata a. 1812.

1809, 8. *Ἀνακρέοντος Τηΐου Μέλη.* (*Graece.*) *Ἐν Γενεύῃ ἐκ τῆς τυπογραφ. Φιχκου. αωϑ.* —— 1 *Th.* Nihil quod arti criticae prodesse posset, inest.

1809, 8. Anakreons Gedichte, in deutsch. metrisch. Ubsz., m. gegenüberstch. griech. Texte. Wien, Mösle. —— 16 *Gr.*

1809, 8. Anacreontis et Sapphvs Carmina. Graece edid. notisq. illustravit perpetvis ex optimis interpretibvs, qvibvs et svas adiecit F. Glo. Born. In vsvm scholarvm. Edit. altera emendatior et avctior. Lps., Barth. —— LXII, 224 pp. 14 *Gr.* Diligentissimis emendationibus *Gf. H. Schaeferi* multum mutata *Bornii* editio: attamen multa emendanda suot relicta. Loco omissae *Bornii* dissertationis historicae et criticae de Vita et Carminibus Anacreontis et Sapphus recepta sunt, quae *Fabricius* in Bibl. Gr., et *Manso* in Additamentis ad *Sulzeri* Theoriam universalem bonarum artium, Vol. VI. P. II. p. 343 sqq. de Anacreonte disseruerunt. *V.* 1789.

1810, 8 min. Anacreontis nomine quae feruntur Carmina. Textum recs. et animadversionibus critt. illustravit E. At. Moebius. Hl., Hemmerde. —— XVIII, 196 pp. 14 *Gr.*, ch. scr. cum figg. 20 *Gr.* *Moebius* adiecit *Sapphonis* poemata.

1810, 8. Odes d'Anacréon, trad. en

vers, et accompagnées du texte de Brunck; par B.... de St. Victor. Paris, Nicolle. — Ch. membr. Cum figg. 24 *fr.* Rep. 1813.

1811, 12. Anacreontis Carmina. Acced. quaed. e Lyricorum Reliquiis. E rec. et cum notis Rch. Fr. Ph. Brunckii. Edid. G. H. Schaefer. Lps., Tauchnitz. — XV, 115 pp. 6 *Gr.* *Schaefer* in praefatione sua multorum locorum emendationes protulit. *V.* 1786, et 1818.

1812, 12. Recueil des poësies d'Anacréon, grecques, latines, françaises, avec des notes relatives à chaque texte, par J. E. Hardouin. Paris, Fayolle. — 4 *fr.* Hoc volumen contextum graecum, versionem latinam tum ligata tum soluta oratione, eodem modo duplicem versionem gallicam Odarum Anacreontis complectitur.

1812, 24. Anacreontica, graece *etc.* Ox., Bliss. — 3 *sh.* Mera repetitio editionis Bothii. *V.* 1809.

1813, 8. Anacreontis Odaria ad textus Barnesiani fidem emendata. Accedunt variae lectt. cura Edw. Forster. Edit. altera. Ld., I. Murray. — Nitide cum figg. expressa.

1813, 12. Odes d'Anacréon, traduites en vers sur le texte de Brunck, et accompagnées de celui. Seconde Edition. Paris, Nicolle. — *V.* 1810 et 1818. Cum figg.

1817, 12 mai. Anacreontis Carmina. (*Graece edid. Gf. H. Schaefer.*) Lps., Weigel. — 2 *Gr.*

1818, 12. — Edit. ster. Lps., Tauchnitz. — 6 *Gr.*, ch. scr. 8 *Gr.* *V.* 1811 et 1826.

1818, 8. — Troisième édition, revue et corrigée. Paris, Nicolle. — *9 *fr.* *V.* 1813 *ib.* Cum posterioris editionis figg. „*avant la lettre*“, ut dicitur, 8 exx. et numeris signata, 60 *fr.*

1818, 8. — Colle. *Voll. II.* — Rep. editionis a. 1782 sq. *V.* 1824.

1819, f. Le Odi di Anacreon et di Saffo, recate in versi ital. da Giov. Caselli. Firenze, Piatti. — 191 pp. E regione versioni positus est contextus graecus. Splendissima editio maxima cum laude excipiebatur. Tantum 200 exx., ut mihi *L. Bachmann* affirmavit, sunt impressa. Versio iisdem metris, ut contextus graecus, composita exhibetur.

1821, 8. *Ἀνακρέοντος και Σαπφους ᾠδαι και ἀλλα λυρικα.* Anakreons u. Sapphos Lieder, nebst andern lyrischen Gedichten. Text u. Uhsz. v. I. F. Degen. Mit Anmerkk. für Freunde des griech. Gesanges. Lpz., Liebeskind. — XXXIV, 445 pp. 1 *Th.* 18 *Gr.*, ch. membr. 2 *Th.* 6 *Gr.* *V.* 1787.

1822, 12. Anacréon, Théocrite, Bion et Moschus, texte grec, à l'usage des élèves. Paris, A. Delalain. — 2 *fr.* 50 *cent.* Graece quoque et latine *ib.* 5 *fr.*

1823, 32. *ΑΝΑΚΡΕΩΝ.* Anacreontis Reliquiae, Basilii Juliani, Pauli Silentiarii, Anacreontica, Curante Io. Fr. Boissonade. Parisiis. Apud Lefevre Bibliopolam. MDCCCXXIII. — 3 *fr.* 50 *cent.* xij, 160 pp. Saepe ut in praefatione *Boissonade* profitetur, a *Brunckii* audaciore recensione, ad fidem codicis vaticani, sui ipsius aliorumque emendationes recedit. Rep. 1831.

1824, 16. Le Odi di Anacreonte e Saffo. Recate in versi italiani da Fr. Sav. de' Rogati coll' aggiunta di alcune versioni dal greco del Cav. A. M. Ricci. Livorno. — Aucta est interpretatione ital. *Riccii.* *V.* 1782 sq.

1824, 8. Anacreontis Carmina. Graece cum selectis obss. edid. Gst. Gu. Gumaelius. Ups., Palmblad. (Lps., Brockhaus.) — 108 pp. 10 *Gr.*

1825, 8 mai. Anacreontea quae dicuntur, secundum Levesquii collationem Palat. recs., strophis suis restituit, Stephani notis integris, alior. selectis suisq. illustravit F. Mehlhorn. Subiecti sunt duo Excursus de Imperfecti quodam usu et de activa vi adiectivorum verbalium in τος. Glg., Günther. — XII, 262 pp. 1 *Th.* 18 *Gr.* Hanc tanquam primam partem sequuturam esse secundam auctor promisit, qua fragmenta epigrammataque sub Anacreontis nomine circumlata complecterentur. In odis vero adornandis sequutus est codicem Palatinum sive Vaticanum (*v.* antea 1791), ita ut uniuscuiusque (sunt autem LXVIII) aetatem, genuina adulterinane sit, indicet. Quae deinde ad contextum constituendum attinet, codicem iam memoratum praecipue sequutus est, neque tamen virorum doctorum coniecturas, quarum bonas recepit, alias contra minus probandas reiecit, neque grammaticas metricasque rationes audire neglexit. Itaque spurios versus tum uncis circumsepsit, cum in notis sententiam suam, qua re spurios habeat, exposuit, praeter duo loca, ubi spurios prorsus explusit. Textui varias lectiones *H. Stephani* et codicis Palatini subiecit; in notis vero *Stephani* integras, *Brunckii*

autem, *Fischeri* et *Peerlkampii* selectas exhibuit. Laudabilis maximeque aestimanda est artis criticae ad Anacreontea emendanda adhibitae historia; praeterea in prolegomenis p. 12 sqq. de metris Anacreonteis, p. 25 sqq. de imitationibus Anacreonteis, p. 30 sqq. de prosodia horum poematum, p. 33 sqq. de diverso ordine horum carminum, agitur: haec omnia p. 36 excipit tabula, qua ordo carminum huius, et Stephanianae, et Fischerianae editionis comparator. Additamenta auctor ipse in *Iahnii* Annalibus, 1827, protulit. Conf. censuram in *Seebodii* Bibl. crit. 1824, fasc. IV. p. 459 sqq.

1825, 18. Odes d'Anacréon, traduites en vers (avec le texte en regard), par Ch. L. Mollevault. Paris, Demonville. —— 5 *fr.*

1825, 18. — traduction en prose, par *Mme* Cél. Vien, de l'académie de Bourdeaux (avec le texte en regard). Paris, Urb. Canel, Ponthieu. —— 5 *fr.*

1826, 32. — trad. en vers. franç. par Veissier Descombes. Paris, Compère jun. —— Adiunctus est contextus graecus. 6 *fr.* *V.* 1827.

1826, 12. Anacreontis carmina. Accedunt selecta quaedam e Lyricorum reliquiis. Ex rec. et c. notis Brunckii. Nova edit. (*ster.*) emendatissima. Lps., Tauchnitz. —— 6 *Gr.* *V.* 1818 et 1829.

1826, 8. Anakreon's Gedichte, herausgegeh., übs., u. erläut. v. S. Meisling. Helsingör. —— 117 pp. Progr. scholast.

1826, 8 mai. Anacreontis, quae feruntur, carmina, Sapphus et Erinnae fragmenta. Textum passim refinxit breviq. adnotatione illustravit E. At. Moebius. Gth., Hennings. —— XXX, 126 pp. 12 *Gr.*, ch. scr. 16 *Gr.*, ch. membr. 1 *Th.* Est in *Iacobsii* et *Rostii* Bibl. graec. poet., Vol. XIX.

1826, 8. Lieder des Anakreon u. der Sappho, übers. von Reinhold v. Himmelstiern. Mit d. Originaltext. Riga, Häcker. (Lpz., Hartmann). —— 1 *Th.* 8 *Gr.* *Brunckii* textus, interpretatio germanica fida suavisque est.

1827, 12 mai. Anthologia lyrica. Anacreontea Anacreontis aliorumque Graecorum selecta fragmm. et Scolia continens. Edid. c. notis criticis et metrorum expositione F. Mehlhorn. Lps., Teubner. —— 10 *Gr.*, ch. scr. 14 *Gr.*

1827, 8. Les Odes d'Anacréon, traduites en vers français, avec le texte en regard, par Veissier Descombes. Paris.

1829, 12. — Nova editio ster. emendatissima. Lps., Tauchnitz. —— 99 pp. 3 *Gr.*, ch. scr. 8 *Gr.* Mera rep. priorum ib. editar. editionum.

1831, 32. — Iterum edente I. Fr. Boissonade. Paris. —— *V.* 1823.

1831, 8. Anacréon, traduction nouvelle, en vers lyriques français, avec le texte en regard. Par Hippolyte Fauche. Paris, Belin-Mandar.

Bb) *Delectus odarum.*

1588, 8. Anacreontis aliquot Odae Selectiores (viz. 1. 2. 15. 16. 17. 19. 25. 37. 40. 43. 36.) Graecè et Latinè, ex versione Henr. Stephani, sed 25 ex versione Hel. Andreae. Parisiis, ex typographiâ Steph. Prevosteau, Haeredis Guil. Morelii, in Graecis Typogr. Reg., in clauso Brunello. —— Notitiam huius Chrestomathiae *Maittaire*, in tud. Annal. T. V. p. 38 dedit.

1773, 12. I Canzoni di Anacreonte scelti con tre pezzi scelti dell' Iliade d'Omero, greco ed italiano. Vz.

1776, 8. Nonnullae Anacreonteae Odae. —— *V.* in: *Ἐκλογαι* sive Chrestomathia graeca c. animadvv. et ind. Edid. F. Andr. Struth. Qdlb., Biester. Emendatae ad fidem optimarum editionum animadversionumque Doctorum VV.

1791, 8. — Ld. —— Rep. 1797.

1797, 8. Anacreontis Odae (XV), graece, cum notis. —— In *Dalzelii* Collectaneis Graecis, edid. I. Gf. Grohmann. (Lps., Baomgarten.) Sect. II. no. 1. Ex editione IIIa anglica est expressa, sed in notis multo emendatior. Editio nuua in Anglia prodiit *Ld.* et *Edb.*, 1814, 8.

1802, 12. Select Odes of Anacreon, with critical Annotations. To which are added Translations and Imitations of other ancient Authors. By the late Rev. Hercules Younge, and published by the Rev. Rob. Drought. London, Vernor and Heord. —— 3 *sh.* 6 *d.* Addita est interpretatio selectorum e Bione, Moscho, Phocylide *(The admonitor poem of Phocylides)* atque Homero.

1805, 18. Le Odi di Anacreonte in greco, in latino, in versi Toscani, scelte e castigate da Rozio Bernardo. Siena.

1806, 12. Anacreontis carmina (III), et ab Athenaeo vol. IV. p. 61 sq. ed. Schw. fragmentum. —— Cum Cebetis Tabula edid. I. Schweighaeuser.

1823, 8 mai. Anakreons 1. 2. 3. u. 4. Ode, griech. u. deutsch, mit Anmerkk.

—— *V.* in Zeitschrift f. Studirende, von K. F. Loose u. J. M. Waldhauser. (Passau. Pustet) p. 10, 78, 137 et 152.

1824, 8. Primum Anacreontis Odarion illustravit et c. aliis carminibus composuit S. N. J. Bloch. Odensee. —— Progr. scholast.

1824 sq., 8. Anacreontis Melici Vatis, Odaria I. — XXIX. Progrr. Univers. Upsal. scr. J. Tranér.

BB. Epigrammata.

1772, 8. Anacreontis epigrammata XVI graece. —— *V.* in *Brunckii* Analectis, T. I. p. 116 sqq.

1794, 8. — epigrammata XVI, graece. —— In *Jacobsii* editione Anthologiae, T. I. p. 54 — 57.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1555, 4. Anacreontis odae, latine factae ab Helia Andrea. Parisiis, Thomas Richardus.

1556, 8. Anacreontis Teii Antiquissimi poetae Lyrici Odae, ab Helia Andrea latine factae *etc.* Lvtetiae, Rb. Stephanus M.D.LVI. —— 54 pp. Pertinet ad *ib.* editam editionem textus graeci.

1782 — 1784, 4. Anacreontis Odaria, latine conversa et illustrata, auctore Bj. F. Schmieder. Hl. Sax. —— Progr. IV.

1795, 8 mai. Anacreonti quae tribuuntur Carminum Paraphrasis (*lat.*) elegiaca, auctore I. H. Hoeufft. Dordraci, Pt. van Braam. —— IV, 64 pp. Libera attamen laudanda imitatio. Sine contextu graeco addito, quem nonnulli adiectum putant.

1797, 8. Tentamen Anacreonteum alterum, Anacreontis, quae dicuntur, odaria totidem versibus et eodem metro latine reddita, auctore I. H. Hoeufft. Dordraci, Pt. van Braam. —— Metro Anacreonteo adornatum.

B. germanicarum.

Aa) *Omnium quae supersunt.*

1746, 8. Die Oden Anakreons in reimlosen Versen (*übers. v.* Uz u. Götz). Frkf. u. Lpz. —— Rep. 1760.

1760, 8. Die Gedichte Anakreons u. die Oden der Sappho a. d. Griechischen übers., u. m. Anmerkk. begleitet. Carlsr. —— 3 *Gr.*

1776, 8. Anakreons Gedichte, nebst zwei andern anakreontischen Gedichten, u. den Oden der Sappho. A. d. Griech. in d. Versart des Originals übs. Lpz., Weidmann. —— Auctor huius fidae suavisque versionis est *Meinecke*. Conf. censuram in: Neue philol. Bibliothek, Vol. II. p. 284 — 293. 6 *Gr.*

1782, 8. Anakreons Lieder. A. dem Griechisch. von J. F. Degen. Anspach, Gassert. —— Cum laude excipiebatur. Emendatior prodiit 1787. *V. I. Editiones textus, AA. Aa).*

1783, 8. Lyrische Gedichte, a. d. Griech. übers. von I. H. Brumlen. 1r *Bd.*, welcher den Anakreon enthält. Dessau.

1783, 8. Lieder der Liebe von Anakreon u. Sappho, a. d. Gr. v. F. S. Günther Wahl. Erf., Keyser. —— 18 *Gr.* Admodum suaviter versa est.

1800, 8. Anakreon u. Sappho von Ch. Adf. Overbeck. Lüb. u. Lpz. —— Admodum fida, itaque non ubique soaviter sonans versio. Tit. nov. 1822.

1801, 8. Anakreon, übs. von K. W. Ramler, u. herausgegeb. v. G. L. Spalding. Brl., Sander. —— 16 *Gr.* Cum notis hic 53 *Anacreontis* Carmina, duaeque odae *Sapphonis* habentur.

1804, 8. — übs. v. M. Meisner. Wien, Kupfer. —— 10 *Gr.*

1806, 8. Anakreon, metrisch übers. u. m. Erläut. v. C. F. Brosse. Brl., Dunker. —— 2 Th. Notae sunt aestheticae.

1814, 8. Anakreon nach d. Griech. frei bearbeitet v. I... W... Wien, Mösle. —— 16 *Gr.*

1817, 8. Anakreons Lieder neu übers., m. nöth. Erläut. v. A. Drexel. Ldsh., Thomann. —— 1 *Th.* 10 *Gr.*

1818, 8. Anakreon u. Sappho, freie Nachbild. f. den deutsch. Gesang v. W. Gerhard. Mit 6 KK. Lpz., Leo. —— 1 *Th.* 12 *Gr.* *K. A. Böttiger* praefatus est.

1821, 8. Anakreon's Lieder. A. d. Griech. Nebst e. Abhandl. über dess. Leben u. Dichtkunst von J. F. Degen. 2te sehr verbess. u. verm. Ausg. Ansb., Gassert. —— 16 *Gr.* Interpretatio est fida, sed in diss. de Anacreontis vita non satis diligenter recentiurum sententias respexit.

1821, 12. —— *V.* infra *L).*

1822, 8. — übers. von Overbeck. Neue Ausg. M. 1 K. Jn., Voigt. —— Tantum tit. novus editionis a. 1800. 18 *Gr.*

1825, 8. Anakreon's Lieder, in gereimte Verse übers. u. m. erklär. Anmerkk. versehen; nebst e. Zugabe eigner Gedichte versehen v. F. Gf. Rettig. Zum Besten der Abgebrannten in Elze. Hildesh., Gerstenberg. —— VIII, 167 pp. 1 *Th.*, ch. membr. 1 *Th.* 12 *Gr.* Versio satis fida, suaviter poeticeque sonat. Quae auctor versionis adiunxit sui ipsius poemata (a p. 97 sqq.), XXI sunt.

1827, 12. Anakreon's und Sappho's Lieder, in deutsch. Versen, nachgebildet v. R. Brockhausen. Lemgo, Meyer. —— X, 76 pp. Metro textus conscripta, sed versibus simili exitu cadentibus, quocirca non omnino fida, attamen suaviter sonans; *V. Seebodii* Bibl. crit. 1829, no. 100 et 101. 6 *Gr.*

1828, 12. Anakreon u. Sappho, übers. von K. L. Kannegiesser. Prenzlau, Ragoczy. —— 4 *Gr.*

Bb) *Delectus.*

1710, 8. Das 1. 2. 9. 14. 15. 19. und 20. Lied, übers. v. Philander v. d. Linde (*Menke*). —— *V.* eiusd. Galante Gedichte u. Scheezgedichte. Lpz. *Edit. II.*

1732, 8. Das 3. 7. 8. 16. 20. 34. und 45. Lied, v. L. F. Hudemann. —— *V.* in eiusd.: Probe einiger Gedichte u. poetisch. Uebersetzungen. Hmb.

1733, 8. Das 1. 2. u. 3. Lied, übs. v. Gottsched. —— In: *Krit. Beitrr.* fasc. V. p. 152 sqq.

1739, 8. Das 4. 12. 23. 24. 34. 37. 43. 44. 55. u. 66. Lied v. Dn. W. Triller. —— *V.* in eiusdem *Poetische Betrachtungen.* Hmb.

1745, 8. Das 12. 15. 23. 24. 25. u. 26. Lied. —— *V.* In: Bremische Beitrr. Vol. III. P. I.

1753, 8. Das 23. Lied. —— *V.* in *Titii* Neue Erweiterungen der Erkenntniss u. des Vergnügens.

1755, 8. Das 30. u. 40. Lied von K. W. Müller. —— In eiusd. Versuch in Gedichten. Lpz.

1762, 8. Einige Oden Anakreon's u. der Sappho übers. —— Insertae in: Altdorfische Bibl. d. sch. Wiss. (Altdorf, Monath.) Vol. I. p. 454.

1769, 8. Das 9. Lied pros. übs. v. Ramler. —— *V.* eiusd.: *Batteux*, *übs.* Ed. III.

1771, 8. Das 11. 12. u. 47. Lied, übs. v. Lessing. —— In eiusd.: Vermischte Schriften. T. I.

1774, 8. Das 1. 2. 3. 4. 12. 19. 21. 33. 40. 43. 44. 45. u. 46. Lied übs. v. Ramler. —— Insertae r. in: Lycische Blumlese. (Lpz.) p. 189, 334, 433, 22, 335, 297, 403, 262, 307, 71, 224, 235 u. 137.

1776, 8. Das 16. Lied v. I. C. D. Curio. —— *V.* in eiusd.: *Lieder.* (Hlmst.) p. 25.

1777, 8. Das 2. 30. u. 36. Lied v. Meineke. —— In libro inscripto: Taschenbuch. Sect. VII. p. 23 sqq.

1779, 8. D. 11. 12. 33. 34. u. 45. Lied v. Ch. Graf von Stolberg. —— In: Gedichte der Brüder Grafen zu Stolberg. Lpz.

1782, 8. D. 2. 11. 12. 14. 33. 34. u. 45. Lied von Ch. Graf von Stolberg. —— In eiusdem Gedichte a. d. Griech. (Hmb.) p. 275 sqq.

1783, 8. Das 4. u. 43. Lied, übs. v. Ramler. —— In: *Jördensii* Sammlung der best. zerstreut. Uebss. (Brl.) p. 34 et 106.

1784, 8. Das 1. 2. 4. 9. 10. 11. 19 *etc.* übs. v. A. C. Borheck. —— Insectae v. in borreo inscripto: Magazin f. Erkläc. d. Griechen u. Römer. (Nrnb.) P. I. Ante In: Klosterberg. Vorlesungen insertae.

1785, 8. Einige Lieder Anakreon's übs. von K. W. Ramler. —— *V.* in: Pnmersches Archiv d. Wiss. u. d. Geschmacks, herausgegeb. von I. Ph. A. Hahn u. G. F. Pauli. (Stettin.) Quartal I.

1785, 8. Anakreons (52.) Lied auf d. Rose, übs. v. J. Nik. Götze. —— In eiusd.: Vermischte Gedichte. Mannh.

1788, 8. Drei Lieder (34. 43. u. 50.) Lieder Anakreon's, übs. v. I. G. Brieger. —— *V.* in eiusd.: Grieeh. Blumenlese. (Grottkau.) p. 47, 43 et 97. Odam XLIII. quoque versam *r.* in *Wiedeburgii* Philolog.-pädagog. Magazin, P. II. no. 6.

1789, 8. Das 30. Lied Anakreons, übers. v. Wahl. —— *V.* in: Magazin f. alte, besonders morgenländische u. bibl. Litt. (Cassel.) P. II.

1790, 8. Anakreon's Lied (52.) auf d. Rose, übers. v. Sonntag. —— In eiusd.: Unterhaltung a. d. alt. Litt. P. I. p. 54.

1793, 8. D. 40. Lied, übs. v. Conz. —— In eiusd.: Analekten. (Lpz.) p. 75.

1795, 8. Die drei ersten Lieder Anakreons, v. K. W. Ramler. —— *V.* in: Berlin. Monats-Schr. Decemb. no. 1.

1796, 8. D. 35. Lied v. G. Herder. —— *V.* in Annotationibus ad epigrammata, inserta in eiusd.: Zerstreute Blätter, Collectionem II. p. 152.

1796, 8. Die 3 erst. Lieder, übs. v.

F. W. Gleim. —— Inserta in: Neue Berlin.-Monatschr. März.

1796, 8. Neue (6. 7. 8. 9. 10. 11. 16. 17. 18.) Lieder Anakreon's, übers. v. K. W. Ramler. —— In: Neue Berlin. Monatschr. Apr. no. 1., Juni. no. 1.

1797, 8. Zwei (28. u. 29.) Lieder Anakreon's übers. v. K. W. Ramler. —— V. in *C. Reinhardii* Poet. Blumenlese. (Gtt.) p. 74 et 149. Iteratae in *Degenii* Litter. d. deutsch. Uebsz. d. Griech. Vol. 1. p. 99 sqq.

1797, 8. D. 38. Lied Anakreon's, verdeutscht v. K. F. Fulder. —— V. in Neue Blumenlese deutscher o. verdeutschter Gedichte. (Lps.) p. 137.

1800, 8. Zwei u. zwanzig (1. 2. 3. 4. 7. 9. 11. 12. 14. 17. 19. 28. 29. 30. 33. 34. 37. 40. 43. 45. 49. u. 50.) Lieder Anakreon's, übers. v. F. K. L. v. Seckendorf. —— V. in eiusd. Blüthen griech. Dichter. (Weimar) p. 144 sqq.

1800, 12. Anakreons 55. Ode, übs. v. Ch. Adf. Overbeck. —— Insertam v. in *Vossii* Mus. Almanach. (Neustrelitz) p. 90.

1819, 8. Anakreons 4. 5. 6. u. 14. Ode übs. v. Valett. —— V. in Seebodii Kritische Bibl. P. VII p. 711 sqq.

1821, 4. Anakreon's Ode 19., frei übs. v. K. Hugo. —— Insertam v. in ephem. inscr. Abendzeitung, no. 31.

C. gallicarum.

1556, — 1571, 12 mai. Les Odes d'Anacréon Teien, traduites de grec en franç., plus la traduction, d'une Ode de Sapho, le tout en vers, par Remy Belleau. Paris, chez André Wechel. —— Secundum *Stephani* versionem latinam. Non magni, exceptis fortasse bene conservatis exemplaribus, etiam in Gallia habetur. Rep. 1578 sq.

1578. 12 min. — Paris. —— V. in Oeuvres de Belleau, Vol. II. Rep. 1585. V. 1556.

1585, 12 min. — Paris. —— Rep. ex edit. a. 1578.

1754, 12. Imitation des Odes d'Anacreon, en franç. par M. de S*** (*Seillans*), avec la traduction de Mlle Lefèvre (Mme Dacier), en prose. Paris, Prault.

1758, — 1760, 12. Les Odes d'Anacréon, avec les poésies de Sapho, Moschus, Bion et Tyrthée et autres poëtes grecs, trad. en vers français par L. Poinsinet de Sivry. Nancy et Paris. —— Rep. 1764 sqq.

1764, 12. — par Poinsinet de Sivry. —— V. in eiusdem: Théatre et Oeuvres diverses. (Ld.) p. 211 sqq. V. 1758 et 1772.

1771, 12. — par Poinsinet de Sivry. —— Prodiit illa a. 1758 edita collectio 1771 sub titulo: Muses Grecques. (Deux Ponts et Paris) p. 125 sqq. V. 1764 et 1778.

1773, 8 mai. Anacréon, Sapho, Bion et Moschus, TN. en prose, suivie de la Veillée des fetes de Venus (poëme attribué à Valer. Catulle, à Fl. Senèque, à Luxurius *etc.*) et d'un choix de pièces de differents auteurs: par M.... C.... (*Jul. Jacq. Moutonnet de Clairfons.*) Paphos et Paris, le Boucher. —— Cum figg. Versionem Herouis et Leandri *ib.*, 1774 coniunctam esse necesse est, ut *Brunnet* in libro Manuel du Libraire adnotat. Rarissime occurrit, magnoque pretio, inprimis exx. ch. belgica *in-4*, emuntur. Rep. 1775 sqq.

1775, 12. — Paris. —— V. 1773 et 1780.

1778, 12. —— V. 1772 et 1782.

1780, 4. 8. et 12. Anacreon, Sapho, Bion et Moschus. TN. en prose, suivie de la Veillée des fêtes de Venus (poëme attribué à Valère Catulle, à Florus Senèque, à Luxurius, *etc.*), et d'un choix de pièces de différens auteurs, par M... C.... (*Moutonnet-Clairfons*). Paphos et Paris, Bastien. —— Prodiit in diversis formis. V. Lexicon inscr.: Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes etc. par At. Alex. Barbier. (P., 1806, 8.) T. 1. p. 23. Rep. ex edit. a. 1773.

1780, 12. — TN. Paris, Leboucher. *Voll. II.* —— Rep. 1782.

1782, 12. — Paris. —— V. 1778 et 1788.

1782, 4. — Paris. —— Omnium iteratarum editionum illa a. 1773 maxime aestimata est. Ch. quoque holland. cum figg. delineatis ab *Eisen*, et 28 figg. illustr., quorum 1 ex. 1788 vendebatur pretio 800 *fr.*

1782, 8. — Paris. —— V. 1780.

1788, 18. — IVe édition, augmentée de passages d'Homère. Paris. —— V. 1782.

1788, 12. Anacréon, Bion, Moschus, Theocrite, trad. par J. B. Gail. Paris. —— V. antea *AA. I. Aa)* 1795 et 1799, et hic 1794.

1794, 8. Odes d'Anacréon, tradui-

tes en français, avec les notes critiques et un discours préliminaire, par J. B. Gail. Paris.

1795, 12. Odes d'Anacréon. TN. en vers avec des notes (*par P. H. Anson*). Paris, Dupont. —— Adiecta est diss. apologetica contra criminationes, quibus saepe Anacreon impugnatur. Versio quoque magni aestimanda est, v. Bibl. novam bonarum artium, Vol. LVIII. P. I. p. 157 sqq.

1797, 8. — trad. par de Fauchet. Paris.

1798, 8. Imitations en vers français des odes d'Anacréon, par (S. P.) Merard de Saint-Just, suivies de poesies diverses Paris, an VI. —— Tantum 30 exx. in ch. ord., et 2 ch. membr. sunt typis expressa. Rep. 1798 sq.

1798, 8. Odes d'Anacréon mises en vers sur la traduction du J. B. Gail, par *Mme* Defrauce, nee Chompre, avec des notes par Gail. Paris, Gail. —— 90 pp.

1798, 8. Les Poesies d'Anacréon et de Sapho, par St. Just. Paris.

1800, 18. — trad. par Saint-Just. NE. Paris, P. Catineau et Cat, an VIII. —— 500 exx., quorum 12 in ch. membr., sunt impressa.

1802, 12. Odes d'Anacréon, traduites en vers languedociens, par le Ceu. Aubanel. Nîmes. An X. chez la veuve Belle. —— Rep. 1815.

1810, 12. Odes d'Anacréon, traduites en vers français, par P. Bergeron. Paris, *Mlle* Souchont et Leblanc; G. Mâthiot. —— 2 *fr*.

1815, 12. — NE. Nîmes, Gaude. —— *V*. 1810 *ib*.

1825, 4 mai. Anacréon, recueil de compositions dessinées par Girodet, et gravées par M. Châtillon, son elève; avec la traduction en prose des odes de ce poête, faite egalement par Griodet. Paris, Chaillon-Potrelle. *Partt. IX*. —— 108 *fr*., in ch. sinesica 180 *fr*.

1829, 12. Les deux Lyres ou les Odes d'Horace et d'Anacreon traduites en vers par M. Thomeret. Paris, Mesnier. —— 5 *fr*.

Bb) *Delectus*.

1716, 12. Diverses Odes d'Anacreon, traduites du Grec, par l'Abbé Fr. Seraphiun Desmarais. —— *V*. in eiusd. Oeuvres. (Haye) T. II. p. 377 sqq.

1816, 4. Trois Odes d'Anacréon, et 6 autres Odes, trad. en vers franç., et accompagnées d'une Version latine. Paris. —— 8 *fr*.

1817, 4. Trois Odes d'Anacréon, trad. en vers franç., et mises en Musique avec accompagnement de Piano ou Harpe, par *M*. le Sieur. Paris. —— 4 *fr*., et cum effigie Anacreontis, aeri incisa per *Gaucher* 10 *fr*.

D. italicarum.

1670, 12. Liriche Parafrasi di D. Francesco Antonio Cappone Accademico Ozioso, sopra tutte le Ode d'Anacreonte, e sopra alcune altre Poesie di diversi Lirici Poeti Graeci. Secondo la preposta version latina de' lor più celebri Traduttori, Venetia, M. DC. LXX. Appresso Zaccaria Conzatti. Con Licenza, e Privilegio. —— Praeter Anacreontis Odas, habentur translata haec: *Pindari* Oda XII. Olympica; *Bacchylidis* de Pace; *Theocriti* Idyllion in Mortem Adonidis; *Moschi* in Amorem fugitivum; *Bionis* una; *Gregorii* Nazianz. carmen XIV., *Pythagorae* carmina aurea; *Orphei* de Deu; *Lini* duo poemata.

1672, 12. Anacreonte Poeta Graeco tradotto in verso Toscano, da Bartol. Corsini. In Parigi M. DC. LXXII. Con licenza.

1681, 12. Echo Cortese Parte Seconda con l'Iride Posthuma o vero Residui di Diversi Componimenti di Michel' Angelo Forcigliani Publicate da Salvestro Forcigliani suo fratello. In Lucca, per li Marescandoli. 1681. Con licenza de' Superiori. — Echo Cortese Parte Terza Con la Parte Seconda dell' Iride Postuma sono Nuovi Avanzi di altri Componimenti di Michel' Angelo ec. In Lucca, Appresso Jacinto Paci. 1683. Con licenza de' Superiori. —— Complectuntur omnino Anacreontica, haec sunt: Odae *Anacreontis*, *Iuliani* Imperatoris, *Theocriti*, *Eugenii*, *Leonidae* Tarentini, *Tiberii* Heronis, *Antipatri* Sidonii, *Simonidis*, aliorumque, quos Anthologia continet Anacreonticos.

1693, 8. Le Poesie d'Anacreonte tradotte in verso toscano, e' d'Annotazioni illustrate. In Parigi, Appresso Gio. Batista Coignard, Stampatore Regio, *etc.* MDCLXXXXIII. Con Privilegio del Re. —— Vertit Salvini.

1695, 12. Le Poesie d'Anacreonte tradotte in verso toscano dal Sig. Abate Regnier Desmarais Gentiluomo France-

se. In Firenze. Nella Stamperia di Cesare e Franc. Bindi, *etc.* Per il Carlieri all' Insegna di S. Luigi. Con licenza de' Superiori.

1695, 12. Anacreonte tradotto dall' Originale Greco in rima toscana. Da Anton Maria Salvini Lettore di Lettere Greche nello Studio Fiorentino e Accademico della Crusca. In Firenze, Nella Stamperia di Cesare, e Franc. Bindi, *etc.* Per il Carliere all' Insegna di S. Luigi. Con licenza de' Superiori. —— *V.* 1672.

1707, 8. Anacreonte tradotto dal testo greco in rime toscane da Allessandrò Marchetti Accademico della Crusca, e da lui dedicato all' Altezza Reale di Ferdinando Principe di Toscana. In Lucca, MDCCVII. Per Leonardo Venturini. Con Lic. de' Sup. —— Inquisitioni suspecta, illaque oppressa editio, quocirca est recepta in Indice librorum prohibitorum. Rep. 1803.

1708, 8. Poesie Toscane del Sig. Ab. Regnier Desmarais. Poesins Castellanas del Mismo. Carmina Latina ejusdem. In Parigi appresso Claudio Cellier nella strada di S. Giacomo all' insegna del Vello d'oro. Anno 1708. —— Desunt notae ad Anacreontem, addita vero est versio italica libri I. Iliadis *Homeri.*

1723, 12. Anacreonte tradotto dall' Originale Greco in Verso Toscano da varj Uomini illustri. In Firenze. MDCCXXIII. Nella Stamperia di Giuseppe Manni. Per il Carlieri all' Insegna di S. Luigi. Con Licenza de' Superiori. —— Exhibentur versiones virorum *Corsini*, *Regnieri Desmarais* et *Salvini.*

1731, 4. Le Ode di Anacreonte nuovamente da varj illustri Poeti nella Italiana favella tradotte, ed altre rime pubblicate nell' occasione delle felicissime Nozze degli Ecc.^{mi} Sig.^{ri} Co. D. Filippo Archinto, e Co. D. Giulia Borromea. *In fine:* In Milano MDCCXXXI. Nella Regia Ducal Corte, per Giuseppe Richino Malatesta Stampatore Regio Camerale. Con Licenza de' Superiori.

1739, 8. Delle Ode d'Anacreonte Teio traduzione, di Paolo Rolli. Londra MDCCXIL. —— Bella editio, cum effigie interpretatoris. Praeterea unam Odam plus prioribus editionibus habet haec editio. Rep. 1742 sq.

1742, 12. Rime di Paolo Rolli Compagno della Reale Società in Londra, l'Acclamato nell' Accademia degl' Intronati di Siena, Accademico Quirino, e Pastor Arcade in Roma. Nuova edizione, in cui oltre varie Rime del medesimo si aggiunge anco in fine la graziosissima sua Traduzione d'Anacreonte. In Venezia, MDCCXLII. Appresso Giuseppe Corona. Con licenza de Superiori e Privilegio.

1753, 8. De' Poetici Componimenti del Signor Paolo Rolli Tomo Primo. Bucolica di Virgilio. Ode di Anacreonte. Elegie. Venezia MDCCLIII. Presso Giovanni Tevernin all' Insegna della Provvidenza. Con licenza de' Superiori. —— In tres tomos divisa, ut apparet, editio. Anacreontis versio ex Londinensi editione est repetita, adiecta in hac aliquot lectionum varietate.

1753, 8. Anacreonte Poeta Greco tradotto in rime toscane da Cidalmo Orio Pastore Arcade. In Venezia Appresso Pietro Valvasense. MDCCLIII. Con licenza de' Superiori e Privilegio. —— *V.* 1742.

1766, 8. Le Ode di Anacreonte, trad. da Pistogene Eleosero. Vu.

1776 (1777?), 8. Anacreonte, Teocrito, Bione, e Mosco, trad. in rime con note di C. Gaetani della Torre. Siracusa.

1783, 8. Anacreonte, trad. da varj. Firenze.

1794, 8. Poesie di Anacreonte, recate in versi ital. da Eritisco Pilinejo (*Luc. Al. Pagnini.*) Lucca. —— Huius editionis notitiam benignissime mihi dedit *L. Bachmann.* Adiuncta est versio fragmenti *Erinnae.* Exemplar huius versionis *s. a.* in pergamen. impressum commemoratur in *Catalogue of the* Library of G. Hibbert. (Ld., 1829, 8mai.) no. 219.

1795, 12. Canzoni di Anacreonte trad. dal Greco in verso sciolto da Mariana Valguarnera. Palermo.

1795, 12. Le Odi d'Anacreonte, e le Poesie di Saffo, trad. in versi ital. da Eritisco Pilenejo. Parma, Bodoni. —— Ch. caerulea membr. nonnulla, et 6 exx. pergamen., ut dicitur, impressa sunt.

1803, 8. Anacreonte, trad. dal greco da A. Marchetti. Londra. —— *V.* 1707.

1811, 8. Le Ode di Anacreonte, tradotte da Carlo Maineri. Piacenza, Majno. —— Versioni fidae suavique praefixa est epistola ad *Bramierium,* compnsita in versibus ut dicuntur ab Italis „*sciolti*", quos poema ad *Montaninm* excipit: Ad

calcem est oda sapphica in Anacreontem adiecta.

1817, 8. Le Ode di Anacreonte recate nuovamente dal Greco in Verso Italiano. Venezia dalla tipogr. di Alvisopoli. M. DCCC. XVII. —— LIII (seu potius LXXXIV) 191 pp. Huius versionis auctor appellatur *Ant. Winspeare*. *Andr. Mustoxidi* praemisit novam vitam Anacreontis, addidit omnino non spernandas notas tum criticas tum exegeticas. *V.* quoque I. *AA.* Aa). 1819.

E. anglicarum.

Aa) *Omnium quae supersunt.*

1651, 8. Anacreon, Bion, Moschvs: Kisses by Secundus: Cvpido crucifyed by Ausonius: Venvs Vigils, incerto Authore. Excitations. Sylvia's Park, by Theophile Acanthus Complaint, by Tristan. Orouta, by Preti. Echo by Marino. Love's Embassy, by Boscan. The Solitvde, by Gongora. A Platonick Discourse upon Love. Written in Italian by John Picus Mirandula in Explication of a Sonnet, by Hieronimo Beniveni. Printed in the year 1651. —— Nitide impressa et magni aestimata, a *Th. Stanleio* adornata, versio, quae est rep. 1815.

1683, 8. Anacreon done into English, out of the original Greek, with the Life of Anacreon before it, published by Th. Wood, A. Cowley, Oldham, and Fr. Willis. Ox.

1760, 12. The Works of Anacreon, Sappho, Bion, Moschus and Musaeus. Translated from the original Greek. By a Gentleman of Cambridge (, *Fr. Fawkes*). Lond., Newbery. —— 3 *sh.* Aestimata versio, et rep. in *Andersoni* et *Chalmeri* Collections of the Poets. Rep. 1789.

1768, 12. The Works of Anacreon and Sappho, with Pieces from ancient Authors; and occasional Essays; illustrated by Observations on their Lives and Writings, Explanatory Notes from established Commentators, and additional Remarks by the Editor; with the Classic, and introductory Poem. Lond., Ridley. —— Auctor huius non magni habitae versionis est *E. B. Greene*. *V.* CR., July, 1769, p. 63 sqq.

1787, 8. The Odes of Anacreon, transl. from the Greek. By D. H. Urquhart. Lond., Cadell. —— 148 pp. 2 *sh.* 6 *d.* Ad verbum composita versio. *V.* MR. 1791, I. p. 577 sqq.

1789, 12. —— *V.* 1760.

1800, 4. Odes of Anacreon, translated into English Verse, with Notes, by Th. Moore. Ld. —— Cum 3 figg. 280 pp. In Anglia ipsa magni aestimata et saepius rep. versio. *V.* 1802.

1802, 12. — with Notes, by Th. Moore. *Voll. II.* —— Et in ch. m. *V.* 1800 et 1805.

1802, 12. — transl. by Hercules Younge. Ld. —— 1 *sh.* 6 *d.*

1803, 8. — transl. in to English Verse by Th. Girdlestone, M. D. Lond. —— 3 *sh.* 6 *d.*

1805, 12. — transl. by Th. Moore. Lond. —— *V.* 1802 et 1810.

1810, 12. — transl. by Th. Moore. Lond. *Voll. II.* —— 14 *sh.* *V.* 1805 et 1818.

1815, 12. Anacreon, Bion and Moschus, transl. by Th. Stanley. Lond. —— 1 *L.* 4 *sh.* Rarissime iam hodie occurrit, quia 120 exx. tantummodo typis sunt exscripta.

1818, 12. — transl. by Th. Moore. Lond. *Voll. II.* —— Et ch. m. *V.* 1810 et 1820.

1820, 8. — transl. by Th. Moore. Tenth Edition. Lond., printed for James Carpenter. *Voll. II.* —— Cum 2 figg. 6 *Th.* *V.* 1818.

1822, 12. The Odes of Anacreon, translated into English Measure, by Lord Thurlow. Ld. —— 5 *sh.* *V.* 1824.

1824, 8. The Odes of Anacreon of Teos, transl. in English Measure; by E. H. Thurlow. Ld. —— *V.* 1822.

1825, 12. The Odes of Anacreon, with the Fragments of Sappho and Alcaeus. Litterally translated into english Prose. By Th. Orger. Lond. —— 3 *sh.* 6 *d.*

1829, 12 mai. Odes of Anacreon. By Th. Moore. With preface of J. Carter. Carlsruhe, Braun. —— 18 *Gr.*

Bb) *Delectus.*

1683, 8. The Ode (*called the Cup*) of Anacreon, paraphrased by J. Oldham. —— *V.* in eiusd. Poems and Translations. Ld. Rep. 1722.

1722, 12. An Ode of Anacreon paraphrased. By J. Oldham. —— *V.* in eius: Works. (Ld., Brown.) Vol. II. p. 102 sqq. *V.* 1683.

1726, 8. A translation of an Ode of Anacreon; by J. Paris. —— V. eius Miscellanea practica-theoretica. Chr.

1731 sqq., 8. Odes of Anacreon, transl. into English Verse, by several Hands. —— V. in Gentleman's Magazine, Vol. III. p. 489; IV. p. 328, 508. 562; VI. p. 484; VII. p. 506; X. p. 617; XII. p. 489; XIV. p. 559; XVII. p. 393, 491; XVIII. p. 39; XXI. p. 228.

1740, 8. Cupid turned Stroller, from Anacreon, Ode III. By Prior. —— V. eius: Miscellaneous Works. (Ld.) Vol. II. p. 115 sqq.

1748, 8. The first Ode of Anacreon. Transl. by Ambrose Philips. —— Addita eiusd. Pasturals, Epistles, Odes and other original Poems. Ld.

1750 sqq., 8. Odes (17. 28. 2. 19. 3. 2. 54. 37.) of Anacreon, transl. into English verse. —— V. in Universal Magazine of Knowledge and Pleasure, Vol. XIV. p. 273; XXVII. p 210, 265, 325; XXVIII. p. 43, 97; XXXIII. p. 380; XXXV. p. 40; XLVI. p. 210.

1758, 8. Ode III. of Anacreon, transl. —— In *Dodsleii* Collection of Poems. (Ld., Voll. VI.) Vol. V. p. 157.

1758, 4. Odes of Anacreon. Ld., Russel. —— Habentur 27 priores odae conversae versibus simili exlto.

1760 sqq., 8. Anacreon's Odes XXIII. and XXXVI., transl. into english verse. —— In *Dodsleii* Annual Register, or a View of the history, Politics, and Literature, Vol. III. p. 237; VI. p. 213.

1761, 8. Original Poems and Translations; by James Beattie. Lond.

1763, 4. The fifty-sixth Ode of Anacreon, transl. into english verse, by Fr. Hoyland. —— In eiusd.: Poems and Translations. Ld.

1770, 8. Anacreon's Ode XX., transl. into english verse. —— V. in Miscellaneous Pieces in Verse and Prose. 3 ed. (Ld.) p. 131.

1771, 4. The ninth Ode of Anacreon, by Cawthorn. —— In eiusd.: Poems. Ld.

1773, 4. Poems and Translations. Ewans. —— Continet odas 20. 39. et 69.

1776, 8. Anacreon's Ode XXX., transl. by Eliz. Carter. —— V. in eius Poems on several Occasions. 3 ed. (Ld.) p. 8.

1776, 4. Some Odes of Anacreon, transl. into engl. verse, by Will Cooke. —— V. eius Poetical Essays on several Occasions. Ld.

1783, 8. The 12. and 1. Ode of Anacreon. —— In: Town and Country Magazin. 1783, *May*, p. 270, *Juny*, p. 328.

1786, 8. Anacreon's Dove; transl. by Johnson. —— *Ib.* 1786, *April*, p. 214.

1792, 8. Anacreon's Ode IX., transl. by Sm. Johnson. —— V. eius: Works. Ld.) Vol. 1. p. 159.

1793, 8. Translations from Anacreon; by W. Preston. —— In eius Poetical Works. (Dbl.) Vol 1.

F. hispanicarum.

1710, 8. Las Poesias de Anacreon, traduc. per Estevan Manuel de Villegas. —— Insertae in Parnaso Español. (Mdr.) T. II. p. 67—121. Rep. 1717 sq.

1717, — 1774, 4. —— V. in: Las Eroticas. V. 1710.

1795, 4. Obras de Anacréonte, traducidas del Griego en verso castellano, por D. Josef y D. Bernabe Canga Argüelles. Madrid, en la imprenta de Sancha. —— 6 nun num. *ff.*, et 90 pp. 6 *rs.*

1796, 8. Poesias de Anacreon, trad. del griego por Jose Ant. Conde; y son todas las Odas y Epigrammas, reconocidas por suyos; prec. á la Traduccion la Vida del Autor y se han puesto á continuacion de las Odas algunas Piezas de nuestros mejores Poetas liricos que pueden parecer con honor en competencia del Griego. Madrid.

G. belgicarum.

1725, 8. — door Gh. Kempher. te Alkmaar.

H. polonicarum.

1772, 4. et 8. Anacreon poëta Grecki. Przez Adama Naruszewicza. w Warszawie, Groell. —— Iam antea, a. 1585, singulas odas in sermonem polonicum convertit *Joh. Kochanowski*, ut *Felix Bentkowski* in sua Historia Litteraria Poloniae (Warsov. et Wilua, Zawadzki. 1814, 8. Voll. XI.) Vol. 1. p. 267 notavit.

I. ungaricarum.

1785, 8. Anacreon, á Magyar, mallyet egyessen. Görög nyelböl forditott de Zechenter. Prágáb. —— 77 pp. V. ephem. univ. litter. 1798, Add. no. 165.

1805, 8. A Tejusi Anacreon. ford. Görögböl Edes Gergely. Vátzon. —— Sie huius versionis notitiam exhibet *Jan-*

kowich Miklos in Sallustii sua editione (Budae, 1812, 8) T. I. p. 66.

K. suecicarum.

1787, 8. — Stokholm. — Auctor huius versionis Anacreonticorum, cum *Sapphonis*, *Bionis* et *Moschi* poematibus, est *G. Paykull*.

1826, 8 mai. Anakreons Sänger. Ofwersatta of Axel Gabriel Sjöström. Åbo, 1826, Tryckta hos J. C. Frenckell & Son. — 4 *ff.* 73 pp. Praemissa est in illis praefixis *ff.* poetice conscripta dedicatio interpretis superscripta: Till Presidenten, Generul-Majoren, vice Cnocellern, och Commendeoreu med Stora Kurset af Kongl. Swenska Swärds-Orden, Herr Grefwe Johan Fredric Aminoff. Prodiit in III partibus, tanquam programmata academica, sub singulis titulis sic conceptis: Anacreon Svethice Redditus Quem Venia Ampliss. Facult. Philos. P. P. Mag. Axelius Gabr. Sjöström et I. F. Lindberg. *etc.* Aboae, typis Frenckellianis.

L. neograecarum.

1821, 12. Der neue griechische Anakreon, Ὁ Νέος Ἑλληνικὸς Ἀνακρέων. Ins Teutsche übersetzt von A. E. Pappa. Ἐν Βιέννῃ 1821. Ἐκ τῆς Τυπογραφίας τοῦ Δημητρίου Δαβιδοβικῆ. — XXIII, 237 pp. 9 *Gr.* Versio germanica est sermone soluto composita.

III. *Illustrantia Anacreontem scripta.*

( ) Obss. in Anacreontem. — In Miscellan. Obss. (Amst., 1733, 8.) Vol. II. T. I. p. 4 sqq.

( ) The Life of Anacreon. — *V.* in: The present state of the Republick of Lettres. (1735, 8.) Vol. XVI. m. Nov. p. 360 sqq.

(*M. K.*) On the lyrical Metres of Anacreon. — In *Class. Jour.* no. V. p. 31—60; VII. p. 169—209; VIII. p. 280—301. Germanice convertit *C. G. A. Erfurdt* in Königsberger Archiv, (Königsb., Nicolovius. 1812, 8.) Vol. I. no. XXIV. p. 483—525.

Ios. *Addison*: Life of Anacreon. — *V.* in eiusd. versione anglica Anacreontis, et inserta est in: The present State of the Republick of Lettres, Vol. XVI. Nov. (1735) p. 360—363.

G. *d'Arnaud*: Animadv. in Anacreontem. — *V.* in eiusd. Animadv. critt. in Scriptores Graecos. (Harlingae 1728, 8.) p. 1—48.

F. Gli. *Barth*: Stricturae aliquot animadversionum ad Anacreontem. Progr. Nmb., typis Prüferi. 1777, 4. — Contra *Fischerum* genuitatem plurimarum odarum defendit.

Thd. *Benfey*: Obss. ad Anacreontis fragmenta genuina scripsit. Gtt., 1829, 8. — 24 pp.

Rch. *Bentley*: Epistola ad Fr. Gaçon. — In *Rich. Bentleii* et Doctorum Virorum Epistolis *etc.* Ox., 1807, 4., et *Lps.*, *F. Fleischer*, 1825, 8 mai. Alter locus emendatur, alter autem explicatur.

A. Ch. *Borheck*: Klosterbergische Vorlesungen üb. anacreont. Lieder. 9 Stücke. Mgdb. 1778—1781. — 14 *Gr.* Optima subsidia, sed non satis diligenter adhibuit *Borheck*. Nonnulla quoque *v.* in eiusdem: Magazin f. d. Erklär. d. Griech. u. Römer. Vol. I. (Nrbg., 1784.)

Lamb. *Bos*: Animadvv. ad Anacreontem. — *V.* in eius Animadversionibus ad scriptores quosd. Graecos. (Franekerae, 1715, 8.) p. 75—85.

J. Dr. *Büchling*: Erklär. Anmerkk. zu Anakreons Liedern, nebst d. vorzüglichsten Nachahmungen u. Uebzz. derselben. Lpz., 1803, 8.

H. Fynes *Clinton*: On the Anacreon. — *V.* in eius Fastis Atticis. (Ox., 1824, 4.; 1827, 4., et latine *Lps.*, 1830, 4.)

L. Ch. *Crellii* Diss. de eo, quod in Anacreonte venustum et delicatum est. Lps., 1706, 4.

(*David*:) Anacréon vengé, ou Lettres au sujet de la nouvelle traduction d'Anacréon, annoncée dans l'Année Littéraire de Fréron. Criticopolis (*Paris*). 1755, 1757, 12. — Sic hunc titulum exhibet *Barbier* in Dictionnaire des Ouvrages anonymes et pseudonymes. (P., 1806, 8.) T. I. p. 22.

I. F. *Degen*: Ueber d. Philosophie des Anakreon; e. Versuch. Erl., Palm, 1779, 8. — 3 *Gr.*

F. Dr. *Gräter*: Zwei anakreont. Lieder, zergliedert u. beurtheilt. Eine Vorles. Lpz., Gräff. (*nunc* Wienbrack) 1790, 8. — 45 pp. 3 *Gr.* Adiectus est contextus graecus et ad verbum facta versio duarum odarum. Conf. ephem. univ. litter. 1793, I. 183 et 184.

— —: Prolusio I. in editionem Anacreontis, lyrici redivivi, aesthetico-criticam. Ulmae. 1804, 4. — Progr. scholast., ut seqq.

— —: Anacreontis, lyrici redivivi, h. e. in strophas distincti Spec. I. Cum prolusione II. in editionem vatis Teii aesthetico-criticam. Ulmae. 1818, 4. —— 12 pp.

— —: Anacreontis Lyrici h. e. in strophas distincti Spec. II. Cum prolusione tertia in editionem eiusd. aesthetico-criticam. Ulm. 1823, 4. —— In Strophas esse constituenda poemata Anacreontis, in spec. I. exposuit, ideoque 25 exempla, quorum 15 nullo mutato, in reliquis autem explosit singulos versus, sic restituit. Spec. II. continet quoque: Supplementa ad sectionem I. et II; Sectio III.: Imitatores Anacreontis veteres *etc.*

H. Adf. *Grimm*: Ueber einige Oden des Anakreon. St. I. Duisb., 1778, 4.

I. Ch. *Henrici*: Charientismum Anacr. ad Demetrii Phalerei Disciplinam expendit. Progr. Vtb., Charisius. 1791, 4. —— 24 pp.

F. *Jacobs*: De Anacreonte, eiusque epigrammatibus. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam Graecam, Vol. III. P. III. sive tutius operis Vol. XIII. p. 842 sq.

John *Jortin*: Critical Remarks on Anacreon. —— *V.* eiusd. Tracts philological, critical and miscellaneous. (Ld., 1790, 8.) Vol. II. p. 47—49.

Levesque: Notice et variantes du Manuscrit de la Bibliothèque nationale dit l'Anacréon du Vatican. —— *V.* in Notices et Extraits des Mss., T. V. p. 465 — 489. Codex matus iam a *Spaletti* editus extat aeri incisus et typis exscriptus; *Levesquii* collatio autem est accuratior. *V.* 1. AA. An) 1787.

J. Ksp. *Manso*: Ueber Anakreon u. dess. Schriften. —— In eiusd. Additamentis ad *Sulzeri* Theuriam bonarum artium, Vol. VI. fasc. 2. p. 343 sqq.

E. At. *Moebius*: Tentamen crit. novae editionis Anacreonticorum. Susati, in off. Flossii. 1807, 8. —— 64 pp.

And. *Mustoxidi*: Vita di Anacreonte. Vt., 1817, 8.

Mth. *Norberg*: Disp. de vita Anacreontis. Lund. 1801, 8.

Halt *Okes*: On the iambic metre used by Anacreon. —— In *Class. Journ.* no. IX. p. 174 — 177.

Ios. *Patringnani*: Anacreonte christiano, di presepio di Christo. Flr., 1712, 12.

Pt. *Hofman-Peerlkamp*: Obss. Anacreonticae. —— *V.* in Actis novis litterar. soc. Rh.-Traject. (1821, 8.) Vol. I. p. 121 — 123.

(I. Glo. *Schneider*:) Anmerkk. über d. Anacreon. Lpz., Crusius. 1770, 8. —— LXIV, 364 pp. 16 *Gr.*

I. Glo. *Schwabe*: Animadvv. critt. in Anacreontis Carmina. Vinariae, ex offic. Glüssingi. 1778, 4. —— 8 pp. Excerptae aliorum interpretum, inprimis *Fischeri* notae exhibentur.

— —: Erläuterungen über Anakreon. *Progrr. III. Ib.*, 1781, 1782, 1783, 4. —— Notae criticae et aestheticae.

Fr. *Sévin*: Corrections sur quelques endroits d'Anacréon. (Ode 4. 9. 23.) —— *V.* in Memoires de l'Acad. des Inserr. T. III. hist. p. 130 sqq., *ed.*-8, T. II. hist. p. 207 sqq., et germanice *Gottschedii* versione, T. II. p. 159 sqq.; T. XI. p. 29 sqq.

F. *Snedorf*: De hymnis Anacreontis. —— In eiusd. libro: De Hymnis veterum Graecorum (Hfn., 1786, 8.) p. 36 sq.

J. *Tranér*: Graecorum Poetarum in Anacreontem Teium Elogia. *Progr. univ.* Upsal. 1824, 8.

D. H. *Urquhart*: A dissertation on the Odes of Anacreon. Ld., Cadell. 1790, 8. —— 2 *sh.*

Ed. Rv. *Vargas*: Saggio sull' Anacreontica greca. Roma. 1797, 16. —— Rep. in eiusd.: Opere italiane. (Turin. 1797, 8., III. Voll.)

Ch. Glo. *Willisch*: De Charientismo Anacreontis ad Demetrii Phalerei doctrinam, Disp. Lps., 1706, 4. —— Non satis diligens scriptum.

A. F. *Wolper*: Commentatio de antiquitate carminum Anacreonticorum. Lps., Hartmann (*nunc* Lehnhold) 1825, 8. —— Defendit genuitatem Anacreunticorum carminum, impugnans omnia dubia, quae contra singula carmina prolata sunt; proposuitque regulas, quibus antiquitas singularum odarum cognosci potest. Praeterea de Anacreontis metris agit. *V.* quoque *Demosthenes*. 111.

J. C. *Zeunii* Animadvv. in Anacreontem, Platonem et Xenophontem. Lps., (*Brl.*, *Auc.*) 1775, 8. —— 8 *Gr.*

ANALECTA.

1688, 4. Analecta Graeca, seu varia opuscula Graeca hactenus non edita, ex Mss. codd. eruerunt, latine verterunt, et notis illustraverunt Monachi Benedictini Congregationis S. Mauri. Paris., ap. viduam Edmundi Martini. —— Edi-

dit haec anecdota *Montefalconius.* Contineotor praeter noooolla ecclesiastica Excerpta: *Excerpta ex Heronis Geometria; Rationarium Imperatoris Augusti et Alexidis I. Comneni.*

I. *Editiones textus.*

1772 — 1776, 8. Analecta Veterum Poetarum Graecorum. Editore Rich. Fr. Ph. Brunck. Arg. *Voll.* III. —— 1 *f.*, XXXIV, 506; 1 *f.* 530 pp.; 1 *f.* 334 pp., et Notae 319 pp. 7 *Th.* 12 *Gr.* Hac in collectione *Brunck* illa minora poemata, partim quae *Meleagri*, *Tyrii*, *Philippi* Thessalonicensis, *Constantini* Cephalae, *Maximi* Planudis aliorumque anthologiae continent, partim quae nolla illarum continebat collectio, conlooxit. Attameo quaedam, v. c. *Euphorionis*, *Philetae*, *Theognidis*, *Hermesianactis*, *Solonis*, *Callimachi* et *Phanoclis* immerito soot omissa. Quae hic continentur aotem, suot *Tom. I.* Meleager, p. 1 — 38; Callinos, p. 39; Archilochius, p. 40 — 47; Tyrtaeus, p. 48 — 53; Sappho, p. 54 — 57; Erinna, p. 58 sq.; Mimnermus, p. 60 — 63; Soloo, p. 64 — 75; Cleobulus, Aesop., Phocylides, p. 76 — 78; Anacreontis odae (84 *hic a Brunckio primum editae*), p. 79 — 119; Simonides, p. 120 — 147; Timocreon, Aeschylus, p. 148; Bacchylides, p. 149 — 153; Timoo, p. 153; Scolia, p. 154 — 160; Ion Chius, p. 161 sq.; Empedocles, Sophocles, p. 163; Euenos, p. 164 — 167; Antimachus, Simmias Thebanus, Euclides, p. 167 sq.; Platon, p. 169 — 175; Speusippus, Aeschines Rhetor, p. 176; Aristoteles, p. 177 — 183; Theocritos, Philiscos, Choerilus, Agidus, p. 184 sq.; Crates p. 186 sqq.; Aeschrion, Philetas, p. 189; Mnasalcas, p. 190 — 193; Nosides, p. 194 sqq.; Anytes, p. 197 — 201; Myrus, Menander, p. 202 sq.; Simmias Rhodius, p. 204 — 210; Asclepiades, p. 211 — 219; Leonidas, p. 220 — 247; Nicias, p. 248 sq.; Diotimus, p. 250 sqq.; Aratos, p. 253; Hegesippus; p. 254 sq.; Euphorion, Phaennus, p. 256 sq.; Pamphilus, Pancratus, p. 258 sq.; Antagoras, p. 260; Phaidimos, Hermodurus, p. 261 sq.; Theocritus, p. 263 — 382; Moschus, p. 383 — 393; Moschus, p. 394 — 411; Dosiades, p. 412 sq.; Phanocles, p. 414 sq.; Nicaenetus, p. 416 sq.; Alexander Aetolus, p. 418 sqq.; Phalaecus, p. 421 sq.; Callimachos, p. 423 — 475; Menecrates, Eratosthenes; p. 476 — 478; Rhianus, p. 479 — 482; Hedylus, Samius, p. 483 sqq.; Alcaeus, p. 486 — 492; Philippus, p. 492; Dioscurides, p. 493 — 503; Sosipater, Tymnens, p. 504 sqq. — *Tom. II.* Polystratos, Nicander, Crates Grammaticus, Callias, p. 1 — 3; Perses, p. 4 sq.; Antipater Sidonius, p. 6 — 37; Damagetas, p. 38 sqq.; Theodoridas, p. 41 — 45; Posidippus, p. 46 — 51; Phanias, p. 52 sqq.; Chaeremun, Demodocus, Hippias, Euripides, Archelaus, Philoxenos, Doridus, Xenocrates, Parrhasius, Philemon, Zenodotus Ephesius, Arcesilaus, Durios, Archimedes, Demetrius, Herodicus, Ptolemaeus, p. 55 — 66; Timon Phliasius, p. 67 — 78 Zenodotus, Artemo, p. 78 sq.; Diodorus Zonas, p. 80 — 82; Philodemus, p. 83 — 91; Archias, p. 92 — 101; Tullius Laurea, p. 102 sq.; Scythinos, Pompejus jun., Aelios Gallus, Myrinus, Aristocles, Piso, p. 104 — 108; Antipater Thessalon., p. 109 — 127; Boëthius, Alpheus, p. 127 — 131; Apollonidas Smyrnaeus, p. 132 — 139; Crinagoras, p. 140 — 153; Bianoros Bythinus, p. 154 — 159; Germanicus Caesar, p. 159; Lollius Bassos, p. 160 — 163, Thallus, p. 164 sq.; Cn. Lentulus Gaetulicus, p. 166 sqq.; Antiphilus, p. 169 — 181; Diocles, Pulemon, p. 182 sqq.; Diodorus Sardianus, p. 185 — 189; Aceratus, p. 189; Leonidas Alexandrinus, p. 190 — 199; Capito, p. 199; Cornel. Longinus, p. 200; Parmenio, p. 201 — 203; Antiphanes, p. 204 sqq.; Automedun, p. 207 — 210; Philippus Thessal., p. 211 — 235; Thucydides, Cointus, Antonius, Munatius, Addaeus, Antigonus Carystius, Pythea, p. 236 — 244; Matroo, p. 245 — 250; Theaetetos, Hermocreon, Dionysius, Xenocrates, Xenocritus, Athenaeus, Ariston, Thymocles, Damostratus, Diophanes, Aristodicus, Democritus, Heraclides, Statilius Flaccus, Mucius Scaevola, Trajanus, p. 251 — 265; M. Argentarius, p. 266 — 274; Aemilianus, p. 275; Satyrius Thyllius, p. 276 sqq.; Glycon, p. 278; Tullius Geminus, p. 279 — 281; Cyllenius, p. 282; Apollinarius, Nicomachos, p. 283; Antistius, p. 284; Hadrianus, p. 285 sq.; Polyaenus, Euodus, Pinytus, p. 287 sq.; Orestes, p. 289 — 291; Serapio, p. 291; Mesomedes, p. 292 sq.; Pisander, Callicter, p. 294; Erycius, Asinius Quadratus, p. 294 — 299; Herodes Atticus, p. 300 sq.; Marcellus, p. 302 sqq.; Sabinus, Magnus, Antiochus, p. 304 sq.; Epigonos, Heliodorus, Etruscus, Diophantus, Admetus, p. 306 sqq.; Lucian., p. 308 — 316; Lucillius, p. 317 — 343; Nestor, p. 344; Cerealis, p. 345; Phronto, Numenius, p. 346; Glauco, p. 347 sqq.; Nicarchus, p. 349 — 358; Apollonius Grammaticus, p. 358; Strato, p. 359 — 381; Nicomedes, p. 382 — 384; Ammian., p. 385 — 389; Andronicos, p. 399;

Philostratos, Zelotus, Carphyllides, Philo, Zenobios, Eupithius, Oenomaus, Iulianus, Libanius, Themistius, Panteleus, Theon, p. 400 — 405; Palladas, p. 406 — 438; Helladius, p. 438; Pullianus, p. 439 sq.; Gauradas, p. 440; Proclus, p. 441 — 446; Marinus, p. 446; Claudianus, p. 447 sq.; Ammonius, p. 448; Synesius Philosophus, p. 449; Troilus, Theodoret, Theoschia, Ablabius, Tryphon, p. 450 sq.; Zosimus, p. 452 sq.; Eugenes, p. 453; Cyrus, p. 454 sq.; Christodorus, p. 456 — 472. Isidorus Aegeates, p. 473 sq.; Isidorus Scholasticus, p. 474; Damascius, Cointus s. Quintus Smyrnaeos, Metrodorus, p. 475 sq.; Problemata (44) arithmetica Metrodori, p. 477 — 489; Asclepiodotus, Rufus, Cyrillus, Diogenes Episcopos, p. 490 — 492; Iulianus Aegyptius, p. 493 — 510; Marianus, p. 511 — 513; Theaetetos Scholasticus, p. 514 — 521; Mimnermus, p. 522; Phocylides, p. 522; Aeschylus, p. 523; Pindarus, p. 523; Philetas, p. 523 sq.; Simmias Rhodius, p. 525; Phalaecus, p. 525; Rhianus, p. 526; Hedylus, p. 526 sq.; Seleucus, p. 527; Antipater Sidonius p. 527 sq.; Posidippus, p. 528; Archias, p. 528; Dionysius, p. 529; Marcos Argentarius, p. 529; Callicteros, p. 529. — *Tom. III. Ορφεως περι σεισμων*, p. 1 sqq.; Theon, p. 4 sq.; Secundus, p. 5 sq.; Theodorus, p. 6; Gabriel, p. 7; Eutolmios, p. 8; Iulianus Antecessor, p. 9; Irinaeos, p. 10; Synesius Scholasticos; Ioannes Barbucallus, p. 11 — 14; Nilus, p. 14; Cometas, p. 15 sq.; *εἰς στηλας ἀθλητων*, p. 17 — 32; Agathias, p. 33 — 68; Damocharis, p. 69 sq.; Paulos Silentiarius, p. 71 — 102; Leontius, p. 103 — 108; Arabios, p. 109 sq.; Macedonius, p. 111 — 122; Eratosthenes Scholasticos, p. 123; Michael Grammaticus, p. 124; Thomas Patricius, p. 124; Thomas Scholasticus, p. 125; Sophronius, p. 125 sq.; Monachos, p. 127; Michael Psellus, p. 127; Leo Philosophus, p. 128 — 131; Theaetetus, p. 131; *Γας Βυζαντιακα αναθηματα*, p. 132 — 140; *Συμμικτα ἠρωικα ἀδεσποτα*, p. 142 — 150; *Επιγραμματα ἀδεσποτα*, p. 151 — 317; *Αινιγματα*, p. 318 — 326; Arion, p. 327 sq.; Panyasis, p. 328 sq.; Philiadas, p. 329; Astydamas, p. 329; Hippo, p. 330; Archelaus, Daphitas, p. 330; Damagetas, Diodorus Zonas, Antiphanes, Automedon, p. 331 sq.; Cointus s. Quintus Maecius, Iolianos, Palladas, Macedonius, p. 332 sqq.; *Αδεσποτα*, p. 333 sq. Textus non satis diligenter est constitutus, ut ipse *Brunckius* hinc et illinc profitetur; Conf. quoque (*Wyttenbachii*) Bibl. crit. (Amst., 1777, 8.) Vol. I. P. II. p. 20 — 42; Neue philolog. Bibliothek, Vol. IV. P. I. p. 53 — 93. Impensis auctoris est impressum totum opus, nonnulla exx. *in-4*, et tria membranacea extant. Novo titulo est ornatum a. 1785. *F. Jacobsius* curavit novam auctiorem emendatioremque editionem s. tit. *Anthologia*, ubi *v.*

II. *Editiones versionum.*

1799, 8. Attische Analekten. —— *V.* in *Wielandii* Attisch. Museum, Vol. IV. P. II. p. 53 — 82. Metrice sunt fragmenta poetarum, *Simonidis* Cei, *Antipatris*, *Sidonii*, *Theognidis*, *Callimachi* et aliorum versa. A p. 83 ad 98 notae sequuntur.

III. *Illustrantia Analecta scripta.*

( ): Variae lectt. in Anthologiam e Codice Giessensi. —— *V.* in Bibl. philol. Vol. III. p. 4 — 73; continuantur in Nuva Bibl. philol. et crit. Vol. I. fasc. I. p. 91 sqq., fasc. II. p. 193 sqq. Codex cum *Brunckii* Analectis collatus est.

A. G. *Lange*: Aenigmaticus lusus explicatus. —— In eiusdem Silvis Porteus., insertis in Actis Philologurum Monacensium. (Monachii, 1820, 8.) T. III. fasc. I. p. 52 sq. Spectat ad Analecta T. III. p. 325, XXVIII.

C. *Lrvezow*: Ueber d. 57. Epigr. des Philippus v. Thessal., verglichen m. Epigr. 1. von Secundus (*Brunckii* Anal. T. II. p. 227; T. III. p. 5; Anthol. T. IV. p. 19 et 24). —— *V.* in *Boettigeri* Amalthea, Vol. I. p. 182.

I. Glo. *Schneider*: Notitia quorundam Poetarum Epigrammatographorum, quorum Nomina et Fragmenta in Analectis Brunckianis extant. —— *V.* eiusd. Analecta eritt. in Scriptores vett. graecos et lat. Fasc. I. Sect. I. Trj. ad Viadrum, 1777, 8. Sunt ad *Brunckii* Analecta Additamenta.

ANASTASIUS Antiochenus.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 332 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 595 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) In adnuntiationem b. Mariae sermones II.

aa) duo coniunctim editi.

1619, 4. *Του ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Ἀρχιεπισκοπου Ἀντιοχειας, εἰς τον εὐαγγελισμον της παν-*

χραντου και θεοτοκου Μαριας, λογοι β'. Graece edidit I. Meursius. —— In Variis divinis (LB.) p. 17—38. Repet. *v.* 1746.

1648, f. — graece et latine. —— *V.* in *Fr. Combefisii* Auctario nuvo (Paris.), T. I. p. 850 — 866. Ex editione priore expressa est.

1746, fol. m. —— *V.* in *Meursii* Opp. (Flr.) T. VIII. p. 683 sqq. *V.* 1619.

bb) *posterior editus.*

1710, 8 mai. *Ἀναστασιου ἀντιοχενου λογος β' εἰς τον εὐαγγελισμον.* Graece. —— *V.* in *Patusae* Encyclopaedia philol., T. II. (Venetiis.) p. 338 sqq.

2) In transfigurationem Iesu Christi sermo.

1648, f. *Του ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων Ἀναστασιου ἀρχιεπισκοπου Ἀντιοχειας, λογος εἰς την μεταμορφωσιν του Κυριου ἡμων Ἰησου Χριστου.* Sancti Patris nostri Anastasij Archiepiscopi Antiocheni, Sermo in Transfigurationem Domini nostri Iesu Christi. Graece et latine. —— *V.* in *Fr. Combefisii* Auctario novo (Paris.), T. I. p. 866—882. Extrema parte est mutila, quae in *Fabricii* Bibl. gr. suppletur.

3) Compendiaria orthodoxae fidei expositio.

1570, 8. *Αναστασιου ἐκθεσις συντομος της ορθοδοξου πιστεως.* Graece et latine edidit Thd. Beza. —— *V.* infra Athanasios *Alexand. I. Bb.*, ib. p. 425 —431.

4) De sanctis tribus quadragesimis.

1686, 4. *ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΟΥ Σιναϊτου πατριαρχου Θεουπολεως μεγαλης Ἀντιοχειας, περι των ἁγιων τριων τεσσαρακοστων, ποθεν παρελαβομεν φυλαττειν αὐτας, και ὁτι οἱ ταυτας παραβαινοντες παρανομουσιν.* Graece et latine edidit I. Bpt. Cotelerius. —— Inter eiusdem Monumenta Ecclesiae Graecae, (Paris.) T. III. p. 425—431. Codice msto regio Paris. usus est.

II. *Editiones versionum.*

1) De orthodoxa fide sermones quinque.

1557, 8. Theodori, Presbyteri Antiocheni, isagoge in V libellos Anastasii; et Anastasii, Patriarchae Antiocheni, libelli V. Latinè, ex interpretatione Godefridi Tilmanni. Parisiis, Iacob. Kerver. —— Haec versio est in bibliothecis patrum Parisiensibus iterata. Hi sermones adhuc Latine tantum editi exstant.

1616, 4. — orationes quinque, latine interprete Fr. Turriano, evulgavit Petrus Stenartius. —— *V.* eiusdem Auctarium Lectionum antiquarum Henr. Canisii. (Ingolst.) p. 460 — 516. Alia est ac antea commemorata versio, iterataque in reliquis editionibus.

1618, f. — latine, per Fr. Turrianum. —— *V.* in Bibl. PP. (Colon.) T. VI. p. 1 sqq.

1677, f. —— In Bibl. max. veterum PP. (Lgd.) T. IX. p. 923 sqq.

1725, f. Anastasii, Patriarchae Antiocheni, Orationes quinque, Nempe: I. De SS. Trinitate. II. De Incircumscripto. III. De Incarnatione Christi. IV. De Passione et inpassibilitate Christi. V. De Resurrectione. Latine interprete Fr. Turriano. —— *V.* Thesaurum Monumentorum Ecclesiasticorum et Historicorum sive Hen. Canisii Lectiones antiquas *etc.*, quas iterum edidit Iac. Basnage. (Atv., apud Wetstenios.) T. I. p. 429—464.

2) In adnuntiationem b. Mariae sermones II.

1662, f. —— *V.* in Bibl. concionatoria Fr. Combefisii. (Paris.) T. VI.

1677, f. — latine. —— *V.* io Bibl. PP. (Lgd.) T. IX. p. 939 sqq.

3) In transfigurationem Iesu Christi sermo.

1662, f. — latine. —— *V.* In Bibl. concionatoria Fr. Combefisii (Lgd.) T. III.

1677, f. —— *V.* in Bibl. PP. (Lgd.) T. IX. p. 941 sqq.

4) Compendiaria orthodoxae fidei expositio.

1613, 8. — curante I. Fechte. Helmst.

1677, f. — latine. —— *V.* in Bibl. PP. (Lgd.) T. XI. p. 1045 sqq.

III. *Illustrantia Anastasium scripta.*

Iac. *Basnagii* Observatio de duplici Anastasio, Antiocheno et Sinaita. ——

V. eiusdem editionem Lectionum antiquar. Canisii, T. I. p. 433.

Casim. *Oudini* Dissertatio de Anastasio, Episcopo Antiocheno, et Sinaita, nominis quarto, eiusque operibus impressis et manuscriptis. —— *V.* in eiusdem Commentario de Scriptor. Eccles., T. II. (ed. Lips., 1722, f.) p. 544—583.

ANASTASIUS Caesareensis.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 339; *ed. n.* T. X. p. 606 sq.

1686, 4. Anastasii Episcopi Caesareae Palaestinae, De jejunio gloriosissimae Deiparae, quodque servandum sit ut legitimum. Graece et latine, cum notis edidit I. Bapt. Cotelerius. —— *V.* inter eiusdem Monumenta Ecclesiae Graecae (Paris.) T. III. p. 432—439, et p. 650.

ANASTASIUS Sinaita.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 312 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 571 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Dux vitae.

1606, 4. Anastasii Sinaitae, Patriarchae Antiocheni, Ὁδηγός, seu dux viae adversùs Acephalos, nunc primùm ex Bibliotheca Reip. Augustanae, Graecè & Latinè editus, studio & opera Iac. Gretseri, S. I. Accesserunt Theodori, Episcopi Cariae, opuscula XLII, contra varios infideles Nestorianos, Judaeos & Mahometanos, ex bibliotheca Bavariae Ducis Maximiliani, Graecè & Latinè edita studio & opera Francisci Turriani, & ejusdem Iacobi Gretseri. Ingolstadii ex typograph. Adam Sartorii. —— *Gretserus* unico tamen codice msto usus, et in textu emendanda et melius digerendâ reliquit. Rep. est a. 1740. Alii, ut *Cave*, *Weismann*, atque *Moshemius*, hoc opusculum Anastasio patriarchae Antiocheno, alii ut *Natal. Alexander*, *Iac. Basnage*, *Walch*, qui omnes in *Fabricii* B. Gr. l. c. laudantur, Anastasio, monacho Sinaitae vindicant.

1740, f. — graece et latine, ex rec. Iac. Gretseri. —— *V.* in eiusdem Opp. (Ratisb.) T. XIV. P. II. p. 1—160.

2) Quaestiones et responsiones CLIV.

1617, 4. S. Anastasii Sinaïtae, Patriarchae Antiocheni, quaestiones & responsiones de variis argumentis CLIV nunc primum Graecè & Latinè editae cura Iacobi Gretseri, S. I. accesserunt S. Gregorii Nysseni orationes III, & Leonis Imperatoris homiliae IX in varia Christi mysteria, nunc primùm in lucem Graecè & Latinè editae studio ejusdem Iacobi Gretseri. Ingolstadii, ex typographia Ederiana. —— De genuino auctore dubitatur. Rep. 1740.

1740, f. Anastasii, Sinaitae, Quaestiones et Responsiones de variis argumentis, nunc primum Graece et Latine cum insigni auctario publicatae, cura Iac. Gretseri. —— *V.* in *Iac. Gretseri* Opp. (Ratisb.) T. XIV. P. II. p. 161—446.

3) Anagogicarum contemplationum in hexaemeron liber XII.

1682, 4. S. Anastasii Sinaitae, liber XII. hactenus desideratus anagogicarum contemplationum in hexaemeron, Graecè & Latinè, ex interpretatione Andreae Dacerii; cui praemissa est expostulatio de S. Iohannis Chrysostomi epistola ad Caesarium Monachum, adversus Apollinarii haeresin, à Parisiensibus aliquot Theologis non ita pridem suppressa. Londini, Typis M. Clark; impensis Roberti Littlebury. —— Non consentiunt, utrum huic Anastasio, an alii hoc opusculum sit tribuendum.

4) Orationes duae.

aa) *duae coniunctim editae.*

1602, 4. Anastasii Sinaitae orationes duae: I. de sacra synaxi, et de non iudicando, deque oblivione iniuriarum, II. oratio in psalmum sextum. Graece, altera cum versione Philippi Suenenzelii, altera cum versione Achillis Statii edidit H. Canisius. —— *V.* in eiusdem Lectionibus Antiquar., T. III. p. 60 sqq. Hac in editione prior tantum homiliarum in psalmum VI. edita extat. Orationem de sacra synaxi ex codice msto Bavarico *Canisius* edidit.

1648, f. Anastasii, Sinaitae, orationes duae, de sacra Synaxi et in Psalmum sextum, Graece cum versione Latina et notis Franc. Combefisii. —— *V.* eiusdem Auctarium novum Bibliothecae PP. Graecolat., T. I. (Paris.) col. 882—994. Posteriorem orationum e cod. msto regis Christianissimi eruit. In psalmum sextum

sunt duae homiliae, et hic editae. *Fr. Combefisius* denuo ad codices mstos Paris. orationem de sacra synaxi emendatam edidit. Rep. 1725.

1725, f. Anastasii Sinaitae orationes duae, I. De sacra Synaxi, et de non iudicando, deque oblivione iniuriarum. II. Oratio sive explicatio in sextum Davidis Psalmum. Omnia ex m. s. edita ab Henrico Canisio Novimago. (*Graece et latine ex editione Combefisii.*) — *V.* Thesaurum Monumentorum Ecclesiasticorum et Historicorum sive Henr. Canisii Lectiones antiquas *etc.*, quas iterum edidit Iac. Basnage. (Alv., apud Wetstenios.) T. I. p. 465—511.

1740, f. Anastasii Sinaitae oratio de sacra Synaxi, Graece et Latine. — *V.* in *Iac. Gretseri* Opp. (Ratisbon.) T. XIV. p. 449—460.

5) De hominis creatione homiliae III.

aa) *duae priores coniunctim editae.*

1596, 8. (Gregorii *Nysseni*) Opus de hominis creatione. Graece cum versione Frontonis Ducaei. Ingolstadii. — Alii Gregorium, alii autem Anastasium, maiori iore, ut videtur, auctorem huius libelli habent.

1615, f. Anastasii Sinaitae liber de hominis creatione Deo ad imaginem et similitudinem suam, graece cum versione latina et notis Frontonis Ducaei. — Cum Gregorii *Nysseni* Opp. (Paris.) p. 854 — 866. Hic sub *Gregorii* Nyss. nomine prodiit.

1618, 4. Anastasii, Presbyteri in Sina monte, Liber de hominis creatione a Deo ad imaginem et similitudinem suam, Graece et Latine, I. Tarino interprete. — *V.* cum Origenis Philocalia (Paris) p. 559—608. Secunda homilia hic tanquam primae pars exhibetur.

1638, f. — graece cum versione latina Front. Ducaei. — Cum Gregorii *Nysseni* Opp. (Paris.) T. II. p. 22 sqq.

bb) *homilia III.*

1762, f. Anastasii homilia tertia de hominis creatione. Graece nunc primum cum versione lat. Dominici Straticon. edidit Ang. Mar. Bandini. — *V.* eiusdem Catalogum codicum ms. graec. bibl. Laurent. (Flr.) T. I. p. 299—312.

6) Homilia in eos, qui in domino obdormiuerunt.

1774, 4. Ἀναστασίου ὁμιλία εἰς τοὺς κοιμηθέντας ἐν Κυρίῳ. Graece primus e cod. msto Mosquensi edidit Ch. F. Matthaei. — *V.* in Glossariis et Anecdotis ab eo editis. (Mosq.) Vol. I. p. 51 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1) Dux vitae.

1618, f. Anastasii dux vitae, latine per Iac. Gretserum. — *V.* in Bibl. PP. (Colon.) T. VI.

1677, f. — latine Iac. Gretsero interprete. — *V.* in Bibl. PP. (Lgd.) T. IX. p. 808—857.

2) Quaestiones et responsiones CLIV.

1618, f. Anastasii Sinaitae Quaestiones et Responsiones CLIV de variis argumentis, ex interpretatione lat. Iac. Gretseri. — *V.* in Bibl. PP. (Colon.) T. VI. p. 1 sqq.

1677, f. — latine ex versione Iac. Gretseri. — *V.* in Bibl. PP. (Lgd.) T. IX. p. 956—1044.

3) Anagogicarum contemplationum in hexaemeron libri XI.

1579, f. — latine, anonymo interprete. — *V.* in Adpendice Bibl. PP. Paris.

1618, f. — latine. — *V.* Bibl. PP. (Colon.) T. VI.

1677, f. — *V.* Bibl. PP. (Lgd.) T. IX. p. 557—922.

4) Orationes duae.

1618, f. Anastasii oratio de S. Synaxi et de non iudicando, et oratio in psalmum VI. Latine. — *V.* in Bibl. PP. (Colon.) T. VI.

1677, f. — latine. — *V.* in Bibl. PP. (Lgd.) T. IX.

III. *Illustrantia Anastasium scripta.*

H. *Moller*: De Anastasio Sinaita. — *V.* in eiusdem Homonymoscopio, Sect. II. cap. 5. §. 3. p. 414—417.

I. G. *Walch*: De Anastasio. — *V.*

eiusdem Historiam haeresiom, germanice scriptam, T. VIII. p. 827 sqq.

ANATOLIUS Alexandrinus.

I. *Textus graecus.*

Fragmenta mathematica.

1793, 4. Ἐκ τῶν Ἀνατολίου διαφορ. Ex apographo Holstenii. —— In *Fabricii* Bibl. Gr. ed. Harles., T. III. p. 462 sqq. Edit. prior, T. II. p. 275—277.

II. *Textus versionis.*

Canon paschalis.

1634, 4. Anatolii Canon paschalis. In lucem e veteri Msto produxit et illustravit Aegidius Buckerius. —— *V.* in eiusd. Doctrina temporum. (Att.) p. 439.

ANATOLIUS Medicus.

1705, 4. Anatolii Fragmentum de Sympathiis et Antipathiis, Graece, cum Latina Versione et Notis I. Rendtorffii. —— In *Fabricii* Bibl. Gr. Vol. IV. p. 295 sqq.

ANAXAGORAS.

Fabr. B. Gr. T. I p. 813 sq.; *ed. n.* T. II. p. 644 sq.

I. *Collectiones fragmentorum.*

1821, 8. Anaxagoras Clazomenius; sive de vita eius atque philosophia Disquisitio histor. philosophica, quam — publ. exam. subiecit J. T. Hemsen. Gtt., (*Vandenhök*) typis Baier. —— VIII, 106 pp. 8 *Gr.* Duabus partibus divisa, in priore diligenter agitur de vita Anaxagorae; in posteriore p. 61 sqq. sunt fragmenta collecta et diiudicata. Quae omnia auctor cum intelligentia rerum fecit.

1827, 8 mai. Anaxagorae Claz. Fragmenta, quae supersunt omnia, collecta commentarioque instructa ab Ed. Schaubach. Accedunt de vita et philosophia Anaxagorae commentationes duae. Lps., Hartmann (nunc Lehnhold). —— VI, 191 pp. 21 *Gr.* Cont. *Beckii* Repert. 1827, P. I. p. 32 sqq.; Annal. Berlin. 1827, no. 79—82; Indd. Gött. 1827, no. 96.

1829, 8. Anaxagorae Clazomenii fragmenta, disposuit et illustravit Wilh. Schorn. —— *V.* infra s. v. Diogenes *Apollon.*

II. *Illustrantia Anaxagoram scripta.*

( ): Sketch of the life, character, and philosophy of Anaxagoras. —— *V.* in *Class. Journ.* no. XXXIII. p. 173—177.

C. Batteux: Conjectures sur le systeme des homéoméries ou parties similaires d'Anaxagore. —— In Memoires de l'Acad. des Inscr. T. XXV. Mém. p. 48 sqq. *V.* quoque *Hissmanni* Magazin f. Gesch. d. Philos., Vol. III. p. 153 sqq., et p. 191 sqq.

Ch. A. *Brandis:* Ueber Anaxagoras, als Physiologen. —— *V.* eius Diss. inscr.: Bemerkk. über die Reihenfolge der Ionischen Physiologen *etc.*, insertam Museo Rhenano, 1829, I. p. 117 sqq.

F. A. *Carus:* Progr. De Anaxagorae Theologiae fontibus. Lps., Barth. 1797, 4. —— II, 46 pp. Conf. ephem. litter. Ienens. 1799, no. 7. p. 50 sqq.

— —: Ueber Anaxagoras aus Klazomenae u. s. Zeitgeist. —— *V.* in *Fulleborni* Beiträge zur Gesch. der Philos. P. X. (Züllichau, 1799, 8.) no. 8. Duae Dissertatt. in eiusd.: Ideen zur Gesch. der Philos. p. 393 sqq., et p. 689 sqq.

H. Fynes *Clinton:* On Anaxagoras. —— In eiusd. Fastis Hellenicis. (Ox., 1824, 4.; *ib.* 1827, 4.; et latine *Lps.*, 1830, 4.)

Ger. *Eiler:* Commentatio de Anaxagorae sententia: τὸν νοῦν εἶναι πάντων αἴτιον. Frcf. ad M. 1822, 8.

I. Ph. *Heine:* Vie d'Anaxagore, Philosophe très celebre dans l'école ionique. —— *V.* in Mém. de Berlin de l'acad. Roy. T. VIII. p. 313; germanice in *Hissmanni* Magazin f. Gesch. der Philosophie, T. V. p. 235 sqq.

— —: Des écrits et de la doctrine d'Anaxagore. —— *Ib.* T. IX. p. 355 sqq., et germanice in *Hissmanni* Magazin f. Gesch. d. Philos. T. V. p. 291 sqq.

de Ramsay: Anaxagoras en Système, qui prouve l'immortalité de l'ame par la matière du chaos, qui fait le magnetisme de la terre. Haye, 1778, 8.

H. *Ritter:* Ueb. Anaxagoras. —— *V.* in eiusd. Gesch. der ionisch. Philos. (Brl., 1821, 8.) p. 203 sq.

I. Andr. *Schmidii* Diss. de Anaxagora, eiusque Physiologia. Jn., 1688, 4.

Ghf. Gn. *Schwarze:* De Anaxagorae Philosophia Nonnulla. —— In eiusd. Diss. inaug. de Schola ionica inprimis Pythagorica. (Lps., Fischer. 1811, 4.) §. 11 sqq.

Dt. *Tiedemann*: Ueber Anaxagoras Philosophie. —— In clond. libro inscripto Geist der spekulativen Philosophie, T. I. p. 336 sqq.

Valckenaer: De placitis Anaxagoreis. —— *V.* in eiusd. Diatribe Euripidea post Euripidis Hippolytum, cap. IV. V. p. 25 sqq., 40 sqq., cap. VII. p. 45 sqq. et p. 194 sq.

G. *de Vries*: Exercitationes de Homoiomeria Anaxagoraea. Trj. ad Rh. 1692, 4.

Jer. *van Vries*: Het leven van den Wysgeer Anaxagoras in twe Verhandelingen. Amst., 1806, 8.

Steph. *Weston*: Anaxagorae locus tentatur. —— *V.* eiusdem Hermesianacten sive Coniecturas in Athenaeum. (Ld. 1784, 8 mai.) p. 45 sq.

G. Nic. *Wiener*: Brevis explicatio doctrinae Anaxagoreae Clazomenii de rerum omnium primordiis eorumque sic dictis homoiomeriis. Wormat. 1771, 4.

Dn. *Wyttenbach*. —— *V.* Anaximenes *Mil.*

ANAXANDRIDES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 666, 740; *ed. n.* T. II. p. 283 sq., 411 sqq.

I. *Collectiones fragmentorum.*

1553, 8. Anaxandridis poetae comici fragmenta collecta, gr. et lat. cum notis. —— In Sententiis vett. Comicor. (Paris.) p. 109 sqq. In editione a. 1569, 12. *ib.* p. 18 sqq.

1561, 8. —— In *Iac. Hertelii* Poetis Gnomicis. Saepe rep., et 1616.

1616, 8. —— In *Hertelii* Bibl. vett. Comicor. (Verona) p. 520.

1626, 4. —— In *Hug. Grotii* Excerptis veterum Comicor. (P.) p. 638. Et in *Brunckii Poetis gnomicis*, et in *Boissonadii Poetis gnomicis* (1823, 32, Paris.) p. 173, ubi quoque vita illius est praefixa.

II. *Illustrantia Anaxandridem scripta.*

F. Iac. *Bast*: Anaxandridis fragmentum ineditum Thesei. —— In eiusdem Epistola crit. (Lps., Weidmann. 1809, 8) p. 241.

H. Fynes *Clinton*: On Anaxandrides. —— *V.* eiusdem *Fastos Hellenicos*. Ox. 1824, 4; rep. *ib.*, 1825, 4 mai., lat. *Lps.*, *Vogel*. 1830, 4 mai. pluribus locis.

C. G. A. *Erfurdt*: Anaxandridis fragmenta tentantur et emendantur. —— *V.* eiusdem Observationes criticas maxime in Athenaei Deipnosophistas, insertas Königsberger Archiv für Philosophie, Theologie, Sprachkunde u. Geschichte, Vol. I. (Königsb., Nicolovius. 1812, 8) p. 428 (locus in *Brunckii* poesi ethica p. 184), p. 441 (ap. Athen. v. 5. p. 227 c.), p. 450 (ap. Athen. p. 131 a.), p. 456 (ap. Athen. p. 227 d.).

Arn. Herm. L. *Heeren*: De Anaxandride, mediae comoediae poeta. —— *V.* eiusdem Commentationem de Fontibus Eclogarum Ioannis *Stobaei*, sobiectam Ioannis *Stob.* Eclogis, P. II. T. I. p. 145 sq.

F. *Jacobs*: Alexandridis fragmenta apud Athenaeum emendantur, tentantur et explicantur. —— *V.* eiusdem Additamenta animadversionem in Athenaei deipnosophistas. (Jn., Frommann. 1809, 8 mai.) p. 41, 89 sq., 134 sqq., 243, 246, 261, 304, 328, 340, 370; apud Ioannem *Stob.*, Tit. CXVI. p. 594. 32. *ib.* p. 31.

F. G. L. Aem. *Luetcke*: De Anaxandride, ut poeta dithyrambico. —— *V.* eiusdem Dissertationem De Graecorum dithyrambis et poetis dithyrambicis. (Brl., typis Starckii. 1829, 8 mai.) p. 90.

A. *Meineke*: De Anaxandride, Anaxandri filio, mediae comoediae poeta. —— *V.* eiusdem Dissertationum Scenicarum Spec. III. (Brl. 1830, 4) p. 23—27.

I. *Toup*: De Anaxandride, diverso ab Alexandride; Anaxandridis locus apud Suidam T. I. p. 5 sq. Kust. emendatur. —— *V.* eiusdem Emendationes in Suidam, P. I. p. 7 sqq ed. Lips. *Ib.* dicit: „Alius fuit Anaxandrides, alius Alexandrides. Hic Delphis oriundus, patriam historiam ornavit; ille Rhodios, Comicus, fabulis suis celeberrimus. De utroque accuratissime disseruit *Hemsterhusius* ad Aristophanis Plutum p. 322. 90 *b.* sqq." *V.* eundem *Hemsterhusium* ad Pollucem p. 1042.

Steph. *Weston*: Alexandridis locus ap. Athen. p. 182 emendatur. —— *V.* eiusdem Hermesianactem. (Ld., Nichols. 1784, 8 mai.) p. 21 sq.

ANAXARCHUS.

Iac. *Brucker*: De Anaxarchi philosophia. —— In eiusd. Hist. crit. philosophiae, Vol. I. p. 1207.

H. Fynes *Clinton*: On Anaxarchus. —— *V.* eius Fastos Hellenicos. Ox., 1824, 4; *ib.* 1827, 4; latine, *Lps.*, 1830, 4.

I. A. *Dathe*: De Anaxarcho Philosopho eudaemonico Prolusio. *Progr.* univ. Lips., Langenheimius. 1762, 4.

J. F. *Ebert*: De Anaxarcho. —— *V.* in eiusdem Dissertationum Sicularum T. I. (Bgm., 1825, 8) p. 114—117.

F. *Jacobs*: De Anaxarchi loco apud Stob. tit. XXXIV. 19. p. 215. —— *V.* eiusdem Lectiones Stobenses. (Jn., Frommann, 1827, 8) p. 70 sqq.

ANAXILAS sive ANAXILAUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 741; *ed. n.* T. II. p. 412 sq.

I. *Fragmenta.*

1626, 4. Excerpta ex Anaxila, gr. et lat. —— In *Hug. Grotii* Excerptis, p. 861 sq.

II. *Illustrantia Anaxilam scripta.*

F. *Jacobs*: Anaxilae Fragmenta ab Athenaeo servata emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8) p. 221, 222, 295.

A. *Meineke*: Anaxilas sive Anaxilaus Atheniensis, mediae poetis comoediae accensendus. —— *V.* In eius Quaestionum Scenicarum Spec. III. (Brl., typis Nietackii. 1830, 4) p. 44 sqq. Versum Anaxilae *Bentleius* in Epistola ad Hemsterhusium, p. 111 corrigit.

— —: Anaxilae fragmentum apud Athen. 426 c. —— *V.* eiusdem Curas criticas in Athenaeum. (Brl., 1814, 8) p. 37 sq.

ANAXIMANDER.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 814; *ed. n.* T. II. p. 649 sq.

C. A. *Brandis*: Ueber Anaximander, als Physiologen. —— *V.* eius dissertationem inscr. Bemerkk. über die Reihenfolge der Jonischen Physiologen *etc.* Insertam in Museo Rhenano, 1829, I. p. 114 sqq.

Iac. *Brucker*: De Anaximandro, eiusque philosophia. —— *V.* in Hist. crit. philos. T. I. p. 478 sqq., et in Appendice, Vol. VI. p. 217.

Steph. *de Canaye*: Recherches sur Anaximandre. —— In: Mém. de l'Acad. des Inscr. T. X. p. 21 sqq. Germanice in *Hissmanni* Magazin f. Gesch. d. Philos. T. I. p. 223—250.

H. Fynes *Clinton*: On the Anaximander. —— *V.* eiusd. Fastos Hellenicos. Ox., 1824, 4; 1827, 4, et latine *Lps.* 1830, 4.

Meiners: De Anaximandro. —— *V.* in eiusd. Historia doctrinae de vera deo, P. I. p. 260 sqq., et in Historia doctrinarum apud Graecos, I. p. 141 sqq., p. 358 *etc.*

H. *Ritter*: Ueber Anaximander u. dessen Philos. —— *V.* in Collectione inscr.: Allgemeine Encyklop. d. K. u. W. v. Ersch u. Gruber, Vol. IV. p. 4 sqq.

F. *Schleiermacher*: Ueber Anaximandros Philosophie. —— *V.* in: Abhandll. der Akad. d. Wiss. zu Berlin. a. d. Jahren 1804—1811. (Brl., 1815, 4.)

Ghf. Gu. *Schwartze*: De Anaximandri, Anaximenis et Hermotimi Philosophia Nonnulla. —— In eiusdem Diss. de Schola Ionica imprimis Pythagorica. (Lps., impr. Fischer, 1811, 4) §. 6 sqq.

Dt. *Tiedemann*: Ueber Anaximandros. —— *V.* eius librum: Geist der spekulat. Philosophie e. IV. p. 49 sqq.

I. Iac. *Zimmermann*: Vindiciae Anaximandri et Anaximenis. —— *V.* in Museo Turicensi, aperuit I. Iac. Hottinger. (Turici, 1782, 8) Vol. I. P. II. no. 5.

ANAXIMENES Lampsacenus.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 873.

J. F. *Ebert*: De Anaximene, Lampsaceno rhetore. —— *V.* in eiusd. Dissertationibus Sicular. T. I. (Bgm., 1825, 8) p. 102—107.

Arn. H. L. *Heeren*. —— *V.* infra s. v. Anaximenes *Milesius*.

Lh. *Spengel*: De Anaximene Lamps., seu Rhetore. —— *V.* eiusd. Συναγωγη Τεχνων. (Stg., Cotta, 1828, 8) p. 31. 33, 183 sq.

Gh. I. *Vossius*: De Anaximene. —— In eiusd. De histor. gr. T. I. p. 45.

ANAXIMENES Milesius.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 815; *ed. n.* T. II. p. 650 sqq.

I. *Epistolae.*

1540, 8. *Αναξιμενους επιστολαι β'.* Anaximenis epistolae duae. Graece et latine. —— *V.* Ἐκλογη *etc.* Delectas quasdam graecas epistolas. (in academia Tubingensi elaboratas.) f. 70 *a* sqq. Hae binae ad Pythagoram datae epistolae, quas servavit Diogenes *Laertius* II. 4 sq., suppositiliae recte habentur.

II. *Illustrantia Anaximenem scripta.*

Ch. A. *Brandis:* Ueber Anaximenes als Physiologen. —— *V.* eius Diss. inscr.: Bemerkk. über d. Reihenfolge der Ionischen Physiologen *etc.*, insertam in Museo Rhenano, 1829, I. p. 115 sqq.

H. Fynes *Clinton:* On Anaximenes. —— *V.* eius Fastos Hellenicos. Ox., 1824, 4; 1827. 4; latine *Lps.*, 1830, 4.

Corsini: De Anaximenis Milesii aetate. —— In eiusd. Fastis Atticis, T. III. p. 111 sq., 139.

Arn. H. L. *Heeren:* De Anaximene Milesio. —— *V.* eiusdem Commentationem de fontibus Eclogarum Ioannis *Stobaei*, subnexam Ioannis *Stob.* Eclogis, P. II. T. I. p. 170 sq. Fragmenta Anaximenis ab Ioanne Stob. servata non *Milesii*, sed fortasse *Lampsaceni* esse putat, quamquam illa Anaximeni Milesio, Anaximandri discipulo, et a *Fabricio* et a *Bruckero* (Hist. crit. Philos. I. 494) tribuontur.

H. *Ritter:* Ueber Anaximenes. —— *V.* in Collectione inscr.: Allgem. Encyklop., Vol. IV. p. 6.

(I. Andr. *Schmidii*) Anaximenis Vita atque Physiologia. Hlust., 1689, 4.

Dn. *Wyttenbach:* De aetate Democriti, Anaxagorae et Anaximenis. —— *V.* eius Bibl. crit., Vol. III. P. IV. p. 63 sqq. *V.* quoque antea Anaximander.

ANDOCIDES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 891 sq.; *ed. n.* T. II. p. 758 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnium orationum superstitum.*

1513, f. *Ἀνδοκίδου λόγοι δ. Graece.* —— In *Aldi* Collectione Rhetorum graecorum. (Vt., Aldus.) P. II. p. 3 sqq. Emendatius aliquot locis rep. 1575. *V.* Infra Rhetores.

1575, f. — *graece.* —— Inter *H. Stephani* Oratorum veterum Orationes. Emendavit ex ingenio nonnulla.

1619, 8. — graece et latine, Alphonso Miniato interprete. —— Cum Antiphontis et Isaei Orationibus. Hanuviae, typis Wechel. Ex *Stephani* editione, additis ad calcem aliquot emendationibus, edidit *Ianus Gruter*; vitiose autem typis descripta.

1771, — (*tit. n.*) 1808, 8 mai. — graece cum notis edid. I. Iac. Reiske. —— Inter eius Oratores graecos, in calce voluminis IV. 133 separatim numeratas paginas complectuntur. Ad Andocidem curas *Reiskii* posteriores, et indicem graecitatis Andocideae *v.* ib. Vol. VIII. p. 456 sqq. *Alb. Gerh. Bekker*, cum in praeliminariis suae versionis infra enumeratae, indicaret locum, quo Andocidis orationes graece cum versione latina et notis in *Reiskii* collectione oratorum habentur, in eo erravit, ut T. VIII. loco T. IV., et T. IX. loco T. VIII. citaverit. *V.* antea s. v. Aeschines. I. Aa).

1812, 8. — *ἐκδοθέντες ὑπὸ Νεοφύτου Δούκα. Ἐν Βιέννῃ.* —— *V.* inter *Λόγοι τῶν ἀττικῶν ῥητόρων*, *T.* X. Ex recensione, paucis mutatis, Reiskiana. Conf. *Seebodii* Bibl. crit. novam, 1823, fasc. X. p. 948 sqq. *V.* Oratores.

1822, 8 mai. Andocidis orationes IV, graece, ex rec. et cum notis criticis Imm. Bekkeri. —— Inter eiusd. oratores Atticos, T. I. Ex collatione 6 codicum mstorum, et receptis *Reiskii*, *Valckenarii* et *Sluiteri* coniecturis, novam condidit recensionem. *V.* et ib. T. III. corrigenda et emendationes.

Bb) *Oratio singulatim.*

1) De pace.

1557, 4. Andocidis de pace cum Lacedaemoniis facienda oratio, Graecè; et seorsim Latinè, Adriano Pulvaeo LL. doctore, & in supremâ curiâ advocato, interprete. Paris., apud Andr. Wechelum.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Omnium orationum superstitum.*

1773, 8. Andocidis orationes IV, latine, edid. I. Iac. Reiskius. —— *V.* inter eiusd. Oratores Graecos, Vol. VIII. p. 305—406. Paraphrastica, ut dicimos, sed sensum bene exprimens versio.

Bb) *Oratio singulatim versa.*

1566, f. Andocidis oratio de pace, latine, interprete Gu. Cantero. —— *V.* T. IV. eiusd. versionis orationum Aristidis. Bs., ap. Pt. Pernum. Separatim quoque occorrit illa, *Pulvaeo* interprete. P., 1557, 4. *V. Edit. textus.* Bb).

B. germanicarum.

Aa) *Orationes omnes.*

1832, 8. Andokides übers. u. erläutert von Alb. Gerh. Becker, nebst eini-

gen Abhandlungen literarisch-kritischen Inhalts. Qdlb. u. Lpz. —— XII, 276 pp. *Hic continentur praeter praefationem:* 1) Leben, Schriften u. Litteratur des Andokides, p. 1—56; 2) oratio ipsa, inscripta: Rede gegen Alkibiades, p. 57—80; 3) *I. Taylori*, *Dr. Ruhnkenii* et *L. Csp. Valkenarii* de auctore orationis Andocideae contra Alcibiadem disputationes coniunctim editae, p. 81—108, 4) Dissertatio interpretis inscripta: Ueber die Schrift des Plutarchus „Leben der X Redner", p. 109—132; 5) Rede des Andokides über seine Rückkehr, p. 133—146; 6) Rede des Andok. über die Mysterien, p. 147—204; 7) Rede des Andok. über den Frieden mit den Lakedaemoniern, p. 205—228; 8) Diss. interpretis: Ueber den Verfasser der Rede über den Frieden m. den Lak. et *K. W. Krügeri* Abhandlung über diesen Gegenstand, p. 229—276. *V.* infra sub *III.*

Bb) *singula oratio.*

1824, 8. Andokides Rede gegen Alkibiades. A. d. Griech. übers. v. E. Heppner. Brl., Schöne. —— 4 *Gr.* Conf. *Seebodii* Bibl. crit. 1826, fasc. 4. p. 332—336

C. gallicarum.

1783 (*tit. nov.*), 8. Discours d'Andocide, traduits par Ath. Auger. —— Cum Lycurgi *etc.* orationibus, gallice. Diligentissime conversae, bonaeque frugis plenae.

III. *Illustrantia Andocidem scripta*

A. G. *Beker:* Ueber Andokides Rede vom Frieden mit den Lacedaemoniern. —— *V.* Neues Archiv f. Philologie u. Paedagogik, 1826, III. p. 64—77. Pertinet ad hanc dissertationem, quam *Krüger* scripsit.

(G. *Burgess:*) Andocides emendatus. —— *V.* in *Class. Journ.* no. XLIV. p. 353 sq., rep. in *Seebodii* Bibl. crit. 1821, fasc. 6, p. 545 sq.

H. Fynes *Clinton:* On Andocides. —— *V.* in eiusdem Fastis Hellenicis. Ox., 1824, 4 mai., rep. *ib.*, 1827, 4 mai., et latine conversis per *Krügerum*. *Lps.*, *Vogel.* 1830, 4.

Pt. P. *Debree:* Notae ad Andocidem. —— *V.* eiusdem Adversaria. (Cbr., 1831, 8) p. 176 sqq.

I. Gf. *Hauptmann:* Libelli de Andocide, Oratore graeco. *Progr.* Gerae. 1755—1761, 4. —— Iterata *v.* in *Reiskii* Oratoribus Graec. T. VIII. p. 535—611.

Rh. *Klotz:* Quaestiones criticae in Andocidem. —— *V.* in eiusdem Quaestionibus criticis, Lib. I. (Lps., Schwickert, 1831, 8. 14 *Gr.*)

C. W. *Krüger:* Ueber das Historische in der Rede des Andokides vom Frieden m. Bezieh. auf die Echtheit derselben. —— *V.* Neues Archiv für Philologie u. Pädag. quod *Seebode* edid. 1826, III, p. 77—93.

Menken: De Andocide. —— *V.* eius Bibliothecam virorum militia ac scriptis illustrium; (Lps., 1735, 8) p. 39 sqq.

F. *Osann:* Lectiones Andocideae. —— In *Seebodii* Miscellaneis criticis, Vol. I. P. IV. 702—705. *Osann* Rhedigerano codice usto oratorum graec. his in conscribendis usus est.

Iac. *Palmerius:* Exercitationes ad Andocidem. —— *V.* in eiusd. Exercitationibus in optimos fere autores graecos. (LB., Gassbeck. 1668, 4) p. 667—669.

Fr. *Passovii* Lectiones Andocideae. —— Insunt Symbolis criticis in Scriptores Graecos et Romanos e codd. Mstis Vratislav. depromptis. Vratisl., 1820, 4. Illae lectiones sunt e codice Rhedigerano depromptae.

I. Iac. *Reiskii* Curae posteriores ad Andocidem. —— In eiusd. Oratoribus Graec. Vol. VIII. p. 456—462.

Dv. *Ruhnken:* De Andocide. —— *V.* in eiusd. Historia crit. oratorum graec., praefixa eiusd. *Rutilio Lupo*, p. XLVII sqq. noperrime auctiorem illius libri editionem *Lps.*, 1831, 8 *mai.* curavit *Frotscher*, et illam de Andocide particulam exhibuit, p. 14 sqq.

Ioni Ottonis *Sluiteri* Lectiones Andocideae. Interiectae sunt L. Csp. Valkenarii ineditae, et I. Luzacii in Andocidem animadversiones: item nonnulla ex codd. Mss. excerpta LB., Haak. 1804, 8. —— XX, 288 pp. 2 *Th.* 4 *Gr.* Conf. ad hunc librum (*Wyttenbachii*) Bibl. criticam, Vol. III. P. III. p. 75—117, et *Baehrium* ad Plutarch. Alcib. p. 125 sqq.

Taylor: De vita, genere moribusque Andocidis. —— *V.* eius Lectiones Lysiacas, cap. V. p. 247 sqq. ed. Reisk.

ANDREAS Caesareensis.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 761 sq.; *ed. n.* T. VIII. p. 696 sqq.

I. *Editiones textus.*

1596, f. *Του ἐν ἁγιοις ὀντος Πατρος ἡμων ΑΝΔΡΕΟΥ Ἀρχιεπ. Καισ. Καππ.*

Ἑρμηνεία εἰς τὴν ἀποκάλυψιν etc. S. P. N. Andreae, Archiepiscopi Caesareae, in D. Ioannis Apocalipsin, Graece nunc primum in lucem prolatus ex Bibliotheca Palatina, cum interpretatione Latina Theodori Peltani. Frider. Sylbvrgivs archetypum Palatinum cum Augustano et Bauarico MS. contulit, notis et indicibus illustrauit. E typographeo Hieron. Commelini. —— 3 *Th.* Iterum graece cum eadem versione adiectus est Ioannis *Chrysostomi* Expositioni in Pauli epistolas, a. 1596 editae, et eiusdem operum omnium, a. 1636.

II. *Editiones versionum.*

1584, 4. Andreae, Cesareae Cappadociae Episcopi, commentarii in Ioannis Apostoli Apocalypsin, Latinè, ex interpretatione Theodori Peltani, S. I. Ingolstadii, Dav. Sartorius. —— Iterata est in reliquis editionibus.

1618, f. —— *V.* in Bibl. PP. (Colon.) T. VI. P. I. p. 518 sqq.

1644, f. —— *V.* in Bibl. PP. (Paris.) T. I.

1677, f. —— *V.* in Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. V. p. 589 — 635.

ANDREAS Cretensis.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 121 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia coniunctim edita.*

1644, f. Andreae Cretensis opera Graece et Latine edita opera et studio Fr. Combefisii. —— *V.* cum Amphilochii Opp. Paris. *I. Aa).*

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) Sermo in Mariae salutationem.

1550, f. Andreae, Archiepiscopi Cretensis, Hierosolymitani, Sermo in S. Mariae salutationem, Graece et Latine, Marco Hoppero interprete. —— *V.* in Micropresbytico. (Basil.) p. 651 — 662. Rep. est a. 1569.

1555, f. — graece et latine. —— Inter Orthodoxographos. *Bs.* Rep. 1569.

1569, f. — graece et latine. —— V. inter Monumenta Patrum Orthodoxographa. (Basil.) Vol. I. p. 381 — 395.

1624, f. — edidit Ducaeus. —— *V.* in eiusdem Auctario Bibl. PP. (Paris.) T. II.

1644, f. —— *V.* in Bibl. PP. (Paris.) T. XI. Saepius latine tantum in Bibliothecis Patrum Paris. et Colon. prodiit.

2) Sermo in vitam humanam et in defunctos.

1619, 4. *Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, ΑΝΔΡΕΟΥ Ἱεροσολυμίτου, Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, καὶ εἰς κοιμηθέντας λόγος α'.* Graece. —— —— *V.* inter *I. Meursii* Varia Divina (LB.) p. 39 — 88. Rep. v. 1741.

1741, f. — Graece et Latine. —— *V.* in *I. Meursii* Opp. (Flr.) T. VIII.

3) Homilia de Pharisaeo et Publicano.

1705, 4. *Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης λόγοι παραινετικοὶ, καὶ πρῶτον περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου.* Sancti Patris nostri ANDREAE CRETENSIS sermones adhortatorii, et primum de eo argumento, quod ad Publicanum et Pharisaeum pertinet, graece et latine nunc primum edita. —— *V.* in *Fabricii* Bibl. Graeca. (Hamb.) Vol. XI. Hic tomus ut ceteri sunt postea repetiti.

4) Homilia in Ioannem Evangelistam.

1730 — 1732, 4. — graece et latine. Edidit G. Wallin. Upsal. *Partt. III.*

5) Oratio in natalem diem Deiparae.

1648, f. *Ἀνδρέου εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.* Edidit Fr. Combefisius. —— *V.* in eiusdem Auctario novo Bibl. PP. (Paris.) T. I. p. 1289 sqq. Emendatior haec homilia hic, quam in editione a. 1644 extat.

1732, 4. S. Andreae, Cretensis, oratio in natalem diem sanctissimae Dominae nostrae Deiparae, qua ostenditur quod ex semine Davidis deducitur, Graecè & Latinè, nunc primum è Laurentiana Bibliotheca Medicea eruta, ex interpretatione Angeli Mariae Riccii. Florentiae, Bernardus Paperinius. —— 10 *Gr.*

6) Orationes duae in exaltationem S. Crucis.

1600, 4. — 1616, f. *Ἀνδρέου λόγοι σχεδιασθέντες εἰς τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν*

του τιμιου και ζωοποιου ςαυρου. Graece et latine edidit Iac. Gretserus. —— *V.* in Tumu II. de Cruce. p. 94 et 108. Ex hac *Gretseri* versione repetitae sunt in bibliothecis latinis Patrum, quae Parisiis et Coloniae prodierunt.

7) Computus paschalis.

1630, — 1703, f. Andreae Computus paschalis. Graece et Latine. —— *V. Dion. Petavii* Uranologium. *Paris.* Repetitio prodiit *Amstelodami.* Est ex codice msto bibl. Vaticanae depromptus.

8) Iambi.

1648, f. Andreae Cret. Iambi ad Agathonem, Diaconum, Graece, cum interpretatione Latina Fr. Combefisii. —— *V.* in eiusdem Auetario novo Patrum Graeculat. (Paris.) T. II. col. 1235 — 1240.

II. *Editiones versionum.*

Aa) *Plura opera iunctim edita.*

1677, f. Andreae Orationes, selecti canones et triodia, Latine, ex interpretatione Fr. Combefisii. —— *V.* in Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. X. p. 618 — 706. Plerasque etiam meliores edidit ipse Combefisius interpretationes, partim sua recognitione, partim collatione codicum mstorum emendatas, in Bibl. Concionatoria, quam *Parisiis* 1662, fol. VIII. voluminibus latine vulgavit.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1530, 8. Andreae Cretensis de dormitione B. Virginis, Ambrosio Camaldulensi interprete. Venetiis. —— Quae hic edita extat, est homilia tertia in B. Virginem; illa secunda, et haec tertia sunt praeterea latine in lucem emissae, altera apud Surium 15. Augusti et Laur. Cumdium Tom. IV. Bibl. homiliarum Patrum p. 631, alteraque item apud Surium et Cumdium p. 633. Graece omnes tres in editione supra I. sub a. 1644 enumerata primum editae habeotur.

III. *Illustrantia Andream scriptam.*

Casim. *Ondini* Dissertatio de Vita, Scriptis ac certa aetate Andreae, Cretens. Archiepiscopi. —— *V.* In eiusdem Commentario de Scriptoribus Ecclesiast. (Lps.) T. II. p. 174 — 188.

I. *Plinii* de S. Andrea, Cretensi Episcopo et Conf. Sylloge historica. —— *V.* in Actis SS. Antverp. Iul., T. II. p. 42 — 47.

ANDROMACHUS.

Fabr. B. Gr. T. XIII. p. 60 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 356 sqq.

I. *Editiones textus.*

(1534,) 8. De Theriacis et Mithridateis Commentariolus. Item Ad Pamphylianum de Theriaca libellus Galeni. Galene Andromachi. Theriaca Antiochi. Antidotus Philonis. (*Graece.*) Conversa in Latinum a Ioachimo Camerario, adiectis & his & alijs quibusdam. Graecis, diligentia magna emendatis. Norinbergae apvd Io. Petreivm. —— 40 *ß.* *S. a.* prodiit. Raro occorrit, sed non magni habetur. Anno 1534 nec alio, qua de re multis subsidiis litterariis me educui, prodiit. Bibl. acad. Lips.

1607, 4. Andromachi senioris Theriaca e Viperis facta, quae vocatur quies seu tranquillitas, carmen graecum c. vers. lat., et paraphrasis Democratis versu iambico Iul. Mart. Rota interprete; Andromachi iunioris Theriacae Descriptione, et F. Tidicaei commentarius. Thorini. —— Interpretatio *Tidicaei* est ad verbum facta.

1754, 4. Andromachi senioris antiquiss. de Theriaca carmina ad imperatorem Neronem, recusum occasione Theriacae recens paratae in officina Leinkeriana. Nrb.

II. *Editiones versionum.*

1826, 8. Andromachus Theriaca, metrisch übers. u. m. erläut. Anmerkk. v. E. W. Weber. —— In eiusd. Interpretationibus inscr.: Die Elegischen Dichter der Hellenen, übers. (Frkf. a. M., Hermann) p. 361 sqq.; notae p. 764 — 781.

III. *Illustrantia Andromachum scripta.*

I. Assuerus *Ampzing*: De Morborum Differentiis, et Theriacis Senioris Andromachi. Rostoch., 1623, 8.

Alb. *de Haller*: De Andromacho. —— V. eiusd. Bibl. chirurg., T. I. p. 63, et in eiusd. Bibl. Botanica, T. I. p. 63, 103 sq.

Curt *Sprengel*: Ueber Andromachus. —— *V.* in eiusd. Pragmatische Geschichte

der Medicin ed. II. T. II., et in *Gruberi* et *Erschii* Allgemeine Encyklop. T. IV. p. 49.

ANDRONICUS Callistus.

Fabr. B. Gr. ed. Harles, T. III. p. 264 et 465.

1594, 8. Andronici Rhodii libellus περι παθων i. e. de animi affectionibus, et Anonymus de virtutibus et vitiis. Edid. Dv. Hoescheluis. AV. —— 14 *Gr. Andronico Rhodio* libellus περι παθων vulgo tribuitur et in *Groddeckii* Initiis historiae graecorum litterariae. (Edit. II a. Vilnae, 1821, 8) T. II. p. 111., sed, ut videtur, rectius *Andronico Callisto* est vindicandus, quod et fecit *Schoell.* in Geschichte der griech. Litt., T. II. p. 639, et *ib.* T. III. p. 530: ubi quoque *Andronico Callisto* tribuendam esse paraphrasin, sub *Andronico Rhodio* circumlatam, opinio est proposita. *Anonymi* librum nonnulli *Aristoteli* ipsi adscribunt.

1617, — 1679, — 1716, — 1809, 8. Andronici Rhodii libellus περι παθων. Edid. Dn. Heinsius. —— *V.* Andronicus *Rhodius.*

1652, 8. Andronici liber περι παθων, graece et latine ad disputandum propositus, praeside Schallero, et respondente ac interprete latino Larizio. Argentorati.

ANDRONICUS Rhodius.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. III. p. 211, 263 et 465.

I. *Editiones textus.*

1607, 4. Aristotelis Ethicorum Nicomacheorum Paraphrasis, incerto auctore. Gr. Lat. edid. Dn. Heinsius. LB. —— *Reinesius*, in epist. ad *Hofmannum* p. 312 tribuit *Andronico*; *Salmasius* autem ad Simplicium p. 227 sq. illi abiudicat; *Naudaeus* vero *Olympiodoro* tribuendum esse putat, *St.-Croix* in Examen critique p. 524 adscribit *Heliodoro* Prusensi. *V.* quoque supra s. v. Andronicus *Callistus.*

1617, 8. Ἀνδρονικου Ῥοδιου Παραφρασις των ἠθικων Νικομαχειων. Andronici Rhodii Ethicorum Nicomacheorum Paraphrasis. Graece, cum interpretatione Dn. Heinsii. Accedit eiusdem libellus περι παθων i. e. de animi affectionibus. LB. —— Adeurate typis descriptum. 3 *Th.* 12 *Gr.* Rep. 1679.

1679, 8 min. Ἀνδρονικου ῥοδιου Περιπατητικου φιλοσοφου Παραφρασις των Ἠθικων Νικομαχειων. Andronici, Rhodii, Ethicorum Nicomacheorum Paraphrasis. *Graece.* Cum Interpretatione Latina Dn. Heinsii, cui subiungitur eiusdem libellus περι παθων, i. e. de Animi Affectionibus. Chr., excudebat Ioh. Hayes, impensis Creed. —— Ex praecedenti editione expressa est.

1716, 8. — gr. lat., notis illustravit Wilkinson. Ox.

1809, 8. Andronici Rh. Ethicorum Nicomacheorum Paraphrasis graece, cum interpretatione Dn. Heinsii, cui subiungitur Andronicii libellus de animi Affectionibus. Ox., Clarendonianis typis. —— 14 *sh.*

II. *Editiones versionum.*

1807, 4. Paraphrase of Andronichus Rhodius on the Nicomachean ethics of Aristote, translat. by Bridgman. Ld. —— 1 *L.* 11 *sh.* 6 *d.*

ANDROTIO.

Fabr. B. Gr. edit. *Harlesii* T. II. p. 744.

I. *Fragmentorum collectiones.*

1811, 8 mai. Androtionis Ἀτθιδος reliquias, colligere instituit C. Ghd. Lenz, absolvitque C. Gf. Siebelis. —— Adiectae *Philochori* librorum fragmentis. (Lps., Schwickert) p. 107 sqq.

II. *Illustrantia Androtionem scripta.*

H. Fynes *Clinton:* On Androtion. —— *V.* in eiusd. *Fastis Hellenicis.* Ox., 1824, 4.; *ib.* 1827, 4.; et latine, Lps., Vogel. 1830, 4.

C. Gf. *Siebelis:* De Androtione historico, aliisque eiusdem nominis, videlicet de Androtione oratore, et de Androtione, qui de agricultura scripsit, dissertatio. —— Praemissa est collectioni Philochuri fragmentorum, p. XIII sqq.

ANECDOTA.

1709, 4. Anecdota Graeca quae ex mss. codd. nunc primum eruit, Latio donat, notis et disquisitionibus auget L. Ant. Muratorius. Patavii, Typis Seminarii, M. DCC. IX. Apud Ioannem Manfré. —— Quae huc pertinent, haec

tantummodo continentor 1) Carmina sive Epigrammata CCXXVIII. S. Gregorii Nazianzeni, gr. et lat. cum notis, p. 1 sqq. 2) Firmi Episcopi Caesareae Epistolae XLV. graec. lat. cum notis, p. 277 sqq. 3) Iuliani Imperatoris Epistolae IV. gr. et lat. cum notis, p. 325 sqq. Ante *Muratorius* curavit s. tit.: Anecdota ex Ambrosianae bibliothecae codicibus nunc primum eruit, edid. L. Ant. Muratorius. *Tomi IV.* ib. T. I. prodiit 1697, T. II. 1698, T. III. et IV. vero 1713. Omnia autem sunt iterata *Np.*, *Castellani*, 1776, 4. *Voll.* V.

1722 — 1724, 8. Anecdota Graeca, sacra et profana, ex codd. manu exaratis nunc primum in lucem edita, versione latina donata, et notis illustrata a I. Cph. Wolfio. Hamburgi, Felginer. *Tom. IV.* —— 10 *ff.* 298 pp. 4 *ff.*; 8 *ff.* 354 pp. 1 *f.* errata continens; 8 *ff.* 299 pp. 3 *ff.*; 271 pp. et 2 *ff.* Continentur his IV tomis *Tom. I.* 1) p. 1—216: *Του αὐτου ἁγιωτατου Φωτιου Διηγησις περι της Μανιχαιων ἀναβλαστησεως (lib. I. et II.)*: 2) p. 217—298: Notae et Emendationes Viri docti nescio cuius, ad exemplum Dionis *Chrysostomi* edit. Paris. an. 1623, *fol.* adscriptae, quod exstat in Bibl. Bodleiana. *Tom. II.* 1) p. 1—319: *Φωτιου Διηγησις (lib. III. et IV.)*; 2) p. 284—319: Gregorii Nysseni de Resurrectione; p. 320—330: Notae ad Gregorium Nyssenum: 3) Libanii Epistolae: Andronico, Modesto (2), Germano, Iuliano, Hyperechio, Antio; 4) p. 349—354: Index locorum scripturae. *Tom. III.* 1) p. 1—47: Continuatio Collationis Dialogi Gregorii Nysseni de Resurrectione cum Mss. duobus, quam dare cepimus T. II. p. 274 sqq. 2) p. 48 sqq. Collatio IV. Evangelistarum cum duobus Codd. Mss. *ἀκεφαλοις*, antiqua manu exaratis, quorum alter A. a Matthaei VI. 6., alter B. a XV. 30 incipit. 3) p. 92 — 185: Excerpta ex Catena Ms. in Acta Apostolorum et Epistolas Catholici; 4) p. 195 — 262: Excerpta ex Damascii libro Ms. *περι ἀρχων*; 5) p. 262—299: Continuatio Libanii Epistolarum. Sequuntur indices. *Tom. IV.* 1) p. 1—113: Excerpta ex Catena Ms. in Acta Apostolica et Epistolas Catholicas; 2) p. 113 —172: Collatio Synodici sive Pandectarum Canonum SS. Apostolorum et Conciliorum, a Gu. Beveregio Ox. 1677, f. 2 Tomis edit. cum cum tribus codd.; 3) p. 172 —272: Notae et Emendationes in Hesychii Lexicon, Ineditae I. Viti Pergeri, Q. Septim. Flor. Christiani, Csp. Barlaei, et Ed. Bernardi; 4) p. 173—271: Plutarchi Fragm. pro Nobilitate, gr. et lat., cum notis. Sequuntur indices.

1772 — 1783, 8 mai. Anecdota litteraria ex Mss. codicibus eruta. Romae apud Eugorium Settanium ad insigne Homeri publico aucto. *Voll. IV.* —— Praefatio I. voluminis subscripta est CIↃIↃCCLXXII, II. voluminis MDCCLXXIII, III. voluminis M.DCC.LXXIV, et volumen IV. habet in titulo: Romae apud Antonium Fulgonium CIↃIↃCCLXXXIII. Quae pertineat huc, sunt Vol. I. 1) Fragmentum anecdotum Orationis Libanii Sophistae ad Antiochenos de Iuliani Imperatoris ira, e Cod. Ms. Bibliothecae Mediceo-Laurentianae erutum, et e Graeco in Latinum sermonem conversum a P. Philippo Angelico Becchettio Bononiense Ordinis Praedicatorum, *(Graece et latine)* p. 1 sqq. 2) S. Basilii Magni Epistolae ad Theodoram Canonicam, ex Latina Anonymi versione Fragmentum anecdotum, quod ex Cod. Ms. membr. saeculi XIII. Bibliothecae Monachorum Congr. Casinensis Florentinae, nunc primum in lucem profert Petrus Aloysius Gallettius Romanus eiusdem Congreg. Abbas. *(V.* infra s. v. BASILIUS.) Vol. II. 1) Fragmentum anecdotum Orationis Libanii Sophistae de Servitute, e Codice Ms. Bibliothecae Mediceo-Laurentianae erutum, et e Graeco in Latinum sermonem conversum, a J. Cph. Amadutio, p. 1 sqq. 2) Incerti Graeci Poetae Iambi in Sermones Sanctorum Patrum, seu de Scriptoribus Asceticis, ex Cod. Ms. Bibliothecae Nanianae Venetiis saec. XV. nunc primum editi, p. 17 sqq. Vol. III. 1) Donaria duo Graeca loquentia, quorum unum in Tabula argentea apud Moniales Saxoferratenses S. Clarae ab Iustiniano Augusto S. Demetrio Martyri, alterum in Vexillo serico opere phrygionico apud Monachos Avellanenses ab Emmanuele Comneno Imp. S. Michaeli Archangelo dicatum, nunc primum Latine reddita in publicum lucem profert I. Cph. Amadutius, p. 1 sqq. 2) Epiphanii Monachi, et Presbyteri de Vita Sanctissimae Deiparae Liber. *D.* I. Aloysius Mingarellius *etc.* ex Ms. Cod. Naniano exscripsit, e Graeco Latine reddidit, et brevibus scholiis illustravit, p. 29 sqq. Vol. IV. Euthymii Zygabeni libri Invectivi contra Bogomilos fragmentum ex Vaticano codice erutum, et e Graeca in Latinam linguam conversum a Nicolao Foggino.

1781, 4 et f. Anecdota Graeca e regia Parisiensi, & e Veneta S. Marci Bibliothecis deprompta edidit I. Bapt. Casp. d'Ansse de Villoison. Anno MDCCLXXXI.

Venetiis Typis et Sumptibus Fratrum Coleti, Apud quos venalia prostant, Superiorum Licentia ac Privilegio. *Voll. II.* —— XXVI, 442 pp. et 1 *f.*; 1 *f.*, 322 pp. et 1 *f.* Quae continentur hoc opere, sunt praeter alia suo singula loco quoque commemorata, praecipue Tom. I.: *ΕΥΔΟΚΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΚΡΕΜΒΟΛΙΤΙΣΣΗΣ*, *Βασιλιδος Κωνσταντινουπολεως Ἰωνια, ἠτοι συναγωγη θεων, ἡρωων τε και ἡρωϊνων γενεαλογιας, και των περι αὐτους μεταμορφωσεων, μυθων τε και ἀλληγοριων, των παρα τοις παλαιοις εὑρισκομενων, ἐν ᾑ και περι διαφορων σοφων, προς τον φιλοχριστον και εὐσεβεστατον βασιλεα Ρωμαιων τον Διογενην, νικητην, τροπαιουχον.* Reprehendebatur autem, quod *Villoisonus* non fontes, ex quibus hausit Eudocia, indicavit. *Wyttenbachius* in sua Bibl. crit. Vol. II. P. III. p. 1 — 40 literam *Α* supplevit, et *v.* quoque *Meineckii* Additamenta in *Bibliothek f. alte Lit. u. K.* no. V. et VI. Tom. II. ex *Macarii* Chrysocephali *Ῥοδωνια* inedita, praecipue (*v.* quoque: SYNESIAS, DIO Chrysost., PLUTARCHUS, ARISTIDES Rhetor, AESCHINES rh., LUCIANUS, DEMOSTHENES, PHOTIUS, PROCOPIUS, HERODOTUS, XENOPHON, IOANNES Stobaeus, Flavius IOSEPHUS, AELIANUS, EUSEBIUS Pamph, THEODORETUS, NICEPHORUS Chumnus, GERMANUS, GREGORIUS Patriarcha Constant., PINDARUS, HOMERUS, THEOCRITUS, LUCIANUS, ARISTOPHANES, PHOCYLIDES. *III. Illust.*) 1) Libanii Declamationum et Orationum fragmenta, suo singula loco disposita, et sententiae. 2) Choricii declamationum deperditarum tituli, et excerpta sententiaeque et fragmenta; Eiusdemque orationes duae integrae graece cum notis: a) *ἐπιταφιος ἐπι Μαρια, μητερι Μαρκιανου, Γαζης ἐπισκοπου, και Αρασαθιου, Ἐλευθεροπολεως ἐπισκοπου.* b) *Του αὐτου μελετη του τυραννοκτονου.* 3) *Προκοπιου Σοφιστου Γαζης Πανηγυρικος εἰς τον αὐτοκρατορα Ἀναστασιον.* 4) Excerpta e libro I. *ἐκ των ἐρωτικων θ' λογων του σοφου ΜΑΝΑΣΣΗ, των κατα Αριστανδρον και Καλλιθεαν.* 5) *Παχυμερη κυρου Γεωργιου στιχοι ὑφαντοι.* Deinde ex aliis codd. in lucem prodiit: 1) Anonymi cuiusdam Atticistae de Atticismis opusculum inscriptum *Ἀττικισμοι των λογιων* (*v.* s. v. *MAXIMUS Planudes*). 2) Heliae Monachi *περι των ἐν τοις στιχοις παθων.* Est entin ex eiusdem opere *περι διαφορων μετρων*, et male, ut *Villoisonus* adnotat, in multis Codd. Paris. Plutarcho tribuitur. 3) a) *Ἡρωδιανου περι στιχων της λεξεως.* b) *Αἰλιου Ἡρωδιανου περι σχηματων.* 4) Dionysii Thracis Grammaticae Collatio cum contextu graeco ab Fabricio edito. 5) *Πορφυριου περι προσῳδιας.* 6) Scholia in Dionysii Thracis Grammaticam. 7) Excerpta Scholiorum *Διομηδους Σχολαστικου εἰς την Διονυσιου τεχνην.* 8) *Περι τραγῳδιας*, ex Scholiis in Dionysium Thracem. Nonnulla ex iisdem Scholiis in Dionysium Thracem *de Comoedia* ad fidem Ms. Baruccinni 116, fol. 29 *b* publicavit *Gaisford* in sua Hephaestionis enchiridii editione, p. 409 sqq. et de *Elegia, ib.* p. 422 sq. 9) Ex Porphyrii scholiis in Dionysium Thracem. 10) Diomedis Scholastici Scholiorum excerpta. 11) *Ἰαμβλιχου Χαλκιδεως, της Κοιλης Συριας, περι της κοινης μαθηματικης ἐπιστημης, λογος τριτος.* 12) a) *Πλωτινου περι πως ὁρᾳ ἡ οὐρανια διαθεσις εἰς τον περιγειον κοσμον.* b) *Πλωτινου περι της πρωτης ἀρχης των παντων, ἠτοι περι του ἑνος.* His absolutis aliquot corrigenda ad *Zanettii* et *Bongiornanii* Catalogum codicum mss. Bibliothecae Marci Venet. proposuit. *V.* quoque s. v. HESYCHIUS. III. *Illustrantia* etc. Nonnulla in *Villoisoni* Anecdotis corrigit *F. Iac. Bast* in sua Epistola critica, (Lps., Weidmann. 1809, 8) p. 66, 116, 267, et in Appendice ad Epistolam p. 11 et 19 sq.

1785 — 1788, 8. Novae Eruditorum Deliciae *etc.* collectae, illustratae et editae *etc.* Flr. *Voll. II.* —— Insunt aliquot anecdota graeca.

1798, 8. Anecdota graeca, a praestantissimis italicarum bibliothecarum codicibus descripta, cura I. Ch. Siebenkees. Edidit et praefatus est I. A. Goez. Nrnb. —— Negligentissime multis typothetarum vitiis depravata sunt. Continentur 1) Scholia in Platonem (sc. in eiusdem Eutyphronem, Apologiam Socratis, Critonem, Phaedonem, Theagenem, Erasten, Theaetetum, Sophistam, Euthydemum, Protagoram, Cratylum, Hipparchum, Gorgiam, Ionem, Philebum, Alcibiadem I. et II., Charmidem, Lachem, Lysin, Menexenum, Politicum, Librum I. de Republica, Parmenidem, Symposium, Phaedrum, Hippiam maiorem et minorem, et Clitophontem,) ex duobus codd. Venet., et 1 Roman. Pleniora tamen edidit postea *Ruhnkenius.* 2) Libanii Oratio pro Olympio. E cod. ms. Barberino deprompta. 3) Gemistii Plethonis Emendatio locorum nonnullorum Strabonis. E cod. ms. Vatic. 4) De forma, magnitudine *etc.* terrae, opusculum in cod. Strabonis no. 174 prostans. Iam 1605 *AV.* in Nicephori *Blemmydae* Epitome Physic. cap. XXVIII.

p. 232 — 243 editum anecdoton, quod *Bast* primus animadvertit in *Schoellii* libro inscr.: Répertuire de Littérature aucienne, T. I. p. 14. 5) Theophrasti Charactercs ethici. E cod. ms. Vatic. no. 110 desumpti. Iovat iudicium *Bastii* de hoc libro huc ex illios Epistola critica (Lps., Weidmann. 1809, 8) p. 167, ubi quoque ad p. 81 nonnolla emendantur, transcribere. „Non est, *inquit*, ex mea opiuione alius liber graecus, qui magis mereatur cum stabulo Augiae comparari, quam Anecdota graeca modo memorata. Ibi in singolo interdum foliu triginta offendunt mendae, quae non solum ab antiquis librariis, el forsan quoque a *Siebenkeesio* manant, sed omnino ab inepto typugrapho, quem *Goezius* adhibuit."

1814 — 1821, 8. Anecdota Graeca. Edidit Imm. Bekker. Brl., Reimer. *Voll. III.* —— 8 *Th. In* Volumine I. *insunt* Lexica Sangermanensia *(non* Seguerina, ut *Bekker* vult. Codicem descripsit *Montefalconius* in Bibl. Coislin. p. 457 sqq.): 1) *Ἐκ των Φρυνιχου του Ἀραβιου της σοφιςικης προπαρασκευης.* Conf. *Montefalconium* Bibl. Coislin. p. 465. 2) *Ἀντιαττικιστης.* (aliter: *Ἀλλος ἀλφαβητος.*) Conf. *Montefalcon.* p. 481. In Indice Appendicis ad *Bastii* Epistolam criticam adnotatur haec: „*Anti-Atticista* SG. MS. non differt a Lexico SG. inscripto *ἄλλος ἀλφάβητος*. Oppositum est hoc Lexicon *τοῖς Ἀττικιςαῖς*, multas voces et loquendi formolas damnantibus, quae in illa vetustissimorum scriptorum auctoritate vindicantur." 3) *Περι συνταξεως.* Conf. *Montefalcon.* p. 496. 4) *Δικων ὀνοματα.* Conf. *Montefalcon.* p. 488. 5) *Λεξεις ῥητορικαι.* Conf. *Montefalcon.* p. 491. 6) *Συναγωγη λεξεων χρησιμων ἐκ διαφορων σοφων τε και ῥητορων πολλων.* Conf. *Montefalcon.* p. 469. Vol. II. *continet* 1) Apollonii Alexandrioi de Cooiunctionibus et Adverbiis libri. 2) Dionysii Thracis grammatica. Variorum Grammaticurum ad eam scholia. Vol. III. Theodosii Canones. *V.* Infra *Bachmanni* Anecdota. Voluminis I. censuram *v.* io ephem. litt. Jeucns. 1816, oo. 69. ubi, praeter alia, multa de origine lexicurum disputatur.

1816, 8. *Συλλογη Ἑλληνικων ἀνεκδοτων ποιητων και λογογραφων διαφορων ἐποχων Ἑλλαδος: σπουδῃ Ἀνδρ. Μουστοξυδου και Δημ. Σχινα. Τετραδιον Α — ς. Ἐν Βενετιᾳ.* —— Fasciculo *A* contioentor 1) *Αετιος, περι των κατα το στομα της κοιλιας παθων, κ. τ. λ.* 2) *Ἀνωνυμος, ὑποθεσεις ἑπτα λογος Ἰσοκρατους μετα σημειωσεων.* — *B.* 1) *Ἐπιφανιου Ἀνεκδοτα κεφαλαια του φυσιολογου.* 2) *Ἰωαννου του Μετροπολιτου Τα ἐκ φυσεως γνωμικα του ἀνθρωπου.* — *Γ και Δ.* 1) *Ἀνωνυμος, βιος Ἰσοκρατους και ὑποθεσις εἰς τον προς Δημονικον λογον.* 2) *Γεμιστιου Πληθωνος μονῳδια ἐπι τῃ ἀοιδιμῳ δεσποινῃ Ὑπομενῃ.* 3) *Θεοφιλου περι κατασκευης ἀνθρωπου ἀποσπασματα. Του αὐτου περι διαχωρηματων.* 4) *Ολυμπιοδωρου σχολια εἰς τον Πλατωνα.* — *E.* 1) *Ὀλυμπιοδωρου Σχολια εἰς Φαιδωνα.* 2) *Ἀνωνυμου σχολια εἰς τον αὐτον διαλογον.* 3) *Παραφρασις εἰς τα Κυνηγετικα του Ὀππιανου.* — *ς.* continet: *Νικηφορου Γρηγορα ἐπιστολαι* VI.

1828 — 1829, 8. *Ἀτακτα, ἠγουν παντοδαπων εἰς την ἀρχαιαν και την νεαν Ἑλληνικην γλωσσαν αὐτοσχεδιων σημειωσεων και τινων ἀλλων ὑπομνηματων αὐτοσχεδιος συναγωγη. Τομος. περιεχων δυο ποιηματα Θεοδωρου του Πτωχοπροδρομου, με μακρας σημειωσεις και πεντε πινακας. Τομος δευτερος.* Paris., Didot. —— Luce publica donavit haec anecduta *Ad. Coray.* Continoatur.

1828 — 1829, 8 mai. Anecdota Graeca. E codd. Mss. Bibl. Reg. Paris. descripsit L. Bachmannus. Lps., Hinrichs. *Voll. II.* —— XII, 498; IV, 481 pp. 5 *Th.* 12 *Gr.*, ch. mel. 7 *Th.* 12 *Gr.* Volumine I. continentur haec: 1) p. 1 — 422: *Συναγωγη λεξεων χρησιμων ἐκ διαφορων σοφων τε και ῥητορων πολλων.* Primum integrum hic prodiit lexicon commemoratum, apud *Bekkerum* Vol. 1. p. 319 — 476 tantummodo littera A prostat. 2) p. 423 — 450: Glossarium ad Grammaticam Theodosii Alex. edid. Göttling. s. tit.: *Λεξικον της γραμματικης.* 3) p. 450 — 459: *Λεξεις ἐγκειμεναι τοις κανοσι κατα στοιχειον της χριστου γεννησεως, των φωτων και της πεντηκοστης.* In fine habentur Scriptorom, Rerum et Vucabulorum Indices. — Vol. II. 1) p. 1 — 101: *Μαξιμου Πλανυδη περι γραμματικης.* 2) p. 103 — 166: *Του αὐτου περι Συνταξεως.* 3) p. 169 — 196: *Ἰσαακιου του Μοναχου περι μετρων ποιητικων.* 4) p. 197 — 286: Schulia ad Lycophronem e cod. ms. Paris. no. 345. Est codex Coislinianus s. Sangermanensis. 5) p. 289 — 316: Varia ex diversis Mss. (Codd. Paris. no. 70. 192. 2831 et 2723). A p. 289 usque ad p. 304. 6): *περι της των ῥηματων συνταξεως κατα τους παλαιους.* Anonymi cuiusdam opusculum, sed, ut videtur, qui exeunte sacculo XV. floruit. 7) p. 319 — 340: *Συναγωγη λεξεων χρησιμων ἐκ των του Λουκιανου.* Saepe his iam ante evulgata Luciani Scholia supplentur. 8) p. 341 — 382: Excerpta ex opusculis Grammaticis

Thomae *Magistri*, Moschopuli, Ammonii aliorumque. 9) p. 382 — 406: Variae lectiones in Phrynichum (ed. Lobeckii) et Herodianum. 10) p. 406 — 417: Horapollo. 11) p. 417 — 422: Variae lectt. in Batrachomyomachiam Homeri. Notae ad huius II. voluminis calcem sunt adiunctae, quae in I. volumine textui subiectae leguntur, denique Scriptorum et rerum Indices agmen claudunt. Conf. Annal. Heidelberg. 1828, fasc. 7. no. 45, ubi censura *C. F. Hermanni*, imprimisque eiusdem animadversiones ad Maximi *Planudis* edita scripta leguntur; et ephem. lit. Lips. 1828, no. 329, p. 2625 — 2629.

1829 — 1831, 8 mai. *ΑΝΕΚΔΟΤΑ.* Anecdota Graeca e codicibus regiis descripsit, annotatione illustravit I. Fr. Boissonade. Parisiis, excusum in regio typographeo regis permissu. M.DCCC.XXIX. — M.DCCC.XXXI. *Voll. III.* —— XII, 472; XVI, 500; VIII, 494 pp. Insunt haec *Tomo I.* 1) *Γνωμαι συλλεγεισαι ὑπο Ἰωαννου μοναζοντος, του και Γεωργιδη*, p. 1 sqq. 2) *Ἀποφθεγματα ἁγιων θεοφορων πατερων*, p. 109 sqq. 3) *Γνωμαι διαφοροι*, p. 113 sqq. 4) *Φιλοσοφων λογοι*, p. 120 sqq. 5) *Γνωμαι σοφων*, p. 127 sqq. 6) *Γνωμαι των ἑπτα σοφων*, p. 135 sqq. 7) *Ἐννεα σοφων ἀποφθεγματα προς Ἀλεξανδρον*, p. 145 sqq. 8) *Γνωμαι Μενανδρου και Φιλιστιωνος*, p. 147 sqq. 9) *Παροιμιεσις Μενανδρου κατα στοιχειον*, p. 153 sqq. 10) *Στιχοι κατα στοιχειον*, p. 161 sqq. 11) *Μελετη Λιβανιου*, p. 165 sqq. 12) *Λογος περι Ἀλεξανδρου*, p. 172 sqq. 13) *Ψελλου πονημα ἰατρικον*, p. 175 sqq. 14) *Ψελλου λεξικον ἰατρικον*, p. 233 sqq. 15) *Ψελλου περι γεωργικων*, p. 242 sqq. 16) *Θεοδωρου του Ὑρτακηνου προς τον αὐτοκρατορα προσφωνημα*, p. 248 sqq. 17) *Του αὐτου μονῳδια ἐπι τῳ θανατῳ του βασιλεως Μιχαηλ Παλαιολογου του νεου*, p. 254 sqq. 18) *Του αὐτου μονῳδια ἐπι τῳ θανατῳ της Εἰρηνης*, p. 269 sqq. 19) *Του αὐτου μονῳδια ἐπι τῳ Νικηφορῳ τῳ Χουμνῳ τῳ ἐπι του κανικλειου*, p. 282 sqq. 20) *Νικηφορου του Χουμνου προς την ἑαυτου θυγατερα βασιλισσαν ἐπι τῳ παθει της χηρειας*, p. 293 sqq. 21) *Νικηφορου του Χουμνου προς τον αὐτοκρατορα ἐπι τη τελευτη του δεσποτου του και υἱου αὐτου*, p. 306 sqq. 22) *Γρηγοριου του Κυπριου ἐγκωμιον εἰς Μιχαηλ τον Παλαιολογον και νεον Κωνσταντινον*, p. 313 sqq. 23) *Του αὐτου ἐγκωμιον εἰς τον αὐτοκρατορα Ἀνδρονικον τον Παλαιολογον*, p. 359 sqq. (Ad hanc laudationem v. varietatem lectionis e codice quodam T. II. in praeliminariis, p. VIII — XVI. insertam.). *ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.* 1) *Πλουταρχου ἐκλογη περι των ἀδυνατων*, p. 394 sqq. 2) *Ἐπι των ῥεποντων εὐκολως*, p. 397 sqq. 3) *Λεοντος του Βαρδαλη στιχοι ἰαμβικοι εἰς την δευτεραν παρουσιαν*, p. 399 sqq. 4) *Του αὐτου ἐπιτυμβιοι*, p. 400 sqq. 5) *Του αὐτου εἰς οἰνοχειον ἀργυρουν*, p. 401 sq. 6) *Του αὐτου ἐπιστολη προς τον μεγαν λογοθετην τον Μετοχιτην*, p. 402 sqq. 7) *Περι ἐπιῤῥηματων*, p. 404 sqq. 8) *Του Πλανουδη ἀττικισμοι*, p. 408 sqq. 9) *Συμμικτα*, p. 410 sqq. 10) *Θεοδωρου του Προδρομου σχεδη μυος*, p. 429 sqq. 11) *Ἰγνατιου στιχοι εἰς τον Ἀδαμ*, p. 436 sqq. 12) Varietas lectionis Phocylideae, p. 445 sqq. 13) Addenda et corrigenda, p. 449 sqq. *Tom. II.* 1) *Νικηφορου του Χουμνου ἐγκωμιον εἰς τον αὐτοκρατορα Ἀνδρονικον τον Παλαιολογον*, p. 1 sqq. 2) *Λογος χρυσοβουλλος ἐπι τινι δεσποτικῳ βουληματι και ζητηματι*, p. 57 sqq. 3) *Λογος χρυσοβουλλος ἀποδοθεις προς τον ὑψηλοτατον κραλην Σερβιας*, p. 63 sqq. 4) *Λογος χρυσοβουλλος ἐπι τη ἑνωσει των διαστατων μοναχων κ. τ. λ.*, p. 70 sqq. 5) *Λογος χρυσοβουλλος ἐπι τη ἑνωσει της ἐν τῳ Γαλησιῳ μονης και της Ἁγιας Ἀναστασεως*, p. 77 sqq. 6) *Ἐκ βασιλεως θεσπισμα κατα των ἀδικουντων*, p. 85 sqq. 7) *Θεσπισμα ἐπι τη μεγαλη και τελευταια ἑορτη του κατα Χριστον παντος μυστηριου*, p. 107 sqq. 8) *Νικηφορου του Χουμνου Θεσσαλονικευσι συμβουλευτικος περι δικαιοσυνης*, p. 137 sqq. 9) *Θεοδουλου ῥητορος του Μαγιστρου πρεσβευτικος προς τον βασιλεα Ἀνδρονικον τον Παλαιολογον*, p. 188 sqq. 10) *Του αὐτου. Τῳ ἰαγγελῳ πατρι μου και φιλοσοφῳ Ἰωσηφ, περι των ἐν τη Ἰταλων και Περσων ἐφοδῳ γεγενημενων*, p. 212 sqq. 11) *Του αὐτου Μελεται. — Ὁ του Κυναιγειρου πατηρ Εὐφοριων*, p. 229 sqq. — *Ὁ του Καλλιμαχου πατηρ Πολεμαρχος*, p. 247 sqq. 12) *Γρηγοριου του Κυπριου χρεια*, p. 269 sqq. 13) *Μανουηλ του Παλαιολογου μελετη προς μεθυσον*, p. 274 sqq. 14) *Του αὐτου προοιμιον Ἀντηνορος*, p. 308 sqq. 15) *Μαξιμου του Πλανουδη συγκρισις χειμωνος και ἐαρος*, p. 310 sqq. 16) *Ἀνωνυμου στιχοι περι γραμματικης*, p. 340 sqq. 17) *Ἑρμηνεια προχειρος ὀνοματων βοτανων και ἑτερων εἰδων ἰατρικων, ἀπο διαφορων βιβλιων συλλεγεισα, κατα ἀλφαβητον*, p. 394 sqq. 18) *Θεοδωρου του Ὑρτακηνου ἐγκωμιαστικος εἰς τον ἁγιον Ἀνανιαν τον θαυματουργον*, p. 409 sqq. *ΣΥΜΜΙΚΤΑ.* 1) *Περι των ἡλικιων του ἀνθρωπου*, p. 454 sqq. 2) *Περι ἠθων ἀνθρωπου*, p. 457 sqq. 3) *Περι του ἠθικου σολοικισμου*, p. 458 sqq. 4) *Ἰσοψηφα*, p. 459 sqq. 5) *Περι αὐθυποτακτων και ἀνυποτακτων ῥηματων*, p. 461 sqq. 6) *Ἀπολ-*

λιναριον περι της του Ἰουδα ἀγχονης, p. 464 sq. 7) Θεολογικα τινα, p. 465 sqq. 8) Γνωμικα τινα, p. 467 sqq. 9) Ποιηματια τινα, p. 469 sqq. 10) Addenda et Corrigenda, p. 479 sqq. *Tom. III.* 1) Θεοδωρου εὐτελους του Ὑρτακηνου λογος ἐγκωμιαστικος εἰς την ἐπι γης πολιτειαν της ὑπερευλογημενης δεσποινης ἡμων ἀειπαρθενου και θεοτοκου της ἀκαταμαχητου, p. 1 sqq. 2) Του αὐτου ἐκφρασις εἰς τον παραδεισον της ἁγιας Ἀννης της μητρος της Θεοτοκου, p. 59 sqq. 3) Του σοφωτατου Ἰωαννου του Γαβρα λογος εἰς την εἰσοδον της ὑπεραγιας δεσποινης ἡμων Θεοτοκου την εἰς τα Ἁγια των Ἁγιων, p. 71 sqq. 4) Ἐπιδημια Μαζαρι ἐν ᾅδου, ἠ πευσις νεκρων ἐνιων περι τινων των εἰς τα βασιλεια συναναστρεφομενων, p. 112 sqq. [De huius opusculi argumento, de auctore eiusque aetate, docte disseruit Hasius, in Notit. Mss. T. IX. P. II. p. 131 sqq.] 5) Νικηφορου του Γρηγορα ἐπιστολαι, p. 187 sqq. 6) Μιχαηλ του Ψελλου στιχοι πολιτικοι προς τον βασιλεα Κωνσταντινον τον Μονομαχον περι της γραμματικης, p. 200 sqq. 7) Πολυβιου περι βαρβαρισμου και σολοικισμου, p. 229 sqq. 8) Ἀνωνυμου περι βαρβαρισμου και σολοικισμου, p. 238 sqq. 9) Ἡρωδιανου περι σολοικισμου, p. 241 sqq. 10) Ἡρωδιανου περι ἀκυρολογιας, p. 262 sqq. 11) Τρυφωνος γραμματικου περι τροπων, p. 270 sqq. 12) Ἀνωνυμου περι τροπων, p. 285 sqq. 13) Κοκονδριου περι τροπων, p. 288 sqq. 14) Ζωναιου περι σχηματων των κατα λογον, p. 307 sqq. 15) Ἀνωνυμου παθη των λεξεων, p. 321 sqq. 16) Νικητα του Σερρων στιχοι περι γραμματικης, p. 323 sqq. 17) Του αὐτου τα συστελλοντα και φυλασσοντα το ω της εὐθειας και της γενικης, p. 328 sqq. 18) Ἀνωνυμου σχεδογραφια, p. 330 sqq. 19) Ἑρμηνεια λεξεων των ἐν τῳ ἀποστολῳ Παυλῳ ἐμφερομενων, p. 339 sqq. 20) Πως διαιρησομεν ὀρθως τους γραφομενους ἐν βιβλιοις των γραμματικων στιχους, τους Σηλυβριας ἤγουν του Χορτασμενου, p. 354 sqq. 21) Νικηφορου του Χουμνου περι λογων κρισεως και ἐργασιας κ. τ. λ., p. 356 sqq. 22) Του αὐτου προς τους δυσχεραινοντας ἐπι τοις ἐλεγχοις των ἀσαφως και κακοτεχνως ῥητορευοντων κ. τ. λ., p. 365 sqq. 23) Του αὐτου περι του ἀερος κ. τ. λ., p. 392 sqq. 24) Του αὐτου ἀντιθετικος προς τους παλαι σοφους περι του αὐτου κ. τ. λ., p. 398 sqq. 25) Του αὐτου ἐπιστολαι δυο, p. 407 sqq. 26) Περι των δωδεκα μηνων του ἐνιαυτου, ὁποιαις δει χρησθαι τροφαις ἐν ἑκαστῳ αὐτων και ἀπο ποιων ἀπεχεσθαι, p. 409 sqq. 27) Ἱπποκρατης Κωος Πτολεμαιῳ βασιλει χαιρειν, p. 422 sqq. 28) Ψελλου αἰνιγματα, p. 429 sqq. 29) Αἰνιγματα συντεθεντα παρα Βασιλειου του Μεγαλομιτου, p. 437 sqq. 30) Του Αὐλικαλαμου αἰνιγματα, p. 453 sqq. 31) Αἰνιγματα ἀδεσποτα, p. 455 sqq. 32) Στιχοι ἀνακρεοντειοι ἐν σχηματι ἐξομολογησεως του θειοτατου και σοφωτατου Ἰωαννου Κομνηνου του Σωζοπολιτου, p. 456 sqq. 33) Μαξιμου του Πλανουδη στιχοι, p. 461 sqq. 34) Γνωμικα τινα, p. 465 sqq. 35) Addenda et corrigenda, p. 475 sqq. In Notis, quas *Boissonade* in tribus tomis contextui subiunxit, aliorum multa loca scriptorum veterum graecorum vel ex nondum adhibitis mstis vel ex editoris ingenio loca emendantur, ut et in addendis et corrigendis: non desperandum itaque ex illis fructum depromere possunt eruditi, quodque sat erit tantummodo indicare. Conf. censuram *Bernhardii* in Annal. Berolinens. 1831, no. 101, 102 et 103.

ANNA Comnena.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 390 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 726 sqq.

I. *Editiones textus.*

1610, — (*tit. n.*) 1618, 4. Alexiados libri VIII. Ab Anna Comnena de rebus a patre gestis scripti. Nunc primum à Dauide Hoeschelio A. ex Aug. Reip. Bibliotheca editi. Avgvstae Vindelicorum, ad insigne pinus. Cum Privilegio Caes. Maiest. perpetuo. M. DCX. —— 4 *ff.* praefixa, 188 pp. Bibl. sen. Lips. Admodum lacunosus est textus, e manco codice erutus. In fine aliquot *Hoeschelii* notae leguntur. Exempla aliquot huius editionis inscribuntur: Historia Constantinopolitana Imperatorum orientalium & Occidentalium ab Anno MLXXX vel circiter res gestas complectens, ex Augustana graeca bibliotheca 1618.

1651, f. max. Annae Comnenae Porphyrogenitae Caesarissae Alexias, sive de Rebus ab Alexio Imperatore vel eius tempore gestis, libri quindecim. E bibl. Barberina nunc primum editi, et a Petro Possino latina interpretatione, Glossario, et notis illustrati, e quibus Glossarium nunc datur; Notae mox opportunius edentur, una cum *Sinnamo* continuatore Annae, et aliis quibusdam ad Alexiadem spectantibus. Accesserunt praefationes et notae Dav. Hoeschelii ex editione anni 1610. Parisiis, e typogr. Regia. —— Editor lacunas codicis msti Barberini ex codice msto Mediceo, qui tamen aliquot in locis mancus est, plerum-

que supplevit. Pertinet (Vol. XIII.) ad collectionem Parisiens. scriptorum byzantinorum, ut quae ex hac expressa editio a. 1729 ad illam collectionem Venetam. (Vol. XI. T. I.)

1729, f. — ex editione anni MDCX, itemque notae historicae et philologicae Caroli du Fresne, *etc.* Venetiis, ex typographia Bartholomaei Iauarina. —— Quae hic habentur *Caroli du Fresne* notae, prodierunt iam in collectione Parisiens., sed adiectae editioni *Cinnami*, (1670) p. 221 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1790, 8 mai. Die Alexias der Anna Comnena ins Deutsche übers. —— Inserta haec versio legitur *Schilleri* Collectioni inscr.: Allgem. Samml. historischer Memoiren v. 12n Jahrh. bis auf die neuest. Zeiten (Jn., Mauke. *Voll.* XXXII.) Sect. I. Vol. I. et II. 2 *Th.*

III. *Illustrantia Annam scripta.*

Nc. *Barkey:* Diss. de Anna Comnena et de rebus, quas illa in Alexiade complexa est, quomodo illa versata sit enarranda historia, ac quem fructum lectores ex Alexiade sint capturi, denique de librorum fatis, et de eo, quod in nova eius editione sit elaborandum. —— *V.* in Bibl. Hagana histor. philol.-theol. Class. I. fasc. I. (Amst. et L.B., 1768, 8) p. 1—47.

F. *Buchholz:* Ueber Anna Comnena. Quae hic disseruntur inserta sunt *Woltmanni* Geschichte u. Politik. 1805, II. p. 167 sqq.

C. *du Fresne:* Notae historicae et philologicae in Annae Comnenae Alexiadem. —— Subiectae *Cinnamo*. (P., 1670, f.) p. 221 sqq.

I. Cn. *Fuesli:* Diss. de Alexiade Annae Comnenae, qua Graecarum litterarum cultores et professores ad novam huius libri editionem curandam et publicandam exstimulantur. Turici, Heidegger. 1766, 4. —— 36 pp. Divisa est haec scriptiuncula in tres partes, quarum 1) Argomentum Alexiadis exponit rerumque eius copiam tum gravitatem indicat, quae ea historia continentur; 2) Fata libri explicat; 3) Quid agendum sit editori futuro docet.

— —: Epistola de nova Alexiados Editione curanda et divulganda. —— *V.* in Bibl. Bremensi nova. Class. VI. fasc. II. no. 7. p. 162 sqq.

Iac. *Gretseri* Refutatio alogiarum Annae Comnenae contra Gregorium VII. papam. Ingolst., 1611, 4. —— Cum *Gerbodi Reicherspergensis* Syntagmate.

G. E. *Hamberger:* Ueber Anna Comnena's Leben u. Schriften. —— *V.* eiusdem Zuverläss. Nachrichten, Vol. IV. p. 182 sqq.

(Dt. F. Hr. *Hegewisch:*) Ueber die Alexias der Anna Comnena. —— In *Biesteri* Berlin. Monatsschrift, m. Nov. (1791, 8) p. 421—449. Disputat de Annae Comnenae vita, indole, ingenio opereque, et de ingenio scribendique ratione Byzantinorum. *V.* quoque eiusdem *Hegewischii* historische et literarische Aufsätze. (Kilonae, 1801, 8. 1 *Th.*) p. 121 sqq. ubi repetitur.

Agst. *Mascardus:* De Anna Comnena, eiusque fide historica. —— *V.* eiusd. librum De Arte Historica. p. 205 sq.

Aeg. *Menagius:* De Anna Comnena. —— In eiusd. Historia Mulierum Philosopharum, p. 39.

Meusel: De Anna Comnena. —— *V.* eiusdem Bibl. histor. Vol. V. P. I. p. 251 sqq.

Bn. *de Montfaucon:* Lectiones variae Coisliniani Codicis et Editionis Alexiadis Annae Comnenae per *Possinum*. —— In eiusd. Bibl. Coisliniana (Paris., 1715, f.) p. 521—560.

Th. *Popeblount:* Indicia de Annae Alexiade recensentur. —— *V.* eiusd. Censuram celebriorum Auctorum p. 375 sq. *ed. Genev.*

Csp. *Saxe:* Anna Comnena. —— *V.* eiusd. Onomasticum litterarium, T. II. p. 218 sqq.

Degor. *Whear:* De Anna Comnena. —— In eiusd.: Relectiones hiemales. Sect. XXXVIII. p. 183 sqq., *v.* quoque ad has *Nerii* Accessiones, p. 295.

I. Ch. *Wolfius:* De Anna Comnena, foemina illustri, eiusque Alexiade. —— In Catalogo foeminarum olim illustrium, ad eiusdem collectionem fragmentorum Mulierum graec. p. 274 sqq. *Ib.* p. 280 sqq. exhibet variantes lectiones codicis msti ex libro VI., quem sibi *I. F. Gronovius* Annam Comnenam editurus paraverat, quique multum ab editione Parisiensi differt. Saepe quoque in his lectionibus codicis Florentini mentio fit, saepiusque quam in reliquis libris.

ANNAEUS Cornutus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 398 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 554 sqq.

G. I. ***Martini*: Disputatio liter. inaug. de L. Annaeo Cornuto, Philosopho stoico. LB., ap. Hazenberg. 1825, 8. —— Constat duabus partibus: in priore agitur: De vita et rebus L. Annaei Cornuti; posteriore autem: De doctrina et scriptis Cornuti. Hac in parte auctor in constituenda lectione 2 codicibus Leidens. usus est. *V.* infra s. v. PHURNUTUS.**

ANONYMI.

A.

1616, 4. Anonymi philosophi antiquissimi isagoge anatomica. Nunc primum e sua bibliotheca edidit et vertit P. Lauremberg. Hmb., excud. Paul. Langius. —— *Bernard* in praefat. editionis suae p. IV. deinde *Choulant* in libro suo Handbuch d. Bücherkunde f. d. ältere Medicin p. 81 immerito de hac editione dubitant, cum sequens ex hac tantummodo expressa sit, ut recte *Schrader* exposuit in *Hecker*' Litterarisch. Annal. d. gesammt. Heilkunde (1828) Decbr. p. 453.

1618, 4. *Ἀνωνυμου εἰσαγωγη ἀνατομικη.* Cum interpretatione *etc.* Petri Laurembergl. Nunc primum in lucem edita Auspicijs ac sumptibus Ioachimi Morsl. LB. —— 4 *ff.* praefixa, 87 pp. Typographorum erratis liber est inquinatus. Bibl. acad. Lips.

1744, 8. ***Anonym**i* Introductio Anatomica, Gr. et Lat.; item ***Hypatus*** de Partibus Corporis, Gr. et Lat. Cum Notis Dn. W. ***Trilleri*** et I. Stph. Bernard. Accedunt Figurae (2) Anatomicae cum explicatione graeca, nunc primum ex cod. ms. bibl. Leidensis editae. LB., apud Ph. Bonk. —— 1 *f.* tit., XVI, 157 pp., 15 *ff.* Indices et Addenda. 1 *Th.* 12 *Gr.* Inter Bernardii animadversiones nonnullae *Reiskii* quoque leguntur. Adhibita est editio a. 1618.

B.

(1616,) 8. Anonymi Oratio funebris in Imperatorem Fl. Cl. Constantinum, apud Aquilejam interemptum; graeca nunc pr. ex bibl. Palatina prodeunt; Fed. Morellus latine vertit notisq. illustravit. Lt., F. Morellus. —— 4 *ff.*, 16 et 16 pp.

C.

1773, 8 mai. Incerti Graeci Poetae Iambi. —— *V.* s. v. *Anecdota.* 1772 sqq. Vol. III.

D.

1779, 8. Anonymi Fragmentum de venae sectione, gr. et lat. Edid. Ch. Gf. Gruner. Jn. —— *V.* ad huc *I. Stph. Bernardii* Notulas et Coniecturas in Anonymi Fragmentum de venae sectione. Insertae sunt in eiusd. Reliquiis medico-criticis. Edidit Ch. Gf. Gruner. Jn., 1795, 8.

E.

1779, 8. Historia sacra, ab orbe condito, ad Valentinianum et Valentem Imperatores, e vet. cod. graeco descripta, latine vertit et nonnulla adnotavit I. Bpt. Biancone. Bononiae.

F.

1789, 8. *Γυναικες ἐν πολεμικοις συνεται και ἀνδρειαι.* Tractatus Anonymi de Mulieribus quae bello claruerunt. Graece edid. A. H. L. Heeren. —— In Bibliothek d. alt. Lit. u. K. fasc. VI. no. III. p. 3. 24; fasc. VII. p. 3 sqq. Ex apographo codicis Escurialensis, quod *Tychsen* fecit, et ex apographo Holsteniano codicis Medicei, in Bibl. Barberin. *Holstenius* ut in apographo suo adnotavit, *Phlegontem* Trallianum esse auctorem suspicatus est. Praemissa est textui graeco introductio latina, in qua de codice ms., auctore eiusque scriptu agitur; contextui ipsi sunt criticae notae subiectae.

G.

1801, 8. I. Anonymi Fragmentum lexici graeci. II. *Περι της συνταξεως των ῥηματων προς τα ὀνοματα, και των ἀλλως μετα προθεσεων ἐναλλασσομενων ῥηματων.* III. *Κανονες περι συλλαβων ἐκτασεως και συστολης διαλαμβανοντες, ἀλλα δη και περι τονων, περισπωμενης φημι και ὀξειας.* —— Haec anonymorum scriptorum inedita scripta v. ad calcem *Gf. Hermanni* libri inscripti: De Emendanda ratione graecae grammaticae Pars I. Accedunt Herodiani aliorumque libelli nunc primum editi. (Lps., G. Fleischer.) No. I. p. 319—352. Hoc opusculum cum verbis *Βουλησις ἐπι ἀγαθου· προαιρεσις δε ἐπι αμφοτερων, ἀγαθου τε και κακου* incipit, hisque *Λικοντια το διολον, ἡ δια γαρ ἀντι του διολον κειται* explicit. *Bastius* in cod. ms. Paris. no. 270 illud opusculum reperit, ex quo lacuna apud *Hermannum*, p. 337, ur. 124 expleri potest; praeterea autem paucae lectiones discrepantes reperiuntur. Ad codicis Vaticani no. 895 fidem inscriptum est: *Τον σοφωτατου Νικηφορου του Γρηγορα περι γραμματικης*, et praemissa legitur introductio, implens 2½ pp., sic incipiens: *Οὐ χρη ζη-*

ιειν ἐν πασι τοις ῥημασιν ὁμοιοτητας ἀπαρασαστους και κανονας ἀσφαλεις και τυπους ἀκριβεις κ. τ. λ., quae inscriptio in *Hermanni* editione non habetur. Hoc fragmentum lexici graeci *Hermannus* et *Bast* attribuunt Nicephoro *Gregorae*; *Peyron* autem in Notitia librorum p. 33 adscribit Choerubosco. Ceterum *Peyron* ib. adnotat, uno loco non tria verba, sed permulta deesse, quae ex codice msto Taurinensi expleri possint. no. II. a) p. 353—421 duo tractatus diversorum auctorum leguntur; primus fortasse epitome ineditae grammaticae alphabeticae, quam *Georgius Lecapenus* composuit, de qua v. *Villoisonii* Anecdota graeca, T. II. p. 79, not. 1. *Bastius*, qui locum p. 378 exhibitum: *Προσκαλοῦμαι, τὸ προσλαμβάνω ἢ τινα ἢ πολλούς. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐποικούντων* in Epistola critica, p. 241 sic corrigit secundum optimos codices *ἐν τοῖς πολέμοις*, qui addunt insuper: *οἷον προσεκαλέσαντο τὸν Μέμνον' ἐξ Αἰθιοπίας οἱ Τρῶες*, in pluribus codd. mss. Paris., pleniorem autem quam ab *Hermanno* exhibetur, in codice ms. Paris. no. 2562 reperit. In codice quoque ms. Vaticano no. 895 legitur inscriptum: *Ἐπιμερισμοι των ἐπιστολων του κυριου Γεωργιου του Λεκαπηνου.* b) p. 391, ubi *Hermannus* lacunam significavit, in cod. Paris. *Maximi Planudis* incipit opusculum inscriptum: *Περι μεταβατικων τε και ἀμεταβατων ῥηματων.* no. III. p. 422—470 pluribus in codd. mss. Paris. legitur, *Bastius* autem in cod. no. 2810, *f.* 101 sq. reperit sic inscriptum: *Ἡρωδιανου περι των προ μιας ἐχοντων τον τονον ἀρσενικων εὐθειων και των κλητικων αὐτων, και περι των ἀμφιβαλλομενων ἀπο χρονου.*, ubi multa quibus difficultates criticae expediri possunt, praebentur.'

H.

1816, 8. *Ανωνυμος, ὑποθεσεις ἑπτα λογος Ἰσοκρατους μετα σημειωσεων.* —— *V.* Anecdota.

1816, 8. *Ανωνυμος, βιος Ἰσοκρατους, και ὑποθεσις εἰς τον προς Δημονικον λογον.* —— *V. ib.*

1816, 8. *Ἀνωνυμου σχολια εἰς τον Πλατωνος διαλογον Φαιδωνα.* —— *V. ib.*

I.

1828, 8 mai. *Ἀνωνυμου περι της των ῥηματων συνταξεως κατα τους παλαιους.* —— *V.* Anecdota. *Vol. II.*

K.

1830, 8 mai. *Ἀνωνυμου στιχοι περι γραμματικης.* —— *V. ib.* Vol. II.

L.

1830, 8 mai. Hermippus, incerti auctoris christiani dialogus, sive de astrologia libri II. Graece. Ex apographo cod. Vaticani, quod inter libros Ms. Fabricianos exstat in bibliotheca univers. Havniensis nunc primum edidit O. D. Bloch. Hvn., Brummer. —— 14 *Gr.*

M.

1830, 8 mai. Observationum juris Graeco-Romani Pars prima. Scriptoris anonymi de Actionibus librum ex tribus codd. mss. primus edidit, prolegomenis instruxit etc. Gust. E. Heimbach. Lps., impressit Gu. Haack. —— VI, 75 pp. In prolegomenis cap. III. de auctore et titulo operis agitur.

N.

1830, 8 mai. *Ἀνωνυμου περι τροπων.* —— In *Boissonadii* Anecdotis, Vol. III. p. 285 sqq.

O.

1830, 8 mai. *Ἀνωνυμου παθη των λεξεων.* —— *V.* ib. Vol. III. p. 321 sqq.

P.

1830, 8 mai. *Ἀνωνυμου σχεδογραφια.* —— *V.* ib. Vol. III. p. 330 sqq.

ANTHEMIUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 548; *ed. n.* T. IV. p. 178 sqq.

1777, 4. Fragment d'un Ouvrage Grec d'Anthemius sur des Paradoxes de Mecanique; revu et corrigé sur quatre manuscrits avec une traduction françoise, des Notes critiques et des observations et les variantes tirées d'un Manuscrit du Vatican; par L. Dupuy. Paris. —— 41 pp. Etiam insertum legitur in *Mém. de l'Acad.* des Inscr. T. XLII. p. 72. Mém. p. 392—451. Notae criticae sunt contextui graeco subiectae, exegeticae autem ad calcem adiunctae. Conf. (*Wyttenbachii*) Bibl. crit. Vol. II. P. II. p. 126 sqq., Bibl. philolog. Vol. I. (1779, 8) p. 17 sqq.

ANTHOLOGIA.

Fabr. B. Gr. T. II. cap. 28, §. 5; *ed. n.* T. IV. p. 413 sqq.

Aa) *Integra.*

1494, 4. *ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ἘΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, ἈΡΧΑΙΟΙΣ ΣΥΝΤΕΘΕΙΜΕΝΩΝ ΣΟΦΟΙΣ, ἘΠΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ὙΠΟΘΕΣΕΣΙΝ, ἙΡΜΗΝΕΙΑΣ*

'ΕΧΟΝΤΩΝ 'ΕΠΙΔΕΙΞΙΝ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ 'Η ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ, 'Η 'ΩΣ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ 'ΑΦΗΓΗΣΙΝ. ΔΙΗΡΗΜΕΝΟΥ Δ' 'ΕΙΣ 'ΕΠΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΥΤΩΝ 'ΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΔΙΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΩΝ, ΤΑΔΕ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. —— Haec *f.* 1 *b.* F. 1 *a* vacat. 272 *ff.* 28 lin., c. *sign.* *A—KKiii*, et alia 7 *ff.* sine *sign.*, contin. *Lascaris* epigr. graecum; et einsdem latinam epistolam datam ad *Petrum de Medicis*, subscriptam *f.* 7 *b:* IMPRESSVM FLORENTIAE PER LAVRENTIVM FRANCISCI DE ALOPA VENETVM. III. IDVS AVGVSTI. M.CCCC.LXXXXiiij. Quae 7 folia in pluribus exx. desiderantur, attamen in integro exemplari desiderari non possunt. *Maittaire* ea repeti in Annal. T. I. p. 270—283 curavit. Nonnulli (ut *Clement* in Bibliotheque curieuse, T. I. p. 361), quia illa 7 *ff.* quasi ad editionem non pertinentia neglexerunt, enumerant editionem sic indicatam: „*Editio vetus; litteris capitalibus impressa, absque loco et anno.*" Litteris quadratis et accentibus (similibus, quibus *Porsonus* in scribendo, et ex eo tempore saepius in Anglia, adhibitis est usus; est haec Anthologiae editio princeps impressa, ut editiones pr. *Apollonii Rhod.*, *Callimachi*, *Euripidis* et *Gnomicorum*, ex eadem officina typographica in publicam lucem emissae. Praeter exemplaria in ch. membr., sunt quoque aliquot in pergamine, quorum illa 7 *ff.* calamo scripta extant (1080 *fr. Pinelli*, postea *MCarthy* 1000 *fr.*) Nonnulla ad hanc editionem Anecdota edidit *Iriarte* in Catal. codd. gr. p. 179, p. 243 sqq. Exemplar cum multis a. 1506 scriptis manu adnotatis, quorum magna pars in editionem a. 1521 transiit, et 45 calamo adscriptis pp. per *Aldum* et *Fr. Asulanum* possedit *Renouard*; v. eiusd. *Annales de l'imprimerie des Alde*, T. I. p. 99.

1503, 8. FLORILEGIVM DIVERSORVM EPIGRAMMATVM IN SEPTEM LIBROS. (*Sign. typogr.*) — *ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ Ἐπιγραμμάτων, ἀρχαίοις συντεθειμένων σοφοῖς, ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν, ἑρμηνείας ἐχόντων ἐπίδειξιν, καὶ πραγμάτων ἢ γενομένων, ἢ ὡς γενομένων ἀφήγησιν· διαιρεῖται δ' εἰς ἑπτὰ τμήματα τὸ βιβλίον καὶ ταῦτα εἰς κεφάλαια κατὰ στοιχεῖον διεκτίθεται.* *In fine post Scipionis Carteromaci* (Fortiguerra) *epistolam graecam legitur registrum:* A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V. X. Y. Z. AA. BB. CC. DD. EE. FF. GG. HH. II. KK. LL. MM. NN. — *Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια πλὴν τοῦ τελευταίου ὅπερ πεντάδιον ἐστιν.* — Quaterniones omnes: ultimo Quinternione excepto. — Venetiis in aedibus Aldi mense Nouembri. M. DIII. *In versu pag. symb. typogr. extat.* —— 290 *sign.* signata *ff.* Prima Anthologiae editio ex offic. *Aldi*, optima et bellissima, maximeque quaesita propter ad calcem adiectas varias ex aliis codd. mss. collectas lectiones, et 19 in praecedenti editione non lecta epigrammata aliosque versus. In fine libri VII. in 8½ pagg., plus in praecedenti editione, 2 anonymorum epigrammata, *Pauli Silentiarii* poema in Thermas Pythicas (hic primum editum), nonnullaque alia exhibentur. Et in ch. membr. exx. extant. In Bibl. acad. Lips.

1517, 8. — Vt. —— *Götze* in Memorabilibus bibliothecae Dresd. T. I. p. 30, secundum *Maittairium*, Annal. T. II. p. 303, falso hanc editionem Aldinam, utut secundam, commemorat. Iam *Harless* in sua *Fabricii* Bibl. Gr. editione iure eam extare dubitavit. Eodem iure alias commemorata Aldina a. 1519 dubitanda est.

1519, 8. Florilegium diversorum Epigrammatum in septem Libros: *graece.* Florentiae per haeredes Ph. Juntae. —— 312 num. (410 errato typogr. post *f.* 100) ff., et 2 non num. *ff.* ad calcem adiecta, quorum alterum vacat, alterum autem in pagina versa symb. typogr. Iuntinarum, *lilium* habet. Auctior praecedentis, sed multis typographorum erratis inquinata, repetitio. In Bibl. Gätting. cum notis mstis exemplar adservatur. Bibl. sen. Lips. Rarissime occurrit.

1521, 8. FLORILEGIVM DIVERSORVM EPIGRAMMATVM IN SEPTEM LIBROS. — Solerti nuper repurgatum cura. M. D. XXI. — *ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ Ἐπιγραμμάτων, ἀρχαίοις συντεθειμένων σοφοῖς, ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν, ἑρμηνείας ἐχόντων ἐπίδειξιν, καὶ πραγμάτων ἢ γενομένων, ἢ ὡς γενομένων ἀφήγησιν. διαιρεῖται δ' εἰς ἑπτὰ τμήματα τὸ βιβλίον. καὶ ταῦτα εἰς κεφάλαια κατὰ στοιχεῖον διεκτίθεται.* (*Symb. typ. infra:*) Nunc exit castigatius, quam alias unquam pristinis elustratum errorib. multisq; adauctum adiectis epigrammatib. *F.* 289 *b registrum:* A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z. AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL MM NN. — *Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια, πλὴν τοῦ τελευταίου πεντάδιου γάρ.* — Quaterniones omnes, ultimo excepto quinternione. — VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE SO-

CERI, MENSE IANVARIO. M. D. XXI. —— 289 num. et 1 non num. *ff.* cum signo typogr. in pag. versa. Exx. in ch. membr. extant, et 1 ex. in ch. pergam. Nonnulli hanc ex editione 1a Aldina accurate expressam putabant, sed immerito; illius 19 epigrammata sunt quidem recepta, sed alia suis locis intertexta, nec *Pauli Silentiarii* poema est omissum; ex lectionibus autem discrepantibus, quae in editione a. 1503 ad calcem exhibentur sunt nonnullae tantummodo neque semper feliciter electae, statimque in contextu receptae. *Carteromachi* epistola est omissa. Non idem, ut editio a. 1503, valet. Bibl. acad. Lips. Exemplar cum notis mstis, praesertim in principio, in bibliotheca sen. Lips. adservatur.

1531, 8. — (*Parisiis.*) Sub prelo Ascensiano. —— Titulus est praecedentis edit., ut ex illa est typis sed negligenter expressa. Erratis indicatis *f.* 3 graeca epigrr. continens adiunctum est. Rarissime occurrit.

1549, f. Epigrammatvm Graecorvm libri VII. Annotationibus Ioannis Brodaei Turonensis illustrati, Quibus additus est in calce operis rerum ac uocum explicatarvm Index. diligentissime conscriptus. FRO||BEN. — Basileae M.D.XLIX. —— 4 non num. *ff.*, 627 pp., 9 ff. ad calcem continens Indicem in Annotationibus I. Brodaei in epigrammata, ordine alphabeti adornatum, et 1 *f.* symb. typogr. in pag. aversa, ut in titulo, habens. Ob copiosum editoris, qui multa bene perlegit et pervolutavit, commentarium magni aestimata et valde quaesita editio, quamquam in contextu curando non satis diligenter versatus est. Substrata est editio illa a. 1531. Bibl. sen. Lips.

1550, 8. Florilegium diversorum Epigrammatum in VII Libros distinctum, diligenti castigatione emendatum. Cui nonnulla nuper iuventa Epigrammata in fine adiecta sunt. Venetiis, apud Petrum et Ioan. Mar. Nicolinos Sabienses. —— 288 num. et 12 non num *ff.* *Harwood*, *Pinelli* et *Gamba* hanc rarissimam editionem falso *sine a.* indicant, aliis non nota est. Illa 288 *ff.* sunt accuratissime, ut verbum verbo paginaque paginae respondeat, ex editione a. 1521 expressa. Novi sunt indices. Aucta est praeterea *Sapphonis* hymno ad Venerem, Anacreonteaque oda plus quam in editione a. 1521.

1550, 8. *Ἀνθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων ἀρχαίοις συντεθειμένων σοφοῖς.* Anthologia seu Florilegium diversorum epigrammatum graecorum in VII Libros distinctum, et diligenti castigatione emendatum. Cui nonnulla nuper inuenta epigrammata in fine adiecta sunt, una cum indice tam rerum, quam auctorum copiosissimo. — Venetiis apud Aldi filios. M. D. L. *In fine:* M. D. LI. —— 288 num. et ad calcem 12 non num. *ff.*, quorum antepenultimum vacat, ultimum autem *Aldi* signum typ. habet. Plenissima, inprimis quaesita, sed non optima, ut aliqui putarunt, editio. Priora 288 *ff.* prorsus in typis ipsis adhibitis similia sunt illis editionis a. 1521, posteriora autem 12 *ff.* maioribus novisque *Aldi* typis sunt descripta. Horum primum *f.* complectitur continuationem, et illa duo poemata, quae in editionis a. 1550, calce leguntur, omissa autem sunt in editione a. 1503 et 1521; reliqua 9 *ff.* continent indicem rerum et indicem authorum, ex antecedente a. 1558; quocirca hi indices editionibus a. 1503 et 1521 adiungi possunt. *Stephanus* nimis sine dubio hanc editionem vituperavit.

1566, 4 mai. *Ἀνθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων παλαιῶν εἰς ἑπτὰ βιβλία διῃρημένη.* Florilegium diversorum Epigrammatum numero et duobus indicibus auctum. — Henr. Steph. de hac sua editione distichon: || Pristinus a mendis fuerat lepor ante fugatus: || Nunc profugae mendae, nunc lepor ille redit. || — Anno M. D. LXVI. excudebat Henricus Stephanus, illustris viri Huldrichi Fuggeri typographus. —— 2 non num. *ff.*, 539 pp., et 17 non num. *ff.* Nitide et adcurate impressa, rarissimaque editio, nonnullisque epigrammatibus aucta, quaeque denuo recensitum contextum habet. Praefixis foliis continentur: „Explicatio notarum sibi peculiarium quibus in huius libri et in Homeri aliorumque poetarum editione usus est;“ deinde: Epistola ad lectorem poetices studiosum.“ Indicibus finitis: *Σχόλια Μαξίμου ὧν μνείαν ἐποιησάμην σελίδι ξζ*, quae excipiunt, implentes 8 *ff.*: „*Stephani* Annotationes in quosdam Anthologiae epigrammatum locos, et potissimum in eos, qui secus quam in hac eius editione aut scripti aut interpuncti inueniuntur scholia et annotationes.“ Substravit editionem a. 1531, et in recensendo contextu apographum codicis Florentini, prioresque editiones adhibuit. Quas notas addidit, sunt tantummodo ex illis, quas editurus Anthologiam conscripserat *Stephanus*, delectae, ut ipse in praefatione profitetur. Bibl. acad. Lips. habet ex. cum notis mstis.

1600, f. Epigrammatum Graecorum,

Annotationibus Ioannis Brodaei Turonensis, nec non Vincentii Obsopaei, et Graecis in pleraque epigrammata Scholiis illustratorum. Libri VII. Accesserunt Henrici Stephani in quosdam Anthologiae epigrammatum locos Annotationes. Additi sunt indices tres, pernecessarii. Francofurti, Apud Andreae Wecheli haeredes Claudium Marnium & Iohannem Aubrium. Anno 1600. —— 2 *ff.* praefixa, 632 et 30 pp. et in fine 15 *ff.* *I. Scaliger* inprimis *Brodaei* adnotationes magni aestimabat, ut in Scaligeranis ed. Col. 1695, 8. p. 68 legitur: „*Brodaeus* Toronensis Canonicus, vir maximus ac doctissimus fuit, cuius commentarios in Epigrammata Graeca pluris facio, quam quorundam scripta plurima.“ Itoque qoaesita, quamquam non satis adcurate impressa, est editio. *Obsopaei* notae separatio quoqoe prodierunt.

1604, 4. *Ἀνθολογια διαφορων ἐπιγραμματων παλαιων εἰς ἑπτα βιβλια διῃρημενη.* Florilegium Hoc est Veterum Graecorum Poetarum Epigrammata comprehensa libris septem. Interprete Eilhardo Lubino. In Bibliopolio Commeliniano. Anno MDCIV. —— 4 *ff.* praefixa, 1011 pp. Quud saepius illa priora 4 *ff.* desunt, nonnonquam haec editio s. *l. et a*, oonnunquam quoque secundum subscriptiouem dedicationis sob a. 1603 est indicata. Quam *Lubinus* versionem latinam adiecit, verbum verbo respondet. Notae sunt exegeticae. Dicavit opus Laudgrafio Hassiae nominato *Mauritius*. Bibl. acad. Lips.

1788—1796, 4 mai. *Ἀνθολογια διαφορων ἐπιγραμματων εἰς ἑπτα βιβλια διῃρημενη.* — Raccolta di vari Epigrammi divisa in sette libri. Napoli, stamp. reale. *Partt. V. in Voll. VI.* —— Edidit *Gaet. Carcani.* Complectitur haec splendida, sed non magni oestimata editio *Maximi Planudis* et *Cephalae* Anthologias. Italica versio est metrica.

1794—1795, 4 mai. Anthologia Graeca sive Poetarvm Graecorvm Lvsvs. Ex rec. Brvnckii. Indices et Commentarivm adi. F. Jacobs. Lps., Dyck. *Voll. V.* —— VIII, 258; II, 264; 254; 302; VI, 443 pp. 5 *Th.*, ch. scr. 7 *Th.* Priora quatuor volumina contextum graecum, et ultimum Indices utilissimos continent, quorum primom epigrammatum alphabeticom a se auctum excepit ex *Harlesii* editione *Fabricii* B. Gr. T. IV. p. 500 sqq. Diversitas contentorum inter *Brunckii* Analecta et hanc *Jacobsii* editionem, apparebit ex his. Continentur Tom. I. Meleager, p. 1—40; Archilochus, p. 40—47; Arion, p. 48 sq.; Pisander, Sappho, p. 49 sq.; Erinna, Solon, p. 50 sq.; Cleobulus, Aesopos, p. 52; Phocylides, p. 53 sq.: Anacreon (tantommodo eius XVI epigrammata, apod *Brunckium* no. 69—84), p. 54—57; Simonides. p. 57—80; Philippus, Meleager, Timocreon, Aeschylus, Pindarus, p. 80 sq.; Bacchylides, p. 82—86; Timon, p. 86; Scolio, p. 87—93; Astydamas, Ion, p. 93 sq.; Empedocles, Sophocles, Euripides, p. 95 sq.; Euenus, p. 96—99; Antimachus, Simmias, Euclides, Philiscus, Thucydides, Hippo, p. 100—102; Platon, p. 102—108; Platon iun., Speosippus, Aeschines rhetur, p. 109 sq.; Aristoteles, p. 110—117; Theocritus, Choerilus, Agidos, p. 117 sq.: Crates, p. 118 sq.; Aeschrion, p. 120; Philetas, p. 121—123; Mnasalcas, p. 123—127; Nossis, p. 127—129; Anytes, p. 130—134; Myro, p. 135; Menander, p. 136; Simmias Rhodius, p. 136—143; Asclepiades, p. 144—153; Leonidas Tarentinos, p. 153—181; Nicias, p. 181—183; Diotimus, p. 183—186; Aratos, p. 186 sq.; Hegesippus, p. 187—194; Theocritus, p. 194—200; Moschus, p. 201; Dosiadas, p. 202 sq.; Phanocles, p. 204 sq.; Nicaenetus, p. 205—207; Alexander Aetolus, p. 207—209; Phalaecus, p. 210 sq.; Callimachus, p. 212—226; Menecrates, Eratosthenes, p. 227—229; Rhianus, p. 229—233; Hedyllus, p. 233—236; Samius, p. 236 sq.; Alcaeos, p. 237—243; Philippos Rex, p. 243; Dioscurides, p. 244—255; Sosipater, Tymoes, Seleucus, p. 255—258. —— Tom. II. Polystratus, p. 1; Nicander, p. 2; Crates, Callias, p. 3; Perses, p. 3—5; Antipater Sidonius, p. 5—38 (quae epigrammata in codice non leguntur, ideoque non genuina habentur, sont asterisco notata); Daphitas, p. 39; Damagetes, p. 39—42; Theoduridas, p. 42—46; Posidippus, p. 46—52; Phanias, p. 53—55; Chaeremon, Demucus, p. 56 sq.; Hippias, Archelaus, Philoxenus, p. 57 sq.; Doridus, Xenocrates, Parrhasios, Philemon, Zenodotus Bythinus, Arcesilaus, Durieus, Archimelus, Demetrius, Herodicus, Ptolemaeos, Zenodotus Stoicos, Corn. Sylla, Artemon, p. 59—67; Diodorus Zonas, p. 67—70; Philodemus, p. 70—79; Archias, p. 80—89; Tyllius, p. 90 sq.; Scythinus, p. 91 sq.; Pompeius, p. 92; Aelius Gallus, p. 93; Myrinus, p. 93 sq.; Aristocles, Peisn, p. 95; Antipater Thessalon., p. 95—114; Boethius, p. 114; Alphaeus, p. 115—118; Apullonidas, p. 118—126; Crinagoras,

p. 127—140; Bianor, p. 141—146; Germanicos Caesar, p. 146; Lollius Bassus, p. 146—149; Thallus, p. 150 sq.; Cnejus Lentulus Gaetolicus, p. 151—153; Antiphilus, p. 154—167; Diocles, p. 167 sq.; Polemo, p. 169; Diodorus Sardianus, p. 170—173; Aceratus, p. 174; Leonidas, p. 174—183; Capito, p. 183; Corn. Longinus, p. 184; Parmenio, p. 184—187; Antiphanes, p. 187—190; Automedon, p. 190—193; Philippos, p. 194—219; Coïntus *sive* Quintos Maecios, p. 220—223; Antonius, p. 223; Munatius, p. 224; Addaeus, p. 224—226; Antigonus, Pythea, p. 227; Theaetetos, p. 227—229; Hermocreon, p. 229; Dionysius, p. 230—233; Xenocritus, p. 233; Athenaeos, p. 233 sqq.; Aristo, p. 234 sq.; Thymocles, Damostratus, p. 235; Diophanes, Aristodicus, Democritus, Heraclides, p. 236—238; Statyllios Flaccos, p. 238—241; Mucius Scaevola, Trajanus, p. 241; Marcos Argentarius, p. 242—250; Aemilianus, p. 251; Satyrius Tyllus, p. 252—254; Glauco, p. 254, Tyllios Geminus, p. 254—257; Cyllenios, p. 257; Apollinaris, Nicomachos, p. 258; Antistius, p. 259 sq.; Hadrianus, p. 260—262; Iulios Polyaenus, p. 262 sqq.; Euodus, p. 263; Pinytus, p. 264. —— Tom. III. Onestes, p. 3—5; Serapion, p. 5; Mesomedes, p. 6 sq.; Callister, p. 8; Erycios, p. 9—13; Asinius Quadratus, p. 13; Herodes Atticus, p. 14 sq.; Marcellus, p. 15—17; Sabinus Grammat., Magnos, Antiochus, Epigonus, Heliodoros, Etruscus Messenios, Diophantos, Admetos, p. 18—21; Lucianus, p. 21—29; Lucillios, p. 29—54; Nestor, p. 54 sq.; Cerealius, p. 55 sq.; Fronto, Numenius, p. 56; Glaucus, p. 57 sq.; Nicarchus, p. 58—67; Apollonius Grammat., p. 67; Strato, p. 68—90; Nicomedes, p. 91—93; Ammianus, p. 93—98; Rufinus, p. 98—107; Andronicus, Philostratus, Zelus, Carphylides, Philon, Zenobios, Eupithios, Oenomaus, Iulianus Imp., Libanius, Themistius, Panteleus, Theon, p. 108—113; Palladas, p. 114—145; Helladius, p. 145; Pollianus, p. 146 sq.; Gauradas, p. 147; Proclus, p. 148—153; Marinus, Claudianus, Ammonius, Synesias, Troïlus, Theodoretus, Theosebia, Ablabios, Tryphon, Zosimus, Eugenus, p. 153—159; Cyrus, p. 159 sq.; Christodorus, p. 161—177; Isidorus Aegeates, p. 177 sq.; Isidorus Scholasticus, Damascius, p. 179; Coïntos *sive* Quintus Smyrnaeus, Metrodorus, p. 179 sq.; Problemata arithmetica Metrodori, p. 181—193; Asclepiadotus, Rufus, Cyrillos, Diogenes, p. 193 sq.; Iulianos Aegyptus, p. 195—211; Marinnus, p. 211—214; Theaetetus, p. 214—221; Orpheus *περι σεισμων*, p. 222—224; Theo, p. 225 sq.; Secundus, p. 226 sq.; Theodorus, p. 227; Gabriel, Tiberius, p. 228; Eutolmius, p. 228 sq.; Iulianos Antecessor, p. 230; Irinaeos, p. 231; Synesias, p. 232; Ioannes Poeta, p. 232—235; Nilus, p. 235; Cometas, p. 236 sq.; *Εις στελας αθλητων*, p. 238—254. —— Tom. IV. Agathias, p. 3—39; Damocharis, p. 39 sq.; Paolus Silentiarius, p. 41—73; Leontios, p. 73—78; Arabius, p. 79 sq.; Macedonios, p. 81—92; Eratosthenes, Michael, Thomas Patricius, Thomas Scholasticus, Sophron, Cosmas Monachus, Michael Psellus, p. 93—97; Leo Philosophus, p. 97—100; *Εἰς βυζαντιακα ἀναθηματα*, p. 101—109; *Συμμικτα Ἡρωικα ἀδεσποτα*, p. 109—118; *Ἐπιγραμματα ἀδεσποτα*, p. 118—286; *Αἰνιγματα*, p. 286—294. Errata typographica per *F. Jacobsium* ipsum indicata e. in ephem. *ALZ.* 1796, IBl. nn. 95. Vol. V. reliquaque Annotationes continentia separatim quoque venalia prostant. Subsidia, quae in nova *Brunckii* Analectorum editione adornanda adhibuit *Jacobsius*, sunt: Apographum Spalettianum, cum Vaticano exemplari de novo collatus; Schedae Khrooianae, Hamburgae, Vinarienses, *Reiskii* et *Lacrozii*; Notae Scaligeri et Casauboni et pauca alia e Bibliotheca Bodleiana; Duo exemplaria Anthologiae ineditae cum Salmasii et Guieti *etc.* notis.

1795. 1797. 1798. 1810. 1822, 4 mai. Anthologia graeca cum versione latina Hug. Grotii edita ab Hieron. de Bosch. Ultrajecti e typographia B. Wild & Altheer. —— XX, 551; XII, 579; XVI, 526; XX, XVI, 510; LXXVI, 255, 311 pp. Emendatus exhibetur contextus graecus editionis a. 1608. Prioribus tribus voluminibus continentur *Hug. Grotii* Prolegomena ad Anthologiam, et *Planudis* Anthologia, et quadruplex appendix, quorum duae *Aldi*, duae *Stephani*, reliqua autem epigrammata cum textui e regione posita fida poeticaque versione latina *Hug. Grotii*, hic primum edita prodierunt, de qua *Lennepius* (*v.* eiusd. Laudationem Hieronymi de Bosch, p. XXV. Vol. V. Anthologiae) hoc aequum iudicium protulit: „ex hoc opere vel maxime divina Grotiani ingenii vis elucescit: cuius enim hoc ingenii vel mentis est, inter infinitas occupationes, animi causa ac ludentem aliquot millia Graecorum epigrammatum ita Latinis versibus reddere, ut non modo nihil de gratia decedat, sed saepe elegantiora etiam Latina Graecis reperiantur: huius adeo verborum pro Graecis Latini extent.“ Vol. autem

III. p. 460 — 486 habentur: *Petri Dn. Huetii* Notae ad Anthologiam epigrammatum graecorum. Quae p. 487 — 490 excipiunt: *Παυλου Σιλεντιαριου εἰς τα ἐν Πυθοις θερμα.* et ad hoc poëma notas a p. 491 usque ad p. 510. Vol IV. prodiit inscriptum: Hieronymi de Bosch Observationum et Notarum in Anthologiam Graecam Vol. I., continetque notas ad libros duos priores, quas *de Bosch* conscripsit, quaeque ineditae *F. Sylburgii* et *Cl. Salmasii* adhuc latuerunt; Volumen autem V., quod, morte impeditus, edere *de Bosch* non potuit, cura *Iacobi van Lennep* ex relictis *de Boschii* collectionibus prodiit in lucem sub titulo: „*Hieronymi de Bosch* Observationum et Notarum in Anthologiam Graecam Volumen alterum, quod et Indices continet. Opus Boschii morte interruptum Jac. van Lennep absolvit.“ Pag. XXXIII sqq., finita illa *de Boschii* laudatione:“ *Agathiae* Scholastici Prooemium Anthologiae graecae emendatum et latine conversum ab Ennio Quirino Visconti curante Immanuele G. Huschkio.“ (Integer titulus est: *Agathiae* Myrinensis in collectionem novorum epigrammatum praefationes duae. E codice Barberino descripsit, ad Palatinum recensuit, emendavit, et versionem ad litteram adiecit E. Quir. Visconti, a cura Musei Capit.) *Huschkius* autem, qui a *de Boschio* mstum acceperat, notas suas et epistulam *Hieronymi Astorgii* ad *de Boschium* datam a. 1794, XXIII. toll. adiecit. Pag. XL — LIII Agathiae primum illud prooemium, 46 iambicis versibus constans; pag. LIV — LXXVI vero posteriorem sequitur, quo omnium VII librorum argumenta 87 hexametris exhibentur, adiecta *Viscontii* lat. versione, *Huschkiique* notis, tum criticis tum exegeticis. Pag. 1 sqq. incipiunt *Hi. de Boschii* Obss. et Notae ad Anthologiae graecae lib. III. et IV., paucis *Lennepii*, et *L.* et [ ] signatis, notis interiectis; et p. 180 sqq. vero extensiores eiusdem annotationes ad epigrammatum tertiam et quartam appendicem, ad quas *de Bosch* nihil fere adnotata reliquerat, sequuntur. A p. 227 usque ad p. 255 in Addendis, quae *Tydemann* adtulit, et quae ipse *Lennep* ad amplificandum, supplendum emendandumque Anthologiae contextum graecum et versionem latinam protulit, exhibentur. Pag. 1 sqq. copiosissimi sequuntur: 1) Index verborum, quae in Anthologiam graecam inveniuntur; 2) p. 183 — 200: Index auctorum, quorum Epigrammata in hac Anthologia extant; 3) p. 201 — 207: Index rerum praecipuarum, quarum in hac Anthologia fit mentio; 4) p. 208 — 243: Index personarum, quae in hac Anthol. memorantur; 5) p. 244—258: Index fluminum, regionum et oppidorum, quorum in hac Anthol. fit mentio; 6) p. 259 — 300: Index Epigrammatum, quae tribus prioribus huius Anthologiae graecae Tomis continentur (ad litteram uniuscuiusque epigrammatis initialem): 7) p. 301 — 310: Index in Notas et Obss., exceptis tamen *Huschkii* annotationibus in Agathiam; 8) p. 311: Index Auctorum, qui in notis emendantur vel illustrantur. *V.* censuram quam *Chardon de la Rochette* conscripsit, inserta codicis Palatini msti accurata collatione: in Magasin encyclop. par Millin, T. I. 6me an. Messidor. an. VIII. p. 304 sqq., et rep. in eiusdem collectione inscr.: Mélanges de Critique et Philologie, T. I. p. 370 sqq., et latine conversam in *Beckii* Commentariis soc. philol. Lips. Vol. I. p. 109 sqq. Conf. quoque *GgA.*, 1795, no. 196, p. 1963 sqq., 1797, no. 152, p. 1515 sqq., 1799, p. 2021 sq., *JALZ.* 1796, p. 465 sqq., 1799, p. 785 sqq., *NLLZ.* 1810, no. 89. Exx. in *fol.* et in *fol. m.*, et 12 in *fol. max.* quoque extant. 40 *fl.*, ch. scr. 60 *fl.*, *in-fol.* 240 *fl.*; exx. in *fl.* max. tantum amatoribus venalia sunt.

1813 — 1817, 8 mai. Anthologia graeca ad fidem codicis olim Palatini ex Apographo Gothano edita. Curavit, epigrammata in cod. Palat. desiderata et annotationes criticae adiecit F. Jacobs. Lps., Dyck. *Voll. III.* —— 15 *Th.*, ch. scr. 17 *Th.* 12 *Gr.* Maxima fide, erratis manifestissimis tantummodo emendatis, codex est typis descriptus, cuius contextum priora duo volumina, posterior autem adparatum criticum exhibent.

1819, 12. Anthologia graeca ad Palatini codicis fidem edita. *Edit. ster.* Lps., Tauchnitz. *Voll. III.* —— 396, 300 et 431 pp. 21 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.* 18 *Gr.* Negligentissime impressa.

Bb) *Delectus epigrammatum.*

1522, 8. Delectus Epigrammatum Anthologiae graecae. —— Adiectus Compendio Grammaticae Graecae Iac. Ceporini. Bs., ap. Valent. Curionem. Saepius est Grammatica ipsa *Ceporini* iterata, ut *Tiguri*, 1526, 8; *Bs.*, 1528, 8; *Paris.*, *Colinaeus.* 1529, 8; *Bs.*, 1532, 8; *s. a. Bs.*, *Curio.* 8; *Bs.*, *Froschoveer.* 1539, 8. In editione autem a. 1550, 8. *Tiguri*, quam *Iac. Frisius* auctiorem et emendatiorem curavit, est ille delectus omissus, et separatim editus a. 1546.

1525, 12. Epigrammata graeca veterum elegantissima eademque latina per J. Soterem collecta. Coloniae. —— Ad

editionem Aldinam a. 1503 ex libro I. II. III. et IV. selecta sunt. Rep. 1528.

1528, 8. Epigrammata Graeca Veterum elegantissima eademque Latina ab utriusque linguae uiris doctissimis uersa, atque e diversis auctoribus per I. Soterem collecta. Coloniae.

1529, 8. Selecta Epigrammata graeca latine uersa ex septem epigrammatorum graecorum libris. Accesserunt omnibus omnium prioribus editionibus ac versionibus plus quam quingenta epigrammata, recens versa ab Andrea Alciato, Othomaro Luscinio ac Jano Cornario, Zuiccauiensi. Basileae ex aedibus Ioannis Bebelii Mense Augusto An. M. D. XXIX. —— 424 pp.

(1529,) 8. Seria iociqve dulcissimo litterarum Mecoenati D. Antonio Fuggero ab Ottomaro Luscinio non sine insigni delectu congesta, quorum elenchum sequens monstrabit pagella. *Haec f.* 1 *a. F.* 1 *b: Plutarchi* — commentarius, quo non alios vtilior, docens, quibus argumentis deprehendas, circa virtutem, morum vitaeque integritatem te certo profecisse, Ottomaro Luscinio interprete. — *Epigrammatum graecum* centuriae duae, latinitate per eundem donatae, singulis illustratorum argumentis, vnde graecas illas argutias lepuremque incomparabilem facile assequaris licebit: ita ut ad res serias, iocus, in uniuersa acta vsui esse possint. — Index rerum per epigrammata sparsim digestarum, quo sint inuentu faciles. Argentorati. —— *V. Strobelii* Miscellaneen literar. Inhalts, fasc. IV. (Nrb., 1781) p. 51 sq.

1538, 8. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ἑλληνικα των παλαιων ποιητων, και επιταφια μετα των επιγραμματων Ἰωαχειμου Καμεραριου και Ἰακωβου του Μικυλλου. EPIGRAMMATA veterum Poetarvm, evm Epitaphijs et epigrammatis Joachimi Camerarij et Jacobi Micylli. Basileae ex Officina Hervagiana. *Ad calcem:* Basileae apvd Joan. Hervagivm et Joan. Erasmivm (?) Frobenivm Anno M.D.XXXVIII. —— 159 pp. Bibl. seu. Lips.

1542, 4. Epigrammata quaedam graeca ex diversorum autorum monumentis collecta. Parisiis, ex officina Christiani Wecheli. —— 4 *ff.* tantummodo 57 epigrammata continentur.

1544, 8. Epigrammata Graeca Veterum Elegantissima, Eademque Latina ab vtrinsq; linguae viris doctissimis versa, atq; in rem studiosorum e diversis autoribus per Joannem Sotorem collecta. — Ἀναγνωσῃ τα ἐπιγραμματα. — Τοισ' ἕξεξ' ἐστιν και πινυ' ἐπιγραμματα, πιχρα ‖ Ἡμιν ὁπως ἡ χενιῳ ᾐ' οὐ χαρις ἐσσεται ιειθι. — Epig. Ad Lect. — Parua licet simus pauca ac epigrammata, amari ‖ Nos tamen aut stimuli, sequitur seu gratia magna. ‖ — Friburgi Brisgoiae Stephanus Melechus Grauius excudebat An. M. D. XLIIII. —— 366 pp., et 1 f. errata continens. *V.* 1528. Auctior emendatiorque priore illa, quae est adhibita, nec illa a. 1525, ut *Freytag* in Adp. litt, T. II. p. 791 volt. Bibl. seu. Lips.

1546, 4. Ἀνθολογιας διαφορων ἐπιγραμματων τμημα δευτερον. Florilegii diversorum Epigrammatum Sectio II. Parisiis apud Juanem (?) Tiletanum MDXLVI. —— *Harles*, falso illius annum 1544 indicans in *Fabricii* Bibl. gr., dubitare vult de hac editione. Omnia dubia sustulit *Chardon de la Rochette* in Melanges de Crit. et Philol., T. I. p. 208 sq. Tantummodo *sign.* A — Kiii habet, sine *num.* et *cust.* Ex Planudea Anthologia librum II. exhibet.

(1548,) 8. Selectorum e Graecis scriptoribus epigrammatum centuriae duae. Tiguri apud Frosch. —— Praefatio *Rod. Gualtheri Tigurini* ad *Georg.* Celearicum Patric. Tigor. signata est *cal. Noc.* 1548.

1550, 8. Epigrammata Graeca. —— Inter *Viti Amerbachii* Poemata. (Bs.) p. 22 – 30.

1551, 4. Anthologia Antipatri Epigrammatum; *graece.* Paris., Gu. Morellius. —— Raro occurrit, sed non magni habetur. Immerito *Mich. Neandri* Ἀνθολογικον ἑλληνιξι και ῥωμαιιξι. Bs., per I. Oporinum inter epigrammatum collectiones enumerat *Harles*, cum ne unum quidem epigramma habeat.

1551, 4. Epigrammata ex thesauris graecorum deprumpta, et iam recens latine facta I. Ramo interprete. VA., Syngrenius. —— 14 *non num.* foliis 43 epigrammata continentur.

1551, 4. Anthologia Epigrammatum Luciani. *Graece.* Paris., Gu. Morellius.

1562, 8. Epigrammata graeca in S. Dionysium Areopagitam. Paris., Gu. Morel. —— *Chardon de la Rochette*, Melanges de Crit. et de Litt., T. I. p. 268 hanc collectionem dubitat.

1570, 8. Epigrammata graeca selecta ex Anthologia. Interpretata ad verbum et carmine ab H. Stephano; quaedam ab

aliis. Loci aliquot ab eodem annotationibus illustrati. — Eiusdem interpretationes centum et sex unius distichi, aliorum in quorundam epigrammatum variae. Excud. H. Stephanus. A. M.D.LXX. —— 4 ff., 311 pp. A pag. 297 ad pag. 303 natae habentur.

1573, 8. Epigrammata graeca in Homerum separatim collegit, et c. suis aliorumque versionibus edid. H. Stephanus. Paris. —— Rep. 1587.

1577, 4. Selecta quaedam de moribus Epigrammata, ex I. Anthologiae libro. *Gr. et lat.* ex variis interpretibus. Paris., apud I. Benenatum.

1587, 4. Epigrammata in Homerum. *Graece.* Paris., F. Morelli. —— *V.* 1573.

1598, 8. Anthologiae seu Epigrammatum graecorum liber I. ad us. scholar. hoc modo seorsim excusus. Cl. Agrippinae, in off. Birkmannica, sumtib. Arn. Mylii. —— Continet 91 epigrammata.

1600, 8. Florilegii diversorum epigrammatum veterum in septem libros distributi, primus (*liber*), cum interpretatione latina Eilhardi Lubini, e regione opposita. Rostochii, praelo Myliandrino. —— 7 praefixa *ff.* continet dedicationem ad duces *Bogeslavii* XIII. filios. Ut *Chardon de la Rochette* in Mélanges de Crit. et Philol., T. I. p. 269 sqq. dicit, sunt quoque exemplaria sub h. tit.: „*Florilegii* diversorum epigrammatum veterum in septem libros distributi, primus, cum interpretatione latina Eilhardi Lubini eodem carminis genere expressa ut versus versui et verbum verbo paene respondeat. Ad Achillem Belgicum Mauritium, Principem, Auraicum (!) Comitem a Nassow. Rostochii, typis Myliandrinis." Item 7 *ff.* praefixa dedicationem complectuntur, et 1 *f.* notitiam per Dav. Chytraeum „Benevolo Lectori" inscriptam. Praeter hanc diversam dedicationem, pars quoque versionis latinae typis adhibitis ab illa differt. Nec *Chardon*, ut ipse p. 270 profitetur, ipse huius generis exemplar vidit. *Ebert* etiam prioris classis ex. a. 1606 *ib.* commemorat.

1602, 8. Anthologia, seu florilegium graecolatinum; hoc est, veterum Graecorum epigrammata; quae iam olim ex trecentis plus minus auctoribus, ab *Agathia* Scholastico, et *Maximo Planude* fuerunt collecta: Quotquot in hanc usque diem, doctissimorum virorum opera, latino carmine conversa exstant: cum ipsis interpretationibus nunc recens edita ab Hieronymo Megisero. Praemissi sunt tres indices locorum videlicet communium, seu Capitum, authorum atque interpretum huius operis. Frcf., sumtibus authoris, excudit Ioachimus Brathering. *Tom. II. in I. Vol.* —— 560, 535 pp. Tantum electa e libro I. II. III. IV. VI. VII. Planudeae anthologiae epigrammata exhibentur, et lib. V. prorsus praetermissus est. Falso *Hamberger* in suis Zuverlässigen Nachrichten, T. IV. p. 570, quem *Harles* sequitur, inter integras collectiones enumerat. *V.* 1614.

1606, 8. Excerpta ex Anthologia, Martiale et Theocrito quaedam. Paris.

1607, 4. Epigrammata in Imagines ducum, regum, imperatorum, ex graeca Anthologia selecta, latinis versibus a F. Morello reddita; inscriptio vetus in via Appia effossa, quae dedicationem fundi continet ab Herode factam, gr. lat. heroicis ab eod. Morello expressa. Lutetiae, ap. F. Morellum.

1608, 8. Epigrammata ex libris Graecae Anthologiae a Q. Sept. Flor. Christiano selecta et lat. versibus reddita. Accessit Musaei Poemation versibus lat. ab eodem expressum. Lt., Rob. Stephan. —— non num., et 115 num. *ff.*

1608, 12. Selecta Epigrammata Ex Florilegio Et Alia Quaedam Ex Veteribus poëtis comicis potissimum, Latino Item Carmine conuersa. Romae, Apud Bartholomaeum Zanettum MDCVIII. —— 263 pp. epigrammata, et 2 *ff.* indices capitum latinorum epigrammatum, et Sententiarum Monostichorum ex Menandro. Epigrammata in sex libros divisa excipiunt p. 273 sqq.: Epitaphia et Epigrammata varia, *gr. et lat.*; p. 287 sqq.: Sententiae quaedam e veteribus comicis, *gr. et lat.*, pluribus versibus comprehensae; p. 317 sqq.: Sententiae monostichae; quae magna ex parte Menandri putantur, ordine Alphabeti dispositae, Pet. Mariono interprete; p. 354 sqq.: Veterum poetarum Fragmenta ex libro Iustini Mart. de Monarchia decerpta, *gr. et lat.* F. Sylburgio interprete.

1609, 4. Graeca veterum Epigrammata in Imagines Regum, ex II. Anthologiae libro. Paris., e typographiâ I. Libert.

1614, 8. Omnium horarum Opsonia, sive graeca epigrammata ex septem libris Anthologiae selecta, cum metaphrasibus variorum. Curante Iohanne Iacobo Porsio. Frcf. —— Sub h. titulo mutato,

rescriptisque typis prioribus 8, loco priorum 12, foliis, iterum illa a. 1602 collectio in lucem publicam emissa est. Ex illis praefixis foliis sunt duo nominum indices omissi, sed in eorum loco *Conradi Celtis* poema est insertum. *Chardoni de la Rochette* in Mélanges de Crit. et de Philol., T. I. p. 223 sqq. conf. p. 228 emendatur erratum *Harlesii* in hac enumeranda collectione.

1617, 8. Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς Ἀνθολογίας ἐπίλεκτα. Epigrammatum graecorum selectorum Pars I. (II. et III.) Inglst., ex typographeo Ederiano. —— 241 pp. complectuntur delectum epigrammatum priorum VI. librorum Anthologiae.

1618. 1619, 4. Ἀνθολογία διαφόρων Ἐπιγραμμάτων παλαιῶν, Florilegium diversorum Epigrammatum veterum in quinque Centurias distributum, a Elia Cüchlero, Gorlic. P. C. Opus nou-antiquum, Lusatiae litteratae sacrum. Vers. lat. genuina, soluta et ligata, cum autoris perpetua, tum aliorum diversorum saepius textu adornatum. — Gorlicii, Iohannis rhaMbae typi eXCVDebant. —— Conf. Annales typographicos Lusatiae Superioris, *etc.* per Ch. Knauthen. (Lauban, Schill. 1740, 4) p. 55.

1620, 8. Florilegium, seu Epigrammata selecta graeca, latinis versibus redditis, auctore I. Mtth. Toscano. Burdigalae et Genevae.

1622, 8. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΠΙΛΕΚΤΩΝ ΤΟΜΗ Α. EPIGRAMMATVM GRAECORVM SELECTORVM PARS PRIMA. *Infra fig. lign., inscr.:* CONATVS DII FORTVNATI. *MONACHII*, Ex Typographéo Bergiano, apud Viduam. Anno M.DC.XXII. Sumptibus Ioannis Hertsroy Bibliop. Monacens. — ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΠΙΛΕΚΤΩΝ ΤΟΜΗ Β. EPIGRAMMATVM GRAECORVM SELECTORVM. *PARS SECVNDA.* — ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ ΕΠΙΛΕΚΤΑ. EPIGRAMMATA EX ANTHOLOGIAE SEX LIBRIS SELECTA. —— 1 *f.* praefixum, 50 pp. T. I., p. 51—121 T. II., p. 124—242, T. III. Revera esse hanc collectionem, nunc firmare possum.

1622, 8 mai. Ἐπιγραμμάτων ἑλληνικῶν τομὴ α΄ et β΄. Colon. Agripp., Mylius. —— Rep. 1629, 8 min.

1624, 8. Anthologia Epigrammatvm Graecorvm Selecta et ab omni Obscoenitate vindicata. Cum latina interpretatione κατὰ λέξιν. — Flexiae Apud Ludovicvm Hebert, Typographum, sub signo Nominis Iesu prope Collegium M.DC.XXIV. —— 4 *ff.* praefixa, 448 pp. et 1 *f.* Bibl. sen. Lps.

1629, 8 min. — Augustae Trevirorum excud. Immendorff. —— *V.* 1622.

1629, 8. Florilegium Epigrammatum graec. *Gr. et lat.*, editore Th. Farnabio. Ld. —— Sic Catal. bibl. Bodleian., T. I. p. 398. *V.* 1650.

1640, 4. I. Laurenbergii otium Soranum, sive epigrammata ex graecis latinisque scriptoribus. Hvn.

1640, 8. Nonnulla ex Anthologia inedita Epigrammata graeca cum lat. vers. metrica. —— Inter *Dn. Heinsii* Carmina. *LB.* Conf. *Reiskium* in Novis Miscellan. Lips. IX. p. 146 sq.

1650, 8. —— *V.* 1629.

1651, 8. ANTHOLOGIA EPIGRAMMATUM III. *M.* GRAECO-LATINA. — ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΈΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΈΙΣ ΈΠΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΗΡΗΜΕΝΗ. *SEU* FLORILEGIUM GRAECOLATINUM, diversorum epigrammatum veterum, e CCLXXVII. auctoribus graecis rarioribus, et qvorum opera fere intercideruut, ab Agathia scholastico et Maximo Planude jam olim collectorum, et in VII. Libros digestorum, nunc in trium Chiliadum Centurias distributorum; Recens vero et superioribus retro seculis à CCCXXX. variarum Nationum Latinis Poëtis famigeratissimis civitate praetextâq; Romanâ donatorum, et carminibus totidem Latinorum translatorum; praemissâ suâ cuiq; Epigrammati secundùm literam et ad verbum prosaicâ, in bibliopoliis hactenus desideratâ ELIAE CUCHLERI, aut EIL. LUBINI versione, junctis rerum, auctorum et interpretum Indicibus. Curâ, et studio atq; opera, ut et collectione, confectione et impensis An. Rivini, *etc.* Opus nov-antiqvum, cum propter miram argumenti varietatem et festivitatem, jucundissimum et admirandum, tum ob reconditam eruditionem ac senteutiarum et exemplorum, qvibus universam fere de moribus Philosophiam complectitur, copiam aulli non hominum generi apprimè utile et necessarium, ut et exercitiis studiosae juventae aptissimum. Gothae Prelo Reyheriano excudit Joh. Mich. Schall, Aera Dionys. ∞ IↃcLI. Venund. LIPSIAE ab Editiore. —— 16 *ff.* praefixa, 1600 pp. Praefatio est subscripta:

„Lipsiae IX. Kal. Octobr. Anno MDCL.," ex qua subscriptione sine dubio, Fabricio auctore, qui dicit „Prodiit Gothae a. 1650, 8. licet exempla quaedam (folio tituli, ut fieri solet interdum, recuso,) prae se ferant annum 1657." ille anni error exstitit. *Harles* quoque illud, in sua Bibliothecae gr. editione non emendavit: attamen 1651 quidem scribit in Breviore Notitia litt. gr. p. 616. Bibl. sen. Lips., et Bibl. acad. Lips. habet exemplar cum msta lat. versione notisque *Reiskii*. *V.* 1655.

1653, 4. Graecorum epigrammatum libri duo, c. vers. lat., auctore I. Cottunio. Ptv.

1655, 8. — Lps., sumtibus I.h. Tauscheri. —— Titulos mutatos, et iterata priora 8 *ff.* editionis a. 1651. Non exstitit editio a. 1661.

1663, 12. Boh. Balbini, S. I. Examen Melissaeum, seu epigrammatum libri V, quibus VI. ex graecis fontibus additur. Pg.

1674, 8. Epigrammata selecta ex Florilegio diuersorum Epigrammatum Veterum, Graece et Latine. —— *V.* inter Veter. Poetar. Graecor. Poemata selecta a I. Vorstio edita. (Brl.) p. 322—335.

1692, 8. A. Licinii Archiae et Luciani Samosateni Epigrammata gr., in rem et commodum studiosorum *φιλελλήνων* edita a Ch. Saalbach. Grphw.

1706, 8. Novus Graecorum Epigrammatum et Poematum Delectus cum nova versione et notis opera Th. Johnson. Edit. III. et emendatior. Ld., Barber. —— Notae huius saepe iteratae collectionis breves quidem, sed bonae frugis plenae. Conversio lat. ad calcem est reiecta. *V.* 1757.

1710, 8 mai. *Επιγραμματα ἐκλεκτα ἐκ της ἀνθολογιας των ἐπιγραμματων.* —— *V.* in *Patusae* Encyclopaedia philol. (Vt., Sarum. *Voll. IV.*) Vol. IV. p. 293 sqq. Multa epigrammata sunt exhibita.

1724, 8. *Ανθολογια*, sive epigrammatum ex *'Ανθολογια* edita Ms. Bodleiana, aliisque auctoribus, delectus. Ox. —— Prorsus haec saepe repetita, et in usum scholae Westmonaster. edita ab illa a. 1706 diversa est. Sine notis et versione. *V.* 1769.

1742, 8 mai. Lucubrationes Hesychianae: Observata in stylo Homeri: Vetera Epigrammata pro anecdotis prodeuntia. Rtt., typis Beman. —— Iam aliquot hic editorum epigrammatum ante a *Salmasio*, *Bentleio*, *Kustero*, *Wolfio*, aliisque edita erant; ceterum omnia (154) valde mendosa sunt typis expressa. Conf. in Novis Miscellan. Lips. Vol. IV. P. I. p. 94—138 censuram I. *C(onradii) S(chwarzii)* inscriptam: Explanatio Epigrammatum quorundam graecor. a I. Iensio pro ἀνεκδότοις editorum. Repetiit *Schwarz* multa epigrammata, adiecta versione latina copiosoque commentario. Conf. *d'Orvillium* ad Charitonem p. 81 sq., 185, 370, 431 sqq., 600: inprimis autem *Adr. Heringae* librum Obss. criticarum (Lew., 1749, 8) capp. 17, 12 et 31. Epigrammata ipsa recepit *Reiskius* 1754, emendatiora. p. 174—265, adiectis notis criticis.

1745, 4 mai. Sepulcralia carmina ex Anthologia M. S. graecorum epigrammatum delecta cum versione lat. et notis (*a J. H. Leichio*). Accedunt ad graecas Muratorii inscriptiones, in Miscellaneis Lips. T. I. P. III. explicatas, curae secundae et novae emendationes. Lps. —— *Reiskius* item haec recepit, *v.* 1754. Conf. Nova Acta Eruditor. Lps., 1746, m. Iunio, p. 318 sqq., *D'Orvillium* ad Charitonem, p. 78 sqq., 185 sq., 251 sqq., 409, 416 sqq. et 531 et 532. Ex alio msto cod. deprompta epigrammata edid. *I. H. Maius* in suo Observationum sacrarum libro, et in Bibl. Msta Uffenbachiana, p. 578 sqq. Posterioribus versionem lat. adiunxit.

1751, 4. Anthologia, sive collectio omnium veterum inscriptionum poeticarum tam Graecarum quam Latinarum in antiquis lapidibus sculptarum, in decem classes distributa, observationibus et notis illustrata a P. Fr. Maria Bonada. Romae, apud Iosephum Collini et Benedictum Francesi. *Voll. II.* —— Non *Paduae* 1751 et 1753 prodiit, ut *Chardon de la Rochette* in Melanges de Crit. et de Philol. T. I. p. 271 exposuit. Tractatio autem epigrammatum non satisfacit.

1752, 8. Carmina (118) Amatoria in foeminas, e Cephalae Anthologia Msta, in quatuor missus divisa, c. vers. lat., et animadversionibus tam historicis, quam criticis, edid. I. Iac. Reiske. —— In Novis Miscellan. Lips. Vol. IX. P. I. p. 80—148; P. II. p. 297—323; P. III. p. 434—481; P. IV. p. 661—697.

1753, 8. Anthologia selecta ad usum studiosae italicae juventutis. (*Edit. J. Bpt. Zanobettius*) Liburni. —— 64 pp. contin. 102 epigrammata, addita auctorum eorum notitia.

1754, 8. Anthologiae graecae a Constantino Cephala conditae libri tres. Duo nunc primum, tertius post Jensium iterum editi, cum latina interpretatione,

commentariis et notitia poetarum. Lps., Gleditsch. —— Edid. *Reiskius*. Conf. *GA.*, 1754, uo. XI, p. 133—161; Nova Acta Erudítor. Lips. 1757, m. Mort. p. 115—125. Raro exx. in ch. m. occurrunt. *V.* 1742 et 1745. Admodum iniquum est *Brunckii* iudicium. Diligenter praecipue est conscripta Notitia Poetarum anthologicorum. Rep. 1776.

1757, 8. — Ld. —— Decima est collectionis o. 1706 editio. *V.* 1777.

1766, 8. Anthologiae graecae, a Constantino Cephala conditae libri tres, ad editionem Lips. I. Iac. Reiskii expressi. Accedunt interpretatio lat., poetarum anthologicorum notitia, indices necessarii. (*Cura Wartoni.*) Ox. —— Decurtata Reiskianae editionis a. 1754 repetitio. Et in ch. m. extant exx.

1769, 8. Ἀνθολογια δευτερα, sive poematum graecorum minorum delectus. Edit. altera, in us. scholae Westmonasteriensis. Ld., Ginger. —— *V.* 1724 et 1780.

1771, 8. Raymundi Cunichii e S. I. Anthologica sive epigrammata Anthologiae Graecorum selecta latinis versibus reddita et animadversionibus illustrata. R., typis Mch. Angelli Barbiellini.

1772, 4. Scelta d'Epigrammi greci, tradotti in versi latini ed italiani. Livorno. —— Rep. 1780. Edidit *Elverado de Medicis*.

1777, 8. Novus graecorum epigrammatum seu ποιημάτων delectus cum nova versione et notis. Opera Th. Johnson. Edit. nova recognita et emendata. Etonae. —— Notae sunt criticae.

1780, 4. — Editio II., aucta X Epigrammatibus. Pesciae. — *V.* 1772 et 1790.

1780, 8. — Novn edit. in us. scholae Westmonast. —— Omnia hac editione quae illa 1769 continentur.

1786, 8. Die Scolien der Griechen, griech. u. deutsch, v. H. Heinr. Cludius. —— *V.* in Bibliothek d. alt. Litt. n. K. P. I. (1786, 8) p. 54—62; P. III. (1788, 8) p. 32—57. Scolia *Alcaei*, aut *Callistrati*, *Hermiae*, *Ariphronis*, *Simonidis*, *Lycimni*, *Hybriae*, adiectis notis, sunt conversa.

1789, 8. Kleine Anthologie. Aus d. Brunckischen Analekten gesammelt, u. z. Behuf der Schulen herausgegeben. Duisb., Helwing. —— 108 pp. Ad modum *Köppenii* Anthologiae.

1790, 8. Epigrammi varij (100), trad. in verso ital. da Girolam. Pompeio. —— In eiusdem Operibus, T. II. (Verona.)

1790, 4. Scelta di Epigrammi greci, trad. in vers. lat. e toscani, da Elverado de Medici. Flr., Moucke. —— 52 pp. Non sine bona fruge. *V.* 1780.

1791, 12. Anthology. A selection of Greek Epigrams from Brunck's Anthology, with an English translation. Ox. —— 2 *sh.* 6 *d.*

1798, 8. Σκολια, h. e. Carmina convivalia Graecorum metris restituta et animadversionibus illustrata, praemissa disquisitione de hoc genere carminis. Edid. Ch. Dv. Ilgen. Jn. —— Conf. Neue allg. deutsche Bibliothek, Vol. LVIII. P. II. fasc. 7. (1801) p. 469 sqq.

1799, 8. Anthologia minor, sive florilegium Epigrammatum graecorum, ex Anthologia Planudea et Brunckii Analectis selectorum, adiectis versionibus latinis Hug. Grotii; auctore J. Arn. Kanne. Hl., Gebauer. —— VIII, 332 pp. 1 *Th.* Delecta praestantiora hic habentur epigrammata.

1801, 4. —— *V.* infra II. B. *Bb)*. Rep. est 1805 nuvo titulo.

1805, 4. Griechische Anthologie mit metrisch. Uebersetzz. Giessen, Leske. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

1810, 8. Griechischer Blumenkranz. Von J. Erichson. Wien, Geistinger. —— 2 *Th.* 12 *Gr.* Continentur selectorum epigrammatum Anthologiae contextus graecus et versio germanica.

1819 sqq., 4 mai. Epigrammata graeca ex marmoribus collecta. Specc. II. Bonnae. —— 14, 33 pp. Acad. programmata prodierunt. Rep. auctiora sunt 1828.

1821, 8. Anthologia Epigrammatum Graecorum. Graece et Suethice. Edid. Magn. Axelius Gabr. Sjoestroem et Ed. Bergenheim. Åbo, Frenkel. *Voll. II.* —— 115, 143 pp. Vol. I. 164 epigrr., Vol. II. 200 epigrr., textui subiectis brevibus, plerumque ex illis *Jacobsii* excerptis, ut adnotatur, notis, quae tum criticae, tum exegeticae sunt. Versio suethica, est metrica, et tam adcurate ad contextum expressa, ut non verbum verbo solum, sed etiam versus versui, imo in versuum numero respondeat.

1823, 8. Anthologia Graeca, seu Collectio Epigrammatum ex Anthologia graeca Palatina. In us. scholar. curavit A. Weichert. Ms., Goedsche. —— XVI, 312 pp. Circa 200 epigrammatum praecipuorum contextum graecum, electorum ad *Jacobsii* versionem germanicam inscriptam *Tempe* (*v.* Analecta.), exhibet, sed ita ut ipsius editoris in eligendo iudicium non sop-

primatur. Textum Anthologiae Palatinae multis locis emendatiurem dedit. Conf. *Beckii* Repert. 1823, I. p. 50 sq. et *Iahnii* Annales, 1828, I. p. 40—49.

1823, 4. Anthologiae graecae Epigrammata quaedam in Homerum, Sappho et Erinnam tum variata interpretatione metrica, tum aliorum suisque notis illustrata, auditoribus suis proposuit J. Dn. Schulze. Bonnae, ex off. Büschler, ap. Hackerum. —— 24 pp. Hoc scholasticom epigramma sex [*Antipatri Sidonii* (Br. II. 18, 3. *ἀδεσπ.*, Br. III. 254, 255); *Antiphili Byzant.* (Br. II. 172. *ἀδεσπ.* apod *Huschkium* in Anal. crit. in Anthol. gr. p 208)] in Homerom, unom [*Antipatri Sidon.* Br. II. 19] in Sapphom, et unum [Br. II. 19] io Erinnam complectitur, cum doplici aot triplici metrica versione, copiosisque eruditis animadversionibus, quae tom criticae, tum praecipoe exegeticae molta expediont feliciter. *V.* 1826.

1824, 8 mai. —— *V.* infra *II. B. Bb).*

1826, 8. Epigrammata e purioribus Graecae Anthologiae fontibus hausit; annotationibus Jacobsii, de Bosch et aliorum instruxit, suas subinde notulas et tabulam scriptorum chronologicam subiecit J. Edwards. Ld., Treuttel et W. —— 10 *sh.* 6 *d.* Ex *Jacobsii* editione Anthologiae desumpta sont DCCCVIII epigrammata.

1826, 8 mai. Delectus Epigrammatum graec., quem novo ordine concinnavit et commentariis in us. scholar. instruxit F. Jacobs. Gth., Hennings. —— XXXVIII, 510 pp. 2 *Th.*, ch. scr. 3 *Th.* 8 *Gr.* Copiosis reique convenientibus ornavit editor delectom novum notis. Cf. in Nova bibl. crit. (LB.) Vol. IV. p. 40—60 *Petri Hofman-Peerlkampi* censuram, et in *Jahnii* Annalibos illam *Fr. Passovii*, 1827, I. 2. p. 60—70; io ephem. scholast. oniv. 1828, II. no. 40 et 41.

1826, 4. Anthologiae Graecae Epigrammata quinque in Euripidem, Hipponactem, Archilochum, Aratum et Pindarum, tum variata interpretatione metrica, tum aliorum suisque notis illustrata. Auditoribus suis proposuit J. Dn. Schulze. Essendiae, typ. Baedekeri. —— 33 pp. Progr. scholast. *V.* 1823.

1828, 8 mai. Sylloge Epigrammatum Graec. ex marmoribus et libris collectorum et illustratorum studio F. Tph. Welckeri. Edit. recognita et aucta. Adiecta et tabula lithogr. Bonnae, Weber. —— XL, 304 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* Tribos classibos epigrammata exhibita suot distincta; I. continentor: Epigrammata Sepulcralia, p. 1—150; II. Epigrammata *ἀναθήματα*, p. 151—226; III. Epigrammata promiscoa, p. 227—282. Tum sequuntor Index epigrammatom, p. 283—287; Index Rerom et Verborom, p. 288—292; Deinde Addenda, p. 293—304. *V.* 1813. Conf. *Gf. Hermanni* crisin in ephem. lit. Lips. 1829, no. 148. 149. 150 et 151, p. 1178—1203, contra autem *Welcker* ipse evulgavit scriptiuncio: Abweisong der verunglückten Conjektoren des Herrn Prof. Hermann. Bonn., Marcus. 1829, 8. 72 pp.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1543, 4. Anthologiae graecorum epigrammatum liber I. universus, per Fr. Bellicarium Pepulionem in latinum sermonem metricum conuersus. — Parisiis excud. Ludouicus Grandinus. IX. Kalend. Mart. M. D. XLIII.

1593, 8. Epigrammata latina ex Anthologia graeca petita: latino carmine reddita a Paullo Stephano. Eiusdem P. Stephani Iuuenilia. Lgd., Fr. Lepreux. M. D. XCIII. —— 119 pp.

1653, 8. Versiculus ex Anthologia Graeca lib. I. c. 8. epigr. 6. „Multos Thyrsigeros, paucos post cernere Bacchos,“ Latinis hexametris plus trecenties redditus per Ch. Daumium. Cygneae, e typogr. Goepneriano.

B. germanicarum.

Aa) *copiosior delectus.*

1801, — 1805, 4. Hellas Veilchen, von Herder gepflückt, in e. Kranz gewunden v. e. Freunde der griech. Muse. Chemnitz. —— 1 *Th.* 4 *Gr.* Ex *Herderi* Zerstreoten Blättern collecta, adiecto contextu graeco. *V.* antea *I. Bb).*

1803, 8. Tempe. Von F. Jacobs. Lpz., Göschen. *Voll. II.* —— Circa 700 epigrammata Anthologiae germanice conversa exhibentur. Rep. 1824. 3 *Th.*

1808, 8. Polyhymnia. Versuch einer Ubsz. auserlesener Epigramme d. griech. Blumenlese, von G. L. F. Tafel. Zürich, Orell. —— 1 *Th.*

1810, 8. —— *V.* antea *I. Bb).*

1824, 8. Leben und Kunst der Alten. Von F. Jacobs. Ersten Bandes 1e Abtheil. der griech. Blumenlese, I—VI. Buch. Ersten Bandes IIe Abtheil. der

griech. Blumenlese, VII — XII. Buch. Gth., Ettinger. —— L, 346, 394 pp. 5 *Th.* 20 *Gr.* Aliter hic qaam in rollectione a. 1803 singula poemata epigrammataque sunt coniancta; quae cunsimilia sant, in singulis distinctis classibus sive libris collocata exbibentur. Sic libro I. contioentor epigrammata in deus; II. in heroes; III. in poetas, ad chronologiam, ex tempore Orphei; IV. in bellicosas res, ut pugnas et bellatores Graeciae; V. in certaminum victores, sophistas, grammaticos, medicos, astrologos, venatores, rusticos homines, piscatores, naatasque; VI. io foeminas, illarum virtutes, aliaqoe quae ad eas pertinent; VII. in varias vitae rationes, etc. VIII. In orbes, terras *etc.*, cum illis *Herodis Attici* inscriptionibus; IX. amatoria poemata secundam aactores illorum; X. in ignobiles mortoos; XI. Io animalia, plantas aliasque res; XII. Seqoootur, quae non prorsus ad Anthologiam pertioent, videlicet Selectae *Theognidis* et *Solonis* gnomae, *Callini* elegia, *Tyrtaei* elegiae III, *Hermesianactis* Leontian., *Bionis* et *Moschi* poemata minora. Foutes versionis in *Brunckii* Analectis, sai ipsius editiooe Anthologiae, et *Weicherti* Delectu sub textu ootavit *Jacobsius.*

Bb) *minor delectus.*

1566, 12. Kunstbuch Andreä Alciati von Meylandt, beyder Rechte Doctorn, allen Liebhabern der freien Künste, auch Malern, Goldschmieden, Seidenstickern vnd Bildhauern, jetzund vnd an Tag geben durch Jer. Held von Nördlingen, mit schönen, lieblichen, newen, kunstreichen Figuren gezieret, vnd gebessert. Frkf. a. M. MDLXVI. —— Noonullorum quae collegit Maximos Planudes epigrammatam simili exitu versuom complectitor versionem liber.

1710. 1713, 8. Liebe u. Argwohn, u. d. Grabschrift eines Faullänzers, von Philander d. i. Menke. —— Iuter eiusdem Galante Gedichte, p. 122, primum, et secondam in eiusdem Scherzgedichte, p. 201.

1747, 8. Verschiedene Skolien a. d. Anthologie, übs. v. I. A. Ebert. —— *V.* in *Hagedornii* Poetische Werke. (Hmb.) in *de la Nauze* Abhaodl. v. d. Liedern der alt. Griecheo.

1767, 8. Sieben Epigrr. a. d. gri. Anthol., übs. v. I. E. Goldhagen. —— In eiusd. Griech. u. Röm. Anthologie, Vol. II. p. 89 sqq.

1771, 8. Epigramme a. d. griech. Anthol., übers. v. Gth. Eph. Lessing. —— In eiasd. Vermischte Schriften (Brl.) T. I. p. 290 sqq.

1772, 8. Fünf Epigrr., übers. v. Ch. F. Weisse. —— Inter eiusdem Kleine lyrische Gedichte, Vol. II.

1774 — 1778, 8. Epigrr. d. griech. Anthol. übers. v. I. Nic. Götz. —— In ephem. ioscr. *Die Schreibtafel.* (Mnuh.) fasc. 2. 4. 5 et 6.

1782, 8. Einige griech. Epigrr. übers. v. Ch. v. Stollberg. —— Inter eiusdem Gedichte a. d. Griech. übers. (Hmb.) p. 301 sqq.

1784, 8. (VI) Gedichte nach d. gri. Anthol., übers. v. B. L. Tonning. —— In ephem. Quartalschrift f. ält. Litteratar u. oeuere Lektüre. (Lpz.) II. Sect. 3. p. 43 sqq.

1785, 8. (XXV) Gedichte, übers. a. d. griech. Authol., v. K. Glo. Sonntag. —— In ephem. 1784 laud. Sect. 6. p. 57 sqq.

1785, 8. Mehrere Epigrr. übers. v. J. Nic. Götz. —— Ioter eiosdem Vermischte Gedichte. (Mnuh.)

1785. 1786. 1787, 8. Funfzig der schönsten Blumen a. d. griech. Anthol. — Ein Birkenstraus a. d. griech. Anthol. — Ein lieblich. Blumenstraus a. d. griech. Anthol. v. Jac. Cph. Tobler. —— Io Schweizerisches Museum, II., p. 788 — 799; III. p. 574 — 576; IV. p. 992 — 1002. 108 epigrammata sunt eodem metro conversa.

1785. 1786. 1787, 8. Griech. Epigrr. a. d. Anthol., übers. v. J. Gf. Herder. —— Io eiusd. Zerstreute Blätter, Collectio I. II. et III. (Gotha). In nova editiooe, 1791 et 1796, in collectiooe I. et II. Rep. 1801.

1788, 12. Griechische Blumenlese in deutsch. Uebersezz., herausgegeb. v. Brieger. Grottkau. —— Epigrammata LX graecae Authologiae ex diversorum interpretatione cootinentur.

1788, 8. Sinngedichte d. Deutschen, nebst e. Anh. deutscher Uebersezz. a. d. griech. Anthologie u. d. Martial. Zürich. —— Editor foit *H. H. Fuessli.*

1788, 8. Mehrere griech. Epigrr., übers. v. K. G. Sonntag. —— Io Berliner Monatschr. m. Iul.

1790, 8. Einige Epigrr. übers. v. K. G. Sonntag. —— In eiusd. Unterhaltoog f. Freande d. alt. Lit. Riga.

1790, 8. Der Frühling. Die Aufforderung v. K. G. Sonntag. —— In collectione ioscr. Zor Unterhaltong. (Riga) fasc. 1.

1791, 8. Blumen a. d. griech. Anthologie gesammelt, 1s bis 8s Buch, v. I. G. Herder. Gth. —— *V.* 1785, 1795 et 1796.

1793, 8. Blumen a. d. griech. Dichtern u. Dichterinnen, v. K. Ph. Conz. —— *V.* in eiusd. Analekten oder Blumen. (Lpz.) no. VIII. p. 35—83.

1795, 8. Nachlese aus d. griech. Anthologie, v. I. G. Herder. —— In *F. Gentzii* Neue deutsche Monatschr. März et Iuni.

1796, 8. Hyle. Kleiner griech. Gedichte erste u. zweite Samml., v. I. G. Herder. Gth. —— *V.* 1791.

1797, 12. Epigramme a. d. griech. Anthologie, übers. v. I. H. Voss. —— In *eiusd.* Musen-Almanach. Hmb.

1798, 8. Griech. Epigramme, übers. v. F. H. Bothe. —— *V.* in Archiv. d. Zeit u. ihres Geschmacks. (Brl.) m. Ian. et Febr.

1799, 12. Sechs Epigrr., übers. v. K. Ph. Conz. —— Inserta sunt in *Göttinger Musenalmanach.*

1799, 8. Epigrr. a. d. griech. Anthol. übers. v. F. Jacobs. —— *V.* in *Wielandii* Attisch. Museum, Vol. III. P. I.

1800, 8. Einige Epigramme, übers. v. I. H. Voss. —— In eiusd. *Musen-Almanach.* Neustrelitz.

1800, 8. Einige griech. Epigramme übers. v. F. Jakobs. —— *V.* in *Wielandii* Attisch. Museum, Vol. III. P. II.

1801, 4. Metrische Uebersetz. einiger Epigramme v. Imm. G. Huschke. —— In ephem. lit. Tubing. no. 28, p. 221 sqq.

1821, 8. Aus d. griech. Anthologie, v. Ch. Schwenk. —— Conversa sunt germanice aliquot epigrammata Anthologiae, in *Seebodii* Kritische Bibliothek, fasc. II. p. 249 sq.

1824, 8 mai. Epigramme a. d. griech. Anthologie. Frei nachgebild. von v. Göcking. —— Contextu graeco adiecto, inserta leguntur in Berlinische Zeitschrift f. Wissenschaft u. Litt. Herausgegeb. v. F. W. Goedicke. (Brl., Voss.) Vol. I. p. 85 sqq.

C. gallicarum.

1578, 4. Quelques Epigrammes, trad. p. L. Hesteau. —— Inter eiusd. Poémes. Paris.

1589, 12. Anthologie, ou Recueil de plus beaux Epigrammes grecs, pris et choisies de l'Anthologie grecque mis en vers français sur la version de plusieurs doctes personnages. Avec les Opuscules de Phocylide, Naumache et Pitagore, aussi traduits du Latin. Par P. Tamisier. Lyon. —— Rep. ib. 1597. 1618 (tit. tantum mutato) et 1639.

1656, f. Quelques Epigrammes, imités par Hy. Jul. Pilet de Mesnardière. —— *V.* in eiusd. Poemes, p. 223—453. Multis locis vituperanda paraphrasis tantummodo est laudata versio.

1754, 12. Traduction de trente-neuf épigrammes de l'Authologie grecque; par M. Cocquard. —— In eiusd. Poemes diverses. (Lyon. *Voll. II.*) Vol. II. p. 90—110.

1769, 12. Traduction ou plutôt Imitations de cinquant-neuf Epigrammes de l'Anthologie grecque; par de Sahlier. —— In eiusd. Varietes serieuses et amusantes, T. III. p. 168 — 236. Plurima sunt laudanda, alia sunt oratione pedestri metrice tantum composita.

1809, 4. Essai de traduction de quelques epigrammes de l'Anthologie grecque, avec des remarques, par Jos. Dacier. —— *V.* in Mémoires de l'Acad. des Inscr., T. XLVII. Hist. p. 289. Versio est oratione soluta confecta, et annotatio historica.

D. italicarum.

1648, 12. Il Satirico innocente, epigrammi trasportati dal greco all' italiano, e commentati dal marchese da Anton Giulio Brignole Sale. Genova per il Calenzana. —— Nullius epigrammatis versio hic habetur, ut *Chardon de la Rochette* in Melanges de Crit. et de Litt., T. I. p. 272 sq. late expnsuit, spectans ad *Harlesii* notitiam in Fabricii Bibl. gr. T. V. p. 449. Iam a. 1646, 8. *ib.* sub editoris nomine *Gio. Gabriele Antonio Lusino* hic liber prodiit, iteratusque est a. 1672, 12, *Vz., appresso Zaccaria Conzatti.*

1752, f. Vari epigrammi della greca antologia, recati in lingua volgare. Vz., Zatta.

1777, 4. Opusculi Postumi di Giovanni Paolo Ricolvi, continenti 1) Saggio sulla critica, poema del Signor Aless. Pope, tradotto dall' Inglese in versi sciolti. 2) Dissertatione sovra l'Antologia, osia Raccolta di Epigrammi Greci. 3) Lezione acad. sovra Menandro ed i frammenti delle di lui commedie. 4) Homeri Batracom., trad. in verso lat. ed ital. Corredati di varie critiche annotazioni. Torino, nella stampp. reale. —— Metrice latino et italico sermone conversa conti-

mentor no. 2) LIX, et no. 3 tria epigrammata.

1787, 8. Epigrammi, tratti dal greco, dall' Abate Carlo Felici, professore di belle lettere. Frascati. —— 135 pp. continetur versio 145 epigrammatom.

1800, 8. Epigrammi volgarizzati dal Greco per opera di I. Mar. Paguini. Parma. —— *V.* *Wismayrii* Eph. III. 3. p. 247—252.

E. anglicarum.

1789, 8 min. Epigrams translated into english Verses, from the Original Greek, and selected from the Compilation of Rch. Ph. Brunck, publ. at Strasburg, 1773. Ld., Robinsons. —— Conf. Novam bibl. bonarum artium, T. L. P. I. p. 175 sq.; *MR.* 1792, I. p. 381 sq.

1792, 8. A selection of greek Epigramms or Inscriptions from Brunck's Anthologia; to which is annexed a Translation in english verses, with Notes. Ox.

1806, 8. Translations chiefly from the Greek Anthology, with Tales and Miscellaneous Poems, by Bland and Merivale. Ld., Philips. —— 233 pp. 7 *sh.* Conf. censuram in *ER.* Vol. IX. (1807) p. 319—331, ubi p. 322 sqq. inprimis de *Menandro*, p. 320 et 325 vero de *Meleagro* disputatur.

1813, 8. The Anthologies; a Collection of the most beautiful Poems of the Minor Poets of Greece, as preserved in the Anthologies of Brunck and Jacobs, in Stobaeus *etc.* Translated from the Original Greek. By Rob. Bland and others. With copious Notes, and biographical and other illustrations. Ld., Murray, Handsomely printed. —— 580 pp. Magni aestimata versio. Censuram *r.* in QR. Vol. X. (1814) p. 139—157. et in Museo erit. Cantab. T. I. p. 262—273. 12 *sh.* Ch. m. 1 *L.* 9 *sh.*

F. suethicarum.

1821, 8. —— *V.* antea *I. Aa).*

G. danicarum.

1829, 8. —— Versio laudanda, eum textu graeco e regione posito, et facta est per *Plum;* et, ut dicitur, vol. I. prodiit, sed ipse videre non potui.

III. *Illustrantia Anthologiam scripta.*

( ) Ueber den Ptolomaeus in der Anthologie, u. den Klaudius Ptolomaeus. —— *V.* in Museo scientiarum antiqoitatis, Vol. II. P. III. p. 455—506.

(*P. B.*) Kleiner Beitrag zur Anthologie. —— In *Wolfii* Museo scientiarum antiq. Vol. II. (1810, 8) p. 616 sq.

( ) Animadvv. in Anthologiam graecam. —— In Museo erit. Cantab., T. II. p. 313—315.

Bu. *Averani* Dissertationes LXXXVI in Anthologiam. —— *V.* in *Averani* Opp. (Flr., 1717, f.) T. I. p. 1 sqq.

(*C. J. Blomfield*) Emendatt. in Anthologiam Graecam, ex margine exemplaris edit. Stephanianae Anthol. graecae. —— *V.* in Mus. crit. Cantabr. T. II. p. 587—598.

Hi. *de Bosch:* Descriptio edendae anthologiae gr. ab Hug. Grotio latinis versibus redditae. LB., typis Wildii. 1793, 4.

C. A. *Böttiger:* Vermuthungen üb. e. Stelle d. griech. Anthologie. —— *V.* in eiusd. *Amalthea*, Vol. III. p. 271 sq.

Chardon de la Rochette: Dissertation sur deux Epigrammes grecques de Philodème. —— *V.* eiusd. Mélanges de Crit. et de Litt., T. I. p. 169—222.

——: Lettre à l'abbé de St.-Léger sur quelques éditions de l'Anthologie grecque. —— *Ib.*, T. I. p. 223—307. Multae laudabiles disqoisitiones de Anthologiae litteratura, quibus *Harlesii* errores saepe eurriguntur, huie epistolae insunt; attamen multa non animadvertenda animadvertontur, ut p. 271 sq., ubi *Meleagri* editiones perperam, noo ab *Harlesio* omissae, addontur.

——: Notice sur Léonard Philaras. —— *Ib.*, T. II. p. 302—332. Ineditae collectionis, quam ille Graecus, Atheniensis, adornavit saeculo VII., notitia exhibetur.

H. Heimart *Cludius:* Etwas von den Scolien der Griechen. —— *V.* in Bibliothek d. alt. Litt. u. K. P. I. (1786, 8) p. 54—62; P. III. (1788) p. 32—57. *V.* antea *I. Bb).*

H. C. Abr. *Eichstaedt:* Mnasalcae et Macedonii Epigrammata qnaedam emendantur. —— *V.* eiusd. Spec. Quaestionum philol. (Lps., 1796, 4) p. 71 sqq.

Fr. *Goeller:* De Epigrammate Anthologiae graecae, et de loco Horatiano, Epist. II. 2, 92 sqq. Commentatio. Cl., impr. Thiriart. 1826, 4. —— 18 pp. In sectione I. de Demosthenis Oratione pro Corona et de Anthologia Pal. T. II. p. 841, ubi statuit δειγματος pro δειματος, agitur.

C. F. *Heinrich:* Emendatt. ad Anthol.

Graec. —— In eiusd. Obss. in auctores veteres. P. I. (Hv., 1794, 8.)

Adrian. *Heringa*: Epigrammata a Iensio edita emendantur et tentantur. —— In eiusdem Observationum criticarum libro singulari. (Leovardiae, ap. Gu. Couloo. 1749, 8 mai.) p. 183 sqq.

I. G. Ch. *Höpfner*: Ueber d. Eros der ältesten griech. Dichter; e. Beitr. zur griech. Anthol. Lpz., 1792, 8.

Hülsemann: Observationes criticae in egregias quasdam editiones auctorum graecorum. —— *V.* in *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis Criticis, Vol. II. P. III. p. 418 sqq. Ad *Huschkii* infra laudata Analecta critica in Anthologiam, et ad Tzetzae Antehomerica ed. Jacobs. hae observationes spectant.

Imm. Gli. *Huschke*: Analecta crit. in Anthologiam graec., cum supplemento Epigrammatum maximam partem ineditorum. Jn., Frommann. 1800, 8 mai. —— XIV, 310, X pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Duobus partibus distincta scriptio, in altera parte iam edita epigrammata aliorumque scriptorum loca, in altera autem inedita epigrammata critice tractantur. Quae singula continentur his Analectis, omnino *v.* in Commentariis soc. philol. Lips. Vol. I. p. 120—123; conf. *Class. Jour.* no. XVI. p. 281—287. Et *v.* s. v. Hülsemann.

F. *Jacobs*: Emendationes in quaedam Pindari et in Epigramma Meleagri. —— *V.* in Bibliothek d. alt. Lit. u. K. P. II. (1787, 8) p. 40—46.

— —: Animadvv. in Epigrammata nonnulla Anthologiae. —— *V. ib.* P. VIII. (1791) p. 20—27: P. IX. (1792) p. 22—31.

— —: Emendationes in Epigrammata Anthologiae graecae. Lps., Dyk. 1793, 8 mai. —— XVIII, 60 pp. 8 *Gr.*, ch. scr. 12 *Gr.*

— —: Animadvv. in Epigrammata Anthologiae graec. secundum ordinem Analectorum Brunckii. Lps., Dyk. 1798—1814, 8 mai. *Voll. VIII.* —— 17 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr. 23 *Th.* 4 *Gr.* Hic est commentarius ad *Jacobsii* Anthologiae graec. editionem.

— —: Obss. critt. in Anthol. graec. *PP. II.* —— In Actis philologorum Monacens. P. I. fasc. 2, p. 121—172, fasc. 3, p. 279—303, et *Additamenta*, *ib.* p. 405—407.

— —: In quatuor Epigrammata Graeca, Anthologiis non comprehensa. —— *V.* in *F. A. Wolfii* Litterarische Analekten, T. I. p. 96—108; Additamentum ad p. 107, editum est a *C. F. Heinrichio*, quod *v.* ib. p. 484. Epigrammata ex *Fourmontii* collectione inscriptionum sunt desumpta.

John *Jortin*: Critical remarks on Anthologia. —— *V.* eiusd. Tracts, philological, critical, and miscellaneous, Vol. II. (Ld., White. 1790, 8) p. 49 sq.

Gth. Ephr. *Lessing*: Zur griech. Anthologie. —— *V.* eiusd. Collectionem: Zur Geschichte u. Litt., a. d. Schätzen der Wolffenbüttler Bibl., P. I. p. 135 sqq., et rep. in eiusdem Sämmtl. Schriften, T. XIV. p. 232 sqq. De Anthologiae codice ms. Guelferbytano agit.

A. *Meineke*: Observationes criticae in epigrammata Anthologiae graecae. —— *V.* eiusdem Curas criticas in Comicorum Fragmenta ab Athenaeo servata. (Brl., Maurer 1814, 8) p. 18 sqq. Tractantur *Asclepiadis* epigr. XV., *Aristonis* epigr. III., *Marcus Argent.* epigr. XIII., *Philodemus* epigr. XXX., *Stratonis* epigr. LXX—VIII., *Epigr. adesp.* XLIV. CCLXXXIII. CCXXI. CCXCII. CDLXXXVIII. DXXXVIII.

J. N. *Niclas*: Anthologiae ante Jacobsium ineditae Epigrammata tria correcta. — Ad *Huschkii* Analecta crit. in Anthol. graec. p. 202: *Λεωνίδου Ταραντίνου*; p. 208: *Ἀδέσποτον „Εἰς τὸν Ὅμηρον,“* p. 277: *Εἰς λουτρόν.* —— In *F. A. Wolfii* Litter. Analekt. T. II. p. 94 sqq.

Vc. *Opsopaeus*: In graecorum epigrammatum libros quatuor annotationes longe doctissimae iam primum in lucem editae; cum indice. Bs., in off. Nic. Brylingeri. MDXL. 4. —— Non omnino contemnendae sunt notae, in quibus lib. I. II. IV. et VII. grammatice et exegetice tractantur.

(*d'Orvillius*:) De Epigrammatibus quibusdam ex Anthologia Edita atque Inedita, quae Pavo inscite et ridicule explicuit et emendavit. —— *V.* in eiusd. Vanno critica (1737, 8. *Amst.*) p. 134—218.

Fr. *Passow*: Index lectionum in univ. Vratislav. *Inest*: Quaestio de Vestigiis Coronarum Meleagri et Philippi in Anthologia Const. Cephalae. Vrtsl. 1827, 4. —— 10 pp.

Rch. *Porson*: Animadvv. ad Anthologiam H. Stephani. —— *V.* eiusd. Tracts and Miscellaneous Criticisms. (Ld., Payne. 1815, 8 mai.) p. 257—259.

Purgold. —— *V. ib.*: Euripides. Animadvv. ad *Brunckii* Analecta spectant, suntque laudabiles probabilesque.

de Santen: Obss. de Scoliis. —— *V.* in Bibliothek d. alt. L. u. K. P. V. (1789, 8) p. 20—25.

I. Glo. *Schneider*: Periculum crit. in

Anthologiam Constantini Cephalae, cum editam, tum ineditam. Accedunt Emendationes in Aristotelem et Antigonum Carystium. Lps., Schwickert. 1772, 8. —— 152 pp. 8 *Gr.* *V.* *Klotzii* Acta litter., Vol VII. p. 175—185.

Nc. *Schow:* Descriptio codicum graecorum Epigrammatum Mss. Barberini et Palatino-Vaticani, qua auctor ad praelectiones suas invitat. Hfn., Müller. 1792, 8. —— 22 pp.

C. Glo. *Sonntag:* Historia Poëseos graecae brevioris ab Anacreonte usque ad Meleagrum ex Anthologia graeca adumbrata. Lps., Sommer. 1785, 8. —— 14 pp.

Ed. Romeo di *Vargas:* Del Epigramma greco, Saggio. Siena. 1796, 12. —— *V.* *Wismayrii* Eph. II. 3. p. 268 — 274. Germanice versum sub tit.: Ueber d. griech. Epigramm, e. Versuch v. Ed. Romeo Grafen v. Vargas. A. d. Italien. übers. v. F. H. Bothe. Brl., Nicolai. 1798, 8. 10 *Gr.* *V.* Neue allg. deutsche Bibl. Vol. XLVIII. P. I. p. 259 sqq.

Fr. *Vauassoris* de Epigrammate Liber. Paris., 1669, 8. —— Rep. 1678, 8. *ib.*, et in eiusd. Opp. *(Amst.,* 1709, f.) p. 85 sqq.

J. Boivin *de Villeneuve:* Remarques historiques et critiques sur l'Anthologie grecque Mste, qui est à la Bibl. du Roy. —— *V.* In Mémoires de l'Acad. des Inscr., T. II. Mém. p. 279; *ed.* 8. T. III. Mém. p. 347.

Emm. C. *Wunderlich:* Commentatio in Epigramma Bacchylidis aut Simonidis in Brunckii Anal. T. I. p. 141; Anthol. Palat. T. II. p. 542. Edid. F. Jacobs. —— In *Friedemanni* et *Seebodii* Miscell. critt. Vol. II. P. I. (1823, 8) p. 67 sqq. Certamen gentium Atheniensium in festis Dionysiacis explicatur.

ANTIDOTUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 49; *ed. n.* T. II. p. 413.

A. *Meineke:* De Antidoto, mediae poetis comoediae accensendo. —— *V.* in eiusd. Quaestionum Scenicarum Spec. III. (Brl., typis Nietackii. 1830, 4) p. 49.

ANTIGONUS Carystius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 672 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 303 sqq.

I. *Editiones textus.*

1568, 8. Ἀντιγονου ἱςοριων παραδοξων συναγωγη. Antigoni mirabilium narrationum congeries. Gr. et lat., interprete Gu. Xylandro. —— Cum Antonino *Liberali.*, *V.* ib. Notae *Xylandri* leguntur a p. 320 usque ad p. 322. Hic Antigoni liber primum in lucem prodiit. Ex illo codice, qui unicus tantummodo et hodie extat, editio parata est, ex eodem quoque multa *Bast.* correxit.

1619, 4. Antigoni Carystii Historiarum Mirabilium Collectanea. I. Meursius Recensuit et Notas addidit. LB., Apud Isaacum Elzevir. Anno cIↄIↄcxix. —— 4 *ff.* 210 pp. et 1 *f.* Multa emendata, multaque ex Aristotelis collatione restituta sunt, quae mutila in priore editione legebantur. Nonnunquam cum Apollonio Dyscolo 1619, et Phlegonte Tralliano 1620 ita coniunctus, ut sub titulo: Historiarum Mirabilium Auctores graeci. LB. 1622 occurrant exemplaria. Emendatius iteratus est 1743.

1743, f. Graece et lat. —— In *Meursii* Opp. edid. I. Lami. (Flr., regiis typis) T. III. p. 3—72. Quae *Lamius* addidit, egregia sunt, plerumque ex codd. mss. Florent. desumpta. Aliae editiones *Antigoni* non extant.

1791, 4. Ἀντιγονου ἱστοριων παραδοξων συναγωγη. — Antigoni Carystii Historiarum mirabilium Collectanea, explicata a I. Beckmann. Additis annotationibus G. Xylandri, I. Meursii, R. Bentleii, I. G. Schneideri, I. Nic. Niclas, aliorumque cum interpretatione Gu. Xylandri. Subiectis sub finem annotationibus ad Aristotelis Auscultationes Mirabiles. Lps., Kummer. —— XII, 284 pp. 2 *Th.* *Beckmanni* animadversiones criticae, quibus *Meursii* inchoata emendatio Antigoni excepta continuataque est, separatae leguntur ab exegeticis, quae multa egregie, praecipue autem historiae naturalis capita explicant. *V.* Bibliothek d. alt. L. u. K. P. VIII. (1791) p. 85—93; Allg. deutsche Bibl. Vol. CXIII. P. II. p. 549 — 554; *ALZ.* 1793, I. 326 — 328; ephem. litter. Gotting. 1791, no. 89. p. 977, ubi quaedam adnotatantur et corriguntur; *Baldingeri* diarium *(Journal)* VII. 27. 39. Additamenta *Beckmannus* ipse in *Marbodi* libro lapidum, seu de gemmis, etc. Gtt., 1799, 8 proposuit.

II. *Illustrantia Antigonum scripta.*

( ) Variae animadversiones ad Antigoni Carystii cap. CLXXXIV. p. 225; cap. LVII. p. 102; cap. XCVII. p. 148;

cap. CXLVIII. p. 195; cap. CL. p. 197; cap. CLXI. p. 206. —— *V.* in ephem. scholast. gen. 1828. Sect. II. n. 77.

F. Iac. *Bast:* Antigonus Carystius emendatus secundum codicem. —— *V.* in eiusd. Epistola crit. Gallice. *Paris*, 1805, 8; latine (Lps., Weidmann. 1809, 8mai.); p. 80—95. *V.* etiam p. 26 et 123. Additamenta *v.* in Appendice ad F. Iac. Bastii Epistolam crit. Lps., Weidmann. 1809, 8.

Rich. *Bentleii* Observationes et emendationes ad Antigonum. —— *V.* cum ad Callimachi Fragmenta, p. 328 sqq.; ed. Ernest. T. I. p. 444 sqq.

I. Glo. *Schneider:* Emendationes in Antigonum Carystium. —— *V.* eiusd. Periculum criticum in Anthologiam Constantini Cephalae. (Lps., 1772, 8) p. 132 sqq.

ANTIMACHUS Colophonius.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 570 sq.: *ed. n.* T. II. p. 104 sqq., T. I. p. 358 sqq. T. IV. p. 461.

I. *Reliquiae.*

Aa) *Omnes collectae.*

1591, 8. Antimachi reliquiae quaedam. —— In eiusd. collectione Epicarum elegiacarumque gnomarum. Frcf. Ex illo tempore saepe repetitum.

1786, 8 mai. Antimachi Colophonii Reliquiae; nunc primum conquirere et explicare instituit K. Adf. Gl. Schellenberg; accedit Epistola F. A. Wolfii. Hl., Hemmerde. —— 127 pp. 6 *Gr.* In dissertatione De Antimachi Colophonii Vita et Reliquiis, Veterum loca, ubi Antimachus eiusque scripta commemorantur, sunt collocata et inter se collata. *Wolfius* autem in epistola non contemnendas notitias ex cod. msto. Lips. Scholiastae Homeri publicavit. Conf. Bibliothek d. alt. L. u. K. P. IV. p. 107 sqq.

1813, 8. Diatribe de Antimacho, poeta et grammatico Colophonio. Scripsit J. C. Blomfield. —— *V.* in Diario Class. no. VII. p. 231 — 239. Plura fragmenta quam *Schellenberg* collegit *Blomfield*, qui quoque illa *Schellenbergii* collectio nomine tantum ignotoit. Rep. 1823.

1823, 8 mai. —— Inter Poetas minores graecos. (Lps., Kühn.) T. III. p. 289 —314. Conferendum est ephem. litt. Halens. 1828, n. 291, p. 650—652.

Bb) *Epigrammata.*

1772, 8. Antimachi Colophonii epigramma, graece, cum notis. —— *V. Brunckii* Analecta, T. I. p. 167, et Lectiones, p. 29., et in *Jacobsii* Anthologia T. I. p. 100.

II. *Versiones reliquiarum.*

1826, 8. Des Antimachos auserlesene Fragmente, übers. u. erläutert, v. W. E. Weber. —— *V.* in eiusdem Collectione: Die Elegisch. Dichter der Hellenen, nach ihren Ueberresten übers. (Frkf. a. M., Hermann) p. 266; p. 653 sqq.

III. *Illustrantia Antimachum scripta.*

H. Fynes *Clinton:* On the Antimachus. —— In eiusd. Fastis Hellenicis. Ox. 1824, 4; rep. *ib.* 1827, 4. latine. Lps., Vogel. 1830, 4.

G. E. *Groddeck:* Ueber Antimachus. —— *V.* in Bibliothek d. alt. L. u. K. P. II. (1787, 8) p. 102 sqq.

F. *Jacobs:* Antimachi fragmenta ab Athenaeo servata emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athen. (Jn., Frommann. 1809, 8 mai.) p. 251 sq., 257 sq.

— —: De Antimachi locis apud Athen. p. 469 f. IV. 238, et apud Etymol. M. p. 443, 55. —— *Ib.* p. 252.

— —: Antimachi fragm. apud Athen. p. 475 d. IV. 260 tentatur, et aliud fragm. ab Stephano Byz. s. *V.* Αὔγη servatum corrigitur. —— *V.* ib. p. 257 sq.

— —: Emendationes ad Antimachi fragmenta. —— In Appendice ad *Ric. Porsoni* Adversaria. (Lps., Weigel. 1814, 8 mai.) p. 320.

— —: De Antimacho Colophonio. —— *V.* eiusdem Animadversiones in Epigrammata Anthologiae Graecae, Vol. III, P. III. sive totius operis, Vol. XIII. p. 845 sq.

W. E. *Weber:* Ueber das Leben des Antimachus. —— *V.* in eiusd. Collectione: Die Elegisch. Dichter der Hellenen. (Frkf. a. M. 1826, 8) p. 651 sqq.

A. *Weichert:* De Antimacho, deque eo veterum et recentiorum iudicia. —— *V.* in eiusd. Diss. de C. Helvio Cinna poëta. Rep. in Collectione Inser.: Poetarum latinorum et vitae et carminum reliquiae (Lps., Teubner. 1830, 8) p. 181 sqq.

ANTIPATER Sidonius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 710; *ed. n.* T. IV. p. 461 sq., T. III. p. 537.

I. *Epigrammata.*

1773, 8. Antipatris Sidonii epigrammata, Graece, cum notis. —— *V. Brunckii* Analecta, T. II. p. 6—37. Carmina X. XI. XIII. XIV. XVI. XVIII. edidit *Leichius* in Sepulcr. Carminibus, latine vertit atque illustravit, p. 12 sqq., p. 16 sq. aliud ineditum.

1794, 8. —— *V.* in *Jacobsii* editione Anthologiae Graecae, T. II. p. 5—38.

II. *Illustrantia Antipatrum scripta.*

F. Jacobs: Antipatris Sidonii epigrammata emendantur et illustrantur. —— *V.* eiusdem Emendationes in epigrammata Anthologiae graecae. (Lps., Dyck. 1793, 8) p. 18 sqq. Primum carmen, quod tractator in Anthol. Wechel. IV. p. 463, et in *Brunckii* Anal. T. II. p. 14; alterum autem in Anthol. Wechel. IV. p. 456, et in *Brunckii* Anal. T. II. p. 18 carm. XLIII. extat.

— —: De Antipatro Sidonio, eiusque epigrammatis. —— *V.* eiusdem Animadversiones in Epigrammata Anthologiae Graecae, Vol. III. P. III. sive totius operis Vol. XIII. p. 846 sqq.

ANTIPATER Tarsensis.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 387 sq.; *ed. n.* T. III. p. 537 sq.

F. Jacobs: De Antipatri fragmentis ex libro περι γαμου, ab Ioanne Stobaeo servata. —— *V.* eiusdem Lectiones Stobenses. (Jn., Frommann. 1827, 8 mai.) p. 24 sq., 109, 110 sq. Alii hunc Antipatrum Stoicis adnumeratum, esse huius libri περι γαμου auctorem, alii Antipatro Cyrenensi Cynico philosopho tribuendum esse putant.

ANTIPATER Thessalus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 710; *ed. n.* T. IV. p. 462.

I. *Fragmenta.*

1773, 8. Antipatri Thessalonicensis epigrammata, graece, cum notis. —— *V. Brunckii* Analecta, T. II. p. 109—127, et in Lectionibus, p. 149 sqq. notas, et p. 235 sq. *Schellenberg* in collectione Reliquiarum Antimachi, p. 40 sq. ex *Brunckii* Anal. II. p. 115 carmen in laudem Antimachi addita *Grotii* versione ligata repetiit.

1794, 8. —— *V. Jacobsii* editionem Anthologiae graecae, T. II. p. 95—114.

II. *Illustrantia Antipatrum scripta.*

F. Jacobs: Antipatris Thess. carmen XXXVIII. emendatur. —— *V.* eiusdem Emendationes in epigrammata Anthologiae graecae. (Lps., Dyck. 1793, 8) p. 28 sq. Est apud *Reiskium* p. 169 no 788.

— —: De Antipatro Thessalonicensi, eiusque epigrammatibus. —— *V.* eiusdem Animadversiones in epigrammata Anthologiae Graecae, Vol. III. P. III. sive totius operis Vol. XIII. p. 348 sqq. *Schneider* in Periculo crit. in Anthol. p. 105 primus carmen aliquod vulgavit.

ANTIPHANES Macedo.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 710; *ed. n.* T. IV. p. 462.

I. *Epigrammata collecta.*

1773, 8. Antiphanis Epigrammata IX, graece, cum notis. —— In *Brunckii* Analectorum T. II. p. 204 sqq., et unum T. II. p. 331. Notas v. in Lection. p. 309.

1795, 8. Antiphanis Epigrammata. —— *V.* in *Jacobsii* editione Anthologiae, T. II. p. 187—190.

II. *Illustrantia Antiphanem scripta.*

F. Jacobs: De Antiphane Macedone. —— *V.* eiusdem Animadversiones in Epigrammata Anthologiae graecae, Vol. III. P. III. sive totius operis Vol. XIII. p. 850 sq.

ANTIPHANES Rhodius.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 742 sqq.; *ed. n.* T. II. 414 sqq.

I. *Collectiones reliquiarum.*

1553, 8. Antiphanis Reliquiae, collectae. —— *V.* in eius Collectione Sententiarum vet. Comicorum. (Paris.) p. 96.

1561, 8. —— In *Hertelii* Collectione Vetustissimorum Poetarum gnomicorum poematum. Bs. et saepe repet. e. g. *Ve-*

ronae, 1616. 8. s. tit.: Bibl. L. vetustissimorum comicorum, p. 448.

1569, 12 min. Antiphanis fragmenta, collecta, gr. et lat., cum notis. —— V. H. Stephani collectionem Comicorum graecorum Sententiarum, p. 26—48, p. 455 sq.

1626, 4. —— In Hug. Grotii Excerptis ex Tragoediis et Comoediis graecis. (Paris.) p. 600 sqq.

1771, 8. Antiphanis fragmenta diligenter collecta, et explicata. Edidit Pet. H. Koppiers. —— Extant in eiusd.: Obss. philologicis in loca quaedam Antiphanis, Theocriti etc. (LB.) p. 1—58.

1784, 8. Antiphanis sententiae. —— In Brunckii Gnomicorum poetarum graecorum (Arg.) Rep. 1817. Ex eadem recens. iteratae 1815 sqq.

1815, 12. —— Ib. (Lps., Tauchnitz.) p. 142 sqq.

1817, 12 mai. —— Ib. Lps., Weigel.

1817, 8 mai. —— Ib. Lps., G. Fleischer.

1823, 32. —— Ib. in Boissonadii denuo adornata editione. (Paris, Lefevre) p. 174 sqq. V. infra s. v. Poetae gnomici.

II. *Illustrantia Antiphanem scripta.*

H. Fynes **Clinton**: On the Antiphanes, comic poet. —— V. In eiusd. Fastis Hellenicis. Ox., 1824, 4; rep. ib. 1827, 4; latine Lps., Vogel. 1830, 4.

C. G. A. **Erfurdt**: Antiphanis fragmenta ab Athenaeo servata emendantur. —— V. eiusdem Observationes criticas maxime in Athenaei Deipnosophistas, insertas Königsberger Archiv, (Königsb., 1812, 8) Vol. I. p. 429, 435, 447 sq, 455 sq., 456. 463 bis, 464, 465, 466.

Arn. H. L. **Heeren**: De Antiphane Rhodio. —— V. eiusdem Commentationem de Fontibus Eclogarum Ioannis Stobaei, subiectam Ioannis Stob. Eclogis, P. II. T. I. p. 146.

F. **Jacobs**: Antiphanis fragmenta ap. Athenaeum emendantur, tentantur et explicantur. —— V. eiusdem Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8) p. 3, 6, 26 sq., 40, 43, 55, 57, 66, 88 sq., 99, 103, 111 sq., 132, 149 sq., 156 sq., 165, 175, 177 sq., 178, 185 sq., 190, 195 sq., 211, 218 sq., 230, 240 sq., 241 sq., 242, 272 sq., 274, 333 sq., 340, 348.

— —: Antiphanis fragmenta apud Stobaeum emendantur. —— V. ib. p. 141, 186, 322.

Lefèvre: Sur Antiphanes. —— V. eiusd. tibrum: Les vies des poetes grecs, p. 127 sqq.

A. **Meineke**: Antiphanis fragmenta tentantur et emendantur. —— V. eiusdem Curas criticas in Comicorum fragmenta ab Athenaeo servata. (Brl., 1814, 8) p. 6, 7, 8 sq., 12, 16, 17, 25 sq., 27, 27 sq., 43.

— —: De Antiphane, poeta mediae comoediae. —— V. in eiusd. Quaestionum Scenicarum Spec. III. (Brl., typis Nietackii. 1830, 4) p. 49—52.

Rich. **Porson**: Ad Antiphanem notae. —— V. eiusd. Adversaria. (Lps., 1814, 8.)

Steph. **Weston**: Antiphanis locus in Litharista ap. Athen. 681 tentatur. —— V. eiusdem Hermesianactem sive Coniecturas in Athenaeum (Ld., Nichols. 1784, 8 mai.) p. 55 sq.

ANTIPHILUS Byzantinus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 710 sq.; ed. n. T. IV. p. 463.

I. *Epigrammata collecta.*

1773, 8. Antiphili Epigrammata XLV, graece, cum notis. —— V. in Brunckii Analectis, T. II. 169—181 epigr. XLIII habentur, et duo in Lectionibus p. 172 et 173 accesserunt. Auctior est sequens collectio.

1794, 8. Antiphili XLVIII, graece, cum animadversionibus. —— In Jacobsii editione Anthologiae, T. II. p. 154—167, deinde unum inter ἀδέσπ. no. CCCCL, aliaque in Paratipp. (T. XIII.) no. 34. p. 646, no. 107. p. 683, no. 122. p. 693 videas.

II. *Illustrantia Antiphilum scripta.*

F. **Jacobs**: Antiphili epigrammata illustrantur et emendantur. —— V. in Emendationibus in epigrammata Anthologiae graeca. (Lps., 1793, 8) p. 32 sqq.

— —: De Antiphilo Byzantino, epigrammatario. —— V. eiusdem Commentariom in Anthologiam, Vol. III. P. III, sive totius operis Vol. XIII. p. 581 sq.

ANTIPHON.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 883 sqq.; ed. n. T. II. p. 750 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Orationes, quae supersunt.*

1513, f. Ἀντιφῶντος λόγοι. Antiphontis Orationes XVI, graece. —— In

Aldi collectione rhetorum graecorum Orationum. (Vt., Aldus) p. 99—132.

1575, f. — graece. —— Inter *H. Stephani* Oratorum veterum Orationes. Emendatiores hic prodierunt studio et cura Stephani.

1619, 8. — graece et latine, interprete Alphonso Miniato. —— Cum Andocide et Isaeo. Hanoviae.

1773, 8 mai. Antiphontis orationes recensuit, et notis suis explicuit aliaque addidit I. Iac. Reiskii. —— In eiusdem collectione Oratorum graecorum. (Lps.) Vol. VII. p. 601—951. Adiecit 1) *Ruhnkenii* sub *Spaanii* nomine circumlatam dissertationem; 2) *I. G. Hauptmanni* spec. adnutationum Antiphont. immixtis brevibus *Bayeri* et *Gesneri*; 3) brevem expositionem de Antiphontis editione, a *Theoph. Siegf. Bayero* coepta nec perfecta, cum lucis, e litteris *Bayeri* ad *Gesnerum* missis, ex Vbliana sylluge mem. excerptis; 4) *Taylori* adnotatiunculas, exemplari Stephanianae editionis adscriptas, deniqoe suas curas secundas sive accessiones ad sua Antiphuotea, cum indice graecitatis Antiphonteae.

1812, 8. Ἀντιφωντος λογοι. Ἐπεξεργασθεντες δε και ἐκδοθεντες ὑπο Νεοφυτου Δουκα. —— In eiusd. Collectiune inser. Λογοι των ἀττικων ῥητορων. T. IX.

1822, 8 mai. Antiphon. Ex recensione Imm. Bekkeri. —— In eiusd. editione Oratorum Atticorum, T. I. (Ox., et rep. Brl., Reimer. 1823, 8). De subsidiis hic adhibitis sic dicit *Bekker:* „Antiphontis qui fertur orationum an declamationum codices antiqui vereor ut supersiot: recentibus usus sum quatuor: A. Crippsiano, B. Laurentiano, L. Marciano, Z. Vratislaviensi."

Bb) *Delectus orationum.*

1821, 4. Philologica Cura. Insunt libro Antiphontis oratio prima cum notis criticis et grammaticis; *Iulii Caesaris* vita Plutarchea, et Basilii M. de legendis gentilium libris homilia, cum egregiis codicibus Monacens. collatae; emendati aliquot loci Xenophontis. Edidit J. F. C. Lehner. Monachii, Fleischmann. —— 8, 46 pp. 12 *Gr.* Prioribus octo paginis et ex ingenio tentatae emendationes, et ootae exegeticae continentur ad hos locos: Xenophontis Cyrop. VIII. 3. 15, 3. 3, 2. 5; I. 1. 5; Homeri Hym. in Cer. 445; Sophoclis Aj. 208, 247 sqq.; p. 6 autem ad locum quendam Basilii M. de Leg. gent. lib. ex codd. mss. Monac. variae lectiones continentur. Posteriores pagg. 1—16 complectuntur orationem: Ἀντιφωντος κατηγορια φαρμακειος κατα της μητρυιας; p. 16—27 ad hanc notas criticas et exegeticas. Pag. 20 sequuntur: Excerpta ex cod. LXXX. bibl. reg. Monac.; pag. 31 sqq.: Variae lectt. ad Plutarchi Vitam Caesaris; p. 43 sqq.: Variae lectt. ad Basilii Orationem de legend. gentil. libris.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1773, 8. Antiphontis orationes, latine. —— In *I. Iac. Reiskii* Collectione Rhetorum graecorum, Vol. VIII. p. 199 sqq.

B. gallicarum.

1781, 12. —— Cum Isocratis orationibus, gallice translatis per *Angerum.*

III. *Illustrantia Antiphontem scripta.*

H. Fynes *Clinton:* On the Antiphon. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos. Ox., 1824; *ib.* 1827, 4; lat. *Lps., Vogel,* 1830, 4.

Th. *Crenius:* De Antiphonte Rhamnusio. —— *V.* eiusd.: De singularibus scriptorum diss. epistolica. (LB., 1705, 8 min.) p. 22 sqq.

I. H. *Hauptmanni* Prolusio de Antiphonte. Gerae, 1753, 4. —— Rep. in *Reiskii* Oratt. gr. Vol. VII.

F. *Jacobs:* Coniectura in locum Antiphontis apud Athenaeum. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8) p. 284 sq.

— —: Emendationes in Antiphontis loca apud Stobaeum, Tit. LXVI. p. 421, 55, et tit. XX. p. 175, 18. —— *V.* ib. p. 8 et 118.

I. H. *Leich:* De variis Antiphontibus. —— *V.* eiusdem Diatriben in Photii Bibliothecam (Lps. 1748, 4) p. XXXIX sq.

(*Meier:*) Index lectionum in univ. Gryphisw. habend. Inest Prooemium de Alcibiadis anno natali. Gryphisw. 1821, 4. —— Nonnolla loca Antiphonteae orationis „Ἀλκιβιαδου λοιδοριας" sunt tractata. Priore tempore *Ahlwardtio* hoc prooemium immerito adscripseram, ut epistola *Schömanni* admonitus sum, noneque corrigere potui.

Iac. *Palmerii* Exercitationes ad Antiphontem. —— In eiusdem Exercitationibus

in optimos fere autores graecos. (LB., ap. Gaasbeekius. 1668, 4) p. 674.

Dv. *Ruhnkenii* Diss. de Antiphonte, oratore attico. LB., 1765, 4. —— Hanc disputationem, praeside *Ruhnkenio*, qui illam quoque scripsit, *Pet. van Spaan* defendit; qui autem *Petro van Spaan* tribuunt, immerito faciunt; *v. Beckii* Repert. 1823, IV. p. 177. Rep. est in *Reiskii* Oratt. gr. Vol. VII., et in *Ruhnkenii* Opusculis oratoribus, philol., erit. (LB., 1807, 8.) p. 214—256: *edit. altera* (LB., 1823, 8. *Voll. II. 7 Th. 12 Gr.*) p. 142 sqq.; et in collectione eiusdem Orationum, dissertationum et epistolarum, cum F. Traog. Friedemanni notis (Braunschw., Lucios. 1828, 8 mai. *Voll. II.*) Vol. I. p. 140—176.

Lh. *Spengel*: De Antiphonte Oratore. —— *V.* eiusd. Συναγωγὴ τεχνῶν. (Sttg., Cotta. 1828, 8.) p. 105 sqq.

ANTISTHENES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 830 sq.; *ed. n.* T. II. p. 697 sqq., T. III. p. 511 sq., 466.

I. *Editiones textus.*

1) Orationum.

1513, f. Ἀντισθένους λόγοι δ'. Αἴας καὶ Ὀδυσσεύς. *Graece.* —— Inter *Aldi Manutii* Rhetores graec. p. 180 sqq.

1575, f. —— Inter *H. Stephani* Oratores veteres.

1773, 8. — graece, cum notis. —— In *I. Iac. Reiskii* Collectione Oraturum graecorum, Vol. VIII. p. 52 sqq.

2) Epistola.

1637, 4. Epistola Antisthenis ad Aristippum, gr. et lat. cum notis. —— In editione Leonis Allatii Epistolarum Socraticorum. (Paris.) no. 8.

1711, 4. — gr. et lat. —— In *Stanleii* Hist. philos. Lat. (Lps.). Hic *Gf. Olearius* in dissertatione sua de scriptis Socratis et Socraticorum edidit, sed in duas minores epistolam divisam.

1815, 8. — gr. et lat. —— In *I. Cn. Orellii* Collectione Epistolarum graec. (Lps., Weidmann.) Vol. I. p. 15 sq., latina versio p. 79 sq., notae p. 175 sqq. Com, ut epistolam edidit *Gf. Olearius*, in multis discrepet ab editione *Allatii*, *Orellius* textum *Olearii* Allatiano e latere opposuit, ut integrum lectorum iudicium sit, quinam alteri sit praeferendus.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1566, f. Antisthenis orationes duae, latine, interprete Gu. Cantero. —— Ad calcem versionis Aristidis, P. IV.

B. gallicarum.

1781, 12. —— Cum Isocratis orationibus, per *Augerum* gallice translatis.

III. *Illustrantia Antisthenem scripta.*

( ) Collatio epistolarum Socratis, Antisthenis et aliorum Socraticorum, quas Leo Allatius edidit Paris. 1637 (*nec* 1687) in-4. cum codice Helmstadiensi (membr. a Georg. Chrysococca eleganter scripto. —— *V.* Archiv f. Philol. u. Pädag. Herausgegeb. v. *Seebode* et *Jahn.* (1831) I. 1. p. 145 sqq.

Iac. *Brucker*: De Antisthene philosopho. —— *V.* eiusd. Historiam erit. philosophiae, Vol. I. p. 860—893.

Chaufepié: Sur Antisthenes. —— In Supplem. Lex. Bayl., T. I. p. 360 sqq.

H. Fynes *Clinton*: On the Antisthenes. —— In eiusd. Fastis Hellenicis. Ox., 1824, 4.; *ib.*, 1827, 4.; lat. *Lps.*, *Vogel.* 1830, 4.

I. Ch. *Crellii* Progr. de Antisthene Cynico. Lps., 1728, 8.

Gedicke: Antisthenes. —— *V.* eiusd.: M. T. Ciceronis historiam philosophiae antiquae, p. 259—271.

Rh. *Klotz*: Quaestiones criticae in Antiphontem. —— *V.* eiusdem Quaestiones criticas, Lib. I. (Lps., Schwickert. 1831, 8. 14 *Gr.*)

Meiners: De Antisthene, philosopho. —— In Doctrinarum apud Graecos et Romanos Historia, T. II. p. 666 sqq.

Glo. L. *Richteri* praeside Gli. Stollio Disp. habita De Vita, moribus ac placitis Antisthenis Cynici. Jn., 1724, 4.

C. F. *Stäudlin*: Antisthenes u. die Cyniker. —— *V.* eiusd. Geschichte der Moralphilosophie. (Hannoverae, 1822, 8 mai.) p. 178 sqq.

Ch. Gu. Fr. *Walch*: De Antisthene, Philosopho. —— In libro inser.: Antiquitates pallii philosophici veterum Christianorum. (Jn., 1746, 8.) p. 55—68.

Marcus ANTONINUS.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 20 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 500 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Commentarii de Seipso.

1558, 8. M. Antonini Imperatoris Romani, et Philosophi De seipso seu vita sua Libri XII. Graecè et Latinè nunc primum editi, GVILIELMO XYLANDRO Augustano interprete: qui etiam Annotationes adjecit. Marini Neapolitani de Procli vita et foelicitate liber: Graece Latineq; nunc primum publicatus, Innominato quodam interprete, adiectis itidem Scholijs. E Bibliotheca illustrissimi Principis Othonis Henrici. Cvm privilegio in Triennivm. Tigvri apvd Andream Gesnerum F. M.D.LIX. —— Sic titulus Latinae versioni praefixus est, implens 5 *ff.*, 200 pp. et 13 *ff.* *Xylandri* notas continentes. Textus graecus iterum titulum habet praefixum sic: *Μαρκου Αντωνινου Αυτοκρατορος και φιλοσοφου των εις εαυτον βιβλια ΙΒ.* Tigvri apvd Andream Gesnerum F. *(Non notato anno.)* Deinde alius ante Marinum sic: *Μαρινου Νεαπολιτου Προκλος η περι εὐδαιμονιας.* Horum duorum contextus implet 13 pp. et 1 vac. *f*, 181 pp. et 1 *f.* Sequitur textum *Marinus* latine conversus, separatim excuso titulo, complectens 36 pp. et 2 vac. *ff.* Ante *Antonini* latinam versionem habetur epistola *Xylandri* dedicatoria ad *Georgium a Stetten* Augustanum, subscripta: Heidelbergae. Cal. Octobribus anno Salutis MDLVIII. Quam excipiunt: „Duo Suidae Testimonia in sermonem lat. translata“, *deinde*: „Antonianae Vitae Summa e Sexti Aurelii Victoris Epitome.“ Item contextui graeco *Conradi Gesneri* graece conscripta dedicatio ad *Antonium Berterum* praefixa est, quam sequuntur: „Suidae Testimonia.“ Editio princeps, sed erratis plena, ex codice ms. Heidelberg. expressa, ut *Xylander* ipse ante *Antoninum* Liberalem profitetur. Nonnunquam autem sine lat. versione illius operis exemplaria occurrunt. Bibl. sen. Lips. *V.* 1626.

1568, 8. — graece et latine. —— Cum Antonino *Liberali*, *v.* ib. 1. Hic emendatiorem quam ante evulgavit Antoninum *Xylander.*

1626, 12. M. Antonini Imperatoris Romani et Philosophi de seipso seu vita sua libri XII. Gr. et lat. Accedit Marini Neapolitani de Procli Vita, et de felicitate liber, gr. et lat. LB. —— Ex priore *Xylandri* editione, sed auctis, quae ibidem irrepserant, novis erratis expressa, additisque notis quibusdam, quae tamen nihil valent, potius prorsus contemnendae. *V.* 1558.

1643, 8min. *Μαρκου Ἀντωνινου Αυτοκρατορος των εἰς ἑαυτον βιβλια ιβ.* Marci Antonini Imperatoris De Se Ipso Et Ad Se Ipsum libri XII. Nunc vero Xylandri Versionem locis plurimis emendavit et novam fecit: in Antonini libros Notas et Emendationes adiecit Mericus Casaubonus. In eosdem Xylandri Annotationes. Londini, typis M. Flesher, sumptibus R. Mynne *etc.* MDCXLIII. —— Contextus graecus cum versione latina implet 343 pp., *Casauboni* autem notae, separatim numeratis paginis, 126 pp., a p. 127 usque ad p. 148 sequuntur *Xylandri* animadversiones, quas excipiunt: „Auctarium Notarum“; et: „Index locorum Antonini.“ Acriter a *Casaubono* textum recognitum esse, constat.

1652, 4. *Μαρκου αντωνινου του αὐτοκρατορος των εἰς ἑαυτον βιβλια ιβ.* Marci Antonini Imperatoris de rebus suis, sive de iis, quae ad se pertinere censebat, Libri XII. Locis havd paucis repurgati, suppleti, restituti: Versione insuper Latinâ novâ; Lectionibus item variis, Locisque parallelis ad marginem adjectis; Ac Commentario perpetuo explicati atque illustrati, Studio operaque Thomae Gatakeri. Cantabrigiae excudebat Th. Buck, Anno Domini MDCLII. —— Complectitur editio 17 *ff.* praefixa, 123 pp. contextus graecus cum lat. versione, adiectis in margine locis parallelis coniecturisque; 8 *ff.* testimonia elogiaque, cum Antonini effigie; 439 seq. pp. continent commentarium; et 10 *ff.* habent 1) Indicem locorum Scr. Sacrae in Notis illustratorum; 2) Indicem aliorum Scriptorum, quae in Notis laudantur; 3) Indicem Graecorum quorundam vocabulorum; 4) Indicem rerum. Bella novae recensionis, sed non adhibitis codd. mstis, editio. *V.* 1697. Bibl. sen. Lips.

1680, 12. *Μαρκου Ἀντωνινου Αὐτοκρατορος των εἰς ἑαυτον βιβλια ιβ*, Marci Antonini Imp. de Seipso et ad Seipsum libri XII, recogniti et notis illustrati. *Graece et latine.* Ox., Sheldon. —— Paucis tantum mutatis, prorsus textus Casaubonianus est excusus, eiusdemque versio latina. Notae perbreves selectae tantum sunt ex illis *Casauboni* ut *Gatakeri.* In calce voluminis exstat praeterea *Epistola ad Senatum*, quae Iustini

Marfyris apologiae subiicitur: hinc latine *litteras ad Faustinam*, Augustam, ex Vulcatio Gallicano in vita Cassii cap. XI.; tum graece et latine *Orationem de Commodo* ex Herodiani lib. I. histor. c. 4.; ac denique graece *Δημηγοριαν περι της Κασσιου ἐπαναστασεως*, ex Xiphilino sive Dionis lib. LXXI. p. 811. Nitida ceterum editio.

1697, 4. — Huic editioni IIae accessere Annotationes selectiores And. Dacerii Latinitate donatae, nec non Marci Antonini vita, passim aucta, et idoneis Scriptorum veterum Testimoniis firmata a G. Stanhope. Ld., impensis Millingtoni. —— Quaesita sunt exx. in ch. m. *V.* 1652 et 1707. Praeter *Gatakeri* notas (439 pp.), finitis tabulis, praecipuae quoque *Andreae Dacerii* (71 pp.) observationes, e gallico latine conversae, in calce adnexae leguntur. Itidem praeter praefationem (complectentem 14 *ff.*), vitam Antonini (44 pp. implentem), ab eodem *Dacerio* gallice scriptam praemisit a se translatam et auctam firmatamque scriptorum veterum testimoniis *Stanhopius*. Contextus graecus cum versione latina duabus columnis impressos implent 123 pp.

1698, f. M. Antonini de Rebus Suis libri XII, commentario perpetuo explicati, studio Th. Gatakeri (, curante Hm. Witsio). Trj. ad Rh. —— Titulo singulari ornata. est Tom. II. *Thomae Gatakeri* operum criticorum. *Gatakeri* notae hac in editione quavis pagina contextui subiectae leguntur, et ad calcem *Casauboni* et *Xylandri* animadversiones atque indices.

1704, 8. *Μαρκου Ἀντωνινου Αὐτοκρατορος των εἰς ἑαυτον βιβλια ιβ'.* Marci Antonini Imper., eorum quae ad Seipsum libri XII, recogniti et notis illustrati. Oxoniae e Theatro Sheldoniano impensis A. Peisley. —— *Gatakeri* textus eiusdemque versio latina, sed hinc et inde emendata; ex *Gatakeri* autem ceterorumque notis, quae maxime placuerunt excerpsit, suasque, parcius licet, sed non contemnendas addidit anonymus R. I. In variantibus lectionibus et doctorum hominum coniectoris, de quibus nonnulli maiore, quam par est, studio decertarunt, modum adhibuit. Deinde quoque adiunxit Epistolas, *M. Antonini* nomen praeferentes, graece et latine ex Eusebii hist. IV. 13. et Nicephor. hist. III. 28. *ad Commune Asiae* (ab Eusebio et Halloixio ad Antoninum Pium male referri exposuit *Valesius*): et suppositiam illam *ad Senatum*, quae in codd. occurrit Iustini Martyris ad calcem apologetici II., tum latine *ad praefectum suum* et *ad Verum*, *ad Faustinam*, et *ad Senatum* ex Avidio Cassio Vulcatii Gallicani cap. 1. 2. 5. 11. 12 cum notis. Orationes vero duas ex Herodiano et Dione Cassio, quae in editione a. 1680 leguntur, utpote ab historicis ipsis scribentibus confictas omisit. Duo indices vero, alter vocum et locutionum memorabilium, alter hominum illustrium finiunt volumen. *V.* 1744.

1707, 4. *Μαρκου Ἀντωνινου του Αὐτοκρατορος των εἰς ἑαυτον βιβλια ιβ'.* Marci Antonini Imper. de rebus suis Libri XII. Cum commentario et ex editione Th. Gatakeri. Edit. III a. Accedunt annotationes selectae Andreae Dacerii et Antonini Vita. Studio G. Stanhope. Ld., Mortier. —— Tantum plag. prima editionis a. 1697 mutata est.

1729, 8 mai. *Μαρκου Ἀντωνινου των εἰς ἑαυτον βιβλια IB.* Marci Antonini Imperatoris ac Philosophi Libri XII eorum qvae de seipso ad seipsum scripsit ad exemplar oxoniense CIƆIƆCCIIII recvsi. — Introductionem ad Philosophiam stoicam ex mente M. Antonini praemisit I. Fr. Bvddevs. Vitam recensuit criticisque observationibus illustravit Cph. Wolle. Lps., Walther, CIƆIƆCCXXIX. —— 2 *ff.* praefixa, a p. 1 usque ad p. 134 diss. de philosophia stoica, p. 135 — 160 Antonini vita, p. 161 — 163: Testimonia de Antonino; contextus vero graecus et versio latina pp. 287 implent; finem autem 4 pp. indd. faciunt. Negligenter impressa editio. 16 *Gr.*

1744, 12. *Μαρκου Ἀντωνινου αὐτοκρατορος των εἰς ἑαυτον βιβλια ιβ.* Marci Antonini Imperatoris eorum quae ad se ipsum Libri XII. Post Gatakerum, ceterosque, recogniti, et notis illustrati, a doctissimo viro R. I. Oxoniensi. Glsg., Foulis. —— Expressa est ex editione a. 1704, et rep. 1751.

1751, 12. — Glsg., Foulis. —— Idem titulus.

1774, 12 min. Pugillaria Imperatoris M. A. Antonini, Graece Scripta, Disjecta Membratim, Et Quantum Fieri potuit, Restituta Pro Ratione Argumentorum. Sequitur Interpretatio Gatakeri Londinatis similiter expressa. Curante nobili I. Pt. de Joly. Paris. —— Nova ratione Antonini commentarios, sed sine diligentia, tractavit, eos secundum rerum atque argumentorum similitudinem in XXXV sectiones discerpsit distinxitque *Ioly*, qui praeter lectt. editionum, quas contulit, codi-

cum mss. quoque varias lectiones protulit. Conf. Bibl. philol. T. III. P. V. (Gtt., 1776, 8).

1775, 8 mai. Marci Antonini Philosophi Commentarii, quos ipse sibi scripsit. Lps., Schwickert. —— tt, 226 pp. 14 *Gr. Gatakeri* textus recensio, adiectis in fine editoris *Sm. F. Nth. Mori* notis criticis, iisque egregiis et acutis. Conf. censuram in Bibl. philol. T. III. P. VII. (Gtt.. 1776, 8.) p. 626—647.

1785, 4. Los doce Libros del Emperador Marco Aurelio, trad. dal Griego por Jacinto Diaz de Miranda. Mdr., Sancha. —— Cum contextu graeco. 24 *rs.*

1802, 8 mai. *Μαρκου Ἀντωνινου αὐτοκρατορος των εἰς ἑαυτον βιβλια ιβ'.* Marci Antonini Imperatoris Commentariorum, quos ipse sibi scripsit, libri XII. Graeca ad codicum mss. fidem emendavit, notationem varietatis lectionum et interpretationem lat. castigatam adjunxit, Gatakeri aliorumque notas cum suis animadversionibus indicibusque locupletissimis adjecit I. Mth. Schultz. Vol. I.: Antonini textum graecum, interpretationem latinam et lectionum varietatem continens. Slesvici, Roehss. 1802, 8 mai. —— CXLVI, 453 pp. textus graecus et versio latina implent; a p. 454 usque ad p. 457 autem: Errata et Emendanda enumerantur. Ad fidem collatarum priorum editionum, et codicum msiorum, quos adhibuit *Schultz*, ille contextum diligenter constituit emendavitque. Vol. II. et III. quae notas continere debebant, non prodierunt. 2 *Th.* 20 *Gr.*, ch. membr. 4 *Th.*

1816, 8. *Μαρκου Ἀντωνινου Αὐτοκρατορος, των εἰς ἑαυτον βιβλια ιβ', ὠν προτεθειται το ὑπο Θωμα του ῥητορος Γαλλιξι γεγραμμενον Ἐγκωμιον Μαρκου φιλοτιμῳ δαπανῃ των ὁμογενων Χιων.* (*Edid. Ad. Coray.*) *Παρισιοις.* —— 5 *fr.* (2 *Th.* 20 *Gr.*) Est T. IV. collectionis *Coray: Παρεργα της βιβλιοθ. ἑλληνικης.*

1821, 12. M. Antonini Commentariorum quos sibi ipsi scripsit, libri XII, ad fidem optimorum librorum diligenter recogniti, cum selecta varietate lectionis et adnotationibus criticis; curavit Io. Matth. Schultz. *Edit. ster.* Lps., Tauchnitz. —— 4 *Gr.*, eh. met. 14 *Gr.*

2) Epistolae.

1725, 8. Epistola Imperatoris Antonini Philosophi de exauditis Christianorum precibus. Graece et Latine cum notis suiectis. —— Exhibet hauc epistolam Appendix ad *Iustinum* Martyrem. (Hl. Magdeb.) p. 27 sqq. Extat sub finem apologiae I. Iustini, de qua *Spanhemius* in Histor. Eccles. p. 660 sqq., quam alii Critici prorsus explodunt, dicit: „de re, quam narrat, dubitari non posse; ipsam vero interpolatam, non tam fraude, quam ignorantia et casu videri.“ *V.* supra t. 1) 1680, 1704, 1744, 1751, infraque III. s. n.: *Eichstaedt.*

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

Aa) *Omnium librorum.*

1701, — 1705, 8. Allgemeiner Tugendspiegel oder Kern moralischer Gedanken Marci Aurelii Antonini Philosophi von und an sich selbst, Reimweise übers. von Petro Stolten. Rostock.

1723, 8. Des römischen Kaysers Marcus Aurelius Antoninus erbauliche Betrachtungen über sich selbst. A. d. Griechischen übers. u. nebst kurzen Anmerkk., auch mit s. Leben vermehrt durch J. Adf. Hoffmann. Hmb. —— Rep. 1727 sqq.

1727, 8. — 2e Auflage. Hmb. —— Tit. idem est ut in praeced. editione.

1735, 8. — 3e Aufl. Hmb., bei Felginers Witwe.

1748, 8. — 4e Aufl. Hmb.

1755, 8. — 5e Ausg. Hmb., bey J. L. Bohn. —— 8 *ff.*, 463 pp. 10 *Gr.* Cura anonymi haec emendatior prodiit. Immerito nonnulli editionem a. 1737 commemorant.

1779, 8. Marcus Antonins Betrachtungen über seine eigene Angelegenheiten; a. d. Griech. übers. v. J. G. Schulthess. Zürich, Orell. —— 10 *Gr.* Etiam in Vol. III. eiusdem Bibliothek der griech. Philosophen.

1797, 8. Marc Aurel. Antonins Unterhaltungen mit sich selbst. Aus d. Griech. mit Anmerkk. u. Versuchen zur Darstellung stoischer Philosopheme, v. I. W. Reche (*nec* Reiche). Frkf. a. M., Andreä. —— XXX, 543 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* Versio fida. In Speciminibus de Antonini philosophia collecta extant loca similis argumenti, ut de Deo, Mundo, Providentia Dei, Natura humana, Moralitate, *etc.*, omnia ad *Buddaei* Introductionem (v. I. 1) 1729) ad philosophiam stoicam, *etc.* Conf. *ALZ.* 1797, no. 336, p. 185 sqq. et Neue allg. d. Bibliothek. Vol. XL. p. 219 sqq.

1799, 8 mai. M. Aurel. Antonins Un-

terhaltungen mit sich selbst. Aus d. Gri. übers. Mit Anmerkk. u. e. Versuche über Antonin's philosophische Grundsätze begleitet von J. Mth. Schultz. Schleswig, Röhss. —— XVI, 228 pp. 20 *Gr.* Omnino laudanda fidei causa; conf. Neue allg. d. Bibl. Vol LIV. p. 177—179; *ALZ.* 1799, p. 702 sq.

Bb) *Epitome.*

1779, 8. Marc. Antoninus Betrachtungen uber sich selbst, im Auszuge übers. v. J. F. Neidhardt, Wertheim.

1794, 8. Einzelne Betrachtungen M. Antonin's, I. 8. 9. 14; IV. 4. 23; V. 1. 30 *etc.* übers. v. J. Gf. Herder. —— *V.* eiusd. Briefe zur Beförderung der Humanitaet. Collect. III. Riga.

B. gallicarum.

1570, 8. Pensées Morales de l'Empereur M. - Aurel de Soy et à Soymesme, trad. par Pardoux Duprat. Lyon.

1573, — 1588, 8. — trad. par S. B. —— Haec versio, ex hispanica sermone facta, non est librorum imperatoris qui inscribuntur *de Seipso et ad Seipsum*, sed *Horologii principum*, quod sub Marci Antonini nomine scripsit Antonius de Guevarra, edidit que *Pinciae* 1529 sub titulo: *Relox de Principes o Marco Aurelio*, et *Hispali* 1532, tum italice, interprete Mambino Rosseo, 1548, 8. *Venet.*, 1553, 1556, 1562, 1584, 1606. et latine cum commentario *I. Wankelii*, Torgae 1601, *f.;* Lips., 1606, 1615, 1624, 1632, *Torgae* 1611. *Cracov.* 1615, 4., *Frcf.* 1664, et anglice per Th. North, *Ld.* 1619, 4.

1651, 12. — trad. par B(*ened.*) J(*esper*) K(*rus*). Paris.

1659, 12. — Amst.

1691, 12. Reflexions Morales de l'-Empereur M. Antonin, trad. avec des Remarques d'André et d'Anne Dacier. Paris. *Voll. II.* —— 10 *fr.* Notae *Daceri* maxime aestimantur, ut versio ipsa. Observationes autem latine conversas in editionibus contextus receptas esse, iam supra adnotatum est. Rep. 1691 sqq.

1691, 12. Reflexions morales de l'-Empereur Marc Antonin, avec des Remarques de *Mr.* et de *Mad.* Dacier. IIe edition, où l'on a mis les Remarques sous le Texte. Amst., Wolfgang. —— Conf. Acta Eruditor. Lips. (1692) m. Iun. p. 249 sqq.

1707, 8. — IIIe édition. Amst.

1710, — 1714, 8. — IVe édit. Amst. —— *V.* 1800.

1742, 12. Réflexions morales de l'-Empereur Marc-Aurèle Antonin, surnommé le Philosophe traduites (du grec par M. et Madame Dacier), distribuees par ordre de matières, avec quelques remarques qui servent à l'eclaircissement du texte (par *de Joly*). Paris, Denully. —— Rep. 1772.

1755, 12. — Dresde, Walther. —— *V.* 1772.

1770, 8. Pensées de l'Empereur Marc-Aurel-Antonin, ou leçons de vertu, que ce prince philosophe se faisoit à Luimême. NT. du Grec, distinguee en chapitres, suivant les Matières, avec des Notes et des Variantes. Par M. de Joly. Paris. —— Laudata aestimataque versio, de qua *v.* Bibl. philol. T. II. P. V. (Gtt., 1771, 8.) p. 238 sqq. *V.* 1773.

1771, 12. — trad. par Dacier. Paris, Bonillon. *Voll. II.* —— Rep. 1800. *V.* 1742.

1773, 12. — trad. de Joly. Paris. —— Rep. 1796.

1788, 8. Réflexions morales de l'-Empereur M. Antonin, avec des Remarques. Paris. *Voll. II.* —— 5 *fr.*

1796, 8. — par de Joly. Paris, A.-A. Renouard. —— 1 Ex. membranaceum, et 6 exx. in ch. rosea, et 50 in ch. m. extant. Rep. 1803.

1800, 4 mai. Reflexions morales de l'Empereur Marc-Antonin, traduites par Dacier. Paris, de l'impr. de Didot le jeune. —— Ch. membr. 24 *f.* Cum figuris, ut Franco-Galli dicunt „*avant la lettre et avec les eaux-fortes*" 39 *fr.*

1803, 12. et 18. Pensees de Marc-Aurèle, trad. du Grec, par de Joly; avec des Notes. —— Omnium versionum haec est maxime aestimata. Exx. quoque in 12 impressa sunt. Ch. melior. 1 *fr.* 80 *cent.;* ch. membr. 24 *fr.* 73 *cent.* 1 ex. membr., quatuorque in ch. rosea extant. Editionis a. 1796 titulus est mutatus 1803.

C. italicarum.

1543, 8. Vita di M. Aurelio Imperadore, con le alte et profonde sue sentenze, notabili documenti, ammirabili essempli, et lodevole norma di vivere. Novamente tradotta di Spagnuolo (*Ant. de Guevara*) in lingua Toscana per Mambrino Roseo da Fabriano. M. D. XLIII.

In calce: In Vineggia per Alonise de Tortis, Nell' anno M. D. XXXXIII.

1543, 8. (*Idem titulus, adiectis his verbis:*) Nuovamente ristampata, et dal medesimo Auttore con somma diligenza da nuovo riconosciuta. In Vinegia M. D. XLIII. *In fine:* Stampata in Vinegia nel M. D. XLIII.

1544, 8. (*Titulus ut supra*). — In Vinegia per Comin de Triuo di Monfer-rato. M. D. XLIIII.

1544, 8. Vita, gesti, costumi, discorsi, lettere di M. Aurelio Imperatore, sapientissimo Filosofo, et Oratore eloquentissimo. Con la giouta di moltissime cose, che ne lo Spagnuolo non erano, e de le cose Spagnuole, che mancavano in la tradottione Italiana *etc.* In Vinegia. Appresso Vicenzo Vaugris a'l segno d'-Erasmo. M. D. XLIIII. —— Nomen dedicationi ad *I. Bapt. Ursinum* subscripsit *Faustus Longianus.* Editio satis bella.

1546, 8. (*Ut prioris titulus*) — con la gionta di molte cose *ec.* M. D. XXXXVI. *Ad calcem:* In Vinegia, nell' anno M. D. XXXXVI. in casa de' figliuoli d'-Aldo. —— 148 *ff.*, et 4 ad calcem adiecta, quorum ultimum symbolum typograph. *Aldi* habet. Ex antecedente, omissa *Fausti* epistola dedicatoria, prorsus expressa.

1546, 8. — Per Comin da Trino 1546.

1546, 8. Vita, gesti, discorsi, lettere di M. Aurelio Imperatore sapientissimo, et Oratore eloquentissimo con le alte et profondo sue sentenze, notabili documenti, mmirabili essempij, et lodevole norma di vivere, tradotta di Spagnuolo in lingua Toscana per Mambrino Roseo da Fabriano. Con la uova gionta che inel Spagnuolo non erano, et una litera dal medesimo Auttore di novo aggiontovi. Novameute ristampata, et dal medesimo Auttore con somma diligenza da novo riconosciutta. In Vinegia. Appresso Giovan Andrea Vavassore detto Gundagnino. M. D. XLVI. —— Habet epistolam ad Popillionem plus, quam reliquae editt. Ceterum ex praecedente expressa.

1548, 4. — Veuetia. —— *V.* 1553.

1548, 8. — In Vinegia, alla Bottega d'Erasmo, appresso Vincenzo Valgrisi.

1549, 12. (*Titulus ut editionis II. a.* 1544). In Vinegia appresso Gabriel Giolitto de Ferrari. MDXLIX. *In fine:* MDL.

1553, 8. — In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari e fratelli. MDLIII. —— *V.* 1556.

1553, 8. — In Vinegia per lo Giolito. Tom. III. —— *V.* 1548 et 1556, 4.

1555, 8. — In Vinezia, per Alessandro de Viano.

1556, 4. — In Venetia, appresso Fr. Portonaris da Trino. MDLVI. —— *V.* 1562.

1556, 12. — In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari MDLVI. *In fine:* In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari e fratelli. MDLVI.

1562—1563, 4. Libro di Marco Aurelio: con l'Horologio de Principi distinto in Quatro Volumi. Composto per il Molto Reverendo Signor Don Antonio di Guevara, Vescovo di Mondogneto Predicatore, et Scrittore delle Croniche della Maestà Cesarea di Carlo Quinto. Nel quale sono comprese molte sententie notabili, et essempi singolari, appertinenti non solamente à i Prencipi Christiani, ma à tutti coloro che desiderano vivere civilmente, e da veri et honorati gentil' huomini. Con l'aggiunta del quarto libro novamente tradotto di lingua Spagnuola in Italiano, da la copia originale di esso autore, et fatto migliore con lettere, figure, e postilla, si come si conoscerà al segno de la mano ☞, posta in margine. Con Privilegio. In Venetia, Appresso Francesco Portonaris da Trino. MDLXII. — Il Secondo Libro ec. nel quale si tratta dell' eccellentia del Matrimonio, e che i Prencipi son necessitati a maritarsi, et insieme la forma di creare i figliuoli piamente, et ammaestrarli al giusto vivere. Novamente aggiontovi in questa quarta impressione molte lettere non più stampate, tradotte dall' original copia di esso autore, stamapta (?) in Valladolid, come si conoscerà al segno della mano ☞ ec. — Il Terzo Libro ec. nel quale si tratta, come i Prencipi si devono mantenere in pace, et giustitia i lor stati, con altri ottimi avisi, et reprensioni à i giudici, che per favori, ò presenti non sententiano giustamente. Novamente ec. — Il Quarto Libro ec. nel quale si tratta come il Principe si deve governare nella sua corte, et casa. Nuovamente posto in luce con figure, et postille ec. *In fine:* MDLXIII. —— tam antea tres editiones huius libri prodierunt, videlicet a. 1556,

4. per eundem *Portonarem* impressa. *V.* 1556 et 1584. Conf. sub h) a. 1573.

1564, 12. — Vz., per il Rampazzetto.

1565, 8. — Vz., Argellati.

1580, — 1581, 8. — In Venezia, appresso Giacomo Ghidioli.

1584, 4. — Venezia. —— *V.* 1562 et 1664.

1606, 8. — In Venetia, presso Domenico Maldora. MDCVI.

1642, 8. — In Venetia, MCDXLII. (*pro MDCXLII.*) Presso Giovanni, et Domenico Imberti.

1664, 4. — Bologna. —— *V.* 1584.

1667, 8. I dodici libri di Marco Aurelio Imperadore di se stesso ed a se, stati traslati dal greco con varie lezioni de' testi Greci e con un ristretto di notizie (del Card. Francesco Barberini il vecchio). Roma per Jacopo Dragondelli 1667.

1675, 12. I dodici libri di Marco Aurelio Antonino Imperadore di se stesso, ed a se stesso Communemente intitolati della sua Vita traslatati dal Greco. Con varie Lezioni de testi Greci e con un ristretto di notizie intorno alla nascita, azioni, e morte del medesimo, estratto da più Istorici (*per Fr. Barberini il vecchio*). In Roma. Per Giacomo Dragondelli. 1675. Con licenza de' Superiori. —— Habentur hae in editione variae lectiones ex cod. msto, atque editionis a. 1643. Non satis, ut par esset, correcte est impressa, ut ex duobus errorum in fine exhibiturum paginis colligi potest; ceterum nitida editio.

1667, 8. — Vz.

1742, 4. — Roma.

1772, 8. Riflexioni morali di M. Aurel. Antonino tradotti, con le note del Sign. e di Mad. Dacier. Udine. *Tom. II.*

1820, 4. Ricordi di M. Aurelio Antonino. Tradotti dal Co. Michele. Napoli. 1820. *Voll. II.* —— 12 *fl.*

D. anglicarum.

(1534,) 8. The Golden Boke of Marcus Aorelius Emperoor and eloquent oratour. *In calce:* Thus endeth the volume of Marke Aurelie, Emperour, otherwise called the golden boke, translated out of Frenche into Englishe by John Bourchier knight lorde Barners, deputie generall of the kynges town of Caleis and marches of the same, at the instaunt desire of his nenewe sir Fraunces Bryan knighte, ended at Caleis y tenth daie of Marche, in the yere of the reigne of our soueraygne lorde kyng Henry the VIII. the XXIIII. —— Prodiit *Londini, ap. Thomam Berthelet*, saepissimeque iterata est typis ab a. 1535 usque ad a. 1634.

1535, — 1536, — 1537, — 1542, 4., — 1546, — 1555, 8. — Ld., Th. Berthelet.

1557, 8. — Ld., Abr. Veale.

1557, — 1559, 8. — Ld., Th. Marshe.

1566, — 1573, 16. — Ld., J. Awdeley.

1586, — 1588, 8. — Ld., Th. East. —— De his editionibus conf. *Herberti* Typogr. Antiq., Vol. I, et II. *V.* 1534.

1634, — 1635, 4. Marcus Aurelius Antoninus the Roman Emperour, his Meditations concerning Himself: Treating of a Natural Man's Happiness; Wherein it consisteth, and of the Means to attain unto it. Translated out of the Original Greek; with Notes: by Meric Casaubon. Ld. —— Multo emendatior iam a. 1635 iterum typis exeusa est, ut ex *Casauboni* epistolis ad *Isaacum Vossium* colligi potest. Rep. 1664 sqq.

1664, 8. — The third Edition revised and corrected. Ld.

1673, 8. — IV. Edition. Ld., Harper.

1692, 8. — V. Edition, to which is added the Life of Antoninus, with some selected Remarks upon the said Antoninus, his Meditations concerning himself, treating of a natural Man's Happiness, *etc.* as also upon the Life of Antoninus written by Monsieur and Madam Dacier, transl. from French into English by W. King. Ld., J. Curchill. —— Rep. 1694 sq.

1694, — 1702, 8. — Ld. —— *V.* 1692.

1702, 8. The Emperour Marcus Antoninus his Conversation with himself; together with the preliminary Discourse of the learned Gataker; as also the Emperor's Life, written by Monsieur Dacier, and supported by the Authorities collected by Stanhope. To which is added the Mythological Pictore of Cebes *etc.* Translated into English from the Originals, by Jer. Coller. Ld., Davies. —— Rep. 1708.

1708, — 1726, 8. — Ld. —— *V.* 1702.

1747, 8. The Commentaries of the

Emperour M. Antoninus, containing his Maxims of Science, and Rules of Life, transl. from the original Greek, by Jam. Thomson. Ld., Parker.

1749, — 1764, 12. The Meditations of M. Aurel. Antoninus, newly transl. from the Greek, with Notes, and a Life of the author. Glsg., Foulis. *Voll. II.* —— Accuratissime impressa.

1792, 8. The Meditations of the Emperor M. Aur. Antoninus. A new Translation from the greek Original; with a life, Notes, *etc.* By R. Graves. Ld., Robinsons. —— 6 *sh.* Magni et iure aestimatur, conf. librum menstruum *MR.* 1792. III. p. 254 — 260; et CR. 1792, I. p. 421 — 424; et *JALZ.* 1793, no. 324, p. 374 sq.

1811, 12. — Ld.

E. hispanicarum.

Aa) *Omnium librorum.*

1604, 12. Libro Avreo de la Vida y Cartas de Marco Avrelio, Emperador, y eloquentissimo Orador, nuevamente corregido, y emendado. Añadiose de nueuo la Tabla de todas las Sentencias, y buenos dichos, que en el se contienen. En Anvers, en casa de Martin Nutio a las dos Cygoignas. M.D.CIIII. —— 12 *ff.* praefixa, 472 pp., et 5 *ff.*: Tabla de los Capitolos y cartas que se contienen en este libro. Bibl. sen. Lips.

1785, 4. —— *V.* antea *I. Editiones textus.* 1)

Bb) *Epitome.*

1786, 8. Pensamientos escogidos de las Maximas filosoficas del Emperador M. Aur. Antonino, sacados del Espiritu y de las maneras de los filosofos, puestos en Castell. por Jayme Villa Lopez. Mdr.

F. hollandicarum.

1612, 8. T' gulden Boeck van het Leven ende Seyndbrieven van den Kayser Marcus Aurelius (*Antoninus*) Antv. —— Perrara versio, *Fabricio*, *Harlesio* et *Eberto* ignota.

G. danicarum.

1752, 8. — Odensee. —— Com notis.

H. ungaricarum.

1613, 4. M. Aurel. Antoninus önnön vallása. f. Prágai András. Fejedelmeknek serkentő óraja tzim alatt kiadott könyvében. —— Sic haec notitia in vers. ungar. inscr.: *Cajus* Sallostius *Crispus* Szent-Györgyi Gellérd' Magyarázásaval. f. Jankuwich Miklos, Vol. I. p. 64 exhibetur.

III. *Illustrantia Antoninum scripta.*

Nic. *Bach:* De Marco Aurelio Antonino, imperatore philosophante ex ipsius commentariis scriptio philos. institut. Lps., Teubner. 1826, 8 mai. —— 73 pp.

J. Ph. *Beyckert:* Commentatio hist.-theologica, de edicto Antonini Pii pro christianis ad commune Asiae. Strsb., 1781, 4.

Iac. *Brucker:* De Antonino eiusque philosophia. —— *V.* in eiusd. Historia crit. philosophiae, Vol. II. p. 578 — 598, et in Adpendice, Vol. VI. p. 391 — 395.

— —: Ad locum lib. VII. §. 9 de providentia stoica. —— In *Schelhornii* Amoenitatibus litterariis, T. VIII. p. 443 sqq.

H. C. Abr. *Eichstaedt:* Exercitationes Antoninianae. Progrr. VI. Jn., Cröker. 1821 et 1822, *f.* et 4. —— In *no. I.* argumentis demonstratur, quod externae religinsae sectae iam ante Antoninos toleratae sint, neque Iustinus Martyr in Apologia sua ad M. Aurelii librum respicere potuerit, ut nuperrime *Kestner* in libro inscr. *Agape* voluit, neque inter se illius huiusque scripta conveniant; denique, quod *Iustini* Apologia, illaque Athenagorae plus triginta annis inter se distarent; tandemque illas notitias novas, quas idem *Kestner* protulit, de Apologiae Iustini vi, praecipue quod ad Frontonem, inimicum Christianorum attinet, graviter examinat. In *no. II.* exhibetur Aurelii epistula *ad Senatum*, de tonitruantis legionis miraculo, quam rem veram *Kestner* contra praecipuorum doctorum hominum sententias defendit. Epistola ipsa graece cum versione latina exhibetur, quam *Ang. Roccha* ex sic dicto muto Imperaturis publicavit: notis adiectis autem illustratur. *No. III.* exeipit disputationem primi programmatis, contra *Kestnerum*, de Diogneto, Floriano, Galeno, et de eo quod Iustinus omnia scripta sua Imperatori misisset, deinde de aetate libri Minucii. Dehinc incipit commentatio de Imperatoris animo erga Christianos ex illius scriptis cognoscendo: pari modo, quae saepius exposita sunt, de *Antonini* commentariis inscr. „*de Se Ipso ad Se Ipsum*", de eoromque tempore rectius disputatur. *No. IV.* Hac in commen-

tatione fuse de *Edicto ad Commune Asiae* agitur, cum a nonnullis nuperrime etiam genuinum habeatur. Ut iam saepe ab aliis commemoratum, duo illius exemplaria, alterum in calce Iustini apologiae primae, alterum apud Eusebium, Hist. ecclesiast. IV. 13. habemus. Genuinum autem hoc scriptum esse negat *Eichstaedt*, qui p. 8 sqq. sub inscriptione: *Ἀντωνινου ἐπιστολη προς το κοινον της Ἀσιας*, epistolam ipsam ex Iustini laudata recensione, cum Maruni versione latina, adiectis criticis et exegeticis exhibet. *No. V.* p. 4 — 7 eadem epistula, ut nobis Eusebius servavit illam, cum Rufini versione latina notisque habetur. Denique *Kestneri* argumenta, quibus ille *Aurelii* de Christianis studet iniquum iudicium excusare, refutantur. In *No VI.* vero excipit iam in fine programmatis IV. inchoatam commentationem de *Bruckeri* hypothesi, quam in comparanda stoira morum doctrina cum illa christianorum adhibet.

Fr. *Ferrari*: Dissertazione sulla battaglia di Marco Aurelio Antonino l'anno 174, contra i Quadi e altri Germani, letta li 15 April, 1779. 4. —— De legione fulminatrice sic dicta agitur, illiusque edendorum miraculorum facultatem auctor hujus scriptionis negat.

Th. Gf. *Hegelmeier*: Commentatio hist.-theol. in edictum Imperatoris Antonini Pii pro Christianis, quod Eusebius in hist. eccles. lib. IV. c. 13. servavit. Tb., 1777, 4.

J. F. *Hiller*: Explicatio loci M. Antonini difficilis (III. 16.) Vtb., 1782, 4.

J. Dv. *Koehler*. —— *V.* Scheumader.

Cn. Plat. *Kroeger*: Disp. de Philosophia Marci Antonini Aug. circa emendationem hominis per adversa. Praeside I. Tilemann dicto Schenck. Mrb., 1723, 4.

J. P. *Mahneri* Commentatio de M. Aurelio Antonino, Constitutionis de Civitate, universo orbi Romano data, cum praefat. I. F. Eisenharti. Hl., Hemmerde. 1772, 8. —— Conf. *Klotzii* Acta litter. Vol. VII. p. 57 sqq.

G. Fr. *Masdeu*: Illustrazione di un' antica Iscrizione appartenente a M. Aurelio Antonino Imp. Roma, 1816, 8.

Cph. *Meiners*: Commentat. de M. Aurelii Antonini Ingenio, Moribus et Scriptis. —— *V.* in Commentatt. Soc. Gottingensis, Vol. VI. P. III. p. 107 sqq.

Moyle: A discourse to prove M. Antoninus a Persecutor. —— *V.* in The Theological Repository, II. edit. (Ld., Johnson. 1773, 8.) p. 77 — 99, p. 147 — 173.

— —: An Examination of the Miracle of the Thundering Legion, in several Letters between Moyle and K. —— *V.* in Works of Walter Moyle. (Ld., Darby. 1726, 8) Vol. II. p. 79 — 390.

Gualterus *Quinnus*: Antoninorum Pii et Marci Memorabilia ex variis historiis excerpta. Ld., 1613, 12.

(L. Magdleine *Ripault*:) Marc-Aurèle ou Histoire philosophique de l'Empereur Marc-Antonin, ouvrage où l'on présente dans leur entier et selon un ordre nouveau les Maximes de ce Prince, qui ont pour titre: Pensées de Marc-Antonin de lui-meme à lui-même, en les rapportant aux actes de sa vie publique et privee. Paris, Allais. 1820, 8. *Voll. IV.* —— Cum effig. Antonini et Luc. Veri. LXXII, 424, 567, 528, 510 pp. 25 *fr.* Amplum et sine iudicio critico compositum opus. Continetur *Tom. I.* lib. I — IV: depuis la Naissance de M. Aurèle jusqu' à la paix avec les Parthes: *Tom. II.* lib. V — VII: Depuis la paix avec les Parthes jusqu' à elevation de Commodus à la dignite d'Auguste; *Tom. III.* lib. VIII: Etat de l'Empire; *Tom. IV.* libri VIII. posterior pars et lib. IX: depuis la troisieme guerre germanique jusqu' à la mort de Marc-Aurele.

(— —:) Tite-Antonin, le pieux, et Marc-Aurèle Antonin, sommaire historique. Paris, Treuttel. 1823, 8. —— 3 *fr.*

Quir. Gf. *Schacher*: Diss. critico-politica de *ἀδεισιδαιμονιᾳ* Marci Antonini, Imperatoris ac philosophi, ad lib. I. *των εἰς ἑαυτον*, §. 16. Praeside Cph. Wollio. Lps., litteris Langenhemii. 1730, 4. —— 58 pp. et 3 ff.

Jac. *Schaller*: Diss. de Antonini, Imp., philosophia, ex primo ipsius libro *των εἰς ἑαυτον*, de rebus suis, excerpta. Arg., 1666, 4.

— —: Diss. M. Antonini, Imper. Philosophia ex secundo ipsius libro excerpta. Arg., 1667, 4. —— Ad modum ex Aristotelis mente Antonini philosophandi rationem viamque iudicat.

Amb. *Scheumader*: Disp. sub moderamine *I. Dv. Koehleri*, Altdorffi 1717 habita, De philosophia M. Aurelii Antonini Aug. in theoria et praxi. 4.

Nth. *Schlichtegroll*: Ueber Kaiser Marc. Aurels Grösse als Mensch und Herrscher. — Dem Herrn Eduard Henke bei s. Abschiede von Landshut im Na-

men seiner Zuhörer gewidmet. (1813,) 8mai. —— VIII, 23 pp. Sine a. prodiit.

Gautier *de Siebert*: Vies des Empereurs Tite-Antonin et Marc-Aurèle. Paris., 1769, 8. —— Conf. Bibl. philol. T. I. P. I. (Gtt., 1770, 8) p. 60 sqq.

Tiedemann: Ueber Marc Antonin. —— *V.* in eiusdem Geist der spekulativen Philosophie, T. III. p. 197 sqq. Conf. quoque eiusdem System der stoischen Philosophie.

F. Arn. *Tode*: Exercitatio acad. de cognomine Philosophi Antoniniano. Praeside Ad. H. Lachmanno. Kil., 1750, 4.

Fr. Xav. *Werfer*: Variae Lectiones ex cod. Darmstadino in M. Antonini libros. —— In Actis Philologorum Monacens. (Monachii, 1822, 8) T. III. fasc. III. p. 417–423.

I. Ortwini *Westenbergii* D. Marcus. LB., 1736, 4. —— Et in eiusdem Opp. rep. T. III Hv. et Brem 1758, 4.)

W. *Whiston*: Of the Thundering Legion: or, of the miraculous Deliverance of M. Antoninus and his Army, upon the Prayers of the Christians. As also, of Alexander the Great's Meeting the High-Priest of the Jews at Jerusalem. Occasion'd by Moyle's Works lately publish'd. By W. Whiston. Ld., Senex. 1726, 8. —— 6 *d.*

Th. *Woolston*: A Defence of the Miracle of the Thundering Legion, against a Dissertation of Walter Moyle. Ld. Roberts. 1726, 8.

ANTONINUS Liberalis.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 679 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 309 sqq.

I. *Editiones textus.*

1558, 8. — *V.* Marc Antoninus. I. 1).

1568, 8. Antonini Liberalis Transformationum congeries, Phlegontis Tralliani de mirabilibus et longaevis libellus. Eiusdem de Olympiis fragmentum. Apollonii historiae mirabilium, Antigoni mirabilium narrationum congeries. M. Antonini de vita sua libri XII. Graece et Latine Omnia, Guil. Xylandro interprete. Cum annotationibus et indice. Basileae, Guarinus. —— 348 pp., 2 *ff.*, 344 pp. 23 *ff.* „*Gu. Xylander*, editorum primus, non operae pretium putavit, typis excudendam curare capitum tabulam, quam codex in fronte huius operis, eo fere modo ut in Arriano *de venatione*, fert. Qui conspectus, quamquam ipsi Antonino originem debere non videtur, propterea tamen non erat supprimendus *etc.*" Haec *Bast* in infra commemorata epistola, p. 99, ubi p. 100 sqq. illam tabulam ipsam exhibet. M. Antoninus hic iterum cura et studio *Xylandri* emendatior prodiit. Duae editiones a. 1568, ut illas *Hamberger* in Zuverläss. Nachrichten, T. II. p. 41 sq., *Fabricius* et *Harless* in Bibl. Gr. T. IV. p. 311: posterior quoque in sua Introductione in Linguam graec. T. II. P. I. p. 132 enumerant, non extant. *Bastius* quoque in sua Epistula crit. (*v.* infra II.) p. 204 sq. dubitat alteram huius anni his verbis „primum, quia nusquam inveni, *Xylandrum* Parthenium edidisse; tum quia difficile is creditur, eodem anno 1568 procurasse duas Antonini Liberalis editiones." *etc.* „Sed fieri quidem potuit, ut *Fabricius* coniunctos videret Antoninum Xylandri et Parthenium." *etc.*

1674, 12. *Ἀντωνίνου Λιβεράλις μεταμορφώσεων συναγωγή.* Antonini Liberalis transformationum congeries. Abr. Berkelius emendavit. LB., ap. Dn. a Gaesbeeck. —— 6 *ff.*, 276 pp. et 12 *ff.* indices. 12 *Gr.* Contextus graecus et versio latina cum levibus notis. Ex hac rec. rep. 1675.

1675, 8. — gr. et lat., Gu. Xylandro interprete, cum Notis Th. Gale. —— Inter *Th. Galii* Scriptor. Historiae Poët. Paris. *V.* Apollodorus *Atheniensis.*

1676, 12. *Ἀντωνίνου Λιβεράλις μεταμορφώσεων συναγωγή.* Antonini Liberalis transformationum congeries, interprete Gu. Xylandro. Th. Munker recensuit, et Notas adiecit. Amst., ap. Janssonio-Waesbergios. —— Iam a. 1675 impressa erat haec editio, et *Berkelium* (a. 1677) contra *Munckerum* maxime irritavit, quia ille suis animadversionibus sine nomine suo indicando hunc usum fuisse putabat.

1677, 12. — Edit. nova. LB. —— Tantum titulus est mutatus, adiectis contra *Munckerum* notis. *V.* 1674.

1774, 8. *Ἀντωνίνου Λιβεράλις Μεταμορφώσεων συναγωγή.* Antonini Liberalis Transformationum congeries, interprete Gu. Xylandro. Cum Th. Munckeri notis, quibus suas adiecit H. Verheyk. LB., Luchtmans. —— *Verheykius* recepit *Munckeri* notas, aliorumque ineditas. Quamquam novam recensionem constituere sibi proposuit, non satisfecit doctorum desideriis. Ad calcem vero excursum De Dialectis in Antonino Liberali obviis adiecit, qui maxime habendus est.

Conf. *Klotzii* Acta litterar. Vol. VII. p. 357—368.

1791, 8mai. Antonini Liber Transformationum Congeries, cum Notis Gu. Xylandri, Abr. Berkelii, Th. Munckeri, et H. Verheykii. Accesserunt Aesopi Fabulae aliquot, quae in Aesopearum editionibus haud leguntur, et Babrii nonnullae. Curavit L. H. Teucher. Lps., Sommer. —— VI, 227 pp. 20 *Gr.* Nutae sunt selectae tantummodo; praetermisit quoque quas Verheykianae editionis censor in ephem. liter. Götting. 1775, 117 edidit. Conf. quoque Diarium class. XIV. p. 284—288.

1791, 8. Antonini Liberalis Transformationum congeries, graece, cum Gabriae seu Ignatii Diaconi fabulis iambicis tetrastichis et Babrii nonnullis in us. scholar. edid. L. H. Teucher. Lps., Sommer. —— 94 pp. 6 *Gr.*, ch. scr. 8 *Gr.* Sine versione, ut in antecedente, et notis. Titulus est a. 1806 *ib.* mutatus.

II. *Illustrantia Antoninum scripta.*

F. J. *Bast:* Lettre critique à J. Fr. Boissonade sur Antoninus Liberalis, Parthenius et Aristénète. Paris, Heinrichs. A. XIII. (1805) 8. —— 254 pp. Observationes et emendationes in *Antoninum* leguntur p. 63—167 (in latina versione epistulae, a pag. 99 usque ad p. 204); in *Parthenium* p. 168—209; in *Aristaenetum* p. 209 sqq. *Bastius* in his copiosis criticis adnotationibus conscribendis codicem Heidelberg. adhibuit, qui praeter Antoninum Liberalem et Parthenium, alia nondum edita XIX opera, ex quibus multa graviaque evulgavit in usum publicum, complectitur. Excerpsit itaque varias lectiones ex *Periplo Anonymi* in Pontum Euxinum, supplementaque ad iam editum contextum, aliaque corrigenda, tum varias lectiones in *Arriani* scriptum de venatione, in *Philonis* Byzant. libellum de septem orbis spectaculis, in *Pseudo-Plutarchi* librum de fluminibus, in *Hesychii* Illustris librum de condenda Constantinopoli, in *Phlegontis* Trall., *Antigoni* Carystii aliorumque libros de Mirabilibus. Praeterea egregie multa Alciphronis, Aristophanis, Aeliani, Harpocrationis, Libanii, Longi, Luciani, Platonis, et Suidae loca emendavit. Conf. (*Wyttenbachii*) Bibl. crit. Vol. III. P. III. p. 118—126, et ephem. litt. univ. Halens. 1806, no. 281 et 282, et ephem. litt. Jenens. 1807, no. 287. Prodiitque de *Bastii* epistula haec scriptio inscr.: *I. B. Gail* à M. Bast, sur la Lettre critique. *in*-8. Prior illarum scriptionum latine est conversa sub h. tit.: *F. Jac. Bastii* Epistola critica ad J. Fr. Boissonade super Antonino Liberali, Parthenio et Aristaeneto, cum (*Auctoris*) emendationibus et additamentis msstis e lingua gallica in lat. versa a C. Alb. Wiedeburg. Cum tabula aeri incisa. Lps., Weidmann. 1809, 8. VI, 298 pp. Adhaeret huic latinae versioni: Appendix ad *F. Jac. Bastii* Epistulam crit. partim latine cumque suis notis et indicibus edid. Gf. H. Schaefer. Lps., Weidmann. 1809, 8. VIII, 54 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 20 *Gr.*, ch. membr. 2 *Th.* 20 *Gr.*

Bröndsted: Ueber Ktesyllo nach Nicander bei Antonin Liberalis, p. 9 sq. ed. Teuch. —— *V.* eiusdem Reisen und Untersuchungen in Griechenland, Is Buch. (Stg., Cotta. 1826, *fol.*) Beilage V. no. V. Totius loci contextus graecus adiectis animadversionibus de iis rebus, quae adhuc sunt praetermissae, est exhibitus.

Ph. *Buttmann:* De toto Antonini Liberalis capite primo. —— In eiusd. Diss. *De Cydippe*, p. 11 sqq.

F. *Jacobs:* Loca Antonini Liberalis emendantur, certiora redduntur. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8) p. 10, 22, 55, 81, 176, 192, 254, 286.

Ghld. Ephr. *Lessing:* Vermeinte *Ἀντωνίνου* des Antoninus in der Herzogl. Bibl. zu Florenz. —— *V.* in eiusdem Beitrage zur Geschichte u. Litt. a. d. Wolfenbüttelschen Bibl. Beitr. I. p. 185—198, et rep. *v.* in eiusdem Sämmtl. Schriften, T. XIV. p. 216 sqq. Primus *Bandini* haec inedita in suo Catal. codd. mss. bibl. Mediceae Laurent. commemorat; *Lessing.* autem primus accuratius illas perscrutans, omnia, exceptis quinque, quae Antonino sunt tribuenda, ad Aeliani historiam naturalem pertinere reperit.

ANTYLLUS.

Fabr. B. Gr. T. XIII. p. 71.

1799, 4. Antylli, veteris Chirurgi, *τα λείψανα* ventilanda exhibet et defendet Panagiota Nicolaides, praeside Kurt Sprengel. Hl., Gebauer. —— 36 pp. 8 *Gr.* Ipse *Kurt Sprengel* composuit hanc academicam scriptionem. Plurima Antylli fragmenta, quae hic collecta extant, nobis Oribasius et Aetius servarunt. Conf. ephem. litter. general. 1800, IV. 31 sq.

1808, 8. Antylli fragmenta, ab Oribasio servata, graece cum I. Bpt. Rasarii latina interpretatione, edidit Ch. F. de Matthaei. —— Inserta v. in *XXI veterum et clarorum Medicorum Graecorum variis opusculis*. (Msq.) p. 50—54, 72—75, 86—101, 106—116, 118—130, 132—142. 143. 144, 147—150, 167—179, 181—186, 224—226, 228—230, 233—236, 246—255, 277—281, 296—303, 309—337. De Antyllo *v.* quoque *Aviceunae Can. IV. f.* 3. *tr.* 2. c. 5. de cura nodorum. Mentio quoque fit eius in veteribus chirurgicis in Praefat. p. XII. bis, et 117 sqq. 154. edit. Cocchii. Florent. 1754, fol.

ANYTE.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 571; *ed. n.* T. II. p. 106 sq.

I. *Fragmentorum collectiones.*

1568, 8. Epigrammata XIV Anytae, ex Anthologia Planudis petita. —— *V.* in *Fulvii Ursini* Carminibus novem illustrium feminarum. (Atv., Plantin.) p. 56 sq.

1734, 4. *Ἀνυτης της τεγεατιδος επιγραμματα.* Anytae Tegeatidis epigrammata, gr. et lat. —— *V.* inter Poetriarum octo Fragmenta et Elegias, quae *I. Ch. Wolf.* collegit. (Hmb., Vandenhoeck.) p. 92—114.

1772, 8. Anytae Epigrammata XXIII, graece, cum notis. —— *V.* in *Brunckii* Analectis, T. I. p. 197 sqq. Notas *v.* ib. T. III. p. 37 sq.

1794, 8. —— *V.* in *Jacobsii* Anthologia, T. I. p. 130—134.

1802, 8. Anytae Residua. —— *V.* in *A. Schneideri Ἀνθη.* Poetriarum graecarum carmina. Giessae, Tasché.

1826, 8. Anytae, Graecanicae poetriae, quae extant residua. Partt. VII. Upsaliae. —— Programmata academica, quae raritatis caussa nullo modo videre potui. Perperam in *Jahnii* Annalibus. 1830. II. 2, p. 235 Amynte pro Anyta iudicatur, quod hic adnotandum videtur.

II. *Epigrammatum versiones.*

1767, 8. Dreizehn Epigramme der Dichterinn Anytas, übers. von Grillo. —— *V.* eiusdem versionem germanicam Bionis et Moschi. (Brl.) p. 317 sq.

1793, 8. Drei Epigramme der Anytas, übers. von K. Ph. Conz. —— *V.* eiusdem: Analekten. (Lpz.) p. 48 sqq.

1800, 8. Eine Grabschrift von der Dichterinn Anytas verfasst, übers. von v. Seckendorf. —— *V.* in eiusdem Blüthen griech. Dichter. (Brl., Gädicke) p. 191.

III. *Illustrantia Anyten scripta.*

F. *Jacobs:* De poetria Anyta. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam graecam, Vol. III. P. III., sive totius operis Vol. XIII. p. 852 sq.

Gf. *Olearius:* De Anytae vita et scriptis. —— *V.* eiusd. De Poetriis graecis Observationes historicas et criticas; Ad calcem *Wolfii* collectionis, p. 129 sqq. *V.* 1. 1734.

APHAREUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 667; *ed. n.* T. II. p. 285.

H. Fynes *Clinton:* On Aphareus tragic poet. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos. Ox., 1824, 4 mai.; rep. *ib.*, 1827, 4 mai., et latine conversos per *Krügerum*. *Lps.*, *Vogel*. 1830, 4.

APHTHONIUS.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 448 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 94 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia opera coniunctim edita.*

1597, 8. *ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ Προγυμνασματα και Μυθοι.* APHTHONII SOPHISTAE Progymnasmata. Fr. Scobario Interprete: cum Notis ex Commentarijs Hadamarij. Einsdem Aphthonii Fabulae nunc pr. in lucem prolatae. Apud Hi. Commelinum cIↄIↄxcvII. —— 8 non num. *ff.* praefixa, 171 pp. contextui versio lat. e regione posita est; notae 5 pp. continentur. Bibl. sen. Lips. Maxime aestimatis editionibus est adnumeranda. *V.* 1623.

1623, 12. Aphthonii Progymnasmata & Fabulae Graece Latine (*ut prius* 1597). Editio nova à P. S. I. aucta et recognita. Paris., apud Seb. Cramoisy. —— A priore nil tamen differt, nisi quod illa in-8 haec in 12 impressa sit. *V.* 1597 et 1648.

1648, 12. *ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ προγυμνασματα και Μυθοι.* APHTHONII SOPHISTAE Progymnasmata. FRANCISCO SCOBARIO Interprete: cum Notis ex Commentariis Hadamarij

Ejusdem APHTHONII FABVLAE nunc primum in lucem prolatae. Editio noua a P. S. J. aucta & recognita, & ad usum studiosae juuentutis accommodata. PARISIIS. Apud SEBASTIANVM CRAMOISY, Regis & Reginae Regentis Architypographum ET GABRIELEM CRAMOISY. M.DC.XLVIII. —— Hanc editionem tanquam ad supplendam *Harlesii* Editionem Fabricii Bibl. gr. dedit *Veesenmeyer* in suis Bibliographische und Biographische Analekten. (Ulm, 1826, 8.) p. 35. *V.* 1623 et 1648.

1660, 12. Aphthonii progymnasmata, & fabulae. Graece Latine cum notis. Paris., apud Sb. Cramoisy. —— Editio est eadem, ac illa a. 1623, ut *Maittaire* in Annal. T. III. p. 917 animadvertit.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) Progymnasmata.

aa) *integrum opus.*

α) *Sine l. et a. notitia.*

—, 8. Aphthonii Sophistae Progymnasmata. Gr. et lat. Ioan. Maria Catanaeo interprete. —— Secundum *Schnitzerum* in Der Kirchen-Bibl. zu Neustadt an der Aisch, 2e Anzeige, 1783, p. 83 prorsus ab illa a. 1525 editione differt et *Venetiis* impressa videtur.

β) *Cum l. et a. notitia.*

1508, f. Aphthonii Progymnasmata. *Graece.* —— In collectione Aldi *Rhetorum graecorum.* T. I. *V.* infra III.

1515, 8. Ἐν τῳδε τῳ βιβλιῳ ταδε περιεχεται. Ἀφθονιου σοφιςου προγυμνασματα. Ἑρμογενους ῥητορικα. In hoc volumine continentur: Ausonii (*pro* Aphthonii) Sophistae Praeludia. Hermogenis Rhetorica. *Ad calcem:* Impressum Florentiae in aedibus Philippi Juntae Florentini, Anno ab Incarnatione. D. XV. supra mille, mense Julio, Leone decimo Pontifice. —— Cum praefat. superscripta: Bernardus Laurentio Benevenio S. P. D. Aphthonius 24 *ff.*, et Hermogenes 192 *ff.* non numerata complectuntur. Notitiam editionis profert *Bandini* in Iuntarum Typographiae Annalibus, T. II. p. 90. 6 *Th.* 8 *Gr.*

1520, 4. Aphthonii et Theonis Progymnasmata, Graece. Romae per Angelum Barbatum. Decimo octavo Cal. Aug. M. D. XX. —— Sic indicit hanc editionem *Maittaire* in Annal. T. II. p. 599. In Bibl. Pinelt. T. III. p. 14, no. 5723 indicantur tantum *Theonis Progymnasmata*, nec quoque illa *Aphthonii*, ut furtasse ex *Panzeri* notitia T. VIII. p. 262. no. 150 colligi possit.

1525, 8. Contenta in hocce libello: Philippi Melanchthonis Eloquentiae Encomium. Petri Mosellani de primis apud Rhetorem exercitationibus Praeceptiones. *Aphthonii* Sophistae graeca Progymnasmata. Eadem latine, Io. Maria Catanaeo interprete. *Libanii* graecae Declamationes tres. Eaedem latine, Erasmo interprete. Coloniae apud Ioannem Soterem Anno MDXXV. —— Praemissa est *Melanchthonis* epistola ad *Grynaeum* data. *V.* antea *α*).

1543, 8. ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣματα. APHTHONII SOPHISTAE PRAEludia. Cum interpretatione Rudolphi Agricolae Phrysii. M. D. XLIII. *In fine:* Augustae Vindelicorum Philippus Vlhardus excudebat, Mense Majo. Anno M.D.XLIII. —— *Harlesio* in editione *Fabricii* Bibl. gr. ignota fuit, et ad hanc tanquam supplementum dedit *Veesenmeyer* in suis Bibliographische et Biographische Analekten (Ulm. 1826, 8) p. 35.

1550, 4. Aphthonii Progymnasmata. Graece. Paris., Wechel.

1567, 8. Aphthonii Libellus progymnasmatum, Id est Praeparantium Exercitationum, In Sermonem Latinum conuersus. Graeco scripto et exemplis complurib. additis: a Joachimo Camera. Papeb. — Lipsiae cum Privilegio. —— Rep. 1570.

1569, 8. Aphthonius, Hermogenes et Dionysius Longinus, Fr. Porti opera industriaque illustrati atque expoliti. Gnv., apud J. Crispinum. —— 8 *ff.* praefixa, 443 pp., 10 *ff.* indicem complectentia. *Longinus* separatim quoque occurrit cum titulo 1570 *ib.* 69 pp. et 5 *ff.* registrum habentia. Codd. mstis adhibitis emendata est editio.

1570 (*nec* 1571), 8. — Lipsiae cum Privilegio. —— Titulus ut 1567. 8 *ff.*, titulum et procemium ad Albertum Fredericum March. Brandenb. continentia, p. 1 — 115, contextos graecus, p. 117 — 232 versio latina, et 6 *ff.* annulationes. In fine *f.* 6 *b:* Lipsiae in officina Ernestii Voegelini. An. M. D. LXX. Bibl. sen. et acad. Lips. *V.* 1567 et 1588.

1588, 8. (*Idem tit.*) *In fine:* Lipsiae. Anno M.D.LXXXVIII, imprimebat Ioann. Steinmann. —— *V.* 1629. 8 *ff.* praefixa, 232 pp., 7 *ff.*, quorum ultimum vacat. Bibl. acad. Lips.

1591, 8. Aphthonij Sophistae progymnasmata, Graecè, vt ab autore ipso conscripta sunt: Cum versione latina & methodica explicatione atque illustratione praeceptorum idoneis exemplis; nunc publici iuris facta à Burckhardo Harbart S. Theolog. & Professore Lipsiae. Lipsiae excudebat Abraham Lamberg. —— *V.* 1596 et 1616.

1596, 8. — gr. et cum lat. vers. et methodica explicatione Burckh. Harbarti. Edit. II. Lps. —— *V.* 1591 et 1616.

1616, 8. Aphthonii Sophistae progymnasmata, graece, ut ab autore ipso conscripta sunt, c. vers. lat., et methodica explicatione *etc.* Burckh. Harbarti. Edit. III. Lps. —— *V.* 1596 et 1621.

1621, 8. — Paris., Cramoisy. —— Ex editione anteced. expressa. *V.* 1629.

1626, 8. *Ἀφθονίου Σοφ. Προγυμνάσματα.* Aphthonii Sophistae Progymnasmata. Accedit eiusdem interpretatio ita emendata, ut nova videri possit. (*Edid. Dn. Heinsius.*) LB., ap. Abr. Commelin. —— 102 pp. Prorsus *Theonis Progymnasmata*, *ib.* 1626, adiuncta esse debent, quamquam separatim saepe occurrant. In Aphthonio editio a. 1597 substrata est, ut in editione a. 1627.

1627, 8. Aphthonii Soph. Progymnasmata. Gr. et lat. Parisiis. —— *V.* 1621.

1629, 8. Progymnasmata APHTHONII Sophistae, graece, ut ab avtore ipso conscripta sunt, Cum versione Latinâ, et methodicâ explicatione, atq; illustratione Praeceptorum, idoneis et ab usu non remotis exemplis, Concinnata qvondam privatis Discipulis, et nunc publici juris facta a Burkhardo Harhart. Edit. IV. correctior et auctior. Lps., Impensis Voigtii. M.DC.XXIX. —— 389 pp., 7 *ff.* Index, *V.* 1616 et 1656. Bibl. sen. Lips.

1655, 8. — gr. et lat., explicatione et novis exemplis illustrata, a Cph. Praetorio. Frcf.

1656, 8. Aphthonii Sophistae Progymnasmata. Graece, cum versione Latina et methodica explicatione atque illustratione Burch. Harhart, editio quinta, correctior et auctior. Stetini et Colbergi typis Mich. Höpfneri. —— *V.* 1629.

1670, — 1680, 8. — graece cum notis brevibus I. Schefferi. Ups. —— Notae breves sunt magni aestimandae.

1689, 8. Aphthonii progymnasmata, a Rodolpho Agricola et I. Maria Cataneo latinitate donata. Cum scholiis R. Lorichii, et accessione nova variationum, qvibus fabulae et Chreiae tractandae sunt. In Iuventutis studiosae usum, editione novissima, et emendatissima adornatum opus, Cum Textu Graeco et Indice locupletissimo. Wratislaviae, impensis I. Adami Kaestneri. An. 1689. —— Cum figg. tit., 450 pp. et 7 *ff.* continentes Indicem rerum et verborum.

bb) *Excerpta.*

1a) de Fabula.

1505, f. Ex Aphthonii Exercitamentis de Fabula, tum de formicis et cicadis, Excerpta. Graece. —— Cum Fabulis *Aesopi.* Vt., ap. Ald.

1524, — 1538, — 1541, — 1544, — 1549, — 1550 *etc.*, 8. —— *V.* ib.

2b) Praefatio ad Progymnasmata.

1715, f. *Συναγωγὴ συν θεῷ διαφορων ἐξηγησιν εἰς τα Ἀφθονιου προγυμνασματα.* Cum latina versione. Edidit e cod. Ms. Bn. de Montfaucon. —— *V.* In eiusd. Bibl. Coislin. (P., Guerin et Robustel) p. 590 sqq. Rep. in *Fabricii* Bibl. Gr. T. IX. p. 586 sqq.

1769, f. Exordium, caput nonum atque decimum rhetoricae artis, ex cod. ms. Matrit., primus graece edidit, atque lat. vers. adiecit I. Yriarte. —— *V.* in eiusd. Catal. codicum mss. graec. bibl. Matrit. Vol. I. (Matriti) p. 151 sqq. Hic continentur Anecdota, tanquam Supplementa ad *Montefalconium.*

2) Fabulae.

* 1603, 8. Apologi sev Fabellae Aesopicae Graeco ac latino carmine prosaque redditae ab Aphthonio Sophista, Babria seu Gabria, Phaedro Aug. Liberto & Aviano. Hanoviae Typis Wechelianis, apud Claudium Marnium & heredes Io. Aubrii. M.DC.III. —— Hic continentur Aphthonii fabulae gr. et lat. interprete *Jac. Kimedonia*, p. 6—46; Aesupi vita paucaeque fabulae, gr. et lat. p. 46—53; Babriae fabulae, gr. et lat. p. 54—77; p. 78—260 sequuntur Avieni fabulae et vita; ad calcem 15 *ff.* Indices. Bibl. sen. Lips. Rarissime occurrit, nec usquam, quoscunque libros inspicere potui, commemoratum reperi.

1610, — 1660, 8. —— *V.* Aesopus. *I. A. β).*

1809, — 1810, 8. Aphthonii fabulae XXIII selectae. —— In *Aesopi* editionibus, quas *Fr. de Furia* paravit.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *integrum opus.*

1517, 8. Aphthonii Sophistae Praeexercitamenta, interprete Ioanne Maria Cataneo. Romae apud Iacobum Mazochium MDXVII.

1521, 4. Veterum aliquot de arte Rhetorica traditiones, de Tropis imprimis et schematis verborum et sententiarum non aspernanda opuscula, mehercle opuscula nunc primum in lucem aedita cum quibusdam aliis. Basileae in aedibus I. Frobenii Anno M. D. XXI. mense Ianuario. —— Continentur hoc opere: Rutilii *Lupi* de figuris sententiarum et elocutionis libri II. Rhomani *Aquilae* de nominibus figurarum et Exemplis liber II. Iulii *Rufiani* de figuris sententiarum et elocutionis liber I. Sulpitii Victoris oratoriarum institutionum praecepta ad M. Silonem. *Auctoris* incerti de rhetorica Liber. Emporii Rhetoris de Ethopoeia ac loco communi liber. Aphthonii praeexercitamenta I. Mar. Catanaeo interprete.

1524, 8. Aphthonii Progymnasmata, latine. Basileae. —— Rep. 1534.

1525, 8. Aphthonii Graeca Progymnasmata, ex versione Latina I. Mar. Catanaei. —— *V.* cum *Pet. Mosellani* Praeceptis rhetoricis. *Coloniae.*

1531, 8. Aphthonii Progymnasmata, Ioanne Maria Catanaeo interprete. Parisiis apud Christianum Wechel MDXXXI.

1532, 8. Aphthonii Praeexercitamenta, latine, Antonio Bonfino interprete. Lugduni per Seb. Gryphium. —— Cum Hermogene. *V.* 1538.

1534, 8. — Basileae. —— *V.* 1524.

1534, 8. Aphthonii Declamatoris Praeexercitamenta, Latine, Ioanne Maria Catanaeo interprete. Parisiis in Officina Christiani Wecheli M. D. XXXIIII.

1537, 8. Aphthonii Progymnasmata ex interpretatione Rud. Agricolae. Marp.

1538, 8. Aphthonii Clarissimi rhetoris Praeexercitamenta. Antonio Bonfine Asculano interprete. —— Cum Hermogenis de Arte rhetorica praeceptis. (Apud Seb. Gryphium Lugdun. 1538) p. 341—378. Bibl. acad. Lips. *V.* 1532.

1539, 8. Aphthonii rhetorica progymnasmata. Latine. Parisiis, Sim. Colinaeus.

1542, 8. — latine per Rdph. Agricolam. Marpurgi.

1546, 8. — latine ex Catanaei vers. cum commentario et exemplis Rhd. Lorichii. Frcf. —— Rep. 1557 et 1553.

1548, 8. Aphthonii Sophistae Progymnasmata, ex Rodolphi Agricolae et Joannis Mariae Catanaei translationibus collatis emendatisq; concinnata. — Reinhardus Hadamarius Rhetoricae candidato. — Tradita bisseptem praeludia Rhetoris, arte || Quam dedit Aphthonius nix potiore, leges. || Quae tibi si fuerint studio bene culta feraci, || Rhetorica fieri clarus in arte queas. || — Tigvri apvd Christophorum Froschouerum, Anno M. D. XLVIII. —— 30 *ff.* Rarissime occurrit. Bibl. sen. Lips.

1553, 8. — cum scholiis Rdh. Lorichii. Frcf. —— *V.* 1546 et 1557.

1557, 8. — latine, ex vers. Catanaei *etc.* Frcf. —— *V.* 1546 et 1589.

1566, 8. Aphthonii Soph. Progymnasmata latine partim a Rdf. Agricola, partim a I. M. Catanaeo latinitate donata c. scholiis Rhd. Lorichii Hademarii. Cl.

1578, 4. Aphthonii, Sophistae, progymnasmata rhetorica; latinè: Rdf. Agricola interprete. Paris., Th. Brunennius.

1589, 8. Aphthonij Sophistae Progymnasmata cum luculentis in eadem scholijs Reinhardi Lorichij Hadamarij. Apud heredes Egenolphi. —— *V.* 1557.

1592, 12. — lat., c. scholiis Rhd. Lorichii. Apud Chouet. —— *V.* 1603 sqq. et 1606.

1603, 8. — cum scholiis Reinhardi Lorichii. Frcf.

1605, 8. Aphthonii Progymnasmata, a Rdf. Agricola et I. Maria Catanaeo latinitate donata, c. scholiis Rhd. Lorrichii. Ld.

1606, 12. Aphthonii progymn., latine *etc.*, c. scholiis Rhd. Lorrichii. Apud Chouet. —— *V.* 1592 et 1619.

1608, 8. — praeceptis et exemplis illustrata studio I. Simonii. Rst.

1619, 12. — Apud Chouet. —— *V.* 1606.

1621, 8. — Paris., ap. Cramoisy.

1642, 12. Aphthonii progymn., partim a Rdf. Agricola, partim a I. Maria Catanaeo latinitate donata, c. luculentis et vtilibus in eadem scholiis Rhd. Lorichii. Frcf.

1642, — 1645, — 1649, — 1651, 12. — partim a Rdf. Agricola, partim I. Mar.

Catanaeo latinitate donata, c. scholiis Rhd. Lorrichii. Amst., L. Elzevir. —— Rep. 1659.

1653, 12. Aphthonii Progymnasmata latine reddita, cum scholiis Rheinardi Lorrichii. Venetiis.

1659, 12. — Amst., Elzevir. —— *V.* 1642.

1665, 12. Aphthonii Sophistae Progymnasmata, A Rodolpho Agricola partim a I. Maria Catanaeo, Latinitate donata. Cum scholiis R. Lorichii, auctario novissimo, tum Fabularum Chriarum tractationem, tum Genesios et Analyseos Logicae, et Oratoriae exemplum, ob oculos ponente. Opus novissimum, emendatissimum, et eloquentiae studiosis utilissimum, cum indice et locupletissimo. Amst., apud I. à Maanen. clɔlɔcLxv. —— 6 *ff.* praefixa, 476 pp., 8 *ff.* indicem rerum et verborum continentia.

1670, 12. Aphthonii progymnasmata, a Rdf. Agricola partim, partim a I. Maria Catanaeo latinitate donata. Cum scholiis Rhd. Lorichii, et accessione nova variationum, quibus fabulae et chreiae tractandae sunt. Cum indice. Vesaliae.

1684 (*nec* 1683), 12. Aphthonii Sophistae Progymnasmata, ex interpretatione partim Rod. Agricolae, partim Jo. Mariae Catanaei, cum scholiis Reinh. Lorichii Hadamarii et augmento variationum, quibus Fabulae et Chriae tractari possunt. Accedunt nova exempla ex bonis Autoribus hinc inde conquisita, et Index locupletissimus. Editio novissima. accurante Jacobo Gauchio. Lipsiae, sumpt. Frommani. Anno M.DC.LXXXIV. —— 8 *ff.* praefixa, 406 pp., 13 *ff.* indicem verborum et rerum continentia.

Bb) *epitome.*

1613, 4. Aphthonii progymnasmata, in epitomen redacta latine a Petro Valente. Paris., I. Libert.

B. germanicarum.

1) Progymnasmata.

—, 8. *Penu exemplorum*, das ist, ausserlesene Exempel aus dem Aphthonio genommen, daraus die studirende Jugend, sowol auch Teutsche Schreiber, zierlich und artlich reden und schreiben lernen können. Lpz.

2) Fabulae.

1747, 8. Des gelehrten Redners Aphthonii Fabeln, übers. v. Kriegel. —— *V.* in eiusd.: Deutsche Ubersz. griech. Ergötzungen. Lpz.

C. gallicarum.

1815, 8. Fables d'Aphthone et d'Abstemius, trad. par Pillot. Douai et Paris, Deregnancourt et Vauquelin. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

D. italicarum.

1578, 8. Essercitii di Aftonio Sofista tirati in lingua regolata Italiana da Orazio Toscanella. Aggiuntovi per tutto dal medesimo essempi chiarissimi. Con Privilegio. In Venetia Appresso Domenico et Gio. Battista Guerra fratelli. M.D.LXXVIII.

1591, 12. — *Ib.* —— Dubitat valde de hac editione *Paitoni.*

III. *Illustrantia Aphthonium scripta.*

1509, f. In Aphthonii Progymnasmata Commentarii Innominati autoris (*Phoebammonis*) Syriani. Sopatri. Marcellini Commentarii in Hermogenis Rhetorica. *Graece.* — Venetiis, In aedibus Aldi. M.D.IX. Mense Maio. —— 14 non num. *ff.*, 417 pp. et 1 vac. *f.*, cum *Aldi* symbolo typogr. in pag. versa posito. Est Tomus II. *Aldi* Rhetorum graecorum.

Bellin de Ballu: Sur les fables d'Aphthone. —— *V.* eiusdem: Histoire de l'éloquence chez les Grecs. (Paris, 1813, 8) T. II. p. 404—417, ubi Fabulas Aphthonii cum illis, quas composuit Francogallus *La Fontaine*, comparavit.

I. *Lundblad:* Diss. de progymnasmate chriarum. Lund. 1791, 8.

Th. *Tyrwhitt.* —— *V.* Aesopus.

APION.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 50.

Leveque *de Burigny:* Mémoire sur Apion, le celebre grammairien. —— In Mem. de l'Acad. des Inscr. T. XXXVIII. hist. p. 171 sqq.

APOLLINARIS Laodicenus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 659 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 584 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Metaphrasis.

Aa) *integrum opus.*

1552 (**nec** 1562), 8. *Ἀπολιναρίου Μεταφρασις του Ψαλτηρος δια στιχων ἡρωϊκων.* Apolinarii interpretatio psalmorum versibus heroicis. Ex bibl. regia. Paris., apud Andr. Turnebum, typographum regium. M.D.LII. —— **Ex duobus codd. mss. depromptum hoc opus edidit *Hadr. Turnebus*, nec *Rob. Stephanus*, qui posterior ex dictis codd. in calce varias lectiones collegit. 1 *Th.* 6 *Gr.* Non editam dedicationem huius poeticae interpretationis psalmorum primus *Bandini* in suo Catalogo Bibl. Laur. (Flr., 1764, f.) T. I. p. 62 sqq. adiectis notis criticis publicavit. Bibl. sen. Lips.**

1580, 8. Apollinarii interpretatio Psalmorum versibus heroicis, Graece et Latine, cum indice locupletissimo Graecarum vocum. Paris., Ioan. Benenatus. —— **Rep. 1613. Indicem Nic. *Coulon.* confecit.**

1590, 8. *Ἀπολιναρίου μεταφρασις του Ψαλτηρος δια στιχων ἡρωϊκων.* Apollinarij interpretatio Psalmorum, versibus heroicis: Ex Bibliotheca Regia. Londini, Excudebat G. Bishop. cɪɔɪɔxc. —— **Splendida sed non rara editio.**

1596, 8. *Ἀπολιναρίου μεταφρασις του Ψαλτηρος δια στιχων ἡρωϊκων.* Apollinarii interpretatio Psalmorum versibus heroicis. Graeca recensuit F. Sylburgius, latinam vero interpretationem locis non paucis meliorem fecit. (*Heidelbergae*) E typographia Hi. Commelin. —— **In calce sunt *Davidis Hoeschelii* nonnullae adnotationes subiunctae; omissus tamen est index editionis prioris. Omnium aestimatissima editio. 1 *Th.* 8 *Gr.***

1613, 8. — Paris. —— *V.* 1580.

1624, f. — gr. ac lat. —— **In Bibl. PP. (Paris.) Vol. VIII. p. 160.**

1654, f. — graece et latine. —— **In Bibl. PP. (Paris.) T. XIV. p. 162.**

1788, f. —— **In *Gallandii* Bibl. PP. (Vt.) T. V. p. 359.**

Bb) *singula psalmata.*

1562, f. Apollinaris Interpretatio Psalmi L. versibus heroicis. —— **In *Gilb. Cognati Nozereni* Operibus multifarii argumenti. (Bs., Petri) T. I. nu. II. p. 19 sqq.**

1713, 8. Apollinaris Laodiceni Metaphrasis Psalmi Davidis CLI. graece. —— **In *I. Alb. Fabricii* Codice pseudepigrapho Vet. Test. p. 907 sqq., *edit. II.* (1724) p. 905 sqq. Diversa est in initio ab ea, quam legimus in ed. Turneb. p. 198.**

2) Commentarius in Lucam.

1827, 4. *Ἐκ της ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΥ εις τον Λουκαν ἑρμηνειας.* Apollinarii Commentariorum in Lucam Fragmenta. *Graece et Latine.* —— **In *Angel. Maii* Collectione Scriptorum veterum, T. I. sect. I. p. 179 sqq.**

II. *Editiones versionum.*

1618, f. Apollinaris Interpretatio Psalmorum, latine. —— **In Bibl. PP. (Cl. Agr.) Vol. IV. p. 458.**

1677, f. —— **In Bibl. Max. PP. (Lugduni) T. V. p. 547—589.**

III. *Illustrantia Apollinarin scripta.*

Sam. *Basnage:* Diss. de haeresi Apollinaris. —— **Adiecta D i o n i s *Chrysostomi* Epistolae ad Caesarium. Trj. ad Rh., 1687, 8.**

R. *Ceillier:* Notice sur Apollinaris. —— ***V.* in eiusdem libro Histoire generale des auteurs eccles. T. VI. p. 581 sqq.**

Nth. *Lardner:* On Apollinaris. —— **In eiusd. Credibility of the Gospel History, P. II. Vol. IX. (Ld., 1753, 8) cap. 95, p. 62 – 103.**

G. *Wernsdorf:* Diss. de Apollinare, Laodiceno. With., 1694, 4. —— **Edit. II. *ib.*, 1719, 4.**

APOLLODORUS Architecta.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 589; *ed. n.* T. IV. p. 230.

1693, f. Poliorcetica excerpta ex Libris Apollodori, Graece et Latine. —— **Inter Mathematicos veteres. (Paris.) p. 13—48.**

APOLLODORUS Atheniensis.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 1 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 287 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *integrum opus.*

1555, 8. Apollodori Atheniensis Bibliotheces, sive de Deorum origine, tam

graece, quam latine, luculentis pariter, ac doctis annotationibus illustrati, et nunc primum in lucem editi libri tres. Benedicto Aegio Spoletino interprete, Accessit etiam libris hisce nominum, rerumq; opulentissimus index. Quibus demum additus est Scipionis Tetti viri apprime docti de Apollodori ad Othonem Trvcsivm Cardinalem amplissimum commentarius. Romae in aedibus Antoni Bladi. Pontif. Max. Excvsoris De Campo Florae. M. D. LV. —— 16 non num. et 138 num. *ff.* duabus columnis impressa, 38 non num. *ff.* *Spoletini* animadversiones, et 24 non num. *ff.* indices continentia. Contextus huius principis rarissimaeque editionis ex codd. mstis erutus, attamen pro editoris libitu valde interpolatus est ex scholiaste Lycophronis, Homeri, Apollonii et ex Diodoro. 4 *Th.* 12 *Gr.*

1599, 8. *ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ Ἀθηναιου γραμματικου βιβλιοθηκης, η περι θεων βιβλια γ'.* Apollodori Atheniensis grammatici Bibliotheces, sive de Deorum origine, Libri III. Benedicto Spoletino interprete. Hanc editionem Hieronymus Commelinus recensuit, plerisque in locis, mm. ss. ope emendatiorem reddidit; ac notis variis, ex collatione veterum exemplarium, sed praecipue Palat. illustravit. Accessit rerum ac verborum copiossimus index. — Ex officina Commelinorum. CIↃ.IↃ.XCIX. —— 8 *ff.* praefixa, continentia praeter titulum, et praefationem et *Hi. Commelini* notas postumas, 207 pp., et 18 *ff.*: index rerum ac verborum. Quae in codice Palat. non reperiebantur, uncis sunt inclusa. Morte impeditus opus ad finem perducere non potuit *Commelinus*, quod deinde *Iudas Bonutius* fecit. Bibl. sen. Lips. In Bibl. Lugd. Bat. adservatur *Ios. Scaligeri*, cum notis eius mstis, exemplar. *V.* 1669.

1661, 8. *Ἀπολλοδωρου του Ἀθηναιου βιβλιοθηκης ἡ περι θεων βιβλια γ'.* Apollodori Athenieniensis Bibliotheces sive de iis libri tres. Tanaquillus Faber recensuit et notulas addidit. Salmurii apud J. Lenerium. —— 2 *ff.*, 289 pp. *Spoletini* adiecta versio latina est emendata. A. pag. 259 sqq. plerumque criticae, quamquam audaces, attamen non contemnendae notae habentur. Rep. 1675.

1669, 8. Apollodori Bibliotheca, a Juda Bonutio, Graece Latine. Amstelodami. —— Ex editione a. 1599 expressa est.

1675, 8. Historiae Poëticae Scriptores antiqui. Apollodorus Atheniensis; Canon Grammaticus; Ptolemaeus Ephestionis filius; Parthenius Nicensis, et Antoninus Liberalis; ex rec., cum notis et indd. Thomae Gale. Paris., typis F. Muguet. Prostant London, ap. Scott. —— Ex recens. editionis a. 1661: notae *Galii* sunt eruditae et acutae, sed admodum male digestae et tumultuariae. Praecipue vero praemissa dissertatio: De scriptoribus mythologicis est maximi habenda.

1782, 8. Apollodori Atheniensis Bibliothecae libri tres ad codd. Mss. fidem recensiti a Ch. Gli. Heyne. Glt., Dieterich. —— Varias lectiones manuscriptas, quae (ex *Petri Burmanni* bibliotheca) tribus editionibus adscriptae erant, ad denuo recensendum contextum adhibuit. Quas adiecit notas, *v.* infra *III.* Edit. novam *v.* 1803.

1789, 8 mai. *Ἀπολλοδωρου βιβλιοθηκη.* Mit e. griech.-deutsch. Wortregister für Schulen (*v. K. H. Jördens*). Brl. u. Liebau, Lagarde u. Friedrich. —— IV, 220 pp. 12 *Gr.* Est *Heynii* textus repetitus, attamen in usum scholarum adhiberi fere non potest.

1803, 8 mai. Apollodori Atheniensis Bibliothecae libri tres et Fragmenta. Curis secundis illustravit Ch. Gli. Heyne. Glt., Dieterich. —— LVI, 418 pp. Moltis locis priore illa editione a. 1782 emendatior, collatione codicis mstI Paris., prodiit. *V.* infra *III.*

1803, 8. — Glt., Dieterich. —— Sine notis et fragmentis. 16 *Gr.*, ch. scr. 20 *Gr.*

1805, 8 mai. *Ἀπολλοδωρου του Ἀθηναιου Βιβλιοθηκη.* Bibliotheque d'Apollodore l'Athénien; traduction nouvelle, avec le texte grec, revu et corrigé; des Notes et une table analytique, par E. Clavier. Paris, de l'imprimerie de Delance, An. XIII. —— XXIX, 407, 150, 524 pp. 16 *fr.*, ch. membr. 30 *fr.* Multo emendatior quam in editione Heyniana hic contextus graecus exhibetur; notae quoque copiosae, quae volumine II. continentur, sunt pluris faciendae. Eodem modo versio gallica magni aestimatur, nec hac editione iuxta illam *Heynii* carere quisquam potest. Conf. ephem. litt. Lips 1807, no. 33, p. 521. Tabula ut dicitur, analytica primo volumini est praemissa. Ceterum satis elegans editio.

1812, 8. — graece cum indice copioso edid. Neophytus Doukas. Viennae.

1817, 12. — ex rec. Heynii. LB.

1823, 8. Apollodori Bibliotheca libri III, in usum scholar., textu recognito, notas et duplicem indicem addid. C. L.

Sommer. Rudolst., Libr. aulica. —— 16 *Gr.* Correcte impressa editio.

1827, 8 mai. *Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκη.* Mit e. vollständ. Wörterzerzeichnisse für Schulen herausgeg. v. K. F. A. Brohm. Thorn, Lehmann. —— 1 *Th.*

Bb) *Delectus.*

1686, 8. *Ἀπολλοδωρου, του Ἀθηναιου γραμματικου, βιβλιοθηκης, ἡ περι θεων βιβλιον Α.* Cui additur *Πιναξ γενεαλογικος.* In usum scholae Westmonasteriensis. (*Cura Th. Knipe.*) Ld.

1762, 12. Collectio graeca ex *Apollodori* bibliotheca, *Luciani* dialogis Mortuorum et *Demosthenis* oratione de Pace. Versionibus adiectis et Apollodori fere nova: in usum iuventutis scholasticae. Hl. —— Adornavit hanc collectionem *Kirchner.* Ex *Apollodoro* priores duos libros exhibuit, et in contextu graeco *Galii* coniecturas indobitatas recepit.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 8. Apollodori Atheniensis Bibliotheces, Sive de Deorum Origine libri. Benedicto Spoletino Interprete. Quae in priori editione corrupta et mutila fuerant, haec posterior sedulo castigavit et restituit. Cum indice Nominum ac rerum Plenissimo. Antverpiae, ap. Joannem Bellerum ad insigne Aquilae aureae. —— 82 *ff.*, et 16 *ff.* Indices, et tabula *in-fol.* Bibl. sen. Lips. *V.* 1565 infra *β*).

β) *Cum a. et l. notitia.*

1565, 8. — Antwerpiae ex offic. Guil. Sylvii, regii typographi. —— Prorsus ut praeced. editio in complexu et titulo. Bibl. Dresd.

1578, 8. — edid. Jac. Micyllus. —— Dum *Hygino.* Paris.

1608, 8. — Lgd. —— Ex priore ed. expressa.

B. germanicarum.

1768, 8. Bibliothek des Apollodorus. Aus d. Griech. übers. v. J. G. Meusel. Nebst e. Vorr. v. Klotz. Hl. —— 9 *Gr.* Etiam hodie non contemnenda versio.

1802, 8. Apollodor's mythische Bibl., aus d. Griech. übers. v. I. F. Beyer. Hadamar u. Herborn, Gelehr. Buchh. —— 18 *Gr.*

1828, 12. Apollodor's Mythologische Bibliothek, übers. v. Ch. Glo. Moser. Sttg., Metzler. *Voll. II.* —— 296 pp. 8 *Gr.* Secundam *Heynii* editionem II. est versio facta, adiecta est comparativa graecorum et latinorum nominum deorum tabula, quam alia genealogica, ut dicitur, secundum *Heynium* facta, sequitur, sed multo emendatior auctiorque. Divisio librorum, capitum et sectionum est secundum *Aegium* adornata.

C. gallicarum.

1605, 12. Les trois livres de la bibliothèque d'Apollodore; ou de l'origine des Dieux: traduits en françois par Jean Passerat; donnés par de Rougevalet. Paris, chez Jean Gesselin.

(1805,) 8. —— *V.* supra *I. Aa*).

III. *Illustrantia Apollodorum scripta.*

( ) Kritische Bemerkungen zu Apollodorus. —— *V.* in *Seebodii* Kritische Bibliothek. (1819) Vol. I. et II. p. 889 sqq.

Ed. *Corsini*: Ex Scymni loco quodam, Apollodori Chronica usque ad Olymp. 162. pervenisse suspicatur. —— *V.* in eiusd. *Fastis Atticis*, T. IV. p. 107 sq,

Arn. Hr. L. *Heeren*: De Apollodoro. —— *V.* in eiusd. editione Ioannis Stobaei Eclogarum, T. II. p. 182 sq.

Ch. Glo. *Heyne*: Ad Apollodori Bibliothecam Notae, cum commentatione de Apollodoro, argumento et consilio operis, et cum Apollodori fragmentis. Gtt., Dieterich. 1783, 8 min. *Voll. II.* —— Priorum interpretum observationibus accurate ingenioseque usus est *Heynius*, ipseque multa nova eaque gravia attulit, ita ut in emendando et illustrando auctore, critices, litteraturae, antiquitatis et mythologiae antiquae thesaurum paraverit. Primus quoque iam supra memoratas genealogicas, ut dicuntur, tabulas, praeter indicem, aestimatissimas adornavit. Nova editio a. 1803 prodiit sub tit.: Ad Apollodori Bibliothecam Observationes auctore Ch. Glo. Heyne. Gtt., Dieterich. 1803, 8. tt, 400 pp. et 64 ff. Indices nominum et fabularum, vocum graecarum, et scriptorum complectentia. Haec editio (*Voll. II.*) constabat 4 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr. 6 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 10 *Th.*, nunc 2 *Th.* et ch. scr. 3 *Th.* Multo emendatiores et auctiores adnotationes hic exhibentur.

Ch. G. *Mitscherlich*: Epistola crit. in Apollodorum, ad V. illust. Ch. Glo. Heyne.

Accedunt nonnulla in Statium et Catullum. Gtt., Vandenhöck. 1782, 8. —— 4 *Gr.*

C. Gf. *Siebelis*: Obss. criticae in aliquot Apollodori loca. —— *V.* in Commentariis soc. philol. Lips. Vol. II. P. I. p. 99 sqq.

Ger. Jac. *van Swinden*: Specimen novae editionis Apollodorii, et Commentarii ad eum. —— *V.* Miscellan. Obss. novae. (Amst., 1741, 8) T. III. p. 37—99.

W. *Uhden*: Ueber Apollodor, II. 6, 3. —— *V.* in *F. A. Wolfii* Museum der Alterthumswissenschaft. Vol. II. p. 366 sq.

APOLLODORUS Carystius.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 745; *ed. n.* T. II. p. 419 sq.

C. G. A. *Erfurdt*: Apollodori Carystii fragmentum ap. Athen. p. 280 E emendatur. —— *V.* eiusdem Observationes criticas in Athenaeum, insertas Königsberger Archiv, Vol. I. (Königsb., 1812, 8) no. XXII. p. 461.

Gataker: De Apollodori comoediis. —— *V.* eiusdem Advers. Miscellaneor. I. cap. 9. p. 232. opp.

F. *Jacobs*: Apollodori fragment. apud Athen. p. 280 emendatur. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosoph. (Jn., 1812, 8) p. 163 sq.

APOLLODORUS Gelous.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 745 sq.; *ed. n.* T. II. p. 421 sq.

I. *Collectiones fragmentorum.*

1544, 8. Apollodori fragmenta, graece. —— Adiectae Heraclidis Allegoriis in Homeri fabulas de diis. Bs., Oporin.

1569, 12. Apollodori fragmenta, graece et latine, cum notitia de vita eius, notisque. —— In *H. Stephani* Collectione Comicorum Graecorum sententiarum (Excudebat Henr. Steph.) p. 49—60.

1569, 12. Apollodori Fragmenta pauca, gr. et lat. —— Inter Georgica, Bucolica et Gnomica Poemata. Gv., ap. Crispin. *V.* 1600.

1600, 12. —— *Ib.*, ap. hered. E. Vignon.

1616, 8. — fragmenta ampliora, gr. et lat. —— In *Hertelii* Bibl. Comicor. (Veron.) p. 246—257.

1626, 4. Excerpta ex Apollodoro, gr. et lat. —— In *Hug. Grotii* Excerptis, p. 879 sqq.

1635, 8. —— Inter *Wintertonii* Poetas Graec. minores.

1782, 8. Excerpta ex Apollodoro. —— Inter Poetas gnomicos graecos, cura Brunckii. (Arg.) Rep. 1815 sqq.

1815, 12. —— *Ib.* (Lps., Tauchnitz.) p. 144 sq.

1817, 8. —— *Ib.* Iterum inter a *Schaefero* editos. Lps., Fleischer. *V.* 1782.

1817, 12 mai. —— *Ib.* Lps., Weigel.

1823, 32. —— *Ib.* curante J. Fr. Boissonade. (Paris., ap. Lefevre.) p. 179 sq. Adiecit in calce notas criticas. *V.* infra s. v. Poetae *Gnomici*.

II. *Illustrantia Apollodorum scripta.*

O. A. *Böttiger*: Erklärung eines Fragments einer Komoedie des Apollodorus (Suidas, T. I. p. 670 Kust.) —— *V.* eiusd. librum *Amalthea*, Vol. III. p. 150 sq.

F. *Jacobs*: Apollodori Comici fragmenta apud Athen. emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jo., 1809, 8) p. 2, 56, 163.

— —: Fragmenta ab Stobaeo servata corriguntur. —— *V.* Ib. p. 24 sq., 102.

Ric. *Porson*: Nonnulla ad Apollodorum. —— *V.* in eiusd. *Adversariis.* (Ld. 1814, 8; rep. Lps., Weigel. p. 287.

APOLLONIUS Citiensis.

1754, f. *Απολλωνιου Κιτιεως της περι αρθρων πραγματειας το Α.* Graece edidit Ant. Cocchio. —— *V.* in *Graecorum chirurgicorum libris*, e collectione Nicetae. (Flr.) p. 171. Repetita haec duo fragmenta ab *Kühnio* a. 1826 sunt.

1826, 4. —— In *C. Glo. Kühnii* Additamentis ad elenchum medicorum veterum, a I. Alb. Fabricio in bibl. graec. Vol. XIII. p. 17—456 exhibitum. P. III. p. 6 sq. De genuino fragmentorum auctore animadversiones *Kühnius* adiecit. De huius Apollonii aetate *v. Ant. Cocchium* in Dell' anatomia discorso. (Flr., 1745, 4) p. 74 sq.

APOLLONIUS Dyscolus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 1 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 271 sqq.

I. *Editiones textus.*

AA. Scripta grammatica.

Aa) *integra opera.*

1) De Syntaxi libri IV.

aa) *integrum opus.*

1495, f. Apollonii gramatici de constructione libri quatuor. *Graece.* —— Cum

Theodori *(Gazae)* Introductiuae grāmatices libris quatuor Impressum Venetiis in aedibus Aldi Romani octauo Calendas Ianuarias. M. CCCCLXXXXV. Ex mutilo, ut videtur, aut saltem certe ex vitioso codice msto typis expressum est, ita ut plurimae lacunae deprehendantur. Quam vitiosissime hic exstet, ex hac praefationis loco liquet, ubi haec verba: „Nos antē ut aliis plurimis in quauis scientia pretiosissimis libris uel hominum incuria: uel infoelicitate temporum: his quoq; caremus. uix extant Apollonii quatuor libri de constructione: qui quales sint studēdo tu ipse cognosces. Illud non te fugiat: exemplaria habuisse me quāplurima: curasseq; ut quāemendatissime imprimerentur. neq; quicq; ausum aut addere aut diminuere. Sperabam enim cum caeteros Apollonii libros tum hos quoq; de constructiōe habiturum nos aliquando correctiores: & quotcunq; etiā scripsit Herodianus filius: si quo in carcere indigne & miserabiliter detēti latēt squallidi: fuliginosiq;: & corrosi blattis. Interim quos damus Apollonii: Theodoriq; libros tibi non mediocriter profuturos studiose legas *etc.*“

1515, 8. *ΕΝ ΤΩΙΔΕ ΤΩΙ ΒΙΒΛΙΩΙ ΤΑΔΕ ΠΕΡΙΕΧΕΤΑΙ. — Ἀπολλωνίου ἀλεξανδρέως περὶ συντάξεως. — Μεγάλου Βασιλείου περὶ γραμματικῆς γυμνασίας.* — IN HOC LIBRO HAEC CONTINENTVR. — Apollonij alexandrei de constructione. — Magni Basilij de grammatica exercitatione. *In fine f.* 160 a: Impressum est hoc opus grammatices Apollonij alexandrei magniq; Basilij sane acri calamo castigatum Florentiae in Aedibus Philippi Juntae Florentini bibliopolae. — Pontificatus sanctissimi Leonis. X. Papae nostri anno tertio. Anno Dominicae incarnationis. M. D. XV. — a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x. Omnes sunt quaterni, praeter a. et X. duerni. —— 160 sign. notata *ff.* Ut a. 1495 ex manco cod msto expressa editio. 6 *Th.* 8 *Gr.* Bibl. seo. Lips.

1590, 4 mai. Apollonii Alexandrini De syntaxi sev constrvctione Orationis libri IIII: A Franc. Porto ante aliquot annos. e manuscripto codice passim et correcti et suppleti; tum Latine redditi, et notationibus illustrati: Nunc denuo a Frid. Sylbvrgio cum bonis exemplaribus collati, et notationibus aucti. Addita e Procli Chrestomathia Grammatica, Photii Patriarchae C. P. Electa; ab Andrea Schotto primum edita, Latinitate donata, et scholiis illustrata; nunc iterum a Sylburgio m. s. exemplaris collatione passim emendata, suppleta, notationibus aucta. His accessere quatuor Inuentaria, verborum, rerum, auctorum; tum Anomaliarum grammaticarum breuis adnotatio: opera et studio eiusdem Sylburgii, Frcf., ap. Andreae Wecheli heredes, Claudium Marnium, et Joan. Aubrium MDLXXXX. —— 4 *ff.* praefixa, 440 pp., et 1 *f.* corrigenda continens. Inprimis e codice msto *Porti*, iisque *Sylburgii* et codice Heidelberg. multae lacunae sunt suppletae, multaque emendata sunt; itaque editio quaesita et magni aestimata. 7 *Th.* 6 *Gr.* *Photii Excerpta* e Procli Chrestomathia incipit p. 337 singulari titulo. Copiose describit editionem *Freytag* in Adparatu litter., T. II p. 764 sqq.

1817, 8 mai. Apollonii Alexandrini de Constructione Orationis Libri quatuor ex rec. Imm. Bekkeri. Brl., Reimer. —— VI, 344 pp. contextos graecus, et a p. 345 usque ad p. 443 variae lectiones. Tres codd. mss. Paris., 1 Vatic. editionemque Aldinam ad emendandum textum adhibuit *Bekker.* 2 *Th.* 8 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1535, 8. Apollonii de Constructione liber primus. Graece. Dionysii. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. II. p. 833.

cc) *Epitome.*

1817, 8 mai. Extract from Apollonius Alexandrinus de Constructione, contains some remarks on Greek Syntax. —— *V.* in Diario classico, no. LXX. p. 284—289. Textus graecos cum notis subiectis.

2) de Pronomine liber.

1811, 8. Apollonii Dyscoli, Grammatici Alexandri, de Pronomine Liber. Primum editus ab Imm. Bekkero. —— In *F. A. Wolfii* et *Ph. Buttmanni* Museo antiq. studior. (Brl.) Vol. I. fasc. II. p. 255—476. Cum maxima cura diligentiaque est textus e cod. msto Paris. no. 2548, emendatis tantummodo manifestis vitiis, depromptus typis traditus. Separatim prodiit 1813.

1813 (nec 1814), 8 mai. — Ex museo Antiquitatis Studiorum seorsum expressus. Brl. —— VIII, 148 pp. textum complectentes, quem a p. 149 ad p. 210 variae lectiones, et 3 *ff.* index scriptorum ab Apollonio Dyscolo laudatorum, exci-

piunt. 1 *Th.* 8 *Gr.* Idem titulos ac 1811. Prius quam *Bekker* hunc Apollonii tractatum edendum paraverat, iam *Bastius* ex eodem cod. msto eruerat, sed ut ex illis lectionibus liquet, quas in Schaeferiana editione Gregorii Corinthii hinc inde publicavit, ipsius apographum ab illo *Bekkeri* differt, *v.* hanc notitiam in Catalogue des Manuscrits laissés par feu M. F. J. Bast. (Paris, 1812, 8) p. 7, no. XIV. Facile vero varietates lectionis exsistere potuerunt, cum codex mstus, ut *Bastius* animadvertit, difficillime lecto sit. *V.* infra *Bb).*

3) de Coniunctionibus.

1816, 8. *Απολλωνιου περι Συνδεσμων. Graece.* Edidit Imm. Bekker. —— In eiusdem Anecdotis (*v.* Anecdota.), T. II. p. 477 — 526.

4) de Adverbiis.

1816, 8. *Απολλωνιου περι Επιρρηματων. Graece.* Edidit Imm. Bekker. —— In eiusd. Anecdotis, T. II. p. 527 — 626. V. infra *Bb).*

Bb) *Excerpta.*

1738, 8 mai. Mich. Maittairii de dialectis Linguae Graecae. Accedunt Fragmenta inedita Apollonii Dyscoli; graece, cura I. F. Reitzii. Hagae Comitum. —— *Ib.* p. 421 sqq. Primum *Maittairii* opus de dialectis, sed sine commemoratis fragmentis Apollonii „*in usum scholae Westmonast.*", a. 1706 prodiit. Rep. 1807.

1807, 8. *Is. Vossii* Excerpta ex Apollonii Dyscoli Grammatica. —— Insunt, subiunctis criticis et exegeticis notis brevibus, a p. 545 usque ad p. 573 in libro inscr.: Graecae linguae Dialecti recognitae opera Mich. Maittaire. Post I. F. Reizium, qui praefationem et excerpta ex Apollonii Dyscoli Grammatica addiderat, totum opus recensuit, emendavit, auxit F. G. Sturzius. Lps., Weigel. 3 *Th.* 8 *Gr.*, ch. scr. 4 *Th.*, ch. memb. 5 *Th.* Prodiit *ib.* 1808, in 8 mai. ad *Maittairii* Opus de dialectis vol. II. 1 *Th.* 4 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 18 *Gr.* Indicata Excerpta sunt ex *Is. Vossii* codice msto, continente Apollonii de pronomine et de adverbiis tum tempore ineditos libros, erota, sed parum diligenter. Nonnulla horum a *Sturzio* editorum excerptorum correxit *F. Jac. Bast* in sua Epistola critica (Lps., Weidmann. 1809, 8) p. 93, 147, 187.

BB. Scripta in rerum naturae observatione versantia.

1568, 8. Apollonii historiae mirabiles. Graece et latine, Gu. Xylandro interprete cum annotationibus. —— Cum Antonino *Liberali.* Bs. *V.* ib. *I.*

1620, 4. Apollonii Dyscoli, Alexandrini, Grammatici, Historiae Commentitiae Liber. Joannes Mevrsivs Recensuit, syntagma de eius nominis Scriptoribus, et Commentarivm, addidit. LB., apud Isaacvm Elzevirivm, Anno cIↄIↄcxx. —— 10 *ff.* praefixa, p. 1 — 49 contextus graecus et versio latina *Gu. Xylandri*, p. 50 — 159 commentarius, p. 160 (errore typ. 184) — 174 indices habentur. In Bibl. sen. Lips. nitidum ex. adservatur. Per omne fere tempus critici Apollonio Dyscolo hoc opus abiudicarunt. V. s. v. Antigonus *Carystius.* Rep. 1744.

1744, f. m. —— In *I. Meursii* Operibus omnibus. Ex recens. et c. scholiis I. Lamii. (Flr., regiis typis) T. VII.

1792, 8 mai. Apollonii Dyscoli, Alexandrini Grammatici, Historiae commentitiae liber, seu historiae mirabiles cum notis Gu. Xylandri et I. Meursii emendavit suasque notas adiecit L. H. Teucher. Lps., Gleditsch. —— 103 pp. 14 *Gr.* Ex *Meursii* editione, cum editoris vilibus notis, expressa est.

II. *Illustrantia Apollonium scripta.*

F. Jac. *Bastii* Variae lectiones et emendationes, duce codice, ad Apollonii Dyscoli Historiae commentitiae librum. —— In eiusd. Epistola critica, (Lps., Weidmann. 1809, 8), p. 73 — 80. *V.* s. v. Antoninus *Liberalis. III.*

A. Imm. *Bekker*: De Apollonii Alexandrini libris syntaxeos, diss. Hl., 1806, 8.

APOLLONIUS Erasistrateus.

1808, 4. *Περι ἐγχαραξεως. Ἐκ των Ἀπολλωνιου.* Apollonii, de scarificatione. Graece et Latine primus edidit Ch. F. de Matthaei. —— In: XXI Veterum et Clarorum Medicorum Graecorum variis opusculis. (Mosquae.) p. 144 — 147. Rep. 1816.

1816, 4. Apollonii Erasistratei de scarificatione Fragmentum Graecum. Edid. Ch. F. Harlesius. —— *V.* Archigenes.

APOLLONIUS Pergaeus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 556 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 192 sqq.

I. *Editiones textus.*

Conicorum libri.

1710, f. Apollonii Pergaei Conicorum Libri octo, et Sereni Antissensis De Sectione Cylindri et Coni libri duo. An. Dom. MDCCX. *Tom. III.* —— 10 *sh.* 6 *d.* Et in eh. m. Diligenter nitideque typis excusa editio. *Tom. I.* s. b. singulari tit.: Apollonii Perg. Conicorum libri quatuor priores cum Pappi Alexandrini lemmatis, et Eutocii Ascalonitae commentariis. Ex codd. Mss. Graecis edidit Edmundus Halleius. 6 *ff.*, quorum 1 tabulam figur. continet, 250 pp. Apollonii contextus e duobus codd. mss., qui autem ex ono eudemque fonte fluxerunt; Eutocius vero ex uno codice editus est. Versio latina, textui graeco e regione posita, est *Commandini*, sed ab editore emendata. *Tom. II.* habet h. singul. titulum: Apollonii Perg. libri tres posteriores ex Arabico sermone in Latinum conversi, cum Pappi Alexandrini lemmatis. Subiicitur liber cunicorum octavos restitutus, Opera et studio Edm. Halleii. 5 *ff.*, 171 pp. Versio latina, in qua tantum hi libri habentur, ex duabus versionibus latinis, ante ex arabico sermone (2 codd. mss. adhibitis) factis, conflata est. *Tom. III.*: Sereni philosophi Aotissensis de Sectione Cylindri et coni libri duo. Ex codd. Mss. Graecis edid. Edm. Halleios. 2 *ff.* et 8 pp. Primum hic e tribus codd. mss. Paris. prodiit erotus. Ad illustrandum auctorem sont figurae mathematicae adiectae. Conf. Acta Eruditor. Supplem. 1717, T. VI. p. 145 sq. Bibl. sen. Lips. exemplar in eh. m. adservat.

II. *Interpretationes.*

AA. Restitutiones librorum deperditorum.

Aaa) Contextum graecum, qui superest, continentes.

1) De Sectione spatii.

1706, 8. Apollonii Pergaei de Sectione Rationis libri duo ex Arabico Msto Latine versi. Accedunt eiusdem de Sectione Spatii libri duo restituti. Opus Analyseos Geometriae studiosis apprime utile. Praemittitur Pappi Alexandrini praefatio ad septimum collectionis mathematicae, nunc primum graece edita; cum lemmatibus eiusdem Pappi ad hos Apollonii libros. Opera et studio Edmundi Halley. Ox., Sheldon. —— 5 *ff.* praefixa, LIII, 168 pp. Ut *Halleius* confirmavit, est versio arabice conscripta ex archetypo graece conscripto facta, conf. Acta eruditor. 1707, p. 103 sq. Quae ex Apollonii operibus Pappus in suis Collectionibus Mathematicis servavit, ibidem in libro VII. habetur. 2 *Th.*

2) De locis planis.

1796, 8 mai. Apollonius von Pergen ebene Oerter. Wiederhergestellt von Rob. Simson. Aus d. Lat. übers., mit Berechnungen, Bemerkk., u. e. Sammlung geometrischer Aufgaben begl. v. J. W. Camerer. Lpz., Böhme. —— VIII, 446 pp. et 18 tabb. figg. 1 *Th.* 16 *Gr.* Ex Pappi supramemurata praefatione libri VII. Collectionum Mathematicorum hic primum sunt fragmenta operis Apollonii, collatis 2 codd. mss. Paris. et 1 Arg. cod. cum editione *Halleii*, edita graece. Magna omnino cum laude editio excipiebatur, quod v. in ephem. litter. Erlang. 1796, II. p. 809 sqq.; Gotting. 1796, II. p. 1061 sqq.; ephem. univ. litt. 1797, III. p. 449 sqq.; p. 457 sqq., bibl. univ. nova germ. Vol. XXX, P. I. p. 169 sqq., Erfurd., 1797, p. 409 sqq., T. 1797, p. 6 sqq.

3) de Tactionibus.

1795, 8 mai. Apollonii de Tactionibus quae supersunt, ac maxime Lemmata Pappi in hos libros, graece nunc primum edita e codicibus mss., cum Vietae librorum Apollonii restitutione, adiectis observationibus, computationibus ac problematis Apolloniani historia a I. Gu. Camerero. Gth., Ettinger. —— 112, 64 pp. et 3 tabb. figg. 1 *Th.* Hic continentur: 1) Historia critica, in qua quoties hoc problema sit tractatum, enarratur; 2) Fragmenta, quotquot huius libri Apollonii Pappus in Collectionibus Mathematicorum libro VII. servavit; et 3) item a Pappo servata lemmata, primum e 2 codd. mss. Paris. et 1 Argentur. graece, et latine edita. Varias lectiones *Camerer* textui graeco subiunxit; 4) *Vietae* tentamen restitutionis horum librorum adiectis magni aestimandis notis. (*V.* infra *Bbb. Bb.* 3) 1600.) 5) Analysis Problematis ex Apollonii mente. Conf. ephem. litter. Götting. 1795, III. p. 1955 sqq., ephem. univ. litt. 1796, I. p. 118—120; T. 1796, p. 108 sqq.

4) de Inclinationibus.

1770, 4. Apollonii Pergaei Inclinationum Libri duo (*gr. et lat.*) Restituebat S. Horsley. Ox., Clarendon. —— 9 *sh.* Ex Collertionibus mathemat. Pappi laodatus contextus graecus est desumptus, quia ille solus nonnolla ex Apollonii deperditis libris oobis servavit.

Bbb) Restitutiones linguis vernaculis expressae.

Aa) *Plura opera coniunctim edita.*

1607, 4. Marini Ghetaldi Apollonius redivivus, seu restituta Apollonii Pergaei Inclinationum Geometrica, et Supplementum Apollonii Pergaei Tactionum geometriae pars reliqua. Venetiis. —— Supplementum Apollonii redivivi sive Analysin problematis hactenus desiderati ad Apollonii Pergaei doetrinam *περι νευσεων* a Marino Ghethaldo Patritio Ragusino hoeusque non ita pridem restitutam dedit *Alex. Anderson. Parisiis*, 1612, 4.

1613, 4. Apollonii Pergaei libros de Sectione Determinata et de Rationis ac Spatii Desectione, et de Inclinatis lineis sive corporibus restituit Willebrordus Snellius. Lond.

1644, 8. Apollonii Pergaei de Determinata Sectione geometrica a Willebr. Snellio restituta; eiusd. Apollonii Inclinationum Geometria a Marino Ghetaldo restituta; et Tactionum Geometria a Fr. Vieta restituta. —— In *Petri Herigonii* Cursu Mathematico. (Paris.) T. I. oo. 3—6.

1776, 4 mai. Roberti Simson Opera quaedam reliqua. I) Apollonii Pergaei de Sectione Determinata libri duo restituti, duobus insuper libris aucti. II) Porismatum liber, quo doctrinam veterum Geometrarum ab oblivione vindicare, et ad captum hodiernorum adumbrare constitutum est. III) De Logarithmis liber IV. de limitibus quantitatum et rationum fragmentum.' IV) Appendix, pauca continens problemata ad illustrandum praecipue veterum geometrarum Analysin. Nunc primum post auctoris mortem in lucem edita impensis quidem Ph. Stanhope; cura Jac. Clou. Glsg. —— Cum figg. lign.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) de sectione spatii.

1827, 8. Die Bücher des Apollonius von P. de sectione spatii, wiederhergestellt v. W. A. Diesterweg. Elberf., Büschler. —— VI, 154 pp., et 5 tabb. fig. 1 *Th.* 12 *Gr.*

1828, 8. Des Apollonius von Perga zwei Bücher vom Raumschnitt. Ein Versuch in der alten Geometrie von A. Richter. Mit 9 Steindrucktaff. Halberst., Brüggemann. —— XVI, 104 pp. 12 *Gr.* Laudatur in Annal. Heidelb. 1828, fasc. VIII. p. 772 sqq.

2) de locis planis.

1657, 4. Apollonii Perg. libri duo de locis planis restituti a Fr. Schooten. —— In eiusd. Exercitationibus Mathematicis. LB.

1679, f. Apollonii Perg. libri duo de locis planis ex ingenio restituti a Paulo Fermat. —— In eiusd. Opp. mathemat. (Tls.) p. 12 sqq.

1749, 4. Apollonii Pergaei Locorum planorum Libri II, restituti a Rob. Simpson. Glsg., Foulis. —— 234 pp. 7 *sh.* 6 *d.* Omnium optime *Rob. Simpson* restituit usque ad hodiernum tempus Apollonium.

3) de Tactionibus.

1600, 4. Franc. Vietae Apollonius Gallus. Paris. —— Hoc in opere restituit *Vieta* Apollonii de Tactionibus libros II, quos rep. v. supra *AA. Aaa.* 3). Rep. quoque est 1609 et 1646.

1607, 4. —— In *Marini Ghetaldi* Apollonio Redivivo. *V.* antea *Bbb. Aa.*

1609, f. —— Ex editione a. 1600 rep. in *Fr. Vietae* Opp. mathemat. Paris. Rep. 1646.

1646, f. —— In *Fr. Vietae* Opp. Mathemat. Opera Fr. a Schooten. LB., Elzevir.

1764, 4. The two Books of Apollonius Pergaeus, concerning Tangencies, as they have been restored by Fr. Vieta, and Marinus Ghetaldus. With a Supplement. By John Lawson. Lond., Whiston. —— 2 *sh.* Edit. II. prodiit 1773.

1773, 4. — The second edit. Together with two Supplements. Lond., White. —— 6 *sh.*

1817, 8. Versuch einer Wiederherstellung der Bücher des Apollonius von Perga von d. Berührungen, von C. G. Haumann; m. 3 KK. Brsl., Holäufer. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

1821, 8. *Gu. L. Christmanni* Apollonius Suevus sive Sectionum problema nunc demum restitutum, accedente censura in Vietam. Tubing.

4) de Inclinationibus.

1779, 4. A restitution of the Geometrical Treatise of Apollonius Pergaeus on Inclinations. Also the Theory of Gunnery; or, the Doctrine of Projectiles in a non resisting Medium. By Reuben Burrow. Lond., printed by C. Etherington. —— 2 *sh.* 6 *d.* *V.* antea *Bbb. Aa.* 1607.

1790, 4. Apollonii Pergaei Inclinationum Libri duo. Restituebat Sm. Horsley. Ox. —— Magni aestimata restitutio. 18 *sh.*

1823, 8. Des Apollonius Bücher de inclinationibus, wiederhergestellt v. Sm. Horsley; nach d. Latein. frei bearbeitet v. W. A. Diesterweg, mit 19 KK. Brl., Reimer. —— 2 *Th.*

5) de Sectione determinata.

1608, 4. Willebrodi Snellii Apollonius Batavus, seu exsuscitata Apollonii Pergaei περὶ διωρισμένης τομῆς (*de Sectione determinata*) Geometria. Ldn.

1772, 4. The two Books of Apollonius Pergaeus concerning determinate Section, as they have been restored by Willebrordus Snellius. By J. Lawson. To which is added The same two Books by William Wales; being an entire new work. Ld.

1773, 4. Apollonii Perg. de Sectione determinata libri duo restituti a Petro Giannini. —— *V.* eiusd. Opuscula mathem. (Parmae) opusc. III.

1822, 8. Die Bücher des Apollonius v. P. de sectione determinata, wiederhergestellt von Rob. Simson, und die angehängten Bücher des Letztern, nach d. Lateinischen frei bearb. v. W. A. Diesterweg; m. 10 KK. Mainz, Kupferberg. —— IV, 192 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* Conf. cens. in ephem. litt. Hal. 1822, no. 295; ephem. litt. Jenens. 1827; supplem. no. 79, p. 241 sqq.

1828, 8 mai. Die Bücher des Apollonius v. P. de sectione determinata, analytisch bearbeitet, u. durch e. Anhang von vielen Aufgaben ähnlicher Art vermehrt von M. G. Grabow. Mit 6 Steindrucktaff. *in fol.* Frkf., Hermann. —— VIII, 72 pp. 1 *Th.*

6) de Sectione rationis.

1706, 8. —— *V.* antea *AA. Aaa.* 1).

1824, 8. Des Apollonius Bücher de sectione rationis, nach d. Lat. des Ed. Halley frei bearbeitet, v. W. A. Diesterweg; mit 9 KK. Brl., Reimer. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*

BB. Editiones versionum.

A. Latinarum.

Aa) *Priores IV libri.*

1537, f. Apollonii Pergei Philosophi, Mathematicique excellentissimi, Opera per Doctissimum Philosophum Joannem Baptistam Memmum Patritium Venetum, Mathematicarumque Artium in Vrbe Veneta Lectorem Publicum, De Graeco in Latinum traducta, et noviter impressa. *Ad calcem:* Impressum Venetiis per Bernardinum Bindonum, Mediolanen. Ad instantiam Magnifici Domini Joannis Mariae Memi Patritii Veneti, ipsiusque impensa. Anno a Nativitate Domini Nostri 1537. —— 88 *ff.* Iudicia de hac ex misto eod. facta versione valde differunt. *V.* Memurabil. bibl. Dresd. Vol. II. p. 298.

1566, f. *Apollonii* Pergaei Conicorum libri priores quatuor, una cum *Pappi* Alexandrini lemmatibus & commentariis *Eutocii* Ascalonitae. Item *Sereni* Antissensis philosophi libri de sectione cylindri et coni omnia ex versione et cum commentariis Federici Commandini. Bononiae. —— 4 non num. *ff.* praefixa, 114 et 36 num. *ff.* 2 *Th.* Rep. 1696.

1644, 4. Apollonii Pergaei libri Conicorum priores quatuor contracti latine, cum *Sereni* Antissensis, philosophi libris duobus de Sectione Cylindri, et Coni per verticem. —— In *Marii Mersenni* Synopsi. (Paris.) p. 276—312; p. 313—328. *V.* 1655.

1655, f. Apollonii Conicorum libri priores quatuor, cum commentariis Claudii Richardi. Atw. —— Est versio prior (*v.* 1644) sed emendatior et cum insigni prolixoque commentario.

1675, 4. Apollonii Conica. Per Isaacum Barrow. —— Cum *Archimedis* versione. *V.* ib. *II. a. A.*

1696, f. Apollonii conicorum libri IV priores ex interpretatione et cum commentario Fr. Commandini. Pistorii Hetruriae, e nova typogr. Steph. Gatti. —— Hanc priore a. 1566 emendatiorem editionem curavit *Nic. Bati.*

Bb) *Posteriores III. libri.*

1661, f. Apollonii Pergaei Conicorum liber quintus sextus et septimus,

Paraphraste Abalphato Asphahanensi, nunc primum editi. Additus in calce *Archimedis* assumtorum liber, ex codd. arabicis Abrahamus Ecchellensis latinos reddidit, et I. Alphons. Borellus curam in Geometricis versioni contulit, et notas uberiores in universum opus adiecit. Flr., Cochinus. —— 18 *ff.*, 415 pp. 2 *Th.* 12 *Gr.*

1669, 8. Apollonii Conicarum sectionum libri quintus, sextus et septimus in Graecia deperditi, ex Arabico ms. latinitate donati a Ch. Ravio. Kilonii, typis Joach. Reumanni.

B. germanicarum.

1658, — 1683, 4. — Cassel. —— Apollonium in germanicum sermonem translatum hoc anno esse editum, dicit *Heilbronner* in Historia Matheseos universae, p. 277.

III. *Illustrantia Apollonium scripta.*

Elias *Astorinus*: Apollonii Conica integritati suae, ordini et nitori restituta. Np., 1702, 4.

I. *Bronau*: Commentarius in Archimedis et Apollonii Pergaei Sectiones conicas. Ld., 1675, 4.

Paul. Matthiae *Doriae* ad Hyacinthum a Christophoro epistola, in qua ostenditur, parabolam Apollonianam, quomodocunque describatur, lineam geometricam non esse, atque adeo falsa esse, quae de omnibus reliquis curvis tardi soleut. Amst., 1718, 8. —— Conf. Acta eruditor. Supplem. T. VII. p. 201 — 210; p. 246 sq.

Guid. *Grandi*: Compendio delle sezioni coniche d'Apollonio, con aggiunta di nuove proprietà delle medesime sezioni. Flr., 1722, 12. —— Conf. Acta Erudítor. Supplem. T. VIII. p. 434 sq.

Brth. *Intieri*: Apollonius ac Serenus promotus. Np., 1704, 4.

Abr. Ghf. *Kästner*: Recitatio de Monachis Apollonii Pergaei. —— In Commentatt. soc. reg. scientiar. Gotting. ad a. 1798 sq., Gtt., 1800, 4.

Montucla: Notice sur Apollonius Perg. —— In eiusd. Histoire des Mathématiques, Vol. I. p. 256 — 265.

F. W. A. *Murhard*: Ueber Apollonius Perg. —— In eiusd. Litteratur der mathemat. Wissensch. T. II. (Lpz. 1798, 8) p. 321 sqq.

Nic. Thdr. *Reimer*: De Apollonio Pergaeo. —— *V.* in eiusdem Historia problematis de cubi duplicatione *etc.* (Gtt., Dieterich. 1798, 8) p. 124 — 130.

Scheibel: Ueber Apollonius Perg. —— In eiusd. Einleit. zur mathematisch. Bücherkenntniss, T. III. p. 228 sqq.

I. F. *Weidleri* Schediasma, quo Apollonio doctrinae curvarum promotae gloriam vindicat. Vtb., 1715, 4.

Grh. Ubr. At. *Vieth*: Leitfaden zur vollständigen Bearbeitung des wiederhergestellten Apollonius von Franziscus Vieta. Nach d. Combinationen der gegebenen Elemente und ihrer Lagen gegeneinander entworfen. Mit 1 Steindruckt. Dessau, Ackermann. 1820, 4. —— 22 pp. 8 *Gr.* Laudanda scriptio.

APOLLONIUS Rhodius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 520 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 262 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *integrum opus.*

1496, 4. *ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ || ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΝ.* Haec *f.* 2 *a.* F. 1 *a* (sign. *a* 1:) *ΓΕΝΟΣ Ἀπολλωνιυ Του ποιητυ Των ἀργοναυτίκων.* In fine *f.* 171 *a*: *ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ || ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ. || ΕΝ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑι ΈΤΕΙ ΧΙΛΙΑΣΤΩι ΤΕΤΡΑ || ΚΟΣΙΟΣΤΩι ΕΝΕΝΗΚΟΣΤΩι ΕΚΤΩι.* —— 171 non num. *ff.* c. sign. *a — χ.* *Laur. Alopa* Florentiae hanc editionem principem impressit, litteris capitalibus contextum graecum, scholia autem circum eundem collocata usitatis typis. Exstant quoque exemplaria membranacea. *Clement* in Bibliotheque curieuse, T. I. p. 418 sq. falsum annum impressionis 1498 indicat, quem errorem iam *de Bure* in Bibliographie instructive, T. I. p. 220 sq. tacite, *Reviczky* autem in Bibl. gr. et lat. Deltuphili, edit. IIa, p. 37 expresse corrigit his verbis „Ceux qui citent cette edition sous la date de 1498 ne l'ont surement pas vue, car l'année 1496 est tres distinctement exprimée à la fin du livre". Aliae quoque editiones graecorum scriptorum (vid. *Anthologia* diversorum Epigrammatum, *Euripidis* Medea, Hippolytus, Alcestis, Andromacha, *Callimachi* hymni, *Gnomae* monostichi,) litteris capitalibus *Florentiae*, per *Laurentium Franciscum de Alopa* Venetum impressae extant, *v.* s. v. Anthologia.

1521, 8. Apollonij rhodij Argonautica, antiquis unà, et optimis cum commentarijs. *In fine*: Venetiis in Aedibus Aldi, et Andreae Soceri, Mense Maio MDXXI. —— 224 *ff.*, quorum duo posteriores vacant, duoque his praecedentia subscriptionem et symbolum *Aldi* typogr. habent. Sic quoque *f.* 104 vacat. F. 121, 123, 125 et 127 errore typothetarum sunt numero 113, 115, 117 et 119 signata, ita ut dupliciter videantur haberi. *F.* 105 incipiunt singulari titulo: „Interpretatio antiqua, ac perutilis in Apollonij rhodij Argonautica“, Scholia graece et latine. Aldina anni 1513 editio non extat, ut illam *Panzer* in Annal. T. VIII. p. 414, no. 632 ad librum *Serie dell' edizioni Aldine etc.* p. 36 enumerat. Praeterea, quamquam *Fr. de Asola* in praefatione, se pluribus bonisque codd. mstis usum esse, confirmavit; attamen ex editionis principis collatione hoc valde dubitandum videtur. Ceterum bella rarissimaque editio. Bibl. sen. Lips.

1541, 8. *Ἀπολλωνιου του Ροδιου Ἀργοναυτικα μετα των παλαιων τε και πανυ ὠφελιμων σχολιων.* Parisiis, ad Insigne Neobarianum. *Partt. II in I vol.* —— 123 num. et 151 non num. *ff.* Nonnumquam scholia desunt. *Brunckio* iudice hinc inde ex cod. msto emendate exhibetur contextus graecus.

1546, 8. *ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ, ΜΕΤΑ ΤΩΝ Παλαιων τε, και πανυ ὠφελιμων σχολιων.* APOLLONII RHODII ARGONAVTIca, antiquis unà, et optimis cum commentarijs. FRANCOFORTI EX OFFICINA Petri Brubachij. Anno Domini M. D. XLVI. —— 248 *ff.* Tria priora habent: *Γενος Ἀπολλωνιου ῥοδιου του των ἀργοναυτικων ποιητου.* et: *Ἀλλος Ἀπολλωνιου βιος*, quos 3 *ff.* index sequuntur. *F.* 9 incipit contextus graecus, explicitque *f.* 115 *b*. *F.* 116 *a* singularis titulus: *ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΕ, ΚΑΙ ΠΑνυ ὠφελιμα εἰς τα, του Ἀπολλωνιου ῥοδιου Ἀργοναυτικα.* Interpretatio antiqua, ac perutilis in Apollonij Rhodij Argonautica. *F.* 117 sqq. scholia ipsa sequuntur. Praeterea quod hic primum addita registra, et quod vitia emendata sunt, ex editione Aldina expressa est. Bibl. acad. et sen. Lips.

1572, 8 min. *Ἀπολλωνιου του ῥοδιου ἀργοναυτικων βιβλια τεσσαρα μετα των παλαιων τε, και πανυ ὠφελιμων σχολιων.* ITEM, Apollonii Rhodii Argonauticorum, Carmine Heroico translati per Valentinvm Rotmarvm Salisbûrgensem, Libri IIII. — Adiectae svnt eivsdem avthoris annotatiunculae non aspernandae: earum rerum quae tum in ipso authore, tum in commentariis notatu dignae uisae sunt, inque certas classes seu locos communes distributae. Basileae, Cum Gratia et Privilegio Caes. Maiest. Ex officina Henric-Petrina. —— 4 non num. et tantummodo *sign.* notata *ff.* continent: *Γενος Ἀπολλωνιου etc.*, et: *Ἀλλος Ἀπολλωνιου βιος;* tum 12 *ff.*: Index locupletiss. avthorvm, regionvm, locorum notabilium, uariorumq. uocabulorum, qui, in Scholijs seu Commentarijs, super Apollonij Rhodij Argonautica conscriptis, citantur et explicantur. A p. 1—236 contextus graecus, tum 2 *ff.* vacant, quae singulari numerorum tenore a p. 1 — 309 *Σχολια* sequuntur, et 1 *f.*: „Basileae, ex officina Henricpetrina anno recuperatae nostrae Salutis CIↃIↃLXXII, Mense Martio. Versio latina singulari titulo, nonnumquam quoque separatim, habetur: Apollonii Rhodii Argonauticorum, carmine heroico translati, per Valentinum Rotmarum Salisburgensem, Libri IIII. Cum eiusdem Authoris annotationibus, et in certas classes ac locos communes distributis. Basileae. Cum gratia et privil. Caes. Maiest. Ex officina Henric-Petrina.“ Versioni est dedicatio *Rotmari*, subscripta „*Ingolstadii*, 1570.“, praefixa. 309 pp. versio, et annotationes 127 pp. impleat. Ad editionem a. 1521 impressa. *V.* 1546.

1574, 4 mai. *ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ῬΟδιου Ἀργοναυτικων βιβλια δ.* — APOLLONII RHODII Argonauticωn lib. IIII. — Scholia vetusta in eosdem libros, quae palmam inter alia omnia in alios poetas scripta, obtinere existimatur. — *Cum annotationibus Henrici Stephani: ex quibus, quantam in hanc editionem contulerit diligentiam, cognosci poterit.* Anno M. D. LXXIIII, Excudebat Henricus Stephanus. —— 4 *ff.* titulum, et epistolam superscriptam: „Henricus Stephanvs Gerardo Falkenbvrgio Svo. S. D. complectuntur. A p. 1—232 textus cum scholiis ad editionem a. 1496, iuxta adhibita illa a. 1521, sequitur; p. 233—240: In Appollonii Argonautica annot. Henr. Stephani. Editio est nitida et laudata. Qui Apollonium ab H. Stephano iam a. 1566 inter *Poetas principes* putarunt editum esse, in errorem inciderunt, quod ex *Stephani* ipsius verbis in praefat. ib. p. 488: „*Apollonium Rhodium, Quintum Smyrnaeum, Oppianum, certo consilio omisi*“, corrigi potest. Bibl. acad. et sen. Lips.

1606, f. —— In *Iac. Lectii* Corpore

poëtarum Graecorum, gr. c. vers. Hartungi. Guv.

1641, 8. Apollonii Rhodii Argonauticorum libri IV ab Jeremia Hoelzlino in Latinum conversi; commentario et notis illustrati, emaculati; Scholiis ad carmina numerato additis concinnati. Commentarius in verborum et rerum Indicem contractus. LB., ex officin. Elzeviriana. CIƆIƆCXLI. *Voll. II.* —— Haec nitida editio plerumque illis „*cum notis variorum*“ adnumeratur, et in Anglia Francogalliaque valde quaesita est, quamquam editoris tantum futiles, et in fine *Holstenii* annotationes continet; itaque illam merito *Ruhnken* in Epist. crit. I. p. 31 sq. valde reprehendit, cui *Brunckius* quoque adsentitur. „E superioribus sex editionibus, nullo inspecto codice, suam concinnavit, omnium pessimam. Tenebricosam versionem adjecit, quam nemo intelligere possit, nisi sensum e Graecis hauriat, putidoque commentario poetam oneravit, hominum futilissimus“; quod verum iudicium de eo tulit Vir ingenio et doctrina praestantissimus *David Ruhnkenius*.

1777, 4 mai. Apollonii Rhodii Argonauticorum libri quatuor. Edidit nova fere interpretatione illustravit, priorum editorum notas praecipuas selegit, Sanctamandi nunquam prius editis nonnullas suas adiecit, nec non indices tres addidit Joannes Shaw. Ox., e typogr. Clarendon. MDCCLXXVII. *Voll. II.* —— Vol. I. continentur contextus graecus versioque latina; vol. II. notas et indices. In Indicibus colliguntur: I) Memorabilia e notis interpretum; II) Auctores in scholiis laudati; III) Verba; qui omnium maxime aestimandus est. Scholia, ut textus, ex priore editione desumpti leguntur. Quae commemorantur *Sanctamandi* notae ineditae, tantum primum et dimidiam partem secundi libri complectuntur, neque multae, neque magni momenti sunt. Ex *Hoelzelii* notis praecipue multae selectae exhibentur, prorsus autem *Darnaudii*, *Piersonii*, *Ruhnkenii* et *Toupii* observationes praetermissae sunt. *V.* 1779. 20 *Th.*

1779 (nec 1778), 8 mai. Apollonii Rhodii Argonauticorum libri quatuor. Priorum editorum et interpretum notis selectis accedunt Ruhnkenii, Piersoni, Georgi d'Arnaud, necnon Joannis Toupii Animadversiones. Edidit, nova fere interpretatione suisque nonnullis annotationibus illustravit, indices tres addidit, Joannes Shaw. Editio II a. Ox., e typogr. Clarendon. MDCCLXXIX. *Partt. II* in *I Vol.* —— 7 *ff.* praefixa, quae duo posteriores continent: Γενος Ἀπολλωνιου ῥοδιου του των Ἀργοναυτικων ποιητου. et: Ἀλλος Ἀπολλωνιου βιος; tum Apollonii vitam a Lilio Gregorio Gyraldo conscriptam, desumptam ex eiusdem De Poetarum historia Dialogo III. 514 pp. textus, versio latina, scholia, notaeque priorum editorum implent. Eorum quae non num. 97 *ff.* sequuntur, priora 4 *ff.*: *Dav. Ruhnkenii*, Notas; 11 *ff.*: *J. Piersoni Emendationes*; 1 *f.*: *d'Arnaud Animadversiones*, et 1 *f.*: *J. Toupii Animadversiones* continent. Agmen claudunt copiosissimus Index verborum; Index auctorum qui citantur in scholiis; Index auctorum qui citantur in notis. Conf. (*Wyttenbachii*) Bibl. crit. Vol. I. P. III. p. 113 sqq. 12 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 1 *sh.*

1780, 8 et 4. Apollonii Rhodii Argonautica e scriptis octo veteribus libris quorum plerique nondum collati fuerant nunc primum emendate edidit Rich. Fr. Phil. Brunck. Arg., Bauer et Treuttel. MDCCLXXX. —— Nova ad commemoratos codd. mstos, et coniecturas ex ingenio *Brunckii* constituta recensio, quam *Ruhnken.* in Epist. crit. II., adiecta eiusdem editioni Homeri Hymni in Cererem (1782, 8), p. 189 — 228 crisi subiecit. Tantummodo contextus graecus, variae lectiones nonnullaeque notae criticae, sine saepe laudatis Scholiis dantur. Conf. (*Wyttenbachii*) Bibl. crit. Vol. II. P. II. p. 32 sqq. 3 *Th.* 6 *Gr.*, 4 *Th.* 16 *Gr.* in-4. *V.* 1810.

1791 — 1794, 4 mai. L'Argonautica di Apollonio Rodio, tradotta ed illustrata (*da L. Flangini*). Roma, Monaldini. *Voll. II.* —— XXXIX, 434 et 530 pp. 40 *fr.* Volumini I. est adiecta tabula itineris Argonautarum geographica, exhibita ex *Collectione mapparum geogr. antiqua.* Patavii 1696; praeterea vero tabulae monetarum, rerum arte factarum *etc.* Contextus graecus est *Brunckii*, cum 4 codd. mstis Vatic. collatus, quorum autem variae lectiones non ad textum emendandum adhibitae, sed propositae tantummodo sunt. Versio italica est metro iambico, sed dissimili versuum exitu, accurateque ad verbum contextus expressa. Breviores notae textui subiectae, extensiores autem, tum exegeticae tum criticae ad calcem subiunctae exhibentur, quae omnes maxime sunt aestimandae. Conf. Bibliothek d. alt. Lit. u. K. fasc. X. p. 103 — 110; ephem. litt. univ. 1793, II. p. 301 — 304, 1796, *JRL.* 721; 721; *Gtt.* 1793, II. p. 892 sqq.; 1795, I. p. 373 sq.; *L.* 1794, IV. p. 787 — 791;

Neue Bibl. der sch. Wiss., T. V. P. I. p. 140 sq.; Ef. l. di R. 1791, p. 273 sq., p. 281—282; 1794, p. 57—60; Giornale di Let. T. LXXXV. p. 3—42, T. XLVII. p. 203—227; Giornale di Let. it. V. p. 316—323, III. p. 318, V. p. 316—323.

1797, 8 mai. Apollonii Rhodii Argonauticorum libri quatuor. — Graece cvm versione lat. scholiis graecis commentario indicibus edidit Ch. Du. Beckius. Vol. I. Lps., Schwickert. CIƆIƆCCXCVII. —— XXVII, A p. 1—420 contextus graecos, versioque latina, cum notis criticis, p. 421—563: index verburum exhibetur. Saepe priore lectione restitota, est *Brunckii* recensio reddita. Primum hic cod. mstus Vratislav. est collatus. Volumen II. quod Scholia graeca commentariumque editoris continere debebat, lucem publicam non vidit. 2 *Th.* Conf. ephem. litt. Gth. 1797, II. p. 622—624; Neue allg. d. Bibl. XXXIII. p. 523 sqq.; Gott. ephem. 1798, I. p. 207 sq.

1806, 8. *Ἀπολλωνιου του ῥοδιου αργοναυτικων βιβλια Δ.* Apollonii Rhodii argonauticorum libros quatuor ex optimorum exemplarium guelpherbytanique codicis fide in usum Scholarum et Academiarum recensuit L. Hörstel. Accedit codicis guelpherbytani cum Brunckiana editione accurata collatio. Brunsvigae, Reichard. MDCCCVI. —— XII, a p. 1—171 textus graecus, paucis et perperam mutatis („quod censor in ephem. litt. Jenens. 1814, oo. 212 multis locis confirmavit), qoae in commemorata collatione † suut notats, ex *Brunckii* recensinne est. P. 172—196: Variae lectinnes guelpherbylani eum Bronekii editione (accurate) collati eodicis, quarum causa solum laudauda est editio. 18 *Gr.*

1810—1813, 8 mai. Apollonii Rhodii Argonautica, Ex recensione et cum notis Rich. Fr. Phil. Brunckii, Editio nova auctior et correctior. Accedunt Scholia graeca ex codice biblioth. imperial. Paris. nunc primum evulgata (*Cura Gf. H. Schaeferi*). Lps., Grh. Fleischer. *Voll. II.* —— *Vol. I.* XXIII, p. 1—186 textus graecus, p. 187—410: In Apollonii Rhodii Argonaotica Variae lectiones, Notae et Emendationes; *Vol. II.* XLIVpp. *Schaeferi* praefatio, in qoa fuse de adhibitis sobsidiis agitur; a p. 1—636: Scholia vetera in Apollonivm Rhodivm ex cod. reg. Paris. MDCCXXVII, textui subinnctis notis criticis, p. 637—709: Indices In Scholia notasque Rich. Fr. Phil. Brvnckii ad puetam et Gf. H. Schaeferi ad Scholiastas. Conf. censuram in ephem. litt. Jenens. 1814, no. 213 et 214. 6 *Th.*, ch. scr. 7 *Th.* 12 *Gr.*

(1814,) 12. Apollonii Rh. Argonautica. Ad optt. libror. fidem accurate edita. (*Cura Gf. H. Schaeferi.*) Lps., Tauchnitz. —— Tum tempore. 12 *Gr. V.* 1819.

1817, 12 mai. Apollonii Rhodii Argonautica. (*Cura Gf. H. Schaeferi.*) Lps., Weigel. —— 4 *Gr.*

1819, 12. Apollonii Rh. Argonautica. Ad optt. libror. fidem accurate edita. *Edit. ster.* Lps., Tauchnitz. —— 9 *Gr.* nune 4 *Gr.*, ch. scr. 12 *Gr.*

1828, 8 mai. Apollonii Rhodii Argonautica. Ad fidem librorum Mss. et editionum antiq. recensuit, integram lectionis varietatem et annotationes adjecit, scholia aucta et emendata indicesque locupletissimos adildit A. Wellauer. Lps., Teubner. *Voll. II.* —— XIV, 671 pp. 3 *Th.*, ch. angl. 4 *Th.* 12 *Gr.* Conf. censuram in *ALZ.* 1828, no. 307, 308 et 309.

Bb) *Delectus.*

1798, 8. Apollonii Rhodii Catalogvs Argonavtarvm (*Lib. I. v.* 1—235), Commentario perpetvo illustravit F. Kravse. Hl., excudebat I. Gf. Rvff, MDCCXCVIII. XXII, a p. 1—14 contextus graecus illorum versoom, p. 15—90 eoomentarius exhibetur. Conf. Neue allg. d. Bibl. Vol. LIII. I. 4. p. 229 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1550, 8. Apollonii libri quatuor prosa primum donati a Johanne Hartungo. Basileae, apud Joh. Oporinum, 1550.

B. germanicarum.

Aa) *integrum opus.*

1779, 8. Die Argonauten des Apollonius. (*Uebers. v. J. Jac. Bodmer.*) Zürich, Orell. —— 12 *Gr.* Hexametris fida sed admodum dure compusita versio, attamen usque ad hone diem unica extat.

Bb) *Delectus.*

1787, 8. Die Rede des Aetes an Jason u. seine Begleiter. (*Buch III, v.* 372—471) übers. v. Scheffler. —— *V.* in *Wiedeburgii* Humanist. Magaz. (Hlmat.) p. 270 sqq. Soluta oratione versa est.

C. gallicarum.

1796, 8. L'Expédition des Argonautes, ou la Conquête de la Toison d'Or. Poèm eu quatre chants. Par Apollonius de Rhodes. Traduit pour la première fui par J. J. A. Caussin. Paris, Moutardier. L'an V. —— LVI, 400 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* In Francogallia haec feliciter tractata versio magni aestimatur, attameu in ephem. litt. univ. 1798, I. p. 825—830 improbatur, laudatur contra in Neue Bibl. d. sch. Wiss., Vol. LX. I. p. 128. Rep. 1802.

1802, 8. L'expédition des Argonautes, ou la cunquete de la toison d'or, poëme en quatre chants, traduit du grec en français, par J. J. Caussin. IIe edition. Paris. —— 5 *fr.*

D. italicarum.

1791 sq., 4 mai. —— *V.* antea I. *ib.*

E. anglicarum.

Aa) *integrum opus.*

1780, 8. The Argonantics of Apollonius Rhodius, in four Books, by Francis Fawkes: The whole revised, corrected, and completed by his Coadjutor and Editor (*H. Meen*); who has annexed a Translation of *Coluthus's* Greek Poem on the Rape of Helen, or the Origin of the Trojan War; with Notes. Ld., Dodsley. —— 6 *sh.* Praeferenda, ut ipsi Angli iudicant, alteri a. 1780, propter expeditum et perfacile currentem tractum interpretationis. Conf. *MR.* 1782, febr., p. 109—113.

1780, 8. The Argonautic Expedition. Translated from the Greek of Apollonius Rhodius, into English verse, with critical, historical, and explanatory Remarks, and prefatory Essays, with a large Appendix. (*By Edw. Burnaby Greene.*) Ld., Payne. *Voll. II.* —— 7 *sh.* Turgido sermone conversa, et inferior priuri traoslationi.

1803, 12. The Argonautics of Apollonius Rhodius, translated into English Verse. With Notes critical, historical, and explanatory, and Dissertations. By William Preston. Ld., Payne and Matkinlay. *Voll. III.* —— 12 *sh.* In laudanda praestantia huius translationis omnes consentiunt. Conf. censuram in *Critical Review*, (1803) Vol. XXXVIII, p. 241—254; Vol. XXXIX, p. 45—52.

Bb) *Delectus.*

1750, 8. The Story of Talus, from the Fourth Book of Apollonius Rhodius, v. 1629, and The Love of Jason and Medea from the Third Book, v. 743, of Apollonius Rhodius; by W. Broome. —— In eiusdem Poems of several occasions. II edition, with large alterations and additions. (Ld.) p. 168—172, p. 234—248.

1771, 4. The Loves of Medea and Jason. A Poem, in Three Books. Translated from the Greek of Apollonius Rhodius's Argonautics; by J. Ekins. Ld., Payne. —— 3 *sh.* 6 *d.* Editio nova prodiit *ib.* 1773, 12. 2 *sh.* 6 *d.*

1789, 12. A part of the third book of Apollonius Rhodius's Argonautics; translated into English Verse by Jos. Sterling. —— In eiusd. Poems. Ld.

III. *Illustrantia Apollonium scripta.*

( ) Observationes in Apollonium Rhodium. —— *V.* in Miscell. Observatt. in Auctor. Vol. IV. T. II. p. 192—196.

( ) Obss. in Apollonium Rh. —— In Actis soc. philol. Lips., T. I. (Lps., 1811, 8) p. 322 sq., 330 sq.

Georgii *d'Arnaud* Lectionum liber ad Apollonium Rhodium. —— *V.* eiusd. Lectionum graecar. libros II, in quibus Graecor. scripta passim illustrantur et castigantur. (H. Com., ap. Pt. de Hondt. 1730, 8) p. 235—245.

O. Thdr. *Bloch*: Diss. de Carmine epico Apollonii Rhodii, quam pro summis in Philos. hon. capess. — defendet. Kph., Schulz. 1792, 8. —— 36 pp. 8 *Gr.*

I. F. *Facius*: Epistola critica in aliquot Orphei et Apollonii Rhod. Argonauticorum loca ad Tph. Ch. Harlesium. Erl., Breuning. 1772, 4. —— 2 *Gr.*

F. *Gerhard*: Lectiones Apollonianae. Lps., Grh. Fleischer. 1816, 8 mai. —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

Gf. E. *Groddeck*: Ueber die Argonautika des Apollonius Rhodius. —— In Bibliothek der alt. L. u. K., T. II. (Gtt., 1787, 8) p. 61 — 113. Ab omnibus fere defensa sententia hic in dubium vocatur.

— —: Index Praelectionum univ. lit. Vilnensis. Inest Disputatio de Argonauticorum Apollonii Rh. Fontibus. Vilnae, 1823, f. —— XIV pp. Additamenta et cor-

rigenda ad praecedentem disputationem hic proponuntur.

Fr. *de Hemsterhusii* Animadvv. in Apollonium Rh. —— In Anecdotis Hemsterhusianis. Ex schedis Mss. in bibl. LB. servatis, collegit, disposuit, et edid. Jac. Geel. (LB., 1825 sqq. 8) T. III. p. 287—322. Pag. 309 autem illa formula Homerica „εἰ δ' ἄγε" tractatur. Una cum *Nicanore* dicitur idem esse ac „εἶα δὴ ἄγε," nec quidquam esse omissum.

I. F. *Herel:* Notae criticae ad Apollonium Rhodium. —— *V.* in eiusd. Epistola crit. (Altb., 1767, 8 min.) p. 45 sqq.

John *Jortin:* Obss. in Apollonium Rhodium cum B. (*Jac. Ph. d'Orvillii*) castigationibus. —— In Miscellan. Obss. Vol. IV. T. II. p. 192—196.

— —: Critical Remarks on Apollonius Rhodius. —— *V.* eiusdem *Jortini* librum Tracts philological, critical and miscellaneous. (Ld., White. 1790, 8) Vol. II. p. 50 — 53. Epitome ex illius Miscellaneous Observations upon Authors ancient and modern, Vol. II. p. 278 sq. (Printed for Th. Wotton. 1732, 8.)

El. *Kjersen:* De Apollonio Rhodio Epico P. I. defendet J. Grape. Ups., 1801, 8. —— 13 pp.

K. *Levezow:* Ueber die Stelle der Argonautika des Apollonius III. 111 sqq. ed. Brunck. —— In *Böttigeri* Amalthea, Vol. I. p. 183 sqq. In hac archaeologiam tractante disquisitione praeter Apollonii locum, Moschi quoque loci, et Idyll. I. 11 et 12, Theocriti Idyll. XIX. aliique tractantur.

A. *Matthiae:* Obss. critt. in Tragicos, Homerum, Apollonium, Pindarum, *etc.* Gtt., Vandenhöck. 1789, 8. —— 44 pp. 6 *Gr.* Apollonius a p. 26—31 tractatur.

Pierson: Emendationes in Apollonium Rhodium secundum codicem Guelferbytanum. —— In eiusdem *Verisimil.* p. 198 sqq.

Ric. *Porsoni* Notae ineditae in Apollonium Rhodium, edit. Brunck. —— *V.* in Diario classico, no. XXXVI. p. 370—373. V. has notas iterum editas in *Seebodii* Kritische Bibliothek. 1819. Vol. I. et II. p. 897 sqq.

— —: Emendationes in Apollonium Rhod., Aristonem, Asclepiadem, Babrium, Callimachum, Choerilum, Crinagorem, Gregorium Nazianz., Hymnum Homericum in Cererem, Meleagrum, Mimnermum, Nonnum, Paulum Silentiarium, Philodemum, Pindarum, Simonidem, Theognidem, Tryphiodorum. —— In eiusdem Adversariis (Lps., Weigel. 1814, 8 mai.) p. 306—314.

Dv. *Ruhnken:* Epistola II. critica in Callimachum et Apollonium Rhodium. LB., 1751, 8. —— Auctior et emendatior rep. est in eiusdem editione Homeri hymni in Cererem. (LB., 1782 et *ib.* 1808, 8., Lps., Hartmann. 1827. 8 mai.) Extat quoque ille tractatus de Apollonio in eius *Opusculis* varii argumenti. Edit. altera. (LB., 1823, 8) p. 599 sqq.

G. A. C. *Scheffler:* Von den griech. Heldendichtern ausser dem Homer. —— *V.* in Humanistisch. Magazin. (Hlmst., 1787) p. 264—280.

Val. *Slothower:* Animadvv. criticae in veteres auctores classicos. — In Athenaeum, Aelianum, Quinctilianum, Callimachum, Propertium, Orpheum, Apollonium Rhodium. —— In Actis litterariis Soc. Rheno - Trajectinae, T. III. p. 111 — 192.

E. Fr. H. *Spitzner:* Obss. criticae in Apollonii Rhodii Argonautica. Vlb., litteris Graessleri. 1810, 8. —— 23 pp.

A. C. *Struve:* Gelegentliche krit. Bemerkk. (*ad Apoll. Rh. Arg. I.* 82.) —— *V.* in *Seebodii* Kritische Bibl. 1821, fasc. III. p. 259 sq.

Iac. *Tollius:* Comparatio Apollonii et Ovidii (Metam. VII.) —— In *Iani Berkelii* Dissertationibus selectis criticis de poetis graecis et latinis (LB., 1707, 8) p. 387 sqq.

A. *Weichert:* Ueber das Leben u. Gedicht des Apollonius von Rhodus. Eine hist.-krit. Abhandl. Meiss., Goedsche. 1821, 8. —— VIII, 437 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* Divisa est haec scriptio in tres sectiones. In I. de vita poetae, praecipue quod illius res ad Callimachum spectantes attinet, ad fontes adhibitos agitur. In II. de illius scriptis, inprimis autem de Argonauticis in extenso ingeniose tractatur; in III. vero de interpretibus, censoribus, editoribusque illius poematis uberius agitur.

Stph. *Weston:* Coniecturae animadversionesque ad Apollonium. —— In eiusd. *Hermesianacte:* sive Coniecturis in Athenaeum atque aliquot Poetarum Graecorum Luca. (Ld., 1784, 8) p. 72—76.

F. A. *Wolf:* Observationes in Apollonium Rh. *Progr.* —— *V.* in Commentariis Soc. philol. Lips. Vol. II. P. II. p. 219 sqq., et rep. in *Wolfii* Vermischte Schriften u. Aufsätze. (Hl., Renger. 1802, 8) p. 195 sqq.

APOLLONIUS Sophista.

Fabr. B. Gr. edit. *Harlesii*, T. I. p. 505.

1773, 4 *et* f. Apollonii Sophistae lexicon graecum Iliadis et Odysseae. Primus e cod. Sangermannensi in lucem vindicavit, innumeris repurgavit mendis, allegata Homeri et aliorum poetarum loca distinxit, indicavit, notis atque animadversionibus perpetuis illustravit, et versionem latinam adiecit I. Bpt. Csp. d'-Ausse de Villoison, cum prolegomenis, et novem tabulis aeneis. Accedunt praeter multa hucusque inedita, Philemonis Grammatici fragmenta, tertii Iliados libri prosaica metaphrasis graeca, e duobus codicibus regiis ab eodem nunc primum eruta, cum notulis et variantibus lectionibus, *etc.* Paris., Molini. *Voll. II.* —— Illae 9 tabulae varias scripturas e codd. mstis depromptas habeat. 12 — 18 *fr. In -fol.* extant in ch. m. quoque exx. *Philemonis* inedita iam a. 1538 *Bs.* fol. in *Phavorini* lexico sunt edita. Apollonii lexici in Homerum iam *Montfaucon* in Bibl. Coisliniana fragmentum ediderat. Nonaullas emendationes, ad *Villoisoni* editionem spectantes, proposuit *Bast* in sua epistola critica lat. p. 132, 222, 262, et in Appendice, p. 22 et 57.

1788, 8. *Ἀπολλωνίου λέξικον.* Apollonii Sophistae Lexicon graecum Iliadis et Odysseae. Ex Editione Paris. repetiit, recensuit et illustravit Hr. Tollius. LB., Luchtmanns. —— 4 *ff.* 16 *st.* Feliciter multa menda prioris editionis (cuius annotationes auxit suis editor magni aestimandis), Tollius emacolarit, atque indices adiecit. Quod autem dolendum est, *Villoisoni* versionem atque prolegomena umisit. Conf. Bibliothek d. alt. L. u. K. fasc. VI. p. 109 — 123.

APOLLONIUS Tyanensis.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 59 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 561 sqq.

I. *Editiones textus.*

1499, 4. Epistolae Apollonii Tyanensis. *Graece.* —— In *Aldi* Collectione Epistolarum graecarum. P. I. Venetiis apud Aldum. Rep. 1606.

1540, 8. Apollonii Tyanei Epistolae (VI) gr. et lat. —— In *Ἐκλογῃ etc.* Delectis quibosdam graecis epistolis. (In Acad. Tobingensi elaboratis.)

1601, 8. Epistolae Apollonii Tyanei. Graece et latine per Eilh. Lubinum. —— Cum *Anacharsidis* aliorumqoe epistolis. Ex off. Commelia.

1606, f. — gr. et lat. —— In *Iac. Cniacii* Collectione Epistolarum graecar. Ex Aldina editione repetitae sunt.

1709, f. — gr. et lat. editae a Gf. Oleario. —— Cum *Philostrato.* (Lps., Fisch.) p. 375 — 410.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1554, 12. Apollonii aliquot epistolae, Petro Nannio interprete. —— *V.* Epistolarum Laconicarum, atque selectarum farragines duas. (Basileae, per I. Oporinum) p. 404 sqq.

B. germanicarum.

1620, 8. Dess Apollinis von Tyana Sendbrieffe. —— In libro: Griechische Sprachübung. (Cöthen, 1620) p. 183 — 226.

III. *Illustrantia Apollonium scripta.*

( ) Gewissheit der Beweise des Apollonismus von Aemilius Lucinius Cutta, Oberpriester bey d. Tempel des Jupiters zu Rom, a. d. Latein. übers. v. d. Vf. des Hierocles. Frkf. u. Lpz. 1787, 8. —— Contra hanc omnino contemnendam tractationem scripsit *Lüderwald.* Philostratum de vita Apollonii *v. Philostratus.*

Jac. *Brucker:* De Apollonii Tyan., Philosopho. —— *V.* eiusd. Historiam Philos. crit. T. II. p. 98 — 158, et in Append. p. 352 sqq.

J. Ch. *Herzog:* Philosophia practica Apollonii Tyanaei in Sciagraphia. Lps., 1709, 4.

Sgm. Ch. *Klose:* Dissertationes tres de Apollonio Tyanensi. Vtb., 1723 et 1724, 4.

I. Blth. *Lüderwald:* Anti-Hierocles oder Jesus Christus u. Apollonius von Tyana in ihrer grossen Ungleichheit. Hl., 1793, 8. —— Contra supra commemoratam scriptionem. Conf. Allgem. d. Bibl., Vol. VIII. P. I. fasc. 1 — 4; *JLZ.* 1794, p. 53 sqq.

I. Lr. *Moshemii* Commentatio de Telesticis imaginibus, quae Apollonio Tyaneo tribuuntur. —— In Bibl. hist.-philol.-theol. Bremensi. Class. III. fasc. I. p. 1 sqq.

— —: Epistola crit. ad. Christfr.

Waechllerum, pro Dissertatione sua de Telesticis Apollonii Tyanaei imaginibus. —— *V.* in Bibl. Bremens. Class. V. fasc. II. p. 216 sqq.

— —: Diss. de Existimatione Apollonii Tyanaei, cum Spicilegio breui de Scriptis Einsdem. —— *V.* in *Moshemii* Obseruationibus sacris. (Amst., 1721, 8.) Lib. I. cap. VI. p. 260, et cap. VII. p. 383. *V.* quoque eiusdem Commentationes et Orationes rarii argumenti. (Hmb., 1751, 8.) p. 347 sq.

Gf. *Olearii* Diss. de Apollonio Tyanensi et Philostrati Historia eiusdem. —— Praefixa est Philostratorum Operibus, ab *Oleario* editis. Lps., 1709, f.

— —: Diss. de Epistolis Apollonii Tyanensis. —— *V.* ib. p. 377.

Christfr. *Waechtleri* Epistola super praecedente Mosheinii Dissertatione. —— *V.* in Actis Eruditor. Lips., An. 1721, m. Apr. p. 177.

— —: Responsio ad J. L. Moshemii Epistolam. —— *V.* ib. an. 1723, p. 292 sqq.

I. Cph. *Wolf:* Emendationes in epistolas Apollonii Tyan. —— In Thesauro epistolico Lacroz. T. II. p. 10 sqq.; cf. T. III. p. 247. *V.* quoque T. II. p. 269 sqq.

(*Zimmermann:*) De Miraculis quae Pythagorae, Apollonio Thyanensi, Francisco Assisio, Dominico et Ignatio Lojolae tribuuntur, auctore Phileleuthero Helvetio. Duaci, 1734, 8.

APOLLONIUS Tyrius.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 539 sq.; *ed. n.* T. V. p. 563.

Editiones versionum.

A. latinarum.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 8. Incipit hystoria Apollonii regis. *Ad calcem:* Et sic est finis. —— Apollonii opus ex longo tempore e graeco in latinum sermonem esse translatum putatur, quocirca hic quoque versiones huius tnutum latine extantis operis enumerantur. Conf. *Chardon de la Rochette* in Melanges de Critique et de Philol., T. III. p. 286 sqq.

β) Cum a. et l. notitia.

1563, 4. Apollonii Tyrii historia. Vt.

1595, 4. Narratio eorum quae contigerunt Apollonio Tyrio. Ex membranis vetustis. (*Edid. M. Velser.*) AV., ad insigne pinus. —— 24 non num. *ff.* Et in ch. m. Rep. 1682.

1682, f. —— In *Velseri* Opp. (Nrb.) p. 681—704.

B. germanicarum

1471, f. Die hystory des Königes Apollonij von latin zu teutsch gemachet, hat gedruckt Gintherus Zainer von Reutlingen czu Augsburg. Anno M.CCCC.lxxj. —— Haec in fine. Char. goth. 31 *ff.* 35 lin. *s. sign.*, *cust.* et foliorum num.

1476, 4. Dass ist ein vorred in die hystori des königes Appoloni, dz man wisse wenn er geregnieret hab, jn welcher vorrede das leben des grossen Allexanders gar schier mit wenig worten begriffen ist. *Haec f. 1 a. In fine:* Die hystori des küniges Appoloni hat getruckt Johannes Bemler zu Augspurg Anno jm lxxvj. jar. —— 79 *ff.* 19 lin. *Sine sign., cust.*, et num. fol. et c. figuris ligu.

1479, f. min. — Gedruckt vonn Anthonio Sorgen zu Augspurg Anno in dem Lxxix iar. —— 71 *ff.* Cum figg. ligno incisis.

1480, 4. — *Ib.*

1495, 4. — Ulm.

1499, 4. — Gedruckt zu Ulm durch Hans Zainer.

C. gallicarum.

α) Sine a. notitia.

—, 4. Apolonius Prince de Thir en Affricque et Roy d'Antioch, redige en escript par Gilles Corroset. Paris Jehan Boutons. —— Char. goth. cum figg. ligno incisis. Huius editionis notitiam mihi suppeditarit A Catalogue of the library of G. Hibbert. (Lund., 1829, 8 mai.) p. 20, no. 383.

β) Cum a. notitia.

1530, 8. La plaisante & agreable histoire d'Apollonius prince du Tyr *etc.* trad. par Gu. Corrozet. Paris. —— Rara versio.

1710, 8. Les Aventures d'Apollonius de Tyr, traduites par *M.* le Br. Rotterdam. —— Rep. 1712.

1712, 12. Les Aventures d'Apollonius de Tyr (*par le Brun*). Paris. —— Hanc repetitionem prioris editionis commemorat *Barbier* in Dictionnaire des ou-

vrages anonymes et pseudonymes, T. I. s. v.: *Aventures*.

D. italicarum.

α) Sine l. et a. notitia.

—, 8. Apolonio de Tiro Historiato et nuovamente ristampato. *In fine:* In Venetia per Mattio Pagano, in Frezzaria all' insegna della Fede. —— Simillima editioni a. 1679.

β) Cum l. et a. notitia.

1486, 4. Istoria di Apollonio di Tiro in ottava rima. Venezia.

(1489,) 4. La Storia di Apollonio di Tiro Bradimonte Sorella di Rinaldo. —— Prodiit s. a.

1492, 4. Historia de Apollonio di Tiro riformata per Paulo de' Taegia in l'anno 1492 nel mese di Settembre a contemplazione della Magnifica Madonna S. da Ferrara: e poi per piacer del popolo stampata per Magistro Cassano de' Mantegatii da la Cabianica de' Visconti. In Milano adi 4. Ottobre 1492. —— Char. rom.

1520, 4. Apollonio de Tiro novamente stampato con le figure. *In fine:* Stampato in Venetia per Bernardino de Lesona Vercellese nel Anno del Signore. M. D. XX. Adi X. Ottubrio.

1560, 8. Apollonio di Tiro Historiato et nuovamente ristampatu. Milano per Valerio et Hyerouimu fratelli da Meda in la Contrada di Speronar per mezzo al Campanillo di Santo Satiro. *In fine* sequuntur hi versus: E fu scolpito, che correva gli anni. ‖ De lo Signore nostro padre eterno, ‖ Da poi che Christo a ristorare i danni ‖ Venne nel mondo cume ben discerno, ‖ Del mille cinquecento senza inganni ‖ E sessanta, che fu al tempo moderno: ‖ Fu ristampato, come ancur vedete: ‖ E sel vi piace, a buttega verrete.

1610, 12. Apollonio di Tiro nel quale si tratta di diverse bellissime istorie, poemetto. Piacenza.

1629, 8. Apollonio di Tiro historiato novamente ristampato et Ricorretto, et con imbellissime figure adornato. Vt. per Pietro Usso 1629.

1679, 12. Apollonio di Tiro Historiato, nuvamente ristampato et Ricorretto. In Trevigi, M. DC. LXXIX. Con licenza de' Superiori.

E. anglicarum.

1510, 4. The mooste pytefull history of the noble Appolyn, Kyng of Thyre. London, by Wynkyn de Worde. —— Char. goth. Rarissime summoque pretio occurrit.

F. hollandicarum.

1493, 4. Die schoene en die suverlicke historie van Apollinus (?) van Thyro. Gheprent te Delf in Hollant. —— Cum figg. lign.

G. graecarum.

1603, 4. — graecis versibus politicis express. per Gabrielum Coutianum.

APOLLOPHANES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 746; *ed. n.* T. II. p. 422.

A. *Meinecke*: De Apollophane, antiquae poeta comoediae, eiusque comoediis. —— In eiusdem Quaestionum Scenicarum Spec. II. (Brt., 1827. 4 mai.) p. 73.

Michael APOSTOLIUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 285; *ed. n.* T. V. p. 110 sq.

I. *Editiones textus.*

1538, 8. *Ἀποστολίου τοῦ Βυζαντίου παροιμίαι.* Apostolii Bisantii paruemiae. *Graece.* Bs., Hervagius. —— Editio princeps, sed tacunosa. 1 *Th.*

1619, 4. *Μιχαήλου Ἀποστολίου παροιμίαι.* Michaelis Apostolii paroemiae: nunc demum, post epitomen Basiliensem, integrae cum Petri Pantini versione, eiusque et doctorum notis in lucem editae. LB., ex off. Elzeuiriana. —— 8 *ff.* praefixa, 387 pp., et 8 *ff.* indicem continentia. Raro occurrit. 3 *Th.* *V.* 1653.

1653, 4. *ΜΙΧΑΗΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ παροιμίαι.* Centuriae XXI. Proverbiorum. Ex optimis Auctoribus Graecis collectae a Michaele Apostolio, Byzantino. Cum V. D. Petri Pantini Tiletani, versione et notis ipsius ac aliorum doctorum, quibus adagia illustrantur et suis auctoribus assignantur. Cum indicibus locupletibus. Item Patriarchae Georgii Cyprii Prouerbia. LB., apud I. et Danielem Elsevir MDCLIII. —— Solus tituli trons prioris plagulaque prima muta-

tae sunt. Nonnullu qnoqne exx. extunt sob u. 1634, *ib.* *Daniel Heinsius* hanc editiunem studio soo curavit. Michaelis Apostolii ineditam *'Ιωνια* commemorat *Villoisonus* in Anecdutis, T. II. p. 4, quum *Pantinus* nihil aliud nisi illas paroemiss falsu putat continere. *Reinesius* uonnulla Apostolii emendat illustratque lib. I. Var. lectt. cap. 24. 2 *Th.* 4 *Gr.*

II. *Illustrantia Apostolium scripta.*

Ch. F. *Boerner*: De Michaele Apostolio. —— *V.* eiusdem De ductis hominibus graecis litterarum graecurum in Itulia instauratoribus librum. (Lps., 1701, 8 mai.) p. 152 sqq. Conf. eiusdem Dissertutionem de ultera Migrutione litterur. Gruec. e Grueciu in Itultiam. Lips. 1704, 4.

APPIANUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 390 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 244 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *integriores.*

1551, f. *'ΑΠΠΙΑΝΟΥ 'ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ 'ΡΩΜΑΙΚΩΝ Κελτικη Λιβυκη ἢ Καρχηδονικη Ἰλλυρικη Συριακη Παρθικη Μιθριδατειος 'Εμφυλιων ε.* APPIANI ALEXANDRINI ROMANARVM HISTORIARVM Celtica Libyca, vel Carthaginensis Illyrica Syriara Parthica Mithridatica Ciuilis, quinque libris distincta. EX BIBLIOTHECA REGIA. *Βασιλει τ'ἀγαθῳ Κρατερῳ τ'αἰχμητῃ.* LUTETIAE Typis Regiis, Cura ac diligentia Caroli Stephani M.D.LI. Cum priuilegio Regis. —— 393 pp. et 1 *f.* In calce huius editionis principis nitidaeqne sunt: „Locorvm, qvi aliter, quum impressi sunt, in uliis codicibus leguntor, aut legendi videntur annutationes.“ adiectae. Sine illa, qua par est, diligentia ex duobus mendosissimis lacunusisque codd. mstis, qui recentiuri quoque tempore nati iure habeutur, est udornutu. Bibl. acud. Lips.

1592, f. Appiani Alex. Romanarum historiarum, Punica sive Carthaginensis, Parthica, Iberica, Syriaca, Mithridatica, Annibalica, Celticae et Illyricae Fragmenta quaedam. Item de bellis civilibus libri V. H. Stephani annotationes in quasdam Appiani historias, et in conciones per totum opus sparsas. Excudebat H. Stephanus. —— 6 *ff.* praefixu, X, 767, 72 pp. et 17 *ff.* Priore editione auctior multisque locis emendatior est, udiectis Ibericis et Annibalicis; attamen iterum ulia nonnullu, partim praeter rationem, partim plane infeliciter, ne indicatis quidem iis lectionibus quas locis suis moverat, mutavit. Tum vero praeter plerque corrupta loca, quae intacta reliquit, operarum errata, quorum multu ex Paris. editione in suum propagavit, magna cumulo auxit.

1670, 8. Appiani Alexandrini Romanarum historiarum pars prior, continens, earum Punicam, Parthicam, Ibericam, Syriacam, Mithridaticam, Annibalicam. Alexander Tollius, utrumque textum multis in locis emendavit, correxit et H. Stephani, ac doctorum quorundam virorum selectas annotationes adiecit. Amst., ex off. J. Jansson a Waesberge, et J. a Someren. *Voll. II.* —— 4 *ff.* titulum et dedicationem, 6 *ff.* Appiani praefationem graece et latine complectentia. A p. 1 usque ad p. 1229 textus et versio latina, 47 *ff.*: Index in Appianum. Ex antecedente *Stephani* editione ad verbum expressa, *Stephani* notis suis locis insertis, illius mendu autem novis sunt aucta. Pertinet ad pluris uestimatas cum notis variorum editiones.

1785, 8. *'Αππιανου 'Αλεξανδρεως ῥωμαικων ἱστοριων τα σωζομενα.* Appiani Alexandrini Romanarum historiarum, quae supersunt, novo studio conquisivit, digessit, ad fidem codd. Mss. recensuit, supplevit, emaculavit, Varietatem lectionis adiecit, latinam versionem emendavit, adnotationibus Variorum suisque illustravit, commodis indicibus instruxit J. Schweighaeuser. Lps., Weidmann. *Voll. III.* in *Partt. VI.* —— 11 *Th.* *Volumine I.* continentur: Historiae Romanorum externae; *Vol. II.* Historia bellorum civilium; *Vol. III.* praeter Historiam Romanorum parthicam, Appiano temere tributam, notae utque indices rerum et graecitatis. *Schweighaeuser* nondum collatos codices octos (August., Paris., Vatic., Florent. et Venet.) adhibuit, e quibus non solum contextum graecum meliorem constituit, sed multa menda etiam emaculavit, multasque priorum editionum lacunas supplevit; imprimis e codice Bavarico primum lib. VIII. cap. 56—59 erutum edere potuit. In Illyricis praecipue cod. msto Veneto usus est. Praeterea ob latinam versionem udiectam haec editio magni habetur. De omnibus adhibitis subsidiis *Schweighaeuser* in praefatione multam exposuit. Variae lectiones autem *Valesii* ex sic dictis Pei-

reacianis, qoas editor praetervisit, habentur iu *Fabricii* B. Gr. Ed. Harlesii T. V. p. 253. Conf. censuram in (*Wyttenbachii*) Bibl. crit., T. III. P. I. p. 85—106.

1796—1797, 8. Appiani Alexandrini Romanarum historiarum quae supersunt: graece edidit, notis variorum selectis et suis illustravit, ac temporum rationem et indicem rerum adiecit L. H. Teucher. Lemgo, Meyer. *Voll. II. in Partt. IV.* —— 476 pp., CCXCIV, 502 pp. 3 *Th.* Multis *Schweighaeuseri* et editoris in textum receptis coniecturis, ex prioris recensione omnino expressa est in vili charta. Graviter diiudicata in ephem. lit. univ. 1797, III. p. 141—143, 1798; IV. p. 271 sq.; ephem. litt. Lips. 1796, II. p. 339 sq. Volumen animadversiones continens publicam lucem non vidit.

1819, 12. Appiani Alexandrini Romanarum Historiarum quae supersunt. *Edit. ster.* Lps., Tauchnitz. *Voll. IV.* —— 1 *Th.*, ch. mel. 3 *Th.* Singolatim quoque tomi venales prostant.

Bb) *Fragmenta.*

1557, — 1594, 8. *Ἀππιανου Ἰβηρικη και Ἀννιβαϊκη.* Sive Liber VI. et VII. Graece et Latine cum H. Stephani Notis et castigationibus. —— Cum Excerptis e *Ctesia* lactis. (Ap. H. Stephanum) p. 120 sqq. Exemplar mstum, ex quo hos libros edidit Stephanos, mendosissimum misereque depravatum erat.

1582, 8. Excerpta ex Appiani IX prioribus libris, Graece, cum Notis Fulvii Ursini. —— Cum eiusdem Excerptis e Polybio *etc.* de Legationibus. Atr. Usque ad *Schweighaeuserum* nulli Appiani editioni adiecta erant.

1599, 4. Appiani Sophistae Alexandrini Illyrica, quorum hactenus non nisi fragmentum extabat, e codd. mss. Reip. Augustanae a Dv. Hoeschelio graece nunc primum edita. AV. —— 9 *ff.* Immerito in editione a. 1670 edita est praetermissa. In hoc libro edendo non pluribus exemplaribus usus est *Hoeschelius*, sed ex uno tantum eodemque Codice msto Bibliothecae Augustanae edidit, quem quoque *Schweighaeuser* postea adhibuit.

1634, 4. Appiani fragmenta alia, ex iisdem libris, Graece et Latine, cum H. Valesii notis. —— In eiusd. Excerptis Peirescianis. Paris Adcurate atque emendate sunt haec Excerpta edita.

1827, 4. Appiani fragmenta, Graece et latine. —— *V.* in Scriptorum veterum nova collectione *Ang. Maii.* (Romae.) T. II. p. 367 sqq. Rep. 1830.

1830, 8 mai. Appiani Historiarum excerpta Vaticana, edita a Ang. Maio, recognita a J. F. Lucht. —— Cum Polybii fragmentis. Altona, Aue. *V.* s. v. Polybius.

Cc) *Epistola.*

1815, 8. Appiani epistola ad Frontonem, eruit ex codd. Ang. Maius, Graece et latine. —— Cum M. Corn. Frontonis operibus ined. *Mdl.* Iterata sunt *Frcf. ad M., Hermann.* 1816, 8. T. II. p. 426 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *integriores.*

1472, f. Explicit Celticę historię Liber perbreuis. Laus immortali Deo. || — Hic est alexandrinus appianus || A candido linguę latinę patrono || Romanus. hunc impressit & vindelinus || Quem spira nobilis parens dędalei || Produxit ingeni faceti lępidiq; || — Carmen est Raphaelis Zouenzonii Istri Poetae || — M.CCCC.LXXII. *Haec in fine, f.* 145 *b. F.* 1 *a continet Argumenta singulorum librorum:* (I) libro primo bellorum ciuilium: haec continentur. *etc. F.* 1 *b:* Ad Gloriosissimum & inuictissimum Principem Alfonsum Arago- || num & utriusq; Sicilię Regem in libros ciuilium bellorum. S. P. Q. R. || P. Candidi prologus. *F.* 2 *a:* P. Candidi de ciuilibus Romanorum bellis ex Appiano alexandrino traductus in latinum Liber primus. —— 146 (*nec* 145) *ff.* 41 lin. Charactere rotundo. Sine *sign., cust.* et num. *ff.* Bella raraque editio. Quamquam haec versio ex cod. ms. vitioso, et in graeci sermonis imperitia, qua laborabat interpres, facta est, tamen magni critici pretii habenda est. Specimina probarum lectionum, quas *Petri Candidi* versio suppeditat, Schweighaeuser proposuit in sua Commentatione hist. critica *etc.* (*v.* infra) §. IV. Huc transscribere iuvat de huius saepe repetitae versionis pretio *Schweighaeuseri* iudicium, quod in sua dissertatione de codicibus, historiarum Appiani cap. I. §. 2. protulit. „... Nimirum, *inquit*, infinitis in locis toto coelo ab auctoris [*Appiani*] sententia aberrat [*Candidi versio*]; plurimis in locis ita obscura et contorta atque intricata est haec versio, ut nihil aliud, nisi hoc, cla-

rum esse videatur, interpretem hunc eum quid ipse dixerit, tum quid dicere ex mente Appiani debuerit, perinde nescivisse. Quod quum ita sit, perspecte tamen H. Stephanus [*in praef. ad Appianum* p. 2], „*minime abiiciendum hunc interpretem*, iudicavit: quandoquidem eius interpretatio *ad investigandam veram Appiani lectionem saepenumero conferat.* Certe, nisi ipsius Graeci exemplaris, quo usus est *Candidus*, usura concedatur novo Appiani editori; eo maioris momenti eidem interim haec *Candidi* versio esse debebit, quo planius saepenumero, per ipsam Graeci sermonis imperitiam, lectiones exemplaris sui prodidit ac declaravit interpres." *Placidus Braun* de impressionis loco in sua Notitia historico-litteraria de libris impressis in bibl. monasterii ad SS. Vdalricum et Afram Augustae extantibus. (AV., Veith. 1788, 4) P. I. p. 145 de hac editione principe adnotat haec: „Constat insuper, *Vindelinum de Spira* Venetiis, sonio habuisse typographiam; Romae autem prelo praefuisse, nullum monumentum in re litteraria ostendit"; itaque, ut iam *Maittaire* in Annal. typogr. T. IV. p. 313 edicit, non *Romae* sed *Venetiis* hic liber prodiit.

1477, 4 mai. Ad diuum Alfonsum Aragonum & utrinsq; Siciliȩ || regem in libros ciuiliū bellorū ex Appiano Alexan-|| drino in latinū traductos Prȩfatio incipit felicissime. *Haec f. 1 a. In fine F. I, f. 211 a:* Appiani Alexandrini sophistȩ Romanorū liber finit || qui Celticus inscribitur. Traductio. P. Candidi. || Impressum est hoc opus Venetijs per Bernardū picto- || rem & Erhardum ratdolt de Augusta una cum Petro || loslein de Langencen correctore ac socio. Laus Deo. || M. CCCC. LXXVII. — *T. II. f. 1 a:* P. Candidi in libros Appiani sophistȩ Alexandrini ad Nico- || laū quintū summū pontificem Prȩfatio incipit felicissime. *F. 2 a:* Appiani sophistȩ Alexandrini Romanȩ || historiȩ prooemium foeliciter incipit. *In fine f. 131:* Appiani Alexandrini sophiste Romanorum liber finit || qui Mithridaticus inscribitur. Traductio. P. Candidi. || — Impressum est hoc opus Venetijs per Bernardū picto- || rem & Erhardum ratdolt de Augusta una cum Petro || loslein de Langencem correctore ac socio. Laus Deo. || M.CCCC.LXXVII. —— Signatoris partes duae sunt divisae. 211 et 131 *ff.* c. 32 lin. Splendidissime impressa in alba crassaque charta. *Harlesius* in Fabr. B. Gr. T. V. p. 251 ex *Panzeri* in Annal. T. III. p. 130, no. 302 et 303 dubia notitia duas diversas editiones fecit. Haec est priori editioni ob suum typographicum splendorem praeferenda; itaque saepe vel *editio summae elegantiae et nitoris*, vel *editio nitidissima*, vel *maximae venustatis* adpellatur. Repetitio est *Candidi* versionis. Notitiam huius editionis accuratiorem *Braun* in sua Notitia historico-litteraria de libris impressis in bibl. monasterii ad SS. Vdalricum et Afram Augustae extantibus (AV., Veith. 1788, 4) P. I. p. 188 sq. exhibet. Bibl. acad. Lips.

1492, f. — Venetiis.

1494, f. APIANVS ALEXANDRI- NVS. *Haec f. 1 a. F. 2 a:* Ad diuum Alfonsum Aragonum et utriusq; Siciliae regem in libros ciuilium bellorum ex Appiano Alexandrino in latinum traductos Praefatio Incipit felicissime. *Ad calcem:* Appiani Alexandrini sophistae Romanorum Liber Finit: qui Celticus inscribitur. Traductio. P. Candidi. Impressum Regii per Franciscum de Mozalibus Anno Domini. M. CCCC. LXXXXIIII. Die. XXII. Mensis Octobris. —— 135 *ff.* c. *sign.*

1495, f. Appiani Alexandrini Sophistȩ historia, nimirum libri: Lybicus, Syrius, Parthicus, Mithridaticus. Traductio P. Candidi. *In fine:* Diligentis ac ingeniosi Calcographi Peregrini Pasquali exactissima tum opera tum cura haec Candidi ex Appiano historico et sophista traductio Scandiani Camillo Bojardo Comite impressa est anno a natiuitate Christi M.CCCCL.CXV. (*loco* M. CCCC. XCV.) IIII. Idum Ianuarii. —— Cum priore saepe coniuncta reperitur, prorsus autem coniungendas esse putat *Schweighaeuser*. incorrecte est impressa.

1499; f. Appianus Alex. de bellis civilibus. Venetiis.

1500, f. APIANUS ALEXANDRI || NUS DE BELLIS || CIUILIBUS. *Haec f. 1 a. F. 2 a:* PRAEFACIO. Ad diuum Alfonsum Aragunum & utriusq; Siciliae regem in libros ciuiliū bellou || ex Appiano Alexandrino in latinum traductos Praefacio Incipit felicissime. *F. 2 b:* TABVLA In sequentes Libros Capitula ex ordine scribuntur. *F. 3 a:* LIBER PRIMVS. — P. Candidi de ciuilibus Romanorum bellis ex Apiano Alexandrino in latinum tra || ductis. Liber Primus incipit. *In fine f. 179 b:* Appiani Alexandrini historici et Sophistae traductio Impressa Venetiis per Christoferum de Pensis. Anno natiuitatis Domini nostri Iesu

Christi. M. CCCCC. die nigesimo Nouembris Laus deo et diuae Virgini Mariae. — REGISTRVM. a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z & ɔ RA BC. Omnes sunt terni: exceptis a BC qui sunt quaterni. FINIS. *F. ult. vacat.* —— 180 *ff.* cum *sign.* tantummodo notata. Raro occurrit. Bibl. sen. et acad. Lips. Rep. 1526.

1526, 8. — Venetiis. —— Ex editione a. 1500 expressa, ut me *L. Bachmann.* admonuit.

1529, 4. APPIANI ALEXANDRINI DE CIVILibus Romanorum bellis historiarū libri quinq; ueterum collatione codicum à mendis accuratius quàm antehac uuquā repurgati, summâq; diligentia excusi. Quorum quidem lectio praeter historiae iucunditatem, ad intelligenda quaedam obscuriora passim Ciceronis in operibus loca, plurimum lucis allatura est. EIVSDEM AVTORIS Liber Illyrius & Celticus, Libycus & Syrius Parthicus & Mithridaticus. Index uocum & rerum. *Haec f. 1 a circumdata lign. ornam. F. 1 b et f. 2 a argumenta*: His seqventibvs historiarvm libris bellorvm civilivm Appiani Alexandrini singvlis svmmatim haec insvnt. *A f. 2 b usque ad f. 13 a*: Vocvm rervmqve uon vvlgarivm his in ciuilium bellorum libris contentarum Index. *P. 723 in fine*: APPIANI ALEXANDRINI SOPHISTAE RO. LIBRI MITHRIDATICI P. CANDIDO INTERPRETE. FINIS. *In versa pag. sub signo typ.*: IMPRESSVM MOGVNTIAE IN AEDIBVS IOANNIS SCHOEFFER, A CVIVS AVO CHALCOGRAPHICE OLIM IN VRBE MOGVNTIACA PRIMVM INVENTA EXERCITAQVE EST. ANNO M. D. XXIX. IDIBVS AVGVSTI. —— 14 non num. *ff.* praefixa, 723 pp. Satis splendide impressa est haec rara versio. Bibl. sen. et acad. Lips.

1538, f. Appiani Alexandrini Sophistae de Civilibus Romanorum bellis historiarum libri quinque. Ejusdem libri sex: Illyricus. Celticus. Libycus. Syriacus. Parthicus. Mithridaticus. et Romanae historiae prooemion. P. Velleii Paterculi historiae Romanae duo volumina. Parisiis ex officina Michaelis Vascosani, MDXXXVIII. *Ad calcem*: Parisiis in aedibus Michaelis Vascosani mense Februario anno MDXXXVIII. —— Tabula, et 283 pp. Appianum et 41 pp. Velleium complectentes. Ex *Candidi* versione est desumpta interpretatio Appiani, Velleii autem ex illa Beati Rhenani, 1520, *f.* Bs., Froben.

1550, 16. — Lugduni, ap. Seb. Gryphium.

1554, f. Appiani Alexandrini Romanarum Historiarum, De bellis Punicis liber, De bellis Syriacis Liber, De bellis Parthicis liber, De bellis Mithridaticis liber; De bellis civilibus Libri quinque. De bellis Gallicis liber, seu potius epitome. Omnia per Sigismundum Gelenium Latine reddita. De bellis Hispanicis liber, Caelio Secundo Curione translatore. De bellis Illyricis Liber. P. Candido interprete. Additus est in praedictas historias Index copiosissimus. Basileae, per Hi. Frobenium, et Nic. Episcopium.

1560, 12. Appiani Alexandrini Sophistae, De Civilibus Romanorum bellis Libri qvinqve. Ejusdem Libri sex: Illyricus, Celticus, Libycus, Syrius, Parthicus, et Mithridaticus. Lugduni, apud Haered. Seb. Gryphii. —— Rep. 1576.

1576, 12. Appiani Alexandrini Romanorum Historiarum Libri XII. Ex collatione Graecorum exemplarium restituti et emendati. Lugduni ap. At. Gryphium. —— Rep. ex illa a. 1554.

1588, 12. — Lugduni. —— Hannibalica sunt ex *Fr. Beraldi* interpretatione, ut ceterae historiae.

Bb) *libri singuli.*

1668, f. Appiani liber XXIII, sive Illyrica, Latine, Stph. Gradio interprete. —— Accessit *I. Lucii* de Regno Dalmat. et Croat. Libris VI. (Amst.) p. 462 sqq. et extat in *Schwandtneri* Scriptor. Rer. Hungar, T. III. p. 769 sqq., et inter Scriptores rerum Neapolitanarum. (Neapoli, per Fr. Rizziardum. 1735, f.)

B. germanicarum.

Aa) *integrum opus.*

1793 — 1800, 8. Appian's römische Geschichte, zum erstenmale a. d. Griech. übers. u. m. erklär., berichtig. u. vergleich. Anmerkk. versehen v. F. W. J. Dillenius. Frkf. a. M., Hermann. *Voll. II.* —— Nunc 18 *Gr.*, ante 1 *Th.* 12 *Gr.* Non omnes libri hic versi extant. Ceterum, per ipsam graeci sermonis peritiam, fide sensum expressit interpres.

1828—1830, 12. Appian's von Alexandrien römische Geschichten, übers. v. Fd. L. J. Dillenius. Sttg., Metzler. *Voll. VIII.* —— 1 *Th.* Praemissa est in-

troductio 24 pp. implens. Non omnia quae supersunt Appiani adhuc sunt conversa.

1829—1830, 12. Appian's römische Geschichte, übers. u. m. Anmerkk. versehen von C. Hammerdörfer. Prenzlau, Ragoczy. *Voll. V.* —— 1 *Th.* 6 *Gr.*

Bb) *Delectus.*

1796, 8. Schilderung des Triumvirats nach Appian, übers. v. Wolff. —— In libro *Genius der Zeit.* (Alt.) Apr. sqq.

C. gallicarum.

1544, f. APPIAN Alexandrin, historien grec, Des Guerres des Rommains, Liures XI. Assauoir, Le Libyque. Le Syrien. Le Parthique. Le Illyrien. Le Celtique. Et Cinq des guerres Ciuiles. Plus de Sixiesme desdictes guerres Ciuiles, extraict de Plutarque. Le tout traduict en Francoys par feu M. Claude de Seyssel, premierement Euesque de Marseille et depuis Arceuesque de Turin. A Lyon, Pour Antoine Constantin. 1544. —— 12 *ff.* contin. privilegium reg., epistulam ad Regem, atque singulorum capitum argumentorum tabula, 4 *ff.*: Proeme d'Appian; 640 pp. versionem complectentes, et 1 *f.* Hanc gallicam versionem ex *Candidi* latina versione confectam esse, ipse profitetur interpres. Bibl. sen. Lips. Rep. 1552.

1552, f. — Paris. —— *V.* 1544.

1559, 4. — L'Hannibalique, trad. par L. Tagaut. Lyon.

1650, 4. — L'Iberique et l'Hannibalique, trad. par Ph. d'Avenelles. Paris.

1659, f. Appian, Alexandrin, des Guerres des Romains, traduit du Grec en François, par Mr. Odet Ph. Sieur des Mares. à Paris, chez Antoine de Sommaville.

1808, 8. Histoire des guerres civiles de la republique romaine, trad. du texte grec d'Appien par Combes - Dounous. Paris, Nicolle, Lenormant. *Voll. III.* —— Cum notis criticis et exegeticis. 21 *fr.*

D. italicarum.

1502, f. Hoc in volumine continentur bellum Carthaginense. Syrum. Particum. et Mithridaticum. in vulgari Sermone. *In fine:* Qui finisce Appiano Alexandrino de bello Carthaginesi, Syro, Parthico, et Mythridatico, Stampato in Roma in Campo di Fiore, per lo venerabile viro Maestro Euchario Silber alias Franck Alamano. Nel Anno Mille CCCCC. II. Adi XXII. de Aprile Sedente Alexandro. VI. Poñ Maximo Anno ejus. X. —— Sine *num.*, et *cust.* Ad *Pt. Candidi* interpretationem latinam est facta.

1519, 8. Appiano Alexandrino delle guerre ciuili dei Romani tradotto da Messer Alexandro Braccesse Fiorentino, nuouamente con summa diligentia impresso. *Ad calcem:* Impresso in Firenze per li heredi di Philippo di Giunta nell' anno del Signore M.D.XIX. Leone X. Ponti. Max. —— 288 *ff.* Revera pertinet ad seq., ita ut unum sit. Rep. 1526.

1520, 8. Historia delle guerre externe de' Romani di Appiano Alexandrino tradocta da Messer Alexandro Braccio Secretario Fiorentino, nuovamente impressa. *In calce:* Impresso in Firenze per li heredi di Philippo di Giunta nell' anno del' Signore M. D. XX. —— 191 *ff.* Rep. 1531. *V.* 1519, 1526 et 1528.

1522, 8. Istoria delle Guerre esterne de' Romani di Appiano Alessandrino tradotta da Alessandro Braccio. *In fine:* Fiorenza per i Giunti M. D. XXII.

1524, 8. Appiano Alexandrino delle guerre civili de Romani tradotto de Messer Alexandro Bracese Fiorentino nuovamente con somma diligentia impresso. in Vinegia per Gregorio de Gregori. Nel anno del Signore MDXXIIII. del Mese de Marzo. *Sic tit. tomi I. T. II.*: Historia delle guerre externe de Romani di Appiano Alexandrino tradotta de Messer Alexandro Braccio Secretario Fiorentino nuovamente impressa. *In fine:* Impresso in Vinegia per Gregorio de Gregori. — MDXXIIII. del Mese di Zugno. —— Perperam *Panzer* in Ind. ad Annal. T. X. p. 100 annum huius editionis 1523 indicat, recte contra antea T. VIII. p. 482 no. 1216 et 1217. Saepissime volumina duo singulatim reperiuntur. *V.* 1526.

1526, 8. Appiano Alexandrino delle Guerre Civili de' Romani tradotto da Messer Alexandro Braccese Fiorentino nuovamente con somma diligentia impresso. *In calce:* Impresso in Firenze per li heredi di Philippo di Giunta, nell' anno del Signore M. D. XXVI. Clem. VII. Ponti. Maxi. —— 288 *ff.* Ex illa a. 1519 rep.

1526, 8. Appiano Alexandrino delle guerre civili de Romani tradotto da Mes-

ser Alessandro Bracesse Fiorentino. *Ad calcem:* Impresso in Vinegia per Gregorio de Gregori. Nel anno del Signore MDXXVI. del Mese de Marzo. — *Tom. II.:* Historia delle guerre esterne de Romani di Appiano Alessandrino tradotta da Messer Alessandro Braccio Secretario Fiorentino. *In fine:* Impresso in Vinegia per Gregorio de Gregori. Nell anno del Signore MDXXVI. del Mese di Marzo. —— Saepe tomi duo singulatim occurrunt. Historia bellorum externorum ex editione a. 1520 est expressa. *V.* 1524.

1528, 8. Historia delle guerre esterne de Romani di Appiano Alessandrino tradocta da messer Alexandro Braccio Secretario Fiorentino, nuovamente impressa. *In fine:* Impresso in Vineggia per Nicolo d'Aristotile detto Zoppino Nel anno MDXXVIII. Revisto et Corretto nuovamente per Marco Guazzo. —— Ex editione a. 1520 repetita.

1531, 8. Historia delle guerre esterne de Romani di Appiano Alessandrino tradotta da Messer Alessandro Braccio Secretario Fiorentino, ricorretta et nuovamente impressa. M. D. XXXI. *In fine:* Impresso in Firenze per Bernardo di giunta nell' anno del Signore M.D.XXXI. mense Decembri. —— 192 *ff.* Ex editione a. 1520 expressa.

1531, 8. Historia delle guerre civili de Romani di Appiano Alexandrino tradocta da Messer Alessandro Braccio Secretario Fiorentino, ricorrecta et nuovamente impressa. MDXXXI. *In fine:* In Vineggia per Giovanantonio et i fratelli da Sabio MDXXXI.

1538, 8. Historia delle guerre esterne e civili de' Romani di Appiano Alessandrino tradotta da Alessandro Braccio, ricorretta, et nuovamente con somma diligentia impressa. M. D. XXXVIII. — In Vinegia Nelle case di Pietro di Nicolini da Sabbio. Ne glianni del Signore. M. D. XXXVIII. *Partt. II.* —— Haec versio omnium italicarum rarissima.

1542, 8. Appiano Alessandrino delle guerre civili de Romani tradotto da M. Alessandro Bracese Fiorentino, et nuovamente con somma diligentia stampato. Venetia per Curtio de Navò et fratelli al Leone. 1542. *In fine:* per Giovanni de Farri et fratelli 1543.

1544, 8. Historia delle guerre esterne *etc.* In Venezia per Baldassar Constantini 1544. *In fine:* Venezia per Comin da Trino di Montferrato 1543.

1545, 8. Appiano Alessandrino delle gverre civili et esterne de Romani con diligentia corretto et con nvova tradottione di molti lvoghi migliorato. Aggiuntovi alla fine un libro del medesimo, delle guerre di Spagna, non più ueduto. — Con privilegio di nostro Signor Papa Paolo III. et della Illustrissima Signoria di Vinegia. M. D. XLV. *In fine:* In Vinegia, nell' anno, M. D. XXXV. in casa de' figliuoli d'Aldo. — Historia delle guerre esterne de' Romani di Appiano Alessandrino tradotta da Messer Alessandro Braccio Secretario Fiorentino, nuovamente impressa et corretta. In Vinegia, M. D. XXXXV. *In fine:* In Vinegia nell' anno M. D. XLV. in casa de' figlinoli d'Aldo. — Libro di Appiano Alessandrino, nel quale si contengono le guerre, che fecero i Romani con li Carthaginensi, et con gli Spagnuoli nella Spagna: nuovamente tradotto di Greco in volgare Italiano. Con Privilegio *etc.* M. D. XLV. In Vinegia, nell' anno, M. D. XXXXV. in casa de' figliuoli d'Aldo. —— 258 *ff.*, 157 et 1 cum *Aldi* signo typographico *ff.*, 41 et 1 cum eod. signo typogr. *ff. Paulus Manutius*, qui primus Iberica vertit, Braccii substrata versione plures codd. mstos adhibuit in sua paranda, quo circa maximi est aestimanda. Rep. 1551.

1550, 8. — Con diligentia *etc.* migliorato. In Venetia. MDL. *In fine:* In Vinetia Nell' Anno MDL. per Bartolomeo Cesano. —— Rep. 1555 sq.

1551, 8. Appiano Alessandrino, trad. da Alessandro Braccio. — In Vinegia, in casa de' Figliuoli di Aldo M. D. LI. *Partt. III. in 1 vol.* —— Hinc inde emendatior priore a. 1545, cui respondet prorsus in titulo et num. paginarum.

1553, 12. — Presso il Giolito. *Tom. II.*

1554, 12. — tradotte da Messer Alessandro Braccio Secretario Fiorentino et di nuovo impressa et con somma diligenza da M. Lodovico Dolce corretta con nuova tavola aggiunta non più stampata. In Vinegia appresso Gabriello Giolito de' Ferrari MDLIIII. *Partt. II.* —— Rep. 1559.

1555, 8. — In Vinegia, Apresso Domenico de' Farri, MDLV. *In fine:* In Vinegia, Nell' anno. MDLV. In Casa de Dominico de' Farri. *Partt. II.* — *V.* 1550.

1559, 12. Historia delle guerre esterne etc. e di nuovo impressa con tre libri del medesimo Autore non più veduti, Tradotti da M. Lodovico Dolce, e da lui con somma diligenza corretti. Con la sua tavola. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari MDLIX. *In fine:* MDLIIII. — Historia delle guerre civili etc. *In fine*: MDLIX. — Tre libri di Appiano cioè della guerra Illirica, della Spagnuola: e della guerra che fece Annibale in Italia non più veduti e da M. Lodovico Dolce tradotti, con la lor Tavola. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari MDLIX. *Voll. III.* —— Emendata repetitio editionis a. 1554.

1563, 8. Appiano Alessandrino delle guerre de' Romani così esterne, come civili, tradotte da M. Alessandro Braccio Secretario Fiorentino. Nuovamente ristampato, et tutto ricorretto, et di copiose tavole migliorato. Con l'istoria della guerra Illirica e di quella contra d'Annibale, dal medesimo Autore, nuovamente ritrovata in lingua Greca, et tradotta in Italiano dal S. Girolamo Ruscelli. In Venetia, M. D. LXIII. Appresso Domenico, et Gio. Battista Guerra, fratelli. — Tre libri d'Appiano Alessandrino, cioè della guerra che i Romani fecero in Ispagna, tradotto già da M. Alessandro Braccio Secretario Fiorentino. Et della guerra fatta da i Romani tra gl' Illirij, con quella, che Annibale fece in Italia Nuovamente tradotti di Greco in Italiano dal S. Girolamo Ruscelli etc.

1567, 8. (*Tit. ut supra*) — In Venetia M. D. LXVII. Appresso Domenico, et Gio. Battista Guerra, fratelli. — Appiano Alessandrino delle Guerre civili de' Romani tradotto già da M. Braccio Secretario Fiorentino. Et ora nuovamente con molta diligentia ristampato. Con una ordinata et copiosissima Tavola delle cose più notabili che in tutta l'opera si contengono. In Venetia *etc.* — Tre libri (*ut supra reliqua*). In Venetia *etc. In fine:* MDLXVI. *Voll. III.* —— Omnibus fere praeferenda editio.

1575, 8. — In Vinegia appresso Camillo Franceschini. MDLXXV. *Voll. III.* —— Omnia ut in editione a. 1567.

1584, 8. — In Venezia, appresso Giacomo Bendolo. —— Posteriores tres editiones ex recognitione *Ruscellii* prodierunt, multoque emendatiores Aldinis habentur.

1731 — 1732, 4. Historia delle guerre esterne e civili de Romani di Appiano Alessandrino, tradotta da Messer Aless. Braccio. Co'tre libri *etc.* Verona nella stamperia della Fenice per Angelo Targa. *Partt. II.* —— Pertinet ad collectionem inscr.: *Collana degli storici Greci.*

1791 — 1792, 4. Appiano Alessandrino delle guerre civili ed esterne de' Romani. Roma. *Voll. II.*

1830, 8. Appiano volgarizzato dall' Abb. M. Mastrofini. Milano. *Voll. II.* —— Fida versio, quae ad collectionem inscr.: Collana degli antichi storici greci, volgarizzati pertinet.

E. anglicarum.

1578, 4. An Avncient Historie and exquisite Chronicle of the Romanes warres, both Ciuile and Foren. Written in Greeke by the noble Orator and Historiographer Appian of Alexandria, one of the learned Counsell to the most mightie Emperoures, Traiane and Adriane. In which is declared: Their greedy desire to conquere others. Their mortall malice to destroy themselues. Their seeking of matters to make warre abroad. Their picking of quarles to fall out at home. All the degrees of Sedition, and all the effects of Ambition. A firme determination of Fate, thorough all the changes of Fortune. And finally, an euident demonstration, That peoples rule must giue place, and Princes power peruayle. With a continuation, bicause that part of Appian is not extant, from the death of Sextus Pompeius, second sonne to Pompey the Great, till the ouerthrow of Antonie and Cleopatra, after the which time, Octauianus Caesar had the Lordship of all alone. Imprinted at London by Raufe Newbery and Henry Bynneman. *Partt. II. in 1 vol.* —— Falso apud *Brüggemann* in A view of the english editions *etc.* (Stt., Leich. 1797, 8) p. 339 sq. annos huios rarissimae editionis 1587 indicatur, recte contra ab eodem *ib.*, Supplement, (Stt., 1801, 8.) p. 69. *Harles* in Fabricii B. Gr. T. V. et *Ebert* in Bibliogr. Lexicon. anglicas interpretationes ignorant.

1679, — 1692, — 1703, f. The history of Appian of Alexandria, in two Parts. The first consisting of the Punic, Syrian, Parthian, Mithridatic, Illyrian, Spanish and Hannibalic Wars. The se-

cond containing five Books of the Civil Wars of Rome. Translated into English by J. D(*avies*). London, Amery.

F. hispanicarum.

1522, f. Los Triumphos de Appiano. (*Traducidos por J. de Molina.*) — Aloor de la sanctissima trinidad — se acabo la parte primera d'Appiano Alexandrino Sophista: en la insigne ciudad de Valencia a veynte del mes de Agosto de nuestra reparaçion Mil. D. XXII. por industria del experto y solicito maestre Juan Joffre imprimidor en su officina dicha comunmente al moli de la Rovella.

1536, f. Historia de todas las guerras civiles que vuo entre los romanos segun que lo escrivio el muy eloquente historiador Appiano Alexandrino, agora nuovamente traduzida por el capitan Diego da Salazar. — Inprimiose esta historia en la noble villa et insigne Universidad de Alcala de Henares: en casa de Miguel de Eguia. Y vuo fin la impression della en el mes de Agosto año del nascimiento de nuestro salvador Jesu Christo de MDXXXVI.

1592, 4 min. Apiano Alexandrino. Historia de las guerras civiles de los Romanos. Traducida por el Doctor Jayme Bartholomé. Barcelona. —— Huius editionis notitiam dedit mihi A Catalogue of spanish and portuguese Books; by Vinc. Salva. (Ld., 1826, 8) p. 8, no. 85.

III. *Illustrantia Appianum scripta.*

A. C. W. *Emperius:* De temporum belli Mithridatici primi ratione Diss., quam ad rite obtinendos summos in philos. honores in Acad. Georgia Augusta defendet. Gtt., typ. Dieterich. 1829, 8 mai. —— 30 pp. A p. 10 sqq. Plutarchi atque Appiani loci, qui ad Sullae res gestas in Graecia spectant, quique inter se uno anno aliquo modo differunt, accurate ita ut prioris notitiae sint praeferendae, pertractantur. In Epimetro autem p. 26 *Dionis* Chrysostomi orat. 45. (T. II. p. 204 ed. Reisk.) locus emendatur.

Rich. P. *Jodrell:* On the plunder of the Delphick Temple by the Barbarians under Cadmus: Testimony of Herodotus and Appian compared with Euripides, and the aera of events, recorded by Apian, collected: History of the several pillages of the Delphick shrine, mentioned by Pausanias and Strabo: Dissertation of Monsieur Valois on this subject. —— In eiusdem: Illustrations of Euripides, on the Ion and the Bacchae. (Ld., 1781, 8) no. 40, p. 481 — 489.

Jac. *Palmerii* Exercitationes ad quaedam Appiani loca. —— *V.* in eius Exercitationibus in optimus fere autores graecos. (LB., ap. Gaasbeekius, 1668, 4) p. 151 — 167.

I. *Schweighaeuseri* Exercitationes in Appiani Alexandrini Romanas Historias. Arg., 1781, 4. —— 90 pp. In 6 sectionibus de Appiani tempore, deque eius scribendi indole, atque de consecutione 12 librorum *etc.*, inprimis autem de fontibus, e quibus sua hausit Appianus, et quomodo illis usus sit, agitur. Adnotandum videtur, quod sect. VI. demonstratur „Parthicum librum, nihil ad Appianum pertinere; falsoque plagii culpam in Scriptorem nostrum fuisse collatam.“ Quae praeterea in hac scriptione sunt contenta, *v.* in (*Wyttenbachii*) Bibl. crit., Vol. II. P. II. p. 117 sqq. Rep. in eiusd. Opusculis academ. P. postera (Arg. 1806, 8) p. 3 — 95.

— —: Commentatio hist.-critica de impressis ac mstis historiarum Appiani Alexandrini codd. Accedit novae editionis Spec. Arg., 1781, 4. —— 32 pp. Pertinet ad eiusdem priorem tractatum. Rep. in eiusd. Opusc. acad. P. poster. p. 97 — 134.

Dn. W. *Triller:* De planta quadam venenata eiusque furioso effectu λιθοξοοςφ, copiis Antonianis olim exitiali ad illustrandum quendam Appiani locum in Parthicis. —— *V.* in eiusd. Opusculis medicis et medico-philologicis (Lps., 1766, 8) Vol. I. p. 556.

C. *Yorke:* De Appiani loco I. 40, adiecto specimine accuratioris genealogiae Julianae et Caesarianae familiae. —— In: Transactions of the Royal Society of Litterature of the United Kingdom, T. I. P. II. (Ld., Murray. 1829, 4 mai.) In illo Appiani loco aliquid deesse, statuit *Yorke.*

APSINES.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 459; *ed. n.* T. VI. p. 106 sq.

Aa) *Opera iunctim edita.*

1508, f. Ἀψινου τεχνη Ῥητορικη. Του αὐτου περι των σχηματιζομενων προβληματων. —— Inter *Aldi Manutii* Rhetores Graecos. (Vt., ap. Aldum) p. 682 sqq.; p. 727 sqq.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1618, 8. Apsinis, Graeci Rhetoris, de memoria liber singularis, graece et latine a Fed. Morello editus, cum notis. Parisiis, Fed. Morellus.

ARAROS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 746; *ed. n.* T. II. p. 423 sq.

H. Fynes *Clinton:* On Araros, comic. — *V.* in Fastis Hellenicis. Ox., 1824, 4mai. et rep. *ib.*, 1827, 4mai., et latine convers. *Lps.*, *Vogel.* 1830, 4.

A. *Meineke:* De Araro, mediae comoediae poeta. — *V.* in eiusd. Quaestionum Scenicarum Specimine III. (Brl., typis Nietackii. 1830, 4) p. 8 sq.

ARATUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 450 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 87 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Integrum opus.*

1499, f. Arati Phaenomena Germanico Caesare interprete cum commentariis & imaginibus. Arati eiusdem phaenomenon fragmentum Marco. T. C. interprete. Arati eiusdem Phaenomena Ruffo Festo Auienio paraphraste. Arati eiusdem Phaenomena graece Theonis commentaria copiosissima in Arati Phaenomena graece. — Cum Iulio *Firmico*, *M.* Manilio, et Procli Sphaera. Venet., ap. Aldum. Contextus Arati graecus h. titulo singulari incipit: *ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ.* ARATI SOLENSIS PHAENOMENA CVM COMMENTARIIS.

(1521,) 8. Arati Solensis Phaenomena. Cum praefat. Ph. Melanchthonis. Vtb., typis Lottheri.

1523, 8. *Ἀρατου φαινομενα.* — Cum Dionysio Afro.

1534, 8. *Ἀρατου φαινομενα.* — *Ib.* Aratus a *f.* 29 usque ad *f.* 56 exhibetur, explicitque his verbis: *τελος των του Ἀρατου φαινομενων και διοσημειων.*

1534, 4. Arati Astronomicon. — *Ib.*

1536, 4. Aratus Solensis de siderum natura & motu, simul in eundem cum commentarijs Theonis Alexandrini philosophi. Graece. — In libro inscriptu: Sphaerae atqve astrorvm coelestium, ratio, natura, & motus: ad totius mundi fabricationis cognitionem fundamenta. M.D.XXXVI. Valdervs. p. 93—225.

1540, 4. *Ἀρατου φαινομενα.* Ciceronis in Arati phaenomena interpretatio, quae multo et amplior est et emendatior, quam vulgata. Accesserunt his Vergilii, Germanici Caesaris, et Rufi Avieni carmina, iis respondentia Arati, quae a Cicerone conversa interciderunt. Haec autem latina omnia graecis ex altera parte respondeat Joachimi Perionii opera, cuius observationes simul eduntur. Parisiis, J. L. Libetanus. — 104 pp. Adiectae annotationes plerumque ad Ciceronis Aratearum versionem spectant, atque iterata habentur in eiusdem operum editione, *Bs. ap. H. Petri.* Pertinet revera ad *Joach. Perionii* de optimo genere interpretandi Commentarius. Paris., 1540, 4.

1543, 8. *Ἀρατου φαινομενα.* — Cum *Dionysii* orbis descriptione, et *Proclo.* Cl. Aratus 26 *ff.* implet.

1547, 8. Arati Solensis Phaenomena, siue Apparentia. Graece et Latine, cum notis Ceporini. — Cum *Proclo* aliisque (Bs.) p. 334 sqq. *Ib.* p. 602 sq. exhibetur: *Ἀρατου βιος.* Rep. 1553.

1553, 8. — graece et latine. — *Ib.* (Atw., J. Loeus.) Rep. 1561.

1559, 4. *Ἀρατου Σολεως φαινομενα και διοσημεια. Θεωνος Σχολια. Λεοντιου Μηχανικου περι ἀρατειας σφαιρας. — Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* — Apud Guil. Morelium, in Graecis typographum Regium. *Pertinet:* Arati solensis Phaenomena et Prognostica. Interpretibus, M. Tullio Cicerone: Rufo Festo Avieno, Germanico Caesare, vna cum eius commentariis. C. Iulii Hygini Astronomicon. Omnia partim e vetustis codicibus, partim e locorum collatione emendata et emendatorum ratio exposita. — *Δευτεραι φροντιδες σοφωτεραι.* — Parisiis M.D.LIX. Apud Guil. Morelium, in Graecis typographum Regium. Ex Priuilegio Regis. — 2 *ff.* praefixa, et 2 tabb. cum duobus sphaeris coelestibus, ligno incisis, quae etiam saepe desiderantur, 132 pp.; 4 *ff.* et 155, 56 pp. *T. I.* continentur *Ἀρατου βιος, ὑποθεσις των φαινομενων Ἀρατου,* tum Arati Phaenomena ipsa, adiectis graecis scholiis, de quibus *Hugo Grotius* in Syntagmate suo p. 24: „sciendum est, *inquit*, scholia aratea, non esse omnia Theonis, sed et aliorum: unde et saepe idem iteratur, quod scholiastae facere non solent, et contrariae sententiae inferuntur." Pag. 127 sqq. sequitur: *Λεοντιου Μηχανικου, περι κατασκευης ἀρατειας σφαιρας.* Bibl. sen. Lips. — *Tom. II.* continentur, praefixis

finitis, De Cicerone, Germanico Caesare et Rufo Festo Avieno, Gregorii Gyraldi et Petri Criniti Testimonia; p. 1 sqq.: Paraphrasis Ciceronis, cum *Morelii* notis: p. 29 sqq: Paraphrasis Rufi Festi Avieni, Morelii Annotationibus illustrata; p. 101 sqq.: Arati Phaenomena per Germanicum Caesarem in latinum conversa, et in eadem commentaria Anonymi Scholiastae latina. Quae separatim numeratae 52 paginae sequuntur, complectuntur: C. Jul. Hygini Poeticon Astronomicon, de mundi et sphaerae, et utriusque partium declaratione ad M. Fabium, cum *Morelli* notis. Secundum *Maittairium* in Annal. typogr. T. III. p. 713, quem *Freytag* in Adparatu litterar. T. I. p. 214, huncque *Buhlius* in Arati editione Vol. I. praefat. p. XX. sequuntur, *ib. eod. a.* 1559 sine scholiis merum contextum graecum continens editio prodiit. Ceterum ab Aldina in textu exhibita omnino diversa.

1561, 8. — Gr. et Lat., cum Notis Ceporini. —— Cum *Proclo* aliisque. (Bs., ap. Henricum Petri) p. 542—661. *V.* 1553 et 1585.

1566, f. Arati Phaenomena et Prognostica, Graece. —— Inter Poetas Graecos princ. heroici carminis H. Stephani. (Paris.) p. 288 — 317. Novam recensionem constituit *H. Stephanus*.

1579, 8. Ἀρατου Σολεως Φαινομενα. Arati Solensis Phaenomena. (*Opera et studio H. Brucaei.*) Rostochii Excvdebat Iacobvs Lvcivs. Anno M. D. LXXIX. —— 46 pp. et 1 vac. *f.* Raro occurrit, sed non magno pretio emitur.

1585, 8. — gr. et lat. —— Cum *Proclo* aliisque. (Bs., Seb. Henricpetri) p. 298 — 413. Ex ed. a. 1561 rep.

1589, 8. — gr. et lat. —— Inter Astronomica veterum scripta isagogica. (In officina Sanctandreana.) p. 37 — 133. Ad codicum Palatin. fidem Aratus est recensitus.

1600, 4. Hvg. Grotii Batavi Syntagma Arateorvm: Opvs Poeticae et Astronomiae Stvdiosis vtilissimvm: Quo quae contineantur versa pagella indicabit. — Ex Officinâ Plantinianâ, Apud Christophorum Raphelengivm, Academiae Lugduno-Batauae Typographum. clↄ. Iↄc. —— 6 *ff.* praefixa, 128 pp. et 1 f. signa astrorum continens. Singula insunt: Arati Phaenomena et Diosemea, graece; Ciceronis interpretatio Hug. Grotii versibus interpolata; Phaenomena Aratea Germ. Caesare interprete, multo auctiora et emendatiora ope codicis msti prufecti ex bibl. Jac. Dusii de Grysenoordt; Arati Fragmenta Prognosticorum. Siderum signa XXIV ex cod. msto deprompta a *Jac. Gheynio* aeri sunt incisa. Commentario fulto, qui doctus hodieque utilis est habendus, exhibetur Festi Rufi Avieni Paraphrasis, cum in margine positis notis. Quum *Hugo Grotius* codicem mstum Palat. adhibere posset, textum denuo constituit. Bibl. sen. Lips. Signa aeri incisa et tabulis proposita siderum separatim quoque prodierunt sub tit.: Iac. de Gheyn Aratea Phaenomena sive signa coelestia 44 Iconibus expressa. Amst., 1621, f., rarissimeque occurrunt.

1606, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Iac. Lectii* Corpore Poetarum Graecor. Aurel. Allobr.

1672, 8. *ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ Φαινομενα και Διοσημεια. ΘΕΩΝΟΣ Σχολια. ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ Καταστερισμοι. Μετρον της γης περιφερειας. Του κυβου διπλασιασμος. Κοσκινον. Του Νειλου πηγαι. Του κανονος τομη. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Υμνοι.* Accesserunt Annotationes in Eratosthenem et Hymnos Dionysii. Oxonii. E Theatro Sheldoniano. Anno Dom. CIↃDCLXXII. —— 1 fig., 4 ff. lectori praefationem continentia, et *Αρατου βιος; Επιγραμματα εις Αρατον.* A p. 1—89 habentur: *Αρατου Σολεως Φαινομενα*, cum scholiis; p. 90—147: *Αρατου Διοσημεια*, cum scholiis. Tres paginae, quae sequuntur ex duobus adhibitis codd. mstis additamenta implent, repetita sunt in *Fabricii* B. Gr. ed Harlesii, T. IV. p. 104 sqq. Ex bibl. Bodleiana in contextu Arati graeco constituendo duo codd. msti sunt adhibiti; scholia autem ex prioribus editionibus tantummodo sunt reddita. Separatim paginarum numero est notatus Eratosthenes hic primum editus. Primum locum obtinent 5 *ff.*, titulum et praefationem, in qua de Eratosthenis eiusque scriptis agitur, denique: *Ερατοσθενους βιος* continentia. A p. 1—15: *Ερατοσθενους Καταστερισμοι*; p. 16—32: Annotationes in Asterismos Eratosthenis; quas II tabulae hemisphaeria continentes sequuntur. A p. 33—35: *Ερατοσθενους του κυβου Διπλασιασμος*; p. 36: Annotationes in duplicationem Cubi; p. 37 sq.: *Ερατοσθενους Μετρον της γης περιφερειας*; p. 39 sq.: Annotationes in Globi Terrestris mensuram; p. 41 sq.: *Κοσκινον Ερατοσθενους*, et Annotationes in Cribrum; p. 43: *Του Νειλου πηγαι*, et p. 44 sq.: Annotationes in Nili Originem; p. 46: *Εκ του Ερατοσθενους Ερμου περι σφαιρας, και ζωνων*, desumpta ex Achille Tatio et Heraclide Pontico; p. 47 sq.: *Ερατοσθενους Κυρηναιου κανονος του Πυθαγορου τομη*, cum

notis. A p. 49—51: *Διονυσιου ὑμνοι. Διονυσιου εις Μουσαν Ιαμβος Βακχειος, Ὑμνος εις Απολλωνα, Ὑμνος εις Νεμεσιν.* cum signaturis veterum, quas in arte musica usurpabant; p. 52—55: Annotationes in Odas Dionysii; p. 56 (55 et 56 dupliciter)—68: De Musica Antiqua Graeca; Diss. theoretico-pratica, quae accurate illis Dionysii Odis aptata, divisaque est in IV sectiones: 1) De tribus generibus *(antiquae musicae graecae)*; 2) Systemae Diatonicum; 3) De Modis; 4) Lydii modi signa in Genere Diatonico. A p. 62—64 illae tres Dionysii Odae modulatae graece exhibentur. P. 69: Musicae veteris specimen quod invenit Kircherus in celebri illa apud Siculos Bibliotheca Sancti Salvatoris juxta portum Messanensem, in fragmento Pindari antiquissimo. Splendida rarissimaque editio, cuius editor *J. Fell* fuit. Bibl. acad. et sen. Lips. A. 1801 repetita esse dicitur.

1765, 8. *Αρατου Σολεως φαινομενα.* Arati Solensis Apparentia M. Tullius Cicero Latinis versibus reddidit: italicis vero Ant. Mar. Salvinius, qui Nunc Primum Ex Autographo Bibl. Pub. Marucel. In Lucem Prodeunt. Cvrante Ang. Mar. Bandinio, qui Hug. Grotl Supplementa in Tulll versiones et notas aliquot adiecit. Florentiae, typis Moückianis CIↃ.IↃ.CC.LXV. — VIII, 144 pp. *Bandinii* notae nullius momenti sunt.

1793—1801, 8. *Αρατου Σολεως Φαινομενα και Διοσημεια.* Arati Solensis Phaenomena et Diosemea Graece et Latine ad codd. mss. et optimarvm editionum fidem recensita. Accedvnt Theonis Scholia vvlgata et emendatiora e cod. mosqvensi, Leontii de Sphaera Aratea libellvs, et versionvm Arati poeticarvm Ciceronis, Germanici, et R. F. Avieni qvae svpersvnt. Cvravit I. Thph. Buhle. Lps., Weidmann. *Voll. II.* — Vol. I. XXX pp. prolegomena; p. 3 sq.: *Αρατου βιος*; p. 5 sq.: *Ὑποθεσις των Φαινομενων Αρατου*; p. 8—161: *Αρατου Φαινομενα.* Arati Apparentia ex interpretatione latina emendatiore, cum scholiis graecis; p. 162—254: *Αρατου Διοσημεια*, cum interpretatione latina scholiisque graecis. A p. 255—266: *Λεοντιου Μηχανικου περι κατασκευης Αρατειας σφαιρας.* Pag. 267—374: Scholia Theonis in Arati Phaenomena et Diosemea e cod. Mosqvensi. P. 375—482: Animadversiones criticae in Arati Solensis Phaenomena et Diosemea. — *Vol. II.* XII pp. praefatio. Pag. 1—30: M. T. Ciceronis Arateorvm Fragmenta; p. 31—118: Germanici Caesaris Aratea et in eadem Commentaria; p. 119—196: Rvfi Festi Avieni Aratea; p. 197—234: Notae ad M. T. Ciceronis Arateorum Fragmenta; p. 235—318: Notae ad Germanici Caesaris Aratea; p. 319—372: Notae in Rvfi Festi Avieni Phaenomena et Prognostica Aratea; p. 373—387: Epistola crit. auctore Gf. E. Grudderk; p. 388—400: Varietas lectionis e cod. Vindobon. Arati, no. 127 (341); p. 401—426: Scholia et Glossemata in Arati Phaenomena e cod. Vindobon., no. 127 (341); p. 427—446: Vitae *(quatuor)* Arati Solensis Graece; p. 447—482: De Arati Solensis vita, ingenio, scriptis et interpretibus antiquis graecis romanisque commentatio. Tum duo hemisphaeria *in*-4 sequuntur, deinde 6 *ff.*: Index graecus verborum in Arati Phaenomenis et Diosemeis: 8 *ff.*: Index Latinitatis Poeticae in Ciceronis, Germanici Caesaris, et R. Festi Avieni Arateis. Non ita, ut potuit, si voluisset, paratis subsidiis usus est *Buhlius.* 4 *Th.* 4 *Gr.*, ch. scr. 5 *Th.* 20 *Gr.*

1801, 8. — Ox. — Rep. ex edit. a. 1672.

1817, 8. Arati Phaenomena et Diosemea, quibus subiiciuntur Eratosthenis Catasterismi. Dionysii Orbis terrarum descriptio. Rufi Festi Avieni utriusque poetae metaphrases. Curavit notasque adjecit T. Ch. Matthiae. Accedunt (3) tabulae lithographicae. Fref. ad M., Hermann. — VIII, 398 pp. 2 *Th.* 16 *Gr.*

1817, 8. — Graece, sine Rufi metaphr. et notis, in us. scholar. edid. F. C. Matthiae. Cum tab. lithogr. Fref. ad M. — 12 *Gr.*

1822, 4. *Αρατου Σολεως Φαινομενα etc.* Les Phénomènes d'Aratus de Soles, et de Germanicus César, avec les scholies de Théon, les catastérismes d'Eratosthène, et la sphère de Léontius, traduits pour la première fois en français sur les Manuscrits de la Bibliothèque du Roi, par M. l'abbé Halma. Paris. — 108 pp. Praeter quae in titulo indicata sunt, Arati *Phaenomena* et *Prognostica* continentur. In censura inserta menstruo libro Journal des Savans, 1823, m. Aug. p. 481—492 versio gallica omnino fida accurataque dicitur, quamquam multa, ubi perperam versa sunt, reprehenduntur. Quod ad Scholia Theonis attinet, delectum eorum tantum, graece et latine, *Halma* dedit, sed ita sine omni fere scientia, ut, quae selegit, intelligi prorsus non possint, quod in eadem censura *Letronne* luculenter pluri-

hos locis firmavit. *Ib.* p. 487: „nous bornerons là cette revue, *inquit*, qui ne porte que sur quelques-unes des premières scholies données par M. l'abbé Halma; nous aurions pu faire de semblables remarques sur tout le reste. Ce qui vient d'être dit suffit pour montrer à ceux qui savent le grec, qu'ils doivent lire les scholies de Théon ailleurs que dans cette édition, et à ceux qui ne le savent pas, qu'ils peuvent rarement se fier à la traduction que M. l'abbé Halma en a faite." Agmen claudit dissertatio inscripta: *Question astromythique*, in qua explicare auctor conatus est monumentum mythologicum, Gabiis detectum, ad religionem Graecorum et Romanorum spectans, quod iam ante *Visconti* perexacte explicavit; sed ita fecit, ut nihil proficeret.

1824, 8 mai. Des Aratus Sternbeschreibungen und Wetterzeichen (*gr.*), übers. u. erklärt v. I. H. Voss. Hdlb., Winter. —— VIII, 240 pp. 2 *Th.* 8 *Gr.*, ch. scr. 3 *Th.* In hac ad denuo constituendum contextum graecum facta recensione non tamen ingeniose quam putius pro libitu subsidia critica sunt adhibita. Denuo est codex Palatinus collatus, sicuti lectiones, quas Hipparchus, Achillis Tatii isagoge, Scholia, atque versiones latinae offerunt, sunt adhibitae. *Buttmanni* de vera huius editionis indole iudicium hoc est, et in praefatione editionis eius propositum. „.... Omnibus satisfaceret, *inquit*, nisi severiorum, quas nos quidem reliqua philologorum cohors revereiour, legum impatiens nimis ubique ex arbitrio in verbis auctoris refingendis, quin etiam in grammatices quibusdam regulis diiudicandis ageret. Quo tamen usus editionis illius cetera egregiae neutiquam tollitur, modo in manus vel eruditas vel cautas venerit." Praecipue sunt lucubrationes subiectae laudandae, bonae frugis refertissimae. Conf. quoque *Schulthessii* Annal. theolog. 1826, m. Apr. p. 262—308.

1826, 8 min. Arati Phaenomena et Diosemea. Cum annotatione critica edid. Ph. Buttmann. Brl., Mylius. —— VIII, 77 pp. 12 *Gr.* Editio nitidissima. Notae sunt textui subiectae. In texto denuo constituendo *Bekkeri* collationes codicum mstorum, *Buttmanno* ab illo oblatae, sunt adhibitae. Conf. ephem. litt. Jenens. Suppl. 1826, no. 93; *Beckii* Repert. 1826, I. p. 273 sqq.

1828, 8 mai. Aratus cum scholiis. Recognovit Imm. Bekkerus. Brl., Reimer. —— 20 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.*, ch. membr. 1 *Th.* 8 *Gr.*

Bb) *Delectus.*

1813, 8. Ἀράτου Διοσημεῖα. Arati Diosemea, notis ex collatione scriptorum illustravit Th. Forster. Ld. —— Textus cum notis *Th. Forsteri* subiectis exhibetur quoque superscriptus: Notae et curae sequentes in Arati Diosemea, in Diario class. no. XXVIII. p. 368—373; XXXIII. p. 46—51; XXXV. p. 19—25; XXXVII. p. 84—89; XLIV. p. 327—338; XLVI. p. 257—262.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1561, 4. Arati Phaenomena, latinis versibus reddita a Nicola Alero Essentiano Anglo. Paris., ap. Andr. Wechelum. —— Interpretis ipsius plura carmina adiecta leguntur. Bibl. acad. Götting.

1569, f. Arati Solensis Phaenomena et Prognostica. interpretibvs. M. Tvllio Cicerone. Rvfo Festo Avieno. Germanico Caesare, vna cvm eivs commentariis. C. Jvlii Hygini Astronomicon. Omnia partim è vetustis codicibus, partim è locorum collatione emendata, et emendatorum ratio, ab ipso Morelio, viro sane vt colligere licet, doctissimo, & acerrimi inditij (?), exposita. Nos vero praeter ea quae in Parisiensi exemplari reperibantur, figuris affabré, ad Ptolemaei doctrinam exculptis, figurarumque explicationibus, Rvfvm Festvm ornauimus: quem et ea causa praemisimus. Coloniae Agrippinae, apvd Theodorvm Graminaevm. Anno Salvtis M. D. LXIX. *In fine*: Coloniae Agrippinae, apvd Theodorvm graminaeum Anno Salvtis M. D. LXIX. —— 4 *ff.* praefixa, 183 pp. Bibl. sen. Lips. Ciceronis, Hygini et Avieni versiones Aratei poematis r. quoque in illorum auctorum operibus.

1631, 8. Arati Solensis Phaenomena et Diosemea. Edid. E. Schedius. Gustrov.

1641, 8. Aratus. Edid. C. L. Manthenius. Hfn.

B. germanicarum.

Aa) *Opus integrum.*

1806—1807, 8. Aratus von den Sternbildern und von Witterungsanzeigen. Uebers. v. Ghf. Sm. Falbe. —— In Neue Berliner Monatsschr. 1806, m. Febr. et Aug., 1807, m. Febr. et Mart.

1824, 8. —— *V.* antea *I. Aa.* Omnium fere optima interpretatio germanica.

Bb) *Delectus.*

1806, 8. Ueber Aratus Gedicht und Probe einer deutschen Uebers. v. Schmidt. —— In Neuer teutscher Merkur, fasc. 11.

1808, 8. — m. Bemerkk. v. Schaubach. —— *Ib.* fasc. 1, p. 51 sqq.

1826, 8. Die Jungfrau. Bruchstück des Gedichts des Aratus: *Die Gestirne*, als Probe einer poetischen Verdeutschung des Ganzen, v. E. Kessel. —— In Neues Archiv für Philologie u. Paedagogik, fasc. 1. p. 169—171.

C. gallicarum.

1822, 8. —— *V.* antea *I. Aa.* Quod *Halma* primus Arati poema gallice convertit, firmavit *Letronne* l. c. his verbis „....., nous croyons qu'il a rendu un service en nous donnant la premiere version française d'Aratus". Itaque nescio, unde *Schweiger* in libro suo Handbuch d. class. Bibliographie, T. I. p. 42 notitiam versionis gallicae per *Remy Belleau* a. 1585, *Paris.* editae hauserit, cum ne formam editionis quidem indicaverit.

D. anglicarum.

1737, 8. Translations from Aratus, by Jabez Hughes. —— In eiusd. Miscellanies in Verse and Prose. Ld., printed by John Watts.

E. polonicarum.

1585, 4. — J. Kochanowski. Cracov. —— Pluries repetita Phaenomenorum versio, et postremo in eiusdem a *F. Bohomolec* collectis operibus inser.: Jana Kochanowskiego Rymi wszystkie wiednu zebrane. w Warszawie. 1767, 4. p. 214—244.

III. *Illustrantia Aratum scripta.*

Georgii *d'Arnaud* Lectiones ad Aratum eiusque Scholiasten. —— In eius Lectionum graecarum libris II. *etc.* (Hagae Comitum, sp. Pt. de Hondt., 1730, 8) p. 235—245.

Caesii *Bassi* Commentarius in Germanici Caesaris Phaenomena Arataea recognitus. —— *V.* in *I. Bpt. Fonteii* de prisca Caesiorum gente Commentariis. (Bononiae, 1582, f.) p. 207 sqq.

G. *Beiche:* Disp. de poetis scholae publicae utilioribus, scil. de Arato, Dionysio Periegeta, Virgilio *etc.* Praeside Cph. Cellario. Hl., 1706, 4.

(A. *Boeckh:*) Index lectionum in univ. Berol. p. sem. aest. a. 1828 habendarum. Inserta est Commentatio de Canone Arati. Bl., 1828, 4. —— 4 pp.

C. A. *Böttiger:* Ueber Aratus Phaenom. 33. —— *V.* eiusdem librum *Amalthea*, Vol. III. p. 17 sq.

I. *Grammii* Observationum Graecarum ad Arati Phaenomena Spec. Hvn., 1710, 4.

W. G. *Grauert:* Ueber die Werke des Dichters Aratus von Soli. —— *V.* hanc diss. in Museu Rhenaun. (1827) fasc. 4. p. 336—348.

Pt. *Horreus:* De loco Pauli et Arati commentarius, in quo variorum indicia colliguntur, et verba tam Aratea, quam Paullina explicantur. —— *V.* eiusd. Miscellan. critica (Leuw. et Harlingae. 1738, 8) p. 1—21.

Ch. F. *Matthaei:* Variae Lectiones ad Aratum ex codice chartaceo bibliothecae Sanctissimae Synodi num. 223. in quarto (rectius in octavo) Sec. XIV. Collatus cum edit. Paris. 1559. —— *V.* in eiusd. Lectionibus Mosquens. (Lps., Schwickert. 1779, 8) Vol. I. p. 95—111.

I. F. *Pfaff:* Commentatio de ortibus et occasibus siderum, apud auctores classicos commemoratis. Gtt., 1786, 4. —— De Aratu praecipue p. 44 sqq. agitur.

I. Cu. *Schaubach:* Commentatio de Arati Solensis Interpretibus Romanis, Cicerone, Caesare Germanico et Rufo Festo Avieno. Meiningae, litt. Hartman. 1817, 4.

— —: Novae editionis Arateorum, Ciceronis, Germanici et R. F. Avieni Specc. II. 1818 et 1820, 4.

I. Aeg. *Strauch:* Disp. de probatione existentiae dei ad Aratum. Wittb. —— Hunc tractatum sic indicit sine a. et forma *Harlesius* in B. Gr. Fabricii, T. IV. p. 91; ipse omnia perquirens videre non potui.

F. *Strunz* et Bernh. *Winkleri* Dissertatt. tres de loco Arati, quem citat Paullus, apostolus. Wttb., 1719, 4.

I. Marcelli *Welschii* Diss. de Arato Phaenomenorum Scriptore. Praeside I. Andr. Schmidio. Jn., 1685, 4.

Bernh. *Winkler.* —— *V. Strunz.*

ARCADIUS.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 336 et 357.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opus integrum.*

1820 (*nec* 1819 *nec* 1818), 8 mai. *ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΝΩΝ* E codicibus Paris. nunc primum edid. Edm. H. Barker. Addita est editoris epistola critica ad I. Fr. Boissonade. Lps., G. Fleischer. —— VIII, p. 1—200 textus, p. 201—288: Epistula critica, de verbis graecis, quae in lexicis desiderantur: p. 288—358: Indices ad Arcadium et E. H. Barkeri Epistulam criticam. Ch. scr. 2 *Th.* 8 *Gr.* In Diario class. no. XXIX. p. 165—171; XXX. p. 310—313 *v.* quoque: Some Extracts from Arcadius Grammaticus Mss., by E. H. Barker.

Bb) *Fragmenta.*

1783, 4. *Ἀρκαδιου περι της των τονων εὑρεσεως και των σχηματων αὐτων, και περι χρονων και πνευματων. — Του αὐτου περι τονου των ὀκτω μερων του λογου, και περι εὑρεσεως των προσῳδιων, και περι ἐγκλισεως, και ἐγκλινομενων, ἐν ᾧ και περι πνευματων και χρονων.* —— *V.* in Appendice ad *Villoisoni* Epistolas Vinarieus. p. 115—120.

II. *Illustrantia Arcadium scripta.*

E. H. *Barker*: De Arcadio Antiocheno Admonita quaedam. —— In Diario class. no. LIV. p. 208—214; LV. p. 183 sq.

Gu. *Dindorf*: Varietas lectionis ad Arcadium, e cod. Hafn. —— Adiecta legitur ad calcem Grammaticorum graec. Vol. I. (1823, 8. Lps., Kühn.)

C. Gu. *Göttling*: De Arcadii quibusdam accentuum praeceptis scripsit. —— *V.* in *Friedemanni* et *Seebodii* Miscell. crit. Vol. I. P. IV. p. 755—764.

ARCESILAUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 53; *ed. n.* T. III. p. 162 sq.

Rich. *Brodeisen*: De Arcesila, philosopho Academico, commentatio P. I. Altona, Hammerich. 1821, 4. —— 39 pp.

Jac. *Brucker*: De Arcesilao, philosopho Academico. —— *V.* eiusd. Histor. crit. Philosophiae, Vol. I. p. 746 sqq.

Foucher: Notice sur Arcesilaus. —— In eiusd. Histoire des Academiciens. Paris, 1690, 12.

——: De Arcesilao, philosopho academico. —— In eiusd. Diss. de philosophia Academica. Paris., 1692, 12.

I. D. *Gerlach*: Commentatio, exhibens Academicorum iuniorum, inprimis Arcesilai atque Carneadis de Probilitate disputationes. Gtt., 1815, 4.

F. *Jacobs*: Nonnulla de Arcesilao, philosopho. —— In eiusdem Commentario ad Anthologiam graecam, Vol. III. P. III. sive totius Operis Vol. XIII. p. 856.

C. F. *Stäudlin*: Skepticismus unter den Akademikern Arkesilaus, Karneades, Kallipho. —— *V.* eiusd. Geschichte der Moralphilosophie. (Hv., Helwing. 1822, 8 mai.) p. 218 sqq.

Dt. *Tiedemann*: Ueber Arcesilaus. —— *V.* in eius Geist der spekulativen Philosophie, T. II. p. 566 sqq.

I. Rdf. *Thorbecke*: Responsio ad quaestionem philos.: Quaeritur in Dogmaticis oppugnandis, numquid inter Academicos et Scepticos interfuerit? Quod si ita sit, quaeritur, quae fuerit discriminis causa? quae praemium reportavit d. 8. Febr. III. (*Zwollae Batavi*) 1820, 4. —— 100 pp. In tres partes divisa scriptio, quae cum diligentia peritiaque rerum est conscripta. Prima pars, in qua de Academicis et Scepticis philosophis agitur, 4 capp. continet: 1; de Scepticismo in genere, 2) de scepticismo, quomodo fuerit ante Pyrrhonem; 3) De Pyrrhonis, eorumque qui eum sunt secuti scepticismo; 4) De initio incrementoque, per Arcesilaum conditae academiae recentioris, et quomodo illa Dogmaticos, inprimis Stoicos impugnaverit. In parte II., complectens duo capita, de discrimine inter Scepticos et Academicos, impugnantes Dogmaticos. Cap. 1. Quae ratio modusque in diversis philosophiae modis diiudicandis est habenda; cap. 2. Quomodo Academici et Sceptici impugnantes Dogmaticos differant exponitur. In parte III. enumerantur discriminis Academicorum et Scepticorum causae. Cap. 1. omnino de philosophicorum systematum, ut dicitur, discriminibus; cap. 2. de discriminis dogmaticorum caussis agitur.

ARCHEDICUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 747; *ed. n.* T. II. p. 423.

H. Fynes *Clinton*: On Archedicus. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos. Ox., 1824, 4 mai., *ib.* auctiores rep. 1827, 4 mai.,

et latine conversus per *Krügerum*, Lps., Vogel. 1830, 4.

F. *Jacobs*: Archedici fragmentum apud Athenaeum emendatur. —— *V.* eiusdem Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., Frommann. 1809, 8) p. 173 sq.

A. *Meineke*: De Archedico, Demosthenis aequale et Demochare. —— *V.* In eiusd. Quaestionum Scenicorum Spec. III. (Brl., typis Nietackii. 1830, 4) p. 52.

ARCHELAUS.

F. Jac. *Bast*: Archelai epigr., Brunck. Anal. T. III. p. 330, emendatur. —— In eiusd. Epistola crit. (Lps., Weidmann. 1809, 8) p. 52 sq. et p. 279.

H. Fynes *Clinton*: On Archelaus. —— *V.* einsd Fastus Hellenicus. (Ox., 1824, 4; rep. *ib.* 1827, 4; lat. *Lps.*, 1830, 4.)

F. *Jacobs*: De Archelao, epigrammatographo. —— In eiusdem Commentario ad Anthologiam graecam, Vol. III. P. III., sive totius operis T. XIII. p. 856 sq. In fine *ib.* de Archelai tempore haec „Archelaus censendus est sub Alexandro M. et sub Ptolemaeo primo, qui Ol. CXIV. 2. Aegypto praeesse coepit."

A. *Meineke*: Archelai locus apud Stob. Ecl. Phys. T. I. p. 8 ed. Heer. tentatur. —— In eiusdem *Curis Criticis* in Comicorum fragmenta ab Athenaeo servata. (Brl., 1814, 8) p. 36.

C. F. *Stäudlin*: Archelaus aus Athen. —— In eiusd. Geschichte der Moralphilosophie. (Hv., Helwing, 1822, 8 mai. 3 *Th.* 20 *Gr.*) p. 30 sqq.

ARCHESTRATUS.

I. *Fragmenta collecta.*

1811, 8 mai. Fragmenta Archestrati, Siculi, carminis ἡδυπάθεια inscripti. —— Praemissa *Aristotelis* de animalibus historiae. Edidit I. Glo. Schneider.

II. *Illustrantia Archestratum scripta.*

Adr. *Heringae* Obss. et emendationes in Archestrati fragmentum ab Athenaeo VII. p. 278 servatum. —— *V.* eiusdem Observationum criticarum librum singularem (Leuvardiae, Coulon. 1749, 8) p. 178 sqq.

F. *Jacobs*: Archestrati apud Athenaeum fragmenta emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta Observationum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., Frommann. 1809, 8) p. 161, 175 sq., 178 bis, 209 sq.

Hadr. *Junii* Emendationes in Archestrati fragmentum aliquod, et observationes in eundem. —— *V.* in eiusdem *Animadversis*, eiusdemque de Coma Commentario, cura Corn. van Arkel edita. (Roterodami, Hofhout. 1708, 8) p. 272 sq., 431, 557.

Steph. *Weston*: Archestrati locus ap. Athenaeum p. 163 tractatur. —— In eiusdem *Hermesianacte*. (Ld., Nichols. 1784, 8) p. 16 sqq.

ARCHIAS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 711; *ed. n.* T. IV. p. 464.

I. *Epigrammata collecta.*

1589, 8. A. Licinii Archiae Epigrammata quaedam Graeca, cum Latina interpretatione; edita Nicodemi Frischlini opera et studio. —— *V.* infra Callimachus. 1.

1596, 8. Archiae Epigrammata, graece et latine, D. Alsvorto interprete. Romae. —— *V.* quoque *Anthologia.*

1692, 8. — graece, curante Cvh. Saalbachio. —— Cum Luciani Epigrammatibus. Gryphswald.

1772, 8. Archiae Epigrammata XXXV, graece. —— In *Brunckii* Analectis, T. II. p. 92 — 101. Quia necesse, huc quae *Brunckius* in Analectis T. III. p. 148 de epigrammatibus sub Archiae nomine circumlatis disputavit, transscribo. „Extant, *inquit*, sub Archiae nomine Carmina XXXV. Nam unum hic omissum repositum est infra p. 328. Ne quis haec omnia Archiae Antiocheni esse credat, cui patrocinatus est Cicero, plures huius nominis poetas fuisse moneo, qui in Vatic. cod. distincti sunt. Nam Archiae Mitylenaeo tribuuntur Epigrammata XXI. XXII. XXIV. XXXI. huius etiam esse videtur XXV. Carmen XXXII. titulum habet *Ἀρχίου Μακεδόνος*. Sed gentile additum a recentiori manu, XXXIII. tributum est Archiae Bysantio. IV. titulus est *Ἀρχίου Γραμματικοῦ*, et XX. *Ἀρχίου νεωτέρου*." His, qui paucis tantummodo mutatis verba *Brunckii* repetiit *C. Dr. Ilgen.* in suis Opusculis, T. II. P. I adiecit „*Reiskius* (in Notit. poet. Anthol. p. 197) putat, posse illud *νεωτέρου* inepto Graeculo imputari, aut coniici *Ἀρχύτου* pro *Ἀρχίου*. Fuit etiam Archias Thurius, *τραγῳδιῶν ὑποκριτής*, de quo Plutarchos in Demosthene (p. 859); ad quem tamen nihil ex

Anthologia referendum arbitror. Detractis igitur illis carminibus, quae aliis adscripta sont poetis eiusdem nominis, remanent carmina XXVI nostro Antiochenu tribuenda. Haec sunt fere, quae de carminibus poetae nostri scimus." *etc.*

1795, 8 mai. —— In *F. Jacobsii* Anthologia, T. II. p. 80—89.

1797, 8. Omnia carmina quae sub Archiae nomine feruntur. Edid. C. Dv. Ilgen. —— *V.* in eius Opuscolis variis philologicis, T. II. P. I. (Erfurdiae, Hennings) p. 59 sqq. Praemisit praeter disputationem de Archia p. 1 sqq., tabulam, unde intelligere liceat, ubi ante *Brunckium*, partim in Anthologia Planudea, partim in Cephaliana, lecta sint poemata, qua finita, adiecit „Praeter haec XXXV. carmina in Planudea sex alia Archiae tribuuntur, quorum quinque Brunckius Leonidae Alexandrino addidit, unum ad Ἀδέσποτα reiecit, nihil commonefacto lectore, quas causas secutus sit." quam alia tabula, ubi illa sex carmina leguntur, sequitur.

1797, 8. Archiae IX erotica poemata selecta. —— Praemissa cum nonnullis secondum *Brunckium* de Archia, editioni Orationum Ciceronianarum selectarum, pro Archia, pro Milone, et Ligario, quas latine et germanice cum notis in lucem publicam emisit K. G. Schelle. (Lps., Cnobloch. *Voll. III.*) Vol. I. p. 11 sqq.

1800, 8 mai. Carmina Archiae, gr. et lat. —— In *H. F. C. Hülsemanni* editione Ciceronianae orationis pro Archia. Lemgoviae, Meyer.

II. *Illustrantia Archiam scripta.*

C. Ph. *Conz*: A. Licinius Archias, ein Improvisatore, nach Cic. p. Arch. (Ex ephem. matutinis *Morgenblatt.*) —— *V.* eiusdem Kleine prosaische Schriften oder Miscellen für Litt. u. Gesch. Neue Sammlung. (Ulm, Stettin. 1825, 8) p. 417 sqq.

Netscher: De A. Licinio Archia, poeta. —— *V.* in eiusdem Diss. de Ciceronis Oratione pro Archia. Roterodam. 1808, 8.

ARCHIGENES.

Fabr. B. Gr. T. XIII. p. 80.

1808, 4. Archigenis Fragmenta, ab Oribasio servata, graece et latine, edidit Ch. F. de Matthaei. —— In eiusd.: XXI Veterum et Clarorum Medicorum Graecorum variis opusculis. Ex cod. Mosq. (*Mosquae.*) p. 151—164: Archigenis, quomodo praeparandos sit is, qui elleborum sumpturus est. Ex primo de ratione morbos diuturnos curandi; p. 187—189: De vomitibus a cibo excitatis; p. 220—223: Purgantia medicamenta febricitantium.

1816, 4. Analecta historico-critica de Archigene Medico et de Apolloniis Medicis eorumque scriptis et fragmentis. Accedit Apollonii Erasistratei de scarificatione Fragmentum Graecum. Edid. Ch. F. Harlesius. Lps. —— Hic illa Archigenis fragmenta, quae *Matthaei* publicaverat, ex Aetio aucta, emendata recudi fecit *Harlesius*. De Archigene v. praeterea Chirurgos Graecus ex edit. *Ant. Cocchii* (Flr., 1754, f.) in praefatione p. XII. bis, et p. 117 sqq. et 154.

ARCHILOCHUS Parius.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 572 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 107 sqq.

I. *Collectiones reliquiarum.*

Aa) *integriores.*

1812, 8 mai. Archilochi, Jambographorum principis, Reliquiae, quas accuratius collegit, adnotationibus virorum doctorum suisque animadversionibus illustravit, et praemissa de vita et scriptis poetae commentatione nunc seorsum edid. Ign. Liebel. Lps., Sommer (nunc *Brl.*, *List.*) —— XVI, p. 1—49: commentatio de vita et scriptis poetae, et ad p. 274 collection. reliquiarum. 2 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr. 3 *Th.*, ch. membr. 4 *Th.* 18 *Gr.* Corrigenda additamentaque auctor ipse proposuit in Annal. Vienens. 1813, fasc. notitiarum, (*Intelligenzbl.*) p. 139 sq. Conf. quoque censuram in ephem. litt. Jenens. 1815, no. 210, 211 et 212. Titulus est mutatus: *edit. II. Lps., Sommer.* 1818. Prorsus nova editio est sequens.

1819, 8 mai. Archilochi iambographorum principis Reliquiae. Quas accuratius collegit, adnotationibus virorum Doctorum suisque animadversionibus illustravit et praemissa de Vita et Scriptis poetae commentatione nunc seorsum edidit Ign. Liebel. Edit. II., retractata et novis quibusdam fragmentis aucta. Viennae, Heubner. —— 1 *Th.*, ch. scr. 1 *Th.* 8 *Gr.*, ch. membr. 2 *Th.*

Bb) *nonnullae reliquiae collectae.*

1560, 12. Archilochi quaedam reliquiae collegit H. Stephanus. —— In eius-

dem Collectione Lyricorum; quae repetita est *ib.*, 1566, 1586, e a *P. Stephano* 1600 et 1612. In posteriore editione 1612 exstant p. 630 sqq.

1614, f. —— In Corpore poetarum graec. Trogleor. (Gv.) T. II. p. 130.

1772, 8. —— In *Brunckii* Analectis, T. I. p. 40—47, et T. III. p. 6 et 236. Iteratae sunt 1794. Idem tertiae Anacreontis editioni suae adiecit fragmentum Archilochi „οὐ φιλέω μέγαν στρατηγον."

1794, 8mai. —— In *Jacobsii* Anthologia graeca, T. I. p. 40 — 47. Animadversiones *v.* in seqq. tomis.

II. *Versiones reliquiarum.*

1782, 8. An sein Herz, und der geprüfte Muth. Zwei Lieder des Archilochus, übers. v. Ch. v. Stollberg. —— In eiusd. Gedichte aus d. Griechischen, p. 207 sq.

1793, 8. Der Lebensrath. Ein Gedicht v. Archilochus, übers. v. K. Ph. Conz. —— In Analekten, p. 71.

1796, 8. An sein Herz, u. der geprüfte Muth. Uebers. v. Herder. —— *V.* in eius Zerstreute Blätter, Collect. II. edit. II. p. 193 sq.

1800, 8. Das 15e Bruchstück (*Anal. Brunckii*). Uebers. v. F. K. L. v. Seckendorf. —— *V.* eius collectionem versionum inscr. *Blüthen griech. Dichter*, p. 175.

1810, 4. An sein Herz, u. ein anderes Bruchstück (*I. et IX. ap. Weber.*) übers. v. Fr. Passow. —— *V.* in Pantheon von I. G. Büsching u. K. L. Kannegiesser (Lpz.)

1826, 8mai. Die elegischen Ueberreste des Archilochus übers. u. m. Anmerkk. begl. v. W. E. Weber. —— In eius Collectione versionum: Die elegischen Dichter der Hellenen nach ihren Ueberresten übers. u. erläut. (Frkf. a. M., Hermann) p. 8 sqq., p. 450 sqq. Omnium, qui adhuc Archilochi reliquias convertere studuerunt, plurimas germanice publico usui donavit.

III. *Illustrantia Archilochum scripta.*

(*Böttiger*:) Ein Fragment des Archilochus nachgewiesen. —— In eiusdem Amalthea, Vol. III. p. 327; Conf. *K. Otf. Mülleri* librum Die Dorier inscriptum, T. I. p. 458.

E. H. *Barker*: De lectione Κηροπλαστας in Archilochi fragm. apud Plutarchum. —— In *Class. Journ.* no. XXIV. p. 325—328.

——: De Archilochii fragmentis. —— In *Class. Journ.* no. XXVI. p. 390 sq., p. 393 sq., no. XXVIII. p. 289, no. XXX. p. 216—219; no. XXXII. p. 223 sq.

E. L. Dn. *Huch*: Versuch über die Verdienste des Archilochus um die Satyre. Zerbst, 1767, 8. —— 5 *Gr.*

Imm. G. *Huschkii* Diss. de fabulis Archilochi: accedit notitia cod. Augustani cum fabulis ineditis. Altb., 1803, 8. —— Rep. in *A. Matthiaei* Miscellan. philolog. (Altb., 1803, 8) Vol. I. p. 1 sqq. et in *Aesopi* editione a. 1810, *Lps.*, *Weigel.*

F. *Jacobs*: Archilochus emendatur. —— *V.* eiusdem Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., Frommann. 1809, 8) p. 30 et 55.

I. F. Ch. *Jedelii* Animadvv. in epigr. quoddam Archilochi, de voce difficili ἔντος. —— *V.* in Neues Magazin für Schullehrer, T. II. fasc. 1. p. 246 sqq.

Hadr. *Iunii* Obss. in Archilochum. —— *V.* eiusdem *Animadversa*, eiusdemque de Coma Commentarium, cura Corn. van Arckel edita. (Roterodami, Hofhout. 1708, 8) p. 20, 132, 463, 538, 566.

Herm. *Kolster*: De Archilochi hymno. —— *V.* eiusdem Dissertationem De Cantilenis popularibus veterum Graecorum. (Brl., typis G. Reimeri. 1831, 8mai.) p. 37 sqq.

A. *Matthiae*: Coniecturae et emendationes in Archilochum. —— In eiusd. Obss. in quaedam poetarum graecorum loca, insertis Neues Magazin für Schullehrer, T. III. fasc. 2.

A. *Meineke*: Archilochi fragmenta ab Athenaeo servata emendantur et tentantur. —— *V.* eiusdem *Curas criticas in Athenaeum.* (Brl., 1814, 8) p. 51 sqq.

Fr. *Sévin*: Sur la vie et sur les ouvrages d'Archiloque. —— *V.* in Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. X. Mém. p. 36 sqq., *ed.* 8. T. XIV. p. 55 sqq.

ARCHIMEDES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 543 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 170 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnium operum.*

1544, f. Ἀρχιμηδους του Συρακουσιου, τα μεχρι νυν σωζομενα, ἁπαντα: Archimedis, Syracusani, philosophi ac

geometrae excellentissimi Opera, quae quidem exstant, omnia, multis iam saeculis desiderata, atq; à quàm paucissimis hactenus nisa, nuncq; primum et Graecè et Latinè in lucem edita. Quorum Catalogum uersa pagina reperies. Adiecta quoq; sunt Eutocii Ascalonitae in eosdem Archimedis libros Commentaria, item Graecè et Latinè, nunquam antea excusa. Cum Caes. Maiest. gratia et priuilegio ad quinquennium. Basileae, Ioannes Heruagius excudi fecit. Anno MDXLIIII. —— Editio princeps et maximi aestimata per *Thomam Geschauff* cognom. Venatorium curata. 4 *ff.*, 139 pp. contextus graecos, tum seorsim praeposito titulo versio latina, implens praeter 4 *ff.* praefixa, 163 paginas. Tum habetur *Eutocius* titulo separatim exrusn, exceptis 2 *ff.* praefixis, 65 pp. contextus graecus, 1 vac. *f.*, denique 68 pp. versio latina sequitur. Bibl. sen. Lips. 7 *Th.*

1615, f. *ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ ΠΑΝΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* ARCHIMEDIS OPERA QVAE EXTANT. Novis demonstrationibvs commentariisqve illvstrata. Per Davidem Rivaltvm a Flvrantia Coenomanum, è Regia Turma sacri Cubiculi, sanctioribusque regni Consiliis et à literarum pietatisque studiis Christianissimi Gallorum et Nauarrae Regis Lodovici XIII. semper Augusti. Operum Catalogus sequenti pagina habetur. — Parisiis, Apud Clavdivm Morellvm, via Jacobaea, ad insigne Fontis. CIƆ.IƆC.XV. ex regis privilegio. —— 2 *ff.* praefixa, contin. titulum et dedicationem maiusculis impressam. A *f.* 3 usque ad *f.* 8: Archimedis vita. A *f.* 9 usque ad *f.* 15 praemonitum: Nobilibus Gallis pro mathematicis, quod his disciplinis verum fiat propie symbolum Sapientiae; 2 *ff.* contin. epigrammata graeca et latina in Archimedem, eiusque opera, et in *Dav. Rivaltum*. F. 18 — 22: Prolegomena. 548 pp. textum (tamen pro libitu mutatum), versionem latinam et commentariom magni aestimatum, omissis *Eutocii* scholiis, complectentia. Librorum amatores imprimis exx. in ch. m. quaerunt. *F.* 1646.

1646, f. — gr. et lat. Edid. Cl. Richard. Paris.

1792, f. *ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΥΤΟΚΙΟΥ ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ.* ARCHIMEDIS quae supersunt omnia cum EUTOCII Ascalonitae Commentariis. Ex recensione Josephi Torelli, Veronénsis, cum Nova Versione Latina. Accedunt Lectiones Variantes ex codd. Medicèo et Parisiensibus. Ox., e Typographeo Clarendoniano. —— Maximi aestimata editio, conf. *MR.* 1795, m. Mai. p. 25—33. 1 *L.* 5 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 12 *sh.*

Bb) *Plurium scriptorum.*

1676, 8min. *ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ ΨΑΜΜΙΤΗΣ, ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΥ ΜΕΤΡΗΣΙΣ; ΕΥΤΟΚΙΟΥ ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΟΥ ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ.* ARCHIMEDIS Syracusani Arenarius, et dimensio circuli. Eutocii Ascalonitae in hanc Commentarius: Cum versione et notis Joh. Wallis. Oxoniae, e theatro Sheldoniano. —— 3 *ff.*, 159 pp., 25 *ff.* adnotationes continentia et 3 *ff.* Rep. 1699.

1699, f. — gr. et lat. —— In *Wallisii* Opp Mathem. T. III. (Ox.) p. 509 sqq. Ex editione a. 1676 repetita.

Cc) *Singulorum scriptorum.*

1597, f. Archimedis De Circuli Dimensione. Gr. et Lat. cum Expositionibus et Analysi Adriani Romani. Würceb. —— Sic in Catalogo bibliothecae Upsal. T. I. p. 41 s. v. *Archimedes.*

1825, — 1828, 8. Kreismessung des Archimedes von Syrakus, nebst dem dazu gehör. Commentare des Eutokius von Ascalon. Griechisch u. Deutsch, mit Anmerkk. u. e. Einleitung, welche sich vorzüglich über die Zahlenbezeichnungsarten u. das Zahlensystem der Griechen ausbreitet von J. Gutenäcker. Zweite unveränderte Aufl. Mit e. Fig. - Taf. Würzb., Etlinger. —— 18 *Gr.* prima editio, secunda vero 12 *Gr.* quae tantum titulum mutatum babet.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Omnia opera.*

1672, f. Admirandi Archimedis, Syracusani, monumenta mathematica, ex traditione Francisci Maurolyci. Messanae. Imprimi hanc editionem curavit *I. Alph. Borelli.* Praeter Arenariom et de insidentibus aqoae, quae opera ex *Commandini* versione sunt exhibita, reliqua *Maurolycus* transtulit, qui tamen pro libitu aut castravit aut adiecit. Quia huius edi-

tionis plurima exemplaria naufragio perierunt, est rarissima. Rep. 1685.

1675, 4. Archimedis Opera, Apollonii Conica, Theodosii Sphaerica: Methodo nova illustrata et succincte demonstrata. Per Isaacum Barrow. Londini, excudebat Gu. Godbid, veneunt apud Rob. Scott. —— Cum figuris ligno incisis. 285, 104 et 38 pp. Iterata quoque extant in *Isaaci Barrow* Opp. Mathem., Vol. III. Nonnulla ad contextum graecum emendandum protulit.

1685, f. Admirandi Archimedis Syracusani Monumenta omnia mathematica quae extant. Ex traditione Francisci Maurolyci. Panormi, apud Cyllenium Hesperium.

Bb) *Plura opera.*

1543, 4. OPERA ARCHIMEDIS SYRACVSANI PHILOSOPHI ET MATHEMATICI INGENIOSISSIMI per Nicolaum Tartaleam Brixianum (Mathematicarum scientiarum cultorem) multis erroribus emendata, expurgata, ac in luce posita, multisque necessariis additis, quae plurimis locis intellectu difficillima erant, commentariolis sane luculentis et eruditissimis aperta, explicata atq; illustrata existunt, Appositisq; manu propria figuris quae graeco exemplari deformatae, ac depranatae erant, ad rectissimam Symetriam omnia instaurata reducta et reformata elucent. —— Sub h. tit., quem integrum descripsi, habetur xylogr. ornamentum, inser. litteris *R. V.*, et infra: Cum gratia et priuilegio per decennium. *F.* 2 *a epistola inser.*: Egregio Viro Ricardo Venfort, Britannico, et nobili Regis Britannici viro, Compatrique suo S. P. D. Nicolaus Tartalea Brixianus. Epistula ipsa sic incipit: „Cvm sorte quadam Compater honorandissime ad manus meas peruenissent fracti, et qui vix legi poterant quidam libri manu graeca scripti illius celeberrimi Philosophi Archimedis, qui cum ingenij acumine, tum machinis quibusdam Syracusanam vrbem contra Marcelli Romanorum consulis impetum diu tutam et incolumem conseruauit: cumque ego maxime cupidus essem perspiciendi an tanta huius viri esset doctrina, et scientia, quantam antiquorum monumentis pooderari: atque aestimari perceperam omnem operam meam, omne studium, et curam adhibui vt nostram in linguam, quae partes eorum legi poterant, conuerterentur, quod sane difficile fuit. Nam et temporum vetustate, et eorum incuria, qui hosce libros detinuerant, errores non paucos fuisse corrigendos, certe scias velim. Visis autem horum titulis librorum, et perlecto vniuerso opere Philosophum hunc et magna, et constanti fama clarissimum habitum, longe maiorem: et clariorem etiam inuentum fuisse mihi clarissime patuit. Ideo cupidus ego (vt dixi) hosce libros perspexi, ordine procurri, et omnia demum diligentissime perpendi, verum cuoi lucos multos depraoatos: et figuras quasdam ineptas, et ad rem nihil facientes offendissem, ab incepto desistere pene coactus cum, sed desiderio ioereditibili id opus inspiciendi accensus, magna ex parte erroribus purgatum, et propria manu figuris aptis, et proprijs oppositis dignum censui, et maxime eam partem, quam et verbis, et exemplis, quantum in me fuit diluciam reddidi: donec totum opus quod (vt spero) breui a me fiet, omnino castigetor: quo pacto Archimedes Philosophus clarissimus, et reuiuiscere, ac reuirescere, et demum flores, et fructus vberrimus studiosis hominibus ferre, ac late prodocere poterit. Qooniam autem hac tempestate nemo te ipso hoc nostro labore dignior mihi potest occurrere, moltis de causis, et optimis rationibus adductus hanc presentem mirablem operis partem tibi vni dicandam existimaui. Hoc enim postulat vetus, et summa amicitia nostra, quae nullo, aut temporum aut lucorum intervallo dissolui potest. *etc.* Vale dio, et felix viue. Ex Venetijs Idibus. April. 1543." *F.* 2*b:* INCIPIT LIBER ARCHIMEDIS DE CENTRIS granium valde planis aequerepentibus. *F.* 10 *b:* Explicit Liber primus. *F.* 11*a:* INCIPIT SECVNDVS ARCHIMENIDIS (!) TRACT. *F.* 19 *a:* Explicit Liber Archimedis de centrum grauitatis vel duplationis (!) aeque repentibus. *F.* 19*b:* ARCHIMEDIS SIRACVSANI (!) TETRAGONISMVS. Incipit Archimedis quadratura parabolae. *Et f.* 29 *a:* Explicit. *F.* 29 *b* — *f.* 31 *a:* ARCHIMEDIS SYRACVSANI LIBER. *F.* 31 *b:* LIBER ARCHIMEDIS DE INSIDENTIBVS AQVAE. *F.* 35 *b:* Explicit de insidentibus aquae Liber. *F.* 36*a:* Venetijs per Venturinum Ruffinellum sumptu et requisitione Nicolai de Tartaleis Brixiani Anno Domini 1543. Mense Aprili. Agmen claudunt 2*ff.* quae plerumqoe tamen desiderantur. Bibl. sen. Lips. Rep. 1565.

1558, f. Archimedis Opera nonnulla à Federico Commandino Vrbinate nvper in latinvm conversa, et commentariis illvstrata. — Venetiis, apud Paulum Manutium Aldi F. M.D.LVIII.' *Partt. II.* in 1 *vol.* —— 4 *ff.* continentia titulum et

epistulam *F. Commandini* datam ad Cardinalem *Ranucium Farnesium*, 55 *ff.*, et 1 *f.* cum signo typogr.; 2 *ff.* praefixa, quae *F. Commandini* epistolam ad *Ottarium Farnesium* datam continent. Tom. I. habeator. 1) Circuli dimensio; 2) De lineis Spiralibus; 3) Quadratura paraboles; 4) De conoidibus et sphaeroidibus; 5) De arenae numero. Tom. II., singulari titulo praefixo, haec insunt: 1) Eutocii Ascalonitae Commentarius in librum de circuli dimensione a Federico Commandino nuper in latinam linguam conversus; 2) Commandini Commentarii. Ad codicem mstum, qui tamen mendis refertissimus, conversio facta, attamen illi *Ricaltii* praeferenda est. Saepe tomi duo separatim occurrunt.

1565, 4. Archimedis Opera, lat. et cum commentario Nicolai Tartaleae, Brixiani. Venetiis. MDLXV. —— *V.* 1543.

Cc) *Singula opera.*

1) de Circuli Quadratura.

1503, 4 min. Tetragonismus, id est Circuli Qvadratura, per Campanum, Archimedem Syracusanum, atqve Boetium, Mathematicae perspicacissimos, adinventa. *In fine*: Impressum Venetiis per Ioan. Bapti. Sessa. Anno ab incarnatione Domini 1503. Die 28. Augusti. —— 32 *ff.* Hoc primum Archimedis editorum operum specimen *Lucas Gauricus* in publicam lucem emisit.

2) de Insidentibus aquae.

1565, 4. Archimedis. De Insidentibvs Aqvae. Liber primvs. — Cvm Privilegio. — Venetiis, apvd Cvrtivm Troianvm. MDLXV. — Archimedis de Insidentibvs Aqvae. Liber Secvndvs. Venetiis, apvd Troianvm Cvrtivm. MDLXV. —— 6 *ff.* praefixa, et 16 *ff.* Cum figg. mathematicis. Bella rarissimaque editio. Bibl. sen. Lips.

1565, 4. De iis, quae vehuntur in aqua, latine et cum commentariis per F. Commandinum. Bononiae.

3) de planis aequiponderantibus.

1588, f. Archimedis Aequiponderantium Libri duo. Latine cum Paraphrasi Guid. Ubaldi e Marchionibus Montis. Pisauri.

4) Theoremata de Sphaeris et Cylindro.

1678, 12. Lectio Reverendi et Doctissimi Viri D. Isaaci Barrow beatae memoriae, in qua Theoremata Archimedis de sphaera et cylindro, per methodum indivisibilium investigata, ac breviter demonstrata, exhibentur. Londini, typis I. Redmayne: prostant autem apud I. Williams ad insigne Coronae in Coemeterio D. Pauli, et I. Dunmore ad insigne Trium Bibliorum, in vico vulgo vocato Ludgate-street, MDCLXXVIII. —— Ex anglico sermone in Latinum conversus. *V.* infra s. a. 1660.

1703, — 1710, — 1722, 8. Selecta ex Archimede Theoremata. —— Cum *Andreae Tacquet* Elementis Geometriae planae ac solidae, illustratis a Gu. Whiston. Cbr. *V.* s. v. Euclides.

5) Lemmata.

1659, f. Lemmata Archimedis, apud Graecos et Latinos iam desiderata, e vetusto codice ms. arabico a I. Gravio traducta et cum Arabum scholiis publicata, edidit et suis animadversionibus illustravit Samuel Fosterus. London. —— In eiusdem *Fosteri* Miscellanies, or Mathematical lucubrations.

1661, f. Archimedis assumtorum liber, ex codd. arabicis Abrahamus Echellensis latine reddidit, et I. Alphons. Borellus curam in Geometricis versioni contulit, et notas uberiores adiecit. —— Cum Apollonii Perg. Conicorum libris. *V.* antea *II.*

6) de speculis comburentibus.

1548, 4. Antiqui scriptoris libellus, de speculo comburenti concavitatis parabolae. Ex Arabico sermone in Latinum convertit At. Gongava. —— Adiecit in postremis quatuor foliis versionl suae Operis quadripartiti, a Ptolemaeo conscripti. *(Lovanii.)* A nonnullis hic libellus est Ptolemaeo tributus, nec Archimedi. *Fabricius* in Bibl. Gr. l. supra cit. falsa de huius libri versionibus refert, quae tamen *Scheibel* in Einleitung zur mathematischen Bücherkenntniss, P. IX. p. 269, obi quoque p. 268 sq. totius operis argumentum exposuit, corrigit ostendens, in *Maurolyci* opere (*v. II. Aa*) 1672. 1685, *f.*) haud reperiri libellum Archimedis de speculis comburentibus sed *opera exotica* sive *ex-*

terna, ibique donbus foliis exhiberi tantummodo notitiam inventorum Archimedis et in his sub titulo de speculis usturiis nihil praeter loca desumpta ex Galeoo et Tzetza esse, eademque pauca loca, adiectis aliquot annotatiooibus, reperiri in Archimedis Operibus, per *Rivaltium* gr. et lat. editis (*Paris.*, 1615, *f.*) p. 546 sq.

B. germanicarum.

Aa) *Omnia opera.*

1670, f. Des Unvergleichlichen ARCHIMEDIS Kunst-Bücher Oder Heutigs Tags befindliche Schrifften, Aus dem Griechischen in das Hoch-Teutsche übersetzt, und mit nohtwendigen (?) Anmerkungen durch und durch erläutert Von Iohanne Christophoro Sturmio, Phil. M. Mathem. und Phys. P. P. zu Altdorf. Nürnberg, In Verlegung Paulus Fürstens, Kunst- u. Buchhändlers Seel. Wittib und Erben. Gedrukkt daselbst bei Christoph Gerhard, Im Jahr Christi 1670. —— 1 fig. tab. *f.*, et alia 10 *ff.* praefixa, quorum *f.* 1*b* continet: Verzeichniss derer in diesem Werk begriffenen Archimedischen Schrifften; *F.* 2 dedicationem; *f.* 3*a* — *f.* 4*a* carmen superscriptum: Der in Teutschland wieder lebende und die Teutschen zu Höher-achtung derer Mathematischen Wissenschaften ermahnende Archimedes. A *f.* 4*a* — *f.* 6*b* continentor animadversiones. *F.* 7 et *f.* 8: Die in diesem Werk vorkommende verteutschte Kunst-Wörter, samht ihren gleichgültigen Lateinischen oder Griechischen, alphabetice verba memorata suot adornata. *F.* 9*a* habet titulum: Archimedis Zwey Bücher Von der Kugel und Rund-Säule. etc.; *f.* 10 introductionem. A p. 1—159 habetur versio ipsa adiectis figuris; p. 161 autem titulus: Archimedis Büchlein Von der Kreiss-Scheiben Messung; p. 163—192 huius libri conversio ipsa. P. 193 titulus legitur: Archimedis Zwey Bücher Von derer Ebenen Flächen Gleichwichtigkeit und Schwöre-Puncten; p. 195 — 280 autem versio ipsa. P. 281 titulus libri: Archimedis Parabel-Vierung; p. 283 — 312 versio. P. 313 titulus est: Archimedis Buch von Denen Kegel- und Kugelähnlichen Figuren; cum versione inde a p. 315 — 380 habita. P. 381 habetur titulus: Archimedis Buch Von denen Schnekken-Linien und Schnekken-Flächen; p. 383—427 versio ipsa. Necessorio pertinet ad hanc omnia tum temporis nota Archimedis opera complectentem versionem germanicam, qui infra *Cc)* 2) 1667 memoratur liber, qui etiam in hulus accurate descriptae versionis tabula contentorum enumeratur.

1824 (*nec* 1825). 4 mai. Des Archimedes von Syrakus vorhandene Werke. Aus d. Griechischen übers., u. m. Erläuterungen u. krit. Anmerkungen begleitet v. E. Nizze. Mit 13 Taff. in Steindr. Strals., Löffler. —— XII, 292 pp. Nunc 2 *Th.*, prius 3 *Th.* 8 *Gr.* Ad editionem a. 1544 est conversa; series autem singulorum scriptorum est ad illam a. 1792 adornata. Notae criticae in calce a p. 263 sqq. habentur.

Bb) *Opera plura.*

1798, 8. Archimed's zwey Bücher über Kugel und Cylinder. Ebendesselben Kreismessung. Uebersetzt, mit Anmerkungen und einem Anhang von Säzzen über Kugel, Kugelstücke und durch Umdrehung ebener regulärer Figuren entstehende Körper aus *Luc. Valerius*, *Tacquet* u. *Toricelli*, begleitet von K. F. Hauber; mit 6 Kpftff. Tb., Cotta. —— 150 pp.

Cc) *Opera singulatim versa.*

1) de Circuli quadratura.

1817, 4. Die Quadratur der Parabel des Archimedes, mit nöth. Hülfssätzen u. Erläuterungen versehen v. J. J. Hoffmann. Aschaffenb. —— Tantum geometrico huius libri quadratura habetur hic conversa.

2) de numero arenae.

1667, f. Des Unvergleichlichen Archimedis Sand-Rechnung Oder Tiefsinnige Erfindung einer, mit verwunderlicher Leichtigkeit aussprechlichen, Zahl, welche Er unfehlbar beweiset grösser zu seyn als die Anzahl aller Sandkörnlein, mit welchen die Höhle der ganzen Welt, biss an den äussersten Fix- oder Haft-Sternen-Himmel könnte ausgefüllet werden. Aus dem Griechischen in das Hochdeutsche übersetzet, und mit nohtwendigen (?) Anmerkungen durchgeheuds erläutert Von Joh. Christoph. Sturm, *Phil. M.* Nürnberg, In Verlegung Paul Fürstens, Kunst- und Buchhändlers seel. Wittib. Gedrukkt bey Christoph Gerhard, Im Jahr 1667. —— 4 *ff.* praefixa, 32 pp. *V.* antea adnotata ad a. 1670.

1820, 8. Archimedes über die Menge des Sandes, oder Berechnung der Grösse der Welt in Sandkörnern. Aus d. Griech.

übers. v. I. F. Krüger. Mit 1 Kupfertf. Qdlb., Basse. —— XVIII, 63 pp. 8 *Gr.* Plana versio. In praefatione de Archimedis in scientia mathematica et mechanica excolenda meritis agitur.

C. gallicarum.

Aa) *Omnia opera.*

1807, 4. Oeuvres d'Archimède, traduction littérale et complète, avec un commentaire par F. Peyrard, précédées de sa vie et de l'analyse des ses ouvrages; suivies d'un mémoire sur l'arithmétique des Grecs et d'un autre mémoire sur le miroir ardent d'Archimède, accompagné d'une gravure représentant ce miroir, et 550 figures placées dans le texte. P., Buisson. —— 48 *fr.*, in ch. ut dicitur in Gallia *„grand-raisin fin d'Angoulême"* 60 *fr.*, ch. m. membr. 96 *fr.* Sic exhibetur notitia in Bibliographie moderne de la France, par J.-M. Quérard. (Paris., 1826, 8 mai.) T. I. P. I. p. 49 s. v. Archimedes. Rep. 1808.

1808, 8. Oeuvres d'Archimède, traduites, littéralement, avec un Commentaire. Par F. Peyrard *etc.*: Suivies d'un Mémoir du Traducteur, sur un nouveau Miroir ardent, et d'un autre Mémoire de M. Delambre, sur l'Arithmétique des Grecs. Ouvrage approuvé par l'Iustitut et adopté par le Gouvernement pour les Bibliothèques des Lycées. Dedié à sa Majesté l'Empereur et Roi. Seconde edit. Paris, Buisson. *Voll. II.* —— LXVIII, 996 pp. 20 *fr.*, ch. membr. 40 *fr.* Censuram huius maximi ob refertissimum commentarium aestimandae nullo que modo praetermittendae editionis *v.* in *QR.* (1810) Vol. III. p. 89—110.

Bb) *Plura opera.*

1565, 4. — trad. par Pr. Forcadel. Paris. —— Hic habentur conversi Archimedis libri: 1) de planis aequiponderantibus liber primus, et 2) de iis, quae aquis innatant libri II.

D. italicarum.

1723, 4. Trattato di Archimede de' Solidi Natanti nel fluido, tradotto in volgare, e con nuovi Lemmi più chiaramente dimostrato dal P. Abate D. Guido Grandi, *etc.* In Firenze per li Tartini e Franchi. —— Extat quoque in: Raccolta d'Autori che trattano del moto dell' acque. (Fl.) T. I.

E. anglicarum.

1) de numero arenae.

1784, 8. The Arenarius of Archimedes, translated from the Greek, with Notes and Illustrations. To which is added, the Dissertation of Cph. Clavius, on the same Subject, from the Latin. Ld., printed for J. Johnson. —— 3 *sh.* Magni aestimatur haec versio in Anglia ipsa, utpote notae, quae adiectae sunt.

2) Theoremata de sphaeris et cylindro.

1660, 8. Archimedes Theorems, of the Sphere and Cylinder, investigated by the method of indivisibility, never before in English. By Is. Barrow. —— Cum versione *Euclidis* Elementorum. Saepius rep.

1714, 8. Select theorems out of Archimedes by the learned Andr. Tacquet. —— Ibidem cum *Euclidis* Elementis anglice versis. Saepe rep.

III. *Illustrantia Archimedem scripta.*

( ) Observations on the nature and construction of the burning-glasses invented by Archimedes to set fire to the Roman fleet at the siege of Syracuse. —— *V.* in The Annual Register, or a View of the History, Politics and Literature, Vol. XI. p. 129—133.

Csp. *Arzberger*: De sexta propositione primi Archimedis libri de aequiponderantibus. Cb., Ahl. 1796, 4. —— 20 pp. Conf. ephem. litt. gen. 1796, IV. p. 687 sq.

I. Is. *Berghaus*: Ueber Hiero's Schiff, von Archimedes construirt. —— *V.* in eius Geschichte der Schiffahrtskunde, Vol. II, p. 74—86.

C. Mag. *Brandelii* Diss. sistens Archimedis vitam, eiusque in mathesin merita. Praeside Brismanno. Grphsw., 1789, 4.

J. Pt. *van Capelle*: Untersuchung über Archimedes Brennspiegel aus d. Holländisch. übers. —— *V.* in *Gilberti* Annalen der Physik, Vol. LIII. p. 242 sqq. Hollandice extat in collectione scriptorum inscr.: Naturkundige Verhandelingen van de Hollandschen Maatschapy de Wetenschappen. (te Haarlem. 1814) T. VII. P. II.

Vit. *Caravelli* Theoremata Archimedis de circuli dimensione, sphaera et cylindro, aucta et faciliori methodo demon-

strata, quibus accedunt Theoremata Architectis perutilia de novis sphaeroïdalibus. Np., apud Iosephum Raimondi. 1750; 8.

Paul. *Casatus* De terra, machinis mota. Romae, 1658, 4. —— Hac in disputatione, Archimedem ab arrogantiae suspicione vindicare suscepit; contra autem disputavit *Sturmius*.

I. Wilh. *Christianii* Commentatio, qua explicantur fundamenta calculi, quem ab infinito nominamus, et ostenditur, quomodo iis, quae tradiderunt Euclides, Archimedes, Apollonius Pergaeus, innitatur calculus infiniti. Gtt., 1792, 4.

Cph. *Clavius*: Elucidatio Archimedis libri de numero arenae. —— In Digressione de arenae numero, in commentario in cap. I. Sphaerae Iohannis de Sacrobosco, p. 237 sq., rep. in Operum T. III. (Mogunt. 1611, f.) p. 120 sq.

L. *Dutens*: Du miroir ardent d'Archimede. Paris, 1775, 8.

Ehrenberg: De speculis ex Menisco parandis. Coburg, 1739, 4.

Cl. Fr. *Fraguier*: Sur un Passage de Ciceron (*Quaest. Tusc. V.*), ou il est parlé du tombeau d'Archimede et de sa personne. —— In Memoires de l'Acad. des Inscr. T. II. Mem. p. 321 sqq.; *ed.*-8, T. III. Mém. p. 398 sqq.

Th. *Gephyrandri* Consideratio nova in Archimedis opusculum de circuli dimensione. Tremoniae, 1609, 4.

Paschasii *Hammelii* Commentarius in Archimedis librum de numero arenae maris. Paris., 1557, 8. —— Num *Hammelius* addiderit versionem latinam, uti *Heilbronner* in sua historia matheseos p. 265 not. e. voluit, dubitat *Scheibel* in Einleitung zur mathemat. Bücherkenntniss P. XI. p. 323. Ipse librum inspicere non potui, itaque apud me non est diiudicare.

I. Cph. *Heilbronner*: De Archimedis scriptis, eorumque editionibus. —— *V.* in eius Historia matheseos universae, T. I. p. 258 sqq.

Ed. E. *ab Herberstein*: Spec. archimedaeum, quo cuicumque sphaerae datae inscribit cylindrum rectum, habentem ad ipsam sphaeram eam proportionem, quam coni aequilateri eidem sphaerae inscripti superficies ad superficiem sphaerae. —— In Actis Ereditor. (Lps., 1710. m. Apr.) p. 161 sqq.

(Gf. *Hermann*:) Ad Memoriam Kreglio-Sternbachianam in Avditorio Ivrecon-sultorvm die XVII. Ivlii MDCCCXXVIII. Hora IX. celebrandam invitant ordinvm academiae Lips. Decani Seniores ceteriqve adsessores. *De Archimedis problemate bovino.* Progr. Lps., 4. —— 12 pp. *Hermannus* typis hoc in programmate acad. illius epigrammatis nondum in Anthologia recepti, adiectis scholiis, contextum graecum emendatiorem repeti iussit, atque contra *Struvium* Archimedi vindicavit p. 4 inter alia his verbis, quibus simul de eius solutione disseruit: „Nec dubitandum puto, quin versus ipsi ab Archimede facti sint. Solebant enim talia, quo firmius memoriae mandari possent, versibus comprehendi: nec mirum, si Archimedes in re communi non est patria dialecto usus. Simul autem et res ipsa, et quae scholiastes ille de trigonis et polygonis dicit, argumento sunt, tantum abesse ut altera pars epigrammatis spuria sit, ut maxime genuinam haberi oporteat. Nam prior pars eiusmodi est, ut solutio eius aliquid operae, nihil autem artis requirat; altera vero et digna est ingenio Archimedis, et talis, ut recte provocari ad eam explicandam potuerint nobilissimi mathematici. Certe id frustra conati sunt et Ch. Leistius, et I. Struvius." *V.* infra s. v. *Lessing*, et *Struve*.

I. Bpt. *Hodierna*: Archimede redivivo, con la stadera del momento, dove s'insegna il modo di scopir le frodi nella falsificatione del oro et dell' argento *etc.* Palermo, 1644, 4.

E. F. *Iunge*: Die Spirale des Archimedes, in analytisch-geometrischer Darstellung. *Progr.* Zeitz, 1826, 4. —— 14 pp.

I. *Kepleri* Stereometriae archimedeae supplementum. Linciae, 1615, f.

Mart. *Knudsen*: Abhandlung von den Brennspiegeln des Archimedes. Kgsb., 1747, 4.

Ghld. Ephr. *Lessing*: Zur griech. Anthologie. —— *V.* in eiusd. Beiträge zur Geschichte u. Litteratur a. d. Wolfenbüttler Bibl. Beitr. II. p. 423—446, et rep. in eiusd Sämmtliche Werke, T. XIV. p. 232 sqq. Primus *Lessing* hic illud maxime aestimandum epigramma e cod. msto Guelferb. cum scholiis publicavit, adiecitque ipse p. 436 sqq. commentarium, ut alium p. 438—446 (in symbolis *Ch. Leiste* proposuit. *V.* antea s. v. *Herrmann*, et infra s. v. *Struve*.

Gian Maria *Mazzuchelli*: Notizie istoriche e critiche intorno alla vita, alle invenzione ed agli scritti di Archimede. Brescia, presso Gian Maria Rizzardi.

1734, 4 mai. —— *V.* quoque *Scrittori d'Italia*, T. I. p. 951.

Marc. *Meibomius*: de Archimedis circuli quadratura. —— In eiusd. Libro de proportionibus, p. 100 et 197 sq.

Anicet *Melot*: Recherches sur la Vie d'Archimede. —— *V.* in Mémoires de l'Acad. des Inscr., T. XIV. p. 128 sqq.

Vinc. *Mirabella*: Vita d' Archimede. —— In Ichnographia Syracusar. p. 106 sqq. Et in Antiche Siracuse di Giu. Bonanni e Vincenzo Mirabella. (Palermo. 1717, f.) P. II. p. 146 — 153, et latine convers. a *Siegb. Havercampo* in Thesauro Antiquitatum et Historiar. Italiae et Siciliae, T. X. P. XI.

Montucla: Sur Archimede. —— In eius Histoire des Mathématiques, P. I. Liv. IV. p. 231 — 252; II. p. 5 sqq.

Gu. *Oughtredi* Archimedis Theorematum in librum de Sphaera et Cylindro declaratio. —— *V.* in eiusd. Clavi Mathematica. (Ld., 1648, 1667, 8.; Ox., 1652, 8.)

James *Parsons*: Observations upon Father Kircher's Opinion concerning the burning of the Fleet of Marcellus by Archimedes. —— *V.* in: The Philosophical Transactions. (Ld., 1755, 4.) Vol. XLVIII. P. II. no. LXXXII. p. 621 — 625.

I. *Polenus*: Quadraturae Circuli Archimedis et Hippocratis Chii, Expressio cum eius dialogo de vorticibus coelestibus. Patavii, 1712, 4.

Scheibel: Ueber Archimedes, dessen Schriften, u. deren Ausgaben. —— In eiusdem Einleitung zur mathematischen Bücherkenntniss, P. IX.

I. Andr. *Schmid*: Diss. de Archimede, mathematicorum principe. Jn., 1683, 4.

I. Andr. *Seguer*: De Archimedis speculis tentamen. Jn., 1732, 4.

I. *Struve* u. K. L. *Struve*: Altes griech. Epigramm, mathematischen Inhalts, von Lessing erst einmal zum Druck befördert, jetzt neu abgedruckt, u. mathemat. u. krit. behandelt. Altona, Hammerich. 1821, 8 mai. —— 47 pp. 6 *Gr.* Una cum *I. Strucio* qui de hac scriptione in *Beckii* Repertorio 1821, III. p. 209 sqq. refert, sub Archimedis nomine circumlatom et hic p. 7 sqq. nonnullis locis emendate repetitum epigramma tantummodo serioris temporis lusus ingenii habet. *Hermanni* contra, quod satis notum est in his antiquitatis reliquiis aestimandis, acre iudicium, obi quoque *Strucii* in sua diss. p. 5 prolatam sententiam perstringit, est his verbis expressum: „Qui eximiam operam epigrammatis Graecorum explicandis impendit, *F. Jacobsius*, ab eo dolemos unum neglectum esse in primis memorabile epigramma, quod Archimedi tributum primus e codice Guelferbytano edidit *Lessingius* in symbola secunda ad historiam et litteraturam p. 423 sqq. sive Operum vol. XIV. p. 232 sqq. iterum autem vulgarunt ante hos VII annos *Strucii*, pater et filius, Altonae, commentariis instructum. Horum tanta fuit lascivia, ut non solum contemptim de eo sentirent, abiudicarentque ab Archimede, sed etiam alteram eius partem ab obscuro quodam homine ad ludificandos mathematicos compositam existimarent. Nimirum illi more multorum, qui antiquitatis monimenta tractant, vituperare et ut inepta reiicere quae ipsis molestiam crearent, quam accurate pervestigare maluerunt. Fugit eos nobile apud veteres fuisse Archimedis πρόβλημα βοεικόν, quod est illud ipsum, cuius ratio continetur isto epigrammate. Testem habemus scholiastam Platonis ad Charmidem p. 324. (91. ed. Ruhnk.) 'ετε. Multo ante, quam edita sunt scholia illa, haec Latine reddita exstabant in *Dasypodii* versione Nomenclatorarum Heronis Alexandrini, quam ille orationi suae de disciplinis mathematicis adiecit, fol. 16 a. etc. Accedit inde fides inscriptioni epigrammatis, quae vel per se ita est comparata, ut non mentiri videatur."

I. Cph. *Sturm*: Quadraturae parabolae, methodo arithmetica infinitorum demonstratae. —— In Actis Eruditorum Lips. 1685.

— —: Diss. de terra, machinis immobili. Altd. 1691, 4. —— *Paulo Casato* contrariam sententiam exposuit *Sturmius*.

Pt. *Varignonius*: De difficultate libri de lineis spiralibus eiusque demonstrationum. —— *V.* in eius Historia acad. scient. (Paris., 1707) p. 58 sqq. et Memoriis, p. 91 sqq.

S. *Vince*: Observations on the fundamental Property of the Lever; with a Proof of the Principle assumed by Archimedes, in his Demonstration. —— *V.* in The Philosoph. Transactions for the year 1794. (Ld., 1794, 4.) P. I. p. 33 — 38.

I. Gli. *Waldini* Diss. de calculo, qui quantitatem mixturae, quam Archimedes detexit in corona Hieronis, ostendit. *Progr.* Mrb., 1784, 4.

I. F. *Weidler*: De Archimede, eiusque operibus et inventis in Astronomia. —— In eius Historia astronomiae, Lib. VI. §. 9. sq., p. 135 sqq.

ARCHIPPUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 747; *ed. n.* T. II. p. 423.

C. G. A. *Erfurdt:* Archippi fragmentum apud Athenaeum, p. 227 *a.* emendatur. —— *V.* eiusdem Obss. criticas maxime in Athenaei Deipnosophistas; insertae *Königsberger Archiv* (Rgm., 1812, 8.) Vol. I. no. XXII. p. 456. Idem emendator aliter metrice descriptum ab *Iacobsio.*

F. *Jacobs:* Archippi Ecloga apud Athenaeum 227 *a.* emendatur. —— In eiusdem Additamentis Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8.) p. 133. Idem atque ab *Erfurdtio* emendatum fragm. est.

— —: Archippi, comici, fragmentum in Schol. Aristoph. Vesp. 416. corrigitur. —— *Ib.* p. 343.

Hadr. *Junii* Animadversa ad Archippi aliquod fragmentum. —— *V.* eiusdem *Animadversa* eiusdemque de Coma commentarium. Edita cura Corn. van Arckel. (Roterodami, Hufhout. 1708, 8.) p. 320 sq., p. 416 sq.

A. *Meinecke:* De Archippo, veteris comoediae poeta. —— In eiusdem Quaestionum Scenicarum Spec. II. (Brl., 1827, 4 mai.) p. 45—48.

ARCHYTAS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 482 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 831 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia quae supersunt.*

1821, 8. Archytae, Pythagorei, Fragmenta moralia, politica, physica et mathematica. Adiectum est eiusdem de decem categoriis. —— In *I. Cn. Orellii* Collectione inscripta: Opuscula Graecorum veterum sententiosa et moralia, graece et latine, Vol. II. (Lps., Weidmann.) p. 234 sqq. Fragmenta moralia multo auctiora hic quam apud *Gale* exhibentur; moralia autem sine versione latina. Adiectae quoque sunt omnibus notae *Meibomii*, *Gale*, *Jacobsii*, *Schowii* editorisque.

Bb) *Separatim edita scripta.*

aa) *Opus integrum.*

1561, 8. Architae Tarentini decem praedicamenta, Dom. Pizimentio Vib. interprete. Gr. et Lat. Venetiis. —— Rarissime occurrit.

(1564,) 8. *ΤΑ ΕΝ ΤΗ (!) ΒΙΒΛΙΩ ΤΩΔΕ ΕΣΤΙ ΤΑΔΕ,* — *Αρχυτου Φερομενοι δεκα λογοι καθολικοι.* — *Διαληψις περι της καλουμενης λογικης, τι τε και ποιον τι εϛιν. ανωνυμου τινος των προτερον.* — *Ετερου ανωνυμου και αυτου μεθοδος εις τους τροπους της φιλοσοφιας.* — *Γεωργιου Παχυμεριου περι των εξ της φιλοσοφιας ὁρισμων.* Lipsiae (*Vögelin*). —— 32 tantum *sign.* numerata *ff.* Prodiit s. a. et typothetae nomine, sed certissimis nunc rationibus, quod iam prius suspicatus sum, firmare, a. 1564 nec 1570, ut in Catalogue des Livres de la Bibl. du Roi, T. I. p. 102 no. 1650 *A* legitur, a *Camerario* editum esse, possum. Rep. 1821.

bb) *Fragmenta.*

1a) philosophica.

1670, 8. Ex Archytae Pythagorei, lib. de bono viro et beato. lib. de morum doctrina, de bono viro et beato; ex Archytae Pythagorei, lib. de bono viro et beato, de disciplinis; ex Archytae lib. de sapientia fragmenta quaedam ab Iamblicho in tertio cap. Protrep. conservata. Versione I. North. *Omnia graece et latine.* —— *V.* edita ab *Th. Gale* inter *Hυθαγορειων ἀποσπασματα*, Pythagoreorum fragmenta, partim apud Stobaeum partim alibi reperta. Chr., Ex Officina I. Hayes *etc.*, Impensis I. Creed. 1670.) p. 15—22, 37—39, 39, 43 sq., 44, 76—79. Haec Pythagoreorum fragmenta cum aliis opusculis coniunxit *Gale* a. 1671 *ib.* s. tit.: Opuscula mythologica., ethica et physica, graece et latine. qua de causa Archytae ut a. 1671 edita quoque citantur. Iterata sunt opuscula mythologica *etc.* Amstelaedami, apud Henricum Wetstenium 1688, 8 mai., ubi Archytae fragmenta, etiam inter Pythagoreorum fragmenta quaedam, superiore ordine habentur p. 673—681, 695—697, 697, 701, 702, 732—734.

2b) mathematica.

1557, 8. *Εκ του περι μαθηματικης Αρχυτα του πυθαγορειου.* Edid. H. Stephanus. —— Cum Aristotelis et Theophrasti scriptis quibusdam.

1707, 4. Archytae Fragmentum e libro *περι της μαθηματικης*, cum disquisitione Chronologica de aetate Archytae. —— In *I. Grammii* Spec. II. cogitationum ad loca SS. antiq. *Hfn.*

II. *Editiones versionum.*

1822, 8. Political Fragments of Archytas, Charondas, Zaleucus, and other

ancient Pythagoreans, and Ethical Fragments of Hierocles, translated from the Greek, by Thomas Taylor. Lond. —— 6 *sh.*

III. *Illustrantia Archytam scripta.*

C. G. *Bardili*: Disquisitio de Archyta Tarentino. —— In Novis actis societatis lat. Jenens. (Lps., 1806, 8) Vol. I. p. 1—16. Conf. quoque eiusd. librum inscr. *Epochen* etc. T. I. Anhang.

Jac. *Brucker*: De Archyta. —— In eiusd. Historia crit. philosophiae, T. I. p. 1128—1131. *V.* quoque eiusd. Fragen aus der philosophischen Historie, T. II. p. 242 sqq.

Vinc. *Contarenus*: De mutuis Archytae ac Platonis epistolis apud Diogenem Laertium. —— In eius Variarum lectionum libro. (Vt., ap. I. Bpt. Ciottium, 1606, 4. 129 *pp.*; Trj. ad Rh., 1754, 8.) cap. IX. p. 43 sqq.

Arn. Herm L. *Heeren*: De Archyta Tarentino, philosopho pythagorico. —— *V.* eiusdem Commentationem de fontibus Eclogarum Ioannis *Stobaei*, in Volumine II. Ioannis Stobaei Eclogarum, p. 172 sq.

Adr. *Heringa*: Archytas Pythagoreus corrigitur. —— *V.* eiusdem Observationum criticarum librum singularem. (Leovardiae, Coulon. 1749, 8.) p. 152.

F. *Jacobs*: Archytae Fragmenta ab Ioanne Stobaeo servata emendantur. —— In eiusdem Epistola crit. in Ioannis *Stobaei* Eclogas, suffixa Volumini II. Ioannis Stobaei Eclogarum, p. 225, p. 265 sq.

— —: Archytae fragmenta corriguntur. —— In eiusdem Lectionibus Stobens. (Jn., Frommann. 1827, 8.) p. 43 sq., p. 141, p. 149 sq.

J. G. *Mentz*: Archytas, Tarentinus. Diss. hist. - mathematica. *Progr.* Jn., 1683, 4. —— 34 pp.

Jos. *Navarra*: Tentamen de Archytae Tarentini vita atque operibus. Hfn., Reitzel. 1820, 4. —— 66 pp. 9 *Gr.* Ex fontibus, quae nobis de Archytae vita, fatis, indole, eximiis rebus gestis, meritis in tractanda philosophia, et theoria artis musices, inprimisque in excolendis mathematicis artibus fluxerunt, saepe sine acri iudicio hausit; totum autem opus non est contemnendum.

Nic. Thdr. *Reimer*: Archytas, eiusque solutio problematis cubi duplicationis. —— In eiusd. Historia problematis de cubi duplicatione, *etc.* (Gtt., 1798, 8.) p. 48 sqq. Primus memoratam solutionem tentavit, confecitque, ut ex fragmento, quod nobis *Eutocius* Ascalonita servavit, apparet.

ARCTINUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 9.

Bm. *Corsini*: De Arctino. —— In eiusd. Fastis Atticis (Flr., 1744, 4) Vol. IV. p. 3.

Wilh. *Müller*: De Arctino. —— *V.* in eiusd. Diss. De cyclo Graecorum epico et poetis cyclicis. (Lps., Lehnhold. 1829, 8.)

Gregor. Gu. *Nitz*: Arctini Ilii Persis et Leschis Ilias parva inter se comparantur. Ille meliore usus est compositione. Arctini Aethiopis carmen Iliadi multis locis simile; idem ceteris quae cyclicorum vocantur praestantius. —— In eiusd. Diss. De Aristotele contra Wolfianos *etc.* (Kl., Mohr. 1831, 4) p. 57 sqq., 63 sqq.

S. L. *Plehn*: De Arctino poeta. —— In eiusd. Lesbiacorum libro. (Brl., Nicolai, 1826, 8) p. 132—138.

ARETAEUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 100; *ed. n.* T. IV. p. 703 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *omnia opera.*

1554, 8. *Ἀρεταιου Καππαδοκιου περι αἰτιων και σημειων ὀξεων και χρονιων παθων, βιβλ. δ΄. Ὀξεων και χρονιων νουσων θεραπευτικα βιβλ. δ΄.* Aretaei Cappadocis de acutorum ac diuturnorum morborum causis et signis lib. IV. De acutorum ac diuturnorum curatione lib. IV. Ex bibliotheca regia. Parisiis, apud Andream Turnebum, typographum regium, MDLIV. —— Praefixa est epistola editoris *Jac. Goupyli* ad *Oddonem Castillionem*; contextus graecus complectitur 195 pp., quas in 3 *ff.* sequuntur: *οἱ διαφοροι γραφαι και σφαλματων τινων ἐπανορθωσεις*; variae lectiones ex Mss. codicibus cum coniecturis aliquot. Coniecturae propositae a *Goupylo* multum valent, qui ceterum maximam diligentiam in editione adcuranda impendit. Saepissime quoque cum editione Paris. *Rufi Ephesii* coniunctus occurrit *Aretaeus.*

1603, — (*tit. nov.*) 1627, f. *Ἀρεταιου Καππαδοκος ἰατρικα.* Aetiologica, Semeiotica et Therapeutica morborum acutorum et diuturnorum Aretaei Cappado-

cis. Graece et latine coniunctim edita tribus mss. codicibus, Veneto, Bauarico, Augustano collatis. Cum commentario, quo obscura doctrina de nominibus et parte adfecta morborum singulorum cum suis signis perspicua methodo illustratur, Autore Georgio Henischio B. medico Augustano. Augustae Vindelicorum, sumtibus Georgii Willeri apud Danidem Francum. MDCIII. —— Prioris editionis menda novis aocta sunt in hac et illa priore repetita editione. Versio latina est *Crassi*. Commentario, qoem *Heinischius* confecit, multa aliena sunt inserta, omniumque in titulo commemoratorum codicum revera codice Augostano tantummodo usus est, cuius etiam, utut editionis principis, non satis diligenter collectae variae lectiones exhibeutur. Ceterum nitide impressa editio.

1723, f. mai. *Αρεταιου Καππαδοκου, περι αιτιων και σημειων οξεων και χρονιων παθων, Βιβλια τεσσαρα. περι θεραπειας οξεων και χρονιων παθων βιβλια τεσσαρα.* Aretaei Cappadocis de causis et signis acutorum et diuturnorum morborum libri quatuor. De curatione acutorum et Diuturnorum Morborum, libri Quatuor. Cum Mss. duobus, Harleyano, et Vaticano, contulit: novamque versionem dedit, Johannes Wigan A. M. Aedis Christi alumnus. Accedit Praefatio: Dissertationes in Aretaeum: Variae Lectiones: Notae, et Emendationes: Tractatus de Ionicâ Aretaei Dialecto: quodque difficiliores huius Authoris voces exponit, Lexicon. Oxoniae, e typographeo Clarendoniano, MDCCXXIII. —— XXXIV, 1 *f.*, p. 1—151 contextus, tom 8 *ff.* varias lertinnes continentia, et 10 *ff.*: Notae in varias lectiones, emendationes et couiecturae, 3 *ff.*: De Aretaei Dialecto Commentariolus; 28 *ff.* Indices; p. 1—168 versio latina, et 7 *ff.* Index latinus. Suadente *Ioanne Freind* hanc locupletissimam, et spleudidam et correcte impressam editionem edidit *I. Wigan*, substrata illa a. 1554. Ad contextuo emendandum, praeter quas lectiones variantes *I. Alb. Fabricius* et *Mich. Maittaire* com editore communicaverunt, codice msto Harleiano, illoque Vaticano diligenter osus est *Wigan*, qui novam quoque et laudabilem versionem latinam adposuit. Quae in titulo est commemorata dissertatio *de Ionica Aretaei Dialecto*, composuit *Mich. Maittaire*. Exemplaria, quorom nonnulla in ch. m., raro et magno pretio occurrunt. Tantommodo 300 exemplaria typis suot excusa. Bibl. acad. et sen. Lips.

1731, f. *Αρεταιου Καππαδοκου περι αιτιων και σημειων οξεων και χρονιων παθων, βιβλια τεσσαρα. περι θεραπειας οξεων και χρονιων παθων, βιβλια τεσσαρα.* Aretaei Cappadocis de Causis et Signis acutorum et diuturnorum morborum Libri quatuor. De Curatione acutorum, et Diuturnorum morborum libri quatuor Cum Commentariis integris Petri Petiti, medici Parisiensis, atque clarissimi Joannis Wiggani doctis et laboriosis notis et celeberrimi Maittairii opusculis in eundem, tandemque eruditissimi atque celebratissimi Danielis Wilhelmi Trilleri Observationibus et Emendatis. Editionem curavit Hermannus Boerhave. Lugduni Batavorum, apud Janssonis van der Aa, MD.CCXXXI. —— 4 *ff.*, 26, 604 pp. et versio latina iam a. 1719 typis excusa erant. *Goupyli* recensio, adiecta Crassi versione latina, exhibita ex *H. Stephani* Principibus artis medicae. Inter textui subiectas adnotationes etiam Scaligeri (circa 50) emendationes reperiuntur, quae editionis a. 1603 margini adscriptae erant, quodque exemplar oune in bibl. Lugdun. adservatur. Praeterea qood haec editio omnia editionis prioris complectitur, adiecto insuper a *Pellerino* confecto Indice rerum medicarum, in Aretaeo notabilium, hic *Petiti* commeotarius primum integer prodiit. Exemplaria in ch. m. praecipue in pretio habeotur. Bibl. acad. et sen. Lips. *V.* 1735.

1735, f. —— Tantum titolos prioris editionis motatos est, adiecto insoper privilegio, ita ut hic 5 *ff.* plus habeotur. Bibl. acad. Lips.

1828, 8. *ΑΡΕΤΑΙΟΥ Καππαδοκου ἅπαντα.* ARETAEI Cappadocis opera omnia. Editionem curavit C. Glo. Kühn. Lps., prostat ap. Cnobloch. —— LXXXII, 362 pp. 5 *Th.* Contextus graecus ot illi subiecta versio latina, praefixis *Boerhavii* et *Wigani* praefationibus, ex editione a. 1723 suot desumpti, una com *Wigani* dissertatione De Aretaei aetate, secta, in rebos anatom. scientia et curandi ratione. Quod tamen dolendum est, illa subsidia, quibus potuerit uti ad contextom emendandom, non adhibuit editor; *v.* censoram in *Piererii* Anoal. 1828, m. Aug. p. 1041 sqq. Pertinet ad collectionem Medicorom graecorum. Commentarium *v.* infra iodicatom.

Bb) *Delectus.*

1790, 4. Aretaeus de Pulmonum inflammatione, contextum graecum ad-

iecta versione latina edidit, Emendationes et commentarium adiuuxit C. Weigel. Sectio prior. Lps. —— 4 ff. XXXV pp.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1552, 4. Aretaei Cappadocis libri septem nunc primum e tenebris eruti a Jun. Paulo Crasso, Patavio accurate in latinum sermonem versi. Ruffi Ephesii de corporis humani appellationibus libri tres ab eodem Jun. Paulo Crasso latinitate donati. Venetiis, apud Juntas, MDLII. —— Ad vitiosum et mancum codicem natum conversa, qua de causa in lib. V. desunt quinque capita. Integram versionem habent sequ. editiones. *V.* 1700.

1554, 12. Aretaei Cappadocis medici Libri IIX. Rvfi Ephesii de hominis partibus libri III, Junio Paulo Crasso Patauino interprete. Accessere quae Crassus non vertit Aretaei aliquot capita. Rvfi liber de Vesicae ac renum affectibus. Eiusdem de Medicamentis purgantibus. Adnotationes locorum, in quibus ab interprete Graeca discrepant, auctore G. M. T. Parisiis, apud Guil. Morelium, M. D. LIIII. —— Ex tribus collatis codd. multa restituit et castigavit; de quibus ambigebat, asterico notavit editor. *V.* 1555.

1555, 4. — ex vers. lat. Junii Pauli Crassi, curis secundis recognita. Venetiis. —— *l*

1567, f. — latine, Iunio Paulo Crasso interprete. —— Inter Medicae artis Principes, ab H. Stephano editas. Rep. 1581. *V.* antea *I. Aa)* 1731.

1581, 4. — eodem interprete. —— Inter Medicos antiquos Graec. *Bs.*

1700, 8. Aretaei libri septem in lat. sermonem conversi a Iunio Paulo Crasso. Patavii. —— Ex editione illa a. 1552.

1768, 6. Aretaei Cappadocis medici libri septem, accuratissime in latinum sermonem versi et ad Boerhavianam editionem expressi. Arg. —— 14 *Gr.*

1772, 8. —— Inter *Halleri* Principes artis medicae. Lausannae. Rep. 1786.

1785, 8. — de causis et insignis acutorum et diuturnorum morborum libri IV, *etc.* a J. P. Crasso in latinum sermonem versi. Arg., König. —— 14 *Gr.*

1786 (*nec* 1787), 8. Aretaei Cappadocis de causis et signis acutorum et diuturnorum libri IV. De curatione acutorum et diuturnorum libri IV. ad editionem l. Wiggani recudi curavit et praefatus est Alb. de Haller. Lausannae, Pott. —— Ex editione a. 1772 expressa.

1790, 8. Aretaei Cappadocis de causis et signis acutorum et diuturnorum morborum libri IV. Vindobonae, de Kurzbeck (*nunc* Heubner). —— 56, 506 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Foedatissime erratis typographicis est inquinata haec *Wiggani* versionis repetitio.

B. germanicarum.

1) de causis et signis acutorum et diuturnorum morborum.

1790, 8. Aretaeus des Kappadociers von d. Ursachen u. Kennzeichen rascher und langwieriger Krankheiten, Vier Bücher. Aus d. Griech. mit beigefügten Anmerkk. übers. von F. O. Dewez. Wien, Wappler. —— 346 pp., 3 *ff.* 1 *Th.* Titulus est mutatus a. 1803, *ib. Heubner.*

2) de curatione acutorum et diuturnorum morborum.

1802, 8. Aretaeus Heilart der raschen u. langwierigen Krankheiten, 4 Bücher. Aus d. Griech. mit beigefügten Anmerkk. übers. von F. O. Dewez. Wien, Camesina. —— 1 *Th.* Titulus est a. 1803, *ib., Beck* mutatos.

C. anglicarum.

1786, 8. Aretaeus, consisting of eight books on the causes, symptoms and cure of acute and chronic Diseases, translated from the Original Greek. By J. Moffatt. Ld., Richardson. —— 5 *sh.* Accurate sensum contextus graeci exprimit, ut in *CR.*, 1786, m. Apr. no. 3 iudicatur.

III. *Illustrantia Aretaeum scripta.*

( ) Commentary on the Description of Ardent Fever given by Aretaeus. —— In *Class. Jour.* no. XL. p. 242 — 247 au. XLI. p. 57 — 62.

E. Gf. *Baldinger*: Progr. De venae cavae acuto morbo in Aretaei lib. II. cap. 8. Jn., 1771, 4. —— Rep. in *Gruneri* Dissertationibus Jenens., Vol. I. p. 209 sqq.

——: Progr. Praefatio docet: Aretaei ἄσθμα πνευματῶδες veteribus non esse ignotum. Jn., in off. Helleri. (1772,) 4. —— 12 pp.

Bernard: Aretaei loca nonnulla, tentata, correcta atque explicata. —— In *Reiskii* Leben, von ihm selbst aufgesetzt. (Lpz., Sommer. 1783, 8) p. 265. 268 sq., 275. 278. 281 sq., 291. 295 *etc.*

Alb. de Haller: De Aretaeo. —— In eiusd. Bibl. Chirorg., T. I. p. 64 sq., et Bibl. Anatom. p. 70.

C. Glo. *Kuhn:* Epistola De dubia Aretaei aetate constituenda novaeque editionis eius specimen. Lps., 1779, 4. —— Auctius iterata est in editione Aretaei, 1828, et in *C. Glo. Kühnii* Opuscul. academicis. (Lps., Hinrichs. 1827, 8) Vol. I. p. 13—46.

K. F. *Lutheritz:* Aretaeus und Coelius Aurelius Systeme der Medicin dargestellt. Drsd., 1818, 8. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

I. C. *Osterhausen:* De Aretaeo, medicorum pneumaticorum sectae accensendo medico. —— In eiusd. Diss. exhibente historiam sectae medicorum pneumaticorum. (Alt., 1791, 8) p. 33 sqq.

Pt. *Petiti* Commentarii in tres priores Aretaei Cappadocis libros. (*Edid. Mich. Maittaire.*) Londini, Bowyer. 1726, 4. —— Iam a. 1662 hi commentarii, in quibus potius de philologicis quam de medicinae artis rebus agitur, erant confecti, quorumque pars hic primum prodiit, integri vero in editione Aretaei a. 1731 in publicum prodierunt.

Du. Gu. *Trilleri* Coniecturae et emendationes in Aretaeum. —— *V.* in Actis Eruditorum Lips., 1728, p. 101 sq.

J. E. Imm. *Walch:* De morbis veterum obscuris. — De venae cavae acuto morbo apud Aretaeum. —— In eiusdem Antiquitatibus selectis. (Jo., 1772, 8) no. VIII. et no. IX.

ARETE.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 817; *ed. n.* T. II. p. 702; et T. III. p. 615.

I. G. *Eccius:* De Arete, Philosopha disserit, et Lectiones suas indicit. Lps., litt. Breitkopfii. (1776,) 4. —— 8 pp. *Arete* est filia Aristippi maioris, principisque scholae cyrenaicae, cui quoque in schola philosophorum Cyrenaicorum successit. Ipsa filium Aristippum iuniorem in philosophia instituit, qua de causa ille μητροδίδακτος est appellatus.

I. Ch. *Wolf:* De Arete, Aristippi maioris filia. —— In eiusdem Catalogo foeminarum olim illustrium, s. v. Arete, p. 283 sqq. Subiunctus est hic Catalogus Mulierum graecarum, quae Oratione prosa usae sunt, fragmentis et elogiis. Ld., 1739, 4.

ARION.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 574 et p. 668; *ed. n.* T. II. p. 110 sq., et p. 286.

I. *Editiones textus.*

1723, f. Arionis hymnus in Neptunum et inscriptio donarii, quod poeta propter salutem recuperatam Taenarii Deo concecrasse fertur. Edidit atque illustravit Hermannus von der Hardt. —— In Aenigmatibus prisci orbis. (Hlmst., 1723, f.) p. 532 sqq.

1776, 8. Arionis hymnus, graece. —— In *Brunckii* Analectis, T. III. p. 327.

1795, 8. —— In *Jacobsii* Anthologia, T. I. p. 48 sq.

1806, 8. Arionis paean, Graece. —— Cum Cebetis tabula. Edid. I. Schweighaeuser.

II. *Illustrantia Arionem scripta.*

( ) De Arione, eiusque carmine Monostrophico (*Aelian. H. A. XII.* 45.) —— *V.* in *Class. Jour.* no. XLVIII. p. 367 sq. Hymnum Arioni abiudicat, et saeculo recentiori confectum esse iudicat, attamen emendationes ad eum profert.

Rud. *Lorentz:* Arionis fabula. —— *V.* eiusdem Dissertationem inscr. De Origine veterum Tarentinorum. (Brl., 1827, 8 mai.) p. 11—21.

C. Otf. *Müller:* Ueber Arion. —— *V.* eiusdem libruo inscr. *Die Dorier.* (Brsl., 1824, 8. *Voll. II.*) T. II. p. 367 sqq.

S. L. *Plehn:* De Arione. —— In eiusdem *Lesbiacorum libro.* (Brl., Nicolai. 1826, 8 mai) p. 165 sqq. Conf. *Iahnii* Annal. 1826, I. 2. p. 399 sqq.; ephem. litt. Lips. 1827, p. 111.

F. *Snedorf:* Arion Methymnaeus. —— In eiusdem libro De Hymnis veterum graecorum. (Hfn., ap. Proftium. 1786, 8) p. 35 sq.

Roman. *de Timkowsky:* De Arione Methymnaeo notitia. —— In eiusdem Commentatione de Dithyrambis, *etc.* (Mosquae, 1806, 8) p. 33. Et in Actis seminarii philol. Lips. (Lps.) Vol. I. p. 204 sqq.

ARIPHRON.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 574; *ed. n.* T. II. p. 111.

I. *Editiones textus.*

1583, 8. Ariphronis Paean. —— In calce p. 46 Demetrii *Phalerei*, edid. J. Caselius.

1607, 8. —— Edid. Dn. Heinsius in Notis ad Maximom *Tyrium*. L.B.

1615, 4. Orphei & *Ariphronis* Sicyonii hymni in Aesculapium & Sanitatem, Graece; cum Latinâ metricâ Jos. Scaligeri & Fed. Morelli interpretatione. Paris., ex Typograph. Joann. Libert, viâ D. Joannis Lateranensis, è regione collegii regii. —— *Maittaire* in Annal. T. III. p. 867.

1722, 4 mai. Ariphronis Paean seu scolium in sanitatem. Edid. Mich. Maittaire. —— Inter Miscellan. aliquot scriptorum carmina. (Ld.) no. 3.

1772, 8. —— In *Brunckii* Analectis, T. I. p. 159.

1786, 32 et 16. —— Inter Lyricorum Reliquias, ad calcem Anacreontis editionum *Brunckii*. *V. ib.* Rep. 1811.

1788, 8. Ariphron's Paean, griech., deutsch und begl. m. Anmerkk. von H. Heimart Cludius. —— In einsd. Diss. inscripta: Etwas von den Scolien der Griechen, inserta in Bibliothek d. alt. Litt. u. K., P. III. p. 50 sqq.

1794, 8. —— In *Jacobsii* editione Anthologiae, T. I. p. 92.

1798, 8 min. Ariphronis Sicyonii Scolion, *graece* cum duplici versione Maittaerii, et illa Morelli, et cum notis. —— Inter *Σκολια* hoc est Carmina Convivalia Graecorum, quae edid. C. Dv. Ilgen. (Jn., Croeker) p. 120 sqq.

1811, 12. —— Inter Lyricorum Reliquias, adiectas Anacreontis editioni. Lps., Tauchnitz. Rep. 1826 et 1829.

1824, 8. Ariphronis Hymnus, cum notis G. B(*urgessii*). —— In *Class. Jour.* nu. XLVIII. p. 368 sqq.

1826, — 1829, 12. —— *V.* 1811.

1831, 8. Ariphronis Sicyonii in Hygieam paean. *Graece*, edidit Herm. Kolster. —— *V.* eiusdem Dissertationem: De cantilenis popularibus veterum Graecorum. (Brl., typis G. Reimeri.) p. 68 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1544, f. Ariphronis Paean Latina metaphrasi iambica donavit Caelius Calcagnini. —— In eiusd. Operibus. (Bs.) p. 425. Et in T. I. Deliciis poetarum Italorum, p. 546.

B. germanicarum.

1782, 8. Hymnus an die Göttin der Gesundheit, übers. v. Ch. von Stolberg. —— In eiusd.: Gedichte a. d. Griech. (Hmb.) p. 309. Iam ante verterat hymnum *Martin Opitius* (germanice *Opitz*), Silesius, et est inter eius Odas, oda X.

1796, 8. Hymnus an die Göttin der Gesundheit, übers. von I. G. Herder. —— In eiusdem Zerstreute Blätter, Collectio II. p. 200.

1800, 8. Arifron der Sükioner. An Hügieia. Uebers. von v. Seckendorf. —— In eiusd. Blüthen griechischer Dichtkunst, p. 182. Omnium durissima versio.

1826, 8. Ariphron von Sicyon; Päan auf die Hygieia übs. v. K. Zell. —— *V.* eiusd. Ferienschriften, (Freiburg, Wagner.) Collect. I.

III. *Illustrantia Ariphronem scripta.*

C. Dv. *Ilgen*: Ariphronis carmen *εἰς Ὑγιειαν* paean sit, an scolion. —— De hac re disserit in Disquisitione adiecta supra l. 1798 l. libro, p. CLXXXIV. CXCII.

ARISTAENETUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 426 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 695 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *integrae.*

1566, 4 mai. *ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Ερωτικαι. Τινα των παλαιων Ηρωων Επιταφια.* E Bibliotheca C. V. Joan. Sambuci. Antverpiae, Ex officina Christophori Plantini. M. D. LXVI. —— 95 pp. Tantummodo contextum graecum continet, praeter p. 3 sq. exhibitam praefationem. Ex vitioso codice male accurate expressa editio princeps, et bella. 1 *Th.* 4 *Gr.*

1595 (*nec* 1594 *nec* 1596), 8. *ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.* ARISTAENETI EPISTOLAE GRAECE. Cum Latina interpretatione et Notis (*Josiae Merceri*). Parisiis. —— Dorvillii iudicium, in Obss. Miscell. Vol. I. T. III. p. 391 prolatum, est hoc: „*Merceri* est elegantissima Latina versio omnium, quae unquam in lucem editae sunt“, cuius tamen iudicium alius in nota ad illum locum improbat, quia *Mercerus* non pauca vocabula malae notae adhibet: *iuramentum, ab invicem* etc. et sine necessitate Plautina et Apuleiana consectatur. Rarior priore occurrit. Rep. 1600 sqq.

1600, 8. — Secunda editio emendatior et auctior. Parisiis. —— Ex priore repetita. *V.* 1610.

1610, 8. *ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.* ARISTAENETI EPISTO-

LAE. Cum Latina interpretatione et Notis. Tertia editio emendatior et auctior. PARISIIS, Apud Marcvm Orry, via Jacobaea, sub insigni Leonis salientis. M.DC.X. Cum privilegio Regis. —— 4 *ff.* praefixa, p. 1 — 203 contextus graecos cum interpretatione, p. 205 — 295: Ad Aristaenetum Notae. *V.* 1600, et rep. 1639.

1639, 8. *ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.* ARISTAENETI EPISTOLAE GRAECE. Cum Latina interpretatione et Notis. Quarta editio emendatior et auctior. PARISIIS, Sumptibus SIMONIS PIGET, via diui Jacobi, ad insigne Fontis. M. DC. XXXIX. —— Huic titulo praefixos est alius: ARISTAENETI EPISTOLAE GRAECO-LAT. 4 *ff.* praefixa, p. 1 — 203 contextus com versione latina, p. 205 — 295: Ad Aristaenetum Notae. *V.* 1639.

1736 (*tit. n.* 1737), 8 min. Aristaeneti epistolae Graecae cum versione latina et Notis Iosiae Merceri, curante Ioan. Cornelio de Pauw, cujus Notae accedunt. Trajecti ad Rhenum, apud Hermannum Bessling, MDCCXXXVII. —— 12 *ff.* praefixa, 287 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Gravem censoram, in qua *Pauwii* plagia impudentissima indicantur, edidit *D'Orvillius* in sua Vanuu critica, p. 595 sqq., ubi p. 596 dicit: „Scias Lector, penes me esse Aristaeneti Editionem illam quartam, in quam *Jacobus Tollius* nonuollas emendationes, plurimas autem adnotationes contulit: in quibus loca quoque a viris eruditis, Salmasio, Rutgersio, Cantero, Barthio emendata iam omnia haec luca Parus, ne uno excepto, in sua editione exhibuit." Aliam crisin conscripsit *Hauptmann* inseruitque Actis Eruditorum Lips. 1738, m. Ian. p. 22 sqq. *F. Jac. Bast.* in Specimine suo (v. infra Bb.) p. 9, not. 3: „Cel. *Joanni Cornelio de Pauw* nihil, *inquit*, de fama meritisque in aliis rebus detraho; id tamen profiteri cogor, inter cunctas viri huius in Aristaenetum adnotationes, lectoribus summo supercilio obtrusas, vix decem vel duodecim esse, quae probandae sint editori novo; dummodo illas excipias, in quibus Jac. Tollium aliosque viros doctos clandestina fraude exscripsit."

1749, 8. *Aristaeneti*, ex Bithynia rhetoris et *Libanii* familiaris, Epistolae amatoriae, cum emendationibus ac coniecturis Jos. Merceri, J. Corn. de Pauw *etc.*, nec non ineditis antehac Jac. Tollii, J. Ph. d'Orvillii, L. C. Valckenarii et aliorum. Cura F. L. Abresch, qui suas lectiones adiecit. Zwollae, Royaards. —— 1 *Th.* 14 *Gr.* In iam memorato specimine p. 9 sqq. de hac ut omnino de prioribus editionibus *Bast.* haec iudicarit. „Praeter haec, *inquit*, etsi virorum eruditissimorum *Iosiae Merceri* et *Frid. Ludov. Abreschii* in interpretando et commentando Aristaeneto maxima sont merita, nulla tamen horusque scriptoris exstat editio, quae nostrorum hominum desideriis satisfaciat. Nam si quis Mercero-Pauwiana editione utitur, deerunt ipsi copiosissimae magnaque ex parte utilissimae Abreschii et aliorum DD. VV. adnotationes; sin textu Abreschiano cum Lectionibus, elegantem desiderabit Merceri interpretationem Latinam et eiusdem viri egregias animadversiones. Deinde Mercerus in ipso contextu nihil mutarit, et quicunque Graece legere cupit Aristaenetum, id propter corruptissimam orationem in editione Pauwiana omnino facere nequit; contra Lectiones Abreschianae cum praemisso contextu Graeco vix editionis nomine insigniri possunt. Scripserat vir doctus Lectiones Aristaeneteas, in quibus more suo ex adversariis concta, ad alios quoque scriptores pertinentia adcumularerat, quae data quadam occasione in medium proferri poterant; quum amici hortarentur, ut Lectionibus comitem daret ipsum Aristaenetum, adiectis priorum editorum coniecturis atque emendationibus. Qua ratione adhibita, quid opere Abreschiano incommodius, quum de loco quodam virorum doctorum dicta experturo, librum aegre volvendo ac revolvendo, ex diversis locis quaerere opus sit, propter molestissimam Addendorum, Corrigendorum, Inserendorum congeriem, cuius forte, excepta Brunckii editione Aristophanis, in omnibus libris Graecis nullum exstat exempium. Habes enim primum notulas textui Graeco subiectas, cum Addendis a pag. 114 usque ad pag. 150. Deinde ipsas *Lectiones (v.* infra), quibus iterum adnexa sunt Corrigenda et Inserenda a pag. 325 usque ad pag. 350. Postremo a. 1752 singularis prodiit libellus *etc.*, et libellus iste itidem Addenda sua habet p. 53 et 54. — Missis vero omnibus hisce priorum editionum incommodis, etiam post diligentissimi Abreschii curam, plurima in Aristaeneto supersunt loca male adfecta, id quod bene vidit acutus *Pierson*, saepius quoque rindicari debet vulgata lectio, nam in vitiosissimo auctore omnia mutare et pro libidine corrigere roluerunt viri docti; maxime vero explicanda est Graecitas scriptoris interdum perquam obscuri, etsi de reliquo non invenusti, vel, ut cum sagacissimo Ruhukenio (Xenoph. Mem.

Socr. II. 1, 22) de Sophista meo statuam, *centonum sutoris satis lepidi.*“

1803, 8. *Ἀρισταινετου ἐπιστολαι τανυν ἑλληνιστι μονον ἐκδιδονται. Δια φιλοτιμου δαπανης και προτροπης των τιμιωτατων πραγματευτων ΚΡ. ΤΡ. ΖΚ. και ΠΣ. Μεϑ᾽ ὁσης οἱον τε ἐπιμελειας διορϑωϑεισαι. Ἐν Βιεννῃ.* —— 1 *Th. Polyzois Kontous* non satis paratus novam hanc ad codicem Viennensem recensionem constituendam sibi proposuit, ut ex accurate instituta huius editionis censura Bastii, quam *F. Jac. Bast* suae Epistolae criticae, (galliee scripta p. 209—232) p. 251—274 inseruit, satis apparet. Ibidem editoris quoque coniecturas, quas saepissime sine causa in contextum recepit, acriter examinat, denique edicit haec „Ex hac recensione facile videbis, multum abesse, ut *Polyzois* omnes codicis Viennensis varias norit lectiones, earumque iusta lance ponderet pretium. Verba editionis suae composuit correctionibus antecessorum ductus, dum eligebat eas, quae maxime placebant, atque cum delectum nutis criticis haud probaverit, saepius est difficile, rationes, quibus moveatur, eruere.“ Perperam quoque editor *Polyzois Kontous* in graece conscripta praefatione animadvertit, a se primo contextum graecum „*ἄνευ τινος μεταφρασεως, ἢ σχολιων και σημειωσεων κατιιχνων*“ editum esse, ideoque editionem principem non nosse videtur. *Bastius* quoque *ib.* p. 269 sqq. nonnulla anecdota Aristaeneti edidit.

1822, 8. *ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΣ.* Aristaeneti Epistolae. Ad fidem Cod. Vindob. recensuit, Mercerii, Pauwii, Abreschii, Huetii, Lambecii, Bastii, aliorum, notis suisque instruxit I. Fr. Boissonade. Lutetiae, apud de Bure, fratres. —— XVI, 760 pp. 4 *Th. Boissonade* apparatum, quem sibi *Bastius* congessit, ex bibl. Oxoniensi in suum usum convertendum accepit. *Bastius* diligentissime codicem Vindobonensem, ad cuius meliores varias lectiones haec nova recensio est facta, denuo contulit; *Lambecii* amplum, nec multa bonae frugis continentem commentarium, qui in bibl. Vindob. adservatur, ipse descripsit; *Huetii* ineditas, exemplari editionis Mercerianae adscriptas, notas sibi adnotavit, multaque alia collegit, de quibus omnibus autem *Boissonade* illud iniquum iudicium in praefatione edixit: „pro thesauro carbones inveni, collectanea tantum nec ea magni adeo momenti, nihil absoluti, nisi in epistolas XXV. et XXVIII. libri prioris commentarium, sed historica illa, nec utili aut commoda methodo concinnatum, qua specimen, et nonnullarum aliarum versionem, qua abstinere satius duxi, Mercero contentus interprete, etsi non usquequaque fido.“ Ex variorum interpretum notis tantummodo selectum exhibuit *Boissonade*, cui suas adnotationes inseruit, et leguntur omnes a p. 200 usque ad p. 745. Agmen claudit index duplex.

Bb) *Delectus epistolarum.*

1710, 8 mai. *Ἀρισταινετου ἐπιστολαι*, graece. —— In *Patusae* Encyclopaedia philologica. (Vt.) T. 1. p. 195 sqq.

1781, 8. Aristaeneti Epistolae nonnullae, cum animadversionibus. Edid. Gli. Ch. Harless. —— In eiusdem Anthologia graeca prosaica. Nbr.

1796, 8. Specimen editionis novae epistolarum Aristaeneti (*exhibens Lib. I. epist.* 6 *et* 7). Accedunt Joannis Bapt. Bolla Janului Graeci in pantominam Vigano. Cura Frid. Iac. Bast. Vindobonae, apud A. Blumauer. cIↄIↄccLXXXXVI. —— 46 pp., et 1 *f.* poema *I. Baptistae Bolla*, gr. et lat. continens. Hic specimen novae illarum epistolarum recensionis ad iam supra memoratum codicem Vindob. constitutae, cum nova *Bastii* versione latina copiosoque commentario exhibetur.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicae.

Aa) *integra collectio.*

1770, 8. Briefe des Aristaenet. Aus d. Griech. übers. von I. F. Herel. Altb., Richter. —— 12 *Gr.*

Bb) *delectus epistolarum.*

1710, 8. Die flüchtige Schönheit, und Schönheit, u. Liebe, a. d. Aristaeneti griech. Episteln v. Philander von der Linde. —— In eiusdem: Galante Gedichte. (Lpz.) p. 47 sq. Versio est metrice expressa.

1745, 8. Der vier u. zwanzigste Brief des ersten Buches. —— In Bremische Beiträge, Vol. II. P. 3.

B. gallicarum.

AA. Versiones.

Aa) *integrae.*

1597, 12. Les epistres amoureuses d'Aristenet, tournées de grec en fran-

çois. Par Cyre Foucault Sieur de la Coudriere. Avec l'image du vray Amant. Discours tiré de Platon. A Poictiers, pour André Citoys, et Isaac Barraud, libraires iurez. —— Hanc rarissimam versionem *Bast* in Epist. crit. adhibuit criticae.

1739, 12 min. Lettres d'Aristénète, auxquelles on a ajouté les lettres choisies d'*Alciphron*, traduites du Grec. à Londres, aux depens de la compagnie. —— Quamquam interpretem esse gnarissimum linguae Graecae apparet, tamen non prorsus versio laudatur.

Bb) *delectus epistolarum.*

1695, 12. Quelques lettres d'Aristénète, trad. (*par Le Sage*). —— Nimis libere versa. Rep. 1787 sq.

1752, 12. Lettres d'Aristénète, traduites en français (*par Moreau*). Cologne (*Paris*). —— Omnibus praeferenda versio.

1787 sqq., 12 min. Les Lettres d'Aristénète, traduction française (*par Le Sage*). —— In libro: *Manuel des Boudoirs.* Rep. 1794; r. 1695.

1794, 18. — par Le Sage. Nouvelle édition. Lille, chez le Houcq. —— Hac in iterata editione est nomen interpretis indicatum, ut annotat *Barbier* in: Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes. (1806) p. 1. p. 477 sqq.

BB. Imitationes.

1629, 8. Lettres politiques, morales et amoureuses, tirées des anciens par Marcassus. Paris. —— Rep. 1639.

1639, 8. Lettres politiques, morales et amoureuses de Marcassus, revues, corrigées et augmentées d'un tiers par l'auteur. NE. Paris, Chambellan. —— Rarior emendatiorque priore.

1797, 18. L'Aristénète françois. Par Félix Nogaret. Versailles, chez Deroy. Voll. II. —— Saepius repetita. Conf. ephem. litt. Jenens., 1798, no. 83, p. 677 sqq.

1807, 18. L'Aristénète françois, ou Recueil de folies amoureuses, par Félix Nogaret. Quatrième édition. Paris. *Voll. III.* —— *5 fr.*

C. italicarum.

1701, 8. Epistole d'Aristeneto Scrittore amenissimo della Grecia, nelle quali si espongono soavissimi Colloquj d'Amanti: si descrivono bellissime Donne, e si narrano alcune Novelle amorose. Opera utilissima ai Poeti, ai Pittori, ed agli studiosi delle cose d'amore, tradotta dal Greco nell' Italiano idioma da Girolamo Baruffaldi.

1807, 8. Lettere amorose di Aristeneto, trad. dal greco da un academico fiorentino. Pisa. —— Est vol. I. in collectione inser. Raccolta degli Erotici Greci, trad. in Italiano.

D. anglicarum.

Aa) *integra collectio.*

1715, 12. Aristaenetus's Epistles, translated from the Greek, by Thomas Brown. —— In eiusd. Works serious and comical, in Prose and Verse. The foorth edition. (Ld., printed fur Sm. Briscoe.) Vol. I. p. 245—283.

1750, 8. Letters of Love and Gallantry, by Aristaenetus. Ld., printed for Bernard Lintot. —— *4 sh.*

1771, 8. The Love Epistles of Aristaenetus. Translated from the Greek into English Metre (*, by Richard Brinsley Sheridan and Mr. Halhed*). —— *5 sh.* Ad *William Th. Lowndes* in The bibliographer's Manual. (Ld., Pickering. 1828, 8) fasc. 1. p. 62 illi memorati erant interpretes huius magni aestimatae versionis. Conf. Critical Review, 1771, m. Sept. p. 206 sqq.

Bb) *Delectus.*

1751, 8. Philopinax to Chromation, translated from the Greek of Aristaenetus. —— In The Gentleman's Magazine, 1751, m. Nov. p. 430.

III. *Illustrantia Aristaenetum scripta.*

( ) Animadversiones in Aristaenetum. —— In Miscellaneis Obss. Vol. I. T. III. p. 391—398.

( ) Remarks on Aristaenetus, epist. p. 82 ed. Pauw. —— In Class. Juur. XXIX. p. 599; rep. in *Seebodii* Bibl. crit. 1821, fasc. 3. p. 278 sq.

F. L. *Abresch*: Lectionum Aristaenetearum libri duo. Zwollae, Royaards. 1749, 8 min.

— —: Virorum aliquot eruditorum in Aristaeneti epistolas coniecturae communicatae cum editore novissimo, qui suas notas adiecit. Accedunt Claudii Salma-

sii, et Thom. Munkeri notae in Aristaenetum. Amst., apud Gerard. de Groot anno 1752, 12. —— Scripta duo pertinent ad illius editionem Aristaeneti.

E. H. *Barker:* Notes on Aristaenetus. —— In Class. Jour. no. XXXII. p. 375 sqq.

F. Jac. *Bast:* Aristaenetus, emendatus ad exemplum codicis viennensis, explicatusve. —— In eiusd. Epistola crit. (Lps., Weidmann. 1809, 8) p. 113. 124. 135. 137. 143. 151. 152. 156. 166. 185. 219. 239. 249.

— —: Aristaenetus imitatur Alciphronem, Apollonium Rhodium, et Platonem. —— *Ib.* p. 259; 264; 135. 152. 263.

— —: Aristaeneti epistola inedita detecta a Polyzoe Kontou. —— Ib. p. 270 sq.

— —: Notae *Huetii* in hunc auctorem manuscriptae. —— *Ib.* p. 260. 266.

Adrian. *Heringa:* Aristaenetus reliquoties coniecturis tentatur. —— *V.* eiusdem Observationum criticarum librum singularem. (Leovardiae, Coulon. 1749, 8) p. 148 sqq.

F. *Jacobs:* Aristaenetus lib. II. ep. XIX. emendatur. —— In eiusdem Lectionibus Stobens. (Jn., Frommann. 1827, 8) p. 29.

Cl. *Salmasii* ac Th. *Munkeri* Notae et Ch. Sm. *Schurzfleischii* Notae Mss. in Aristaeneti epistolas. —— *V.* in *H. Lh. Schurzfleischii* Actis Litterariis. (Vtb., 1714, 8) p. 110 sqq.

Valckenarii Obss. in Aristaenetum. —— In eiusd. Opusculis philol., crit., oratoriis. (Lps., G. Fleischer. 1809, 8) T. II. p. 165 — 176. Ex *Abreschii* editione repetitae.

Steph. *Weston:* Aristaeneti ep. XIX. lib. II. emendatur. —— *V.* eiusdem *Hermesianactem.* (Ld., Nichols. 1784, 8) p. 77 sq.

Dn. *Wyttenbach.* —— *V.* s. v. Iulianus.

ARISTAEUS.

Nic. F. *Reimer:* De Aristaeo. Explicatur Aristotelis Analytic. Poster. Lib. I. cap. 7: ὡς οἱ δύο κύβοι κύβος. —— *V.* eiusdem Historiam Problematis de Cubi Duplicatione *etc.* (Gtt., Dieterich. 1798, 8) p. 72 sqq., ubi de *Aristaeo* ipso leguntur haec: „Aristaeus quidem ex iniustae oblivionis tenebris, quibus fere penitus obrutus iacuit, in gratam posteritatis memoriam prae aliis vindicandus, quae tam bene a Menaechmo inchoata erant circa conicorum et locorum solidorum doctrinam, adhuc magis perfecisse et in severiorem disciplinae formam redacta tradidisse habendus est. Laudantur apud Pappum in praefatione libri VII. ipsius libri V. conicorum (quos postea inprimis secutus fuisse perhibetur *Euclides* in sua conicorum tractatione), quibus cohaerentes totidem locorum solidorum libros conscripsit. Aristaei loca solida ad nostri problematis solutionem a nonnullis adhibita fuisse, monet Pappus pag. 7; num autem Aristaeus ipse hac in re aliquid tentaverit, non constat.“

ARISTARCHUS Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 51; *ed. n.* T. I. p. 364 sqq.; p. 357 sq.

Ch. Laur. *Matthesii* disp. de Aristarcho Grammatico. Jn., 1725, 4. —— Docta disquisitio.

C. F. *Ranke:* De Aristarcho. —— *V.* eiusdem vitam Aristophanis, praefixam *Berh. Thierschii* editioni Aristophanis. 1830.

F. *Stoecker:* Nonnulla de Aristarcho Grammatico. —— *V.* eiusd. Dissertationem de Sophoclis et Aristophanis interpretibus (Hamm, Schulz. 1826, 4 mai.) p. 6 sq.

F. A. *Wolf:* De Aristarcho. —— *V.* eundem in Prolegomenis ad *Homerum:* §. XLIV. p. CCXVI sqq.

ARISTARCHUS Samius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 89 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 18 sqq.

I. *Editiones textus.*

1688, 8. *ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΣΑΜΙΟΥ Περι μεγεθων και αποστηματων Ηλιου και Σεληνης, ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΑΠΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ Του τε Συναγωγης ΒΙΒΛΙΟΥ Β'. Αποσπασμα.* ARISTARCHI SAMII De Magnitudinibus et Distantiis Solis et Lunae, LIBER. Nunc primum Graece editus cum Federici Commandini versione Latina, notisq; illius et Editoris. PAPPI ALEXANDRINI Secundi Libri Mathematicae Collectionis, Fragmentum, Hactenus Desideratum. E Codice MS. edidit, Latinum fecit, Notisque illustravit Johannes Wallis. Oxoniae, E Theatro Sheldoniano. —— 6 *ß.*, 155 pp. Editio princeps, et satis bella, quae ex cod. msto Vaticano est facta. 2 *Th.* Rep. 1699.

1699, f. —— In *I. Wallisii* Operibus mathematicis. (Ox., Sheldon.) T. III. p. 565 sqq. *V.* 1688.

1810, 8. Histoire d'Aristarque de Samos, suivie de la traduction de son Ou-

vrage sur les distances du soleil de la lune; de l'histoire de ceux, qui ont porté le nom d'Aristarque avant Aristarque de Samos; et le commencement de celle des philosophes, qui ont paru avant ce même Aristarque, par M. de F(*ortia d'Urban*). Paris. —— 10 *fr.*, ch. melior 14 *fr.* Contextus graecus scholiaque ex 8 codd. Mss. suot emendata. Ad hanc editionem pertinent 3 tabulae, quae versioni infra memorandae adhaerent.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1498, f. Aristarchi Samii de magnitudinibus et distantiis Solis & Lunae. Georgio Valla interprete. —— Cum *Nicephori* lugicis aliorumque opuscolis. Impressum Venetiis per Simunem Papiensem dictum Beuilaquam 1498, *etc.*

1499, f. Aristarchi samij de magnitudinibus ꝛ distantiis solis ꝛ lune. Georgio Valla placentino Interprete. —— *Ib. In fine:* Impressus Vicentiae Anno Salutis ‖ M. cccc xcix. xvii. Kalendas Iauoarias per Henricum de Sanctu ‖ Vrso *etc.* Bibl. acad. Lips.

1572, 4. ARISTARCHI DE MAGNITVDINIBVS, ET DISTANTIIS SOLIS, ET LVNAE, LIBER *CVM PAPPI ALEXANDRINI explicationibus quibusdam.* A FEDERICO COMMANDINO Vrbinate in latinum conuersus, ac commentarijs illustratus. Cum *Priuilegio Pont. Max. In annos X.* (*Infra ornam. xyl., infraque:*) *PISAVRI, Apud* Camillum Francischinum. MDLXXII. —— 3 *ff.* titulum et praefationem continentia, 1 vac. *f.*, 38 num. *ff. F.* 38*a*: FINIS. PISAVRI. *Apud Camillum Franciscinum. M. D. LXXII.* Editio bella raraque. Bibl. sen. Lips. Praefatio *f.* 2 et 3 incipit superscripta: ILL.mo AC NOBILISS.mo ALDERANO CIBO MALASPINAE CARRARIAE MARCHIONI. — Post Euclidis elementa typis excusa, in quorum quidem editione, rogatu iussoq; Francisci Mariae Principis Illustrissimi suscepta, qui ego et otium, et studia omnia deooui mea, industriae atque laboris plurimum impendi, non inepte me factorum existimaui, Clarissime Alderane, si alium mox libellum planè aureum, ac vetustissimum, à praestantissimoq; philosopho Aristarcho de Solis et Lonae magnitudine, ac distantia conscriptum, diuulgandum proponerem, qoi mihi tum ob argumenti praestantiam et dignitatem, tum ob singularem auctoris solertiam, ac diulaam propè ingenij foelicitatem visus est nuu indignus, qui à tot annorum situ, et squalore reuiuiscens in doctissimorum hominum, et praesertiio mathematicorom manus perueniret. Verumenimuero male cum ipso actum est, vel enim temporum, vel librariorum, vel amburum potius iniuria, et inscitia tam misere labefactatos, turpiterq; deformatus fuit. (quod sane malum in omnes paulu vetustiores libros magno doctorum incommodo et iactura latius serpsit) ut mihi nunc, qui eius ulcera sanaui, maculasq; absterai, et meis in ipsom conscriptis commentarijs exornaui, studij fortasse et vigilantiae non minus ponendum fuerit in hoc opere, quam ipse ab initio posuerit Aristarchus. Hunc igitur mea industria io pristinum niturem restitutum, et perpolitum, latinitateq; donatum, una cum Pappi Alexandrini explicationibus quibusdam, sub tui Illustrissimi nominis totela, et patrocinio in lucem prodire volui, tum ut mei perpetoi erga te amoris, atque observautiae specimen hoc esset, *etc.* Non enumeravi Aristarcho subditicia opera *„de Mundi Systemate, partibus et motibus"*, quae interprete quasi *Aegidio Persona Roberuallio*, qui tamen auctor eorum ipse fuit, *Parisiis*, a. 1644, 12 prodierunt, et repetita sunt in *Marii Mersenni* Obs. physico-mathematicis. T. III.

B. gallicarum.

1823, 8. Traité *d'Aristarque* de Samos sur les grandeurs et les distances du soleil et de la lune, et fragment de *Heron* de Bizance sur les mesures. Traduits du Grec pour la première fois, avec les commentaires et des observations par Fortia d'Urban. Avec 3 planches. Paris, F. Didot. —— 5 *fr.*

ARISTEAS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 317 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 660 sqq.

I. *Editiones textus.*

1561, 8. Aristeae de legis divinae ex hebraica lingua in Graecam translatione, per septuaginta interpretes absoluta historia nunc primum graece edita (*a Simone Schardio*). Cum versione latina, auctore Matthia Garbitio. Basileae, per Jo. Oporin. —— Ex codice msto, qui *Schardio* in Italia proficiscenti est oblatos, edita, adiectis codicis msti Vatic. variis lectionibus. Rep. 1601.

1601, 8. — Iterata cura Thph. Glaseri. Drsd. —— Ex editione principe expressa.

1624, f. —— In Aoetario Bibl. Patrum Frontonis Ducaei, T. II. p. 856 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— In Bibl. Patrum. (Parisiis.) T. XIII. p. 756 sqq.

1691, f. — graece et latine. —— Accessit editioni *Iosephi*. Cl.

1705, f. — gr. et lat. —— In *Humfredi Hody* Libris IV. de Bibliorum Textibus Originalibus. Ox., Sheldon. *V.* infra *III. s. v. Hody*.

1692, 8. Aristeae Historia LXXII Interpretum. (*Gr. et Lat.*) Accessere veterum testimonia De Eorum Versione. Oxonii, E Theatro Sheldoniano, An. Dom. MDCXCII. —— 1 tab. aeri incisa, 2 ff. praefixa, 144 pp. 4 *sh.*, eb. m. circiter 1 *L.* Hanc editionem curaverunt *Humphredus Hody*, *H. Aldrich* et *Edw. Bernard*, per quorum unum versio *Garbitii* latina quoque multis locis emendata prodiit. Attamen negligenter impressos liber est. Bibl. acad. Lips.

1705, 4. —— In *Antonii van Dale* Dissertatione super Aristea de LXX Interpretibus. Amst. Com *Humphredo Hody* non genuinum esse opus putat *van Dale*.

1788, f. — gr. et lat. —— In *And. Gallandii* Bibl. graeco-latina veterum Patrum. (Vt.) T. II. p. 771 sqq. Omnium *Gallandius* optime edidit Aristaei historiam.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1471, f. Aristee uolumen de interpretatione ueteris testamenti. *Haec in principio tabulae. In fine Aristeae:* Finis Aristee ad Philocratē fratrē de interpretatiōe. || lxxii. Interpretū per Matthiam Palmerium Pisanum e || greco in latinum uersi. —— Praemissum Aristeae opus est *Bibliae;* in cuius calce: Cōradus suueynheym: Arnoldus pāonrtzq; Magistri: || Rome impresserunt talia multa simul. || Petrus cum fratre Francisco maximus ambo || Huic operi aptam contribuere domum. || M.CCCC.LXXI.

1474, 4. Aristaei liber ad policratem fratrem |de interpretatione Septuaginta duorum interpretum per Matthiam Palmerium pisanum e greco in Latinum versus impressum anno 1474 die VIII. Februarii Neapoli per Arnaldum de Bruxella. —— Hanc notitiam accuratiorem, quam apud *Hainium* in Repertorio bibliogr. extat, ex *Hirschingii* libro Versuch einer Beschreibung sehenswürdiger Bibliotheken Teutschlands, T. I. p. 195 deprompsi.

1475, f. max. Aristeas ad Philocratē fratrem per Matthiā Pal- || meriū Pisanū e Gręco in latinum couuersus. *Sic f.* 2 *a. In fine bibliorum:* Hoc opus Biblię effigiatum est ī nuremberga oppido germanię cęlebralissimo, || iussu Andreę frisner Bunsidelensis artium liberalium magistri. et Joannis sen- || senschmit ciuis p̄fati oppidi, ātisimpressorię q; magistri, sociorū, suis signis ānota- || tis. Anno ab incarnatione domini, M.cccc.lxxv. quinto. idus decembris. —— Aristeae libellus 7 *ff.* implet duabus columnis impressus. Bibl. acad. Lips.

1483, 4. Tractatulus (*Aristeae*) de. lxxij. interpretib; et de eorūdem || maxima sapientia ac nominibus. *Haec f.* 1 *a. In calce f.* 32 *b:* Tractatulus et vitam et mores ptolomei egiptiorū || regis p̄clarissimi. Quone studio ordine loco ī tpe. || sacras mosayce legis lrās in grecū p̄mone;. lxxxij. || interp̄tes legalissime traduxerint. Eorūdēq; interpretū et nomina et sapientiā maximā. qua iuquisiti || one responsioneq; alternatis perusi sunt. in sese cōplectens In preclara Erffordensi achademia opere (?) || peruigili Anno. lxxxiij. impressus finit foeliciter. —— *F.* 1 vacat, et 31 *ff.* 30 lin. Char. goth. Bibl. acad. Lips.

1512, 4. CONTENTA IN HOC OPVSCVLO VETVS EDITIO ECCLESIASTAE. — Olympiodorus in ecclesiasten inserta noua tralatione interprete Zenobio Acciaiolo Florentino. — Aristeas de lxxij legis hebraicae interpretatione interprete Matthia Palmerio Vincentino. PARISIIS In officina Henrici Stephani e regione Scolarū Decretorum:- *In calce Olympiodori f.* 48 *b:* OLYMPIODORI IN ECCLESIASTEN FINIS || ANNO CHRISTI REGIS ETERNI MDXII. MARTII XVI. *F.* 49 *a incipit Aristeas:* ARISTE. DE LXXII. *expliciteque f.* 66 *a*, et *f.* 66 *b exhibentur errata, in quorum fine:* Ex officina Henrici Stephani. xxvj. Martij. m. xij. —— 66 num. *ff. Panzer* in Annal. T. VII. p. 564, no. 550 non accuratam dedit notitiam huius libri, quod ex illius collatione in bibl. acad. Lips. comperi.

1536, 8. Olympiodori in Ecclesiasten Scholia, Zenobio Acciaiolo interprete. Divi Gregorii Neocaesarensis in eundem

metaphrasis, Io. Oecolampadio interprete. Aristeae de LXXII legis hebraicae interpretatione libellus, Matthia Palmerio interprete. Basileae apud Ioan. Bebelium Anno M. D. XXXVI.

1550, f. Aristeas ad Philocratem fratrem, de LXXII Interpretibus, Matthia Palmerio Pisano interprete. —— In libro inscr. Μικροπρεσβυτικόν. (*Bs.*) p. 494—512.

1578, 8. Aristeae de LXXII legis hebraicae interpretatione libellus, Mtth. Garbitio interprete. Cum commentario Jac. Middendorpii. Cl.

B. germanicarum.

1562, 8. Ein schöne vñ herrliche Histori Aristee des Griechen, von dem Göttlichen Gesatz (welches mann das Alt Testament nennt) Wie dasselbige aus der Hebraischen sprach, durch die zween vnd siebentzig Aussleger in die Griechische sprach ist verwandelt worden. Jetzt newlich durch Herrn Justin Gobler von Sanct Gwere, der Rechten Doctor, Auss dem Griechischen ins Teutsch bracht. — Cum gratia & Privilegio Imp. — Getruckt zu Franckfurt am Mayn, bey Christian Egenolffs Erben. M. D. LXII. —— In pagina tituli versa octostichon ad Philippum, Landgravium Hassiae, cui liber dedicatus est. Accuratam notitiam huius rari libri profert *G. Veesenmeyer* in suis Bibliographische et biographische Analekten (Ulm. 1826, 8) p. 99 sq. Rep. 1631.

1619, 8. — übers. von Simon Schardius. Mühlhausen.

1631, 8. — Amst. —— *V.* 1562.

C. gallicarum.

1552, 12. — 1564, 4. — trad. par Gu. Paradin. Lyon.

D. italicarum.

1477, f. min. Incominucia el libro daristea || De settanta due Interpreti a || Philocrate suo fratello. *In cuius fine:* FINISCE ARISTEA DE SETTā || TA DVE INTERPRETI. —— Interprete *Hieronymo Squarzafico*, extat in *Bibl. Biblia italica* P. I. *f.* 277, explicitque *f.* 288 *a.* In fine totius operis: Fu impres||so questo uetume (!): Ne || talma patria de || uenecia per || maistro || Ga||briel de piero Triuisano: Regnante Si||stu || quarto || pontifice max||imo. Et Andrea || uendriamino: Inclito || Duce de uenetia. Ne gli ãni || de la salutifera iu carnatione (!) del || figliol di leterno & omnipotente Dio. || MCCCCLXXVII. ADI. XV. || ZENER || Gloria di tal gratia tu me ha fatto digno.

1550, 8. Aristea de' settanta due interpreti scrittor Greco tradotto per M. Lodovico Domenichi. In Fiorenza 1550. appresso Lorenzo Torrentino. Con Privilegio. *In calce:* Stampato in Fiorenza appresso Lorenzo Torrentino stampator Ducale a IIII. die Gennaio MDL. —— 142 num. *ff.* In operis calce occurrit: La dichiaratione di alcuni vocaboli, i quali non si possono, se non malagevolmente trasportare nella lingua Toscana. Praeter notitiam *Paitonii* in sua Bibl. T. I. p. 88, accuratiorem quoque *v.* in Annali della tipografia fiorentina di Lorenzo Torrentino (Fr., presso Niccolò Carli. 1811, 8) p. 68 sqq.

1593, 8. Verissima Relatione d'Aristea a Filocrate fratello, delli settantadue Interpreti della Sacra Bibbia. Nella quale con grandissimo diletto si legge la vera descrittione del Santo Tempio, della Palestina, della Città di Gerusalemme, e settantadue dimande con le risposte tutte piene d'Etica, di Politica, d'Economica, di Fisica, e di Metafisica, oltra che si veggono in lei molte altre cose non dette d'alcuno historico, e spetialmente in che luogo, et in quanto tempo fū interpretata la Sacra Bibbia. Tradotta di Greco in volgare dal R. D. Leonardo Cernoti Vinitiano Canonico di S. Salvadore. In Trevigi, Appresso Vangelista Deuchino. 1593. Con licenza della S. Inquisitione. *In fine:* Stampato in Trevigi per Domenico Amici.

E. anglicarum.

1633, 12. The auncient History of the Septuagint. Written in Greeke, by Aristeus 1900 Yeares sinse. Of his Voyage to Hierusalem, as Ambassador from Ptolomeus Philadelphus, vnto Eleazar then Pontiffe of the Jewes. Concerning the first translation of the holy Bible by the 72 Interpreters. With many other remarkable Circumstances. Newly done into English by J. Doñe. Tempora, Tempera, Tempore. London: printed by Nic. Okes. —— 3 *sh.*, ch. m. 6 *sh.*

1685, 8. The ancient History of the Septuagint, written in Greek by Aristeus near two thousand years ago;

being his Voyage to Jerusalem, as Ambassadour from Ptolemaeus Philadelphus, unto Eleazar, then High Priest of the Jews: concerning the first Translation of the Holy Bible by the seventy two Interpreters; with many other remarkable Circumstances, no where else to be found. First english'd from the Greek, by the Learned and Reverend Dr. John Donne, late Dean of St. Pauls: now revised, and very much corrected from the Original. London, printed for W. Hensman, and Tho. Fox, Booksellers in Westminster-Hall. —— 5 *sh.*

1715, 12. The History of the seventy two Interpreters: of their Journey from Jerusalem to Alexandria: their Entertainment at the Egyptian Court: their Version of the Septuagint: with all the Circumstances of that illustrious Transaction. Written in Greek by Aristeas, Embassador from Ptolomaeus Philadelphus King of Egypt, to Eleazar, High-Priest of the Jews. Inscrib'd to his Brother Philocrates. To which is added, the History of the Angels, and their Gallantry with the Daughters of Men, written by Enoch the Patriarch. Publish'd in Greek by Dr. Grabe. Made English by Ms. Lewis, of Corpus Christi College in Oxford. London: printed for J. Hooke, and T. Caldecott, against St. Dunstans Church in Fleetstreet. MDCCXV. —— 4 *sh.*

1727, 8. Aristea's History of the seventy two Interpreters translated into English by W. Whiston. —— In eiusdem Collection of authentick records, belonging to the old and new Testament, translated into English. (Ld.) P. II. p. 493 sqq.

III. *Illustrantia Aristaeam scripta.*

Ant. *van Dale*: Diss. super Aristea de LXX interpretibus. Amst., 1705, 4.

(C. *Hayes*:) A Vindication of the History of the Septuagint from the Misrepresentations of the learned *Scaliger*, *Dupin*, Dr. *Hody*, Dr. *Prideaux*, and other modern Critics. *Magna est veritas*, *et praevalebit*. Ld., printed for T. Woodward, at the Half-Moon, between the two Temple-Gates in Fleet-Street. M.DCC.XXXVI.

Humfredus *Hody*: Contra Historiam Aristeae de LXX Interpretibus Dissertatio. In quâ probatur illam a Judaeo aliquo confictam fuisse ad conciliandam authoritatem Versioni Graecae. — Et Claris. Doctissimique Viri D. Isaaci Vossii, aliorumque, Defensiones ejusdem, examini subjiciuntur. — Per Humfredum Hody, A. M. Coll. Wadhami Oxon. Soc. Probat. *etc.* Oxonii, Typis Leon. Lichfield, Prostant venales Londini apud Sam. Smith ad Insignia Principis in Coemiterio D. Pauli London. 1685, 8. —— 8 *ff.* praefixa, 312 pp. et 4 *ff.* indicem continentia. Bibl. acad. Lips. Rep. in seq. libro.

—— —: De Bibliorum textibus originalibus, versionibus graecis, et latina vulgata libri IV. I.) Contra Historiam LXX interpretum Aristeae nomine inscriptam dissertatio, qua probatur a Judaeo quodam fuisse confictam, et Is. Vossii, aliorumque doctorum virorum, defensiones eiusdem ad examen revocantur. In hac editione diluuntur Vossii Responsiones. II.) De versionis (quam vocant) LXX interpretum auctoribus veris, eamque conficiendi tempore, modo et ratione. III.) Historia scholastica textuum originalium, versionisque graecae LXX dictae, et latinae vulgatae. Qua ostenditur, qualis fuerit singulorum auctoritas per omnia retro saecula, et textus originales maximo in pretio semper habitos fuisse. IV.) De caeteris graecis versionibus, Origenis Hexaplis aliisque editionibus antiquis, cum collectione indiculorum librorum biblicorum per omnes aetates, quae historiam Canonis S. Scripturarum quam brevissimam, sed planam ac luculentam, continet, ordinisque librorum varietatem indicat. Praemittitur.

Bn. *Montfaucon*: De Aristeae exemplaribus, quae nunc exstant, genuinis. —— In Prolegomenis ad Hexapl., c. 3. §. 5 et 7.

Humphrey *Prideaux*: The account of Aristeas of the Septuagint confuted. —— In eiusdem: Old and New Testament *in*: The History of the Jews and neighbouring nations. 4 edition. (Ld., *fol.*) P. II. p. 27—30.

E. F. C. *Rosenmüller*: Ueber die Aechtheit der Schrift des Aristeas. —— In eiusdem: Handbuch der biblisch. Kritik u. Exegese, (Gtt., 1798, 8) Vol. II. p. 358—386. Cum aliis viris doctis, ut *Hody* et *van Dale* librum Aristeae genuinum esse negat.

W. *Whiston*: A large Appendix, to prove that Aristeas's history of the ver-

sion of the Peutateuch hy the 72 interpreters, still extant, is genuine. —— Adiectum eius Literal Accumplishment of Scripture Prophecies. (Ld., printed for I. Seuex. MDCCXXIV, 8) p. 117—156.

Aelius ARISTIDES.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 373 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 12 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnes orationes.*

1517, f. *ΛΟΓΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ.* ORATIONES ARISTIDIS. *Haec f. 1 a. F. 1 b editoris epistola superscripta:* Euphrosynus Buninus Physicus florentinus, Reuerendo patri domino Bernardo Michelotio, Episcopo foroliniensi patritio florentino. S. P. D. *F. 2 a Leonis X. pontificis privilegium:* Leo PP. X. *subscripta:* Dilectis filiis Philippo de Giuntis et eius filiis Bibliopolis Florentinis. *F. 2 b: Πιναξ των λογων αριστειδου. F. 3 a (sign.* 2 iii) *incipit contextus graecus, explicitque f.* 184 *b*: Registrvm. — a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z. Quaterniones omnes. — Impressum bonis auibus optatam contigit metam hoc Aristidis opus die XX. Maii. M. D. XVII. Florentiae sumptibus nobilis uiri Philippi iuntae bibliopolae Leonis. X. pontificis nri anno quinto. —— Continentur hac editione principe 52 orationes, aliusque scripturis veteris Hypotheses in Panathenaicum, Leuctricas et Platonicas orationes. Raro occurrit. 25 *Th.* Iam *Hamberger* in Zuverlässige Nachrichten. (Lemgo, Meyer. 1758, 8) T. II. p. 428 recto adnotat erratum in notitia editionis Aldinae a. 1527, *f.*, quod *de Bure* commisit in Bibliographie instructive, T. I. p. 101, nu. 2356, et in Catalogue de la bibl. du Roi. Bell. Lett. T. I. p. 106 (*X. no.* 1709). Quam editionem *Renouard* quoque in *Annales*, T. I. p. 249, no. 9 nominavit „*édition apocryphe*", adiecitque hanc notitiam, quam *Ebert* in Lexico suo germanice conversam tacite recepit. „M. Brunet a remarqué, *inquit*, que cette fausse indication vient du Catalogue imprimé de notre Bibliotheque royale, où, sous le no. X. 1709, on annonce l'édition de Phil. Junta, de Florence, 1517, in-fol., comme étant de Venise, 1527, parce qu'à la fin du volume est relié *Arpocrationis* Lexicon decem Rhetorum, qui occupe les feuilles 89 — 118 de l'édition d'Alde, 1527, et porte cette date à la fin."

1604, 8. *Ἀριστειδου λογοι.* Aelii Aristidis Adrianensis Oratoris Clarissimi, Orationvm Tomi III. Interprete Gvlielmo Cantero Vltraiectino. Adiunximus varias eiusdem Gulielmi Canteri et aliorum lectiones, lectoris iudicio examinandas. Vna cum indice duplici: altero gnomologiarum: altero rerum et verborum, eóque locupletissimo. Oliva Pavli Stephani. Anno M. DCIIII. —— *Tom. I.* complectitur 16 *ff.* praefixa, 646 pp. et 1 vac. *f.*; *Tom. II.* 402 pp.; *Tom. III.* 729 pp., et 3 *ff.*: Variae lectiones tam Gu. Canteri, quam ex alterius codice, et 12 *ff.*: Rervm et verborvm in Aristide Memorabilivm index accuratus, et 1 vac. *f.* 3 — 5 *Th.* Secundum codicem mstum ab *Arsenio* collatum contextus Juntinae editionis est emendatus. Bibl. sen. Lips. Hac in editione ut in posteriore desunt supra memoratas hypotheses.

1722 — 1730, 4. Aelii Aristidis Adrianensis Opera omnia graece et latine, In Duo Volumina Distributa; Cum Notis et Emendationibus Gul. Canteri, Tristani Palmerii, T. Fabri, Spanhemii, Normanni, et Lamb. Bosii; Adjunctis insuper Veterum Scholiis; et Prolegomenis Sopatri apameensis, ab erroribus ut plurimum repurgatis. Graeca, cum Mss. Codicibus variis et praestantissimis collata, recensuit, et Observationes suas adjecit Samuel Jebb. Oxoniae, Sheldon. MDCCXXII. et MDCCXXX. *Voll. II.* —— 59 *ff.*, 572 pp.: 4 *ff.*, 631 pp. Grave iudicium ob hic primum sed negligenter adhibitos codices mstos, et in imprimenda editione negligentiam pronuntiat *Reiske* in suis Animadversionibus ad graecos auctores (Lps., 1761, 8) Voll. III. p. VIII sqq. 3 *L.* 5 *sh.*, ch. m. circiter 8 *L.* 6 *sh.* Bibl. acad. Lips.

1829, 8 mai. Aristides. Ex recensione Gu. Dindorfii. Lps., Weidmann. *Voll. III.* —— XII, 844, 813, CLV, 884 pp. De hic primum adhibitis codicibus mstis aliisque subsidiis criticis ipse *Dindorfius* in praefatione necessaria protulit. 14 *Th.*, ch. mel. 18 *Th.*, ch. membr. 24 *Th.*

Bb) *Delectus.*

aa) *Scripta varia.*

1687 — 1688, 8. *Ἀριστειδου Ῥητορος λογοι δυο. α. Πρεσβευτικος προς Ἀχιλλεα. β. Κατα των ἐξορχουμενων. Του αὐτου τεχνων ῥητορικων βιβλια δυο. α. Περι πολιτικου λογου. β. Περι ἀφελους*

λογον. Laurent. Normannus Orationem Aristidis utramque de cod. Ms. duosque artium oratoriarum libros de vetusta, eadem adhuc unica, editione Aldina (1508) descripsit, edidit, versione latina et notis illustravit. Upsal., litt. Keyseri. —— Saepe dedicatio ad *Oxenstiernam* data desideratur. Conf. Acta Eruditorum Lips. 1689, p. 585 sqq. 2 *Th.* et plus. Perperam *Normannus* orationes a se editas ineditas putabat.

bb) *O r a t i o n e s.*

a) P l u r e s.

1715, 8 min. Aelii Aristidis Rhetoris Adrianensis, Nomine Legatorum Graecorum ad Achillem scripta. Laur. Normannus, De codice Ms. descripsit ac edidit, versione Latinâ, breviusque Notis illustravit. Lps., Kunkeln. —— 6 *ff.* praefixa, 492 pp. et 1 *f.* postscriptum ad Lecturem continens.

1513, f. Aristidis de lavdibvs Athenarvm. Eivsdem de Lavdibvs vrbis Romae. —— Cum I s o c r a t i s aliorumque orationibus. (Venetiis in Aedibus Aldi, et Andreae Socerl. IIII. nonarvm Maii. M.DXIII.) p. 104 sqq. Rep. 1534.

1534, f. —— Cum I s o c r a t e. (Venetiis in aedibus haeredum Aldi Manutii, & Andreae Asulani, mense Iulio, M.D.XXXIIII.) *f.* 87 sqq. Inquinata est mendis, quae in priore editione non habentur; nec recte ergo fecerunt, qui hac a. 1534 edita, quasi meliore, omissa principe, usi sunt.

1593, f. — gr. et cum latina Canteri versione. —— Cum *Wolfii* I s o c r a t e.

1827, 8 mai. Aelii Aristidis Declamationes Leptineae. Emendatas atque annotationibus, cum suis tum Angeli Maji et Jacobi Morellii illustratas edidit Gu. H. Grauert. Bonnae, Habicht. —— XVI, 189 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Ad editionem nuperam Declamationum Aristidis Leptinearum supplementum edid. *Gu. H. Grauert* in Epheu. univ. scholast. 1828, II. no. 60. p. 491 — 493, quod iam ante *Bandinius* publicavit. Quae in *I. Geelii* magni aestimanda censura [Bibl. crit. nova, Vol. IV. (I.B., 1828, 8) p. 78 — 102] p. 79 de fatis harum orationum dicuntur hue transcribenda videntur. Sunt verba: „Quae fata sint harum orationum, in gratiam eorum, qui Aristidem minus cognitum habent, breviter exponemus. I. Morellius reperit olim in Codice Bibliothecae S. Marci orationem graecam adversus Leptinem. Quam quum Aristidis esse e dictionis genere cognovisset, edidit Venetiis, una cum aliis libellis additisque commentariis suis, anno 1785. Postea eiusdem scriptum exemplum invenit Maius, in codice Vaticano, simulque alteram pro Leptine. Hanc edidit addita lectionis varietate prioris illius, aliisque anecdotis [f r a g m e n t o m e x A r i s t i d i s P a n e g y r i c o d e a q u a, *quod illud a* B a n d i n i o *in Catal. Bibl. Medic.-Laurent. T. II. editum supplet.*], Romae, 1825. Neutra harum orationum Aristidis nomine inscribitur: hunc tamen utriusque auctorem esse, nemo dubitabit qui Rhetorem aliquantisper triverit. Orationem contra Leptinem repetivit F. A. Wolfius, ad calcem Leptineae Demosthenis: tertium nunc edidit Grauertus cum Morellii suisque animadversionibus: praemisit alteram, pro Leptine, quam sine annotatione emendatiorem dederat in prima parte Musei Rhenani." De ratione, quomodo *Grauert* orationes tractavit, *ib.* p. 102 *Geel* dicit: „Animadversiones Editoris plenissimae sunt bonae frugis: et veteres oratores accurate contulit, et recentiorum scripta, unde singulae Aristidis formulae illustrari possunt. Quo magis suspicio tam paratas doctrinae copias: in quibus si paulo severior delectus requiratur, diligentia certe et graeci sermonis peritia laudanda est." Multa huius editionis adnotantur in censura in ephem. litt. Halens. 1829, no. 192 sqq.

b) s i n g u l a e o r a t i o n e s.

1)

1535, 8. In hoc libello insunt: Πρεσβευτικὸς Ἀριστείδου. Ἀντιδόητικος Λιβανίου. h. e. quid dici amplius ab Ulisse legato ad Achillem et responderi ab hoc potuerit. Utraque oratio conversa in latinum a Joach. Camerario. Ejusdem et paraphrasis graeca Homerici utriusque loci addita est. Hagenoae. —— Princeps huius orationis editio.

2) a d v e r s u s L e p t i n e m.

1785, 8. A r i s t i d i s Oratio Adversus Leptinem L i b a n i i Declamatio Pro Socrate A r i s t o x e n i Rhythmicorum Elementorum Fragmenta. Ex bibl. Veneta D. Marci nunc primum edit Jacobus Morellivs Eiusdem Bibliothecae Custos. Venetiis typis Caroli Palevii MDCCLXXXV. Veneunt apud Laurentium Basilium. —— xliii, 305 pp. Antea hanc orationem putabant viri docti perditam. Adiecta sunt nonnulla scholia notaeque. Conf. de hac editione aestimata (*Wyttenbachii*) Bibl. crit. Voll. III. P. II.

p. 130 sqq. Rep. 1789. 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. m. circiter 5 *Th.*, et 2 exemplaria membranacea usque ad 99 *fr.*

1789, 8. —— Cum Demosthenis oratione adv. Leptinem, quam *F. A. Wolf* edidit *Hl.* Auctius rep. 1831.

1831, 8 mai. *Ἀριστειδου προς Λεπτινην λογος.* *Graece.* —— Cum Demosthenis oratione adv. Leptinem, quam ex editione *Wolfii I. H. Bremius* repeti curavit. (Turici) p. 181—216. *V.* mox 3).

3) adversus Demosthenem.

1825, 4. *Ἀριστειδου λογος προς Δημοσθενην περι ἀτελειας.* Aristidis rhetoris oratio adversus Demosthenem de immunitate, cum variis alius orationis lectionibus, et fragmento quodam, et scholiorum specimine. —— In *Angeli Maii* Nova collectione scriptorum veterom e Vatic. codd. (Romae) T. I. P. III. p. 1 sqq. Emendatiorem repetitam *v.* s. a. 1831. in prolegomenis p. L—LIII. de Aristide rhetore agitur.

1827, 8. *Ἀριστειδου λογος προς Δημοσθενην περι ἀτελειας.* Aristidis adversus Demosthenem oratio de immunitate. Ex editione Romana emendatiorem edidit G. H. Grauert. —— In Museo Rhenano, A. 1827, Sect. II. fasc. 1 et 2. p. 1—38. Tantummodo menda editionis *Maii* sunt in notis enotata, attamen alia nova commissa et non pauca menda deprehenduntur. Iterum editam esse supra commemoratum est. *bb.* a) 1827.

1831, 8 mai. *Ἀριστειδου λογος προς Δημοσθενην περι ατελειας ἀλλος.* *Graece.* —— Cum Demosthenis oratione adv. Leptinem, quam eiusdem orationis repetitae *Wolfii* editioni adiecit *I. H. Bremius* (Turici.) p. 217—244.

4) funebris in Eteonem.

1711, 8 mai. *Ἀριστειδου λογος εις Ετεωνα επικηδειος, και Μονῳδια ἐπι Σμυρνῃ.* —— In *I. Patnsae* Encyclupaedia philol. (Vt.) Vol. III. p. 389 sqq.

Cc) *Scripta rhetorica.*

1508, f. Aristeidis de ciuili oratione. Eiusdem de simplici oratione. *Graece.* —— In *Aldi* collectione rhetorom graecorum. (Vt., Aldus.) T. I.

1556, 8. *Ἀριστειδου περι πολιτικου λογου.* Aristidis de genere dicendi civili. *Graece.* —— Cum *Hermogenis* de gravitate apta. Arg., Rihel.

1688, 8. — gr. et lat. —— *V.* antea *Bb. aa).*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *omnes orationes.*

1566, f. Aristidis orationes, latine versae a Gu. Cantero. Basileae apud Pt. Pernam. *Partt. IV.* in 1 vol. —— Praeter Aristidis orationes, parte quarta *Gorgiae* oratio in Helenam, *Thucydidis* oratio in Periclem, *Lesbonactis* Hortatio, *Andocidis* oratio de pace, *Herodis Attici* de republica, *Antisthenis* orationes duae, *Lysiae* oratio contra Eratosthenem, *Dinarchi* contra Demosthenem, *Alcidamantis* oratio Ulyssis contra Palamedem, et *Georgiae* oratio Palamedis habentur. Ad haec adiectus est: *Canteri* libellus de ratione emendandi scriptores graecos. *Canterus* in adornanda hac versione usus est editione principe, et codicis msti per *Arlenium* facta collatione.

Bb) *singulae orationes.*

1) de laudibus Romae.

1519, 8. Aristidis oratio de Laudibus Vrbis Romae, Scip. Carteromacho interprete. —— Accessit Scriptoribus Historiae Augostae. Vt., ap. Aldum.

2) ad Rhodienses.

1497, 4. Aristidis oratio ad Rhodienses de Concordia. Carolo ualgulio Brixiano Cardinalis ualentini secretario. Interprete. —— Cum Cleomede de mundo. *Brixiae.* *V.* ib. II. Aa.

B. germanicarum.

1824, 8. Aristides Lobrede auf Rom, übers. von E. Hepner. Brl., Max. —— 8 *Gr.*

III. *Illustrantia Aristidem scripta.*

1826, 8. Scholia in Aelii Aristidis Sophistae Orationes Panathenaicam et Platonicas. Plurima ex parte nunc primum ex codd. mss. edid. Gui. Frommel. Frcf. ad M., Brönner. —— XX, 528 pp. 3 *Th.*, ch. scr. 4 *Th.*, nunc vero 1 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.* 6 *Gr.* Quod tamen dolendum, liber est erratis typographicis admodum inquinatus. Quia perditorum scriptorum, ut Characis, Cratini, Eupolidis, Menandri comici, aliorumque tum orato-

rum tum rhetorum, fragmenta hinc inde in his scholiis reperiuntur, magnam utilitatem nobis offerunt. Conf. Götting. gel. Anz. 1828, p. 1365—1367.

F. L. *Abresch*: Vindiciae et Coniecturae in Aristidis Hymnos in Jovem et Minervam. —— In Miscellaneis Observationibus, Vol. V. T. II. p. 225—234. Ad has v. Addenda et Corrigenda, *ib.* Vol. V. T. III. p. 100 sqq.

Lamb. *Bos*: Animadversiones ad Aristidem. —— *V.* inter eiusdem Animadversiones in Scriptores Graecos. (Franekerae. 1715, 8) p. 69—75.

Gu. *Canteri* Curae secundae in Aristidem. —— In Animadversionibus ad graecos auctores. (Lps.) Vol. V. p. 585 sqq.

F. *Jacobs*: Animadvv. ad Aristidem, Chrysostomum, Porphyrium, Philostratum et Aristidem. —— In *Seebodii* Bibl. crit. (1821) fasc. I. p. 71—73; fasc. II. p. 213—215.

— —: Aristides emendatur. —— *V.* eiusdem Lectiones Stobenses. (Jn., Frommann. 1827, 8) praef. p. XVII., p. 6, 7. 21 sq., 28, 32, 48, 49, 52, 53, 61. 63, 65, 66, 85, 88, 90, 104, 105, 108, 121, 134.

Vinc. *Malacarne*: La malattia tredecennale d'Elio Aristide Adriano, Sofista. —— In: Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. XXVIII. Mém. p. 69 sqq.

I. *Masson*: Collectanea historica Aristidis annum et Vitam spectantia, ordine, quantum licuit, chronologico digesta. —— Praefixa sunt *Aristidis* Operibus, per Sam. Jebb editis.

Fr. *Oudinus*: De Aristide. —— In Miscellan. Obss. critt. novae, T. V. p. 411.

I. Iac. *Reiske*: De multis Aristidis sibi suspectis aut male intellectis locis. —— In Animadversionibus ad graecos auctores (Lps., 1761, 8) p. 183 sqq.

Birgeri *Thorlacii* Prolusio Academ. de Somniis Serapicis, praecipue, ex Aristidis ἱεροις λογοις delineatis. Hfn., 1813. 4. —— Conf. *Millini* Magasin Encyclop. T. V. p. 443 sqq.

ARISTIDES Quinctilianus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 259; *ed. n.* T. III. p. 642 sqq.

Aa) *Opus integrum.*

1652, 4. Ἀριστειδου Κοϊντιλιανου περι μουσικης βιβλια γ'. Aristidis Quintiliani de Musica libri III, Graece, cum latina versione et notis Marci Meibomii. —— Inter eiusdem *Meibomii* Auctores Musicae antiquae. T. II. p. 1 sqq. Aristides primus hic e codice *Ios. Scaligeri*, etsi lacero et sexcentis lucis corrupto, edidit. In notis additis usus est apographo Seldeniano codicis Magdalenensis Bibl. Oxonii, et variis lectionibus Bodleiani codicis, a *Gerardo Langbainio* collati. Ex duobus codd. reg. Parisiensibus descripta accepit etiam *Meibomius* loca quaedam corruptiora et omnia notarum diagrammata, quae restituit.

Bb) *Delectus.*

1810, — 1831, 8. Ἐκ των Ἀριστειδου Κοιντιλιανου περι Μουσικης [ex editione Meibomii p. 43—58]. —— Adiectum est editioni Hephaestionis Enchiridii. Editio altera prorsus eadem ac prima, quod certo scio.

ARISTIPPUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 831; *ed. n.* T. II. p. 700 sqq.

I. *Editiones reliquiarum.*

1637, 4. Aristippi Epistolae V. Graece et Latine. —— Inter Epistolas Socraticorum a *Leone Allatio* collectas. (Parisiis.) Aristippi epistolas tanquam spurias a nonnullis reiectas fuisse, sciunt sine dubio omnes. *Valckenaerius* in Diatribe Eurip. post Hippol. cap. XVIII. p. 190 indicat de hac re his verbis: „Quae quidem in istis epistolis Aristippi nomen praeferunt, dorice scriptae, IX. XI. XIII. XVI. nihil quantum memini continent indignum Aristippi persona; sed eidem inscriptam epistolam XXVII. velut ad Areten filiam datam, qualem tamen memorat Diogenes Laertius II. 84, in qua nulla sunt Dorismi vestigia, illam tanquam spuriam reiicio, nec tamen omnes cum praestantissimo sane viro Io. Pearsono Vind. Ignat. p. 361."

1815, 8. Aristippi epistolae V, graece et latine, cum notis variorum interpretum. —— In *I. Cn. Orellii* Collectione epistolarum graecarum. (Lps., Weidmann.) Vol. I. Orellius ad epistolam Aristippi primam, p. 179 haec: „Meum de his epistolis iudicium quod attinet, crediderim equidem cum *Boeckhio* V. Cl. ad Platonis Minoem p. 43 epistulas hasce omnes VIII. IX. X—XIII. XVI et XVIII Xenophontis, a Sophista et quidem eodem confictos. Sed fuit iste homo elegantissimus, omnia personis suis convenientissima fingens.

Scite etiam Aristippum suum tanquam recens profectum Athenis et Syracusis, ubi Durum vigebat lingua, appulsum, Dorica vocabula Atticis miscentem luduit, quod iam Allatius vidit. Quare equidem non ausus sum cum *Koenio* aliisque in omnibus Dorismum restituere."

II. *Illustrantia Aristippum scripta.*

1668, 12. La Vie d'Aristippe, ecrite' en Grec par Diogene, et mise en François par Tanegui Le Fevre, avec des Remarques. à Paris, chez Th. Jolly. —— *V.* et in: Mémoires de Litterature de Mr. Sallengre, T. II. p. 20, et in: Vies de Plutarche, (Amst., 1735, 4) T. IX. p. 633.

I. H. *Acker:* Gedanken von Aristippi Hoff-Visiten. Jn., 1729, 4.

C. *Batteux:* Developpement de la morale d'Aristippe, pour servir d'explication à un passage d'Horace (*Epist. I. Lib. I. v.* 16.). —— In Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. XXVI. p. 1 sqq. Germanice vertit *Hissmann* in suo Horreo *(Magazin)*, Vol. IV. p. 221 sqq.

Jac. *Brucker:* De Aristippo, eiusque philosophia. —— In eiusdem Historia crit. philosophiae, T. I. p. 584 — 599, *ib.* in Appendice, p. 224.

H. Fynes *Clinton:* On Aristippus. —— In eiusdem Fastis Hellenicis. Ox., 1824, 4mai., rep. *ib.* 1727, 4mai., latine *Lps.*, *Vogel.* 1830, 4.

F. *Gedike:* De Aristippo. —— *V.* In M. T. Ciceronis historia philosophiae antiquae, quam *Gedike* composuit, p. 103 sqq.

H. *Kunhardt:* Diss. philos.-historica de Aristippi Philosophia morali, quatenus illa ex ipsius philosophi dictis, secundum Laertium Diogenem potest derivari. Hlmst., 1795, 4. —— 30 pp. Refutare conatur Aristippo facta opprobia.

(*F. Menz:*) Aristippus Philosophus Socraticus. Hl. Magdeburgicae, impensis Novi Bibliopoli. cIↄIↄcclxix. 4. —— 4 *ff.* praefixa, 120 pp. A p. 1—47 agitur de Aristippi Vita, a p. 48—78 de eiusdem moribus, a p. 79—129 Aristippi dogmata tractantur.

F. *Stanleius:* De Aristippo. —— In eiusd. Historia philosophiae, T. I. P. III. p. 262 sqq.

C. F. *Stäudlin:* Aristippus u. die Cyrenaiker. —— In eiusdem Geschichte der Moralphilosophie. (Hannover, Helwing. 1822, 8) p. 172 sqq., et conf. 233.

I. T. *Thrige:* De Aristippo, philosopho Cyrenaico aliisque Cyrenaicis. —— In eiusdem libro inscr.: Res Cyreneusium, a primordiis inde civitatis usque ad aetatem, qua in provinciae formam a Romanis est redacta. Novis curis illustravit J. P. Thrige. E schedis defuncti auctoris edidit S. N. J. Bloch. Cph., Gyldendal. 1828, 8. XX, 371 pp. 2 *Th.*

C. M. *Wieland:* Aristipp u. einige seiner Zeitgenossen. Lpz., Göschen. 1800 —1802, 8. *Voll. IV.* —— In operibus omnibus, Vol. XXXIII — XXXVI. Conf. Commentarios soc. philol. Lips., Vol. III. P. I. p. 183 sqq.

ARISTO Chius.

Fabr. B. Gr. Vol. II. p. 390; *ed. n.* T. III. p. 540 sqq.

( ) —— *V.* infra s. v. Aristo *Iulietes.*

Gf. *Buchneri* Diss. histur.-philosophica de Aristone Chio, vita et doctrina noto. Jn., 1725, 4.

J. G. *Lotteri* Stricturae extemporales in Gf. Buchneri Dissertationem de Aristone Chio, queis nonnulla supplentur, nonnulla modeste castigantur. Lps., 1725, 4.

I. Bd. *Carpzov:* Paradoxon stoicum Aristonis Chii apud Diogenem Laertium „ὅμοιον εἶναι τῷ ἀγαθῷ ὑποκρίτῃ τὸν σοφόν", novis Observationibus illustratum, quibus Histrionum generatim historia traditur. Lps., 1742, 8. —— Aristo Chius, philosophus stoicus, non est cum alio Aristone, philosopho peripatetico, confundendus: de hac r. Fabricii B. Gr. ed. Harles. T. III. p. 467 sq. De utroque docte acuteque in Bibl. philologica Gottingensi germanice conscripta, Vol. II. P. I. p. 1 sqq., P. II. p. 1 sqq., et P. VI. p. 1 sqq., p. 459 sqq. disputator.

ARISTO Iulietes.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 280; *ed. n.* T. III. p. 467 sqq.

( ) Untersuchungen über das Leben und die Schriften der beiden Aristonen, des Stoikers u. des Peripatetikers. —— *V.* in Bibl. philologica Gottingensi, germanice conscripta, Vol. II. P. I. p. 1 sqq.; P. II. p. 1 sqq.; et P. VI. p. 459 sqq. praecipue. *Aristo* Iulietes, philosophus peripateticos non confundendos est cum *Aristone* Chio, philosopho stoico.

F. *Jacobs:* De Aristone, epigrammatario. —— In eiusdem Commentario ad Anthologiam Graecam, Vol. III. P. III. sive totius operis T. XIII. p. 861. Nec satis de Aristone epigrammatario, coius tria epigrammata habentur in *Brunckii* Analectis T. II. p. 258, edit. *Jacobsii*, T. II. p. 234, constat. *Jacobsius* quoque epigramma Aristonis emendat in suis Emendationibus in Epigrammata Anthologiae Graecae. (Lps., Dyck. 1793, 8) p. 49 sqq.

ARISTOBULUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 280 sq.; T. III. p. 469 sq.

Iac. *Brucker:* De Aristobulo, philosopho peripatetico, et controversia de illius aetate et variorum de illo sententiis. —— *V.* eiusdem Historiam crit. philosophiae, Vol. II. p. 701.

L. Csp. *Valckenaerii* Diatribe de Aristobulo, Iudaeo, philosopho peripatetico Alexandrino, edidit (*post auctoris mortem*) praefatus est, et Lectionem publicam Petri Wesselingii adiunxit I. Luzac. LB., Apud Sm. et I. Luchtmanns. 1806, 4. —— 8 *ff* praefixa, 136 pp. *V.* quoque *F. A. Wolfii* Litterarische Analekten. (Brl., 1816, 8) T. I. p. 164 sqq.

ARISTOGITON.

Briger *Thorlacius:* De Aristogitone, Oratore Attico, Prolusio. Hfn., 1809, 4.

ARISTOMENES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 747 sq.; *ed. n.* T. II. p. 424.

H. Fynes *Clinton:* On Aristomenes comic. —— *V.* eiusdem *Fastos Hellenicos* Ox., 1824, 4 mai.; auctiores rep. *ib.*, 1827, 4 mai., et latine redditos per *Krügerum*, Lps., Vogel. 1830, 4.

F. *Jacobs:* Aristomenis versus ab Athenaeo p. 658 *A.* servatus emendatur. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., Frommann. 1809, 8) p. 344 sq.

A. *Meineke:* De Aristomene, veteris comoediae accensendo poetn. —— In eiusdem Quaestionum scenicarum Spec. II. (Brl., 1827, 4) p. 48 sq.

ARISTONYMUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 669; *ed. n.* T. II. p. 288.

A. *Meineke:* De Aristonymo, poeta tragico. —— *V.* eiusdem Quaestionum Scenicarum Spec. II. (Brl., 1827, 4) p. 40 sqq. Conf. quoque *A. Weichertum* in libro de Apollonio Rhodio p. 11 sq.

ARISTOPHANES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 669 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 356 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *omnes fabulae coniunctim editae.*

1498, f. *ἈΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΙ ἘΝΝΕΑ.* — ARISTOPHANIS COMOEDIAE NOVEM. — *Πλουτος. Νεφελαι. Βατραχοι. Ἱππεις. Ἀχαρνεις. Σφηκες. Ὀρνιθες. Εἰρηνη. Ἐκκλησιαζουσαι.* Plutus. Nebulae. Ranae. Equites. Acharnes. Vespae. Aues. Pax. Contionantes (?). *Infra epigramma: Επιγραμμα εις αριστοφανη. — || Βιβλοι Ἀριστοφανους θειος πονος. αισιν αχαρνευς || Κισσος επι χλοερην πουλυς εσεισε κομην. || Ηνι δ᾽οσον διονυσον εχει σελις. οια δε μυθοι. || Ηχευσι, φοβερων πληθομενοι χαριτων. || Ω και θυμον αριστε και ελλαδος ηθεσιν ισα || Κωμικε, και στιξας αξια και γελασας. ||* *Haec f.* 1 *a.* F. 1 *b epistola superscr.:* Aldus Manutius Romanus Danieli Clario Parmensi. S. P. D., *et signata:* Venetiis tertio Idus Iulias MIID. *F.* 2 *a epistola Marci Musuri graeca, quae finita f.* 2 *b epigramma graecum in Aristophanem. F.* 3 *a — f.* 8 *b:* Excerpta ex Hephaestionis Enchiridio, et alia Demetrii Triclinii de metris quibus Aristophanes usus est; item Platonii de differentia et diverso charactere Comoediarum apospasmation; Vita Aristophanis ab Anonymo; alia a Th. Magistro; nonnulla lectu digna de comoediae antiquae, mediae novaeque scriptoribus et numero Comoediarum. *F.* 9 *a* (*sign.* a): *ἈΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ. ΠΛΟΥΤΟΣ.* *F.* 90 *vacat. In fine avium: Αριστοφανους Κωμωδιων επτα και των εις αυτας σχολιων αρχαιοις συντεθεντων γραμματικοις, α δη σποραδην ἐν αυτογραφοις κειμενα διαφοροις και πεφυρμενοις, συνειλεκται τε και, ως οιοντ᾽ ην επιμελεστατα διωρθωται παρα Μαρκου Μουσουρου του Κρητος.* Comoediae omnes *expliciunt f.* 346 *a*, quas *f.* 346 *b* — 347 *a* registrum sequitur. *F.* 347 *b:* Venetiis apud Aldum. M.ııD. Idibus Quintilis. — In hoc idem quod in aliis nostris impetravimus. *F.* 348 *vacat.* —— Notandum videtur, reliqua, quae aves sequuntur, aut ex alio codice mstu, aut

seriori tempore fortasse typis excusa esse. De iis fabulis, Lysistrata et Thesmophoriazusis, quae in hac editione principe desiderantur, *Aldus* in epistola memorata dicit haec: „Accipe novem Aristophanis fabulas, nam decimam Lysistraten ideo praetermisimus, quia vix dimidiata haberi a nobis potuit“, alterius fabulae nihil habuit. De scholiis *Brunckius* in praefatione dicit: „Sincera habentur sola in editione Aldina“, quod et *Gf. Hermannus* in sua editione secunda Nubium (1830, 8). praefat. p. 21 confirmat dicens: „Quae editio, anno edita CIↃCCCCXCVIII., et aetate et dignitate princeps est, verusque et unicus fons scholiorum.“ Epistula latina editioni praefixa iterata legitur in Bibliotheca Smithiana, seu Catalogo librorum Jos. Smithii (Venetiis, Pasquali. 1755, 4) P. II. p. CCXCV sq., et in Diario classico, no. XX. p. 143 sq., latina et graeca epistola et in *Ch. Da. Beckii* Commentariis in Plutum, p. LXXV sqq. Praeterea adnotandum est, in exemplari huius editionis, olim in *F. A. Wolfii* possessione, *Gf. Hermannum*, qui a *Wolfio* illud acceperat in usum, fragmentum scholii in Nubibus reperisse, quod in aliis septem Aldinae editionis exemplaribus *Gu. Dindorfius* reperire non potuit. *Hermannus* in priore sua editione Nubium, p. 416 ad hoc scholium adnotavit haec: „Hoc scholion sic legebatur: *χαριεντως ειπε τεκουσας, και φυλαξαι, επι την βλαστησεως της αμπελου. λιαν γαρ εστιν ευχερες.* Sic etiam Aldina: sed haec infra in ea pagina, quae v. 1385—1415 continet, fragmentum habet scholii in vulgatis edd. omissum. Id sic scriptum est: *τεκουσας και φυλαξαι επι της βλαστησεως της αμπελου· λιαν γαρ εστιν ευχερες ῥειν ἀλλα ταις ἀληθειαις προσεθηκε τουτο.*“ Hodie autem, cum nemo sciat, quo loco venerit *Wolfii* exemplar, non accurate inquiri potest, num aliae quoque diversitates inter alia exempla huius editionis detegi possint.

1515, 8. *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΙ ΕΝΝΕΑ. Πλουτος. Βατραχοι. Αχαρνεις. Ορνιθες. Εκκλησιαζουσαι. Νεφελαι. Ιππεις. Σφηκες. Ειρηνη.* ARISTOPHANIS COMOEDIAE NOVEM. Plutus. Ranae. Acharnes. Aues. Contionantes. Nebulae. Equites. Vespae. Pax. *In fine:* Impressum Florentiae opera et sumptu Philippi Iuntae. Anno à natiuitate. D.XV. Supra mille Mense Sept. Leone Decimo Pontifice. REGISTRVM. * a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z et A B C D E F. Quinterniones omnes. —— 246 *ff.*, 1 vac. *f.* et 1 *f.* symb. typogr. continens. Secundum editionem principem, Aldinam, sed melioribus (fortasse ex codicibus mstis desumptis) lectionibus, qua re critice quoque multum valet, ut *Brunckius* aliique, inprimis *Gu. Dindorfius* in singularum fabularum suis editionibus, satis animadverterunt. Fabulae, quae in priore editione desiderantur, huic separatim excusae sunt adiunctae, et *v.* infra. Rarissime occurrit. Circiter 10—12 *Th.* Bibl. sen. Lips.

1525, 8. *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΙ ΕΝΝΕΑ. ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ πολλων παλαιων και πανυ ωφελιμων προς τοις προτερον εντετυπωμενων συν πινακι αφθονωτατῳ, των ἀπαντων εις α δει τον νουν προσεχειν.* — ARISTOPHANIS COMOEDIAE NOVEM CVM COMMENTARIIS antiquis et valde vtilibus ad ea quae prius, excusa fuerant additis, indiceque copiosissimo omnium quae animaduertere opportet. — *Πλουτος. Νεφελαι. Βατραχοι. Ιππεις. Αχαρνεις. Σφηκες. Ορνιθες. Ειρηνη. Εκκλησιαζουσαι.* — Plutus. Nebulae. Ranae. Equites. Acharnes. Vespae. Aues. Pax. Concionantes. *In fine:* Florentiae per heredes Philippi Iuntae, Anno salutis. M. D. XXV. mense Februario. CLE. VII. Pontifice Maximo. —— 32 *ff.* praefixa, 373 *ff.*, et 1 symbolum typogr. continens. Qui 60 versus in fabulae *Pace* editio Aldina non habebat, sicuti in fabula *Ranis* versus 132, hic suppleti leguntur, de qua re, ut de auctis scholiis, *Hemsterhusius* in praefatione p. XIX. ad fabulam Plutum haec indicat. „Qui de restitutis 60 versibus, *inquit*, tam impense gloriatur, exputare non possum, quid causae sit, cur duas fabulas Lysistratae et Cereris sacra celebrantium feminarum, decennio iam per Bern. Iuntam, et Florentiae quidem, vulgatas omiserit. His autem, siue is potius Arsenius est censendus, nuper demum scriptis peiurisque notae libris obsecutus, vt ex codice D'Orvili. perspicue didicimus, ab Aldino exemplari non raro discessit, deterioremque lectionem natiuae supposuit: Scholia vero sunt illa quidem ditata, sed eiusmodi nouarum accessionum adsumentis, quae aevi serioris intereuntem doctrinam et ornatu prisco denudatam manifesto fateantur.“ Nec minus raro occurrit, quam editio princeps. Circiter 12—16 *Th.* et pluris. Bibl. acad. Lips.

1528, 4. *Ἀριστοφανους Κωμῳδιαι εννεα.* Aristophanis Comoediae novem. etc. Lutetiae sumptibus Aegidii Gourmontii, studio Ioannis Cheradami. labore et industria Petri Vidovaei MDXXVIII.

—— Secundum *Ahlwardtum* in Dissertatione *De Tragicorum Comicorumque choris* etc. inserta in Miscellaneis criticis *Friedemanni* et *Seebodii*, Vol. I. P. IV. p. 720 ex Aldina editione exrusa est. Scholia desiderantur. In notitia huius editionis data errat *Schweiger* in suo libro Handbuch der classischen Bibliographie. Raro oecurrit, sed non caro emitur. Circiter 3—4 *Th.*

1532, 4. *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΥΤΡΑΠΕΛΩΤΑΤΟΥ Κωμωδίαι ἐνδεκα. Πλοῦτος. Νεφέλαι. Βατραχοι. Ἱππεις. Αχαρνεις. Σφηκες. Ορνιθες. Ειρηνη. Εκκλησιαζουσαι. Θεσμοφοριαζουσαι. Λυσιστρατη.* ARISTOPHANIS FACETISSIMI Comoediae vndecim. Plutus. Nebulae. Ranae. Equites. Acharnes. Vespae. Aves. Pax. Concionantes. Cereris sacra celebrantes. Lysistrate. — Basileae, apud And. Cratandrum, et Ioan. Bebelium. Anno M. D. XXXII. *In fine: Εν βασιλεια της γερμανιας παρ' Ανδρ. κρατανδρῳ, Και Ιωαν. βεβελιῳ ετη απο της Θεογονιας αφλβ. μηνος γαμηλιωνος. γ.* —— 4 *ff.* praefixa, 514 pp., et 1 fol. cum symbolo typographeo in pagina versa. Duae praefationes praemissae leguntur, altera inscripta Aodr. Cratander Lectori S., altera: Simon Grynaeus lucoi studioso, S., Scholia sunt in hac quoque editione omissa. Saepissime cum aldina editione convenit, quae substrata fuisse videtur. Adiectae varietates lectionis verisimiliter ex prioribus editionibus aut ex ingenio editoris depromptae sunt. Nitide et adcurate impressa, sed non caro emitor. Bibl. acad. Lips. 16 *Gr.* — 1 *Th.* 6 *Gr.* circiter.

1538, 8. *Αριστοφανους εὐτραπελωτατου Κωμῳδιαι ἑνδεκα.* Aristophanis facetissimi Comoediae XI. (*cetera ut in anteced.*) *In fine:* Venetiis in aedibus Bartholomaei Zannetti Casterzagensis, sumptibus vero D. Melchioris Sessae. Anno M. D. XXXVIII. Mense Septembri. —— Non tanti aestimanda eum negligenter curata sit multaeque interpolationes reperiantur quas plures postea editiones receperunt, ut *Brunckius* iudicat, quantum ex raritate colligi possit. Scholia sunt omissa. Circiter 3—4 *Th.*

1540, 4. *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΥΤΡΑΠΕΛΩΤΑΤΟΥ Κωμῳδιαι ἑνδεκα.* Aristophanis facetissimi COMOEDIAE VNDECIM. Comoediarum catalogum versa pagella indicabit. Parisiis, apud Christianum Wechelum sub scuto Basiliensi, in vico Iacobaeo: et sub Pegaso, in vico Bellouacensi. M. D. XL. —— 567 pp. Singulis comoediis titulus separatim praefixus est. Ut ex praefatione hic exhibita colligi potest, secundum Aldinam et Basiliensem editionem curata est. Ibidem leguntur haec: „Cum destinassemus, Candide lector, praelo nostro committere Aristophanis comoedias, operae pretium duximus, in illarum gratiam qui omnes emere aut uolunt aut prae rei tenuitate non possunt, singulas comoedias seorsim imprimere: eo tamen modo, vt si quis eas a nobis excusas omnes copioerit, comparare poterit: si quamlibet separatim, hic quoque non frustretur: atque ita nos omnibus accommodauimus, vt quisque sui voti compos fieri possit. Praeterea quanta potuimus diligentia hunc facetissimum Poëtam collatis diuersis exemplaribus excudimus, atque tum ad Germanicum tum ad Aldinum exemplar non parum labore emendauimus. Tu conferendo quid fecerimus, quantumue laborauerimus, facile agnosces. Vale, et laborem nostrum boni consulas quaeso." Scholia non habentur. Caeterum nitida editio.

1540, 8. *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΙΑΙ ΕΝΝΕΑ. Πλουτος. Βατραχοι. Αχαρνεις. Ορνιθες. Εκκλησιαζουσαι. Νεφελαι. Ιππεις. Σφηκες. Ειρηνη.* — ARISTOPHANIS COMOEDIAE NOVEM. Plutus. Ranae. Acharnes. Anes. Concionantes. Nebulae. Equites. Vespae. Pax. — Impressum Florentiae per Benedictum Iuntam. M. D. XXXX. —— 248 *ff.* Saepius cum priore Iuntina, quam posteriore convenit. Rarissime occurrit, sed non magni aestimatur.

1542, 8. *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΥΤΡΑΠΕΛΩΤΑΤΟΥ Κωμῳδιαι ἑνδεκα.* ARISTOPHANIS FACETISSIMI Comoediae vndecim. Venetiis M. D. XLII. *In calce:* Venetiis apud Io. Farreum et fratres. Anno a partu Virginis. MDXLII. —— Ut recte recentiores iudicant, ex Iuntina prima, nec ex Basiliensi editione est expressa. Scholia desiderantur.

1544, 8. *Αριστοφανους Ευτραπελωτατου Κωμῳδιαι ἑνδεκα.* Aristophanis Facetissimi Comoediae Vndecim *Πλουτος. Βατραχοι. Αχαρνεις. Ορνιθες. Εκκλησιαζουσαι. Νεφελαι. Ιππεις. Σφηκες. Ειρηνη. Θεσμοφοριαζουσαι. Λυσιστρατη.* Plutus. Ranae. Acharnes. Aves. Concionantes. Nebulae. Equites. Vespae. Pax. Cereris sacra celebrantes. Lysistrate. — Francofurti apud Pet. Brubachium Anno XLIIII. *In calce:* Francofurti ex officina Petri Brubachii, Anno M. D. XLIIII. ——

8 non num., et 286 num. *ff.* Secundum Aldinam editionem, adhibitis Iuntina secunda et basileensi a. 1532, ex quibus emendationes fluxerunt. Omissa sunt scholia.

1547, f. *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΙΑΙ ΕΝΝΕΑ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΥ ΩΦΕΛΙμων, και δυο ανευ σχολιων, συν πιναχι αφθονωτατω άπαντων των ἀξιολογων.* ARISTOPHANIS COMOEDIAE NOVEM CVM COMMENTARIIS ANTIQVIS ADmodum utilibus, duaéq; sine commentarijs, adiecto copiosissimo indice omnium cognitu dignorum. *Πλουτος Νεφελαι Βατραχοι Ιππεις Αχαρνεις Σφηκες Ορνιθες Ειρηνη Εκκλησιαζουσαι Θεσμοφοριαζουσαι Λυσιστρατη.* Plutus Nubes Ranae Equites Acharnenses Vespae Aues Pax Concionantes Cereris sacris operantes Lysistrata. *Sequitur epigramma graecum in Aristophanem; infraque:* BASILEAE, IN OFFICINA FROBENIANA AN. MDXLVII. *In f. ultimo: Επιδιορθωσις σφαλματων. Infra: Ετυπωθη εν τη βασιλεια παρα Ιερωνυμω τω φροβεννιω, και Νικολαω τω επισκοπιω, ετει της σωτηριας ήμων. α φ μ ζ. In pag. versa symb. typ. iuxtaque* FRO || BEN. —— 6 *ff.* praefixa, 571 pp. et 12 *ff.*, quorum 11 continent: *Πιναξ απαντων των αξιολογων αφθονωτατος.* Praefatio superscripta est: Clarissimo et omnis bonae literatvrae peritissimo domino Philippo Melanchthoni, Sigis. Gelenius S. D. In ea dicitur: „De duabus postremis hoc tantum polliceri possum, castigatiores esse quam antea. In commentarijs Florentinos ut copiosiores sequi maluimus." Rarissime occurrit, ut ex *Beckii* notitia in Commentariis ad Plutum, praefat. p. XXXIX. apparet, sed admodum negligenter impressa est. Bibl. acad. Lips.

1548, 8. Aristophanis Comoediae vndecim, multis metris corruptis mendisque plurimis purgatae, vt emendatiores non prodieriut: emendationis ratio ad calcem libri explicatur. (*Lugduni*,) Ioh. Gryphius excudebat. —— Praefationem ab *Angelo Caninio* graece conscriptam repetiit *Maittaire* in Annal., T. III. p. 409. Ut *Hemsterhusius* iudicat, editio est magni aestimanda.

1586, 8. Nicodemi Frischlini Aristophanes veteris Comoediae Princeps: Poeta longe facetissimus et eloquentissimus: Repurgatus a mendis, et imitatione Plauti atque Terentii interpretatus, ita vt fere carmen carmini, numerus numero, pes pedi, modus modo, Latinismus Graecismo respondeat, Opus Dino Rudolpho Caesari sacrum. Cum Gratia et priuilegio Caesariae Maiestatis. Francofurti ad Moenum excudebat Ioannes Spies M. D. LXXXVI. *In fine*: Francofurti ad Moenum, apvd Iohannem Spies. Anno M. D. LXXXV. —— 8 *ff.* praefixa, 368 *ff.* *Valckenaer.* In Scholiis N. T. T. I. p. 14 dicit: „doctus interpres Aristophanis Frischlinus." Rarissima editio. Bibl. sen. Lips. Rep. 1597 et 1625.

1597, 8. — Frcf. ad M. —— *V.* 1586 et 1625.

1600, 12. *Αριστοφανους Ευτραπελωτατου Κωμωδιαι ενδεκα.* Aristophanis Facetissimi Comoediae vndecim. Ex officina Plantiniana. Apud Christophorum Raphelengium, Academiae Lugd. Bat. Typographum. CIↃIↃC. —— 620 pp. Textum quam proxime priores editiones emendatiorem continet.

1607, f. *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΙΑΙ ΕΝΔΕΚΑ ΩΝ ΑΙ ΜΕΝ ΕΝΝΕΑ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ, ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΩΝ, πανυ ωφελιμων. — ΑΙ ΔΕ ΔΥΟ, ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ, ΑΠΕΡ ΕΚ παλαιοτατων ὑπομνηματων, και δοκιμωτατων λεξικων, ουκ ανευ μεγιστης ακριβειας και πονου, εις των φιλελληνων χαριν νυν πρωτον συλλεχθεντα, συν πιναχι αφθονωτατω παντων των αξιολογων, εις φως εξηνεχθη.* — ARISTOPHANIS COMOEDIAE VNDECIM, CVM SCHOLIIS ANTIQVIS. — Qvae studio et opera Nobilis viri Odoardi Biseti Carlaei sunt quamplurimis locis accuratè emendata, et perpetuis nouis Scholiis illustrata. Ad quae etiam accesserunt eiusdem in duas posteriores noui Commentarij: operâ tamen et studio Doctissimi uiri D. Aemylij Francisci Porti Cretensis filij ex Biseti autographo exscripti et in ordinem digesti. Quae ad hanc editionem accesserunt praeterea, pagina 36. demonstrat. AVRELIAE ALLOBROGVM, SVMPTIBVS CALDORIANAE SOCIETATIS. M. DC. VII. —— 18 *ff.*, 916 pp., 14 *ff.* index. Praeter indicata in titulo continentur quoque *Bourdini* Scholia graeca in Thesmophoriazusas, *Caroli Gerardi* in Plutum, *Q. Sept. Flor. Christiani* in Vespas, Pacem et Lysistratam commentarii. Versio latina ex illa variorum desumpta est, ut Pluti, Nubium, Ranarum, Equitum et Acharnensium est *Nicod. Frischlini*; Vesparum, Pacis et Lysistratae illa *Q. Sept. Flor.*

Christiani; Avium, Ecclesiazusarum, Thesmophoriazusarum est *Andr. Divi.* Titulus est a. 1608 mutatus.

1614, f. — graece et latine. —— *V.* in Corpore Poetarum Graecorum. (Gv.) T. I. p. 719 sqq.

1624, 12. *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΙΑΙ ια'.* ARISTOPHANIS COMOEDIAE UNDECIM, Graecè et Latinè, Cum Indice Paroemiarum selectiorum, ET Emendationibus virorum doctorum praecipuè IOSEPHI SCALIGERI. Accesserunt praeterea FRAGMENTA Ejusdem ineditarum Comoediarum ARISTOPHANIS. *Infra signum typographeum, continens aliquem qui fodit, cum inscriptione:* FAC ET SPERA. *Infra:* LVGDVNI BATAVORVM, Ex officina IOANNIS MAIRE cIↄ Iↄc xxiv. —— 12 *ff.* praefixa, quorum 1*a* titulum continet. *F.* 1*b:* Elenchvs COMOEDIARVM ARISTOPHANIS quae extant. *F.* 2*a:* Typographvs Lectori Benivolo (?) S., expiicitque *f.* 3*b: Vale* 1624. *F.* 4*a:* Aristophanis Vita et scripta, quae explicit *f.* 8*b.* F. 9*a:* De Comoedia veteri eiusque partibus; Ex Nicodemo Frischlino, explicitque *f.* 11*a.* Infra epigramma graece et latine in Aristophanem. *F.* 11*b: ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ Πλουτου ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΔΙ' ΙΑΜΒΩΝ Ἀριστοφανους Γραμματικου.* *F.* 12*a:* ARISTOPHANIS PLVTI, Interprete Nicodemo Frischlino ARGUMENTUM, et: ALIVD per Acrostichidem. *F.* 12*b: ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ.* A pag. 1 incipiunt textus graecus et versio latina, quae emendatior hic prodit. A pag. 898 accuratissime editio a. 1624 cum illa a. 1625 convenit. P. 898—916: Index vocum et versuum prouerbialium, in magno opere Adagiorum, ab Erasmo, Iunio, Cognato, aliisque ex Aristophane adductorum, declaratorum atque subinde etiam emendatorum; juxta editionem Hanoviensem anni 1617. in Folio. P. 917—935: Notae in Aristophanem, Excerptae ex Varijs Lectionibus, Emendationibus et Coniectoris virorum doctorum, ac potissimum duobus exemplaribus manu Iosephi Scaligeri emendatis, è Bibliotheca Gerardi Vossii. In hac editione separatim titulo et numero paginarum fragmentorum collectio est signata, sed in titulo loci et anni notitia deest.

1625, 8. — Frcf. ad M. —— Ex editione a. 1597 repetita.

1625, 12. *Ἀριστοφανους Κωμῳδιαι ια'.* ARISTOPHANIS COMOEDIAE VNDECIM, Graecè et Latinè, Cum Indice Paroemiarum selectiorum, et Emendationibus virorum doctorum praecipuè Iosephi Scaligeri. Accesserunt praeterea FRAGMENTA Eiusdem ineditarum Comoediarum ARISTOPHANIS. *Infra signum typogr., viri duo, alter clavum, alter vexillum tenens, cum inscr.:* INVICTA CONCORDIA. *Infra:* LVGDVNI BATAVORVM, Apud IOANNEM MAIRE. cIↄ. Iↄ c. xxv. —— Sic *f.* 1*a.* *F.* 1*b:* ELENCHVS COMOEDIARVM ARISTOPHANIS quae exstant. *F.* 2*a:* ARISTOPHANIS Pluti, interprete Nicodemo Frischlino, *Argumentum,* et: ALIVD per Acrostichidem. *F.* 2*b: ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ, graece et latine.* *F.* 3*a* titulus: „*Ἀριστοφανους Κωμῳδιαι ια'.* ARISTOPHANIS COMOEDIAE VNDECIM, Graecè et Latinè, Cum Indice Paroemiarum selectiorum, et Emendationibus virorum doctorum, praecipue IOSEPHI SCALIGERI.“ Infra idem signum xylogr., ut supra descriptum; infraque: LVGDVNI BATAVORVM. Apud Joannem Maire, cIↄ Iↄc. xxiv. (?) *F.* 3*b:* ELENCHVS COMOEDIARVM ARISTOPHANIS quae exstant. Hic Elenchus idem est ut *f.* 1*b.* *F.* 4 et 5 continet admonitum inscriptum: Typographvs Lectori Benivolo (!) S. signatum in fine: *Vale.* 1624. *F.* 8*a:* ARISTOPHANIS VITA ET SCRIPTA., explicitque *f.* 12*b.* *F.* 13*a:* De Comoedia veteri, eivsqve Partibus; Ex Nicodemo Frischlino. finitque *f.* 15*a.* Infra legitur epigramma graece et latine. *F.* 15*b: ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ Πλουτου ὑποθεσις ΔΙ' ΙΑΜΒΩΝ Ἀριστοφανους Γραμματικου.* *F.* 16*a:* ARISTOPHANIS Pluti, interprete Nicodemo Frischlino, *Argumentum.* F. 16*b: ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ.* Pag. 1: *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ Πλουτος.* ARISTOPHANIS PLVTVS. Usque ad p. 897 contextus graecus cum versione latina omnium comoediarum continetur; a p. 898—916: Index vocvm et versvvm Proverbiorvm, *etc.* post singulas fabulas; p. 917—935: Notae in Aristophanem, Excerpta ex Variis Lectionibus, Emendationibus et Coniecturis virorum doctorum, ac potissimum duobus exemplaribus manu IOSEPHI SCALIGERI emendatis, è Bibliotheca Gerardi Vossij. In non num. p. 936: LVGDVNI BATAVORVM Excudit IOANNES CORNELII MOVRDANVS. cIↄ Iↄc XXIV. Sequuntur 56 paginae, continentes fragmenta singulari titulo, ut est in principio huius notitiae adnotatus, infra quem idem signum, infraque: LVGDVNI BATAVORVM, Apud IOANNEM MAIRE. cIↄ. Iↄ. c. xxv., sed eadem admo-

nita, ut in priore editione, sequuntur. Primum p. 3 sq.: Lectori S. Andreas Schottus. De Aristophanis Comoediis XI. exstantibus, et aliarum amissarum fragmentis. Ut ex harum duarum editionum a. 1624 et 1625 accurata notitia liquet; Aristophanis fragmenta non in editione a. 1670 edita primum, quod *Beckius* in Commentario suo ad Plutum putat, sed iam in editionibus a. 1624 et 16.5 collecta extant.

1670, 12. *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΙΑΙ* ια. ARISTOPHANIS COMOEDIAE UNDECIM. Graece et Latine, ut et Fragmenta earum quae amissae sunt. Cum Emendationibus virorum doctorum, praecipue Iosephi Scaligeri, et Indice Paroemiarum selectiorum. Ut et Nova Versio *ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΩΝ* à TAN. FABRO facta cum doctissimis ejusdem in eandem Comoediam Notis. Tomi duo. Amstelodami, Apud Ioannem Ravensteinium, Civitatis et Illustr. Scholae Typogr. Ordinarium. Anno M. DC. LXX. —— 12 *ff.* praefixa, 1087 pp. et 1 vac. *f.*, et separatim signatae 60 pp., continentes fragmenta singulari titulo: „Aristophanis Fragmenta a Gulielmo Cantero, Jam pridem collecta; cum Praefatione Viri Cl. Andreae Schotti recognita vero p[l]urimum et non parva accessione locupletata, a Gulielmo Coddaeo." — Quamquam ex priore editione auctius, tamen non satis accurate est repetita.

1710, f. Aristophanis Comoediae undecim graece et latine, ex Codd. mss. emendatae. Cum scholiis antiquis, inter quae scholia in Lysistratam ex Cod. Vossiano nunc primum in lucem prodeunt. Accedunt notae Virorum doctorum in omnes comoedias; inter quas nunc primum eduntur Isaaci Casauboni in equites; Illustriss. Ezech. Spanhemii in tres priores; et Richardi Bentleii in duas priores comoedias Observationes. Collegit et recensuit, notasque in novem comoedias, et quatuor indices in fine adiecit Ludolphus Kusterus I. V. D. Excusum Amstelodami sumptibus Thomae Fritsch, Bibliop. Lipsiensis, A. MDCCX. —— Quae editio est substrata, de ea in praefatione haec: „Aldinae editionis fidem in recensendo textu prae aliis, secutus sum *(sed non ut par est, illam dignatus est)*, quippe quae haud paucis in locis probam et germanam lectionem, a qua posteriores edd. discesserunt, retinuit." Porro: „Textui graeco subiecta sunt, *inquit*, Scholia graeca tam vetera tam recentiora. Transeo ad versionem latinam textui graeco e regione adiunctam, quae diversorum est auctorum. Nam versio quinque priorum comoediarum est Nicod. Frischlini, viri utriusque linguae, suo praesertim tempore, satis periti, sed qui multo melius lectoribus consuluisset, si versionem suam oratione prosa, non versibus conscripsisset. Nam (ut constat) lex metrica saepe voces eiusmodi et phrases respuit, quibus sensus auctoris apte et clare exprimi potest; quarum proinde loco quum aliae longius arcessendae sint, fieri non potest, quin versio saepe reddatur obscura et lector per ambages ab interprete ducatur, quo alias recta via pervenire potuisset. Hoc quum commune sit vitium omnium versionum metricarum, vel ob hoc solum nova illarum comoediarum versione opus fuisset; sed quo minus illam confectam dederimus, temporis angustia obstitit. In Notis tamen, quantum licuit, malo huic mederi studuimus; quippe in quibus multorum locorum Comici nostri, quae Frischlinus vel obscure vel male reddiderat, verum sensum lectori exposuimus. Idem Frischlinus dictas quinque priores comoedias in actus V, singulasque rursus in plures scenas divisit, ad modum nempe comoediarum Plauti et Terentii, quam distinctionem, utpote comoediae veteris et mediae poetis apud Graecos ignotam, Frischlinus male fabulis Aristoph accommodavit. Nihilominus eam retinendam censui, quod videam multos viros doctos loca Arist. secundum actus illos et scenas citasse *etc.* Vespas, Pacem et Lysistratam latine vertit Q. Septimius Florens Christianus, itidem metrice: de qua proinde versione idem lector dictum putet, quod de versione Frischlini diximus: nisi quod Florens Christianus obscuritatem ultro etiam affectaverit, dum versionem suam archaïsmis et vocibus apud Latinos pridem obsoletis applanavit, *etc.* Restant tres comoediae, Aves, Ecclesiazusae et Thesmophoriazusae, quibus in edit. Porti addita est versio Dini Iustinopolitani, sed quae adeo inepta est, et tot vitiis ubique scatet, ut indignam eam iudicaverimus, cui in editione nostra locum concederemus. Et quum vir doctissimus et *χαριεστατος* Tanaq. Faber Ecclesiazusas cum eleganti versione latina et notis iam ante separatim edidisset, versionem illam recepimus. Aves nova interpretatione latina donavit vir perelegantis ingenii et doctrinae Tiberius Hemsterhusius. Thesmophoriazusas ipse latine vertere aggressus sum." Quatuor indices adiunctae sunt: 1) Vocum et phrasium graecarum in textum Aristoph.: 2) Rerum

in scholiastas veteres; 3) Vocum et glossarum, quae a Schol. obiter exponuntur, 4) Auctorum in Scholiis veteribus laudatorum. Ad contextum graecum recensendum praeter editiones antiquas, codd. mstis novem, sed non ut decet, est usus. Conf. *Acta Eruditorum Lips.* 1710, m. Mart. p. 97—111, et *Ioannem de Clerc* in *Bibliothèque choisie*, T. XV. p. 109, et T. XIX. Artic. 6. p. 263 sqq., *Mémoires de Trevoux*, 1711, p. 237. *Brunckius* indicavit de hac editione: „Non erat cur ille (*Kusterus*) gloriaretur, de nitore et cultu, quem Comicu sua opera accessisse opinabatur: mendis enim eum reliquit effertissimum. Est tamen in eius notis bonae frugis haud parum, quo si vti sciuisset Steph. Berglerus, textum Aristoph. multo dedisset emendatiorem. Exemplaria in ch. m. raro occurrunt et caro emuntur.

1760, 4. Aristophanis Comoediae vndecim, graece et latine, ad fidem optimorum Codicum Mss. emendatae cum nona octo Comoediarum versione latina et notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri, nec non Caroli Andreae Duckeri ad quatuor priores. Accedunt deperditarum Comoediarum Fragmenta a Theod. Cantero et Gul. Coddaeo collecta, earumque Indices a Ioh. Meursio et Ioh. Alb. Fabricio digesti. Curante Petro Burmanno Secundo, qui praefationem praefixit. Lugdvni Batauorum, ap. Sam. et Io. Luchtmans, Acad. typogr. MDCCLX. *Voll. II.* —— De subsidiis adhibitis ipse editor in praefatione fatur: Textum graecum in hac editione exhibemus secundum editionem maiorem, quam Kusterus procurauit, sed diligenter et multis in locis emendatum, adhibitis etiam editionibus Aldina, Iuntina, Farrei, et Brubachii. Ex his editio Farrei, quam ipse possideo, quaue semper vtor, plurimum profuit. Eam non ab Aldina originem trahere, vt ceterae, haud dubiis iisque plurimis indiciis comperi, ita vt instar Msti fuerit. Plurima sane loca primus emendavi et integritati suae restitui. Versionem octo comoediarum nonam, et vt puto perspicuam, ipse feci; ceterarum trium versiones, partim bonas, partim tolerabiles, retinere visum est. Ilarum octo versiones priores plerumque vel fallunt vel nihil iuuant." Quod iudicium de *Bergleri* notis *Brunckius* in suis notis protulit, iniquum est aestimandum; defendit attamen illas *Wyttenbach* in sua Bibl. crit., Vol. II. P. IV. p. 34, ut *Schaefer* quoque ad Gregorium Corinthum Ind. p. 1049.

1781—1783 (et 1783), 8. Aristophanis Comoediae ex optimis exemplaribus emendatae studio Rich. Franc. Phil. Brunckius, Argentoratensis. Argentorati sumptibus I. G. Treuttel, bibliop. MDCCLXXXIII. *Tom. III.* — Aristophanis Comoediae in latinum sermonem conversae. Argentorati apud socios bibliopolas Bauer et Treuttel MDCCLXXXI. *Tom. III.* —— Continentur tomo I. Lysistrata, Thesmophoriazusae, Ranae, Plutus; tomo II. Ecclesiazusae, Nubes, Aues, Vespae; tomo III. Equites, Acharnenses, Pax. Quamquam in hac noua ad priores editiones et codices mstos adornata recensione nouam lucem critica face Aristophani attulit; tamen, cum admodum pro libitu sagacissimas coniecturas suas in textum reciperet, etiam in constituendo textu subsidia parata non diligenter accurateque adhiberet, omne satisfacere non potest. Quam nouam confecit *Brunckius* versionem criticam, loco commentarii esse potest. Maxima notarum pars est critica. Fragmenta auctiora quam in prioribus editionibus exhibuit; scholia autem esse omissa dolendum. De adhibitis subsidiis in praefatione exposuit necessaria. Conf. censuram *Wyttenbachii* in Bibl. crit. Vol. II. P. IV. p. 31—51; illam *Porsoni* in *Maty's Review*, 1783, m. Iul. p. 55 — 68, rep. in Museo crit. Cantabr., T. II. p. 113—124, illius epitomen latine dedit *Gf. H. Schaefer* in Diario class. no. IX. p. 136—143; XII. p. 92—101, rep. censura est in Miscellaneous Criticisms of Rich. Porson, (Ld, 1815, 8) p. 11—37; *v.* et in Bibliothek d. alt. Lit. u. K. fasc. I. p. 125—156; et conf. Allgem. deutsche Bibliothek Vol. LV. p. 347 sqq. Et editio in 4 mai. *ib.* 1783, *Tom. IV.* iisdem typis ut editio in 8 est excusa, cuius 10 exemplaria in ch. holl. extant. Rep. 1810.

1794 — 1826, 8. Ἀριστοφανους Κωμῳδιαι. Aristophanis Comoediae avctoritate libri praeclarissimi saecvli decimi emendatae a Philippo Invernizio ivrisconsvlto romano. Accedvnt criticae animadversiones scholia graeca indices et virorvm doctorvm adnotationes. Lipsiae, Weidmann. *Voll. XIII.* —— Continentur voluminе I. et II., qui a. 1794 prodierunt (, eorum censuram *v.* in ephem. litt. Ienens. 1797, I. p. 161—174; Goth. ephem. 1794, III. p. 1731 — 1735), contextus graecus fabularum: *vol. I.* Plutus, Nubes, Ranae, Aves, Equites; *vol. II.* Pax, Ecclesiazusae, Acharnenses, Vespae, Lysistrata, Thesmophoriazusae. Nec recte est, quod in *Schoellii* Geschichte der

griech. Litt., übers. von *Schwarze*, Vol. I. p. 286 dicitur his verbis „Da der versprochene Thesaurus Aristophanicus, welcher die Quintessenz aus allen bisher über Aristophanes erschienenen Erläuterungen und Bemerkungen enthalten sollte, zum Glück nicht erschien, so übernahm *Ch. Dn. Beck*, welcher den Abdruck der Invern. Ausgabe besorgt hatte, diese Arbeit." Ex his colligi videtur, ac si *Invernizii* editio Lipsiensis ex alia originali, ut dicitur, furtim excusa fuisset, quod tamen non est factum. *Beckius*, qui ex *Invernizii* schedis tomos duos priores imprimi curaverat, reliquos tomos usque ad tomum VII. ipse elaboravit, tomum octavum autem reliquosque *Gu. Dindorfius* adornavit. Tertius tomus totius operis (1809), sive *tomus I.* commentariorum, continet Commentarium in Plutum; *Tomus II.* (1810) in Nubes; *Tom. III.* (1811) in Ranas et Aves; *Tom. IV.* (1819) in Equites, in Pacem et in Ecclesiazusas; *Tom. V.* (1820) in Acharnenses et Vespas; *Tom. VI.* (1821) in Lysistratam et in Thesmophoriazusas; et tres in Commentarius Indices: 1) et laudatorum et emendatorum auctorum, insertis citatis locis; 2) verborum graecorum; et 3) rerum; *Tom. VII.* (1822) continet supplementa ad commentarios; *Tom. VIII. IX.* (1823) et X. (1826) Scholia graeca; *Tom. XI.* (1826) *Mitchelli* Prolegomena, versionemque latinam emendatiorem. Quamquam in constituendo textu graeco ille optimae notae codex mstus Ravenn. ab *Invernizio* est adhibitus, tamen ob editoris in lectionibus colligendis adnotandisque negligentiam satisfacere collatio non potuit, qua de causa illum codicem *Imm. Bekker* contulit denuo, et varietatem lectionum cum *Dindorfio* communicavit. 44 *Th.*, ch. holland. 76 *Th.*

1810, 8. Aristophanis Comoediae. Graece, ex optimis exemplaribus emendatae; cum Latina Versione, variis Lectionibus, Notis et Emendationibus: accedunt deperditarum Comoediarum Fragmenta, et Index Verborum, Nominum propriorum, etc. a Rich. Franc. Phil. Brunck. Oxonii, Bliss. *Voll. IV.* —— Ex editione a. 1782 sqq. expressa, notis textui subiectis. 2 *L.* 12 *sh.* 6 *d.*, ch. m. 4 *L.* 14 *sh.* 6 *d.*, et 25 exemplaria in -4. 10 *L.* 10 *sh.* Pertinet ad hanc editionem *Sanxai* Lexicon, *v.* infra *III.*

1812, 12. Aristophanis Comoediae. Ad optimarum editionum fidem editae. (*Cura Gf. H. Schaeferi.*) Lps., Tauchnitz. *Voll. III.* —— 1 *Th.* 12 *Gr.* *V.* 1819.

1814, 32. Aristophanis Comoediae, Graece, ex Editione R. Fr. Ph. Brunck. Ox., Bliss. *Voll. III.* —— Nitida editio. 18 *sh.*

1818, 12 mai. Aristophanis Comoediae. (*Cura Gf. H. Schaeferi.*) Lps., Weigel. *Voll. II.* —— 2 *Th.*

1819, 12. Aristophanis Comoediae XI. *Edit. ster.* Lps., Tauchnitz. *Voll. III.* —— 18 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.*

1821, 8. Aristophanis Comoediae, quae exstant, undecim ac deperditarum Fragmenta. Cum Scholiis graecis superiorum editorum, Küsteri, Bergleri, Brunckii, aliorumque virorum doctorum, suis item annotationibus edidit, et Lexicon in Aristophanem adiecit Ch. Gf. Schütz. Lps., ap. Schwickert. T. I. P. I. et II. *Voll. II.* —— LVI, 390, 470 pp. 3 *Th.* 20 *Gr.* Contextum graecum et versionem latinam comoediarum, Acharnensium, Equitum et Nubium, cum commentariis ad easdem fabulas conscriptis continet. *P. I.* primo loco exhibentur praefationes *L. Kusteri*, *Pt. Burmanni II.* et *Brunckii*, seriesque actarum Aristophanis fabularum; tum contextus graecus hinc inde emendatus aut ad codicem Ravennatem aut ex ingenio editoris aliorumque, subiectis variis lectionibus et notis nonnullis *Brunckii*, sui ipsius aliorumque, infra quas conversionem latinam subiunxit. *P. II.* autem complectitur commentarios, ex priorum interpretum notis selectis confectos, quibus Schützius suas adiecit.

1823, 8. Aristophanis comoediae, *etc.* Gr. et Lat., variis Lectionibus, *etc.* a Rich. Fr. Ph. Brunck. Londoni. *Voll. III.* —— 2 *L.* 2 *sh.* Extat quoque editio *sine notis*, 8 *min.* Voll. III. 1 *L.* 11 *sh.* 6 *d.*

1825, 12 mai. Aristophanis Comoediae, ad optimorum librorum fidem cum brevi annotatione critica editae (*cura Gu. Dindorfii*). Lps., Teubner. *Voll. II.* —— 347, 428 pp. 2 *Th.*, ch. angl. 3 *Th.* fabulae hac serie, *Vol. I.* Acharnenses, Equites, Nubes, Vespae, Pax; *Vol. II.* Aves, Thesmophoriazusae, Lysistrata, Ranae, Ecclesiazusae, et Plutus continentur. *Brunckii* textus est substratus, in eo emendando autem *Dindorfius* iam ab aliis allatas lectionis varietates tum codicis Venet., aliorumque in suo usu collatorum codicum adhibuit, neque prioribus editionibus uti praetermisit. Praecipue sunt signa interlocutionis apto loco posita. Deinde in notis stropharum aliter meliusque distribuendarum viam et rationem proposuit.

1826, 32. *Ἀριστοφάνης.* Aristophanis

comoediae. Curante J. Fr. Boissonade. Paris., ap. Lefevre. *Voll. IV.* —— 20 *fr.* Est Vol. XXI. XXII. XXIII. et XXIV. In eiusdem *Sylloge Poetarum Graecorum.* Cum fragmentis notisque brevibus. Ceterum splendidissima editio.

1828—1830, 8 mai. Aristophanis Comoediae. Recensuit, et annotationibus, siglisque metricis in margine scriptis instruxit F. H. Bothe. Lps., Hahn. *Voll. IV.* —— 4 *Th.* 10 *Gr.* Continentur fabulae, quae singulatim quoque venduntur, *Vol. I.* Ranae (12 *Gr.*), Plutus (10 *Gr.*), Pax (10 *Gr.*); *Vol. II.* Acharnenses (10 *Gr.*), Vespae (10 *Gr.*), Aves (12 *Gr.*); *Voll. III* Equites (10 *Gr.*), Lysistrate (6 *Gr.*), Ecclesiazusae (8 *Gr.*); *Vol. IV.* Thesmophoriazusae (6 *Gr.*), Nubes (12 *Gr.*) Sunt in eiusdem Collectione *Poetarum Scenicorum Graecorum* Vol. V—VIII.

1829, 8 mai. *Αριστοφανους Κωμωδιαι.* Aristophanis Comoediae, cum Scholiis et varietate Lectionis. Recensuit Imm. Bekker. Accedunt versio Latina (*ex edit. Brunckii*), deperditarum comoediarum Fragmenta, Index locupletissimus. Notaeque Brunckii, Reisigii, Beckii, Dindorfii, Schützii, Bentleii, Dobrei, Porsoni, Elmsleii, Hermanni, Fischeri, Hemsterhusii, Kuinoelii, Höpfneri, Conzii, Wolfii *etc.* Londini, sumtibus Whittaker, Treacher, et Arnot. R. Priestley MDCCCXXIX. *Voll. V.* —— 3 *L.* 15 *sh.*, ch. m. 5 *L.* 15 *sh.* 6 *d.* Duo priora volumina continent contextum graecum, versionem latinam, scholiaque, quae omnia, textu recensito ad denuo collatum codicem Raven., *Imm. Bekker* curavit; reliqua tria volumina commentarios, sed ita negligenter et sine omni fere scientia rerum, ab anonymo compositos complectuntur, ut notae plures *Gu. Dindorfii* nomine, inprimis in comoedia Nubibus, sint signatae, quas ille nec unquam cogitarit, nec pullus conscripsit, ut audiri ex eo ipso. Notarum tria volumina separatim quoque ad 2 *L.* 5 *sh.* venduntur, ut et comoediae inscriptae: Aves (3 *Th.*), Nubes (4 *Th.*), Plutus (5 *Th.*), Ranae (3 *Th.*)

1830, 8 mai. *Αριστοφανους Κωμωδιαι.* Aristophanis Comoediae. Edidit Bern. Thiersch. Tom. I. — *Etiam sub titulo:* Aristophanis Plutus. Recensuit et explicuit Bern. Thiersch. Praemittuntur prolegomena in Aristophanem et C. Ferd. Rancke commentationis de Aristophanis vita pars I. — T. VI. P. I. *Et sub titulo:* Aristophanis Ranae. Recensuit et explicuit Bern. Thiersch. Praemittuntur quaestiones de Ranarum fabulae nomine, aetate, occasione et consilio. Lps., Hartmann. —— Ch. membr. 5 *Th.* 18 *Gr.* Restant Tom. II—V.

1830, 12. Aristophanis Comoediae. Accedunt deperditarum fabularum fragmenta. Ex recognitione et cum annotationibus Guil. Dindorfii. Lps., Weidmann. *Voll. II.* —— Idem textus iisdem typis tantummodo aliis formis excusus, ac in *Gu. Dindorfii* Collectione Poetarum scenicarum Graecorum. *ib.*, *eod. a.*, adiectis autem notis.

Bb) *Delectus fabularum.*

1515, 8. *ΕΝ ΤΗΔΕ ΜΙΚΡΑ ΒΙΒΛΩι ΤΑΔΕΝΕΣΤΙΝ.* — *Αριστοφανους Θεσμοφοριαζουσαι.* — *Τ ου αυτου Λυσιστρατη.* — IN HOC PARVO LIBRO HAEC INSVNT. — A ristophanis Cereris sacra celebrantes. E insdem Lysistrate. *In fine f.* 54: Bernardus Junta lectori S. — H abes candide lector nusquam hactenus impressa binas Aristophanis comoedias. Sacrificantes feminas, atticamque Lysistraten. quas ex codice adeo vetusto excerpsimus, ut altera interdum dictionis pars ibi desideretur: siquid igitur in illis quod tibi molestum sit, invenies, quia *απαραλλακτως* cudere voluimus, id euenisse scias. Vale. —— 54 *ff.*, 1 vac. f., et 1 *f.* continens cum expresso in pag. versa signo typ. Pertinet ad ibid. a. 1515. editam omnium fabularum editionem. Quae hanc primam posteriores duae editiones Iuntinae sequuntur, fabulas Thesmophoriazusas et Lysistraten non complectuntur. De his Duabus Aristophanis fabulis in epistola praefixa, quae sic est superscripta: „Bernardus Iunta, nobili patritio domino Francisco Accolto electo Epo anconitano S. P. D.". dicitur: „Venit mi Francisce expectata dies illa in qua ex vrbinate bibliotheca antiquissimum Aristophanis exemplar nacti sumus ibique inter alias *Λυσίστρατην και Θεσμοφοριαζουσας*, id est Lysistratem et Cereri sacrificantes feminas non alias visas comedias inuenimos." Bibl. sen. Lips.

1524, 4. Aristophanis Plutus et Ranae. (*Basileae,*) Apud Froben. —— Tantummodo textus graecus exhibetur.

1528, 8. Aristophanis Comici facetissimi Nubes et Plutus comoediae, ut elegantissimae ita sane doctissimae, Phil. Mel (*anchthonis*). Scholiis brevissimis adnotatae, graecique sermonis studiosis uti-

lissimae. Haganoae per Joh. Secerium Anno M. D. XXVIII. mense Iuuio.

1540, 4. Aristophanis Plutus, Nebulae, Ranae. Paris., per Conr. Neobarium. —— Contextus graecus tantum inest. *V.* infra 7) *Ecclesiazusae.*

1561, 4. Aristophanis Plutus et Ranae. *Graece.* Trj. ad Rh.

1586, 8. —— *V.* 1597.

1596, 12. Aristophanis Plutus, Nebulae, Ranae, Equites. In usum scholarum. *Graece. LB.*

1597, — 1625, 8. Aristophanis Comoediae V, Plutus, Equites, Nubes, Ranae, Acharnenses, Graece et Latine, repurgatae a mendis et imitatione *Plauti* atque *Terentii* interpretatae, ita, vt fere carmen carmini, numerus numero, pes pedi, modus modo, Latinismus Graecismo, respondeat, a Nicod. Frischlino. Frcf. ad M., exc. Iac. Spies. —— Plures, praeter has quinque, Comoedias Aristophanis, non edidit Frischlinus. *V.* 1586.

1695, — 1732, 8. *Αριστοφανους κωμῳδιαι δυο Πλουτος και Νεφελαι. Μετα σχολιων παλαιων πανυ ωφελιμων.* Aristophanis Comoediae duae: Plutus et Nubes, cum Scholiis Graecis antiquis, quibus adiiciuntur Notae quaedam simul cum gemino iudice, Graece et Latine. (*Cura I. Leng.*) Ld., impensis Rb. Clauel.

1790, 8. Aristophanis Plutus et Nubes. In usum praelectionum editae a Wolfg. Iaeger. Nrb., Monath. —— Tantummodo contextus graecos, sine praefatione et notis. 8 *Gr.* *V.* 1811.

1811, 8. — editae a Wolfg. Iaeger. Nrb., Monath. —— 18 *Gr.* Ex anteced. repetita.

Cc) *Comoediae singulae.*

1) Acharnenses.

aa) *fabula integra.*

1597, 8. —— *V.* antea *Bb.*

1798, 8. Aristophanis Acharnenses, graece: edidit, varietate lectionis, animadversionibus virorum doctorum suisque, nec non indice vocabulorum instruxit I. G. Ch. Hoepfner. Pars I. Hl., Hendel. —— XXXVIII, 121 pp. 10 *Gr.* Hac parte prolegomena, contextus graecos, cum variis lectionibus continentur. Pars secunda, commentarium contentura locem non vidit. Conf. ephem. litt. univ. 1799, I. p. 257 sqq.; Neue allgem. deut. Bibliothek, Vol. LV. P. I. p. 221 sqq.

1809, 8 mai. *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ* ARISTOPHANIS Comoedia Acharnenses in usum studiosae juventutis emendata et illustrata. Ox., excudebat Sam. Collingwood, veneunt apud Cook, MDCCCIX. —— 128 pp. et 2 *ff.*, quorum unus librarii notitiam, alter vero *Corrigenda* continet. Notae praecipue criticae textui sunt subiectae, quibus p. 113—128 Auctarium accessit. In Germania haec *Elmsleii* editio rarissime occurrit. *V.* 1830.

1828, 8 mai. Aristophanis Acharnenses. Ex rec. Gu. Dindorfii. Lps., Weidmann. —— XXI, 104 pp. 14 *Gr.* Error est in *Schoellii* Geschichte der griech. Litterator in notitia editionis a. 1820, 8 ab *Sandero* paratae, cum illa nunquam prodierit.

1830, 8 mai. *Αριστοφανους Αχαρνης.* Aristophanis Comoedia Acharnenses. In usum studiosae inventutis emendavit et illustravit Pt. Elmsley. Editio nova indicibusque instructa. Lps., Nauck. —— 16 *Gr.*

bb) *Delectus fabulae.*

1811, 4. Aus Aristophanes Acharnern, griech. u. deutsch, m. einigen Scholien. (*Von F. A. Wolf.*) Brl., Nauck. —— XXVI, 243 pp. 22 *Gr.* Tantummodo exhibetur a *v.* 1 — 324. Adiecta scholia, quae ad res et versionem germanicam spectant, germanice sunt conscripta.

2) Equites.

1593, 4. *Αριστοφανους ιππεις.* Aristophanis Equites. Ox., ex off. typogr. Ios. Barnesii.

1596, 12. — 1597, 8. —— *V.* antea *Bb.*

1821, 8 mai. Aristophanis Equites. Ex recens. Gu. Dindorfii. Lps., Weidmann. —— VIII, 130 pp. 15 *Gr.* Imprimis in textu recensendo Iuntinam a. 1515, *Vettorii* lectiones in Actis philol. Monacens. (*v.* infra III. s. n. *Nikelius.*) publicatas, *Bentleii* in Diario classico propositas animadversiones adhibuit. Scholia vero sunt ex Aldina exhibita. In Choris multa aliter constituit; quae in notis brevibus, maxime criticis, indicavit.

3) Vespae.

1620, 8. Aristophanis, veteris Comoediae Principis, Poëtae longe facetissimi et eloquentissimi, fabula quae inscribitur *σφηκες* sive Vespae, in Latinam lingvam a Quinto Septimio Florente Chri-

stiano erudite et eleganter versione Metrica traducta, et pro Gymnasio Hamburgensi separatim edita et proposita a M. Henrico Rumpio, Pastore ad S. Johan. et Hebreae atqve Graecae lingvarum Professore. Hamburgi, excudebat Paulus Langius. —— 160 pp. Ut in fabulae Pacis editione praeter adiectas in calce varias lectiones coniecturasque, sine notis.

1823, 8. Aristophanis Vespae. In usum lectionum ad optimorum librorum fidem recensuit et notis instruxit C. Ph. Conz. Tb., Laupp. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

4) Nubes.

1521, 4. Aristophanis Nubes. Vuittembergae. *In fine*: Wittembergae apud Lottherum iuniorem. A. M. D. XXI. —— Hanc, contextum graecum versionemque latinam nonnullis adiectis notis continentem, editionem *Nic. Amsdorfio* dedicavit *Ph. Melanchthon.*

1528, 8. — 1540, 4. — 1596, 4. — 1597, 8. —— *V.* antea *Bb.*

1604, 4. — Paris., Prevosteus.

1625, 8. —— *V.* antea *Bb.*

1628, 4. Aristophanis Nubes. Graece. Paris., apud Ioan. Libert.

1695, 8. —— *V.* antea *Bb.*

1729, 8. — separatim editae, ex editione L. Küsteri. Hlmst.

1732, 8. —— *V. antea Bb.*

1744, 8. *Αριστοφανους Νεφελαι.* Aristophanis Nubes, cum scholiis antiquis, e recensione Ludolphi Küsteri. Harderovici, ap. I. Wigmans. —— Adiecta versio latina est. Rep. 1752.

1752, 8. — Editio II. Harderovici. —— 10 *Gr.* *V.* 1744.

1753, 8. *Αριστοφανους Νεφελαι.* Aristophanis Nvbes cvm scholiis antiqvis e recensione L. Kvsteri in vsvm lectionvm Cvm praefatione I. A. Ernesti in qua scholia pluribus locis emendantur, illustrantur. Lps., Wendler. —— XL, 296 pp. Praefatio *Ernestii* rep. est in eiusdem Opusculis varii argumenti. (Lps., 1794, 8) p. 169 sqq.

1754, 4. Le Nuvole d'Aristofane, volgarizzate da G. B. Terucci; a fronte del testo greco. Firenze. —— Saepe cum fabula Pluto *ib.* edita coniuncta in uno volumine occurrit.

1755, 12. Aristophanis Nubes, ex editione Ludolphi Kusteri, *graece et latine.* Glsg., Foulis.

1777, 8. Aristophanis Nubes. Cum varietate lectionis curavit Ch. Gf. Schütz. Hl. —— Rep. 1786 sqq.

1786, 8. Aristophanis Nubes. Iterum in vsum lectionum, e Brunckiana potissimum recensione, edid. Ch. Gf. Schütz. Hl. —— 126 pp. 10 *Gr.* *Brunckii* textus, adiectis criticis et exegeticis notis, indiceque. Rep. 1805. *V.* 1777.

1788, 8. Aristophanis Nubes graece et latine, una cum scholiis graecis. Edidit et animadversionibus illustravit Thph. Cph. Harles. Lps., Weidmann. —— 36, 398 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Praeter alios codices, praecipue Bavaricum, editionesque priores criticae adhibuit.

1799, 8. Aristophanis Nubes cum Scholiis. Recensuit et adnotationes I. A. Ernesti suasque addidit Gf. Hermann. Lps., Fritsch. —— LII, 448 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Omnium optime *Hermann* textum, praecipue quod metricas rationes attinet, constituit, scholiaque graeca emendavit. Maxime quoque magni aestimanda est praefatio. Conf. *Neue allg. deut. Bibliothek*, Vol. IL. P. II. p. 518—526. *V.* 1830.

1805, 8. Aristophanis nubes, (*iterum*) in usum lectionum, adhibitis Brunckii, Invernizii, Hermanni recensionibus, edid. Ch. Gf. Schütz. Hl., Hendel. —— 10 *Gr.* *V.* 1786 et 1826.

1812 (*nec* 1811), 4. Aristophanes Wolken. Eine Komoedie. Griech. u. Deutsch. (*Von F. A. Wolf.*) Brl., Nauck. —— VIII, 69 pp. et 1 *f.* 1 *Th.* 16 *Gr.* Versio strictim metris graecis respondet. Seorsim contextus *ib.* prodiit.

· 1812, 4. Aristophanis Nubes. Graece. Brl., Nauck. —— 16 *Gr.* Adhibitis pluribus codicibus est contextus graecus constitutus.

1820, 8 mai. Aristophanis Nubes, fabula nobilissima, integrior edita auctore C. Reisigio. Accedunt Syntagma criticum cum additamentis et commentatio de vi et de usu ἂν particulae. Lps., Weidmann. CIↃ IↃCCCXX. —— XXXVI, 140, 44 pp. 1 *Th.* Contextus graecus, inprimis quod ad metricas rationes attinet, valde mutatus est. *Reisigius* tantommodo varietatem lectionis edit. *Brunckii*, *Hermanni* et *Wolfii* subiecit.

1822, 8. Aristophanes Wolken. Mit erläut. Anmerkk. versehen und nach d. neuesten u. best. krit. Ausgg. herausgegeb. v. C. H. Weiss. Lpz., Klein. —— 132 pp. 16 *Gr.* Notis inprimis verba et res explicantur.

1826, 8 mai. Aristophanis Nubes, denuo in us. lectionum, adhibitis Brunckii, Invernizzi, Hermanni et Reisigii recensionibus, edid. Ch. Gf. Schütz. Hl., Hendel. —— 10 *Gr.* Conf. ephem. scholast. univ. 1827, II. no. 41.

1830, 8 mai. — cum scholiis. Denuo recensitas cum adnotationibus suis et plerisque I. A. Ernestii edid. Gf. Hermann. Lps., Hahn. —— 2 *Th.* 4 *Gr.*

5) P a x.

1547, 4. Aristophanis Pax, Graece. Ex officina Servati Sasseni, Lovanii. M. D. XLVII.

1589, 8. Aristophanis Pax, Graecè; cum Latinâ Flor. Christiani interpretatione Latinorum Comicorum stylum imitatâ eodémque versuum genere cum Graecis conscriptâ; & ejusdem Christiani in eandem glossemata commentaria. Lutetiae, è Typogr. Steph. Prevosteau. *In fine:* Parisiis, M. D. LXXXIIX. *ubi in nonnullis exemplaribus adiicitur:* excudebat Steph. Prevosteau. —— In quibusdam exemplaribus in titulo est: *Lutetiae, ap. Fed. Morellum.*

1615, 8. Aristophanis (quem Cicero I. de legibus facetissimum veteris Comoediae Poëtam vocat) Comoedia, quae inscribitur Pax, cum Latina Graeci Dramatis interpretatione Latinorum Comicorum stylum imitata, et eodem genere versuum cum Graecis conscripta a Q. Septimio Florente Christiano, seorsim edita per M. Henricum Rumpium, in usum Gymnasii Hamburgensis. Hamburgi, typis Langianis. —— 111 pp. Praeter adiectas in calce lectionis varietates coniecturasque siue notis.

1820, 8 mai. Aristophanis Pax. Ex rec. Gu. Dindorfii. Lps., Weidmann. —— VIII, 127 pp. Inter subsidia adhibita inprimis per *Seidlerum* confecta collatio codicis Vatic., aliaque denuo accurate facta codicis Raveo., editiones priores, antiquique Grammatici in textu constituendo, qui ad metricas rationes, praecipue in choris et in personis distribuendis valde mutatus est, magnum usum attulerunt. Notae tantummodo criticae sunt.

6) A v e s.

1782, 8. Aristophanis Aves, graece. Recensuit, et perpetua adnotatione illustravit Ch. Dn. Beck. Lps., Crusius (*nunc* Vogel). —— 6 *ff.*, 188 pp. 12 *Gr.*

1820, 8. Aristophanis Aves. Textu recognito in us. scholar. edid. A. Sander. Hamm, Schulz. —— II, 130 pp. 12 *Gr.* Veram lectionem, repugnata *Brunckii* mutatione, secondum codices ostus editionesque vetustas in textum recepit. In adiectis notis *Brunckii* tantum lectiones adnotavit. Conf. *Seebodii* kritische Bibliothek 1822, fasc. I. p. 54—61.

1822, 8 mai. Aristophanis Aves. Ex recensione Gu. Diudorfii. Lps., Weidmann. —— XVI, 168. 20 *Gr.* Maximi aestimandis subsidiis in texto emendando usus est. Primus autem integram per *Blochium* factam codicis Hafniensis collationem, qui tamen non multum valet, in usum suum convertit.

7) L y s i s t r a t a.

1515, 8. Aristophanis Lysistrate. *Graece.* —— *V.* antea *Bb.* 1515.

8) T h e s m o p h o r i a z u s a e.

1515, 8. —— *V.* antea *Bb.*

1545, 4. *Τα του Αιγιδιου Βουρδινου σχολια εις την των Θεσμοφοριαζουσων κωμῳδιαν.* Paris., Tiletanus. —— 4 *ff.* praefixa, 71 pp. Contextus graecus est adiectus.

9) R a n a e.

1524, 4. Aristophanis Ranae, Graecè. Basil., ap. I. Frobenium. —— *Frobenii* praefixum admonitum *Maittaire* in Annal. T. II. p. 651 sq. integrum repetiit.

1540, — 1561, 4. —— *V. antea Bb.*

1561, 4. — graece et latine, cum scholiis Hortensii. LB.

1596, — 1597, — 1625, 8. —— *V.* antea *Bb).*

1797, 8. Aristophanis Ranae. Edidit, commentario illustravit, varietatem lectionis, scholia graeca, indicemque verborum et rerum adiecit I. G. Ch. Hoepfner. Hl., Gebauer. —— XLVI, 198 pp. 21 Gr.

1824, 8 mai. Aristophanis Ranae. Ex recens. Gu. Dindorfii. Lps., Weidmann. —— II, 147 pp. 16 *Gr.* In textu constituendo praeter codicis msti Raven. collationem accuratam, et in editionibus Küsteri, Brunckii, Bentleii, Porsoni, Dobrei prolatas codicum lectiones, aliorum octo codicum mstorum Florent. varietates lectionum, Mediolanensis editionis Soidae, et sic dictum adhibuit librum Poggianum, qui est exemplar editionis Aldinae priorum quatuor comoediarum, cui in *Fr.*

Poggii possessione *Pet. Vettori* aut codicum maturum, aut ex ingenio elicitas lectiones ad Plutum, Nubes, Ranasque adscripsit. Conf. ephem. schol. univ. 1826, II. no. 8.

10) Ecclesiazusae.

1544, 4. Aristophanis Comoedia, Concionantes, Graece. Paris., ap. Ch. Wechelum. —— *Maittaire* in Annal. T. III. p. 371 ad hanc editionem adnotat: „Plures, quae hunc annum gerunt, Comoedias nondum vidi. Sed notandum est, omnes seorsim excusas à Christiano Wechelo prodiisse anno 1540. Aliae vero, quae annum diversum in titulo exhibent, viz. 1544. (uti haec) vel 1550 (uti Plutus) sunt ejusdem tamen editionis, uti ex collatione paginarum, ciphrarum, ac signaturarum constare cuivis poterit."

1611, — 1665, — 1674 (*nec* 1675), 4. *Ἀριστοφάνους Ἐκκλησιάζουσαι*. Graece, cum Interpretatione nova Latina, Notis et Emendationibus Tanaq. Fabri. —— In *Tanaq. Fabri* Epistolis, Lib. II. epist. 64. (Salmurii, Typis et sumptibus Is. Desbordes et I. Lesnerii). Tom. II. Non fabula inscripta *Θεσμοφοριάζουσαι*, in quo errore *Ebert* in Allgem. bibliograph. Lexicon no. 1105 incidit, hic continetur, sed fabula inscripta *Ἐκκλησιάζουσαι*, sive *Concionatrices*, ex nova *Fabri* recensione.

1787, 8. Aristophanis Concionatrices. —— *V.* Aeschylus. *I. Cc*). 3.

1815, 8. Aristophanis Ecclesiazusas e Brunckii, Invernitii, aliorumque recensionibus emendatas et notationibus instructas in usum praelectionum edidit G. C. Rannerus. Nrb., Geyer. —— 12 *Gr.* Sine ullo pretio.

1826, 8 mai. Aristophanis Ecclesiazusae. Ex rec. Gu. Dindorfii. Lps., Weidmann. —— IV, 98 pp. 12 *Gr.* Eadem via rationeque fabulam hanc ac ceteras a se editas tractavit *Dindorfius*. Conf. ephem. Scholast. 1827, II. no. 42; et *Iahnii* Annal. litter. Vol. XIII. P. II. p. 202—216.

11) Plutus.

1517, 4. *Ἀριστοφάνους εὐτραπελωτάτου κωμικοῦ Πλοῦτος*. Aristophanis, Comici facetissimi, Plutus, Graeci sermonis studiosis mire utilis. Hagenoiae, in Academia Anshelmiana, mense Novemb. Anno M.D.XVII. —— Edidit *Pet. Mosellanus*. Conf. Nova Miscellan. Lips. T. VI. p. 556 sqq.

1518, 4. *Ἀριστοφάνους Πλοῦτος*. Aristophanis Plutus, *graece*, cum epistola Theodori Martini Alostensis ad studiosam Lovaniensis Academiae inventutem. (*Lovanii*.) —— Sic *Panzer* in Annal. T. VII. p. 263, no. 41.

1524, 4. —— *V.* antea *Bb*).

1528, 8. —— *V.* ib.

1531, 4. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΥΤΡΑΠΕΛΩΤΑΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΣ. ARISTOPHANIS FACETISSIMI COMICI PLVTVS. — AD LECTOREM. — Amice lector exhibemus hic tibi ‖ Graecam, Latinis versibus, Comoediam. ‖ Traduximus bona fide omnia integre, ‖ Vt penè uersus uersui respondeat, ‖ Adeoq; ut ipsum saepe Iambum expresserit ‖ Iambus alter, feceritq; pes pedem. ‖ Labor profecto non minor, quam si quispiam ‖ Ex integro scribat nouam Comoediam. ‖ Id, quod scio, mecum probabit interim, ‖ Quisquis parem prouinciam subiicerit. ‖ — NORIMBERGAE APVD IO. PETREIVM ANNO M.D.XXXI. CVM PRIVILEGIO. —— 52 *ff*. Conversio latina a *Venatorio* confecta textui e regione est posita.

1540, 4. —— *V.* antea *Bb*).

1549, 4. *Ἀριστοφάνους κωμῳδοποιῶν ἀρίστου Πλοῦτος*. Aristophanis Plutus, jam nunc per Car. Girardum Bituricum, et latine factus, et commentario illustratus. Paris., ap. Mathurin. Dupuys. —— 214 pp. et 1 *f*. Et exemplaria *ap. Ch. Wechel.* extant. Non magni aestimanda editio, cuius commentarius ex Scholiis est compositus.

1550, 4. Aristophanis Plutus. *Graece.* Paris., ap. Gu. Morel. M. D.L.

1557, 4. — Paris., ap. Benenatum.

1561, 4. —— *V.* antea *Bb*).

1567, 4. — Arg.

1585, 4. — ex editione Melanchthonis. Paris.

1596, 12. — 1597, 8. —— *V.* antea *Bb*).

1613, 8. Aristophanis Comoedia, omnium ut optima ita exqvisitiss. et venustiss. cui titulum fecit Plutus, cum versione Metrica Nicodemi Frischlini, ad imitationem Plauti et Terentii reformata. Seorsim excusa in usum novi Gymnasii Hamburgensis. Hamburgi, ex Officina Typogr. Henr. Carstens. —— Rep. 1667.

1625, 8. —— *V.* antea *Bb*).

1667, 4. — Hmst. —— *V.* 1613.

1695, 8. —— *V.* antea *Bb*).

1711, 8 mai. *Ἀριστοφάνους Πλοῦτος*.

—— In *I. Patusae* Encyclopaedia. (Vt., Sarum.) Vol. IV. p. 193—239.

1732, 8. —— *V.* antea *Bb*).

1737, 8. Aristophanis Plutus. Graece et Latine, curante I. F. Stübelio. Lps., Weidmann. —— 3 *Gr.*

1744, 8 mai. *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.* Aristophanis Comoedia Plutus. Adiecta sunt scholia vetusta. Recognovit ad veteres membranas, variis lectionibus ac notis instruxit, et Scholiastas locupletavit Tiberius Hemsterhuis. Harlingae, ex officina Volkeri van der Plaats. CIↃ IↃCCXLIIII. —— XXIV, 484 pp., 13 *ff.* indices. Auctior rep. est a. 1811.

1751, 4. *Ἀριςοφανοὺς Πλοῦτος.* Il Pluto di Aristofane, Commedia prima Greco-Italiana in versi, con sue Annotazioni. Opera del Signor Gio. Batt. Terrucci, *etc.* illustrata, e publicata dall' Abate Giuseppe Fabiani. In Firenze 1751. Nella Stamperia Moückiana.

1751, 8. *Ἀριςοφανοὺς Πλοῦτος.* Il Pluto o sia il Dio della Ricchezza Commedia di Aristofane. In Venezia MDCCLI. Presso Giambatista Albrizzi q. Gir. Con licenza de' Superiori. —— Edidit *Michelangelo Carmeli.*

1768, 8. Aristophanis Plutus, e rec. Bergleri, et cum eiusdem et Dukeri notis. —— In *Glo. Cph. Harlesii* Chrestomathia graeca poetica. *Cb.* In duabus posterioribus editionibus Chrestomathiae a. 1775 et 1792 est omissa. *V.* 1776.

1768, 8. Aristophanis Plutus. Graece et latine, cum Scholiis graecis selectis in vsum studiosae Iuventutis. Etonae, ap. I. Pote.

1776, 8. Aristophanis Comoedia Plutus, cum Bergleri ac Duckeri integris, Küsteri vero atque Hemsterhusii selectis notis; et Coluthi Raptus Helenae. Curavit suasque animadversiones adiecit Th. Cph. Harles. Nrb., in offic. Felseckeriana. —— 6 *ff.* praefixa, 276 pp. 16 *Gr.* Ex eiusd. Chrestomathia (*v.* 1768) seorsim expressa.

1784, 8. Aristophanis Comoedia Plutus, cum selectis Küsteri, Bergleri, Duckeri, Hemsterhusii, nec non veterum interpretum, aliorumque notis. In iuventutis litterarum graecarum studiosae usum recensuit, suasque animadversiones et explicationes frequentes adiecit I. Dietr. Alb. Müuter. Cellae. —— 16 *Gr.*

1790, 8. —— *V.* antea *Bb*).

1804—1805, 8. Aristophanis Plutus, cum commentario I. F. Fischeri, edid. Csp. Thph. Kuinoel. Giessae, Tasché. *Voll. II.* —— 360, VIII, 342 pp. 3 *Th.* 4 *Gr.* Selectae ex hoc amplo commentario notae in volumine III. editionis Invernizzianae, sive volum. I. commentariorum recepit *Beckius.* Conf. quoque Diarium class. no. XIV. p. 410—414. et ephem. litt. Jenens. 1807, no. 84.

1811, 8. —— *V.* antea *Bb*).

1811, 8. — Editio nova appendice aucta. Lps., Gerh. Fleischer. —— L, 607 pp. 3 *Th.* 16 *Gr.* Haec editionis a. 1744 repetitio est Excerptis e codd. Paris., notisque *Porsoni* aucta.

1816, 8 mai. Aristophanis Plutus, ex editione Brunckii in usum lectionum academicarum. Trj. ad Rh.

1817, 12. *ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.* Plutus, Comédie d'Aristophane avec un choix de Scholies, et des notes françaises, pour les classes *etc.* par A. T. du Casau. Paris, Brunot-Labbe. —— VIII, 200 pp.

1820, 8 mai. Ric. Porsoni Notae in Aristophanem, quibus Plutum comoediam partim ex eiusdem recensione partim e Msstis emendatam et variis lectionibus instructam praemisit et collationum appendicem adiecit Pet. Paul. Dobree. Ld., Murray. —— XI, 152, 246, 167 pp. 7 *Th.* 12 *Gr.* Adhibiti codices mss. sunt hic primum collati. *V.* Diarium class. no. XLII. p. 365—272.

1821, 8. Aristophanis Plutus. Textu recognito cum scholiis selectis in usum scholarum edid. A. Sander. Hildesiae, Gerstenberg. —— 137 pp. 12 *Gr.* Exceptis scholiis, sine notis.

Dd) *Fragmenta.*

1829, 8 mai. Aristophanis Fragmenta. Ex recensione Gu. Dindorfii. Lps., Weidmann. —— IV, 280 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Ipse *Dindorfius* Corrigenda et Addimenta dedit in *Iahnii* Annal. 1831, Vol. I. fasc. I.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Omnes fabulae coniunctim editae.*

1538, 8. Aristophanis, Comicorum principis, Comoediae, è Graeco in Latinum, ad uerbum translatae, ANDREA

DIVO Iustinopolitano interprete. Venetiis. —— Uno fere tenore gravissimi omnes iudices hanc editionem nugatoriam habent.

1542, 8. ARISTOPHANIS, COMICOrum principis, Comoediae undecim, è Graeco in Latinum, ad uerbum translatae, ANDREA DIVO Iustinopolitano interprete. Quarmo nomina sequens indicabit pagina. Basileae, M. D. XLII. *In calce:* Basileae, apvd Hereles Cratandri, Mense Martio, Anno M. D. XXXXII. —— 559 pp.

1552, 8. ARISTOPHANIS, COMICORVM principis, Comoediae undecim, è Graeco in Latinum, ad uerbum translatae, ANDREA DIVO Iustinopolitano interprete: *Quarum nomina sequens indicabit pagina.* BASILEAE. *In calce:* BASILEAE APVD HAEREDES CRATANDRI, Mense Martio, Anno M. D. LII. —— 654 pp., et 1 *f.* cum data subscriptione. Singularum fabularum series in hac editione obserrata, est: Plutus, Nebulae, Ranae, Equites, Acharnenses, Vespae, Aves, Pax, Concionantes, Sacra Cereris Celebrantes, Lysistrate.

Bb) *Singulae fabulae separatim editae.*

1501, 4. Aristophanis Plutus, latine, interprete Francisco Passio Carpensi. Impressum Parmae per Angelum Vgoletum MCCCCCI. die 12. Septembris. —— Sie *Panzer* in Annal. T. XI. p. 497, no. 1.

1533, 8. Aristophanis Plutus carmine latino redditus ab Adriano Chilio. Antverpiae MDXXXIII. —— Sie *Maittaire* in Annal. T. II. p. 789.

1547, 8. Plutus, latine ex versione a *M.* Cabedio. Paris., ap. Mch. Vascos.

1784, 8. Aristophanis Plutus, latine redditus a Rch. Fr. Ph. Brunckio. Cellae. —— Seorsim ex eiusdem integra editione expressa.

B. germanicarum.

Aa) *Omnes fabulae coniunctim editae.*

1810 — 1811 (*nec* 1812), 8. Aristophanes Komoedieen, metrisch übers. v. F. Gli. Welker. Giessen, Heyer. *Voll. II.* —— Continentur germanice conversae *Tom. I.* Nubes; *Tom. II.* Ranae; reliquae adhuc non prodierunt. Accurata translatio, cui additus est copiosus commentarius. 1 *Th.* 20 *Gr.*, nunc 1 *Th.* 4 *Gr.*

1821, 8 mai. Aristofanes von Johann Heinrich Voss mit erläuternden Anmerkungen von Heinrich Voss. Brsch., Vieweg. *Voll. III.* —— 424, 324, 382 pp. 5 *Th.* 16 *Gr.*, ch. membr. 9 *Th.* Complectitur Volumen I. fabulas inscriptas: Acharnenses, Equites, Nubes, Vespae; Volumen II.: Pax, Aves, Lysistrata; et *Volumen III.* Thesmophoriazusae, Ranae, Ecclesiazusae, et Plutus. Metrice est versio composita; commentarius autem, exceptis paucis versioni subiectis notis, adhuc desideratur.

Bb) *Singulae fabulae separatim editae.*

1) Acharnenses.

1794, 8. Die Acharner oder der Friede des Dikäopolis. Aufgeführt an einem der Lenäischen Festtage im 3ten Jahr der 88sten Olymp. u. im 6ten des Peloponesischen Krieges, v. C. M. Wieland. —— In Neuer deutsch. Merkur, m. Aug. sqq. p. 350 — 388; p. 3 — 46; p. 113 — 171.

1809, 8. Eine Scene aus d. Acharnern (*v.* 393 — 488) v. A. W. Schlegel. —— *V.* in eiusd. Vorlesungen über dramat. K. u. Litt. (Hdlb., Mohr. *Voll. II.*) Vol. I. p. 317—325. Accurata bunaque versio.

2) Equites.

1797, 8. Die Ritter oder die Demagogen des Aristofanes übers. v. C. M. Wieland. —— In *Attisches Museum* Vol. II. P. I. p. 1—144. Praemissa est introductio, in qua multa et de Atheniensibus, eorumque tum tempore indole, et de rebus, qui ad hanc comoediam componendam dabant causam, argute exponuntur.

3) Nubes.

1613, 8. Nubes. Ein schön Spiel, darinn zu sehen, was Betrug u. Hinterlist endlich für ein End nimmt, aus dem Aristophanes zu Strassburg agirt. —— *V. F. A. Wolfium* in praef. p. XVII. ad suam editionem huius fabulae. Interpres *Is. Fröreisen* fuit.

1768, 8. Des Aristophanes Wolken. Ein Schauspiel. (*Uebers.*) v. I. E. Goldhagen. —— In eiusdem *Griech. u. Röm. Anthologie.* Vol. III. (Brandenb.) p. 85—188.

1772, 8. Die Wolken, aus d. Griech. des Aristophanes übers., u. mit e. Zugabe von Aristophanischen Briefen be-

gleitet, v. I. Iust. Herwig. Bmb., Wesché. —— 8 *Gr.* Hodie commendari non potest.

1784, 8. Die Wolken des Aristophanes, aus d. Griech. übers. v. Ch. Gf. Schütz. —— In eiusdem *Litterar. Spaziergänge*, m. Apr. (Hl.) Seorsim repetita est a. 1798.

1798, 8. Die Wolken, eine Komoedie des Aristophanes, übers. v. Ch. Gf. Schütz. Zweyte verbess. Ausg. Hl., Gebauer. —— 12 *Gr.* Quia omnia fere bene accurateque *Schützius* expressit germanica oratione, hanc versionem in praefatione ad suam *Wieland* laudavit. Ceterum praeter choros nonnullosque alios locos, sermone soluto est conversa.

1798, 8. Die Wolken des Aristofanes, übers. v. C. M. Wieland. —— In *Museo Attico*, Vol. II. P. II. et III. p. 67—174; p. 3 — 35. Omnium eximia interpretatio metrica. Praemissa est introductio, in qua de consilio, occonomia ut dicitur, de tempore actuque fabulae aliisque agitur; praeterea notae breves; aliquot excursus de nonnullis locis sunt adiecti.

4) P a x.

1767, 8. Das Lustspiel Irene. Aus d. Aristophanes, von I. E. Goldhagen. —— *V.* in eiusdem Griech. u. Röm. Anthologie. (Brandenb.) T. II. p. 65 sqq.

1807, 8. Der Friede, ein Lustspiel des Aristophanes, aus d. Griech. verdeutscht v. A. Ch. Borheck. Cölln, Rommerskirchen. —— 10 *Gr.* Libera sed laudabilis versio.

5) A v e s.

1779, 8. Die Vögel des Aristophanes, aus d. Französischen des Boivin übers. —— *V.* In Journal für Freunde der Religion u. Litt. (Augsb.)

1787, 8. Die Vögel des Aristophanes, von Göthe. Lpz., Göschen. —— 4 *Gr.* Minus versio quam imitatio.

1806, 8. Die Vögel des Aristofanes. Uebers. v. C. M. Wieland. —— In Neues Attisch. Museum, Vol. I. P. I.; Vol. II. P. I. p. 49 — 158, p. 107 — 163. Magni aestimanda imitatio, cum introductione nonnullisque notis exegeticis.

6) L y s i s t r a t a.

1806, 8. Lysistrata. Ein Lustspiel des Aristophanes. Aus d. Griech. verdeutscht v. A. Ch. Borheck. Cöln, Rommerskirchen. —— 10 *Gr.*

7) R a n a e.

1783, 8. Die Frösche. Ein Lustspiel aus d. Griech. des Aristophanes. Aufgeführt zu Athen, in dem 3n Jahr der 93n Olymp., am Herbstbacchusfest, unter dem Archon Kallias; mit soviel Beifall, dass es vom Volk noch einmal gefordert wurde, u. Aristophanes den Preiss vor zwei seiner Competenten erhielte. (*Von Schlosser.*) Bs., Thurneisen. —— 8 *Gr.* Praeter choros, qui ligata, reliqua soluto sermone sunt conversa. Et in eiusdem *Kleine Schriften.* (1783, 8) T. III. p. 127 — 266.

1808, 8. Die Frösche, e. Komoedie des Aristophanes, metrisch verdeutscht u. mit Anmerkk. begl. von Conz. —— *V.* in Neues Attisch. Museum, Vol. II. P. II. p. 3 — 163.

1829, 12. Die modernen Frösche, eine Parodie der Frösche des Aristophanes. Von Philander von Sittewald dem Jüng. Braunsch., Verlags-Comptoir. —— 6 *Gr.*

8) E c c l e z i a z u s a e.

1795, 8. Der Weiberconvent, ein Schauspiel des Aristophanes im Auszuge v. F. A. Wiedeburg. —— *V.* in eiusdem Philologisches paedag. Magazin, Vol. II. P. III. p. 257 sqq.

9) P l u t u s.

aa) *I n t e g r a f a b u l a.*

1767, 8. Des Aristophanes Plutus. Ein Lustspiel v. F. Goldhagen. —— *V.* in eiusdem Griech. u. Römische Anthologie, Vol. I. (Brandenb.) p. 17 — 98. Accurata sed indolem comicam non exprimens versio.

1779, 6. Plutus oder der Reichthum, ein Schauspiel. Rothenburg an d. Fulda. —— Sine ullo pretio.

1807, 8. Plutus, eine Komoedie des Aristophanes. Metrisch verdeutscht, u. mit Anmerkk. begl. v. C. Ph. Conz. Th., Osiander. —— 10 *Gr.*

bb) *D e l e c t u s f a b u l a e.*

1744, 8. Der erste Aufzug des Plutus, a. d. Griech. des Aristophanes ins Deutsche übers. (*v. Ch. Mylius.*) —— *V.* in Bemühungen zur Beförderung der Critik, P. VI. p. 451 — 478.

Cc) *Delectus.*

1820, 8. An die Nachtigall, aus des Aristophanes Vögeln, v. 208 sqq.; An die Muse des Hains; aus desselben Vögeln, v. 736 sqq.; An die Wolken, aus den Wolken des Aristophanes, v. 275 sqq.; Die Fahrt über den See der Unterwelt aus des Aristophanes Fröschen, v. 180 sqq. —— *V.* in: *Lyra.* Eine Sammlung von Uebersetzungen aus d. klass. Alterthume. Herausgegeb. v. F. Lindemann. (Meissen, Gödsche. 20 *Gr.*) Vol. I. p. 35 sqq. (metro Anapaestico); p. 39 sqq.; p. 43 sqq.; p. 48 sqq.

C. gallicarum.

Aa) *Omnes fabulae coniunctim editae.*

1784, — 1790, 8. Théâtre d'Aristophane, en françois, partie en vers, partie en prose, avec les fragmens de Ménandre et de Philémon, par L. Poinsinet de Sivry. Paris, Desray. *Voll. IV.* — 15 *fr.*

1785, — 1826, 8. Théâtre d'Aristophane traduit en françois par A. Ch. Brotier. —— In: Théâtre des Grecs par Brumoy, Vol. X. — XIII. *V. s. v. Aeschylus.* II. c) Aa.

Bb) *Plures fabulae coniunctim editae.*

1684, 8. Le Plutus et les Nuées d'Aristophane. Comédies grecques, traduites en françois. Avec des Remarques et un Examen de chaque Piéce selon les règles du Théâtre. Par Mademoiselle le Fevre. à Paris. —— Soluta oratione conversa, et saepe iterata est.

1692, 12. Comedies Grecques d'Aristophane (Savoir le Plutus et les Nuees) traduites en François, avec des Notes critiques et un Examen de chaque Piece selon les Regles du Theatre, par Anne Dacier. à Paris, chez Thierry et Barbin.

1696, 12. — Lyon. —— Postremo 1762.

1762, 8. Le Plutus et les Nuées d'Aristophane. Comedies grecques, traduites en franç. avec des Notes critiques et un Examen de chaque pièce selon les règles du théâtre par Mad. Dacier. Altenbourg. —— 16 *Gr.*

Cc) *Singulae fabulae seorsim editae.*

1) Nubes.

1788, 8. Les Nuées, une Comédie d'Aristophane, trad. du Grec par C. M. Ploucquet. Tb. —— 108 pp.

2) Pax.

1797, 8. Athènes pacifiée, comédie en trois actes et en prose, tirée des onze pièces d'Aristophane, par J. Fr. de Cailhava. Paris.

3) Aves.

1729, 8. Les Oisaux, Comedie d'Aristophane traduite par Jean Boivin. —— Cum Versione gallica Oedipi *Sophoclis.* à Paris.

D. italicarum.

1545, 8. Le Comedie de'l facetissimo Aristofane, tradutte di Greco in lingua commune d'Italia, per Bartolomio et Pietro Rositini de Prat' Alboino. Con Privilegio de lo Illustrissimo Senato Veneto, per anni dieci. In Vinegia. Appresso Vicenzo Vaugris, a'l segno d'Erasmo. M. D. XLV. —— Soluto sermone expressa, nitideque impressa versio. Singulas italice conversas fabulas *v.* antea I. 11) 1751, et 4) 1754.

E. anglicarum.

Aa) *Omnes fabulae coniunctim editae.*

1820 — 1822, 8. The Comedies of Aristophanes. By Th. Mitchell. Ld., printed for J. Murray. *Voll. II.* —— 25 *sh.* 6 *d.* Continentur tantummodo Acharnenses, Equites, Nubes et Vespae. Voluminis primi censuram *v.* in *QR.* (1820) Vol. XXIII. p. 474 — 505.

Bb) *Plures fabulae.*

1715, 12. Plutus, or the World's Idol, and the Clouds; two Comedies, translated from Aristophanes, with Notes, by Lewis Theobald. Ld.

1812, 8. Comedies of Aristophanes, viz: The Clouds, Plutus, The Frogs, the Birds; Translated into English: with Notes. Ld., Printed by A. J. Valpy, Tooke's Court, Chancery Lane, For Lackington, Allen, and Co. Finsbury Square. —— XII, 500 pp. 7 *sh.* Auctor

alterius interpretationis Nobium est *R. Cumberland*, alterius, quae hic exhibetur Anonymus, Ranarum est *Dansterus*, Plutique versio ex illa *Fieldingii* est recepta. Censuram v. in *QR.* (1813) Vol. IX. p. 139 — 161.

1822, 8. Literal translation of Plutus and the Frogs; with notes. Ox. — 8 *sh.*

Cc) *Singulae fabulae.*

1) Nubes.

1708, f. The Clouds, a Comedy, translated from the Greek of Aristophanes, into English prose, by Th. Stanley. — *V.* eiusdem History of Philosophy. (Ld.) p. 99 sqq.

1759, 12. The Clouds: a Comedy. Written by Aristophanes, the wittiest man of his age, against Socrates, who was the wisest and best. Now first entirely translated into English, with the principal Scholia, and notes critical and explanatory. Ld., Payne. — 2 *sh.* 6 *d.*

1798, 8. The Clouds of Aristophanes transl. into English with notes critical and explanatory, by Rich. Cumberland. Ld., Dilly. — Et in eiosdem: Observer newly classed and arranged.

2) Aves.

1824, 8. The Birds of Aristophanes, translated by H. Fr. Cary, with Notes. Ld., Taylor and Hessy. — Excerpta huius versionis *v.* in Diario classico, no. LXIII. p. 38 sq.

3) Ranae.

1785, 4. The Frogs; a Comedy. Translated from the Greek of Aristophanes. By C. Dunster. Oxford, printed by Rivington. Ld. — 3 *sh.* 6 *d.*

4) Plutus.

1651, 4. A pleasant Comedie; entituled Hey for Honesty, down with Knavery. Translated out of Aristophanes his Plutus, by Thomas Randolph; augmented and published by F. J. London. — 4 *sh.* Auctor interpretationis est *Cph. Wren.*

1659, 4. The World's Idol; or Plutus the God of Wealth, from the Greek, by H. H. B. together with his Notes and a short Discourse upon it. Ld. — 10 *sh.*

1742, 8. Plutus or God of Riches, translated from the original Greek of Aristophanes: with large Notes, explanatory and critical. By H. Fielding, and Young. Ld., printed for Th. Waller. — Rep. v. antea *Bb.* 1812.

1825, 8. Plutus of Aristophanes, transl. in Verse, with an introduction and notes by E. F. J. Carrington. Ld. — 5 *sh.* 6 *d.*

F. hispanicarum.

1794, 8. El Pluto, Comedia de Aristofanes, traducida del Griego en verso castellano con un discorso praeliminar sobre la Comedia antigua y moderna por Don Pedro Estala Preshitero. En Madrid en la Imprenta de Sancha ano de MDCCXCIV. — Commentatio 46 pp. implet, tum 5 *ff.*, et 102 pp. et 1 *ff.* vac. sequuntur.

G. danicarum.

1826, 8. Aristophanes Komedier oversatte fra det Gräske ved J. Krag. 1e Deel. Odense, Schubothe.

III. *Illustrantia Aristophanem scripta.*

1754, — 1829, 8. Lexicon Aristophanicum Graeco-Anglicum by James Sanxay. Ld., printed by H. Woodfall. — Editio nova. 1829. Ox., Bliss. — Edit. nova *in*-8 9 *sh.*, ch. m. 15 *sh.*, *in*-4 3 *Guin.* Ad *Pasorii Schrevelii que* modum et rationem adornatom. Repetitio est Vol. V. editionis Aristophanicarum comoediarum a. 1811.

( ) Ad Scholiasten Aristophanis Observationes. — In Miscellanis Obss., Vol. III. T. I. p. 104 — 109.

( ) On Character of Aristophanes. — In The Town and Country Magazine for the y. 1771, p. 419.

( ) An Account of Aristophanes the Ancient Comic Poet. — *V.* in Supplement to the Town and Country Magazine, 1788, p. 609.

( ) Kurze Darstellung der innerlichen Verfassung u. äusserlich. Lage von Athen in d. Zeitraum, worin Aristophanes seine noch vorhand. Comoedien auf die Schaubühne brachte. — *V.* in Deutscher Merkur, 1794, I. p. 19 — 49.

( ) A curious and interesting Account of a French Manuscript Copy of Aristophanes, with a copious Analysis of

its learned Preface. — In Monthly Magazine, Supplem. no. XIX. 1795, p. 526—538.

( ) Scholiastes in Plutarcho Aristophanis emendatur. — In *Classical Journal.* no. XXXIV. p. 455.

( ) Notes on the Vespae of Aristophanes. — *Ib.* no. LXII. p. 302—308; LXIII. p. 40—46.

( ) Lesarten aus e. Pariser Handschrift von Aristophanes Fröschen. — In *Seebodii* Archiv, 1829, no. 17.

Gratiani de S. *Bavone* Scholiorum in Lysistratam Aristophanis cum Barocciano Cod. Collatio. — *V.* Miscell. Obss. Vol. VII. T. I. p. 125—132.

J. L. *Le Beau:* Mémoire sur le vrai dessein d'Aristophane dans la Comédie intitulée ἐκκλησιάζουσαι, concionatrices. — In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXX. p. 29 sqq.

— —: Mémoire sur le Plutus d'Aristophane et sur les caractères assignés par les Grecs à la comédie moyenne. — *Ib.* T. XXX. p. 51 sqq. In tres partes divisa est dissertatio; 1) Changemens assignés à la comédie moyenne; 2) Comparaison de la comédie des grenouilles et de celle de Plutos pour la conduite; 3) Rapports du Timon et du Plutus.

Rich. *Bentleii* Emendationes in Aristophanem (*in Plutum et Nubes*) hactenus ineditae. — In Museo crit. Cantabr. T. II. p. 126—138.

— —; Epistolae ad L. Kusterum. — *V.* ib. T. II. p. 418—436.

— —: Emendationes ineditae in Aristophanem. — In Classical Journal, no. XXI. p. 131—143; XXII. p. 248—259; XXIII. p. 104—111; XXIV. p. 352—366: XXV. p. 132—144; XXVI. p. 336—351; XXVII. p. 130—147. Rep. in *Invernizzii* editione Vol. VIII., aut Vol. VI. Commentariorum.

A. G. *Bohtz:* De Aristophanis Ranis Dissertatio. Hmb., Perthes, 1828, 4 mai. — 31 pp. 8 *Gr.* Non loca singula, sed totum novam de consilio huius fabulae sententiam exposuit. Conf. censuram in *Seebodii* Bibl. crit. 1829, no. 111 et 112.

Lamb. *Bos:* Animadvv. in Aristophanem. — *V.* In eiusdem Animadvv. in Scriptt. Graec. (Franekerae, 1715, 8) p. 1—11.

C. A. *Böttiger:* Aristophanes impunitus Deorum gentilium irrisor, Prolus. Lps. Hilscher. 1790, 8. — 47 pp.

— —: Bemerk. zur Erläuterung der Friedenscomoedie des Aristophanes. — In eiusd. *Amalthea*, Vol. II. p. 290.

— —: Aristophanes Wolken von *v.* 1040—1046 erklärt. — *Ib.* Vol. II. p. 320.

J. Fr. *Boissonade:* Aristophanis Acharnenses tentatae. — In *F. A. Wolfii* Litterar. Analekten, T. II. p. 79—81.

— —: Scholiastes Aristophanis nonnullis locis tentatus vel explicatus. (*Pluti* v. 23, 57, 338, 621 et 913). — *Ib.* T. II. p. 81—83.

J. *Boivin* de Villeneuve: Discours pour servir de preface à une traduction de la comédie des oiseaux d'Aristophane. — In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. IV. Mém. p. 549 sqq.; *ed.*-8. T. VI. Mém. p. 282 sq.

(G. *Burgess:*) De Carminibus Aristophanis Commentarius. — In *Classical Journ.* no. XXV. p. 33—47; XXVI. p. 369—381; XXVIII. p. 225—240; XXX. p. 286—292; XXXI. p. 33—43; XXXVI. p. 366—370; XXXVII. p. 125—131; XXXVIII. p. 315—321.

— —: Aristophanis fragmenta emendata. — In Classical Journ. no. XLIII. p. 219—221; rep. in *Seebodii* Krit. Bibl. 1821, fasc. XII. p. 1087 sq.

J. *Caravellae*, Epirotae, Index Aristophanicus ex cod. Bodleiano, olim Askeviano nunc primum editus. Ox., Clarendon. 1824, 8 mai. — VIII, 368 pp. 4 *Th. Caravella*, Graecus, ineunte seculo XVIII. in Hollandia degebat.

Chardon de la Rochette: De deux manuscrits, dont l'un contient le texte, et l'autre une traduction franç. des Comédies d'Aristophane. — In eiusdem Mélanges de Critique et de Philologie T. III. p. 178—260. Primum in Magasin encyclop. T. I. année 2.

Flor. *Christiani* Prologus in Aristophanis Vespas. Paris., 1605, 8.

H. Fynes *Clinton:* On Aristophanes. — *V.* eiusdem Fastos Hellenicos. Ox., 1824, 4 mai. rep. multo auctior. *ib.* 1827, 4 mai., latine per *Krügerum*, Lps., Vogel. 1830, 4.

Ric. *Dawes:* Multa Aristophanis loca emendantur, explicantur et vindicantur. — In eiusdem *Miscellaneis criticis* (Cbr., 1745, 8); et Edit. II. cura Th. Borgessii, (Ox., 1781, 8), a *Dawesio*, p. 186 sqq.; a *Burgessio*, p. 451 sqq.; edit. III. c. praefat. Glo. Ch. Harles. (Lps., 1800, 8) p. 152—282.

Wilh. *Dindorf:* Ueber Aristoph. Vögel v. 1730 sqq. nach Invernizzi. — In *Seebodii* Krit. Bibl. 1821, fasc. II. p. 224 sq.

— —: De Aristophanis Fragmentis Dissertatio I. Lps., litt. Staritii. 1829, 8 mai. —— 71 pp. Multa contra disputantur in crisi inserta ephem. litt. Lips. 1829, no. 203 et 204. Continetur quoque in eiusdem collectione Aristophanis fragmentorum, quam *v.* antea. *I. Cc*).

Pt. Pauli ***Dobree:*** Variae lectiones ex apographo codicis Lugd. fabulam Lysistratam, Scholiaque continente. —— In eiusdem Appendice ad *Porsoni* Notas in Aristophanem (*V.* antea *I. Cc*) 1820). Rep. in *Invernizzii* editione Vol. VIII., sive Vol. VI. Commentariorum, p. 283 sqq.

(I. A. ***Eberhard*** :) Worauf gründet sich der Beifall, den Athen den Schauspielen des Aristophanes schenkte? —— In Neue Bibl. d. schönen Wissensch., Vol. XXXVII. p. 1—29.

Th. ***Eckhardi*** Obss. philologicae ex Aristophanis Pluto dictioni novi foederis illustrandae inservientes; accedit eiusdem generis dissertatio ex Homeri Il. Z. Qdlb. et Ascan., 1733, 4. —— *Beckius* in suom commentarium ad Plutum hanc dissertationem adhibuit.

(Pt. ***Elmsley***:) On the Date of the Clouds of Aristophanes. —— In Classical Jour. no. XI. p. 135—138.

(— —:) Commentatio de Carmine Aristophanico ex Aristophanis Lysistrata. —— In Museo crit. Cantabrig., T. I. p. 175—180.

C. G. A. ***Erfurdt***: Aristophanis fragmenta ab Athenaeo servata emendantur et tentantur (p. 117 *C*, 171 *C*, 287 *A*). —— *V.* Obss. criticas maxime in Athenaei Deipnosophistas; insertas *Königsberger Archiv*, (Rgm. 1812, 8) T. I. P. III. no. XXII. p. 449 sq., 453, 462.

I. A. ***Ernesti***: Obss. philologico-criticae in *Aristophanis* Nubes, et *Flavii Iosephi* Antiquitates iudaicas. Accedunt Gf. Olearii Notae ad *Suidam*. Edid. I. Ch. Ernesti. Lps., Hahn. 1795, 8. —— 1 *Th.*

Gu. ***Esser:*** De prima et altera quae fertur Nubium Aristophanis editione dissertatio. Bonnae, Marcus. 1823, 8 mai. —— 80 pp. 9 *Gr.*

Raph. ***Fiorillo***: Aristophanes emendatur (Av. 1296, in com. *Ἀιταλευσι*, Eq. 416 et 342. —— *V.* eiusdem Obss. criticas in Athenaeum (Gtt., Dieterich, 1803, 8) p. 15, 57 sq., 109 sq.

Fr. Volcm. ***Fritzsche:*** De Babyloniis Aristophanis commentatio. Lps., sumptibus A. Lehnholdi MDCCCXXX. 8. —— 56 pp. Auctor scriptionis doctae, ex residuis huius fabulae fragmentis, aliisque nobis servatis indiciis partim fabulae argumentum, partim oeconomiam invenire studuit. Conf. censuram in ephem. scholast. univ. 1831. II. no. 5 et 6.

— —: De Daetalensibus Aristophanis Commentatio. Lps., Lehnhold. 1831, 8 mai. —— 136 pp. 16 *Gr.*

E. A. Gu. ***Graefenhan***: Lexilogische Parerga. III. *Φειδιππιδης*. —— *V.* in ephem. scholast. univ. 1828, II, no. 68, p. 555—557. Ad Aristophanis Nubes v. 60—67.

G. Sigism. ***Grenii*** De Scholiaste Aristophanis Exercitatio. Wtb., 1695, 4. —— Agit quoque de ipsius Aristophanis Vita.

Th. ***Grimes***: On the Nubes of Aristophanes. —— In Diario class. (1829) no. LXXVIII. p. 305 sq.

E. ***Hänisch***: Wie erscheint die Athenische Erziehung bei Aristophanes? *Progr.* Ratibor, 1829, 4. —— 19 pp.

Tph. Cph. ***Harles:*** De consilio Aristophanis in conscribenda comoedia, Nubes inscripta, IV prolusiones. Erl., 1787 et 1788, *f.*

Iac. ***Hasaei*** Diss. ad Aristophanis Pluti v. 34. Bremae, 1716, 4.

I. Gf. ***Hauptmann***: Progr. de Aristophane atque illius comoediis. Gerae, 1743, 8.

Adr. ***Heringa:*** Aristophanis fragmentum corrigitur. —— *V.* eiusdem Observationum criticarum librum singularem. (Leovardiae, Coulon. 1749, 8) p. 31 sq.

Ch. Gli. ***Heyne***: Progr. Liberalitatis et aequalitatis civilis in Atheniensi Republica delineatio ex Aristophane. Gtt., 1793, f. —— 13 pp. Iterata in *Rupertii* et *Schlichthorstii* Neues Magazin f. Schullehrer, T. III. P. I. (Bremen. 1794, 8), et in *Heynii* Opusculis T. IV. (Gtt., 1796, 8) p. 392 sqq.

L. ***Hotibii*** Lectiones Aristophaneae. Edi curavit F. H. Bothe. Brl., Weiss. 1808, 8. —— IV, 152 pp. 20 *Gr.* Auctor lectionum verus est *Bothe* ipse. Censuram v. in ephem. litt. Jenens. 1810, no. 123, 124 et 125.

F. ***Jacobs***: Aristophanes apud Athenaeum emendatus. —— In eiusdem Additamentis Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., Frommann. 1809, 8) p. 28, 65 bis, 66, 81 bis, 112, 113, 115, 144, 165, 176, 179, 211, 260, 276, 284, 292, 304, 342, 364.

— —: Die Komoedie und Aristophanes. —— *V.* eiusdem Akademische Reden

und Abhandl. 1e Abtheil. (Lpz., Dyk. 1829, 8) sive Vermischte Schriften 3r Thl. p. 322—334.

— —: Aristophanes in Tagenistis emendatur. —— *V.* eiusdem Lectiones Stubenses. (Jn., Frommann. 1827, 8) p. 1 sqq., conf. p. 145.

I. *Jortin*: Critical Remarks on Aristophanes. —— *V.* in eiusd. Tracts, philological, critical, and miscellaneous. (Ld., 1790, 8) Vol. II. p. 54—64.

Hadr. *Junii* Emendationes atque observationes in Aristophanem eiusque interpretem. —— *V.* eiusdem Animadversa eiusdemque in Coma Commentarium, edita ab Corn. van Arckel. (Roterodami, Hofhout. 1708, 8) p. 55, 84, 90, 92, 99, 101, 103, 106, 153, 156, 157, 159, 162, 199, 310, 389, 429, 433, 446, 450, 486, 493, 502, 530, 536, 537, 539, 561, 575, 577, 590.

L. *Kusteri* et Rich. *Bentleii* Obss. critt. in Aristophanem. —— In Museo crit. Cantabr., T. II. p. 415—417; 418—456.

Pierre Ch. *Levesque*: Mémoire sur Aristophane. —— *V.* in Mém. de l'Inst. des Sciences, et Arts Litterat. et B. A. T. I. p. 344 sqq.

Lobineau: Préface sur Aristophane. —— *V.* in *de la Rochette* Mélanges, T. III. (1812, 8) p. 178—260.

A. *Meineke*: Aristophanis fragmenta apud Athenaeum p. 21 *F* et p. 302 *E*. emendata. —— *V.* eiusdem Curas criticas in Athenaeum. (Brl., 1814, 8) p. 10 sq. p. 26 sq., v. 25, 36.

G. H. *Moser*: Parodiarum graecarum exempla ex Aristophane, Plutarcho et Luciano excerpta. Ulmae, Stettin. 1829, 4. —— 3 *Gr.*

Aloysius *Nikelius*: Copiae Victorianae in Aristophanem. —— In Actis philologorum Monacens., T. I. fasc. 3. p. 341—404.

Iac. *Palmerius*: Exercitationes in Aristophanem eiusque Scholiastas. —— *V.* eius Exercitationes in optimus fere auctores. (L.B., ap. Gaasbeckius. 1668, 4) p. 717—790.

(Fr. *Passow*:) Index lectionum in univ. litter. Vratislav. per a. 1826 instituendarum. Insunt Epiphyllides Aristophaneae. Vratislav., 1826, 4. —— 4 pp.

C. *Passow*: Apparatus criticus ad Aristophanem. Digessit et lectione Codicum ab Imm. Bekkero novissime collatorum auxit C. Passow. P. I. Adnotatio critica in Aristophanis Nubes. Lps., Teubner. 1828, 12 mai. —— XII, 116 pp. 10 *Gr.* Pertinet ad Aristophanem *ib.* editam.

S. *Petitus*: De chronologia fabularum Aristophanis. —— In eiusdem Miscellaneorum Libris. (P., Morel. 1630, 4) p. 3 sqq.

Ric. *Porsoni* Notae in Aristophanis fragmenta. —— *V.* in eiusdem Adversariis. (Ld., 1812, 8; rep. Lips., Weigel. 1814, 8) p. 279—282.

— —: Notae in Aristophanem. —— *V.* antea *l. Cc)* 1) 1820. Notae ad Lysistratam sunt rep. in *Invernizzii* editione, Vol. VIII. sive Vol. VI. Commentariorum, p. 267 sqq.

Mth. *Raper*: De Aristophanis Comoediarum editionibus suisque in easdem Comoedias curis Notitia litteraria. —— In Museo Oxoniensi, fasc. II. (Ld., 1797, 8) p. 20—27. Multo auctior iterata in *Beckii* Commentario ad Plutum Aristophanis.

C. *Reisig*: Coniectaneorum in Aristophanem libri II. ad Gf. Hermannum. Lps., Weidmann. 1816, 8. —— 1 *Th.* 6 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 2 *Th.* 8 *Gr.*

— —: Ueber die Wolken des Aristophanes in Rücksicht auf seine Praefatio zu s. Ausgabe des Stückes (*Lpz.*, 1820), und auf die dahin sich beziehenden Bemerkk. in d. Abhandlung über Aristophanes Wolken von J. W. Süvern. Brl., 1826. —— In Museo Rhenano. 1828, P. II. p. 191—207; Additamentum *ib.* P. III. p. 454—456.

I. Iac. *Reiske*: Animadvv. —— *V.* infra s. v. *Euripides*.

F. Wilh. *Richter*: Carminum in Aristophanis Lysistrata Laconicorum interpretatio. Heiligenstadt. 1825, 4. —— 21 pp. Progr. scholasticum.

F. *Ritter*: De Aristophanis Pluto dissertatio. Bonnae, Habicht. 1828, 8 mai. —— VIII, 80 pp. 12 *Gr.*

H. Thdr. *Rötscher*: Disquisitio de Aristophanis ingenii principio. Brl., Voss. 1825, 8. —— Praecipue historica Aristophanis indoles recte vereque percepta est exposita. 1 *Th.* 18 *Gr.*

— —: Aristophanes u. sein Zeitalter. Eine philolog.-philos. Abhandl. zur Alterthumsforschung. Brl., Voss. 1825, 8. —— XVI, 400 pp. 1 *Th.* 18 *Gr.* Omnia secundum Hegelianam philosophiam tractat. Conf. *K. F. Hermanni* censuram in Annal. Heidelberg. 1829, P. VI. p. 581—611.

A. *Sander*: Ueber einige Stellen des Aristophanes Vögel. —— In *Seebodii* Bibl. crit. 1820; fasc. I. p. 336 sqq. fasc. II. p. 7.

F. *Schlegel*: Von dem künstlerischen Werthe der alten griech. Komoedie (*vornehmlich des Aristophanes*). —— In eiusdem *Sämmtliche Werke*, Vol. IV. (Wien, 1822, 8) p. 25 sqq.

A. *Schlegel*: Animadversiones de singulis Aristophanis Pluti locis. Hmb., Perthes. 1825, 8 mai. —— 6 *Gr.*

G. F. *Schömann*: Dissertatio de sortitione iudicum apud Athenienses, ad Schol. Aristoph. Plut. 277, quam pro venia docendi m. Octbr. defendet. Grphw., 1820, 8 mai. —— 48 pp. De sortitione tantum illorum iudicum (6000 ad unum a.) agitur, qui proprie δικασταί, nonnumquam ἡλιασταί sunt appellati. Via modusque autem sortitionis ex hoc loco argute indicatur.

Iohn *Seager*: Remarks and Emendations on some Passages in Aristophanes. —— In Diario class. no. III. p. 496—509; no. IV. p. 704—719. Spectant ad *Brunckii* editionem.

A. *Seidler*: Brevis disputatio de Aristophanis Fragmentis. Hl., 1818, 4. —— Rep. in Class. Jour. no. XLIII. p. 130—141.

— —: Zur Kritik des Aristophanes. Ein Brief, m. e. Zusatz von Gt. Hermann. —— *V.* in *Seebodii* et *Iahnii* Neue Jahrbücher; (1831) II. 1. De νὴ Δί contra *Dindorfii* scribendi rationem νὴ Δί ante consonantem.

F. *Stoeker*: De Sophoclis et Aristophanis interpretibus graecis Dissertatio critica. Hamm, Schulz. 1826, 4 mai. —— 24 pp. 8 *Gr.* Emendantur ex Aristophane Schol. ad Plut. 9, 21, 23, 57, 63, 109. Nub. 247, 296, 447.

I. Wilh. *Süvern*: Ueber Aristophanes Wolken. Eine in der königl. Akademie der Wissenschaften zu Berlin vorgelesene Abhandl. Brl., Dümmler. 1826. 4 mai. —— IV, 90 pp. 22 *Gr.* Haec ut seq. diss. non est rep. in Abhandl. d. königl. Akad. d. Wiss. zu Berlin. Conf. *Seebodii* bibl. crit. 1828, p. 241—256.

— —: Ueber Aristophanes Drama, benant: Das Alter; nebst Zusätzen zu der Abhandlung über die Wolken. Brl., Dümmler. 1827, 4 mai. —— 12 *Gr.* Conf. censuram in ephem. litter. Halens. 1827, no. 118—122.

— —: Ueber Aristophanes Vögel. Gelesen in der Königl.-Preuss. Akademie der Wissenschaften den 19. u. 26. July 1827. Brl., gedr. in d. Druckerei der königl. Akademie der Wiss. 1827, 4. —— 109 pp. Ad hanc postea prodieront: Zusätze, Verbesserungen und Bemerkungen zu der Abhandlung über Aristophanes Vögel. ib. eod. a. 4. 11 pp. Rep. sunt hae dissertationes in Abhandlungen der königl. Akademie der Wissenschaften zu Berlin. Aus dem Jahre 1827. (Brl., Dümmler. 1831, 4.)

G. L. F. *Tafel*: Aristophanis Plutus et Nubes comoediae, ad exemplar Brunck. collatae cum Cod. Tubing. —— In *Seebodii* Archiv für Philologie und Paedag. 1829, no. 24.

Fr. I. Gabr. de la Porte *du Theil*: Recherches sur les Thesmophories, pour servir de Prolégomènes à la Comédie d'Aristophane, intitulée les Thesmophoriazuses. —— *V.* in Mémoires de l'Acad. des Inscr. Vol. XXXIX. Mém. p. 203 sqq. Rep. in *Invernizzii* editione Vol. VIII. sive Vol. VI. Commentariorum, p. 513 sqq.

Th. *Tyrwhitti* Coniecturae in Aristophanem. —— *V.* antea s. v. Aeschylus. III. *Illustrantia* etc.

Voss: On the Clouds of Aristophanes. —— In Classical Journal, no. XXVIII. p. 276—280.

A. *Wellauer*: De Thesmophoriis dissertatio. Vrtsl., 1820, 8. —— XII, 60 pp. Agitur *cap. I.*: De Thesmophoriorum origine, temporeque; quo celebrantur; *cap. II.* de diis feminis, ud quas celebrandas illae instituebantur; *cap. III.* de usibus in festo ipso, et de festo celebrando ipsu; *cap. IV.* De Thesmophoriis apud exteros, et de Cerealibus apud Romanos. Corollario emendationes et tentationes in loca Aristophanis Thesmophoriazusarum continentur. Choros quoque nova ratione constituit *Wellauer*.

Steph. *Weston*: Aristophanes, Concion. 1. emendatur. —— *V.* eiusdem *Hermesianactem*. (Ld., 1784, 8) p. 78 sq.

I. Glo. *Willmovii* De Ethopoeia comica Aristophanis, libellus. Brl., typis Birnstilii. 1766, 12. —— 54 pp.

ARISTOPHANES Byzantinus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 364; T. VI. p. 359.

( ) Invention of accents, *etc.* attributed to Aristophanes, the grammarian. —— *V.* in *ER.*, Vol. XVI. (1810) p. 376 sqq.

Csp. d'Ansse *de Villoison*: De Aristophane, Grammatico. —— *V.* eiusdem Anecdota graeca, T. II.

F. A. *Wolf*: De Aristophane, Byzantino, Critico illustri. —— *V.* eum in Prolegomenis ad Homerum, §. XLIV. p. CCXVI sqq.

ARISTOPHON Comicus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 748; *ed. n.* T. II. p. 424 sq.

H. Fynes *Clinton:* On Aristophon Comic. —— *V.* eiosdem Fastos Hellenicus. (Ox., 1824, 4 mai., auctius rep. *ib.*, 1827, 4 mai., et latine reddit. per *Krügerum*, Lps., Vogel. 1830, 4.

A. *Meineke:* De Aristophone, Comico poeta. —— In eiusdem Quaestionum Scenicarum Spec. III. (Brl., typis Nietackii. 1830, 4) p. 46.

ARISTOPHON Orator.

H. Fynes *Clinton:* On Aristophon, the orator. —— *V.* eum in Fastis Hellenicis. Ox., 1824. 4 mai.; edit. II. *ib.* 1827, 4 mai., et latine per Krügerum, Lps., Vogel. 1830, 4. Notitiam aliquam *v.* quoque in *Seebodii* Neues Archiv f. Philologie u. Paedagogik. 1827, II. p. 106, no. 4.

ARISTOTELES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 107 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 195 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1495, f. Vol. I. — *F.* 1 *a tria epigrr. superscripta: ΕΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ* ‖ *ΑΝΟΝΥΜΟΝ. — ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ ΚΑΡΤΕΡΟΜΑΧΟΥ, — ΑΛΔΟΥ ΜΑΝΟΥΚΙΟΥ ΒΑΣΙΛ ΝΕΟΣ ΕΙΣ ΦΙΛΟΥΣ. F.* 234 *a finito registro:* Impressum Venetiis dexteritate Aldi Manucii Romani. ‖ Calendis nouembris. M.CCCC. LXXXXV. *Infra:* Concessum est eidem Aldo inuentori ab illustrissimo Senatu Veneto ne quis queat imprimere neque hunc librum: neq; caeteros quos is ipse impresserit; neq; eius uti inuento. sub poena ut in gratia. *F.* 234 *b:* In hoc uolumine continetur. Porphyrii introductio siue uniuersalia — liber unus. ‖ Aristotelis. ‖ Praedicamenta — liber unus. ‖ Periherminias. i. e. de interpretatione — liber unus: siue sectiones sex. ‖ Priora resolutoria — libri duo. ‖ Posteriora resolutoria — libri duo. ‖ Topica — libri octo. ‖ Elenchi — libri duo. —— —— 234, nec 233 *ff.*, cum *sign.*, sine *cust.* et *num.*

1497, f. Vol. II. — *F.* 1 *a:* Eorum quae hoc uolumine continentur nomina et ordo. — Aristotelis uita ex laertio. ‖ Eiusdem uita per ioannem philoponum. ‖ Theophrasti uita ex laertio. ‖ Galeni de philosopho historia. ‖ Aristotelis de physico auditu, libri octo. ‖ De coelo, libri quatuor. ‖ De generatione et corruptione duo. ‖ Meteorologicorum, quatuor. ‖ De mundo ad alexandrum, unus. ‖ Philonis iudaei de mundo, liber unus. ‖ Theophrasti de igne, liber unus. ‖ Eiusdem de Ventis liber unus. ‖ De signis aquarum et uentorum, incerti auctoris. ‖ Theophrasti de lapidibus, liber unus. ‖ *F.* 268 *a:* Excriptum Venetiis manu stamnea ī domo Aldi manutii Romani, et graecorum studiosi. Mense Februario. M. IIID. Impetratum est a dominis Venetiis idem in hoc quod in caeteris impressis graece domi nostrae. —— Hoc volumen II. compleetitur 32 non num. et 268 num. *ff.*

1497, f. Vol. III. — *Των ἐν τῃδε τῃ βιβλῳ περιεχομενων, ὀνοματα και ταξις. — Ἀριξοτελους περι ζωων ἱξοριας. βιβλια δ'. — Του αὐτου περι ζωων μοριων. βιβλια δ'. — Του αὐτου περι ζωων πορειας βιβλιον ά. Του αυτου περι Ψυχης βιβλια γ'. — Του αὐτου περι αἰσθησεως και αἰσθητου βιβλιον ά. — Του αὐτου περι μνημης και του μνημονευειν βιβλιον ά. — Του αὐτου περι ὑπνου και ἐγρηγορσεως βιβλιον ά. — Του αυτου περι ἐνυπνιων βιβλιον ά. — Του αὐτου περι της καθ' ὑπνον μαντικης βιβλιον ά. — Του αὐτου περι ζωων κινησεως βιβλιον ά. — Του αὐτου περι ζωων γενεσεως βιβλια έ. — Του αὐτου περι μακροβιοτητος και βραχυβιοτητος βιβλιον ά. — Του αὐτου περι νεοτητος. και της ζ. και αναπνοης και ζωης και θανατου βιβλια ζ. — Του αὐτου περι πνευματος βιβλιον ά. — Του αὐτου περι χρωματων. βιβλιον ά. — Του αὐτου περι φυσιογνωμικης βιβλιον ά. — Του αυτου περι θαυμασιων ακουσματων βιβλιον ά. — Του αυτου περι Ξενοφανους και Ζηνωνος. και Γοργιου δογματων. βιβλιον ά. — Του αὐτου περι ἀτομων γραμμων. βιβλιον ά. — Θεοφραξου περι ἰχθυων. βιβλιον ά. — Του αὐτου περι ἰλιγγων, βιβλιον ά. — Του αὐτου περι κοπων βιβλιον ά. — Του αὐτου περι ὀσμων μιβλιον (!) ά. — Του αὐτου περι ἱδρωτων βιβλιον ά. In calce f.* 457 *b:* Venetiis in domo Aldi Mense Iauuario MIIID. — Et in hoc concessum nobis quod in caeteris nostris. —— 457 numero signata *ff.* quibus inter *ff.* 400 et 401 adnumerandum est 1 non num. et tantummodo in pag. prima descriptum f., cum repetita *sign.* PP. Praeterea sunt adiecta 8

non num. *ff.*, quae implet: Liber X. de Historia animalium. *F.* 9*a Aldus Manutius* ad hunc dedit notitiam: Eu tibi lector carissime fragmenta ea, quae Gaza in prooemio de animalibus in nonnullis codicibus tum graecis, tum latinis inuenirl ait. quae suu furtasse lueo impressa legeres, si suo tempore in manus nostras uenissent. Nunc uero hoc luco adiecta maluimus. q te iisdem qualibuscunque fraudari. Vale. Posteriora 9 *ff.* lu nonnullis exemplaribus desiderantur. Bibl. acad. Lips.

1498, f. Vol. IV. — *Των ἐν τῇδε τῇ βιβλῳ περιεχομενων, ὀνοματα και ταξις. — Θεοφραϛου περιφυτων ἱϛοριας. βιβλια δεκα. — Του αὐτου περιφυτων αἰτιων. βιβλια ἑξ. — Ἀριϛοτελους προβληματων. Τμηματα τριακοντα ὀκτω. — Ἀλεξανδρου ἀφροδισιεως προβληματων. βιβλια δυο. — Ἀριϛοτελους μηχανικων. βιβλιον ἑν. — Του αὐτου των μετα τα φυσικα. βιβλια δεκατεσσαρα. — Θεοφραϛου των μετα τα φυσικα. βιβλιον ἑν.* — Eorum quae in hoc libro continentur nomina et ordo. — Theophrasti de historia plantarum, libri decem. — Einsdem de causis plantarum, libri sex. (*fol.* 226). — Aristotelis problematum, sectiones duo de quadraginta. (*fol.* 116). — Alexandri aphrodisiensis problematum, libri duo. (*fol.* 42). — Aristotelis mechanicorum, liber unus. (*fol.* 12). — Einsdem metaphysicorum, libri quatuordecim. Theophrasti metaphysicorum, liber unus. (*fol.* 121). *In fine:* Excriptum Venetiis in domo Aldi Manutii Calendis Iunii. M.IID. Et in hoc impetratum a dominis Venetis quod in caeteris nostris graece impressis. — Opera hic contenta singula novo numerorum ordine sunt signata. Theophrasti opera alio et primo quidem volumini nonnunquam praefiguntur, ut in exemplari bibl. acad. Lips.

1498, f. Vol. V. — Haec Aristotelis uolumina in hoc libro impressa continentur. — Ethicorum ad Nicomachum liber X. — Politicorum libri Viii. — Oeconomicorum libri ii. — Magnorum moralium libri ii. — Moralium ad Eudemum, libri Viii. *In calce:* Venetiis. M.IID. Mense iunio. Apud Aldum. et hoc cum priuilegio. —— 316 num. *ff.* et 1 non num. *f.* cum data subscriptione. Inter *f.* 209 et 210 debere esse 13 non num. *ff.*, quae tamen *Renouard* in *Annales des Aldes*, T. I. p. 37 sq. indicare praetermisit. Huic editioni „*Ars poetica*," et „*De arte rhetorica*" non insunt. Diversa huius editiouis exemplaria exstare exponitur a *Postolaka* in Vol. LIV. Annal. Viennens. Duo exemplaria, quorum alterum bibl. Paris., alterum (cuius volumen desideratum in Bibl. Bodlei. adservatur) in *Corpus Christi College* Oxonii, membranacea exstant. Alia quoque in eb. m. sunt.

1531, f. *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑ.* ARISTOTELIS Svmmi semper viri, et in qvem vnvm uim suam universam contulisse natura rerum uidetur, opera, quaecunq; impressa hacteuus extiterunt omnia, summa cum uigilantia excusa. Per Des. Eras. Roterodamvm. Basileae, apvd Io. Beb. Anno M. D. XXXI. Cum gratia et priuilegio Caesareo. *Voll. II.* —— 8 *ff.* praefixa, 335 num. *ff.*, et 1 *f.* signum typogr. continens; 253 num. *ff.* et 1 *f.* iterum cum signo typographeo. Praeter praefixa, volumine I. continentur: Porphyrii introductio et Aristotelis Organum; de Auscultatione naturae libri VIII.; de Coelo libri IV.; de Generatione et Corruptione libri II.; de his, quae in Sublimi fiunt, libri IV.; de Mundo lib. I.; de Anima libri III.; de Sensu et Sensibili liber I; de Memoria et Meminisse liber I.; de Somno et Vigilia liber I.; de Insomniis liber I.; de Divinatione per Somnum liber I.; de Motu animalium liber I.; de Longitudiue et Brevitate vitae liber I.; de Iuventute, Senerta, Vita et Murte, liber I.; de Respiratione liber I.; de Ingressu animalium liber I.; de Flatu liber I.; de Generatione animalium libri V.; de Partibus animalium libri IV.; de Historia animalium libri X.; de Coloribus liber I.; de Physiognomicis liber I.; de Mirabilibus Auscultationibus liber I.; de Xenophane, Zenone et Gurgia, lib. I.; de Insecabilibus lineis liber I.; Mechanica, lib. I. — *Vol. II.* complectitur upuscula inscripta: Ethicorum ad Nicomachum libri X.; Magnorum Moralium libri II; Moralium ad Eudemum libri VII; de Rebus publicis libri VIII; de Rebus domesticis libri II; de Arte dicendi libri III; de Arte dicendi ad Alexandrum lib. I; de Poetica lib. I.; Problematum sectiones XXXVIII; Metaphysicorum libri XIV. In omnibus fere ex Aldina repetita; In Dialecticis, ad codicis msti fidem, ut in libris *de Mirabil. Auscultat.*, ad Simplicii commentarium multa *Erasmus*, omnino in Aristotele edendo adiutus ope *Simonis Grynaei*, correxit. Emendatius est a. 1539 repetita. Bibl. acad. et sen. Lips.

1539, f. *Ἀριϛοτελους ἁπαντα.* ARISTOTELIS Svmmi semper viri et in

qvem vnvm vim suam uniuersam contulisse natura rerum uidetur, opera quaecunq; impressa hactenus extiterunt omnia denuò iam collatione uetustissimorum exemplarium, partim integris aliquot libris, ueluti *περι φυτων* duobus, *περι ἀρετης* uno, nunc primum adiectis, partim locorum infinitis ferè millibus emendatis, ita instaurata atque restituta, ut hic author planè nunc primum è tenebris erutus, in lucem prodijsse uideri possit. Basileae, per Jo. Beb. et Mich. Ising. Anno M. D. XXXIX. *Voll. II.* —— 8 *ff.* praefixa, 598 pp. et 1 vac. *f.*; 4 *ff.* praefixa, 447 pp. Ex priore emendatius repetita est. *V.* 1550.

1550, f. *Αριστοτελους ἁπαντα.* Aristotelis opera quaecunque hactenus extiterunt omnia, quae quidem ut antea integris aliquot libris supra priores editiones omnes a nobis auctae prodierunt, ita nunc quoque lucis et memoriae causa, in capita diligenter distincta in lucem emittimus. Basileae, per Io. Beb. et Mich. Ising. M. D. L. *Voll. II.* —— Adhibitis codicum mstorum collationibus et variorum doctorum coniecturis, praetereaque notis in singulis opusculis *Iusti Velsii*, *Mtth. Flacii*, *Cn. Gesneri* et *Pt. Victorii* multo emendatior prioribus prodiit. Varietates lectionum ex adhibitis subsidiis sunt in margine adscriptae. Distinctio capitum in hac editione primum exhibita, est ad mstam *Gesneri* adnotationem adornata.

1551, 8. Vol. I. — *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛ. ΠΑΣΑΝ ΛΟΓΙΚΗΝ, ΡΗΤΟΡΙΚΗΝ, ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΟΜΟΣ. Α.* ARISTOTELIS OMNEM LOGICAM, RHETORICAM et POETICAM DISCIPLINAM CONTINENS. Tomvs I. *Infra Aldi signum typogr.*, *infra:* VENETIIS. —— 10 *ff.* praefixa, quorum 1 continet titulum et *f.* 2 praefationem inscriptam; FEDERICVS TVRRISANVS STVDIOSIS. S. *F.* 3 *a*: *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΒΙΟΣ ΠΑΡΑ ΣΟΥΙΔΑ.* et: *ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΒΙΟΣ ΠΑΡΑ ΣΟΥΙΔΑ.* *F.* 3 *b* incipit: Index capitulatim et numeris ostendens, quae singulis libris tractantur. explicitque *f.* 10 *b*. Quomodo haec editio est adornata, de hac re ex praefatione huic volumini praefixa haec exhibemus: „— Quem philosophum *(Aristotelem)* in quaedam uolumina digestum et sub honestam formam redactum uenire hodie iubemus in manus et conspectum uestrum, ad quem omni cura ac studio recognoscendum et emendandum, quantum in ipso fuit et industriae et laboris, totum illud conferre conatus est Ioannes Baptista Camotius graecarum disciplinarum uir studiosissimus. Is enim quum librorum Aristotelis sicut et caeterorum quoque philosophorum lectione mirifice delectetur, collatis in unum codicibus impressis, lectionibusque graecorum expositorum in potissima philosophiae parte examinatis, nonnullis etiam ipsius philosophi libris manuscriptis animaduersis, consultis quoque in quibusdam locis auribus doctorum hominum, probatissimam et laudatissimam quamque lectionem constituit; et nonnullos claudicantes locos ad optimum sensum reuocauit. Sed rursum hoc primo tomo iam impresso quum opera amicorum uetustissimum exemplar inuenissemus in topica Aristotelica, ab eodem uiro literis graecis doctissimo examinari et cum hoc iam impresso conferri uoluimus; uariasque lectiones in fine operis collocauimus.“ Contextus graecus 677 paginas complectitur, in cuius fine: *ΤΕΛΟΣ.* — SERIES CHARTARVM. ✱ a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn oo pp qq rr ss tt uu. Omnes sunt quaterniones praeter ee duernione. — VENEtiis apud Aldi filios, expensis nobilis uiri Federici de Turrisanis eorum auunculi. M. D. LI. Pag. 678 et 679 *a* exhibetur: Varia lectio in Topicis; p. 679 *b* Aldi signum typ. ut in titulo.

1551, 8. Vol. II. — *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ, ΠΕΡΙ ΟΥΡΑΝΟΥ, ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΑΛΕΞ. ΠΕΡΙ ΓΕΝΕΣΕΩΣ ΚΑΙ ΦΘΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΟΜΟΣ Β.* — ARISTOTELIS DE PHYSICA AVSCVLTATIONE, DE COELO, DE MVNDO AD ALEX. DE GENERATIONE ET CORRVPTIONE, ET METEOROLOGICAM DISCIPLINAM CONTINENS TOMVS II. *Infra Aldi sign. typ.*, infraque: VENETIIS, MDLI. —— 8 non num. *ff.* praefixa, quorum *f.* 2 *a* continent praefationem: FEDERICVS TVRRISANVS STVDIOSIS S., in qua dicitur: „Secundum Aristotelis tomum, — ex proposito à nobis instituta uobis damus, eiusdem Camotii fide ac diligentia recognitum et emendatum. Is namque cum in omnibus, tum in hoc praesertim uolumine, ut ipsum quam emendatissimum ederemus, summopere elaborauit, uetustissimis exemplaribus inspectis, castigationibusque ex summis iuris adhibitis, qui in libris Arist. intelligentes maxime sunt. Libris preterea, qui de coelo sunt, accedere quoque

uoluimus librum de mundo ad Alex. conscriptum, quanquam a plerisque adulterinus habetur.“ Reliqua 6 *ff.* implet: Index capitulatim et numeris ostendens, quae singulis libris tractantur. 448 num. pagg., attamen errore tantummodo usque ad 438 num., quia a p. 441 usque ad 444 dupliciter sunt notata: deinde 1 f., in cuius pag. versa sign *Aldi* typogr. Pag. 438 in fine: *Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Ψ Ω. α β γ δ.* Omnes sunt quaterniones, praeter δ ternionem. VENETIIS, APVD ALDI FILIOS. Expensis uero Nobilis uiri Domini Federici de Turrisanis eorum auunculi. M. D. LI.

1553, 8. Vol. III. — *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ ΚΑΙ Τ'ΑΛΛΑ ΤΗΣ ΤΟΙΑΥΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ ΞΥΓΓΕΝΗ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΟΜΟΣ* III. — ARISTOTELIS DE HISTORIA ANIMALIVM DISCIPLINAM ET RELIQVOS HVIC DISCIPLINAE AGNATOS LIBROS CONTINENS TOMVS III. *Infra Aldi symb. typ.*, *infraque:* VENETIIS, M. D. LIII. —— In *ff.* praefixa, 928 pp., sed usque ad 948 numero signatae, quia 20 numeri sunt a p. 569 usque ad 590 praetermissi. In fine: VENETIIS, APVD ALDI FILIOS, Expensis uero Nobilis uiri Domini Federici de Turrisanis eorum auunculi. M. D. LII.

1552, 8. Vol. IV. — *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛ. ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΛΕΞ. ΑΦΡΟΔΙΣ. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ, ΚΑΙ ΤΑ ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΟΜΟΣ.* IIII. — ARISTOTELIS PROBLEMATA CVM ALEX. APHRODIS. PROBL. ET MECHANICA, ET METAPHYSICES DISCIPLINAM CONTINENS TOMVS IIII. *Infra Aldi symb. typogr.*, *infraque:* VENETIIS. MDLII. —— *F. 1 b:* Index capitulatim et numeris ostendens, quae singulis libris tractantur. *F. 2 a* praefationem brevem continet, in pagina autem versa incipit tabula rerum, quae *f.* 7 explicit, deinde 1 vac. *f.* Pag. 1—607 continet textus graecus, in cuius fine: VENETIIS APVD ALDI FILIOS. Expensis uero Nobilis uiri Domini Federici de Turrisanis eorum auunculi. M. D. LII. In pag. versa ultimi *f.* Aldi symbolum typogr est.

1552, 8. Vol. V. — *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΑ ΗΘΙΚΑ ΜΕΓΑΛΑ, ΚΑΙ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧ. ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΟΜΟΣ Ε.* — ARISTOTELIS MORALIA MAGNA, ET MORALIA EVDEM(?). ET MORALIA NICOMACH. ET REI FAMILIARIS, CIVILISQVE DISCIPLINAM CONTINENS TOMVS V. *Infra Aldi sign. typ. infraque:* VENETIIS. M. D. LII. —— *F. 1 b:* Index Summarius. *F.* 2 continet praefationem: FEDERICVS TVRRISANVS STVDIOSIS. S. Quae 9 *ff.* sequuntur, rerum tabula implet, deinde 1 *f.:* VENETIIS; APVD ALDI FILIOS. Expensis uero Nobilis uiri Domini Federici de Turrisanis eorum auunculi. M. D. LI. In pagina versa *Aldi* symb. typ.

1552, 8. Vol. VI. — Theophrasti historiam de Plantis, et de Causis Plantarum, *etc.* Philonis de mundo lib. I. —— Haec editio notam ad collatos codices mstos, editionesque vetustas, et priorum interpretum commentarios *per I. Bpt. Camotium* factam recensionem exhibet. Rarissime omnes VI tomi reperiuntur, qua de causa iam *Buhlius* in sua editione Vol. I. p. 221 tantummodo Vol. V. indicat, ut *Graefenhan* quoque in sua „*de arte poetica*“ 1821, 8 editione praefat. p. XL., adiecta notitia „haec editio vulgo pessimas lectiones exhibet“, fecit. *Buhlius* autem, cui alii quoque ducti consentiunt, hoc indicium tulit: „Textus est elegantissime impressus, in charta nitida, litteris minusculis, multis tamen earum compendiis. Varietatem lectionis ex hac editione iam excerpsit Sylburgius, paulo negligentius tamen in hoc versatus, ita ut nobis denuo conferentibus messem haud exiguam relinqueret.“ Circiter 18—24 *Th.* Bibl. acad. Lips.

1584—1587, 4. *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.* Aristotelis opera quae exstant. Addita nonnunquam ob argumenti similitudinem quaedam Theophrasti, Alexandri, Cassii, Sotionis, Athenaei, Polemonis, Adamantii, Melampodis. In Tomi cuiusque fine adiecta varians locorum scriptura, e praecipuis editionibus, nonnunquam etiam e manuscriptis codicibus: Emendationes quoque non paucae ex interpretum versionibus, aliorumque doctorum virorum animadversionibus. Praeterea capitum index; et duo rerum ac verborum notatu digniorum inuentaria, Latinum et Graecum. Initio praemissa quaedam de Aristotelis vita et scriptis, ex auctoribus tum veteribus tum recentioribus. Opera et studio Friderici Sylburgii Veterensis. Francofurti apud Andreae Wecheli heredes, Claudium Marnium, et Ioannem

Aubrium MDLXXXVII. *Tom. XI.* —— Tomi XI sunt plerumque in voluminibus V compacti. Singuli tomi, serie autem in titulis singulis non notata, sic se excipiunt: I. *Organon.* 44 pp. praefixae, 542 pp.; II. *Rhetorica*, 344 pp.; III. *Physica*, 204 pp., 108 pp., 60 pp., 132 pp., 31 pp., 78 pp. et 111 pp.; IV. *Historia animalium.* 2 *ff.*, 404 pp. V. *De partibus animalium.* 2 *ff.*, 412 pp.; VI. *Varia opuscula.* 2 *ff.*, 318 pp. et 1 *f.*; VII. *Problemata.* 4 *ff.*, 493 pp. et 1 *f.*; VIII. *Metaphysica.* 2 *ff.*, 318 pp., 1 *f.*; IX. *Ethica parva.* 4 *ff.*, 212 pp.; X. *Ethica magna.* 2 *ff.*, 312 pp.; XI *Politica et Oeconomica.* 4 *ff.*, 370 pp. 1 *f.* Nova recensio ad editionem veterum, praecipue Aldinae II. fidem, et ad variorum doctorum coniecturas adornata; attamen perperam alias singulorum operum editiones bonae notae, ut *Moreli*, et *Pt. Victorii* illas *de Arte Poetica* praetermisit. In vili ch.; in ch. meliori paura tantum exemplaria extant. Singuli tomi auctius emendatiusque sunt repetiti, ut ex *Freytagii* notitia in Adparatu litter. T. I. p. 541. et illa *Harlesii* in Fabricii B. Gr. T. III. p. 321 liquet; *Ebert* in Bibliograph. Lexicon no. 1114 quam ex *Bruneti* in Manuel du Libraire (1810, 8) Vol. I. p. 64, nullis mutatis deprompsit. Editio rarissime integra occurrit. Bibl. acad. Lips.

1590, f. *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΣΤΑΓΕΙΡΙΤΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* Operum Aristotelis Stagiritae, philosophorum omnium longe principis, nova editio. Graece et Latine. Graecus contextus quam emendatissime praeter omnes omnium editiones est editus: adscriptis ad oram libri et interpretum veterum recentiorumque et aliorum doctorum virorum emendationibus: in quibus plurimae nunc primum in lucem prodeunt, ex bibliotheca Isaaci Casauboni. Latinae interpretationes adiectae sunt, quae Graeco contextui melius responderent, partim recentiorum, partim veterum interpretum; in quibus et ipsis multa nunc emendatius, quam antehac, eduntur. Accesserunt ex libris Aristotelis, qui hodie desiderantur, fragmenta quaedam. Adiecti sunt etiam Indices duo perutiles, quorum alter nomina auctorum, qui in Aristotelem scripserunt, continet; alter, quid sit a quoque in singulas librorum eius partes scriptum, indicat; nec non alius Index rerum omnium locupletissimus. Lugduni, apud Guilielm. Laemarium. MDLXXXX. *Voll. II.* —— Admodum festinanter, adhibitis editionibus prioribus et codd. mstis, quorum lectiones variantes sunt notatae, hanc novam recensionem *Is. Casaubonus* instituit. Praefixae Porphyrii Institutiones habentur, libroque De lineis insecabilibus est *G. Pachymeris* commentarius adiectus. Aristotelica fragmenta 4 *ff.* in fine voluminis II. implent. Saepe repetita editio.

1596, f. *Αριστοτελης τα σωζομενα. etc.* Genevae. *Voll. II.* —— Ex priore repetita.

1597, f. — Lugduni. *Voll. II.* —— *V.* 1596 et 1605.

1597, 8. Aristotelis Opera omnia, graece et latine. Latinae interpretationes (*ex variorum interpretatione*) graeco contextui convenientiores et emendatiores, quam antehac editae sunt (*per Iulium Pacium*). Genevae, apud Guil. Laemarium. *Voll. II.* —— Rep. 1607.

1605, f. *Αριστοτελους του Σταγειριτου τα σωζομενα.* Operum Aristotelis Stagiritae *etc.* Nova editio. Graece et Latine *etc.* Aureliae Allobrogum apud Samuelum Crispinum. MDCV. *Voll. II.* —— *Buhle* in sua editione T. I. p. 230, quem *Graefenhan* non haesitans sequitur in editione libri *de arte poetica*, 1821, 8 hanc cum seq. editione confundit. *V.* 1596 et 1646.

1607 et 1606, 8. *Αριστοτελους του Σταγειριτου τα σωζομενα.* Opervm Aristotelis Stagiritae Philosophorum omnium longè principis nona editio, Graecè et Latinè. Tomvs I. Latinae interpretationes Graeco contextui convenientiores, et emendatiores, quàm antehac editae sunt. Accesserunt ex libris Aristotelis, qui hodie desiderantur, Fragmenta quaedam. Adiecti sunt Indices tres. I, auctorum, qui in Aristotelem scripserunt. II, eorum quae scripserunt. III, rerum omnium locupletissimus per locos communes. Avreliae Allobrogvm Excvdebat Petrvs de la Roviere. M.DCVII. — Operum Aristotelis Tomvs II. Librorum Aristotelis qvi non extant, Fragmenta quaedam. Item, Indices duo, quorum prior nomina eorum continet, qui in Aristotelem scripserunt: alter quid sit à quoque eorum in singulos Aristotelis libros scriptum, indicat. Alius Index rerum omnium locupletissimus per locos communes. Avreliae Allobrogvm. Apud Petrum de la Roviere. M.DCVI. —— Secundum hanc editionem est compositus: Index Scriptorum aliorumque virorum memorabilium,

ab Aristotele laudatorum ad edit. Aurel. Allobr. 1607, 8. confectus a F. Gu. Sturtz. insertus Fabr. B. Gr. T. III. p. 284—292.

1619, f. Aristotelis opera omnia, quae exstant, Graece et Latine, veterum ac recentiorum interpretum, vt Adriani Turnebi, Isaaci Casauboni, Iulii Pacii, studio emendatissima. Cum Kyriaci Strozae, Patritii Florentini libris duobus Graecolatinis de republica in supplementum Politicorum Aristotelis. Novissimae huic editioni, omnium, quae hactenus prodierunt, ornatissimae, accessit brevis ac perpetuus in omnes Aristotelis libros commentarius, sive synopsis analytica doctrinae Peripateticae, non antehac visa. — Authore Guilielmo du Val, Poutesiano, Philos. Gr. et Lat. in Acad. Paris. Prof. et Doct. med. qui et praeter operosam illam synopsin, adiecit Anthologiam Anatomicam ex scriptis Hippocratis et Galeni, ad libros Aristotelis de historia, generatione, et partibus animalium, et praeterea libros XIV Metaphysicorum notis et argumentis anxit ac illustravit, quatuorque eorum postremos hactenus male collocatos in legitimum ordinem restituit. Adiecti sunt Indices tres ex edit. Casauboniana. Lutetiae Paris., typ. reg. *Voll. II.* —— 16 *ff.* praefixa, 184 et 1251 pp., 18 *ff.* Indicem cont.; 2 *ff.* praefixa, 131 et 1104 pp., 16 *ff.* indicem contin. Mera *Casauboni* textus repetitio, quanquam editor *du Val* in titulo emendationes promisit. Iterata in seqq.

1629, f. Aristotelis opera omnia quae exstant. Gr. et Lat. *etc.* Editio nova. Lutetiae Paris., typ. reg. *Voll. II.* —— Ex edit. a. 1619 repetita; sed omnium adhoc aestimatissima.

1639, — (*tit. n.*) 1654, f. Aristotelis Opera omnia, Graece et Latine, doctissimorum virorum interpretatione et notis emendatissima, et nunc tandem in quatuor Tomos distributa Guil. du Vallius *etc.* tertio recognovit, synopsin analyticam adiecit, novis disquisitionibus, notis et appendicibus, illustravit. Paris., ap. Aeg. Morellium. (*in novo titulo.*) Paris., ap. I. Billaine *etc.* *Voll. IV.*

1791—1800, 8. *Ἀριστοτέλης.* Aristotelis Opera omnia graece ad optimorum exemplarium fidem recensuit, annotationem criticam, librorum argumenta, et novam versionem latinam adiecit I. Tph. Buhle. *Voll. V.* —— *Vol. I.* (1791) XXXI, 548 pp.; *Vol. II.* (1792) XVI, 719 pp.; *Vol. III.* (1793) XIV, 700 pp.; *Vol. IV.* (1793) XVI, 547 pp.; *Vol. V.* (1800) LXIV, 441 pp. Substravit suae editioni *du Vallii* textum. Conf: ephem. litt. gen. 1791. III. p. 209—228; appendicem *Intelligenz-Blatt.* 1805, p. 1569—1577; ephem. litt. Jen. 1797, no. 233—235; 1805, no. 222—225; Neue allg. deut. Bibl. Vol. VIII. p. 3—22; *Gth.* 1794. I. p. 754—758; *Gtt.* 1792. I. p. 137—142; 1792. II. p. 937—940; 1793. III. p. 761 sq., 1361—1364; ephem. litt. Lips. 1793. IV. p. 754—756; Bibl. d. alt. Lit. u. K. P. IX. p. 83—91; 12 *Th.*, ch. scr. 18 *Th.* 4 *Gr.* Non ad finem perducta editio.

1831, 4 mai. Aristoteles Graece ex recensione Immanuelis Bekkeri. Edidit Academia regia Borussica. Berolini, apud Georgium Reimerum. A. 1831. Ex officina Academica. *Voll. II.* — Aristoteles Latine interpretibus variis. Edidit Academia regia Borussica. Berolini, apud Georgium Reimerum. A. 1831. Ex officina Academica. *I. Vol.* —— VIII, 1462; II, 750 pp. Restat volumen IV, quod *Bekkeri* et *Brandisii* animadversiones in Aristotelem continebit. Omnia 20 *Th.*, ch. mel. 32 *Th.*, ch. membr. 44 *Th.* Textui graeco variae lectiones codicum adhibitorum sunt subiectae.

1832, 16. Aristotelis opera omnia. Ad optimorum librorum fidem accurate editi. *Graece. Edit. ster.* Lps., Tauchnitz. *Voll. XVI.* —— Quae singulatim opera ordine instituto venalia prostant, sunt: Vol. I. Physicae auscultationis libri VIII. 6 *Gr.*, ch. mel. 10 *Gr.*; Vol. II. Metaphysica. 9 *Gr.*, ch. mel. 14 *Gr.*; Vol. III. de Coelo libri IV, de Generatione et Corruptione libri II. 5 *Gr.*, ch. mel. 8 *Gr.*; Vol. IV. Meteorologica et de Mundo liber. 5 *Gr.*, ch. mel. 8 *Gr.*; Vol. V. Historiae animalium libri X. 9 *Gr.*, ch. mel. 14 *Gr.*; Vol. VI. De animalium partibus, de animalium ingressu, de animalium motu, de animalium generatione, de spiritu. 12 *Gr.*, ch. mel. 18 *Gr.*; Vol. VII. De Anima libri III, quibus accedunt libri de Sensu et sensili, de Memoria, de Somno, de Somniis, de Longitudine et brevitate vitae, de Iuventute et Senectute, et Vita et Morte, de Respiratione. 5 *Gr.*, ch. mel. 8 *Gr.*; Vol. VIII. Organon I.: Categoriae, de Interpretatione, Topica. 9 *Gr.*, ch. mel. 14 *Gr.*; Vol. IX. Organon II.: Analytica priora et posteriora. 7 *Gr.*, 10 *Gr.*; Vol. X. Ethicorum Nicomacheorum libri X. 6 *Gr.*, ch. mel. 10 *Gr.*; Vol. XI. Politicorum libri VIII, et Oeconomica. 6 *Gr.*, ch. mel. 10 *Gr.*; Vol. XII. Rhe-

toricae libri III. 5 *Gr.*, ch. mel. 8 *Gr.*; Vol. XIII. De Poetica liber, et Rhetorica ad Alexandrum. 4 *Gr.*, ch. mel. 6 *Gr.*; Vol. XIV. Problemata. 9 *Gr.*, ch. mel. 14 *Gr.*; Vol. XV. Magna Moralia, Ethica Eudemea, de Virtutibus et Vitiis. 9 *Gr.*, ch. mel. 14 *Gr.*; Vol. XVI. Mechanica problemata, de Lineis insecabilibus, de Audibilibus, de Coloribus, Physiognomica, Ventorum situs, de Plantis, de Mirabilibus auditis, de Xenophane, Zenone et Gorgia, Fragmenta. 9 *Gr.*, ch. mel. 14 *Gr.*

Bb) *Similis argumenti opera.*

AA. Logica.

Aaa) Omnia Organi scripta.

1521, 4. *Ταδε ενεστιν εν τηδε τη βιβλῳ Πορφυριου εισαγωγη βιβλιον α'. Αριστοτελους κατηγοριων βιβλιον α. etc.* Porphyrii Introductio Liber unus Aristotelis Praedicamentorum Liber unus. Eiusdem Perihermenias Liber unus. — Priora Resolutoria Libri duo. — Topicorum Libri octo. — Elenchi Liber unus. *In fine:* Florentiae per heredes Philippi Iuntae Anno Domini. MDXXI. Mense Februario. —— 152 *ff.*

1523, 4. *Ταδε ἔνεστιν ἐν τηδε τη βιβλῳ. Πορφυριου εἰσαγωγη. Ἀριστοτελους κατηγοριων, περι ἑρμηνειας, ἀναλυτικων προτερων, ἀναλυτικων ὑστερων, τοπικων, περι σοφιστικων ἐλεγχων.* Haec insunt in hoc libro. Porphyrii institutio. Aristotelis Praedicamentorum liber unus, Peri hermenias i. e. de interpretatione liber unus, Priorum resolutorum libri II, Posteriorum resolutorum libri II, Topicorum libri VIII, de sophist. elenchis libri II. *Graece.* Louanii apud Theodorum Martinum Alostensem. Anno MDXXIII. Mense Dec. —— Rarissime occurrit.

1536, 8. Aristotelis Organon et alia; *Graece.* Venetiis in aedibus Bartholomaei Zanetti, aere et diligentia Ioannis Francisci Trincavelli MDXXXVI.

1536, 8. *Αριστοτελους οργανον οργανων.* Graece. Basileae.

1545, 8. *ΟΡΓΑΝΟΝ ὀργανων ἢ ἡ της φιλοσοφιας χειρ.* BASILEAE apud Isingrinii. M. D. XLV. —— 3 *ff.* praefixa, et 729 pp. Continentur graece tantum *Porphyrii* Introductio, Aristotelis Organon sive Libri Praedicamentorum, de Interpretatione, Analyticorum priorum et posteriorum, Topicorum et Elenchorum. Bibl. acad. Lips.

1562, 4. *Αριστοτελους Οργανον.* Aristotelis Organum; Porphyrii Isagoge, Aristotelis Categoriae; de Interpretatione; Analyticorum priorum libri duo; Posteriorum totidem; Topicorum libri VIII; Elenchorum sophist. libri II. Parisiis, apud Gu. Morel. —— Rep. 1577.

1566, 8. *Αριστοτελους Ασκληπιαδου του Σταγειριτου οργανον, η η της φιλοσοφιας χειρ. Απαντα εις το ακριβεστατον επανορθωμενα, και εις κεφαλαια ξυν περιοχαις διῃρημενα.* Aristotelis Asclepiadae Stagiritae Organum sive Instrumentum instrumentorum, aut philosophiae manus, hoc est: Logicae tractationis omnia quam diligentissime correcta, et in capita additis argumentis distincta. Basileae, apud Thomam Guarinum. —— Mendis typographicis inquinata est. Bibl. acad. Gottingensis exemplar cum notatis in margine lectionis varietatibus habet.

1577, 4. *Αριστοτελους Οργανον.* Aristotelis Organum sive Logicae Tractationes omnes: Quarum numerum et ordinem sequens pagella indicabit. Ad exemplaris fidem quod postremum Lutetiae excusum est, diligenter emendatum, et in capita distinctum. Francofurti excudebat Andreas Wechel, sibi et Thomae Guarino MD.LXXVII. —— Editor *Sim. Grynaeus* fuit. *V.* 1562.

1584, 4. *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΝ.* Aristotelis Stagiritae Peripateticorum principis, Organum. Hoc est libri omnes ad Logicam pertinentes, Graece et Latine. Iulius Pacius recensuit: è graeca in latinam linguam convertit: capita et particularum distinctionibus argumentisque: praeterea lectionibus, nec nō perpetuis notis et tabulis synopticis illustrauit. Morgijs, excudebat Gu. Laimarius MDLXXXIV. —— Rep. 1592.

1585, 4. Aristotelis Organon. *etc.* Frcf., Wechel. —— Revera tomus I. omnia Aristotelis opera complectentis editionis est.

1585, 4. Quaestionum et commentariorum in Organon Aristotelis partes quinque; textus Graecus integer quaestionibus accommodatus, et tum verborum tum sententiae habita ratione in Latinam linguam conversus est; industria et studio Guilielmi Hildenii. Berolini, sumptibus ac typis auctoris. *Voll. III.* —— Praeter contextum graecum, et laudandam editoris versionem latinam, copiosissimos commentarius adiectus est. In *Topicis* tamen *Perionii* versionem dedit.

1592, 8 (*nec* 4). *Ἀριστοτέλης Ὄργανον*. Aristotelis Organum, *etc.* Gr. et lat. Iul. Pacio a Beriga interprete. Cum triplici indice. Editio secunda accurate recognita et emendata. Francofurti ap. heredes Andr. Wecheli, Claudium Marnium et Ioan. Aubrium. —— Non mera editionis a. 1584 repetitio, sed nova emendatiorque, in qua praeter editiones veteres, codices nosti quinque sunt collati, versio latina emendata, capitumque distinctio ad priorem paulo mutata est. Meliores lectiones sunt adoptatae. *F.* 1597.

1597, 4. *Ἀριστοτέλους ὄργανον*. Aristotelis Stagiritae Peripateticorvm principis organvm, Hoc est, libri omnes ad Logicam pertinentes, Graecè et Latinè. Ivl. Pacivs recensuit, atque ex libris cum manuscriptis tum editis emendauit: è Graeca in Latinam linguam conuertit: tractatuum, et capitum, et particularum distinctionibus argumentisque, necnon perpetuis notis, et tabulis synopticis illustrauit. Additi sunt Indices tres: vnus tractatuum et capitum, alter Graecorum verborum, tert.u∘rerum memorabilium. Editio secunda Tot locis emendata et aucta, ut noua editio videri possit. Accessit eiusdem Pacii in vniuersum Organum Commentarius Analyticus, nunc primum in lucem editus. Francofvrti Apud Heredes Andreae Wecheli, Claudium Marnium, et Iohan. Aubrium An. cIↃIↃXCVII. Cum S. Caesareae Maiestatis et Christianissimi Gallorum Regis priuilegio ad decennium. —— 8 *ff.* praefixa, 895 pp., et 1 pag. Corrigenda continens. Commentariu hic titolus est praefixus: Ivl. Pacii A Bergia in Porphyrii Isagogen, Et Generusvm Dominom, Dominum Ladislavm Velenvm, L. B. A. Zerotin, Dominum Londenburgi, *etc.* Francofvrti Apud Heredes Andreae VVecheli, Claudium Marnium, et Iohan. Aobrium Anno cIↃIↃXCVII. Com priuilegijs. —— 4 *ff.* praefixa, 536 (errore 436) pp. Perperam in *Fabricii* B. Gr. T. III. p. 333 dubitatur de hac rarissima editione. Omissis scholiis in hac iterata editione meliores lectiones statim in contextu graeco sunt receptae.

1598, 8. *Ἀριστοτέλους Ὄργανον*. Aristotelis Stagiritae Peripateticorum principis Organum. Graece et Latine. Iul. Pacius a Bergia recensuit, atque ex libris tum msstis tum editis emendavit: e graeca in latinam linguam convertit, *etc.* Francofurti, apud heredes Andreae Wecheli *etc.* —— Scholia sunt addita, sed minus bella editio, quae in seqq. est iterata.

1605, 4. Aristotelis Stag., Perip. princ., Organum, *etc.* Graece et Latine. Iul. Pacius a Beriga recensuit, atque ex libris cum manuscriptis tum editis emendavit: e graeca in latinam linguam convertit: tractatuum, capitum et particularum distinctionibus, *etc.* Edit. III a. Tot locis emendata et aucta, ut nova editio videri possit. Accessit eiusdem Pacii in universum Organon commentarius analyticus nunc primum in lucem editus. Genevae ex typis Vignonianis. ann. M.DC.V. —— Ex priore, sed rarius reperitur.

1606, — 1611, 4. — Hanoviae. —— Ex illa a. 1598 iterata. *F.* 1623.

1617, 8. *Ἀριστοτέλους ὄργανον*. Aristotelis Stagiritae Peripateticorvm principis Organvm: Hoc est, libri omnes ad Logicam pertinentes, Graecè et Latinè. Ivl. Pacivs a Beriga Recensuit, atque ex libris tum manu scriptis, tum editis emendauit: è Greca in Latinam linguam conuertit: tractatuum, capitum, et particularum distinctionibus ac perpetuis notis illustrauit. Additi sunt tres Indices: vnus tractatuum et capitum, alter Graecorum verborum, tertius rerum memorabilium. Hanoviae Impensis Clementis Schleich. Bibliopol. Francofurt. M. DC. XVII. Cum Sacr. Caes. Maiest. priuilegio. —— 8 *ff.* praefixa, 951 pp. *Bahle* hanc raram editionem non novit. Rep. 1623.

.1619, 4. Aristotelis organon, gr. et lat., commentario analytico et paraphrastico instructum a *M.* Ludov. Lucio. Basil. —— Notitiam huius, *Bahlio* non notae, editionis *Adolph. Martini* in Beiträge zur Kenntniss der Bibliothek des Klusters St. Michaelis in Löneburg. (Lüneburg. 1827, 8) p. 160 profert.

1623, 4. — Hanoviae. —— Ex editione a. 1617 expressa.

1682, 4. *Ἀριστοτέλους ὄργανον*. Aristotelis Stagiritae Peripateticorvm principis Organvm: Hoc est, libri omnes ad Logicam pertinentes, Graece et Latine: Ex Julii Pacii à Beriga V. C. ultimum accurate facta recensione et emendatione, cum eiusdem perpetuis Notis, tribusq; Indicibus denuo editum Cura et auspiciis Andreae Frölingii D. *etc.* Cujus etiam Praefatio praemissa est. Helmestadii, Typis Georg. Wolfgangi Hammii, Acad. Typogr. An. 1682. —— 16 *ff.*

praefixa, 950 pp. et 1 *f.* in cuius pag. versa: Helmestadij. Typis et sumtibus Henningi Mulleri Academiae Typogr. Anno CIↃIↃLXXI (!).

Bbb) Plura Organi scripta.

1573, 8. Graecolatini Aristotelis Organi, sive instrumenti instrumentorum aut philosophiae manus, pars prior: In qua Porphyrii Isagoge, Categoriae, liber de interpretatione, et utraque analytica comprehenduntur. Omnia correcta, in capita, praemissis argumentis, distincta, conversaque a Io. Hospiniano, Steinano. Adiectus est index. Basileae ex Officina Oporiniana. MDLXXIII.

Ccc) Singula Organi scripta.

1) Praedicamenta.

1495, f. Aristotelis Praedicamenta et alia opuscula. Venetiis, Aldus. —— Hic est tomus I. Aldinae omnium operum editionis, et in *Fabricii* B. Gr. T. III. p. 328 ad *Nic. Rossi* Catalogum (Romae. 1786, 8) p. 60 separatim enumeratur.

1537 — 1538, — 1547, 4. Porphyrii Isagoge, *Graece*, cum Petri Ioan. Olivarii Valentini castigationibus, ex Graecis vetustis tum Codicibus, tum interpretibus Aristotelicis. Paris., Ex offic. Christiani Wecheli. MDXXXVII. — Aristotelis Praedicamentorum liber, *Graece*, permultis nitori pristino restitutis, cum ex vetustis Codicibus, tum ex interpretibus Graecis, per Pt. Ioan. Olivarium Valentinum. Paris., ex off. Ch. Wecheli.

1542, 4. *Ἀριστοτέλους κατηγοριῶν βιβλίον.* Aristotelis categoriarum liber. Parisiis excudebat Ioa. Lodoicus Tiletanus ex adverso Collegii Remensis MDXLII. —— 30 pp.

1551, f. Aristotelis Categoriae, *Graece*, cum graecis Simplicii in easdem commentariis et latinis Iusti Velsii, Hagani, scholiis. Basileae, ap. Mich. Isingrinium.

1824, 8. Aristotelis Categoriae. Textum adhibitis Ammonii, Simplicii et Boëthii Commentariis recognovit, e Graeco in Latinum convertit, lectionis varietatem annotationibus explicatam, praeparationem indicemque verborum adiecit Ernest. Anton. Lewald. Hdlb., Groos. —— XXXIII, 158 pp. 20 *Gr.* Novam contextus graeci recognitionem, sed sine codd. mstis, instituit *Lewald*; tantummodo Simplicii, Ammonii Hermeae, commentariis graecis, et *Boëthii* latinum in duobus editionibus *Vt.*, 1491 et *Bs.*, 1570 usus est. Quorum subsidiorum lectionis Varietatem enotavit et explicavit, et intermiscuit singula, quae ad interpretis rationem illustrandam idonea viderentur. Quae addita est translatio latina nova, plus exegeticam quam verbo verbum respondentem elaboravit editor; deinde pag. 8 sqq. librum genuinum esse defendit. Iuxta novam capitum distinctionem illa *Casauboni* notata est.

2) Topica.

1542, f. Aristotelis Topicorum libri octo. Graecè et Latinè. Cum magni Augustini Niphi, medici, philosophi Suessani commentario. Parisiis, ap. Iac. Kerver.

BB. Rhetorica.

Aaa) Omnia opera coniunctim edita.

1508, f. Aristotelis Rhetoricorum ad Theodecten libri tres. Eiusdem Rhetorice ad Alexandrum. Eiusdem ars Poetica. —— In *Aldi* Collectione *Rhetorum graecorum*, T. I. Ex uno codice, sed mendis inquinatissime est expressus liber, ita ut ex eo plures lectiones praestantiores, a serioribus editoribus mutatae aut depravatae, restitui potuerint.

1520, 4. Aristotelis Rhetorica et Poetica, *Graece.* Basileae ex officina Frobeniana per Hieronymum et Ioannem Hervagium MDXX.

1536, 8. Aristotelis de Rhetorica Libri tres; de eadem ad Alexandrum liber unus; de Poetica liber unus; Graece. — Venetiis in aedibus Bartholomaei Zanetti, aere et diligentia Ioannis Francisci Trincavelli MDXXXVI. Mense Ianuario. —— Sic *Maittaire* in Annal. typogr. T. II. P. II. p. 842. Emendatior Aldinae textu, atque ex codd. mstis diversis ab iis, quos Aldus est secutus, expressa.

1546, 8. Aristotelis de arte rhetorica libri tres, ad Alexandrum de rhetorica liber unus, de poetica liber unus. *Graece.* Venet., I. Gryphius.

1584, 4. *Ἀριστοτέλους Τέχνης ῥητορικῆς βιβλία γ'. Ῥητορικῆς πρὸς Ἀλέξανδρον βιβλ. α'. Περὶ ποιητικῆς βιβλίον α'.* Aristotelis Artis Rhetoricae libri III. Rhetorices ad Alexandrum lib. I. De arte Poetica liber I. Addita in fine Varia locorum lectio, partim e probabilioribus editionibus; partim e Petri Victorij com-

mentarijs, et aliorum doctorum virorum observationibus. Adhaec Index capitum; et rerum ac verborum duo inuentaria; alterum Graecum, alterum Latinum. Francofvrti Apud heredes Andreae Wecheli, MDLXXXIIII. —— 258 praefixa et contextus graecus implent, p. 259—311: Variae lectiones, p. 312—341: Indices. Pertinet (*Vol. II.*) ad omnia opera complectentem ib. editam editionem. Rhetoricam ad Alexandrum iure Aristoteli abiudicari, nuperrime denuo accurate ingeniuseque *Leonh. Spengel* (*v.* infra Itt.) demonstravit; exhibetur tamen in novissima editione omnium operum Aristotelis, quam *Tauchnitz* in lucem publicam emisit.

1625, 8. *Ἀριστοτέλους περὶ τέχνης ῥητορικῆς. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ποιητικῆς.* Aristotelis rhetoricorum libri III, eiusdem de poetica liber unus. Graece et Latine. Parisiis.

1831, 8. Aristotelis Rhetorica et Poetica ex recens. Imm. Bekkeri. Brl., Reimer. —— 14 *Gr.*

Bbb) Opera singulatim edita.

1) Rhetorica.

1529, 4. Aristotelis de arte rhetorica libri tres, graece Basileae in officina Frobeniana per Hieronymum Frobenium et Ioannem Hervagium, Mense Augusto Anno M.D.XXIX. —— Editio, quae ad Buhlii notitiam in *Fabricii* B. Gr., T. III. p. 335 fertur a. 1539, *f. Parisiis* editam esse in lucem, tantummodo commentarium sine textu graeco continet.

1530, 4. Aristotelis de Arte Rhetorica Libri tres, *Graece*. Parisiis ex officina Gerhardi Morrhii Campensis apud Collegium Sorbonae anno MDXXX.

1538, 8. Aristotelis de arte rhetorica libri tres. *Graece*. Parisiis, ex officinâ Christiani Wecheli. M.D.XXXVIII. —— 216 pp.

1546, 8. Aristotelis de arte rhetorica libri tres. *Graece*. Basileae. apud Isingrinum. —— Itep. 1549, *Bs.*

1547, 8. Aristotelis de Arte Rhetorica libri tres, *Graece*. Arg., ex aedibus Wendelini Rihelii.

1548, f. Petri Victorii Commentarii in tres libros Aristotelis de arte dicendi. — Florentiae, in officina Bernardi Iuntae. M.D.XLVIII. —— 8 *ff.* praefixa, 637 pp. et 13 *ff.* indicem continentia. Adhibitis codd. mstis contextus est emendatus, et commentarius bonae frugis plenus.

1549, 8. — Basileae, apud Oporinum. —— Adhibita editione a. 1548 ex illa a. 1546 est expressa.

1549, 8. Aristotelis Rhetorica, Graece et Latine, Hermolao Barbaro interprete. Parisiis, ap. Vascosanum. —— 122 *ff.* contextus graecus, et 131 *ff.* versio latina implent. Maxima parte ex editione a. 1548.

1551, — 1555, — 1559, f. Aristotelis libri de arte dicendi, Graece, cum versione latina Hermolai Barbari, et commentario Mart. Borrhaei. Basileae.

1559, 4. — cum variis lectionibus et observationibus, quibus in locis a graeca vulgata lectione Hermolaus variaverit. Paris., ap. Th. Brumenium, describebat Gu. Morelius.

1562, 4. Aristotelis de Arte dicendi Libri tres, *Graece*, cum variis Lectionibus Petri Victorii. Parisiis, per Gu. Morelium. —— Sic in *Bibl. Smithiana*. (Vt., 1755, 4) p. XIII.

1570, 8. Aristotelis rhetoricorum libri III. Graece, et in latinum sermonem conversi, et scholiis brevibus explicati a I. Sturmio. Arg.

1572, f. Aristotelis rhetorica, Graece et Latine, cum M. Ant. Maioragii commentariis. Venetiis, apud Franciscum de Franciscis, Senensem MDLXXII.

1577, 8. *Ἀριστοτέλους τέχνης ῥητορικῆς βιβλία γ.* Aristotelis de arte dicendi libri tres, opera & studio Ioannis Caselij, quàm emendatissimè editi, & quàm diligentissimè correcti, iuxta eam, quae vna omnibus ceteris praestat, editionem Petri Victorij, qui exemplaribus & pluribus, et vetustissimis, & optimis vsus fuit. Rostochii ex officina Iacobi Lucij. Anno M.D.LXXVII. —— 16 non num. *ff.*, et 256 pp. Addi potest ad hanc magni aestimandam editionem: Explanatio Loci rhetoricorum Aristotelis *περὶ εἰκότων καὶ σημείων*. Ioan. Caselius. Rostochii Typis Stephani Myliandri CIↃIↃXXI. Bibl. acad. Lips.

1579, f. Aristotelis Rhetorica ad Theodecten, cum commentariis Pt. Victorii, positis ante singulas declarationes graecis verbis auctoris, iisque fideliter latine expressis. Flr., ap. Iuntas.

1579, 8. Aristotelis ars rhetorica, Graece, ab Ant. Ricobono Rhodigino Latine conversa; eiusdem Riccoboni explicationum liber, quo Aristotelis loca obscuriora declarantur. — Aristotelis ars poëtica ab eodem in Latinam linguam

versa, cum eiusdem de re comica disputatione. Venetiis, ap. Paulum Mejettum. —— Rhetorica est sola repetita a. 1606, et e. 1588.

1588, 8. Ἀριστοτελους τεχνης ῥητορικης βιβλια γ. Aristotelis artis rhetoricae libri III. Graece, cum lat. versione A. Riccoboni. Frcf., Wechel.

1591, f. Aristotelis Stagyritae de Arte Rhetorica Libri Tres, Cum M. Antonii Maioragii Commentariis. Additis nuper Graeco textu ad ipsius Maioragii versionem, et Petri Victorii sententiam emendato: Noua Capitum diuisione: Suis in singula capita argumentis: Singulorum librorum, per tabulas oeconomia: nec non Repletis lacunis, praesertim in secundo, ubi multorum contextuum Commentaria deerant. Per Fabivm Pavlivm Vtinensem, Philosophum, et Graecarvm Literarvm Pub. Venetiis Doctorem. Cum duplici Indice, altero Capitum altero rerum, & verborum locupletissimo. Ad Illustriss. et Reuerendiss. S. R. E. Cardinalem Amplissimum Augustinum Valerium Episcopum Veronensem. Venetiis Apud Franciscum de Franciscis, Senensem, M. D. XCI. —— 12 non nom. *ff.* praefixa, et 270 num. *ff.*, tum 16 *ff.* implet: Index rervm et verborvm locupletissimus. Bibl. acad. Lps.

1606, 8. Aristotelis ars rhetorica, Graece, ab Ant. Riccobono latine conversa. Hannoviae apud Claud. Marnium. —— *V.* 1579.

1619, 4. *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ Βιβλια Τρια.* ARISTOTELIS de Rhetorica seu arte Dicendi Libri Tres, Graecolat. Contextu Graeco, ad exemplaria selectiora emendato; Latino, Paraphrasi, ubi opus, intertexto; utroque etiam in Particulas distincto Margini interiori, adscriptis locis Authoris, ex ipso citatis, vel *εκ παραλληλω* similibus; exteriori, adposita Analytica Methodo: cuius Tabulae Synopticae, in sua loca distributae. (*Studio Thd. Goulston.*) Londini, typis Ed. Griffini. CIↃ. IↃC. XIX. —— 3 *ff.* praefixa, 239 pp. et 3 *ff.* Indicem complectentia. Exemplaria in ch. m. rarissime occurrunt. Rep. 1696 sq.

1624, f. Pauli Benii Eugubini, philosophiae et sacrae theologiae doctoris, qui quatuor ac viginti annos in Patauino Gymnasio professus est eloquentiam e prima sede, in Aristotelis libros rhetoricorum commentarii: in quibus Aristotelea de arte dicendi praecepta non solum copiose declarantur, verum etiam centum oratoriis controuersiis interpositis illustrantur: cum Platone, etiam in decretis multis, cum M. Tullio in toto dicendi artificio conferuntur. Accessit Platonis rhetorica ex eius monumentis excerpta. Ad illustriss. et reuerendiss. Barbarinum Vrbani VIII. nepotem. — Venetiis apud Io. Guerilium clↄIↄXXIV (*loco* clↄIↄCXXIV).

1648, 8. — 1661, — 1672, — 1674, 4. Aristotelis de arte rhetorica Christophori Schraderi. Versio Latina duorum quidem priorum librorum est Antonii Mureti, tertii vero libri Antonii Maioragii. Helmaestadl, ap. Henning. Mullerum MDCXLVIII. —— Repetitio a. 1674 aucta est commentario inscripto: *De Rheticorum Aristotelis sententia et usu.*

1689, 4. Aristotelis de arte dicendi libri tres, Graece et Latine ex versione et cum explanationibus M. Antonii Maioragii. Patavii.

1696, 4. — Londoni, typis Ben. Griffini, impensis Ed. Hall. —— *V.* 1619.

1728, 8 mai. *Αριστοτελους τεχνης ῥητορικης βιβλια τρια.* Aristotelis de Rhetorica seu arte dicendi libri tres, Graeco-Lat. Contextu graeco ad exemplaria selectiora emendato; latino paraphrasi, ubi opus, intertexto: utroque in sectiones distincto. Appositis locis auctoris, ex ipso citatis vel *εκ παραλληλου* similibus, cum methodo analytica. Huic editioni accessere notae quaedam e Victorii, Maioragii ac Fabii Pavlini commentariis selectae: variae lectiones; indexque rerum memorabilium. (*Editore Gu. Battie.*) Cantabrigiae typis acad., sumptibus Gu. Thurlbourn. —— Variae lectiones sunt ex *Moreli* et Basiliensi editione notatae.

1759, 8. *Αριστοτελους τεχνης ρητορικης βιβλια τρια. Εκ Θεατρου εν Οξονια. Ετει α ψ ν θ.* —— Editor fuit *Holwell*, qui varias lectiones *Victorii*, *Camotii* et *Isingrinii* praecipuas enotavit. Quae animadversiones in calce adiunguntur, omnes fere, ex *Victorii* commentario depromptae, sunt exegeticae. Omissa autem versio latina est, neque accentus adpictus. Maxima cura nitoreque typis excusa editio. 8 sh. Ch. m. 1 *L.* 8 *sh.*

1772, 8. *Αριστοτελους τεχνης ρητορικης βιβλια γ.* Ex aliquot editionum

collatione. (**Filid.** *Ch. Garve et Reitz.*) Lps., Suikert. —— 14 *Gr.*

1805, — 1809, 8. Aristotelis de Rhetorica Libri iii, ad Fidem Mss. recogniti, cum Versione Latina (variis lectionibus et indicibus). In usum iuventutis academicae. Ox. —— 6 *sh.* Rep. 1820.

1820, 8. Aristotelis de Rhetorica libri III. Ad fidem Mstorum recogniti, cum versione latina et animadversionibus criticis et exegeticis in usum iuventutis academicae. Ox., Clarendon. *Voll. II.* —— 6 *sh.* Vol. II. continet animadversiones. 11 *sh.*

2) Poetica.

1536, 8. Aristotelis Poetica, per Alexandrvm Paccivm, patritivm florentinvm, in latinvm conversa. Eadem, graece. *In fine:* Venetiis, in aedibvs haeredvm Aldi, et Andreae Asvlani Soceri, M.D.XXXVI. —— 56 *ff.*, quorum 28 versio latina, et 26 contextus graecus et reliqua 2 variae lectiones errataque implent. In hac paranda editione rara, tres codices msti, quorum 1 in Bibl. Vatic., diversi ab iis quos Aldus a. 1508 (*v.* antea *BB. Aaa.*) sequutus est, sunt adhibiti. Repetita est saepe a. 1537, 1538, 1549, 1572, 1600.

1537, 8. Aristotelis Poëtica, per Alex. Paccium, patricium Florentinum, in latinum conuersa. Adiecimus eiusd. Aristotelis eundem libellum graece, in gratiam studiosorum, non paucis et iam in locis quam hactenus emendatiorem. Ad haec indicem rerum hoc libello memorabilium copiosissimum. Basileae (per Balth. Lasium et Thom. Platterum, m. Martio) MDXXXVII. —— Editor *Guilielmus Paccius*, Alexandri filius, *Franc. Campano* dedicavit.

1537, 8. Aristotelis de arte poetica. Graece. Bs., ap. Rob. Winter. —— Ex priore editione.

1538, 8 min. Aristotelis Poëtica Graece et Latine seorsim, Alexandro Paccio patritio Florentino interprete. Paris., in off. Christiani Wecheli. —— Ex edit. a. 1536, adiectis textui Graeco variis lectionibus ex Codd. mstis excerptis, quae deinde in margine textus libri de Arte Poetica in ed. II. Basil. Operum Aristot. a. 1539 adscriptae sunt.

1541, 8 min. *Ἀριστοτέλους περὶ ποιητικῆς. — Ἐν τῇ τῶν Παρισίων, διατριβῇ μισὶν Ἐμωνδῃς Τουσανῃς, τῆς χήρας γυναικος Κορρηδου Νεοβαρίου, τοῦ βασιλικου τυπογραφου. ετει απο της Θεογονιας αφμ μη. ακηρορηφοριωνος μηνος.*

1548, f. Francisci Robortelli Utinensis in librum Aristotelis de Arte Poetica explicationes, qui ab eodem Authore ex manuscriptis libris emendatus fuit, ut jam difficillimus ac obscurissimus liber a nullo ante declaratus facile ab omnibus possit intelligi. — Florentiae MDXLVIII. in Officina Laurentii Torrentini Ducalis Typographi. Cum privilegio *etc.* —— 14 non num., et 322 num. pagg. Pertinet ad hanc editionem: Francisci Utinensis Paraphrasis in librum Horatii, qui vulgo de Arte Poetica ad Pisones inscribitur. Einsdem explicationes de satyra, de epigrammate, de comoedia, de salibus, de elegia. *In fine:* Excudebat Laurentius Torrentinus Florentiae mense Decembri MDXLVIII. Cum privilegio *etc.* 64 pp. In tomo primo praeter longam epistulam inscriptam: Cosmo Medici Florentinorum Duci II. potentissimo, praefixa est admonitio ad lectorem, in qua de subsidiis adhibitis dicitur: „loca depravata quamplurima correxi (ut mihi videor) ex manuscriptorum librorum lectione, et sententio doctissimorum Authorum, qui de eadem re scripserunt: quatuor enim ego usus sum libris, tribus manuscriptis, quorum duo sunt in Medicaea Bibliotheca; alter quidem Politiani manu descriptus, alter vero multo vetustior; plurimum autem, praeter hos duos, perantiquus liber in membranis descriptus, de quo mihi libentissime, sicuti de aliis multis, accomodavit Paulus Lacisius Veronensis, vir graecarum, latinarumque litterarum, etiam hebraearum peritissimus. Accessit his quartus, impressus ille quidem, sed ex vetustorum librorum fide multis in locis emendatus. In eo appositae sunt lectionis varietates ab accurato, doctoque homine, his notis V. C. F. L. quibus vetustum Codicem, et florentinam lectionem significari putat Robortelius; multa enim cum Mediceis, quae conveniunt, habet." Conf. Annali della Tipografia Fiorentina di Lorenzo Torrentino. (Fr., 1811, 8) p. 9 sqq. Bibl. acad. Halleas., et bibl. reg. Dresd.

1549, 8. — Lugd. —— *V.* 1536.

1550, f. Vincentii Madii et Barthol. Lombardi in Aristotelis librum de Poetica communes explanationes. Madii vero in eundem librum propriae annotationes. Ejusdem de Ridiculo et in Horatii librum de Arte poetica interpretatio. Venetiis, apud Vincent. Valgrisium. —— Textus

editionis Aldinae est substratus, et ex collationibus cum versionibus vetustis, et codicibus mstis, et ab *Simone Portio* collectis lectionis varietatibus eximie emendatus, quamquam coniecturae ipsius editoris, quas in notis profert, admodum temerariae sunt habendae.

1555, 8. Aristotelis de Arte Poëtica liber, Graecè; cum variis lectionibus. Paris., apud Gu. Morelium. 1555. III. Cal. Novemb. —— In calce legitur: „Lectori. — Cum vetus exemplar manuscriptum, quod potissimum huc edendo libello secuti sumus, multum dissideret ab excusis codicibus; utque cuique sumendi quod melius censeret, varietatibus cognitis, potestas esset, visum est non tantum eas lectiones jam typis vulgatas hic adnotare, verum etiam siquid noster antiquus liber habeat, quod non expresserimus, non praeterire.“ Ut in appendice Tyrwhitianae editionis est adnotatum, codex ille, quem *Morelius* typis exscribi iussit, fortasse Paris. no. 2040 fuit.

1555, f. — accessere eiusdem in Horatii artem poëticam paraphrasis et explicationes de Satyra, Epigrammata, Comoedia, Salibus, et Elegia. Bs., apud Hervagium. —— Auctior repetitia editionis a. 1548.

1556, 8. Aristotelis Poetica, per Alexandrum Paccium, patritium florentinum, in latinum conversa. Eadem, graece. — Venetiis, apud Aldum. —— Hanc editionem uno exstantem errore Catalogus Hohendorf. enumerat; conf. *Renouard* in *Annales*, T. I. p. 405, no. 5.

1560 (*et exx.* 1563 *et* 1564), f. Petri Victorii commentarii in primum librum Aristotelis de Arte poetarum. Positis ante singulas declarationes graecis vocibus auctoris: iisdemque ad verbum latine expressis; accedit index. — Florentiae in officina Iuntarum, Bernardi filiorum. —— Laudabiliter codices msti, alaque subsidia critica in textu emendanda sunt magna cum cautione adhibiti. Quod tamen dolendum, *Madii* emendationes et coniecturas non satis attigisse *Victorium*, ut *Buhle* in sua editione Vol. V. praef. p. XXVIII. adnotat. Commentarius autem a *Victorio* confectus verbosior, multa docte et ingeniose observata, inprimis ad veram lectionem restituendam continet. *V.* 1573.

1563, 8. Aristotelis poetica, graece latine. Venetiis, Aldvs. —— Editio, quamquam commemorata saepe, non exstitit.

1570, 4. Poetica d'Aristotele vulgarizzata et sposta per Lodovico Castelvetro. Stampata in Vienna d'Austria, per Gaspar Stainhofer, l'anno del Signore M.D.LXX. *In fine:* Non senza licenza de Superiori. —— Huic artis poëticae versioni italicae primae contextus graecus in partes divisus est intertextus, qui primum locum obtinet, tum argumenta uniuscuiusque sectionis, deinde versio ipsa sequitur, quam commentarius nimia prolixus excipit, in quo *Castelvetro* coniecturas nonnunquam quoque emendationes ex suo ingenio proponit, ita ut editio omnino laudanda sit; qua de causa hac *Gf. Hermannus* in paranda sua editione usus est. Rep. 1576.

1572, 8. — Venetiis. —— Ex editione a. 1556 repetita.

1573, 8. — Florentiae, in offic. Iuntarum, Bernardi filiorum. MDLXXIII. *In fine:* MDLXXII.

1576, — 1582, 4. Poetica d'Aristotele vulgarizzata, et sposta per Lodovico Castelvetro. Riveduta, et ammendata secondo l'originale, et la mente dell' autore. Aggiuntovi nella fine un racconto delle cose piu notabili, che nella spositione si contengono. Stampata in Basilea ad instanza di Pietro de Sedabonis l'anno del signore M.D.LXXVI. —— Paucis mutatis repetitio editionis a. 1570. Bibl. acad. Götting. habet exemplum, in quo singula loca sunt annotata, in quibus haec editio a Viennensi differt.

1584, 8. Aristotelis liber de Poëtica, Graece, ab Ant. Riccobono Latine conversa et partitionibus ac notationibus illustrata. Venetiis, ap. Fel. Valgrisium.

1600, 8. — Venetiis. —— *Paccii* textus, adiecta *Averrhois* paraphrasi.

1610, — 1611, 8. Aristotelis de Poetica liber. Daniel Heinsius recensuit, ordini suo restituit, Latine vertit, notas adjecit. Accedit ejusdem de tragica constitutione liber, in quo, praeter cetera, tota de hac Aristotelis sententia dilucide explicatur. Lugduni Batav. apud Balduinum, prostat in Bibliopol. Elzevirii. MDCXI. —— Admodum pro libitu mutavit capitum ordinem ipsamque contextum graecum, quod omnes quasi uno ore improbarunt. „Est ordinis textus, inquit *Buhle* in praefat. p. XXXV., in editione Heinsii a vulgato diversitas haec: Usque ad finem capitis VI (secundum numerum capp. in ed. Basil. Opp. Arist. III.) servatus est ordo vulgatus. Caput VII. in edit. Heinsiana incipit his verbis: *Μέρη δὲ τραγῳδίας, οἷς μὲν ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι,*

προτερον ειπομεν· et pertingit usque ad ista: *Κατα δε το ποσον και εἰς ἁ διαιρειται κεχωρισμενα, ταυτ᾽ ἐστι.* Est cap. XII. in vulgati. edd. Caput VIII. idem ac VII. in vulgatis editionibus. Capp. IX. X. XI. XII. respondent capp. VIII. IX. X. XI. in vulgatis. Capp. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. sunt in vulgatis VII. XIII. XIV. XVII. (et XIII.) XVIII. et XV. Inde a cap. XIX. vulgatus ordo capitum cum Heinsiano conspirat." Omnino in paranda editione festinanter, ideoque in mutando textu non utique feliciter agebat. Praeterea liber mendis typographicis est inquinatus Rep. 1641.

1613, f. Pauli Benii in Aristotelis Poeticam commentarii, in quibus ad obscura quaeque decreta planius dilucidanda centum poeticae controversiae explicantur. Adjecta est Platonis Poetica ex ejus dialogis collecta. Patavii per Franciscum Bolzettum. —— *V.* 1623 *Vt.*

1623, f. — Venetiis. —— Repetita esse ex illa a. 1613 dicitur; sed dubito omnino eam exstare.

1623, 4. Aristotelis de poetica liber, graece et latine. Analytica methodo illustratus, authore Theodoro Gulston. Londini. —— „Textus graecus mera est Sylburgiani repetitio." Haec *Brüggemann* in *View etc.* p. 174. Ut *Buhle* ipse in Vol. V. praefat. p. XLIX. fatetur, haec prima *Goulstoni* editio ipsi in paranda sua defuit. Sane miror, neque *Brüggemann* neque *Buhle* nec ceteros, qui postea huius editionis notitiam *graece et latine* protulerunt, quae *Th. Burgess* fuse de hac editione in Museo Oxoniensi fasc. II. P. II. exposuit, legisse, cum nimis certissimam fidem *Haarwoodio*, infidissimo homini tribuerent. *V.* infra *H. BB.* 2) *Poetica.* Hic sat erit adnotandum textum graecum hac editione non contineri.

1624, f. — cum animadversionibus Pacii et Riccoboni, ac commentariis Pauli Benii. Venetiis, apud Io. Guerillum.

1626, 8. La poetica de Aristoteles dada a nuestra lengua Castellana por Don Alonso Ordonez das Seixas y Tobar. Madrid. —— Adiectis notis variae lectiones codicis msti Escurial. intertextae sunt.

1643, 12. Dan. Heinsii de tragoediae constitutione liber; in quo inter cetera tota de hac Aristotelis sententia dilucide explicatur. Editio auctior multo. Cui et Aristotelis de poetica libellus cum eiusdem notis et interpretatione accedit. Lugduni Batav. ex offic. Elseviriana. MDCXLIII.

1696, 8. *Ἀριστοτελους περι ποιητικης.* Aristotelis de Poetica liber, ex versione Theodori Goulstoni, perpetuis notis illustrata. Accedunt integrae notae Friderici Sylburgii et Dan. Heinsii, nec non selectae aliorum, quibus suas etiam tam impress. quam Mss. immiscuit (*Iacobus Vptonus,*) editor. Cantabrigiae, apud I. Hayes, sumt. Th. Dawson. —— Non magni pretii, quod *Upton* addidit. Praeterea adiectae sunt variae lectiones et coniecturae ex notis *Sylburgii*, *Castelvetri*, *Heinsii*, *Dacerii*, *Duvallii*, et ex *Sam. Petiti* commentario in Leges Atticas. Rep. 1745.

1731, 12. Aristotelis de Poetica liber, graece cum versione Th. Goulstoni. Edinburghi. —— Sylburgianus textus.

1745, 8. *Ἀριστοτελους περι ποιητικης.* Aristotelis de Poetica liber. Graece, cum versione Th. Goulstoni, et variantibus lectionibus. Glasguae: in aedibus academicis, excudebat Rob. Foulis, Academiae typographus. —— Nitida editio. 1 *Th.*

1760, 8. *Ἀριστοτελους περι ποιητικης.* Aristotelis de poetica liber, Graece et Latine. Cum notis (*Chandleri*). Oxonii, e typographeo Clarendoniano. —— Diligentissime typis excusa. *Th. Burgess* adnotat de hac editione reliquisque in Museo Oxoniensi fasc. II. P. II. p. XXIII. haec: „Sylburgianae lectionis pauca textu suo emendavit Heinsius; paullo plura Edinburgensis et Chandlerus (Duo erant editt. Oxon. 1760. altera in 8vo. altera in 12mo, eaque sine accentibus, et cum nova capitum divisione: quarum haec erat Chandleri.); bene multa Batteusius, quem in plerisque sequitur Harlesius; quorum copias auxit Reizius novis lectionibus partim ex edd. vet., partim e coniectura ductis. His tandem Tyrwhittus insignem cumulum adjecit, pluribus lectionibus additis, quibus ille caret, nec tamen omnibus illis novis, quas idem habet in textum receptis." 1 *Th.* 12 *Gr.*, in ch. m. rarissime occurrit.

1771, 8. Les quatre Poëtiques d'Aristote, d'Horace, de Vida, de Despreaux, avec les traductions et des remarques; par Mr. l'Abbé Batteux, Professeur Royal, de l'Académie françoise et de celle des Inscriptions et belles lettres. à Paris. *Vol. II.* —— Habetur in tomo I. *Batteusius* textum, in quo plerumque *Sylburgium* et *Victorium* secutus est, hinc illinc e duobus codd. mstis Paris. mutavit, quae mutationes in infimo textus margine breviter sunt indicatae.

1772, 8. Aristotelis libri de poetica, ex rec. Sylburgii, edid. Cph. Gf. Schütz. —— *V.* in eiusdem *Chrestomathia graeca*, P. I. (Hl.)

1778, 8. La Poetica de Aristoteles dada a nuestra lengua Castellana por Don Alonso Ordoñez. — Añadese nuevamente el Texto Griego, la version Latina, y notas de Daniel Heinsio, y las del Abad Batteux, traducidas del Francès, y se ha supplido y corregido la traduccion Castellana por Don Casimiro Florez Canseco, Cathedratico de lengua Griega en los Reales estudios de esta corte. Madrid, Sancha. —— In animadversionibus lectiones codicis Escurial. sunt notatae. 10 *rs.*

1780, 8. Αριστοτελους περι ποιητικης. Aristotelis de poetica liber ex versione Theodori Goulstoni. Lectionis varietatem e codd. IV Bibliothecae Medicene, Verborum Indicem et observationes suas adiunxit T. Wistanley. Oxonii, ex officina Clarendoniana. —— 314 pp. *Wistanleii* notae sunt criticae, continentes praeter varietates lectionis laudatarum codicum, illas ex Aldina et *Laur. Vallae* versione enutatas. Adhaec sunt adianetae *Goulstoni* notae. Praecipue index graecus diligenter elaboratus est. 6 *sh.*, ch. m. 10 *sh.* 6 *d.*

1780, 8mai. Aristotelis de arte poetica liber, graece et latine, cum animadversionibus Thph. Ch. Harles. Lps., Crusius (*nunc* Vogel). —— Textus valde vitiose est impressus. Praeter Goulstonianam paraphrasin textui varias lectiones ex editionibus Ald., Sylb., Casaub. Heins. et Batteusii excerptas suffixit, quibus nonnullas de suo coniecturas intertexuit. In infima parte paginae tum notae *Sylburgii*, tum editoris leguntur, in quibus posterioribus aut de varietate lectionis disceptatur, aut loca quaedam fusius explicantur. Ad difficiliora autem loca illustranda nihil adiecit.

1785, 8. Aristotelis de Poëtica Liber; Textu Goulstoniano; cum Praelectione, Versione et Notis Editoris Gul. Cooke. Accedit Elegia Grayiana, Graece. Cbr. —— Magni aestimanda editio. 3 *sh.* 6 *d.*, ch. m. 1 *L.* 11 *sh.* 6 *d.* Rarissime occurrit.

1786, 8. Αριστοτελους περι ποιητικης; Aristotelis de poetica liber; recensuit F. Wolfg. Reiz. Lps., Schwickert. —— Optime in hac nova textus recognitione de suo multa loca sanarit. 5 *Gr.*

1794, 4mai. et f. Αριστοτελους περι ποιητικης. Aristotelis de poetica liber. Textum recensuit, versionem refinxit et animadversionibus illustravit Thomas Tyrwhitt. Oxonii, e typographeo Clarendoniano. —— Splendida et empiosissima editio. Textus, paucis tantummodo et non utique feliciter mutatis, est ex editione ab *Uptonio* curata expressa. Multa intacta enim reliquit, quae iam a *Reizio* ingeniose emaculata erant. Diligentius contra atque felicius versatus est in emendanda *Goulstoni* paraphrasi, quam etiam in versionem magis verbum verbo respondentem commutarit. Minus tamen, quamquam plura docte et acute monuit, quibus difficiliora loca expediuntur, animadversiones *Tyrwhitti* satisfaciunt. Accentus ex typothetarum libitu sunt superscripti. Conf. *MR.*, 1795, m. Iul., p. 322 — 332; m. Aug., p. 361 — 376; ephem. Götting. 1794, p. 1889 sqq.; ephem. litt. univ. 1795, no. 80; Jenens. 1805, no. 222. 2 *L.* 2 *sh.* Exemplaria in-fol. tantummodo 30 extant. *Th. Burgess* hanc editionem non curavit, ut vulgo putatur; conf. seq. editionem. *V.* infra *III. Illustrantia* etc. s. v. *Burgess.*

1794, 8. Aristotelis de poetica liber. Graece et Latine. Lectionem constituit, versionem refinxit, animadversionibus illustravit Tho. Tyrwhitt. Oxonii, Clarendon. —— 4 *sh.*, ch. meliori 5 *sh.* Ipse *Th. Burgess*, qui hanc solam curavit, de duabus his editionibus melius est audiendus, disserens in Museo Oxoniensi fasc. II. P. II. p. XVIII sq. haec: „Multum mihi doleat, ut scis, quod Latina versio, et animadversiones in mea editione minus accurate imprimeretur. Illum vero ipsum in finem hanc editionem prius imprimi volui, ut major editio quam emendatissima prodiret, et typographiae Oxoniensis nitore, et Curatorum sumptibus digna. Quod cum ita evenerit, valde laetor. Opus autem ipsum edendi iteratum non mei, sed aliorum erat. Etenim postquam viri admodum reverendi, patroni mei munificentissimi, insigni liberalitate, a Corporis Christi Societate provectus essem ad Ecclesiae Dunelmensis Praebendam, factum est, ut maiuris editionis cura non a me destitueretur, sed sponte deferretur ad alios, qui opere suo felicissime defuncti sunt." Pag. XX sqq., duarum editionum corrigenda proponit. Rep. 1806.

1794, 8. Αριστοτελους περι ποιητικης: Aristotelis de poetica liber, graece. In usum scholarum recensuit I. Gli. Buhle. Gtt., Vandenhök. —— 50 pp. *Reitzii* in omnibus fere textus.

1802 (nec 1803), 8. Aristotelis de arte

poëtica liber cum commentariis Gf. Hermanni. Lps., Fleischer. —— VIII, 284 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr 1 *Th.* 20 *Gr.* Magni habenda novae ingeniose institutae recensionis editio. Commentario multa intertexuit de dramatis historia, p. 103 sq., p. 107 sq., de variorum metrorum usu, p. 132 sqq., de tragoediarum argumentis ex Iliade parva depromptis, p. 169 sqq. et alia ingeniose expedita In fine p. 197—270 legitur: Commentatio de tragica et epica poesi, plerumque ex *Kantii* mente confecta. Attamen in textu adornando admodum libere est versatus. Conf. ephem. litt. Jenens. 1805, no. 222—225.

1803, 8 min. *Ἀριστοτελους περι ποιητικης.* Aristoteles Buch von der Dichtkunst; zum Gebrauche für Gymnasiasten. Von neuem aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen erläutert von *M.* J. Jac. Meno Valett. Lpz., Schumann. —— XII, 230 pp. 1 *Th.* Textus *Reitzii.* Notae sunt depromptae ex *Lessingii* Dramaturgie, *Engelii* Mimik aliisque hac pertinentibus scriptis. Versio non est omnino laudanda.

1806, 8. — Editio IIIa. Ox., Clarendon. —— Nonnullis locis auctior est priore a. 1794, 8; attamen a *Burgessio* in Museo Oxoniensi littecar. fasc. II. P. II. p. 8 sqq. prolatae varietates lectionis desiderantur. 7 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 1 *sh.* Rep. 1817.

1815, 8. — nova versio, cum textu graeco haud paucis in locis emendato, auctore de Haus. Palermo, typ. regia. —— VIII, 138 et 170 pp. Continentur quoque disquisitiones de pulchritudine, de arte grammatica, de tragoediae consilio, et de origine poesiae dramaticae apud Graecos. Recentiores editiones praetermisit editor, omninoque nihil novi nihilique momenti protulit.

1817, 8. — Editio IVa. Ox., Clarendon. —— *V.* 1806.

1821, 8. Aristotelis de Arte poetica librum denuo recensitum commentariis illustratum, recognitis Valetti Hermanni Tyrwhitti Buhlii Harlesii Castelvetri Robortelli aliorumque complurium editionibus edidit cum prolegomenis et notitiis indicibus(?) E. A. Gu. Graefenhan. Lps., Weidmann. MDCCCXXI. —— LIII, 65, 246 pp. et 2 pp. Errata. 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 18 *Gr.*, ch. membr. 2 *Th.*

1821, 4. Aristotelis de arte poetica liber in de re tragica commentationem revocatus ab I. I. M. Valett. Accedit diversitas lectionum. Hildes., Gerstenberg. —— 12 *Gr.*

1824, 8 mai. Aristoteles von der Dichtkunst. Text mit Uebersetzung u. Anmerkungen von C. H. Weise. Merseb., Sonntag. —— 123 pp. 18 *Gr.* Conf. *Graefenhani* censuram in ephem. litt. Halens. 1825, no. 251; Krit. Bibliothek. 1825, fasc. 12. p. 1260 sqq.; ephem. Litt. Lips. 1826, no. 293.

1831, 16. *Ἀριστοτελους περι Ποιητικης και Ρητορικη προς Ἀλεξανδρον.* Aristotelis de Poetica liber et Rhetorica ad Alexandrum. Ad optt. librorum fidem accurate edita. *Edit. ster.* Lps., Tauchnitz. —— 4 *Gr.*

CC. Physica.

Aaa) Omnia scripta.

1577, 4. *Ἀριστοτελους φυσικης ακροασεως, βιβλια Θ. περι Ουρανου Δ. περι γενεσεως και φθορας Β. Μετεωρολογικων Δ. περι κοσμου Α. περι Ψυχης Γ. περι αισθησεως και αισθητων βιβλ. Α. περι Μνημης και αναμνησεως Α. περι ὑπνου και εγρηγορσεως Α. περι ἐνυπνιων Α. περι της καθ' ὑπνον μαντικης Α. περι νεοτητος και γηρως, και ζωης και θανατου Α. περι αναπνοης Α. περι μακροβιοτητος και βραχυβιοτητος Α.* Aristotelis de physica auscultatione, libri VIII. de Coelo, libri IV. de Generatione et Corruptione libri II. Meteorologicorum libri IV. de Mundo lib. I. de Anima libri III. de Sensu et Sensilibus lib. I. de Memoria et Reminiscentia lib. I. de Somno et Vigilia lib. I. de Insomniis lib. I. de Divinatione per somnum lib. I. de Inventute, senectute, vita, et morte lib. I. de Respiratione lib. I. de Longitudine et brevitate vitae lib. I. Ad exemplaris fidem, quod postremum Lutetiae excusum est, emendati. Francofurti Ex Typographia Andreae Wecheli. M. D. LXXVII. —— Rep. 1584.

1584, 4. (*Idem ut prior titulus, adiecto hoc:*) Addita in tractatus cuiusque fine Varia locorum lectio, e libris tum impressis, tum manuscriptis. Adhaec Index capitum; et rerum ac verborum notatu digniorum bina Inuentaria, alterum Graecum, alterum Latinum. Francofurti apud haeredes Andreae Wecheli. —— Aucta repetitio haec pertinet ad omnia Aristotelis opera complectentem editionem, et est Vol. III.

Bbb) *Plura scripta.*

1554, 4. Aristotelis libri de coelo; de ortu et interitu; Meteorologica et de anima. Graece et Latine, per Ioachim. Perionium et per Nic. Gruchium correcta. Lutetiae Paris. *Voll. II.*

1601, 8. Aristotelis libri de coelo, ortu et interitu; meteorologica, de mundo, parva muralia. Graece et Latine, per Iul. Paccium. Francofurti.

Ccc) Singula scripta.

1) De coelo.

aa) *Integrum opus.*

1593, 4. Aristotelis de Coelo libri IV, graece et latine, cum commentario Coll. Conimbr. Lgd. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. (Ups. 1814, 4.) T. 1. p. 47.

bb) *Delectus.*

1544, 4. Aristotelis de coelo liber primus, *Graece.* Paris., apud Ch. Wechelum.

2) De mundo.

α) Sine a. notitia.

—, 4. Aristotelis et Philonis de mundo. Graece. Paris., Ascens. —— 20 *ff.* *Iac. Tusanus* editor fuit.

β) Cum a. notitia.

1533, 8. Aristotelis de mundo. Graece, cum Guil. Budaei versione latina et Simonis Grynaei scholiis. Accesserunt *Philonis* et *Cleomedis* libri, graece et latine Georgio Valla interprete. Basileae, ap. I. Walderum. —— *Erasmi* textus, sed negligenter impressus.

1540, 12. Aristotelis et Philonis de mundo libri, graece. Paris., per Conrad. Neobarium, regium typographum.

1546, 12. Aristotelis summi semper viri et in quem unum vim suam universam natura rerum contulisse videtur, *βιβλιον περι Κοσμου. — Μωμησεταί τις μαλλον η μιμησεται.* Antverpiae, ex officina Ioannis Loei. Anno. M. D. XLVI. —— F. 2. (*sign.* Aij) textus incipit, implens 18 *ff.*, deinde 1 vac. *f.* Bibl. sen. Lips.

1551, 4. Aristotelis de mundo liber. Item Theophrastus de ventis. *Graece.* Lutetiae, ap. Vascosanum.

1591, 8. Aristoteles de Mundo, graece; cum duplici interpretatione latina, priore quidem L. Apuleii, altera Guil. Budaei. Cum scholiis et castigationibus Bonaventurae Vulcanii, tam in Aristotelem, quam in utrumque eius interpretem. Accessit *Gregorii* Cyprii Encomium maris, graece, numquam antea excusum, et *Pauli* Silentiarii Iambica. Lugduni Bat., ex off. Plantiniana, apud Franc. Raphelengium. —— Aristoteles implet, 8 foliis praefixis, 297 pp., et 3 *ff.* indicem complectentia. Cetera, singulari titulo, 23 pp. continentur, quae tamen desiderantur quoque.

1624, 8. Aristoteles de mundo, cum notis Ol. Wormii. Rostochii. —— Raro occurrit.

1745, 12. Aristotelis de Mundo liber, ad Alexandrum, cum Versione Latina Gu. Budaei. Glasguae, in aedibus acad. excudebat Rob. Foulis. —— 3 *sh.*

1792, 8. *Αριστοτελους περι κοσμου.* Aristotelis de mundo liber. Curavit editionem I. Ch. Kappius. Altenb., Hennings. —— 1 *Th.* 20 *Gr.* Diligenter elaborata editio, cui, praeter copiosissimas notas criticas et exegeticas, quatuor excursus sunt adiecti: 1) *de parente huius libri*, ubi genuinum esse librum negatur. 2) *de aetheris aeternitate*; 3) de ventis, eorum apud veteres distributione, numero variisque nominibus: 4) de spelunca Hierapolitana seu explicatio § 26. cap. IV. Speluncae descriptio est secundum *Apuleium*, *Strabonem* et *Ammianum Marcellinum* facta.

3) Meteorologica.

aa) *Opus integrum.*

1546, 12. Aristotelis summi semper viri et in quem unum vim suam universam natura rerum contulisse videtur, *Μετεωρολογικων βιβλια Δ. — Μωμησεται τις μαλλον η μιμησεται.* Antverpiae, ex officina Ioannis Loei. Anno M.D.XLVI. —— 83 *sign.* tantum signata *ff.* Bibl. sen. Lips.

1547, 4. Aristotelis *Μετεωρολογικων* libri quatuor, Graecé. Paris., apud Ch. Wechelum. M. D. XLVII.

1829, 8 mai. Aristotelis Meteorologica. Ex recensione Imm. Bekkeri. Brl., Reimer. —— 12 *Gr.*, ch. mel. 16 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1585, 8. Aristotelis Stagiritae Meteorologicorum liber quartus. Cum diversae Lectionis notatione, et Ioachimi Pe-

rionij interpretatione, editus studio Valentini Spichij. Witebergae.

4) de Anima.

1538, 4. Aristotelis de anima libri III. Graece, cum introductione latina Iac. Fabri, Stapulensi. Basil.

1544, 8. Aristotelis de anima libri tres (*graece*), et e prolixis ac copiosis quidem illis *Simplicii* commentationibus breves eorundem Iac. Schegkio collectore. Basileae per Io. Hervagium MDXLIV. mense Martio.

1564, 8. *Ἀριστοτέλους περὶ ψυχῆς βιβλία τρία.* Praefixa est praefatio, in qua necessarius et legitimus philosophiae vsus indicatur, autore Vuolfgango Meurero, etc. Lipsiae in officina Ernesti Voegelini, Constantiensis MDLXIV.

1568, 8. Aristotelis de anima libri tres. Graecè. Argentinae Samuel Emmel.

1596, 8. Aristotelis de anima libri III. Graece et Latine, cum commentario Iulii Pacii. Frcf. —— Rep. 1611 et 1621.

1611, 8. — Hanoviae. —— *V.* 1596 et 1621.

1621, 8. — Francofurti. —— *V.* 1611.

5) Physicae Auscultationes.

1526, f. *Simplicii* Commentarii in octo Aristotelis physicae Avscvltationis libros cvm ipso Aristotelis textv. *Graece.* — Venetiis in Aedibus Aldi et Andreae Soceri, mensae (?) Octobri. M.D.XXVI. —— 4 *ff.* praefixa, 324 *ff.* errore 322 tantum *ff.*, quia 254 dupliciter extat.

1550, f. Aristotelis de naturali auscultatione libri VIII. Graece, cum lat. versione et commentariis Francisci Vicomercati. Paris., apud Vascosanum. —— *V.* 1564.

1554, 8. *Ἀριστοτέλους περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλ. η'.* Aristotelis de naturali auscultatione, seu de principiis. Cum praefatione Zanchi. Argentorati excudebat Vendelinus Rihelius. —— Cum nonnullis variis lectionibus.

1564, f. — Venetiis. —— Hanc repetitiam editionem, quamquam versionem tantam tantummodo et commentarium habet, *Harles.* in *Fabricii* B. Gr. T. III. p. 346 perperam cum textu graeco indicat. *V.* 1550.

1596, 8. Aristotelis naturalis auscultationibus libri VIII. Iul. Pacius a Beriga cum Graecis tam excusis quam scriptis codicibus accurate contulit, Latina interpretatione auxit, et commentariis analyticis illustravit. Adiectus est geminus index. Francof. apud haeredes Andreae Wecheli, Claudium Marinum, et Io. Aubrium. —— Cum codices mati Palat. sint adhibiti, magni aestimanda editio.

1604, 8. Aristotelis Physicorum libri VIII. Graece et Latine, cum commentario Io. Ludovici Havenreuteri. Francofurti e collegio Musarum Paltheniano.

1608, 8. — Hanoviae.

6) Parva Naturalia.

aa) *Omnia scripta.*

1584, 4. Aristotelis Physicae Auscultationis lib. VIII. De Coelo IV. De Generatione et Corruptione II. Meteorologicorum IV. De mundo I. De Anima III. De Sensu et Sensibilibus, lib. I. De Memoria et Reminiscentia I. De Somno et Vigilia I. De Insomniis I. De Divinatione per somnum I. De Iuventute, Senectute, Vita et Morte I. De Respiratione I. De Longitudine et Brevitate vitae I. Addita in tractatus cuiusque; fine Varia locorum lectio, e libris tum impressis, tum manuscriptis. Adhaec Index capitum; et rerum ac verborum notatu digniorum bina Inuentaria, alterum Graecum, alterum Latinum. Francofurti apud haeredes Andreae Wecheli. —— Pertinet ad *ib.* editam omnia opera complectentem editionem.

bb) *Delectus.*

1529, 8. Aristotelis de diuinatione per somnum, *graece.* Cracov. MDXXIX. —— *Graece!*

1536, 8. Aristotelis libelli duo; unus de longitudine et brevitate vitae, alter de diuinatione per somnum à Christoph. Hegendorphio in latinum versi et scholiis ab eodem illustrati: adjecta graeca. Basileae, apud Barthol. Westhemerum.

1550, 8. *Ἀριστοτέλους.* — Aristotelis de Somno et vigilantia, de iuuentute et senectute, et vita et morte, de respiratione. Francof., ex offic. Brubachii. —— Cum lectionis varietatibus.

1823, 8 mai. Aristotelis de Somno et Vigilia; de Insomniis, et Divinatione per somnum libri. Ad codd., editt., vett. fidem recensuit, atque illustravit Gu. Ad. Becker. Accedunt variae lectiones in quatuor de partt. an. libros et reliqua quae dicuntur Parva Naturalia. Lps.,

Vogel. —— XX, 106 pp. 16 *Gr.* Subsidia critica, in paranda hac editione adhibita, sunt: Aldina prima cum variis lectionibus et annotatis malis, quae omnia editor in lucem edidit, ad historiam animalium, de partibus animalium, de anima, reliquaque quae Parva Naturalia dicuntur; tum praeter Murellianas editiunes, reliquae; et Florentina correctissima, duae Isingrinae (1539 et 1550); porro Aldina IIa sive Camotiana, deinde variantes lectiones, quae *Accaramboni* commentario continentur; et *Marci* Ephesi Scholia, denique *Themistii* paraphrasis, nonnullaque alia scripta. His adhibitis contextus graecus paulo mutatus prodiit. A pag. 77 variae lectiones exhibentur. Cunf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1827, fasc. 8. p. 839 sqq.

1829, 8 mai. Aristotelis de anima, de sensu, de memoria, de somno similique argumenta. Ex recensione Imm. Bekkeri. Bel., Reimer. —— 16 *Gr.*, ch. mel 20 *Gr.*

DD. Historico-Naturalia.

Aaa) omnia opera.

1527, 4. *ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ͂ΔΕ ΤΗ͂. ΒΙΒΛΙΩι ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ, ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑΞΙΣ. Αριστοτελους περι ζωων ἱστοριας. βιβλια δ΄. — Του αυτου περι ζωων μοριων. βιβλια δ΄. — Του αυτου περι ζωων πορειας. βιβλιον α΄. — Του αυτου περι ψυχης. βιβλια. γ΄. — Του αυτου περι αἰσθησεως και αἰσθητου. βιβλιον α΄. — Του αυτου περι μνημης και του μνημονευειν. βιβλιον α΄. — Του αὐτου περι ὑπνου και ἐγρηγορσεως. βιβλιον α΄. — Του αυτου περι της καθ᾽ ὑπνον μαντικης. βιβλιον α΄. — Του αυτου περι ζωων κινησεως. βιβλια ε΄. — Του αυτου περι μακροβιοτητος και βραχυβιοτητος. βιβλιον α΄. — Του αυτου περι νεοτητος, και γηρως, και αναπνοης. και ζωης. και θανατου. βιβλια γ΄. — Του αυτου περι πνευματος. βιβλιον α΄. — Του αυτου περι χρωματων. βιβλιον α΄. — Του αυτου φυσιογνωμικων. βιβλιον α΄. — Του αυτου περι Ξενοφανους. και Ζηνωνος· και Γοργιου, δογματων. βιβλιον α΄. — Του αυτου περι ατομων. βιβλιον α΄. — Θεοφραστου περι ιχθυων. βιβλιον α΄. — Του αυτου περι ιλιγγων. βιβλιον α΄. — Του αυτου περι κοπων. βιβλιον α΄. — Του αυτου περι οσμων. βιβλιον α΄. — Του αυτου περι ιδρωτων. βιβλιον α.* — Omnia ex exemplaribus N. Leonici Thomaei diligenter emendata. *F.* 318 *b*: REGISTRVM. A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z. AA. BB. CC. DD. EE. FF. GG. HH. II. KK. LL. MM. NN. OO. PP. QQ. RR. Omnes sunt quaterniones. Florentiae per haeredes Philippi Iuntae. Anno a uirginis nuncio M. D. XXVII. mense Maii CLE. VII. Pontifice Maximo. —— 318 num. ff. contextus graecus. (quorum 2 tit. et praefatio complectuntur, a *f.* 3—302 *Aristoteles*, a 303—318 *Theophrastus*) et 1 vac. *f.* (neque 2, ut *Renouard* in Annal. T. III. p. 394 vult), in cuius pag. versa signum typogr. habetur. Praefixa (*f.* 2) epistola inscripta est: N. Leonicvs Thomaevs Bernardo Givntae Florentino. S. D. Nitidum exemplar bibl. acad. Lips. adservat.

1585—1587, 4. Aristotelis de Animalium Historia libri X. Addita e *Theophrasto* Collectanea quaedam de animalibus: videlicet *περι των αθροον φαινομενων ζωων: περι των φθονειν λεγομενων ζωων: περι των μεταβαινοντων τας χροας: περι μελιττων.* Addita item Diuersa locorum lectio, e praecipuis nostri temporis editionibus: Emendationes quoque non paucae ex interpretum versionibus, aliorumque; doctorum virorum notationibus: Adhaec Index capitum; et duo Rerum ac verborum notatu digniorum Inuentaria; Latinum et Graecum. Francofurdi apud Andreae Wecheli heredes, Claudium Marnium, et Ioannem Aubrium, 1587. — Aristotelis De animalium partibus, lib. IIII. De animalium ingressu, lib. I. De animalium motu, lib. I. De animalium generatione, lib. V. De Spiritu, lib. I. qui spurius esse creditur. Addita in fine varia locorum lectio, e diuersis editionibus. Emendationes etiam non paucae ex interpretum versione, aliorumque doctorum virorum scriptis. Adhaec Index capitum, et duo alphabetica rerum verborumque memorabiliorum Inuentaria; Latinum & Graecum. Francofurdi apud heredes Andreae Wecheli. 1585. —— Pertinet ad omnia Aristotelis opera continentem *ib.* editam editionem.

Bbb) Plura scripta.

1557, 8. Aristotelis et Theophrasti scripta quaedam, quae vel nunquam antea, vel minus emendata quam nunc, edita fuerunt. Graecè cum H. Stephani ad calcem annotationibus. Ex officina Henrici Stephani Parisiensis Typographi. —— Praefatio praefixa incipit: „Henr. Stephanus Petro Victorio S. D. — Inter

caetera Graeca quae ad te mitto volumina, invenies Theophrasti opusculum *περι αισθησεως* (quod et Diogenes Laertius inter eius scripta enumerat) aliquot in locis non satis emendatum, et *ατελει τελει*, ut mihi videtur, finitum. Florentiae agens, saepe Franciscum Iambolarium Mediceae bibliothecae praefectum rogavi, ut ibi illius exemplar inspicerem. —— Quo bono primum ejus morbus, deinde mors me privavit, id per te, fac obsecro, ut quamprimum recuperem. —— Equidem si veterum exemplarium quanta tibi est, tanta mihi commoditas fuisset; Aristotelis et Theophrasti quaecunque vel nunquam edita essent, vel castigatiora multo quam antea edi possent, hoc volumine complexus essem opuscula. Mirum est ullus homines tam *παχεις* extitisse, ut, quum *Παχυμεριου* paraphrasin in librum Aristotelis *περι ατομων γραμμων* haberent, ipsum se Aristotelis librum habere omnino sibi persuaderent. —— Libellus *περι θαυμασιων ακουσματων* non novus, sed plane veterum exemplarium opera renovatus in hac editione nunc prodit. *etc.*" Praeter haec opuscula, leguntur: *Ex του περι των μεταβαλλοντων τας χροας, Θεοφραστου. Ex του περι παραλυσεως. Ex του περι λειποψυχιας. Ex του περι ιλιγγων. Ex του περι κοπων. Ex του περι των αθροον φαινομενων ζωων. Ex του περι των λεγομενων φθονειν. Ex του περι ιδρωτων. Ex του περι μελιττων. Θεοφραστου ηθικοι χαρακτηρες. Ex του περι ακουστων, Αριστοτελους. Ex του περι μαθηματικης Αρχυτα του πυθαγορειου. Ex του Σωτιωνος του σποραδην περι ποταμων και κρηνων και λιμνων παραδοξολογουμενων. Περι της του Νειλου αναπληρωσεως διαφοροι δοξαι, Ανωνυμου. Ex του β των του Αθηναιου δειπνοσοφιστων βιβλιου, περι υδατων τινων και κρηνων.*

1573, 4. Aristotelis de atomis, de auditu et miraculosis auditionibus. *Graece.* Ex offic. H. Stephani.

Ccc) Scripta singula.

1) Historia animalium.

1591, 8. — 1619, f. Historia de animalibus, Iulio Caesare Scaligero interprete, cum eiusdem commentariis. Philippus Iacobus Maussacus, ex bibliotheca paterna opus a multis abhinc annis expetitum primus vulgavit, et restituit, additis prolegomenis et animadversionibus. Accedit Fragmentum quod decimus historiarum inscribitur, multo quam antea emendatius et auctius. Tolosae, apud Dominic. et Pet. Bose. —— 16 *ff.* praefixa, 1248 pp., 12 ff. registrum implet. Editionem a. 1619, f. ex illa a. 1591 repetitam inveni indicatam in *Baueri* Bibl. librorum rariorum Supplem. Vol. I. p. 119, et certissime in Catalogo bibl. Upsal., Vol. I. (1814, 4) p. 48.

1783, 4. Histoire des animaux d'Aristote, avec la Traduction françoise, par Camus. A Paris, Desaint. *Voll. II.* —— Novam ad quatuor adhibitos codices mstos recensionem constituit editor. Ad calcem primi voluminis varias lectiones codicum duarumque veterum versionum adiunxit. Vol. II. continetur editoris commentarius. Codices in duas classes divisit. Versio gallica, ut ipsi Franco-Galli indicant, non est magni aestimanda. Conf. epistolam criticam inscriptam: Lettre d'un solitaire *(de Bure Saint-Fauxbin)* sur la nouvelle version française de l'histoire des Animaux d'Aristote. Amst. et Paris, 1784, 4. 104 pp.; deinde conf. quoque *Schneideri* censuram in Commentariis de Rebus in scientia naturali et medicina gestis, Vol. XXV. P. I. (Lps., Gleditsch. 1782, 8) p. 589—637, et ephem. Gštting. 1783, no. 143, p. 1426 sqq. Additamenta ad lectiones variantes collatorum codicum proferuntur ex cod. msto Venet. in Notices et Extraits des Mss., T. V. p. 433—464, et T. VI. p. 307 sqq. ex 6 codd. mstis *Scoti* versionis.

1811, 8 mai. Aristotelis de animalibus historiae libri X. Graece et latine. Textum ad fidem librorum scriptorum recensuit, Iul. Caes. Scaligeri versionem recognovit, commentarium amplissimum indicesque locupletissimos adiecit I. Glo. Schneider. Lps., Hahn. *Voll. IV.* —— CLI, 550, 516, 692, 586 pp. 16 *Th.* De hac, tum quod ad bene exercendam artem criticam, tum quod ad res et linguae rationes recte explicandas pertinet, copiosissima editione conf. Acta Soc. philol. Lips., Vol. I. p. 452 sqq. Inprimis autem sunt magni aestimandi tractatus 1) De Subsidiis litterariis et pecuniariis, quibus Aristoteles in conquirenda et conscribenda doctrina de animalibus usus esse videtur aut traditur; Accedunt Fragmenta carminis Archestrati Siculi ἡδυπαθεια inscripti; 2) De fatis librorum Aristotelicorum post mortem Theophrasti usque ad tempora Syllae; 3) de librorum Aristotelicorum, praecipue physicorum descriptione et ordine; 4) De fratre Guilelmo de Moerbecka auctore versionis operum Aristot. et praecipue librur. X. eiusque scriptis aliisque Aristot. interpretibus.

1829, 8. Aristotelis historia animalium. Ex recensione Imm. Bekkeri. Brl., Reimer. —— 1 *Th.* 6 *Gr.*

2) de partibus animalium.

aa) opus integrum.

1526, f. *Αριστοτελους περι ζωων γενεσεως μετα της του Φιλοπονου εξηγησεως βιβλια πεντε.* — Venetiis per Ioan. Antonium et fratres de Sabio. M. D. XXVI. meuse februarii. —— 126 num. *ff.* Privilegium Pontificis Maximi est: Dilecto filio Antonio de Camera Clemens Papa VII. — Cum tu Commentaria Ioannis Grammatici sive Philoponi in quinque libros Aristotelis de Generatione Animalium nuper è Graeco in Latinum traducta edere in lucem statueris — mandamus ne ipsa commentaria tam Latina quàm Graeca, quae à te primum impressa erunt per spatium decem annorum imprimere — audeant te non permittente. — Datum Romae XXV. Iunii. M. D. XXVI. Pontificatus nostri anno tertio.

1560, — 1579, 12. Aristotelis libri quinque de animalium generatione. Graece. Lgd.

1829, 8 mai. Aristotelis de partibus animalium libri quattuor. Ex recensione Imm. Bekkeri. Brl., Reimer. —— 10 *Gr.*, ch. mel. 14 *Gr.*

bb) Delectus.

1819, — (*tit. n.*) 1823, 8. *Αριστοτελους περι φυσεως της ζωϊκης μαλιστα, λογος μεθοδικος.* Ueber die wissenschaftliche Behandluugsart der Naturkunde, vorzüglich der Thierkunde; griech. u. deutsch, mit Anmerkk. von F. N. Titze. Prag, Krauss. (*Lpz.*, *Cnobloch*). —— 18 *Gr.*, nunc 12 *Gr.*

3) de generatione animalium.

1829, 8 mai. Aristotelis de generatione animalium libri V, ex rec. Imm. Bekkeri. Brl., Reimer. —— 16 *Gr.*, ch. mel. 20 *Gr.*

4) de coloribus.

1548, 4. (*Aristotelis*) de Coloribus libellus (*Graece*) a Simone Portio Neapolitano latinitate donatus, et commentariis illustratus; una cum eiusdem praefatione, qua coloris naturam declarat. Florentiae 1548. ex officina Laurentii Torrentini. Cum Summi Pontificis, Caroli V. Imp., et Duci Florentinorum privilegio. —— 197 pp., et 2 non num. *ff.* (qui tamen nonnunquam desiderantur), quorum alterum interpretis notitia, alterum errata implent. Quatuor priores paginae titulum et dedicationem, ad Cosmum Mediceum, in qua de adhibitis subsidiis haec: „— praeter impressum duo contigit habere manu scripta, nec ea quidem integra: quorum alterius copiam fecit Cardinalis Rodulphus, vir in juvanda re literaria indefessus, et mei amantissimus" continent. A. p. 5—21 habetur commemorata praefatio. Pag. 24, not. 1 dicit *Portius:* „Coeterum in dubium nonnulli vertunt spurius ne sit, Aristotelique falso adscriptus, an legitimus. De quo quanquam Plutarchus asserit, Aristotelem duo de Coloribus edidisse volumina; et Pachimecis in Catalogo librorum Aristotelis enumeraverit: nihil tamen hactenus habeo comperti, nam phcasis Theophrastum, potius quam Aristotelem mihi sapere videtur. Accedit, quod parum, aut nihil de Coloribus Plantarum disputarerit; ocdo nihilominus Aristotelicus est. Verum cujuscumque sit; antiquitatem prae se fert; sire majestatem; gravitatem, et brevitatem; sive stylum inspectes *etc.* Cnuf. quoque de hac rara et magni aestimanda editione Annali della Tipografia Fiorentina di Lorenzo Torrentino. (Fr., Carli. 1811, 8) p. 17 sqq. Rep. 1549.

1549, 8. Aristotelis, seu Theophrasti de Coloribus libellus a Simone Portio Neapolitano latinitate donatus *etc.* Parisiis MDIL. apud Vascosanum. —— Ut peior, et haec editio caro occurrit.

5) de audibilibus.

1581, f. Aristotelis liber de Audilibus. Graece et Latine edid. Fr. Patricius. —— *V.* eiusdem Discussionum peripateticorom lib. VI., Tom. I. (*Bs.*) p. 85 sqq.

1699, f. — Graece et Latine, interprete I. Walllsio. —— In eiusdem Operibus (Ox., Sheldon.) T. III. p. 246—254.

6) de mirabilibus auscultationibus.

1786, 4. *Αριστοτελους περι θαυμασιων ακουσματων.* Aristotelis liber de mirabilibus auscultationibus explicatus a I. Beckmann. Additis anuotationibus H. Stephani, F. Sylburgi, Is. Casauboni, I. N. Niclas; subjectis sub finem notulis Heynii, interpretationibus Anonymi, Natalis de Comitibus et Dm. Montesauri atque lectionibus variis e Cod. Vindobon.

Gtt., Vandenhöck. —— 428 pp. Ratione habita artis criticae et exegeticae, magni aestimanda editio. Multa additamenta, quae non praetermittenda sunt, v. in eiusdem editione *Antigoni Carystii*, p. 231 sqq., et in *Marbodi* libro de lapidibus. 1799, 8.

7) de Plantis.

1539, 8. Aristotelis de Plantis libri II. Graece. —— Cum Constantini *Porphyr.* Geuponicis. Bs., Winter.

EE. Metaphysica.

Aaa) opus integrum.

1531, 4. Aristotelis Problemata et Metaphysica. Graece. Basileae. —— Omnium XIV librorum metaphysicorum tantummodo lib. 4, 6—9, 13 et 14 ad ontologiam et theologiam doctrinam pertinent, in reliquis autem, qui non genuini esse videntur, potius de logica arte tractatur.

1585, 4. Aristotelis et Theophrasti Metaphysica: Addita in fine varia locorum lectio, partim e diuersis editiunibus, partim ex interpretibus. Addita item, praeter Indicem capitum, duo rerum ac verborum Inventaria; Latinum et Graecum. Francofurdi apud heredes Andreae Wecheli. —— Ad omnia Aristotelis opera complectentem editionem pertinet.

1823, 8 mai. Aristotelis et Theophrasti Metaphysica ad veterum codicum manuscriptorum fidem recensita, indicibus instructa, in usum scholarum edidit Ch. A. Brandis. Accedunt Scholia e graecis commentatoribus maximam partem excerpta. Tomus prior. Brl., Reimer. —— VIII, 306 pp. et 2 pp. Corrigenda implent. 1 *Th.* 15 *Gr.* Adhibitis 2 codd. mstis adhuc non collatis, veteribusque commentatoribus, Alexandro Aphrod., Syriano, Asklepii textu graecu, et Ioannis Philoponi versione latina, novam mendosissimi libri recensionem constituere conatus est *Brandis*.

Bbb) Delectus.

1577—1589, 4. Aristotelis Metaphysicorum Libri V. Graece et Latine, cum commentario Pt. Funsecae. Romae. *Tom. II.*

FF. Moralia-Politica.

Aaa) Opera omnia.

1584—1587, 4. Aristotelis Ethicorum, sive de Moribus ad Nicomachum Libri decem: Opera doctissimi viri Petri Victorij emendati. Additae in fine praeter Varias lectiones a Victorio adnotatas, aliae quoque scripturae diuersitates, e Basiliensi, Veneta, et aliis editiunibus; emendatiunes etiam nonnullae ex doctorum virorum observationibus. Adhaec Index capitum, et Rerum ac Verborum notatu digniorum bina Inventaria; alterum Graecum, alterum Latinum. Francofurti apud heredes Andreae Wecheli, 1584. — Aristotelis Ethicorum magnorum libri VII. De virtutibus et vitiis lib. I. Theophrasti Characteres Ethici. Alexandri Aphrodis. „Quod virtus non sufficiat ad beatitudinem. Addita in fine Varia locorum lectio, partim e diversis editionibus, partim et interpretibus. Accesserunt etiam praeter Indicem capitum, duo rerum ac verborum Inuentaria, Latinum et Graecum. Francofurti apud heredes Andreae Wecheli, 1584. — Aristotelis Politicorum et Oeconomicorum libri qui exstant. Addita in fine diversa locorum lectio, partim e vetustis, partim e recentioribus exemplaribus: Emendationes quoque non paucae, ex interpretum aliorumque doctorum virorum notationibus desumptae: Praeterea Index capitum; et duo Rerum ac Verburum notatu digniorum Inuentaria; Latinum et Graecum. Francofurdi, apud Andreae Wecheli heredes Claudium Marnium, et Ioan. Aubrium. 1587. —— Haec tria volumina ad omnia Aristotelis opera complectentem editionem pertinent.

Bbb) Plura opera.

(1540?), 8. Aristotelis et Xenophontis Ethica, Politica et Oeconomica; cum aliis aliquot ex Plutarcho, Proclo et Alexandro Aphrodisiensi commentationibus. Basil., apud I. Vualder.

1810, 8. Aristotelis Politica et Oeconomica ex Edit. F. Sylburgii. Cum Versione Latina Dion. Lambini, et Synopsi analytica Gu. du Vallii. Oxon., typ. Clarendon. *Voll. II.* —— Nitida et correcte impressa editio. 1 *L.* 1 *sh.*

Ccc) Singula opera.

1) Ethica Nicomachea.

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. Aristotelis Ethicorum Nicomacheorum libri X. *Graece.*

β) *Cum a. et l. notitia.*

1513, 4. Aristotelis Ethicorum Nicomacheorum libri X. *Graece.* Lovanii apud Theodoricum Martinum Alostensem, M. D. XIII. mense Octobri.

1536, f. Evstratii et aliorum insignivm peripateticorvm Commentaria in libros decem Aristotelis de moribvs ad Nicomachvm, vna cum textu svis in locis adiecto. *Graece.* — Venetiis in aedibvs haeredvm Aldi Manvtii, et Andreae Asvlani Soceri, mense Ivlio M. D. XXXVI. —— 2 *ff.* praefixa, et 186 *ff*, et in fine 1 *f.* continens symbolum *Aldi* typogr. Exemplaria in ch. ot. et ch. membr. extant. Conf. *Renouardi* Annal. T. I. p. 276 sq.

1536, 8min. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΩΝ βιβλία δέκα. ARISTOTELES DE MORIBUS AD NICOmachum Libri X. Ita Graecis interpretatione recenti cum Latinis coniunctis, ut ferme singula respondent: in eorum gratiam qui Graeca cum Latinis comparare volunt. — Cum Caes. Maiest. gratia et privilegio ad annos X. BASILEAE, EX OFFIcina Oporiniana 1536. *In calce:* Basileae, ex officina Oporiniana. Anno Salutis humanae 1536. Mense Ianuario. —— 3 *ff.* praefixa quorum *f.* 3 vacat. Praefatio inscripta est: Adrianus Turnebus Lecturi. 571 pp. *V.* 1555.

1538, — 1540, 4. Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum libri decem. Graece. — Paris., excudebat Ioannes Lodoicus Tiletanus. MDXXXIX. mense Februario. —— Sie *Maittaire* in Annal. typogr. T. III. p. 286 et 313.

1540, 8. Ἀριστοτέλους Ἠθικῶν Νικομαχείων βιβλία ί. Aristotelis de moribus ad Nicomachum libri decem. Arg., per Wendelinum Rihelium. —— Cum *I. Sturmii* praefatione. Rep. 1556 et 1563.

1547, 4. Aristotelis de moribus ad Nicomachum: graece. Florentiae, Apud Iunctas. *In calce:* Apud Bernardum Iuntam. Florentiae. M. D. XLVII. —— 69 *ff.* et 1 cum subscriptione et signo typographico, et 6 *ff.* continentia varias lectiones et emendationes. Editor *Pt. Victorius* fuit.

1555, f. Aristotelis de Moribus ad Nicomachum libri X, ita graecis interpretatione recenti cum latinis coniunctis, ut ferme singula singulis respondeant, in eorum gratiam qui graeca cum latinis comparare volunt. Parisiis MDLV. apud Adrian. Turnebum, typogr. Regium. *In fine:* Excudebat et cum graecis coniungebat Gu. Morelius. —— In *f.* 2 *a* praefixa admonitione leguntur: „Libros Aristotelis de moribus ad Nicomachum typis Regiis aliquanto emendatiores edideramus, partim ex Victorii observationibus partim ex vetustis aliquot exemplaribus, cum nobis quidam studiorum iuventutis fautores id superesse operae contenderent *etc.*" Ex qua notitia non male *Dronke* in ephem. litt. Jenen. 1831, no. 151, p. 245. iam a. 1554 editionem aliam fuisse *ib.* et ab eodem evulgatam collegit. Rep. 1560, 4.

1556, 8. Aristotelis de Moribus libri decem, cum variis lectionibus in fine adiectis. (*Arg.,*) Excudebant Wendelini Richelii heredes. —— *V.* 1540, et rep. 1563.

1560, 8. — cum praefatione Turnebi. Hdlb., typis L. Lucii. —— *V.* 1555 et 1567.

1560, 4. Aristotelis' de moribus ad Nicomachum libri X. Graece, cum Pt. Victorii et Gu. Morelii variantibus lectionibus. Paris., ap. Gu. Morel.

1563, 8. — (*Arg.,*) excudebat Iosias Rihelius. —— *V.* 1556. Hae duae posteriores editiones eom in his parandis sint codd. msti et editiones veteres adhibiti, priori sunt praeferendae.

1566, 4. Aristotelis Stagiritae De Moribus ad Nicomachum Libri decem. In quibus Latina Graecis, Dionysio Lambino interprete, eregionè (?) respondent. Libri per Capita methodicè distribuuntur. Capita singula argumentis suis declarantur: numerorum notis, sic ut Tabvlis exactè respondeant, distinguuntur: necnon Annotationibus Lambini, nouisq; Zuinggeri Scholijs illustrantur. Opera et studio Theodori Zvinggeri Basiliensis, Medici et Philosophi. Adiecta svnt Fragmenta quaedam Pythagoreorvm netustissima, ex emendatione et uersione Gvl. Canteri. *Cvm indice locupletissimo.* Basileae, Per Ioannem Oporinvm, et Evsebivm Episcopivm: M. D. LXVI. —— 16 *ff.* praefixa, 487 pp., et 17 *ff.*: In Aristotelis ethicos libros, in Lambini Annotationes, et Zuinggeri Scholia, Index. *F.* 17 *b*: Basileae, per Ioannem Oporinvm, et Evsebivm Episcopivm, Anno Salutis humanae 1566. Mense Augusto. 1 vac. *f.* Nitide impressa. Bibl. acad. Lips.

1567, 8. — Basil., per Paul. Quecum. —— Notitia huius editionis additur ad *Fabricii* B. Gr. T. III. p. 360. lin. 19 in ephem. litt. Jenens. 1806, no. 228, p. 594.

1573, 8. — Basil., ap. Oporinum. — *V.* 1567 et 1586.

1582, f. Aristotelis Ethicorum Nicomacheorum libri X, ex Dionysii Lambini interpretatione. Theod. Zuingeri argumentis atque scholiis. — Theophrasti item Eresii morum characteres, interprete Cl. Auberio, Triuncuriano. Pythagoreorum vett. fragmenta ethica a Guil. Cantero conuersa et emendata. Basil., Eusebii Episcopij opera ac impensis. clↄlↄ XXCII. — *V.* 1566.

1584, f. Petri Victorii commentarii in X libros Aristotelis de moribus ad Nicomachum. Positis ante singulas declarationes graecis verbis auctoris iisdemque ad verbum latine expressis. Accessit rerum et verborum memorabilium index plenissimus. Florentiae ex offic. Iunctarum. clↄlↄ LXXXIV. — 6 *ff.* praefixa, 616 pp., et 22 *ff.* indicem continentia. Bibl. acad. Götting.

1586, 8. Aristotelis de moribus ad Nicomachum libri X, ita interpretati, vt fermè singula singulis respondeant. Basileae, ex officina Oporiniana. — *V.* 1573 et 1592. In hac et illa a. 1573 editionibus numerus paginarum idem est. Omnes tres editiones, Basileenses ex illa *Turnebi* a. 1555 edita sunt expressae.

1591, 8. Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum libri decem. Adiecta ad contextum Graecum interpretatione lat. Dionysii Lambini, sed innumeris locis interpolata, ac parte libri IX, cum X. toto proprio marte versa; studio et opera Matthiae Bergij. Francofurti, apud haered. Andr. Wecheli. — Notae criticae sunt plerumque variae lectiones ex prioribus editionibus. Rep. 1596, *ib.*

1592, 8. — Basileae. — *V.* 1586.

1596, 8. *Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων βιβλία δέκα.* Aristotelis Ethicorvm ad Nicomachum libri decem, ab At. Riccobono Latine conuersi: capitum partitionibus, ac periochis distincti Illustrissimo ac Reuerendissimo, Marco Cornelio, patricio Veneto, Patavij Episcopo, cum Commentariis dicati. Additvs in fine Index capitum; et rerum ac verborum notatu digniorum bina Inuentaria; alterum Graecum, alterum Latinum. Francofurti apud heredes Aud. Wechelii; Claudium Marnium et I. Aubrium. MDXCVI. — Pag. 1—6 titulus et dedicatio, p. 7—12 praemonitum ad lectorem; p. 13—38 praefatio, in qua de Ethicis, eorumque autore, aliisque huc spectantibus rebus agitur; p. 39—416 contextus graecus cum versione latina, p. 417—440 Index; p. 441—818 commentarius singulari titulo: Antonii Riccoboni in Decem libros ethicorum Aristotelis ad Nicomachvm Commentarij; Adhibita in obscvrioribus locis praeclarissima doctrina summi nostrorum temporum Philosophi Francisci Piccolominei, ex eius uniuersa philosophia de moribus. Francof., Ap. Aud. Wecheli heredes *etc.* M. D. XCVI.

1596, 8. — editio altera emendatior et notis auctior ex ipsius Bergii recognitione et indice graeco (*curante Conr. Rittershusio*). Francof. — *V.* 1591 et 1611.

1601, — 1608, 8. Io. Magiri Corona virtutum moralium, vniversam Aristotelis Ethicen enucleans; adjecto vbique Aristotelis contextu graeco latino. Frcf. — Sic in ephem. litt. Jenens. 1806, no. 228, p. 593 ad *Fabricii* B. Gr. T. III. additur. *V.* 1627.

1611, 8 min. ARISTOTELIS ETHICORVM, SIVE DE MORIBVS, AD NICOMACHVM LIBRI Decem. Adiecta ad contextum Graecum interpretatione Latina Dionysii Lambini, sed interpolata innumeris in locis, ita vt Aristotelis sententiam fideliter exprimat: Studio et opera Matthiae Bergii Brunsuuicensis, in Academia Noribergensium Altorfina Ethicae Professoris. Additus in fine Capitum Index; tum duo Verborum et rerum inuentaria, Graecum et Latinum. Editio altera, emendatior et Notis auctior et ipsius Bergii recognitione. Hanoviae, Typis Wechelianis, impensis haeredum Claudii Marnii, M. DC. XI. — 16 pp. praefixae, tom 2 non num. *ff.* cum admonitione inscripta: Conr. Rittershvsivs Lectori S. D. A p. 17—449 contextus graecus cum versione e regione posita latina; p. 450—467: Syllabus notarvm maxime necessarivm ad Graeci Contextus expeditam considerationem, partim ex Fr. Sylburgii notis excerptarum: partim denique aliunde depromptarum: Opera et studio Bergii collectus. A pag. 467—496 index exhibetur.

1627, 8. — Frcf. — Rep. ex editione a. 1608.

1632, f. Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum libri quinque priores, graece, cum nova interpretatione, commentario et quaestionibus Tarquini Gallutii. Parisiis, ap. Seb. Cramoisy.

1660, 4. *Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων βιβλία ί.* Aristotelis Ethicorum

ad Nicomachum libri decem. Cum Dionysii Lambini versione lat. a Matthia Bergio interpolata. Accedunt huic editioni loca parallela, studio et cura Sam. Rachelii, cuius etiam praemissa est in universam Aristotelis philosophiam moralem introductio. Helmaestadii, typis Henningi Mulleri. —— A p. 349 sqq. variae lectiones in hac novae laudabilisque recognitionis editione dantur.

1716, 8. *Αριστοτελους ηθικων νικομαχειων βιβλια δεκα.* Aristotelis Ethicorum libri decem. Codicum Mss. collatione recogniti et notis illustrati a Guilielmo Wilkinson. Ox., Sheldon. MDCCXVI. —— Ad tres codicum mstorum fidem emendatus textus, cum hinc illinc emendata *Lambini* versione latina, adiectis nonnullis animadversionibus datur. Et in ch. m. Rep. 1803 sqq.

1772, f. Aristotelis libri ad Nicomachum de moribus, graece et latine, cum commentario Donati Acciajoli edidit Ign. Lop. de Ayala. Madr., Ibarra.

1803, — 1809, — 1818, 8. — Ox., typ. Clarendon. —— 8 *sh.* 6 *d.*, ch. m. 14 *sh.*

1820, 8 mai. Aristotelis Ethicorum Nicomacheorum libri X. Ad codicum et veterum editionum fidem recognovit, commentariis illustravit latinamque Lambini interpretationem castigatam adiecit C. Zell. Hdlb., Winter. *Voll. II.* —— XVI, 480 et 486 pp. 5 *sh.* In hac nova *Sylburgii* sive *Victorii (Vettori)* textus recognitione, sunt a *Schweighaeusero* confecta collatio codicis msti Paris., cum scholiis, collatioque codicis msti Rhedingerani a *Fr. Passovio* facta, *Andronici* Rhodii paraphrasis, aliaeque veteres editiones diligenter adhibitae. Inprimis autem aliam interpungendi rationem viamque sequutus est editur.

1822, 8. *Ἀριστοτελους Ἠθικα Νικομαχεια, ἐκδιδοντος και διορθουντος Α. Κ(οραη). Δαπανη των αναξιως δυσπραγησαντων Χιων. Ἐν Παρισιαις.* Eberhard. —— 77 et 372 pp. *Caroli Zelli* recognitio ex ingenio editoris est emendata, de quibus mutationibus in scholiis p. 211 sqq. singulae rationes accurate exponuntur. Copiosissimus est omni re index adiectus. Est ab eodem *Coray* curatae collectionis *Βιβλιοθηκη ἑλληνικη*. Vol. XIV.

1828, — 1830, 8. Aristotelis Ethicorum Nicomacheorum libri decem. Ad codicum et veterum editionum fidem recognovit, varias lectiones adiecit, notis nonnumquam suis plerumque aliorum illustravit, indice denique uberiore ornavit Eduardus Cardwel. Oxonii. *Voll. II.* —— *Vol. I.* contextus graecus, et *vol. II.* commentarius continetur. Ad volumen prius additamenta v. in Diario class. *(Classical Journal)* no. LXXVIII. (1829) p. 189—207. 8 *Th.* 20 *Gr.*

1829, 8 mai. Aristotelis Ethicorum Nicomacheorum libri X. Ad codd. et veterum editionum fidem recensuit, commentariis illustravit in usum scholarum suarum edidit C. L. Michelet. *Vol. I.* Textum continens. Brl., Schlesinger. —— XIV, 225 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.*

1831, 8 mai. Aristotelis Ethica Nicomachea ex recensione Imm. Bekkeri. Brl., Reimer. —— 14 *Gr.*

2) Magna Moralia.

1566, 8. Aristotelis disciplinae moralis libri duo, qui magna Moralia inscribuntur: nunc primum separatim excusi, pro schola Argentinensi. Graece.

3) Politica.

aa) *opus integrum.*

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. Aristotelis Politicorum liber primus, graece et latine, cum commentario a Michaele Toxite confecto, ex scholis I. Sturmii matutinis. Tigurini, ap. Ch. Froschouerum.

β) *Cum a. notitia.*

1540, 4. Aristotelis Politica. *Graece.* Paris., ap. I. Lod. Tiletanum. —— Tantummodo librum 1 et 2, et tertii partem, cum notis criticis aliisque continet.

1540, 8 min. *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ.* Aristotelis Politicorum libri octo. Argentorati per Vuendelinum Richelium. Meuse Martio. Anno MDXL. —— 4 *ff.* praefixa. Praemisit *Iacob. Bedrotus* dedicationem ad *Wolfg. Mey. Bernas.* F. 4 vacat, 401 pp. Rep. 1549.

1548, 4. *Αριστοτελους Πολιτικων βιβλια οκτω.* Aristotelis Politicorum libri octo. Parisiis apud Vascosanum, via Jacobaea ad insigne Fontis. MDXLVIII. —— Maxima parte ex recensione Aldina I. Bibl. acad. Götting.

1549, 8. *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ.* ARISTOTELIS POLITICORUM LIBRI OCTO. Argentorati per Vuendelinum Richelium,

Mense Martio, Anno M.D.XLIX. —— Huius repetitae editionis notitiam *Veesenmeyer* in Bibliographische und biographische Analekten (Ulm, 1826, 8. 14 *Gr.*) proposuit, sed se primam editionem, supra *v.* a. 1540 indicatam, non nusse ingenue professus est.

1551, 4. Aristotelis de optimo statu reipublicae libri VIII. *Graece.* Florentiae, apud Iuntas. —— *V.* 1562.

1552, 4. Petri Victorii Commentarii in VIII. Libros Aristotelis de optimo statu Ciuitatis *etc.* Florentiae, Iunt. —— Adhibitis interpretibus veteribus et editionibus emendatus est textus. Rep. 1576. *V.* 1551.

1556, 4. Aristotelis Politicorum libri VIII. Graece ex Pt. Victorii recognitione. Parisiis, Morel. M.D.LVI.

1562, 4. — *Graece.* Accedunt Strozae Kyriaci de republica libri duo; Octo Aristotelis eadem de re additi. Graece et Latine. Flor., ap. Iuntas. —— *V.* 1551.

1567, 8. Aristutelis Politicorum libri octo, graecè. Argentinae.

1574, 4. Aristotelis Politicorum libri octo. *Graece.* Paris., ap. I. Benenatum.

1576, f. Petri Victorii Commentarii in VIII Libros Aristotelis De optimo Statu Ciuitatis. Positis aute singulas declarationes Graecis verbis Auctoris: iisdemque ad verbum Latine expressis. Accessit rerum et verborum memorabilium Index plenissimus. *Cum gratia et priuilegio.* Florentiae, apud Iuntas cIↄIↄLXXVI. *In fine:* Impressus apud heredes Bernardi Iuntae Mense Augusto MDLXXVI. —— 8 *ff.* praefixa, 698 pp., et 17 ff. Indices implent. Ad quae subsidia *Victorius* textum graecum emendavit, nusquam exposuit. *V.* 1562.

1582, 8. — 1583, f. Aristotelis politicorum libri octo ex Dion. Lambini et Pt. Victorii interpretationibus puriss. graecolatini, Theod. Zuingeri argumentis atque scholiis, tabulis quin etiam in tres priores libros illustrati: Victorii Commentariis perpetuis declarati. Pythagoreorum veterum fragmenta politica (*gr. et lat.*), a Io. Spondano conuersa et emendata. Index rerum et verborum plenissimus. Basileae Eusebii Episcopii opera ac impensis. cIↄIↄXXCII.

1587, sqq., *f.* In politica Aristotelis (*graece*) Ant. Montecatini progymnasmata (*in librum I.*). Ferrariae. 1587. — In librum II. *Ib.*, 1594. — In librum III. *Ib.*, 1598. —— Haec 3 volumina nihili momenti fere commentariorum rarissime coniunctim occurrunt.

1621, 8. *Ἀριστοτελους Πολιτικων τα ευρισκομενα.* Aristotelis Politica, a Pet. Ramo latine facta et dialecticis rerum summis breuiter exposita et illustrata. Francof. apud Claud. Marnium et heredes I. Aubrii. —— Fabricius in Bibl. Gr. T. III. p. 366 non satis certam notitiam dedit; quia contextus graecus adest.

1621, 8. *Ἀριστοτελους πολιτικων βιβλια η'.* Aristotelis Politicorum libri VIII. Cum perpetuis Dan. Heinsii in omnes libros paraphrasi. Accedit accuratus rerum index. LB., ex offic. Elzeuiriana. —— Editio nitida, neque omnino negligenda. A pag. 972 sqq.: Ex Heraclide de politiis, ex Nicolao Damasceno de moribus gentium Reliquiae; deinde: Aristotelis, quae de variis rebuspublicis citantur, Fragmenta, exhibentur. Tum a p. 1041 sqq.: *And. Schotti* animadversiones criticae in priores Politicorum Aristotelis libros sequuntur.

1637, 12. Aristotelis Politicorum libri VIII, graece, Oberto Gifanio, Icto, interprete, cum prooemio Hermanni Conringii, et in politica Aristotelis introductione. Helmstadii apud Iac. Lucium. —— Rep. a. 1656.

1656, 4. *Ἀριστοτελους πολιτικων τα σωζομενα.* Aristotelis Politicorum libri superstites. Editio nona. Cura Hermanni Conringii, cum eiusdem Introductione et emendationibus. Helmestadii, typis et sumptibus Henningi Mulleri. cIↄIↄCLVI. —— 14 *ff.*, 751 pp. Multo emendatior auctiorque priore. Substratus est Sylburgi-Victorianus textus, ubi corruptelae lacunaeque signis criticis sunt adnotatae. Varias lectiones *Conringius* ipse collegit. Adhaec, praeter *Victorii* versionem latinam, fragmenta *Aristotelis* de Historiis rerumpublicarum, ex *Casauboni* collectione sunt adiuncta. Bibl. acad. Lips. Rep. 1730.

1660, 4. Aristotelis Politica, cum notis et paraphrasi perpetua Dan. Heinsii et Severi Ch. Olpii. Graece et latine. Jenae. —— Paraphrasis tantum *Sylburgii* est, notas vero *Olpius* conscripsit, qui in praefatione se a *Th. Reinesio* adiutum esse gloriatur.

1730, f. — Graece et latine. Cura Hermanni Conringii. —— *V.* eiusdem Opera, curante I. Gu. Goebelio. (Brunsuic., Voll. VI.) T. III. p. 491 sqq., et p. 457 sqq. introductio exhibetur. Rep. ex editione a. 1656.

1775, f. Aristotelis de republica libri

VIII, graece latine interprete et enarratore I. Genesio Sepulveda. Matriti. —— Corrigenda, quae tamen modo ad *Vascosani* editionem spectant, v. in Sepulvedae Operum T. I. (Matritii. 1780) p. CXIII—CXLIII.

1809, 8. Aristotelis Politicorum libri VIII superstites. Graeca recensuit, emendavit, illustravit interpretationemque latinam adidit I. Glo. Schneider. Francof. ad V., sumpt. libr. acad. *Voll. II.* —— XLIV, 578 et 514 pp. Conf. de hac maximi aestimanda nova recensione Acta seminarii Lips. 5 *Th.* 12 *Gr.*

1821, 8. *Αριστοτελους Πολιτικων τα σωζομενα, εκδοντος και διορθουντος Α. Κοραη. Φιλοτιμῳ δαπανῃ των ὁμογενων, ἐπ' ἀγαθῳ της Ἑλλαδος. Εν Παρισιοις*, Eberhard. —— 142 et 335 pp. Maxima parte *Schneideri* textus, quae tamen mutavit, a p. 261 sqq. in notis brevibus bene exposuit. Deinde a p. 310 sqq. duo indices in textum et scholia sequuntur. Est vol. XIII. *Βιβλιοθηκης ἑλληνικης.*

1824, 8mai. Aristotelis Politicorum libri octo. Ad Codicum fidem edidit et adnotationem adiecit C. Göttling. Jn., Croeker. —— XXXII, 489 pp. 2 *Th.* 4 *Gr.* Codices memoratus *Hase* Parisiis contulit. Editor ipse Aldinam primam, a *Schneidero* non satis diligenter, ut liquet, adhibitam, tum Aldinam secundam, seu Camotianam, cuius varias lectiones *Sylburgius* solus collegerat, quasque *Schneiderus* nunnumquam cum aliis a *Sylburgio* ex mstis depromptis lectionibus confundit; deinde Basiliensem primam, *Victorii* et *Camerarii* commentarios, recentioresque editiones, sicuti nihili mnmenti interpretationem gallicam mstam (in bibl. acad. Jeneus.) adhibuit, et textum emendavit. In notis a p. 277 sqq. exhibitis varietates lectionis, emendationum rationes, aliaeque de lingua animadversiones proponuntur. Porro a p. 463 sqq. excursus tres habentur; Denique p. 489: Tabola capitum vulgatae distinctionis; tabola capitum editionum Zwingeri et Duvallii; index rerum et verborum in notis, adduntur.

bb) *Delectus et Fragmenta.*

1776, 8. *Εκ των Αριστοτελους Πολιτικων περι της πολεως μοναρχιας περι του αρχειν και αρχεσθαι, περι των της πολεως αρχων, περι της γυναικης ομιλιας, περι της των παιδων αγωγης και παιδειας.* Cum annotatione critica. (*Cura F. Wolfg. Reitzii*). Lps., ap. Iacobaeerum. —— Paucis ex ingenio edituris et aliorum, tum ad veterum editionum fidem mutatis est *Conringii* textus. Conf. Neue philol. Bibliothek Vol. III. P. II. p. 181—193. 6 *Gr.*

1824, 8. Aristotelis de Politica Carthaginiensium. Textum critice recognovit, commentatione historica illustravit et novas quaestiones de Poenorum reipublicae forma instituit F. Gu. Kluge. Accedit *Theodori* Metochitae Descriptio reipublicae Carthaginiensium cum animadversionibus. Vratislaviae, Max. —— VIII, 236 pp. 20 *Gr.* Quae hic *Klugius* edidit, ex libro II. Politicorum separatim ea, quae spectant Carthaginiensium civitatem, collegit. Conf. *Seebodii* Bibl. Krit. 1824, fasc. 10. p. 1180 sqq.

4) P o l i t i a.

1827, 8. *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* Aristotelis rerumpublicarum reliquiae. Collegit, illustravit atque prolegomenis addidit C. F. Neumann. Hdlb., Oswald. —— VI, 166 pp. 22 *Gr.* Fragmenta huius perditi operis, quamquam hic diligenter, tamen non omnia sunt collecta. Notae breves laude dignae sunt. Conf. ephem. litter. Lips. 1828, no. 305 et 306; ephem. litt. Halens. 1827, no. 92; ephem. Scholast. gen. 1827. II. no. 49.

5) O e c o n o m i c a.

1537, 4. Oeconomicorum Aristotelis libri, Graecis et Latinis annotationibus suis locis illustrati. In quibus pia, gravia et Christiana documenta sunt omnia. Hos aere modico si coemes et leges, aliis quoque, ut emant et legant, author eris, et ipse iterumque emere non gravaberis. Cracoviae. *In fine:* Cracoviae per Mathiam Scharffenberg. III. die Martii MDXXXVII. —— *Georgius Libanus* hanc editionem curavit. Accurata descriptio in Miscellan. Lips. Novis. Vol. V. p. 368 datur.

1541, 8. Aristotelis Oeconomicorum libri duo, Graecè. *Μεταγεγραμμενος πηνος.* Parisiis. —— Sine typographi nomine: habet autem *Neobarii* insigne typographicum, quod et *Iacobo Bogardo* cum illo commune fuit. Sic *Maittaire* in Annal. T. III. p. 324.

1552, 8 min. *Αριστοτελους οικονομικον.* Aristotelis oeconomicon. Lovanij Ex officina Bartholomei Gravij 1552. Cum Gratia et Privilegio. C. M. Subsignatum. P. L. —— 6 non num. *ff.* Tan-

tummodo contextus graecus inest. Bibl. seu. Lips. *Bahle* hanc raram editionem non novit.

1560, 4. Aristotelis Oeconomica, Graece. Paris., ap. Gu. Morelium.

1577, 4. Aristotelis Oeconomica, sive de rebus domesticis. Graecè. Francofurti ex Typographia Andreae Wecheli.

1815, 8. *ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.* Anonymi Oeconomica, quae vulgo Aristotelis falso ferebantur. E libris scriptis et versione antiqua emendavit et enarravit I. Glo. Schneider. Lps., G. Fleischer. —— XXIV, 69 pp. 12 *Gr.*

1830, 8mai. *Ἀριστοτέλους Οἰκονομικος. Ἀνωνυμου Οἰκονομικα. Φιλοδημου περι κακιων και των ἀντικειμενων ἀρετων θ'.* Coniuncta edidit et adnotationes adiecit C. Goettlingius. Jn., Walz (Croeker). —— 1 *Th.* Falso haec editio in *Schoellii* Literaturgeschichte *etc.* T. II. p. 184 sic indicatur: Aristotelis oeconomicorum fragmentum et Anonymi oeconomica ad codicum fidem edidit C. Goettling. Jenae, 1827, 8. Plenissimam bonae frugis censuram *v.* in The philological Museum No. I. (Novemb.) *(Cbr.* 1831, 8mai.) p. 126 — 141.

6) de virtutibus.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 8. *Ἀριστοτελους περι ἀρετων βιβλιον Α'. Του σοφωτατου Μιχαηλ του Ψελλυ ιαμβοι εις ἀρετας και κακιας. Ὁροι Πλατωνος.* Francofurti ad Viadrum per I. Eichhorn.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1538, 8. Aristotelis de virtutibus libellus; Graece. Parisiis, ap. Ch. Wechel.

1586, 8. Aristotelis de virtutibus. *Graece.* —— *V.* in Compendio vitae et mortis. (Bs.) p. 31.

1608, 8. — graece, cum admonitionibus S. Nili. Franeckerae.

7) de virtutibus et vitiis.

1529, 8. *Ἀριστοτελους περι αρετων και κακιων.* *Graece.* *Παρα τῳ χεραδαμῳ εν επιφανεστατῃ πολει Λευκετιᾳ ετει α φ κ θ μηνι θαργηλιωνι.* —— 7 *ff.* Cum epistola graeca *I. Cheradami.*

1548, 8. — graece, edidit A. Chamiallardus. Paris., Wechel.

1567, 8. Aristotelis de virtutibus et vitijs liber unus, graecè. Argentinae.

1593, 8. Aristotelis de virtutibus et vitiis, graece in usum scholarum. LB., ap. Fr. Raphelengum.

1603, 8. — graece et latine. Edidit Spirling. Hmb.

1752, 8. Aristotelis de Virtutibus et Vitiis, cum Georgii Gemisti Plethonis Libello de Virtutibus, Gr. et Lat. ex Recensione Edv. Faconer. Ox., Sheldon. —— In Georgio Plethone duo codd. msti sunt adhibiti. 3 *sh.* 6 *d.*

GG. Mathematica.

1) Aristotelis Problemata.

1531, f. Aristotelis Problemata et Metaphysica. *Graece.* Basil.

1585, 4. *Ἀριστοτελυς, Ἀλεξανδρυ τε και Κασσιυ Προβληματα, συν Θεοφραστειων τινων εκλογαις.* Aristotelis, Alexandri, et Cassij Problemata, cum Theophrasteorum quorundam collectaneis. Addita in fine varia locorum lectio. Francof. apud Ioan. Wechelum.

1602, — 1607, f. Ludov. Septalii Commentariorum in Aristotelis Problemata Tomi II, cum Textu, Graece et Latine. Francof., ap. hered. Andr. Wecheli, Claud. Marnium et Ioh. Aubrium. —— Rep. 1632.

1632, f. Lud. Septalii in Aristotelis Problemata Commentaria, ab eo Latine facta. Opus iam primum absolutum, auctum Tomo tertio, nunquam antea edito. Lugd., sumptib. Claud. Landry. —— Sic in Catalogo Bibl. Bunavianae. (Lps., 1750, 4) T. I. p. 125.

2) Mechanica.

1566, 4. Aristotelis Mechanica. *Graece.* Paris., Wechel. —— 19 *ff.* Cum necessariis figuris ligno incisis.

1599, 4. Aristotelis Mechanica, Graece, emendata, Latine facta et commentariis illustrata ab H. Monantholio. Parisiis. —— 20 *ff.* praefixa, et 211 pp. Figurae ligno incisae sunt additae. Rep. 1600.

1600, 4. — Lugd., ex bibliopolio Commeliniano. —— *V.* 1599.

1812, 8. *Ἀριστοτελους Μηχανικα Προβληματα.* Aristotelis Quaestiones mechanicae: recensuit et illustravit Ioan. Pet. van Capelle. Amst., Hengst. (*Lps.*, *Weidmann.*) —— 288 pp., cum 4 tabulis in fine adiectis, figuras mathematicas continentibus. 3 *Th.* Contextus graecus ad 3 codd. mstorum (2 Paris., et 1 Lugd.) fidem

est emendatus, quorum quoque variae lectiones textui sunt subiunctae. Praeterea vulgatam versionem latinam *Capelle* addidit. A pag. 123—282 verborum et rerum explicationes sequuntur, quas a pag. 283 —288 duo Indices Vocabulorum et Autorum excipiunt.

IIII. Varia scripta.

1) Peplus.

1536, 8. Aristotelis Poetica, per Alexandrvm Paccivm, patritivm florentinvm, in latinvm conversa. Eadem, graece. *In calce:* Venetiis, in aedibvs haeredvm Aldi, & Andreae Asvlani Soceri, M. D. XXXVI. —— 56 *ff.*, quorum 28 priora titulus, praefationes duae, altera *Gu. Paccii* ad *Fr. Campanum*, altera anctoris ad *Nic. Leonicum*, et versio latina: reliqua 26 vero textus graecus et in calce dua altera variae lectiones et errata implent. Subscriptionem ultimum folium habet. In secunda praefatione, tres vetustissimos codices mstos fuisse adhibitos, quorum unus ex bibliotheca Vaticana, dicitur. Praeterea *Casp. Contarenus* suo auxilio editorem adiuvit: in praefatione enim: „Is .... lucubrationes nostras non solum diligenter legit, sed plurimis in locis annotavit, et emendavit" legitur. Rarissimum esse libellum, *Renouard* in Annales des Aldes (1825, 8) T. I. p. 275 sq. testatur, neque alibi quoque commemuratum inveni.

1566, 4 mai. Aristotelis Peplus. *Graece.* —— *V.* in *H. Stephani* Florilegio epigrammatum. *V.* s. v. Anthologia. *A Stephano* codicem mstum Florentinum fuisse adhibitum narratur.

1566, 4. Aristotelis Stagiritae Pepli fragmentum, sive heroum Homericorum epitaphia, Graece, cum Latina versione et notis Gu. Canteri. Adiecta sunt propter argumenti similitudinem *Ausonii* epitaphia heroum, qui bello Troiano interfuerunt. Basileae, per Th. Guarinum. —— Rep. 1571.

1571, 8. Aristotelis Stagiritae Pepli fragmentum sive heroum Homericorum epitaphia, fideliter auctori suo restituta, latine versa et annotationibus illustrata per Gu. Canterum. Editio II a cum aliis, tum integra tabula recens aucta. Atv., apud Ch. Plantinum. —— Rep. in *Gu. Canteri* Novarum lectionum libris octo. (Edit. III a. Atv., 1571, 8) p. 18 sqq.

1573, 8. — (*Parisiis*).

1772, 8. —— In *Brunckii* Analectis, T. I. p. 177 sqq.

1794, 8. —— In *Jacobsii* Anthologia, T. I. p. 110 sqq.

1798, 12. *ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΠΛΟΣ*, sive ARISTOTELIS EPITAPHIA in Heroas Homericos: Fragmentum ab H. Stephano primum editum, nunc pluribus auctum Epitaphiis, partim nuper editis, partim nunc primum e cod. Harleiano; Edidit Th. Burgess. Dunelmiae. —— XII, 21 pp. Ex *Stephani* editione Anthologiae a. 1566 edita, aliquot ineditis additamentis aucta est repetita. 1 *sh.* 6 *d.* Rep. in Diario classico, no. XXVII. p. 172—185.

1814, 8. —— *V.* in *F. Jacobsii* editione Anthologiae *Palatinae*, T. II. Sed hic tantummodo 54 disticha exstant, cum apud *Burgessium* ex codice Harleiano 58 disticha legantur. Exhibetur quoque Peplus in aliis Anthologiae editionibus.

2) Hymnus in virtutem.

1560, — 1566, — 1586, — 1600, — 1612, 12. Aristotelis Scolium, Graece et Latine. —— Inter Fragmenta Lyricorum a H. Stephano collecta. Parisiis. Extat hoc Aristotelis scolion apud Diogenem Laert. V. Sect. V sqq.; Athen. XV. 16, p. 696; Stob. Sermon. p. 2 ed. Gesn. Ex Athenaeo commigravit in memoratam collectionem. Rep. 1614. Conf. quoque *Harlesii* editionem *Fabricii* Bibl. Gr. T. II. p. 111 sq.

1614, f. — gr. et lat. —— Inter Poëtas Graecos. *(Ge.)* T. II. p. 135. Emendatius edidit *Maittairius.*

1722, 4. Aristotelis hymnus in virtutem edidit Mich. Maittaire. —— In Miscellaneis aliquot Graecorum carminibus. (Ld.) oo. V. *Maittairius* sequitur Diogenem et Stobaeum; Stobaei enim textus ab illo Diogenis parum differt.

1766, 8. — gr., lat., et anglice. —— In *Hurdii* Commentario in Horatii Art. poeticam. *(Ld.)* Rep. 1772. Ut *Maittairius*, sequitur Anonymus, qui in *Hurdii* Commentario hoc Aristotelis scolion edidit, Diogenem et Stobaeum.

1772, 8. —— In: Horazens Episteln an die Pisonen und den Augustus, mit Kommentar und Anmerkk. von Hurd, a. d. Englisch. übers. v. I. Ioach. Eschenburg. (Lps.) Vol. I. p. 166 sqq. Dehinc *Brunckius* in Analectis, T. III. p. 32 recepit. Apud *Eschenburgium* non solum viri cuiusdam versuum 6 et 7 emendatio, a *Koeppen* postea in contextum recepta, in notis proponitur et explanatur, sed etiam interpretatio *Th. Nevile* anglica, et

Eberti germanica ex commentatione *de la Nauze* de Scoliis, germanice versa, atque *Hagendornii* operibus poeticis subiuncta, est repetita.

1774, 8. —— In *Brunckii* Analectis, T. I. p. 177 ex *Maittairii* editione; ex *Hardii* emendatione autem, metro apta repetiit.

1784, 8. Aristoteles Skolion auf Hermeias (*griech. u. deutsch*), erläutert v. I. H. Just. Kneppen. Hildesh. —— Versio germanica est *Claudii*.

1786, 8. —— Ad calcem *Brunckii* Anacreontis, p. 81; et in editione IIIa, p. 181 sq.

1791, 8. —— In *Buhlii* editione Aristotelis, T. I. p. 7 sq. Sequutus est male *Brunckium* in Analectis, T. I. p. 177, quam editionem ex Diogene factam postea ipse improbavit.

1798, 8. — cum notis edidit C. Dv. Ilgen. —— In libro inscr.: Σκολια hoc est Carmina convivalia Graecorum. (Jn., Croeker.) p. 137 sqq. Animadversionibus finitis, sabiunxit a pag. 171 sqq. versionem latinam carminis, quae extat in editione Diogenis Laertii latina, (Vt., 1497 et Parisiis, Io. Parvi s. anno) metro Horatiano, ubi primi duo versus Asclepiadei sunt, tertius Pherecrateus, quartus Glyconicus: tum versionem lat. *Hug. Grotii* Hendecasyllabis; deinde versionem lat. *Maittairii* eodem versuum genere, quo extat carmen apud Diogenem Laertium, porro versionem anglicam *Thomae Nevile*, quam *Hurdius* in Commentario in A. Poet. Horatii affert; denique sui ipsius germanice vertendi periculum.

1806, 12. Aristotelis paean. Graece. —— Cum Cebetis tabula. Edidit I. Schweighaeuser.

1811, 12. — ex rec. et cum notis Brunckii edid. Gf. H. Schaefer. —— Cum *Anacreontis* Carminibus. (Lps., Tauchnitz.) p. 67. Rep. 1829.

1815, 8. Aristotelis hymnus in virtutem, cum commentario et versione edidit Gu. A. F. Gensler. Ju. —— 32 pp.

1823, 8. — graece cum notis G. B(*urgess*). —— Insertum Diario classico, no. XLVIII. p. 369.

1829, 12. —— Cum *Anacreonte*. Edit. ster. (Lps., Tauchnitz.) *V*. 1811.

1831, 4 mai. Aristoteles poeta sive Aristotelis scolion in Hermiam. Mulhusae, Heinrichshofen. —— 6 *Gr.*

2) Epistolae.

aa) *Omnes epistolae.*

1499, 4. Aristotelis Epistolae VII, Graece. —— *V.* in Collectione Aldina Epistolarum Graecar. (Vt., Aldus.)

1606, f. — graece et latine. —— In Cuiaciana collectione Epistularum. (Aurel. Allobrog.) p. 314 sqq.

1615, 4. Aristotelis epistolae, quae extant; cum duabus Philippi Macedonis, et vna Alexandri M. Philippi F. (*Curante Ioach. Dreiero*). Lubecae, ex officina typograph. I. Albini. M. DC. XV.

1693, 4. Aristotelis epistolae quae extant: cum duabus Philippi F. Frcf. ad Oderam typis Nicolai Voltzii. Anno MDXCIII. —— 4 non num. *ff.*, sine *sign.* Nullibi indicatum inveni.

bb) *Delectus epistolarum.*

1540, 8. Aristotelis epistolae tres, cum una Philippi et una Alexandri. Graece et Latine. —— In *Ioach. Camerarii* Collectione: Εκλογη και οιον απανθισμα διαφορων επιστολων ελληνικων, ὁποτε των Αἰδου, και ἀλλων ποτε τινων ἐκδοθεισων etc. In Academia Tubingensi elaboratae, Anno Christi nati M. D. XL. *f.* 2 sqq., et *f.* 37 sqq., et *f.* 68*b* sqq.

1710, 8 mai. Aristotelis epistolae duae, cum una Philippi et una Alexandri. —— In *Ioan. Patusae* Encyclopaedia philologica, T. I. p. 186 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *omnia opera coniunctim edita.*

1489, f. mai. Proemium Auerrois in libros physicorum. *Haec f.* 1*b*, cum *f.* 1*a vacet*. *F.* 2*a* (*sign.* a 2): Aristotelis Stagyritae peripateticorum ‖ principis de physico auditu liber primus ‖ et Auerrois Cordubensis Commentaria. *F.* 113*b in fine*: Aristotilis (?) stagyrite philosophorum monarche: phy ‖ sicorum opus: cumque Auerrois Cordubensis expositio ‖ nibus feliciter explicit. Studio quoq; : ac Impensa Bernardini de Tridino Correctum: atq; Uenetjis ‖ Impressum fuit. Anno domini. 1489. xv. kl. Marcij. ‖ Laus deo. — — *F.* 114 *a* (*sign.* *A* 2): Aristotelis Stagyrite peripateticorum prin ‖ cipis de coelo et mundo liber primus: cum ‖ Auerrois cordubensis expositione. *Explicit f.* 183 *b*: Summi phi

(*philosophi*) Arist. stagyrite peripateti- || corum principis: de coelo et mundo: cum Auer || rois Corduben. expositi. || per Bernardinum de tridino. 14. kl. Mar- || cij. i489. Uenetijs feliciter impressum. *F.* 197 *a* (*sign.* M.) *ad f.* 238 *a ubi liber de anima explicit:* Aristotelis stagyrite peripateticorum principis: cum Auerrois cordu || bensis expositionibus: de anima opus feliciter explicit. Impensa q; Bernardini de Tridino: Uenetijs Impressum fuit sexto idus martij. i489. *F.* 239 *a* (*sign.* S) *ad f.* 250 *a, ubi de sensu et sensato etc. expliciunt:* Auerrois cordubensis de substantia orbis feliciter explicit. *F.* 251 *b* (*sign.* U) *incipit:* Aristotelis Stagyrite Metheoro || rum opus: cum noua traductione in quartum || et vltimum predicti voluminis feliciter || explicit: Impensa quoq; ac diligentia || Bernardini de Tridino venetijs impres || sum fuit. Anno domini. i489. Idibus || Aprilis. || Laus deo. *F.* 279 *a* (*sign.* j) *ad f.* 372 *b Metaphysica:* Explicit opus ac registrum chartarum voluminis phie (*philosophiae*) || n̈alis (*naturalis*) Ari. ɔtinentis (*continentis*) libros octo physicorum: quattuor de || celo et mundo: duos de generatione et corruptione. tres || de anima: de sensu et sensato: de memoria et reminiscen- || tia: de sumno et vigilia: de longitudine et breuitate vi- || te: de substantia orbis: metheororum quattuor: et etiam quat- || tuordecim Methaphysice: per commentatorem Auerroi; || commentatos. Uenetijs atq; Impressos Maxima cura || atq; Impensa Bernardini de tridino. Anno salutis || domini M. CCCC. lxxxviiij. Idibus Maij. — — *F.* 373 *a* (*sign.* aa): Incipit liber quinq; praedicabilium porphirij. *F.* 376 *b sqq. sequuntur Praedicamenta. F.* 384 *a:* Incipit li. j. perihermenias Aristotelis. *explicitque f.* 390 *a:* Liber perihermenias Aris. cum auerrois Commento. per Bernardinum de tridino || Anno dñi. (*domini*) m. cccc. lxxxviiij. vltimo maij Uenetijs feliciter explicit. *F.* 391 *a* (*sign.* dd): Gilberti Porretani aristotelici Li || ber sex principiorum liber cum magni || Alberti commento per Bernardinum: cum Magni Al || berti commento viri etate sua doctissi || mi Feliciter incipit. *In calce f.* 401 *b:* Gilberti porretani sex principiorum liber cum magni Alberti commento per Bernardinum de Tridino Uenetijs || feliciter explicit. *F.* 402 *a:* Incipit liber. j. prioru; analecticorum (?) || Arist. Cu. j. *In fine f.* 430 *b:* Summi philosophi Aristote. stagiri || te peripatet corum Principis Priorum || Anale. cum Auerrois Cordubensis ex || positionibus. Opus auerreum (?) feliciter || explicit: studio quoq; ac impensa Bernardini de Tridino diligenter deo dan || te correctum. Atq; venetijs impressu. (?) || fuit quarto klu. Augusti. i489. *F.* 431 *a* (*sign.* kk): Incipit liber primus posteriorum anale || eticorum Aris. Tex. j. *In calce f.* 448 *a:* Aristo. stagyrite philosophorum || princeps (?) posteriorum Anale. opus per || commentatorem Auerroim commenta- || tum: ac Uenetijs impresu; (?) maxima cu || ra atq; impensa Bernardini de Tridi- || no. || Anno salutis domini. i489. Idibus || Iulij. || Laus deo. *F.* 449 *a* (*sign.* n n): Incipit liber primus topicorum Aris. Ca. j. *F.* 467 *b incipit:* Elenchorum Aris. Liber. Explicit. *F.* 472 *et* 473 *a vacant. F.* 473 *b:* Leonardi Arretini. In libros Ethicorum. Proemi. incipit. *F.* 474 *a* (*sign.* aaa 2): Aristotelis stagyrite ethicorum li- || ber primus ad nicomachum. *Finis f.* 520 *a:* Summi phi (*philosophi*) Aristo. Stagyrite Ethicorum || Liber cum Auerrois commento: Per Ber || nardinum de Tridino Uenetijs: Anno || i489. nono kl. Iulij feliciter Explicit. *F.* 520 *b:* Leonardi arretini Prologus. *In calce Politicorum f.* 541 *b:* Explicit Liber. Octauus. Politicorum Aris. *F.* 542 *a:* Leonardi arretini Uiri clarissimi prae || fatio in libros economicorum Aristo || telis ad cosmum medicen florentinu; ₚ. *F.* 545 *a Physionomia incipiunt, expliciuntque f.* 546 *a:* Explicit physionomu. Aris. *F.* 546 *b:* Omnia Aris. opera cum Commento Auerrois. Impressa Uenetijs || Accurate ac Diligenter per Bernardinum de Tridino de Mon || teferato. Anno a Natali Christiano. M. CCCC. lxxxviiij. Nunis. || Septembribus. —— Char. goth. Ad sign. in duos sive tres tomos divisum. Bibl. ac. Lips.

1494, f. Aristotelis Opera, Latine. Venetiis, per Gregorium de Gregoriis, expensis Benedicti Fontanae. —— Quamquam notitia huius editionis a *Maittairio* in Annal. typ. T. I. p. 587 exhibetur; tamen, ut puto, dubitanda editio.

1496, f. Hoc in uolumine continentur infrascripta opera Aristotelis uidelicet: in principio: || Vite eiusdem. || Epi-

stola eiusdem ad Alexandrum Ioanne argyropilo Bizantio interpraete. || Phisicorum libri octo. || Metaphisicae libri duodecim || De coelo et mundo libri tres. || Ethicorum libri decem cui addidimus libellum De moribus eiusdem Ari. interprete Le. Are. || Liber praedicabilium porphirii. || Liber praedicamentorum Aristo. || Perihermenias libri duo. || Liber sex principiorum Gilberti porretani interpraete hermolao barbaro. || Priorum liber unus. || Posteriorum libri duo. || Opera Aristotelis quae sequuntur partim sunt ex antiqua traductione partim ex illa Leonardi || aretini. Partim Georgio uallaPlacentino interpraete ,put suis in locis annotatum reperies. || Ex antiqua traductione || Topicorum libri octo. || Eleuchorum libri duo || De sensu et sensato || De somno et uigilia || De motibus animalium. || De longitudine et breuitatae (?) uitae. || De iuuentute et senectute || De respiratione et inspiratione || De uita et morte || De phisionomia || De bona fortuna || De coloribus || De plantis || De uegetabilibus || De lineis indiuisibilibus. || De nilo || De proprietatibus aelementorum (?) || De pomo || De intelligentia || De mundo || De causa. || — Ex tractione (?) Leonardi aretini || Politicorum libri octo || Economicorum liber unus. || Liber Magnorum Moralium Georgio ualla placentino interpraete. *F.* 2 *a* (*sign.* aa ij): Democritus Benedicto Fontunae. S. P. D. *F.* 61 *a in fine*: FINIS. *F.* 62 *vacat. F.* 63 *a*: Liber primus Metaphisice Capitulum primum. *In calce f.* 403 *b*: Explicit liber magnorum moralium. || Registrum cartharum — aa duernus a b c d e f g i k l m n o p q r s u x z & ꝰ ꝝ A D E F G H I K L M N P Q R S T V X Y Z AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL MM NN OO oēs sunt quaterni h t y B C O PP QQ quae sunt terni. *F.* 408 *a*: Impressum est praesens opus Venetiis per Gregorium de Gregoriis expensis Benedicti Fon || tanae; Anno salutifere incarnationis domini nostri. M.CCCCXCVI. Die uero. Xiii. Iulii. — 4 non num. *ff.* praefixa, et 403 nomero signata *ff.*, et 1 non num. signatum *f.* Cum *sign.* et *cust.* Mendis typographicis inquinatus, sed nitide impressus. *Post f.* 213, aliud nomero 123, deinde alterum 214, nec textu interrupto, est signatum. Bibl. acad. Lips. et Gotting.

1500 — 1502, f. Aristotelis Opera, Latine, cum commentariis Averrhois, per I. Bapt. Bagolinum. Venet., ap. Iuntas. *Tomi X.* — Sie hane editionem *Buhle* indicat secondum Catalogum libr. impr. Musei Britannici, Vol. I. p. 175, et *Buhlium* secutus *Harlesius* in *Fabricii* B. Gr. T. III. p. 318, et hunc temere exscripsit *Schweiger* in soo Handbuch der class. Bibliographie Tom. I. (Lps., 1830, 8) p. 57. *Renouard* aotem errurem illis locis commissum iamiam emendaverat in Annales de l'imprimerie des Aldes Edit. IIe (1825, 8) T. III. p. 362, un. 64, disserens de editione ficta a. 1550 edita Voll. X, his verbis: „Il y a nécessairement erreur dans la mention qoe fait Buhle, d'après le Catalogue du Musée Britannique, d'une édition latine d'Aristote qu'en 1500 — 1502 Bagolini auruit doonée chez les Iunte de Venise, en 10 vol. in-fol. Soit Buhle, soit le Catalogoe, auront mis 1500 pour 1550."

1507, f. Quae in hoc volumine continentur Vitae Aristotelis ex Plutarcho et ex Diogene Laertio, Praedicabilia Porphyrii. Praedicamenta Aristotelis. Sex principia Gdberti Poretani interprete Hermolao barbaro. Libri duo perihermiuias Arist. Liber priorum Arist. Libri duo posteriorum. Arist. Physicorum libri octo. Metaphysicae libri duodecim. De coelo et mundo libri tres. Aethicorum libri decem iuterprete Io. Argiropilo. Politicorum libri octo. Economicorum liber unus. Libellus de moribus interprete Leonardo aretino. Magnorum moralium Georgio valla interprete. *In fine*: Aristotelis opera quae a Ioan. Argiropylo Hermolao Barbaro Leonardo Aretino et Georgio Valla: e graeco traducta sunt: foeliciter expliciunt. — Venetiis Impressa: sumptibus heredum. Nobilis Viri Q. D. Octaviani Scoti Civis Modoetiensis. Maxima diligentia Bartholomei de Zanis de Portesio. Anno incarnationis Domini. MCCCCCVII. die III. Mensis Aprilis. — Sie *Panzer* in Annal. typ. T. VIII. p. 384 sq.

1538 (*nec* 1540), 8. Aristotelis Opera. Cum commentariis Averrhois. Curante Octaviano secundo. Venetiis.

1538, f. Aristotelis Stagiritae, Philosophorvm omnivm facile principis, opera quae quidem extant omnia, latinitate uel iam olim, uel nunc recens a uiris doctissimis donata, et graecum ad exemplar diligentissimé recognita. Accesse-

runt in singulos libros optimis ex autoribus argumenta, commentarij uice studiosis futura. ITEM Io. Lodouici vivis Valentini, de libris Aristotelicis censura, nunc recens et nata et edita. Ad haec De uita Aristotelis, déq; genere philosophiae, ac scriptis eiusdem, commentatio doctissima, per Philippvm Melanchthonem. Basileae M.D.XXXVIII. *In fine tomi II.:* Basileae Anno M.D.XXXVIII. Mense Septembri. —— 6 *ff.* praefixa, 843 pp.; 4 *ff.* praefixa, 640 pp. et 2 vac. *ff.* Interpretationes variorum continentur. Bibl. acad. Lips.

1542, f. Aristotelis Opera, Latine, ex interpretatione variorum, curante Hieronymo Gemusaeo. Basil. —— Rep. 1545 et 1548.

1542, 8. Aristotelis Opera omnia, Latine, ex variorum interpretatione. Lugd., ap. Iac. Iuntam. *Voll. X.*

1545, — 1548, f. — Basileae. —— *V.* 1542.

1549, f. — ex variorum interpretatione, cum Indice locupletissimo. Lgd., ex offic. I. Frelouii.

1550 (nec 1551), f. Aristotelis Opera omnia, latine, cum Averrhois Magnis Commentariis, labore I. B. Bagolini. — Venetiis, apud Iuntas. M.D.L. *Voll. X.* —— *V.* antea s. a. 1500.

1551, 12. Aristotelis Opera omnia, Latine, ex variorum interpretatione. Lgd. *Voll. X.*

1553, f. Opera latinè cum Averrois Cordub. commentario, aliisque ipsius in Logicae, Philosophiae, et Medicinae libris; quorum aliqui non amplius à latinis visi, à Iacobo Martino sunt conversi, cum Levi Gersonidis in Auerrois expositionem super logicos libros annotationibus *etc.* I. Bapt. Bagolini labore et diligentia. Venetiis. *Tomi VI.* —— Haec notitia in Indice bibl. Barberinae, T. I. (Romae, 1681, f.) p. 72.

1560 — 1562, 8. Aristotelis Stagiritae omnia opera, nunc primum selectis translationibus emendationibus ex collat. graec. exemplarium, scholiis in margine illustrata, novo ordine digesta; Additis nonnullis libris nunquam antea latinitate donatis; Averrois Cordubensis in ea opera omnia, qui ad nos pervenere, commentarii. Graeca, Arabica et Latina monumenta quaedam ad hoc opus spectantia Lat. *T. I. — XI.* Cum indice Ant. Possii a Monte Ilicino. Venet., apud Cominum de Tridino.

1562, 8. Aristotelis omnia quae extant Opera. Selectis translationibus, collatisq; cum graecis emendatissimis, ac vetustissimis exemplaribus, illustrata, prestantissimorumq; aetatis nostrę Philosophorum industria diligentissime recognita. Averrois Cordubensis in ea opera omnes, qui ad haec usq; tempora peruenere, commentarij. Nonnulli etiam ipsius in Logica, Philosophia, & Medicina libri, cum Leui Gersonidis in Libros Logicos annotationibus, quorum plurimi sunt, à Iacob Mantino, in Latinum conversi. Graecorum, Arabum & Latinorum lucubrationes quaedam, ad hoc opus pertinentes. Marciantonii Zimarae Philosophi in Aristotelis, & Auerrois dicta in Philosophia Contradictionum Solutiones, proprijs locis annexae. Bernardini Tomitani Logici, atque Philosophi prȩstantissimi, in Arist. & Auer. dicta in Primo libro Poster. Resolut. Contradictionum Solutiones: nec non eiusdem libri locorum, qui obscuriores habentur Conuersiones, & Animaduersiones. in Auer. quaesita demonstratiua, argumenta, & magnorum commentariorum grauiores sententiae, certo ordine collectae. quae omnia ex eiusdem Tomitani lectionibus excerpta fuere. Elenchus autem qui in sequenti pagina cernitur, omnia clara faciet. Tabulam vero M. A. Zimarae huic adiunximus operi, veluti lucidissimam, ac eruditissimam, grauissimorum virorum iudicio approbatam. Venetiis apvd Ivnctas M.D.LXII. *Voll. X. in XIII Partt.* —— Hic exhibita tituli notitia praefixa est *Zimarae* Dilucidationum tabulae, ubi quoque singulorum tomorum series indicata est. Bibl. acad. Lips.

1563, f. Aristotelis Stagiritae tripartitae philosophiae Opera omnia, Latine, cum praefatione C. Secundi Curionis ad Maximilianum Austr., de dignitate, utilitate, partibus atque ordine philosophiae, et cum commentariis Perionii, Grouchii, Majoragii, Philelphi, Victorii, Porti, Scheckii aliorumque. Basil. *Voll. IV.*

1572, 16. Aristotelis opera omnia in septem partes diuisa, nuper emendata et scholiis illustrata. Venetijs. —— Fortasse eadem editio, quae in Catalogo bibl. Upsal. (1814, 8) T. I. p. 46 sic indica-

tur: „cum commentariis Averrois, Zimarae, Tomitani, Pselli et Marguini. *T. VII.* 8."

1573, 8. — Venetiis, apud Iuntas. *Voll. XI.* —— *V.* 1562.

1578—1581, f. Aristotelis Stagiritae Opera. Post omnes, quae in huuc usque diem prodierunt, editiones, summo studio emaculata, et ad Graecum exemplar diligenter recognita ab Ab. Iacobo Martino, Doctore Medico ac Philosopho. Quibus accessit Index locupletissimus, recens collectus. Lugduni, apud Steph. Michaelem. MDLXXVIII. *Voll. II.* —— Bibl. acad. Gotting. Rep. 1581.

1579, 16. Aristotelis Stagyritae Organum, quod Logicam appellant. *Tomus Primus.* Lugduni, apud Ioannam Iacobi Iuntae F. — Aristotelis Stagiritae Physicorum Libri VIII. Quibus adieci-mus omnia illius opera, quae ad naturalem Philosophiam spectare videbantur. Quorum seriem versa pagina indicabit. *Tomus Secundus.* Lugduni, apud Ioannam Iacobi Iuntae F. 1579. *In fine:* Lugduni, ex Typographia Theobaldi Pagani. — Aristotelis Stagiritae Metaphysicorum Libri XIIII. Theophrasti Metaphysicorum Liber. Quorum omnium recognitionem, et additamentum versa pagina ostendit. *Tomus Tertius.* Lugduni, ap. Ioannam Iacobi Iuntae F. 1579. — Aristotelis Stagiritae Libri omnes, quibus Historia, Partes, Incessus, Motus, Generatioque Animalium, atque etiam Plantarum naturae brevis descriptio, pertractantur. Quorum seriem nominaque Interpretum versa pagina indicabit. *Tomus Quartus.* Lugduni, ap. eandem 1579. *In fine:* Lugduni excudebat Stephanus Brignol. 1580. — Aristotelis Stagiritae Libri omnes, quibus tota Moralis Philosophia, quae ad formandos mores singulorum, tum Familiae, tum Civitatis, spectat, continetur. Omnia ad Graecum exemplar recognita: quorum seriem versa pagella indicabit. *Tomus quintus.* Lugduni, ap. *eandem.* 1579. — Aristotelis Stagiritae Rhetoricorum Artisque Poeticae libri omnes. Quorum seriem, inscriptionemque altera ab hac pagina commonstrabit. *Tomi sexti Pars Prior.* Lugduni, ap. *eandem.* 1579. — Aristotelis Stagiritae Problematum Duodequadraginta Sectiones, Quibus *Alexandri* Aphrodisaei Problematum libri adiecti fuere. *Tomi Sexti Pars altera.* Lugduni, ap. Ioannam Iacobi Iuntae F. 1579. *In calce:* Lugduni. Excudebat Basilius Boquetuis. — Index Rerum omnium quae in Aristotelis operibus continentur, absolutissimus. In quem tota illius varia ac admirabilis doctrina, quae sparsim ac diffusè suis in voluminibus tractatur, contracta fuit, ac ordine Alphabetico per locos communes digesta. Lugduni, apud Ioannam Iacobi Iuntae F. 1579. *In calce:* Lugduni. Excudebat Basilius Bouquetuis. —— Notitiam huius editionis accuratam dedit Clement in Bibliotheque curieuse, T. II. p. 99 sqq., exinde desumpsi. Rep. 1614.

1580, 12. Aristotelis Stagiritae Opera omnia. Qvibvs nunc primum accesserunt Politicorum seu de Republica, liber nonus & decimus: Item Theologiae seu Philosophiae Mysticae libri quatuordecim. Excudebat Iacobus Berjon Typographus Lugdunensis. M. D. LXXX. *Voll. VII.* —— Bibl. acad. Lips.

1581, f. — Lugd. —— Ex editione a. 1578 repetita.

1593, 8. Aristotelis Opervm, qvotqvot extant, latina Editio: Ex optimorum quorumque interpretum versione concinnata; Tomorum paginarumque numero Graece editioni Sylburgianae respondens, itidemque ut illa speculiarem cuique tomo INDICEM attexens. IN QVA QVID POST SVPEriores editiones praestitum sit, declarat praefatio. Francofvrti, Apud Andreae Wecheli heredes, Claudium Marnium, et Ioan. Aubrium. MDXCIII. *Voll. IV.* —— Volumina sunt in singulares partes divisa. *Vol. I.* est inscriptum: Aristotelis Tomvs logicvs. et duas partes complectitur; *Vol. II.:* Aristotelis TOMVS PHYSICVS. et continet duas partes; *Vol. III.* eadem inscriptione, partem III, IV. et V. complectitur; *Vol. IV.* continuat parte VI. volumen tertium, et habetur: Aristotelis I. Tomvs ethicvs; et: II. Tomvs ethicvs, et: III. Tomvs ethicvs. *Vol. I.* comprehendit 16 *ff.* praefixa, 473 pp. et 13 *ff.:* Index rerum in Organo memorabilium; 218 pp. et 11 *ff.* index; *Vol. II.* 592 pp. et 4 *ff.*, quorum ultimum vacat, 271 pp. et 46 *ff.* indices, et 2 vac. *ff.*; *Vol. III.* 293 pp. et 21 *ff.* index, 166 pp. 26 *ff.* index, 224 pp. et 28 *ff.* index; *Vol. IV.* 412 pp. et 12 *ff.* index. 217 pp. 3 *ff.* index, 212 pp. et 10 *ff.*, 322 pp. et 35 *ff.* index. Nullibi indicatam inveni hanc rarissimam editionem, nisi in *Wei-*

gelii Adparatu (1822, 4) no. 11415, in cuius horreo quoque ipse contuli.

1596, 4. Aristotelis Opera omnia. *Latine.* Francofurti, typis Wechelianis. *Voll. V.* —— Omissus et *Acerrois* commentarius.

1608, f. Aristotelis Opera omnia, *Latine*, ex variorum interpretatione. Genevae.

1614, 16. — *latine.* Cum indice. Venetiis. *Tomi VIII.* —— Ex editiune a. 1579 expressa.

1668, 4. Aristotelis Opera, Latine, ex variorum interpretatione, perbrevi paraphrasi ac literae perpetuo inhaerente explanatione illustrata a P. Sylvestro Mauro. Cum Indice copioso. Romae, apud Angelum Bernabum. *Voll. VI.*

Bb) *Plura opera coniunctim edita.*

α) Sine l. et a. notitia.

—, 8. Habentvr hoc volvmine haec Theodoro Gaza interprete. Aristotelis de natura animalium lib. ix. Eiusdem de partibus animalium. lib. iiij. Eiusd; de generatione animalium lib. V. Theophrasti de historia plantarum. lib. ix. Et decimi principium duntaxat. Eiusdem de causis plantarum. lib. vi. Problematum Aristotelis sectiones due de quadraginta. Problematum Alexandri aphrodisei. lib. ij. (*Lugduni*) *Voll. III.* —— Haec rarissima editio ad numerum ex Aldinis furtim Lugduni expressurum librorum pertinet, de quibus fuse *Renouard* in Annales de l'imprimerie des Aldes, T. II. (1825, 8) p. 301 sq. exposoit.

β) Cum l. et a. notitia.

1483, f. Vol. I. — Incipit liber qnq; predicabilium porphirij. *Haec f.* 1 *a* (*sign.* a). *F.* 7 *a* (*sign.* b): Incipit liber predicamentorum Aristotelis. *F.* 17 *a* (*sign.* d): Incipit li. j. perihermenias aristotelis. *F.* 27 *a* (*sign.* e): Incipit liber j. priorum analecticorum aris. Ca. j. *F.* 43 *a* (*sign.* g): Magni peripatetici Auerrois cordubensis ‖ commentarij in libros priorum analecticorum ‖ Aristotelis incipiunt. Cap. j. *F.* 65 *a*: Incipit liber primus posteriorum anale ‖ cticorum Aristotelis. Ca. j. *F.* 89 *a* (*sign.* o): Incipit liber primus topicorum Aris. Ca. j. *F.* 110 *vacat.* *F.* 111 *a* (*sign.* l): Incipit liber primus Elenchorum Aristotelis. *F.* 118 *a*: Explicit registrum chartarum voluminis quod con ‖ tinet primo librum quinq; pdicabiliu; porphirij ‖ cum commento Auerois. Item pdicamenta Aristo ‖ telis cum eiusdem commento. Ite; libros duos pe- ‖ rihermenias cu; eiusdem commento. Item duos priorum et duos posteriorum cum eiusdem commento. In- ‖ super octo topicorum et duos elenchorum sine eiusdem ‖ commento peroptime castigatos per eximium virum dnm (*dominum*) ‖ Nicoletum artium liberalium ac medicine professorem ‖ in almo gymnasio patauino pro nunc legentem: Uenetijs impendio industriaue Andree de asula ‖ Bartholomeiq; alexandrini sociorum; impressos: ‖ regnante illustrissimo Ioanne mocenigo ve- ne- ‖ torum duce: Anno salutis ‖ dñice. M.CCCClxxxiij. ‖ quinto nonas februarias. Laus deo. — *F.* 1 *b procemium incipiens:* (i) Ntentio mea in hoc sermone e glosare li ‖ brum Aris. qui dicitur auditus nãlis. *etc.* *F.* 2 *a* (*sign.* AA. 2) *in prologi fine:* Noue translationi de physico auditu: et vete ‖ ri ab Aueroi cordubensi commentate: Summi Ari. ‖ philosophi ex stragyra (?) grecie oppido Nicoma ‖ chi medicine artis professoris filij: deo fauente fi ‖ nis impositus est: Impensa atq; diligentia andree de ‖ asula Uenetijs impresse. Anno salutis christiane: ‖ M. CCCC.lxxxiij. sexto nonas octobris. ‖ Laus deo. — . — Vol. II. — *F.* 1 *a* (*sign.* a 2): (i) Nn primo tractatu istius libri ɔtinentur decem summe ‖ magne *etc.* *F.* 100 *a*: Noue translationi librorum de celo et mun- ‖ do sine de motu et veteri ab Aueroi Cor- ‖ dubensi commentate: summi philosophi Aris. ‖ ex Stragyra (?) grecie oppido: Nicomachi medicine artis professoris filij: deo fauente ‖ maximo finis impositus est: optimi viri An ‖ dree de Asula impensa atq; diligentia im ‖ presse: Anno dni. M.CCCClxxxiij. sexto ca ‖ lendas iunij. Laus deo. *A f.* 101 *a* (*sign.* ff.) *usque ad f.* 115 *b habentur liber de generatione et corruptione, quorum in fine:* Noue translationi librorum de generatione et corruptione ‖ ab Aueroi Cordubensi commentate: Summi philosophi ‖ Aristotelis ex Stragyra (?) grecie oppido Nicomachi Me- ‖ dicine artis professoris filij: deo optimo maximoq; fauen ‖ te finis impositus est: Impensa atq; diligentia Andree de ‖ asula Uenetijs impresse: Anno sa-

lutis christianae. M. CCCC. || lxxxiij. septimo calendas octobris. — *F.* 1 *a* (*sign.* A): (h) Ono4 honorabiliu; noti || cia; opinantes. *etc.* *F.* 60 *a*: Noue translationi librorum anime: et veteri ab || Aueroi hispano cordubensi comentatae: summi philosophi Aristotelis ex Stragyra (?) grecie op || pido Nicomachi medicine artis professoris filij || deo fauente maximo finis impositus est: Impensa atq; diligentia Andree de asula Uenetijs impresse || Anno salutis christianae. M. CCCC. lxxxiij. pridie||idus septembris. Laus deo. *A f.* 61 *a usque ad f.* 76 *b habentur opuscula, de sensu et sensato, de memoria et reminiscentia, de somno et vigilia, de longitudine et breuitate vitae. Liber Averrois de substantia orbis. A f.* 77 *a sequuntur libri Meteororum, expliciuntque f.* 95 *b*: Noue translationi librorum metheororum ꝛ ve-|| teri fin quartum librum solum ab Aueroi cor-|| dubensi commentate summi philosophi Aristotelis || ex stragyra (?) grecie opido: Nicomachi medice || artis professoris filij: deo optimo maximoq; fauē-|| te finis impositus est: impendio ac diligentia An || dree de asula Uenetijs impresse: Anno salutis chri || stiane. M. CCCC. lxxxiij. octauo idus octobris. || Laus deo. — . — Vol. III. — *F.* 1 *b* prooemium. *F.* 2 *a* — *f.* 4 *b introductio in Metaphysica*: Et sic est finis || huius questionis compilate per me Nicolettum verniam || theatinum Padue philosophiam publice et ordinarie || legente;: ꝛ optimo eo4 que in natura deo: eiusq; ge || nitrici virgini Marie sint laudes infinite: Anno dñi || M.CCCC.lxxxj. Ultimo mensis Iulij. || Finis. *F.* 5 *vacat.* *F.* 6 *a* (*sign.* j) *incipiunt Metaphysica, expliciuntque sic*: Noue translatioui librorū; metaphisyce (?) ꝛ veteri ab Aueroi cordubensi commentate: summi || phi (*philosophi*) Ari. ex Stagyra (?) grecie oppido Nicoma-|| chi medicine artis professoris filij: deo sauente (?) maximo || finis impositus est: Impendio ac diligentia an-|| dree de asula venetijs impresse: Anno salutis chri || stiane. M. CCCC. lxxxiij. octauo calen. nouembris. || Laus deo. *Ethica incipiunt singulari sign. f.* 1 *a* (*sign.* A): Incipit liber primus ethicorum Aristotelis strageli || te (?) ad nicomachum. Ca. j. *F.* 69 *a* (*sign.* L): Incipit liber primus politicorum Aristotelis. *F.* 100 *a* (*sign.* Q 2): Incipit liber primus Economicorum || Aristotelis. *F.* 103 *b*: Explicit registrum chartarum voluminis continen || tis libros decem ethicorum Aristotelis cu; commen-|| to maximi peripatetici Auerois: et octo politi-|| corum: duosq; economicorum sine eiusdem Auerois || commento summa diligentia emendatos per eximium || virum dñm (*dominum*) Nicoletum artium liberalium ac medicine || professorem in Patauino gymnasio legentem || Uenetijs impendio industriane Andree de asula || Bartholomeiq; Alexandrini sociorum regnaute || Ioanne mocenigo venetorum inclyto principe || impressos: Anno M. CCCC. lxxxiij. iii. nonas fe-|| bruarias. Laus deo. *Partt. VI. in II. sive III voluminibus.* — 118, 159; 115, 95; 132 et 103 *ff.* Nunnuquam imperfecta exemplaria reperiuntur. Bibl. reg. Paris. duo exx. in ch. membr. habet.

1504, f. HABENTVR HOC VOLVMINE HAEC THEO || DORO GAZA INTERPRETE. — Aristotelis de natura animalium. lib. IX. *fol.* 1—56. Eiusdem de partibus animalium. lib. III. *fol.* 56—79. Eiusdem de generatione animalium. lib. V. *fol.* 79—108; Theophrasti de historia plantarum lib. IX. *fol.* 109—156. Et decimi principium duntaxat. Eiusdem de causis plantarum. lib. VI. *fol.* 157—204 Aristotelis problemata in in duas de quadragiuta sectiones, *etc.* *fol.* 205—256. Alexandri Aphrodisiensis problemata duobus libris non unquam ante impressa eodem Theodoro interprete. *fol.* 256—273. — Venetiis mense Martio. M. D. IIII. — Omnia latine. 12 in infima paginae ora sign. *ff.* praefixa. Adnotandum autem in exemplari bibliothecae acad. Lips. non esse praefationem, ab *Aldo Matthaeo Longio* inscriptam, et subsignatam: „Sexto Calendas Apriles. M. D. IIII. quam inesse *Renouard* in Annales de l'imprimerie des Aldes, T. I. p. 107 dicit, quamquam 12 *ff.* sunt praefixa. In commemoratu exemplari contentorum series haec est: videlicet *f.* 1 *a* titulus infra quem insigne *Aldi* typographicum, iuxta quod AL. DVS; *f.* 1 *b* vacat. *F.* 2 *a* incipit a *Renouard* commemorata *tabula capitum*, explicitque *f.* 11 *a*. *F.* 13 incipit index, quo continentur: „Vocabula latina et graeca secundum latinarum litter. ordinem, ex libris Aristotelis de animalibus Theodoro Gaza interprete." tribus columnis impressus, et explicit *f.* 17 *a*, quem excipit alius, continens: „Vocabula graeca et latina secundum graecar. litterar. ordinem ex libris de Plantis Theophrasti Theo-

doro Gaza ioterprete." qui *f.* 21 finitur. A *f.* 22 usqoe ad *f.* 24 habentur: Vocabula latina et graeca secundum latinarum litter. ordinem ex libris de Plantis Theophrasti Theodoro Gaza interprete. *F.* 25 usque ad *f.* 28 *a* denique habentur: „Vocabula graecorum nominum apud Theophrastum secundum literarum ordinem cum latina Theodori interpretatione." Sequenti *f.* (*sign.* b) incipit numerus foliorum 1 textus interpretationis: Aristotelis Stagiritae de Historia animaliom || Liber primvs: ioterprete Theodoro. Numerus 17 duplex est; 105 loco 103, 111 loco 108. *F.* 108 *a* explicit Aristoteles: Finis. Venetiis in domo Aldi Men || se Maio. M.DIII. Pagina versa vacat. *F.* 109 *a* continetur epistula: Theodori Graeci Thessalonicensis ad Nicola || um Quintum pont. Max. *F.* 199 *b* usque ad *f.* 110 *b*: Theodori Graeci Thessalonicensis praefatio in libros Theophrasti de plantis. *F.* 110 *b* Theophrasti textus incipit, explicitque *f.* 204 *a*. *F.* num. 273 et non num. 274 errata continentur. In calce legitur: „Venetiis mense Martio M.DIIII." Renouard descripsit hanc editionem, ut iam monui. L'édition de 1513, *inquit*, reproduit la même preface (*v. supra*), mais ainsi datée: „*Sexto Calendarum Aprilis. M. D. IIII.*" ce qu'il est bon de faire remarquer, parce qu'on rencontre des exemplaires formes de feuilles des deux éditions; bien plus souvent encore il arrive que des catalogues annoncent, et de tres bonne foi, l'édition de 1513 comme étant de 1504. Voyez la catalogue de Rover, et beaucoup d'autres." Sine dubio, ut Aldinarum editionum Euripidis et Aristophanis, huius quoque ad contextum graecum emendatae et accurate typis expressae editionis diversa exemplaria extant, quod *Renouard* fogit. Rep. 1513 *ib.*, et furtim impressionem factam *v.* antea *α*).

1507, f. Quae in hoc volumine continentur Vitae Aristotelis ex Plutarcho et ex Diogene Laertio. Praedicabilia Porphirii. Praedicamenta Aristotelis. Sex principia Giberti poretani interprete Hermolao barbaro. Libri duo perihermenias Arist. Liber priorum arist. Libri duo posteriorum arist. Physicorum libri octo. Metaphisicae libri duodecim. De coelo et mundo libri tres. De anima libri tres. Aethicorum libri decem interprete Io. Argiropilo. Politicorum libri octo. Economicorum liber unus. Libellus de moribus interprete Leonardo aretino. Magnorum moralium Georgio ualla interprete. *In calce*: Aristotelis opera quae a Ioan. Argiropylo Hermolao Barbaro Leonardo Aretino et Georgio Valla: e graeco traducta sunt: foeliciter expliciunt. Cum noua errorum castigatione: ut studenti patebit. Venetiis. Impressa: sumptibus heredum. Nobilis Viri. Q. D. Octauiani Scoti Ciuis Modoetiensis. Maxima diligentia. Bartholomei de Zanis de Portesio. Anno incarnationis Domini. M.CCCCCVII. die III. Mensis Aprilis. —— Nitidissima editio, sine numero *ff.*, sed *cust.* et *sign.* Notitiam huius editionis *Clement* in Bibliotheque curieuse T. II. p. 99 exhibet.

1513, f. Habentvr hoc Volvmine Haec Theodoro Gaza interprete. Aristotelis de natura animalium lib. IX. Eiusdem de partibus animalium. lib. IIII. Eiusdem de generatione animalium. lib. V. Theophrasti de historia plantarum. lib. IX. et decimi principium duntaxat. Eiusdem de causis plantarum. lib. VI. Aristotelis problemata, *etc.* Alexandri Aphrodisiensis pblemata. etc. *F.* 108 *a*: Venetiis in Aedibus Aldi, et Andreae Asulani Soceri Mense Februario. M. D. XIII. —— *F.* 1 *b* habetur epistula superscripta: Aldus Pius Man. rom. Matthaeo longio Caesareae maie || statis a secretis, ac proposito augustense. S. P. D. In eoius fine: Venetiis sexto calendarum Aprilis. M.D.IIII. *F.* 2 — *f.* 19 *a*: Index capitum. *F.* 10 *b* — *f.* 12 *b*: Theodori Gazae thessalonicensis || praefatio in libros de animali || bus Aristotelis, ad Nicola || um quintum pontificem maximum. *F.* seq. incipit numerus foliorum 1 et interpretationis textus, qui *f.* 108 *a* explicit. Iuxta *Aldi* insigne typographicum *f.* 205 est: ALDVS || MA. RO. Num. fol. 262 loco 272. F. 274 nihil praeter insigne *Aldi* typ. continet. Seqq. 16 non num. *ff.* (*sign.* O — Piiii) implet registrum, ut in priori editioni a. 1504, inscriptum: Vocabula latina et graeca secundum latinarum litt. ordinem, ex libris Aristotelis de animalibus Theodoro Gaza interprete. *etc.* Haec repetita editio nitidioribus typis, quam illa prima a. 1504 (ubi *v.*) est excusa. Similem exemplarium diversitatem inter *Demosthenis* editiones Aldinas invenies.

1521, f. Aristotelis Opera varia Latine, Petro Alcyonio interprete. Venetiis. —— Hac rarissima editione continentur: 1) De generatione et interitu libri duo; 2) Meteororum libri IV; 3) De Mundo; 4) De Animalibus libri X posteriores, i. e. Parva Naturalia. His versionibus finitis habentur Ioannis Grammatici sive Philo-

poni vita Aristotelis, deinde epistola *Alcyonii* ad *Hieronymum Negri*, denique Pontificis Leonis X. Breve, inscriptum: Diletto filio Petro Alcyonio, et subscriptum: XXVII. Mai. MDXX.

AA. Logica.

Aaa) Organon sive omnia logica scripta.

α) *Sine a. notitia.*

—, f. Porphyrii Isagoge et Aristotelis Organon, latine: exaratum Parisiis per Magistrum Udalricum Gering. —— *Maittaire* in Annal. typ., T. I. p. 387, et qui eum sequutus *Panzer* in *Annal.* typ., T. II. p. 281, no. 62 circa a. 1478 impressam esse hanc interpretationem, putant, quia *Gering* hoc anno tantum imprimebat.

—, Isagoge Porphyrii. Aristotelis Organon, cum explanatione Io. de Lapide. —— Sic in *Fabricii* B. Gr., T. III. p. 334.

—, Liber praedicabilium Porphyrii. Liber praedicamentorum Aristotelis. Liber sex principiorum a Gilberto Porritano editus in supplementum breuitatis Aristotelis circa sex ultima praedicamenta. Aristotelis liber peri armeuias. libri diuisionum et topicorum Boethii. libri analecticorum, topicorum, elenchorum haec omnia e graeco in latinum translata. —— Circiter a. 1480 impressum esse librum, in Catalogo bibl. Valler. T. I. p. 375 putatur.

—, f. *F.* 1 *a* Copulata tractatuum paruorum logicalium. *In fine:* Copulata tractatuum paruorum logicalium iuxta processum magistrorum regentium in domo magistri lamberti de monte sacre theologye professoris eximii expliciunt feliciter. (*Coloniae.*) —— 87 *ff.*

—, 4. *F.* 1 *a:* Thesaurus Ueteris et No || ue logice Aristotelis. *In calce:* Expliciunt positiones supra totam || nouam logicam Aristotelis. —— 79 *ff.* 36 lin. In titulo figura xylogr., praeceptorem cum 4 discipulis continens.

α) *Cum a. et l. notitia.*

1479, f. Tom. I. — *F.* 1 *a:* Incipiunt ysagoge porphyrij in kathe || gorias arestotilis. *F.* 11 *a:* Fininut ysagoge Porphyrij in kathe || gorias libri predicamentorum feliciter. *F.* 28 *b:* Finit liber Kathegoricarum, qui et Predi- || camentorum, Aristotelis dicitur foeliciter. *F.* 29 *a:* (p) RIMVM OPOR || TET *etc.* *F.* 39 *a:* Secundus liber Periarmenias (?) totiusq; textus || veterisartis finit. Incipit ex 9nti liber sex prin- || cipiorum magistri Gilberti porritani foeliciter. *F.* 39 *b* — *f.* 48 *b:* Finit liber sex principiorum Gilberti porritani. || Liberq; diuisinum (?) Boecij ex 9nti feliciter incipit. *F.* 61 *b:* Finit liber diuisionum Boecij feliciter. *F.* 62 *b:* (p) RIMUM OPOR || tet *etc.* *F.* 99 *a* — *f.* 121 *a:* Explicit liber priorum analeticorum (?) Arestoti || tilis (?) qui est de resolutione silogismorum i prin- || cipia sua feliciter. De cuius fine sit laus et gloria || Christo intemerateq; virgini ac matri eius. Im || pressus per Ambrosium keller in regia ciuitate || Augusta. Sub anno domini Millesimo qua- || dringentesimo septuagesimonono proxima die || post festum Exaltationis sancte Crucis. —— Tom. II. — *F.* 1 *a:* Liber Posteriorum analecticorum Arestotilis || Primus incipit feliciter. *F.* 35 *a:* Finit liber posteriorum analecticorum secundus || Arestotilis. et ex consequenti totus Impressus || per Ambrosium keller in regia ciuitate Augu || sta. Anno dñi *etc.* iu Lxxix. in die sancti sixpti. —— Tom. III. — *F.* 1 *a:* Incipit liber primus Elenchorum Aristotilis. *F.* 25 *b:* Explicit liber secundus Elenchorum || Arestotilis feliciter. *F.* 26 *vacat.* *F.* 27 *a:* Liber Thopicorum Arestotilis Incipit feliciter. *F.* 104 *a:* Finit liber octauus et vltimus Thopico || rum analecticorum arestotilis Impressus per || Ambrosium keller iu regia ciuitate Augusta || Anno ab incarnatione dñi Millesimo qua- || dringentesimo septuagesimonono. In die || sancte Vrsule vginis. Pro q fine sit laus xpo. —— Tom. IV. — *F.* 1 *a:* Incipit liber Primus Phisicorum Arestotilis. *In calce f.* 97: Explicit liber octauus et vltimus phisico || orum (?) Arestotilis Impressus per Ambro || sim (?) keller in rege (?) ciuitate Augusta. An- || no dñi Millesimo quadringentesimo septu- || agesimo nono feria secunda ante festum san || cti Martini. De quo fine sit laus et gloria || omnipotenti deo *etc.* —— 121, 35, 104 et 97 *ff.*, sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Char. goth.

1480, f. — Venetiis. —— De hac a *Maittairio* in Annal. T. I. p. 410 ab eo qui il-

lum sequutus, *Panzero* in Annal. T. III. p. 155 indicata editione, dubitandum videtur.

1481, f. *F.* 1 *a* (*sign.* a ii): Incipiunt isagoge porphyrii ad predicamenta Aristotelis. *F.* 8 *a*: (e) Quiuoca dicuntur quorum solum nomen cōe est: secun ‖ dum uero *etc.* *F.* 20 *b*: Explicit liber sex predicamentorum ‖ Incipit liber sex principiorum Gilberti porectani (?). *F.* 27 *a*: Explicit liber sex principiorum. Incipit liber topicorum. *F.* 89 *b*: Explicit liber topicorum Incipit liber elencorum. *F.* 109 *a*: Explicit liber elencorum. ‖ Hic incipit liber priorum auxiliante deo. *F.* 178 *a*: Expliciunt textus logicales Aristotilis (?) Venetiis impressi per ‖ Philipum (?) Venetum bona diligentia correcti: Anno dñi (*domini*) Millesi ‖ moquadrigentesimo (?) octuagesimoprimo uigesima quinta die ‖ mensis octobris. —— 178 *ff.* cum *sign.*, et 35—37 lin.

1484, f. *F.* 1 *a* (*sign.* a ij): Incipit liber quinq; predicabilium por- ‖ phirij. *F.* 4 *a*: Incipit liber predicamentorum Aristotelis. *F.* 9 *b*: Incipit liber sex principiorum Gilberti pore ‖ ctani. *F.* 12 *b*: Incipit liber. j. perihermeuias ‖ Aristotelis. *F.* 16 *a*: Incipit li. i. priorum analecti- ‖ corum Aristotelis. *F.* 47 *a*: Incipit liber primus Elenchorvm Aris. *F.* 82 *a*: Explicit liber Elenchorum Aris. ‖ Uenetijs p Baptista; de Tor ‖ tis. M. CCCC. lxxxiiij. die ‖ xxvij. Ianuarij. —— 82 *ff.* cum 58 lin. Char. goth.

1492, 8. Textus totius logices p magistrum Thomam Bricot abbreviatus et per eundē nouissime emendatus. *Haec f.* 1 *a.* *In fine*: Impssum Basileae Anno vo nonagesimosecundo. —— 52 cum *sign.* num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1500, 4. Edicio textualis paruorum loy ‖ calium vt Suppositionum. am ‖ pliationum. Restrictionum. Appellationum. Exponibilium Couse- ‖ quenciarum succincte et compendiose per facilia documenta. regulas. ‖ et vulgata exempla ī vnum p nouellorum studentium fructuoso incre ‖ mento, eorumq; ingenij capacitate vtiliter edita atq; comportata. *Haec f.* 1 *a.* *Ad calcem*: Impressum Liptzgk per Iacobum Thanner Herbipolen- ‖ sem Anno salutis nostre. 1. 5. 00. —— Char. goth.

1503, f. min. LIBRI LOGICORUM ‖ Ad archetypos recogniti *etc.* (*cetera ut* 1510) *Haec f.* 1 *a.* *F.* 2 *a*: Aristotelis Logicorum Libri recogniti Boetio Severino interprete et paraphrasis in eosdem cum adiectis annotationibus ordinatore Iac. Fabro Stapvlensi. *F.* 2 *a*: Parisiis ex officina volphgangiana Anno domini saluatoris omnium MDIII. die XVII. Octobris. Parisiis. Fortuna opes auferre, non animum potest.

1503, f. Editio textualis. paruorum. loycalium. — Scilicet. Suppositionum. Ampliationum. Restrictionum. Appellationum. Exponibilium. Consequentiarum. — Succincte et compendiose per facilia documenta, regulas, et vulgata exempla in vnū p nouellorū studentiū fructuoso incremento, eorumq; ingenij capacitate vtiliter edita atq; comportata. *In fine*: Impressum Liptzk per Baccalariū Wolfgangum Monacensem. Anno salutis nostre. M. CCCCC. iij. *Infra Wolfgangi insigne typogr.* —— 20 *ff.* cum *sign.* Bibl. acad. Lips.

1504, 4. Exercitium super omnes tractatus paruorum logicalium *M.* Petri hispani: per *M.* Iohan. Glogouiensem. Cracouiae. M.DIIII.

1508, f. *In fine*: Expliciunt castigatissimi textus Aristotelis sup tota logica: per solertissimum ph'm Marcū Antonium Zimarā de scō Petro de Galatinis ph'ra, Padue publice pfitētem sūma diligētia verbotenus recogniti. Ad laudē primi entis: ꝛ ad cōe҂ oīu҂ vtilitā. Et ad honorē Magnifici dñi mei Marciantonij Cōtareni clarissimi Dūi Karoli filij patritij veneti: qui sit felix p oīa secula. Anno dñi. M.CCCCC VII. Die XVII. Octobris. — Impensa ac sūma diligentia Heredum nobilis viri quondā dñi Octauiani Scoti ciuis ac patritij Modoetiēsis Venetijs impressi p Bonetum locatellu҂ psb'm. Anno salutifere ꝛcarnationis. M. CCCC. VIII. Die XX. Junij. — Cum Priuilegio. *Agmen claudit registrum.* —— 152 num. *ff.* Commentarius versioni intermixtus est. Char. goth. Bibl. acad. Lips.

1510, f. LIBRI LOGICORVM IN OFFICINA HENRICI. S. SECVNDA RECOGNITIONE. — Ad archetypos recogniti, cum novis ad litteram commentariis: ad foelices primum Parhisiorum et communiter aliorum studiorum successus, in lucem prodeant, ferántque litteris opem. Nunc ergo, o juvenes, ex Aristotelico opere, ceu ex proprio fonte,

purissimas haurite delibatéque aquas; peregrinas autem tanquam viles lacunas insalubrésque Trinacriae lacus devitate. Omne enim malum studiis inseminatum ferè est: quòd Authorum litteris dimissis ipsisque Authoribus ad vana glossemata sese totos contulere. Et eos, qui non exstent Authores (ac si apes fucos sequerentur) pro ducibus et delegerunt et secuti sunt. Sed nunc melius studiorum consulite rebus. Si autem dialecticam artem cum modestiâ suscipitis, consequens est, ut bonae disciplinae redeant omnes. Bonas autem disciplinas morum probitas et vita decor concomitatur omnis, omnisque virtus: quod summopere studiis et optamus et imprecamur. — Parisiis in Officina Henrici Stephani. M. D. X. Quarta Aprilis. — Conf. *Maittairii* Annal. typ., T. II. p. 208. Bibl. acad. Erlang.

1511, f. Aristotelis Organon, *latine*, cum commentariis Themistii, Ammonii et Boetii. Parisiis.

1520, f. Aristotelis Logica cum Commentariis Iacobi Fabri Stapulensis. Parisiis ex Officina Henrici Stephani et Successuris eius Simonis Colinaei MDXX.

1530, f. Aristotelis Logicorum Libri recogniti Boeotio Severino interprete et paraphrases in eosdem cum adiectis adnotationibus ordinatore Iacobo Fabro Stapulensi. Parisiis ap. Sim. Colinaeum.

1531, — 1537, f. Logica Aristotelis ex tertia recognitione. Libri Logicorum ad archetypos recogniti, cum novis ad litteram commentariis *etc. (ordinatore Iacobo Fabro Stapulensi.)* Parisiis Ex officina Simonis Colinaei 1531. — Sic *Panzer* in Annal. T. VIII. p. 145, no. 2024.

1546, f. — Inter *Boethii* Opera. *Bs.*

1547. f. Aristotelis Dialectica, Anitio Manlio Severino Boëthio interprete, per Martianum Rotam restituta. Venetiis, apud Iuntas. — Sic in Catalogo bibl. Firmian., Vol. III. p. 10 indicator.

1548, 8. Aristotelis Organon, latine per Ioach. Perionium. Paris. — Notitiam huius versionis ex Catalogo bibl. Upsal. (1814, 4) T. I. p. 46 desumpsi. Fortasse integra repetitio est illa editio a. 1554.

1554, 8. Organon Aristotelis universum, una cum Porphyrii Eisagoge, sive Institutione ad Chrysaorium: Ioachimo Perionio Benedictino Cormoeriaceno interprete. Adiectae sunt eiusdem quoque in eosdem libros Observationes. Basileae, per Ioannem Oporinum, anno salutis humanae 1554, mense Martio.

1556, — 1557, 4. Aristotelis Logica, Latinè ab eruditissimis hominibus conversa. (*Correcta per Nic. Gruchium.*) Lutetiae, ex offic. Mich. Vascosani. — *Gu. Guerentaeus* praefatus est.

1560, f. Opera omnia, quae pertinent ad Inventionem & Iudicationum Dialecticae. Latine. Lovanii.

1563, 8. Aristotelis Organum sive Logica, Ioachimo Perionio, Nicolao Gruchio, Firmino Durio, interpretibus. Basil.

1565, 4. Aristotelis Organum universum vnà cum Porphyrij Isagoge: interprete I. Rubo. Duaci.

1565 — 1566, 8. Aristotelis universa Logica, partim interprete Ioachimo Perionio, partim Nicolao Gruchio Rhotomagense, cum annotationibus Gerardi Matthisii Geldriensis. Coloniae. *Tom. II.*

1567, 8. Aristotelis Organum seu libri ad Logicam attinentes, Seuerino Boëto interprete, cum scholijs varijsque argumentis, ac varietatibus lectionum, *etc.* Venetiis. — Rep. 1576.

1570, 8. Aristotelis Logica ex accurata recognitione Nicolai Cruchij ad Ioachimi Perionij et suam interpretationem. Eiusdem Cruchij in singulos libros argumenta et notae, cum eiusdem disputatione de nomine Dialectices et Logices, et quo singuli libri Organi Aristotelis pertineant. Lugduni apud Guilielmum Rouillium.

1576, 8. — Addita est praefatio Simonis Simonij. Lipsiae. — *V.* 1567.

1579, 4. — per Argyropilum et Boëtium Severinum. Coloniae, Cholinus. — Ex editione a. 1560, adiectis graecis et latinis animadversionibus in margine positis repetita est, iterataque a. 1586.

1583, 8. — latine per I. Spondanum. Basileae. — Rep. 1619.

1586, 4. — Coloniae, Cholinus. — *V.* 1579.

1604, 4. — cum commentario Collegii Conimbric. Basil., ap. Froben. *Tomi II.*

1619, 4. — per I. Spondanum. Basileae. — *V.* 1583.

1657, 8. Dudlei Loftusii Logica Aristotelis, in Latinum versa. Dubl.

Bbb) Plura Organi scripta.

1) Vetus ars Logica.

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. Isagoge Porphirii ad ka-||thegorias Aristotelis. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 2 *a* (*sign.* Aij): Incipiunt isagoge porphirij ad predicamenta aristotelis. *Explicitunt f.* 12 *b:* Explicit liber quinq; vniuersalium. *F.* 13 *vacat. Pertinet:* Textus Predicamentorum Aristotelis. *Sic f.* 1 *a.* *F.* 2 *a* (*sign.* Aij): Incipiunt ysagoge Arestotelis in Kathegorias libri predicamentorum. *Finitur f.* 17 *b:* Finis. *Infra insigne typographicum, deinde* 1 *vac. f. Pertinet:* Textus libri Periher-||menias Arestotelis. *Sic f.* 1 *a.* *F.* 2 *a textus ipse interpretationis incipit.* *F.* 11 *b:* Secundus liber Perihermenias totiusq; textus veterisartis finit. *Infra insigne typ. Deinde* 1 *vac. f.* —— *P. I.* complectitur 13 *ff.* lin. 24; *P. II.* 18 *ff.* 24 lin., *P. III.* 12 *ff.* Sine cust. et num. *ff.*, cum *sign.* Ut ex genere typorum et insigni typographico apposito, quod *Martini Herbipolensis* est, apparet circiter 1498 impressus est. Si verbum *textus* in titulo editionum Aristotelis legitur, non intelligendum ac si contextus graecus in his editionibus haberetur, quod tamen nonnulli litteratores putasse videntur, tantummodo interpretationem latinam Aristotelis operis hoc apposito verbo neque alius cuiusdam commentarium in Aristotelem, neque opus, quod Aristotelem imitatur, esse indicat.

—, f. In hoc corpore hec volumina continentur. In Primis Porphyrii Ysagoge cum commentario Boecii. Aristotelis predicamenta cum eiusdem Boecii commentariis. Gilberti Porretani sex principia et magni Alberti commentum. Aristoteles de interpretatione. Posterior editio de analectis Aristotelis et interpretatio Linconiensis viri summi *etc.* *In calce:* Finis librorum Aristotelis. — De Analectis posterioribus et interpretationibus Linconiensis commentatoris illustris. Ad laudem dei *etc.* —— 224 *ff.* Sine *sign.* cust. et num. *ff.*

β) Cum l. et a. notitia.

1488, f. Copulata supra ve||terem artem Arestotelis || sm viam thomistarum. *Haec f.* 1 *a.* *In calce interpretationis:* Copulata omnium libro, Ueterisartis sm p-||cessum magistro, Colonie bursam Montis || regentium, in via clarissimi doctoris sancti Tho||me de Aquino ordinis pdicato, fontis totis || philosophice ac theologice veritatis attentissi||me correcta finiunt feliciter. Anno dñi. M. CCCC||lxxxviij. Idibus pse (?) Augusti. (*Coloniae, H. Quentel?*). Deinde 2 *ff.* registrum implet. —— 1 *f.* praef., 170 num. *ff.* cum *sign.*, et 1 vac. *f.* Char. goth.

1490, f. Copulata pulcherrima dinersis ex || autoribꝰ logice in vnum corrogata in || veterem arte; Aresto. cum textu eiusdem || sm viam diui doctoris Thome de A-||quino et iuxta processum mgro. Colo||nie in bursa Montis regentium. *Haec f.* 1 *a.* *In calce:* Coplata oīm libro. Ueteris art] Arestot etia; || Porphyrij et Gilberti Porretani sm pcessum mgro. || Colonie bursa; Montis regentium. in via clarissimi doc-||toris sci Thōe de A'quo ordīs pdicato. font] totiꝰ || philosophice ac theologice veritatis. attentissime correcta. Fi||niunt feliciter Anno dñ. M. CCCC. xc. (*Coloniae, H. Quentel.*) *Sequitur registrum, quod f.* 134 *a explicit.* —— 1 non num. *f.*, 131 num. *ff.* cum *sign.*, et 2 non num. *ff.* Char. goth. Isagoge, Categoriae et de Interpretatione Arestotelis continentur.

1494, f. Copulata pulcherrima di-ner||sis ex autoribus logice in vnu; || corrogata in veterem artem Are||sto. cum textu eiusdem scdm (*secundum*) viam di-||ui doctoris Thome de Aqui||no et iuxta processum mgro. Colonie in bursa Montis regentium. *Haec f.* 1 *a.* *In calce:* Coplata (*Copulata*) oīm libro. Ueteris art] Arestotel' etia; || Porphirij et Gilberti Porritani sm pcessu; mgrorum || Colonie bursa; Mōt] regentium. in via clarissimi doctor] || sci Thoe de A'quo ordīs pdicato. font] totiꝰ philoso||phice ac theologice veritat]. attentissime correcta. Finiunt feli||citer. Anno dñi. M.CCCC.xciiij decimo sexto marcij. (*Coloniae, H. Quentel.*) *Registrum, quod sequitur, f.* 134 *a explicit.* —— 1 non num. *f.* 131 num. *ff.* cum *sign.*, et 2 non num. *ff.*

1497, f. Burlei super artem veterem || Porphirii et Aristotelis. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 2 *a incipit:* Preclarissimi viri Gualterii Burlei anglici sacre pagine professoris excellentissimi super artem veterem Porphyrii et aristo. expositio sine scriptum feliciter incipit. *Explicit f.* 81 *b:* Explicit scriptum preclarissimi viri Gualterii Burlei Anglici sacre pagine professoris eximii. in artem veterem Porphyrii et

Aristotelis: Uenetiis lmpressum per Ottinum Papiensem. Anno salutis. M.ccccxcvii. v. Idus Maii. Regnante inclyto principe Augustino Barbadico. *Infra*: a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. Omnes sunt terni preter o qui est duernus. —— 81 *ff.* cum *sign.* et 1 vac. *f.* Textus commentario duabus columnis impressus est interseritus. Bibl. acad. Lips.

1511, f. Exercitium totius veterisar-||tis. Predicabilium Porphirij: Predicamentorum et || Perihermenias Aristotelis: Sex principiorum || Gilberti libros: mira breuitate complectens a || prestanti viro Erasmo et vonsidel acutissimo || phie studij Liptzensis magistro congestum: Nunc denuo ab inclita facul||tate artium eiusdem famigeratissi||mi assumptum: et ad || communem omnium promouen||dorum vtilitatem insti||tutum et appro-||batum. *Haec f. ia initio. F. ij a textus incipit, et explicit f.* xxvij *b.* Sequuntur 2 *ff.*: Index eorum que in isto. Exercitio veterisartis continentur. *In calce*: Impressum est hoc opus Lyptzk per Jacobum Thanner Herbipolita || num Anno a Virgineo partu supra || Millesimum quingentesimo vndecimo || Die vero decimasexta mensis Apri||lis Sit laus et gratiarum actio deo || nostro redemptori et Intemerate vir||gini matri eius. || *Infra*: Hoc opus impressit abiegni littera vafri || Lips vbi pulchra nitet Nisene gloria terre. || Denique 1 *f.* postscriptum implet. —— Char. goth.

1551, 4. Porphyrii Institutio; Aristotelis Categoriae; libri de Interpretatione; libri Analyticorum priorum et posteriorum, Latine, Iac. L. Strebaeo interprete. Lutet., ap. Vascosanum.

1559, 4. Tomus primus Aristoteleae logicae, in quo insunt: Quinque vocum Institutionum liber I. Categoriarum liber I. De interpretatione liber I. De ratiocinatione libri II. De demonstratione libri II. Partim Ioach. Perionio Cormoeriaceno, partim Nicol. Grouchiu Rothomag. interpretibus. Una cum commentariis Gerardi Matthisii Geldrensis, nunc multo quam ante accuratius conscriptis et editis. Editio secunda. Coluniae excud. Pet. Horst.

1560—1579, f. min. Porphyrii Phoen. Isagoge i. e. introductio in dialecticen. Item Aristotelis Stagiritae opera omnia quae pertinent ad inventiouem et iudicationem dialecticae. Omnia castigatius nunc quam antehac aedita. Lovanii opera et impensis viduae Servatii Sasseni. a. 1560. m. Iunio. —— Rep. 1579.

1586, 4. Organi Aristotelei libri quinque priores à *D.* Zacharia Vrsino Vratislaviensi, per quaestiones perspicue et erudite expositi, ita vt provectioribus quoque docti Commentarij vsum praestare possint. Eiusdem Vrsini de Pt. Rami Dialectica et Rhetorica iudicium ad illustriss. principem Fridericum III. Electorem Palatinum, *etc.* perscriptum anno 1570. Omnia nunc primum in lucem edita, opera ac studio I. Iunguicij Vratislaviensis. Neapoli Palat.

2) Nova ars logica.

α) *Sine l. et a. notitia.*

—, f. Copulata totius no||ue logice Arestotelis. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 2 *a* (*sign.* a ij): (c) Iren || inicium li||bri analecti-co||ru; priorum || Arestotelis (?) *In calce f.* 200 *a*: Copulata libri elenco. ⁊ toti. noue logice || diligenter visa ⁊ peruigili cura auscultata circa || predictos Arestotilis (?) libros. fm pcessu; ⁊ doc||trina magisto. regentium Colonie in bursa la|| berti de monte Artiū magistri ⁊ sacre theulogie || pfessoris iuxta ductrinā in signis ⁊ sancti doc-||toris Thome de Aquino ordinis frat. p̄dica||torū expliciunt feliciter. —— Char. goth. 200 *ff.* 53 lin. duabus colum. impressa. Cum *sign.* Continentur *Priora*, *Posteriora*, *Topica* et *Elenchi*. Bibl. acad. Lips.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1489, f. Copulata nove Logice secundum viam Thomistarum cum textu Arestotelis. *In calce*: Copulata in libros totius nove logice Arestotelis diligenter visa studiosissime atque corrogata secundum processum magistrorum florentissime vniversitatis Coloniensis regentium in bursa montis Lamberti de monte artium ac sacre theologie professuris eximii. iuxta ductrinam insignis et divini doctoris Thome aquinatis finiunt feliciter. Anno incarnationis dominice. MCCCC.LXXXIX. —— Fortasse *Coloniae* impressus.

1493, f. Cupulata pulcerrima in || nouam logicam Arestote-||lis textum simul impressum luceclarius exponentia sm viam || preclarissimi philosophi ac fundatissimi logici sancti Tho||me Aquinatis. quo. frequens exercitiu; est apud ma-

gr̄os || in florentissimo studio Coloniensi bursa; montis regentes. *Haec f.* 1 *a; f.* 1 *b Urbani V. approbatio doctrinae S. Thomae. F.* 2 *a (sign.* a i *et num.* i): C || vm iuxta sententia; || *etc. F.* 127 *b sive num.* cxxvi: Explicit sedus liber posterio. Aristotelis. *F.* cxxvii. *vacat. F. cum sign.* AAi *et num.* i *incipiunt topica:* C || Irca initiū libri tho || pico, (?) *etc. F.* lxx *b:* Et in hoc finitur liber Thopicorum Aristotelis. || de quo sit benedictus gloriosus deus in excelsis. *Deinde f. cum sign.* Ai *et num.* i *habentur Elenchorum libri. Finis f.* xlij *a:* Copulata in libros totius noue logice Arestotelis di || ligenter visa studiosissime atq; corrogata un pcessum et || frequens exercitiū magistro. florentissime vniuersitatis || Coloniēsis regentiū in bursa Laberti (?) de Monte artiū || ac sacre theologie pfessoris eximij. iuxta doctrinam insig || nis : dinini doctoris sancti Thome Aquinatis. ordinis || fratrum predicato, . finiunt feliciter. Anno incarnatiōis || dominice. M. CCCC. xciij. nonis Martij. (*Coloniae, H. Quentell.) Eodem f. b sequitur tabula, explicitque f.* 43 *b.* — Char. goth. maiusc. et minusc. 38 num. *ff* 1 non num. *f.*, 126 num. *ff*, 1 vac. *f.*, 70 num. *ff.*, 42 num. *ff.* et 1 non num *f.*

1499, f. Interpretatio || scolastica noue logice Arestote || lis planissimis etsi commentariis. principiis tum sancti et p̄clarissimi do || ctoris Thome Aquinatis *etc. Haec f.* 1 *a. F.* 2 *sign.* fol. primum (*sign.* Aii). *Analytica* 119 *ff. cum sign.* A — U. *Sequuntur Topica* 68 *ff. cum sign.* aa — mm. *Elenchi* 91 *ff. cum* Aa — Gg. *F.* 41 *a col.* 2: Agrippine opera ac impensis Henrici Quentell ciuis eiusdem. Anno incarn. dominice MCCCCXCIX. *F.* 41 *b:* Copulata noue || logice Aristotelis iuxta pcessum || magistrorum burse mōtis appro || batissimi studii Coloniensis.

1511, f. Exertitium totius Nouelo- || gice Analyticorum: Priorum: Posteriorum: Thopicorum || sophisticorum elenchorum Aristotelis libros. mira || breuitate complectens: A prestanti viro Erasmo won || sidel: acutissimo philosophie studij Liptzensis Ma || gistro congestum. Nunc denuo ab inclita facultate ar || tium. eiusdem famigeratissimi gymnasij assumptum: || ad communem omnium promonendorum || vtilitatem institutum et approbatum. *Haec f.* 1 *a. F.* ij *a incipit textus interpretationis, explicitque f.* xxix *a;* FINIS. *F.* xxix *b incipit:* Tabula questionum No || uelogice Et primo que- || *etc.* 2 *ff. implet. In calce f. ult. b:* Impressum Liptzk per Iacobum || Thanner Anno dn̄i Millesimo quin || gentesimovndecimo. — Char. goth. Bibl. acad. Lips.

Ccc) Singula Organi scripta.

1) Praedicamenta.

1505, f. Magistri Thomae de Uio Caieta || ni in Porphyrij praedicabilia ac || Aristotelis praedicamenta Com || mentarij in lucem castiga- || tissime nuperrime || prodeuntes. † Cum Priuilegio. *Sic f.* 1 *a. F.* 44 *a:* Expliciunt Commentaria Fratris Thomae de Vio || Caietani sacrae theologiae, ac ordinis praedicamentorum pru || fessoris: in praedicabilia Porphyrij, et praedicamenta Ari || stotelis nentiq; hactenus impressa, Elimatissime nu || perrime in inclytis Venetijs formis excussa per Si- || monem de Luere: Impensis Alexandri Calcedonij || 1505. nonis Octobris: Leonardi Lauretani Princi || patus Anno. 5°. — Registrum A B C D E F G H Omnes sunt ter- || ni: demptis G et H qui sunt duerni. *Infra fig. xylogr.* — Bibl. acad. Lips.

1509, f. Liber Isagorum (!) || Porphyrij in Cath || egorias Aristo || telis diligenter emendatus. *Haec f.* 1 *a. F.* 12 *a in fine:* Impressum Liptzk p Conradū Rachelofen (?) Anno || Millesimoquingentesimo nono. *Ad haec pertinet:* Textus Predica || mentorum Aristo- || telis. *Haec f.* 1 *a. In fine f.* 18 *a:* Impressum Liptzk p Conradū Racheloten (?) Anno || dn̄i Millesimoquingentesimo nono. — Tantummodo *sign. ff.* sunt numerata.

1516, 4. — Cracoviae.

1537, f. — cum commentario Aug. Niphi. Vt. — Rep. 1547.

1541, f. — cum paraphrasi Mich. Pselli. Vt.

1542, f. Aristotelis Praedicamenta cum commentariis Ammonii Hermeae, a Barthol. Sylvanio Salouensi nuper Latine conversis, et a Gastone Sala nuperrime recognitis. Paris., imprimebat Simon Colinaeus.

1544, 8. Porphyrii Praedicabilium liber, et Aristotelis Categoriae, Latine, Boëtio Severino interprete. Paris., ap. Sim. Colinaeum.

1543, 4. Aristotelis Categoriae, Latine. Paris., ap. Lud. Tiletanum.

1547, f. — cum commentario A. Niphi. Venetiis.

1550, 4. Liber Praedicamentorum Aristotelis summa diligentia in vsum studiosorum Dialectices excusus. Viennae Austriae typis Egidij Aquilae in Curia sanctae Annae. —— Sic in *Denisii* Denkwürdigk. der Garell. Bibl., p. 276.

1554, 4. — Parisiis.

1559, 4. Aristotelis Categoriarum sive praedicamentorum liber unus, Ioachimo quidem Perionio interprete: industria vero Nicolai Grouchii atque aliorum quorundam recognitus. Coloniae, Cholinus.

2) Topica.

aa) *integrum opus.*

1503, f. Topicorum Aristotelis || Stagirite volumen ar- || denti sane ingenio lucubratum Per tractatus || deniq; et capita diligentissime distinctum: || qd certa phabilibꝰ argutijs fulcimenta p || scribens: vtilem inter dialecticorum dumeta || vsantibꝰ armaturam ministrat: promptas || enim et pargutulas mentes auidis lecto || ribus vsuq; assiduo niteutibꝰ efficit. *Haec f.* 1 *a. In calce f.* 84 *a infra postscriptum legitur:* Impressum Lipczk per Melchior || Lotter Anno domini M. ccccciij. || Quinto kalendas Iulij. —— 84 *ff.* cum *sign.* Char. goth. nitide impressus. Interpretationis textus incipit *f.* 2 *a*, et *f.* 83 *b* finitur. Omnes octo libri hic continentur. Commemoratum postscriptum est: Habes lector candide egregium principis philosophorum Ari- || stotelis Topicorum volumen. In quo promptissimam argumentorum || solerciam tenero quidem pollice ductam: teuuiq; minerua adeo atex- || tam, conspicis: vt archetypon dialecticorum racionum non ab re ap- || pellare possis. Cuius etsi predurus labor videatur, non tam (!) auersandus: || cum necessitatis hortatu: tum fructus vbertate. Necessarios siquidem et om || nis dux est sine quo per deuia racio fertur: et sua sine tege atq; vbe- || re munia versat. Atuero hac facilitate instructa racio: recto filu || certaq; methodo regitur: implexis errorum ambagibus eoiocitur: et la || ctei fluminis vbere impletur. has quia argumentorum sedes proba || tissimas summo nisu toto deniq: studio persequere et ingeutem illa- || rum tacitus vtilitatem te parasse sencies. Quarum acquisicio vt faci || tior: inueucio cercior, memoracio qooq; cuiuis ex scto Gallo, florentissimi Lipczens studij ma || gister minimus: huic volumini studium impendit. mendas quantum || potuit emonxit, ac per tractatus et capita ordinacius distinxit. Etsi || quedam inelimata aut inordinata insuper offenderis angusto emen || dacoīs tempori: prolixitati operis sit et in caute situacioni omis- || sioniue impressoris ascribas. non etenim queq; precipiti oculacione || adamussim cunspici aut emendari possunt. Bibl. acad. Lips.

1535, 4. Aristotelis Topica, Latine, cum Antonii Democharis Bossonici hypomnemate. Paris., ex offic. Sim. Colinaei.

1540, f. Aristotelis Topica inventio in octo secta libros, Latine, ab August. Nipho Medice, interpretata atque exposita. Paris., ap. Ioan. Roigny; excudebat Ioannes Lodoicus impensis eiusdem Roigny. M. D. XL. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. V. p. 73.

1542, f. Aristotelis Topicorum libri octo, Latine, cum Alexandri Aphrodis. commentario, Guilielmo Dorotheo interprete. Paris., ap. Ioan. Roigny, excudebat Ioannes Lodoicus Tiletanus.

1544, 8. Aristotelis Topicorum libri VIII. Latine per Ioach. Perionium. Bs.

1545, 8. Aristotelis Topicorum libri octo, cum duobus elenchorum, Boëtio Severino interprete. Paris., ap. Sim. Colinaeum.

1553, 4. Aristotelis Stagiritae Topicorum Libri VIII. Viennae Austriae in vsum studiosorum Dialectices excusi typis Michaelis Zimmermannij. M. D. LIII.

1554, 4. — per Nic. Grouchium. Parisiis.

1554, f. Aristotelis Topicorum libri octo, cum Alexandri Aphrodis explicatione, Latine; septimum Muretus nunc primum Latine et eleganter interpretatus est; in ceteris libris usitatam interpretationem secuti sumus, sed multis partibus, quam antea, emendatiorem. Venet., excudebat Ioan. Gryphius.

bb) *Delectus.*

1602, 8. Arist. Topicorum liber septimus cum commentario Alexandri Aphrodisiensis. Ingolst.

3) Analytica.

aa) *duo coniunctim edita.*

1545, 8. Aristotelis Analyticorum priorum et posteriorum libri. Latine, seorsim excusi. Paris., apud Simon. Colinaeum.

1594, 8. Aristotelis Analytica, Gronchio interprete cum observationibus Perionij, et scholijs Nunnesij. Valentiae.

bb) *singulatim edita.*

1a) Priora Analytica.

1499, f. Expositio Dñi Egidii Romani || Super Libros Priorum || Analecticorum Aristotelis || cum textu eiusdem. — Guidi Posthumi Pisaurensis philosophie cultoris || accuratissimi Dialogus. — Dic sophie qua parte places? quibus erigis oris || ceruicem? patria qua trahis urbe genus? || Fida stragirei (?) descripsi tela magistri. || orbe legor toto. Martia Roma tulit || Sed tua cur minium tibi cornua cedrus obumbrat? || Hec est pro reditu pompa parata meo. || Que facies tibi prima fuit? qua ue adueum mundi || parte uenis? longum quo duce carpis iter? Sordebam: emersi e tenebris: Scotio duce: per quem || In tenebris virtus nulla iacere potest. || *Haec F. 1 a. F. 1 b:* Ioannes Antonius Scotius Partheuopeus Magnifico Domino Antonio Iustiniano Patricio Ueneto Artium doctori clarissimo ac seuatori benemerito felicitatem. — Antiqua consuetudo, et pene cum litteris ipsis orta Ad nostraq; usq; tempora deducta; ut que quiq; conscripsissent, regibus et principibus, ueluti terrestribus dijs, sacrarent, ut ab illis et auctoritatem et ornamentum scripta sumerent. Idq; Ionis seculo maxime fuisse in usu apud Rinitium legimus. Nam quo Iuppiter, eiecto de regno patre Saturno, maiorem vite partem in Olympo monte degeret: Quicunq; quidpiam noui inuenissent; ad eum ueniebant; Eiq; suas inuentiones dedicabant: Sic et Esopus fabulator egregius fabularum opusculum Creso Lydorum regi sacrauit! Et Oppianus Cilix poeta sui temporis non obscurus, opus suum de piscium natura, Comodo imperatori dicauit. Sic et grauissimus vir ille Plinius, Vespasiano naturalem adscripsit historiam. Et ceteri posteri eumdem morem ad nostra usq; tempora seruarunt! Presentem itaq; disputationem tibi denoui Generose Antoni! non regi, aut principi! tum quia non minus illustrari illam, ac ornari nomine tuo speramus! tum etiam quod grauissimo tuo ac doctissimo examine iudicari illam malumus. ut nbs te castigatam quo fuerit: in lucem prodire non dubitet: Uale. *F. 2-3:* Questio, *habetur. Num. f. 1 a:* Incipit liber Priorum Analecticorum Aristotelis cum Egidij Romani commentarijs utillimis. *Finitur f. 81 b:* Laus Deo. Commentarij perutiles domini Egidij Romani in libros Priorum Analecticorum Aristotelis textus expliciunt: Uenetijs impressi (impensis dñi Andreae Torresani de Asula) per Simonem de Luere. xxvij. Septembris. M. cccclxcix. Cum gratia. — Registrum. a b c d e f g h i k l Duernus a Quinternus l Ceteri quaterni. gu. 8. c. 3. —— 4 *ff.* cum *sign.*, et 81 num. *ff.* cum *sign.*, et 1 vac. *f.* Interpretationis textus commentario est interpositus. Belle impressus. Bibl. acad. Lips.

1503, f. Libri duo priorum Ana || lecticorum Aristotelis philozophorum principis: || per tractatus: capitula: et particulas, occula || ta diustincti ac reuisi diligentia. Sillogismi simpliciter dicti mi || neram (?) continentes: tocius nouelogice fundamentum: et generalis p- || ba:cuilibet (qui logice peritus esse velit) philozophanti perutiles esse perhibentur. *Infra:* Epigramma Magistri Ioannis Martini Sa- || ganensis ad lectores: mineruam tocius philozo- || phie deam: ament: et venerentur. 12 *Distichis compositum. Haec f. 1 a. F. 2 a (sign. Aij) interpretatio ipsa incipit, et finitur f. 62 a:* Finit opus librorum Analyticorum Aristotelis phorum (*philosophorum*) omnium (vt fertur) principis eruditissimi. In quo de syllogismo simpliciter dicto: principijs: partibus et passionibus ingeniose determinat cuius equidem determinationis inuestigatio. in dyalectica proficere volentibus: admodum necessaria est, quam vt cicius adipisci valeant legentes hoc itidem opus in Tractatus et capita sollerter est distinctum et oculata diligentia iterum emendatum. In officina peruidi viri Melchior lotters Opidani Liptzens. Anno a virginali partu Millesimoquingentesimotercio Tercio nonas Iulij. —— 62 *ff.* cum *sign.* Char. goth. nitide in ch. alba belilaque impressus. Bibl. acad. Lips.

1545, f. Aristotelis Analyticorum priorum Libri duo. Latine cum commentario per Fr. Buranam et H. Bagolinum. Vt.

1551, 4. Aristotelis Stagiritae Priorum Analiticorum Libri II. Viennae Austriae in vsum studiosorum Dialectices excusi typis Egidij Aquilae. M. D. LI. —— Sic in *Denisii* Merkwürdigk. der garell. Bibl. p. 279.

1553, 8. — latine per Ioach. Perionium, cum scholiis Gh. Matthisii. Cl.

1554, 4. — per Firm. Durium et Nic. Gruchium. Parisiis.

1559, 4. Aristotelis Priorum Analyticorum libri II. Ioachimo quidem Perionio interprete : industria vero Nicolai Grouchii atque aliorum quorundam recognitus. Coloniae, Cholinus.

1582, 8. Organi Aristotelis Analytica priora, quaestionibus exposita per Andream Planerum Medicum logicum in Academia Tubingensi, pars altera. Tubingae, ap. Gruppenbachium.

1593, 4. — cum paraphrasi et scholiis per I. Bpt. Moulorium. Frcf.

2 b) Posteriora Analytica.

1495, f. Expositio Egidij romani super libros || posteriorum Aristotelis cum textu eiusdem. || *Sic f. 1 a. F. 134 a in fine:* Uenetijs per Bonetum locatellum. sumptibus Domi- || ni Octauiani Scoti. quarto kalendas Januarias. 1495. *Infra:* Registrum. *infraque fig. xylogr.* —— 134 num. *ff.*, cum *sign.* Char. goth. duabus columnis impressus. Bibl. acad. Lips. Huius commentarii editio, quae sequitur indicata, tantummodo prima verba locorum explicatorum, neque interpretationis textum integrum, exhibet. Incipit *f. 1 a* sic: Venerabili uiro ex an || gelorum *etc.* *explicitque f. 208 b:* Preclarissimi phi ac fundatissimi logici Egidii || Romani commento in librorum posteriorum analecticorum || Aristotelis deo fauente maximo finis impositus || est. per Joannem iacobum de poten feltrensem || extraordinariam phie in florentissimo ginasio (?) || patauino legentem. et Petrum de nardis de san || cto angelo ingenti diligentia emendato. impressa || vu et ingenio Petri maufer normani rothoma || gensis ciuis Pataui impresso. Anno dei optimi || M°. cccc°. XXVIII. die xxvi°. februarii. *Infra epigramma:* Siquia ab instanti circo defendere se se || Aegida uel cupiat palladus armigerae: || ttirsuta qui pelle tegur me uendicet. et sie || Romanum Aegidii nouerit ingenium. || — Ramusius Armi Catai. St. —— 208 *ff.* Bibl. acad. Lips.

1497, f. Commentaria Roberti Linconiensis || in libros posteriorum Aristotelis || Cum textu seriatim inserto. || Scriptum gualterii Burlei super || eosdem libros Posteriorum. *Sic f. 1 a. F. 2 a:* Roberti linconiensis archiepiscopi parisien- || sis in aristotelis posteriorum analecticorum li || brum commentaria feliciter incipiunt. *In fine f. 38 b:* Expliciunt conclusiones cum probationi- || bus suis date a magistro Gualterio Burleo: || Impresse Uenetiis per Magistrum Otinum || Papiensem anno domini. M. cccclxxxxvii. || die vigesimasecunda Martii Dominante in- cly || tu principe Augustino Barbadico. — || a. b. c. d. e. f. Omnes sunt terni preter. f. qui est || quaternus || . — LAUS DEO.

1499, 4. Aristotelis Posteriora Analytica cum Ioh. Versoris Questionibus explanatis resolutis et recollectis per Iohannem Glogoviensem. *In calce:* Impressum est hoc opus in opido Lipsensi per Baccalarium Wolfgaugum de Monaco 1499. —— Sic in *Denisii* Supplem. ad Maittairii Annal. p. 459, quem *Panzer* in Annal. T. I. p. 494 sequutus est.

1500, f. Expositio Egidii Romani || super libros Posteriorum || Aristotelis cum textu eiusdem. *Sic f. 1 a. F. 128 a:* Uenetijs per Simonem de Luere. sumptibus dñi Andree Torresani de Asula. 18. Maij 1500. — Registrum. 1. .2. .3. .4. .5. .6. .7. .8. .9. .10. .11. .12. .13. .14. .15. .16. Omnes quaterni. gn. 12. c. 4. —— 128 num. *ff.* et cum *sign.* Interpretationis textus commentario interpositus est. Char. goth. in duabus columnis impressus. Bibl. acad. Lips.

1502, f. Libri duo Posteriorum analecticorum || Aristotelis philozophi maximi. per || tractatus. Capitula et Particu- || las pulcerrime distincti. itaq; cui- || libet legenti faciles appareant. *Haec f. 1 a. F. 2 a (sign. Aij)* (Liber Primus): Incipit Liber primus Posteriorum Anale- || ticorum Aristotelis. In nouem tractatus diuisus. Tractatus primus tria ha || bet capitula. *etc. F. 43 a finitur opus:* Finis textus Posteriorum anale- || ticorum Arestotelis monarche philozophorum diligenter emen || dati: florentissima Lipsensi achademia: per Bacralarium || Wolfgangum Mouacensem bibliopolam impressi. Anno dominice incarnationis. Millesimoquingentesimo secundo. Decimosexto calendas Septembris felici sub sidere adest. —— 43 *ff.*, tantummodo cum *sign.*, sine *cust.* et num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1504, f. — cum commentariis Rob. Linconensis, et Gualth. Burlaei. Vt. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. (1814, 4) T. I. p. 47 indicatur.

1505, f. Duo libri Posteriorum Analyticorum Are || stotelis philosophorum

monarche: per tracta || tus: capitulo: atq; particulas distincti. ocu- || lota deniq; diligentia denuo emendati atq; reuisi (?) *Haec f.* 1 *a.* *F.* 42 *b:* Duo libri posteriorum analytico- || rum Aristotelis monarche philosophorum diligen || ter emendati finiunt. florentissima lipsensi acha || demia: per Baccalarium wolfgangum Mona || censem bibliopolam impressi. Anno dñice incar || nationis. Millesimoquingentesimoquinto. De || cimotercio kalendas februarij. —— 42 cum *sign.* *ff.* Bibl. acad. Lips.

1505, f. Magistri Thomae de Vio Caie || tani in libros Posteriorum ana || lyticorum Aristotelicos. Ad || ditamenta in lucem || castigatissime nu | perrime || aedita || Cum Priuilegio. *Sic f.* 1 *a.* *F.* 67 *a:* Expliciunt Additiones in libros posteriorum Ana- || lyticorum: Fratris Thomae Caietani ordinis praedica || torum: ac sacrae theologiae professoris: nunquam hactenus || impressae: castigatissime nuperrime in alma Venetia- || rum urbe formis excussae per Simonetto de Luere: Ale || xandro Calcedonio pecuniam impendente. 1505. idibus || Nouembris: Leonardi Lauretani principatus anno 5°. *In pagina verso:* Registrum, *infraque fig. xyl.* —— Bibl. acad. Lips.

1506, f. Excerpta Librorum Posteriorum Aris. cum commentariolo per Magistrum Gregorium Bredekopp de Conitum congesto. *Infra:* Tetrastichon eiusdem ad Lettorem (?) *In calce f.* 9 *b:* Impressum est hoc opusculum per Jacobum Tanner Herbipolensem In quo clarο opido (?) Liptzensi. Anno dni Millesimo quingentesimosexto. *F.* 10 *a:* Ne hoc folium vacaret adolescens tibi hanc utilem subiunxit questionem. —— 10 *ff.* Perperam *Panzer* in Annal. typogr. T. VII. p. 194, no. 502 errorem *Leichii* in singulari de Origine et incrementis typographiae lipsensis libro (Lps., 1740, 4) p. 97, aut alius, qui ante *Leichium* illum commisit, secutus, a. 1516 loco veri a. 1506 recepit.

1508, f. Analyticorum posteriorum Aristotelis- || peripatetice phisicorum secte. princi || pis - libri: inste ondet se quippiam scire: nedum per trac || tatus: capito: et capitum partes: verum per commento quoq; (que || vetus est in aristotele ptitio) studiose digesti: Accuratiori deniq; || castigatione, prisce sue integritati restituti. *Haec f.* 1 *a.* *In fine f.* 42 *a:* Duo libri posteriorum analyticorum || Aristotelis philosophorum principis diligenter emendati || expliciunt in florentissima lipsensi achademia: per Bacca- || laureum Unolfgangum Monacensem bibliopolam impres || si. Anno post dñicam incarnationem. Millesimoquingentesimooctauo decimo tercio kalendas februarij. —— 48 *ff.* cum *sign.* F. 2 *a* textus incipit. Bibl. acad. Lips.

1540, 4. Aristotelis Analytica posteriora, Latine, ad Graecum veritatem diligenter restituta. Parisiis, ap. I. Lod. Tiletanum. —— Raph. Volaterrani Isagoge, et Angeli Politiani argumentum praemissa sunt.

1542, f. — cum commentario A. Niphi. Venetiis. —— Notitiam huius editionis Catal. bibl. Upsal. (1814, 4) T. I. p. 47 mihi suppeditavit.

1543, f. Aristotelis Analytica posteriora, Latine, cum I. Grammatici Philoponi commentariis, e Graeco sermone in Latinum iam ante annos aliquot conversis, sed nuper cum Graeco exemplari collatis. Paris., ap. I. Roigny, excud. I. Lod. Tiletanus.

1550, — 1554, 4. — per Nic. Gronchium. Parisiis. —— Quae nunc citantur editiones Analyticorum posteriorum, in Catal. bibl. Upsal. T. I. (1814, 4) p. 47 indicantur.

1561, 4. Aristotelis de demonstratione sive de secunda parte ἀναλυτικῶν libri II. Nicolao Gronchio interprete. Coloniae, Cholinus.

1582, f. — cum commentario Iac. Zabarellae. Venetiis.

1595, f. — cum commentario Bernh. Petrellae. Patavii.

1684, f. — cum commentario Fortun. Crellii. Neust.

4) De Interpretatione.

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. Textus libri Per-hermenias Arestotelis. *Haec f.* 1 *a.* *In fine Martini Herbipolensis insigne typographeum.* —— 12 *ff.* Bibl. acad. Lips.

β) Cum l. et a. notitia.

1496, f. Expositio domini Egidij romani supra li || bros eleochorum Aristotelis. — Questio defensiua opinionis de medio de- || monstrationis eiusdem. *Haec*

f. 1 *a*; *f.* 1 *b* epistola *inscripta*: Reuerendissimo domino domino Ioanni stephano de Ferreriis Apostolico protonotario ac episcopo Vercellensi Electo dignissimo theologiae ac philosophiae Parisiis profitenti frater Augustinus de meschiatis de bugella Salutem plurimam. *F.* 2 *a incipit opus.* *F.* 71 *a*: Et sic est finis tabule primi et sesundi libri elenchorum de || aureis dubijs: collectis per Uenerandum fratrem Augustinum de Meschiatis de bugella. Lectorem in commentu || Padue ordinis heremitarum. Ad laudem dei et gloriose || Marie virginis. — Uenetijs mandato et expensis Nobilis viri Dñi Octa-|| uiani Scoti ciuis Modoetiensis. Per Bonetum Loca || tellum Bergomensem. 8°. Idus februarij. i496. *Infra epigramma ad lectorem, quod sequitur: Registrum. infra quod fig. xyl.* *F.* 32 *non num. vacat.* —— Commentario textus interpretationis est interpositus. Bibl. acad. Lips.

1500, f. Laurentinnus Florentinus || in Librum Aristotelis || de Elocutione. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 1 *b duae epistolae, utraque subscripta*: vj. kl's iulij. 1498. *F.* 2 *a incipit textus.* *F.* 11 *a finitur*: Uenetijs impressus (impensis dñi Andree Torresani de Asula) per Simonem de Luere. Anno natiuitatis. 1500. Die vo. 8. Januarij. — nna. hhh. terni. C. 6. *Sequitur* 1 *f. vac.* —— 12 *ff.* cum *sign.* et num. *ff.*; duabus columnis impressus. Non satis accurate de hac *Asulani* editione *Renouard* egit in Annales de l'imprimerie des Aldes, T. II. p. 268. Bibl. acad. Lips.

1502, 4. Aristotelis de Interpretatione libri duo, Latine cum exercitationibus Ioannis Parreudt. Nrb.

1506, f. Aristutelis Stagirite: peripatetico-|| rum principis: Liber Perihermenias || mendis plusculis tersus. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 2 *a* (*sign.* Aij) *incipit interpretatio*: Liber Primus Peri hermenias Ari-|| stotelis in tres diuiditur tractatus. *etc. explicitque*: Finis librorum Peri hermenias Aristotelis Stagirite: || opera Arnoldi Wöstefeldes, artium magistri, emendatorum || xviij. calendas Maias Anno christiane salutis M d vi. *Infra Martini Herbipolensis insigne typ.*

1516, 4. — Cracoviae.

1537, f. — cum commentario Aug. Niphi. Venetiis. —— Rep. 1547.

1541, f. — cum paraphrasi Mich. Pselli. Venetiis.

1542, — 1544, 8. Aristotelis liber de Interpretatione, *Latine*, cum Ioannis Arborei Laudunensis Commentariis. Paris., ap. Simon. Colinaeum.

1547, f. — cum commentario Aug. Niphi. Venetiis.

1551, 4. Aristotelis Stagiritae Perihermenias Libri II. Viennae Austriae in vsum studiosorum Dialectices excusi typis Egidij Aquilae. M. D. LI. —— Sie *Denis* in Wien's Buchdruckergesch. (Wien, 1782, 4.) p. 483, no. 493.

1554, 4. — Parisiis.

1555, 4. Aristotelis de Interpretatione liber, Latine, Joach. Perionio interprete. per Nicolaum Gruchium correctus et emendatus. Lutetiae, ap. Vascusanum.

1559, 4. Aristotelis liber de Interpretatione, Boëtio interprete, cum Mich. Pselli paraphrasi nunc primum latinitate donata. P., ap. I. Lod. Tiletanum.

1559, 4. Aristotelis περὶ ἑρμηνείας sive de interpretatione liber unus. Ioachimo quidem Perionio; industria vero Nicolai Gruchii atque aliorum quorundam recognitus. Coloniae, Cholinus.

5) Elenchi sophistici.

aa) *integrum opus.*

1496, f. Expositio domini Egidij romani supra li || bros elenchorum Aristotelis. || — Questio defensiua opinionis de medio de-|| monstrationis eiusdem. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 1 *b epistola superscripta*: Reuerendissimo domino domino Ioanni stephano de Ferreriis Apostolico protonotario ac episcopo Vercellensi Electo dignissimo theologiae ac philosophiae Parisiis profitenti frater Augustinus de meschiatis de bugella Salutem plurimam. *F.* 2 *a*: Prologus. *F.* 3 *b*: Incipit liber primus Elenchorum Aristo. Cap. I. *In calce f.* 71 *b*: Uenetijs mandato et expensis Nobilis viri Dñi Octa-|| uiani Scoti ciuis Wodoetiensis. Per Bonetum Loca- || tellum Bergomensem. 8°. Idus februarij. i496. *Infra epigramma ad lectorem, registrum, et fig. xyl.* —— 71 num. *ff.*, 1 vac. *f.* Bibl. acad. Lips.

1500, f. Expositio Egidii Romani supra || libros elenchorum Aristotelis. || Questio defensiua opinionis de medio || demonstrationis eiusdem. *Haec f.* 1 *a*; *f.* 1 *b epistola*: Reuerendissimo dño dño Iuanni stephano de Ferrerijs Apostolico protonorario ac episcopo Uercellensi Electo

dignissimo theologie ac p̄hie Parisius profitenti frater Augustinus de moeschiatis de mugella Salutem plurimam. *F.* 2 *a opus incipit, explicitque f.* 71 *b*: Uenetiis mandato et expensis dn̄i An-|| dree Torresani de Asula. Per Simonem || de Luere. xxiiij. septembris. M. d. *Infra epigramma inscriptum*: Nicolaus Tellucius de sancto Miniate. Ad lectorem; *et in fine*: Registrum. ||. .17. .18. .19. .20. .21. .22. .23. .24. 25. || Omnes quaterni. ||— gni. 7. c. j. —— 71 *ff.* cum *sign.* et num. *ff.*, et in fine 1 vac. *f.* *Renouard* in Annales de l'imprimerie T. II. p. 268 de hac editione non satisfecit.

1503, f. Libri duo Elenchorum Aristotelis || philosophorum principis : per tractatus : capitula : et particulas distincti. ocu-|| lataq; elimati diligentia incipiunt. *Infra epigramma inscriptum*: Magister Johannes Martioi Saganensis || Ad Lectorem. *Haec f.* 1 *a*. *F.* 2 *a textus incipit, explicitque f.* 28 *a*: Finis secundi Elenchorum Aristo || telis. Anno dn̄i MCCCCCiij. —— 28 *ff.* cum *sign.* *Martinus Herbipolensis* impressit.

1508, f. Elenchorum sophisticorum Aristotelis. phi-|| losophorum. peripatetice familie principis li-|| bri : quorum beneficio nobis datur. callidas || sophistarum captiones dissoluere: irritas facere et subneruare: latentesq; eorum || tendiculas detegere et cassare: Per tractatus : capita : et capitum sectiones accu|| rate diuisi : elimateq; recusi et castigati. *Sic f.* 1 *a*. *F.* 2 *a interpretatio incipit, et explicit f.* 26 *a*: Impressum Liptzick per Baccalaureum Wolfgangum Monacensem Anno. 1. 5. 0. 8. W. S. C. —— 26 *ff.* cum *sign.* Bibl. acad. Lips.

1540, f. Aristotelis Elenchi sophistici, Latine, cum expositione A. Niphi. P., ap. I. Lod. Tiletanum.

1542, f. Aristotelis Elenchorum libri II, cum annotationibus Alex. Aphrod., Latine, Guilielmo Dorotheo interprete. P., ap. Sim. Colinaeum.

1544, 8. — cum commentario Ioach. Perionii. Bs.

1553, 4. Aristotelis Stagiritae Elenchorum Libri II. Viennae Austriae in vsum studiosorum Dialectices excuti typis Michaelis Zinmermannij. M. D. LII.

1554, 4. — per Nic. Grouchium. Parisiis.

hh) *D e l e c t u s.*

1561, 4. Aristotelis de reprehensione sophistarum liber I, Nicolao Grouchio interprete. Coloniae, Cholinus.

BB. Rhetorica scripta.

1) Ars rhetorica ad Theodecten.

aa) *i n t e g r a.*

α) S i n e l. e t a. n o t i t i a.

—, f. Aristotelis Stagirite et philo|| sophi oīm pspicatissimi et ora-|| toris eloquentissimi tria rhetori|| corum volumina incredibili suaui|| tate et rhetorice artis vbertate insignia : quibus pluria splendidissime facultati rhetorice adiumenta atq; ornamenta sub|| ministrasse cognoscitur. *Infra epigramma*: Georgij dottanij menig|| ensis Hexastichon. *Haec f.* 1 *a*. *F.* 2 *a* (*sign.* a ij) *interpretatio incipit*: Liber primus rhetoricorum aristotelis ||. *F.* 26 *a* (*sign.* e ij): Secundus liber. *F.* 51 *a* (*sign.* i ij): Tertius liber. *In calce f.* 66 *a*: Habes lector candide Aristotelis rhetoricam cui non ad vnguem purgate passim adhuc || mende insident que aut librariorum incuria imoisse nlla (*nulla?*) lima coerceri poterant ; aut certe quas exempla|| rium corruptissimorum infausta obscuritas intulit : has qde excedendi spes deseruit nec ob id || nausea vexeris quam speciosissime vbiq; collucentes doctrine mendarum fastidium leuabunt. vale. *Infra Iac. Thanneri insigne typogr.* —— Non accurate posuit: *Lipsiae per Jacobum Thanner*, *Panzer* in Annal. typ. T. I. p. 504, no. 331, et qui eum presso pede est secutus *Hain* in Repertorio bibliogr., Vol. I. no. 1679, quod nusquam in editione nisi in calce *Iacobi Thanneri* symbolum typographeum, quam ipse in bibl. acad. Lips. perquisivi, legitur. Explicit: Ad lecturem Prefacio, *f.* 1 *b* sic: At noue siue transferentium pigricia : siue inuidia : siue inscicia : siue quocunque alio vicio obscuritas et inconcinnitas scriptis tam perspicoi et concioni oratoris voluminibus inuecta est asper nondum non est quicquid hereditati ex hoc diuite patrimonio ad nos deriuatum est .) Et iam rhetorices precepta in traductione vetustiori candide lector accipe : lege : et imitare. 66 *ff.* cum *sign.* 24 lin. Char. goth.

—, f. Aristotelis de Rhetorica libri tres, interprete M. Anton. Maioragio, cum eiusdem explanationibus. Vt., ap.

Fr. Franciscium. —— Post a. 1689 impressus est.

β) Cum l. et a. notitia.

1478, f. Aristotelis Rhetoricorum Libri quinque ex interpretatione Georgii Trapezuntii. Venetiis M.CCCC.LXXVIII.

1481, f. Aristotelis Rhetorica ex Arabico Latine reddita, interprete Hermanno Alemanno, praemissa Alpharabii Declaratione super eadem Rhetorica. Excerptum ex Aristotelis Poetica, per eundem Hermannum de Averrois textu Arabico Latine redditum, ex recensione Lancilotti de Zerlis Veronensis. *In fine totius operis:* Venetiis impressum per magistrum Philippum Venetum: Anno salutis Millesimo quadringentesimo octuagesimo primo die nigesimo secundo mensis Iunii. Et totum quod est in rhetorica precedenti Aristotelis: et declaratione compendiosa alpharabii super dicta rethorica (?) ad formam tamen tabulae clariori modo per excellentissimum correctorem reducta: et in presenti poetica dicti Aristotelis correctum fuit summa diligentia et ingenio. —— 63 *ff.* In titulo commemoratus *Hermannus Alemannus* fortasse est *de Schildis, Westphalo, Ord. Herem. S. Augustini.* In Bibl. Pinell. (Vt., 1787, 8 mai.) T. III. p. 3 sq. de hac editione adnotantur haec: „Bene rarus hic liber est, charactere Romano, duabusque, ut ajunt, columnis impressus; quem fuse descripsit Iacobus Maria Paitonius in opere inscripto *Nuove Memorie per servire all' Istoria Letteraria*, T. II. p. 68. Tribus idem partibus constat, quarum prima huiuscemodi titulum habet: „Declaratio compendiosa per uiam diuisionis alfarabii super libris rhetoricorum Aristotelis ad formam tamen clariorem et tabule reducta per infrascriptum d. correctorem.“ Hac vero absoluta, adjectum est: „Explicit compendiosa declaratio alpharabii tabulata et correcta una cum rethorica et poetria sequentibus Aristotelis per nobilem uirum et excellentissimum artium et medicine doctorem d. magistrum Lancillotum de Zerlis phisicum ueronensem magna cum difficultate propter penuriam exemplaris unius tantum et stilum ueterem in modernum redactum.“ Secunda parte, quae nullum titulum fert, absoluto, haec leguntur: „Explicit rethorica aristotelis translata a greco in latinum.“ Deinde tertiae partis initio: „Inquit hermanus alemanus postquam cum non modico labore consumaueram translationem rethorice aristotelis ex arabico in latinum uolens manum mittere ad eius poetriam tantam inueni difficultatem propter disconuenientiam modi metrificandi in greco cum modo metrificandi in arabico et propter uocabulorum obscuritatem et plures alias causas quod non sum confisus me posse sane et integre illius operis translationem studiis tradere latinorum. Assumpsi ergo edictionem auerois determinatiuam dicti operis aristotelis secundum quod ipse aliquid intelligibile eligere potuit: ab ipso et modo quo potui in eloquium redegi latinum. Suscipiant igitur si placet et huius edictionis poetrie translationem uiri studiosi et gaudeant secum ac adeptus loici negocii aristotilis complementum.“

1515, f. Aristotelis Rhetorica, Latine, cum Aegidii Romani commentariis. Vt. —— Sic in Catal. librur. impress. Mus. Brit. Vol. I. p. 94.

1523, f. — per G. Trapezuntium. Vt.

1530, 8. Aristotelis Rhetoricorum ad Theodecten libri tres, Latinè, Georgio Trapezuntio interprete; et Rhetorices ad Alexandrum liber unus, a Francisco Philelpho in Latinum versus. Paris., ap. Sim. Colinaeum.

1534, 8. Aristotelis Rhetoricorum ad Theodecten Libri tres a Georgio Trapezuntio translati. *In fine:* Basileae, In Officina Frobeniana per Hieronymum Frobenium et Nicolaum Episcopium. M. D. XXXIIII. —— Sic *Panzer* in Annal. T. XI. p. 385, no. 994, qui editionem vidit.

1540, 8. Aristotelis Rhetoricorum ad Theodecten, Georgio Trapezuntio interprete, libri tres; et einsdem Rhetoricorum ad Alexandrum, Francisco Philelpho interprete, liber unus; nunc recens ad Graecam veritatem recogniti. Parisiis, ap. Sim. Colinaeum.

1544, 4. Rhetoricorvm Aristotelis libri tres, interprete hermolao Barbaro P. V. Commentaria in eosdem Danielis Barbari. — Pavli Gerardi Opera. Cavtvm est senatvs Veneti. Et Pauli. III. Pont. Max. nec non Caesaris Decreto, ne quis alius per Decennium hos Libros imprimat, aut impressos vendat. M. D. XXXXIIII. —— 4 *ff.* praefixa, implens epistula: Reverendissimo et illvstrissimo cardinali sanctorvm qvatvor antonio Pvccio Daniel. Barbarvs. S. D., 202 num. *ff.* cum *sign.*, et 2 non num. *ff.* contentarum registra complectentia, et 1 *f.:* Errata in pag. prima, in pag. versa: Registrvm. † A B C D E F G H I K L M

N O P Q R S T V X Y Z AA BB CC. — Omnes sunt Quaterni praeter † sunt Duerni. — Venetiis apvd Cominvm de Tridino Montis ferrati anno Domini. M. D. XLIIII. et 1 f. in cuius pag. versa insigne typ. habetur. Bibl. acad. Lips.

1544, 8. Aristotelis Rhetor. libri III, interprete Hermolao Barbaro. Cum commentario Dn. Barbari et Hermolai Nepotis. Lgd., ap. Seb. Gryphium.

1545, 8. Aristotelis Rhetorica, ex versione Hermolai Barbari et cum Dn. Barbari commentario. Bs.

1549, 8. — Hermolao Barbaro interprete. Parisiis.

1550, 8. Aristotelis Rhetoricorum libri tres, ex versione Consulti Chirii Fortunatiani, castigatiores iam redditi opera Petri Nannii Alemariani. Lovanii.

1557, 8. — latine, per C. Sigonium. Cracoviae. — *V.* 1565.

1559, 4. Aristotelis de arte dicendi libri tres, Latine, Hermolao Barbaro interprete. Parisiis, apud Thomam Brumennium, describebat Gu. Morelius.

1565, 4. Aristotelis libri III, de arte rhetorica, Latine, interprete Carolo Sigonio. Bononiae, ap. Alex. Benatium. — Rep. 1566, 1577, et 1634, *v.* 1557.

1566, 8. — Venetiis, ap. Iordan. Zilettum. — *V.* 1565 et 1577.

1567, 4. Aristotelis libri de arte dicendi, Latine. P., per Iac. Carpentarium. — Rep. 1572.

1570, 8. Aristotelis Rhetoricorum libri tres, in Latinum sermonem conuersi et scholiis breuioribus explicati a I. Sturmio, nunc primum in gratiam et usum studiosorum dicendi doctrinae editi: Argentinae. Excud. Theodos. Rihelius. *In fine:* Argentorati excud. Thd. Rihelius. M. D. LXX.

1572, 4. Aristotelis ars dicendi, ex comparatione omnium interpretum, et accurata obseruatione sententiae, de integro latine facta, per Iacobum Carpentarium. Parisiis. — *V.* 1567 et 1578.

1572, f. — a Maioragio latine reddita cum eiusdem explicationibus. Vt.

1575, 8. Rhetoricae Aristotelis ad Theodecten libri III, quos M. Ant. Maioragius vertebat; eiusdem Aristotelis liber ad Alexandrum de rhetorica, Fr. Philelpho interprete, cum expositione I. Marinelli. Venetijs, ap. I. Valgrisium.

1577, 8. Aristotelis de arte rhetorica, Libri tres. Carolo Sigonio interprete. Rostochii Ex Officina Iacobi Lucij Transylnani Anno M. D. LXXIII. — 8 *ff.* + 280 pp. Bibl. acad. Lips.

1578, 4. — Parisiis. — *V.* 1572.

1579, 8. — per At. Riccobonum. Vt.

1584, 16. Aristotelis libri tres de arte rhetorica. Brixiae, ap. Pt. Mariam Marchettum.

1585, 8. Aristotelis artis rhetoricae libri III. Duos priores libros vertit M. Ant. Muretus. Romae.

1588, 8. Aristotelis artis Rhetoricae libri tres, ab Ant. Riccobono Latine conuersi. Frcf., ap. haeredes Andreae Wecheli.

1591, f. Aristotelis Stagiritae de arte Rhetorica libri III. Cum M. Antonij Maioragij Commentariis, per Fabium Paulinum Vtineum. Venetijs.

1594, 8. Aristotelis rhetoricorum libri III. Priores duo M. Antonio Mureto, tertius M. Anton. Majoragio interpretibus. Coloniae, Birkmann. — Rep. 1607.

1606, 8. — ab At. Riccobono latine conuersa, cum paraphrasi *etc.* Hanoviae.

1607, 8. Coloniae, Birkmann. — Ex editione a. 1594 repetita est.

1624, f. — interprete Hermolao Barbaro, cum commentar. Pauli Benij. Vt.

bb) *Delectus.*

1602, — 1789, 8. — libri duo priores, latine per At. Muretum. Ingolst. — *V.* infra lit. s. v. *Muretus.*

2) Ars rhetorica ad Alexandrum.

α) Sine l. et a. notitia.

—, 4. Francisci Philelfi praeceptorum Rhetorices, Aristotelis de Causis ciuilibus ad Alexandrū regē Macedonū e graeco in latinū Traductio. — Inter: Orationes Francisci Philelfi cvm qvibvsdam aliis eivsdem operibus. Bibl. acad. Lips.

—, 4. Aristotelis Praecepta Rhetorices, Francisco Philelpho interprete. Parisiis apud Gilles de Gourmont. — Sic *Panzer* in Annal. T. VIII. p. 214, no. 2768.

β) Cum l. et a. notitia.

1491, 4. — Inter: Orationes Francisci Philelfi cvm qvibvsdam aliis eivsdem operibus. *(In fine:* Impressum Venetiis Per Bartolomeum de Zanis de ‖ Portesio die. xxviii. Martii. M. cccclxxxxi.) *f.* exiiii sqq. Bibl. acad. Lips.

1503, f. Aristotelis ad Alexandrum Rhetorica: eorum qui in ciuilibꝫ Causis: aut Contionibꝫ versaturi sunt : vsui vtilitatiq; in primis necessaria : longeq; omnibꝫ alijs dicendi p̄cept] ip̄o etiam teste, Cicerone prestantissima. *Infra:* Hermanni Buschij Pasiphili : ī Rhetoricam Aristotelis epigramma. *In fine:* Francisci Philelfi Preceptorum Rhetorices Aristotelis de Causis ciuilibꝫ ad Alexandrum regem Macedonum e greco in latinum traductio. calcis metha quieuit Lypczk cura peruigili Melchior Lotters ciuis eiusdem virginei partꝫ Anno MCCCCCiij. Tercio nonas Maij. —— Editionem sob hoc titulo indicatam eandem ac posteriorem esse ex *Panzeri* descriptione illius fortasse colligi possit, sed sic res se non habet. Quam nunc descripsi, extat in bibl. acad. Lips., ubi vidi eam, et perquisivi. Praemissa est, 2 *ff.* impleus: Liber de vita Aristotelis, quam *Buhle* suae editioni Vol. I. p. 54 sqq. inseruit sic inscriptam: „Aristotelis vita ex vetere translatione." Deinde sequitur: Ad illustrem et summom virum ac clementissimum patrem : dominum Alphonsum : sancte Romane ecclesie Cardinalem: Francisci Philelfi in traductionem praeceptorum Rhetorices Aristotelis : de causis ciuilibꝫ: Praefatio. Editionem hanc sub decurtato titulo *Panzer* In Annal. T. VII. p. 144 no. 61 indicavit.

1503, f. Aristotelis *Stagiritani quem philosophie caput et eloquentie oculum nominant* de tribus generibus ciuilibus: in quibus tota facultas oratoria versatur ad Alexandrum magnum Macedonie regem Rhetorice praecepta quam horis pomeridianis coelestis ingenii philosophus ille: absolutissima et exactissima nature regula docuit: omnibus iis : quos vel in foro: vel in senatu vel apud populum discere orare iuuat quam utilissima. *Infra Dioclon distrophon Mugistri Andree Epistates Delitschensis quo liber hic ad lectorem affatur. In calce:* Francisci Philelfi Preceptorum Rhetorices Aristotelis de Causis ciuilibus ad Alexandrum regem Macedonum e greco in latinum traductio. calcis metha quieuit Lypczk cura peruigili Melchior lotters ciuis eiusdem virginei partus Anno MCCCCCIII. Tertio nonas Maij. —— Post vitam Aristotelis sequitur Francisci Philelphi ad — Alphonsum Cardinalem praefatio. Hanc editionem quam *Panzer*, ut indicat in Annal. T. IX. p. 482, ipse vidit, cum antecedenti eiusdem anni lipsiensi, quamque ego vidi, confundit. *V.* priorem.

1530, — 1540, — 1575, 8. —— *V.* antea 1) *β*).

3) Ars poetica.

1515, f. Aristotelis ars poetica, latine, Georgio Valla interprete, cum Auerrhois summa. Vt.

1579, 8. Aristotelis ars poetica, latine per At. Riccobonum. Vt.

1585, 4. Poetica Aut. Riccoboni, Poeticam Aristotelis explicans, et nonnullas Ludovici Castelvetri captiones refellens; eiusdem ex Aristotele ars Comica. Vicetiae. —— Rep. 1587 sq.

1587, — 1591, 4. — Patavii. —— *V.* 1585.

1623, 4. Aristotelis de Poetica liber Latine conversus, et Analytica methodo illustratus. Londini. Typis Thomae Snodhami. CIↃ. IↃC. XXIII. —— *Thomas Burgess* de hac editione, in qua omnes usque ad hunc diem contextum graecum haberi putaront, primus iam a. 1792 in Musei Oxoniensis Litterarii Specimiuum fasc. II. P. II. p. XX sqq. accuratam notitiam protulit; attamen omnes eam neglexerunt, et *Harless*, *Buhle*, *Brüggemann*, *Krebs*, *Ebert* (quamquam notitiae huius editionis asteriscum apposuit, librum ipsum in manibus non habuisse videtur, sed *Brüggemanni* modo notitiam germanice reddidit), et qoi eum presso pede secutos est *Schweiger*. Itaque eum nemo *Burgessii* verba animadverterit, illa hoc transscribo. „Hue igitur, *inquit*, cum pro comperto habuissem, Uptoni fuisse editionem Cantabrigiensem, eiusque notarum magnam partem ejusdem viri docti curis referendam, valde avebam scire, quid et quantum different Goulstoni et Uptoni editiones. Desideratissimum Goulstoni librum diu et frustra conquisivi. Et qui fuerit, quaeris, hujus tam sollicitae inquisitionis exitus? hoc profecto, quod mirandum mihi accidit, ut constet *editionem* illam *Goulstonianam* toties commemoratam, et in editionum indices relatam, omnino nullam esse. Libri enim de poetica non textum edidit, sed Latinam versionem, et Analysin. Libri inscriptio haec est: [*ut supra est data*, *sequitur hic.*] Libri dedicationi, quae Regi facta est, Goolstoni nomen est subscriptum. Ad finem libri adjectae sunt notae in contextum Graecum una cum hac praefatiuncula: „*Emendationes contextus Graeci.* —— Versionem, qoam vides, dum meditarer, composui me ad Graecam editio-

nem Fred. Sylburgii: quam typis ille Wechelianis expressam ex trium editionum (Basiliensis, Camotii, Victorii) collatione emendarit. Ut enim illi ex codicibus calamo scriptis plurimorum locorum emendationes collegerant: Ita is, illorum ope ac fide fretus, complura sanavit: nonnulla etiam sic adnotavit, ut judicium lectori permitteret. Tanti ergo viri et monitu et exemplo inductus, ex ejusdem Lectionibus Variis, quae loca ulterius emendanda arbitrarer, indicare volui. Ne dissimulem etiam aliorum ingenia atque animadversiones mihi subsidio fuisse: Riccoboni, Castelvetri, Casauboni, atque animae acutissimae Daniel. Heinsii. Quae quidem non alio consilio palam feci, quam ut discrepantiae constaret ratio, scribi versionem hanc minus consentientem comperiss Codice Graeco; simulque adpareret Lectori, nihil nos ἐν τῷ ῥητῷ summi Philosophi temere vel inconsulto immutare voluisse." —— Omnia haec, ut vides, Latinam versionem ejus spectant, et Sylburgii contextum Graecum: (imo ad Sylburgii libri paginas scriptae sunt *Emendationes*:) de editione sua, quam vel paravisset, vel esset paraturus, ne verbum quidem. Uptoni praefatio versionem Goolstoni, et notas commemorat; libri Uptoniani titulus eum non ex recensione, sed „ex versione Theodori Goulstoni" editum ostendit; eidem porro eiusdem libri in actis Eruditorum censora versionem tribuit. Sed de Graeca editione apud omnes alium silentium. Certe editionem Goulstonianam primus, quod sciam, commentus est Harwoodus, qui inter editiones libri de poetica illum librum Londinensem A. D. 1623, (quem nihil aliud esse nisi Latinam versionem, analysin, ac notas ex jam dictis satis manifestum esse opinor) tanquam Graece et Latine editum citat: in quo viris doctissimis Harlesio et Bohlio fraudem fecisse videator. Atque hactenus de Uptoni et Goulstoni libris."

CC. Physica scripta.

Aaa) Omnia.

1482, f. Incipit p̄mus liber Ar. stagerite (?) filii Nicomaci de auditu || physico: ī q̄ detmīat de principiis subiecti qd ē ēs mobili ī cōi. *Haec f. 1 a (sign. a ii). F. 349 a:* Expliciunt opera Aristotelis de naturali philosophia impres || sa Venetiis Duce inclito Ioanne Mocenico per magistrum Phi || lippum Venetum: eiusq; impensis diligentissime emendata: Anno || domini Millesimo. CCCC. lxxxii: pridie Nonas Aprilis. —— Continentur hac translatione a *f. 1 a:* de physico audito, *f.* 66 sqq.: de coelo et mundo, *f.* 103 *b* sqq.: de generatione et corruptione; *f.* 124 *b:* de meteoris, *f.* 166 *a:* de anima, *f.* 188 *a:* de plantis, *f.* 200 *a:* de coloribus, *f.* 205 *b:* de morte, *f.* 210 *b:* de intelligentia, *f.* 213 *a:* de lineis indivisibilibus, *f.* 216 *b:* de inundatione, *f.* 218 *b:* de physionomia, *f.* 226 *b:* de causa motus, *f.* 231: epist. Aristot. ad Alex., *f.* 234 *a:* de senso et sensato; *f.* 242: de memoria et reminisceotia, *f.* 245: de somno et vigilia, *f.* 253: de causis, *f.* 261: de bona fortuna, *f.* 264: de longitudine et brevitate vitae, *f.* 266: de iuventute et senectute et vita et morte, *f.* 276: Metaphysica, *f.* 349 *b* epigramma inscriptum: Petrus Antonius sfurzantes de Faventia. 1 *f.* vac., et 9 *ff.:* Averrois de substantia orbis. 360 *ff.*

1518, f. EX PHYSIOLOGIA ARISTOTE-|| LIS, LIBRI DVODETRI || GINTA. 1 De auscultatione naturali octo, 2 De coelo quatuor, 5 De anima tres, Ioanne Argyropylo interprete, 3 De generatione et corruptione duo, 4 Meteorologicorum quatuor, 6 De sensu et sensili vnus, 7 De memoria et reminiscentia vnus, 8 De somno et vigilia vnus, 9 De insomnijs vnus, 10 De diuinatione in somno vnus, 11 De longitudine et breuitate vitae vnus, 12 De iuventute et senectute et vita et morte et respiratione vnus, Francisco Vatablo interprete. — Quibus omnibus, antiqua tralatio tricenos libros continens, ad Graecum per eundem Vatablum recognita: columnatim respondet. CVM PRIVILEGIO. *Haec f. 1 a. F. 336 a in fine:* PARISIIS. IN AEDIBVS HEN- || RICI STEPHANI. MEN- || SE AVGVSTO. M.D.XVIII. —— 2 *ff.* praefixa *F. 1 a:* INTRODVCTIO Physica, quae *f. 2 b* explicit: Introductionis finis. 336 num. *ff.* et cum *sign* Priora duo praefixa et num. notata *ff.* habent praeter titulum, et: PRAEFATIO FRANCISCI VATABLI IN TRALATIONES PHYSIOLOGIAE ARISTOTELIS. Nitide impressus. Bibl. acad. et sen. Lips.

1546, 8. — Lgd. —— *V.* 1558.

1554, 8. Physicorum Aristotelis libri. Physica. De coelo. De generatione et corruptione. Meteorologica. De anima. De sensu et sensili. De memoria. De somno. De insomniis *etc.* Argyropolo et Vatablo interpretibus. Lugduni, Gryphius.

1558, 8. Aristotelis Physica, de Coelo,

et de anima libri, Latine, I. Argyropylo interprete. Lgd.

1564, 4. Physicorum Aristotelis libri omnes : Ioachimo Perionio interprete, et per Nicolaum Grouchium correcti. Frcf., Wechel.

1580, 4. Aristotelis Stagiritae Philosophorum principis Philosophiae naturalis libri omnes, Ioanne Argyropylo Byzantio et Francisco Vatablo interpretibus. Coloniae ap. haeredes Birkmanni. *Voll. II.* —— Repetita *ib.*, *Cholinus.*

1590, 4. Aristotelis de natura aut rerum principijs libri VIII. De ortu et interitu libri II. De coelo libri IV. De animo libri III. Meteorologicorum libri IV, et Parva Naturalia, Ioachimo Perionio interprete: iam denuo post Nicolai Grouchij emendationem studiose diligenterque repurgati. Duaci ex officina Ioannis Bogardi.

Bbb) Plura scripta.

1486, f. Tres libri de anima Aristotelis. *In calce:* Notata diligenter uisa et pugili cura auscultata Lamberti de Monte artium magistri expliciunt feliciter anno Domini MCCCCLXXXVI. *Pertinet:* De coelo et mundu et metheororum libri Aristotelis. *In fine:* Questiones magistri Ioh. Versoris supra libros meth. Aristotelis h' feliciter finem habent. *Deinde:* De sensu et senato, de memoria et reminiscentia, de sumno et vigilia, de longitudiue et breuitate vite. *In calce:* Deo lnus. (*Coloniae*, *ap. Theodoricum.*) —— Sic *Panzer* in Annal. T. IV. p. 274, no. 141.

1505, f. Caietanus super libros de anima. || Einsdem q̄nes de sensu agentē: et de || sensibilibus communibus : ac de intellectu. || Item de substantia orbis Ioannis de gan- || dauo cum questionibus eiusdem. *Haec f. 1 a. F. 2 a incipit textus*, *expliciqtue f.* 113 *a:* Subtilissimis q̄onibus in libellum commentatoris de sba || orbis cum expositiune textus eiusdem libelli a solertissimo || phyce vitatis indagatore Ioane de gandauo editis : qua || vna cum libris de aīa Aristotelis cum expositione clarissimi || doctoris dn̄i Caetani : cum q̄onibus eiusdem de sensu agente || et de ppetuitate intell's diligentissime correxerunt veneran || dissimi viri. vz dn] magr. Scōs Contarenus Uenetu] || sacre theologie pfessur et magister studij ɔuentus fratrum || heremitarum : fraterq; Paulus Panormita : filij veri pa- || tris fratrum heremitarum Doctoris sancte matris ecclie || Augustini Thagastensis. Uenetijs per Gregorium de gregorijs. Cal'. Ian. Mcccccv. *Deinde:* Qones prohemij de substantia orbis. *Infra fig. xyl. F.* 114 *vacat. F.* 115 *b* — *f.* 116 *b:* Tabula in librum de animn.

1519, f. Aristotelis Stagyritae Libri de cuelo IIII, Argiropilo interprete. De generatiune II, Nypho interprete. Meteorum IIII, Boetio interprete : adiectis Eckii commentaris. Reverendissimo D. Georgio Episcopo Bambergensi D. *In fine:* Excusa in officina Sigismundi Grimm Medicinae doctoris et Marci Vuirsung Augustae Vindelicorum. Anno virginei partus. M. D. XIX. Decimo quinto Kalen. Iunii. —— Sic *Panzer* in Annal. T. VI. p. 155. no. 156.

1521, f. Aristotelis de Generatione et Interitu Libri quatuor. De Mundo: ex opere de Animalibus Libri X, Petro Alcyonio interprete. Venetiis per Bernardinum de Vitalibus MDXXI. —— Sic in Catal. bibl. Pinell. T. t. p. 218.

1532, f. Aristotelis Opera varia, scil. de generatione et interitu libri duo. Meteororum libri quatuor : de Mundo : de Animalibus libri decem, latine, interprete I. Genesio Sepulveda. Parisiis, MDXXXII.

1541, 8. Aristotelis de coelo libri quatuor; de generatione et curruptione libri duo; Meteurologicorum libri quatuor, Latine, ex versione veteri recoguita, cum argumentis Raph. Volaterrani, et digressionibus Averrois. Vt., ap. Hi. Scotum.

1546, 8. Aristotelis libri de Generatione et Corruptione; Meteurulogica; de Anima; Parva Naturalia, Latine, Fr. Vatablo interprete. Lgd.

Ccc) Singula scripta.

1) De coelo et de mundo.

aa) duo coniunctim edita.

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. Libri quatuor Arestotelis philozo- || phorum omnium principis at ɜ (*atque*) mo || narche de Celo et Mundo intitulati || tractantes generaliter de toto vni- || uerso. feliciter exordium recipiunt. *Haec f. 1 a. F. 2 a* (*sign.* A ij) *versio inci-*

pit: E natura scientia fere plurima esse videtur circa cor-|| pora et magnitudines *etc.*, *et explicit f.* 49 *b lin.* 6: nobis hoc modo. *Infra Martini Herbipolensis insigne typogr.* —— Nusquam „Lipsiae per Martinum Herbipulensem", ut *Panzer* in Annal. T. I. p. 502, no. 307, et qui eum sequutus est *Hain* in Repert. bibliogr. Vol. I. p. 209, nn. 1687, referunt, legitur. 49 *ff.* 24 lin. cum *sign.* Bibl. acad. Lips.

—, f. Aristotelis Quaestio de mundo et celo edita per Nicoletum (Verniam) Theatinum in Patavino Gymnasio Philosophiam legeutem. —— Sic *Panzer* in Annal. T. IV. p. 87 secundum *Denisium* in Supplem. ad *Maittairium* Annal. p. 493.

β) Cum l. et a. notitia.

1473, f. *Libri de coelo et mundo, quorum in fine f.* 151 *a*: Noue traslatõi librorū de celo t mūdo sine de motu || t ueteri alı Averoi Cordubēsi cōmētate: sūmi phi || losophi Ari: ex Stragyra grecie oppido: Nicoma || chi medicine artis ꝓfessoris filii: deo fauēte maxīo || finis impositus ē (*est*). Nobilis Vincētini. Ioānisphi || lippi Aureliani ⁊ fratrū impensa: Opera nero atq; || ingenio Laurētii Canozii Lēdenariensis. Impre || sse (?) Patauii Anno Christi optimi M. cccc. t Lxx. iii. nonas Martii. —— 152 *ff.*, quorum ultimum vacat. Sine *sign. cust.* et num. *ff.* in crassa albaque ch. nitide impressus est hic rarissimus liber. Bibl. acad. Lips.

1495, f. Aristotelis de Celo et Mundo Libri quatuor. *In fine:* Summi Philosophi Aristo. stragyrite peripateticorum principis de celo et mundo: Cum Averrois Cordubensis expositionibus: aureum opus feliciter explicit. Impressum Venetiis studio et impensa egregii viri Octaniani Scoti ex tenebris in lucem redactum anno domini 1495. die vero XXVIII. Novemb. —— Sic *Denis* in Supplem. ad *Maittairii* Annal. p. 385, quem *Panzer* in Annal. T. III. p. 370, no. 1913 est sequutus.

1495, f. Libri de celo et mundo Aristotelis || cum expositione Sancti Thome de || aquino. et cum additione Petri de || aluernia. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a*: Incipit vtilis expositio super libro de celo et mundo || Aristotelis secundum mentem sancti Thome de aquino || verissimi Aristotelis expositoris. *In fine*: Hic finit commentum diui Thome de Aquino Ord. Predicatorum super duos Libros de Celo et Mundo cum aliqua parte tertii, qui morte preventus residuum complere non potuit. Quod autem sequitur usque ad finem quarti Libri est egregii doctoris Petri de Alvernia eiusdem Ordinis, discipuli prefati doctoris S. Thome. Uenetijs mandato et sumptibus Nobilis viri dñi Octauiani Scoti Ciuis modoetiensis. Per Bonetum Locatellum Bergomensem. Anno a salutifero partu virginali nonagesimoquinto supra millesimum ac quadringentesimum. Sub Felici ducatu Serenissimi principis Domini Augustini Barbadici. Quintodecimo Kalendas Septembris. *Sequitur registrum et insigne typogr.* —— 76 num. *ff.* et cum *sign.* Char. goth.

1495, f. Diui Thome Aquinatis sacri pre || dicatorum ordinis in libros Aristote- || lis de celo et mundo preclarissima com || mentaria cum additionibus Petri || de alueruia eiusdem ordinis. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a interpretatio commentariusque incipit*, *et explicit f.* 72 *b*: Impressum venetijs ac studiosissime elaboratum per Gregorium et Ioannem de Gregorijs fratres Anno incar || nationis dñ. i. 4. 9. 5. Die vo vltimo Octobris. — Registrum totius operis. a b c d e f g h i k l m Omnes sunt terni. FINIS. —— Cum num. *ff.* et *sign.* Char. goth. Bibl. acad. Lips.

1498, f. *F.* 1 *a*: Gaietanus de celo et mundo. *In calce:* Gaietani vicentini prestantissimi in libros ar. (*Aristotelis*) de celo et mundo expositio cum ipso textu ar. accuratissime emendata per Magistrum Ioannem Sicanum Ueronensem. Ac diligentissime Uenetiis impressa per Otinum Papiensem de Luna anno gratie M CCCCXCVIII. die tertio octobris. Sumptu et impensa Benedicti Fontana Ueneti Ducante inclyto principe Augustino Barbadico. —— Char. goth. Cum *sign.* Sic *Panzer* in Annal., T. III. p. 442, nn. 392.

1504, f. Aristotelis philoso- || phorum omnium monarche || de Celo et mundo libri quatuor preclarissimi || denuo quibus scatebant mendis ad dei laudem || et studiosorum perfectum diligentius purgati. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* A ij) *incipit interpretatio:* Liber primus de celo. *Explicit f.* 45 *b*: Quattuor libri de Celo et Mundo principis phi- || losophorum Aristotelis Lyptzk in officina || Melchior Lotters effigiati anno Millesimo || quingentesimoquarto pridie Nouas Marcias || finem

cepere felicem. —— 45 *ff.* cum *sign.* lin. 26 sine columnae inscriptione. F. 46 vacat. Char. goth. Bibl. acad. Lips.

1529, 8. Aristoteles de coelo et mundo cum commentario Auerrois. Lugduni apud Scipionem de Gabiano. *In fine:* Lugduni per Jacobum Myt MDXXIX. die XVIII. Decembris.

bb) *singulatim edita.*

1a) de moodn.

1542, 12. Aristotelis et Philonis libri de mundo; Ocellus Lucanus de universi natura, Latine; illi Budaeo, hic Christiano Aurelio interprete, et Simonis Grynaei annotatiunculae in Arist. de mundo. P., apud Iac. Bogardum.

1555, 4. Aristotelis liber de mundo, Latine, Gu. Budaeo interprete. Lt., ap. Mich. Vascosan. —— Rep. 1557.

1556, 4. Aristotelis liber de mundo, Latine, Pet. Alcyonio interprete. Paris., ap. Vascosanum.

1557, f. —— *V.* in *Gu. Budaei* Opp. (Bs.) p. 445 sqq. *V.* 1555.

2b) de coelo.

1560, 4. Aristotelis de coelo libri IIII. Ioachimo Perionio interprete: per Nicol. Gronchium correcti et emendati. Parisüs, ex officina Gabrielis Buon.

2) Meteorologica.

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. Libri Metheorurum Arestotelis philo || zophorum omnium principis atq; monar || che in latinum translati quatuor. In quibꝰ non modo subtiliter verumetiam || doctissime enarrat mirabilium effectuum. et in terra. et || supra terram. ex vaporibus et exalationibus generatorum causas. de || generatione comete de lacte. ignibus. et sideribus uocturna || tempestate cadentibus. de generatione nubium. pluuiarum. roris pru || ine. grandinis et aqs fontibus tam calidis quam frigidis. dulcibus et || salitis in terra generatis. de varietate et salsedine marium. fulmine || choruscatione. terre motu. yride. halone. ventis atq; eorundem || generatione. aliaq; mirabilia his in libris apertissime docentur. || Incipiunt feliciter. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* A ij) *interpretatio incipit:* E primis quidem igitur causis nature. *etc.*, *explicitque f.* 54 *a:* Libri quatuor Metheororum Arestotelis philozophorum princi- || pis atq; monarche in latinum translati Expliciunt feliciter. *Infra insigne typ. Martini Herbipolensis.* —— Lin. 24. Char. goth.

β) Cum l. et a. notitia.

1474, f. *Aristotelis de Meteoris Libri quatuor cum comment. Auerois, quorum in fine f.* 33 *b:* Noue trãslatiõi libru. metheoro. ꝛ ueteri sꝫ q̃rtuꝫ lib. soluꝫ ab Aue || roi cordubensi ꝯm̄tate: sum̄i philo || sophi Aristotel' ex Stragyra grecie oppido: Nicomachi medice arsis (?) ꝓ || fessoris filii: deo optīo maxīoq; fa || u̇ete finis impōitus ē. Nobil' uīcētini || Joānisphilippi Aureliani ꝛ frat. ĩpensa. Opera vero atq; ĩgenio Lau || rētii Canuzii Lendenariēsis Impres || se Patauii Anno Christi optimi. MCCCC. q̃rto. ꝛ. lxx. octauo Kalēdas Julii. —— 34 *ff.*, quorum ult. vacat. Sine num. *ff.*, *sign.* et *cust.* Bibl. acad. Lips. hunc nitidissimum in crassa ch. impressum librum adservat.

1488, f. Quanquam hoc opꝰ difficile atq; indignum mihi || esse reputo: *etc. Sic f.* 1 *a* (*sign.* a 2) *praefatio incipit. In calce:* Hoc upus impressum est Uenetijs per || Andream de thoresanis de Asula: Anno || domini. 1488. die vero. 12 kl. septembris. —— 22 *ff.* cum *sign.*, lin. 60. Char. goth. Versio Meteororum cum *Averrois* commentario continetur. Caeterum de hac editione non satisfecit *Renouard* in Annales de l'imprimerie des Aldes, T. II. p. 256, accuratius *Hain*, illa visa, in Repert. bibliogr., Vol. I. p. 210, no. 1695 descripsit.

1491, f. *F.* 1 *a* (*sign.* a ij): Aristoteles (?) Stagirite Metheororum || liber primus: cum Commentarijs Gaietani || de Tienis. Nuper summa cum diligentia || emendatis. *F.* 69 *b:* Expliciunt com̄entaria super quatuor || libros metheororum Aristotelis cum textu || eiusdem dñi Gaetani de thenis (?) vicentini || artium et medicine doctorem clarissimum. *F.* 70 *a:* Tractatus perutilis de actione editus per dñm || Gaetanum de thienis artium et medicine doctorem peritissimum. *F.* 76 *b:* Expliciunt Commentaria super quattuor li- || bros metheororum Aristotelis cum ||textu eius- || dem: et duobus tractatibus *etc.* summa cum diligentia castigata et || emendata per sacre theologie bachalarios || fratrem Franciscum de macerara et fratrem || Petrum angelum de

monte vlmi ordinis mi || norum. Uenetijs impressa cura solertissimorum || virorum Ioannis de foriiuio et Gregorij fra- || trum Anno dñi. M. CCCC. lxxxxj. die xxij. || Mensis octobris. || Laus deo. *F. 77 a insigne typ.* —— 77 *ff.* Char. goth. Sic *Hain* in Repert. bibliogr. Vol. I. p. 210 sq., no. 1697.

1503, f. Text9 quattuor libro- || rum Meteororum Aristo- || telis philosophorum fa- || cile principis bene emendatus. Impressi- || onum Ignee Aeree Aquee Terree docens causas et principia exquisitissime. *Haec f.* 1 *a. F.* 1 *b praefatio:* Lectori felicitatem. *qui sic finitur:* „Meteorologicam igitur hanc tam exquisite doctissimeq; ab Aristotele tibi exhibitam naturalis philosophie studiose attencius legito : et incredibili senties te voluptate: pariterq; noua rerum mirandarum experientia affectum. Quam quidem Petrus Sidororius hallen. minimus inter artium magistros academie Lipczen, Mendis etsi non omnibus : cumplurimis tamen : eripuit, atq; in officina Melchior Lotters oppidani Lipczen ad dei laudem et studiosorum profectum quos vides caracteribus effigiari fecit. — Vale lector. *F.* 2 *a versio ipsa incipit:* Liber primus Meteororum diuiditur in quattu || or tractatus. *Expliciunt f.* 66 *a*: Libri quattuor Meteororum Aristotelis phi || lozophorum principis atq; monarche Lypczk || in officina Melchiar (?) lotters exarati Anno || M ccccciij. quinto Id9 Mayas finem feliciter cepere. —— Bibl. acad. Lips.

1507, f. Habes solertissime lector in hoc codice libros || Metheoro. Aristotelis Stragirite peri || pathetico. principis cū cōmentarijs || fidelissimi expositoris Gaietani de Thienis nouiter īpressos: || ac mēdis erroribusq; || purgatos. — Tractatum de reactione. Et tractatū de inten || sione ꝛ remissione eiusdem Gaietani. || — Questiones perspicacissimi philosophi Thi || monis super quattuor libros metheoro. *Haec f.* 1 *a. In fine f.* 61 *b:* Opuscula hec īpressa fuerūt Uenetijs. mādato ꝛ expē || sis heredū nobilis viri dni Octauiani Scoti ciuis ac patri || tij Modoetiensis. p presbyterū Bonetū Locatellū Ber- || gomensem. kalendis decembribus. 1507. —— Cum *sign.* et num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1512, 4. Meteorologia Aristotelis. Eleganti Iacobi Fabri Stapulensis Paraphrasi explanata. Commentarioque Ioannis Coclaei Norici declarata ad foelices in philosophiae studiis successus Calcographiae iam primum demandata. *Haec f.* 1 *a cum effigie xyl. Chelidonii. F.* 1 *b:* Argumentum in tres libros Meteororum: Ioannis Coclaei Norici. *F.* 2 *a:* Praestantissimo - Antonio Kress - Laurentianae ecclesiae Praeposito - Io. Coclaeus Noricus. S. P. D. *In fine:* Explicit Meteorologica Aristotelis. quam Stapulensis Paraphrasi extricavit. Coclaeus commentario declaravit. Impressa Nurinbergae. In officina Friderici Peypuss. Anno salutis. M. CCCCC. XII. Tertio Idus. Novembris. *Sequitur:* Tabula, *et:* Decastichon Coclaei In Aristotelem.

1516, f. Meteorologia Aristotelis, eleganti Iacobi Fabri Stapulensis Paraphrasi extricata. Lipsiae per Valentinum Schuman.

1532, 8. Aristotelis Meteororum Liber quatuor, et eiusdem Problemata de re Medica, Latine, ex interpretatione Francisci Vatabli. Wittenbergae MDXXXII. —— Sic *Panzer* in Ann. T. IX. p. 93, no. 249.

1542, 4. Aristotelis Meteorologica, Latine, Vatablo interprete. Parisiis, ap. I. Roigny.

1555, 4. — per Ioach. Perionium et Grouchium. Parisiis.

1565, f. — cum commentar. Vicomercati. Venetiis.

3) de anima.

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. Textus historie de Anima Aresto- || telis philozophorum Peripatheti || corum principis foeliciter incipit. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* A ij) *versio incipit:* (b) Onorum honorabilium noticiam opinantes Ma- || gis autem alteram altera. *etc. explicitque f.* 36 *a*: Finis textus historie de anima Arestotelis. *F.* 36 *b*: Dum omnis nostra cognitio incipiat a notioribus nobis *etc. Hic tractatus f.* 37 *b explicit; infraque Martini Herbipolensis insigne typogr.* —— Char. goth. Bibl. acad. Lips.

—, f. Libri de ani- || ma, Aristotelis philosophorum peripate || tice familie principis et auctoris: nedum || per tractatus: capita: et capitum sectiones siue partes, studiose distincti: || verumetiam per commenta textus, in margine numerorum figuris signata || (que prisca est et apud eruditos magis pro-

bata, in Aristotele partitio) || diuisi: Accurata preterea castigatione reuisi. || — Prenotata deniq; est in libri fron || te Vtilissima Jacobi Fabri Stapulensis, in libros de anima || introductio; summatim scientiam de anima complectens. *Haec f. 1 a; f. 1 b: incipit:* Breuis introductio Stapulensis in libros || de anima Aristotelis, quatuor complectens partes. *explicitque f. 2 b. F. 3 a (sign. a A iij) incipit versio, explicitque f. 37 a:* Finis. — Accipe candide Lector grata || mente Tres de anima Aristotelis libros, per tractatus: capita: et capitum par || tes studiose accurateq; digestos: cum singularum partium argumen || tis ilest sententia lre, in titulis prenotata: textum etiam per commen- || torum diuisionem distinctum numerorum figure et in marginibus et in || lineis suo loco signate. ostendent A mendis deniq; pristinis, quo ad fieri potuit, emaculatus est codex Reliquum igitur vt alieno labo || ri, vel gratum rependas aim. Impressum est opus hoc per Vuolf- || gangum Stöckel Monacensem zc. Ex castigatione M W S C. *F.* 38 *vacat.* —— Bibl. acad. Lips.

—, 4. Aristotelis tres de anima libri per || Ioannem Argyropylum e greco || in latinum traducti. *Infra:* Epigramma extemporarium in Aristotelis de anima libros. *Haec f. 1 a. F. 1 b:* Uolfgangus Mosnauer liberalium disciplinarum Magister: venerando patri || Georgio puecher, dominici gregis pastori in vvels felicitatem optat. *F. 2 a (sign. a ii):* Aristotelis de anima liber primꝰ: || qui de modo cognoscendi animam || et de antiquorum opinionibus circa || animam tractat foeliciter incipit. *In calce:* Impressum Venetiis per Iacobum de Pentio || de Leuco. X. Kl. nouembris. —— 34 *ff.* 37 lin. Cum *sign.*

—, f. Copulata super libros de Ani || ma Arestotelis cum textu iu || xta doctrinam excellentissimi do || ctoris sancti Thome de Aqui- || no hic continentur. *Sic f.* 1 *a. F.* 82 *a* (*num. f.* 81): Nota diligenter visa et peruigili cura iterum emen || data circa tres libros de Anima Aresto. Lam- || berti de monte artium magistri ac sacre theolo- || gie professoris iuxta doctrinam insignis et sanc || ti doctoris Thome de Aquino ordinis fratrum predicatorum expliciunt feliciter. *F.* 82 *b* — *f.* 83 *b Registrum.* —— 1 non num. *f.*, et 82 num. *ff.* cum *sign.* Char. goth. Fortasse *Coloniae* per *Quentel* impressus.

—, f. Copulata super libros de || Anima Aristotelis cum tex || tu Iuxta doctrinam excellen || tissimi doctoris sancti Tho || me de Aquino hic atinentur. *Sic f.* 1 *a. F.* 82 *a* (*num.* 81): Nota diligenter visa et peruigili cura iterum emen- || data circa tres libros de Anima Aresto. Lam- || berti de monte artium magistri ac sacre theolo || gie professoris iuxta doctrinam insignis et sancti || doctoris Thome de Aquino ordinis fratrum pre || dicatorum expliciunt feliciter. *F.* 81 *b* — *f.* 82 *b:* Explicit tabula omnium questionum || huius libri de Anima. —— 1 non num. *f.* praef., 82 num. *ff.* et cum *sign.* Char. goth.

β) Cum l. et a. notitia.

1472, f. *Averrois Commentaria in Aristotelis de Anima, quorum in fine f.* 90 *a:* Noue translationi librorꝫ anime: || ꝛ ueteri ab Aueroi hispano cordu || bensi commentate: summi philoso || phi Aristotelis ex Stragyra gretie || oppido Nicomachi medicine artis || professoris filii: deo fauēte maxīo || finis impositus est. Nobilis Vicen || tini Joannisphilippi Aureliani ꝛ || fratrum impensa. Opera vero atqꝫ || ingenio Laurentii Canozii Lende || nariensis impresse Pataui. Anno || Christi optimi. M. cccc. ii. ꝛ. Lxx. || Decimo Kalendas Decembris. —— 90 *ff.* Sine num. *ff.*, *sign.* et *cust.* Bibl. acad. Lips. hunc nitidissime et in crassa ch. impressum librum adservat.

1481, f. Alberti Magni Commentaria in tres libros Aristotelis de anima, nec non in librum de intellectu et intelligibili. *In fine:* Alberti magni expliciunt libri de anima et de intelligibili Uenetiis per magistrum raynaldum de Nouimagio impressi 1481. —— Cum *sign.* Char. goth.

1486, f. Aristotelis Libri tres de anima cum commentario Caietani Thienensis. *In fine:* Preclarissimi philosophi Gaetani Thienensis Vicentini: commento in tria volumina Aristotelis de Anima deo fauente maximo finis impositus est Henrici de sancto Vso impensa ingenioque diligenter impresso et sollerti cura emendato: Vicen. Anno ab incarnatione domini. M. CCCC. LXXXVI. XI. Cal'. octobris. —— Char. goth., et cum *sign.*

1491, f. Textus triū librorū de anima || Aristotelis cū comētario secū||dum doctrinā venerabilis domini Alberti ma-

gni. *Infra fig. xyl. magistri docentis cum discipulis. Haec f. a. F. 1 b in Albertum Magnum epitaphium:* Feuix docto, paris expers, philosrphorum || Princeps. *etc. F. 2 a (sign. a ij) incipit:* PROOEMIUM LIBRI DE ANIMA *quod versio ipsa sequitur, quae f. 163 b finitur:* EXPLICIUNT Cõ || mẽtaria triũ libro, de aĩa Aristotelis s, do || ctrinã Albti (*Alberti*) magni *etc.* edita in lu || cem p eximiũ vir, mgrm (*magistrum*) Johanẽ de Mechi- || linea artiũ liberaliũ et theologie doctorem || inclyteq; vniuersitatis Coloniens viceecacel- || ariũ. Rursusq; *etc.* laboriose I studiose || renisa *etc.* per venerabilẽ *etc.* mgrũ (*magistrum*) Ger- || hardũ de Herdervvick Anno quo et hec im || pressa sunt scz. M. CCCC. xci. in pfata vni || uersitate Regentem. Qui et ob maiorẽ suo, || audito, prouectũ et limpidiorẽ ilicto, intelle- || ctũ annectere decreuit. Epitoma qd' (*quod*) sequit. *A f. 164 ad f. 173 Epitome cum fine:* COMMENTARIJ TRIũ LIBRO4 ARISTOTELIS DE AĩA (*ANIMA*) || *etc.* in famosissima Agrip- || pineñ Colonie academia p (*per*) scientem et virtuosum virũ artiu, liberaliũ mgrm (*magistrum*) et sacre theologie || licentiatũ Magistrũ Gerardũ Herd'- || vvickseusem in eadẽ laudabilit' regentẽ absoluti et accura || tissime castigati opera et impensis Johannis Koelhoff Lubicens || *etc.* characterisati || Anno gratie millesimoquadringentesimo sup (*supra*) nonagesimum vno pridie caleudas martias ad || finem usq; perducti sunt de quo sit benedictus Jesus christos theu hyos soter in secula seculo || rum. AMEN. *Deinde in nonnullis exx. sequitur 1 f. in cuius pagina versa sigillum urbis cum litt.* J. K. *habetur.* —— 174 *ff.* cum *sign.* Char. goth. mai. et min. In ex. bibl. acad. Lips. commemoratum *f.* ultimum est.

1496, f. Expositio Egidij romani super libros || de anima cum textu. *Sic f. 1 a. F. 2 a opus incipit, et finitur f. 84 a:* Explicit subtilissima expo librorum de aĩa Aristotelis a || summo interprete Egidio romano ordinis heremitarum fratre || edita: ex sua sponte fido exemplari: rursusq; reiterata opera di || ligentissime castigato excerpta. Impressa vo Uenetijs man- || dato et expensis nobilis viri dñi Octauiani Scoti Ciuis || Modoetien- Anno dñi. 1496. Die vltimo Januarij. *Sequitur:* Tabula iutitulationum. *quae f.* 86 *a explicit.* —— 86 num. *ff.* et cum *sign.* Bibl. acad. Lips.

1497, f. min. Textus trium librorum de anima Aristotelis cum commentario secundum doctrinam uenerabilis domini Alberti Magni. *In fine:* Absoluti et accuratissime castigati opera et impensis honesti viri Henrici Quentell colon. ciuis impressorie artis calotecnii characterisati Anno gratie millesimo quadringentesimo supra nonagesimum septimo. Sexto calendas Junii. —— Char. goth. Bibl. acad. Lips.

1498, f. Incipiunt libri gloriosissi || mi philosophorum princi- || pis Arestotelis de anima. *Sic f. 1 a. F. 2 a (sign. Aij):* Pars prohemialis primi libri de anima. *Opus finitur f. 34 a:* Et sic est finis. || — Impressum Lypczk per Baccalarium wolfgangum monacensem. Anno millesimo quadringentesimononagesimooctano. *Infra insigne typ. cum litt.* W. S. *et sigillo Lips.* —— Char. goth. 24 lin. et cum *sign.* Bibl. acad. Lips.

1500, f. Incipiunt libri gloriosissi- || mi Philosophorum princi- || pis Arestotelis de anima. *Haec f. 1 a. F. 2 a:* Pars prohemialis primi libri de anima. *In calce:* Impressum Lypczk per Baccalarium wollgangum monacensem. Anno millesimo-quingentesimo. *Infra insigne, ut in priore editione.* —— 30 *ff.*, 26 lin. cum *sign.* Char. goth.

1502, f. Incipiunt libri gloriosissimi Philosophorum principis Aristotelis de Anima. *Haec f. 1 a. In fine:* Expliciunt gloriosissimi libri Aristotelis Stragerite filii Nichomaei de anima intitulati. Liptzk impensis Jacobi Thanners impressi. Anno 1502. —— Hanc *Leichio* incognitam editionem primus *Freytag* in Adparatu litter., T. I. p. 540 commemorat.

1503, f. Summi Philosophorum prin- || cipis Aristotelis libri tres de || historia Anime foeliciter inci || piunt. *Haec f. 1 a. F. 2 a (sign. Aij) — f. 37 b interpretatio, et in fine:* Habes amate Lector Textum de historia anime, iam denuo per tractatuum et || capitulorum distinctionem studiose notatum. Impressum Liptzk per Jacobum || Thanner Herbipolensem. Anno Christi Millesimoquingentesimo tertio. *Infra insigne typ. F. 38 vacat.* —— Char. goth. cum *sign.* Bibl. acad. Lips.

1505, f. Summi Philosophorum || principis Aristotelis libri || Tres de hystoria Anime feliciter incipiunt. *Haec f.*

1 *a*. *F*. 2 *a* (*sign*. A ij) *interpretatio incipit*: Liber Primus de Anima. *explicitque f*. 36 *a*: Habes amate lector Textum de historia anime iam denuo per tra || ctatuum et capitulorum distinctionem studiose notatum: Impressum Li- || ptzk per Jacobum Tanner Herbipolensem. Anno gratie 1505 || septimo kaleudas iunias. *Infra insigne typ*. —— 36 *ff*. cum *sign*, 23 lin. Char. goth. Bibl. acad. Lips.

1509, f. min. Liber de Anima Aristotelis, nuper per Johannem Argiropilum de graeco in latinum sermonem elegantissime traductus cum commentariolis divi Thomae Aquinatis iterum explosa barbarie castigatis et revisis iuxta ordinarium processum ducalis academiae Wittemburgensis. *In fine*: Expressum Wittemburgii per Joannem Gronenberg. Anno Virginei partus. M. D. et noni saeculi. IX. —— In ultimo *f*. caput signatis variis sensibus habetur xyl. Bibl. acad. Lips.

1509, f. Commentaria Reverendissimi Patris || Fatris Thomae de Vio Caietani artium, sacrae theo || logiae et ordinis Generalis Magistri || in libros Aristotelis de || Anima. *Haec f*. 1 *a*. *F*. 2 *tres epistolae continentur*. *F*. 3 *a opus incipit*, *explicitque f*. 83 *a*: Impressum Florentiae in officina Bartholomei Francisci de Libris, Sumptibus nobilis ciuis Federici Strozae. Anno ab Incarnatione. 509. supra Millesimum Idibus Martiis .✝. — Registrum huius operis. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. Terni omnes. *F*. 84 *vacat*. —— Inter commentarium versio char. mai. est posita capitulatim. Bibl. acad. Lips.

1510, f. Textus trium librorum de Anima Aristotelis, cum commentario secundum doctrinam Alberti magni per Gerardum Herdervicensem, revisus per Io. de Nurtingen. Coloniae opera et impensis liberorum Henrici Quentel. Anno MDX.

1512, 4. Aristotelis, philosophorum Peripatetice familie Principis Libri tres de Anima. Noua et antiqua Translatione editi per Rudolphum Uasserburgensem. In Gymnasio Cracouiensi. Florianus Unglerius Ciuis Cracouien. Impressit. Anno domini 1512.

1514, f. Libri de anima. Aristotelis philosophorum peripatetici familie principis et auctoris: nedum pertractans: capita: et capitum sectiones siue partes, studiose distincti; verumetiam per commenta textus, in margine numerorum figuris signata (que prisca est apud eruditos magis probata, in Aristotele ptitio) diuisi: Accurata preterea castigatione renisi. *Haec f*. 1 *a*. *F*. 2 *a* (*sign*. a ij) *versio incipit*, *finiturque f*. 36 *a*: Impressum est opus hoc haud inuobile (?) in famoso Oppido Lipsensi per Vuolfgangum Monacen. Anno virgineo Millesimuqngentesimodecimoquartu. —— Non eodem modo nitida, ut priores editiones. Bibl. acad. Lips.

1514, f. Textus trium Librorum Aristotelis de anima punctuatim emendatus cum interpretatione secundum viam Alberti, Aegidii et S. Thomae. Lips., per Conradum Baumgarten.

1514, f. — cum commentario Th. de Tio Caietani. Venetiis.

1519, 4. cum gemina versione. Cracoviae.

1520 (*nec* 1521), 4. Questiones perutiles librorum de anima Cum adiectione textus noue translationis Joannis Argyropoli Bisantij ab infandis erroribus nuper liberate et ad amussim castigate. *Infra*: Joannis Roserii Elenteropolitani Austriaci Epigramma. *In fine*: Questiones librorum de Anima per Egregium Dominum Lutree sacre pagine licentiatum collecte: approbate. Uienne Austrie p Ioane; Singrenia. Anno Millesimo quingentesimo: vigesimo. —— Char. goth.

1555, 4. — latine per Joach. Perionium et Nic. Grouchium. Parisiis.

1574, 4. Aristotelis de anima libri tres, cum Averrois commentariis ex antiqua tralatione suae integritati restituta. His accessit eorundem librorum nova tralatio, ad Graeci exemplaris veritatem, et scholarum usum accommodata, Michaele Sophiano interprete. Adiecimus etiam Marci Antonii Passeri Januae disputationem ex eius lectionibus exceptam, in qua cum de horum de Anima librorum ordine, tum reliquorum naturalium serie pertractatur. Venetiis apud Iuntas.

1594, 4. — cum commentario Poli Lauredani. Venetiis.

4) Physicae auscultationes.

aa) *integrae*.

α) *Sine l. et a. notitia*.

—, f. *Aristotelis octo libri physicorum seu de physico Auditu*, *quorum in calce f*.

238 *a* 1: Noue translationi de physico auditu: ₂ veteri alı || Aueroi cordubensi commentate. Summi Aristote || lis phi-losophi ex stragyra grecie oppido Nicoma || chi medicine artis professoris filii. deo favente finis impositus est. (*Patavii, Laur. Canozius.* 1473.) —— 238 *ff.* Sine *sign. cust.* et num. *ff.* Char. goth. Nitidissimum huius rarissimi libri exemplar bibl. acad. Lips. adservat. Duabus columnis est impressus, ut reliquae Aristotelis scripturum ex hac officina in lucem publicam emissae editiones, *v.* antea 1) *β*), 2) *β*) et 3) *β*).

—, f. Textus librorum de physico au- || ditu Aristotelis summi philo || sophorum principis. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* A ij) *incipit textus:* QUoniam quidem intelligere et scire contigit circa || omnes scientia *etc. Finitur f.* 90 *a insigni typ. Martini Herbipolensis.* —— „Lipsiae per Mortinum Herbipolensem", quod *Panzer* in Annal., T. I. p. 502, no. 309, cumqoe secotus *Hain* in Repert. biblingr. Vul. I. no. 1684 adileiunt, nusquam legitur. Char. goth. 24 lin. Manu adscriptum est annus 1498 in exemplari bibliothecae acad. Lips., quod vidi.

—, f. Copulata pulcherrima at || q; optima super octo libros Phisicorum Arestotel' cum textu. iuxta doctrinam excellentissimi doctoris sancti Tho || me de Aquino ordinis predicatorum. *Haec non num. f.* 1 *a. Num. f.* 1 *a* (*sign.* a i) *textus incipit, explicitque; f.* 126 *a*: Copulata diligenti studio pmo correcta. atq; iterum || rum (?) secundo emendata (circa octo libros phisicorum Are || stotelis) artium magistri Lamberti de Monte. ac sac- || cre theologie pfessoris eximij. iuxta doctrinam excellen || tissimi Doctoris sancti Thome de Aquino ordinis predicatorum. feliciter finem habent. *F.* 127 *b*: Finis tabule. —— 128 num. *ff.* et cum *sign.* Char. goth. Fortasse *Coloniae per Quentell* impressus. Bibl. acad. Lips.

—, 4. Libri octo physicorum Aristotelis per Ioannem Argyropylum e graeco in latinum traducti. Joannis Camertis ordinis Minorum; theologorum minimi: in novam Aristotelis translationem: Epygramma. Disticha VI. *In fine*: Vienne Impressum per Jo. Winterburg.

β) Cum l. et a. notitia.

1488, f. mai. Aristotelis Physicorum vel de physico auditu Libri octo cum comment. Gualterii Burlei. *In calce*: Et in hoc finitur expositio excellentissimi phi Gualterii de burley anglici in libros octo de physico auditu A. stragerite diligentissime emendata: impressa arte et expensis diligentissimi viri Jeronimi de durantis *etc.* Impressa Papie. i488. die 24. mensis Jan. —— Char. goth. Commentarius iam a. 1482, *fol.* prudiit: Impressa arte et expensis diligentissimi viri Johannis herbort de almania: et humato iesu eiusq; genitrici virgini Marie sint, gratie infinite. Impressa Venetiis. M. cccc. lxxxii die quintadecima mensis aprilis. Char. goth. 303 *ff.* cum *sign.* Repetita est haec Burlei: „Impressa arte et diligentia Boneti locatelli bergomensis. sumptibus vero et expensis. Nobilis viri Octauiani scoti modoetiensis. Et humato Jesu eiusq; genitrici virgini Marie sint gratie infinite. Venetijs, Anno salutis nonagesimoprimo supra millesimum et quadringentesimum. Quarto nonas decembris." 234 *ff.* cum *sign.*

1493, f. Copulata pulcerrima at || q; optima super octo libros Phisicorum Aristotel' cum tex || tu. iuxta doctrinam excellentissimi doctoris sancti Tho- || me de Aquino ordinis predicatorum. *Haec non num. f.* 1 *a. Num. f.* 1 *a* (*sign.* a i): Circa initium || libri Phisicorum *etc. F.* 139 *a*: Copulata diligenti studio primo correcta. atq; ite- || rum emendata (circa octo libros phisicorum Arestote- || lis) artium magistri Lamberti de Monte. ac sacre the || ologie professoris eximij. iuxta doctrinam excellentissi- || mi Doctoris sancti Thome de Aquino ordinis predi || catorum. feliciter finem habent Impressa Colonie per || Henricum Quentel Anno nonagesimo tercio. *Sequitur regist., quod f.* 140 *b explicit.* —— 2 non nom. *ff.* praefixa, et 138 num. *ff.* Char. goth. Bibl. acad. Lips.

1495, f. Aristotelis libri octo Physicorum cum Commento Averrois Cordub. Venetiis. (*per Octav. Scotum.*)

1500, 4. Aristotelis Physicorum libri octo et tota naturalis philosophia cum textu abbreviato Thomae Bricot cum continuatione textus magistri Georgii *etc.* per Johannem de Vingle Lugduni 1500. VIII. Idus Octbr.

1501, f. Aristotelis Physica ex vers. duplici, veteri una, altera Argyropuli cum commentariis Thomae Aquinatis. Venetiis.

1504, 4. Aristotelis Physica et Metaphysica cum comment. et Dialogus Jacobi Fabri. Impress. in alma Academia

Parisiorum per Henricum Stephanum in vicu clausi Brunelli e regione Scholarum Decretorum.

1506, f. Summi Philosopho || rum principis Aristote || telis Libri octo de phisico auditu Phisicorum || appellati Nouiter correcti et bene emendati || Quibus vniuersaliter et in genere totum ne- || gotium phisicum et vniuersalia Philosophie || principia per que propter quid aliorum ostenditur: continentur. *Infra:* Ad Lectorem. — Semina si inuerit vel causas noscere rerum. || Entia nature quidue gerant proprij || Huc age reflectas aciem studiosa iuuentus || Consule Aristotelis dogmata rara vafri. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 1 *b octo disticha inscr.:* Ex his versibus aliquanto duriusculis Lector facile colliget || Argumenta singulorum librorum huius clarissimi operis. *F.* 2 *a versio incipit, explicitque f.* 91 *b:* Impressum Liptzk per Melchiorem Lotter || Anno salutis. Millesimo quingentesimusexto. *Infra:* Hexastichon . d Lectorem. — Si cupis obstrusas uature elicere mentes || Quid moneant prisci: Candide lectur: aui || Surge age: quid torpes? memori quin mente reuolue || Diuinum hoc acris opus Aristotelis || Incuria varijs quod statuit aatea mendis || Omnia detersit sedula manus ibi. || Telos. —— 91 *ff.* cum *sign.* Char. goth. nitide impressus. Bibl. acad. Lips.

1506, f. Aristotelis Libri octo de phisico auditu. Physicorum appellati. *In fine:* Impressum Liptzk per Baccalarium Martinum Herbipulensem MDVI.

1508, f. *F.* 1 *a:* Aristotelis physicarum acroasum hoc est naturalium auscultationum liber interprete atq; expositore. Eutyco Augustino Nypho phylotheu suessano ad Marcum Autonium Colunnum strenuissimum ducem. Cum priuilegio. *F.* 239 *a:* Aristotelis stragiritae perhypateticorum principis Acroasum (hoc est) nal'ium auscultatioaum liber: interprete expositoreq; Eutyco Augustino Nypho Phylotheo Suessano: ad Marcum Autonium Columnaia serenissimum Ducem foeliciter auspicio finem sortitus est. — Venetijs Mandato atq; impensis haeredum Nobilis viri olim Dñi Octauiaui scuti ciuis ac patritij Modoetiensis. Per presbyterum Mouetuni Locatellum Bergomensem. Anno Natalis dñici ex virgine octauo supra millesimum q̄nquiesq; centesimum: Sexto Kalendas septembres. Praestaate eodem dño Jesu xpo: Cui sit honor virt, et gloria in saecula saeculorum Amen. *Sequuntur privilegium, fig. xyl. et:* Registrum. —— 238 num. ff. et 1 non num. *f.* Bibl. acad. Lips.

1512, f. Summi Philosophorum Principis Aristotelis Libri octo de phisico auditu Phisicorum appellati Nouiter correcti et bene emendati Quibus vniuersaliter et in genere totum negotium Phisicum et vniuersalia Philosophie principia per que propter quid aliorum ostenditur: continentur. — Ad Lectorem. — Semina si inuerit vel causas noscere rerum || Entia nature quidue gerant proprij || Huc age reflectas aciem studiosa iuuentus || Consule Aristotelis dogmata rara vafri. *Haec f.* 1 *a; f.* 1 *b:* Ex his versibus aliquando duriusculis || Lector facile colliget Argumenta singulorum librorum huius clarissimi operis. *F.* 2 *a (sign.* A ij) *versio incipit, et explicit f.* 91 *b:* Impressum Lipzk per Baccalaureum Martinum Herbipolensem Anno salutis Millesimoquingentesimoduodecimo. *Infra:* Hexastichon ad Lectorem. *F.* 92 *vacat.* —— Char. goth. 24 lin. cum *sign.* Bibl. acad. Lips.

1517, f. Expositio D. Tho. Aquinatis super octo libros Physicorum Aristotelis cum duplici translatione, antiqua videlicet et Jo. Argiropyli: correcta quam diligentissime a fratre Bartholomeo Spineo, Pisano. — Item: Summa Linconiensis super octo libros Physicorum. Venetiis.

1518, f. Aristotelis stagyritae acroases physicae Libri VIII, Ioan. Argyropilo interprete, adiectis Ioan. Eckii adnutationibus et commentariis ad illustrissimum D. Ernestum Comitem Palatinum Rheni ac Boiorum ducem. Cum Priuilegio. Henricus Bebelius murbo gravatus hoc distichon extorsit. *etc.* Soli deo gloria Eckius. *In fine:* In Augusta Vindelica, in Sigismundi Grimm Medici et Marci Vuirsung officina. Mense Junio. Anno Gratiae M.D.XVIII. Leone X. Pont. Max. et Maximiliano Imp. Aug. vrbi christiano praesidentib. Cautum priuilegio Caesareo ut in reliquis commentariis Eckianis: neque Deece eunio imprimat aut alibi impressus in imperio venditet, ut in dialecticis totum rescripsimus privilegium.

1519, f. Aristotelis philosophorum principis περὶ ἀκροάσεως τῆς φυσικῆς hoc

est de auscultatione naturali libri octo per Augustinum Nyphum religiosa fide: citra verborum sordes tamen: in latinum sermonem transpositi. *Infra:* Ad lectorem. — En tibi recondita rerum naturalium principia: et miraculorum nature causas *etc. Infra:* Lipsiae, ex Aedibus Vuolffgangi Monacensis, sub Anno Millesimoquingentesimo decimonono. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* A ij) *versio incipit, et explicit f.* 83 *b:* Aristotelis stragiritae perhypateticorum (?) principis Acroasum (hoc est) naturalium auscultationum liber foelici auspicio finem sortitus est. Lipsiaeq; per Baccalaureum Vuolfgangum Monacen. impressus Anno a reconciliata diuinitate Millesimoquingentesimo decimonono. *F.* 84 *vacat.* — Char. goth. 29 lin. cum *sign.* Bibl. acad. Lips.

1520, 4. Physica Aristotelis cum commentar. Auerrois. Lugduni apud Scipionem de Gabiano. *In fine:* Lugduni per Jacobum Paucidrapium. MDXX. Cal. Octobr.

1520, 8. Aristotelis Stagyritae Libri Physicorum octo cum singulorum Epitomatiis hactenus non impressis, Averroeque eius exactiss. interprete ac M. Ant. Zimarae apostillis: Et haec et alia ejus opera consultis variis exemplaribus tam feliciter expolita sunt, ut hactenus nitidiora nou prodierint. Papiae. — In censura Fabricii B. Gr. ed. Harles. T. III. p. 344 sqq. inserta ephem. litt. Jenens. 1806, no. 227, p. 392 additur.

1520, f. Aristotelis Stagyritae Acroases physicae Libri octo. Johanne Argyropilo interprete adiectis Iohannis Eckii adnotationibus. *In fine:* Augustae vindelic. in officina Sigismundi Grimm et Marci Wirsung M. D. XX.

1521, 4. — latine per I. Argyropilum. Selestad.

1540, 8. — cum digressionibus Auerruis et solutionibus M. Ant. Zimarae. Vt.

1551, f. — latine cum commentario Th. Aquinatis. Venetiis.

1552, 4. Aristotelis de natura aut de rerum principiis libri VIII, Ioachimo Perionio Cormoerio interprete. Eiusdem Perionii in eosdem libros observationes: inserto etiam eiusdem oratiouis, qua Iacobi Lod. Strebaei calumniis respoudit, compendio. Accessit naturalis scientiae compendium ex Aristotele et aliis philosophis, Hermolao Barbaro autore, innumeris quibus antea scatebat mendis Conradi Gesneri opera ac studio purgatum. Basil. per I. Oporinum. *Pag.* 454: MDLII. mense Nouembri.

1552, f. — cum commentario Aug. Niphi. Venetiis.

1554, f. Aristotelis libri quatuor physicorum Aristotelis cum commentariis Philoponi, e Graeco in Latinum translati per Guilielmum Dorotheum, Theologum Venetum. Venetiis.

1554, 4. Physicorum Aristotelis libri omnes: Ioach. Perionio interprete et per Nic. Gronchium correcti Parisiis.

1560, 4. Aristotelis de uatura aut de rerum principiis libri VIII. Eodem interprete et correctore. Accessit compendiosissimum argumentum in universam tractationem scientiae naturalis et in primum caput illius partis, quae est de principiis rerum naturalium, studio Matthaei Frigillani Bellouaci. Parisiis, ex offic. Gabr. Buon.

1564, f. Aristotelis de naturali auscultatione Commentarii, nunc denuo recogniti, et eorundem librorum e graeco in latinum per eundem conversio. Venetiis. — Continentur tantummodo versio latina et commentarius, nec contextus graecus.

1568, 8. Aristutelis de natura, aut de rerum Principijs libri 8, Perionio interprete. Raphaelis Volaterani εἰσαγωγαι in singulos libros. Quibus accessernnt brevia singulorum capitum argumenta. Argentinae.

1569, f. — latine cum commentariis Aug. Niphi. Venetiis.

1584, f. — cum commentar. Vicomercati. Venetiis.

1586, f. — cum commentario Fort. Crellii. Neostadii.

aa) *Delectus.*

1540, f. Aristotelis Physicorum libri duo, latine per Aug. Niphum. Venetiis.

1577, f. Aristotelis de Physico auditu, liber primus. Ludovici Buccaferreae Bononiensis Philosophi praelectionibus explicatus. Accessere sub finem singularum lectionum Argumenta et Catalogus quaestionum, quae in ijs excutiuntur. Basileae per Petrum Pernam.

4) Parva Naturalia.

aa) *Omnia scripta.*

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. Textus Paruorum naturali ‖ um Arestotilis. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* A ij)

incipit versio: Capitulum primum libri de sensu et sensato || compreheudens quedam valentia cogni || tionem sequentium. *Finitur opus f. 34 a Martini Herbipolensis insigni typ.* —— Char. goth. 24 lin. cum sign. Duae diversae editiones exstant, quae *Panzer*, alteram in Annal. typ. T. I. p. 502, no. 306 secundum *Leichii* De Origine et incrementis typographiae Lipsiensis. 1740, 4), alteram in Annal. T. VII. p. 234, no. 942 secundum *Thottium*, recte enumeravit. *Hain* tantummodo unam, eamque quae posteriorem adnotavi, in Repert. bibliographico Vol. I. p. 213 exhibet. Bibl. acad. Lips. plura exemplaria habet.

—, f. Textus Paruorum naturalium || Aristotelis per tractatus et capi || tula distinctꝰ De nouo emendatꝰ. *Haec f. 1 a. F. 2 a (sign.* A ij) *incipit*: Liber de Sensu et sensato Tres habet || Tractatus In primo ngit de sensibus || *etc. In fine f. 34 a Martini Herbipolensis insigne typ.* —— 34 *ff.* cum *sign.* 24 lin. Char. goth. *V.* edit. praeced.

—, f. Aristotelis parua Naturalia cum commentariis Auerrois. (*Patavii*, *Laur. Canozius.* 1473?)

β) Cum l. et a. notitia.

1491, f. F. 1 *a*: Textꝰ paruorū naturaliū Aristotelis cū cōmētario clarissimo (*J. de Mechlinia*) szm (*secundum*) doctri- || nam Alberti magni Episcopi Ratisponēsis. || — De sensu et sensato. — De mēoria ꝛ reminiscētia. || — De somno ꝛ uigilia. || — De lōgitudine ꝛ breuitate vite. || — *Infra fig. xyl. magistri docentis cum discipulis. F. 103 b*: Sequuntur aliquot libelli par- || uoꝰ naturaliū Aristotelis cū commentario || iuxta doctrinā Alberti magni studiosoꝰ desiderio satagentes priorihus ob materie co- || herentiā ac eiusdem ꝛ predictoꝰ necessariā cognitionem ndiūcti. Et sunt hi || — De iuuentute et senectute || — De inspiratione et respiratione || — De vita et morte || — De motu cordis. *In calce f.* 152 *a*: ... Impres || sa vo (*vero*) st (*sunt*) illa et ɔpleta p me Joauuē koelhoff de || Lubeck Colonieū cinē Anno salut] Mcccexci. || in vigilia sctissimoꝰ aplʼoꝰ (*Apostolorum*) Simonis et Jude. —— 152 *ff.* cum *sign.* Char. goth. Bibl. acad. Lips. *Hain* non vidit librum.

1493, f. In presenti volumine lector subscripta || reperies opuscula philosophorum principis Aristote || lis per dimini thome aquinatis commentaria || compendiose exposita. || De sensu et sensato. || De memoria et reminiscentia. || De somno et vigilia. || De motibus animalium. || De longitudine et breuitate vite. || De iuuentute et senectute. || De respiratione et inspiratione. || De morte et vita. || De bona fortuna. || Ultimo altissimi proculi de causis cum eius- || dem. s. Thome ɔmentationibus. *Haec f. 1 a. In calce*: Parua hec aristotelis naturalia cum sancti Thome || aquinatis expositione. Diligentissime (?) emendata fuere || per Clarissimum artium et medicine doctorem Magistrum || Onofrium de funtania Placentiunm: ac Impressa || Padue per Hieronimum de durantis. Anno dñi || MCCCClxxxxiij. die. xxiiij. mensis May ad laudem || eterni dei eiusque gl'iosissime mris vginis Marie || — FINIS. *Sequuntur privil. et regist.* —— 100 *ff.* cum *sign.* Char. goth.

1498, f. — latine cum commentario Alb. Magni. Venetiis.

1507, f. — cum commentariis Th. Aquinatis et Pet. de Alveren. Venetiis.

1509, f. Textus parvorum naturalium Aristotelis. — Liptzk per Jacobum Thanner.

1510, f. Paruorum naturalium Aristotelis octo libelli: iu libros de animalibus et plantis introductorij: et naturali scientie complementum prestantes. — De sensu et sensato Memoria et reminiscentia Somno et vigilia Longitudine et breuitate vite Juventute et senectute Inspiratione et respiratione Morte et vita Motibus animalium. *Haec f. 1 a. F. 2 a (sign.* A ij) — *f. 52 a versio habetur. In fine*: Impressum Liptzik per Baccalaureum Vuolffgangum Monacensem. Anno domini. 1. 5. 10. —— Char. goth. Bibl. acad. Lips.

1520, f. Aristotelis Stagyritae Philosophi de anima libri tres per Argyropilum; de Sensu et sensato liber I; De Memoria et reminiscentia liber I; de Somno et vigilia liber I; de Longitudine et brevitate vitae liber I ex antiqua traductione. Adiectis Eckii commentariis. Reuerendissimo D. D. Christophoro Episcopo Brixiensi D. D. *In fine*: Excusa in officina Sigismundi Grimm Medici, et Marci Wirsung, Augustae Vindelicorum. Decimo sexto Cal. Apriles. Anno restaurationis humanae M. D. XX.

1520, f. Paruorvm Naturalium Ari || stotelis libri Francisco Vatablo interprete

et || doctissimo et fidelissimo: miratum verbo || rum tum rerum granitate referti: ad libros || de animalibus et plantis: reiq; medicae || viam quandum pstruentes: at rerum na || turalium scientie (?) colephonem prestantes. || — Sensu et sensili (?) || Memoria et Reminiscentia || Somno et Vigilia || Insomniis || Diuinatione in somno || De Longitudine et breuitate vitae || Iuuentute et Senectute || Vita et Morte || Respiratione. || Moto cordis || Motibus animalium. *Infra:* Epigramma Christophori Hegendorffini ad phi || losophiae candidatam pubem. *In calce f.* 44*b:* Lipsiae ex Officina Iacobi Thanner. Anno Salutis Humanae Millesimoquingentesimo vicesimo. —— 44 *ff.* cum *sign.* Praeter char. goth. impressas columnarum sectionumque inscriptiones, char. rom. est impressus. Bibl. acad. Lips.

1523, f. Aristotelis Stagiritae Parva Naturalia. De Sensu et sensibili. De Memoria et reminiscentia. De Somno et et uigilia. De Insomniis. De diuinatione per somnia. De animalium motione. De animalium incessu. De Extensione et breuitate vitae. De Juventute et senectote, Murte et Vita et de Spiratione. Omnia in latinum conversa. — a Nic. Leonico Thomaeo. Cum privilegio. *In fine:* Codicem hunc ex impressione repraesentaverunt Bernardinus et Matthaeus fratres Vitales Veneti Anno Dñi MDXXIII. Mense Junii. Regnante Venetorum Doce Andrea Grittaeo.

1530, f. Aristotelis Parva, quae vocant, naturalia, Latine, interprete Nicolao Leoniceno Thomaeo cum eiusdem Commentariis. Parisiis Ex Chalcographia Ludovici Cyanei Gandavi, impensis Simonis Colinaei.

1550, 4. Aristotelis Parva Naturalia, Latine, per Joach. Perionium. Parisiis.

1553, 8. Aristotelis libri de anima, et Parva Naturalia, Latine, Joachimo Perionio interprete. Basileae.

1555, 4. — per Ioach. Perionium et Nic. Grouchium. Parisiis.

1588, f. — cum commentar. Th. Aquinatis. Venetiis.

bb) *Singula scripta.*

1a) De sensu et sensibilibus.

1544 sqq., f. Aristotelis de Sensibus atque de his, quae cadunt in Sensum *etc.* —— *V.* Alexandrum *Aphrod. II. BB.* 7).

1590, 8 Ioachimus Curaeus de sensu et sensibilibus. Libelli Aristotelis de sensu et sensibilibus castigata versio et analysis logica. Frcf.

1596, 8. Aristoteles de sensu de sensibilibus, ex versione, et cum analysi ac quaestionibus Rodolphi Goclenii. Frcf.

2a) de brevitate et longitudine vitae.

1824, 4. Aristotelis de brevitate et longitudine vitae libellos latine versos, et adnotat. illustratus per C. Zell. Addidit tabulam de animalium vita comparativam A. Schultze. Friburgae Brisgoae. —— 30 pp. Progr. acad.

6) de generatione et corruptione.

aa) *libri duo.*

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. Aristotelis pihlosophorum (?) princi || pis de generatione et corruptione || textualia e multis mendis qui || hus redundabant elimata. *Haec f.* 1*a. F.* 2*a* (*sign.* A ij) *versio incipit:* ( ) Egeneratione autem et corruptione et natura ge || neratorum et corruptorum uniuersaliter *etc. Explicit f.* 29*a:* Textualia Aristotelis librorum de generatione et corruptione, || coilibet (qui modo aliquid ex vberrimis philozophie natura- || lis fontibus haurire constituit) necessaria: incuria quadam et scribentium ac imprimentium antehac moltipliciter viciata nunc || denuo emendata felicem fineм sorciuntur In alma liptzensi acha || demia per Baccalarium Martinum herbipolensem Impressa. *Infra Martini Herbipolensis insigne typ. Sequitur* 1 *vac. f.* —— Char. goth. 24 lin. Bibl. acad. Lips.

β) Cum l. et a. notitia.

1474, f. *Aristotelis de Generatione et Corruptione cum commentar. Averrois. In calce f.* 26*a:* Nove trãslationi librorũ de generatione ⁊ corru || ptione ab Aueroi Cordoběsi cõmentate ⁊ Sommi || philosophi Aristotel' ex Stragyra grecie oppidu || Nicomachi Medicine artis ꝓfessoris filii: deo o || ptimo maxĩoq; fauente finis ĩpositus ē. Nobilis uicētini Iuannisphilippi Aureliani ⁊ fratrũ impē || sa. Opera uero: atq; ingenio Laurentii Canozii || Lendenariensis. Impresse Pataui Anno Christi || optimi. M. cccc. iiii. ⁊ Lxx.

quartodecimo kalen || das Julii. —— Sine *sign., cust.* et num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1480, f. mai. Textus Ar. de generatione et corruptione cum || expositione omnium expositorum eius optimi interpretis || Egidij Romani Feliciter incipit. *Haec f.* 1 *a* (*sign.* a 2). *F.* 52 *b*: Explicit textus Aristotelis de generatione || et corruptione una cum expositionibus Egi || dii de roma ordinis heremitarum. *Post epigramma sequitur*: Impressum patauij. M. CCCC. lxxx. die xxiiij. februarii || ingenio et impensa Joannis grandis herbort de silgenstat. *F.* 53 *vacat. F.* 54 *a* (*sign.* a 2): Questiones clarissimi philosophi Marsilij inguen su || per libris de generatione et corruptione incipiunt. *F.* 122 *b*: Expliciunt q̄oes super libris de generatione et corruptione Ari. || per excellentem philosophum Marsilium igue disputate. per magistrum || Joanuem herbort de silgenstat impresse. Ac etiam emendate || per doctissimum artium et medicinae doctorem magistrum Nicoletum || verniam theatinum. ordinarie philosophiam in florentissimo gimnasio || patauino legentem. Anno dñi. m. cccc. lxxx. die. xxix. febr. *Sequuntur* 3 *ff. appendix et regist.* —— 125 *ff.* cum *sign.* Char. goth.

1485, f. Questiones Aristotelis de generatione et corruptione. *In fine*: Et sic est finis questionum. s. secundum processum burse montis anno incarnationis dominice MCCCCLXXXV. in vigilia S. Andreae apostoli per Theodoricum impressorem colonie intra sedecim domos.

1493, f. Textus Aristotelis de Generatione et corruptione cum expositione omnium expositorum eius optimi interpretis Aegidii Romani. Accedunt Quaestiones Marsilii Inguen super iisdem libris. Venetiis per Magistrum Bernardinum de Tridino M. CCCC. XCIII.

1495, f. Aristotelis de Generatione et corruptione Libri duo. *In fine*: Aristotelis stagyrite de Gene. et Corru. opus cum Averrois Cordubeu. expositi. feliciter finit. arte et impensis famosissimi Octaviani Scoti anno 1495. die vero quinto decembr.

1503, f. Summi Philosophorum prin || cipis Aristotelis Libri duo de || generatione et corruptione fe || liciter incipiunt. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* A ij) *incipit versio, explicitque f.* 31 *b*: Summi philosophorum principis Aristotelis textus de Ge- || neratione et Corruptione Jamiam denuo studiose; elimats || Impressus per Baccalarium Martinum de Herbipoli ciuem || Liptzensem Anno salutis Millesimoquingentesimotercio || Laus cuncti potenti deo. *Infra insigne typ. F.* 32 *vacat.* —— Char. goth. 23 lin. Bibl. acad. Lips.

1506, f. Aristotelis de Generatione et Corruptione Augustino Nipho interprete. *In fine*: Venetiis sumtibus Octaviani Scoti Civis Modoetiensis per Bonetum Locatellum MDVI.

1514, f. Summi philosophorum principis Aristotelis Libri duo de generatione et corruptione feliciter incipiunt. — Magister Gregorius Konitz ad Lectorem. — Accipe q; mira generentur origine lector || *etc. Haec f.* 1 *a* (*sign.* A ij) *versio incipit, finiturque f.* 31 *b*: Summi philosophorum Principis Aristotelis textus de Generatione et Corruptione Jamiam denuo studiose! elimatus Impressus per Baccalarium Martinum de Herbipoli ciuem Liptzensem Anno salutis Millesimo quingentesimodecimo quarto. — Laus cunctipotenti deo. *Infra insigne typ. F.* 32 *vacat.* —— Bibl. acad. Lips.

1520, f. Textus Aristotelis de generatione et corruptione cum expositione Aegidii Romani. Quaestiones Marsilii super libris de generatione et corruptione. — Nicolai Veriatis questio de subiecto philosophie naturalis: Alberti de Saxonia Quaestiones de generatione et corruptione. *In fine*: Impressum Venetiis ere ac sollerti cura heredumque domini Octauiani Scoti civis ac Patricii Modoetiensis, ac Sociorum Anno a dominica incarnatione MDXX. die XIX. Junii.

1521, f. Aristotelis de generatione et Interitu Libri duo. Meteororum Libri quatuor. De Mundo, ex opere de Animalibus Libri X. Petro Alcyonio interprete. Venetiis per Bernardinum de Vitalibus MDXXI.

1553, 8. Aristotelis libri de ortu et interitu, Latine, Ioach. Perionio interprete. Basileae.

1555, 4. — Aristotelis de Generatione et Corruptione Libri duo, Latine, per Ioach. Perionium et Nic. Grouchium. Parisiis.

1567, f. Aristotelis libri duo de generatione et interitu, Latine, per Flaminium Nobilem. Lucae.

1606, f. Aristotelis de generatione et corruptione liber, Augustino Nipho, Philosopho Suessano, interprete et expositore. Venetiis, mandato sumtibusque heredum Octauiani Scoti, per Bonetum Locatellum.

bb) *liber unus.*

1596, f. — liber I, latine per Flamin. Nobilium. Patavii.

DD. Naturali - Historica.

Aaa) Omnia scripta.

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. ARISTOTELIS ‖ De natura animalium: libri nouem. ‖ De partibus animalium: libri quattuor. ‖ De generatione animalium: libri quinq; INTERPRETE THEODORO GAZA. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* A ij) *incipit:* TABVLA HAEC SVNT CAPITA QVAE PRIMVS DE NATVRA ANIMALIVM ‖ LIBER CONTINET. *F.* 5 *a prooem. incipit:* THEODORI GRAECI THESSALONICENSIS PRAEFATIO IN LIBROS DE ANIMA‖LIBVS ARISTOTELIS PHILOSOPHI AD SYXTVM QVARTVM PONTIFICEM ‖ MAXIMVM. *F.* 7 *a* (*sign.* A) *incipit:* ARISTOTELIS STRAGIRITAE DE HISTORIA ANIMA‖LIVM LIBER PRIMVS: INTERPRETE THEODORO. *In fine f.* 151 *a:* REGISTRVM. — A A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z &. — Omnes sunt terni: praeter. &. qui est quaternus. — FINIS. —— 6 *ff.* praefixa, 145 *ff.*, omnia tantummodo cum *sign.* Char. rom. Bibl. acad. et sen. Lips.

α) Cum l. et a. notitia.

1476, f. *F.* 1 *vacat. F.* 2 *a* (*sign.* a 2): THEODORI : GRAECI : THESSALONICEN‖SIS : PRAEFATIO : IN LIBROS : DE ANIMALIBVS : ARISTOTELIS : PHILOSOPHI : AD XYSTVM : QVARTVM. MAXIMVM. *F.* 7 *b incipit versio:* ARISTOTELIS : DE HISTORIA : ANIMALIVM : ‖ LIBER PRIMVS INTERPRETE THEODORO. *F.* 249 *b:* Finiunt libri de animalibus Aristotelis interprete Theodoro ‖ Gaza. V. clarissimo: quos Ludouicus podocatharus Cypri-‖us ex Archetypo ipsius Theodori fideliter et diligenter auscultauit: et formulis imprimi curauit Venetiis per Iohannem ‖ de Colonia sociumq; eius Iohannem manthen de Gherretzen. Anno ‖ domini. M. CCCC. LXXVI. *F.* 250 *a continetur:* Tabula cartarum secundum ordinem ponendarum. *In cuius fine:* Finis. —— 250 *ff.* cum *sign.* Bibl. acad. et sen. Lips.

1492, f. ARISTOTELIS ‖ De natura animalium libri nouem ‖ De partibus animalium libri quattuor ‖ De generatione animalium libri quinq; ‖ INTERPRETE THEODORO GAZA. *Haec f.* 1 *a. F.* 1 *b registrum. F.* 5 *a:* THEODORI : GRAECI : THESSALONICENSIS : PRAEFATIO. IN LIBROS : DE ANIMA‖LIBVS : ARISTOTELIS : PHILOSOPHI : AD XYSTVM : QuARTVM PONTIFICEM MA-‖XIMVM. *F.* 1 *a* (*sign.* a): ARISTOTELIS STRAGIRITAE DE HISTORIA ANIMALIVM LI-‖BER PRIMVS : INTERPRETE THEODORO. *In calce:* Iohannes et Gregorius de gregoriis fratres eorum opera et impensa Venetiis impresserunt: Seba ‖ stianus Manilius Romanus recognouit et per capita disposuit quartodecimo Ralendas (?) decembris. ‖ Incarnationis Dominice anno. 1492. Augustino Barbadico Serenissimo Venetiarum principe rem ‖ publicam tenente. *Sequitur regist. et insigne typ.* —— 6 *ff.* praefixa, 106 num. *ff.*

1497, f. Aristotelis de natura animalium libri nouem. De partibus animalium libri quatuor. De generatiune Animalium libri quinque, interprete Theodoro Gaza. *In fine:* Impressum Venetiis per Magistrum Otinum Papiensem de Luna. Anno 1497. decimo Kal. Januarias regnante inclito Principe Augustino Barbadico.

1498, f. ARISTOTELIS ‖ De natura animalium: libri nouem. ‖ De partibus animalium: libri quattuor. ‖ De generatione animalium: libri quinq; . INTERPRETE THEODORO GAZA. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* a ii): HAEC SVNT CAPITA QVAE PRIMVS DE NATVRA ANIMALIVM LIBER ‖ CONTINET. *Num. f.* 1 *a* (*sign.* b): Aristotelis Stragiritae de historia animalium. Liber primus: interprete Theodoro. *In fine:* Impraessum Venetiis mandato et expensis nobilis uiri Domini Octauiani Scoti Ciuis Modoetiensis. ‖ Die. viiii. Augusti. 1498. per Bartholameum (?) de Zanis de

Portesio. *Sequitur regist. et insigne typ.* — 6 non num. *ff.*, 89 num. *ff.*, et 6 non num. *ff.* cum *sign.* Bibl. sen. Lips.

1522, f. Aristotelis de animalibus libri XX, latine, partim Gaza, partim Alcyonio interprete. Parisiis, ex offic. Sim. Colinaei MDXXII.

1524, f. In hoc volumine haec continentur. Aristotelis de historia animalium libri IX. De partibus animalium et earum causis libri IIII. De generatione animalium libri V. Theodoro Gaza interprete. De communi animalium gressu liber I. Petro Alcyonio interprete. Parisiis. Ex officina Simonis Colinaei. 1524. *In calce:* Hos de Historia, partibus, generatione, communi gressu et motu animalium libros Aristotelis emisit ex officina sua Simon Colinaeus, Anno M. D. XXIIII.

1533, 8. Aristotelis de Animalium historia, partibus, generatione, interprete Theodoro Gaza; et de eorum gressu et motu, interprete Petro Alcyonio. Parisiis ex Officina Simonis Colinaei MDXXXIII.

1534, f. And. Cratander Lectori S. En tibi candide Lector Aristotelis et Theophrasti Historias quibus cuncta quae Deus Opt. Max. homini contemplanda et usurpanda exhibuit ad amussim complectuntur. — Librorum catalogum uersa pagina require. *Infra insigne typ. Infra:* Basileae 1534. *Haec f. 1 a; f. 1 b:* Hoc opere continentur Aristotelis de historia animalium Libri IX. De partibus animalium et earum causis Libri IIII. De generatione animalium Libri V. Theodoro Gaza interprete. De communi animalium gressu Liber unus. De communi animalium motu Liber unus. Petro Alcyonio interprete. Theophrasti De historia plantarum Libri IX. Et Decimi principium duntaxat. De causis plantarum Libri VI. Theodoro Gaza interprete. Ad haec Vocabula latina et graeca, ex Aristotelis libris de animalibus, et Theophrasti de plantis. Indices in praefatos libros, summo labore et diligentia digesti. *In fine:* Basileae apud Andream Cratandrum, Mense Martio, Anno M. D. XXXIIII. *Infra insigne typ.*

Bbb) Singula scripta.

1) Historia animalium.

aa) *integra.*

1493, f. Aristotelis Historia animalium, latine. Venetiis.

1503, f. Aristotelis Historia animalium. Liptzk per Jacob Thanner.

bb) *liber decimus.*

1584, 8. Aristotelis liber, qui decimus historiarum inscribitur, Latine factus a Julio Caesare Scaligero et commentariis illustratus. Lgd.

2) de partibus animalium.

1559, 8. Aristotelis liber primus de partibus animalium, Latine, cum explanatione Leonici Thomaei, et Michaelis Ephesii Scholiis in quatuor libris de partibus animalium. Basileae.

3) de coloribus.

1548, — 1670, 8. Aristotelis Stagiritae de Coloribus liber Coelio Calcagnino interprete. — Cum Ioannis *Actuarii* de Urinis libris.

1575, 8. Aristotelis liber de coloribus multis in locis emendatus, Emmanvele Margvnio Cretense Interprete. In eundem Michaelis Ephesii Explicatio nunc primum ab eodem latinitate donata. Cum licentia Superiorum. Patauii, Laurentius Pasq. Excudebat MDLXXV. — 4 *ff.* praefixa, 39 num. *ff.* F. 40 implent: Errata. Bibl. sen. Lips.

4) de obiecto auditus.

1562, 4. Aristotelis de obiecto Auditus fragmentum ex Porphyrii commentarijs; nunc primum latine conscriptum et editum ab Ant. Gogauino Grauiensi. — Cum Aristoxeni Harmonicis. (Vt., Valgrisius) p. 151.

EE. Metaphysica.

a) Sine l. et a. notitia.

—, f. Questiones magistri Joannis Versoris super metaphisicam Aristotelis. *Haec f. 1 a. F. 2 a versio incipit, explicitque f. 80 a:* Questiones venerabilis magistri Johannis versoris sacre theologie professoris clarissimi. circa duodecim libros metaphysice Arestotelis (?) iuxta primum originale peruigili studio correcte et nuper Colonie impresse finiunt feliciter. *Sequitur regist.* — Char. goth. Cum *sign.* et num. *ff.*

—, f. Questiones magistri Johannis Versoris super metaphisicam Arestote-

lis (?) cum textu eiusdem. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 116 *a:* finiunt decimustercius et decimus quartus libri metaphisice Arestotelis (?) qui sunt additi ad duodecim precedentes libros propter quibusdam studiosos illorum noticiam speculari aspirantes. *Sequuntur* 2 *ff.:* Tabula quaestionum. —— Char. goth. Cum *sign.* Fortasse *Coloniae*, in officina *H. Quentel* impressus.

β) Cum l. et a. notitia.

1473, f. *Libri Metaphysicae cum commentariis Averrois, quorum in calce:* Textus atq; commētu; translationis autique cor || respondens huic nouo non reperitur. || — Noue translationi librorum meta || physice ꝛ veteri ab Aueroi Cor || dubensi commentate: summi philo || sophi Ari. ex Stragyra gretie oppi || do Nicomachi medicine artis pro || fessoris filii: deo fauente maximo fi || nis impositus est. Nobilis vincen || tini Joannisphilippi Aureliani ꝛ || fratrum impensa. Opera vero atq; || īgeuio Laurentii Canozii Lendena || riēsis. Jmpresse Patauii Anno Chri || sti optumi M. cccc. iii. ꝛ. lxx. iii. Ka || lendas februarii. —— 198 *ff.* quorum 159. vacat. Char. goth. Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Bibl. acad. Lips. hunc rarissimum splendidissimumque librum in ch. crassa impressum adservat. *Hain*, qui hanc editionem in Repert. Vol. I. p. 216. no. 1738 commemorat, illam non vidit, ut ceteri, qui ante eum enumerarunt.

1474, f. Librorum Metaphysicae Aristotelis ab Averroi Cordubensi commentatae translatio. *In calce:* Finis impositus est nobilis Vincentini Johannis Philippi Aureliani et fratrum impensa, opera vero atque ingenio Laurentii Canozii Lendenariensis. impressa Patauii. M.CCCC.IIII. et Lxx. III. kalendas Febr. —— Editio haec ex eadem officina in lucem emissa, quam *Hainius* in Repert. bibliogr. Vol. I. p. 216. no. 1739, sequutus alios, neque ab ipso visam, sic indicat, non extat, et ex errore, cum in anno iiii pro iii lectum sit, prodiit.

1494, f. Joannis Versoris quaestiones super XIV libris Metaphysicorum Aristotelis. Colonie per Henricum Quentel Anno. M. CCCC. XCIIII.

1496, f. Aristotelis Metaphysica aliaque opera, Leonardo Aretino interprete. *In calce:* Inpensa Octauiani Scoti Uenetiis impressa. Anno salutifere incarnationis domini M. CCCC. XCVI. die vero XXVI. Aprilis. —— Char. goth. Cum *sign.*

1499, f. Duodecim libri Metaphisice ab Ares- || totele summo Philozophorum princi- || pe pro consumatione tocius philosophie editi: Per tractatus et capitula || distincti Summa deniq; diligentia emendati incipiunt. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 2 *a* (*sign.* A ij) *incipit versio*, *explicitque f.* 120 *b:* Condita pulcra iacent archana hic philosophie || Magno que studio scripsit Aristoteles. *F.* 121 *a:* Accipe iucundissime lector hoc preclarum opus ac diuinum, || summi dei auxilio foeliciter ad finem usq; perductum Summo || deniq; studio magistri Joannis Peylick de Czeytz vbi mendo || sum visumest: elimatum. Atq; pro scholarium manuductio- || ne (vt vides) per tractatus et capitula distinctum. In quo || siquid ad rem pertinens neglectum inueneris: gratiose inter- || pretare: quoniam non omnia possumus omnes. Impressum || Lyptzick per baccalarium (?) Martinum Landspergk de Herbi- || poli. Anno salutis Millesimumquadringentesimononogesimo- || nono (?) Die vero quartadecima mensis Martij. — Laus cunctipotenti deo. *Infra insigne typ.* *F.* 121 *b et f.* 122 *a:* Breuis et vtilis epilogus eorum que Aristotelis in duodecim libris Me || taphisice diffuse atq; prolixe pertractat. *Haec in f.* 121 *b.* —— Char. goth. Cum *sign.* 23 lin. Bibl. acad. Lips.

1502, f. Aristotelis Metaphysica cum Commentariis Thomae Aquinatis. Venetiis.

1503, f. Duodecim libri Metaphisice ab Ares- || totele summo Philozophorum principe || pro consumatione tocius philosophie editi: Per tractatus et capitula distin || cti Summa deniq; diligentia denuo emendati atq; reuisi. *Sic f.* 1 *a.* *F.* 2 *a versio incipit, et finitur f.* 118 *b:* Condita pulcra iacent archana hic philosophie || Magno que studio scripsit Aristoteles. *F.* 219 *a:* Accipe iucundissime lector hoc preclarum opus ac diuinum (?), || summi dei auxilio foeliciter ad finem vsq; perductum Summo || deniq; studio Magistri Joannis Peylick de Czeytz vbi men- || dosum visum est: elimatum Item denuo secundo pressum Ac || etiam vigilantiori cura emendatum atq; reuisum vt alterum qua- || si a priori existimes Atq; pro scholarium manuductione (vt vi || des) per tractatus et capitula distinctum In quo siquid ad rem ||

pertinens neglectum inueneris! graciose interpretare: quoni- || am non omnia possumus omnes. Impressum Liptzick per baccalarium Martinum Landspergk de Herbipoli Anno salutis || Millesimoquingentesimotertio. *Infra insigne typ., et f.* 219 *b et f.* 220 *a*: Breuis et vtilis epilogus eorum que Aristoteles in duodecim libris Me || thaphisice diffuse atq; prolixe pertractat. *Sic inscriptio f.* 219 *b.* —— Char. goth. Cum. *sign.* 23 lin. Bibl. acad. Lips.

1509, f. Duodecim libri Methaphisice ab Ares || totele summo Philosophorum principe || pro consumatione tocius philosophie editi: Per tractatus et capitula distin || cti Summa deniq; diligentia de nouo emendati atq; reuisi. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a versio incipit, et finitur f.* 118 *b*: Condita pulchra iacent archana hic philosophie || Magno que studio scripsit Atistoteles (?). *F.* 119 *a*: Accipe iucundissime lector hoc preclarum opus ac diuinum, || summi dei auxilio foeliciter ad finem vsq; perductum Summo || deniq; studio Magistri Joannis Peylick de Czeytz vbi men- || dosum visum est! elimatum Item denuo secundo pressum Ac || etiam vigilantiori cura emendatum atq; reuisum vt alterum qua- || si a priori existimes Atq; pro scholarium manuductione (vt vi- || des) per tractatus et capitula distinctum In quo siquid ad rem || pertinens neglectum inueneris! graciose interpretare: quoniam || non aimnia (?) possumus omnes. Impressum Lyptzick per bacca- || larium Martinum Landspercgk de Herbipoli Anno salutis Mille || simo quingentesimonono. *F.* 119 *b et f.* 120 *a*: Breuis et utilis epilogus eorum que Aristoteles in duodecim libris Metha- || phisice diffuse atq; prolixe pertractat. —— In hac editione insigne typ. desideratur infra subscriptionem. Char. goth. 23 lin. Prioribus (a. 1499 et 1503) nitidior. Bibl. acad. Lips.

1515, f. Aristotelis opus Metaphysicum Bessarione interprete XIIII libris distinctum cum Argyropoli in XII primos interpretamento; item Theophrasti Metaphysicorum liber unus; item Metaphysica introductio quatuor dialogorum libris elucidata, authore Jac. Fabro Stapuleusi. Venale opus apud Henricum Stephanum e regione Scholae Decretorum; ex cuius officina prodiit Anno Christi M. D. XV. Vicesima die mensis Octobris.

1516, f. QVAE HOC IN VOLVMINE TRACTANTVR. — Bessarionis Cardinalis Niceni, & Patriarchae Constatinopolitani in calumniatorē Platonis libri quatuor, opus uarium, ac doctiss. in quo praeclarissima, quaeq;, et digna lectu, quae a Platone scripta sunt ad homines tam moribus, q̃ disciplinis instruendos, breuiter, clareq;, et placido stylo narrantur. — Eiusdem correctio librorum Platonis de legibus Georgio Trapezuntio interprete, ubi passim uerba graeca ipsius Platonis recitantur et emendata, et cum suis accentibus, nam in libris Romae olim impressis desunt. Deinde a Bessarione saepe argumento praemisso, in latinum uertuntur. Postremo Trapezuntii tralatio subiungitur, quod est perq̃ utile iis, qui graecis literis instituuntur, atq; ex graecis bonis, bona latina facere uolunt. — Eiusdem de natura & arte aduersus eundem Trapezuntiū tractatus admodum q̃ acutus, ac doctus. — Eiusdem Metaphysicorum Aristotelis XIIII librorum tralatio. — Theophrasti Metaphysicorum lib. I. — Index eorum omnium, quae singulis libris pertractantur. *Infra insigne Aldi typ. iuxta quod*: ALDVS. || M. R. *In tomi II. fine f.* 55 (*loco* 53): FINIS. a b c d e f g h i k l m n o p q aa bb c d e f g Omnes sunt quaterniones, praeter q, qui est duernio, & g, qui ternio. VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE SOCERI MENSE SEPTEMBRI. M. D. XVI. *Tomi II.* —— 116 num. *ff.*; 8 non num. et 53 (*errore* 55) num. *ff. Tom. II. f.* 1 *a* titulus singularis: BESSARIONIS CARDINALIS NICENI, ET PATRIARCHAE CONSTANTINOPOLITANI METAPHYSICORVM ARISTOTELIS XIIII LIBRORVM TRALATIO. *Infra Aldi insigne typ., ut in titulo prioris tomi.* Minus rara, quam editio a. 1503.

1519, f. *τα μετα τα Φυσικα του αριστοτελους.* || METAPHYSICORū ARISTOTELIS OPUS RE IpA DI || uinū iuxta nouā Bessarionis tralationē: qua, si forte sermonis || te capiat elegātiam, nulli ꝓfecto sed'am ipse ꝓbabis, candi- || de lector Qd' si interpretis queras auctoritatē: erudi- || tionē: atq; in ꝑmis fidem absolutissimā, oīb9 cete || ris hanc facile ꝑstantiorē inuenies: adeo vt || in ea pene verbo verbū redditū asseres, || vbi latina grecis ɔtuleris. Cum itaq; || eam, q̄ veteri tralatōi deest, elegā || tiam: cum

itē que in argyropilo desideraī, interp̄ || tationis fidelitatem in Bessarionis hac trala || tione impense offendas, non est cur || eam non eligas, et omnibus || optimo iure anteponas. — Accessit operi et id cōmodi, qd' libri singuli per cōmentariorū Auerois nūeros: que || vt vetusta, ita peripateticis peritis recepta est distinctio, sunt digesti. Adiecta sunt preterea || capitibꝫ singulis argumēta atq; cōclusiones capita diuidentes et contextū Aristotelicu, || ita illustrantes, vt fere expositiōis nō vulgaris loco, illis vti valeas Passim deniq; insper || se sunt, sententiarū Aristotelis ex varijs eius libris et locis cōsonantie: que non parū lu- || cis. voluptatis, vtilitatisq; studioso lectori adferent. *Infra:* Jacobi Fabri Stapulensis, de Bessarionis et Argyropili tralationibꝫ sententia et iudiciū est *etc.* — Accipe itaq; studiose lector, Metaphysica nostro labore, nō vul || garibus instructa ornamentis et illustrationibus; modo tibi sit inge || nium, philosophie et auidum et capax. — Lipsie excussit Vuolffgangus Monacensis in regione || Grimmensiū sub anno Millesimoquingentesimo. xix. *Haec f.* 1 *a. In calce f.* 117 *a:* METAPHYSICORUM ARISTOTELIS LIBRI DECIMI- || quarti et vltimi finis, iuxta fidissimā illam atq; elegantem doctissimi || Bessarionis Cardinalis greci, tralationē Porro in duodecim libris, || operis huius q̄d cōmentatiōis, illustratiōis et ornamēti additū sit co || dicis marginibꝫ, in libri duodecimi fine latius explicatū, legere lice || bit. Nunc vero deo optimo maxiō, qui eutiū oīm supremū: enq; ra- || tione presentis operis obiectū est precipuū, Laus sit honor et grati- || arumactio in perpetuum Amen. Anno. M.D.20. F. 118 *vacat.* —— F. 1 *b* prooemium: De titulo, intentione et subiecto scie huius. F. 2 *a* (*sign.* a ij) incipit versio ipsa, cum postis in libri ora explicationibus. 117 non num. ff. et 1 vac. *f.* Bibl. acad. Lips.

1521, 8. Aristotelis libri Metaphysicae XII, cum singulorum Epitomatis hactenus non impressis. Papiae. —— In censura Fabricii Bibl. Gr. ed. Haries. inserta ephem. litter. Jenens. ad T. III. p. 356 additor.

1542, 4. Metaphysicorum libri XII, Latine, Io. Argyropylo interprete; et liber XIII us. Bessarione interprete. Parisiis, ap. I. Roigny; excud. I. Lodoic. Tiletanus. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. V. p. 77.

1558, 4. Aristotelis Metaphysicorum Libri XIII, Latine, Joach. Perionio interprete. Parisiis per Th. Richardum. —— Sic in Catalogo Bibl. Bonav., T. I. Vol. I. p. 125 indicatur.

1561, 4. Aristotelis eorum quae Physicen sequuntur sive Metaphysicorum, ut vocant libri XIII, quorum primus duos complectitur: Ioach. Perionio Benedictino Comoer. interprete ad D. Ioan. Bellaium Cardinalem. Parisiis, ex typogr. Thomae Richardi.

1572, f. — cum commentar. Alexandri de Alessandro. Venetiis.

1577, 4. Aristotelis Metaphysicorum libri X, a Ioachimo Perionio olim latina oratione donati, a Nic. Gruchio uero ad ueterum graecorum exemplarium fidem emendati in integrum restituti et scholiis ornati. Parisiis. —— Editio rara et nitida.

1577, 8. Aristotelis Stag. Metaphysicorum libri XIV. Theophrasti metaphysicorum liber. De causis libellus Aristoteli seu Auempacae vel Alpharabio aut Proclo asscriptus. Bessarione Cardinale Nicaeno interprete. Ingolstadij excud. Dav. Sartorius. MDLXXVII.

1587, f. Aristotelis Metaphysicorum libri XIV, cum paraphrasi et annotat. Ant. Scayni. Romae.

1588, f. Aristotelis Metaphys. libri XIV, cum duplici textu, antiquo et novo Bessarionis et commentario Th. Aquinatis. Venetiis.

1734, 4. Nic. Tavrelli Synopsis Metaphysices Aristotelis, cum Notis Iac. Wilh. Feverlini. —— *V.* in *Feverlini* Taurelto defensu. Norimb.

FF. Moralia-Politica.

1) Ethica Nicomachea.

aa) *integra.*

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. Summa Philozophie Moralis quam ethi || cen dicunt Arestotelis Stagirite Peripate || ticorum principis ad Nicomachum. *Haec f.* 2 *a. F.* 1 *vacat. F.* 3 *a* (*sign.* A iij) *versio incipit:* ( ) Vnt autem quidam moraliter locuti quidam vero non. Primi || autem in quadruplici differencia. *etc. Finitur f.* 29 *b:* Quare sic sapiens erit maxime felix. || Finis. *Infra*

Martini Herbipolensis insigne typ. F. 30 *vacat.* —— Sine columnarum inscriptionibus, et *cust.*, tantummodo cum *sign.* 24 lin. Nitidissimus liber. Bibl. acad. Lips. Apud *Hainium* in Repertor. bibliogr. Vol. I. p. 216. no. 1745 in tituli notitia male legitur: „Summa Philosophiae *Naturalis*, quam" pro „*Moralis*" ut ex mea adcurata notitia, cum librum ipse viderim, apparebit.

—, f. —— *V.* infra 5) aa) α).

—, f. Textus Ethicorum Aristotelis ad Nicomachum cum commentario Martini magistri et Iohannis Buridani.

—, f. *Aristotelis Ethicorum Libri X, latine. Lin. ult. p.* 1: micos et de levissimis rebus tractantes menandri fabulas. *In fine voluminis exstat Epistola Interpretis data Florentiae* 1438 *et Responsum h. epistolae dat. Senis a. e.* —— Sic editio quaedam s. l. et a. in Catalogo bibl. Upsal. T. I. p. 48 indicatur, nescio tamen, cum non accuratius descripta sit, num eadem ac alia hic iam indicata necne.

—, f. Liber Ethycorum Aristotelis, Leonh. Aretino interprete. (*Mantuae, I. Wurster?*)

—, f. *Praecedit praefatio, infraque:* Opus Aristotelis de Moribus ad Nicomachum a Ioanne Argyropylo Byzantino: causa clarissimi Viri Cosmae medicis florentini patris patriae traductum. *In fine:* ARISTOTELIS VIRI SAPIENTISSIMI AD NICOMACHVM DECIMVS ET VLTIMVS LIBER FINIS FELICITER. *Deinde:* Finit per me Nicolaum (*Laurentium de Alemannia*). Florencie. —— Char. rom. Cum *sign.* A—R.

—, 4. ARISTOTELIS ETHICORVM LIBER EX LEONARDO ARETINO TRADVCTVS PRIMVS INCIPIT. *Haec f.* 1 *a.* (*Mantuae, Pet. Ad. de Michaelibus?*) —— 77 *ff.*, 34 lin. Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Char. rom.

—, 4. Textus ethicorum Aristotelis a Jo-|| anne argyropylo traductus. *Infra fig. xyl. cum inscriptione et monogrammate. Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* — *f.* 3 *b praefatio:* (i) Oannes Argyropylus Bizantius, clarissimo viro || Cosme medici salutem. *F.* 4 *a versio incipit:* Opus Aristotelis de moribus ad nicomachum a Joanne argy-|| ropylo Byzantio Causa clarissimi viri Cosme medicis florenti-|| ni patris patrie traductum. *In calce:* Finitur opus Aristotelis de moribus ad Nicomachum interprete Ioanne Argyropylo Bizantio greca, latinaq; lingua erudito qui || et singulos libros per tractatus capitaq; distinxit. Quorum mate-|| ria Egidius delfus socius sorbonicus breuiter explanauit quantum || Aristotelis mentem (que interim obscura est) perspicere potuit. *F.* 130 *registrum continetur*, *in cuius fine:* Fiuis. —— Fortasse *Parisiis* impressus. 130 *ff.* 23 lin. Cum *sign.*

β) Cum l. et a. notitia.

1473, f. Aristotelis Ethicorum Libri decem, latine, Leonardo Aretino interprete. Romae per Conradum Sueeynheym et Arnoldum Pannartz MCCCCLXXIII. die lunae undecima Januarii.

1475, f. Aristotelis de moribus, latine, Leonardo Aretino interprete. *In fine:* Per Joannem de Westphalia in florentissima Vniuersitate Louaniensi residentem, non fluuiali calamo, sed arte quadam characterizandi modernissima feliciter consummatum Anno Domini MCCCCLXXV. decima Junii. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. I. p. 347, quem *Panzer* in Annal. T. I. p. 511, no. 5, deinde *Hain* in Repert. bibliogr. Vol. I. p. 217, no. 1747 sequuntur.

1476, f. *Incipit:* (o)Mnis ars et omnis doctrina, *etc. expliciteque:* Finitum et completum p me Conradum Braem in alma uniuersitate Louaniensi, anno Domini M. CCCCLXXVI. —— Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* duabus columnis, 32 lin. impressus. Sic *Brunet* in Manuel du libraire, T. I. p. 66, quem *Ebert* in Bibliogr. Lex. no. 1155 presso pede sequitur.

1479, 4. Incipit prefacio leonardi aretini in || libros ethicorum || ( ) On nouū eē cōstat bea|| tissime pater sed iam in || de *etc. Sic f.* 1 *a* (*sign.* a ij). *F.* 2 *a incipit textus, et finitur:* Explicit textus ethicorum Aristotelis || per leonardū arretinū lucidissime transla|| tus correctissimeq;. Impressus Oxoniis || Anno dñi. M. CCCC. lxxix. —— 174 *ff.* 25 lin. cum *sign.* Char. goth.

1479, f. Aristotelis Ethica ad Nicomachum, Latine. AV. —— Sic *Maittaire* in Annal., T. I. p. 775, adiecta adnotatione „*Bibl. Francof.*"

1488, 4. Aristotelis Opus de moribus, Iohanne Argyropulo interprete. Parisiis per Iohannem Higman anno 1488.

1491, f. Questiones magistri Joannis Versoris super libros ethicorum Arestotelis et textus eiusdem, cum singulari di-

ligentia correcte. *Sic f.* 1 *a. In fine f.* cxxii: Expliciunt questiones — super decem libros Ethicorum Arestotelis cum textu eiusdem. Impresse per Henricum Quentel. Ciuem alme Civitatis coloniensis. Anno domini Millesimo CCCC. XCI. *etc. Sequitur regist.* —— Char. goth. Cum *sign.* et num. *ff.* *V.* 1494.

1492, f. ETHICA ARISTOTELICA: IOANNE ARGY || ROPYLO INTERPRETE. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* a 2) *sqq.*: Ethica Aristotelica: et Epistola Petri Marsi ad Illustrissimum prin||cipem Virginium Vrsinum. *F.* 4 *a*: OPVS ARISTOTELIS DE MORIBVS AD NI || comachum: Joanne Argyropylo interprete. *In fine:* Laus deo optimo maximoq; Impressum Romae per || Eucharium Silber alias Franck: Anno salutis M. CCCC. || xcii. kal. Septem. Alexandro Sexto pontifice maximo. —— 100 *ff.* 32 lin. Cum *sign.* Char. rom.

1493, 4. Textus ethicorum Aristotelis a Jo-|| anne argyropylo traductus. *F.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* a ii) *prooemium inscr.*: (i)Oannes Argyropylus Bizantius, clarissimo vi-|| ro Cosmae medici salutem. *F.* 4 *b versio incipit et finitur f.* 117 *a*: Finitur opus Aristotelis de moribus ad Nicomachum interpre-|| te Joanne Argyropylo Bizantio greca, latinaq; lingua erudito || qui et singulos libros per tractatꝰ capitaq; distinxit. Quoꝝ ma || teriā Egidius delfus socius sorbonicꝰ breuiter explicavit. q; tu; || Aristotelis mentem (que interim obscura est) perspicere potuit. *F.* 117 *b* — *f.* 118 *a Aegidii Delfi poema. F.* 118 *b* — *f.* 121 *b registrum; infra:* Finitur per Egidium delfum socium Sorbonicum: Atq; || impressum per magistrum Georgium Uuolf in intersignio || sancte Barbare. Anno dñi. M. CCCC. xciii. xvi. die aplis. —— 121 *ff.* cum *sign.* 28 lin. Char. goth.

1494, f. Questiones magi-|| stri Johannis uersoris super li || bros ethicorum Arestotelis et textus eiusdem. cum singulari || diligentia correcte. *Haec non num. f.* 1 *a. F.* num. 1 *a* (*sign.* a i) *opus incipit, finiturque f.* Cxxii b: Expliciunt questiones magistri Johannis verso-|| ris per optime correcte super decem libros Ethicorum || Arestotelis cum textu eiusdem. Impresse per Henricum || Qneutel. Ciuem alme ciuitatis Coloniensis. Anno domini Millesimo cccc. xciiij. ꝛc. *Sequuntur* 2 *ff.* (*sign.* x ij): Tabula questionum. *F. ult. vacat.* —— Char. goth. Bibl. acad. Lips. et Gotting.

1496, 4. Aristotelis Ethica. *In fine:* Presens artificialis introductio in decem libros morales Aristotelis feliciter suum finem assecuta est in alma Parhisiorum academia 1496.

1497, f. Decem librorum moralium Aristotelis tres conversiones, I. Argyropyli Byzantini, II. Leonardi Aretini, III. Antiqua cum Commentario (*Iac. Fabri Stapulensis*) ad Argyropolum adiecto. Magna Moralia ex interpretatione Georgii Vallae. Parisiis per Johannem Higman et Wolfgangum Hopyl.

1497, f. Johannis Versoris Questiones super libros ethicorum Aristotelis. Coloniae per Henricum Queutell· Anno MCCCCXCVII.

1498, f. Decem libri Ethicorum Ari|| stotelis per tractatus atq; ca || pitula distincti: annexa conti || nuatio ī cuiuslibet capituli ca || pite principali conclusione in eodem probanda diligeuter || emendati incipiunt. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* A ij) *incipit opus, et finitur: f.* 83 *b*: Dicamus incipientes. i498. *Infra Wolffgangi Stoeckeli Monacensis insigne typ. F.* 84 *vacat.* —— Char. goth. 27 lin. Bibl. acad. Lips.

1500, f. (T)Extus ethicorum Aristotelis ad Ni || comachum iuxta antiquam translationem cum familiarissimo com || mentario in eundem: et compendiosis questionibus ac dubiis cir || ca litteram emergentibus ad mentem doctissimorum virorum et ma || gistrorum Martini magistri et Johannis buridani maiori p parte decisis. || nuper magna cum vigilantia castigatis: et singulis in marginibus diligen || ter quotatis. *Infra insigne typ.* cum *inscr.*: J. P. JEHAN. PETIT. *Infra:* Venales habentur in leone || argenteo vici sancti Jacobi. *Haec f.* 1 *a. F.* 1 *b*: Claudij felicis lingonensis exhortatiua epistola. *F.* 1 *a* (*sign.* a ii): ( ) Irca ethica || Aristotelis queritur. Utrum de virtu || tibus *etc. In fine:* Finit liber Ethicorꝰ aristotelis ad Nico-|| machum interprete (vt nonnulli astruunt) fra-|| tre Henrico kosbein ordiuis fratrum predica-|| torum quem et omnes textus eiusdem philoso-|| phi traduxisse dicunt: adiuncta familiari ex || plauatione lrati per totū; ac per primos sex || libros ad singulos tratatꝰ interiectis que || stionibus et dubijs non minus fructuose q; || succincte discussis. Ex paris. vi. kal. octo-|| bris M. CCCCC.

—— Priora tria *ff.* registrum continent, et ultimum „corrigenda" 1 non num. praefixom, 121 num. *ff.* et cum *sign.*, et 4 non num. *ff.* ad calcem.

1500, f. Summa Philosophie Moralis quam aethi || cen dicunt Aristotelis Stagirite Peri- || pateticorum principis ad Nicomachum. *Haec* 1 *a.* *F.* 2 *a* (*sign.* a ij) *opus incipit, expliciteque f.* 24 *b:* Finis huius summe aethicorum per Arnoldum Wostefeldes diligenter correcte || Anno dñico. 1. 5. 00. *Infra Thanneri insigne typ.* —— Nusquam autem „Lipsiae per Jacobum Thanner." legitur, ut nonnulli litteratores dicunt. Bibl. acad. Lips. *V.* 1511.

1501, f. Summa Philosophie Moralis quam aethicen dicunt Aristotelis Stagirite Peripateticorum principis ad Nicomachum. *Haec f.* 1 *a.* *In calce:* Finitur opus Aristotelis viri sapientissimi De Moribus ad Nicomachum: Interprete Johanne Argyropylo Byzantio: Greca Latinaque lingua erudito: qui et singulos libros per tractatus capita distinxit. Impressum Liptzk Anno Xpi 1501. *Infra Martini Herbipolensis insigne typ.* —— Sic *Panzer* in Annal. T. IX. p. 480 sq., no. 8.

1502, f. Ethica Aristotelis cum commentarijs. Paris., ex off. H. Stephani.

1504, f. Opus Aristotelis de Moribus. Alias Ethicorum a Johanne argyropylo ex graeco adeo eleganter in latinum traductum vt eos qui hactenus alijs vacauerint translationibus hanc, superiore deserta, lectitantes, non inmerito pristine sue lucubrationis penitere debeat. *Sic f.* 1 *a.* *In fine f. cviij:* Finitur opus Aristotelis viri sapientissimi de Moribus ad Nicomachum: Interprete Iohanne Argyropylo Bizantio: Greca latinaq; lingua erudito: qui et singulos libros per tractatus capitaq; distinxit. Impressum Liptzk Anno christi. 1504. *Infra Martini Herbipolensis insigne typ.* —— Continetur f. i *b* — f. ij *b:* Prefacio, inscripta: (i)Oannes Argyropylus Bizantios, clarissimo viro Cosme medici salutem. Com num. *ff.*, et *sign.* Char. goth. Perperam ab *Panzero* in Annal. T. VII. p. 152, no. 133 *in*-4 indicator; recte contra ab eodem tb., T. XI. p. 430, no. 133 *in-fol.*, sed com *sign.* tantummodo, cum iam ante *Leich* in libro De Origine et incrementis typographiae Lips. (Lps., 1740, 4) p. 83 recte *in-fol.*, sed tantummodo obiter commemoret. Bibl. acad. Lips. *V.* 1511.

1504, f. Aristotelis Ethica, interprete Leonardo Aretino. Parisiis apud Henricum Stephanum 1504.

1505, f. Decem librorum Moralium Aristotelis, tres conversiones: Prima Argyropili Byzantii, secunda Leonardi Aretini, tertia vero Antiqua per Capita et numeros conciliate: communi familiarique commentario ad Argyropilum adiecto. Ex secunda recognitione. *In fine:* Hec opera hic contiuentur. ad invicem hoc ordine conciliata. Primo decem libri Ethicorum Aristotelis ex Traductione Argyropili Byzantini. Commentarius in eundem, Secundo Magna Moralia Aristotelis Interprete Georgio Valla Placentino. Tertio. Dialogus Aretini ad Galleotum. Quarto Artificialis introductio per modum Epitomatis In decem libros Ethicorum Aristotelis. Quinto. Decem Ethicorum Aristotel. ex traductione Leonardi Aretini. Sexto. Iidem Ethicorum Libri Dec. ex antiqua traductione. — Et absoluta sunt impensis, sumptibus, et diligentia Henrici Stephani, in almo Parisiorum studio. Anno. — 1505. 5. die Mensis Augusti. —— *V.* 1510.

1506, 8. Aristotelis Ethica Joanne Argyropulo interprete. Venetiis per Jacobum Pencium M. D. VI. die XXVII. Martii.

1508, 4. Aristotelis Libri Ethicorum cum praefatione Petri Marsi et commentatione Hermanni Buschii Pasiphili. Coloniae in Offic. Quentell. MDVIII.

1509, f. Summa Philosophie Moralis quas aethicen dicunt Aristotelis Stagirite Peripateticorum principis ad Nicomachum. — Magister Gregorius Luticephalus ex Konitz ad Lectorem. *In fine:* Finis huius summe aethicorum per Arnoldum Wastefelder diligenter correcte (*Lipsiae*) Anno domini 1. 5. 0. 9.

1509, f. Aristotelis Ethica et Politica latine per Eugenium Brutum, Ord. Praedicat. Venetiis.

1510, f. Haec opera hic continentur ad invicem hoc ordine conciliata: Scil. primo decem libri ethicorum Aristotelis ex traductione Argyropili Byzantini cum Jacobi Stapulensis Commentariis; secundo, magna Moralia Aristotelis interprete Georgio Valla Placentino; tertio, Dialogus Aretini ad Galleotum; quarto, artificialis Introductio per modum Epitomatis in decem libros Ethicorum; quinto, decem Ethicorum Aristotelis, ex tradu-

ctione Leonardi Aretini, itidem Ethicorum libri decem ex antiqua traductione. In almo studio Parisiorum, impensis sumptibus et diligentia Henrici Stephani Anno ab incarnatione Domini virtutum 1510. Die 10. mensis Decembris. —— *V.* 1504 et 1516.

1511, f. Opus Aristotelis de Mo || ribus ad Nicomachum filium: Alias || Ethicorum a Ioanne Argyropylo ex || Greco adeo eleganter in Latinum traductum vt eos qui hactenus alijs vaca || uerint translatiouibus hanc, superiore deserta, lectitantes, non immue- || rito pristine sue lucubrationis penitere debeat: Denuo iam quam castigatissi||me emendatum. et ab ipso Argyropilo per tractatus: capita et singulorum ca- || pitum Argumenta cuiq; capiti preposita, distinctum et elucidatum. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 1 *b* — *f.* 2 *b:* Prefacio. *F.* 3 *a* (*sign.* A iij) *versio incipit, et explicit f. cviij:* Finitur opus Aristotelis viri sapientissimi de Moribus ad Nicomachum: || Interprete Johanne Argyropylo Bizautio: Greca Latinaq; lingua erudito: qui et singulos libros per tractatus capitaq; distinxit. Impressum || Liptzk per Baccalaureum Martinum Herbipolensem Anno dñi Millesimu || quingentesimovndecimo. *Infra insigne typ.* —— Char. goth. Cum *sign.* et num. *ff.* Bibl. acad. Lips. *V.* 1504.

1514, 8. Decem libri ethicorum Aristotelis ad Nicomachum ex traductione Joannis Argyropili Bizantij: communi familiariq; Jacobi Fabri Stapulensis commentario elucidati, et singulorum capitum argumentis prenotati :. Ex diligentissima in officina recognitione emissi. 1514. — Venales habentur Parisijs in officina Henrici Stephani chalcographi e regione schole Decretorum sita. *In fine f.* 312 *a:* Absolutum in Alma Parisiorum achademia impensis, sumptibus et diligentia henrici Stephani e regione schole Decretorum commemorantis. Anno dñi virtutum saluotorisq; (?) mundi 1514 pridie 1 calendas Nouembris. —— 312 num. *ff.* et cum *sign.* Bibl. acad. Lips.

1514, f. Aristotelis Ethica et Politica, latine, recognovit Fr. Eugenius Brutus. Venetiis, MDXIV.

1516, f. Decem librorum Moralium Aristotelis tres conversiones, prima Argyropoli, secunda Leonardi Aretini, tertia antiqua: apud Henricum Stephanum Chalcographum e regione scholae Decretorum commorantem. *In fine:* Haec quarta recognitio typis absoluta est in officina Henrici Stephani, eiusdem impensis sumptibus et diligentia in almo Parisiensium studio, anno ab incarnatione Domini. virtutum 1516. die 20. mensis Aprilis.

1516, f. Summa Philosophie Moralis quam Aethicen dicunt Aristotelis Stagirite Peripateticorum Principis ad Nicomachum. — Magister Gregorius Laticephalus ex Konitz. — Qui velit ethereas tandem conscendere sedes || Virtutis rectum transeat altus iter || Spernat diuicias. *etc.* *Haec f.* 1 *a.* *F.* 1 *b:* Exhortatio ad virtutes Magistri Gregorij Bredekops. de Konitz. (*versibus conscripta.*) *F.* 2 *a* (*sign.* a ij) *versio incipit, et finitur f.* 24 *a:* Finis huius summe Ethicorum per Jacobum Thanner. Anno dñi. M.cccc. xvi. —— 24 *ff.* cum *sign.* Char. goth.

1517, f. — latine per Argyropilum adiectis variorum sententiis per Gilb. Crab et indice Aeg. Delphi. Lgd. —— Sic in Catalogo bibl. Upsal., T. I. p. 48.

1519, f. — cum triplici textu et commentario Th. Aquinatis. Vt. —— *Ib.* sic iudicatur.

1521, f. — cum duplici textu et exposition. Burlaei, per Ambr. Batavium recognit. Vt. —— Et *ib.* sic indicatur.

1521, 8. Aristotelis Ethicorum Libri decem cum Averrois *etc.* commentariis. Papiae. —— Notitia huius editionis ad *Fabricii* B. Gr. T. III. p. 359 additur in ephem. litt. Jenens. 1806, no. 227, p. 592.

1522, 8. Aristutelis Ethica ex traductione Joannis Argyropyli cum Jacobi Fabri commentario. Parisiis ex Officina Simonis Colinaei. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. II. p. 627.

1522, f. Aristotelis Ethica, ex traductione Ioannis Argyropyli cum Jacobi Fabri Commentario. Parisiis ex Officina Simonis Colinaei MDXXII.

1527, f. Aristotelis Ethica e recensione Fabri Stapulensis. Parisiis ap. Simonem Colinaeum MDXXVII.

1528, f. Decem librorum Moralium Aristotelis tres conversioues Argyropoli, Leonardi, Autiqua; Fabri introductio in Ethicen; magna Moralia Aristotelis Georgio Valla iuterprete; Leonardi Dialogus de moribus; Index in Ethicen et Magna Moralia. Ex officina Simonis Colinaei Parisiis MDXXVIII. *In fine:*

MDXXVIII. die III. Mensis Iulii. —— Sic *Maittaire* In Annal., T. V. p. 79.

1530, 4. Aristotelis Ethica et Politica cum commentario Averrois. Lugduni apud Scipionem de Gabiano. *In calce*: Lugduni per Iacobum Myt MDXXX. die XXI. Aprilis.

1530, f. Ethica Aristotelis, Latiae, cum Ioannis Maioris Theologi Parisiensis commentariis. Venundantur, cuius prelo impressa sunt, Iodoco Badio et in societatem accepto, Ioanne Parvo; pridie Nonas Iulias MDXXX. —— Sic in *Maittairii* Annal., T. V. p. 78.

1530, 8. Aristotelis libri decem Ethicorum Latine, ex interpretatione Argyropyli cum Fabri Comment. et Leonardi Aretini Dialogo de moribus. Parisiis ap. Simonem Coliaaeum 1530.

1535, 8. Ethica Aristotelis Argyropilo Byzantino interprete cum Jacobi Fabri Stapulensis annotationibus et Leonardi Aretini dialogo de moribus. Lugduni apud heredes Simonis Vincentii MDXXXV.

1535, f. Aristotelis Stagiritae Peripateticorum Principis ethicorum ad Nicomachum libri decem, Joanne Argiropylo Byzantio interprete, nuper recogniti et cum Donati Acciaioli Florentini viri doctissimi Commentariis Castigatissimis, nvnc primvm in lvcem editi. *Infra Iuntae insigne typ., infraque*: Venetiis in officina Lvcae Antonii Iuntae. M.D.XXXV. *In fine f.* 205*b*: Index Cartharvm. * A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL Terniones omnes praeter LL qui est quaternio. — Venetijs in officina Lucaeantonij Iuntae Florentini. M.D.XXXV. Mense Februario. *Infra iterum insigne typ.* —— 6 non num. *ff.* cum *sign.*, 205 num. *ff.* et cum continuatis *sign.*, et 1 vac. *f.* Nitide impressus. Bibl. acad. Lips.

1540, 4. Aristotelis de moribus, quae Ethica nominantur, ad Nicomachum filium libri decem a Ioachimo Perionio latinitate donati cum eiusdem commentariis. Paris., ap. Tiletanum. —— Sic in Catalogo bibl. August. p. 578.

1540, 8. Aristotelis ad Nicomachum f. de moribus *etc.* libri decem, Ioach. Perionio interprete. Basileae. —— Notitia huius editionis ad *Fabricii* B. Gr., T. III. p. 359 in ephem. litt. Jenens. 1806, no. 227, p. 592 additur. Fortasse eadem est editio, quae in Catalogo bibl. Upsal. T. I. (1814, 4) p. 48 sic: „per Perionium cum compendio Herm. Barbari. Bas. (1540 ex praef.) 8." indicatur.

1541, f. Aristotelis Ethica, cum Eustratii, Aspasii, Michaëlis Ephesii aliorumque explanationibus, Latine, per Ioannem Bernardum Felicianum. Vt., ap. heredes Lucaeantonii Iuntae. —— Rep. 1542 *Ba.*

1542, 8. Aristotelis Ethicorum libri X, Latine, Ioan. Bern. Feliciano interprete, cum Raph. Volaterrani argumentis. Vt., per Hi. Scotum.

1542, 4. Aristotelis ad Nicomachum Filium, de moribus, quae Ethica nominantur, Libri X, Latine Ioach. Perionio interprete, cum eiusdem Commentariis. Paris., ap. Ioh. Lud. Tiletanum. —— Haec notitia in Catal. Bibl. Bunav. T. I. Vol. I. p. 125 extat.

1542, f. — Basileae. —— *V.* 1541 et 1543.

1543, f. Aristotelis Stagiritae Moralia Nicomachea, cum Eustratii, Aspasii, Michaelis Ephesii nonnullorumque aliorum Graec. explanationibus, nuper a Ioa. Bern. Feliciano latin. donat. et cum antiq. cod. coll. suae integritati restituta. Latine. Paris., ap. I. Roigny. —— *V.* 1542.

1544, 8. — latine, per Argyropilum, cum commentario Donati Acciajoli. Lgd., ap. I. Frellonium. —— *V.* 1567.

1544, 8. Aristotelis de moribus quae Ethica nominantur, ad Nicomachum filium libri X a Ioach. Perionio ita nunc demum Latinitate (idque adeo ex ipso Cicerone) donati, ut superior omnis horum conversio prae hac in plerisque ridicula ac barbara videatur. Coloniae.

1545, 8. — latine per Perionium, cum compendio Barbari. Basileae. —— Rep. 1552.

1549, 8. — a Ioachimo Perionio latinitate donati. Louanii ex offic. Barthol. Granii.

1552, 4. Aristotelis Ethica ad Nicomachum, Latine, Ioach. Perionio interprete, corrigente et emendante Nic. Grouchio. Lutetiae, ap. Mich. Vascosanum.

1552, 8. —— *V.* 1545.

1555, 8. Aristotelis Ethicorum libri decem a Ioach. Perionio primum conversi ac Nic. Grouchii opera denuo longe quam antea emendatiores editi. Basileae. —— Ad *Fabricii* B. Gr. ed. Harles. T.

III. p. 359 in ephem. litt. Jenens. 1806, no. 227, p. 592 additor.

1555. f. Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum libri X, Latine, Argyropylo interprete; ad graecum Exemplar recogniti, et cum Donati Acciajoli commentariis editi ab Antonio Francino. P., ap. I. de Roigny.

1556, 8. Aristotelis Ethica, a Ioachimo Perionio latinitate donati, nunc vero denuo ab eodem recogniti. His adjecimus eorundem Aristotelis de moribus librorum epitomen Hermolao Barbaro Patricio Veneto autore una cum locuplete rerum et verborum indice. Lugduni apud Gu. Rouillium sub scuto Veneto.

1560, 4. — Latine per Ioach. Perionium et Nic. Gronchium, cum comp. Barbari et Cuteb. Tonstalli. Parisiis. — Haec notitia in Catal. bibl. Upsal. T. I. (1814, 4) p. 48 extat.

1562, 8. Aristotelis Ethicorum sive de Moribus ad Nicomachum filium libri decem a Ioachimo Perionio primum conversi ac Nicolai Grouchii opera denuo longe quam antea emendatiores correctioresque editi. Eorundem Aristotelis librorum compendium per Hermolaum Barbarum. Heidelbergae. *In calce:* Ex officina Ludovici Lucii MDLXII. mense Aprili. — Continentur omnino hic primo loco Epistolae nuncupatoriae, altera ad Gu. Guerentiom 3 *ff.*, altera ad Fr. Bunerum 4 *ff.*; Argumentum Ioachimi Perionii 4 *ff.*; Ethica ipsa, p. 1—325; epistola ad Alex. Farnesium, p. 325—327; Ethicorum Aristotelis Epitome (ab Hermolao Barbaro facta), p. 328—384; Praefatio et Index, p. 385—394; Compendium et Synopsis in decem libros Ethicorum Aristotelis Cuthberto Tonstallo autore, p. 394 — 562; Index 14½ *ff.* implet.

1565, 4. Aristotelis Ethica: interprete Ioan. Argyropylo, cum Donati Acciajoli commentarijs: hac postrema editione multis in locis restituta. Vt. — Huius editionis notitia v. in Catalogo Bibl. Barberinae, T. I. (1681, f.) T. I. p. 73, col. 1, et in Catalogo Bibl. Upsal. T. I. (1814, 4) p. 48; melius tamen in: Collectione in vnum corpus, omnium librorum, qui in nundinis Francofurtensibus ab a. 1564 usque ad nundinas Autumnales a. 1592 venales extiterunt. (Frcf., Bassaeus. 1592, 4) p. 441 indicatur.

1565, 4. Aristotelis de moribus ad Nicomachum libri X, Latine, Dionysio Lambino interprete; nunc de integro ab eodem recogniti ac correcti, cum eiusdem annotationibus. Lutetiae, ap. viduam Gu. Morelii.

1567, 8. Aristotelis Stagiritae Peripateticorum Principis Ethicorum ad Nicomachum libri decem, Ioanne Argyropylo Byzantio interprete, nuper ad Graecum exemplar diligentissimè recogniti, Cum Donati Acciaioli Florentini viri doctissimi Commentariis, denuo in lucem editi. Quot tibi, Lector, ex hac postrema editione locos restitutos habeas, nostra haec si cum caeteris conferas, facilè deprehendes. Nam praeter verba mutilata et confusa, integras quoque lineas quae in prioribus editionibus non habebantur, fideliter restituimus. Lvgdvni, Apud Ioannem Frellonium. M. D. LXVII. *In fine p.* 919: Lvgdvni Excudebat Ioannes Marcorellins. — 12 *ff.* praefixa, 919 pp. Bibl. sen. Lips. *V.* 1544.

1572, 4. Aristotelis de moribus libri decem, Nicolao Gruchio interprete. Parisijs.

1572, 8. Aristotelis de vita et moribus libri decem, conuersi de Graeco in sermonem latinum, argumentis item et scholijs illustrati a Victorino Strigelio. Lipsiae.

1576, f. Ethicorum Aristotelis Stagiritae Libri decem, Ad Nicomachvm Conscripti. Ioanne Argyropylo Byzantio, et Dionysio Lambino interpretibus cum Donati Acciaioli Florentini Philosophi summi Commentarijs, et Raphaelis Volateran. Viri Doctissimi in singulos libros argumentis, Ac Indice duplici, capitum videlicet, ac rerum copiosissimo. Cvm Privilegio. Venetiis, MDLXXVI. Apud Ioannem Antonium Bertanum. *F.* 209 *b*: Registrum A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm. Omnes sunt Terniones, et Tabula per se patet. Venetiis, apvd Ioan. Antonivm Bertanvm. MDLXXV. — 20 *ff.* praefixa, 209 num. *ff.*, et 1 cum insigni typ.

1578, 4. Ethicorum Aristotelis Nicomachiorum Explicatio accuratissima Ioachimi Camerarii Pabepergensis, nunc primum post eius obitum a filiis in lucem edita. In qua commentatione textus non modo ex diligenti Aristotelicorvm cum aliis comparatione, exquisitaque obscuriorum vocabulorum expositione luculenter enarratur, sed etiam multis in locis ex studiosa diuersorum editionum et ve-

teris libri manuscripti collatione emendatur, non sine magno Ethicae philosophiae et utriusque linguae studiosorum emolumento. Adiectus rerum verborumq; memorabilium Index Latinus et Graecus. Francofurti Apud Andream Wechelum. M.D.LXXVII. Cum priuilegio Caesareae Maiestatis ad sexennium. —— Nitide impressus. Bibl. acad. Lips.

1579, 8. Ethicorum Aristotelis ad Nicomachum libri decem, Ioanne Argyropylo Bizantio interprete. Coloniae.

1579, 8. Aristotelis ethicorum ad Nicomachum libri decem, in gratiam et vsum studiosorum, breuiter et perspicue per quaestiones expositi per Sam. Heilandum. Tubingae. Excudebat G. Gruppenbachius. —— Rep. *ib.* 1588, et 1581.

1581, 4. Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri decem per Quaestiones expositi, per Sam. Heilandum. Ex Officina Bynnemanu.

1583, 8. Aristotelis Stagiritae ad filium Nicomachum, de vita et moribus libri X conuersi de Graeco in latinum sermonem a Victorino Strigelio. Francofurti apud Christoph. Coruinum. —— Haec notitia in Collectione in unum corpus omnium librorum, qui in nundinis Francofurtens. ab a. 1564 usque ad nundinas autumnales a. 1592 venales extiterunt. (Frcf., Bassaeus. 1592, 4) p. 441 sq. extat.

1583, 8. — Ioanne Argyropolo Byzantino interprete. Coloniae, Birkmann.

1586, 8. Aristotelis de moribus ad Nicomachum libri X ita interpretati, ut ferme singula singulis respondeant. Basileae ex officina Oporiniana. —— *Ib.* indicata est p. 442.

1588, 8. — Tb. —— *V.* 1579.

1588, 4. Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum libri decem. Ioanne Argyropylo Byzantino Interprete, ad graecum exemplar diligentissime recogniti. Cum Donati Acciaioli Commentariis. Lugduni apud Barthol. Vincentium. —— Et exemplaria in eb. max. extant.

1589, 8. Aristotelis de moribus ad Nicomachum libri decem, olim è Graeco longe et latinius et fidelius quàm unqnam antea, a Dion. Lambino Monstroliensi expressi : nunc de integro ab eodem recogniti, et multis locis correcti. Duaci ex officina Ioan. Bogardi. —— Sic in Collectione in unum corpus omnium librorum, qui in nundinis Francof. ab a. 1564 usque ad nundinas autumnales a. 1592 venales extiterunt. (Frcf., Bassaeus. 1592, 4) p. 442 indicator.

1591, 8. Victorii Strigelii in Aristotelis Stagiritae de vita et moribus libri X commentarii doctissimi et utilissimi. Una cum dilucida integri textus graeci in latinum sermonem versione. Lipsiae, impensis Valent. Voegelini.

1594, 8. Aristotelis Ethicorvm ad Nicomachvm Libri decem, in Gratiam et vsvm studiosorvm breviter et perspicuè per Quaestiones expositi, Per Samvelem Heilandvm, 1594 Lipsiae Imprimebat Michael Lantzenberger. —— 8 *ff.* praefixa, 256 pp. Bibl. sen. Lips.

1595, f. — latine cum commentario Thomae Aquinatis. Vt.

1598, 8. Aristotelis ethicorum Nicomach. libri duo, cum explicatione Petri Martyris Vermilii, et eiusdem librorum ethicorum libri X, cum scholiis Andreae Hyperii Flandri, et Rodolphi Goclenii notis et lemmatibus logicis. Lichae.

1606, 8. — Ioanne Argyropylo Byzantio interprete. Adiectae sunt ad calcem in hos eosdem libros aliquot cursus Conimbricensis disputationis : in quibus praecipua quaedam Ethicae disciplinae capita continentur. Coloniae apud Bernardum Gualtherii.

1698, f. Aristotelis Ethica ad Nicomachum, Ioan. Argyropylo interprete, cum commentario Ioan. de Aguirre. Romae, ap. At. de Rubeis.

bb) *Delectus.*

1567, 4. Aristotelis Ethicorum liber I. cum commentario Sim. Simonii. Gv.

1571, 8. Aristotelis Ethicorum liber quintus, M. At. Mureto interprete. Vt., ap. Marc. Amadorum. —— Adiectus est eiusdem orationum Volumini primo orationes 23 complectenti. Rep. 1577.

1576, 4. Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum Liber I., Latine cum explicatione Audom. Talaei. —— *V.* in *Audom. Talaei* Opp. (Bs.) p. 647 sqq.

1577, 8. — Coloniae apud Gymnicum. —— Ex editione a. 1571 repetita, et iterata in seq.

1577, 8. — Bs. —— *V.* 1577.

2) de moribus ad Eudemum.

a) Sine l. et a. notitia.

—, 4. Aristotelis liber de moribus ad eudemiū per ‖ Leonardū aretinū de

greco in latinū tūslatus. *Haec f.* 1*a.* *In calce:* Explicuit Liber Aristotilis (?) de moribz ad || Eudemiū. per Leonardū aretinū de greco || in latinū translatus. (*Coloniae*, *Ulr. Zell?*). —— 14 *ff.* 27 lin. Char. goth. Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Opus hic indicatum ab omnibus spurium habetur.

—, 4. Aristotelis liber de moribus ad Eudemium per Leonardum aretinum de greco in Latinum translatus. *In calce:* Explicuit. (*Coloniae*, *Ulr. Zell?*). —— 14 *ff.* 27 lin. Char. goth.

—, 4. *In calce f.* 14*b*: LIBER ARISTOTELIS DE MORIBVS AD || EVDEMIVM DISCIPVLVM PER LEONAR || dum Aretinum e graeco in latinum traductus. —— 14 *ff.* cum *sign.* Char. rom.

β) Cum l. et a. notitia.

1475, 4. Aristotelis de Moribus ad Eudemum. Latine, Leonardo Aretino interprete: per Ioannem de Westphaliā in florentissimā Universitate Lovaniensi residentem, non fluviali calamo, sed arte quādam characterizandi modernissimā feliciter consummatum Anno Domini M.CCCC.LXXV. decimā Iunii. (*Lovanii.*) —— Sic *Maittaire* in Annal., T. I. p. 347.

3) Moralia magna.

1498, f. Aristotelis Magnorum Moralium libri II, latine, G. Valla interprete. —— *V.* inter eiusdem Scripta varia, Latine, a G. Valla edita. Venetiis.

1522, f. Aristotelis Moralia Magna, interpretibus Girardo Ruffo, Vaccariensi, et Georgio Valla, Placentino. Parisiis ex offic. Sim. Colinaei. —— Sic *Maittaire* in Annal., T. II. p. 627.

1547, 4. Aristotelis Magnorum Moralium Libri duo, latine per Gh. Ruffum. Parisiis.

4) de virtutibus.

α) Sine l. et a. notitia.

—, 4. Avgvstinvs de dignitate sacerdotum. Aristoteles de virtutibus. Praeclare dicta septem Sapientum, Georg. Hermonymo interprete. Commentaria Pet. de Osoma in symbolum Athanasianum. Parisiis per Vdalricum Gering.

β) Cum l. et a. notitia.

1545, 8. Aristotelis de virtutibus libellus plane aureus, nuper quidem Graece inventus, iam vero primum per Simonem Grynaeum latinitate donatus; cum exactiore quadam virtutum divisione per eundem. Venetiis.

5) Politica et Oeconomica.

aa) duo coniunctim edita.

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. *F.* 1*a:* ( )Ristotelis ethicorū libros latinos || facere nuper institui nō quia prius || traducti non eēnt. *etc. F.* 3*b* *incipiunt Ethica*, *finiuntur f.* 88*b*. *F.* 89*a* *incipiunt Politica*: ( ) Nter moralis discipline p̄cepta quib9 hu-|| mana vita instituit ꝛ docetur *etc. expliciuntque f.* 188*a*. *F.* 189*a incipiunt Oeconomica*: ( ) Reciosa sunt interdū pui corporis, quod || lappilli ḡemeq; testanť *etc. et finiuntur f.* 194*b*. *F.* 195*b* — *f.* 197 *tres epistolae sequuntur, quarum ultima subscripta est:* Datū senis die vicesima octaua decēbris. 1.4.3.8. —— 197 *ff.* 32 lin. Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Char. goth. Plerumque per *Mentelinum* esse impressum putatur, quod tamen *Ebert* in Bibliogr. Lex. p. 101, nu. 1154, cum hic adhibiti typi Mentelinis sint crassiores, negat.

β) Cum l. et a. notitia.

1489, 8. Aristotelis Libri VIII politicorum et oeconomicorum libri II. Impr. Parisiis pro Durando Gerlier in vico Maturinorum in intersignio de l'estrille faulx veaux. Opera magistri Georgii Wolff anno salutis 1489. XIV. Calend. Februarii.

1501, f. Aristotelis Oeconomicorum libri duo sub gemina translatione. Politica Aristotelis a Leonardo Aretino traducta. Liptzk per Martinum Herbipolensem 1501.

1506, f. Contenta. Politicorum libri Octo. Commentarij. Economicorum Duo. Commentarij. Hecatonomiarum Septem. Economiarum publ. Vnus. Explanationis Leonardi (*Aretini*) in oeconomica Duo. Apud Parisios primaria superiorum operū editio typis absoluta prodijt ex officina Henrici Stephani e regione Schole decretorum. Anno Christi cuncta gubernantis M.D.VI. Nonis Augusti. —— 6 non num. et 178 num. *ff.* Bibl. acad. Lips. *V.* 1511.

1506, f. Politica Aristotelis, Leon. Aret. interprete; Economica et Hecatonomiarum libri VII, Iac. Fabro Stapul. interprete; Econom. publicorum lib. I,

Leon. interprete, cum illius Scholiis. Apud Petrum Portam et Bentum Rheoanum. —— Sic in Catalogue des livres impr. de la bibl. du Roi., T. I.: Droit de la nature et des gens, p. 3.

1506, 8. Aristotelis Politica et Oeconomica Io. Argyropulo interprete. Venetiis Per Jacobum Pencium MDVI. Die XXI. Octbr. —— Sic in *Panzeri* Annal., T. VIII. p. 381, nn. 354.

1511, f. CONTENTA. Politicorum libri Octo. Commentarii. Economicorum duo. Commentarii. Hecatonomiarum publ. Uous Explanationes Leonardi Stephani e regione Schole decretorum. Anno Christi cuncta gubernantis M. D. XI. Nonis Aprilis. *F.* 1 *a.* *F.* 2 *a* *Iac. Fabri praefatio.* *In calce:* Recognitoribus in officina quam accuratissime, Petro Porta et Beato Rhenano. Ex officina Henrici Stephani M. D. XI. Ultima Martii. Beatus Rhenanus. 3. Disticha. Valete. —— *V.* 1506 et 1516.

1515, 8. CONTENTA Politicorum Aristotelis libri Octo. Ecouomicorum eiusdem Duo. Hec Aristotelis opera vlis absq; commeotariis emissa sunt. quibus in fronte familiaris :, in politica introductio, vna cum hiuis vno ad singulorum capitum contenta, eurum autem que in margine annotata sunt reliquo, paratis indicibus adiecta est. — Venalin habentur Parisiis (vbi et eadem foecundissimis commentariis illustrata, secundo in luceio emissa fuere) in officina Henrici Stephani insignis chalcographi e regione Schole decretorum. *In fine:* Haec praestantissimi ac omnium philosophorum facile principis Aristotelis politicorum et economicorum opera vna cum in politica introductione adiecta fronti in lucem prodeunt Parisijs : emissa ex officina Henrici Stephani artis chalcographicae iodustrij admodum opificis e regione scholae decretorum commorantis. Anno Christi cuncta gubernantis. 1515. quinto nonas Martij. —— 16 *ff.* praefixa, 164 num. *ff.* et cum *sign.* Bibl. sen. Lips.

1516, f. — Parisiis, Stephanus. —— *V.* 1511.

1526, f. Aristotelis Politicorum et Oeconomicorum libri cum Commentario Iacobi Stapulensis Hecatonomiarum libri octo. Oeconomiarum publicarum Aristotelis liber unus. Leonardi Aretini explanatio in Oeconomica Aristotelis. Parisiis ex officina Simonis Colinaei MDXXVI. Pridie Calend. Maii.

1558, f. Aristotelis Politica, Leonardo interprete, cum D. Thomae Aquinatis explanatione; necnon Oeconomica, ex antiqua interpretatione. Venetiis, ap. Iuntas.

1581, 4. Politicorum et Oeconomicorum Aristotelis interpretationes et explanationes accuratae, nunc primum a filiis in lucem editae; auctore Ioachimo Camerario, Papebergensi. Subjecto rerum et verborum Indice. Frcf., ap. Andr. Wechelum. —— Cum *Camerarius* duas Venetas editiones, *Aretini* versionem, rarissimamque *Guilelmi*, codicem mstum, cuius tamen nusquam notitiam dedit, in paranda sua versione adhibuerit; critica ratione habita magni momenti, quamquam non integra est versio. Bibl. acad. Lips.

bb) *singulatim edita.*

1a) Politica.

1492, f. Libri politico. Aresto || telis cum omento multum || vtili et compendioso ma || gistri Johannis versoris. tractautes de ciuitatum et rerum || illarum necessitatem respicientium salutifera guberna || tiooe pro ciuium conuictu pacifico. *Sic non num. f.* 1 *a.* *Num. f.* 1 *a versio incipit, explicitque f.* cxxiii *b sic:* Questiones venerabilis domini magistri Iohannis || versoris sup octo libros politico. Arestotel' cum tex- || tu eiusdem elaboratissime correcte. magna diligentiq; || cura impresse in alma ciuitate Coloniensi per Henri- || cum Quentell Anno incarnationis dominice M. cccc || xcij. octauo ydus Martij feliciter finem habent. *Sequitur* 1 *non num. f. cum indice:* Incipit tabula con || tinens questiones *etc.* —— 1 non num. *f.*, 123 num. et 2 non num. *ff.*, quorum ult. vacat.

1492, f. Aristotelis Politicorum Libri VIII, latine ex versione Leonardi Aretini cum Commentar. D. Thomae Aquinatis et Conclusionibus Fr. Ludovici Valentiae Ferrariensis. *In fine:* Impressum est hoc opus Rome per Magistrum Eucharium Silber : alias Frank: Absolutumque die Jovis. XIIII. Kal. Aug. Anno dñi. M CCCC. XCII. —— 257 num. *ff.* et cum *sign.* Char. goth.

1492, f. Liber Politicorum Aristotelis.

1502, f. — per Lh. Aretinum. Lipsiae.

1511, f. — cum commentario Fabri Stapulensis. Parisiis.

1515, 8. — per Aretinum. Parisiis.

1516, f. Politica Aristotelis a || Leonardo Arethino e gre || co in latinū traducta: cum breui ad modum et cōpendioso cōmentariolo || inter capitula inserto materiā eorun- || dem dilucide et breuiter explicans (?). *Sic f. 1 a. F. 1 b:* Prologͦ Leonardi Aretini in libros Politicorum Aristotelis e greco in latinum traductos. *F. ij a (sign. A ij) versio incipit, explicitque f. Cxiiij:* Habes nunate lector textum Politicorum Aristotelis denuo || satis laboriose emēdatum: vigiliq; diligētia Baccalaurei Mar- || tini Herbipolēsis: Liptzensis ciuis ibi a nouo impressum: An- || noq; dominice incarnatōis Millesimoquīgētesimosextodecimo || die vicesimo primo mensis Januarij finitū. Si quid tamen vi || tij: humano errore: admissum fuerit: cum beniuolētia radito: || atq; inter legendū castigato Non est eīn qui omnia possit. *Infra insigne typ.* —— Cum *sign.* et num. *ff.* Char. goth. Bibl. acad. Lips.

1517; f. Aristotelis Politicorum Libri octo, latine, interprete Leonardo, ex emendatione Jacobi Fabri Stapulensis cum comment. ac annotationibus variorum. Parisiis apud Henricum Stephanum.

1526, f. — cum commentario Fabri Stapulensis. Parisiis.

1543, 8. Aristotelis de republica libri octo, latine, a Cornelio Valerio ab Auuater, Ultrajectino. Parisiis, ap. Vascosanum. —— *V.* 1548.

1543, 4. Aristotelis de republica qui Politicorum dicuntur, libri octo, Ioachimo Perionio, Benedictino Cormoeriacino, interprete. Accesserunt ejusdem in eosdem libros observationes et argumentum, quo ordo et sententia eorum librorum breviter exponitur. Parisiis apud Tiletanum.

1548, 8. Aristotelis de republica libri octo, Latine, a Cornelio Valerio ab Auuater, Ultraiectino. Parisiis, ap. Vascosanum.

1548, 4. Aristotelis de Republica libri VIII, interprete et enarratore I. Genesio Sepulveda, Cordubensi. Parisiis, apud Vascosanum, uia Iacobea, ad insigne Fontis. M. D. XLVIII. Cum priuilegio Regis ad VI. Annos. —— 4 *ff.* praefixa, 259 num. *ff.* Rep. 1601.

1549, — 1550, — 1554, 4. Aristotelis Politica ab Jac. Lodovico Strebaeo e Graeco conversa. P., ap. I. Roigny, excud. Mtth. David.

1566, 4. Aristotelis Politica, ab Iacob. Lodov. Strebaeo conversa. Coloniae, Birkmann.

1567, 4. Aristotelis de Politicis libri octo, Latine, Dion. Lambino interprete. Lutetiae, ap. Io. Benenatum.

1597, f. Aristotelis Politica, ab Antonio Montecatino Latine versa et commentariis illustrata. Ferrariae.

1601, 8. Aristotelis Politica, a Petro Ramo Latine facta, et dialecticis rerum summis breviter exposita et illustrata. Frcf., ap. Claud. Marnium et hered. I. Aubrii.

1608, 8. Oberti Giphanii, Philosophi et Icti clarissimi Commentarii in Politicum opus Aristotelis post sat bene longam suppressionem jam boni publici gratia primum in lucem editi. Cum Indice rerum verborum et sententiarum locupletissimo. Frcf. —— De hac editione *Schneider* in sua Politicorum editione, Vol. II. p. XII. hoc iudicium tulit: „Substitit eius opera intra priorem partem dimidiam libri septimi, ceterum bene de librorum horum interpretatione meriti. Versioni latinae particulatim subiunxit interpretationem et verborum et sententiarum.“

2 b) Oeconomica.

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. Liber yconomico. Are || stotelis tractās de gubier || natiōe rerū domesticarū || cū ɔmēto magistri Johā || nis versoris legentium as || pectibus multū amenus. *Sic f. 1 a. F. 1 b versio incipit, et finitur f. 6 a sic:* Nos autem eum amare ɔcedat. per cuius amorem nos dig- || nos efficiat. q: caritas pfca est ihs xps est in secl'a secl'o. —— Certo *Henricus Quentell* circiter a. 1492 impressit, ut ex typorum similitudine cum iis in Politicis adhibitis apparet.

—, 8 (*nec* 4). Aristotelis Oeconomica. *In fine:* Leonardi Aretini viri clarissimi in libros Oeconomicorum Aristotelis ad Cosmum Medicum Florentinum commentarium foeliciter explicit. —— 36 *ff.* 23 lin. Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Char. rom. *Tarvisi* per *Gerardum de Lisa* circiter a. 1471 impressum putat *Mazzuchelli* in Scritt. d'Italia, Vol. II. P. IV. p. 2207; *Götz* in Memorabil. Dresden., T. III. p. 209, no. 247 intra a. 1470—1480 ponit;

Ebert autem, quamquam certioris nihil proferre potest, illis viris in suo Biblogr. Lex. no. 1178 contradicit. Bibl. reg. Dresd.

—, f. Arestotelis Stagirite philozopho || rum maximi economicorum libri || duo sub gemina translatione. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 2 *a* (*sign.* A ij) *incipit textus versionis:* Arestotelis Stagirite philozophorū maximi || economicorū libri duo sub gemīa trāslatione. *et explicit f.* 12 *a:* Finis Ecouomicorum. —— Versioni praemissa est: Prologus Leonardi Aretini *etc.* 27 lin. Cum *sign.* Ut ex adhibitis typis colligi posse videtur, *Lipsiae* per *Martinum Herbipolensem* impressus est. Ad hanc a me datam accuratam descriptionem est *Panzeri* notitia in Annal., T. IX. p. 239, no. 306 *b* corrigenda. Bibl. acad. Lips.

—, 4. *F.* 1 *vacat.* *F.* 2 *a* (*sign.* a 1): Incipit plogus Leonardi aretini ad Cosmā || super yconomicorum Aristotelis translatione. *F.* 3 *a* (*sign* a 2): Aristotelis yconomicoru; siue de re familiari || liber Incipit. *F.* 6 *a:* Et sic est finis Libri yconomico. Aristotelis. || Aristotelis liber de moribus ad Eudemiū per || Leonardum aretinū de greco in latinū translatus || feliciter Incipit. *F.* 19 *b:* Explicit Liber Aristotelis de moribus ad Eu ||-demiū. per Leonardu; aretinū de greco in latinū || translatus. || Leonardi aretini de studijs et lrīs ad Illustrē || dñam baptistā de malatesta tractatulus Incipit. *A f.* 29 *a sqq. duae epistolae sequuntur, altera:* Leonard; aretin; bartholomeo de ʼlacap. S. d.; *altera:* Karolus aretinus Marrasio siciliensi. S. D., *et expliciunt f.* 32 *b.* —— 32 *ff.* cum *sign.* 27 lin. Char. goth.

—, 8. Oecouomica scripta, quae exstant titulo Aristotelis, in sermonem Latinum conversa et explicata; adiunctaque eis interpretatio oeconomici libri Xenophontis; studio et opera Joach. Camerarii, Papebergensis. Lipsiae, ap. Ern. Voegelin.

β) Cum l. et a. notitia.

1507, f. Aristotelis Stagirite Philo || sophorum maximi Oeconomi-|| corum libri duo translati e greco || in latinum a Leonardo arethino. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 1 *b:* Prologus Leonardi Arethini || In libros Oeconomicurum. *F.* 2 *a* (*sign.* A ij) *versio incipit, et finitur f.* 8 *a:* Finis Oeconomicorum. || — Impressum Liptzik per Baccalarium Martinum || Herbipolensem. Anno domini j. 50. 7. *Infra Martini Herbipolensis insigne typ.* —— Char. goth. Cum *sign.* 24 lin. Nec *Leichio*, neque *Panzeris* haec editio est nota. Bibl. acad. Lips.

1508, 4. Aristotelis Oeconomica, latine, cum Commentariis Leonar: di Aretini. Senis, Nardi. MDVIII.

1510, f. Aristotelis Oeconomicorum Libri duo translati e Greco in Latinum a Leonardo Aretino. Liptzk per Martinum Herbipolensem 1510.

1511, f. Aristotelis Stagirite Philosophorum maximi Oecouomicorum libri duo translati e greco in latinum a Leonardo Arethino. *In calce:* Impressum Liptzigk per baccalaurium Maruum (*loco* Martiuum) Herbipolensem. Auuo domini Millesimo quingentesimo undecimo. *Infra insigne typ.* —— *Panzer* in Annal., T. IX. p. 490, no. 331 *b* secundum Oberteutsche allgem. Lit. Zeit. 1799, no. 81, p. 68.

1515, 8. — latine per Aretinum. Parisiis.

1518, 8. —— Cum *Platonis* Dialogis. *Cl.*

1535, 8. Aristotelis Oeconomica a Christophoro Hegendorphino latine facta et illustrata. Haganoae in Officina Petri Brubachii Anno MDXXXV. Mense Julio.

1541, 8. Aristotelis Oecouomicorum libri II, Latine, Bernardino Donato Veronensi interprete. Parisiis, ap. Jac. Bogardum.

1547, 8. Aristotelis Oeconomica, sive ratio tractandi rem domesticam, Latine, Gilb. Cognato interprete. —— *V.* inter *Gilb. Cognati* Opuscula. (*Bs.*) p. 23 sqq.

1551, 4. Aristotelis Oeconomica, Latine, Gilberto Cognato Nozereno interprete. Parisiis, ap. Gu. Morelium.

1727, 8. — latine, Iac. Lud. Strebaeo interprete, cum M. Ant. Mureti annotationibus. —— *V.* in *Mureti* Opp. (Veronae.) T. V. p. 422 sqq.

GG. Varia scripta.

1) Problemata.

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. Aristotelis Problemata latine, Theodoro Gaza interprete, cum vita Aristotelis. (1471 ?)

—, 4. Problemata Aristote || lis determinantia multas || questiones de varijs corporum humanor. dispositionibus || valde audientibus suaues Cum eiusdem

Arestotelis vita || et morte metrice descripta Subiunctis metrorum cum in || terlineali glosa sententialibus expositionibus. *Haec f. 1 a adiecta figura xyl. F. 2 a:* Incipiunt Problemata Arestotelis ||. *Expliciunt f. 33 a:* AMEN. *F. 33 b:* Incipit liber de vita et morte Arestote- || lis omnium philosophorum principis. *Explicit f. 48 a lin. 30.* —— *48 ff.* cum *sign.* Char. goth.

—, 4. Problemata Arestote || lis determinantia multas questiones de varijs || corporū humanorū dispositionib, valde audien || tibus suaues. cum eiusdem Aresto. vita et morte || metrice descripta: subiunctis metrorū cum inter || lineali glosa sententialibus expositionibus. *Sic f. 1 a. F. 2 a (sign. a ij)* — *f. 33 a versio habetur. F. 33 b* — *f. 48 Aristotelis vita exhibetur.* —— *48 ff.* cum *sign.* Char. goth.

—, 4. Probleumata || arestotilis. *Haec f. 1 a. F. 2 a:* Incipiunt Probleumata Arestotilis. *F. 35 b:* Finiunt Probleumata Arestotilis. —— *35 ff.* cum *sign.* Char. goth.

—, 4. PRobleumata Arestotilis deter || minantia multas questiones || de varijs corpo. humano. disposi || tionibus valde audientib, suaues. *Haec f. 1 a adiecta fig. xyl., ut f. 20 b. F. 1 b:* Incipiunt Probleumata. *Expliciunt f. 20 a lin. 32.* —— *20 ff.* cum *sign.* 48 lin. Char. goth.

—, 4. Probleumata Arestotelis determi- || nantia multas questiones de varijs || corpo. humano. dispositionibus || valde audientibus suaues. *Infra fig. xyl. Haec f. 1 a. F. 1 b:* Incipiunt Probleumata. *Expliciunt f. 20 a lin. 14 cum fig. xyl., ut est f. 1 a et 20 b.* —— *20 ff.* cum *sign.* 49 lin. Char. goth. Fortasse *Coloniae per Lyskirchen* impressus. Typi iidem et fig. xyl., ut in priore editione sunt.

—, 4. Problemata Arestote || lis determinantia multas questiones de varijs || corporū humanorū dispositionib, valde audien || tibus suaues. cum eiusdem Aresto. vita et morte || metrice descripta. subiunctis metrorū cum inter || lineali glosa sententialibus expositionibus. *Sic f. 1 a. F. 2 a (sign. a ij) versio incipit:* ( )Mnes homines naturaliter scire desiderat || *etc. Explicit f. 33 a: F. 33 b:* Incipit liber de vita et morte Arestotelis || omnium philosophorum principis. *Explicit f. 48 a lin. 32, in cuius fine:* Explicit liber de vita et morte Arestotelis. —— *48 ff.* cum *sign.* 36 lin. Char. goth.

—, 4. Problemata Arestote || lis determinatia multas || questiones de varijs corpo. humano. dispositionib, || valde audientib, suaues. cū eiusdē Aresto. vita z morte || metrice descripta. subiunctis. metro. cū Interlineali glo || sa sententialib, expositionibus. *Sic f. 1 a. F. 2 a (sign. a ij):* Incipiūt Probleumata Arestotelis || (O)mnes hoīes naturaliter scire desideraut. *Expliciunt f. 33 a. F. 33 b:* Incipit liber de vita z morte Arestotelis || omniū philosopho. pncipis. *F. 50 a:* Explicit liber de vita z morte Arestotelis. —— *50 ff.* cum *sign.* 36 lin.

β) Sine a. notitia.

—, f. ARISTOTELIS. QVAESTIONES VARIAE GENERATIM. COLLECTAE. ATQVE. ITA. IN. PLVRA. DIGESTAE. VOLVMINA. *Sic f. 1 a. In calce:* Mantue hoc summi philosophorum principis Arestutelis probleumatum nouam ad Nicolaum quintum pontificem secundum traductionem per Theodorum Gazes graecum. Illustrissimo principe et domino Domino Lodouico de Gonzagha (*obiit m. Iunio* 1478) Marchioue ibidem tunc regnante. per Iohaunem Vurster de Campidoua et Iohannem Baumeister socios volumen impressum finit foeliciter. *Sequuntur 5 ff.:* Tabula Capitum et alphabetica rerum. —— Char. rom. Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.*

—, 4. Questiones natu || rales arestōlis.:. || De varijs corporum humanorum dispositiōib,. || audientibus valde suaues. *Infra fig. xyl. Haec f. 1 a. F. 2 a:* Incipiūt questiones naturales arestotelis. *In fine:* Expliciūt questiones naturales arestotilis. Impsse Antwerpie per me Godfridum Back. *Infra fig. xyl. cum litt.:* G. B. —— *32 ff.* cum *sign.* Char. goth.

γ) Sine l. notitia.

1494, 4. Tractatulus propleuma- || tum Arestotelis multas || in naturalib, questiuncu- || las admiratione dignas || in se continens legentibus || multu, iucundus ac vtilis. *Haec f. 1 a. F. 2 a (sign. A ij):* Incipiunt Propleumata Arestotelis. *F. 35 b:* Finiunt Propleumata Arestotelis. || Anno domini. M. CCCC. xciiij. —— *35 ff.* cum sign. 33 lin.

δ) Cum l. et a. notitia.

1475, 4 mai. Expliciunt Aristotelis Problemata. Rome impress., per Johannem Reynardum de Eningen Que Theo-

dorus Gazes. Thessalonicensis. olim e greco in latinum convertit. Eaque nuper ultima emendatione Emendauit. Sub Sixto. IIII. Pon. Max. Absoluta sunt. A. M.CCCC.LXXV.XIIII. calend. Iunii. Foeliciter. LAVS DEO. *Praemissa est:* Praefatio Nicolai Gupalatini Physici Veneti ad Sixt. IV. P. M.

1482, f. Aristotelis Problemata, cum expositione praeclarissimi atque eximii artium ac medicinae doctoris Petri de Ebano, Patavini. *In calce:* Explicit expositio problematum Aristotelis, quam Petrus edidit Paduanus, ea nullo prius interpretante: incepta quidem Parisiis, et laudabiliter Paduae terminata. Arte hac (?) impensa Joannis Herbert Alemanni, qui non solum summam curam adhibet, ut sint hec sua suave (?) quoque sine vitio, verum ut laute sint etiam elaborata. Anno 1482 d. XXV. Febr. —— Char. goth. Cum pictis initialibus litteris. Bibl. acad. Götting.

1488, 4 min. Probleumata ‖ Arestotilis. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a:* Incipiunt Probleumata Arestotilis. *In fine f.* 38 *b:* Finiunt Probleumata Arestotilis. — Et sic est finis sit laus et gloria trinis. ‖ Inpressum Magdeborch Auno domini ‖ M. cccc. lxxxviij. Finitum in vigilia Jo- ‖ annis ante portam latinam. —— 38 *ff.* cum *sign.* Char. goth. Vili ch. impressus. Bibl. sen. Lips.

1501, . In hoc libro continentur ‖ — Probleumata Aristotelis, varias questiones cognosci ‖ admodum dignas, et ad naturalē philosophiam potissimū spectates: discutientia ‖ — Insuper ipsius Aristotelis vita : mors, carmine quidem descripta et adiecto cōmentario declarata. *Infra fig. xyl.* Uenduntur ante collegium Marchie ‖ Ad intersignium santi Ludouici. *In fine f.* 44 *b:* Impressus Parisiis pro Alexandro alyate Cāmorate ‖ ante Collegiū Marchie. In intersignio sancti Ludouici ‖ Anno dn̄i. 1501. Die. II. Mensis Septembris. —— Char. goth. Bibl. acad. Lips.

1501, f. —— *V.* antea Alexander *Aphrod.* II. AA. Bbb) 5).

1505, f. Problemata Aristotelis cum duplici translatione antiqua vz. et noua. Theodori gaze. cum expositione Petri Aponi. Tabula sd'm magistrum Petrum de tussignano per alphabetum. Problemata Alexandri aphrodisei. Problemata Plutarchi. Cum gratia. *In fine:* Expliciunt problemata Plutarchi. perquam emendatissime īpressa Uenetiis per Gregorium de gregorijs. Anno salutis. 1505. Tertio calendas sextiles. —— Tabula incipiens *f.* 2 *a* (*sign.* aa 2) et explicans *f.* 22 *b*, separatim num. *ff.* et *sign.* notata est. Sequitur continuo prooemium. Cum *f.* 1 (*sign.* a) versio incipit, et 296 *ff.* implet. Bibl. acad. Lips.

1508, 4. Aristotelis Problemata latine. Coloniae in officina liberorum Henrici Quentell MD. VIII. —— Bibl. acad. Götting.

1518, f. Aristotelis Problemata, Latine, cum duplici translatione, antiqua, et nova Theodori Gazae, vna cum Petri de Apono Commentariis, nouiter in margine quam pluribus annotationibus insignitis, nec nou Magistri Petri de Tussignano in eisdem Repertorio, adiunctis insuper Alexandri, Aphrodisei, ac Plutarchi Problematibus, nouissime recognita, cunctisque mendis et erroribus expurgata. Venetiis, mandato et expensis Lucae Antonii de Giunta, Florentini, Anno MDXVIII. —— Sic in Catalogo bibl. Buonav. Vol. I. T. I. p. 125.

1524, f. Aristotelis et Alexandri Aphrod. Problemata interprete Theodoro Gaza. Venetiis.

1524, f. CONTENTA HOC VOLVMINE. Problematum Aristotelis sectiones duae de quadraginta: Theodoro Gaza interprete. — Problematum Alexandri Aphrodisiei libri duo: eodem Theodoro interprete. INDEX IN VTRIVSQVE SECTIONES ET PROBLEMATA. — PARISIIS Ex officina Simonis Colinaei. 1524. *Sic f.* 1 *a. F.* 2 — *f.* 27: Index in Problemata Aristotelis. *F.* 28 — *f.* 37: Index in Alexandri Aphrodisei Problemata. *F.* 38 *vacat. Versio implet* 123 *num. ff. et cum sign. F.* 124 *vacat.* —— Bibl. acad. Lips.

1530, 8. Bonae Valetudinis conservandae Praecepta ex variis Medicorum messibus Eobani Hessi diligentia decerpta Elegiacis versibus, Coena Baptistae Fierae de herbarum virtutibus et ex medicae artis parte quae in victus ratione consistit, Elegiacis versibus. Strabi Galli Poetae ad Grimaldum Abbatem hortulus amoenissimus Versu Hexametro. Polybius de salubri victus ratione privatorum Gulnterio Joanne Andernaco interprete. Aristotelis Problema, quae ad stirpium genus et oleracea pertinen-

latine. Argentorati per Henricum Seybold MDXXX.

1533, 8. Eobani Hessi bonae valetudinis conservandae Praecepta, Medicinae Laus, item Coena Baptistae Fierae de Herbarum virtutibus et ea Medicae Artis parte, quae in victus ratione consistit; item Polybius de salubri victus ratione privatorum; et Aristotelis Problemata, quae ad stirpium genus et oleracea pertinent. Parisiis apud Simonem Colinaeum MDXXXIII.

1534, f. Aristotelis et Alexandri Aphrodis. Problemata, Latine, Theodoro Gaza interprete. Parisiis apud Simonem Colinaeum MDXXXIIII.

1539, 8. Aristotelis Problemata, Latine, Theodoro Gaza interprete. Parisiis. —— Rep. 1571.

1551, 12. Problematvm Aristotelis Sectiones duaedequadraginta. — Problematvm Alexandri Aphrodisiei libri dvo, Theodoro Gaza interprete. Ad haec In utriusq; Sectiones & Problemata copiosissimus Index. Lvgdvni. Apud Paulum Mirallietum, Sub insigni Diui Pauli. M. D. L. I. *In calce*: Lvgdvni, Excudebat Nicolaus Baccaneus. —— 4 *ff.*: praefatio, 567 pp. A., p. 426—567: Alexandri problemata; 103 *ff.* indicem continentia, et 1 vac. *f.*

1552, 12. Aristotelis Problemata. Marci Antonii Zimarae problemata. Alexandri Aphrodisiei Solutionum physicarum liber, Latine, per Ang. Politianum. Parisiis. —— Rep. 1558.

1554, 8. Problematum Aristotelis sectiones duae de quadraginta. Problematum Alexandri Aphrodisiei libri duo, Theodoro Gaza interprete. Ad haec eruditissima problemata Plutarchi (*a Pet. I. Nunnesio conuersa*). Apud Borbonium bibliopolam. Valentiae, typis Io. Mey, Flandri. 1554.

1558, 12. Problemata Aristotelis ac philosophorum medicorumque complurium, ad varias quaestiones cognoscendas admodum digna, et ad naturalem philosophiam discutiendam maxime spectantia. Marci Antonii Zimarae Sanctipetrinatis problemata, his addita, vna cum trecentis Aristotelis et Averrois propositionibus, suis in locis iusertis. Item Alexandri Aphrodisei, super quaestionibus nonnullis physicis, solutionum liber, Angelo Politiano interprete. Parisiis apud Hieronymum de Marnef, sub Pelicano, monte D. Hilarii. —— 141 *ff.* *V.* infra *B. GG.* 1) 1553.

1558, 8. Problemata Aristotelis, ac Philosophorum medicorvmqve complurium, ad uarias questiones cognoscendas, et ad naturalem Philosophiam discutiendam maximè spectantia, Cvm aliis qvibvsdam qvorvm catalogum sequens pagina indicabit. *Infra fig. xyl.*, *infraque*: ANNO. 1558. —— Contenta in pagina versa sic indicabitur: Marcii Antonii Zimarae Sancti pertinatis Problemata his addita, onà com trecentis Aristotelis et Auerrois Propositionibus, suis io locis lnsertis. Alexandri Aphrodisei, svper Quaestionibus nonnollis Physicis, Solutionum Liber, Angelo Politiano loterprete; Alberti Cognomento Magni de secretis Mulierom; einsdem de Virtutibus herbarum, lapidum et aoimalium quoroodam libellus; de mirabilibos Mondi ae de quibusdam effertibus causatis a quibusdam aoimalibus. 220 *ff.* cum *sign.* Bibl. sen. Lips. *V.* 1552.

1560, 8. — latine Theodoro Gaza interprete. Vt.

1561, 12. Aristotelis et Alexandri Aphrod. problemata. Lgd., ap. Theobaldum Faganum.

1571, 12. — Coloniae. —— *V.* 1539 et 1579.

1573, 12. Aristotelis et Alexandri Aphrod. Problemata. Lgd.

1579, 12. — Lgd. —— *V.* 1571 et 1601.

1580, 8. Aristotelis et Alexandri Aphrodis. Problemata. Frcf.

1585, 8. Aristotelis Peripateticorum principis problematum sectiones duae de quadraginta. Quaestiones mechanicae. De miraculis naturae. Physionomica. De lineis insecabilibus. Quibus Alexandri Aphrodysaei problematum libri adjecti fuere. Pars sexta. Veneiiis. MDLXXXV. —— Sioe impressoris nomine. *Dronke*, qui hanc ignotae editionis partem in ephem. litt. Jeuens. 1831. oo. 152. p. 249 iodicavit, ceteras partes non novit.

1601, 12. — Coloniae. —— *V.* 1579 et 1643.

1643, 12. — Amst. —— *V.* 1601.

1650, 12. Aristotelis et Alexandri Aphrod. Problemata. Parisiis.

1680, 12. Aristotelis et Alexandri Aph. Problemata. Amst.

2) Mystica Philosophia.

1519, 4. Sapientissimi Philosophi Aristotelis Stagiritae Theologia siue My-

stica Philosophia secundum Aegyptios noviter reperta et in Latinum castigatissime redacta. Cum Privilegio. *In fine:* Excussum in alma Urbium principe Roma apud Jacobum Mazochium Romanae Academiae Bibliopolam Anno Incarnationis Dominicae 1519. Kal. Iunii. Pont. Sanct. D. N. D. Leonis X. Pont. Max. Anno eius septimo. —— 92 *ff.* Non genuinum iure habetur.

1571, 4. Aristotelis Theologia, sive mystica philosophia secundum Aegyptios, noviter reperta, libri XIV, Interprete Jacobo Carpentario, Schuliisque ab eodem illustrati. Parisiis, ap. Jac. du Puys.

3) Secretum secretorum.

α) Sine l. et a. notitia.

—, 4. Incipit liber qui dicitur secretum secretorum vel liber de regimine regum et principum vel dñorum vel epistole Aristotelis ad alexandrum discipulum suum. *Sic f. 1 a. Sequitur registrum, et:* Prologus illius qui transtulit librum illum de Graeco in latinum. *Explicit f. 25 a. Sequitur:* Liber de instructione principum per quatuor partes secundum quatuor virtutes cardinales. *F. 72 b:* Et sic est finis. (*Coloniae, ap. Arnold. Therhoernen?*). —— Char. goth.

—, 4. Incipit liber qui dicitur secreta secretorum qui liber || tractat de regimine cuiuslibet hominis quem librum || scripsit Aristotiles (?) ad Alexandrum discipulum suum. *Haec f. 1 a. F. 1 b prologus. F. 23 a:* Liber de instructione principum per quatuor par || tes scdm quatuor uirtutes cardinales. *F. 55 b:* Incipit breuiloquium de philosophia santo.. *F. 66 a:* Et sic est finis. —— 66 *ff.* 30 lin. Char. goth.

—, 4. Libellus de regimine principum ad Alexandrum editus. —— 6 *ff.* Char. goth.

—, 4. Incipit liber de secretis secreto. || aristotelis philosophi excellentissimi. *Sic f. 1 a. Sequitur dedicatio Philippi Clerici ad Guidonem de Valentia incipiens:* (d) Omino suo excellen- || tissimo *etc. In fine:* Explicit liber secreto, aristotelis. —— 43 *ff.* cum 5 fig. huminum xyl. Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Char. goth.

β) Cum l. et a. notitia.

1484, 4. Aristotelis liber, qui dicitur Secreta secretorum. Lovanii.

1516, f. Aristotelis Philosophorum maximi secretum secretorum ad Alexandrum. De regum regimine: De sanitatis conservatione. De physionomia: Eiusdem de signis Tempestatum: Ventorum et Aquarum: Eiusdem de mineralibus. Alexandri Aphrodisei clarissimi peripatetici. De Intellectu. Averrois Magni commentatoris de animae beatitudine. Alexandri Macedonis in septentrione Monarchae. De mirabilibus Indiae ad Aristotelem. *In calce:* Explicit septisegmentatum opus, ab Alexandro Achillino ambas ordinarias et philosophiae et medicinae theorice publice docente : ut non amplius in tenebris latitaret editus (?) Et impressis (?) Bononiae Impensis Benedicti Hectoris. Anno Domini 1516. Nonis Ianuarii.

4) de bona fortuna.

1507, 4. Aristotelis de bona fortuna libellus. *Infra fig. xyl. In calce:* Explicit liber de bona fortuna. Impressum Franckophordie per me Conradum Baumgarten Anno a partu virginis Millesimo quingentesimo septimo. *Infra insigne typ.*

5) de pomo et morte.

Sine l. et a. notitia.

—, 4. Tractatus de pomo et morte incliti principis philoso- || phorum Aristotelis incipit feliciter. *Haec f. 1 a (sign. a). F. 8 a:* Explicit liber de pomo et morteA ristotelis. *Sequitur:* De arte moriendi J. Gersoni liber. *qui finitur f. 10 b:* Explicit opusculum Iohannis garson (?) de arte moriendi. —— 10 *ff.* cum *sign.* 30 lin. Char. goth. Fortasse *Antwerpiae* per *Matthaeum Goes* impressus. Supposititius et recte habetur.

—, 4. Tractatus de pomo et morte incliti principis phorum (*philosophorum*) Aristotelis incipit feliciter. Tractatus eiusdem Aristotelis de bona fortuna. Item alius tractatus de doctrina spiritus et anime phisicus. tractatus eiusdem philosophi de phisionomia. Eiusdem de inundatione nili fluvii in Epipto. (*Colon., Arnold Therhoeren?*). —— 38 *ff.* 27 lin. Char. goth.

6) Lapidarius et de Physionomia regia.

1473, 4. *Incipit:* Attendite a falsis Prophetis. — a fructibus eorum cogno-

scetis eos *etc.* *In fine:* Dinina igitur annuente gratia multa inquisitione habita ex pluribus libris philosophorum hunc lib. qui Phisonomia regia intitulatur collegimus, in perpetuam memoriam Excellentiss. Principis Dom. Wenceslay Serundi regis Bohemorum. Explicit liber de Phisonomia Anno dñi. Millesimo quadringentesimo septuagesimo tercio in vigilia XI. milium (?) virginum Completum est presens opus in ciuitate Merssborg. —— Continet tres partes: I. Lapidarius Aristotilis (!) de novo a greco translatos cum omnibus aliis Lapidariis et eorum dictis in vnoquoque lapide sc. de eorum coloribus, virtutibus et loco generationis eorundem; II. Quomodo virtutes pretiosorum lapidum augmentat et alterat *etc.*; III. De ipsamet phisonomia *etc.*

7) Chiromantia.

1490, 4. Cyromancia Aristotilis cum figuris. *Sic f.* 1 *a.* *F.* 2 *a* (*sign.* n ii): (c)Um dinersa diuersi de arte ci || romancie scripserunt. *F.* 22 *a*: Impressum vlme Anno dominice incarnationis Mil || lesimo quadringentesimononagesimo Die Uicesima pri || ma Mensis Julij.:. *F.* 22 *b* *fig. xyl.* —— 22 *ff.* 32 lin. Char. goth.

B. germanicarum.

AA. Logica.

1794, 8. Die Kategorien des Aristoteles. Mit Anmerkk. erläutert, u. als Propädeutik zu einer neuen Theorie des Denkens dargestellt von Salomon Maimon. Brl., Felisch. —— 257 pp. 18 *Gr.* Omnino accurata et fida versio secondum Buhlii latinam facta. Conf. Allgem. Lit. Zeit. 1795, no. 247, p. 537—542.

BB. Rhetorica.

1) Ars rhetorica.

aa) *integra.*

1803, 8 mai. Aristotelis Rhetorik, aus d. Griech., mit Anmerkk., e. Inhaltsanzeige u. vollständ. Register von Mich. Wz. Voigt. 1r Thl. Pg., Barth. —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1768, 8. Ein Abschnitt, der von den Leidenschaften und Sitten handelt, von Schirach. —— *V.* in Die Harmonie des Stils, aus dem Marmontel. Brm. u. Lpz. 1796, 8. Proben einer deutschen Uebersz. der Rhetorik des Aristoteles von G. G. Bredow. —— *V.* in Berliner Monatschr. 1796. m. Apr. p. 363—385. Conversa sunt II. 8; III. 1; II. 12, 13, 14, 15—17.

2) Ars poetica.

aa) *integra.*

1753, 8. Aristoteles Dichtkunst, ins Deutsche übers., mit Anmerkk., und besonderen Abhandl. versehen, von Mich. Cn. Curtius. Hannover. —— 16 *Gr.* Paraphrastice magis, quam ad verbum conversa.

1798, 8. Aristoteles über die Kunst der Poesie, aus d. Griech. übers. u. erläutert. Nebst Th. Twining's Abhandll. über die poetische u. musikal. Nachahmung. Aus d. Englischen. Herausgegeben v. I. Gli. Buhle. Brl., Voss. —— VIII, 278 pp. 18 *Gr.* Accurate omnino versa. Conf. Neue allg. deut. Bibl. Vol. L. p. 520—528.

bb) *Delectus.*

1795, 8. Aristoteles über die Dichtkunst. —— Hoc specimen integrae versionis a *Buhlio* factum *v.* in *Conzii* Museum, P. II. (Zür.) p. 83 — 101. Priora quatuor capita.

1799, 8. Probe einer neuen Uebersz. der Dichtkunst des Aristoteles; eine Einladungsschr. zu den öffentl. Vorles. über dieses Werk. Von J. Jac. Meno Valett. Kiel. —— Accurate et fideliter sunt quinque priora capita conversa.

CC. Physica.

1) physicae auscultationes.

1829, 8 mai. Aristoteles Physik. Uebers. und mit Anmerkk. begleitet von Ch. Herm. Weise. Lpz., Barth. *Partt. II.* —— 3 *Th.* 18 *Gr.* Conf. censuram in Annal. Berol. 1829, no. 48 sqq.

2) de mundo.

1782, 8. Aristoteles Brief an Alexander den Grossen, über die Welt. Aus d. Griech. übers. v. J. G. Schulthess. —— Non satis accurata versio. 3 *Gr.* Et in vol. IV.: Bibl. der griech. Philosophen. (Zürich. 1782, 8)

1829, 8. —— *V.* infra 3).

3) de anima.

1794, 8. Aristoteles über die menschliche Seele, aus d. Griechischen übers. u. mit Anmerkk. begleitet von Mich. Wz. Voigt. Frkf. u. Lpz. (*Prag*), Herl. —— Diligenter elaborata versio, sed prorsus non sunt laudandae explicationes sententiarum Aristotelis, quia philosophiae criticae ut dicitur sententiae sunt loco illarum Aristotelis positae. Conf. ephem. litt. gen. 1795, no. 211; *Abichtii* philosoph. Journ. 1794, m. Sept. p. 24—29; *Jacobsii* Ao. 1795 p. 589—592. *V.* 1803.

1803, 8. — 2e Ausgabe. Lpz., Joachim. —— 1 *Th.* 4 *Gr.* Tit. n. prioris tantum.

1829, 8mai. Aristoteles von der Seele und von der Welt. Uebers. u. mit Anmerkk. begl. v. C. H. Weise. Lpz., Barth. —— 2 *Th.* 12 *Gr.*

4) Physiognomica.

1797, 8. Die Physiognomik des Aristoteles, von einem Ungenannten übers. —— *V.* in *Schmidtii* Psychologisches Magazin, Vol. II. (*Jn.*)

5) Parva naturalia.

1824, 8. Aristoteles Abhandlungen vom Schlafe u. vom Wachen, von den Träumen u. von der Weissagungskraft im Schlafe, aus d. Griech. übers. von E. Hepner. Brsl., Gosohorsky. *Pertinet ad:* Aristoteles Abhandlungen von dem Gedächtnisse u. der Wiedererinnerung, aus d. Griech. übers., auch mit e. Einleit. und erklär. Anmerkk. versehen. Brsl., Gosohorsky. —— 57, 37 pp. et 1 tabula lapidi inscripta. Ambo scripta sunt a. 1825 *ib.* coniunctim edita sub tit.: *Aristoteles kleine naturphilosophische Abhandll. von dem Gedächtnisse* etc.

DD. Naturalia-Historica.

1816, 8. Aristoteles Naturgeschichte der Thiere, übers. u. mit Anmerkk. von F. Strack. Frkf., Hermann. —— 2 *Th.*

EE. Metaphysica.

aa) *integra.*

1824, 8. Aristoteles Metaphysik, übers. von E. W. Hengstenberg, mit Anmerkk. und erläut. Abhandll. von C. A. Brandis. 1r Thl. Bonn, Weber. —— 1 *Th.* 14 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1792, — 1796, 8. Aristoteles Metaphysik, 1s Buch, übers. von G. Gustav Fülleborn. —— *V.* in eiusdem Beiträge zur Geschichte der Philosophie, P. II. (*Züllichau.*)

FF. Moralia - Politica.

1) Ethica.

aa) *integra.*

1791, 8. Die Ethik des Aristoteles, in zehn Büchern, aus d. Griech. mit Anmerkk. u. Abhandll. von Dn. Jenisch. Danzig, Troschel. —— 422 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.* Non laudabatur. Conf. ephem. litt. general. 1792, III. p. 281—285; deinde: Ueber *Dn. Jenischen's* verdeutschte Ethik des Aristoteles von J. F. Gli. Delbrück, r. in Berl. Monatschr. 1791, P. X. p. 459—477.

1798, — 1801, 8. Aristoteles Ethik; aus d. Griech. übers. u. erlautert von Ch. Garve. Brsl., Korn. *Voll. II.* —— 3 *Th.* 8 *Gr.* Paraphrastica magis quam fida versio. Volumini II. inest tractatus: Ueber die verschiedenen Principe der Sittenlehre von Aristoteles bis auf unsre Zeiten. Conf. Neue allg. deut. Bibl. Vol. L. p. 523—535; ephem. litt. Erlang. 1799, I. p. 497—504; ephem. litt. Goth. 1800. I. p. 75 — 78; ephem. litt. gen. 1803. IV. p. 89—94, 97—101.

bb) *Delectus.*

1790, 8. Versuch einer deutschen Uebersz. des 8n Buchs der Ethik des Aristoteles von J. F. Gli. Delbrück. —— *V.* in *Eberhardi* philos. Magaz. (*Hl.*) Vol. II. P. 3. p. 217—235; p. 304—332.

1793, 8. Aristoteles natürliche Theologie, übers. von G. Gust. Fülleborn. —— *V.* eiusdem: Beiträge zur Geschichte der Philos. P. III. (*Züllichau.*)

1795, 8. Stellen aus Buch 8. Cap. 9 et 10 übers. —— *V.* in *Conzii* Museum für griech. u. röm. Litt. (Zür. et Lpz.) P. III. p. 26 sqq.

2) Politica et Oeconomica.

aa) *duo coniunctim edita.*

1798, 8. Aristoteles Politik und Fragment der Oekonomik, aus d. Griech. übers. u. mit Anmerkk. u. einer Analyse des Textes versehen von J. G. Schlosser. Lübeck, Bohn. *Partt. III.* —— XL, 356,

330, 282 pp. 3 *Th.* Diligenter elaborata. Conf. ephem. Götting. 1798 III. p. 1446 — 1448; ephem. litt. univ. 1798. II. p. 723 — 728; 1799. III. p. 13 — 16; Neue allg. deut. Bibl., Vol. XLII. p. 500 — 505.

hb) *singulatim edita.*

1a) Politica.

a) Integra.

17.., 12 (?). Politisch - u. medicinisch - königliches Regiment - Büchlein von Johann Fabricius. —— *V.* Krit. Beiträge, P. X. p. 205.

1799, — 1801, 8. Die Politik des Aristoteles, übers. von Ch. Garve; herausgegeb. u. mit Abhandll. u. Anmerkk. begleitet von G. Gst. Fülleborn. Brsl., Korn. —— 3 *Th.* 12 *Gr.* *V.* ephem. litt. Jenens. *Addit.* 1801 no. 42. p. 329 — 334.

b) Delectus.

1745, 8. Aus Aristoteles Politik cap. 3, 5 — 7 übers. von J. Ad. Scheibe. —— *V.* einsdem Krit. Musikus. (Lpz.) p. 811 sqq.

1779, 8. Das siebente und achte Buch der Politik, von F. Gedike. —— *V.* einsdem; Aristoteles und Basedow. 1e Abtheil. (Brl.)

1795, 8. Aristoteles über Revolutionen. Eine Uebersz. des 5n Buches von Aristoteles Politik von T. A. H. Schmalz. —— *V.* einsdem Annalen der Rechte des Menschen, des Bürgers u. der Völker. fasc. XXV. (*Königsb.*)

2b) Oeconomica.

Delectus.

1774, 8. Das 2e Buch von Aristoteles Haushaltungskunst, übers. von C. F. Hugo. —— *V.* einsdem Abhandll. aus d. Finanzwesen. (Brl.) p. 347 — 398.

1796, 8. Aristoteles vom Finanzwesen, oder dessen zweites Buch von d. Haushaltungskunst. Aus d. Griech., als ein Gegenstück zu den heutigen Finanzoperationen in verschiedenen europäischen Ländern. Hmb.

GG. Scripta varia.

1) Problemata.

α) Sine l. et a. notitia.

—, 4. Probleumata Arestoteles tüsch (?). *Sic f.* 1*a.* *F.* 2*a* (*sign.* a 2): Ein tractat mänicherlay frag menschlicher vñ thi- || erlicher natur vnd geschicklichkait zü latein genāt || Probleumata Arestoteles vñ ander natürlich mai || ster, als ir hernach finden werdet. *Finitur f.* 22*a lin.* 14. —— 22 *ff.* 33 lin. Char. goth.

β) Cum l. et a. notitia.

1492, 4. Proplemata Aristotilis Teutsch. *Sic f.* 1*a.* *F.* 1*b Aristotilis fig. xyl.* *F.* 2*a*: Ein tractat mancherley frag menschlicher vnd thierlicher natur vnd geschicklichkeit zu latein genant Propeliimata Aristotiles vnd ander Natüerlich (?) meister als jr hernach finden werdet. *In calce:* Gedruckt vñ vollеüt am tag Seruacy Anno dom. ꝛc. Lxxxxij iare. —— 29 *ff.* *Thph. Sincerus* in Bibl. hist. crit. p. 152 aliam editionem a. 1482 commemorat, quam notitiam deinde *Harlesius* in *Fabricii* B. Gr. T. III. p. 372 excepit; de versionis autem existentia est dubitandum.

1493, 4. Probleumata Arestoteles tütsch. *Sic f.* 1*a adiecta fig. xyl.* *In fine:* Gedruckt vnd volendet in der kayserlichen statt Augspurg võ hanssen schawren am samstag nach vnser lieben frawen himelfart. M. CCCC. vnd in dem Lxxxxüi. iar. —— 28 *ff.*

1496, 4. Probleumata Arestoteles tütsch. *Haec f.* 1*a.* *F.* 2*a* (*sign.* a ij): Eyn tractat mancherley frag menschlicher in (?) thierlicher natur vñ geschicklichkeit zu latein genāt || Propleumata. Arestotelis. vnd ander natürlich || maister. als ir hernach finden werden. *In fine:* Hie enndet sich das büechlin das man nent. Pro- || bleumata. Arestotelis. das hat getruckt. Lucas. || Zeissenmair jnn der kayserlichen stat augspurg vñ || geenndet am freitag vor sant Margretentag an || no. düi. m. cccc. lxxxxvj. jar. —— 28 *ff.* cum *sign.* 27 lin. Goth. ch.

1499, 4. — *In fine:* Gedruckt zu Vlm durch Hans Zaiuer.

1509, 4. Ain Büchlein, das durch die natürlichen Maister Aristotilem, Auicennam, Galienum, Albertum vnnd andern natürlichen Meistern vor mancherley seltzamen wunderlichen Fragen beschriben, vnd der menschlichen Natur gar nützlich zu wissen ist, vnnd heist Propleumata Aristotelis. *In fine:* Gedruckt zu Augspurg von hansen Froschauern 1509.

1512, 8. Ein büchlin, das durch die natürlichen maister Aristotilem. Avicennam. Galienum. Albertum und andern

von mancherlny seltzamen wunderlichen fragen beschrieben. und der menschlichen natur gar nutzlich zu wissen ist. und hayst Proplemmata Aristotilis. Gedruckt zu Augspurg von Froschauer a. 1512. —— Bibl. acad. Götting.

1515, 4. Ein hüpsch biechlein das durch die natürlichen meister Aristotelem *etc.* beschrieben *etc.* Proplemmata Aristotiles. *In calce:* Getruckt zu Strassburg durch Matthiam Hupfflmpff. Als man zalt Tausent fünfhundert vnd funfftzehen Jar.

1545, 4. Problemmata Aristotelis. Aviceune, Galeni vnd Alberti Magni darinn menschlicher vnnd thierlicher natur eygenschaften durch Fragstücke begriffen, Auch mancher handt artzneyen den menschen zu gut angezeigt werden. Getruckt zu Strassburgk. 1545.

1553, 12. Problemata Aristotelis: Mancherley zweifelhaftiger Fragen gründliche Eroerterung vnd Auflösung, des hochberhümpten Aristotelis, vnd viel anderer hewerten Natur erkundiger, fast nützlich vnd kurzweilig, allerley fürgebrachte Fragen, eygentlich vnd scheinbarlich zu entscheiden. Newlich aus dem Latein ins Teutsch gebracht. Cum priuilegio imperiali 1553. —— Describitur in philosophischen Büchersaal, P. I. (Lps., 1741, 8) p. 30 sqq. Falluntur, qui in parte libelli prima versionem germanicam problematum Aristotelis inueniri existimant: compilatio tantummodo est variarum quaestionum, quae ad historiam naturalem hominis et animalium spectant, ad quas ex *Aristotele*, *Hippocrate*, *Avicenna*, *Galeno*, *Averroe*, aliisque philosophis, et medicis, et nonnunquam e theologis scholasticis respondetur. Ita autem plerumque comparatae sunt, ut multa absurda, et inepta illis immisceantur. Praeterea adnotandum, eumdem esse librum in sermonem teutonicum translatum, quem supra II. GG. 1) d) 1558, 12. inter latinas versiones indicavi.

1557, 8. — Strassb.

1571, 8. — Frkf. —— Notitia huius editionis in Catalogo bibl. Upsal., T. I. (1814, 4) p. 481 invenies.

1577, — 1585, 8. Aristotelis Problemata d. i. gründliche Erörterung und Auflösung mancherley zweiffelhaftiger Fragen. Frankf. a. M., bei Wendel Hom.

1608, 8. — Cöln.

1612, — 1622, 8. — Basel.

1631, 8. — Strassb.

1661, — 1666, 8. Aristotelis Problemata. Das ist: Gründliche Erörterungen und Aufflösungen mancherley zweyffelhaftiger Fragen des Hochberühmten Aristotelis, und vieler anderen berühmten Naturkundigeru. Basel, bei Emanuel König.

1675, 8. Newvermehrte physikalische Zeitvertreibe, darinn 300 auserlesene lustige anmuthige Fragen aus dem Buche der Natur beantwortet werden von *M.* Gottfried Voigt. Rostock.

2) Secreta Secretorum.

1532, 4. Das aller edlest vnd bewertest Regiment der gesundheit, Auch von allen verborgn künsten vu Künigklichen Regimenten Aristotelis. Das er dem Grossmechtigen Künig Alexandro zu geschrieben hatt. Auss Arabischer sprach durch Meister Philipsen, dem Bischoff Von Valentia, der Stat Jerapolis, In das latein verwandelt, Nachmals auss dem latein in das Teutsch gebracht, Bey Doctor Johann Lorchner zu Spalt (So hayder Kayser Fridrichs vnd Maximilians Löblicher gedechtnuss Rath vñ Mathematicus gewesen) nach seinem tod geschriben gefunden zu auffenthaltung vnd fristung d' gesundtheit menschlichem leben zu gutt, Durch Johann Besolt jn Truck verordnet. *Infra fig. xyl.*, *infraque:* MDXXXII. *In calce:* Gedruckt zu Augspurg durch Heynrych Stayner, Am 22. tag Aprilis des M.D.XXXII. Jars.

1782, 8. Aristoteles medicinische Fragmente, von Ch. G. Gruner. —— *V.* in eiusdem Bibl. der alt. Aertzte, Vol. II. p. 537 — 578.

3) Scolion in Hermiam.

1747, 8. — übers. von Ebert. —— *V.* in eiusdem Diss.: Von den Liedern der alten Griechen.

1772, 8. — J. J. Eschenburg. —— In versione: Horazen's Epistel an die Pisonen und den Augustus, *etc.* Lpz.

1773, 8. Aristoteles Skolie zum Preise der Tugend; von dem Wandsbecker Boten (*Mth. Claudius*). —— *V.* in Leipziger Musenalmanach, p. 151.

1774, 8. Des Aristoteles Skolie auf den Tod des atarnischen Fürsten Hermias, von Pf. (*J. Nic. Götz.*) —— In: Taschenbuch für Dichter, Abtheilung I. (Lpz.) p. 1.

1782, 8. — von Ch. Graf zu Stollberg. —— V. eiusdem Gedichte a. d. Griech. (Hmb.) p. 303.

1787, 8. Des Aristoteles Päan, übers. von J. F. Degen. —— Com eiusdem versione *Anacreontis*.

1793, 8. Hymnus an die Tugend, übers. v. K. Ph. Conz. —— In eiusdem Analekten. (Lpz.) p. 81.

1797, 8. — übers. v. J. Dv. Hartmann. —— V. insertam in eiusdem Allgem. Geschichte der Poesie, Vol. I. (Lpz., Barth) p. 599.

1799, 8. Aristoteles Hymnus an die Tugend, von L. Th. Kosegarten. —— V. in Götting. Musenalmanach. p. 153.

1800, 8. — übers. von Seckendorf. —— In eiusdem Blüthen der griech. Dichter, p. 183.

C. gallicarum.

AA. Logica.

—, ? . L'Organon d'Organon d'A., trad. p. Philippi Canai de Fraxinis. —— !

BB. Rhetorica.

1) Ars Rhetorica.

1608, 8. La Rhetorique d'Aristote en François par J. du Sin. Paris.

1624, 8. La rhétorique d'Aristote, traduite en françois par Rob. Estienne. Paris, chez Rob. Estienne.

1630, 8. La Rhetorique d'Aristote; les deux premiers livres traduits du Grec en Franç. par le feu Sieur Robert Estienne poëte et interprete du Roy des langues Grecques et Latines; et le troisième par Rob. Estienne son neveu, Advocat en Parlament. Paris.

1669, 12. La Rhétorique à Alexandre, trad. par Baudouyn. Paris.

1675, 12. La rhétorique d'Aristote en françois: traduction nouvelle: par F. Cassandre. Paris, Den. Thierry.

1698, 8. La rhétorique d'Aristote, traduite en françois par F. Cassaudre: nouvelle édition suivant la copie de Paris. Amsterdam, J. Louis de Lorme. —— Rep. 1718 sq.

1718, 12. — trad. par F. Cassandre. à la Haye. —— V. 1698 et 1733.

1733, 12. — par F. Cassandre. Amsterdam.

2) Ars poetica.

1654, 4. La Poëtique d'Aristote, trad. par Fr. Cassandre. —— Rep. 1675.

1671, 12. La Poëtique d'Aristote, traduite du Grec par le Sieur de Norville. Paris, Th. Moette.

1675, — 1685, 12. — édition corrigée. Paris. —— V. 1654, rep. 1698.

1692, 4. La poëtique d'Aristote, traduite en françois avec des remarques: par André Dacier. Paris, Cl. Barbin. —— Rep. 1733.

1698, — 1717, 8. — Amsterdam. —— Rep. 1718.

1718, 8. — A la Haye. —— V. 1698.

1733, 12. — Amsterdam. —— V. 1692.

1771, 8. —— V. antea *I. BB.* 2).

CC. Physica.

1) de Mundo.

1541, 8. Traité du monde, trad. du Grec d'Aristote par L. Meigret. Paris.

1543, 8. — par P. Sallat. Lyon.

1768, 4. — trad. par Batteux. Cum Ocello.

2) de anima.

1641, 8. D'Aristote traité de l'âme, trad. en franç. par P. Marcassus. Paris.

3) Physiognomica.

1553, 8. Traité de la physignomie, trad. par Jean Bien. Paris.

DD. Moralia-Politica.

Aaa) Plura scripta.

1489, f. Les livres de Politiques et Oeconomiques d'Aristote traduit en Francois par Nicolas Oresme. *In calce:* A Paris VIII. d'Aoust, mille quatre cens quatre vings et neuf par Antoine Verard demourant a Paris sur le Pont Nostre Dame à l'image St. Jehan l'Evangeliste.

1823, 8. La Morale et la Politique d'Aristote, traduites du grec par *M.* Thurot. Paris, Firmin Didot. *Voll. II.* —— 10 *fr.*, ch. quam Galli dicunt „*papier fin satiné*" 20 *fr.*; ch. membr. 40 *fr.*, ch. membr. m. 100 *fr.*

Bbb) Singula scripta.

1) Ethica.

1488, f. Les Ethiques d'Aristote mises en François et commentees par Nico-

las Oresme. Paris VII. de Septembre mil CCCC quatre vingt et huiet sur le pont Nostre Dame à l'image de St. Jean Evangeliste (*par Ant. Vérard.*) —— 8 *ff.* praefixa, 232 et 29 num. *ff.*

1553, 4. — trad. du Grec en François, par P. L. Paris.

1578, 4. — par P. de Tyard. Paris.

1644, 4. La Morale d'Aristote, traduction nouvelle. Par *M.* de Catel. A Tolose par Pierre Bosc. —— *V.* Ludovici Iacob bibliographiam gallicam universalem. (Paris., Rolet le Duc. 1646, 4) p. 20.

1644, 8. — Rouen.

1823, 8. —— *V.* supra *DD. Aaa).*

2) Politica.

α) Sine l. et a. notitia.

—, f. Le gouvernement des princes, traduit du Grec d'Aristote en François, par le docteur Philippe. —— 16 *ff.* praefixa, 217 num. *ff.* Iisdem typis ut *Ethica* impressa.

β) Cum l. et a. notitia.

1486, f. Les Politiques d'Aristote avec les gloses, par Nicole Oresme. A Paris chez Antoine Verard 1486.

1489, f. —— *V.* supra *DD. Aaa.*

1497, f. Trois traités, le Gouvernement des princes composé par Aristote pour Alexandre, traduit du Grec par Philippe; le tresor de noblesse, présenté au Roi Charles VIII; et les fleurs de Valere le Grand, qui parlent des faits des Romains, trad. par Simon de Hedin. — Imprimé à Paris par Anthoine Verard. — L'an de grace mil quattre cens quattre vingtz et XVII. le XV. jour de Septembre. —— Char. goth.

1568, 4. Les Politiques d'Aristote, esquelles est montrée la science de gouverner le genre humain en toutes especes d'estats publiques; traduites du Grec en François par Loys le Roy, dit Regius. Paris. —— Rep. 1576 sq.

1576, — 1600, f. — Paris. —— *V.* 1568.

1797, 8 et 4. Politique d'Aristote, ou la science des gouvernemens, ouvrages traduit du grec par J. R. F. Champagne, avec des notes historiques et critiques. Paris. *Voll. II.* —— 9 *fr.*, ch. membr. *in-4*, 18 *fr.*

1803, 8. Politique d'Aristote, traduite du grec, avec des notes et des éclaircissemens. On a joint à cet ouvrage une notice sur la vie d'Aristote, plusieurs extraits de Platon et les deux traités de Xenophon sur les républiques de Sparte et d'Athènes, par Ch. Millon. Paris, Artaud. Voll. III. —— 15 *fr.*

1823, 8. —— *V.* supra *DD. Aaa.*

3) Oeconomica.

1489, f. —— *V.* supra *DD. Aaa.*

1544, 8. Les Oeconomiques d'Aristote traduites par Gabriel Bouin. Paris.

1600, 8. La Mesnagerie d'Aristote et de Xenophon, trad. du Grec par Estienne de la Boetie. Paris.

EE. Scripta varia.

1) Problemata.

1570, 8. Les Problemes d'Aristote, traduits en François. à Lyon.

1587, 12. Problemes d'Aristote, & autres Philosophes & Medecins, selon la composition du corps humain. Avec ceux de Marc Antoine Zimara. Item les solutions d'Alexandre de Aphrodisée sur plusieurs questions physicales M. D. LXXXVII. Par Jean de Tournes Imprimeur du Roy à Lyon. Avec Privilege. —— 351 pp. Praeter ea quae in titulo indicantur, sunt adiecta p. 343 sqq.: Problemes divers, extraits en partie des questions naturelles de Leonard Joachim. *V.* supra *II. GG.* 1) *β)* 1553. Certo ex versione latina, ut illa germanica, est facta.

2) Secreta Secretorum.

Sine l. et a. notitia.

—, 4. Le Secret des Secrets Aristote qui enseigne à connoitre la complexion des hommes et des femmes. —— 7 *ff.* 25 lin. Char. goth.

D. italicarum.

AA. Rhetorica.

Aaa) Omnia scripta coniunctim.

1549, 4. Rettorica, et Poetica di Aristotile tradotte di greco in liugna Vulgare Fiorentina da Bernardo Segni Gentilhuomo et Accademico Fiorentino. In Firenze appresso Lorenzo Torrentino Impressore Ducale. MDXLIX. Con Privilegio di Papa Pagolo III. Et Carlo V. Imp. & di Cosimo Duca II. di Firenze.

— 11 non num. *ff.* praefixa, 355 num., et 23 non num. *ff.*

1551, — 1561 (?), 8. Rettorica, et Poetica *etc.* In Vinegia MDLI. *In fine:* Stampata in Vinegia per Bartholomeo detto l'Imperatore et Francesco suo genero. Nel MDLI. — Sublatis typographorum erratis, ex praecedente expressa.

1583, 4. La Politica, la Rettorica, la Poetica, ed i Libri dell' Anima di Aristotile tradotti dal Segni e stampate in Firenze per Giorgio Marescotti.

1594, 4. — Firenze. — Fortasse 1594 loco 1549 est positum, ex qua editione est expressa.

Bbb) Singula scripta.

1) Rhetorica.

1548, 8. Tradottione antica de la Rettorica d'Aristotele, nuovamente trovata. In Padova Con gratia e privilegio del Sommo Pontefice et de l'Illustriss. Senato Veneziano per anni Dieci. *In fine:* Stampata in Padova per M. Giacomo Fabriano l'Anno M. D. XLVIII.

1570, 4. Rettorica di Aristotile fatta in lingua toscana dal Commendatore Annibal Caro. Con Privilegio. In Venetia, al segno della Salamandra, MDLXX.

1571, 4. I tre Libri della Retorica d'Aristotele a Theodette; tradotti in lingua volgare, da M. Alessandro Piccolomini. Nuovamente dati in luce. Con la Tavola de' Sommarij. Con Privilegio. In Venetia, MDLXXI. Appresso Francesco de' Franceschi Sanese.

1574, 8. Rettorica d'Aristotele ad Alessandro Magno fatta Italiana. Con Privilegio. In Venetia, appresso Jacomo Leoncini MDLXXIIII. — Interpres est *Matth. Franceschi*, ut ex dedicatione apparet.

1643, 4. — *V.* in *T. IV.:* Degli autori del ben parlare. In Venetia, nella Salicata M. D. C. XLIII. Con Licentia dei Superiori, e Privilegio.

1732, 8. Rettorica *etc.* accresciuta d'una Prefazione del Dottor Biagio Schiavo. Dedicata all' Illustrissimo Signore D. Francesco de' Niccolai de' Marchesi di Canneto, *etc.* In Venezia, MDCCXXXII. presso Pietro Bassaglia. Con licenza de' Superiori e privilegio.

1826, 8. La Rettorica d'Aristotele fatta in lingua toscana dal commentatore A. Caro, libri tre. Ediz. riveduta e corretta sui migliori esemplari, cui s'aggiunge l'introduzione allo studio della medesima di G. de Nores. Milano.

2) Poetica.

1570, 4. — *V.* antea *I. BB. Bbb.* 2).

1572, 4. Il libro della Poetica di Aristotile tradotto di greca lingua in volgare, da M. Alessandro Piccolomini con una sua epistola a i lettori del modo del tradurre. In Siena per Luca Bonetti stampatore dell' Eccell. Collegio de S. Legisti 1572. Con Privilegio.

1575, 4. Annotationi di M. Alessandro Piccolomini nel libro della Poetica d'Aristotele; con la traduttione del medesimo Libro, in lingua Volgare. Con Privilegio. In Vinegia, Presso Giovanni Guarisco, et Compagni. *In fine:* M. D. LXXV.

1576, 4. — *V.* antea *I. BB. Bbb.* 2).

1642, 12. Poetica d'Aristotile tradotta dal Greco nell' Italiano da Ottaviano Castelli Spoletino Maestro delle Poste del Rè Christianissimo Luigi XIII. dedicata all' Eminentiss. e Reverendiss. Sig. il Signor. Card. Mazarini. In Roma per Domenico Marciani 1642. Con Licenza de' Superiori. *In fine.* M. DC. XLII.

1732, 8. La Poetica d'Aristotile, tradotta da Annibale Caro. Venezia.

1826, 12. La poetica d'Aristotele volgarizzata, da L. Castelvetro. Milano, Rusconi.

BB. Physica.

1) De coelo et mundo.

1552, 8. Aristotile de Celo et Mondo Tradotto di Greco in Volgar Italiano. Per Antonio Brucciolі. Impresso in Venetia, per Bartholomeo Imperatore. Nel 1552. Con Gratia et Privilegio. *In fine:* In Venetia per Bartholomeo detto l'Imperadore et Francesco suo genero. M. D. LII.

2) Meteorologica.

1542, 8. La Meteorologica d'Aristotele trasportata in lingua Italiana da Bastiano Fausto da Longiano 1542. — Sine loci et impressoris notitia.

1573, — 1582, 8. I quattro libri delle Meteori d'Aristotile tradotti e disposti da Francesco Vieri Iuniore. In Firenze per Giorgio Marescotti.

3) de anima.

1549, 4. — trad. da Bern. Segni. Firenze. —— Rep. 1583.

1551, 8. Libro dell' anima divulgato da Francesco Sansovino Venezia per Bartolommeo detto l'Imperadore 1551.

1557, 8. Di Aristotile Libri tre dell' anima tradotti nuovamente dal Greco in volgare Italiano. Per Antonio Brucioli In Venetia nel M. D. LVII. *In calce:* Stampato in Venetia nel M. D. LVII. Per Francesco de lo Imperadore. Con gratia et privilegio dello Illustrissimo Senato Veneto, che nessuno possa stampare questo libro, ne altrove stampato vendere in tutto il dominio Veneto, per anni dieci sotto le pene che in esso privilegio si contengono.

1565, 3. Paraphrasi sopra i tre libri dell' anima d'Aristotile del R. D. Angelico Buonriccio Canonico regolare della congregatione del Salvatore. Con Privilegio. In Venetia, appresso Andrea Arrivabene. 1565.

1583, 4. — Firenze. —— *V.* 1549.

4) Physionomia.

1538, 4. La Phisionomia d'Aristotile. —— *V.* infra *CC.* 1).

5) physicae auscultationes.

1551, 8. La Phisica d'Aristotile, Tradotta di Greco in Volgare Italiano Per Antonio Brucciolí. Impresso in Venetia, per Bartholommeo Imperatore. Nel 1551. Con Gratia et Privilegio. *In fine:* Stampato in Venetia nel M. D. LI. Per Bartholomeo Imperadore. Con gratia et privilegio dello Illustrissimo Senato Veneto, che nessuno possa stampare questo libro, ne altrove stampato vendere in tutto il dominio Venetiano, per anni dieci sotto le pene che in esso privilegio si contengono.

6) de generatione et corruptione.

1551, 8. — trad. da Fr. Sansovino. Vt., Brth. Imperadore.

1552, — 1556, 8. Aristotile della Generatione et Coruttione Tradotto dal Greco in Volgare Italiano. Per Antonio Brucciolí. Impresso in Venetia. Nel 1552. Con gratia et Privilegio. *In calce:* In Venetia per Bartholomeo Imperadore et Francesco suo genero. M. D. LII.

1579, 4. Aristotele della Generazione e Corruzione Illustrato da Francesco Veniero. In Venezia 1579.

CC. Moralia-Politica.

1) Ethica.

1474, f. L'Ethica d'Ar. trad. per Taddeo. —— *V.* in: Il Tesoro di Brunetto Latino. Rep. 1528 sq.

1528, 4. — Vg., Sabio. —— *V.* 1774 et 1533.

1533, 8. — Sessa. —— *V.* 1528.

1538, 4. Col Nome de Dio Il Segreto de Segreti, le Moralita, et la Phisionomia d'Aristotile, Dove si tratta è mirabili ammaestramenti ch'egli scrisse al Magno Alessandro si per il reggimento de l'Imperio, come per la conservatione de la sanita, et per conoscere le persone à che siano inclinate, ad esempio et giovamento d'ogn' uno accomodatissimi, Fatti nuovamente volgari, per Giovanui Manente. *In fine:* Stampata in Venegia per Zuan Tacuino da Trino. Nel Anno del Signor. M. D. XXXVIII. Adi dodese Luio. Regnante il Serenissimo Principe Andrea Griti. *In calce:* Con gratia è privilegio et scomunica Papale. Con gratia è privilegio del Illustriss. Dominio Venitiano. —— Rep. 1669.

1550, 4. L'Ethica d'Aristotile tradotta in lingua volgare Fiorentina et comentata per Bernardo Segni. In Firenze MDL. *In calce:* Stampato in Firenze appresso Lorenzo Torrentino Impressor Ducale del mese d'Agosto l'anno. MDL. —— Rep. 1551.

1551, 8. — Venezia per Bartholomeo detto l'Imperadore e Francesco suo genero.

1568, 4. L'Ethica d'Arist. ridotta in compendio da Ser. Brunetto Latini. Et altre traduttioni, et scritti di quei tempi. Con alcuni dotti auuertimenti intorna alla lingua. Lione.

1574, 4. L'Ethica d'Aristotile a Nicomacho ridutta in modo di Parafrasi dal Reverendo M. Antonio Scaino, con varie annotationi, et diversi dubbi, all' Illustrissimo et Eccellentissimo S. Giacomo Boncompagni Governatore Generale di Santa Chiesa. Con privilegio di N. S. Papa Gregorio XIII. per X anni. Con licentia de Superiori. In Ro-

ma, appresso Gioseppe de gli Angeli. MDLXXIIII.

1669, 12. — Vz. —— *V.* 1538.

1734, 4. L'Ethica d'Arist. e la Rettorica di M. Tullio aggiuntovi il Libro de' Costumi di Catone, Volgarizzamento antico Toscano. Firenze.

2) Politica.

a) Sine l. et a. notitia.

—, 4. La Morale politica d'Aristotele, tradotta e dichiaratta da Panfilo Persico. Vz.

β) Cum l. et a. notitia.

1538, 4. —— *V.* antea 1).

1542, 8. Gli otto libri della Republica che chiamono Politica di Aristotile Nuovamente tradotti di Greco in vulgar Italiano. Per Antonio Brucioli. Venetia Nel MDXLVII. *In fine:* Impresso in Venetia per Alessandro Brucioli et i frategli nel M. D. XLII. —— *V.* 1547.

1546, 4. Trattato de' Governi d'Aristotile. Firenze.

1547, 8. — trad. di Greco in volgare Italiano per Antonio Brucioli. In Venezia per Aless. Brucioli. —— *V.* 1542.

1549, 4. Trattato dei Governi di Aristotile tradotto di Greco in lingua vulgare Fiorentina da Bernardo Segni Gentil' huomo et Accademico Fiorentino. In Fírenze Appresso Lorenzo Torrentino Stampator Ducale. MDXLIX. Con Privilegio di Papa Pagolo III. et Carlo V. Imp. et di Cosimo Duca II. di Firenze. —— Praeter in *Paitonii* Bibl. (Vn., 1766, 8 mai.) T. I. p. 125, inprimis in: Annali della tipografia fiurentina di Lorenzo Torrentino. (Fr., Carli. 1811. 8) p. 40 sq. accuratam descriptionem editionis invenies. Rep. 155t sq.

1551, 8. — Trattato *etc.* In Vinegia MDLI. *In calce:* Stampato in Vinetia per Bartholomeo detto l'Imperador, et Francesco suo genero Nel M. D. LI.

1578, 4. La Politica ridotta in modo di Parafrasi da Ant. Scaino con alcune annotationi, e sei discorsi sopra diverse materie civile. Roma.

1599, 4. — Firenze. —— *V.* 1549.

3) de vitiis et virtutibus.

1564, 8. Il Trattato d'Aristotele delle virtù, e de' vitij. Nuovamente di Greco fatto Volgare da M. Giulio Ballino. In Venetia, Per Gio. Andrea Valvassori. MDLXIIII. —— *Paitoni* in sua Bibl. T. I. p. 123, se exemplar cum a. MDLXV. notitia habuisse sed eandem fuisse asserit.

DD. Mathematica.

1573, f. Le Mecaniche d'Aristotile trasportate di greco in volgare idioma, con le sue dichiarazioni nel fine, coll' ordine de' numeri, de capitoli in particolar volume da se. Modena per Andrea Gadaldino 1573. —— Interpres fuit *Antonio Guarino.*

1582, 4. Parafrase d'Alessandro Piccolomini sopra le Meccaniche d'Aristotile, tradotte da Oreste Vannocci. In Roma.

EE. Scripta varia.

1) Secreta secretorum.

1538, 4. — 1669, 12. —— *V.* antea *CC.* 1).

2) Problemata.

1786, 8. Curiosi problemati filosofici, scelti da quelli, che Aristotele intitolo, delle cose naturali, da Tommaso Vincenzo Falleti.

E. anglicarum.

Aa) *Omnia opera conversa.*

1812, 4 mai. Aristotle's Works, translated and illustrated with copious Elucidations [from the Greek Commentators, and a Dissertation on the Philosophy of Aristotle,] by Th. Taylor. Ld. Voll. X. —— Secundum nullilam huius editionis, quam dedit *W. Th. Lowndes* in The Bibliographer's Manual. (Ld., Pickering. 1828, 8 mai.) P. I. p. 65 singula scripta separatim sic prodierunt: *The Physics*, 1806 (XIX, 575 pp.); *The Organon*, 1807 (844); *The Treatises on the Heavens, on Generation, and Corruption, and on Meteors* (VIII, 608 cum tabula figurarum mathematicarum) 1807 *etc.; the History of Animals and Treatise on Physiognomy* (XXII, 487 pp.) 1809; *the Treatises on the Parts and progressive Motion of Animals, Problems, and his Treatise on indivisible lines* 1810 (VII, 607, VIII, 62 pp.); *the Rhetoric, Poetic, and Nicomachean Ethics* 1811 (XXVIII, 604 pp.); *The Great and Endemian Ethics, the Politics and Economics* 1811 (VIII, 535 pp.); *the Metaphysics, etc.* 1812 (XXIX, 686 pp.); A

Dissertation on the Philosophy of Aristotle, by Thomas Taylor 1812 (XXVIII, 577). Tantummodo, ut comperi ex aliqua meeom communicata notitia, 50 exemplaria sumptibus *Gulielmi Meredith*, equitis, sunt impressa. 36 *L.* 10 *sh.*

Bb) *Singula scripta.*

AA. Rhetorica.

aa) *duo coniunctim edita.*

1811, 4 mai. Aristotle's Rhetoric, Poetic and Nicomachean Ethics, translated by Th. Taylor. London. —— XXVIII, 604 pp. 2 *sh.* Rep. 1817 sqq. Iam supra sub *Aa*) indicata est.

1817, 8. — London.

1818, 8. Aristotle's Rhetoric, Poetic, and Nicomachean Ethics, translated by Th. Taylor. Ld. *Voll. II.* —— 12 *sh.*

1818, 8. — translated by a Member of the University. Ox. —— 4 *sh.* 6 *d.*

1819, 8. — a new translation. Ox. —— 8 *sh.*

1825, 8. — London.

bb) *singulatim edita.*

1 a) Ars rhetorica.

α) *Sine l. et a. notitia.*

—, 12. A Brief of the Art of Rhetoric, containing in Substance all that Aristotle hath written in his thre Books of that Subject, by Th. Hobbes. —— Ut iam ex titulo liquet, non est vera conversio, sed Analysis, vel epitome. *V.* infra *β*) 1823.

β) *Cum l. et a. notitia.*

1686, — 1693, 8. Aristotle's Rhetorick, or the true Grounds and Principles of Oratory, shewing the right Art of Pleading and speaking in full Assemblies and Courts of Indicature. In four Books. London. —— 3 *sh.* Rep. 1816.

1759, 8. Abstract of Aristotle's Rhetorick, of Cicero's Treatise concerning the Orator, comparison of these two Tracts, by J. Lawson. —— *V.* in eiusdem *Lectures concerning Oratory.* (Ld.) Lecture the third, p. 44—58.

1812 (*nec* 1811), — 1816, 8. A Dissertation on Rhetoric; translated from the Greek of Aristotle; with Notes. By Dn. Mch. Crimmin. London, Valpy. —— 10 *sh.* 6 *d.*

1816, 12. — Ox., Bliss. —— 3 *sh.* *V.* 1686.

1823, 8. Rhetoric of Aristotle's, literally translated from the Greek; with Notes by a Graduate of the University. To which is added an Analysis of Aristotle's Rhetoric, by Th. Hobbes. Ox. —— 12 *sh.* Sic indicatur in *W.* *The. Lowndes's* The Bibliographer Manual. (Ld., 1828, 8) P. I. p. 66, et in *Bohnii* English Catalogue. (Ld., 1829, 8) p. 16.

1823, 8. Aristotle's Rhetoric, a new Translation; with an Introduction and Appendix, explaining its Relation to his exact Philosophy, and vindicating that Philosophy by Proofs that all Departures from it have been Deviations into Error. (*By John Gillies, LL. D.*) —— 12 *sh.* Praestantissima editio.

2 b) Ars poetica.

1674, 8. The Poetic of Aristotle translated from the french, by Rimer, with notes by Rapin. Lond.

1705, — 1709, — 1714, 8. Aristotle's Art of Poetry, translated from the original Greek, with Dacier's Notes. Ld. —— 10 *sh.* 6 *d.*

1775, 8. Aristotle's Poetics; or, Discourses concerning Tragic and Epic Imitation. Translated from the Greek into English. Ld., Dodsley. —— 2 *sh.* 6 *d.* Prorsus ad verbum conversa, qua de causa non perspicua.

1788, 8. The poetic of Aristotle, transl. from the Greek, with Notes. By H. James Pye. Ld., Stockdale. —— 4 *sh.* Conf. *MR.* 1789, m. febr. p. 148—150. Rep. 1792.

1789, 4. Aristotle's Treatise on Poetry, transl., with Notes on the Translation, and on the Original; and two Dissertations on Poetical and Musical Imitations, by Th. Twining. Ox. —— 1 *L.* 1 *sh.* De hac et in arte critica exercenda omnino non spernenda editione conf.: Appendix to the Critical Review, Vol. LXVIII. 1789, p. 501—516, deinde L'Esprit des Journaux, 1789. m. Sept., T. IX. (Paris.) p. 45—58. Rep. 1812.

1792, 4 mai. A commentary illustrating the Poetic of Aristotle, by examples taken chiefly from the modern poets. To which in prefixed a new and corrected edition of the translation of the poetic. By H. James Pye. Ld., Stockdale. —— 1 *L.* 6 *sh.* Et in ch. subtil. Prioribus praestantior.

1811, 4. — by Th. Taylor. London. — 3 sh. 6 d.

1812, 8. — London. *Voll. II.* — Ex editione a. 1789 repetita est. 16 sh. *V.* 1815.

1815, 8 mai. — London. — 7 sh. 6 d. *V.* 1812.

BB. Physica.

Aaa) Plura scripta.

1686, 12. The true Fortune-teller, or Guide to Knowledge, discovering the whole Art of Chiromancy, Physignomy, Metoposcopy and Astrology. To which is added Aristotle's Observations on the Heavens and their motions, of fiery Meteors, Thunder, Lightning, Eclipses, Comets, Earthquakes and Whirlwinds. Ld.

Bbb) Singula scripta.

1745, 4. Meteors of Aristotle, transl. by Edm. Pargiter. Ld.

CC. Naturalia-Historica.

1810, 4. Aristotle's Treatises on the Parts and Progressive Motion of Animals; his Problems; and his Treatise on indivisible Lines: translated from the Greek, by Th. Taylor. To which are added the Elements of the true Arithmetic of Infinites, *etc.* London. — VII, 607; VIII, 62 pp. 2 *L.* 5 *sh.* *V.* antea *Aa.*

DD. Metaphysica.

1801, 4. The Metaphysics of Aristotle, translated from the Greek, with copious Notes in which the Pythagoric and Platonic Dogmas respecting Numbres and Ideas are unfolded from ancient Sources. To which is added a dissertation on Nullities an diverging Series, in which the Conclusions of the greatest modern Mathematicians on this Subject are shown to be erroneous, the nature of infinitely small Quautities is explained, and the *To ἕν* or The One of the Pythagoraeans and Platonics, to often alluded to by Aristotle in this Work, is elucidated. By Th. Taylor. London. — 1 *L.* 1 *sh.* Versio obscura est saepissime. In notis interpres sententias suas, nec Aristotelis illas explicuit. Repetita est in omnium operum editione a. 1812.

1812, 8. The Metaphysics, *etc.* by Taylor. — XXIX, 686 pp.

EE. Moralia-Politica.

Aaa) Plura opera coniunctim edita.

1797, 4. Aristotle's Ethics and Politics, comprising his practical Philosophy translated from the Greek. Illustrated by Introductions and Notes, the critical History of his Life and a new Analysis of his speculative Works, by John Gillies. London, Cadell. *Voll. II.* — 2 *L.* 2 *sh.* Conf. Critical Review, 1798, m. Sept. p. 43—53. Rep. 1804 et 1813, 8. *Voll. II.* *Th. Taylor* responsionem ad Supplementum *Gillies* Analysis Aristotelis Operum a *Taylor* conversorum publicavit a. 1804, 8. 3 *sh.* 6 *d.*

1811, 8. The Great and Eudemian Ethics, the Politics and Economics, by Th. Taylor. Ld. — VIII, 535 pp. Pertinet ad omnium operum versionem.

Bbb) singula scripta.

1) Ethica.

1547, 16. The Ethiques of Aristotle, that is to saye, preceptes of good behauoure and perfighte honestie, now newly traslated into English from the Italian. (*By John Wylkinson.*) — Inprinted at London in the parishe of Christes Church within newgate by Richard Grafton, Printer toor our soueraigne lorde Kyng Edward the VI. 1547. — Char. goth.

1745, 4. Aristotle of Morals to Nicomachus. Book I. translated by Edmund Pargiter.

1818, 8. — New Translation of the Nicomachean Ethics of Aristotle, by a Member of the University. Ox. — 8 *sh.*

1826, 8. Nicomachean Ethics. A new Translation. Ox. — 6 *d.* Sic in *Bohnii* English Catalogue. (Ld., 1829, 8) p. 15 indicatur.

2) Politica.

1597, — 1598, f. Aristotle's Politic or Discourses on Gouernement. Translated out of Greeke into French, with Expositions taken out of the best Authors, *etc.* Concerning the beginning, proceeding, and excellencie of Ciuile

Gouernement. By Loys Le Roy, called Regius. Translated out of French into English. At London printed by Adam Issip. —— 393 pp. et tabula.

1776, — 1778, 4. Treatise on Government, translated from the Greek by William Ellis. London. —— 15 *sh.* Accurata et perspicua versio. Conf. *MR.* 1770, m. Mai. p. 329—332.

FF. Varia scripta.

1) Hymnus in Hermiam.

1792, 8. Aristotle's Hymn to Hermias. —— In Universal Magazin, m. Oct. p. 291. Et a *Burneio* est angliee conversus in Annual Register, or a View of the History, Politics and Litterature, Vol. XIX. p. 204.

2) Problemata.

1595, 16. The Problems of Aristotle with other Philosophers and Physitians; wherein are contained divers Questions, with their Answers, touching the Estate of Mans Bodie. Lond. —— 6 *sh.* Char. goth. Rep. in sequ.

1607, — 1680, 12. The Problems of Aristotle and other Philosophers and Physicians. London.

1690, 8. Aristotle's of Problems, touching Man's Body. London.

3) Secreta secretorum.

1528, 4. The Secret of Secrets of Aristotle, with the Gouernale of Princes and euery Maner of Estate, with Rules of Helth for Body and Soul, newly translated out of French, hy Robert Copland. London, printed by Robert Copland. —— Char. goth.

1702, 8. Aristotle's Book, entitled Secreta Secretorum, translated into English. London.

F. hispanicarum.

AA. Rhetorica.

Ars poetica.

1626, 8. La Poëtica de Aristoteles, dada a nuestra lengua Castellana. Por D. Alonso Ordoñez das Seyjas y Tobar. Madrid.

BB. Moralia-Politiça.

Aaa) Omnin scripta.

1509, f. La philosofia moral del Aristoteles: es a saber Ethicas: Politicas: y Economicas. — En Romançe. por D. Carlos principe de Uiana primogenito de Navarra. *In fine*: Fueron impressos en la noble ciudad de çaragoça, por industria y dispensa de George Coci Aleman a XXI. del año de mill y quinientos y nueue.

Bbb) Singula scripta.

1) Ethica.

1493, 4. Ethicas traducidas al Castellano. *In fine*: Fenescense las Ethicas de Aristoteles impresas en Sevilla por Meuardo Ungut Aleman. e Lanzalao Polono compañeros en el año del senor de mill e quatrocientos e novanta e tres anos. A cinco de Junio. —— 90 *ff.*

2) Politica.

1584, 4. Los ocho libros de Republica del Filosofo Aristoteles traducidos originalmeute de lengua Griega en Castellana, por Pedro Simon Abril, natural de Alcaraz, i Cathedratico de Rhetorica en la Universidad de Zaragoza, i declarados por el mismo con unos breves, i provechosos comentarios para todo genero de gente, i particularmente para los que lienen cargo de publico govierno. Dirigidos ad ilustrissimo Señor el Reino de Aragon, i en su nombre al mui ilustre Senor sus Disputados. — Estan assi mismo aparejados para salir a luz con la misma diligencia los diez libros de las Ethicas del mismo Filosofo, si por la esperiencia se viere, que da gusto esta dotrina. En Zaragoza. Con licencia impressos en casa de Lorenzo, i Diego de Robles hermanos, Año 1584. —— Praecipue laudanda versio. Illa *Ethicorum* non prodiit. Conf. Sper. bibliothecae hispano-majansianae *etc.* (Hannooerae, Schmid. 1753, 4) p. 112. Rara, et ot *Salca* in Catalogo suo librorum hispanorum (Ld., 1826, 8) dicit, princeps editio; sed alias non reperi.

CC. Naturalia-Historica.

1621, 4 min. Aristóteles. Historia general de Aves y Animales. Traduzida en romance por D. Diego de Funes y Men-

doça. Valencia. —— Sic in: A Catalogue of spanish and portuguese books; by Vinc. Salva. (Ld., 1826, 8) p. 10.

G. portugallicarum.

1779, 8. A poetica, trad. em portugueza lengoa. Lisboa.

H. hollandicarum.

Ars rhetorica

1677, 12. — door van Schaep. LB.

I. polonicarum.

Moralia - Politica.

1) Ethica.

1618, f. — per Sebastianum Petrycy. Cracoviae, ap. Matthiam Andreovium. —— 408 pp. Tantummodo pars prior, libros quinque priores continens, prodiit.

2) Politica.

1605, f. — per Sebast. Petrycy. Cracoviae, ap. Simonem Kempini. *Voll. II.* —— 472, 421 pp. Multas ex suo ingenio animadversiones multaque additamenta adjecit editor.

3) Oeconomica.

1618, f. — per Sebast. Petrycy. Edit. II. Cracoviae, ap. Matth. Andreovium. —— 135 pp. Editio prima, quam non notam esse meeum communicavit *Bandtke*, fortasse ut alibi legi a. 1605 *ib.* prodiit. *V. Bentkowski* Historiam Polonicae litterariam. (Varsav. et Vilnae. 1814, 8. *Voll. II.*) Vol. II. p. 39 sq.

III. *Illustrantia Aristotelem scripta.*

Editiones commentariorum interpretum Graecorum *v. s. vv.*: Alexander *Aphrodis.*, Ammonius *Hermeae*, Andronicus *Rhodius*, Aspasius, Athanasius *Byzant.* Eustratius, Gemistius, Georgius *Pachymeres*, Georgius *Trapezuntius*, Ioannes *Philoponus*, Michael *Psellus*, Nicephorus *Blemmydes*, Olympiodorus, Porphyrius, Simplicius, Syrianus, Themistius, Theodorus *Metochita.*

1662, 4. Veterum Scholiastarum Graecorum Eustratii, Aspasii, Michaelis Ephesii aliorumve commentationes eruditissimae in Aristotelis opus ethicorum, ex translatione Io. Bernardi Feliciani, dudum a doctis desideratae, adeoque nunc denuo in commodiorem usum editae, et ad Opus Aristot. haud ita pridem a se publicatum accommodatae, cura Samuelis Rachelii Phil. Moral. in Acad. Julia Prof. P. Praemissa etiam est Viri Celeberrimi Herm. Conringii epistola. Helmstadii, typis et sumptibus Henningi Mulleri, Acad. Typ. MDCLXII. —— Adiecta est: Rerum et verborum in his ethicorum commentariis memorabilium index. Ut programmata acad. prodierunt.

1539, f. Εἰς τὴν Ἀριστοτέλους Ῥητορικὴν ὑπόμνημα ἀνώνυμον. — Nunc primum in lucem editur Parisiis per (*nec* apud) Neobarium. —— Perperam in *Fabricii* B. Gr. T. III. p. 335, huic commentario contextum graecum Aristotelici operis quoque adiunctum esse dicitur. Praefixa est *Neobarii*: Dedicatio ad Georgium Silvanum Episc. Vaurensem., in qua ex unico codice eoque mutilato hunc commentarium expressum esse adnotatur.

1558, f. Explanatio libri I. Physicorvm Aristotelis. Ex Lvdovici Bvccaferrae, philosophi praestantissimi, lectionibvs excepta. — In Academia Veneta, M.D.LVIII. —— 4 *ff.* praefixa, quorum ult. vacat. Nec recte sub a. 1559 *Lanze* in sua Academia Veneta enumerat. 825 exemplaria typis sunt excusa.

1559, f. Nova Explanatio Topicorvm Aristotelis. — In Academia Veneta, M.D.LIX. —— 2 non num., 129 num. *ff.* et cum *sign.* Nitide impressa, rarissimaque editio. 1100 exemplaria sunt impressa. Bibl. acad. Lips.

( ) Vita Aristotelis, Graece, auctore anonymo, cum Aeg. Menagii Notis. —— *V.* in fine Observationum Aegid. Menagii in Laertii Vitam Aristotelis, in *Meibomii* editione Laertii, T. II. p. 201 sqq.

( ) Poema de Vita et Morte Aristotelis, cum Glossa recentioris Auctoris, et Notis quibusdam C. A. Heumanni in fine adiectis. —— *V.* in *Heumanni* Actis Philosophorum, T. III. P. XV. p. 350 — 374.

Ammonii sive *Philoponi* Vita Aristotelis, Graece, addita vetere Interpretatione Latina longe auctiore, nunc primum ex MS. edita, cum copiosis et eruditis Scholiis Petri Ioh. Nunnesii [de vita,

moribus, philosophandi ratione, scriptis, auditoribus, successoribusque Aristotelis]. LB., ap. Ioh. Diephorst. 1621, 8. —— Rep. est: *Helmstadii* typis Ioh. Mülleri. 1666, 4. Antea praefixa est graece Aristotelis Operibus. *Vt.*, *ap. Aldum.* 1495, fol., et Ammonii Commentariis in Categorias Aristotelis. *Ib.*, 1503, *fol.* Hic tamen hanc Vitam non integram exhiberi, et inspiciati cognitu facile est, et iam observatum a Nunaesio in Commentario ad eandem, p. 28. Deinde *graece et latine* praemissa est Aristotelis Operibus, edit. Gu. Duvallii. *Paris.*, 1654, *f.*

Ioh. Iac. *Beureri* Prooemium peripateticum sive τα βεβιωμενα: Vita Aristotelis Stagiritae Peripateticorum principis protasi historica ex praecipuis Authoribus ἀφοριστικως deducta: et ἀποδοσεσι studiosos adolescentes subiecta, et familiarius explicata: Aphorismis XVIII. Acroasibus publicis XXXV. Bs., per Seb. Henricpetri. 1587, 8.

Ili. *Gemusaei* de Vita Aristotelis ex Ioanne Philopono, deque illius Scriptis omnibus et librorum ordine, Commentatio. —— Praefixa est Aristotelis Operibus. (Lgd., 1578, fol.)

Guarini Vita Aristotelis. —— *V.* ad calcem Vitarum Parallel. Plutarchi. *Venetiis, per Nic. Jenson*, 1478, *fol.*, et praemissa est Aristotelis Operibus. *Bs.*, 1531, *fol.* In alia antiqua Vitarum Plutarchi editione, sine indicio anni et loci impressa, eadem Aristotelis Vita in calce sub hac inscriptione extat: „Plutarchi De Vita atque gestis Aristotelis, per Leonardum Aretinum, Historia, in Latinum traducta linguagiom." Vnde fortasse evenisse videtur, ut in *Fabricii* Bibl. Gr., et ab aliis, qui huius seculi sunt, Vitam Aristotelis duplicem a Guarino Veronensi et Leon. Aretino scriptam laudari videas, quamvis inscriptiones tantum dioersae, Vita ipsa vero vna eademque sit, id quod ex vtriusque collatione adparet.

Fr. *Patricii* de Aristotelis Vita, moribus, libris, auditoribus, sectatoribus, expositoribus, Interpretibus, Sectis et philosophandi ratione, Libri XIII. —— *V.* Tomo I. Discussionum peripateticarum Franc. Patricii. *Bs.*, 1581, *f.*

Andr. *Schotti* Vita Aristotelis et Demosthenis comparatae, atque secundum annos Olympiadum digestae. Aug. Vind., ap. Cph. Mangum. 1603, 4.

Estevan de Villa: La Vida de Aristoteles. —— *V.* in: Las Vidas de doze Principes de la Medicina, por Estevan de Villa. *En Burgos*, 1647, 8.

( ) Tabula sive Compendium explicans omnia ea, quae in Aristotelis et Averrois de naturali ac divina philosophia tractari possunt. Nec non de generatione, atque historia animalium, brevis Epilogus. Authore philosopho consummatissimo I. P. A. Venetijs, 1571, f.

( ) Commentaria in Isagogen Porphyrii et in omnes libros Aristotelis de Dialectica, olim ab Academia Lovaniensi composita, nunc vero recognita, emendata, et ad Argyropoli ac Boetij versiones accommodata. Lovanij, 1569, f.

( ) Gemmae sive insigniores sententiae Platonis et Aristotelis ad excolendos mortalium mores et vitam. Magdeburgi, 1584, 8.

( ) Observations upon Aristotle's Politiques, touching Forms of Government. Ld., 1652, 4.

( ) Variae lectiones Codicum Vatic. Urb. 47. et Reg. Matrit. 92. Aristotelis libri de Poetica. —— *V.* in Musei Oxoniensis litterar. conspectu. (Ox., 1797, 8) fasc. II. P. II. p. 3—14.

( ) Variae lectiones Aristotelis libri de poetica partim coniectura excogitatae Robortello, Madio, Castelvetro; partim ab iis e Mss. electae. —— *Ib.*, p. 15—22.

( ) Notae et coniecturae quaedam adhuc ineditae Casauboni, Vulcanii, Uptoni, Sanctamandi, Jortini in Aristotelis librum de Poetica. —— *Ib.*, p. 25—33.

( ) Variae lectiones Aristotelis libri de Poetica e Mss. excerptae a Gol. Paccio, et eius libro subiectae. —— *Ib.*, p. 37—39. Harum uutarum editor fuit *Th. Burgess.*

( ) Locus Aristotelis Ethic. Nicomach. lib. V. 1 expl. —— In Horreo schol. I, 2.

(*C. K.*) Monuments of Aristotle. —— *V.* in Class. Journ. no. XXXIII. p. 155—158.

(*W. L. C.*) On a passage in the Poetic of Aristotle. —— *Ib.*, no. XXV. p. 47 sq.

( ) Of the Ignorance of the Most Celebrated Moderns relative to the philosophy of Aristotle. —— *Ib.* no. XXXVI. p. 333—344; nn. XXXVII. p. 31—50.

( ) On the interpretation of Aristotle's famous definition of Tragedy. Extracted from Epist. crit. Barkeri ad Boissonad. appended to an Edition of *Arca-*

dius, just published at Leipsic. —— *Ib.* no. XLII. p. 292—295. *V.* Barker.

(*J. M. B.*) Remarks on Aristotle's Ethics. —— *Ib.*, no. LXIX. p. 124—135.

Donati *Acciajoli* Commentarius in Aristotelis Ethica et Politica. Vt., 1566, 8.

Fel. *Accorumboni* Vera mens Aristotelis *etc.* Interpretatio locorum obscuriorum et sententiarum omnium operum Aristotelis. Romae, 1590 et 1604, f. —— Raro occurrit, et in ch. membr. extant exx.

Fab. *Albergati*: Discorsi Politici in Difesa della Politica d'Aristotile contro Bodino. Roma, 1602, 4.

Andr. Gf. *Ammonis* Rhetorica Aristotelis in breues aphorismos contracta, cum diss. de imitandi necessitate et Aristotelis rhetoricorum usu ac praestantia recudi curauit Jac. Burkhard. Cb., 1715, 8. —— Antea prodiit *Gustrou*, 1663, 8; et *Hannor.*, 1681, 8.

Ancillon: Recherches critiques et philosophiques sur l'entelechie d'Aristote. —— *V.* in Abhandll. der Akad. der Wiss. zu Berlin a. d. JJ. 1804—1811. Philos. Classe. (Brl., 1815. 4) p. 1 sqq.

F. Mtth. *Aquarii* Dilucidationes in XII libros primae philosophiae Aristotelis. Romae, 1584, f.

Th. *Aquinatis* Commentarii. —— *V.* infra s. v. *Quintianus*.

I. *Bachmanni* Comparatio Aristotelis cum Platone. Northus., 1629, 4.

F. Dominici *Bannes* Commentaria et quaestiones in duos libros Aristotelis Stagiritae, de generatione et corruptione. Vt., 1587, 4.

Hermolai *Barbari* Commentaria in tres libros Rhetoricorum Aristotelis, edid. Du. Barbarus. Vt., 1544, 4. —— Rep. *„nunc primum in Germania edita,"* *Lgd.*, *Gryph.* 1544, 8; 1558, 8; *Bs.*, 1545, 8; *Paris.*, 1549, 8.

E. H. *Barker*: On Aristotle's famous Definition of Tragedy. Locus Aristotelis de Purgatione Affectuum explicatur. Alter eiusdem e libro VIII. Polit. illustratur emendatur. Quinam sint ὅμοιοι apud Aristot. de Poet. 13 et ὅμοιον ἦθος c. 15. —— *V.* in Class. Jour. no. XLVIII. p. 312—321. *V.* antea sub *Anonymis*.

Iulii *Bartoloccii* Diss. de Aristotele Peripateticorum Principe, an fuerit Iudaeus? —— *V.* in eiusdem Bibl. Rabbinica. (Romae, 1675. f.) T. I. p. 471—484.

Seb. *Bassonis* Philosophiae adversus Aristotelem lib. XII. Paris., 1621, 8.

Ch. *Batteux*: Analyse de la poétique d'Aristote ou l'on fait voir que les transpositions faites dans le texte par Heinsius ne doivent pas être admises. —— *V.* in Mémoires de l'Acad. des Inscr., T. XLI. Mém. p. 409 sqq.

— —: *Mémoire* sur la poétique d'Aristote: De la nature et des fins de la tragédie. — *Second Mémoire* sur la tragédie pour servir de reponse à quelques objections de Rochefort, contre le precedent. — *Troisième Mémoire*: de la nature et des fins de la comédie. — *Quatrième Mémoire* sur la poétique d'Aristote. —— *V.* in Memoires de l'Acad. des Inscr. T. XXXIX. Mém. p. 54 sqq., 71 sqq., 91 sqq., 106 sqq.

I. Fr. *Beati* in librvm secvndvm metaphysicae Interpretatio: in qua, certis rationibus ostenditur, eum Librum ad Metaphysicam omnino non pertinere, sed esse prooemium Secundi Libri de auscultatione Physica. Eivsdem Praedicamenta in locum veterem confirmata. Venetiis. M. D. XLIII., 4. —— 43 *ff.* cum *sign.*, quorum ult. vacat. Bibl. sen. Lips. Nitide impressa.

I. Laur. *Beckh*: Diss. de Theologia Aristotelis, siue mystica Philosophia secundum Aegyptios, Libro superiori Seculo Damasci reperto. Praeside I. Glo. Hardt. Lps., 1688, 4.

Ch. Dn. *Beckii* Progr. Varietas lection. libellorum Aristotelicorum. e cod. Lipsiensi diligenter enotata. Lps., 1793, 4. —— Diligentius hic quam in *Fabricii* Il. Gr. ed. *Harles.*, T. III. p. 248 sqq. collatio facta est.

Pauli *Benii* Theologia Platonis et Aristotelis. Patav., 1624, 4.

At. *Bergae* Paraphrasis et disputationes selectae in libros Aristotelis de ortu et interitu. Augustae Taurinorum ex off. Fr. Dulcij. 1568, 4.

Paul Jeremie *Bitaubé*: Observations sur les deux premiers livres de la politique d'Aristote. —— In Mémoires de l'Instit. Nat. des Sc. et Arts Litterat. et B. A. T. II. Mem. p. 295 sqq., 326 sqq., 363 sqq.

Ios. *Blancani* Expositio locorum Aristotelis, quae ad Mathesin pertinent. Bononiae. 1615, 4.

Laur. Dv. *Bollhagen* Diss. de Aristotele, utrum fuerit Iudaeus. Gryphw., 1704, 4.

Ger. et Arn. *Bootiorum* Philosophia naturalis reformata s. philosophiae Aristotelicae examinatio ac confutatio. Dublin., 1641, 4.

Mart. *Borrhaei* In Aristotelis Politicorum sive de republica libros VIII, annotationes cumprimis eruditae, nuncque primum in lucem editae. Basileae. (*I. Oporin.* 1545. *m. Iun.*)

Ch. A. *Brandis*: De perditis Aristotelis libris de Ideis et de Bono, sive Philosophia, diatribe. Bonnae, apud E. Weber. 1823, 8. —— II, 69 pp. 10 *Gr.* Nonnullas animadversiones a *Lewald* propositas *v.* in Annal. Heidelberg. a. 1824. p. 840 sqq.

— —: Ueber die Schicksale der Aristotelischen Bücher, u. einige Kriterien ihrer Aechtheit. —— *V.* in Rheinisch. Mus. (1827, 8) Sect. II. fasc. 3. p. 236—254; fasc. 4. p. 259—286.

— —: On several Passages of Strabo, Plutarch, and Athenaeus, concerning the Works of Aristotle. —— *V.* in Class. Journ. no. LXXIII. p. 56—63.

H. Gu. *Broecker*: Politicorum quae docuerunt Plato et Aristoteles, disquisitio et comparatio. Lps., Reclam. 1824, 8. —— 6 *Gr.*

I. *Broscii* Aristoteles et Euclides defensus contra Pet. Ramum et alios. Additae sunt duae disceptationes de numeris perfectis. Dantisci, 1652, 4. —— Rep. *Amst.*, 1690, 4.

Iac. *Brucker*: De Aristotele. —— *V.* eiusdem Historia crit. philosophiae.

Iac. *Bucherus*: Flores ex Aristotelis operibus collecti. Frcf., 1585, 16.

I. Gli. *Buhle*: Disp. de distributione librorum Aristotelis in exotericos et acroamaticos, eiusque rationibus et causis. Gtt., 1788, 8. —— 97 pp.

— —: Ueber die Aechtheit der Metaphysik des Aristoteles. —— *V.* in Bibliothek der alt. Lit. u. K. (1789, 8) P. IV. no. I. p. 1—42. *V.* quoque eiusdem: Lehrbuch der Gesch. der Philos., T. II. p. 331 — 337, ubi contra *Fülleb ornium* sententiam suam defendit.

— —: Ueber die Ordnung und Folge der Aristotelischen Schriften überhaupt. —— *V.* in Bibliothek der alt. Lit. u. K., P. X. p. 33—47.

— —: Commentatio de librorum Aristotelis, qui vulgo iu deperditis uumerantur, ad libros ejusdem superstites rationibus. —— *V.* in Commentationibus Societ. Reg. Gottingens., Vol. XV. hist. p. 57 sqq.

— —: Ueber Aristoteles. —— *V.* in: Allgemeine Encyclopaedie, quam *Gruber* et *Ersch* ediderunt, Vol. V.

Iac. *Brunonis* Dissertationes II. de usu doctrinae ciuilis Aristotelicae. Altd., 1644, 1645, 4.

L. *Buccaferrei* Bonon. lectiones in quartum Meteororum Aristotelis librum. Venetijs, 1563, f.

— —: In duos libros Aristotelis de generatione et corruptione Commentaria, a I. C. Saraceno nunc primum castigata. Vt., 1571, f.

I. Baptistae *Buranae* super libros priorum resolutoriorum Aristotelis ex Graeco in latinum sermonem a se conversos, Commentaria. Quibus in eosdem Hieronymi Bagolini accesserunt annotationes. Venetijs, 1567, f.

Th. *Burgess*: De Tyrwhitti meritis in edenda Aristotelis de Arte poetica. —— In Musei Oxoniensis litterar. conspectu. (Ox., 1792, 8) fasc. II. XXVIII pp. et tabola comparativa, quibus continentur: 1) Editionum Aldi, Paccii, Basiliensis 1550, Camotii, Morelii, Victorii, collatio cum Sylburgiana quinque priorum capitum; 2) Editionum Heinsii, Uptoni, Ediuburgensis, Glasguensis Ox. 1760, 8. et Oxon. 1760, 12. siue Chandleri, Batteusii, Winstanlei, Reizii, Tyrwhitti, collatio cum Sylburgiana quinque priorum capitum.

— —: Index Varietatum et lectionis et interpretationis, quibus recensio Tyrwhitti a vulgaribus differt. —— *Ib.* fasc. II. P. II. p. 23—36.

— —: Novarum lectionum index, quae in animadversionibus (*Tyrwhitti*) praetermissae sunt, non quidem omnium, sed plurimarum ac praecipuarum, sive ex Mstis libris, sive editis haustarum, Ex Autographo Tyrwhitti ipsius, cum notis suis edidit Th. Burgess. —— *Ib.* p. VIII sqq.

— —: Sectionum Commata editionis Tyrwhitti cum paginis Editionis Winstanleii et vulgatis capitibus collata. —— *Ib.* fasc. II. P. II. p. 40 sq.

Abel *Burja*: Mémoire 1. 2. sur les connoissances mathematiques d'Aristote. —— In Mémoires de Berlin, a. 1790 et 1791, Mém. p. 257 sqq. 266 sqq.

Armand Gaston *Camus*: Mémoire sur l'écrit intitulé περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων, imprimé parmi les ouvrages d'Aristote. —— *V.* in Mém. de l'Instit. Nat.

des Sc. et Arts, Litterat. et B. A., T. II. Mém. p. 195 sqq.

Hi. *Capraedoni* libri III. de pietate Aristotelis erga deum *etc.* Patavii, 1629, f.

Iac. *Carpentarius*: Commentarius continens Platonis cum Aristotele in universa philosophia comparationem. Parisiis, 1573, 4.

I. *Casi* Speculum moralium quaestionum in universam Ethicen Aristotelis. Ox., ap. Ios. Barnesium 1585, 4.

— —: Summa veterum interpretum in universam Dialecticam Aristotelis, quam vere falsoue Ramus in Aristotelem invehatur, ostendens. Frcf., ap. I. Wechel. 1589, 8.

de Chabanon: Trois Mémoires sur les problemes d'Aristote. — *V.* In Mém. de l'Acad. des Inscr., T. XLVI. Mém. p. 285 sqq., 326 sqq.

I. Fr. *Champagne*: Observations sur la morale d'Aristote et traduction du Chapitre on traité de la liberalité Liv. IV. 1. — In Mém. des Sc. et Arts Sc. Mor. et Polit., T. III. Mém. p. 80 sqq.

Nathan. *Chytraeus*: Ἤθη καὶ πάθη, seu de affectibus monendis, Aristotelis ex secundo Rhetoricorum doctrina, accurate et perspicue explicata in Academia Rostochiana. Herbornae, ap. Chph. Corvinum 1586, 8.

H. Fynes *Clinton*: On Aristotle. — *V.* eiusdem Fastos Hellenicus. (Ox., 1824 4 mai.): et in edit. II. (*ib.*, 1827, 4 mai.), et in latina conversione. (Lps., Vogel. 1830, 4.)

H. *Conringii* Aristotelis Laudatio, Orationes duae. Hlmst., 1633, 4. — Et rep. in *Goebelii* editione Opp. Conringii, T. V. p. 726 sqq.

I. *Crassotii* Institutiones in universam Aristotelis philosophiam. Paris, 1619, 4.

Fortunati *Crellii* Introductio in Logicam Aristotelis, ordine Aristotelico conscripta, et in partes duas distributa, in communem et propriam. Neustadij in Palatinatu excudebat Matth. Harnisch. 1581, 8. rep. 1585, 8.

— —: In posteriora Aristotelis Analytica Commentarius. Neustadij typis Matth. Harnisch. 1584, f.

Caelii Secundi *Curionis* Epistola, an Libri, qui Aristotelis nomine circumferuntur, sint Aristotelis, nec ne. — Inter eiusdem Epistolas selectas. (Bs., 1553, 8) p. 84—90.

I. Cn. *Dannhaweri* Collegium psychologicum, in quo maxime controversae quaestiones circa libros III. Aristotelis de anima proponuntur, ventilantur, explicantur. Altd., 1672. 4. — In Allgem. litterarisch. Anzeiger (Lpz., 1801) no. 89, p. 852 sqq. quae his quaestionibus, in 7 Dissertationibus distributis, continentur, a *Kiefhabero* indicantur.

I. F. Gli. *Dellbrueck*: Aristotelis Ethicorum Nicomachaeorum adumbratio accommodata ad nostrae Philosophiae rationem facta. (*Praeside F. A. Wolfio.*) Hl., Gruner. — 75 pp. 6 *Gr.*

Ferd. *Deycks*: De Megaricorum doctrina eiusque apud Platonem et Aristotelem vestigiis scripsit. Bonn., Weber. 1827, 8. — 104 pp.

Pet. Pauli *Dobree* Notae ad Aristotelis Poetica et Rhetorica. — *V.* eiusdem Adversaria. Edente Iac. Scholefield. (Cbr. 1831, 8) Vol. I. P. I. p. 158, 159 sq.

Mart. *Dorpii* Oratio de laudibus Aristotelis adversus L. Vallam. Lovanii, 1514, 4.

C. A. *de Droste-Hülshof*: De Aristotelis iustitia universali et particulari, deque nexu quo ethica et iurisprudentia iunctae sunt. Diss. iuridico-philos. Bonnae, Habicht. 1826, 8 mai. — 20 pp. 4 *Gr.*

I. Cn. *Durrii* Hypotyposis totius philosophiae Aristotelicae. Altd., 1660, 4.

Ed. *Eichwald*: De Selachis Aristotelis, Zoologiae geographicae Spec. inaug. Vilnae, typis Zawadczki. 1819, 8. — 75 pp. 8 *Gr.* De Aristotelis H. Animal. III. 1, 13 loco praecipue agitur.

I. Ad. *Emmerich*: Progr. de ingrato Aristotelis erga Platonem animo. Meining., 1786, 4. — Duorum virorum ethicam indolem comparat.

I. F. *Facius*: Ad locos nonnullos in Aristotelis poetica explicandos. Proluss. II. Cb., 1793 et 1794, 4.

J. Bapt. Flavij *Fanestris* Philosophi et Medici, in Aristotelis Meteorologicorum libros paraphrasis. Fani excudebat Pet. Ferreus. 1591, 8.

(*de Fauxbin*): Lettre d'un solitaire sur la nouvelle version française de l'histoire des animaux d'Ar. Amst. et Paris, 1784, 4.

Feuerlin: Disp. de authentia et inscriptione librorum Aristotelis metaphysicorum. Alt., 1720, 4. — Huc Aristotelis opus genuinum esse Feuerlin statuit.

Ubert *Folieta*: De nonnullis, in quibus Plato ab Aristotele defenditur. Romae, 1574, 4.

Pet. *Fonsecae* Lusitani Commentariorum in libros Metaphysicorum Aristotelis libri IV. (*adiecto textu graeco*). Coloniae, Zetzner. 1615, 4. —— Iam antea prodiit *Lugd.*, 1585, 8: *Romae* 1589, 4.

Seb. *Foxii* Morzilli Hispalensis De Naturae philosophia seu de Platonis et Aristotelis consensione libri V. Lovanii, 1554, 8. —— Rep.: „nunc denuo in gratiam studiosae iuventutis multo quam ante, correctiores editi." *Vtb.*, 1589, 8, et *LB.*, 1622, 8.

G. Gust. *Fülleborn*: Liber de Xenophane Zenone et Georgia, Aristoteli vulgo tributus, passim illustratus. (*Praeside F. A. Wolfio.*) Hl., 1789, 4. —— 32 pp.

— —: Ueber Aristoteles natürliche Theologie. —— *V.* eiusdem Beiträge zur Gesch. d. Philos. P. III. no. 4.

— —: Beitrag zur Untersuchung über die Metaphysik des Aristoteles. —— In eiusdem Beiträge zur Gesch. der Philos., P. V. nu. 6. Tantommodo litrum II., contra *Buhlium*, esse genuinum contendit.

F. Jonch. Ch. *Francke*: De sensu proprio quo Aristoteles usus est in argumentandi modis, qui recedunt ab eius perfecta Syllogismi forma. Diss. hist.-crit. inaug. Rost., Adler. 1824, 4. —— 22 pp. 6 *Gr.*

Pt. *Gallandii* Oratio pro Aristotele et schola Parisiensi contra Ramum. Parisiis, 1551, 4.

F. Andr. *Gallischii* Diss. de Aristotele rei naturalis scriptore. Lps., 1776, 4.

Pt. *Gassendi* Exercitationes paradoxicae adversus Aristoteleos, in quibus praecipua totius peripateticae doctrinae fundamenta excutiuntur. Gratianop, 1624, 8. —— Rep. *Hagae Com.*, 1656, 4, et in eiusdem Opp. *Lgd.*, 1658, f. Voll. V.

Obert *Gifanius*: Commentarii in Aristotelis Ethica Nicomachea. Frcf., 1608, 8.

Const. Lamb. *Gloger*: Diss. inaug. sistens disquisitionum de avibus ab Aristotele commemoratis Spec. publice defendet. Vrtsl., 1830, 8 mai. —— VIII, 56 pp.

Ch. Günth. *Gödecke*: Diss. (*praeside I. G. Niemeiero*) de Aristotele eiusque philosophia. Hlmst., 1703, 4.

I. A. *Görenz*: Diss. de libro περι κοσμου, qui inter Aristotelis scripta reperitur. Wtb., 1792, 4. —— 20 pp.

C. *Göttling*: De notione servitutis apud Aristotelem. Jn., 1821, 4. —— 12 pp. Iterum typis expressa est in Annalibus Academiae Jenen. Edid. H. C. Abr. Eichstadius, Vol. I. (Jn., Croeker. 1823, 4. 3 *Th.* 8 *Gr.*) p. 457 sqq.

Zach. *Grapii* Diss. an Aristoteles fuerit Atheus. Rost., 1703, 4.

Iac. *Gretseri* Disputatio philosophica de Plantis ex Aristotele potissimum collecta, et in Ingolst. Acad. publice proposita. Ingolst. ex typogr. Wolffg. Ederi. 1591, 4.

— —: Disputatio Aristotelica de primo motore, ex VIII. Phys. et XII. Metaphysicorum potissimum desumpta, et in Acad. Ingolstad. proposita. Ingolst., ex offic. Volfgangi. Ederi. 1591, 4.

J. *Guilleminot*: Selectae quaestiones, quibus doctrina Aristotelica defenditur. Paris., 1671, 8.

Oveni *Guntheri* Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum libri X, latinis versibus, disputationum exercitio accommodatissimis comprehensi. Helmstndij ap. Lucium. 1585, 4.

Gli. Cph. *Harless*: De interpretatione loci cuiusdam difficilioris in Aristotelis Art. Poet. Commentatt. II. Erl., 1779 et 1780, f. —— Programmata academica.

I. L. *Hawenreuteri* Disp. de natura et essentia ratiocinationis ex lib. I. priorum Analyticorum Aristotelis. Arg., 1578, 4.

— —: Analysis libri V. Ethicorum Aristotelis ad Nicomachum de iustitia et iure. Arg., ap. Bertram. 1588, 4.

— —: Analysis libri III. Politicorum Aristotelis, de materia et forma rerumpublicarum ad disputandum proposita. Arg., ap. Bertram. 1589, 4.

— —: Analysis lib. I. posteriorum Aristotelis Analyticorum, ad disputandum proposita. Arg. ap. Ant. Bertram. 1590, 4.

Iust. F. C. *Hecker*: Ueber Aristoteles. —— *V.* in Encyclopaedisches Wörterbuch der medicinischen Wissenschaften. Herausgegeb. v. Gräfe, Hufeland, Link, Rudolphi, Vol. III. (Brl., Boike, 1829, 8.)

A. G. E. Th. *Henschel*: Commentatio de Aristoteli botanico philosopho. Vrtsl., Gosohorky. 1824, 4 mai. —— 12 *Gr.*

I. *Hermann*: Ueber den fliegenden Alopex des Aristoteles. Strasb., 1782, 4.

Csp. *Hofmanni* De usu Cerebri, Secundum Aristotelem, Diatriba. Ad Dn. D. Gregorium Horstium V. Cl. 1619. Lipsiae, Impensis Eliae Rehefeldi & Johannis Grosl. 8. —— 40 unn num. *ff.* In ultimo: Laurentius Cober excudebat, Im-

pensis Etiae Rehefeldi & Iohannis Grosl. Anno M. DC. XIX.

Ph. H. *Hope:* Ad locum Aristotelis τινὰ διαφέρει ὁ Μαθηματικὸς τοῦ φυσικοῦ, Acrnas. Phys. II. 2. Sttg., 1789, 4.

I. G. Ch. *Höpfner:* Aristotelis locus de iustitia ad Nicomachum, Lib. V. 1. explicatus. —— *V.* in Brem. Magaz. für Schulen, Vol. 1. p. I. p. 473 sqq.

Hippolyti *Hubmeieri* Oratio de Aristotele et Ramo. Jn., typis Tob. Steinmanni. 1607, 8.

Andr. *Hypperii* In Aristotelis Ethica Nicomachica annotationes haud inutiles. Bs., ex offic. Oporiniana. 1586, 8.

Jourdain: Recherches critiques sur l'age et l'origine des traductions latines d'Aristote, et sur les commentaires grecs ou arabes employés par des docteurs scolastiques. Paris, Fantin. 1819, 8 mai. —— 6 *fr.* Praemio ornatum scriptum. Conf. Journal des savans, 1820, m. lun., p. 333 sqq. Nuperrime 1831 cum additamentis et emendationibus est germanice conversa a *A. Stahr.*

Ios. Busch *Keiser:* Responsio ad quaestionem a facultate philosophiae theoreticae et literarum humaniorum in academia Leodiensi propositam huius argumenti: Instituatur comparatio placitorum Platonis et Aristotelis de ratione et principiis artis poeticae. —— *V.* in Annalibus Academiae Leodiensis. (Leodii. 1829, 4) 84 pp. Et singulatim haec scriptio venalis prostat 1 *Th.* 8 *Gr.*

Herm. Io. *de Köhler:* Aristotelis de moluscis cephalopodibus. Commentatio. Rigae, Deubner. 1820, 8. —— XIV, 85 pp. 12 *Gr.*

B. L. *Königsmann:* De Aristotelis geographia prolusiones II. Sleswici, Röhs. 1803 et 1804, 4. —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

I. *Kopp:* Nachtrag zur Untersuchung über das Schicksal der Aristotelischen Schriften. —— In Museo Rhenano, 1829, fasc. 1. p. 93—106. Pertinet ad *Brandisii* disquisitionem.

F. L. *Kreysig:* Theoria Aristotelis de soni et. vocis humanae natura atque ortu, cum recentiorum decretis comparata, Lps., 1793, 8. —— 26 pp. Singulas de hac re sententias Aristotelis collegit. Germanice conversa est haec commentatio sub tit.: Aristoteles Theorie des Schalls und der menschlichen Sprache, *etc.* inserta in *Sprengelii* Beiträge zur Geschichte der Medicin Vol. 1. P. 2. (Hl., 1795.)

Gu. Traug. *Krug:* Observationum Criticarum et exegeticarum in Aristotelis librum de Categoriis Part. I. de libri Sinceritate. Prolusio. Lps., litt. Neubert. 1809, 4. —— 14 pp.

— —: De Aristotele servitutis defensore. Progr. Lps., 1813, 4. —— *V.* antea s. n. Göttling.

— —: De Philosophia ex sententia Aristotelis plane absolvenda nec tamen unquam absolvenda. Symbolarum ad historiam philosophiae Part. VI. Lps., 1827, 4. —— 18 pp.

Ph. *Labbeus:* Synopsis graecorum Aristotelis et Platonis interpretum. Paris., 1657, 4.

I. Fr. *Laharpe:* Analyse der Dichtkunst des Aristoteles, aus dessen: Cours de Litterature. —— *V.* in Neue Bibl. der schön. Wiss., Vol. LXIII. p. 275—318.

Larcher: Sur Hermias d'Aristote. —— In Mem. de l'Acad. des Inscr., T. XLVIII. p. 208—251.

I. *Launoii* De Varia Aristotelis in Academia Parisiensi fortuna, et *I. Ionsii* de historia peripatetica dissertatio. I. Herm. ab Elswich edidit et de varia Aristotelis in scholis Protestantium fortuna schediasma praemisit, adiecto indice necessario. Vtb. apud Saxones sumptibus Sam. Hannaveri, typis Sam. Creusigii MDCCXX. —— 8 *ff.*, 430 pp., et 7 *ff.* indices.

Pt. *Lescaloperii* Theologia Aristotelis descripta. —— *V.* in eiusdem Commentario ad Ciceronis de Nat. D. Lib. I. (Paris., 1660, f.) p. 184—187.

Levesque: Notice du Manuscrit Grec de la Bibl. nationale, cote 2036, et contenant les Problèmes d'Aristote, et le Traité du Sublime du Longin. —— *V.* in Notices et Extraits des Mss., T. VII. P. II. p. 101—105: *Notice*, p. 106 —172 sequuntur variae lectiones.

Fortunii *Liceti* de Pietate Aristotelis erga Deum et Homines Libri II. Utini, per Schirattum. 1645, 4.

— —: De Animorum rationalium immortalitate, secundum opinionem Aristotelis. Patavii, 1629, f.

— —: De Salute animae Aristotelis Epistola. —— *V.* in *Fortunii Liceti* Responsis de Septimo quaesitis per Epistolas. (Utini, 1650, 4) p. 248.

F. *Lindemann:* Fragmentum codicis manu exarati antiquam versionem Aristotelis olim complexi, evulgavit eiusque auxilio Graeca Aristotelis emendavit. *Progr. schol.* Lps., impr. Tauchnitz. 1815,

8 mai. —— 22 pp. *V.* ephem. litter. Jenens., 1822, addit. no. 60.

Ch. *Loeberi* Progr. iudicium Apologiae Confessionis Augustanae de Philosophia Aristotelis morali illustrans. Altb., 1732, 4.

Ren. Gh. *Loeber:* In Aristotelis notionem Tragoediae. Lps., 1786, 4. —— 26 pp.

Wolfg. *Lossii* Bornens. Miseni Disputatio de putredine ex 4. Meteorum Aristotelis. 1590, 8.

I. Ch. *Lossius:* De Physignomica Aristotelis. Ueber die Physignomik des Aristoteles. —— *V.* in Actis academiae electoralis Moguntinae. (Erf., Wittekind. 1778, 4) p. 267 sqq.

Ch. *Ludovici* Progr. de Operum Aristotelis et in eadem Commentariorum versionibus Hebraicis, aliisque Iudaeorum Aristotelicorum Scriptis. Lps., 1714, 4.

I. *Luzac:* De Auctore libelli *de Nobilitate*, qui sub Aristotelis nomine fertur, sed incerto, disputatur; Fragmentum huius libelli ex Stobaeo adfertur, et ex Codice Ms. corrigitur, uti ex coniectura; Alterum fragmentum eiusdem libelli ex Stobaeo descriptum, et cum locis Euripideis comparatum, a vitiis purgatum; Sententia Auctoris Aristotelici de Nobilitate exponitur; Fragmentum Libelli ita emendatur, ut ex ista emendatione fons fabulae appareat; Interpretatio lat. utriusque fragmenti adiicitur. Aristotelem non fuisse auctorem Fabulae de Digamia Socratis ostenditur, *etc.* —— *V.* in eiusdem Lectionibus Atticis. Edid. Ianus Otto Sluiter. (LB., Luchtmans. 1809, 4 mai.) Sect. I. §. 4 sqq.

M. Ant. *Maioragii* in tres Aristotelis libros de Arte Rhetorica, quos ipse Latinos fecit, explanationes. Vt., 1547, f. —— Rep. *ib.*, apud Franciscum Franciscum. 1572, fol. *Patav.*, 1689, 4.

I. Iacq. d'Ortous *de Mairan:* Observation sur la roue d'Aristote. —— *V.* in Mém. de Paris. a. 1715, Hist. p. 30; *ed.* 8. hist. p. 38.

Manzonius: De comparatione Aristotelis cum Platone. Vt., 1547, f.

S. *Mascovii* Exercitatio acad.: Uter in scrutinio veritatis rectius dubitet, Aristoteles an Cartesius? Rgm., 1704, 4.

Ph. *Melanchthonis* in Aristotelis libros polit. commentarius. Hagenoae, 1531, 8.

— —: Philosophiae moralis epitomes libri II, emendati et aucti; Item: Enarratio aliquot librorum ethicorum Aristotelis I. II. III. et uti ad intelligendum Aristotelem utilis, eodem Phil. Mel. autore. Argent. apud Craton. Mylium. 1546, 8.

— —: Oratio de Aristotele. —— In ter eiusdem Declamationes. (Arg., 1541, 4) p. 280 sqq., et (*ib.* 1558, 8) T. II. p. 370 sq., et (Servestae, 1587, 8) T. II. p. 370 sq.

Archangeli *Mercenarii* In plurima Aristotelis perobscura et nonnulla Auerrois loca, dilucidationes. Vt., 1574, 4.

— —: Dilucidationes obscuriorum locorum et quaestionum philosophiae naturalis Aristotelis eiusque interpretum. Accesserunt disputationes de putredine, Mercenarij et Thomae Erasti adversariae quatuor. Editio ultima, correctior et locupletior. Lps., 1590, 4.

Wolfg. *Meureri* Commentarii Meteorologici ex solidis philosophiae Aristotelicae fundamentis deducti. Praefixa est his quoque vita Authoris, descripta a Barthol. Walthero. Lipsiae impensis Valentini Voegelini. 1592, 4.

K. L. *Michelet:* Die Ethik des Aristoteles in ihrem Verhältnisse zum Systeme der Moral. Brl., Dunker. 1827, 8 mai. —— VIII, 92 pp. 8 *Gr.*

Anth. *Montecatini* in octauum Aristotelis Physicorum, hoc est, naturalium seu de auditu naturali librum, Commentarij. Ferrariae, 1591, f.

I. Bapt. *Monlorii* Valent. Bocairentani Canonico Oriolani Perfectissima in Aristotelis Analyticorum priorum seu de ratiocinatione libros II latinitate a se donatos paraphrasis et scholia. Coronidis loco adjecti sunt ejusdem auctoris libri II, unus de Entelechia, alter de Universis. Francof. in offic. Wecheli. 1593, 4.

James *Moor:* On the end of Tragedy according to Aristotle. Glsg., 1763, 8. —— 1 *sh.*

I. G. *Müller:* De natura media poeseos inter philosophiam et historiam. Jn., 1707, 8.

Ios. *de Muñana:* Dignitas Aristotelis acclamata et vindicata. Sevill., 1702, 4.

M. Ant. *Muretus:* Commentarii in Aristotelis Ethica et Oeconomica, Topica, Alexandri Aphrodis. interpretatio, commentar. in lib. I. et II. Platonis de republica, notae in Xenophontis Cyropediam *etc.* Inglst., 1602, 8. —— Iterum edidit haec omnia *Dav. Ruhnkenius* inter *Mureti* Opera omnia (LB., 1789, 8) T. III. — Eiusdem Orationum

Volumen primum orationes 23 complectens. Eiusdem interpretatio quinti libri Ethicorum Aristotelis ad Nicomachum. Venetijs ap. Marc. Amadorum. 1571, 8; Coloniae ap. Gymnicum 1577, 8; Basileae, 1577, 8. prodiit.

A. Ferd. *Naeke:* De Aristotelis Poetica 18, 14 et 14, 16 Commentatio. *Progr. acad.* Bon., 1823, 4 mai.

Conr. *Neubecker:* Dialogus logicus, contra P. Rami sophisticam pro Aristotele. Addita eiusdem refutatione. Frcf., sumptibus Nic. Bassaei. 1590, 8.

B. G. *Niebuhr:* Ueber das 2e Buch der Oekonomica unter den aristotelischen Schriften. —— *V.* inter eiusdem Kleine historische und philologische Schriften. (Bonn., Weber. 1828, 8.) 1e Samml. p. 412 — 416. Ex Museum der Alterthumswissenschaft repetita est.

I. Bartholdi *Niemaieri* Diss. de Aristotele eiusque Philosophia. Hlmst., 1703, 4.

Pt. I. *Nunnesii* Oratio de causis obscuritatis Aristoteleae; habita 1553. —— In libro inscripto: Clarorum Valentinorum, Pet. I. Nunnesii, Emanuelis, Martini Greg. Maiansii, I. Insulae aliorumque orationes selectae. (Lausan., Grasset. 1767, 8. 163 pp.) Oratio I.

Rinaldo *Odoni* Discorso per via peripatetica, ove si demostra, si l'anima secondo Aristotele e mortale o immortale. Vz., 1557, 4.

I. Csp. *Orelli:* Aristoteles Pädagogik. —— *V.* in eiusdem Philolog. Beiträge a. d. Schweiz, T. I. no. 4.

Iul. *Palamedis* tabula in Aristotelis Auerrhoisque Opera. 1564, f.

Bth. Jos. *Paschalii* Oratio de optimo genere explanandi Aristotelem et de vi et usu dialecticae artis; habita 1565. —— *V.* Nunnesius, ib. *Oratio* III.

L. *Philippson:* Υλη Ανθρωπινη, scripsit et edidit. Brl., List. 1831, 8 mai. —— VIII, 252 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Continentur duabus sectionibus: I. De internarum hum. corp. partium cognitione *Platonis* et *Aristotelis*; II. 1) Theophrasti Eresii fragmentum hist. philos. de Sensu et Sensibus. Textus denuo recognitus, prima conversio latina, annotatt. crit., et Commentt. de *Parmenide*, *Empedocle*, *Anaxagora*, *Clidemo*, *Diogene* Apoll., *Democrito* et *Platone*; 2) Aristotelis doctrina de sensibus. 3) Theophrasti Eresii fragmenta de sensu, phantasia, et intellectu, et *Prisciani* Lydi metaphrasi primum excerpta.

Mich. *Piccarti* Commentarius in Aristotelis Politica. Ju., 1659, 8.

Aless. *Piccolomini:* Annotazioni nella Poetica d'Aristotile. Vn., 1575, 4.

Gust. *Pinzger:* De iis quae Aristoteles in Platonis politia reprehendit, commentatio. Lps., Reclam. 1822, 8. —— VIII, 80 pp. 12 *Gr.* Conf. Annal. litter. Jenens. 1824, no. VII; et ephem. litter. Lips. 1825, no. 88.

Andr. *Planeri* Analysis libri primi physicorum Aristotelis in disputatione ab eodem proposita, in Academia Argentoratensi. Arg., 1571, 4.

— —: Quaestionum Dialecticarum pars prima, continens doctrinam praedicabilium et praedicamentorum, et libri περι ἑρμηνειας Organi Aristotelis. Tb., 1580, 8. et *ib.* 1584, 8.

— —: Organi Aristotelis Analytica priora, quaestionibus exposita. Tb., ap. Gruppenbach. 1582, 8.

— —: Scientia Demonstrandi ab Aristotele Stagirita summo Philosopho et naturae miraculo, duobus posteriorum Analyticorum libris in Organo breuiss. et acutiss. conscripta, et posteritati relicta. Nunc Dei Opt. Max. Beneficio perspicue et luculenter, tertia quaestionum Dialecticarum parte exposita. Tb., ap. Gruppenbachium. 1586, 8.

F. Vict. Lebr. *Plessing:* Ueber d. Aristoteles. —— *V.* in Caesar's Denkwürdigkeiten a. d. Philosoph. Welt, Vol. III. (Lpz., 1786, 8) p. 1 sqq.

Ant. *Poli* Veneti Novum veritatis lumen in tres libros Aristotelis de anima, item eiusdem dilucidatio veritatis in prooemium Physicorum Aristotelis. Eiusdemque digressio de circulo lacteo in defensionem Aristotelis, adversus omnes Peripateticos. Venetijs, 1578, 8.

Prt. *Pomponatii* Dubitationes in quartum Meteorologicorum Aristotelis librum. Vt., 1563, f.

F. *Portus:* Commentarius in Aristotelis Rhetoricorum libros III. Spirae, 1598, 8.

At. *Possevini* Tractatio de Aristotelis Philosophia. —— *V.* in eiusdem Bibl. Selecta. (Cl. Agripp., 1607, f.) Lib. XII. p. 34 sqq.

Vincent. *Quintiani* Dilucidationes trium librorum Aristotelis de Auima. Nec non S. Doct. Thomae Aquinati in eosdem Commentarij. Bononiae, 1575, 4.

Pet. *Rami* Defensio pro Aristotele, ad-

versus Iac. Schegkium. Lausannae, excud. I. Probus. 1571, 4.

— —: Scholarum Metaphysicarum libri quatuordecim, in totidem Metaphysicos libros Aristotelis. Recens emendati per Ioannem Piscatorem Argentinensem. Frcf., ap. haeredes Andreae Wecheli. 1583, 4.

Renat Rapin: Comparaison de Platon et d'Aristote. Paris, 1671, 8. —— Et in Oeuvres de Rapin. (A la Haye. 1725. 12) T. I. p. 280 sqq.

L. Racine: Eclaircissement d'un passage de la poetique d'Aristote, sur le style des poetes. —— V. in Mémoires de l'Acad. des Inscr., T. XXV. hist. p. 54 sqq.

von Raumer: Ueber die Poetik des Aristoteles, u. sein Verhältniss zu den neuern Dramatikern. Gelesen in d. Akademie der Wiss. 18. Jan. 1828. —— In d. Abhandll. der Königl. Akad. der Wissenschaft. aus d. J. 1828. (Bl. 1831, 4) p. 113 sqq.

Nic. Thdr. Reimer: Aristotelis analytic. post. lib. I. c. 7. „ὅτι οἱ δύο κύβοι κύβος. —— In eiusdem Historia problematis de cubi duplicatione etc. (Gtt., Dieterich. 1798, 8.) p. 72 sqq.

I. Iac. Reiske: Konjekturen u. Anmerkungen über das erste Buch der Aristotelischen Politik; nebst einigen, grössten Theils berichtigenden Noten, von J. Gf. Gurlitt. —— In Wiedeburgii humanist. Magaz., Vol. VI. sive Vol. III. des philosoph.-pädagog. Magaz. Hlmst., 1797, 8.

Eusebii Renaudoti de Barbaricis Aristotelis Librorum versionibus Disquisitio. —— Sic in Fabricii B. Gr. T. XII. p. 246.

Ant. Riccoboni Varia critica et exegetica in Aristotelis lib. de Rhetorica. Ox., 1820, 8. —— 10 sh.

— —: In libro X. Aristotelis Ethicorum. Ox., 1821, 8. —— 8 sh.

— —: Paraphrasis in Rhetoricam Aristotelis interiecta rerum difficiliorum explicatione et collatn ipsius Riccoboni multis in locis conversione cum Maiorngii, Sigonii, Victorii, Mureti conversionibus. Ad editionem hanc accesserunt librorum primi secundique M. A. Mureti Summae breviores. Ld., Bothe. 1822, 8 mai. —— VIII, 295 pp. 7 sh.

H. Rixneri De quaestione, an Aristoteles cognouerit Creationem? Exercitatio. Hlmst., 1658, 4.

Fr. Robortellus: In libros Aristotelis de arte poetica explicationes. Flr., 1548, f.

— —: Disputationes in Arist. Politica. Vt., 1567, 4.

G. Pauli Roetenbeccii Disp. de principio Aristotelico et Cartesiano. Altd., 1685, 4.

— —: Oratio de philosophiae Aristotelicae per singulas aetates fortuna varia. Alt., 1668, 4.

Iusti Wesseli Rumpaei Diss., qua Philosophiam Aristotelicam, recentioribus quibusdam infensam, defendit, Auctore et Respondente Mth. Meyero. Rost., 1702, 4.

Iul. Caes. Scaliger: In duos Aristotelis libros de plantis libri duo. Lt., 1556, 4. —— Rep., Marb., 1598, 8.

Ios. Scaligeri Emendationes in Aristotelis Politiam. Ex Exemplari Heidelbergensi, a Vossio in auctione Scaligeriana empto, descripsit suasque et Emendationes et adnotationes adiecit C. F. Neumann. —— V. in Seebodii Neues Archiv für Philologie u. Paedagogik. Vol. I, 4. p. 60—66.

Iac. Schegkii Commentaria, cum annotationibus et repetitionibus quibusdam, in Organi Aristotelis libros, ad artis partem Analyticam pertinentes, nempe in librum Praedicabilium, Praedicamentorum, et in duos libros Analyticorum priorum. Tubingae, 1570, f.

— —: Commentaria in libros VIII Topicorum Aristotelis. Frcf., impensis I. Mareschalli Lugdun. 1584, 8. —— Ad haec pertinet: Admonitio et. viri Iacobi Schegkij de Commentarijs suis in Topica Aristotelis, et eiusdem pia confessione ac fide, de Coena Domini et persona Christi Tb., ap. G. Gruppenbach. 1585, 4.

Th. C. Schmidt: Capitis VI., quod psychologiae Aristotelicae lib. III. inest, de individuorum et compositorum intelligentia, censura atque interpretatio dialectica. Erford., 1826, 4. —— 40 pp.

I. Glo. Schneider: Ueber die von Aristoteles beschriebenen Gattungen und Arten von Krebsen. —— V. in Magaz. d. Gesellsch. Naturforsch. Freunde in Berlin. Jahrgang I. p. 163 sqq.

Chph. Schraderi Dispositiones oratoriae Ad ductum Rhetoricae Aristotelis conciunatae. Helmstadii, in typographeo Calixtino excudit Hennigus Mullerus, CIↃIↃCLXIII. 4. —— 4 ff. praefixa, 116 pp. et 2 ff.

— —: De Rhetoricorum Aristotelis sententia et usu. Hlmst., typis et sum-

ptibus H. Dv. Mülleri acad. Jul. Typogr. Anno clɔ IↃCLXXIV, 4. —— 8 ff. praefixa, 597 pp.

— —: Hyperaspistes responsi, ad quatuor Epistolas Petri Rami contra se editus. Th., 1570, 4.

Ionae Cn. *Schrammii* Principia antiquae germanae ac solidae i. e. Aristotelicae philosophiae in Academia Iulia tradita. Hlmst., 1718, 4.

F. *Schroteri* Quaestio utrum Aristotelis intellectus nostri immortalitatem cognoverit. Jn., 1585, 4.

I. Duns *Scoti* in universam Aristotelis Logicam exactissimae quaestiones. Quibus singulis perutiles quaedam adiectae sunt dubitationes, cum earum solutionibus, nec non tractatus de secundis intentionibus. Nuper a F. Constant. Sarnano in studiosorum gratiam editus. Vt., 1583, 8. —— *V. infra Tartaretus.*

de Secondat: Dissertation sur un passage de la poetique d'Aristote. —— *V.* in Mémoires de la Soc. de Nancy, T. I. p. 124.

Nic. *Selneccери* Propositiones et quaestiones in octo libros Physicorum Aristotelis, ad usum studiosorum scriptae. Libellus Physiologicus, de rebus naturalibus, elegiaco carmine scriptus, et in eundem annotationes. Item libellus sphaericus. Lps., 1577, 8.

F. *Sickler*: Commentatio de consensu philosophiae Aristoteleae cum ea, quam criticam et transcendentalem recentiores vocant. Jn., 1799, 8. —— 41 pp. 3 *Gr.*

Simonis *Simonii* Commentarij in Aristotelem de sensuum instrumentis, et de his quae sub sensum cadunt. Item de memoria et reminiscentia. Geneuae, 1566, f.

G. L. *Spalding*: Commentarius in primam partem libelli de Xenophane, Zenone et Gorgia, praemissis vindiciis philosophorum Megaricorum scripsit. Brl., Mylius. 1793, 8 mai. —— 83 pp. 8 *Gr.* Conf. ephem. litt. gen. 1794 ttt. p. 389 — 392.

Leonh. *Spengel*: Aristoteli abiudicanda est ars rhetorica ad Alexandrum. —— *V.* eiusdem Συναγωγη τεχνων. p. 183—191.

H. *Stabius*: Plus ultra ad non plus redactum in quo Aristotelis dignitas defenditur contra Jos. Glanvill. Ld., 1674, 4.

A. *Stahr*: Aristotelica. 1r Thl. (1) Das Leben des Aristoteles von Stagira; 2) Ueber die Verlornen Briefe des Aristoteles.) Hl., orphan. libr. 1830, 8 mai. —— 21 *Gr.*, ch. m. 1 *Th.* 6 *Gr.*

— —: Geschichte der Aristotelischen Schriften im Mittelalter. Eine gekrönte Preisschrift von Jourdain. *etc. Et s. tit.*: Forschungen über Alter und Ursprung der lateinischen Uebersetzungen des Aristoteles und über griechische und lateinische von den Scholastikern benutzte Commentare; eine von der Akademie der Inschriften gekrönte Preisschrift von Jourdain. Aus dem Französischen übersetzt, mit einigen Zusätzen u. Berichtigungen u. einem Namenregister v. Ad. Stahr. Hl., Waisenhausbuchh. 1831, 8. —— XXIV, 437 pp. 1 *Th.* 20 *Gr.*

C. F. *Stäudlin*: Aristoteles, dessen Geist, Methode, Eintheilung der praktischen Philosophie *etc.* und ein Urtheil über dessen unläugbar ächtes Werk, die Nikomacheische Ethik. —— *V.* eiusdem Geschichte der Moralphilosophie. (ttv., Hetwing. 1822, 8 mai.) p. 184 — 216.

I. *Stevechii* Dissertatio de Theologia Aristotelis. Ups., 1718, 8.

Strebaeus: Quid inter Lod. Strebaeum et Ioach. Perionium non conveniat in Polit. Aristotelis interpretatione. Paris., Vascosan. 1543, 4.

Wicheri *van Swinderen*: Diss. litt. de Aristotelis Politicorum libris. Groningae. 1824, 8.

Pet. *Tartareti* in triplicem Aristotelis Philosophiam, Physicam, Metaphysicam, et Ethicam lucubrationes. Eiusdem et universae Aristoteleae logicae explanatio. Item enarrationes in summulas Petri Hispani. Venetiis, 1571, 8.

— — et I. Duns *Scoti* in summulas Petri Hispani exactae explicationes. In Isagogen Porphyrii, ac universos logicorum Aristotelis libros eruditissimae explanationes. In Aristotelis Philosophiam naturalem, divinam et moralem exactissima Commentaria. Omnia in tres partes divisa. Venetiis, 1592, 8.

Th. *Taylor*: Dissertation on the Philosophy of Aristotle. Ld., 1812, 4 mai. —— XXVIII, 577 pp. 5 *Guin.*

Romani *Telleri* Diss. de existimatione Philosophorum gentilium, inprimis Aristotelis apud Christianos. Lps., 1695, 4.

W. G. *Tennemann*: Bemerkungen über die sogenannte grosse Ethik des Aristoteles. Erf., 1798, 8. —— 3 *Gr.* Et in Novis Actis Acad. Mogontinae, T. I. p. 209 sqq.

M. Birgerus *Thorlacius*: De opusculo

Aristotelico θαυμάσια ἀκούσματα sistente et de Codice eiusdem manuscripto, quem servat bibl. Univ. Havniensis. 1817. — Rep. inter eiusdem Prolusiones et Opuscula academica, Vol. IV. (8vo., 1821, 8) p. 1—30. Variae lectiones huius operis, comparatae cum *Beckmanni* editione a p. 19 sqq. exhibentur. De operis ipsius indole hoc iudicium tulit, „ut maxima operis pars pro adversariis Aristotelis sit agnoscenda, sed quibus sequenti tempore multae similis argumenti observationes sensim sensimque fuerint additae et intersertae."

Fr. Nic. *Titze*: De Aristotelis operum serie et distinctione liber singularis. Lps., Cnobloch. 1826, 8 mai. — 123 pp. 15 *Gr.*

F. A. *Trendelenburg*. — *V.* Plato.

I. Ph. *Treuner*: Theologia Platonis et Aristotelis comparata. Jn., 1690, 4.

Zach. *Ursini* Quaestiones in V libros priores Organi Aristotelis. — *V.* antea tt. AA. Aa) 1) β) 1586.

Ios. *Valdani* praefationes in Aristotelis Ethica et Topica, de usu Moralis Philosophiae et Logices. Item in Euclidis Elementa de usu Mathematicarum. Venetijs, 1567, 8.

Fr. *Valesii* Commentarius in IV Aristotelis librum Meteorologicorum. Patauij apud Paulum Maiethum. 1591, 8.

Valett: De Aristotelis Consilio in libro de arte poetica conscribendo. *Progr.* Stade. Frcf. 1819, 4.

— —: Aristoteles in commentat. revocatus de re tragica. Goslar. (Hildes., Gerstenberg.) 1821, 4. — 12 *Gr.*

I. Severin *Vater*: Animadversiones et Lectiones ad Aristotelis libros tres Rhetoricorum Scripsit. Accedit auctarium F. A. Wolfii. Lps., Grieshammer. 1794. 8 mai. — XVIII, 217 pp. 18 *Gr.* Conf. ephem. litt. Götting. 1794. III. p. 1861—1864; ephem. litt. gen. 1794. p. 1190—1192; 1795, p. 52 — 56; 1797, IV. p. 211 — 215; et in *Jakobsii* Ann. 1795. I. p. 156—160. Pars huius scriptionis prodiit sub titulo: Animadvv. ad Aristotelis librum primum Rhetoricorum, cum notitia et censura graeci Scholiastae eorumque, paucis cogniti. Hl., 1791, 8.

— —: Disp. Theologiae Aristoteleae vindiciae eruditorum iudicio submissae. Lps., 1795, 8. — 68 pp.

René *Vatry*: Explication et correction d'un passage de la poétique d'Aristote, chap. 7. — *V.* in Memoires de l'Acad. des Inscr., T. VII. hist. p. 182 sqq., *ed.* 8. T. IV. hist. p. 289.

I. *Velcurionis* Commentariorum libri IV in universam Aristotelis Physicen: nunc recens summa fide castigati. Ld., 1588, 16.

Iusti *Velsii* Commentaria in Aristotelis lib. de virtutibus. Cl., ap. Gymnicum. 1590, 8.

Pet. *Victorii* Commentarii in tres libros Aristotelis de Arte dicendi, nunc primum in Germania editi. Bs., Oporin. 1549, f.

— —: Commentarii in primum librum Aristotelis de arte poetarum. Flr., 1573, f.

— —: Commentarii in octo libros Aristotelis: de optimo statu civitatis. Positis ante singulas declarationes Graecis verbis authoris, iisdem ad verbum latine expressis. Flr., 1576, f.

— —: Commentarii in X libros Aristotelis de moribus ad Nicomachum. Positis ante singulas declarationes Graecis verbis Authoris, iisdemque ad verbum latine expressis. Flr., 1584, f.

H. *Vink*: In Aristotelis dictum: Ubi desinit physicus, ibi incipit Medicus. LB., 1765, 4.

I. A. *Vogelii* Aristoteles resolutus, sine succincta ac methodica analysis Aristotelis Philosophi: Librorum Logicorum, Physicorum, Ethicorum, Politicorum, Oeconomicorum et Rhetoricorum. Editio altera auctior et emendatior. Frcf., sumptibus Cn. Eifridi. MDC. XXV. 8. — 373 pp.

I. At. *Vulpii* Scholae duae, altera de Aristotele eiusque laudatoribus et reprehensoribus; altera, quae praecipue eidem philosopho vitio vertantur. Adiectum est Syntagma de veteribus Philosophis Libro I. Physicorum ab Aristotele memoratis. Patavii, exc. Ios. Cominus. 1728, 4.

I. G. *Walch*: Exercitatio hist.-philos. de atheismo Aristotelis. — *V.* eiusdem Parerga academica. Lps., 1721, 8.

C. *Weinholtz*: De finibus atque pretio logica Aristotelis Diss. inaug. Rost., Adler. 1824, 8 mai. — 45 pp. 8 *Gr.* Prioribus de hac re scriptis est usus.

Melch. *Weinrichii* Oratio apologetica pro Aristotelis persona adversus calumnias ac criminationes Patricii in Libro I. T. I. Discussionum Peripateticorum. Lps., 1614, 4.

Ch. H. *Weisse*: De Platonis et Aristotelis in construendis summis philosophiae principiis differentia Commentatio. Lps., Barth. 1828, 8 mai. — 38 pp. 6 *Gr.*

Andr. *Westphal:* De Anatomia Aristotelis, inprimis num cadauera secuerit humana. *Progr.* Gryphw., 1745, 4.

Arend F. A. *Wiegmann:* Obss. Zoologicae criticae in Aristotelis historiam animalium. (*Lps.*, *Hinrichs*) Brl., typis academicis MDCCCXXVI, 4 mai. —— VI, 39 pp. Conf. censuram in Götting. gel. Anz. 1827, no. 181. Tractantur Hist. An. ll. 1, 1—5. ll. 2, 3, 5, 6.

Iac. *Zabarella:* De rebus naturalibus libri XXX, quibus quaestiones, quae ab Aristotelis interpretibus hodie tractari solent, accurate discutiuntur. Cl., sumptib. I. Baptistae Ciotti. 1590, f.

C. *Zell:* Variae lectiones et observationes in Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum lib. I. —— *V.* in *Creuzeri* Meletematis, P. II. p. 69—108.

— —: Aristoteles als Lehrer Alexanders. —— Inter eius Ferienschriften. (1826) 1e Sammlung.

Marci Antonii *Zimarae*, Philosophi Consummatissimi Tabula dilucidationum in dictis Aristotelis et Averrois: Opus iamdiu expectatum, et nunc primum summa diligentia in lucem Editum. Venetijs apud Hieronymum Scotum. 1543, f. *In fine:* Venetijs apud Hieronymum Scotum. 1544. *fol.* —— Bibl. acad. Lips.

Theoph. *Zimarae* Marci Antonij F. in libros tres Aristotelis de Anima Commentarij, nunc in lucem editi. Vt., 1584, f.

Thd. *Zvingeri* tabulae in Aristotelis libros decem de moribus ad Nicomachum, quae vice commentariorum esse possuut. Bs., 1566, f.

ARISTOXENUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 255. sqq.; *ed. n.* T. III. p. 634 sqq.

I. *Editiones textus graeci.*

1) Elementa harmonica.

1616, 4. Aristoxenus, Nicomachus, Alypius auctores musices antiquissimi, hactenus non editi. Ioan. Meursius nunc primus vulgavit et notas addidit. LB., L. Elzevir.

1652, 4. Aristoxeni Elementorum harmonicorum Libri III, Graece, cum versione Latina et notis Marci Meibomii. —— *V.* inter eiusdem Antiquae Musicae auctores septem. (Amst., L. Elzevir.) T. I.

2) Elementa rhythmica.

1785, 8. Aristoxeni Rhythmicorum Elementorum Fragmenta. Edid. Iac. Morellius. —— In eiusdem editione Aristidis Orat. adversus Leptinem. (Vt., typis Caroli Palesii) p. 267 sqq.; p. 292 sqq. Conf. (*Wyttenbachii*) Bibl. criticam, Vol. III. P. III. p. 47—52.

II. *Editiones versionum.*

Elementa harmonica.

1562, 4. Aristoxeni Mvsici Antiqviss. Harmonicorvm elementorvm Libri III. *Cl.* Ptolomaei Harmonicorum, seu de Musica lib. III. Aristotelis de obiecto Auditus fragmentum ex Porphyrij commentarijs. Omnia nunc primum latine conscripta et edita ab Ant. Gogauino Graniensi. Cvm privilegiis. Venetijs. Apud Vincentium Valgrisium MDLXII. —— 165 pp. Bibl. acad. Lips.

III. *Illustrantia Aristoxenum scripta.*

Erc. *Bottrigari* il Patritio, Ovvero de' Tetracordi Armonici di Aristosseno. Bologna, 1563, 4. —— Hic commentarius in partem in titulo citatam operis Aristoxeni continetur.

I. *Luzac:* De Aristoxeno, philosopho Peripatetico. —— *V.* in eiusdem Lectionibus Atticis. Edidit tanus Otto Stuiter. (LB., Luchtmans. 1809, 4.)

Gu. Leonh. *Mahne:* Diatribe de Aristoxeno, Philosopho Peripatetico. Amst., 1793, 8. —— Rep. in Thesauro critico novo, T. I. (Lps., 1802, 8; rep. *ib.*, 1817, 8) p. 1—172. Conf. (*Wyttenbachii*) Vitam Ruhnkenii, p. 277.

ARRIANUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 269 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 89 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia coniunctim edita.*

1792—1811, 8 mai. Flavii Arriani Nicomediensis Opera graece ad optt. editiones collata, studio A. Ch. Borheck. Lemgov., Meyer. *Voll. III.* —— 2 *Th.* 20 *Gr.* Negligentissime impressus.

1810, 8. *Αρριανου τα σωζομενα. Εκδοθεντα παρα Νεοφυτου Δουκα. Βιεννη.* *Voll. VII.*

Bb) *Plura opera.*

1683, 8. *Αρριανου τεχνη τακτικη, εκταξις κατ' Αλανων, περιπλους Ποντου*

Ευξεινου, περιπλους της ἐρυθρας θαλασσης. κυνηγετικος, Ἐπικτητου ἐγχειριδιον, του αὐτου ἀποφθεγματα και ἀποσπασματα, τα ἐν τῳ Ἰωαννου Στοβαιου ἀνθολογιῳ, και ἐν ταις Ἀγελλιου νυκτεριναις ἀττικαις σωζομενα. Arriani ars tactica, acies contra Alanos, Periplus ponti Euxini, periplus maris erythraei, liber de venatione, Epicteti enchiridion, eiusdem apophthegmata et fragmenta, quae in Ioannis Stobaei florilegio, et in Agellii noctibus Atticis supersunt. Cum interpretibus latinis, (*J. Scheffero, J. G. Stuckio, L. Holstenio*) et notis. Ex recensione et museo Nicolai Blancardi. Amst., ap. Janssou. Waesberg. —— 7 *ff.* praefixa, 450 pp., 2 *ff.* Errata, 1 tabula geographica et 1 tab. fig. Praeter iu titulo commemorata habetur quoque: „Enchiridii Epicteti paraphrasis graeca ex edit. Mer. Casauboni"; et: „Politiani versio enchiridii latina." In edendo libro „*de venatione*" codicem mstum adhibuit. *V.* 1750. Bibl. acad. Lips.

1750, 8. — Amstelodami, Apud Petrum de Coux, MDCCL. —— Tantummodo prioris editionis titulus novus.

Cc) *Singula Opera.*

1) Dissertationes Epicteteae.

1535, 8. *ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ.* ARRIANI EPICTETUS (et *ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ*). *In fine:* Venetiis in aedibus Bartholomaei Zanetti Casterzagensis, aere vero et diligentia Joannis Francisci Trincaveli. Anno a partu virginis MDXXV. Mense Septembri. —— 8 *ff.* praefixa, deinde *sign* A — BBiiii, et 2 vac. *ff.* et 1 *f.* cum insigni typ. Ex cod. msto. desumptos.

1554, 4. — graece, et latine interprete Iac. Scheggio. —— Cum Epicteti Enchiridio.

1594, — (*tit. n.*) 1595, 8. Arriani Commentarii in disputationem Epicteti. Graece et Latine. —— Cum Epicteto. (Gv., Vignon) p. 1 — 522; p. 523 — 532: In Arrianum Annotationes.

1595, 8. Arriani Commentariorvm de Epicteti dispvtationibvs libri IIII. (*Graece*) Hieronymo Wolfio Oetingensi interprete. Cum Rerum ac verborum copioso Indice. Coloniae, In Officina Birkmannica, Sumtibus Arnoldi Mylij. Anno, M. D. XCV. —— Usque ad p. 455 contextus graecus et versio latina duabus columnis; a p. 456 — 538: Hieronymi Wolfii Annotationes in Epicteti libros IV. Sequuntur 19 *ff.*: Index rervm verborvm et Sententiarvm in Epictetvm, Simplicium et Arrianum. Cvivs litera A Epictetum, litera b. Simplicium, litera c Arrianum demonstrat. Est in editione omnium Epicteti operum, T. III. et saepe separatim occurrit. Bibl. acad. Lips.

1600, 8. — graece et latine. —— Cum Epicteto. Lgd., Vignon.

1655, 8. — graece et latine. —— *Ib.* Cbr., Morden.

1670, 8. — graece et latine. —— *V.* ib. Ld., Morden.

1741, 4. — graece et latine. —— *V.* ib. Ld., Woodward.

1799, 8. — graece et latine. Edidit I. Schweighaeuser. —— *V.* ib.

1827, 8. *Ἀρριανου των Ἐπικτητου Διατριβων βιβλια τεσσαρα.* Les quatre livres d'Arrien, intitulés, Dissertations d'Epictete, revues et corrigées par M. Coray. Paris, impr. d'Eberart, libr. de Firm. Didot. *Voll. II.* —— Est Vol. VIII. et IX collectionis *Παρεργα ἑλλην. βιβλ.* a *Corayo* edita. *Tom. I.* habentur 44 pp.: *Corayi* Prolegomena, graece; et 232 pp. tres priores libri; *Tom. II.* 40 pp. Prolegomena, et quartus liber a p. 233 — 298; *Corayi* animadversiones graece conscriptae sequuntur a p. 299 — 437; et a p. 439 — 548 index.

2) De expeditione Alexandri.

1535, 8. *Ἀρριανου περι Ἀλεξανδρου ἀναβασεως.* Arriani Historiae de ascensu Alexandri. — *Ἀρχη το πρωτον παντος* —. Non sine priuilegio. MDXXXV. (*Editore Victore Trincavello.*) *In calce:* Registrum. * *α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω αα ββ γγ δδ εε ζζ ηη.* — Quaterniones omnes, praeter * duernionem. Venetiis in aedibus Bartholomaei Zanetti Casterzagensis, aere vero ac diligentia Joannis Francisci Trincavelli. Anno a partu virginis MDXXXV. Mense Septembri. —— *Victor Trincavellus* hanc editionem curavit; sed ex vitioso cod. msto expressa est. Bibl. acad. Lips.

1539, 8. *Ἀρριανου περι Ἀλεξανδρου ἀναβασεως ἱστοριων βιβλια ὀκτω.* Arriani de expeditione s. rebus gestis Alexandri Maced. Regis libri octo, nuper et reperti et quam diligentissime in lucem editi. Historiam quoque eandem, olim quidem a Bartholomaeo Facio Latinitate dona-

tam, nunc vero innumeris, quibus scatebat, mendis repurgatam, hic adiungi curavimus, ut et conferri a linguae Graecae studiosis possit et quid in utraque a nobis praestita sit, facilius appareat. Basileae, per Rob. Winter. *Voll. II.* — *Nic. Gerbelius*, qui hanc editionem paraverat, vel ad unius pluriumve codicum mstorum fidem emendationes fecit, aut prorsus ex codicibus, iisque melioribus, quam ille editionis principis, exprimi iussit, et hue praecipue *Schmieder* probavit, quod hic primum lib. 7 et 8 separatim prodierunt. Omnium fere posteriorum editionum fons est.

1575, f. *Ἀρριανου περι Αναβασεως Αλεξανδρου, ιστοριων Βιβλια η.* Arriani (qui alter Xenophon vocatus fuit) de Expedit. Alex. Magni, Historiarum libri VIII. Ex Bonauent. Vvlcanii Brvg. noua interpretatione. Ab eodem quamplurimi loci ope veteris exemplaris restituti. Cum Indice copiosissimo. Alexandri vita, ex Plvt. Eiusdem Libri II, de Fortuna vel virtute Alexandri. Anno M. D. LXXV, excudebat Henr. Stephanus, Cvm Privilegio Caes. Maiest. in decennium. — 6 *ff.* praefixa, 198 et 18 pp., et 6 *ff.* indicem continentia. Ad codicis msti fidem emendata prodiit. Substrata est editio a. 1539. Bibl. acad. Lips.

1668, 8. *Ἀρριανου περι αναβασεως αλεξανδρου, Ιστοριων Βιβλια ζ. Του αυτου ινδικα.* Arriani de expeditione Alexandri Magni Historiarum Libri VII. Ejusdem indica. Ex Bonavent. Vulcanii Brug. Interpretatione. Nicolaus Blancardus E veteribus libris recensuit, versionem Latinam emendavit, octo libros Animadversionum adjecit. Amstelodami, Apud Joannem Janssonium à Waesberge, et Viduam Elizaei Weyerstraet. A. CIↃ IↃCLXVIII. *Partt. II. in 1 vol.* — 6 *ff.* praefixa, 617 pp., 18 *ff.* index, 1 effigies et 1 tabula titulo praefixa. Subiecit priorem editionem, et in contextu graeco emendando duos codd. mstos, quorum varias lectiones publicavit, suumque ingenium adhibuit. Cum Blancardus taeite *Freinshemii*, *Salmasii* aliorumque animadversiones in suum usum convertisset, *Iac. Gronovius* in Supplementis lacunarum in Aenea Tactico, Dione Cassio et Arriano (LB., 1675, 12) p. 110 sq. viam rationemque eiusdem impugnavit. Praeter in titulo notata, „Photii ex Arriani scriptis eclogae" habentur. Bibl. acad. Lips.

1704, f. *Ἀρριανου Αναβασεως Αλεξανδρου βιβλια επτα και Ινδικη.* Arriani Nicomed. expeditionis Alexandri libri septem et historia indica, ex Bonau. Vulcanii interpretatione latina, post variam aliorum industriam, ita lacunis vel cognitis, vel ignotis etiamnum et obscuris suppletis, ita auctoris in graecae linguae nativo vsu, praestantia et facultate restituta ex plurium Msstorum et praesertim vnius optimi collatione, vt nunc demum prodire hic auctor videri debeat, opera Iacobi Gronouii. LB., Excudit Pet. Van der Aa. — 5 *ff.* praefixa, 376 pp., et 3 *ff.* indicem continentia. Addita est *Gronovii* effigies. In paranda hac editione *Gronovius* V codicibus mstis usus est: praeterque notas criticas exegeticas quoque aliquot adiecit. Et in ch. m. Bibl. acad. Lips.

1757, 8. Arriani Nicomediensis expeditionis Alexandri libri septem et historia indica. Graece et latine, cum annotationibus et indice graeco locupletissimo Georgii Raphelii. Accedunt *Eclogae* Photii ad Arrianum pertinentes, cum Lectionibus Variantibus Dav. Hoeschelii: Summaria Librorum distincta et emendata, Index Rerum accuratissimus, nec non Tabula Geographica expeditionis Alexandri. Amstelaedami, Apud Wetstenium MDCCLVII. — XLVIII pp. praefixae, continentes titulum, praefationem, Photii eclogas, et Seriem capitum: 637 pp.; et 93 *ff.*: Index graecus; 6 *ff.*: Index graecus; 6 *ff.*: Index memorabilium; et 2 *ff.* librarii catalogus librorum impiet. Quod *Schmieder* praefat. p. VIII. aequum iudicium de hac editione tulit, huc transscribo. „Textus est Gronovianus, *inquit*, quem tribus modo locis paulisper mutavit. Libro V. 14, 11. pro *ὅσοι κατα* ex optimo codice recepit *ὅσοι δε κατα*; VII. 12, 11. *ἥκιστα δὴ τῇ* et VII. 20, 6. *μικροτερα δὲ*, ex eodem pro *ἥκιστα τῇ* et *μικροτερα*, quamvis in notis nihil moneret. In notis interdum bene examinantur emendationes a Gronovio vel factae vel commendatae; saepe vero adscriptae sunt Optimi et aliorum codicum variantes, quos Gronovius non receperat. Plures autem, eaeque potiores multis descriptis, neglectae sunt. *etc* Maximam explicationum partem Gronovio debet Raphelius, paucissimas Blancardo. Errat enim St. Croix p. 267, si Raphelium Blancardo sua debere putat. *etc.* Summus ejus et utilissimus labor fuit in construendo indice graeco, quem primus adjecit vere copiosissimum, ut perfectiorem ad alios auctores vix viderim."

1798, 8. Arriani Nicomediensis Expeditionis Alexandri libri septem. Recensiti et notis illustrati a F. Schmieder. Lps., Schwickert. —— XL, 551 pp. 1 *Th.* 9 Gr. In textu constituendo codex optimus Florent. et coniecturae ipsius editoris aliorumque sunt adhibitae. Additae notae et criticae et linguam resque explicantes sunt. Conf. ephem. litter. univ. 1799, t. p. 437—440; Gött. 1798, tt. p. 932—935; et *NadB.*, Vol. LXII. p. 455—461.

(1818,) 12. Arriani Nicomed. Expeditio Alexandri Magni. *Edit. ster.* Lps., Tauchnitz. —— 14 *Gr.* uuae 7 *Gr.*; eb. sc. 20 *Gr.*

3) de rebus Indicis.

1798, 8. Arriani Historia Indica cum Bonav. Vulcanii interpretatione latina permultis locis emendatiore; recensuit et illustravit F. Schmieder. Hl., Gebauer. —— XIV, 272 pp. et 1 tabula geograph. secundum illas *Vincentii* insertas *Voyage*. 1 *Th.* 16 *Gr.* Caeterum ut praecedens ab eodem editus liber Arriani comparatus est.

4) Ars tactica.

1664, 8. Arriani tactica & Mauricii artis militaris libri dvodecim Omnia, Nunquam ante publicata, Graece primus edit, Versione Latina Notisque illustrat Io. Schefferus. Upsaliae exc. Henr. Curio *etc.* —— 3 *ff.* 122 et 537 pp. et 3 *ff.* Ex codice msto Milanensi, quem *Scheffero Emericus Bigot* suppeditavit, est expressa. Bibl. acad. Lips.

5) De venatione.

1644, 4. Ἀῤῥιανου Κυνηγετικος. Arrianus de Venatione (*Graece*), Luca Holstenio interprete. Parisiis, sumptibus Seb. et Gabr. Cramoisy. —— 8 *ff.* praefixa, et 95 pp.

1778, 8. —— Cum Xenophontis *Politicis* edidit *Zeune.*

6) Periplus Ponti Euxini, sive Epistola ad Hadrianum, et Periplus maris Erythraei.

1533, 4. Ἀῤῥιανου Περιπλους Ευξεινου ποντου. Του αυτου περιπλους της ἐρυθρας θαλασσης. Αννωνου περιπλους Λιβυης. Πλουταρχου περι ποταμων και ορων. Επιτομη των του Στραβωνος γεωγραφικων. Arriani & Hannonis periplus. Plvtarchvs de fluminibus & montibus. Strabonis epitome. FRO || BEN. BASILEAE ANNO MDXXXIII. *In fine p.* 206: Ετυπωθη εν Βασιλεια παρ' Ιερωνυμῳ φροβενιῳ και Νικολαῳ τῳ Επισκοπιῳ ετει της θεογονιας α φ λ γ. —— 8 *ff.* praefixa, contin. titulum, praefationem et registrum, 205 pp. et 1 f. in cuius pagina versa insigne typ. Editionem *Sigism. Gelenius* curavit. Contextus graecus est lacunosus neque accurate expressus. Bibl. acad. Lips.

1577, f. Arriani historici et philosophi Ponti Euxini et Maris Erythraei Periplus ad Adrianum Caesarem (*graece*). Nunc primùm è Graeco sermone in Latinum versus, plurimisque mendis repurgatus. Accesserunt et Scholia, quae luculentam Regionum, Gentium, Insularum, Oppidorum, Fluminum, Mercium, caeterarumque rerum memorabilium vtriusque Peripli descriptionem continent, ex accurata veterum ac recentiorum authorum collatione. — Addita est praeter loca, que solers Lusitanorum penetrauit nauigatio, omnium cùm Oppidorum, quae Danubius irrigat: tum Fluviorum, qui in eum deuoluuntur, diligens et iucunda observatio, praeterea ipsius Ponti chorographica tabula. Io. Gvilielmo Stuckio Tigvrino avthore. Cum gemino indice rerum scitu dignarum quae in vtroque Periplo explicantur. Lugduni, Barth. Vicentius. —— Alia exemplaria in titulo habent: *Generae aped Eustathium Vignon.* M.D.LXXVII., cuiusmodi unum in bibl. acad. Lips. adservatur. *Ponti euxini Periplus* comprehendit 12 *ff.* praefixa (inter *f.* 4 et 5 tabula geogr. ligno incisa), et 193 pp., et 13 *ff.* registrum; *Erythrei maris periplus* cum singulari titulo habebetur in 18 *ff.* praefixis, 109 pp., et 6 *ff.* registrum, et duo alia *ff.* cum additis corrigendis.

1698, 8. Arriani periplus. Graece et Latine, cum notis edid. I. Hudson. Addita est H. Dodwelli dissertatio chronologica. —— *V.* Tom. 1. Geographorum *Graecorum* Hudsoni.

1806, 8. Ἀῤῥιανου περιπλους ποντου Ευξεινου και της Ερυθρας θαλασσης. Graece, cum notis. —— *V.* infra s. v. Geographi. Συλλογη, T. 1.

1809, 4. Translation of Arrian's Periplus, and Nearchus, with the Greek Text. Ox. —— Cum Alexandri effigie. 15 *sh.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) de expeditione Alexandri.

aa) *integrum opus.*

α) *Sine l. notitia.*

—, f. Arriani Historia de rebus Alexandri M. et Aristotelis opuscula varia. Venetiis per Bernardinum de Vitalibus. — Sie *Panzer* in Annal. T. III. p. 496, no. 2802.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1508, f. Arrianus de rebus gestis Alexandri, Latine, Bartholomaeo Facio interprete. *In fine*: Impress. Pisauri opera et impensa Hieronymi de Soncino MDVIII. Die IX. Iunii. Ioanne Sfortia regnante. — 100 *ff.*, quorum ultimum vacat. Rep. 1552 sqq.

1552, 12. — Lgd., ap. Sebast. Gryphium.

1554, 8. — Bernae.

bb) *Delectus.*

1554, 8. Prior liber latine, Facio interprete. Bernae in Helvetia, apud Matth. Apiarium, sumpt. I. Oporini.

B. germanicarum.

Aa) *omnia opera.*

1829, 16. Arrian's von Nikomedien Werke. 1s Bdchen.: Taktik und Geschichte der Feldzüge Alexanders, übers. von Ch. H. Dörner. Sttg., Metzler. — Adhuc II voll. prodierunt. 8 *Gr.* Praemissa est commentatio de Arriani vita et scriptis, et introductio in Tacticam artem.

Bb) *singula opera.*

1) Dissertationes Epicteteae.

1766, 8. Arrians Epiktet. Aus dem Griech. übers. von I. Schulthess. Zürich, Orell. — 1 *Th.* Rep. 1778.

1778, 8. — Rep. in Bibliothek der griech. Philosophen, Vol. II. no. 1.

1801 — 1803, 8. Arrians Unterredungen Epiktets mit s. Schülern; übers. und mit hist.-philos. Anmerkk. u. einer kurzen Darstellung der epiktetischen Philosophie begleitet von J. M. Schultz. Altona, Hammerich. *Voll. II.* — 2 *Th.*

2) De expeditione Alexandri.

1765, 8. Des Flavius Arrianus sieben Bücher von den Feldzügen Alexanders des Grossen, nebst dessen Indischer Geschichte, übers. und mit Anmerkk. begl. von Gerh. Ch. L. Timäus. Lpz. — 20 *Gr.* Posteriori praeferenda versio.

1790 — 1813, 8. Arrians Feldzüge Alexanders. Aus d. Griech. übers. v. A. Ch. Borheck (, *vollendet durch J. Schulze*). Frkf., Hermann. *Voll. III.* — 2 *Th.*

3) de rebus Indicis.

1710, 8. Arriani Indica, d. i., die Indianische Geschichte oder Reisebeschreibung der Flotten Alexanders des Grossen, aus d. Griech. ins Deutsche übersezzet (*durch G. Raphelius*). Hamb., Ch. Liebezeit. — *V.* 1764.

1764, 8 mai. Arrians indische Merkwürdigkeiten und Hannons Seereisen. Nebst Dodwells Prüfung der Seereisen des Nearch, und Herrn von Bougainville Abhandlung von der Seereise des Hanno. Braunschw. und Wolfenb., Albrecht. — Prioris interpretationis studio *G. Arn. Schmid* emendata repetitio. 1 *Th.*

1765, 8. — *V.* antea 2).

C. gallicarum.

1) de expeditione Alexandri.

1581, 4. Les faits et conquêtes d'Alexandre le grand, par Fl. Arrian, trad. par Claude Vuitart. Paris, chez Morel.

1646, 8 *et* 4, — 1652, — 1654, — 1656 (?), — 1661, — 1664, 8. — trad. par. Nic. Perrot d'Ablancourt. Paris.

1764, 12. — trad. par Perrot-d'Ablancourt, avec des remarques. Paris.

1802, 8. Histoire des expéditions d'Alexandre, par Fl. Arrien de Nicomedie: traduction nouvelle, précédée de la revue des histoires d'Alexandre, d'une introduction ou coup-d'oeil politique sur le siècle de Philippe, et de réflexions sommaires sur la différence et les conséquences de la tactique des anciens et des modernes; augmenté d'un complément historique contenant diverses traditions sur le conquérant, quelques détails de sa vie privée, les jugemens et les parallèles auxquels il a donné lieu; enrichi de notes érudites d'après St.-Croix, le docteur Vincent, d'une table et d'une

carte géographique d'après d'Anville, la Rochette et Rennel, d'une explication, avec tableaux, de la tactique des anciens, *etc.* par P. J. B. Chaussard. Paris. *Voll. III.* —— Cum tabula geograph. in-4. 30 *fr.*

2) De rebus Indicis.

1799, 4. — 1800, 8. Voyage de Nearque, des bouches de l'Indus jusqu' à l'Euphrate; ou journal de l'expédition de la flotte d'Alexandre, redigé sur le journal original de Néarque, conservé par Arrien, à l'aide des éclaircissemens puisés dans les écrits et relations des auteurs, géographes ou voyageurs, tant anciens que modernes; et contenant l'histoire de la première navigation que des Européens aient tentée dans la mer des Indes: traduit de l'anglois de M. Vincent, par J. B. L. J. Billecocq. Accompagné de cartes et du portrait d'Alexandre. Paris. —— *In*-4, 21 *fr.*; *in*-8, *Voll. III.* 15 *fr.*

3) Ars tactica.

1758, 4. — 1760, 8. Tactique d'Arrien, trad. par Guischard. —— *V.* in eiusdem Mémoires militaires sur les Grecs et les Romains. *Voll. II.*

D. italicarum.

Aa) *Opera omnia coniunctim.*

1826, 4 et 8. Opusculi d'Arriano tradotti da varij. Milano, Gonzogno. —— Pertinet ad *Collana Milanese.* Nutae eaeque bonae frugis sunt adiectae.

Bb) *Opera singula.*

1) De expeditione Alexandri.

1544, 8. Arriano di Nicomedia, chiamato nuovo Xenofonte de i fatti del Magno Alessandro Re di Macedonia. Nuovamente di Greco tradotto in Italiano per Pietro Lauro Modonese. In Venetia. M. D. XLIIII. Co'l privilegio del Summo Pontefice Paulo III. et dell' Illustriss. Senato Vinitiano per anni dieci. *In fine:* In Vinegia appresso Michele Tramezino M. D. XLIIII. —— 8 *ff.* praefixa, 178 num. *ff.* et in fine 1 *f.* Pertinet ad *Collana Greca.* Rep. 1730.

1730, 4. Arriano dei fatti del Magno Alessandro *etc.* Verona per Dionisio Ramanzini. —— Ex priore repetita, pertinetque ad Cullana istorica del Giolito.

1793, 4. Le Guerre di Alessandro Magno, di Arriano da Nicomedia, trad. per Pier. Lauro Modanese. Roma, per Gio. Desiderj.

2) De rebus Indicis.

1558, f. Nauigatione etc. Venezia. —— Haec editio indicatur in Catal. Bodleiano, T. I. p. 76.

1563, f. Nauigatione di Nearcho Capitano d'Aless. tradotta dal Ramusio di greco in toscano. Vt. —— Hanc notitiam ex Catalogo bibl. Barberinae, T. I. p. 78 desumpsi.

1563, f. Nauigatione dal Mar Rosso fino all' Iudie Orientali tradotta per il Ramusio dalla lingua greca uella toscana. Venetia. —— Haec notitia in Catalogo bibl. Barb. T. I. p. 79 habetur.

1588, f. La navigatione di Nearco Capitano d'Alessandro Magno, la quale scrisse Arriano scrittor greco, tradotta dalla sua storia di lingua greca nella Toscana. —— Continetur in: Viaggi di Giambatista Ramusio, Vol. I. (Flr., Iunta.) p. 269 sqq.

3) Periplus Ponti Euxini.

1559, f. Lettera di Arriano Filosofo ed Historico nobilissimo all' Imperador Adriano circa la sua nauigatione intorno al Mar maggiore. Venetia. —— In catal. bibl. Barb. p. 79 indicatur. Rep. 1588.

1588, f. —— *V.* in: Viaggi del Giambatista Ramusio, Vol. II. p. 193.

E. anglicarum.

1) Dissertationes Epicteteae.

1766, 8. The Discourses of Epictetus: collected and preserved by Arrian, his Disciple. In four Books. Translated from the Greek. Printed in the Year MDCCLXVI.

1) De expeditione Alexandri.

1729, 8. Arrian's History of Alexander's Expedition. Translated from the Greek. With Notes historical, geographical, and critical. By Mr. (*John*) Rook. To which is prefix'd, Mr. le Clerc's Criticism upon Quintus Curtius; and some Remarks upon Mr. Perizonius's Vindica-

tion of that Author. And to which is added: 1. Arrian's Indian History. 2. His Account of the Division of the Empire, after Alexander's Death. 3. Raderus's Tables. 4. A Catalogue of all the Authors, wo have wrote this History. 5. An exact and succinct Chronology of the whole. 6. A compleat Alphabetical Index. London, printed for Th. Worrall, I. Gray, L. Gilliver, and J. Willock. *Voll. II.* —— 16 *sh.* Plurimi faciunt hanc editionem, deque ea conf. Present State of the Repub. of Lettres, 1729. May. p. 375 sqq. Rep. 1814.

1814, 8. — Ld., *Voll. II.* —— 1 *L.* 1 *sh.* *V.* 1729.

3) De rebus Indicis.

1797, 4mai. The voyage of Nearchus from the Indus to the Euphrates, collected from the original journal preserved by Arrian and illustrated by authorities ancient and modern, containing an account of the first navigation attempted by Europeans in the Indian ocean. London. —— Cum tabulis geographicis. 1 *L.* 7 *sh.*

4) De venatione.

1830, 4. — London, Bothe.

5) Periplus maris Erythraei.

1800, — 1805, 4mai. Periplus of the Erythrean sea, containing an account of the navigation of the ancients from the sea of Suez to the coast of Zanguebar. London. *Voll. II.* —— Cum figg.

1807, 4. The commerce and navigation of the ancients in the indish ocean. Ld. *Voll. II.* —— Cum figg. et tabulis geogr. Nearchi et Arriani interpretatio hic continetur.

III. *Illustrantia Arrianum scripta.*

( ) Observationes duae, vna in Arrianum, altera in Festum. —— *V.* in Miscell. Observatt. in Auctorum, Vol. IX. T. III. p. 380.

(F.) Vindication of the translation of Arrian's periplus of the Euxine Sea. —— *V.* in Class. Journ. no. XXX. p. 317 — 319.

F. Iac. *Bast:* Arrianus emendatur secundum ordinem, et explicatur. —— *V.* eiusdem Epistolam criticam. (Lps., 1809, 8) p. 36—41, p. 12 et 108.

— —: Arriani de venatione codex commemoratur et secundum codicem emendatur. —— *V. ib.* p. 34, 82, 93, 105. 178, 227.

W. *Blane:* Cynegetica, or essays on Sporting, consisting of Observations on Hare-Hunting, containing an Account of the Hare-Hunting and Coursing of the Ancients, from Xenophon and Arrian; *etc.* A new Edition. Ld., Stockdale. 1788, 8.

Ch. *de Brosses:* Le Periple, ou circuit du Pont-Euxin. —— *V.* in Mémoires de l'Acad. des Inscr., T. XXXII. p. 627 sqq., T. XXXV. p. 475 sqq. *V.* eiusdem quoque Histoire de la république romaine par Salluste, T. III. P. 2. in Appendice.

P. O. *van der Chys:* Commentarius geographicus in Arrianum de expeditione Alexandri. Cum tabula geographica (*imperii Alexandri M. composita per F. Kaiser*). LB., apud Cyfvear. 1828, 4. —— XVI, 139 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Tabula geographica separatim 18 *Gr.* Diligenter quae inprimis Angli in descriptionibus itinerum a se peractorum prodiderunt in hoc perpetuo commentario sunt adhibita.

de St. Croix: Examen critique des anciens historiens d'Alexandre le Grand. Paris, 1775, 4. *Edition II.* Paris, 1810, 8. —— Huoc magni aestimandum librum esse satis inter omnes constat. Anglice quoque conversos extat: Critical inquiry into the life of Alexander the Great, from the French, with notes and observations by Rich. Clayton; illustrated with a map of the marches of Alexander the Great. London, 1793, 4. Huic versioni animadversiones tabulaeque geographicae insuper sunt adiectae.

Anquetil *Duperron:* Sur l'histoire indienne d'Arrien. —— *V.* in Mémoires de l'Acad. des Inscr., T. XLIX. sect. III. p. 570 sqq. Praecipue de hoc opere agitur num genuinum sit.

Tanaq. *Faber:* Loci tres Arriani in historia Alexandri emendati, ut et unus in Melpomene Herodoti; Locus Arriani in II. ἀναβάσεως emendatur. —— *V.* eiusdem *Epistolarum Lib. I.* epp. LXXII. et LXXIII.

Iac. J. F. F. *Gronov:* Supplementa lacunarum in Aenea Tactico, Dione Cassio et Arriano de expeditione Alexandri. LB., ap. Dan. a Gaesbeck. 1675, 8. —— Quae in Arrianum protulit a p.

162—176 supplemeota, ex magni momenti codice msto sout deprumpta.

J. G. *Hager*: De Arriano geographo antiqnissimo illiusque periplis. Progr. Chemnitzi, 1766, 4.

Thd. *Hasaei* Observatio nd locum Peripli maris Erythraei de vocabulo: Eitediommenuthesias. —— *V.* io Bibl. Bremens. Class. VI. fasc. I. p. 189 sqq.

Pi. *Horrei* Observationes criticae ad Arrianum. —— *V.* in eiusdem Observationibus criticis io scriptores qoosdam historicos. (Harlingae, 1736, 8) p. 533 — 561.

William *Ouseley*: Inscription on the tomb of Arrian. —— *V.* in Class. Journ. no. XXXII. p. 394.

Iac. *Palmerius a Grentesmenil*: Exercitationes iu Arrianum. —— *V.* eiusdem Exercitationes in optimos fere auctores graecos. (L.B., 1668, 4) p. 234 — 241. Non sine ullo pretio.

Zanobi *Perelli*: Dissertazione sopra un passo d'Arriano, Lib. II. 9. —— *V.* in Dissertaziooi dell' Acad. di Cortona, T. VIII. p. 28.

G. *Raphelii* Emendatio loci cujusdam in Arriani historia indica, cap. XIII. no. 6. —— *V.* la Miscellaneis Observatiooibos, Vol. IV. T. II. (Amst., 1734, 8) p. 270 — 272.

— —: Annotationes philol. in N. T. ex Xenophoute, Polybio, Arriano et Herodoto collectae. Hmb., 1715, 8. —— Rep. 1747, 8. *voll. II.* adiectis *Hemsterhusii* annotationibus.

F. *Schmieder*: Specimina II notarum criticarum in Arriani Nicomediensis de Alexandri M. expeditione libros IV priores. Hl., 1795, 8.

Schweighäuser: Notae in Arrianum. —— *V.* in Magaziu Eucyclapédique, Vol. I. P. 3. p. 445 sq.

Stempkofsky: Izslédovanié o mestopologénii drevnikh gretcheskikh possélénii mejdou tirassome i borysthénome. Petersb., 1826, 12.

ARSENIUS.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 838; *ed. n.* T. I. p. 744.

—, 8 min. *Αποφθεγματα φιλοσοφων και ϛρατηγων, ῥητορων τε και ποιητων.* Praeclara dicta philosophorum, imperatorum et poetarum ab Arsenio archiepiscopo Monembasiae collecta. *Accedit*: *Γερας ει μ' ὀνομασειας σπανιον των σπουδαιων, ουκ αν αμαρτοις, δηλαδη, της αληθειας φιλε.* *Partt. II. in 1 vol.* —— *Pars I.* 116 *ff.*; *Pars II.* 30 *ff. sign.* α–δ. F. 1 contioetur epigramma graecum. Rarissimum neque oionino specneodum opus *Morelli* et qoi eum secutus est *Chardon de la Rochette* (*v.* eiusdeio Notice sur le Manuel du Libraire et de l'amatear des livres, par M. Broaet. Paris, 1810, 8, p. 6, quae notitia repetita est ex Magasin encyclopédiqae. 1810. Avril. p. 426 sqq.) oon ex *Calliergi* officina typographea, sed ex illa *Leonis* X. Pontificis Maximi (, cui quoque est dedicatam), io moote nunc naminato *Monte Cavallo* Romae exstructa, ex qaa etiam Porphyrii Qaaest. Homer. in Gymnasio mediceo, 1518, 4, deinde Commentarii in Septem Tragoedias Sophoclis Gr. in lucem sunt emissi, prodiisse putant. *Fabricius* putat Floreatiae esse impressam hanc collectiunem; *Bandinius* autem in Catalogo MSS. graec. bibl. Laarent. Val. I. p. 549. Romam impressionis locom habet. Praeterea *Arsenius* Schalia in Euripidem edidit. De cadice chartaceo sec. XVI., qui collectionem edita longe locupletiorem continet, et inscripta est *Ἰωνια* sive Violetom, *v. Ch. F. Matthaei* notitiam codicam Mss. graec. Bibliothecar. Mosquens. (Mosq., 1776, f.) p. 14 sq., abi primam eamqae magnam epistolae dedicatoriae partem poblicavit; deinde de alio codice huius collectiouis v. *Bandinii* Cataloguoi codicuio graec. Bibl. Mediceae, Vol. I. p. 547 sqq, ubi p. 547 sq. epistola iategca dedicatoria ad Leonem Pontificem graece edita extat. De collectione ipsa codice msto conteuta et de illa iam typis descripta *Bandinii* verba p. 549. col. 1 adscribimus: „Fabricius B. Gr. T. VIII. p. 838. ait hanc syllogem Arsenii editam esse, ut putat Floreotiae, sine temporis et loci nota ia 8., T. vero X. p. 223 editam adserit Rumae; qaod probabilius patamus. Hanc editiouem a Fabricio memoratam habemas ia Marucelliana Bibl., a qua tameu diversus est aoster Cadex, quippe qoi et Epistolam longiorem praefert, et multo oberiuribos auctoruio sententiis refertus est, et diversa ordine concionatas; in illa enim apophthegmata ioxta litteras, a quibos oomiua auctorom incipiunt, in hoc vero iuxta ordinem rerum, de qaibas agitur, disposita legontor." *Ant. Mar. Bisconius* quoqae io Bibl. Medic.-Laureot. Catalag. T. II. p. 59 sq. de huias collectianis codice msto disserit, inseraitque, at *Bandini* l. c., indicem auctorum, qoorum e scriptis apophthegmata suut collecta. *Matthaei* l. c. p. 14 de huius operis pretio iudicat sic: „Delectus io hac libello est satis perite, acute et studiose

factus;" sed alii aliter iudicant, et pro nihilo fere habent. Hic liber iam editus extat s. h. titulo:

1832, 8. *Ἀρσενίου Ἰωνιά* Arsenii Violetum, ex codd. mss. nunc primum edidit, animadversionibus instruxit et alia quaedam inedita adiecit C. Walz. Sttg., Löfflund. —— VI, 517. Pretium non comperi. Editus est ex *Matthaei* apographo, quod bibl. reg. Dresd. adservat. De hoc Arsenii opere cf. quoque *Wyttenbachium* in praefat. ad ed. Plutarchi Moral. T. I. ed. Oxon. in-8. p. LXXV sq., ed. Lips. T. I. P. I. p. LI sq. *Arsenii* Monembasiani epigramma in Cretae praefectum Hieronymum Donatum, ineditum editor graece e cod. Monach. chart. no. DXIV. in *I. Ch. Baroni de Aretin* Beyträge zur Geschichte und Litteratur, Vol. IX. (Monachii. 1807, 8) p. 752 sq. Recurrit quoque in Bibl. Vindob. Lambec. lib. III. p. 40. 200, apud Nessel. P. I. p. 355. *Arsenius* non 1435, ut apud *Fabricium*, bibl. Gr. Vol. X. p. 222 dicitor, sed anno 1535 Venetiis obiit, *v.* Lambec. lib. VII. p. 236 sq. et *Bandini* in Catal. codicum graec. bibl. Medic. Vol. I. p. 85 not.

ARTEMIDORUS Daldianus.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 404 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 260 sqq.

I. *Editiones textus graeci.*

1518, 8. *ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΝΤΕ ΠΕΡΙ ΕΝΥΠΝΙΩΝ ΩΣ ΛΕΓΟΥΣΙΝ.* ARTEMIDORI De somniorum interpretatione Libri Quinq;. DE INSOMNIIS Quod SYNESII Cuiusdam nomine circumfertur. *Infra Aldi insigne typ., et in calce:* a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x Omnes quaterniones praeter X ultimum duernionem. — VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE SOCERI MENSE AVGVSTO. M.D.XVIII. *In pagina versa insigne Aldi typ.* —— 164 num. *ff.*, quorum quatuor priora, titulus, *Francisci Asulani* praefatio, atque index implent. Ex codice msto lacunoso bibl. Marc. Venet., ubi adhuc quoque no. CCLXVIII. *in*-4 adservatur, haec editio princeps rarissima est expressa. Pars contextus graeci cum versione italica legitur in: D.fesa di Dante del Mazzoni, T. I. p. 184.

1603 (*nec* 1604), 4. Artemidori Daldiani Oneirocritica, (*Graece cum Latina versione Iani Cornarii,*) et Achmetis Sereimi F. Oneirocritica, (*cum Lat. versione I. Leunclavii,*) Astrampsychi et Nicephori versus etiam oneirocritici, (*cum interpretatione Latina I. Opsopaei et Nic. Rigaltii. Accedunt*) Nic. Rigaltii ad Artemidorum Notae. Lutetiae, ap. Marc. Orry. (*Alia exx.*: ex officina Claudii Morelli.) —— *Cornarii* versio non magni habetur. Illae lacunae, quae ex codice Venet. in editionem principem transierunt, etiam hic occurrunt; praeterea multis mendis est inquinatissima editio. Nonnunquam in notis doctis maximique aestimandis (attamen tantummodo usque ad lib. II. cap. 68 se extendunt) *Rigaltius Isaaci Casauboni* nomen provocat.

1805, 8 mai. *Ἀρτεμιδώρου Ὀνειροκριτικά.* Artemidori Onirocritica; ex duobus codicibus Mss. Venetiis recensuit, emendavit, polivit, notis integris Nicolai Rigaltii et Io. Iac. Reiskii suisque illustravit, item indices copiosos adjecit Io. Gothofredus Reiff, Saxo. Lps., Crusius (nunc Vogel). *Voll. II.* —— XXIV, 439, 519 pp. 4 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 6 *Th.* Primum scitu necessarium, hac in editione aliter ac in illa *Rigaltii* capita esse distincta et numerata; liber I. 82 loco 85, liber II. 70 loco 75, et liber III. 76 loco 67, et liber IV. 84 loco 86 capita comprehendit. In contextu graeco emendando *Reiffius* duobus (no. CCLXVII. et no. CCLXVIII.) codicibus Venet., quos iam *Morelli* in sua Bibliotheca Mss. Graeca et Latina (Bassani. 1802, f.) p. 153—158 accurate descripsit, ita ut ex codice CCLXVII, cui autem in calce 7 folia desunt, multas codicis CCLXVIII suppleret lacunas aliaque menda emacularet, usus est. Volumen primum, omissa versione latina, contextum graecum subiectis lectionis varietatibus, duorum codicum et tabulas tres graece conscriptas, alteram capitum secundum eorum inscriptiones, et laudatorum ab Artemidoro scriptorum, alteramque rerum et verborum: et volumen secundum *Nic. Rigaltii*, *Reiskii* ex eiusdem Animadversionibus *etc.* repetitas, ipsiusque editoris notas continet. Conf. magni habendam censuram huius editionis in ephem. litter. Jenens. 1811, no. 264, 265, 266, 267 et 268.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1539, — 1544, 8. Artemidori Daldiani Philosophi excellentissimi, De somniorum interpretatione, Libri Quinque, Iam primum à Iano Cornario medico physico Francofordensi, latina lingua conscripti. Basileae anno MDXXXIX. *In*

calce: Basileae per Hieronymum Frobenium et Nicolaum Episcopium, mense septembri, Anno MDXXXIX. —— Rep. 1546.

1546, 8. — Lugduni.

B. germanicarum.

α) Sine a. notitia.

—, 8. Traumbuch Artemidori des Griechischen Philosophi, darinnen vrsprung, vnterschied, vnd bedeutung, allerhand träumen, wie dieselben eynem im schlaaff fürkommen mögen, auss natürlichen vrsachen gründlich ausgelegt vnd erklärt worden. — Samt eyner erinnerung Philippi Melanchtonis von vnterscheyd der Träume, Vnd angehencktem Bericht, was von Träumen zuhalten seie. *Infra insigne typ., infraque*: Cum Gratia et Priuilegio Caesareo. Getruckt zu Strassburg, durch Theodosium Richel.

β) Cum a. notitia.

1597, 8. — Strassburg.

1600, 8. — Amberg.

1624, — 1634, 8. Artemidori Traumbuch, oder vom Vrsprung, Vnterscheid und Bedeutung allerhand Traeume; Samt einer Erinnerung Phil. Melanchthonis vom Vnterscheid der Traeume, und angehaengten Bericht, was von Traeumen zu halten sey. Strassburg, durch Cph. von Heyden.

1666, — 1713, — 1721, 8. — Leipzig.

C. gallicarum.

α) Sine a. notitia.

—, 16. — Paris, chez la veuve J. Bonfons.

β) Cum a. notitia.

1555, 8. — Lyon, chez J. de Tournes. —— Epitome tantum per *Ch. Fontaine* adornatum. Rep. 1566, 1596.

1566, 16. — Paris, chez Gu. Cavellat.

1596, 12. — Paris.

1609, 8. Artemidore de l'explication des songes, avec le Livre d'Augustin Niphus des Divinations. A Lyon.

1664, 12. Les Jugemens Astronomiques des Songes, par Artemidorus, augmentez par Auguste Niphe sur les Augures (*trad. par Ch. Fontaine*), et un Traité fait sur les Divinations, par Antoine du Moulin. A Paris.

D. italicarum.

1540, 8. Artemidoro *etc.* Venetia per Gabriel Jolito.

1542, 8. Artemidoro Daldiano Philosofo eccellentissimo dell' interpretatione de sogni novamente dal Greco in volgare tradutto per Pietro Lauro Modonese. Con gratia e Privilegio per anni X. In Venetia per Gabriel Jolito de Ferrarii. M. D. XLII. *In fine*: In Venetia per Comin de Trino de Monferrato nelli anni del Signor M. D. XLII.

1547, 8. Artemidoro Daldiano Philosofo *etc.* nuovamente *etc.* Con Gratia et Privilegio. In Vinegia Appresso Gabriel Giolito de Ferrari. MDXLVII. —— Ex praecedente expressa est.

1558, 8. Artemidoro *etc.* In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari MDLVIII. —— Prioris interpretationis est repetitio.

E. anglicarum.

1563, — 1644, 8. A pleasaunt Treatise of the interpretation of sundrie dreames gathered parte out of the woorcke of the Learned Phylosopher Ponzettus, and part out of Artemidorus. (*By Theod. Hill.*) Ld., imprinted by Th. Marshe.

1690, 12. The interpretation of Dreams digested into five Book by that Ancient Philosopher Artemidorus, compiled in Greek, translated into the Latin, Italian, French and Spanish, and now more exactly rendred into English, pleasant and profitable for all People to read. The Tenth Edition corrected by an Original Copy, with the Life of the Author, and more Additions, with the Judgment of some modern Authors concerning the Use of Dreams, with a Table. Ld., Th. Bever.

III. *Illustrantia Artemidorum scripta.*

Bandini: De Artemidori codicibus mss. bibl. Laurent.-Mediceae. —— *V.* eiusdem Catalogum codicum graecor. bibl. Medic.-Laurent., T. III. p. 387 sqq.

F. Jac. *Bast*: Artemidorus emendatus et explicatus. —— *V.* eiusdem Epistolam criticam. p. 137 et 267.

Traug. F. *Benedict*: Notae criticae ad Artemidori Oneirocritica. *Progr.* Schneeberg., impr. Fulde. 1821, 8. —— 32 pp.

Lamb. *Bos*: Observationes criticae in Artemidorum. —— *V.* in Observationibus criticis miscellan. (Franequerae. 1707, 8) Cap. 21 sqq.

J. Jac. *Reiske*: Animadversiones ad Artemidorum. —— *V.* eiusdem Animadver-

siones ad graecos auctores, Vol. V. p. 627—722.

Iac. de *Rhoer*: Artemidori loca quaedam indicantur, vel emendantur, vel explicantur. Achmetis Lectiones quaedam e codice Mss. excitaotur, et cum vulgatis couferuntur. Iterum Achmetis lectiones e codice Mss. excitantur et cum editis cootenduotur. —— *V.* eiusdem Otium Daventriense. (Daventriae, van Wesel. 1762 8) cap. XIV, XV, XVI et XVII.

I. H. *Valesii* Emeodationes in Artemidorum. —— *V.* in eiusdem Emendationum libro I. cap. 17—22.

ARTEMIDORUS Ephesius.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 407, p. 36 sq.; *ed. n.* T. V. p. 264 et T. IV. p. 613 sqq.

1600, 8. Artemidori Ephesii fragmenta geographica. Edidit primus Dv. Hoeschelius. —— *V.* in eiusdem Geographicis Marciani Heracl. *etc.* (AV., ad insigne pinus.) p. 94 sqq. Haec est editio, quae in Catalogo bibl. Leidens. p. 197 citatur sic: Artemidori geographica, graece per Dav. Hoeschelium. AV., 1600, 4. (falso pro *in* - 8.) *cum notis unius Isaaci Vossii.*

1698, 8. —— *V.* I. Hudsonii Geographiae veteris scriptores minores graecos, T. I. in calce *Marciani* Geographicorum ibidem editorum.

1765, 4. Duo fragmenta Artemidori Ephesii, primus edidit R. M. van Goens. —— *V.* eiusdem Animadversiones ad Porphyrium de antro Nympharum, p. 57. Haec duo fragmenta non in *Hudsonii* collectione habentur.

1804, 8 mai. *Ἀρτεμιδώρου γεωγραφου περι του Νειλου.* Artemidori geographi fragmentum de Nilu, e codice ms. (CCLXXXVII) bibliothecae electoralis Munacensis nunc primum editum et latinitate donatum a Fr. Xav. Berger. —— *V.* in *I. Cph. Baroni de Aretin* Beyträge zur Geschichte und Literatur. (Munaebii.) Vol. II. no. V. p. 49—53.

ASCLEPIADAE.

I. *Editiones textus.*

1807, 8. *Ἀσκληπιαδων ὑγιεινα παραγγελματα.* Asclepiadarum praecepta de sanitate couseruanda, antiquissimum rei medicinae monumentum, e cod. ms. 336. bibliothecae Regiae Bauaricae eruit, integritati suae restituit, versione latina metrica notisque illustravit Fr. X. Berger. —— *V. I. Ch. Baronis de Aretin* Beyträge zur Geschichte und Litteratur Vol. IX. (München) p. 1001 sqq. Praemissa est praefatio, in qua de Asclepiadarum origine, aliisque ad eos pertinentibus rebus agitur. Contextus graecus est sine accentibus exhibitus.

II. *Illustrantia Asclepiadas scripta.*

Ch. F. *Harless*: De Medicis veteribus Asclepiades dictis. Prolusio acad. Bonnae, typis Thormaoui. 1828, 4. —— 31 pp. Asclepiadarum ordinem historia Asclepiadae Bithyni sive Perusae critica orditur. V. *Heckeri* Litterarische Annalen der gesammten Heilkunde. 1828, m. Oct. p. 265 sqq.

ASCLEPIADES Bithynus.

Fabr. B. Gr. T. XIII. p. 90 sq.

I. *Fragmentorum collectiones.*

1794, 8 mai. Asclepiadis Bithyni Fragmenta, digessit et curavit Ch. Gli. Gumpert. Praefatus est Ch. Gf. Gruner. Vimarii. —— 188 pp. 18 *Gr.* Conf. ephem. litter. univ. 1795. II. p. 285—287. Ante ut dissertatio inauguralis usque ad p. 39 prodiit *Jenae*, 1794, 8. *V.* infra s. v. Asclepius.

II. *Illustrantia Asclepiaden scripta.*

I. Fortun. *Bianchini*: La medicina d'Asclepiade. Venezia, (1769,) 8.

C. F. *Burdach*: Scriptorum de Asclepiade iodex. Diss. inaug. Lps., 1800, 4. —— 37 pp.

——: Asklepiades uod Joho Brown, eioe Parallele. Lpz., 1800, 8.

At. *Cocchi*: Discorso prinoo sopra Asclepiade. Fr., 1758, 4. —— Anglice conversa haec dissertatio prodiit *Ld.*, 1762, 8.

Just. F. C. *Hecker*: Ueber Asklepiades. —— *V.* in Encyclopädisches Wörterbuch der medicinisch. Wissenschaften. Herausgegeben von Gräfe, Hufeland, Link u. Rudolphi, Vol. III. (Brl., Boike. 1829, 8.)

ASCLEPIADES Tragilensis.

1818, 8. Asclepiadae Tragileosis Tragedumeoon Reliquiae. Diss. postuma Fr. Xav. Werferi. —— *V.* in Actis philolo-

gorum Monacens., T. II. fasc. IV. (Monachii.) p. 489 sqq.

ASCLEPIUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 11, 54 sqq.; *ed. n.* T. I. cap. 12, et p. 62 sqq.

I. *Editiones textus graeci.*

1554, 4. Ἀσκληπιου ὅροι προς Ἀμμωνα βασιλεα. Aesculapii definitiones ad Ammonem regem. (*Libri III.*) —— *V.* cum Mercurii *Trismegisti* Poemandro. Paris., ap. Adr. Turnebum.

1591, f. Asclepii libri tres definitionum ad Ammonium regem, gr. et lat., Patricio Interprete. Ferrariae. —— Cum *Patricii* Novis de universis philosophiae libris.

II. *Editiones versionum.*

1519, 8. — e Graeco in Latinum traductae per Lud. Lazarelum. —— Adiectae sunt Opusculo inscripto: Duellum Epistolare, Galliae et Italiae antiquitates, item plures ad Symphor. Campegium Epistolas, complectens.

1554, — 1561, 4. Asclepii Definitiones ad Ammonem regem, Latine, Mars. Ficino interprete. —— Extat una cum *Marsilii Ficini* versione Latina Poemandri. Paris., ap. Gu. Morellium. Et in *Ficini* Opp. (Bas., 1561, f.) T. II.

ASIUS.

I. *Collectio reliquiarum.*

1830, 8. Asii Samii Carminum, quae supersunt. —— *V. Bachii* collectionem Callini fragmentorum. Cf. *Valckenarium* in Diatribe ad Euripidis Hippolytum, p. 58 sq. not.

II. *Versiones.*

1826, 8. Asios von Samos zwei Distichen, übers. v. W. E. Weber. —— *V.* eiusdem Die Elegischen Dichter der Hellenen. (Frkf. a. M.) p. 7, et *v. ib.* p. 449 sq.

III. *Illustrantia Asium scripta.*

Steph. *Weston:* Asii locus apud Athenaeum emendatur. —— *V.* eius Hermesianacten sive Coniectoras in Athenaeom. (Ld., Nichols. 1784, 8 mai.) p. 43 sqq.

ASPASIUS.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. III. p. 265 sq.

I. *Editiones textus.*

1536, f. Aspasii commentarius in I. II. IV. VII. et VIII. Ethicorum Aristotelis. —— Cum Eustratii commentario in Aristotelis ethica. Vt., Aldus.

II. *Editiones versionum.*

1541, — 1542, — 1543, f. —— Cum Aristotelis Ethicorum versione latina.

1662, 4. —— *V.* Aristoteles. III. initio.

ASTERIUS.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 607 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 513 sqq.

I. *Editiones textus.*

AA. Homiliae.

aa) *Plures coniunctim editae.*

1) Quinque coniunctim editae.

1615, 4. S. Asterii Episcopi Amaseni Homiliae, Graece et Latine, nunc primum editae (*per I. Brantium*), Ph. Rubenio interprete. Ejusdem Rubenii carmina, orationes et epistolae selectae, itemque amicorum in vita functi pietat. Antverpiae, ex officina Plantiniana. —— Continentur hac editione homiliae: 1) De Divite et Lazaro (Luc. XVI. 19 sq.), 2) De oeconomo iniquitatis (Loc. XVI. 1 sq.), 3) Adversus avaritiam, 4) Adversus donationes, 5) Num liceat dimittere homini uxorem suam quacunque ex causa (Matth. XIX. 3) ex codice cardinalis *Ascanii Columnae.* Repetitae sunt a. 1624 et saepius.

1624, 4. — graece et latine. —— *V.* in *Front. Ducaei* Auctario Bibl. PP. (Paris.) T. II. p. 563. Ope codicum *Ducaeus* recensuit. *V.* 1615 et 1644.

1644, f. — graece et latine. —— *V.* in Bibl. PP. (Paris.) T. XIII.

2) Duodecim coniunctim editae, et laudationes.

1648, f. Asterii Homiliae duodecim, cum Laudatione Stephani, S. Protomartyris et Encomium in sanctos Martyres; et Enarratio imaginis, qua exprimitur

martyrium clarissimae martyris, Euphemiae; et decem Excerptis Photinis. Graece Latine et cum notis variorum edid. Fr. Combefisius. —— *V.* eiusdem Novum Auctarium Bibliothecae Graecolat. Patrum T. I. (Paris.) col. 1—266, et *laudatio* p. 283. Haec laudatio in nonnollis codicibus ad Proclum, Constantinopolitanum, refertur. Praeter illas iam a. 1615 saepiusque editas quinque homilias, alias IV nondum evolgatas *Combefisius* edidit. Illae postremo memoratae homiliae sunt: 1) In Danielem, prophetam, et Susannam, 2) In coecum a nativitate (Ioh. IX.), 3) In sanctos principes apostolos, Petrum et Paulum, 4) In S. martyrem, Phocam, Sinopensem.

3) Septem in Psalmos editae.

1681 (*nec* 1677 *nec* 1688), 4. Asterii Homiliae in Psalmos V, VI, et VII ex Ms. bibliothecae Regiae Paris. Graece cum versione Latina et notis I. Bapt. Cotelerii. —— *V.* eiusdem Monumenta Ecclesiae Graecae T. II. (Paris.) p. 1—81. Homiliae quinque in Psalmum V, a p. 1—48: homilia in psalmum VI a p. 48—63; homilia in psalmum VII a p. 63—81 habentur.

bb) *Singulae editae.*

1612, f. Asterii Homilia in psalmum quartum, e codice Caesareo graece edidit H. Savilius. —— Inter Ioannis *Chrysostomi* opp. (Etonae.) T. VII. p. 431. Asterio vindicator a *Coteleria*, qui in supra laudatorum Monumentorum T. II. p. 516 sq. codicis regii varias lectiones publicavit.

1710, 8. *Αστεριου αμασειας λογος κατα πλεονεξιας.* —— *V.* in *Patasae* Encyclopaedia philol. (Vt., 1709. *Voll. II.*; rep. *ib.* 1742 et 1758, 8) T. II. p. 307 sqq. Extat hic graece tantum homilia.

BB. Orationes.

1618, f. Asterii Adhortatio ad poenitentiam, graece et latine interprete Pt. Fr. Zino. —— Inter Gregorii *Nysseni* Opera, *in* Adpendice, no. 67. Rep. 1638.

1638, f. —— Inter Gregorii *Nysseni* Opera. (Paris.) T. II. p. 165. Asterio ex Photii auctoritate tribuitur.

1617, 4. Asterii Adhortatio in ingressum ieiuniorum. —— Sub Gregorii Nysseni nomine edita inter Anastasii *Sinaitae* Quaestiones et Responsiones sacras, per Iac. Greiserum. *Ingolst.* Photii auctoritate Asterio tribuitur.

1618, f. — graece et latine. —— *V.* in Adpendice operum Gregorii *Nysseni.* Rep. 1638.

1638, f. — gr. et lat. —— Inter Gregorii *Nysseni* Opera (Paris.) T. II. p. 247.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *opera integra.*

1) Quinque coniunctim editae homiliae.

1618, f. Asterii homiliae quinque, latine. —— *V.* in Bibl. PP. (Colon.) T. IV. Illae sunt homiliae, quae a. 1615 graece et latine prodierunt. Repetitae sunt, adiectis pluribus, a. 1677.

2) Homiliae duodecim etc.

1688, f. Asterii homiliae duodecim, et laudationes duae, cum fragmentis aliorum eiusdem Operum, Latine, ex interpretatione Fr. Combefisii. —— *V.* in Bibl. Maxima Patrum. (Lgd.) T. I. p. 807—842. Hic quae in supra laud. textus editione a. 1648 graece et latine habentur, tantummodo latine extant.

Bb) *Fragmenta.*

1628, f. Asterii fragmenta nonnulla, latine interprete Balth. Corderio. —— *V.* eiusdem versionem Catenae graecorum patrum ad Lucam. Antverpiae.

B. germanicarum.

aa) *Omnes homiliae.*

1831, 8. Die Homilien des Asterius von Amasea. (Uebersetzung, Anmerkungen u. Abhandlungen.) Von J. G. Veit Engelhardt. Erl., gedruckt mit Kunstmann'schen Schriften. —— 52 pp. Hoc in programmate continentur germanice conversae homiliae: 1) De divite et Lazaro, 2) De oeconomo iniquo, 3) Adversus avaritiam. In admonitione scriptioni praemissa, ceteras homilias in singulis se subsequendis programmatibus, iisque finitis, ao-

tas atque aliquot tractatus editum iri indicatur.

bb) *singulae homiliae.*

1825, 8. Des heiligen Asterius Strafrede gegen die Feier des Festes der Kalenden übers. u. erläutert von Brescius. —— *V.* in: Neues Archiv für Pastoral-Wissenschaft, Vol. I. Sect. II. (Brl., Rücker) p. 234 sqq.

C. gallicarum.

1691, 8. —— *V.* infra s. v. Basilius M. *II. C.* 1) *aa)* 1 *a)*.

1695, 12. Les homilies d'Asterius, Evêque d'Amasée, traduites en François, par François de Maucroix. Paris, Denys Thierry. —— Conversae habentur homiliae quinque, quae a. 1615 graece et latine prodierunt, deinde Enarratio imaginis, qua exprimitur martyrium clarissimae martyris, Euphemiae.

III. *Illustrantia Asterium scripta.*

I. Bapt. *Cotelerius:* Variae lectiones codicis regii ad Asterii homiliam in psalmum quartum. —— *V.* supra I. AA. bb).

ASTRAMPSYCHUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 409 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 265 sq.

1538, 8. (*Astrampsychi*) Versus somniorum interpretes. *Graece.* —— In *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ἑλληνικά.* (Bs. *V.* Anthologia.) Ibi inter alia oniroeritica, sine auctoris nomine exhibetur Astrampsychi oneirocriticon, sed LXXXIV versus.

1583, 8. Centum Astrampsychi versus cum Hi. Wolfii latina versione, edid. Herm. Gemmbergius. —— Cum XIV centuriis Proverbiorum, collectis e Suida, gr. et lat. Basileae.

1599, 8. Astrampsychus versus somniorum interpretes. Graece et Latine, versibus a F. Morello expressi. Paris., Fr. Morellus.

1599, 8. Astrampsychi oneirocriticon a Ios. Scaligero digestum: graece et latine. —— Cum Oraculis Sibyllinis et Oraculis metricis Iovis, Apollinis, *etc.* a I. Opsopoeo collecta. *Parisiis.*

1603, 4. Astrampsychi Versus oneirocritici. —— Cum Artemidoro.

1605, 4. — ex editione Rigaltii, edidit I. Meursius. —— In eiusdem Libro de luxu Romanorum capite ultimo mantissae. (Hagae Com.) Rep. 1631.

1621, f. — gr. et lat. edid. Iul. Caesar. Bulengerus. —— Ex *Iunii* editione exhibuit *Bulengerus* in T. I. Opusculorum, Lib. V. cap. 5. *V.* 1708.

1631, 4. —— *V.* 1605.

1689, 4. Astrampsychi Oneirocriticon a Ios. Scaligero digestum et castigatum, Graece et Latine. —— Adiectum Oraculis Sibyllinis a Gallaeo editis. *Amst.*

1708, 8. Astrampsychi Oneirocritici versus LXXV. Graece, totidem versibus Latinis redditi ab Hadr. Iunio. —— *V.* eiusdem *Animadversiones.* (Roterod.) p. 59 sqq. Primum 1556, 8. *Bas.* prodierunt.

ASTROLOGICA.

1532, 4. Astrologica quaedam opuscula. Graece et latine (*per Ioach. Camerarium*). Norimb., ap. I. Petreium. —— Insunt; 1) Ratio orbis solaris, qui circulus est ductus per XII simulacra caeli, quemque victum usurpare singulis mensibus conveniat; 2) Excerpta ex Hephaestionis Thebani iudiciis, eque aliis veteribus scriptoribus de XII coeli locorum appellationibus et effectionibus; 3) Decreta planetarum seu quarumque errantium stellarum per signa Zodiaci; 4) Quid luna significet in uno quoque signo. Hoc graece et latine; 5) Libellus Vetti *Valentis* Antiochei ex primo libro Floridorum. Latine tantum; 6) Mercorii *Trismegisti* Iatromathematica sive medicationes accommodate ad astrologicam rationem ad Ammonem Aegyptium. Graece tantum.

ASTRONOMICA.

1589, 8. Astronomica veterum scripta isagogica. Graece et Latine. Insunt Procli Sphaera; Arati Solensis Phaenomena et Prognostica. Leontius Mechanicus de constructione Arateae Sphaerae, graece. Aratea Phaenomena ex poetica interpretatione *M. Tullii* Ciceronis, *Festi Rufi* Avieni, Germanici *Caesaris*, cum commentariis incerti auctoris; veterum poetarum fragmenta astronomica, *C. Iulii* Hygini poetica, astronomica, *etc.* (*Heidelb.*) In officina Commeliniana. (*In aliis exemplaribus*:) In officina Sanctandriana. —— Hac diversitate decepti nonnulli huius collectionis duas diversas editiones enumeraut, sed non recte.

ATHANASIUS Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 297 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 171 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia opera.*

1601, f. *Του ἐν ἁγίοις πατρος ἡμων ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ἀρχιεπισκοπου ἀλεξανδρειας τα εὑρισκομενα ἁπαντα. B.* Athanasii Archiepiscopi Alexandrini Opera quae reperiuntur omnia, in duos tomos tributa. Graece nunc primum (ex Mss. Codd. Basil. Cantabrig. Palatin. et aliis) in lucem data, cum interpretatione Latine (?) Petri Nannii Alcmariani, et aliorum vbi illa desiderabatur. Accesserunt Fragmenta varia: Notae variarum lectionum: Index triplex. Ex officina Commeliniana. *etc.* CIↃIↃCI. *Titulus tomi I. — Tom. II.:* Opervm Sancti Patris nostri Athanasii Archiepiscopi Alexandrini Tomus Secundus. Continens ea, quae a diuersis interpretibus ex Graeco in latinum Sermonem conuersa sunt: inter quae non pauca, quae tam Graece quam Latine nunc primum eduntur: Adiectis etiam iis quae Graece haberi non potuerunt. Subiecta ad finem veterum de Athanasio Elogia, Fragmenta operum amissorum: tum Varians lectio ex vetust. Mss. Codd. Palatin. Basil. Angl. et aliis. Additus Index nouus, copiosus, triplex. In officina Commeliniana. Anno CIↃIↃC. Cum gratia et Priuilegio. *Deinde:* Ad Opera S. Patris Nostri Athanasii *etc.* in qua elogia Athanasio a veteribus tributa, fragmenta et tituli operum amissorum, extantium etiam lectiones variae copiosissimae; insertis non raro observationibus et emendationibus: collecta omnia Opera et studio P(*etri*) F(*elkmanni*) C(*uronaei*). Ex officina Commeliniana cIↄIↄci. Cum gratia et priuilegio. —— 7 *ff.* praefixa, 858 pp., et 1 *f.* cum hac notitia: Secundus Tomus continebit Opera D. Athanasii à diuersis interpretibus Latine reddita; 643 pp. et 52 *ff.* Indices; 120 pp. *Pet. Felckmann* tantummodo hanc adpendicem, quae sola a. 1601 prodiit, saepeque desideratur in exemplaribus occurrentibus, cum duo priores tomi iam a. 1600 sint evulgati, curavit, ubi tum illis titulus novus cum a. 1601 praefixus est. Sic *(Goetz)* in: Dresdner Merkwürdigk., T. I. p. 363 sq. Bibl. acad. Lips.

1627, f. *Ἀθανασιου Ἀρχιεπισκοπου Ἀλεξανδ. τα εὑρισκομενα ἁπαντα.* S. Athanasii Archiepiscopi Alexand. Opera quae reperiuntur omnia. Graece et Latine. (*Cura I. Piscatoris.*) Parisiis, Michael Sonnius *etc. Voll. II.* —— Appendix prioris editionis hic non habetur; ceterumque multa male sunt mutata multaque omissa.

1686, f. *Του ἐν ἁγίοις πατρος ἡμων Ἀθανασιου ἀρχιεπισκοπου ἀλεξανδρειας τα εὑρισκομενα ἁπαντα.* Sancti Patris nostri Athanasii archiepiscopi Alexandriae opera qvae reperivntvr omnia. Editio Nova juxta Parisinam Anni MDCXXVII adornata, Quam haec editio aliis hactenus vulgatis locupletior sit Epistola ad Lectorem indicabit. Cum indicibus necessariis. Coloniae (*Lipsiae*), sumptibus Mavritii Georgii Weidmanni. MDCLXXXVI. *Voll. II.* —— 19 *ff.* praefixa, 1087 pp.; 4 *ff.* praefixa, 704 pp. Tum singulari titulo et paginarum numeris: Encomium et vitae aliquot divi Athanasii archiepiscopi Alexandriae a diversis conscriptae, quorum nomina aversa pagina ostendet. 138 pp. Sequuntur 70 *ff.*, quae indices implent. Non accurate est impressa.

1698, f. *Του ἐν ἁγίοις πατρος ἡμων Ἀθανασιου ἀρχιεπ. ἀλεξανδρειας τα εὑρισκομενα παντα.* Sancti patris nostri Athanasii Archiep. alexandrini opera omnia quae extant vel quae ejus nomine circumferuntur, Ad mss. codices Gallicanos, Vaticanos, *etc.* necnon ad Commelinianas lectiones castigata, multis aucta: nova Interpretatione, Praefationibus, Notis, variis lectionibus illustrata: nova Sancti Doctoris vita, Onomastico, et copiosissimis Indicibus locupletata. Opera et studio Monachorum Ordinis S. Benedicti e Congregatione Sancti Mauri. Parisiis, Sumpt. Ioannis Anisson Typographiae Regiae Directoris. M. DC. XCVIII. Cum privilegio regis. *Tomi II in III Voll.* —— Mortuo *Iacobo Lopino* ad finem perduxit atque edidit opus *Bernardus de Montfaucon.* Magni aestimatur. Bibl. acad. Lips.

1777, f. *Τὸν ἐν ἁγίοις πατρος ἡμων Ἀθανασιου Ἀρχιεπισκ. Ἀλεξ. τα εὑρισκομενα παντα.* S. P. N. Athanasii Archiepiscopi Alexandrini Opera omnia quae extant vel sub eius nomine circumferuntur ad Mss. codd. Gall. Vatic. *etc.* nec non ad Commelin. lectiones castigata multis aucta, nova interpretatione, praefationibus, notis, variis lectionibus illustrata *etc.* Studio Monachorum Ordinis S. Benedicti novissimis nunc curis emen-

data et quarto volumine aucta (*opera Nic. At. Guistiniani*). Patavii, typis seminarii. *Voll. IV.* —— Omnia, quae adhuc evulgata erant, opera, hic continentur. Tria priora volumina illa, quae in priore editione extant, continentur, volumini autem quarto insunt ea opuscola, quae post illa *Montfaucon*, *Wolf*, *Maffei*, et *Antonellus* ediderunt. Conf. tamen ephem. litterar. Gotting. 1778, no. 114, p. 921 sqq. *V.* infra.

Bb) *Plura opera.*

1706, f. Athanasii Opuscula nonnulla, Graece cum versione latina et notis primus edidit Bern. de Montfaucon. —— *V.* in *Bern. de Montfaucon* Collectione nova Patrum Graecorum, T. II. *(Paris.)* p. 1—112. Continentur hic: 1) *Eugenii*, diaconi Ancyrani, legatio ad Athanasium, primum edita ex apographo bibl. Ambrosianae, a p. 1—4. 2) Athanasii Alex. Archip. sermo maior sive liber de fide, ex uno sed multis in locis truncato et mutilo cod. bibl. Laurentianae, p. 5—19. Athanasii dua fragmenta huius libri ex Theodoreto et Gelasio ante dederat Montfaucon, T. I. p. 1282; 3) Athanasii duo fragmenta historica ex cod. Steph. Baluzii, gr. et lat. p. 19 sq.; 4) Athanasii Epistola ad monasticam vitam agentes, graece ex codicibus Mediceo et regio, quae ante latine tantum extabat, graece et latine, p. 22; 5) Fragmenta Athanasii commentariorum sive sermonum in S. Matthaei Evangelium, gr. et lat. p. 23—41. Plura et meliora, quam ante, ex Mss. et Catenis hic prodierunt; 6) Fragmenta ex Commentariis S. Athanasii in Lucam; gr. et lat. p 41—48; 7) Athanasii Homilia in Canticum Canticorum, ex Mstu. Ambrosiano, gr. et lat. p. 49—55; 8) Eiusdem Homilia de sapientia, gr. et lat. p. 55—63; 9) Eiusdem Homilia in ramos palmarum, p. 63—65; 10) Eiusdem Homilia in dictum Apostoli Pauli 2 Cor. XII. 2. 2 Cor. XII. 7. p. 65 sq., p. 67 sq. Ex codice msto bibl. monasterii S. Basilii Romae; 11) Athanasii Argumentum in Psalmos, et Commentariorum fragmenta LXXV in priores Psalmos, ex apographo Scoriaiensi codicis msti Ambrosiani, gr. et lat. a p. 69—101; 12) Eiusdem Fragmentum contra Macedonianos, et alia contra Novatianos, atque de amuletis aliaque varii argumenti ex codd. Mss. regiis et Colbertinis, p. 102—106; 13) Veterum Athanasii editorum praeliminaria, p. 107—112. Priora tria praeliminaria sunt desumpta ex editione Vicentina perrara vixque uspiam comparanda, quae a. 1482 prodiit, et initio epistulae et praefationes; alterum ex editione Parisina a. 1520, estque Nic. Beroaldi epistola: alterum depromptum est ex editione Lugdunensi a. 1532, in quo de Commentariis Theophylacti, quae tunc ut Athanasianum opus inter Athanasiana scripta cudi solebant. Ceterum indicatis Athanasii scriptis praemissa sunt *de Montefalconii* monita, in quibus de codicibus aliisque rebus disseritur.

Cc) *Singula opera.*

1) Dialogi de S. Trinitate.

1570, 8. *Αθανασιου διαλογοι ἑ περι της αγιας τριαδος. Βασιλειου λογοι δ' κατα δυσσεβους Ευνομιου. Αναστασιου και Κυριλλου εκθεσις συντομος της ορθοδοξου πιστεως.* Athanasii dialogi quinque de S. Trinitate. Basilii libri quatuor adversus Eunomium. Anastasii et Cyrilli compendiaria orthodoxae fidei explicatio. Ex interpretatione Theod. Bezae; Foebadi sive Foebadii liber contra Arrianos. Excud. H. Stephanus. —— Haec non genuina, sed Sancti *Maximi* esse putantur.

2) Homiliae et Sermones.

1648, f. S. Athanasii Sermones in Christi occursum, in S. pascha, in Christi assumptionem; Graece, cum versione latina et notis Fr. Combefisii. —— *V.* in eiusdem Novo Auctario graecolat. Bibl. PP., T. I. *(Paris.)* p. 497 sqq. Athanasio abiudicatur.

1710, 8 mai. *Του ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων Ἀθανασιου του μεγαλου Ἀρχιεπισκοπου Ἀλεξανδρειας λογοι πεντε.* —— *V.* in *Patusae* Encyclopaedia philol. (Vt., 1709; rep. 1741 et 1758, 8) T. II. p. 129—155. Hic habentur orationes haec: 1) *Εἰς την μεγαλην Παρασκευην*; 2) *Εἰς το ἁγιον Πασχα*; 3) *Εἰς την ἁγιαν Κυριακην του Θωμα*; 4) *Εἰς την Ἀναληψιν λογος α'*; 5) *Εἰς την Ἀναληψιν λογος β'*.

1598, 8. Homilia in Passionem Domini in Parasceue. Graece et latine interprete Pt. Pantino Tiletano. —— Cum aliis Methodii, Amphilochii et Ioannis *Chrysostomi* homiliis. Antverpiae.

3) Syntagma.

1685, 8. S. Athanasii Syntagma doctrinae ad Clericos et Laicos (*graece et latine*) Valentiniani et Marciani, imperatorum epistolae duae ad Leonem M., et Theodori *Abucarae* tractatus de unione et incarnatione. Singula, praeter Marciani priorem epistolam, latine extantem, utraque lingua primum prodeunt cum notis, edente Andrea Arnoldo, C. F. Noribergensi. Lutetiae Parisiorum, vidua Edm. Martin. —— De eo num genuinum variorum doctorum hominum sententiae inter se differunt. Conf. Nouvelles litteraires, 1685. m. Iul. p. 744 sqq. *G. F. Trillitschii* adparatus ad novam editionem in bibl. Regia Dresd. adservatur.

4) Enarratio.

1734, 4. Enarratio Pseudo Athanasiana in symbolum ante hac inedita. Et Vigilii Tapsitani de Trinitate ad Theophilum liber VI. nunc primum genuinus atque assumptis carens prolatus ex vetustissimo codice amplissimi capituli Veronensis, opera et studio Iosephi Blanchini *etc.* Accedit symbolum Nicaenum, cum Symmachi, papae, vita ex vetustissimis membranis nunc integre in lucem emissa. Veronae, ex typogr. Petri Perni.

5) Interpretatio Psalmorum.

1746, f. Athanasii interpretatio Psalmorum sine de titulis Psalmorum. (*Ex cod. msto Barberino graece et latine primus edidit Nic. Antonellus.*) Romae apud Ios. Cullin. —— Ex hac editione *Ant. Iustinianus* in sua Athanasii operum editione a. 1777 edita excepit. *Antonellus* in adpendice suffixa lectiones codicis Vaticani, qui contextum graecum et versionem latinam habet, ab illis codicis Barber. discrepantes dedit. In praefatione praemissa hunc librum Athanasio vindicare studet. Praeterea est adnotandum, quod *Antonellus* illam epistulam integram praefixit, quam iam ante *Balth. Corderius*, sed initio mutilam praemisit Catenae Psalmorum (*Antv.*, 1643, *f.*) editae. Ex codice antiquissimo Alexandrino graece in sua LXX interpretum editione vulgavit et praefixit *I. E. Grabe.* Ante latine, sed valde decurtatam verterat *Angelus Politianus*; deinde *I. Reuchlinus* interpretatus est, atque eum I. Campeosis enchiridio Psalmorum (Antv., 1537) addidit.

6) Vita Antonii.

1611, 4. Vita S. Antonii Eremitae, a D. Athanasio Graece scripta, ex Boico codice nunc primùm edita cum interpretatione et notis Davidis Hoeschelii. (*Additis ex H. Savilii codice variis lectionibus.*) AV., Dav. Frank. —— Ad codicum plurium fidem recensuerunt Benedictini, deinde emendatius ediderunt *Rosweidus* in Vitis Patrum, T. I. p. 25 sqq., *Bollandus* in Actis Sanctor. 17. m. Ianuar., T. II. p. 107.

182., 8. Vita S. Antonii, Athanasio Alexand. auctore, graece edidit F. O(*sann*). —— *V.* in Diario Classico, no. LXVII. p. 69—72.

7) Epistolae.

aa) *omnes.*

1671, f. S. Athanasii epistolae, ad Ammon monachum festiva, et ad Rufinianum, graece et latine. —— *V.* in Collectione conciliorum. (Lot. Paris.) Tom. II. p. 1704 sqq.

bb) *ad Ammon.*

1574, 16. —— *V.* infra s. v. Basilius *Magnus.* Ce) 8) ee) 3c).

Dd) *Delectus.*

1618, f. Athanasii episcopi Alexandriae ex libro de Incarnatione, gr. et lat. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. p. 46 sq.

1644, f. — gr. et lat. ex eadem versione. —— In collectione Conciliorum. (Paris., ex typ. regia.) Tom. V. p. 120 sqq.

1760, f. — gr. et lat. ex eadem versione. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* Collectione Conciliorum (Flr.) T. IV. p. 689 sqq.

1591, f. *Ἀθανασιου του ἁγιωτατου γενομενου ἐπισκοπου ἀλεξανδρειας ἐκ του κατα ἀρειανων βιβλιου.* *Graece.* —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typographeio Hi. Commelini) p. 121.

1618, f. — graece et lat. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. II. p. 193.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris., ex typ. regia.) T. V. p. 497 sq.

1760, f. gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm.*

Mansi collectione Conciliorum (Flr.) T. IV. p. 1185 sq.

1591, f. Ἀθανασιου ἐκ της προς Ἐπικτητον ἐπιςολης. *Graece.* —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habita. (E Typogr. Hi. Commelini.) p. 121 sq.

1618, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Ser. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. II. p. 193 sq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* collectionem Conciliorum. (Paris., ex typ. regia.) T. V. p. 498 sq.

1760, f. — gr. et lat. —— V. *I. Dm. Mansii* collectionem Conciliorum. (Flr.) T. IV. p. 1185 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Omnia opera.*

1519, f. ATHANASII Episcopi Alexandrini Sanctissima, eloqventissimaqve opera. — Commentarij in epistolas Pauli. — Contra Gentiles Liber vnus. — De incarnatione Verbi eiusq; ad nos p corps aduentu. — Disputatio contra Arrium. — In viin Psalmorum opusculum. — Exhortatio ad Monachos. — De passione Imaginis domini nostri Libellus. — Epistolae nonnullae Romanorum Pontificum ad Athanasium, et Atanasij (?) ad eosdem. — Que omnia oliniam latina facta Christophoro Porsena, Ambrosio Monacho, Angelo Politiano interpretibus, vna cum doctissima Erasmi Roterodami (?) ad pium lectorem paraclesi. *Infra insigne typ., cum inscriptione:* J. P. *et:* JEHAN PETIT. *Infra:* Venundantur ab Ioanne Paruo in via diui Iacobi ad signum Lilij Aurei Parisijs. — Cum gratia, et priuilegio. *In calce:* FINIS. — SANCTISSIMA haec, et eloquentissima, Athanasij opera Lutetie pulcherrimis, eisdemq; castigatissimis typis, excusa sunt, expensis honesti viri Joannis Parui Bibliopolae Parisiensis. Anno salutis humanae millesimo quingentesimo. XIX. ad calculum Romanum, Pridie idus Aprili. —— 6 non num. *ff.* praefixa, CCIV *ff.* commentaria implent, in quorum fine: ATHANASII ALEXANDRINI EPISCOPI IN PAVLI EPISTOLAS OPVS Q. EMENDATISSIME ABSOLVTVM EST. PARRHYSIIS IMPENSIS IOANNIS PARVI EIVSDEM CIVITATIS BIBLIOPOLAE, ANNO NOSTRI SALVATORIS. Sequitur 1 vac. *f.*, in seq. autem (*sign.* Ij) reliqua opera incipiunt, implentque 65 *ff.* Bibl. acad. Lips. *V.* 1520.

1520, f. Athanasii Episcopi Alexandrini Operra (?) Rursum impressa ac studiosissime emendata. Venundantur ab Ioanne Parvo in via divi Jacobi. *In calce f.* 253 a: Absoluta sunt iterum Lutetie sanctissima haec Athanasii Opera. Impendio honestissimi bibliopolae Joannis Parvi Anno ab orbe redempto M. D. XX. ad Idus Iulias. —— Ex prima eorum parte, quae *Dronke* in ephem. litt. Jenens. 1831, no. 51 his verbis: „Die Ausgabe der Uebersetzung des Athanasios von 1520, fol. auf deren Titel noch Roterodani steht, *etc.*" adnotavit, si meam adeuratam prioris editionis notitiam comparo, nihil, nisi quod *fortasse* huic editioni idem titolus ac priori praefixus sit, elici potest: omnino non satis distincte de hac editione disseruit. Praeterea haec adiecit *Dronke:* „6 non num. *ff.* praefixa; *f.* 255 *b* commentaria expliciunt: Imprimebantur rursom Luteciae divina haec in Paulum commentaria compendio ac aere Ioannis Parvi anno ab urbe redempto. MDXX quinto calendas Iunias. Sequitur num. 1 vac. *f.*, sequens numero CCLVII signatum est, progrediens ad CCCLIII; deinde 11 non oum. *ff.* tabulam continentia. Subscriptio *f.* 253 *a* habetur." *V.* 1519.

1522, f. Athanasii Episcopi Alexandrini opera, studiosius quam antea fuerint, ac situ vindicata, quorum catalogus sequitur. Commentarij in Epistolas Pauli, qui a plerisque Vulgario adscribuntur. Contra Gentiles Liber unus. De incarnatione uerbi eiusque ad nos per corpus aduentu. Disputatio contra Arrium. In uim Psalmorum opusculum. Exhortatio ad Monachos. De passione Imaginis domini nostri Libellus. Epistolae nonnullae Romanorum Pontificum ad Athanasium et Athanasij ad eosdem. Eiusdem Athanasij de uarijs quaestionibus Liber. His interpretibus: Christophoro Porsena, Ambrosio Monacho, Angelo Politiano. Ioanne Capuione. Accessit praeterea operi, Erasmi Roterodami Paraclesis, ipsiusque Athanasij vita. *In fine:* Argentinae apvd Joannem Knoblovchvm Mense Martio. Anno M.D.XXII. —— 6 non num. *ff.* praefixa, CCCXIIII

ff., 10 (infra 6 num.) *ff.* Indicem continentia. Bibl. acad. Lips.

1532, 8. D. Athanasii Episcopi Alexandrini omnia opera, quae in hunc usque diem è Graeco in Latinam linguam versa sunt, nunc recens recognita et excusa; *Latine*. Coloniae ex officinâ Eucharii Cervicorni. M. D. XXXII. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. V, p. 88.

1533, f. Divi Athanasii Alexandrini vero Episcopi opera omnia quae quidem hactenus latinitate donata sunt, quam fieri potuit adcuratissime castigata, tum emendationibus amplius trecentis, ut exemplaria conferenti facile patuerit, recens locupletata: Accesserunt ad haec nuper varia eiusdem opuscula, aeditiuni tum gallicae, tum germanicae, utpote Knobloci, minus antehac inserta *etc.* Lugduni in offic. Melchioris et Gasparis Trechsel Fratrum MDXXXIII.

1556, — 1564, f. Athanasii Magni Alexandrini Episcopi, graviss. Scripturis, et sanctiss. Martyris opera, in qvatuor Tomos distributa: qvorum tres sunt à Petro Nannio Alcmariano, ad Graecorum exemplarium fidem imprimum conversi, exceptis paucis antehac imperfectis ab eo denuo pleuius et latinius redditis: Qvartus, Latina multorum interpretatione fere totus seorsim emissus, nunc in unum digestus et concinnatus. Index sub finem additus. Basileae, ex Officina Frobeniana, per Hierou. Frobenium, et Nicol. Episcopium 1556. Mense Septembri. —— 872 pp. Sic *(Götz)* in Memorabilibus Dresdens., T. I. no. 3, p. 362 sq.

1572, — 1581, f. D. Athanasii Magni, Alexandrini Archiepiscopi, opera omnia, Latine, ex interpretatione Petri Nannii et aliorum: editio restituta, et variis annotationibus aucta et locupletata, adiecta postremò aliquot ejusdem opuscula, nunquam antehac typis excusa. Parisiis, Michael Sonnius.

1608, — 1612, f. Athanasii Opera, latinè ex rec. et cum notis Frontonis Ducaei. Parisiis, ap. Seb. Cramoisy.

1617, f. Athanasii — Opera, quae extant omnia. Nunc demum praeter ceteras editiones indefesso labore, solertique studio et industria doctissimorum virorum post primam graecolatinam germanicam editionem correcta et aucta; deinde variis annotationibus et innumeris S. S. locis margini adscriptis locupletata. Adiecta postremo varia eiusdem opuscula, aut numquam antehac typis excusa aut seorsim edita *etc.* Coloniae Agrip. sumtib. Ant. Hierat. —— Perperam *Goldwitzer* in libro suo: Bibliographie der Kirchenväter und Kirchenlehrer *etc.* (Landsh., Thomann. 1828, 8) p. 52, tamquam graecum textum continentem hanc editionem enumerat.

Bb) *Singula opera.*

1) Commentarius in epistolas Pauli.

1477, f. F. 1 *a vacat; f.* 1 *b;* SIXTO. IIII. PONTIFICI MAXIMO. *F.* 2 *a:* In prima pauli ad Romanos epistula Athanasii prologus. *F.* 277 *a:* F. Cristoforus de persona Romanus Prior sancte Balbine de ‖ Vrbe: Traduxit Anno domini M. CCCC. lxix. Pontificatu ‖ Pauli pontificis maximi. Anno quinto. Et per ingeniosum ‖ uirum magistrum Vdalricum Gallum alias Hau Alamanum ‖ ex Ingelstat ciuem wienensem: non calamo ereoue stilo: Sed no ‖ ue artis ac solerti industrie genere Rome impressum Anno in ‖ carnationis dominice M.CCCC.lxxvii. die uero xxv. mensis Ia ‖ nuarii. Sedente Sixto diuina prouidentia papa. iiii. *Finitur registro f.* 278 *b.* —— 278 *ff.* 44 lin. Char. rom. Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Dubitandum est de editionibus a. 1469, et *Romae, Sachsel et Golsch.* 1477 (quam *Audiffredi* in Catalogo editionum roman. saeculi XV., p. 217 fabulosam esse docet), uti de editione *Romae a.* 1496, *f.* Bibl. acad. Gotting.

1518, f. Athanasii Episcopi Alexandrini Commentarii in Epistolas Pauli, iam olim latine facti Christophoro Porsena interprete. Una cum doctissima Erasmi Rot. ad pium lectorem paraclesi, ad assiduam Scripturae lectionem *etc.* Parisiis 1518.

2) In Psalmos.

a) Sine l. et a. notitia.

—, 4. Iacobus (?) Locher Philomusi Tetrastichon ‖ ad lectorem: *etc.* Dij bene vortant. *Haec f.* 1 *a; f.* 1 *b:* Magni Athanasij Episcopi in psalmoru; ‖ effectus. ɪ propietates diuina sequestratio. ‖ sub libelli Chryso: mira breuitate coagmen ‖ tata. psallētibus sacerdotum choris oppido ‖ q̃; necessaria. e greco in latinū linguagium ‖ traducta. *F.* 2 *b:* Athana-

sius ad Marcellinum suum || psalmorum titulos fauste dedicat. *Finitur f.* 9 *b:* Paulus Retingerius Phi || lomusi amanuensis. *Sequitur tetrastichon, infraque:* Dij bene vortant. —— 9 *ff.* cum *sign.* Char. goth. Furtasse impressus *Augustae Vindel., apud I. Froschauer. Hain* ipse vidit: sic in Repertorio bibliogr., Vol. I. p. 239, no. 1903.

β) Cum l. et a. notitia.

1498, f. Athanasii in Psalmos opusculum, latine, interprete Aug. Politiano. —— *V.* eiusdem Opera. *Venetiis. Politianus* mutilo tantum codice usto in interpretanda hac epistola ad Marcellinum sive opere in Psalmos usus est, melius integram vertit postea *Reuchlin.*

1500, 4. Athanasius in Psalmos. —— Sic *Maittaire* in Annal., T. I. p. 722. Sine l. notitia. De hac editione dubito.

1508, 4. Athanasii in Psalmos opusculum. Enchiridion Epicteti Angelo Politiano interprete. Basilii Oratio de Invidia, Nic. Perotto interprete. Plutarchus de differentiis inter odium et invidiam. Tabula Cebetis latine per Politianum. *In fine:* Mathias Schurerius artium doctor id libelli veluti primitias ex officina sua impressoria foeliciter emisit Argentorati die VIII. Iunii Anno MDVIII.

1514, 4. Magni Athanasii in Psalmos opusculum pulcherrimum (, *interprete Politiano*). *In fine:* Impressum Rhostockii MDXIV.

1515, 4. S. Athanasii in Librum Psalmorum nuper a Ioanue Reuchlin integre translatus. *In fine:* Capnion e graeco in latinum traduxit pridie Idus Sextiles. Anno M. D. XV. Tubingae apud Thomam Anshelmum. —— Sic *Panzer*, qui librum ipse vidit, in Annal. T. VIII. p. 326, no. 39. Conf. quae supra (*v.* 1498) dixi.

1528, 8. De Usu Psalmorum Epitome Magni Athanasii Angelo Politiano interprete. *In calce:* Norimbergae apud Joan. Petreium Anno M. D. XXVIII.

1534, 4. Athanasius ad Marcellinum in librum Psalmorum Capnione interprete, accessit Psalmorum omnium, iuxta Hebraicam veritatem paraphrasticae interpretationi, authore Ioanne Campensi. Parisiis per Franciscum Regnault Expensis honestissimi viri Thomae Bertheleti Londoniensi thipographi (?) regii Anno 1534. —— *Herbert* in Typogr. Antiquit. Vol. I. p. 423.

1536, 12. — latine per I. Capnion. Rost.

1574, 8. — latine per Ang. Politianum. Lgd.

3) Controversia de Homousio.

1500, f. Illustrium virorum opuscula || Diui Athanasii contra Arriū hereticū de homousio subti- || lissima coram probo indice gentili controuersia. || Diui didymi a diuo hieronymo translata, de spiritusancto || eiusq; processu atq; equalitate discreptatio. || Aurelii Cassiodori atq; alterius non penitendi authoris || de anima rationali profunda rimatio. || Plurimorū prestantiū virorū diuersarū artiū argutissime || nec minus scitu digne definitiones || Diui cypriani aurei de cardinalib⁹ xp̄i o.pibus sermones. *Sic f.* 1 *a. Infra insigne typ. cum inscriptione:* J. P. *et:* JEHAN PETIT. *Infra:* Uenundantur a Iohanne paruo parrhisiis in || regione diui Iacobi in Icone argenteo. *Finitur opus f.* 58 *a:* Finis. || — Habes lector candidissime sex opuscula *etc.* Reliquū est igr̄ vt ijs || q̄ hec pe.pere grati animi significationē feceritis. Atq; adeo ī primis [.stantissimo vi || ro dn̄o Simoni Radin. q̄ hec situ victa in lucē edenda curauit. Deinde. F. Cypriano || Beneti : q̄ castigatrices manus apposuit. Tum iohāni paruo bibliopolarū optimo q̄ || suo ere imprimenda tradidit. Nec minus. M. Andree Bocard calcographo soler- || tissimo qui tam terse atq; ad amussim castigata compressit: Ad quartū Calendas Iu || lias. Anno Millesimoquingentesimo. Deo sit laus et gloria. —— 58 *ff.* 53 lin., cum *sign.* Char. goth.

4) De variis quaestionibus.

1519, 4. Liber S. Athanasii de Variis quaestionibus, nuper e Graeco in Latinum traductus Johanne Reuchlin interprete. Adhuc item Annotationes Capnioniae. Hagenoae ex officina Thomae Anshelmi Badensis Anno MDXIX. mense Martio. *Infra insigne typ.*

5) Lucubrationes aliquot.

1527, 8. D. Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinopolitani (Conciones adversus Iudaeos, de Lazaro et Divite, de visione Esaiae *etc.*, de beato Philogonio, in Epistolas ad Philippenses,

de orando Deum, in Acta Apostolorum, Libri sex de dignitate Episcopi,) et Athanasii Alexandrini Archiepiscopi (Epistolae II de S. Spiritu, de decretis Nicaeu. contra Eusebium, Apologetici duo adversus eos, qui calumniabantur, quod in persequutione fugisset, de passione Domini ac de cruce homilia, de verbis Euangelii: Euntes in vicum *etc.*, de Virginitate, de verbo contra S. Spiritum, de S. Spiritu) lucubrationes aliquot nunc primum uersae et in lucem editae per Des. Erasmum Roterod. Basileae apud Ioan. Frobenium M. D. XXVII. Mense Martio. —— Sic *Panzer* in Annal., T. VI. p. 257, nu. 650. Rep. 1706.

1706, f. Athanasii opuscula quaedam, latine, Desid. Erasmo interprete. —— *V.* in eiusdem Operibus, T. VIII. (LB.) p. 329—423. *V.* 1527.

6) Contra Idololatriam gentium et de fide S. Trinitatis.

1532, 8. D. Athanasii Libri contra Idololatriam gentium et de fide sanctae Trinitatis. Cum Praefatione D. Martini Lutheri et D. Io. Pomerani, cuius opera hi Athanasii libri restituti et aediti sunt. Wittenbergae MDXXXII. *In fine:* Excussum Wittenbergae per Nicolaum Schirlenz MDXXXII. —— *V.* quuque antea 5).

7) De Passione Domini ac de Cruce.

1527, 8. —— *V.* antea 5).

1534, 8. D. Athanasii Alexandrini Episcopi de Passione domini ac de Cruce Liber optimus per Des. Erasmum Roterod. nunc primum versus. —— Prodiit *s. l.*

1706, f. —— *V.* antea 5).

8) Contra Gentiles.

1482, f. *F.* 1 *vacat; f.* 1 *b:* (p) Etrus brutus art. doct. Epus Catharen: Barnabe celsano. S. P. D. non ‖ *etc. F.* 3 *a* (*sign.* b): OMNIBONI LEONICENI Rhethoris (?) excellentissimi in athanasium. ad Paulum ‖ Venetum. ii. Summum pontificem prefatio feliciter Incipit. *F.* 4 *a* (*sign.* b2): ATHANASII LIBER PRIMVS CONTRA HAERETICOS INCIPIT. *In fine:* Athanasii opus contra gentiles feliciter finit. Impressum Vicentiae a leonardo ba ‖ silensi cupidissime et studiosissime. M. CCCClxxxii. cal. februarias. —— 88 *ff.* 50 lin. cum *sign.* Char. rom. Secundum *Fossium* in Catal. bibl. Magliabech. T. III. p. 13 sq. praeter iam indicata opera, hic continentur: Oratio de incarnatione, oratio contra Arianos, de incarnatione dei verbi et contra Arianus, dialogus cum Ario; sed sine titulo. Conf. *Lambacher* in bibl. antiq. Vindob. ciuica, P. I. p. 79 sq.

9) Contra Haereticos.

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. Incipit prologus in libro sciti Athanasii habito contra haereticos Sabellium, Fotinum et Arrium. *In fine:* Explicit liber tertius sancti Athanasii de fide catholica.

β) Cum l. et a. notitia.

1482, f. —— *V.* 8).

10) Symbolum.

1517, 4. Divi Athanasii Symbolum: cum luculenta expositione F. Bernhardi de Lutzenburgo. ordinis predicatorum, et sacre theologie professoris. Nova editio variis adnotationibus atque commentariis adaucta *etc. In fine:* Explicit brevis elucidatio Symboli Athanasiani. Impressa Colonie in edibus Quentelianis. Anno MCCCCC.XVII. in Martio. —— *V.* in Oberteutsche Allg. Litt. Zeit. 1798. no. 76. p. 1219.

10) Homiliae.

aa) *plura.*

1662, f. Nonnullae S. Athanasii homiliae. —— *V.* in *Fr. Combefisii* Bibl. concionatoria. *Parisiis.*

bb) *singulae.*

1584, 8. Athanasii Oratio de Fide ac Religione. Latine. Iugolst.

B. germanicarum.

1) In Psalmos.

1521, 4. Athanasius des hayligen Bischofs biechlein ueber das hayllg buch den Psalter. Mit Rö. Kay. Maie. Freyhait. *In calce:* Gedruckt in der Kayserlichen stat Augsburg durch Sigismunden Grymmen Doctor, vnd Marxen Wirsung. Anno M. D. XXj. —— Conf. *Zapfii* Augsborg's Buchdruckergeschichte, T. II. p. 152.

2) Contra Gentiles.

1777, 8. Wider die Heiden von Athanasius. Im Auszuge übers. von Roesler. —— *V.* in Bibliothek der Kirchenväter, T. II. (Lpz., Härtel.) p. 337 -- 374.

C. gallicarum.

1651, 4. Traduction d'un discours excellent d'Athanasius, contre ceux qui jugent de la verité par la seule autorité de la multitude, avec des reflections addressees à Dieu sur ce discours, et sur les calamitez spirituelles de nos siecle *etc.* Paris. —— Rep. 1740.

1740, 12. Traduction d'un excellent discours contre ceux qui jugent de la vérité par la seule autorité de la multitude, avec des réflexions (*par l'abbé Leroy*). Nouvelle édition avec des augmentations (*d'un anonyme*). Paris. —— *V.* 1651.

D. italicarum.

1) Symbolum.

1629, 8. Parafrasi sopra il Simbolo di S. Athanasio di Cornelio Ajello dell' Ordine de' Minori Napolitano, della Provincia di Calabria. Napoli.

2) De pura ecclesia Dei.

1545, 8. Trattato di S. Atanasio della semplice, e pura Chiesa d'Iddio, dove mostra chiaramente tutti quei, che saranno eredi del Nome del Cielo, tradotto in lingua Toscana per Graziano Perugino. In Venezia, per Comin da Trino di Monferrato.

3) Historia miraculosi sanguinis.

1593, 4 (*nec* 12). Notabile historia del miraculoso sangue uscito di una santa Imagine di Nostro Signore Giesu Christo, martirizzata da Giudei scritta da Santo Athanasio Vescovo Alessandrino e tradotta dal Signor Gio. Giacomo Pisani. Con una breve narratione dell' istesso, come una ampolla di detto sangue fosse portata da Costantinopoli in Venetia, ove si conserva, et si mostra nella Nobilissima Chiesa di S. Marco. In Venetia appresso Domenico Farri. MDXCIII. Si vendono a San Marco alla porta della Canonica.

1602, 4. Notabile *etc.* di Nostro Signor Giesù Christo, fatta per man di Nicodemo, martirizzata da Giudei nella Città di Barnti. Scitta *etc.* di S. Marco il Giovedì Santo, et la Vigilia dell' Ascensione. In Venetia, appresso Domenico Imberti. MDCII. Ad Instantia di Iseppo Marcello.

4) Vita Syncleticae.

1720, 8. Vita di S. Sincletica scritta da S. Atanasio Patriarca d'Alessandria, tradotta dall' Original Greco in Latino da Davide Colville Scozzese, ed in Lingua Franzese da Arnaldo Dandili, e ultimamente nell' Idioma Toscano da un Sacerdote Lucchese: consacrata a Gesù Cristo nostro Signore, Via, e Verità, e Vita di quelli, che l'amano, e lo servono in Ispirito, e Verità. In Lucca MDCCXX. Per il Cappuri, e 'l Santini. Con licenza de' Superiori.

E. anglicarum.

1) In Psalmos.

—, 4. Of the use and vertue of the Psalmes by Athanasius. —— *V.* in: The whole Psalter translated into English Metre which contayneth and hundreth and fifty Psalmes. Imprinted at London by J. Day ouer Aldersgate. Sic in *Herberti* Typograph. Antiquit., Vol. I. p. 678.

2) Contra Arrianos et Gentiles.

1713, 8. St. Athanasius's Four Orations against the Arians; and his Oration against the Gentiles. Translated from the original Greek, by Mr. Sam. Parker. Ox. *Voll. II.*

3) De incarnatione Verbi.

1713, 8. Athanasius's intire Treatise of the Incarnation of the Word, and of his bodily Appearance to us, translated into English, by W. Whiston. —— *V.* eiusdem Collection of ancients Monuments relating to the Trinity and Incarnation *etc.* (Ld.) p. 20 sqq.

4) Antonii vita.

1697, 8. St. Athanasius's Life of Anthony the Monk, translated into English. —— *V.* in: *Stephens's* Asceticks. (Ld.) Repetitam *v.* in: *W. Whiston's* Collection of ancients Monuments relating to the Trinity and Incarnation *etc.* (Ld., 1713, 8) p. 143 sqq.

F. ungaricarum.

1557, 4. Athanasius Alex. az Élet Reudi. f. Sztáray Mih. Debrecz. — Hanc notitiam mihi suppeditavit *Jankowich Miklós* in sua Sallustii versione Vol. I. p.63.

III. *Illustrantia Athanasium scripta.*

( ) Athanasius's life. — *V.* in History of the Works of the Learned for July. (1699) p. 377—389.

( ) Vita S. Athanasii a D. D. Theologis Viennensibus concinnata. Viennae Austriae typis A. F. Voigtin. 1707, 8.

( ) Athanasian Forgeries, Impositions and Interpolations, collected chiefly out of Whiston's Writings. By a Lover of Truth and of True Religion. Ld., Noon. 1736, 8.

( ) Des grossen Athanasii Leben und Thaten, wie auch Anmerkungen über sein Symbolum Fidei, aus dem Englischen übersetzt. Frkf. u. Lpz., 1734, 8.

( ) Extrait d'une Lettre *etc.* pour montrer, que l'Ecrit publié par *Mr.* Arnold, n'est pas de S. Athanase. — *V.* in Les Nouvelles de la Republique des Lettres, m. Iul. (1685) p. 744—747. *V.* infra s. v. *Arnold.*

Elia *di Amato* Riflessi sopra il Simbolo, che porta seco il titolo di Sant Atanasiu. — *V.* in Lettere erudite di Amatu, P. II. p. 327—340.

Arnold: Réponse à la Lettre publiée. — *V.* in Les Nouvelles de la Republique des Lettres, m. Mart. (1686) p. 255—260.

J. Ph. *Baratier* Lettre sur deux Ouvrages attribués a S. Athanase [: 1) Le Discours contre les Grecs, ou les Gentils. 2) L'Incarnation du Verbe *etc.*] — *V.* in Bibliotheque Germanique, T. XL. p. 80—100.

Iac. *Basnage:* Epistola de Syntagmate fidei, quod Athanasio tribuitur. — Accessit Dionis Chrysostomi Epistolae ad Caesarem. Trj. ad Rh., 1687, 8.

H. *Benzelii* Vindiciae Athanasii, Cph. Saudio et Gf. Arnoldo oppositae. — *V.* in *Benzelii* Syntagmate Dissertationum Academicarum a *Kappio* collectarum. (Fref. et Lps., 1745, 4) T. II. p. 354 sqq.

Sam. *Chandler:* A second letter to Wm. Berriman. In which his Review of his Remarks on the Introduction to the History of the Inquisition and the Characters of St. Athanasius and Martyr Land are farther stated and supported. Ld., Gray. 1733, 8. — 6 *d.*

Iusti *Fontanini* Dissertatio de anno emortuali S. Athanasii, Patriarchae Alex. — Accessit eiusdem Historiae Litterariae Aquileiensi. (Romae, 1742, 4) p. 441 sqq.

Edw. *Gibbon:* The character and adventures of Athanasius. — *V.* in eiusdem History of the Decline and Fall of the Roman Empire. Chap. XXI.

G. H. *Goetzii* Schediasma historico-criticum de dubiis Athanasii scriptis, quae in nona operum eius editione leguntur. Lps., MDCLXXXIX, 4.

Gf. *Hermann:* Vie de S. Athanase divisée en douze Livres, II Tomes. à Paris, chez J. Du Puis. 1671, 4 mai. *Voll. II.*

Andr. *Kaller:* Dissertatio de Athanasio. Vtb., 1674, 4.

H. *Klausingii* De Athanasio vindicato dissertatio. Lps., 1724, 4. — Contra *Arnoldum.*

Nth. *Lardner:* The History of Athanasius. — *V.* eiusdem Credibility of the Gospel History, Vol. VIII. P. II. (Ld., 1750, 8) p. 220—253.

Mart. *Lubathi* Dissertatio de Exiliis Athanasii. Witteb., 1691, 4.

I. Dom. *Mansi:* De epochis conciliorum Sardicensis et Sirmiensium, qua occasione rerum Athanasii chronologia restituitur. Lucae, 1746, 8.

Ch. F. *Matthaei:* De ineditis Athanasii scriptis. — *V.* eiusdem Notitiam codd. mss. bibl. Mosquens. (Mosq., 1776, f.)

I. *Moller:* De symbolo fidei Athanasiano. — *V.* in Homonymuscopia *etc.* (Hmb., 1697, 8) p. 419 sqq.

Bern. *de Montfaucon:* De Epistolis Festalibus Athanasii, et aliis veterum Patrum fragmentis, quae in decimo Cosmae libro exstant. — *V.* eiusdem Collectionem novam Patrum *etc.* T. II. Sect. II. p. XVII sqq.

— —: Epistola de baptizatis pueris ab Athanasio puero; De tempore mortis Alexandri, Episcopi Alexandrini; De anno obitus S. Athanasii. — *V.* in Bibliotheca Bremensi, Class. IV. Fasc. II. p. 221 sqq.

Morelli: De codd. mstis Athanasii. — *V.* eiusdem Bibl. Msstorum graec. et latin. T. I. p. 31. 89 *etc.*

L. Ant. *Muratorii* Disquisitio de Symboli: *Quicunque etc.* auctore, et an is fuerit Venantius *Fortunatus.* — *V.* in eiusdem Anecdotis. (Mediolani, 1698, 4) T. II. p. 217 sqq.

Gu. L. ***Nitzsch***: Epistola de Christo *φιλαρετῳ και χορηγῳ αρετης* ad locum Athanasii Alexandrini altero in Arianos. Servestae, 1745, 4.

Casimiri ***Oudini*** Dissertatio de operibus S. Athanasio tributis. —— *V.* eiusdem Commentar. de Scriptor. Ecclesiast., Tom. I. (Lps., 1722, f.) p. 325—390.

Dan. ***Papebrochii*** Vita S. Athanasii, Episcopi Alexandrini, ex ipsius et aliorum Veterum Scriptis collecta. —— *V.* in Actis Sanctor. Antuerpiens. M. Maii, T. I. p. 186—258, et T. VII. p. 546 sqq.

Cph. ***Pezelii*** Oratio de D. Athanasio, Episcopo Alexandrino, complectens Eius Historiam Vitae, certaminum et liberationum. Wttb. excud. I. Crato. 1573, 8. —— Rep. inter Orationes Wittebergenses, ab A. 1571 ad 1574 recitatos, T. VII. (Servestae, 1586, 8) p. 440 sqq.

Cph. ***Reuchlin***: Disputatio, Arianismi antiqui et novi breves lineae, praeside I. Ad. Osiandro habita. Tb., 1688, 4.

I. ***Sartorius***: Diss. de Athanasio in persequutione fugiente. Thorunii.

I. Andr. ***Schmidii*** Dissertatio de Puero Athanasio baptizante. Hlmst., 1701, 4. —— Rep. 1726, 4.

Cn. Sam. ***Schurtzfleischii*** Dissertatio, qua Athanasii caussam agit, contra quasdam accusationes, habita 1690. —— *V.* inter eiusdem Disputationes philologico-philosophicas. Lps., 1700, 4.

Wilh. E. ***Tentzel***: Indicia eruditorum de symbolo Athanasiano studiose collecta et inter se collata. Frcf. et Lps., Boetius. 1687, 12.

Styan ***Thirlby***: An Answer to Mr. Whiston's seventeen Suspicions concerning Athanasius. —— *V.* eiusdem Historical Preface. *Cbr.*, 1712, 8.

— —: Calumny no Conviction: or an Answer to Mr. Whiston's Letter to Mr. Thirlby, entitled, Athanasius convicted of Forgery. Ld., Clements. 1713, 8.

— —: A Defence of the Answer to Mr. Whiston's Suspicions, and an Answer to his Charge of Forgery against St. Athanasius. In a Letter to Mr. Whiston. Cbr., 1713, 8. —— In his scriptis *Whistonii* et *Thirlby* de hac re agitur: „Whether St. Athanasius was an honest Man, or a Knave."

H. Gli. ***Tzschirner***: De Athanasio eiusque homiliis. —— *V.* eiusdem Commentationes de veteris ecclesiae oratoribus, P. VI (Lps., 1820, 4). Rep. in eiusdem Opusculis academicis. Edidit I. F. Winzer. Lps., Hinrichs. 1829, 8. 1 *Th.* 8 *Gr.* Non omnes sub *Athanasii* nomine circumlatas homilias genuinas esse statuit.

H. ***Valesii*** Observationes de Magno Athanasio. —— *V.* in calce Historiae Ecclesiast. Socratis et Sozomeni. (Cbr., 1720, f.) p. 385 sqq.

Gf. ***Vockerodt***: De fatis pro Christi gloria pugnantium priorum Doctorum in D. Athanasii exemplo, Programma. Gothae, 1710, 4.

I. G. ***Walch***: De Athanasio eiusque scriptis. —— *V.* eiusdem Bibl. Patristicam. Jn., 1770, 8.

Jacq. ***Wegelin***: Sur la vie d'Athanase. —— *V.* in Nouveaux Memoires de l'Acad. des Sciences et B. L. 1782. (Brl., 1784) p. 517 sqq.

W. ***Whiston***: Suspicions concerning Athanasius. —— *V.* eiusdem Primitive Christianity reviv'd. Vol. I. preface. (Ld., 1711, 8) p. CXVI — CXXVIII. *V.* antea s. v. *Thirlby*.

— —: Three Essays; I. The Concil of Nice vindicated from the Athanasian Heresy. *etc.* Ln., 1713, 8.

— —: Athanasius convicted of Forgery. In a Letter to Mr. Thirlby. Ld., Baldwin. 1712, 8.

— —: The true Origin of the Sabellian and Athanasian Doctrines of the Trinity, *etc.* Ld., 1720, 8.

— —: A Reply to Mr. Thirlby's Second Defence of Athanasius. —— Inest in Adpendice II. ad eiusdem: An Argument to prove that, either all Persons solemnly, thu' irregulary set apart for the Ministry *etc.* (Ld., 1714, 8) p. 29—64.

ATHANASIUS Byzantinus.

Fabc. B. Gr. ed. Harles., T. VI. p. 124.

1) Methodus.

1639, 4. *Αθανασιου P. Μεθοδος η διαπληκτιζεται τα λογικα.* Methodus, quâ, ratione praedita certant. (*Gr. et lat.*) Lvtetiae. M. DC. XXXIX. Apud viduam Nicolai Bvon. *etc.* —— 6 *ff.* praefixa, 111 pp.

2) Delitiae.

1639, 4. *Αθανασιου του ρητ. τρυφη ψυχης η κηπος εκ των τῳ μεγαλῳ Ιαμβλιχῳ πονηθεντων φυτευθεις.* P. A. O. R. IS. Delitiae animae siue hortus ex iis quae Iamblicho magno elaborata sunt consitus. Lvtetiae. M. DC. XXXIX. Apud viduam Nicolai Bvon, *etc.* —— 4 *ff.* praefixa, 83 pp.

3) Tractatus tres.

1642, 4. P. Athanasii Rhetoris Byzantini. Tractatus tres, primus inscribitur: Aristoteles propriam de Animae immortalitate mentem explicans. Opus verè singulare ac τοις ἐπαινοισιν aestimatione dignum. 2. Totam Philosophiam moralem compendiosè complectitur. 3. Principia Philosophica breuiter et clare exponit. (*Graece et latine.*) Parisiis, Apud Petrum Lamy, *etc.* M. DC. XXXXII. Cvm Privilegio Regis. —— Hae partes, tantummodo uno titulo coniunctae, separatim ante prodierunt, quam ob caussam singulatim quoque occurrunt. Primus tractatus constans duobus libris, quorum unusquisque singularem titulum habet, prodiit sub hoc titulo: *Αθανασιου ρητορος του βυζαντιου. Αριστοτελης εαυτον περι της αθανασιας της ψυχης διασαφων. etc.* P. Athanasii rhetoris byzantini. Aristoteles propriam de Animae immortalitate mentem explicans. Opus vere singulare ac aestimatione dignum, ex multis ac variis Philosophis collectam Aristotelis ipsius Auditoribus, qui sibi ex ordine successerunt, sententia dogmatum ipsius initiati, praesertim vero admirabili et magno Iamblicho. Parisiis. M. DC. XLI. Apud Ioannem du Bray, *etc.* Cvm Privilegio regis. 1 *f.* praefixum, 79 pp. primus liber, et 9 *ff.* praefixa, 77 pp. secundus liber implet. Omnes tres tractatus in bibl. sen. Lips. adservantur.

4) Epistola.

1655, 4. D. Athanasii Rhetoris Presbyteri, Byzantini, Antipatellanus. Epistola de unione Ecclesiarum ad Alexandrinum et Hierosolymorum Patriarchas. — Anticampanella in compendium redactus. *Graece et latine.* Parisiis, Iacquin.

ATHENAEUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 630 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 602 sqq.

I. *Editiones textus.*

1514, f. ATHENAEVS. — *ΑΘΗΝΑΙΟΥ Δειπνοσοφιστου την πολυμαθεστατην πραγματειαν νυν εξεστι σοι φιλολογε, μικρου πριαμενῳ πολλων τε και μεγαλων και αξιομνημονευτων και θαυμαστων και ποικιλων και δαιδαλων και γλαφυρων και ων ισως προτερον ουκ ηδεις, ες γνωσιν ελθειν και ολως των της ελληνικης παιδειας υποθεσεων και δυσευρετων κειμηλιων εγκρατει γενεσθαι. Των δε βιβλιων πεντεκαιδεκα τον αριθμον οντων, τα μεν τρισκαιδεκα, ολοσχερη. Το δε τοι πρωτον και δευτερον επιτετμημενα σοι παρεχομεν. ακεφαλῳ σωματι κεφαλην αναγκασθεντες επιθειναι κολοβην. ανδρων ουν εστιν ευγνωμονων το ταυτι τα συγγραμματ' αναλεγομενους, μαλιστα μεν τοις περι τον Αλδον τον πολυαθλον τε και πολυγραμματον ευχαριστειν. Ουχ ηκιστα δε και Μουσουρῳ τῳ διδασκαλῳ· τῳ ει και μη παντιπασιν ιασαμενῳ ταντιγραφον τωνδε των τυπων ανηκεστοις ελκεσι πολλαχη διεφθορον, αλλ' ουν πολλας μεν μυριαδας διορθωσαντι σφαλματων πολλους δε στιχους των παρεισαγομενων καταλογαδην προτερον αναγινωσκομενους και χυδην, εις την προσηκουσαν της εμμετρου ταξεως ευκρινειαν αποκαταστησαντι, χαριν ειδεναι.* *Infra Aldi insigne typ.*, *iuxta quod:* ALDVS ‖ M. R. *F.* 1 *b praefatio habetur inscripta:* ALDVS PIVS MANVTIVS IANO VYRTHESI PANNONIO. S. P. D. *et subscripta:* Venetijs Mense Augusto. M.D.XIIII. *F.* 2 *a* (num. pag. α 3, et *sign.* A 2) *incipit ignoti grammatici saec.* 7 *vel* 8 *epitome*: *ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ. ΔΑΙΤΥΜΟΝΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ. ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.* *in cuius fine p.* α 38: *Μεχρι τουδε τα της επιτομης. εντευθεν αυτος ο αθηναιος.* *Deinde* 1 *vac. f.*, *quodque saepe desideratur; tum opus* Athenaei *pag.* 1 (*sign.* a) *libro III. incipit*: *ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ. ΣΙΚΥΟΙ. — ΣΥΚΑ. — στιλπνον ραφανιδας σικυους τετταρας etc.* *Explicit p.* 294: *ΤΕΛΟΣ.* — A B a b c d e f g h i k l m n o p q r s t. — Omnes sunt quaterniones, exceptis A & B qui sunt quiterniones. & t ultimo qui est duernio. VENETIIS APVD ALDVM, ET ANDREAM SOCERVM MENSE AVGVSTO. M. D. XIIII. *Deinde* 1 *f. in cuius pagina versa insigne Aldi typ.*, *ut in titulo.* —— Adnotandus est locus *Schweighaeuseri* in eiusdem praefat. T. I. p. XXV, quem *Renouard* in suo libro *Annales des Annales*, (1825, 8) T. I. p. 159 male intellexit. *Schweighaeuser* l. c. haec dixit: „Caeterum *ante hanc Editionem* Venetiis ab Aldo Musuroque curatam, iam *aliam* (nescio an Florentiae) tentatam non progressa videtur. Est apud me codex antiquus, quem nuper Brunckius noster filio meo Godofredo dono dedit, magno schedarum numero diversi generis constans, aliarum variis et diversissimi argumenti vetustis codicibus Graecis jam olim (vt videtur) discerptis conservatarum, aliarum Epistolas continentium autographas virorum doctorum, Graecorum praesertim, in-

itio seculi decimi qointi in Italia degentium, *etc.* Is codex olim Beati Rhenani fuerat, qoi propria manu pluribus locis oomen suum inscripsit. In illarum schedarom oumero unum est folium, coius prior pagina exhibet loculentis typis, qoi minime similes Aldinis sunt, excusum initiom Epitomes Athenaei, hoc titulo: *ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ.* Contextus a primis verbis: *Αθηναιος μεν ο της βιβλου πατηρ*, una et triginta lineis, usque ad ista: *εν ταις αγυιαις· περιπατοις· βιβλιοπω* — progreditur, in qoibus desioit. In imâ paginae orâ manu eiosdem, quem dixi *Rhenani* haec scripta sunt: Beati Rhenani sum. Nec muto dominom. AN. M. D. XIII. Basileae. Discedit nonnihil passim illud exemplum ab exemplo Aldino " Deinde illius folii variae lectiones exhibentur. Quae *Renouard* l. c. de *Schweighaeuseri* senteotia dicit, est: „M. Schweighaeuser, p. 25 de la préface de son édition d'Atheoée, parle d'une page d'essai in-fol., *specimen* d'une édition de ce livre, mais qui n'a pas eu lieu; et il croit cette page d'impression Aldine. Elle se trouva dans mes mains, faisant partie du Recoeil de lettres et autres pièces grecques manuscrites et imprimées, qoe j'ai deja mentionné plusieurs fois en ces Annales, et qoe j'ai acquis de M. Schweighaeuser le fils. J'ai examiné avec attention cette feuille, et j'ai reconnu qu'elle n'est point d'édition Aldine, mais qo'elle a eté imprimée à Bâle chez Froben ou chez Oporin." *Schweighaeuser* de principe editione, hoc indicium in sua praefat. p. XXVIII. protulit: „Caeterum, quemadmodum et aliâs eum doctrinam suam, tum iudiciom, egregie probaverat Musurus, sic et in recensendo Athenaeo compluribus utique in locis, ubi depravatos omnes esse codices cognovi, veram auctoris scripturam haud dubie felicissime ab hoc Editore restitotam esse intellexi. Veromtamen, ut taceam infinitum corruptorum locorum nomerum, quae intacta ab illo relicta sunt, nimis etiam saepenomero vel probam codicom scripturam ab eodem alteratam atqoe adeo adulteratam, vel corroptae scriptorae parum idoneam adhibitam medicinam, aut male instructos librorum errores liqoide cognovi. Qood si eumdem codicem, quo ille usus est, tractare liceret; multo pluribus etiam fortasse locis idem ab eo factum comperiretur, ubi nunc haod satis certo definiri potest, e scriptone exemplo, an soo ex ingenio duxerit eam, quam vulgavit, lectionem." Praeteran *Gu. Dindorfii* indicium ex eiusdem praefatione, pag. XIII sq. adscribendum doxi. Est: „*V* littera editionem principem designavimus Venetam Aldinam, cui dupliciter adversa fuit fortuna. nam et apographum Aldus habuit codicum qui postmodum innotuerunt deterrimo deterius et opera usus est Marci Musuri, qui quum non edendum tantum, sed emeodandum etiam Athenaeum suscepisset, ita hoc negotio fonctus est ut in ea qoae tum fuit artis criticae pueritia expectari potuit ab viro cetera egregio, sed natora paullo calidiore. Qui leviora vitia sane multa emeodavit, sed non pauciora eadem quam ex Hesychio penitus cognitam habemus licentia interpolavit. In quo genere tanta fuit Musuri imprudentia ut non mutanda tantum scriptura peccaret saepissime, sed interdom etiam suppleodo si quem verborum defectum apte restituere posse sibi videretur." Placet praeterea ex *Aldi* praefatione illum locum exhibere, ubi dicitur: „— Haec diximus uerbosius, ut cognosceres quàm utiles futuri sint tibi, et caeteris studiosis hi Athenaei libri, quos Musurus noster sic accurate recensuit collatos et cum multis exemplaribus, et cum Epitomate, ut infinitis pene in locis eos emendauerit, carminaq; quae ueluti prosa in alijs legebantur, in sua metra restituerit. Adde, quod primus, et secundus liber, qoi in alijs deerant, ex epitomate additi sunt cum bona parte Tertij libri, erat. n. hic sine capite, quo factum est, ut ijdem ferè hi existimari possint, qui erant integri, qooniam ea est materia, ut non multa subtrahi ex eis potuerint. Habes igitur integros Athenaei libros *etc.*" Cum haec editio, praeter multa menda typographica, nonnullis gravibus lacunis (exempli gratia lib. XI. (p. 128 edit. Ald.), XV. (p. 191 edit. Ald., p. 674—696 edit. Casaub.) *etc.* inquinata sit, saepissime ad unam omnes fere editiones ex *Aldi* typographeo publicatas ob negligentiam nonnulli, sed iniuste condemnant. Bibl. sen. et acad. Lips.

1535, f. *ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ.* ATHENAEI DIPNOSOPHISTARVM, HOC EST argutè scitèq; in conminio disserentum. Lib. XV. Quibus nunc quantum operae ac diligentiae adhibitum sit, satis fidei erit, quòd nunquam antehac lector eo scriptore neq; integrius, neq; commodius, sine castigationem, sine fructuum ex illius scriptis perceptionem spectes, est usus. In quam rationem describi curauimus, Primum. — ELENCHON titulorum, quo quid, quóne in libro prȩcipuè disputatur, facilè cogno-

scitur. Deinde — CATALOGVM scriptorum, quos ipse Athenaeus citat: ubi innumera uetustatis monumenta leguntur. — SYLVVLAM ad hęc prouerbiorum singulari uenustate. Item — ANNOTATIONES in eundem, ex doctorum hominum lucubrationibus animaduersas. Postremo — INDICES duos, Graecum alterum, alterum Latinum, quibus omnium rerum quaecunq; in his libris tractari solent, prompta tibi & expedita copia fiet. — ησυχη πεδι. *Infra insigne typ.*, cum: VALDE RVS. — Quo segnius, eo perseuerantius. BASILEAE APVD IOANNEM VALDERVM MENSE SEPTEMB. ANNO M. D. XXXV. *In calce:* ΤΕΛΟΣ. — *Ετυπωθη εν Βασιλεια αναλωμασι και επιμελεια Ιωαννου Βαλδερου. ετει τω της ενσαρχου οικονομιας του κυριου ημων Ιησου χριστου, χιλιοστω πεντακοσιοστω τριακοστω πεμπτω, μηνι Μεμακτηριωνι.* *In pagina versa insigne typ.* —— 34 *ff.* praefixa, contin. titulum, praefationem *Iac. Bedroti*, quam illa *Aldi* sequitur, Indices et: Annotationes in Athenaei loca quaedam annotationes ex Budei, Erasmi Roterodami, aliorumq; eruditorum lucubrationibus diligenter collectae, et 337 pp. *Bedrotus*, qui sibi *Ch. Herlinum* in edendo Athenaeo coniunxit, nullis codicibus mstis adhibitis editionem curavit, ut in praefationis loco mox exhibendo ipse profitetur; ille est: „In spem, equidem nonnullam erratis aliquam multis medendi nos erexerat scriptum exemplum, quod in Reuchlini bibliotheca latere iactabant: verum quum studiosius qualenam sit inquiro, idque ex fide dignissimis et oculatis testibus; deprehendi istuc Aldino non adsimile esse, quod caedem fere dictionum aut mutilationes, aut παραγωγαι, plus satis declarant: atque, ut verbo dicam, tale omnino esse fertur, ut Reuchlinus illud nunquam sibi usui diserte sit testatus. Cum igitur istud ipsum nihil operae pretii allaturum satis hinc didicissem, a βιβλιοταφοις nescio quibus emendicare improbius, quidquid est, nolui.“ Nunc *Schweighaeuseri* iudicium de hac editione ex eiusdem praefat. p. XXXI. exhibeo: „Utique multis vitiis, *inquit*, premitur haec Editio, in qua non modo pars longe maxima eorum repetita est errorum, quibus Aldina laborabat; verum etiam cum alibi nonnumquam temere discessit Editor a probá Veneti exempli scripturá, aut errorem non correxit, sed alio mutavit errore; tum vero in eo praesertim instituto, quod ipse in Praefatione professus est, nempe in locis, quae ex Aristotele, Platone aliisque adferuntur, ex praescripto editionum earum corrigendis, quibus eorundem auctorum opera continentur, lubricá nonnumquam atque etiam prorsus perversá ratione usus est, ut *etc.* Sed hoc qualecumque sit, habet sane et alias multas commoditates haec Editio, *etc.* In bibl. acad. Lips. exemplar cum notis mstis *C. Rittershusii* maxime criticis adservatur.

1597 (*nec* 1596), — (*tit. n.*) 1598 (*nec* 1597), f. *ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ.* ATHENAEI DEIPNOPHISTARVM LIBRI XV. Cura et studio Isaaci Casauboni, Bibliothecae Palatinae, Vaticanae, aliarumque ope, auctiores emendatioresque editi. Cum interpretatione Latina Iacobi Dalechampii Cadomensis. Adiecti sunt Indices Rerum, Scriptorum, Prouerbiorum, Vocum, accuratissimi. Apud Hieronymum Commelinum Anno M. D. XCVII. (*Impress. Genevae in P. Stephani officina.*) —— 1 *f.*, 702 pp. et 25 *ff.*: Index rerum memorabilium (*Dalecampii*). Attamen prolegomena, et Fragmenta Athenaei collecta, quae *Casaubonus* in praefatione ad suas Animadversiones (*v.* infra *III.*) commemorat, desiderantur. Titulus mutatus, cuius supra mentionem feci, est post verba: „LIBRI XV.“ *sic:* Isaacvs Casavbonvs recensuit, et ex antiquis membranis suppleuit, auxitque. Adiecti sunt eiusdem Casauboni in eundem scriptorem Animaduersionum libri XV. Addita est et Iacobi Dalechampii Cadomensis, Latina interpretatio, cum notis marginalibus. Cum necessarijs Indicibus. Apud Hieronymum Commelinum. Anno M. D. XCVIII. De *Casauboni* in Athenaeo edendo meritis *Schweighaeuser* in sua praefatione p. XLIX sqq. distincte egit. Bibl. acad. Lips.

1612, f. *Αθηναιου Δειπνοσοφιστων βιβλια πεντεκαιδεκα.* Athenaei Deipnosophistarvm libri qvindecim, cvm Iacobi Dalechampii cadomensis Latina interpretatione, vltimùm ab autore recognita; et notis einsdem ad calcem remissis. Editio postrema: In qua vltra ea quae autè Isaacvs Casaubonus recensuit, et ex Antiquis membranis supplevit, auxitque adiectae sunt margini ex eiusdem Casauboni in Auctorem Animadversionum libris XV. variae lectiones, et coniecturae. Accesserunt in Textv notae ad singulas voces et ipsius authoris loca, quae in iis libris tractantur et examinantur. Cum necessariis indicibus. LUGDUNI apud

viduam Antonii de Harsy. MDCXII. —— Auctior sed negligentius curata prioris repetitio. *Dalecampius* insuper adiecit indices: 1) Scriptorum, quibus Athenaeus uti solet, et eorum quae quisque scripserit, Catalogus. 2) Elenchus Titulorum, quo praecipua singulorum librorum capita ac summae continentur. 3) Quae apud Athenaeum leguntur Deipnosophistarum Nomina. 4) Index Graecarum Dictionum, quae sparsim in hoc opere aut leguntur tantum, aut etiam explicantur. 5) Proverbia, quibus sparsim in libris Deipnosophistarum Athenaeus utitur. Praeterea hac in editione notae prioris marginales in calcem sunt reiectae.

1657, f. *Ἀθηναίου Δειπνοσοφιστῶν βιβλία πεντεκαίδεκα.* Athenaei Deipnosophistarvm libri quindecim, cum Iacobi Dalechampii Cadomensis Latina versione necnon eiusdem Adnotationibus et emendationibus ad operis calcem reiectis. Editio postrema iuxta Isaaci Casauboni Recensionem, adornata, additis margini eiusdem variis lectionibus et coniecturis. Accessere in aliquot Athenaei loca, virorum duorum Illustrium Coniectanea argutissima, nunquam hactenus edita, quae notas Dalechampij praecedunt. Cum Indicibus necessariis. Lugduni, sumtibus Io. Ant. Huguetam et Marci Ant. Ravaud. —— Praeter quas *Paulus Fermat* notas addidit, prorsus prioris repetitio est. Contextui graeco versio latina a p. 1—702 e regione posita est, postea a p. 703—812 coniecturae aliquot et notae *Dalecampii* exhibentur, quas tabulae excipiunt. Bibl. sen. Lips.

1796, 8. *Ἀθηναίου δειπνοσοφιστῶν βιβλία πεντεκαίδεκα.* Athenaei Deipnosophistarum libri quindecim; ad editionem lugdunensem postremam emendatius expressi. Accedunt Villebrunii interpretatio gallica et notae itemque Isaaci Casauboni animadversiones integrae curavit, Virorum doctorum emendationes, annotationes vel editas vel ineditas adjecit, indices novos confecit Gf. H. Schaefer. Lps., Schaefer (*nunc* Kühn). *Voll. III.* —— XX, 334; XVI, 540 et 1 *f.:* Corrigenda; XVI, 490 pp. Primo volumine quinque priorum librorum contextus graecus, volumine secundo *Villebrunii* versio gallica, et volumine tertio notae continentur. 4 *Th.*, ch. scr. 6 *Th.*

1801 — 1807, 8. *Ἀθηναίου Ναυκρατίτου Δειπνοσοφισταί.* Athenaei Naucratitae Deipnosophistarum Libri quindecim ex optimis codicibus nunc primum collatis emendavit ac supplevit nova latina versione et animadversionibus cum Is. Casauboni aliorumque tum suis illustravit commodisque indicibus instruxit Iohannes Schweighäuser *etc.* Arg., ex typographia soc. Bipontinae. *Voll. XIV.* —— Vol. I—V. contextum graecum versionemque latinam habent; Vol. VI—XIII. singulari hoc titulo: Animadversiones in Athenaei Deipnosophistas post Isaacum Casaubonum conscripsit Iohannes Schweighaeuser, *etc.* sunt instructa; Vol. XIV. tres Indices comprehendit; index vero graecitatis non prodiit. Continentur Tom. I. (Anno IX. 1801) praeter prolegomena, lib. I — III. CXX, 505; T. II. (A. X. 1802) 557; T. III. (A. XI. 1803) 529; T. IV. (A. XII. 1804) 575; T. V. (A. XIII. 1805) 584 pp. — T. I. Animadvv. in lib. I. et II. (A. IX. 1801) 515; T. II. Animadvv. in lib. III. et IV. (A. X. 1802) 686; T. III. Animadvv. in V. et VI. (A. X. 1802) 619; T. IV. Animadvv. in lib. VII. et VIII. (A. XI. 1803) 690; T. V. Animadvv. in lib. IX. et X. (A. XII. 1804) 605; T. VI. Animadvv. in lib. XI. et XII. (A. XII. 1804) 542; T. VII. Animadvv. in lib. XIII. et XIV. (A. XIII. 1805) 704; T. VIII. Animadvv. in lib. XV. cum Addendis ad libros superiores. (A. XIII. 1805) 518 pp. 42 *Th.*, ch. membr. 56 *Th.* Ad fidem codicum mstorum usque ad illud tempus non adhibitorum, ad variorum doctorum hominum animadversiones coniecturasque illorum et editoris novam et laudandam recensionem constituit. Conf. *Petri Elmsleji* censuram sex priorum voluminum in *ER.*, Vol. III. (1803) p. 181 — 194; tum censuras in ephem. litt. Goth. 1802. 101. p. 878 sqq.; ephem. litt. Hallens. 1802. no. 162 et 163; et *Iacobsii* 1804. no. 61. 62. 63; 1805. no. 14 15. 16. 17, et *ib.* in additam. 1806. no. 75. 76. 77; et in ephem. litt. Jenens. 1806. no. 247. 248. 249. 250. 251; et in ephem. litt. Lips. 1804. no. 3. p. 517 sqq., 1805. no. 37. p. 577 sqq.

1827, 8. Athenaeus. Ex recensione Gu. Dindorfii. Lps., Weidmann. *Voll. III.* —— 9 *Th.*, ch. scr. 10 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 12 *Th.* Textui subiecta est brevis varietas lectionis. Vol. IV. et V., quae tamen adhuc non prodierunt commentaria comprehendent. Conf. censuram in *Iahnii* Annal. 1829. I. p. 308 — 343.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1556, f. Athenaei Dipnosophistarum siue Coenae sapientum Libri XV. Na-

tale de Comitibvs Veneto nvnc primum e Graeca in Latinam linguam uertente. Complvribvs ex Manvscriptis antiqvissimis exemplaribus additis: quae in Graecè hactenus impressis uoluminibus non reperiebantur. Ad potentissimum Ferdinandum, Pannoniae, Boemiae, ac Rotoanorum Regem. Cum priuilegio summi Pontificis Pauli IIII. & Illustriss. Senatus Veneti in annos XX. *Infra fig. xyl., cum inscriptione:* Qvi biberit ex hac aqva non sitiet in aeternum. *Infra:* Venetiis apud Andream Arriuabenum ad signum Putei. MDLVI. —— 6 *ff.* praefixa, 28 pp. et 6 *ff*: Index eorvm omnivm, quae in toto hoc Athenaei opere obseruatione digna uisa sunt. Nitide impressus. Rep. in seqq. Bibl. seo. Lips.

1556, 8. Athenaei Dipnosophistarum sine Coenae sapientum Libri XV. Natale de Comitibus Veneto nunc primum è Graeca in Latinam linguam uertente. Complvribvs ex manvscriptis antiquissimis exemplaribus, Mediceae praesertim bibliothecae in hac posteriore editione additis, quae in Graecè hactenus impressis uoluminibus non reperiebantur. Cum Caes. Maiestatis gratia & priuilegio. BASILEAE. *In calce:* BASILEAE PER HENRICHVM PETRI, MENSE AVGVSTO ANNO M. D. LVI. —— 6 *ff.* contin. titulum et praefationem *etc.*, 7 *ff.*: Omnia qvae in his libris continentvr, per capita singulorum librorum diuisa; 13 *ff.*: Index eorvm omnivm, quae in toto hoc Athenaei opere obseruatione digna uisa sunt. 1122 pp., et 1 *f.* cum supra indicata subscriptione, in cuius pagina versa insigne typ. habetur. *Schweighaeuser* in praefatione sua p. XXXIV sq. *Casauboni* iudicium de hac editione omnino probavit sic dicens: „Etsi erat vir non indoctus Natalis, quod alia ipsius testantur scripta, versio tamen ab eo edita est adeo nullius frugis, aut tam exiguae, ut praeter egregiae voluntatis testimonium nihil penitus inde laudis reportaverit.“ Exceptis aliquot emendationibus prorsus ex editione principe repetita est. Bibl. seo. Lips.

1556, 8. Athenaei Dipnosophistarum s. coenae sapientium libri XV. Natale de Comitibus Veneto nunc primum e Graeca in latinam linguam vertente: cum pluribus ex manuscriptis antiquissimis exemplaribus additis: quae in graece hactenus impressis voluminibus non reperiebatur: *etc. Infra fig. xyl. cum inscriptione:* Poco a Poco. *Infra:* Lugduni apud Sebast. Bartholomaei Honorati. MDLVI. *In calce:* Lugduni, Iacob. Faure excudebat. —— 12 non num. *ff.* praefixa, 898 pp., 14 non num. *ff.*: Index, et in pagina ultimi *f.* versa iam data subscriptio habetur.

1583, f. mai. ATHENAEI NAUCRATITIS. — DEIPNOSOPHISTARUM Libri quindecim, variis omnium fere rerum narrationibus iucundissimi, lectuque dignissimi, quantâ maximâ fieri potuit curâ, diligentia, fide, in Latinum sermonem versi a Iacobo Dalechampio Cadomensi. Anno M. D. LXXXIII. Lugduni apud Anton de Harsy. —— Ut iam *Schweighaeuser* in praefat. sua p. XL. sq. recte monuit, non satis accurate distinctuque et *Fabricius* in Bibl. Gr. T. III. p. 633 sq. (et in edit. nova T. V. p. 607), et *Harlesius* in sua Introductione, T. II. P. I. p. 232, ubi dicitur: „cum versione latina et notulis Dalechampii“, hanc versionem indicaverunt, cum ex illis iudiciis ibi graecum quoque contextum praeter versionem latinam haberi incolenter colligi possit. *Dalecampii* versio, cum priorum interpretum, ut *Canteri*, *Mureti* et *Victorii* in Variis Lectionibus, animadversiones tum criticas tum exegeticas diligenter in suum usum converteret, plurimum valet, priorique praeferenda est.

B. g a l l i c a r u m.

1680, 4. Les quinze livres des deipnosophistes d'Athenée de la ville de Naucrate d'Egypte, ecrivain d'une éruditioo consommée, et presque le plus sçavant des Grecs. Ouvrage delicieux.... trad. pour la premiere fois en françois, sans l'avoir jamais esté en quelque Langue vulgaire que ce soit sur le grec original, apres les versions latines de Natalis Cotoes de Padoue et de Jacques d'Alechamp de Caën Medecin fameux. Paris, Jacques Langlois 1680. —— 4 *ff.* praefixa, cont. titulum, et dedicationem ad Ducem de Montausier, et Privilegium; p. IX—XLVI: discours ou quelque façon necessaire, pour tenir lieu de preface sur la version d'Athénée; p. XLVII—LXXII: Reflexions et all. (*i. e.* p. LXII. effigies Abbatis M. de Marolles.) Dedicatio subsignata est: „l'Abbé de M.“ Omnes quindecim libri conversi, nec ut a *Fabricio* in Bibl. Gr., et ab iis qui illum secuti sunt, dicitur, priores quinque modo libri, continentur *hic* a p. 1—1040; Table des noms et choses principales p. 1053—1057; Table chorographique p. 1058—

1065; Table des noms des autheors philosophes *etc.* cites dans les quiuzes livres d'Athenee p. 1066 — 1073; Les noms des poets allegues par Atheuee p. 1074 — 1090. Haec versio rarissimis libris adnumerando, eum ut in *Artigny* Melanges, T. I. p. 384 aduotator, tantummodo 25 exemplaria typis excusa sint. Dedicationis exemplar in ch. m. in librorum *Gaignatii* a. 1769 habita auctiune pretiu 180 *L.* venditum est, cf. *Peignot* Repertoire de bibliographies spéciales (Paris. 1810.) p. 9 sq.; aliod exemplar in Bibliotheca Parisina. A catalogue of a Cullections of books formed by a Gentleman in France (Ld., 1791, 8) no. 439 indicatum pretio 2 *L.* 19 *sh.* addictum est. Titulus satis accurate indicatur in Catalogue des Livres de la bibliutheque du Duc de la Vallière, P. I. T. II. (Paris. 1783, 8) no. 4197.

1789 — 1791, 4. Banquet des Savans par Athenée, traduit tant sur les Textes imprimes, que sur plusieurs Manuscrits, par M. Lefevre de Villebrune. Paris. *Voll. V.* —— 144 *fr.* Quamquam duo codices msti Paris. (no. 3056 et 1853) in hac versiooe paranda sunt adhibiti, tamen non magni in Francogallia ipsa habetur, ut ex iudicio in *Schoellii* Répertoire de Littérature aucienne, T. I. (Paris, 1808, 8) prolato his verbis: „Cette tradoction, imprimée avec beaocoup de luxe, est très-mauvaise. Un savant critique prétend y avoir truové, de compte fait, six mille fautes." liquet.

III. *Illustrantia Athenaeum scripta.*

( ) Animadversiones in Eustathium, Athenaeum et Suidam. —— *V.* in Miscellaneis Obss., Vol. I. T. III. p. 309 — 316.

(*R. W.*) Illustration of a Passage of Callixenus respecting egyptian Architecture. —— *V.* in Museo crit. Cantabrig., T. II. p. 241 — 243. Spectat ad Athenaei locum V. p. 293 edit. Schw.

I. Glo. *Bidermann*: De Graecia Aenigmatum studiosa praefatus. (Dresd., 1769, 4) —— *V.* no. CXXXIII. p. 4 sq.

C. A. *Böttiger*: Ein Fragment des Idomeneus bei Athen. XII. p. 533 D. oder cap. 45. p. 481. —— *V* eiusdem *Amalth a*, Vol. III. p. 346; conf. *Valckenaeriam* ad Callimachi elegiarum fragmeota, p. 211.

Isaaci *Casauboni* Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas Libri XV. Opus nunc primum in lucem editum: quo non solum Athenaei libri quindecim· *xata noda* recensentur, illustrantur, emendantur; verum etiam multorum aliorum Scriptorum loci multi quà explicantur, quà corriguntur. Lugduni apud Ant. de Harsy. MDC. *fol.* —— Adiuncta sunt in calce 16 *ff.*: Addenda et suis locis inserenda, *et* tres Indices: 1) Index Auctorum; 2) Graecarum dictionum aut locutionum, quae in Animadversionibus explicantur; 3) Index rerum et verborum locutionum, quae Animadversionum libris explicantur. Repetitae sunt *ib.*, 1621; iterumque adiectis verbis in titulo: „Editio postrema, Authoris cura diligenter recognita, et ubique doctissimis additionibus aucta, suisque Indicibus illustrota. Lugduni, sumptibus Ioannis-Antonii Huguetan, et Marci-Antonii Ravaud. 1664. Haec postrema repetitio cum illa contextus editione a. 1657 edita saepissime coniungitur, ita ut duobus tomis constet.

P. L. *Courier*: Essay sur Athenée. —— *V.* in Magasin Encyclopedique, (1802) Vol. II. P. II. p. 325 — 364.

C. G. A. *Erfurdt*: Observationum criticarum maxime in Athenaei Deipnosophistas Partt. II. Regiomonti, typis acad. 1812, 8. —— 32 pp. Rep. *v.* in Königsberger Archiv f. Philosophie, Theologie, Sprachkunde u. Geschichte, Vol. I. (1812, 8) P. III. p. 424 — 472.

Raph. *Fiorillo*: Observationes criticae in Athenaeum. Pars I. Gottingae, typis H. Dieterich. MDCCCIII. (*nec* 1802) 8 mai. —— IV, 120 pp. et 1 *f.*: Index scriptorum qui in observationibus criticis emendaotur.

Adriani *Heringae* Observationes criticae in Athenaeum. —— *V.* eiusdem Observationum criticarum librum singularem. (Leovardiae, ap. Coolun. 1749, 8) p. 173 — 182, p. 205 — 208, p. 211, 224, 276, 278, 279, 285, 286, 287, 297 — 300.

F. *Jacobs*: Spicilegium observationum et emendationum ad Schweighaeuseri editionem Athenaei. —— *V.* in *A. Matthiae* Miscellaneis Philologicis. (Alteob., 1805, 8.) Vol. II. P. III. p. 1 — 76.

— —: Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. In quibus et multa Athenaei et plurima aliorum scriptorum loca tractantur. Jn., sumtibus F. Frommanni. 1809, 8 mai. —— XII, 399 pp. Nunc 1 *Th.*, ch. scr. 1 *Th.* 12 *Gr.* Censoram sigo. *F. G.* v. in ephem. litter. Jenens. 1810. no. 156 et nu. 157 ubi multa et gravia contra disputaotur.

A. *Meineke:* Curae criticae in Comicorum fragmenta ab Athenaeo servata. Brl., venditur in bibliopolio Maureriano. 1814, 8 mai. —— 78 pp. et 1 *f.*: Corrigenda et addenda. 8 *Gr.*

B. G. *Niebuhr:* Ueber den Chremonideischen Krieg. —— *V.* in Rheinisch. Museum. *An. I.* (1827) Sect. II. fasc. I. et II. p. 159 — 168. Dissertationi locus Athenaei VI. p. 250 sq. substratus est.

Rich. *Porsoni* Notae et Emendationes in Athenaeum. —— *V.* in eiusdem Adversariis. (Ld., 1812, 8 mai.; rep. *Lps.*, *Weigel.* 1814, 8) p. 43 — 148. Alias notas v. in Tracts and Miscellaneous Criticisms of R. Porson. (Ld., 1815, 8) p. 232 — 249.

A. W. *v. Schlegel:* Herstellung e. Lesart. beym Athenaeus. —— In eiusdem Indische Bibl. Vol. I. p. 245 sqq.

Fr. *Sevin:* Correction d'un passage d'Athenée, Livr. III. qui regarde Syceas. —— *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscr., T. III. hist. p. 133; edit. 8., T. II. hist. p. 210; et in *Gottschedii* versione germanica, T. II. p. 163.

Val. *Slothouwer:* Animadversiones criticae in veteres auctores classicos. —— *V.* in Actis Litterat Soc. Rheno-Trajectinis. T. III. p. 111 — 193.

Steph. *Weston:* Hermesianax; sive Conjecturae in Athenaeum atque aliquot poetarum graecorum loca, quae cum corriguntur et explicantur tum carmine donantur. Londini, Cura et Sumptibus J. Nichols. MDCCLXXXIV. 8 mai. —— VIII, 130 pp. 3 *sh.*

ATHENAEUS Mechanicus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 587 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 222 sqq.

1693, f. Athenaei, Mechanici, Liber de Machinis bellicis, Graece et Latine. —— *V.* inter Mathematicos veteres. (Paris.) p. 1 — 12.

ATHENAGORAS.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 85 sqq., T. VI. p. 800 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 95 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera coniunctim edita.*

1557, 8. *ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ φιλοσοφου χριστιανου απολογια περι χριστιανων. Του αυτου, περι αναστασεως νεκρων.* ATHENAGORAE ATHEniensis philosophi Christiani apologia pro Christianis, ad Imperatores Antoninum et Commodum. Einsdem De resurrectione mortuorum. Ex antiquis exemplaribus libellus ille nunc primum profertur, hic autem castigatior quam antea editur. Uterque Graece et Latine. Ex officina H. Stephani. An. M. D. LVII. —— 208 pp. Versio latina est *Cn. Gesneri*, notaeque H. *Stephani.* Quatuor codices msti sunt adhibiti. Bibl. sen. Lips.

1559, f. — cum iisdem versionibus, et Gesneri ad Apologiam, H. Stephani ad utramque notis. —— *V.* in *Θεολογων διαφορων συγγραμματα παλαια και ορθοδοξα, etc.* (Tiguri, apud And. Gesnerum). Ex praecedenti editione repetita est.

1624, f. — edidit Fronto Ducaeus. —— *V.* Auctarium bibl. Patrum. (Paris.) Vol. I. p. 50 sqq.

1682, 12. *Του εν αγιοις πατρος ημων ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ Αθηναιου φιλοσοφου Σωζομενα.* S. Patris Athenagorae Philosophi Atheniensis Opera, ad Mss. fidem recognita (*cura I. Felli*). Oxonii, è theatro Sheldoniano.

1684 — 1685, 8 min. *Αθηναγορου Αθηναιου φιλοσοφου χριστιανου πρεσβεια περι χριστιανων.* Athenagorae Athen. Philosophi legatio pro Christianis ad Imperatores *etc.* cum Suffridi Petri. Cum Annotationibus *etc.* L. A. Rechenbergi. Lipsiae, A. *M. DC. LXXXIV.* Apud Io. F. Gleditsch. — *Αθηναγορου Αθηναιου φιλοσοφου χριστιανου περι αναστασεως των νεκρων.* Athenagorae Atheniensis Philosophi Christiani De Resurrectione Mortuorum Cum Annotationibus, Opera et Studio L. A. Rechenbergi, P. P. Lipsiae, A. *M. DC. LXXXV.* Apud Io. F. Gleditsch. Stanno Chph. Fleischeri. *Voll. II.*

1686, f. — graece et latine, cum annotationibus, ex editione a. 1557. —— Cum Iustini *Martyris* Operibus. Coloniae.

1706, 8. *Του αγιου Αθηναγορου Αθηναιου φιλοσοφου πρεσβεια περι χριστιανων, του αυτου περι αναστασεως νεκρων. Εκ Θεατρου εν Οξονια. Ετει Θεογονιας αψς.* *Titulus lat. separatim:* Sancti Athenagorae Atheniensis Philosophi Legatio pro Christianis Ad Imperatores M. Aurelium Antoninum, et L. Aurelium Commodum. Einsdem, de resurrectione mortuorum. Accedunt Latina Versio, Emendationes, Variantes Lectiones, Annotationes, atque Indices necessarii. Cura et Studio Ed. Dechair. Ox., Sheldon. —— 8 *ff.* praefixa, 127 pp.; 4 *ff.* Indices. In paranda hac nova recensione, cui

editio a. 1624 substrata est, quatuor endices msti sunt adhibiti. Prioris partis versio ex illa *Gesneri*, secundae partis ex illa *Pet. Nannii*, sed, subsidiis criticis adhibitis, repetita est. Bibl. acad. Lips.

1742, f. — graece et latine cum notis Prudentii Marani. — Cum Iustino *Martyre*. (Hag. Com.) p. 277 sqq. *Maranus* codices mstus adhibuit.

1777, 8. — graece et latine. — In collectione Patrum edidit Fr. Oberthür. (Würceb.) T. III. *V.* Patres.

1788, f. — gr. et lat. — *V.* in *Gallandii* Bibl. PP. (Vt.) T II. p. 3 sqq. *V.* Patres.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) de Resurrectione.

1541, 4. Athenagorae, Atheniensis, Philosophi Christiani, liber de Resurrectione Mortuorum. Graece et Latine, Pet. Nannio Alcmariano interprete, Lovanii in Collegio trilingui Latinarum literarum Professore. Lovanii, apud Bth. Graevium. — Sic *Maittaire* in Annal., T. III. p. 323.

1541, 4. Athenagorae *etc.* Liber de resurrectione mortuorum, cum versione latina Petri Nannii Alcmariani. Paris., Ch. Wechel.

1550, f. *Ἀθηναγορου Ἀθηναιου φιλοσοφου χριστιανου περι ἀναστασεως των νεκρων.* Athenagorae Atheniensis Philosophi Christiani de mortuorum resurrectione, Petro Nannio interprete. — *V.* in *Μικροπρεσβευτικον.* *(Bs.)* p. 471 — 494.

1555, f. — graece et latine. — *V.* in Orthodoxographis. (Bs.) p. 351 — 376.

2) Apologia *sive* Deprecatio.

1577, 8. Athenagorae Atheniensis philosophi Christiani Apologia pro Christianis; Graecè, et seorsim Latinè Conrado Gesnero interprete. Parisiis, apud I. Benenatum. M. D. LXXVII. — Sic *Maittaire* in Annal., T. V. p. 89.

1774, 8. Athenagorae deprecatio (vulgo legatio) pro Christianis, cum varietate lectionis et perpetuo commentario *M.* Io. Gottlieb Lindneri. Longosalissae, apud Martini. *Ad hoc pertinent: M.* Io. Gli. Lindneri Cvrae posteriores in Athenagorae deprecationem pro christianis. Longosalissae, 1775, apud Ioh. Ch. Martini. — Contextui greco adiectae notae sunt magni aestimandae.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera coniunctim edita.*

1575, — 1589, — 1609, f. Athenagorae Apologia ex Cn. Gesneri, et liber de Resurrectione ex Nannii versione. — Rep. in Bibliothecis Patrum.

1618, f. — *V.* in Bibl. Patrum Coloniensi.

1650, 8. — latine. — *V.* in *Fr. Rous* Mella Patrum. (Ld.) p. 134 — 148. Ex prioribus versionibus repetitae.

1677, f. — *V.* in Bibl. Max. Patrum. (Lugd.) T. II. P. II. p. 147 — 165.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) De Resurrectione.

1498, 4. Athenagoras de resurrectione (, *Marsilio Ficino interprete*). Xenocrates de morte, interprete Marsilio Ficino. Cebetis tabula latine per Ludov. Odaxium. Parisiis, per magistrum Guidonem Mercatorem 1498. die XVIII. Augusti.

1498, f. Athenagorae Philosophi de resurrectione, Georgio Valla interprete. — Cum Nicephori Logicis, aliorumque opusculis; in quorum fine: Impressum Venetiis per Simonem Papiensem dictum Beuilaquam. die ultimo Septembris, *etc.*

1499, f. Athenagore philosophi de resurrectione, Georgio Valla placentino interprete. — Cum Nicephori Logicis, aliorumque opusculis, interprete Valla, in quorum calce: Impressus Vicentiae Anno Salutis || M cccc xcix. xvii. Kalendas Ianuarias per Henricum de Sancto || Vrsu *etc.* Bibl. acad. Lips.

1516, — 1520, — 1522, 4. — Marsilio Ficino interprete. — Cum Aenea *Gazaeo.*

2) Apologia.

1567, 8. Athenagorae Atheniensis Philosophi Apologia, vel Legatio, vel potius Supplicatio pro Christianis: ad Imperatores Antoninum et Commodum: A Suffrido Petro Leouardiense Frisio in Latinum ex Graeco translata, et iustis commentarijs illustrata: adiectis etiam castigationibus eiusdem, quibus textus graecus à mendis plurimis repurgatur, et integritati suae restituitur. Habes hic

amice Lector, cùm alia permulta scitu digna ex intimis Antiquitatis penetralibus eruta, tum vniuersam pene nascentis Ecclesiae historiam, summa cum diligentia explicatam. Coloniae, Apud haeredes Arnoldi Birckmanni. Anno M. D. LXVII. Cum gratia et priuilegio Caes. Maiest. ad decen. —— 6 *ff.* et 2 vac. *ff.*, 393 pp.: „*Errata*;" et 2 vac. *ff.* Bibl. sen. Lips.

B. gallicarum.

1) De Resurrectione.

1753, 8. De la Résurrection des morts, trad. du grec d'Athenagoras, par le P. L. Renier. Breslau, 1753, 8.

2) Apologia.

1574, 8. Apologie d'Athenagoras, pour la deffense des Chrestiens, tournee du Grec de l'auteur, et du Latin de Conradus Gesnerus, avec les annotations de Suffridius, Frisien; le tout de la version de Gay Gaussart Flamignon. Paris, Simon Calvarin.

3) de vero et perfecto Amore.

1599, — 1612, 12. Du vray et parfait Amour, escrit en Grec par Athenagoras Philosophe Athenien; coutenant les Amours honnestes de Theogone et de Charide, de Pherecides et de Melangenie: traduit du Grec d'Athenagoras, (*composée par Fumée de Genillé.*) A Paris, chez Dn. Guillemont. *Voll. II.* —— Genuinum esse hoc opus omnes uno fere tenore negant, et suppositilium priore tempore opus habent. Conf. *Huet* in Traité de l'Origine des Romans. (Paris., 1693, 12) p. 68 sqq.

C. italicarum.

Aa) *Opera omnia coniunctim edita.*

1801, 8. Opere di Atenagora Ateniese, filosofo cristiano, dal greco in ital. con prefazione e con note, da Giov. Battista Gallicciolí. In Venezia.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1556, 4. Athenagora, Atheniese, Philosopho Christiano, della risurrettione de' morti, tradotto in lingua italiana da Girolamo Faleti: Con una oratione della natiuità di Christo, composta dal medesimo Faleti. — In Venetia, M. D. LVI. —— 4 *ff.* praefixa, et 60 usque tantummodo LVI errore numerata *ff.* Bibl. acad. Lips.

(1735,) 4. Atenagora *etc.* tradotto in lingua italiana da Girolamo Faleti *etc.* In Verona, Nella stamparia della Fenice di Angelo Targa. Con Licenza de' Superiori. —— Dedicatio „Al Nobilissimo Sig. Co: Ottavio de' Venerosi della Riva *etc.*" subscripta est: „Li 30. Luglio 1735. Verona." Ut *Paitoni* in Bibliotheca, T. I. p. 134 indicat, nitida editio est. Fortasse haec fuit editio, quam *Vallière* sine l. et a. notitia *in*-4 possedit.

D. anglicarum.

Aa) *Opera omnia coniunctim edita.*

1714, 8. The Apologeticks of the Learned Athenian Philosopher Athenagoras. I. For the Christian Religion. II. For the Truth of the Resurrection. Against the Scepticks and Infidels of that Age. Together with a curious Fragment of Iustin Martyr on the Subject of the Resurrection, not published in his Works. And two other Fragments: The one attributed to Iosephus: The other to Methodius, concerning the State of the Dead. Both from Mss. of the late Reverend Dr. Grabe. With the original Greek printed in the Appendix. Done into English with Notes. To which are prefixed Two Dissertations: The one, concerning the Jewish Notion of the Resurrection: The other, concerning Athenagoras and his Remains. By David Humphreys. Ld., Smith.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1573, 8. The most excellent discourse of the Christian Philosopher Athenagoras, touching the Resurrection of the dead; englished from the Greek of Peter Nannius by Richard Porder. Imprinted at London by W. Williamson.

III. *Illustrantia Athenagoram scripta.*

( ) Observationes et emendationes in Athenagoram. —— *V.* in Historia critica R. L. T. IX.

( ) Analyse étendue de l'Apologie pour les Chrétiens d'Athenagore. —— *V.* in vol. *I.* Collectionis: Anciens Apologistes

de la religion chrétienne, par l'abbé de Gourcy. Paris, 1785, 8.

Thd. Adriani *Clarisse*: Commentatio in quaestionem ab Ord. Theolug. propositam; de Athenagorae vita et scriptis exponatur, atque in eius doctrinam de religionis Christ. capitibus, quae adtigit, inquiratur *etc.* LB., 1819, 4. —— 116 pp. Quamquam non omnia, inprimis recentiora subsidia in elaboranda hac scriptione sunt adhibita, tamen omnino plurimi aestimanda, et repetita in Annalibus Academiae Lugd. Batav. ab a. 1818 usque ad a. 1819. (LB., 1819, 4) est.

H. *Dodwell*: Dissertatio de tempore atque inscriptione legationis Athenagorae. —— *V.* eiusdem Dissertationes Cyprianicas. (Ox., 1684, 8) Diss. XI. §. 37 sq.

I. Dan. *van Hoven*: Disputatio de vera aetate legationis Athenagorae pro Christianis. Lingae, 1752, 4.

— —: Disquisitio de inscriptione et aetate libelli Athenagorae pro Christianis, divis fratribus exhibiti. —— *V.* Symbolarum literariarum ad incrementum scientiarum omne genus Collectionem alteram. (Ill., 1754, 8. 18 *Gr.*) no. 5. p. 163—204. Prodiit sub nomine ficto *Iani Diaconi Hortensii de villa nova.*

Maturini Veyssierii *La Croze* Epistola ad I. C. Wolfium de fabula erotica, quae sub Athenagorae nomine prodiit. —— *V.* in Fabricii Bibl. Gr., T. VI. p. 800 sqq.

Sm. Gf. *Lange*: Ueber Athenagoras, in wie fern er die Platonische Philosophie mit dem Christenthum vereinigte, *etc.* —— *V.* eiusdem librum Ausführliche Geschichte der Dogmen, *etc.* (Lpz., Fleischer. 1796, 8. 1 *Th.* 8 *Gr.*) p. 190 sqq.

Nth. *Lardner*: The history of Athenagoras. —— *V.* eiusdem librum Credibility of the Gospel History, Vol. I. P. II. (Ld., 1748, 8) chap. XVIII. p. 404—420.

Gf. *Less*: Ueber Athenagoras. —— *V.* eiusdem Beweiss der Wahrheit der christlichen Religion. (Brünn, Förster, 1776, 8) p. 54 sqq.

Andr. Polycarp. *Leyseri* Dissertatio de Athenagora, Atheniensi Philosopho christiano. Lps., 1736, 4.

I. G. *Lindner*: Curae posteriores *etc.* 1775, 8. —— *V.* antea *I. Bb*) 2).

I. G. *Michaelis*: Progr. de scholae catechicae Alexandrinae origine. Hl., 1739, 4. —— Auctior rep. est in Symbol. litterar. Bremens., fasc. III., et in eiusdem Dissertationum Collectione, Vol. I.

I. Laur. *Moshemii* Dissertatio de vera aetate Legationis Athenagorae pro Christianis. —— *V.* in Bibl. Bremensi, Class. II. fasc. V. p. 853 sqq. Auctiorem repetitam e. in *Moshemii* Observatiuo. Sacrar., Lib. I. cap. IV. (Amst., 1721, 8) p. 193 sqq., et in eiusdem Dissertationibus ad Histor. Eccles. pertinentibus. (Altonaviae, 1733, 8) Vol. I. p. 269 sqq.

Semler: De Athenagora. —— *V.* eiusdem dissertationem, praefixam *Baumgartenii* Theologiae polem. II. §. 58, p. 70 sqq.

Gn. E. *Tentzelii* Exercitatio de Iustino Martyre, Athenagora *etc.* —— *V.* infra s. v. Iustinus *Martyr.*

I. G. *Walch*: De Athenagora. —— *V.* eiusdem Bibliothecam patristicam. (Jn., 1770, 8) p. 26. 93 *etc.*

ATHENODORUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 398 sq.; *ed. n.* T. III. p. 542 sqq.

Isehr. Eilardi *Harkenrothii* Coniectanea de Athenodoro. Saudonis F. Cananita, Sauli quondam Tarsensis pueri Iudaei liberaliter educati, dein Pauli nobilitati Apostoli, litterario formatore, Philosopho Stoico. —— *V.* in Miscellaneis Observationibus (Amst., 1740, 8) T. I. p. 49—62. Alios praeter hunc philosophos stoicos nomine Athenodorus enumerat *Harlesius* in Fabricii B. Gr., T. III. p. 542 sqq.

I. F. *Hofmanni* Dissertatio de Athenodoro Tarsensi, philosopho Stoico. Lps., 1732, 4.

Fr. *Sevin*: Recherches sur la vie et les ouvrage d'Athenodore. —— *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscr., T. XIII. *ed.* 8., T. XIX. p. 77 sqq. Germanice hae quaestiones conversae extant in *Hismanni* Magazin, Vol. IV. p. 309 sqq.

AUGEAS.

Fabr. B. Gr. T I. p. 749; *ed. n.* T. II. p. 425.

A. *Meineke*: De Augea, comico poeta. —— *V.* eiusdem Quaestionum Scenicarum Spec III. (Brl., typis Nietackii. 1830, 4) p. 52 sq.

AUTOLYCUS.

Fabr. B Gr. T. II. p. 89; *ed. n.* T. IV. p. 17 sq.

I. *Editiones textus.*

1572, 8. Autolyci Liber de sphaera mobili, Eiusdemque Libri duo de ortu et occasu siderum inerrantium. Graece et

latine editi a Cn. Dasypodio. —— *V.* eiusdem Sphaericae doctrinae propositiones, graece et latine. *Arg.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) De Sphaera.

1558, f. Autolyci liber de Sphaera, ex versione et cum commentariis Fr. Maurolyci. —— Cum Theodosii de habitationibus, Menelai Sphaericis et Euclidis Phaenomenis. *Messanae.*

1588, 4. Avtolyci. de Sphera qvae. movetvr. liber. et Theodosii. Tripolitae. de. habitationibvs. liber. Omnia Scholijs Antiquis, et figuris Illustrata: De Vaticana Bibliotheca deprompta: et nunc primum in lucem edita. Iosepho. Avria. neapol. interprete. His additae sunt Maurolyci annotationes. Superiorvm Permissv. Romae, Apud Haeredes Antonij Bladij, Impressores Camerales. CIↃ IↃ.LXXXVIII. —— 2 *ff.* praefixa, 70 pp Ut ex praefatione apparet in hac paranda versione 6 codices mstos Vaticau. interpres adhibuit. Bibl. sen. Lips.

1644, 4. — latine. —— *V.* in Synopsi mathematica Marii Mersenni. (Paris.) p. 243 sqq.

2) de ortu et occasu astrorum.

1587, — 1591, 4. Autolyci de ortu et occasu astrorum. Theodosius Tripolita de diebus et noctibus, cum scholiis antiquis, et figuris, Latine per Iosephum Auriam. Romae.

B. gallicarum.

de ortu et occasu astrorum.

1572, 4. — trad. par Pr. Forcadell. Paris.

III. *Illustrantia Autolycum scripta.*

I. Bd. *Carpzovii* De Autolyco Pitaneo diatribe. Lps., 1744, 4.

AUTOMEDON.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 712; *ed. n.* T. IV. p. 466.

I. *Collectio epigrammatum.*

1773, 8. Automedontis epigrammata duodecim, graece, cum notis. —— *V.* in *Brunckii* Analectis, T. II. (undecim) p. 207 sqq., unum accessit T. III. p. 331., et *v.* Lectiones, p. 200.

1795, 8. Automedontis epigrammata duodecim, graece, additis notis. —— *V.* in *F. Jacobsii* editione Anthologiae, T. II. p. 190—193.

II. *Illustrantia Automedontem scripta.*

F. *Jacobs:* Automedontis epigramma II. emendatur. —— *V.* in eiusdem libro: Emendationes in epigrammata Anthologiae graecae. (Lps., Dyck, 1793, 8 mai.) p. 41 sq.

— —: De Automedonte epigrammatario. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam, T. III. P. III. sive totius operis, T. XIII. p. 866.

AXIONICUS.

Fabr. B Gr. T. I. p. 749; *ed. n.* T. II. p. 425 sq.

C. G. A. *Erfurdt:* Axionici fragmenta emendantur. —— *V.* eiusdem Observationes criticas in Athenaei Deipnosoph. in Königsberger Archiv, Vol. I. (Königsb., 1812, 8) no. XXII. p. 460 et 464.

F. *Jacobs:* Axionici fragmenta apud Athenaeum emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8) p. 62 sq., 109 sq.

— —: Axionici fragmentum apud Stobaeum, tit. II. p. 29 emendatur. —— *V.* eiusdem Lectiones Stobenses. (Jn., 1827, 8 mai.) p. 41 sqq.

A. *Meineke:* De Axionico comico poeta. —— *V.* eiusdem Quaestionum scenicarum Spec. III. (Brl., typis Nietackii. 1830, 4) p. 53 sq.

BABRIUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 628 sqq.

I. *Editiones textus.*

1505, — 1508, — 1521, *etc.* —— Cum Aesopi fabulis, ubi *v.*

1668, 12. Gabriae seu potius Ignatii diaconi tetrasticha in fabulas Aesopicas. Cum versionibus jambicis Jos. Scaligeri, Fabii Paulini et J. Fidleri. Accedunt eiusdem Gabriae fabulae XI ab Neveleto olim editae, cum versione jambica J. Fiedleri. Cygneae.

1689, 4. Gabriae s. Ignatii Tetrastichorum in fabulas aesopicas dodecas, graece cum octoplici versione metrica latina et cum notis Ch. Gilberti. Dresdae.

1771, — 1785, 8. —— *V.* infra tit. *sub v. Tyrwhitt.*

1791, 8 mai. —— *V.* antea s. v. Antoninus Liberalis t.

1809, — 1810 (*bis*), — 1812, 8. —— Cum Aesopi fabulis. In *Francisci de Furia* editionibus integrae Babrii fabulae ac metro choliambico, no. 363. 364. 345. 366. 367. 368. 369. 374. 378. 379 exhibentur. In *Coraii* editione fabularum aesopicarum nonnullis melius mutatis eadem leguntur. Conf. censuras in ephem. litt. Jenens. 1810 no. 284 p. 469 sq., ubi fabula no. 363 metro suo restituitur; et ephem. litt. Jen. 1811. no. 87. p. 116 sqq.

1816, 8. *Βαβριου Μυθων Χωλιαμβικων Βιβλια Τρια.* Babrii Fabularum Choliambicarum Libri Tres. Accedit liber quartus Fabularum et narrationum poeticarum ex Anthologia Graeca aliisque auctoribus excerptus. Collegit, Babrii inprimis fabulas numeris et integritati pristinae pro iis, quae modo extant, copiis restituit, versionemque horum omnium metricam lingua Germanica subiunxit Fr. Xav. Berger. Monachii, Lindauer, M.DCCCXVI. —— 176 pp. 16 *Gr.* His tribus libris 93 fabulae continentur, quas editor choliambico metro restituere studuit. Conf. crisin in ephem. litt. Jenens. 1816. no. 172 et 173, quam, ibi multis vituperatis perpluribusque aliter constitutis, editor Babrii acriter impugnabat in libello: Brasidas, oder Antwurt auf e. Recension, *etc.* Munachii, 1817, 4. 8 *Gr.* Deinde conf. quoque censuram in Journal des Savans. 1817. m. Febr., p. 102—115, ubi in fine aliquot omnino non spernendae animadversiones sunt propositae.

1832, 8 mai. On the fables of Babrius, with text greek and notes; by C. G. L. —— *V.* in The philological Museum no. II. (Cbr.) p. 280—304. Nutae textui subiectae sunt criticae, in quibus ceterorum editorum lectiones respiciuntur. Nonnullae fabulae sunt quoque a *Blomfield* emendate editae in Museu crit. Cantabr. Vol. 1. et a *Burges* in Class. Journ. Vol. XXV. et XXVI.

II. *Editiones versionum.*

1787, 8. Gabriae Fabeln, aus dem Griech. mit Anmerkungen, von J. Ch. F. Bährens. Cöln. —— 3 *Gr.*

1816, 8. Babrius, des Fabeldichters, wiedergefundene Fabeln in drey Büchern, nebst einem vierten Buche Fabeln und poetischer Erzählungen vom Ursprunge dieser Dichtarten an, bis auf die Zeiten Iustinians I. Gesammelt und nach Wiederherstellung der ersten auch auf Deutschlands Boden verpflanzt, von Fr. Xav. Berger. München, Lindauer. —— 8 *Gr.*

III. *Illustrantia Babrium scripta.*

Ric. *Dawes*: Quaedam Babrii loca emendantur et explicantur. —— *V.* eiusdem Miscellanea critica iterum edita a Th. Burgess. (Ox., 1781, 8) p. 468.

A. *Matthiae*: De loco quodam Pindari (Pyth. II. 131), tum de Babrii fabulis dissertatio. Altb., 1822, 4. —— 7 pp. *V.* ephem. litt. Lips. 1824. no. 85.

F. *Osann*: Vertheidigung der vulgären Lesart in der Fabel CXLIX. 5 des Babrias. —— *V.* in *Böttigeri* Amalthea, Vol. II. p. 270. Contra *Tyrwhittum.*

Th. *Tyrwhittii* Dissertatio de Babrio, fabularum aesopearum scriptore. Inseruntur fabulae quaedam aesopeae, nunquam antehac editae, ex cod. ms. Bodleiano. Accedunt Babrii fragmenta. Ld., 1776, 8. —— Ad hoc pertinet: Auctarium ad dissertationem de Babrio, fabularum aesopearum scripture, *c.* in einsdem libro inscripto: Orpheus. 1781, 8. Illius dissertationis „editio altera, eaque auctior, cum praefatione Gli. Cph. Hartesii. Erl., Palm. 1785, 8, prodiit. 4 *Gr.*

Steph. *Weston*: Babrii loca emendantur. —— *V.* in eiusdem Hermesianacte sive Coniectoris in Athenaeum. (Ld., Nichols. 1784, 8 mai.) p. 80 sqq.

BACCHIUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 260 sq.; *ed. n.* T. III p. 643 sq.

1623, f. Bacchii senioris introductio methodica ad musicam, sive harmonica et rhythmica elementa, graece, e cod. ms. Paris. edidit primus Marius Mersennus. —— *V.* eiusdem Commentariorum ad sex prima Geneseos capita. (Paris) p. 1887 sq. Gallice idem *Mersennus* convertit *ib.*, 8.

1623, 8. Bacchii Senioris Iatromathematici εισαγωγη sive introductio methodica ad musicam per Dialogismum. Graece nunc primum e bibliotheca regia eruta. Federicus Morellus recensuit, ca-

sligavit, latine vertit, et notis illustravit. Lutetiae.

1652, 4. — graece et latine edid. M. Meibomius. —— V. inter eiusdem Antiquae Musicae Auctores. (Amst., Elzevir.) T. II.

BACCHYLIDES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 551; ed. n. T. II. p. 114 sqq.

I. *Fragmenta.*

1556, 8. Bacchylidis fragmenta. —— V. in *Mich. Neandri* Anthologico graecolatino, *etc.* Bs., Oporin.

1560, — 1566, 18. Bacchylidis fragmenta, graece et latine. —— V. inter *H. Stephani* Poetas lyricae poeseos principes. (Paris.) p. 554 sqq. Rep. 1586 sqq.

1568, 8. — graece, cum scholiis Fulvii Ursini. —— V. inter Carmina novem illustrium feminarum ab eo edita. (Atv., Plantin.) p. 199 sqq. et p. 340.

1586, — 1600, — 1612, 18. —— Inter *H. Stephani* Poetas lyricae poeseos principes. Editiones posteriores duas a. 1600 et 1612 *Paul Stephanus* curavit. V. s. v. *Poetae.*

1614, f. Bacchylidis fragmenta, graece et latine. —— V. in *Iac. Lectii Ἑλλῆνες ποιηταὶ παλαιοί.* (Cl., typ. Pt. de la Rouiere. *Tom. II.*) T. II. p. 119 sqq.

1762, 8. Bacchylidis carmina quaedam, cum versione latina et notis. —— V. inter Selecta ex Homeri Odyssea, Hesiodo, Theocrito *etc.* In usum regiae scholae Etonensis. *Etonae, Pote.* Rep. 1777.

1772, 8. Bacchylidis epigrammata. —— V. in *Brunckii* Analectis, T. I. p. 149—153.

1777, 8. — edit. IIa. —— V. 1762.

1794, 8. Bacchylidis fragmenta et epigrammata. —— V. in *Jacobsii* editione Anthologiae, T. I. p. 82—86.

1823, 8 mai. Bacchylidis Cei Fragmenta. Collegit, recensuit, interpretatus est Ch. F. Neue. Brl., typis I. F. Starckii (*Mylius*). —— II, 77 pp. 8 *Gr.* Copiosa collectio, res et linguam explicantibus notis ornata.

182., 8 mai. Bacchylidis lyrica Fragmenta, cum notis edid. G. B(*urgess*). —— V. in Class. Journ. no. XLVIII. p. 370—374.

1827, 12 mai. Bacchylidis selecta fragmenta. Graece, cum notis criticis. —— V. in eiusdem Anthologia lyrica Anacreontea *etc.* (Lps., Teubner, p. 61 sqq., et notas c. p. 117 sqq.

II. *Fragmentorum versiones.*

A. germanicarum.

1782, 8. Die Kraft des Weines, übers. von Ch. v. Stollberg. —— V. eiusdem: Gedichte aus d. Griechischen. (Hmb.) p. 306.

1783, 8. Gesang auf den Frieden, übers. von Gedicke. —— V. in Sammlung der besten zerstreut. Ueberszz. der Griech. u. Römer. (Brl.) p. 47 sqq.

1787, 8. Bacchylides zwei Gedichte (die Kraft des Weins, und der Gesang auf den Frieden), übers. von I. F. Degen. —— Cum eiusdem versione Anacreontis.

1790, 8. Dithyrambe aus d. Griechischen des Bacchylides, ein Bruchstück, übers. v. G. W. Starcke. —— V. eiusdem librum: Einige Gedanken über die Uebersεz. der griech. u. röm. Dichter. (Hl.) p. 39.

1796, 4. Der Wein und an den Frieden, übers. von I. G. Herder. —— V. eiusdem Hyle oder Gedichte vermischten Inhalts. (Mietau.) p. 201 et 203.

1797, 8. Gemälde des Friedens nach s. Wirkungen entworfen, von J. D. Hartmann. —— V. eiusdem Geschichte der Poesie. (Lpz.) Vol. I. p. 595.

1800, 8. Bakchülides. Dithurambe. Skolion, von F. K. L. von Seckendorf. —— V. eiusdem: Blüthen griechischer Dichter, p. 187 sq.

1803, 8. Ein Epigram des Bacchylides, übers. von F. Jacobs. —— V. in eiusdem Tempe. (Lpz.) p. 272.

1806, 8. — übers. von v. Finkenstein. —— V. eiusdem Arethusa. (Brl., *Voll. II.*) Vol. I.

1820, 8. Der Trinker, von Bakchylides. Uebers. von F. Lindemann. —— V. eiusdem: Die Lyra. Eine Sammlung von Uebersεz. a. d. klass. Alterth. 1s Bdchen. (Meiss., Gödsche. 20 *Gr.*) p. 33 sq.

1822, — (*tit.* n.) 1826, 8. — übers. von G. Ch. Braun. —— V. eiusdem: Die Weisen von Hellas als Sänger, *etc.* (Mainz, Kupferberg.) V. Poetae. II.

B. italicarum.

1670, 12. Bacchilide sopra la Pace, tradotto. —— Una eum versione Anacreontis italica.

C. anglicarum.

1784, 8. On wine, translated from the Greek of Bacchylides. —— *V.* in Universal Magazine of Knowledge and Pleasure for January, 1784, p. 35.

III. *Illustrantia Bacchylidem scripta.*

( ) Fragment of Bacchylides. —— *V.* in Diario classico, no. III. p. 436.

H. Fynes *Clinton:* On Bacchylides. —— *V.* eiusdem Fastos Atticos. *Ox.*, 1824, 4, rep. *ib.* 1827, 4; et latine convers. per *Krügerum*, *Lps.* 1830, 4.

Fr. *Passow:* Ueber Bakchylides. —— *V.* in Allgemeine Encyclop. der Wissenschaft, von Gruber u. Ersch T. VII. p. 201.

Salmasius: De Dialecto, qua usus est Bacchylides. —— *V.* in: De Hellenist. p. 27 sqq.

BARDESANUS.

1824, 8 mai. Fragmentum Bardesani contra Astrologos (ex Euseb. Praep. Evang. VI. 10), graece, collatis Rob. Stephani et Fr. Vigeri editionibus, latine interprete Hug. Grotio. —— *V.* antea s. v. Alexandro Alex. *ib.* p. 220 sqq. Graece et latine ex Vigeri versione et cum notis extat in *Gallandii* Bibl. PP. T. I. p. 681 sqq.

BARNABAS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 173 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 827 sq, et T. VII. p. 5 sq.

I. *Editiones textus.*

1645, 4. *Η φερομενη του αγιου Βαρναβα αποστολου επιστολη καθολικη.* S. Barnabae Apostoli, ut fertur, epistola catholica, ab antiquis olim ecclesiae patribus, sub eiusdem nomine laudata et usurpata. Hanc primum e tenebris eruit, notisque et observationibus illustravit R. P. dominus Hugo Menardus. Opus posthumum. Paris., sumtibus Sim. Piget. —— Ex codice msto initio mutilato, cum versione latina e codice msto Corbeiensi deprompta; hanc editionem curavit *Lucas Dachery.*

1646, 4. — graece et latine ex interpretatione Hug. Menardi, cum notis Is. Vossii. —— Cum Ignatii epistolis. (Amst.) p. 207—254, 309—318. *V.* 1680. *Vossius* critice tres codices mstos, Medic. Vatic. et bibl. Theatin. Romae, adhibuit.

1655, 4. *Η φερομενη του αγιου Βαρναβα αποστολου επιστολη καθολικη.* S. Barnabae apostoli (ut fertur) Epistola Catholica, A primitivae Ecclesiae patribus nonnullis sub eius nomine citata et laudata. Denuo edita (*graece et latine*) cura Ioachimi Ioannis Maderi, Hannoverani. Helmstadii, Typis et impensis Henningi Mulleri Acad. Typogr. Anno CIↃ IↃC LV. —— 10 *ff.* praefixa, 45 pp. et 1 *f.*: „Errata." Bibl. sen. Lips.

1672, f. — graece et latine ex Ms. cod. correcta et notis illustrata studio et labore I. Bapt. Cotelerii. —— *V.* in eiusdem editione Patrum apostolic. (Lutetiae Paris., Pt. le Petit) T. I. Rep. 1724.

1680, 4. S. Barnabae epistola cum notis Isaaci Vossii. —— Cum Ignatio. (Ld.) p. 207—254.

1685, 12. *Του αγιου Βαρναβα του Αποστολου επιστολη καθολικη.* Sancti Barnabae Apostoli Epistola Catholica. Accessit S. Herneae Viri Apostolici Pastor. (*Curante I. Fello.*) Ox., e theatro Sheldoniano. Anno. 1685. —— Bibl. Dresd. exemplar cum notis *Graevii* mstis adservat.

1685, 4. S. Barnabae Epistola catholica, cum Epistola Polycarpi ex fide Ms. Codicis contusa, cum uberrimis observationibus et annotationibus Stephani le Moyne. —— *V.* in eiusdem *Variis sacris* (LB.) T. I.

1700, f. — graece et latine edid. J. Bapt. Cotelerius. —— *V.* inter Sanctorum Patrum Opera. (Antv.) T. I.

1724, f. — graece et latine cum testimoniis et indiciis veterum et recentiorum, versione Cotelerii, et notis Menardi, Vossii, Cotelerii, editoris Oxoniensis, Clerici et Davisii. —— *V.* inter Patres apostolicos, edid. I. Clericus. (Amst., Wetstein.) T. I. p. 1—66.

1746, 8 mai. — cum versionibus, variis lectionibus, selectisque variorum notis illustrata, cura Rich. Russel. —— *V.* in eiusdem editione Patrum Apostolicorum. (Ld. *Voll. II.*) T. I.

1788, f. — graece c. duplici latina vers., cura et studio And. Gallandii. —— *V.* in eiusdem Bibl. PP. (Vt.) Vol. I.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1649, 4. S. Barnabae epistola catholica, latine, ex interpretatione Hug. Menardi. —— *V.* post *Placidi Puccinelli* vitam S. Barnabae, italice scriptam, (*Mdl.*) p. 86—105.

1677, f. — latine, ex codice msto Corbeiensi. —— *V.* in Bibl. PP. Max. (Lgd.) T. I. P. II. p. 16—22. Est alias dicta *Menardi* interpretatio, cum ille eam ex illo codice deprumpserit.

B. germanicarum.

1695 (*nec* 1696), 12. Zwey Send-Schreiben Aus der ersten Apostolischen Kirchen: Deren das eine ist Des heiligen Jüngers und Pauliuischen Gefehrten Barnabae, Das andere, Des heiligen Märtyrers und Aufsehers zu Rom Clementis, Nun zum erstenmal vertentscht. Von M. G. A. A. M. Verlegts Joh. Georg Lipper 1695. —— 1 tab. effigierum Barnabae et Clementis, ut puto; 20 *ff.*, 144 pp. Clementis epistolae primae ad Corinthios versio p. 55 sqq. incipit. Hone librom *Illgen* mihi lubentissime suppeditavit, ut ipse inspicere possem.

1723, 8. Barnabas Brief an die Hebräer oder Gläubige aus den Inden, verteutscht u. mit einigen Anmerkk. erläutert von I. Otto Glüsing. —— *V.* in eiusdem Briefe und Schriften der apostolischen Männer. (Hmb.) p. 1—43.

1738, 8 mai. Gottfried Arnolds Erstes Marterthum, Nebst Barnabae und Clementis von demselben ins Teutsche übersetzten Send-Schreiben, von neuen abgedruckt. Halle, In Verlegung des Waysen-Hauses. MDCCXXXVIII. —— Praefixa est effigierum Barnabae et Clementis tabula, 5 *ff.*, 276 pp. Versio Barnabae epistolae p. 184 sqq., Clementis vero p. 219 sqq. incipit.

1776, 8. — übers. von C. F. Rössler. —— *V.* in eiusdem Bibliothek der Kirchenväter, T. I. p. 7—20.

C. gallicarum.

1717, f. Epitre de Barnabas trad. en franç. par Legras. —— In Bibliis gallice traductis. Paris, chez Desprez. Magna ex parte epistola gallice versa legitur apud *Fleury* hist. eccles. lib. II. cap. 67.

D. italicarum.

1797, 8. Lettera universale di San Barnaba Apostolo, traduzione dal Greco di Don Gio. Battista Callicciolí. In Venezia, MDCCXCVII. dalla Tipografia di Antonio Curti q. Giacomo. Presso Giustino Pasquali Q. Mario. Con Permissione. —— 3 *ff.* praefixa, 157 pp. Notae exegeticae sunt textui subiectae.

E. anglicarum.

1693, — 1710, — 1719, — 1737, 8. The epistle of Barnabas; translated and publish'd by W. Wake. (Ld.) —— In eiusdem versione epistolarum Patrum: The genuine Epistles of the apost. Fathers. *V.:* Patres.

III. *Illustrantia Barnabam scripta.*

( ) Dissertation sur la lettre de S. Barnabe. —— *V.* in Dissertations mêlées. (Amst., 1740, 8) T. II. p. 37—56.

( ) De Barnaba. —— *V.* Acta Sanctorum Antv. m. Iun. T. II. p. 421—460.

Gu. *Cave:* De Barnaba. —— *V.* eiusdem Scriptorum Eccles. Hist. Litter. (Ox., 1740, f.) Vol. I. p. 18—21.

A. B. *Caillau:* De Barnaba, eiusque vita et epistola. —— *V.* eiusdem Introductionem ad Sanctorum Patrum lectionem, Vol. I. (Mdl., 1830, 8) p. 19—24.

E. *Henke:* Commentatio de epistolae, quae Barnabae tribuitur, authentia. Jn., Cröker. 1827, 8. —— 74 pp. 10 *Gr.*

Th. *Ittig:* Utrum Barnabas ad Gnosticos respexerit? —— *V.* eiusdem De Haeresiarchis. (Lps., Iunius. 1703, 4) p. 180 sq.

John *Jortin:* The Antiquity and the dubious Authority of the Epistle ascribed to Barnabas. —— *V.* eiusdem Remarks on Ecclesiastical History. (Ld., 1751, 8) Vol. I. p. 329—336.

Nath. *Lardner:* The history of St. Barnabas. —— *V.* in eiusdem Credibility of the Gospel History, P. II. Vol. I. (Ld., 1748, 8) p. 23—47.

Nic. *Le Nourry:* Dissertatio de S. Barnabae epistola. —— *V.* eiusdem Adparatum ad bibliothecam Max. veterum Patrum. (Paris., 1703, f.) T. I. p. 38—47.

Th. *Mangey:* Of the Gospel of Barnabas. —— *V.* in eiusdem Remarks upon Nazareuus. (Ld., 1719, 8) p. 10—16.

Casim. *Oudinus:* De Barnaba. —— *V.* eiusdem Commentarium de scriptoribus eccles. antiq. T. I. p. 8 sqq.

Placido *Puccinelli:* Vita di S. Barnaba, Apostolo, Primo Pastore di Milano. In Milano, per i Fratelli Malatesta. 1649, 4.

I. C. *Rordam:* Commentationis de authentia epistolae Barnabae Partic. prior. Hfn., Gyldendal. 1827, 8. —— 100 pp. 16 *Gr.*

Le Nain *Tillemont*: Sur Barnabas. —— *V.* in Mémoires pour servir à l'histoire eccles. T. I. p. 408 sqq.

Toland: The history of the ancient Gospel of Barnabas. —— *V.* eiusdem Nazarenus: or Jewish, *etc.* (Ld., 1718, 8) chap. II. p. 6 sqq.

I. G. *Walch*: De Barnaba. —— *V.* in eiusdem Bibliotheca patristica. (Jn., 1777, 8) p. 21, 242 *etc.*

Vit. Ant. *Winter*: Ueber Barnabas und die Aechtheit seines Briefes. —— *V.* eiusdem Kritische Geschichte der ältesten Zeugen u. Lehrer des Christenthums nach den Aposteln (1814, 8. 20 *Gr.*) p. 245 sqq. Genuinam esse epistolam dubitat.

BASILICA. v. IUS.

BASILIUS Imperator.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 548, T. XII. p. 407 sq. 429. 467.

I. *Editiones textus.*

1) Paraenesis prima.

1584, 4. Basilii Romanorum Imperatoris Exhortationum capita LXVI ad Leonem filium, cognomento Philosophum. Hic regius et elegantissimus Liber graece nunc primum in lucem prodit, ab eruditissimis viris sedulo emendatus, et cum optimis ac vetustissimis codicibus diligentissime collatus. Lutetiae, apud Fed. Morellum. —— Est editio princeps.

1633, 8 min. *ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΡΩΜΑΙΩΝ Βασιλεως κεφαλαια παραινετικα ξς, προς τον εαυτου υιον ΛΕΟΝΤΑ τον φιλοσοφον.* Basilii Romanorum Imp. Exhortationum Capita LXVI. Ad Leonem Filium, cognomento Philosophum Bernhard Damken recensuit et notas adjecit. Basileae, typis Schroeteri. Anno MDCXXXIII. —— 157 pp. contextum graecum et versionem latinam complectentes, et 2 pp.: Variae lectiones ad Basilium M., quas singulari titolo instructae animadversiones a p. 1—214 et 1 *f.* librarii index exciplont. Bibl. sen. Lips.

1674, 12. Basilii liber regius de imperio pie et iuste administrando, Leoni Philosopho filio inscriptus, nova versione latina et lectionibus variis adornatus a Justo a Dransfeld. Götting., I. H. Schmid. —— Ex editione a. 1584 expressa est.

1717, f. Basilii Exhortationum capita, graece et latine. —— *V.* in *Ans. Banduri* Imperio Orientali. (Paris. *Voll. II.*) T. I. p. 171 sqq.

2) Paraenesis altera.

1827, 4 mai. *Βασιλειου Βασιλεως ετερα παραινεσις εις τον αυτου υιον Λεοντα βασιλεα.* Basilii Imperatoris altera exhortatio ad filium suum Leontem imp. Graece et Latine, interprete et edente Aug. Maio. —— *V.* in eiusdem Nova Collectione veterum scriptorum, Vol. II. (Romae) p. 679—681.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1584, 4. Basilii Exhortationum capita sexaginta sex, per Acrostichidem ad Leonem filium, cognomento philosophum. In hoc Exhortationum libro, nunc primum Latinitate donato, omnia quae ad boni et pii Principis officium spectant, accuratissime a prudentissimo Imperatore describuntur. Lutetiae, apud Fed. Morellum.

1615, 4. Basilii Imp. Exhortationum Capita LXVI ad Leonem, filium, Latine edidit I. a Fuchte. Helmst. —— Sic in Catalogo bibl. Upsal. T. I. (1814, 4) p. 78.

B. georgianarum.

1734, 12. Il testamento dell' Imperadore Basilio il Macedone fatto al suo figlio Leone il filosofo, dalla lingua Moscovitica (*Slava*) in Giorgiano tradotto dall' Alessandro di Bacar di Vachtangh, Rè di Cartli. Moscua. —— Conf. *Fr. C. Alterum* Ueber Georgianische Litteratur. (Wien. 1793, 8 min.) p. 120 sq.

BASILIUS Magnus.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 60 sq.; *ed. n.* T. IX. p. 1 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia scripta coniunctim edita.*

1551, f. *Απαντα τα του θειου και μεγαλου καλουμενου βασιλειου, της εν τη καππαδοκια καισαρειας αρχιεπισκοπου.* Divi Basilii Magni opera Graeca quae ad nos exstaut omnia. *Infra insigne typ., iuxta quod:* FRO || BEN. *infraque:* Basileae, M D LI, Cum gratia & priuilegio Imp. Maiestatis ad annos V. *In calce 1 f. cum subscriptione: Ετυπωθη ουτος βασιλειος εν τη επισημῳ ἑλβετιων πολει Βασιλειᾳ παρ' Ιερωνυμῳ φροβενιῳ και Νικολαῳ επισκοπιῳ ετει της θεογονιας αφνα.*

etc. —— 4 ff. praefixa, et 698 pp. et 1 f. Plura scripta hac quam prioribus duabus editionibus a. 1532 et 1535 continentur. V. infra Bb). Bibl. acad. Lips.

1618, f. Του εν αγιοις Πατρος ημων Βασιλειου Αρχιεπισκοπου Καισαρειας τα σωζομενα. Sancti Patris nostri Basilii Magni Caesareae Cappadociae Archi-Episcopi Opera omnia, quae reperiri potuerunt. Nunc primum Graece et Latine conjunctim edita, in duos Tomos distributa, et doctissimorum virorum industria cum manuscriptis Codicibus, praecipue Bibliothecae Christianissimi Regis, collata: cum in Graeco textu, tum in Latina versione correcta et illustrata, ac ducentis qvatuordecim Epistolis aucta. Accessit Appendix, quae seorsim conciones a Symeone Magistro excerptas, et Notas continet, qvibus varia eiusdem auctoris loca emendantur. Parisiis, ex Officina Nivelliana, sumptibus Seb. Cramoisy. —— Partes tres, quibus haec editio constat, plerumque duobus tomis ligatae reperiuntur. Fronto Ducaeus et Fed. Morellus, qui coniunctim hanc editionem adiectis notis curaverunt, critice quatuor codicibus mstis usi sunt. Rep. 1638.

1638, f. Των εν αγιοις πατρος ημων Βασιλειου αρχιεπισκοπου καισαρειας καππαδοκιας τα ευρισκομενα. Sancti Patris nostri Basilii Magni Caesareae Cappadociae Archiepiscopi Opera. Nvnc denvo graece et latine coniunctim edita, et collatione Codicum manuscriptorum, praecipue Bibliothecae Regis Christianissimi cum in Graeco Textu, tum in interpretatione correcta. Parisiis: Sumptibus Aegidij Morelli etc. MDC.XXXVIII. Cvm privilegio regis. Partt. III. —— Ex priore expressa, sed tamen illi, quod exteriora attinet, posthabenda est.

1721 sqq., f. mai. Βασιλειου Αρχιεπισκοπου Καισαρειας Καππ. τα ευρισκομενα παντα. Sancti Patris nostri Basilii Caesareae Cappadociae Archi-Episcopi Opera omnia quae extant, vel qvae ejus nomine circumferuntur, ad Mss. codices Gallicanos, Vaticanos, Florentinos, et Anglicos, nec non ad antiquiores Editiones castigata, multis aucta: nova Interpretatione, Criticis Praefationibus, Notis, variis Lectionibus illustrata, nova Sancti Doctoris Vita, et copiosissimis Indicibus locupletata, Opera et studio Domini Iuliani Garnier Presbyteri et Monachi Benedictini, e Congregatione Sancti Mauri. Parisiis, typis et sumptibus I. B. Coignard. Partt. III. —— Prodierunt tom. I. a. 1721, tom. II. 1722, tom. III. 1730. Magno cum applausu haec editio excipiebatur.

Bb) *Plura scripta coniunctim edita.*

1532, f. En Amice Lector, Thesaurum damus inaestimabilem, D. Basilivm vere magnvm sua Lingua disertissime loquentem quem hacteuus habuisti Latine balbutientem. Vnum hunc dedit nobis Graecia numeris omnibus absolutum, siue pietatem animi spectes, siue sacrae pariter ac prophanae philosophiae peritiam, siue diuinitus afflatam eloquentiam. Mihi crede, reddet te tibi meliorem, quisquis hunc familiarem habere noles. Operum Catalogum et Erasmi Roterodami praefationem uersa pagina monstrabit. *Infra insigne typ.*, *infraque:* Basileae ex officina Frobeniana An. M.D.XXXII. Mense Martio. Cum priuilegio Caesareae Maiestatis ad annos sex. *In calce in ult. f. vac.:* Ετυπωθη εν Βασιλεια παρ' ιερωνυμω τω φροβενιω και νικολαω τω επισκοπιω ετει θεογονιας α φ λ β. *Infra insigne typ.*, *iuxta* quod: FRO || BEN. —— Hac editione graeca principe continentur haec: In Hexaemeron Homiliae XI., In Psalmos Homiliae XV. Aliae Homiliae variae XXIX, De Spiritu S. liber I., Epistolae Basilii M. et Gregorii Theologi.

1535., f. Beati Basilii Caesariensis Episcopi Opera quaedam, scl. Tractatus Ethicorum, Regula, de Virginitate, contra Eunomium, Sermones et Epistolae nonnullae: quae omnia nunc primum impressa sunt. *In fine:* Venetiis per Stephanum de Sabio, expensis Domini Damiani de Sancta Maria MDXXXV. mensis Octobri.

1710, 8. S. Basilii M. Ascetica, liber de Iudicio Dei, de vera ac pia fide, nec non eius Moralia seu Ethica, Graece et Latine. —— V. *Ios. Mariae Thomasii* Institutiones theologicas antiquorum Patrum. (Romae. *Voll. III.*) Vol. II. p. 93—543.

Cc) *Opera singulatim edita.*

1) Ethica *sive* Sermones XXIV morales.

aa) *integrum opus.*

1556, 8. D. Basilii, Archiep. Caesareae, orationes seu conciones (XXIIII),

exceptae et selectae ex libris suis industria Simeonis, Magistri ac Logothetae, Graece, ex bibl. regia, cum versione Latina. Parisiis, ap. Gu. Morelium. —— Sic in Catalogue de la Bibl. du Roi. *Theologie*, T. I. p. 338 sq., paulo aliter in *Maittaire* in Annal. T. III. p. 674 notitia exhibetur.

1598, 8. D. Basilii Magni Archiepiscopi caesareae cappadociae. De moribus Orationes XXIV. A. Simeone Magistro, A sacri palatij Quaestore, ex eius scriptis olim in vnum congestae: nunc primum in lucem editae Stanislao Ilovio interprete, in qvibvs praeter ervditionem planè admirandam ratio normaq; optima, qua mores Christiane componendi sint, continetur. Francoforti, Ex Officina Typographica Nicolai Bassaei. Anno Christi M. D. xcviii. —— 2 *ff.* praefixa, 512 pp. contextus cui alterâ columnâ e regione interpretatio latina posita est. Bibl. acad. Lips.

1611, 8. Ethica, siue sermones XXIV de civili sapientia Christianorum, in locos communes redacti, collecti, ac congesti ex scriptis D. Basilii M. studio Simeonis Magistri, nunc primum ex Mss. Codd. editi, Graece et latine, ex interpretatione Stanislai Ilovii. Frcf., Pet. Kopfius.

bb) *Delectus sermonum.*

1581, 4. Basilii M. de honore parentibus exhibendo, ac de Senectute atque juventute; Graece et latine. Lutetiae, e Typog. Steph. Praevostaei haeredis Guil. Morelium *etc.*

2) Constitutiones Asceticae.

1578, 4. *Συντομος εκλογη των ασκητικων διαταξεων του εν αγιοις πατρος ημων Βασιλειου του μεγαλου, πασι τοις τον ασκητικον βιον ελομενοις πανυ ωφελιμος.* *In calce*: *Απαντα εισι δυαδια. ΑΒΓΔΕΖ. Ετυπωθη εν Ρωμη παρα Φραγκισκου Ζανετου. Ετει της θεογονιας. αφοη.* —— 24 *ff.* contextum graecum solum continentia.

3) Orationes, homiliae et Sermones.

aa) *Plures coniunctim editae.*

1a) Orationes tres.

1775, 4. Ioannis *Xiphilini* et Basilii *Magni* aliquot orationes. Ex variis codd. mss. edidit et animadversiones adjecit Ch. F. Matthaei. Mosquae, typis univ. caesar. —— Continentur hic adhuc ineditae orationes: 1) *Περι τελειοτητος βιου μοναχων*; 2) *Περι ελεους και κρισεως*; *Παραμυθητικη ασθενουντι.*

2b) Orationes duae.

1678, 4. S. Basilii M. Oratio in proverb. VI. 4, et Oratio III. de ieiunio, Graece, cum versione Latina et notis I. Bapt. Cotelerii. —— *V.* in eiusdem Monumentis Eccles. Graec. (Paris.) T. I. p. 28—40.

3c) Orationes de ieiunio.

1555, 4. Basilii M. de ieiunio orationes duae, graece et latine, Erasmo interprete. Paris., ap. And. Wechel.

1563, 8. Basilii M. Caesareae Archipiscopi de jejunio Orationes duae. Graece. Parisiis, apud Gu. Morelium, in Graecis typographum regium M.D.LXIII.

1579, 8. Basilii Magni Caesar. archiepisc. de jejunio Orationes duae, Graece et Latine, Erasmo interprete. Parisiis, ap. I. Benenatum.

4d) Sermones.

1674, 8. Ecclesiastes Graecus, id est, sermones ac tractatus illustrium Graecorum Patrum, Basilii Magni Caesareae Cappadociae, et Basilii Seleuciae Isauriae Episcoporum; ex recensione, cum notis et castigationibus Francisci Combefis. Parisiis, Andr. Pralard.

5e) Orationes duae.

—, 16. S. Basilii oratio ante communionem, alia ejusdem. Graece et latine, ex versione Fed. Morelli. —— Cum Clementis *Alex.* hymnis, aliorumque opusculis. Parisiis. Anni notitia deest.

6f) Homiliae duae.

1658, 12. S. Basilii Magni homiliae duae, graece et latine. —— *V.* in *Λογοτειμια Ευσεβειας*, *etc.* Tiguri, I. Jac. Bodmerus.

7g) De gratiis homiliae.

1533, 8. D. Basilii Magni Homiliae de gratiis Deo agendis, et in Iulittam Martyrem, Graece. Lovanij, ex Officina Rutgeri Rescij, sumptibus eiusdem ac Barth. Gravii.

bb) *Orationes singulatim editae.*

1a) Oratio ad iuvenes.

α) Sine a. notitia.

—, 8. *Βασιλειου του Μεγαλου λογος προς τους νεους, πως ἀν Ἑλληνικων ὠφελοιντο λογων.* —— *V.* s. v. Cebes 1. *α*).

β) Cum a. notitia.

1537, 8. D. Basilii Magni, oratio de instituenda studiorum ratione, Graecè et Latinè, ex interpretatione et cum annotationibus Iustini Gobleri. Accedunt I. Pici Mirandulae opuscula de homine, de Christi regno, et vanitate huius mundi, et commentaria in psalmum XV., praeterea Rodolphi Agricolae epistola de formando studio; et Des. Erasmi ac Phil. Melanchthonis rationes studiorum. Basileae, H. Petrus. —— Sic in Catalogue de la Bibl. du Roi. *Theologie*, T. I. p. 338, oo. 177 notitia exhibetur, minus explicate in *Maittaerii* Annal. typ. T. V. p. 116.

1550, 8. *ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ὁμιλια προς τους νεους, ὁπως ἀν ἐκ ἑλληνικων ὠφελοιντο λογων.* D. BASILII MAGNI CONcio ad adolescentes, Quomodo ex Gentilibus authoribus sit vtilitas capienda. *Graece.* Lovanij, Ex officina Bartholomei Grauij 1550. Cum gratia & Priuilegio CAE. M. Subsignatum P. de Lens. —— 18 non num. *ff.* Bibl. sen. Lips.

1600, 8. Basilii M. graece cum latina interpretatione Leonis Aretini et Io. Argyropoli. Addita aliquot locis versione Cangiseri. Lipsiae, apud Lanzenberger. —— *Cangiser* ipse editionem curavit.

1623, 4. Basilii M. Oratio de legendis Graecorum libris, graece et latine, edidit Hug. Grotius. —— *V.* inter Dicta Poetarum apud Ioannem *Stobaeum*. Versionem latinam *Grotius* ipse composuit.

1651, 8. Basilii oratio ad iuvenes, graece, cum Cornarii versione latina. Hannov.

1667, 8. Divi Basilii Magni Homilia ad Adolescentes, qvomodo ex graecis autoribus utilitatem capiant, in usum iuventutis graecen discentis Denuo Excusa. Goettingae Apud Iustum Nihtmannum. Anno M. DC. LXVII. —— 40 *ff.* contextum graecum modo continentia. Cuiusvis folii pagina prima vacat. Caeterum quod ad exteriora attinet minime nitidum.

1694, 8. Basilii M. oratio ad iuuenes, quomodo cum fructu legere possiut Graecorum libros, cum interpretatione Hugonis Grotii et I. Potteri notis in lucem exiit cum Plutarchi Chaeronensis libro, quomodo audienda iuuentuti sint poemata. Ox., e th. Sheldoniano. —— Auctior repet. 1714.

1710, 8. *Βασιλειου του Μεγαλου παραινεσις προς τους νεους, οπως αν εκ των Ελληνικων ωφελοιντο λογων. Graece.* —— *V.* in *Patusae* Encyclopaedia philol. (*Vt.*) T. III. p. 1 sqq.

1714, 4. Basilii M. de legendis gentilium libris, Oratio, Graece, cum interpretatione gemina Hugonis Grotii et Leonardi Aretini, notisque I. Potteri, I. H. Maius recensuit, propriis aduotationibus illustravit atque consimilis argumenti epistolam D. Hieronymi ad Magnum Oratorem Romanum cum Ms. Cod. collatam adiecit. Fref. ad M., ap. S. Tob. Hockerum.

1779, 8. — graece. In usum scholarum (*curavit I. Tb. Krebs*). Lps. —— Ex *Potteri* editione repetita.

1791, 8. Basilii Magni ad adolescentes oratio de modo e litteris graecis vtilitatem percipiendi. Graece cum Iuliani Garnierii et Frontonis Ducaei animadversionibus edidit, praecipuam veritatem lectionis notavit, passim emendavit, notis et indice illustravit F. Gu. Sturz. Gerae, Rothe. —— 10 *Gr.* In calce subiecta est: I. Tob. Krebsii prolusio, qua lectio auctorum veterum e Basilii Magni disciplina commendatur. Lps., 1772, 4. *V.* infra.

1792, 8. S. Basilio della maniera di legger con profitto i Libri de' Gentili trad. da Operti col testo greco. Torino.

1819, 8. Discours de S. Basile adressé aux jeunes gens sur l'utilité qu'ils peuvent retirer de la lecture des livres payens, trad. en franç., avec le texte en regard et des scholies, par C. A. F. Fremion. Paris, chez Bruuot - Labbe. —— 4 *fr.* 50 *cent.*

1820, 12. S. Basilii M. Oratio ad adolescentes, quomodo ex gentilium doctrinis proficiant, graecè; in juventutis studiosae gratiam accuratissimè edita et rhetorica partitione argumentisque latine expressis adornata. Paris., A. Delalain. —— 28 pp. 1 *fr.* 25 *cent.*

1825, 12. Homélie de S. Basile, adressée aux jeunes gens sur la manière de

lire avec fruit les ouvrages des Grecs (*en grec*); édition collationnée sur les textes les plus purs, précédée d'un Argument analytique en français, par Jos. Planche. Paris, Delalain. —— 24 pp. 1 *fr.* 25 *cent.*

1832, 12. S. Basilii Magni oratio ad adolescentes quomodo ex gentilium libris proficiant. Avignon, chez Seguin aîné. —— 1 *fr.*

2b) Oratio de humana Christi generatione.

1537, 8. — graece una cum aliis. Lovanii.

1587, 8. — ex recensione: cum duobus Mss. collata, ad marginem posita collatione, et cum notis Hoeschelii. AV. —— Et in Collectione homiliarum: Ὁμιλιαι θεοφορων τινων πατερων. Homiliae sacrae ex codd. vel nunc primum, vel emendatius editae. Typis Mich. Mangeri. p. 85 sqq.

1633, 8. — curante Mich. Prosselio, Scholae Northusanae rectore. Northusae.

1757, 4. Basilii M. Oratio de humana Christi generatione. Graece et latine. Ex recensione Iul. Garnier. In sectiones primum descripta, nova versione, argumento et notulis aucta per I. Bened. Carpzov. Hlmst. —— Inprimis in constituendo textu sequutus est Garnier, contulit tamen editionem Basiliensem a. 1551, nonnullaque aliter ac apud Garnierum leguntur, constituit.

3c) Contra Ebriosos.

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. Basilii M. Homilia contra Ebriosos. *Graece.* Lincop. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. (1814, 4) p. 79.

β) *Cum a. notitia.*

1533, 8. D. Basilii Magni contra ebriosos Homilia, *Graece.* Lovanii ex officina Rutgeri Rescii pridie nonas Augusti 1533. sumptibus ejusdem ac Bartolomaei Gravii.

1602, 8 min. D. Basilii M. Archiepiscopi Caesar. contra ebriosos Homilia. Coloniae in offic. Birckmannica sumptibus Arn. Mylii.

4d) In XL Martyres.

1536, 8. Basilii M. Homilia in quadraginta Martyres, *Graece.* Lovanij, ex officina Rutgeri Rescii.

1604, 4. — graece et latine. Moguntiae.

5e) de Infantibus.

1598, 4. S. Basilii M. homilia de infantibus, ab Herode necatis, graece et latine, cura G. Remi. Hdlb.

6f) in S. Martyrem Mamantem.

1599, 4. D. Basilii Magni homilia in Sanctum Martyrem Mamantem, Graece. Paris., e Typogr. Steph. Prevosteau.

7g) De invidia.

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. D. Basilii M. Homilia de invidia. Graece. Lincop. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. (Ups., 1814, 4) p. 79.

β) *Cum a. notitia.*

1586, 4. D. Basilii Magni homilia de Invidia, graece; et seorsum Latine, ex Dn. Augentii Professoris regii interpretatione, cum eiusdem notis ad oram libri adjectis. Lutetiae, apud Fed. Morellum.

8h) Adversus Irascentes.

1587, 4. D. Basilii homilia adversus Irascentes, Graece et latine, interprete Dn. Augentio, cum eius notis. Lutetiae Paris. ap. Fed. Morel.

9i) Homilia I. in hexaemeron.

1608, 8. S. Basilii, Episcopi Caesareae, homilia I. in hexaemeron, et S. Gregorii, Nazianzeni Episcopi, threnodia, seu poëmation elegiacum de animi sui affectibus et miseriis, Graece et Latine. Ingolstadii, Adam Sartorius.

10k) Oratio de malis.

(1567,) 8. D. Basilii M. Oratio, cui titulus est, quod Deus non sit Author Malorum. Graece et Latine, per Mth. Dresserum. Basileae.

11l) Sermo de Synisactis.

1762, 8. D. Basilii M. Sermo de Synisactis. Graece edidit Aug. Maria Bandini. —— *V.* inter eiosdem Graecae Ecclesiae vetera Monumenta ex Bibl. Medicea. *Flor.* (*Voll. III.*)

12m) De spiritu Sancto.

1613, 8. Basilii M. homilia de spiritu Sancto; graece et latine eden-

te Ioanne a Fuchte. Hlmst., Iac. Lucius.

4) Aduersus Eunominm.

1570, 8. S. Basilii aduersus Eunomium Libri IV. Graece, cum interpretatione Latina Theodori Bezae. —— Cum Athanasii Dialogis de S. Trinitate. (Apud H. Stephanum) p. 193—421.

5) Expositio fidei.

1685, 4. *Του εν αγιοις πατρος ἡμων Βασιλειου του Μεγαλου ἐκθεσις πιςεως ἐν συντομῃ.* Sancti Patris nostri Basilii Magni expositio fidei in compendio. —— *V.* in *Steph. le Moyne* Variis Sacris, T. I. p. 147—149.

6) Liturgia.

1526, 4. Basilii Magni Liturgia. Graece, industria Demetrii Ducae. —— Cum Ioannis *Chrysostomi* aliorumque liturgiis. Romae.

1560, f. Basilii M. Liturgia, Graece, edita studio Claudii de Sainctes. —— Cum Iacobi et Ioannis *Chrysostomi* Liturgiis, aliisque scriptis liturgicis. (Paris., Gu. Morelius.) p. 43.

1578, 4. — graece. —— Cum Ioannis *Chrys.* Liturgia et Germani historia ecclesiast. *Venetiis.*

1601, 4. — graece. —— *Ib. Romae.*

1624, f. — graece et latine ex Herveti versione. —— Extat in *Front. Ducaei* Auctario bibliothecae PP. (Paris.) T. II.

1634, 4. — graece. —— *V.* cum Ioannis *Chrys.* aliorumque liturgiis. *Venetii, Petrus Pinelli.*

1647, f. — cum variis lectionibus notisque Iac. Goari. —— *V.* in Euchologio Graecorum illustrato. (Paris.) p. 158 sq. Rep. 1730.

1654, f. — graece et latine. —— *V.* in Bibl. Patrum. (Paris.) T. XII. p. 282.

1730, f. Venetiis. —— *V.* 1647.

1720, f. Basilii Liturgia e codice msto bibl. Uffenbach., graece primus, cum versione latina, nonnullisque adnotationibus edidit I. H. Maius. —— *V.* in Bibl. Msta Uffenbachiana (Hl.) p. 497 — 522. Valde ab iam editis liturgiis differt.

7) Canones sive Epistolae canonicae.

1672, f. S. Basilii M. canones s. canonicae epistolae tres ad Amphilochium, Graece et Latine, cum scholiis Theodori Balsamonis, I. Zonarae et Alexii Aristeni. —— *V.* in *Gu. Beveregii Συνοδικον* sive Pandectis Canonum apostolorum. (Ox. *Voll. II.*) T. II. P. I. p. 47—380. *V.* infra 8) bb) 1671.

8) Epistolae.

aa) *Omnes coniunctim editae.*

1499, 4. *Επιςολαι Βασιλειου του Μεγαλου. Graece.* —— *V.* inter Epistolas, ab Aldo Manutio editas. *Venetiis.* Rep. 1606.

1528, 8. Basilii Magni et Gregorii Nazanzeni (?), Theologorum, Epistolae Graecae, nunquam antea editae. Opus planè sanctum, et theologicum. Haganoae, per Iohan. Sec. M. D. XXVIII. *In calce:* Haganoae per Iohan. Secerium Anno M. D. XXVIII. —— 184 *sign.* num. *ff.* et 1 *f.* cum effigie xyl. Iovis Chron. Bibl. acad. et sen. Lips.

1606, f. — graece et latine. —— *V.* in Collectione Epistularum graecanicarum falso *Cuiacio* adscripta. *Aurel. Allobr.*

bb) *Plures coniunctim editae.*

1540, 8. *Βασιλειου Μεγ. επιςολαι.* Basilii M. epistolae nonnullae. Graece et Latine. —— *V.* in *Εκλογη και οιον απανθισμα διαφορων επιςολων ελληνικων, etc. Tubingae.*

1546, 8. Epistolae duae plenae pietate et doctrina ueritatis, de fide et caritate, Basilij Caesariensis Episcopi. *Τῃ αντιοχεων εκκλησιᾳ βασιλειος. — Τῃ βουλῃ Τυανων του μεγαλου βασιλειου.* —— *V.* inter Capita pietatis et religionis christianae versibus Graecis comprehensa ad institutionem puerilem, cum interpretatione Latina. *etc.* (Lipsiae in officina Valentini Papae. Anno M. D. XLVI.) a *sign.* E — E 4.

1574, 8. Basilii M. epistolae III. Graece et Latine. —— *V.* in Mtth. Dresseri Gymnasmatum litteraturae libris III. (Lps.) in fin. II.

1577, 8. Basilii et Libanii epistolae mutuae, una cum aliis sex vel septem breuioribus epistolis, graece, in tironum usus, edidit H. Stephanus. —— *V.* inter eiusdem Epistolia, dialogos breves, oratiunculas et poematia, e variis utriusque linguae scriptoribus. *Parisiis.*

1601, 4. Basilii M. Epistolae quatuor, *graece* primus e cod. msto edidit

Dav. Hoeschel. —— *V.* ad calcem notarum ad Phrynichum. (AV.) p. 130 sq.

1671, f. Basilii Archiep. ad Amphilochium epistolae canonicae tres, aliaeque eiusdem ad alios epistulae. Graece et latine. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum (Lut. Paris.) T. II. p. 1715 sqq.

1681, 4. Basilii M. ad Apollinarem epistolae duae, unaque ad Libanium: ad Theodosium, imperatorem, una, et duae aliae commendatiae ad incertum; Apollinarii binae, totidemque Libanii ad Basilium, unaque ad eundem Amphilochii. Graece et latine. —— Inter Ecclesiae graecae Monumenta, ab I. Bapt. Cutelerio edita. (Paris.) T. II. p. 84 sqq.

1709, 8 mai. *Επιςολαι εκ των του Μεγαλου Βασιλειου, και Λιβανιου.* Graecae. —— *V.* in *Patusae* Encyclopaedia philologica. (Venetiis, Sarum.) T. I. p. 162—171.

cc) *Singulae epistolae.*

1a) De vita solitaria.

1562, 8. Basilii Magni, epistola ad Gregorium sodalem suum de vita per solitudinem transigenda, Graecè, cum versione Latina Gu. Budei. Paris., Gu. Morelius.

1581, 8. Basilii Magni epistola ad Gregorium sodalem suum, de vita per solitudinem transigenda graece; in Latinum per Gu. Budaeum versa. Parisiis, ex typographia Stephani Praevostaei haeredis Gu. Morelii, in Graecis Typographi regii, in clauso brunello juxta puteum Catenum.

1647, 8. Basilii Magni ad S. Gregorium Theologum epistola, de vita in solitudine agenda, graece et latine, cum grammatica vocabulorum interpretatione. Parisiis, apud Seb. et Gabr. Cramoisy. —— Extremam partem, quae in editis desideratur, e cod. msto Caesareo graece *Lambecius* in Commentariis, T. III. p. 149 exhibet.

2b) Epistola ad Apollinarem.

1681, 4. —— *V.* antea 8) *bb).*

1796, 8 mai. Epistola ad Apollinarem Laodiceum celeberrima de divina essentia, D. Basilii nomine ab Eustathio Sebasteno toto fere oriente per summum scelus vulgata. Ex cod. Mscr. bibl. Angelicae graece et latine nunc primum in lucem prodit, historica narratione et animadversionibus illustrata (*a Leopoldo Sebastiani*). Romae. —— LXVIII, 119 pp. In prolegomenis a p. I—LXVIII. orthodoxia patrum eccles. ante concilium Nicaenum defenditur. In seqq. praeter Basilii epistulam (a p. 23—29) editam, per editorem confecta historia dissensionum inter S. Basilium et Eustathium Sebastenum, quam eiusdemque excipiunt animadversiones in epistolam, exhibetur.

3c) Epistola ad virginem lapsam.

1574, 16. SS. Patrum epistolae duae; altera S. Basilii Magni, ad Virginem lapsam, altera Athanasii ad Amūn, Monachum, antea non editae, Graece et Latine, ex interpretatione I. Curterii. Parisiis, Dion. Vallensis.

4 d)

1604, 4. Basilii epistola, graece cum versione sua notisque primus edidit Gerh. Vossius. —— Ad calcem *Gregorii* Thaumaturgi. *Moguntiae.*

dd) *Fragmentum epistolae.*

1773, 8 mai. S. Basilii Magni Epistolae ad Theodoram Canonicam, ex Latina Anonymi versione Fragmentum anecdotum, quod ex Cod. Ms. membr. saeculi XIII. Bibliothecae Monachorum Congr. Casinensis Florentinae, nunc primum in lucem profert Petrus Aloysius Galettus Romanus eiusdem Congreg. Abbas. —— *V.* inter *(Amadutii)* Anecdota, Vol. I. (Romae.) p. 23 sqq. In praefatione epistulae praemissâ dicitur: „Huius epistulae nonnisi fragmentum Graece, Latineque protulit doctissimus vir I. Garnerius Ordinis nostri Monachus *etc.* T. III. p. 65 Operum S. Basilii editionis Parisiensis anni CIƆIƆCCXXX., quod ex fide sex Mss. Codicum ad Theodoram Canonicam inscripsit. Integram nunc igitur eam exhibeo ex Latina incerti cuiusdam veteris interpretatione, quae etsi inelegans, rudisque sit, attamen utpote totidem pene verbis expressa Auctoris sensum exactissime reddit, adeoque deperditi Graeci textus defectum maxima ex parte supplet. Addidi et Graecum textum prioris partis, quae iam innotuerat, ut hinc Interpretis fides, et Monumenti ipsius ingenuitas magis probetur. Descripta a me est, quum nostrorum Codicum Catalogo adornando operam darem, ex codice membranaceo in-4, circa saeculi XIII. finem exarato.“

9) De grammatica exercitatione.

1515, 8. *Μεγάλου Βασιλείου περὶ γραμματικῆς γυμνασίας. Graece.* —— *F.* cum Apollonii *Dyscoli* de Syntaxi libris. *Flr.*

1553, 8. Basilii M. de grammatica exercitatiune liber; et Antonii Lulli in eundem praeparatio; ejusdemque Lulli ad Claudium a Bauma Archiepiscopum Besuntinum epistola. *Graece.* Basileae, ex offic. I. Oporini.

1585, 8. Basilii Magni libellus de grammatica exercitatioue, Graece, ex editione F. Morelli. Lutetiae, F. Morellus.

10) Hypotyposis.

1593, 4. Ex Basilio Magno Ecclesiarvm statvs praesentis lucvlenta et pvlcra hypotyposis: Cum Latina interpretatione Simonis Stenii Lumacensis Heidelbergae MDXCIII. —— 30 pp. et 1 *f.*: „*Notanda.*" Bibl. acad. Lips.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Omnia opera coniunctim edita.*

1515, f. Opera MAGNI BASILII: Per Raphaelem Volaterranum Nuper in latinum conversa. Cum Sulito Privilegiu Pontificio. Nequis audeat hinc ad decennium hec opera imprimere. Si quis coutra fecerit: Anathema sit: noxamque Jacobo Mazochiu Bibliopolae Pendat. *Haec f.* 1 *a. In fine*: Impressum Romae apud Jacobum Mazochium Achademiae Bibliopo. Anno MDXV. Die XV. Mensis Septembris. Triumphante divo Leone X. Pontifice maximo. Anno eius tertio. —— *F.* 1 *b* epistola continetur superscripta: Raphael Volaterranus Mario Maffaeo Volaterrano Fratri Salutem. Editio omnium operum princeps latina.

1520, f. Basilii Magni Caesariensium in Cappadocia antistitis sanctissimi, Opera plane diviaa, variis e locis sedulo collecta [opera et studio Iacobi Fabri Stapuleusis;] & accuratione ac impensis Iodoci Badii Ascensii recognita ac coimpressa. Impensis, & recognitione Jodoci Badii Ascensii *etc.* MDXX.

1523, f. Divi Basilii Magni Caesariensis episcopi eruditissima opera quorum catalogum in sequenti pagella deprehendes. Interpretes Iohan. Argyropilus. Georgius Trapezun. Raphael Vulaterra. Ruffinus Presbyter. Monodia Grego. Nazian. Aano M.D.XXIII. *In calce*: Excusa sunt haec opera in aedibus Eucharij Cernicorni, aere & impendio M. Godefridi Hittorpij, ciuis Coloniē. Mense Iunio.

1523, f. Basilii M. opera ex interpretatione Io. Argyropuli, G. Trapezuntii et Raph. Volaterrani. Parisiis, ap. Iodocum Badium. —— Sic *Panzer* in Annal., T. VIII. p. 82, no. 1364, conf. *Schoenemanni* Bibl. patrum lat., T. I. p. 619 sq.

1531, f. D. Basilii Magni Caesariensis episcopi eruditissimi opera, quorum catalogum in sequenti pagella deprehendes. Monodia Gregorii Nazianzeni. Interpretes: Iohanues Argyropilus. Georgius Trapezuntius. Raphael Volateranus. Ruffinus presbyter. Coloniae ex officina Eucharii, anno 1531. *In fine:* Excusa sunt haec opera in aedibus Eucharii Cernicorni, aere et impendio. *M.* Godefridi Hittorpii, ciuis Colonien. (?) Anno. M.D.XXXI. Mense Februario.

1540, f. Opera D. Basilii Magni *etc.* omnia, sine recens versa, sine ad graecos archetypos ita collata, per Wolfg. Musculum, Dusanum, ut aliam omnino faciem sumsisse videantur. Bs., ex off. Hernagiana MDXL. *Tom. IV.* —— Rep. 1565.

1547, f. — Parisiis, Guillard.

1547, f. — Basileae, Ambrosius et Aurelius Frobenii.

1552, f. Omnia D. Basilii Magni Archiepiscopi Caesareae Cappadociae, qvae ad nos extant, Opera, juxta argumentorum congruentiam in Tomos distincta qvatuor, ab Iano Cornario Medico Physico Zuiccavieusi interpretata, iterumqve recognita et castigata, et duobus Libris contra Eunomii Apologeticum aucta. In calce subjectus est Index rerum copiosiss. Basileae, per Hi. Frobenium et Nic. Episcopium.

1565, f. Basilii Opera. Basileae, per I. Oporinum. *Tom. III.* —— Auctior editione a. 1540. Conf. *F. Fabricii* Histor. bibl., T. I. p. 101 sqq.

1566, f. D. Basilii Magni opera omnia, Latine, ex editione Ioannis Gillotii (,*curante Gf. Tilmanno*). Parisiis, Seb. Nivellius. —— Rep. 1568.

1568, f. — Antverpiae. —— Ex editione a. 1566 repetita.

1571, f. — Parisiis, ap. Seb. Niuellium. —— Omnes praecedentes nitore et plenitudine sua superat.

1603, f. — ex diversorum interpretatione. Parisiis, ap. Sonnium.

1616, f. Sancti Basilii re et nomine Magni Caesareae Capadociae Archi-Episcopi Opera, qvae ad nos Latine pervenerunt omnia. Deuuo ad exemplaria Graeca recensita, emendata, et Epistolis locupletata, studio Andreae Schotti Antverpiani Soc. Jesu Presbyteri. Notae ejusdem et P. Frontonis Ducaei, ejusdem Soc. Theologi. Cum Indicibus copiosis. Antverpiae, apud H. Aertsium.

Bb) *Plura opera coniunctim edita.*

1494, f. Basilii M. Opuscula varia. Basileae.

1540, f. D. Basilii Magni, moralia, ascetica magna et ascetica parva, Latinè, ex interpretatione Adami Fumani. Lugduni, Seb. Gryphius.

Cc) *Opera singulatim edita.*

1) Oratio ad iuvenes.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. E MAGNO BASILIO: LEONARDI A‖RETINI TRADVCTIO AD COLV-‖CIVM. ‖ EPISTOLA. *Haec f.* 1 a. *F.* 2 a: TRADVCTIO. *Explicit f.* 14 b: consilia aspernantes. FINIS. *F.* 15 a *incipit*: E XENOPHONTE LEONARDI. A-‖RETINI. TRADVCTIO. DE TIRAN‖NIDE. *F.* 31 a: Ingenuos mores formis hic p̄ssit Georgiusq; ‖ Et studia ingenuis coucelebranda uiris. ‖ Basilius magnus. xenophō hierōq; tyrannus ‖ Hic fantur mira quilibet arte loquens. *Sequitur tabula.* —— 32 *ff.* 25 lin. Sine *sign.*, *cust.* et *num.* *ff.*

—, 4. Magnus Basilis de ‖ poetarum oratorū ‖ historicorūq; ac philosopho-‖rum legēdis libris cū comen ‖ tariolo Magistri Iohannis ‖ Honorij Cubitensis. *Haec f.* 1 a; *f.* 1 b: Io. Honorius Cubitēsis Cri-‖stophoro Ursino Cracouiē-‖si Discipulo suo. S.P.D. *F.* 2 a (*sign.* a ij): Leonardi Aretini ad Colutiū Salutatū Prefacio. *Incipit f.* 26 a: Exhortatio Ludouici Gigi ‖ Pictorij Ferrariēsis ad sacras l'ras. Carmē Asclepiadeo. *Opus explicit f.* 26 a. —— 26 *ff.* Char. goth.

—, 4. LEONARDI ARETINI AD COLVCI‖VM SALVTATVM PRAEFATIO. ‖ Ego tibi hunc librum Coluci etc. *Sic f.* 1 a *opus incipit epistola*, *quae f.* 1 b *lin.* 17 *explicit*. *F.* 2 a *exorditur interpretatio superscripta*: MAGNI BASILII LIBER AD IVVE-‖NES QVANTVM ‖ EX GENTILIVM ‖ LIBRIS AC LITTERIS PROFICI-‖ ANT. *F.* 10 b: FINIS. —— 10 *ff.* 30 lin. Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Char. rom. Fortasse impressus est liber *Norimbergae* per *I. Regiomontum*. Sic *Panzer* in Annal. T. II. p. 234. nu. 339, qui librum ipse vidit.

—, 4. Basilius Magnꝰ de studio poetarꝫ et ora ‖ torꝫ quo pacto qualiterue legi debeant. *Sic f.* 1 a. *F.* 1 b *epistola inscripta*: Paulus Nianis artium Magister ‖ Uenerando viro Erhardo puchuer Canonum bacca-‖lario Comissarinq; in Stulpeu. duo et fautori suo ‖ muando S. P. D. *et incipit*: ( ) Ogasti crebro, vt de extemporali quippiam ‖ ad te perscriberem elocutione id forsitan me facturū ‖ rum spoponderim propter eximiam inter uos⁊ et ‖ charitatem: et necessitudinis ɔiuncto;⁊ qua vterq; pluri ‖ mum alteri astrictus est. etc. *F.* 2 a (*sign.* a ij) *textus incipit*: Leonardi Aretini ad colutium ‖ salutatum praefacio: ( ) Go tibi hunc libru; Colnci ex media, vt aiunt etc. *expliciitque f.* 10 a *lin.* 15: recta consilia aspernantes. —— 10 *sign.* num. *ff.*, 33 lin. Char. goth. Notitia huius, ut videtur, rarissimae editionis, et in Bibl. sen. Lips. adservatae, in *Hainii* Repertorio bibliogr. (Sttg., Cotta. 1826 sqq., 8) desideratur.

—, 4. Basilij Magni de legē-‖dis antiquorum libris ‖ opusculum diuinum. *Sic f.* 1 a, *f.* 1 b: testimonia de Basilio. *F.* 2 a (*sign.* a ij): Leonardi Aretini ad Colucium Salutatum ‖ prefatio. in Magni Basilij librum ad iuuenes. *Opus explicit f.* 14 b *lin.* 8: aspernantes. — FINIS. —— Cum 27 lin. Char. rom.

—, 4. E Magno Basilio: Leonardi Aretini Traductio: Ad Colucium Epistola Basilii Viri eruditissimi et sanctissimi: et (?) legendis antiquorum libris Opusculum divinum. *In fine*: FINIS. *Infra insigne typ. inscriptum*: D. S. —— Char. goth.

—, 4. Leonardi Aretini in opusculum Magni Basilii de legendis poetis Praefatio incipit feliciter. *Sequitur praefatio, deinde*: Incipit libellus magni Basilii. Fi-

nitur f. 15*a:* Sic finis libelli Basilii est. p. A. II. Bude. *F.* 15*b:* Apologia Socratis incipit. *explicit:* Finit Apologia Socratis. —— 20 *ff.* 24 lin. Sine *sign. cust.* et num. *ff.* Fortasse per *Hessium* circiter a. 1473 impressus est. *Panzer* in Annal. T. I. p. 266, no. 2.

β) Sine a. notitia.

—, 4. Leonardi Aretini ad colluciuin salutatum || pręfatio in magni Basilii librum incipit fęli || citer. *Sic f.* 1 *a. In calce:* Magnus Basili⁊ de poeta⁊ orator⁊ histori || corumq; ac phorum legendis libris vlnę || impressus: ⁊ per Martinum Brenningariū || (quo facilius intelligitur) rubricis titulisq; || interstinctus: fęliciter finit. —— 15 *ff.* 29 lin. Sine *sign. cust.* et num. *ff.* Char. goth. Ut videtur est per *Zainerum* impressus.

—, 4. Opusculum Magni Basilii ad iuuenes. *Sic f.* 1*a. F.* 2: Leonardi Aretini ad Colluciuin Salutatum praefatio in magni Basilii librum incipit feliciter. *F.* 3 *textus incipit, finiturque:* Magnus Basilius de poetarum orator. historicorumque ac philosophorum legendis libris Mogun̄cie impressus, et per Martinum Brenningarium (quo facilius intelligitur) rubricis titulisque interstinctus: feliciter finit. —— 18 *ff.* Sine *sign. cust.* et num. *ff.* Char. goth. Fortasse per *Pet. Schoefferum* impressus est.

—, 4. S. Basilii ad nepotes suos pulcrum opusculum quomodo legendi sint libri seculares maximeque poete et qui eorum refutandi. *In fine:* Zwollis per me Thymannum Petri Os de Breda.

—, 4. Magnus Basilius de poetarum oratorum historicorum ac philosophorum legendis libris cum commentariolo Magistri Johannis Honorii Cubitensis. *Sic f.* 1*a, f.* 1*b epistola:* Io. Honorius Cubitensis Christophoro Ursino. S. P. D. *In fine:* Magni Basilii Cesaree civitatis archiepiscopi ad nepotes suos de legendis libris secularibus Opusculum cum commentariolo. — Cubitensis Liptzik per Jacobum Abiegnum Herbipolensem impressum feliciter finit.

—, 4. Petri Pauli Vergerii ad Vbertinum Carariensem de Ingenuis Moribus Opus. *Sic f.* 1*a. F.* 33*a lin.* 10: uideri de fuisse. FINIS. *F.* 34*a:* E Magno Basilio: Leonardi Aretini Traductio. *In fine f.* 64 *a:* Ingenuos mores formis hic pressit adamque || Et studia ingenuis concelebrauda viris. Basilius magnus: Xenophon hyeronque tyrannus || Hic fantur: mira quilibet arte loquens. —— Cum lin. 25. Sine *sign. cust.* et num. *ff.* Char. rom. Sic *Panzer* in Annal. T. III. p. 487, no. 2737.

γ) Cum l. et a. notitia.

1474, 4. S. Basilii de liberalibus studiis et ingenuis moribus liber per Leonardum Aretinum conversus. *Adiectum est:* Georgii Trapezuntii Compendium ex Prisciano. Mediolani, 1474. —— Char. rom.

1477, 4. Petri Pauli Vergerii Iustinopolitani De Ingenuis Moribus Ac Liberalibus Studiis: Liber. *Haec f.* 1 *a. F.* 25*b:* Petri Pauli Vergerii Iustinopolitani De Ingenius Ac Liberalibus Studiis Liber Explicit. *F.* 26 *a:* Leonardus Aretinus Colucio Salutem Plurimam Dicit. *F.* 26 *b:* Sancti Basilii De Liberalibus Studiis Et Ingenuis Moribus Liber Per L. Ar. Ex Graeco in Latinum Conuersus. *In calce f.* 36*a:* Finis. Impressum Mediolani per Philippum Lauanium ciuem mediolanensem MCCCCLXXVII. quinto decimo k'lendas maias. —— Cum 28 lin. Sine *cust.* et num. *ff.* Char. rom.

1478, 4. S. Basilii Magni Liber ad iuvenes quantum ex gentilium libris ac litteris proficiant. Venetiis per Bernardum Pictorem. 1478.

1480, 4. Petri Pauli Vergerii Iustinopolitani Liber de Ingenuis moribus ac liberalibus studiis. Basilius de liberalibus studiis ex lat. versione Leonardi Aretini. *In fine:* Impressum Mediolani per Mag. Anton. Zarotum Parmensem MCCCCLXXX. vigesimo quinto kalendas Ianuarias. —— Sic *Panzer* in Annal., T. IV. p. 356, no. 159 ex communicatione amici, qui editionem vidit. Char. rom.

1490, 4. Petri Pauli Vergerii, Iustinopolitani, de ingenuis moribus ac liberalibus studiis libellus. S. Basilii de liberalibus studiis et ingenuis moribus liber per Leonardum Aretinum ex Graeço in Latinum conuersus. Hoc opus impressum est Mediolani per Vldericum Scinzenzeler. A. Domini MCCCCLXXXX. d. XVII. Dec.

1494, 4. Basilii M. Opusculum de legendis antiquorum libris. Parisiis.

1497, 4. Petri Pauli Vergerii de ingenuis moribus una cum commentariis

Ioannis Bonardi presbyteri Veronensis. Basilii de legendis antiquorum libris opusculum diuinum. Traductio de tyrannide ex Xenophonte. Guarini Veronensis in Plutarchum praefatio. *In fine:* Impressum Venetiis per Ioannem Tacuinum de Tridino die. XXII. Septembris. M.CCCC LXXXXVII.

1497, f. S. Basilius de liberalibus studiis et ingenuis moribus. Leonardo Aretino interprete; et de invidia, Nic. Perotto interprete. Bononiae per Benedictum Hectoris Bonon. MCCCCLXXXXVII.

1500, 4. S. Basilii M. Opusculum de legendis libris antiquorum, interprete Leon. Aretino. Mutinae 1500.

1501, 4. Basilii M. Liber de studio poetarum et oratorum. Liptzk per Iacobum Thanner.

1503, 4. Basilii Magni Liber de studio Poetarum et Oratorum quo pacto qualiterque legi debeant. *In fine:* Impressum Liptzk per Baccalarium Wolfgangum Monacensem. An. dñi M.CCCCCIII. *Infra insigne typ.* —— Sic *Panzer* in Annal., T. VII. p. 146, no. 85.

1504, 4. Magnus Basilius de poetarum, oratorum, historicorum ac philosophorum legendis libris, cum commentario *M.* Jo. Honorii cubitensis. Lipzk per Jacobum Thanner MDIV.

1507, 4. Basilii Magni de legendis antiquorum libris opusculum diuinum. *In fine:* Finis huius libelli adest. Impressum Argentinae anno incarnationis dominicae millesimo quingentesimo septimo. Die vero Lunae ante purificationem Mariae per honorabilem virum Matthiam Hupfuff. —— Sic *Panzer* in Annat., T. VI. p. 38, no. 99.

1508, 4. Basilius Magnus, de legendis antiquorum libris, interprete Leonardo Aretino. Parisiis in aedibus Ascensianis MDVIII.

1509, 4. Basilius Magnus De Poetarum, Oratorum, Historicorumque et Philosophorum legendis libris. Liptzk per Jacobum Thanner Herbipolensem. —— Sic *Panzer* in Annal., T. XI. p. 433, no. 284 *b.*

1511, 4. Petrus Paulus Vergerius Iustinopolitanus de ingenuis moribus. Basilius M. de gentilium Poetarum libris legendis et Isocratis Paraenesis ad Demonicum, Leon. Aretino et Rudolpho Agricola interpretibus. Viennae per Hieronymum Philovallem et Ioannem Singrenium socios. Anno MDXI.

1514, 4. Magni Basilii cesa || ree civitatis archiepiscupi ad nepotes suos pulchrum opusculum quō legendi sint libri seculares maximeque poete et qui eorum refutandi. Sanctissimi domini nostri: Leonis decimi: nova constitutio: qua permittitur in sacris ordinibus constitutis (de his enim solis haec bulla loquitur) ad quinquennium audire studia humanitatis *etc.* Impressum Colonie in platea lateritia per Henricum Nussieū. Anno MCCCCCXIV sexto calendas Martii. —— 10 non num. *ff.* Char. goth. Haec mecum *Dronke* in ephem. litter. Jenens. 1831. no. 1511 communicavit.

1515, 4. Magnus Basilius de poetarum oratorum historicorumque ac philosophorum libris legendis editore Leonardo Aretino. Impressum Lipzk per Jacobum Thanner 1515.

1516, 8. S. Basilii de liberalibus studiis et ingenuis moribus Liber per Leonardum Arretinum (?) ex Graeco in latinum conversus. *In calce.* Impressum Florentiae opera sumptu Philippi Juntae anno a Nativitate DXVI. supra mille, mense Augusti. Leone X. Pontifice. —— 12 *ff.* Rep. 1526.

1518, 4. Basilii Magni Caesariensis Episcopi singularis eruditionis libellus de ueterum scriptorum, et praesertim poetarum libris, et an christiano homini eos manibus attrectare, legittimeq; euoluere conveniat, una cum scholiis per Vdalricum Fabri concinuiter adiectis. *Διατιχον του ηατοδου* (*Εργα.* v. 240 *sq.*). *In calce:* Viennae Pannoniae per Joannem Singrenium. Expensis autem Ioannis Metzker Bibliop. Viennensis, Anno uirginei partus. M.CCCCC.XVIII. —— Titulus exhibitos ornamentis ligno incisis est circumscriptus, inter quae et insigne typ. Sic *Denis* in libro Wiens Buchdruckergeschichte. (Wien, 1782, 4) p. 190 sq.

1519, 4. Magnus Basilius De Poetarum Historicorumq; ac Philosophorum legendis libris. *Haec f.* 1 *a inter ligno incisa ornamenta. F.* 2 *a incipit versio, et explicit:* Impressum Basilee per Nicolaum Lamparter. Anno. M.D.XIX. —— 14 *ff.* Char. rom. exceptis columnarum inscriptionibus, quae char. goth. sunt exscriptae. Bibl. sen. Lips.

1526, 8. Sancti Basilii de liberalibus studiis et ingenuis moribus Liber, per

Leonardum Ar. ex graeco in latinum couversus. *In calce:* Impressum Florentiae per heredes Philippi Iuntae Anno a Nativitate D. XXVI. supra mille, mense Februa. Clemente VII. Pont. —— 12 *ff.* Rep. ex editione a. 1516.

1543, 8. — Parisiis, ap. Ludov. Grandin.

1544, 8. De Basilii magni de instituendâ studiorum ratione, et quae utilitas capi queat ex Gentilium librorum lectione, oratio paraeneticia ad nepotes suos; locis quamplurimis è Graeco restitutis, ab aliis partim corruptis, partim omissis; Latinè. Parisiis, apud Mth. Davidem e regione gymnasii ab Ave Mariâ.

1551, 4. Basilii Magni oratio, qua docet, quae utilitas ex gentilium librorum lectione capi queat; latine. Paris., ap. Gu. Morelium.

1569, 4. Concio ad adolescentes quomodo ex profanis auctoribus utilitas capi possit. Parisiis.

1636, 8. — latine per Ianum Cornarium. Hlmst.

1801, 8. Sancti Basilii Magni, Caesareae Cappadociae Seculo IV. Archiepiscopi, Oratio ad scholasticam Adolescentiam de singulari classicorum auctorum lectionis utilitate. Ex versione latina, olim Romae vulgata. Cassoviae typis Ellingerianis 1801. —— 40 pp.

1) De vita et moribus conciones XXIIII.

aa) *Omnes coniunctim editae.*

1558, 8. Conciones de vita et moribus XXIIII, ex D. Basilii Libris, Simeonis magistri ac logothetae industria selectae; Latine, Simone a Maillé Archiepisc. Turon. interprete; ad Cardinalem Lotharingium. Parisiis, ap. Gu. Morelium.

1564, 8. D. Basilii Magni, Archiepiscopi Caesareae Cappadociae, de moribvs Orationes XXIIII, A Simone Magistro ac sacri palatij Quaestore ex eius scriptis olim in unum congestae: Nunc primum in lucem editae, Stanislao Ilouio interprete. In quibus praeter eruditionem plane admirandam, ratio normaque optima, qua mores Christiane componendi sint, continetur. Cum Priuilegio. Venetiis ex officina Jordani Ziletl. MDLXIIII. —— Quatuor sectionibus haec editio constat, quarum quaeque singulari titulo et numero paginarum distiocta est. Prima 8 *ff.* praefixa, et 52 num. *ff.*; secunda 4 *ff.* praefixa, et 38 num. et 2 vacua *ff.*; tertia 4 *ff.* praefixa et 44 num. *ff.*; quarta 4 *ff.* praefixa, et 39 num. et 1 vac. *ff.* complectitur. *F.* 39 *a:* Venetijs Ioan. Gryphius excudebat. M.D.LXIIII.

bb) *Sermo singulatim editus.*

1609, 8. D. Basilii Magni sermo de precatione, graece, cum versione latina Nic. Glaseri. —— *F.* in eiusdem Cynosura pietatis et morum. *Giessae.*

2) Orationes et Homiliae.

aa) *Plures coniunctim editae.*

1a) Orationes quaedam.

1513, 8. Orationes Quaedam Devotissime Basilii Magni et Joannis Chrysostomi Communione Eucharistie a Francisco Rholandello Tarvisiensi e graeco tralate. *In fine:* Impressum Viennae Pannoniae, per Hieronymum Philovallem. et Ioannem Singrenium. Anno salutis M. D. XIII. XV. Kalen. Aprilis.

2b) Homiliae tres.

1534, 8. Basilii Magni Homiliae tres. De utilitate capienda ex gentilium autorum libris. De Invidia. In illud: Attende tibi ipsi. Latine per Francisc. Craneveldium. Lovanij ex officina Rutgeri Rescii MDXXXIV.

3c) De agendis gratiis.

1541, 8. D. Basilii de agendis Deo gratiis Sermo, et in Julittam martyrem; Latine, interprete Huberto Barlando Philiatrio. Lovanij, ex officina Rutgeri Rescii. a. 1541. Mense Junio.

4d) Hexaemeron.

1515, f. Basilii Magni Hexameron per Ioannem Argyropylum e Graeco in Latinum conversum. Romae per Jacobum Mazochium Anno MDXV. die XII. Decembr.

1566, 8. Basilii de Operibvs sex dierum Homiliae vndecim, interprete Victorino Strigelio. *Infra insigne typ., infraque:* Lipsiae (, *Voegelin.*) Cvm Privilegio. —— Sic *f.* 1 a. *F.* 2 a incipit: Epi-

stola Dedicatoria, explicitque *f.* 6a, subscripta: Datae Lipsiae Calendis Maij, Anno Christi 1566. Magnificentiae tuae obseruantissimus Victorinus Strigelius. F. 6b num. pagg. 1 incipit versio, explicitque p. 222. Deinde praemissa ad lectorem admonitione animadversiones sequuntur, in quibus praeter praemissam cuicuique homiliae dispositionem, praecipue Cicero, Seneca, Ovidius Virgiliusque cum Basilio comparantur, implentque 11 non num. *ff.* Bibl. sen. Lips.

5c) De laudibus ieiunii.

1703, f. S. Basilii de laudibus ieiunii homiliae II, latine Des. Erasmo Roterod. interprete. —— *V.* inter eiusdem Opera, T. VIII. (LB.) p. 535—546.

bb) *Orationes singulatim editae.*

1a) Contra Ebriosos.

1510, 4. Basilii Magni Oratio in ebrietatem, Jacobo Fabro interprete. Daventriae per Theodorum Boerne Anno MDX.

1535, 8. D. Basilii Magni Archiepiscopi Caesariensis contra ebriosos Homilia, Latine, interprete Francisco Craneveldis, utriusque Juris doctore ac Consiliario Caesaris. Lovanij ex officina Rutgeri Rescii mense Julio MDXXXV. —— Editio a. 1538 non extat.

2b) De differentia usiae.

1507, 4. Basilius Magnus de differentia *ουσιας και υποςασεως*. interpete F. Johanne Conone. Ord. Praedic. Patavii.

3c) De invidia.

1507, 4. Basilii Magni ac Plutarchi de invidia et de discrimine invidiae et odii orationes II. Liptzk.

4d) In Attende tibi.

1522, 8. Basilii Magni Oratio in Attende tibi, latine Francisco Maturantio Perusino interprete. Hagenoae in aedibus Thomae Anshelmi Badeusis. Anno MDXXII. mense Januario.

5e) In XL. Martyres.

1614, 8. Basilii Magni homilia in XL milites martyrii coronam adeptos, Licinii tempore, in urbe Armeniae Sebastia, Latinè versa, et notis illustrata studio Simonis Stenii. Heidelbergae, Jonas Rosa.

1675, 12. — latine Petro Morino interprete. —— *V.* inter eiusdem opuscula. (Paris.) p. 226 sqq.

3) De Spiritu sancto.

1532, 4. DIVI BASILII magni episcopi caesareae cappadociae, opus argutū ac pium De Spiritu sancto, ad Amphilochium, DES. ERASMO ROTERODAMO interprete. Nunc primum & versum & excusum. *Infra insigne typ., iuxta quod:* FRO||BEN. *Infra:* BASILEAE, ANNO MDXXXII. Cum priuilegio Caesareo ad Sexennium. *In fine:* BASILEAE, IN OFFICINA FROBENIANA PER HIERONYMVM FROBENIVM ET NICOLAVM EPISCOPIVM ANNO MDXXXII. MENSE MARTIO. —— 6 *ff.* praefixa, 130 pp., et 1 *f.*: „Castiganda in Basilio." Bibl. acad. Lips. Notandum est, quod hoc opus de Spiritu sancto ab illa homilia de Spirito sancto, quam *de Fuchte* graece et latine edidit, differt.

1532, 8. M. Basilii Opus de Spiritu sancto ad Amphilochium, Latine, Erasmo interprete, nunc primum et versum et excusum. Parisiis excudebat Christianus Wechelus sub scuto Basiliensi communibus impensis cum Joanne Roiguy MDXXXII.

1703, f. — latine, Des. Erasmo interprete. —— *V.* inter eiusdem Opera, (LB.) T. VIII. p. 493—534.

4) Adversus Eunomium.

1526, f. Florentinae Synodi acta sub Eugenio IV. Papa, Ferrariae inceptae, Florentiae peractae, e Graeco in Latinum nuper traducta, interprete Bartholomeo Abramo Cretensi, Praesule Ariensi. Magni Basilii contra Eunomium de Spiritu Sancto liber tertius interprete Gregorio Trapezuntio Cretensi. Bessarionis Cardinalis hunc Niceni Archiepiscopi oratio ad Graecos habita, quae inscribitur Dogmatica vel de Compunctione, eodem Bessarione interprete. Eiusdem Epistola de successu ipsius Synodi ac de Spiritus sancti processione ad Alexium Lascari eodem interprete. Impress. Romae apud Antonium Bladum de Asula: anno Dñi MDXXVI. die XXIII. mensis Maii.

5) Liturgia.

1549, f. Basilii Liturgia, latine ex veteri latina versione in Rincaviensi S.

Iohannis monasterio reperta, edid. I. Cochlaeus. —— V. in Speculo antiquae devotionis circa Missam. (Moguntiae) p. 119 sqq.

1558 (*nec* 1548), 8. — ex interpretatione Gentiani Herveti. —— Cum Nicolai *Cabasilae* libro de divino altaris sacrificio, *Maximi* Monachi libro de ecclesiastica mystagogica, Ioannis *Chrysostomi* liturgia. Venetiis, Alexand. Brociolus.

1555, 4. — latine per I. Wicelium. Moguntiae.

1562, 8. Basilii Magni Liturgia, e vetusto codice, latine. —— Cum Liturgiis Iacobi, Ioannis *Chrysostomi*, aliorumque scriptis. Ex editione Claudii de Sainctes. Atv., I. Stelsius.

1569, 8. D. Basilii liturgia, ex vetustissimo codice Syriaca Lingua scripto; ex Syriaca Lingua translata per Andream Masium. —— V. Commentarium de Paradiso, scriptum ante annos prope septingentos a Mose Bar-Cepha, Syro *etc.* Antverpine, Cph. Plantin. *V.* infra *no.* 6).

1604, 4. Liturgiae, S. Basilii Magni, S. Gregorii Theologi, S. Cyrilli Alexandrini; Latinè: ex Arabico conversae a Victorio Scialach. AV., ap. Chph. Mangum.

1644, f. — latine. —— V. in Bibl. PP. (Paris.) T. VI. p. 75 sqq.

6) Anaphora.

1569, 8. D. Basilii Anaphora et Precatio, Latine, ex vetustissimo codice Syriaca lingua, et charactere scripta, traductae per Andr. Masium. —— V. antea 5). Rep. in seqq.

1575, f. —— V. in Bibl. PP. (Paris.) T. IV.

1589, — 1654, — 1624, f. —— V. in Bibl. PP. (Paris.) T. VI.

1701, f. —— V. in Criticorum Sacrorum Supplement. (Frcf. ad M.) T. II. col. 439 — 450.

7) In Prophetam Esaiam.

1703, f. Basilii M. Expositio in Prophetam Esaiam, latine, Drs. Erasmo interprete. —— V. in eiusdem Opp. T. VIII. (LB.) p. 483 — 490.

8) Epistolae.

aa) *Plures coniunctim editae.*

1531, 8. Epistolae aliquot selectiores Basilii Magni, antea non versae, per Jacobum Mycreum Rhetum e Graeca in Latinam Linguam tralatae. Parisiis apud Simonem Colinaeum MDXXXI. VI. Caleudas Iunias.

bb) *Epistolae singulatim editae.*

1516, 4. S. Basilii Magni ad Gregorium Nazianzenum Epistola. Eiusdem de ratione vitae solitariae libellus, duae precationes, Petro Mosellano interprete, eiusque in ferias nuncii B. Mariae virg. ab angelo perlati hymnus, metro sapphico compositus. Liptzick ex officina Melchioris Lotter M. CCCCC. XVI. prid. Kal. Jan.

1531, f. G. Budaei Consiliarii Regii, supplicumque Libellorum in Regia Magistri Epistolarum Latinarum Lib. V. Annotationibusque adiectis in singulas fere epistolas. Graecarum item Lib. I. Basilii item Magni Epistola de vita in solitudine agenda, per Budaeum latine facta. Apud Io. Badium Ascensium. *In calce*: Sub Prelo Ascensiano Mense Februario, ad Calculum Ro. 1531. —— Rep. 1557.

1557, f. — latine, Gu. Budaeo interprete. —— V. in eiusdem Opp. Tom. I. (Basil.) p. 539 — 542.

B. germanicarum.

Aa) *Omnia opera coniunctim edita.*

1591, f. Opera Dess H. hocherleuchten Vatters Basilij Magni, Erzbischoffen zu Caesarea in Cappadocia. Auss Griechischen vnd Lateinischen Exemplaren, den Teutschen zu Nutz vnd Wolgefallen, inn jhr Sprach gantz zierlich, vor etlich Jaren, verwendet. Vnd an jetzo durch den wolgeboren Herrn, H. Schweickhart, Grafen zu Helffenstein, Freyherrn zu Gundelfingen vnd Gomeguis, F. Durchl. in Bayrn Rath, vnd Pfleger zu Landsperg, etc. im Truck verfertiget. Mit Röm. Rey. May. Freyheit. Getruckt zu Ingolstatt, durch Dauid Sartorium. Anno M.D.XCI. —— 3 *ff.* praefixa, continentia titulum et praefationem, quae subscripta est: „Datum Landsberg in oberen Bayrn, am Lech gelegen, den letzten Nonembris, Anno, *etc.*" 89. *F.* 4 materiarum index implet inscriptus: „Inhalt der Bücher vnnd Schrifften dess heiligen Basilij." 1200 pp., et 8 *ff.* tabulam comprehendentia. Bibl. sen. Lips.

1776 — 1778, 8. Des Kirchenlehrers Basilius Predigten vnd sämmtliche Schriften, aus dem Griechischeo übers. von Jos. v. Wendel. Wien, Camesina. *Voll. VI.* —— 5 *Th.* 8 *Gr.* Male *Goldwitzer* iu sua libra: Bibliographie der Kirchenväter und Kirchenlehrer (Landshut, Thomann. 1828, 8 mai.) p. 67 indicit: „Basilius Predigten gegen die Juden. Uebersetzt, mit Anmerkk. von A. Hahn. versas esse in *Ilgenii* histor.-theolog. Abhandll. 3e Denkschrift. (Lpz., 1824, 8) p. 319. *V.* infra Ephraem. II. et hic *Bb)* 3) bb).

Bb) *Singula scripta.*

1) Religiosae vitae breuis institutio.

1521, 4. Ain Regimeot oder Ordnung der Geistlicheo. Beschrieben durch H. basilium vod io teutsch gebracht durch Oecolampadium. Gedruckt zu Augspurg. durch Sigmund Grimm Doctor vnd Marxen Wirsung M. D. XXi. den II. August. —— Sie *Panzer* in Aonalen der ältern deutsch. Literatur. Vol. II. p. 5.

2) de eligenda vita.

1522, 4. Eio kurzer doch artlicher Tractat des fürtrefenlichen Kriechischen vud hayligen Lerers Basilii Magni von erwöllung des aynen lebens aus zwayen, vnd wie vnd warumb gott zu bitten. Durch D. Wolffgang Reuen Bundsrichtern neulich auss latein zu teutsch pracht. Augspurg durch Sigmund Grimm vnd Marx Wirsung. M.D.XXii. —— Sie *Panzer* in Annalen der ältern deutsch. Litt. T. II. p. 63.

3) Epistolae.

aa) *Plures.*

1700, 8. Basilii des Grossen fünf Briefe, verteutscht durch Gf. Aroold. —— *V.* in eiusdem versinue epistolarum inscr.: Gf. Arnold's Auserlesene Seod-Schreiben derer Alten, Zum gemeinen Nutz gesammlet und verteutscht. (Frankfurt u. Leipzig, In Verlegung Theod. Philippo Calvisio) p. 219 — 250. Conversae epistolae hic continentur: 1) Ad Gregorium Nazianzenum; 2) An seine uotergebene Lehrer *etc.*; 3) An die Gemeine zu Caesarea; 4) An Chilonem; 5) Vermahnnog an die jungen Leute, so sich der Einsamkeit widmen.

bb) *Singulae.*

1819, 8 mai. Basilius des Grossen Rede, an die Jünglinge: Ueber die Art und Weise, die Schriften der Griechen zu benuzen, übers. von F. Glo. Uhlemann, und m. Anmerkk. von Ch. F. Illgen. —— *V.* in Historisch-theologische Abhandll. 2e Denkschrift der hist.-theologischen Gesellschaft zu Leipzig. (Lps., Vogel.) no. III. p. 88 — 126. Omnino accurate facilique oratione expressa est versio, sicuti animadversiones *Ilgenii* accuratissimae plurimi sunt faciendae, quia scripturis indolem dilucide explicant.

Cc) *Excerpta.*

1782, 8. Auszüge aus den Werken des Basilius Magnus, übers. und m. Anmerkk. begleitet von Ch. F. Rössler. —— *V.* in eiusdem Bibliothek der Kirchenväter, T. VII. (Lps., Hertel. *Voll. X.*) p. 1 — 157.

C. gallicarum.

1) Sermones et homiliae.

aa) *Plures coniunctim editae.*

1 a)

1691, 8. Sermons de S. Basile le Grand, avec les sermons de S. Astere, Eveque d'Amasée, traduits du Grec par Nic. Fontaine. Paris, chez And. Pralard.

2 b)

1788, 8. Homélies et Lettres choisies de Saint Basilius-le-Grand trad. par Athao. Auger. Paris., Crapart.

bb) *Singulatim editae.*

1561, 8. Oraison aux adolescens de Basilius trad. du grec au franç. par Claude de Pontux. Paris.

2) Ascetica.

1663, 12. Règles de la morale chrétienne, recueillies du Nouveau Testament par S. Basile le Grand, traduites du grec eo françois avec des explications (*par Gu. le Roy.*). Paris, Savreux.

1673, 8. Les ascetiques, ou traités spirituels de S. Basile le Grand, traduits eo François, et eclaircis par des remarques tirées des Couciles et des Saints Pères; par Godefroy Hermant. Paris, chez Jean du Puis. —— Rep. 1727.

1727, 8. — NE. Rouen, chez Abrah. Viret. —— *V.* 1673.

3) De paradiso.

1586, 4. Description du Paradis terrestre, traduicte du Grec de S. Basile le Grand, par Federic Morel. Paris., Fed. Morel.

4) De secundo adventu Christi.

1576, 8. Les VI livres du second avenement de N. S. avec un traité de S. Basile du jugement de Dieu; plus les quatrins sententieux de S. Gregoire, Eveque de Nazianze, avec une brieve exposition, tournés en vers François, par Jacques de Billy. Paris, Gu. Chaudiere.

5) Epistolae.

1693, 8. Lettres de S. Basile le Grand, Archevêque de Cesarée en Cappadoce, traduites du Grec, disposées en meilleur ordre, avec des notes et les sommaires de châque lettre. Paris, chez André Pralard. —— Rep. 1701.

1701, 8. Lettres de S. Basile trad. du grec. (*par De Bellegarde*) *etc.* Paris, chez Pralard. —— *V.* 1693.

6) Opuscula varia.

1664, 8. Divers ouvrages de piété, tirés de S. Cyprien, S. Basile et autres, traduits par le sieur de Laval (*le Duc de Luynes*). Paris, Savreux. —— Alia Basilii opuscula gallice conversa extant in *Opuscules des Peres*, quae Pertinent ad Bibliothèque des dames chrétiennes.

D. italicarum.

1) Sermones, Homiliae et Orationes.

aa) *Plures coniunctim editae.*

1a) Sermones XXIV morales.

1566, 8. Le Prediche del Gran Basilio, Arcivescovo di Cesarea di Cappadocia, già raccolte da' suoi scritti per Simone, Maestro et camerlingo del sacro palagio; Et hora nuovamente trapportate nella Toscana favella da M. Giulio Ballino. Con Gratia e Privilegio. In Venetia, Per Giovan' Andrea Valvassori, MDLXVI.

bb) *Homiliae selectae.*

1a) Homiliae duodecim.

1732, 4. Omelie scelte di S. Basilio Magno tradotte dal Greco nell' idioma Toscano da Angiol Maria Ricci Lettore di Lettere Greche nello Studio Fiorentino. Colle quali comparisce alla luce un Omelia Greca di S. Andrea Cretense estratta la prima volta dalla Libreria Laurenziana, e dal medesimo Latinamente tradotta. All' Altezza Reale del Serenissimo Gio: Gastone I. Gran Duca di Toscana. In Firenze MDCCXXXII. Nella stamperia di Bernardo Paperini. Con licenza de' Superiori. —— Hae habentur hic homiliae, ut in indice exhibentur singularum titoli: 1) sopra l'Ira, 2) sopra l'Invidia, 3) sopra il Digiuno, 4) sopra il Battesimo, 5) che Dio non è autore de' mali, 6) sopra l'umiltà, 7) In tempo di siccità e carestia, 8) sopra il primo Salmo, 9) supra il rendimento di grazie, ovvero supra quel passo dett' Apostolo, 10) sopra Santa Giulitta martire, e sopra ciò, che dalla precedente Omelia riman da dire circa alla sentenza dell' Apostolo: State allegri *etc.*, 11) sopra i quaranta Martiri, 12) sopra la Fede, e spezialmente sopra l'augustissimo misterio della Santissima Trinità. In margine hic et ittie nonnulla sunt notae adiectae exegeticae. Homilia *Andreae* Cretensis singulari titulo est ab illis seiuncta.

2b) Orationes tres.

1760, 8. Dieci Orazioni di tre eloquentissimi Padri Greci Volgarizzate da Giannantonio Deluca Veneziano. In Venezia appresso Paolo Colombani MDCCLX. Con licenza de' Superiori. —— Tres modo Basilii orationes hic habentur: 1) Contro l'Avarizia, 2) contro gli Ubbriachi, 3) dette Lodi di S. Gordio Martire. In omnium duodecim orationum calce legitur Basilii Epistola ad Gregorium Nazianzenum. *V.* infra s. v. Gregorius *Nazianz.* et Ioannes *Chrysost.*

3c) Sermones septem.

1556, — 1568, 4. VII Sermoni di San Basilio, trad. in Italiano. —— *V.* cum: Varii Sermoni di Santo Agostino, et altri Catholici. In Vinegia. Nonnulli alii sermones italico sermone traducti leguntur in: Selva d'Orationi di diversi Santi Duttori. In Venetia. 1598, 12.

cc) *Orationes singulae.*

1a) Oratio ad iuvenes.

1635, 8. San Basilio de gli studii liberali, e de' buoni Costumi Tradotto in volgare Fiorentino (*da Aless. Sirigatti*). All' Illustriss. Signore Gio: Contarini dell' Illustrissimo Sig. Francesco. Con Licenzia de' Superiori, et Privilegio. In Venezia, MDCXXXV. appresso Giacomo Sarzina.

1653, 8. Orazione di S. Basilio Magno tradotta dal greco, Nella quale si insegna ai Giovani la maniera di trar frutto dai Libri de' Gentili, e spezialmente de' Poeti, e si dan loro appresso varj altri oppurtuno ammaestramenti trad. (*da Aless. Sirigatti.*) Venezia. —— Deest apud *Paitonium* in Biblioteca degli Autori antichi Greci, e Latini Volgarizzati. (Vz., 1766, 4) T. I. p. 147.

1711, 4. —— Cum Ioannis Chrysost. homiliis. (Fr.) Textus graecus adiectus collatus est cum codice Laurent., cuius variae lectiones quoque additae sunt.

1736, 12. Omelia di S. Basilio Magno ai Giovani; del modo con cui abbiano a trar profitto dai Libri degli Autori profani. Tradotta dal Greco. In Brescia. Per Jacopo Turlino. Con licenza de' Superiori. MDCCXXXVI. —— Rep 1759.

1759, 8. —— *V.* in Operette Varie del Canonico Paolo Gagliardi Bresciano Accademico della Crusca; pubblicate dal Sig. Giambattista Chiaramonti. In Brescia presso Giuseppe Pasini.

2b) Homilia in XL martyres.

1555, 8. Il martirio di Quaranta Soldati tratto da una Homilia del Gran Padre San Basilio. —— *V.* in Tre testimonj fideli del Mutio Justinopolitano, Basilio Cipriano, Ireneo. In Pesaro per Barth. Cesano.

2) Institutio religiosae vitae.

1510, f. Regola di S. Basilio con l'esposizione di Smeragdo Abbate, tradotta in buona lingua Italiana. In Venezia, l'Anno della Redenzione di Cristo 1510.

3) Constitutiones monasticae.

1588, 4. Breve raccolto delle Constituzioni Monastiche di Santo Basilio Magno. Molto utile a tutti quelli, che hanno eletto di fare Vita Monastica. In Roma, per Francesco Zanetti l'Anno 1588.

4) Epistola ad Gregorium Naz.

1733, 12. Lettera di S. Basilio Magno a S. Gregorio Teologo, nella quale si danno i precetti della vita religiosa, e perfetta. Tradotta dal Greco. In Brescia per Jacopo Turlino con Licenza de' Superiori. MDCCXXXIII.

F. anglicarum.

Aa) *Plura opera coniunctim edita.*

1594, 12. The Holy Lone of Heauenly wisdome. 2. the Epistle of S. Basile of a solitaire life. 3. an exhortation to a ciuile life. 4. a meditation on the 7 psalmes of Dauids repentance. 5. a meditation on the 7 psalmes of Davids consolation. 6. a meditation on the Lords praier. 7. a meditation on the Lamentations of Jeremy. 8. the song of Ezechias. Translated by Th. Stocker. Ld., printed by Th. Man.

Bb) *Opera singula.*

1) Sermones et Orationes.

1a) Sermo de ieiunio.

1569, 4. A Sermon of S. Basil, of Fasting, newly translated into English. —— *V.* in A treatise of Justification. Founde emong the writinges of Cardinal Pole of blessed memoire, remaining in the custodie of M. Henrie Pyning. Lovanij.

2b) Oratio ad iuvenes.

1557, 8. St. Basil the great his Exhortation to his kinsmen to the studie of the Scriptures: translated by W. Berker. Ld., printed by John Cawood.

1557, 8. An Homelye of Basilius magnus, Howe younge Men oughte to reade Poetes and Oratours. Translated out of Greke. Anno M. D. LVII. Imprinted at London by John Cawood Printer to the King and Quenes Maiesties. Cum privilegio.

2) Epistolae.

—, 8. S. Basil the great his letter to Gregory Nazaanzen, shewing that many 100 years ago, certaine godly men

began and used the life commonly called monasticall, translated by Richard Sherrie. Ld., printed by John Day. —— Sine a. notitia prodiit.

III. *Illustrantia Basilium scripta.*

( ) Eloge de Basile. —— *V.* in Mémoires de Trevoux, 1710, m. Novbr. p. 1925 — 1932. Et r. in Journal des Sçavans, 1712, m. Ianu. p. 36 sqq. ed. Amst.

( ) Basilius Leben und Schriften. —— *V.* in Neuer Bücher-Saal. X. Oeffnung, p. 781 — 791. Conf. quoque *Dn. F. Poermanni* Lebensbeschreibungen gelehrter Männer. (Wtlb., 1714, 8) p. 1 sqq.

( ) Lettre à l'auteur de l'Article 99 des Mémoires de Trevoux Decemb. 1721 sur un passage de S. Basile sur la procession du S. Esprit. —— *V.* in Continuation des Memoires de littérature, T. X. (Paris, 1730, 8) p. 391 — 424.

Apollinare *Agresta*: Vita del Protopatriarca S. Basilio Magno. Messina, nella stamperia di Vicenzo d'Amico. 1681, 4.

Arnold: Ueber Basilius. —— *V.* in Kircheo- u. Ketzer-Historie, T. IV. Lib. IV. cap. 4.

Fr. *Baertii* Commentarius de vita Sancti Basilii Magni. —— *V.* Acta Sanctorum Antverpiens. Iunii, T. II. p. 807 sqq.

Jnc. *Basnage*: Sur Basilius le Grand. —— *V.* in Histoire de l'eglise, p. 613, 633, 641 sqq., 1156 sq., 1195 sq.

Sm. *Basnage*: De Basilio atque de tempore, quo Basilius creatus fuerit episcopus Caesariensis. —— *V.* Annales politico-eccles. annor. 645 a Caes. Augusto ad Phocam usque. (Rot., 1706, f. *Voll. III.*) Vol. III. p. 4. 25 sqq., p. 29. 32. 36 sqq. 42 sqq. 51. 69 sq.

Gu. *Cave*: De Basilio M. —— *V.* eiusdem Scriptorum Ecclesiast. Histor. Liter. (Ox., 1740, f. *Voll. II.*) Vol. I. p. 238 — 243.

J. Elias *Feisser*: Dissertatio hist.-theologica de vita Basilii Magni, Caesareae in Cappadocia episcopi, quam pro gradu doctoratus summisque in theol. honoribus rite capessendis publico examini submittit in Acad. Groningana. Groningae, apud van Boekeren 1828, 8 mai. —— Praemissa est: Tabula chronologica rerum maxime memorabilium, quarum in historia Basilii ratio est habenda; deinde sequitur dissertatio ipsa, in qua disseritur cap. I. p. 5 sqq. de Basilii natu, parentibus, pueritia, inventute, institutione, usque ad eius regressum ex Athenis, ubi litteris operam navaverat; cap. II. p. 21 sqq. Usque ad tempus ubi episcopus Caesariensis creatus est, deque eius itinere ad Monachos orientales, de eius baptismo, muneribus ecclesiasticis, huius temporis epistolis, deque publico et interno dioeceseus Cappadociae statu; cap. III. p. 73 sqq. Basilius Episcopus, quomodo se gessit in evulganda doctrina pure christiana, de obtrectationibus illius ipsius et doctrinae *etc.*, de corporis habitu, animi indole, morte (a. 379), quantique ab aequalibus et posterioribus habebatur. —— Omnino diligenter fontibus subsidiisque adhibitis compusita scriptio est.

Gf. *Hermant*: Vie de saint Basile le Grand et celle de Gregoire de Naziauzene, divisée en douze Livres. à Paris, chez J. du Puis. 1674, 4. *Voll. II.*

Dav. *Hoescheli* Emendationes in epistolas CCCCXXVIII, e codicibus Augustanis, spectantes ad editionem a. 1550. —— *V.* ad calcem Orationis Ioannis *Damasceni* in Transfigurationem Domini. (AV.) p. 110 — 116.

J. Tph. *Krebs*: Commendatio lectionis auctorum veterum, e Basilii Magni disciplina. *Progr.* Lps., 1772, 4. —— Rep. in eiusdem Opusculis academicis, *etc.* (Lps., 1798, 8) p. 398 — 420. et *Sturzii* editione illius orationis Basilii a. 1792 editae.

Cas. *Oudin*: Dissertatio de vita et scriptis Basilii M. —— *V.* eiusdem Commentarium de Scriptoribus Ecclesiast., T. I. (Lps., 1722, f.) p. 543 — 580.

G. E. *Petri*: Ueber Basilius den Grossen. —— *V.* in *Erschii* et *Gruberi* Allgemeine Encyclopaedie, T. VIII. p. 35 sqq.

Giuseppe *del Pozo*: Dilucidazioni critico-istoriche della vita di Santo Basilio Magno. Roma, 1746, 4.

I. Mth. *Schroeckh*: Ueber Basilius. —— *V.* eiusdem Christliche Kirchengeschichte, T. XIII. p. 1 — 220.

Semler: Ueber Basilius und dessen Schriften. —— *V.* einsdem Geschichte der christlichen Glaubenslehre, praefixus est libro: Theologia polemica, T. III. p. 125 — 168.

I. *Turstenii* Oratio de Basilio, episcopo Caesariensi. —— *V.* inter *Ph. Melanchthonis* Selectas declamationes, T. III. (Servestae, 1587, 8) p. 51 sqq.

I. G. *Werenberg*: Dissertatio de prudentia Basilii M. in refutandis haereticis. Lps., 1724, 4.

I. F. *Zeys*: De perverso Basilii magni iudicio, quod in oratione sua de modo e literis graecis utilitatem percipiendi proposuit. Gott., 1806, 4. —— 29 pp.

BASILIUS Patricius.

1705, 4. Basilii Patricii Naumachica, Graece. —— *V.* in *Fabricii* Bibl. Gr., T. VIII. p. 136 sqq.

BASILIUS Seleucensis.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 130 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 90 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1596, 8. *Μακαρίου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ επισκόπου σελευκίας τα σωζόμενα απαντα.* B. BASILII Seleuciae episcopi, qui I. Chrysostomo contubernalis fuit, opera qvae exstant, Nunc primum eruta, et in lucem edita. In bibliopolio H. Commelini, cIↃIↃxcvi. —— 408 pp., et 7 *ff.* Index implet. Homiliae tantum hic habentur. Bibl. sen. Lips.

1622, f. B. Basilii Opera, quae extant, scilicet; Orationes XL, Graece, cum versione Latina et notis Claud. Dausqueii; de vita et miraculis S. Theclae libri II, Graece, cum versione Latina et notis Petri Pantini. —— Cum Gregorii *Thaumat.* et Macarii *Aegypt.* Opp. Parisiis.

Bb) *Opera singula.*

1) De vita ac miraculis D. Theclae.

1608, 4. Basilii libri duo de vita ac miraculis D. Theclae, et Simeonis Metaphrastae tractatus singularis de eadem martyre. Graece et latine, ex versione et cum notis Pt. Pantini. Antverpiae, ex offic. Plantiniana. —— Valde de eo num hue opus genoinum sit dubitator.

2) Homiliae.

aa) *Plures coniunctim editae.*

1674, 8. Basilii Seleuc. Sermones, Graece et Latine. —— *V.* antea Basilius Magnus. *I. Cc).*

1710, 8 mai. *Βασιλείου σελευκείας λόγοι η'.* *Graece.* —— *V.* in *Patusae* Encyclopaedia philol. (Vt.) T. II. p. 41—80.

bb) *Singulae orationes.*

1a) De pastore bono.

1597, 8. S. Basilii Seleuciae episcopi, de Pastore bono, concio; nunc primum Latinitate donata, et notis, coniecturis atque emendationibus. Graece edit. illustrata a Fed. Morello. Lutetiae, ap. Fed. Morellum.

2b) In Olympicos ludos.

1602, 8. D. Basilii Seleuc. episcopi concio in Olympicos ludos Graece typis regiis emendatius excusa, et nunc primum Latinitate donata a Fed. Morello. cum eius notatis Lutetiae, apud Fed. Morel.

3c) In transfigurationem Domini.

1604, 8. Basilii Seleuc. oratio in transfigurationem domini, graece et latine. —— Cum versione Orationum XLIV. *V.* infra II. *Aa).* Latine extat apud *Surium*, VI. August.

4d) In Deiparam.

1648, f. Basilii oratio in S. Deiparam. Graece cum versione latina et notis Fr. Combefisii. —— *V.* in eiusdem Novo Auctario Bibl. PP. Graecolat. (Paris.) T. I. col. 569—602. Ante prodiit latine ex *Theodori Peltani* versione in Bibl. PP. (Paris, 1589) T. I.

5e) Laudatio Stephani.

1656, 8. Basilii Seleuc. laudatio de S. Stephano eiusque reliquiis, graece et latine edita a Fr. Combefisio. —— Adiecta est Ioannis *Chrysost.* Libro aureo de educandis liberis *etc.* Parisiis.

6f) Adversos Iudaeos Demonstratio.

1725, f. B. Basilii Seleuc. Demonstratio adversus Iudaeos, graece et latine ex Turriani interpretatione cum animadversionibus edidit Basnage. —— *V.* in eiusdem Thesauro Monimeut. Eccles. (Amst.) T. I. p. 238 sqq.

7g) De infantibus ab Herode occisis.

1597, 8. Basilii, Seleuciae Episcopi Homilia de infantibus ab Herode occisis a Davide Hoeschelio Augustano. Fide libri calamo exarati redintegrata & emendata. Augustae Vindelicorum ad insigne

pinus Io. Praetorius excudebat. Anno M. D. XCVII. —— 19 pp. Sic *Zapf* in Augsburgs Buchdruckergeschichte T. I. p. 189.

1598, 4. Basilii Seleuc. homilia de infantibus ah Herode occisis, una cum altera eiusdem argumenti, auctore anonymo, graece cum versione latina Georgii Remi, et eiusdem atque Dav. Hoeschelii notis. Hdlb.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Orationes.

aa) *Plures coniunctim editae.*

1604, 8. B. Basilii, Seleuciae Episcopi, orationes XLIV, nunc primum Latine editae, ex interpretatione et cum notis Cl. Dausqueii, Audomari. (Heidelbergae) In officina Commeliana. —— Homiliae no. 40, 41 et 43 sub Ioannis *Chrysostomi* nomine hic exhibentur. In calce adiecta illa oratio antea *I. Bb) bb)* 3c) indicata extat. Orationum versio recepta quoque in Bibl. PP. (Col., 1618, f.) T. V. p. 3 sqq., et in Bibl. PP. max., T. VIII. (Lgd.) p. 428 sqq.

bb) *Singulae orationes.*

1a) De Christi passione.

1600, 8. D. Basilii, Seleuciae Episcopi, concio de passione Iesu Christi, adversus Arianos et Eunomianos, Latine, ex versione et cum notis Federici Morelli. Lutetiae, ap. Fed. Morellum.

2b) Oratio in Adamum.

1602, 8. Basilii oratio I. in Adamum, e Graeco nuper Latinitate donata per Mart. Mestraeum. Parisiis, e typogr. Stph. Prevosteau.

2) Adversus Iudaeos Demonstratio.

1616, 4. Basilii Seleuciae Episcopi, Demonstratio adversus Iudaeos, Latine, Fr. Turriano interprete. —— *V.* in *Pet. Stevartii* Tomo singulari insignium auctorum Graecorum et Latinorum. (Ingolst.) p. 403 — 429. Et rep. *v.* in Bibl. PP. (Col., 1618, f.) T. V., deinde in Bibl. max. PP. (Lgd., 1677, f.) T. VIII. p. 495 — 498.

B. gallicarum.

1594, 8. Discours sur la creation du monde, translaté du Grec de S. Basile, Evesque de Seleuce, par Federic Morel. Paris, chez F. Morel.

BASSUS.

E. H. *Barkeri* Dissertatio de variis Bassis, quorum mentio in veteribus Scriptoribus et Monumentis facta est. —— *V.* in Diario Classico, no. LX. p. 316 sqq., no. LXI. p. 77 sqq., no. LXII. p. 245 sqq. Grata comparatio ad Bassos spectantium locorum hac in dissertatione data est.

C. Glo. *Kühn*: De variis Bassis. —— *V.* eiusdem Additamenta ad elenchum medicorum veterum a I. Alb. Fabricio vol. XIII. p. 17 — 456 exhibitum P. IV. (1 ps. *Progr.* 1826, 4) p. 3 sqq. Nominatim omnes Bassos, unum quidem, nomine *Βάσσος Τυλλιος*, et *Barkero* quidem incognitum accuratius tractat, quia sub diversis nominibus apud veteres scriptores nominatur.

Cassianus BASSUS.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 500 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 16 sqq.

I. *Editiones.*

1539, 8. *ΓΕΩΠΟΝΙΚΑ.* DE RE RVSTICA SELECTORVM LIBRI XX. GRAECI CONSTANTINO QVIDEM CAESARI nuncupati, ac iam non libris, sed thesauris annumerandi. ID. ALEXANDRI BRASSICANI opera in lucem editi. Vnà cum rerum, quae in hisce tractantur, diligentissimo Indice. ITEM, ARISTOTELIS DE PLANTIS LIBRI DVO graeci, nuper ab interitu liberati, ac studiosorum usui hac primum editione restituti. BASILEAE. *Haec f.* 1 *a. In fine: ΕΤΥΠΩΘΗ ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΑΝΔρεασι Ροβερτα τυ Χειμερινυ, ετει τῳ απο της ενσαρκου οικονομιας τυ Ιησυ Χριςυ ᾱ φ̄ λ̄ θ̄, μουνυχιωνος μηνος.* —— 24 *ff.* praefixa, 551 pp. Raro occurrit, sed non multum valet. Alia editio a. 1538 *Vt.*, quae quoque citatur, non extat. Bibl. acad. Lips.

1704, 8. *ΓΕΩΠΟΝΙΚΑ.* Geoponicorum sive de Re rustica Libri XX, Cassiano Basso Scholastico Collectore, antea Constantino Porphyrogenneto a quibusdam adscripti. Graece et Latine Graeca cum Mss. contulit, Prolegomena, Notulas et Indices adiecit Pet. Need-

ham. Cbr., typis Academicis. Impensis A. et I. Churchill. —— 4 *ff.* praefixa, xxii, et 532 pp. Paulo temere in arte critica exercenda versatus est *Needham.*

1781, 8 mai. *ΓΕΩΠΟΝΙΚΑ.* Geoponicorum, sive de re rustica libri XX, Cassiano Basso scholastico collectore, antea Constantino Porphyrogenneto a quibusdam adscripti, graece et latine, post Pet. Needhami curas ad mstorum fidem denuo recensiti et illustrati a I. N. Niclas. Lps., Fritsch (*nunc* Hahn.) Voll. IV. —— 6 *ff.* praefixa, CVIII, 1274 pp., et 71 *ff.* quibus indices quatuor, addenda et emendanda continentur. 4 *Th.*, ch. scr. 5 *Th.* Optima omnium adhuc editarum editionum.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1538, 8. *Constantini* Caesaris *Selectarum* Praeceptionum, de Agricultura Libri viginti Iano Cornario interprete. Bas., ex officina Frobeniana, per Hieronymum Frobenium et Nicolaum Episcopium. —— Apud *Ebertum* haec editio versionis princeps non commemoratur. Rep. 1538 sqq.

1538, 8. CONSTANTINI CAESARIS SELECTARUM praeceptionum, de Agricultura Libri viginti, Iano Cornario medico physico interprete, recens in lucem emissi; Cum Indice rerum scitu dignarum copiosissimo. VENETIIS ANNO M. D. XXXVIII. *F.* 168*a*: VENETIIS APVD D. IACOB A BVRGOFRANCHO, PAPIENSEM, MENSE OCTOB. M.D.XXXVIII. *In pag. versa insigne xyl.* —— 168 num. *ff.*, et 15 *ff.* indicem continentia, et 1 vac. *f.* Bibl. sen. Lips.

1540, 8. — Bas., Froben.

1541, 8. — Lgd., apud Seb. Gryphium. —— Ad hanc editionem *Latinus Latinius* emendationes protulit, *v.* infra III.

1543, 8. Cassii Dionysii Vticensis de Agricultura libri XX. Desyderati diu et falso hactenus Constantino Caesari adscripti. Iano Cornario Medico interprete. Lugduni ap. Ant. Vincentium. —— *Sulpitius Sapidus*, qui hanc editionem curavit, falso Cassio Dionysio Utic. opus tribuit. *V.* 1658.

1543, 8. Ex commentariis Geoponicis, sive de re rustica, olim Diuo Constantino Caesari adscriptis, octo ultimi libri, sed qui primis dignitate antecellunt, vtpote in quibus miro quodam ordine et artificio, animalium fere omnium naturae moresque, et modi, quibus ea educari conueniat, accuratissime exaggerantur: nunc demum ad fidem vetustissimorum codicum ex graecis latini facti. Andrea a Lacuna, Secobiensi, Philiatio, interprete. Accedunt etiam eis quaedam castigationes in translationem eorundem librorum, per Ianum Cornarium, virum doctiss. editam: ex quibus quidem, quantum illius versioni, haec, quam iam manumittimus, praestet, viris eruditis inxta et synceris indicandum relinquitur. *In fine:* Coloniae Joannes Aquensis excudebat. Anno M. D. XLIII.

1658, 8. Geoponicôn libri viginti *etc.* Lgd., Huguetan. —— Tantum mutatus titulus editionis a. 1543 *Lgd.*

B. germanicarum.

1545, 4. Der Veldtbau oder das Buch von der Veldt Arbeyt ... vor tausend Jaren von dem Kayser Constantino dem vierten in Kriechischer sprach beschrieben. Und jetzt durch *D.* Michael Herren aus der Kriechischen in Teutsche sprach vertolhnetscht. Getruckt zu Strassburg by Balthasar Beck MDXLV. —— Profertur haec notitia in censura *Fabricii* bibl. Gr. inserta ephem. litt. Jenens. 1806. no. 230. p. 611 sq. Rep. in seqq.

1554, 8. — Jezund aber von neuen gemehret und an vielen Orten gebessert durch Ludwig Rabus.

1561, — 1563, 8. — *Ib.*

1567 (*nec* 1566), 8. Der Veldbaw, oder das Buch von der Veldtarbeit. Vor tausend Jaren von dem Christlichen Keyser Constantino dem vierdten iun Griechischer spraach beschriben, vnnd nachmals durch *D.* Michael Herrn in Teutsche spraach erstmals verdolmetscht. Ietzund aber vom neuwem vberlesen, gemehrt und gebessert. *In fine:* Getruckt zu Strassburg, Durch Samuel Emmel. M. D. LXVII. —— Titulum exhibui, ut a *Niclas* ad *Needhami* praefationem p. XXVII. datur, cum ille exemplar quoddam ipse possideret; qua de causa ab eo *Fabricii* indicium anni 1566 corrigitur. Itaque in Catalogo Bibliothecae Bunav. Vol. I. T. I. p. 53 non solum esse errorem in a. 1566 sed etiam titulum parum adcurate, ut saepe, esse exhibitum suspicor. Ne quis autem fallatur et titulum adscribo, ut in Catalogo commemorato exhibetur, estque:

Der Feldbaw, oder das Buch von der Veldtarbeit etc. vom Kayser Constantino IV. in Griechischer Sprach beschrieben, und durch Michaël Herrn in Teutsche Sprache verdolmetscht; ietzund aber vom neuen gemehret und an vielen Orten gebessert durch Ludwig Rabus, Strasb. durch Samuel Emmel, 1566.

1622, 8. Der Veldtbau oder das Buch von der Veltarbeit *etc.* Bas.

C. gallicarum.

1543, 8. Les XX Livres de Constantin César, ausquels sont traictés les bons enseignemens d'agriculture: traduicts en françoys, par *M.* Anthoine Pierre, licencié en droict. Impr. à Poictiers, par Jehan et Enguilbert de Marnef. —— Hanc notitiam *Chardon de la Rochette* in Notice sur le Manuel du Libraire par Brunet (Paris, Sajou. 1810, 8 mai.) p. 16 proponit. Rep. in seqq.

1545, 8. — *Ib.* —— Nisi hic error latet in anni numero, 5 loco 3.

1550, 16. — *Ib.*

1550, 8. — Paris, Groulleau. —— Alia exx. habent *Corrozet* sive *Longis.*

1550, 16. — Lyon, Bacquenois. —— Alia exx. inscripta extant *Lyon*, *Payan.*

1812, 8. Abrégé des Géoponiques, extrait fait par un amateur. Paris, Huzard. —— 147 pp. 2 *fr.* 50 *cent.*

D. italicarum.

1542, 8. Constantino Cesare de li scelti et utili documenti de l' Agricoltura, nuovamente dal latino in volgar tradotto per M. Nicolo Vitelli da citta di Castello, con la Tavola di tutto ciò che ne l'opera si contiene. Et con la dichiaratione de alcuni nomi antichi di pesci, come volgarmente hoggidi se adimandano. Con Gratia et Privilegio per anni X. In Venetia Per Giovan Battista da Borgofranco, Pavese. MDXLII. —— Singulis libris, in capita divisis, argumentum est praemissum. In praefatione Constantinum esse auctorem contenditur. Rep. 1544.

1542, 8. Costantino Cesare, Ammaestramenti dell' Agricoltura, tradotti di Greco in Volgare da Pietro Lauro Modonese. In Vinegia, per Gabriel Giolito de' Ferrari.

1544, 8. Costantino Cesare *etc.* In Vinegia M.D.LIII. *In fine autem*: In Venetia per Bartholameo (?) detto l'Imperadore et Francesco suo genero. M.D.LIIII. —— Ex editione priore a. 1542 prorsus expressus, ut *Paitoni* in Biblioteca degli Autori antichi T. I. p. 274 adnotat.

1549, 8. Costantino Cesare de notevoli et utilissimi ammaestramenti dell' Agricoltura, di Greco in volgare novamente tradotto, per Pietro Lauro Modonese. Con la Tavola di tutto ciò che nell' opera si comprende et in diversi luochi corretta, come saggio lectore se ne potrà avedere. Con Privilegio. In Vinetia appresso Gabriel Giolito di Ferrarii, MDXLIX. —— Singulis libris, qui in capita sunt divisa, argumentum est praepositum. Agmen claudit index.

E. anglicarum.

1805, 8. Agricultural Pursuits. Translated from the Greek; by T. Owen. Ld. *Voll. II.* —— 15 *sh.* Sie *William Th. Lowndes* in The Bibliographer's Manual P. XII. (Ld., Pickering. 1830, 8 mai.) p. 1388. *Schweiger* in Handbuch der class. Bibliographie Vol. I. p. 356 et annum et formam nescit.

III. *Illustrantia Bassum scripta.*

Alb. *Haller*: De Geoponicis. —— *V.* eiusdem Bibliothecam botanicam T. I. p. 127 sqq., T. II. p. 634.

Latini *Latinii* Observationes *etc.* in Selectas Praeceptiones Constantini Caesaris de Agricultura. —— *V.* in eiusdem Bibl. profana. (Romae, Sumptibus Pontii Bernardon. M.DC.LXXVII. f.) p. 28 sqq. Spectant ad versionem editione a. 1541 *Lugd.* contentam.

Lollius BASSUS.

Fabr. B. Gr. edit. Harles. T. IV. p. 466 sq.

I. *Collectiones epigrammatum.*

1773, 8. Lollii Bassi epigrammata XI. Graece, cum notis. —— *V.* in *Brunckii* Analectis, T. II. p. 160—163, et Lectt. p. 167 sq.

1794, 8 mai. Lollii Bassi epigrammata X. Graece, cum notis. —— *V.* in *Jacobsii* editione Anthologiae, T. II. p. 146—149.

II. *Illustrantia Bassum scripta.*

F. *Jacobs:* De Lollio Basso. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam, T. III. P. III. sive totius operis, T. XIII. p. 867.

I. Iac. *Reiske:* De Lollio Bassio, epigrammatario. —— *V.* eiusdem Notitiam Epigrammatar. p. 200 sq.

BATO Sinopensis.

J. F. *Ebert:* De Batonis Sinopensis aetate atque scriptis. —— *V.* eiusdem Dissertationes Siculas. (Rgm., Unzer. 1825, 8.) T. I. p. 92 sqq. Simulque de Batone Cumieo p. 93 agit.

BEROSUS.

Fabr. B. Gr. T. XIV. p. 175 sqq.

I. *Collectiones fragmentorum.*

1593, — 1629, f. Berosi fragmenta genuina ex Iosepho et Eusebio collecta, cum scholiis Ios. Scaligeri. —— *V.* in eiusdem libro De emendatione temporum, (LB., ex off. Plantiai. 1593; rep. Genevae, 1629). Rep. 17...

17.., 4. — fragmenta auxit ex variis Scriptoribus, et latinitate et notis donavit I. Alb. Fabricius. —— *V.* supra eiusdem laudatam Bibl. Gr.

1825, 8 mai. Berosi Chaldaeorum Historiae quae supersunt, cum commentatione prolixiori de Berosi Vita et librorum eius indole. Auctore I. Dn. Richter. Lps., Hartmann (*nunc* Lehnhold.). —— 93 pp. 12 *Gr.* Conf. Ergänz.-Blätter ad ephem litt. Halens. 1826. no. 34.

II. *Illustrantia Berosum scripta.*

I. C. F. *Bähr:* De fide Berosi, comparati cum Ctesia. —— *V.* eiusdem editionem fragmentorum Ctesiae *Cnidii* (1824, 8 mai.) p. 37 sq., p. 399 sqq. Acute disputatur.

F. H. L. *Eggert:* Dissertatio qua Berosi de mundi primordiis narratio explicatur. Hl., 1823, 8. —— Disputatio academica, sed non vidi. Adnotandum esse duxi, a me illos Beroso suppositítios antiquitatem libros quinque, cum commentariis Ioannis Annii (qui ipse auctor est, *v. Graddeckii* Initia historiae graecorum litterariae. Vilnae, Zawadzki. 1821 sq. 8 mai. *Voll. II.* Vol. II. p. 52) saepe editos, italiceque conversos non commemorari. Unum addo, quod bibl. sen. Lips. adservat italicam versionem per M. Fr. Sansuvino factam: „In Vinegia, Presso Altobello Salicatu, 1583, 4. alla Libraria della Fortezza“, addoque autitiam huius libelli tantummodo curiositatis causa: „Apologia Viadicaria pro Beruso Anniano, ut vocant; eiusve antiquitatum opusculo, injuste a quibusdam, velut hypobolimaeo, quondam traducto: Itemque pro Berosi filia, sibyllarum novissima, contra adversariorum quorundam obtrectationes: Auth. P. Angelo Flörcher. Hildesii, apud C. J. H. Harsium, MDCCLIX. 8. 6 *ff.* praefixa, 100 pp.

Gasparis *Varrerij* Censura in Berosum, et ab eo collecta Berosi Chaldaei aliorumque (Abydeni, Hecataei, Menandri Ephesii) fragmenta. —— *V.* in Bibl. Patrum (Col., 1622, f.) T. XV. p. 107 sqq.

BIANOR.

Fabr. B. Gr. edit. Harles., T. IV. p. 467.

I. *Collectiones fragmentorum.*

1772, 8. Bianoris Epigrammata undeviginti, graece cum notis. —— *V.* in *Brunckii* Analectis, T. II. p. 154 — 159, et Lectt. eiusdem, p. 165 sq.

1794, 8 mai. Bianoris viginti epigrammata, graece cum notis. —— *V.* in *Jacobsii* editione Anthologiae, T. II. p. 141 — 146, et T. XIII. in Paralipom. no. 110 p. 686, no. 116 p. 689.

II. *Illustrantia Bianorem scripta.*

F. *Iacobs:* De Bianore, et epigrammatis sub eius nomine circumlatis. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam, T. III. sive totius operis, T. XIII. p. 868.

I. Glo. *Schneider:* De Bianore Bithyno. —— *V.* eiusdem Analecta critica, p. 16 sq.

BION Borysthenes.

Fabr. B. Gr. edit. Harles. T. III. p. 616.

I. *Collectiones fragmentorum.*

1821, 8. Bionis Borysthenis sententiae, graece et latine, edidit I. Con. Orelli. —— *V.* inter Opuscula graecorum veterum sententiosa et moralia. (Lps., Weidmann. *Voll. II.* 7 *Th.* 8 *Gr.*) Vol. II. Fragmenta apud Diogenem Laertium IV. 46 — 58 extant.

1821, 4. Specimen philos.-criticum continens Diatriben De Bione Borysthenita. Scripsit Ianus Marius Hoogvliet. LB. —— 30 pp. Diligenter intelligenterque composita scriptio, in qua cap. I. De Bionis vita; cap. II. de eius cognomine *Sophista* agitur; cap. III. sententiae eius collectae exhibentur; et cap. IV. eiusdem physicae, morales et politicae sententiae collectae sunt.

II. *Illustrantia Bionem scripta.*

Iac. *Brucker:* De Bione Borysthene. —— *V.* eiusdem Hist. crit. philosophiae, T. I, p. 607 sqq.

BION Smyrnaeus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 441 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 800 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia quae supersunt.*

1565, 4. Moschi Siculi et Bionis Smyrnaei Idyllia, quae quidem extaut omnia, hactenus non edita (, *graece et latine*) cum scholiis. Accessit Phanoclis elegia et alia Propertii. (*Curante Adolpho Mekercho.*) Brugis, H. Goltzins.

1566, f. Bionis Idyllia, Graece. —— *V.* inter *H. Stephani* Poetas Graecos heroici carminis Principes.

1568. 8. Βιωνος του Σμυρναιου βουκολικα. Graece, cum Latina Metaphrasi ligata Laur. Gambarae, et notis Fulvii Ursini. —— Inter Carmina novem illustrium feminarum. (Atv., ex offic. Cph. Plautini.) p. 233—269.

1569, — 1570, 16. — graece, cum versione latina soluta, et Scholiis. —— *V.* inter Veterum Auctorum Bucolica, Georg. et Gnom. *Genevae.* Rep. 1600.

1579, 8. — graece cum versione Gambarae, H. Stephani et Eobani Hessi. —— Cum Theocrito Apud H. Stephanum.

1584, 12. — graece et latine, totidem numeris reddita a Bonav. Vulcanio, cum notis eiusdem. —— Cum Callimacho. Atv., apud Plantinum.

1596, 8. — graece et latine. —— Cum Theocrito, Museho et Simmio, Hdlb., Commelinus.

1600, 12. —— *V.* 1569 et 1620.

1604, 4. — graece et latine, cum notis Scaligeri, Casauboni, et Dn. Heinsii. —— Cum Heinsii Theocrito. Ex Bibliopolio Commeliniano.

1606, f. — graece et latine. —— *V.* in *Iac. Lectii* Corpore Poetarum Graec. *Aurel. Allobr.*

1620, 12. —— *V.* 1600.

1635, — 1651, 8. — graece et latine. —— Inter Poetas Graecos minores *Wintertoni.* Cbr. Rep. 1661 sq.

1659, 4. — graece, cum latina metaphrasi poetica, auctore Dav. Whitfordo. —— Cum Musaei carmine et Theocriti Idylliis selectis. London.

1661, — 1684, 8. —— *V.* 1635.

1686, 12. Les Idylles de Bion & de Moschus (, *en grec et*) traduites de Grec en vers François, avec des remarques. (*Par Hilaire-Bernard de Requeleyne, sieur de Longepierre.*) Paris, Pierre Auboin. —— Rep. 1688 sqq.

1688, 8. (*Idem titulus.*) — Amsterdam, Henri Desbordes. —— Rep. 1691 sq.

1691, 12. — Paris. —— *V.* 1688 et 1697.

1697, 12. — à Lyon, chez Horace Molin. —— *V.* 1691.

1746, 8 mai. Βιωνος και Μοσχου ειδυλλια. Bionis et Moschi Idyllia Ex recensione Nic. Schwebelii Norimbergensis Cum eiusdem animadversionibus. Accedunt Ursini, Vulcanii, Stephani, Scaligeri, Casauboni, Heinsii, Xylandri, Palmerii, Longapetraei notae. Ut et versiones Metricae Gallica Longapetraei, et Latina Whitfordi. Cum duobus indicibus. Uno Vocabulorum omnium, quae in hisce Idylliis occurrunt, altero Rerum, quae in annotationibus explicantur. Venetiis, Typis et Sumptibus I. Bapt. Paschalii CIↃ.IↃ.CCXLVI. Superiorum permissu. —— LIV, 496 pp. *Stephani* textus. (*Carpzovii*) acrem censuram *v.* in Novis Actis Eruditorum 1751, m. Decemb. p. 699 sqq. Contra prodiit sine l. et a. notitia *Nic. Schwebelii* Refutatio censurae ineptae quam anonymus quidam censor Actis Eruditorum Lips exeus. adversus Bionis et Moschi Idyllia Venet. ap. Paschalium, 1746. edit. inser. Conf. Vitas philologorum, nostra aetate clarissimorum. Edid. Harles. (Bremae, Müller. 1770 — 1772, 8. *Voll. IV.*) T. II. p. 121 sqq.

1748, 8. Βιωνος του σμυρναιου, και Μοσχου του συρακουσιου, τα σωζομενα. Bionis Smyrnaei, et Moschi Syracusani, quae supersunt. Cum Notis I. Heskin. Ox., e typ. Clarendon. —— 4 ff. prae-

fixa, 46 pp. contextos graecos cum versione latina, deinde iterum a p. 1—105: Notae in Bionis et Moschi idyllia. Censuram huius editionis v. in Novis Actis Litt. Lips. 1750, p. 481 sqq. Receptae sunt plurimae *Longaepetraei* notae latine conversae. Rep. 1758.

1752, 8. Bionis et Moschi Idyllia, graece cum metaphrasi latina et notis integris Fulvii Ursini, H. Stephani, Ios. Scaligeri, Is. Casauboni, Dan. Heinsii, aliorumque necnon selectis Longepetraei, Schwebelii et Heskin, recensuit Ioh. Ad. Schier. Lps. —— 6 *Gr.*, ch. scr. 10 *Gr.*

1758, 8. — Ox. —— *V.* 1748 et 1780 *ib.*

1760, 8. — edente Th. Martin. —— Cum Theocrito et Moscho.

1777, 8. —— *V.* in *Brunckii* Analectis, T. I. p. 383—393.

1779, 8. — graece et latine. —— Cum Theocriti et Moschi carminibus. Est *Valckenarii* editio, qui Bionem recensuit.

1780, 8. Bionis Smyrnaei et Moschi Syracusani quae supersunt, cum notis Ioannis Heskin integris aliorumque selectis. Recensuit, suasque animadversiones adiecit Gli. Cph. Harles. Erl., Heyder. —— XIV, 364 pp. 1 *Th.*

1780, 8. — Ox. —— *V.* 1758.

1784, 8. *Βιων και Μοσχος.* Bion und Moschus, von J. C. F. Manso. Gotha, Ettinger. —— LXXXXII pp. praefixa, commentationem de Bionis vita et scriptis continentia, 174 pp. contextus graecus cum versione metrica germanica, a p. 175 — 412 notae exhibentur. 1 *Th.* 4 *Gr.* Rep. 1807.

1792, 8. — gr. cum lat. versione metrica. —— Cum Theocrito et Moscho. Parmae, Bodoni.

1793, 8. Bionis et Moschi Idyllia et quae praeterea exstant graece et latine cum notis variorum selectis recensuit suasque annotationes adjecit L. H. Teucher. Lps., Barth. cIↄ.Iↄccxcııı. —— 5 *ff.*, 242 pp. 10 *Gr.* Conf. censuras in *NadB.*, Vol. XI. p. 270 sqq., *LLZ.* 1793. II. p. 391 sq., *ErlLZ.* 1793. p. 573 sqq., *ALZ.* 1794. I. p. 719 sq., *ErfLZ.* 1794. p. 137 sqq.

1795, 8. Bionis et Moschi Reliquiae; ex rec. Valckenaerii cum varietate lectionis edidit F. Jacobs. Gothae, Ettinger. —— XL, 57 pp. 6 *Gr.* Conf. censuras in *ALZ.* 1795. III. p. 557—560; *NadB.*, Vol. XXVI. p. 407—423.

1795, 18. Bion et Moschus. Edidit I. B. Gail. Paris, Didot.

1795, 8min. *Βιωνος και Μοσχου τα λειψανα.* Illustrabat et emendabat Gilb. Wakefield. Ld., typis F. Bensley. —— 3 *sh.* 6 *d.* Et in 4*min.* 10 *sh.* 6 *d.* Notae maxime aestimandae huic norae contextus graeci recensioni adiectae 39 *ff.* implent, quae 2 *ff.* indices, et 2 *ff.* indices librarii excipiunt. Conf. *ALZ.* 1797. no. 149. p. 362—372, *Gött.* 1796. III. p. 1781 sqq., *CR.* 1796. I. p. 113 sqq.

1807, 18. Bionis, Moschi et Tyrtaei, quae supersunt. Graece et Latine. Edinburgi, typis acad. —— Editio nitidissime impressa.

1807, 8mai. Bions und Moschus Idyllen, übers. und erläutert von J. C. F. Manso. Lpz., Dyck. —— 236 pp. 1 *Th.* 4 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 12 *Gr.*

1809, 12. — graece, cum brevibus notis I. Gf. Schaeferi. —— Cum Theocrito et Moscho. Lps., Tauchnitz. *Schaeferi* cura accuratissime impressa est editio, illisque, quae deinde ex hac officina negligentissime curatae prodierunt, hac de causa praeferenda.

1810, 8mai. — graece: cum notis integris Valckenarii, Brunckii aliorumque. (*Curante Heindorfio.*) —— Cum Theocrito et Moscho. Brl., Reimer.

1816, 8mai. — edid. Th. Gaisford. —— Inter Poetas *graecos*, Vol. II. (Ox.) Emendatius rep. *v.* 1823.

1817, 12mai. — curante H. Gf. Schaefero. —— Cum Theocrito et Moscho. Lps., Weigel.

1818, 8. —— *V.* ib. Hl., Orphan. Prodiit cura J. A. Jacobsii. Rep. 1824.

1820, 12. —— *V.* ib. *Edit. ster.* Lps., Tauchnitz. *V.* 1826.

1821, 8. — edid. Th. Briggs. —— Cum Poetis graecis bucolicis.

1823, 8mai. — edente Th. Gaisford. —— Inter Poetas *graecos.* (Lps.) Vol. IV.

1824, 8. —— *V.* 1818. Textus est priorum editionum.

1824, 8. Bion Smyrnaeus, Bucolicus vates. Progrr. XI. scripsit I. Tranèr. Ups.

1825, 12mai. —— *V.* cum Theocrito et Moscho, edente A. Meineke. Lps., Teubner.

1826, 12. —— *V.* ib. *Edit. ster.* cum *Schaeferi* notis. Lps., Tauchnitz. *V.* 1820.

Bb) *Delectus carminum.*

1577, 8. Bionis sex Idyllia. —— *V.* inter *H. Stephani* Epistolia, Dialogos breves, oratiunculas, poematia.

II. *Editiones versionum.*

A. latinorum.

Aa) ***Omnia quae supersunt.***

1772, 4. Bionis carmina et Moschi epitaphium Bionis carmine trochaico, latine redditum ab E. Gu. Higtio. Franequerae.

Bb) ***Delectus carminum.***

1555, 4. Bionis idyllia aliquot ab Henrico Stephano latina facta. —— Cum Moscho et Theocrito. Venetiis, Aldus. Repetita prodierunt *(Parisiis.)* Ex officina Rob. Stephani. 1556, 8.

B. germanicarum.

Aa) ***Omnia quae supersunt.***

1757, 8. —— Cum Theocrito.

1767, 12. Idyllen aus d. Griechischen des Bion und Moschus. Brl. —— Rep. 1775.

1775, 12. Idyllen aus d. Griechischen des Bion und Moschus. Brl., Hamburg. —— 332 pp.

1787, 8. Bion, Moschus, Anakreon und Sappho. Aus d. Griechischen. Neue Uebersz. in Versen. Brl. u. Liebau, Friedrich. —— 9 *Gr.* Interpres fuit *S. H. Catel.*

1808, 8. — übers. von I. H. Voss. —— Cum Theocrito et Moscho. Tüb., Cotta.

1824, 8. Idyllische Gedichte von Bion aus Smyrna. Herausgegeben, übers., erläut., und begleitet mit einer Entwickelung der Adonis-Mythe von S. Meisling. Slagelse. —— 111 pp. Progr. scholasticum.

1828, 16. — übers. und m. Anmerkk. von W. Rb. Naumann. —— Cum Theocrito et Moscho. (Prenzlau, Ragoczy.) Vol. II.

Bb) ***Delectus carminum.***

1758, 8. Der Tod des Adonis. Uebers. von Ramler. —— *V.* eiusdem versionem libri *Batteux.* (Lpz.)

1772, 8. — übers. von K. G. Anton. —— *V.* eiusdem Treue Uebersezzungen. (Lpz.)

1780, 8. Bion's erste Idylle, das Grab des Adonis. —— *V.* in Akademie der Grazien, T. V. P. 160. Metro heroico.

1782, 8. Bion's Todesfeier des Adonis und Bion's dritte Idylle, übers. v. Ch. v. Stollberg. —— *V.* eiusdem Gedichte aus d. Griechischen. (Hmb.) p. 191 sqq.

1783, 8. — übers. v. F. Gedicke. —— *V.* in Berlin. Monatschrift, m. Aug.

1788, 8. An den Hesperus, Bion's achtes Gedicht. —— *V.* in *Briegeri* Griechische Blumenlese. (Grottkau) p. 12. Versibus simili exitu.

1791, 8. Grablied des Adonis aus d. Bion, von Mich. Denis. —— *V.* eiusdem versio *Ossiani* et *Sinedi* Lieder. (Wien.) Antea inserta erat in Magazin f. Wissenschaft u. Litt. von Otto v. Gemmingen. (1785, 8) Vol. I. T. II.

1792, 8. Bions erste Idylle, von J. C. Jahn. —— *V.* eiusdem Rhetorisch-poetisch-praktische Anthologie. (Hildburgh.) p. 411 sqq.

1798, 8. Die Todesfeier des Adonis von I. H. Voss. —— *V.* eiusdem Musen-Almanach (Hmb.) p. 20.

1800, 8. Sieben Gedichte von F. K. L. von Seckendorf. —— *V.* in Blüthen der griech. Dichter, p. 38—47. Sunt inscripta singula carmina: Der Vogelsteller, Der Lehrling Eros, Lob des Frühlings, An Küpris, Das Glück der Liebenden, An Hesperus, Klaggesang um Adonis.

1800, 12. Die Musen und Eros von Bion. Uebers. von I. H. Voss. —— *V.* in Ueberlüss. Taschenbuch (Hmb.) p. 130.

1800, 12. Der Vogelsteller und der Abendstern. Uebers. von I. H. Voss. —— *V.* eiusdem Letzter Musen-Almanach. (Neustrelitz.) p. 193 et 223.

C. gallicarum.

1686, — 1688, — 1691, — 1697, 8. —— *V.* antea *I. Aa).*

1758 sqq. —— *V.* ante s. v. Anacréon. *II. C. Aa).*

1795, 8. Idylles de Bion et Moschus, traduites en français, par I. B. Gail. Paris, Didot. —— 3 *fr.*, ch. membr. 6 *fr.*

D. italicarum.

1776, — 1781, — 1826, 8. —— Cum Anacreonte, et cum Theocrito. Unum idyllium versum habetur in versione Anacreontis, a. 1670.

1826, 8. Bion trad. —— In Parnasso de' Poeti anacreontici, ed. H. (Vz., Picotti) Vol. II.

1826, 8. —— In Biblioteca universale di scelta letteratura antica et moderna. (Milano, Bettoni.)

E. anglicarum.

Aa) *Omnia quae supersunt.*

α) Sine l. et a. notitia.

—, 12. The Idyllia, and other Poems that are extant of Bion and Moschus; translated from the Greek into English verse. To which are added a few other Translations, with Notes critical and explanatory. —— 6 *sh.* 6 *d* Hanc editionem sic *William Th. Lowndes* in Bibliographer's Manual. (Ld., William Pickering. 1828, 8 mai.) p. 196 indicat.

β) Cum l. et a. notitia.

1651, — 1760, — 1815 *etc.* —— Cum Anacreonte, Moscho et Theocrito.

Bb) *Delectus carminum.*

1749, 8. The Origin of Amours Pastorals. From the third Idyllium of Bion, translated from the Greek, by G. O. —— *V.* in Gentleman's Magazine, m. Iun. p. 279.

1752, 8. Idyllium III. of Bion, transl. into English verse. —— *V.* In Universal Magazine of Knowledge and Pleasure, Vol. XXIX. p. 268.

1752, 8. Cleodamus and Myrson; or the Shepherd's Choice, transl. from the Greek of Bion. —— *V.* Gentlemen's Magazine, m. Mai. p. 231.

1759, 4. The Death of Adonis, a Pastoral Elegy. From the Greek of Bion. By John Langhorne. Lond., Griffiths. —— Rep. in eiusdem Poetical Works. (Ld., 1766, 12) Vol II. p 151—161.

1776, 4. Some Idylliums of Bion and of Moschus, transl. into English. —— *V.* in eiusdem Poetical Essays on several occasions. *Ld.*

1791, 8. Cupid and his Tutor, from Bion. By J. Aikin. —— *V.* eiusdem Poems. Ld., Johnson.

1799, 12. Bion's Epitaph on Adonis; Moschus's Cupid a fugitive; Bion's third Idyl; and Moschus's Epitaph on Bion, transl. in to English prose, by Ed. du Bois. —— *V.* in The Wreath; composed of Selections from Sappho, Theocritus, Bion and Moschus, Ld.

F. ungaricarum.

1787, 8. Bion Halottak Verseit. — Moschus Pásztor Enekit. f. Révay az Elegyes Verseiben. Posonb. —— Notitiam huius versionis mihi suppeditavit *Jankowich Miklós* in versione ungarica *C.* Sallustii Vol. I. p. 64.

III. *Illustrantia Bionem scripta.*

( ) Bentleius leviter notatus. —— Sub hac inscriptione *A. G. Lange* in Actis soc. philol. Lips., Vol. II. p. 181—184 singula *Bionis* et *Moschi* loca tractat.

( ) An Essay on the Greek Pastorals. —— Agitur hic de *Bione* et *Moscho* in Class. Jouro. no. XXXIX. p. 127—141.

( ) Kritische Bemerkungen zu Bion. —— *V.* in *Seebodii* Kritische Bibl. 1819. Vol. I. et II. p. 891 sqq.

G. Gu. *Koeler:* Commentatio critica de quodam Bionis loco (VIII. 8, 9.) et nova eiusdem editione. Jn., 1771, 4.

A. *Moebius:* Kritische Bemerkungen zu Bion's Idyl. VIII. 8, 9, und zu Euripides Orestes, v. 478 edit. Porson. —— *V.* in *Seebodii* Krit. Bibl. 1821, fasc. VI. p. 542—544.

BITO.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 591; *ed. n.* T. IV. p. 233 sq.

1693, f. Bitonis, Mechanici, de Constructione bellicarum Machinarum et Catapultarum. Graece et Latine. —— Inter Mathematicos veteres. (Paris.) p. 105—114. Fragmenta quaedam *Rigaltius* ad Onusandrum publicavit.

BOEUS sive BOEO.

I. Gu. L. *Mellmann:* De Boeo, Metamorphosium scriptore. —— *V.* eiusdem Commentationem de causis et auctoribus narrationum de mutatis formis. (Lps., Kummer. 1786, 8) p. 68—74. Non constat, nom *Boeus* sive *Boeo* fuerit poeta an poetria, *cf. Schweighaeuserum* in Indice ad Athenaeum p. 69.

CALLIAS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 749 sq.; *ed. n.* T. II. p. 426 sq.

A. *Meineke*: De Callia, comico vetere poeta. —— *V.* eiusdem Quaestionum scenicar. Spec. II. p. 49 sq.

CALLIMACHUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 479 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 814 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia quae extant.*

α) Sine l. et a. notitia.

—, 4. *ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥ || ΡΗΝΑΙΟΥ ΥΜΝΟΙ || ΕΙΣ ΔΙΑ. || (Ζ)ΗΝΟΣ ΕΟΙ ΤΙ ΚΕΝ ΑΛΛΟ || ΠΑΡΑ ΣΠΟΝΔΗΣΙΝ ΑΕΙΔΕΙΝ* || etc. *Sic f.* 1 *a* (*sign.* A 1). *F.* 24 *a*: *ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΩΝ ΚΑΛΛΙΜΑ || ΧΟΥ ΥΜΝΩΝ. F.* 24 *b epigr.*: *ΕΙΣ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΝ. hac fine*: *ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ. F.* 25 *a* (*sign.* A) *incipiunt*: *ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ* etc., *expliciuntque*: *ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ.* (*Florentiae, Franciscus de Alopa?*). —— 24 *ff.* Alii banc rarissimam litteris maiusculis excusam editionem a. 1494, alii a. 1497, aliique a. 1498 in lucem publicam esse missam putant. *V.* autea s. v. Anthologia et Apollonius *Rhod.* Scholia 10 *ff.* impientia, separatim et litteris minusculis sunt excusa cum singulari *sign.* AB sunt numerata, cum contextus Callimachi graecus, 24 *ff.* comprehendens, *sign.* *ΑΒΓ* habeat. Scholia quoque a textu seiuncta occurrunt, ut iam ex *Maittairii* Annal. T. V. p. 766 apparet, ubi separatim indicantur. De scholiis vero ipsis *ib.* T. I. p. 766 dicitur: „Voces autem Graeci Textus in Scholiis insertae minusculis exprimuntur. A ternio. B duernio.“ *Ib.* T. V. p. 224 omnino de editione dicit *Maittaire*: „Aliquando in Callimachi exemplar ex prima editione incidi, in cuius initio haec, quae sequuntur, manuscripta reperi: *Εμον μανου αγεμα.* || *Αγωνυμα εις Καλλιμαχον,* || *οπερ ευρισκεται εν τινι* || *αυτογραφω Μεδιολανω.* || *Υμνω τον υψιζυγον εν πρωτοις Δια,* || *Φοιβον δ᾽ επειτα, και τριτην την Αρτεμιν,* || *Δηλον τεταρτην, ειτα λουτρα Παλλαδος,* || *Εκτην δε την Δημητρα την παλαιτεραν.* Supra in titoli notitia laudatum epigramma deinde *Aldus* in Theocriti editione principe a. 1513 edita iteravit, iteratumque est in editionibus *Bas.*, 1532; *Paris.*, 1574, 1577, 1675, denique *Maittaire* in Annal. T. I. p. 106 recepit.

β) Cum l. et a. notitia.

1513, 8. Callimachi hymni qui inveniuntur, Graece. —— Cum Pindaro, Dionysio et Lycophrone. Vt., Aldus. Minus adcurate, quam par est, ex priore editione expressus est.

1532, 4. *ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ ΥΜΝΟΙ ΓΝΟΜΑΙ.* — CALLIMACHI CYRENAEI HYMNI, cum scholiis nunc primum aeditis. SENTENTIAE ex diuersis poetis (*per Matthaeum Aurigallum*) oratoribusque ac philosophis collectae, non ante excusae. Basileae, Anno MDXXXII. Cum priuilegio Caesareo ad sexennium. *In fine*: *Ετυπωθη εν Βασιλεια παρ᾽ ιερωνυμω τω φροβενιω και Νικολαω τω επισκοπιω ετει α φ λ β.* —— 245 *ff.* *Sigism. Gelenius* qui aliquot lacunas expievit, banc rarissimam editionem curavit.

1549, 4. *ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ ΥΜΝΟΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ.* CALLIMACHI CYRENAEI HYMNI, CVM SCHOLIIS. — PARISIIS, Apud Vascosanum, uia Iacobaea ad insigne Fontis. M.D.XLIX. —— 32 *ff.* Haec prioris editionis repetitio nonnumquam, ut iam *Ernesti* in sua praefat. T. I. monuit, coniuncta cum Oppiano occurrit. Scholia unicuique carmini sunt subiecta.

1555, 8 min. Callimachi hymni cum scholiis graecis, et interpretatione latina Fr. Robortelli et aliorum. Venetiis. —— Secundum editionem principem, receptis nonnullis *Robortelli*, qui editorem fuisse in Museo crit. Cantabr. infra i. c. dicitur, coniecturis in contextum graecum. Rarissima fere omnium Callimachi editionum, cum praeter *Maittairium* in Annal., T. V. p. 224, nec *Fabricio*, nec *Harlesio* cognita esset, primusque *Ruhnkenius* illam in Epist. critica secunda p. 129 his verbis: „Editio Veneta, interpretum nemini cognita, a. 1555. a. cujus mihi indicium fecerunt viri praeclari Iac. Morelius, Bibliothecae D. Marci praefectus, et I. P. Siebenkeesius“ commemoret. Primus illa in edendo Callimacho usus est, et diligentissime, ut ex praefatione p. VI. apparet, *Blomfield.* In Museo critico Cantabrig., T. I. p. 227 sqq. de ea disseritur, ubi impressorem illius fuisse fratres *Nicolinos de Sabio* contenditur.

1566, f. — graece edid. H. Stephanus. —— *V.* inter eiusdem Poetas principes heroici carminis. (Paris.) p. 153 — 181.

In textu constituendo sunt editiones a. 1532 et 1549, et codex mstus, ex quo sunt expletae lacunae, adhibitae.

1574, 4. Callimachi Hymni. Graece, cum scholiis graecis, et Latina N. Gulonii interpretatione. Parisiis, ap. I. Benenatum. —— Prioris textus. Sic *Maittaire* in Annal. T. III. p. 760.

1577, 4. Callimachi Cyrenaei Hymni (cum suis scholiis Graecis), et Epigrammata. Eivsdem Poemativm De coma Berenices, à Catullo versum. Nicodemi Frischlini Balingensis interpretationes duae Hymnorum: vna oratione soluta: altera, carmine. Eiusdem interpretatio Epigrammatum (XXXIII), et Annotationes in Hymnos. Henrici Stephani partim Annotationes in quosdam Hymnorum locos. Eiusdem duplex interpretatio Hymni primi, carmine vtraque: quarum vna, adstrictae, altera, liberae et paraphrasticae interpretationis exemplum esse possit. Excudebat Henricus Stephanus, Anno M. D. LXXVII. —— 8 *ff.*, 72 et 134 pp. Hac in editione, ex qua reliquae fluxerunt, primum ab *H. Stephano* collecta fragmenta in lucem prodierunt. Ceterum textus est editionis a. 1566. Praeterea Callimachi vita a *Frischlino* graeco sermone composita, eiusdemque a *C. Cph. Baiero* facta latina versio, addita est. Ad poema „de coma Berenices" *Mureti* notae sunt adiectae. Bibl. sen. Lips.

1584, 12. Callimachi Cyrenaei hymni, epigrammata et fragmenta, qvae exstant. Et separatim, Moschi Syracusii et Bionis Smyrnaei Idyllia. Bonaventura Vvlcanio Brogensi interprete cum Annotationibus eiusdem et Indice copioso. Antverpiae, Apud Cph. Plantinum. M. D. LXXXIIII. —— 272 et 8 *ff.* praefixa 95 pp. Nova versio latina, et ex Etymologico magno aucta fragmenta, praeter mutatum contextum graecum, hic exstant. Bibl. acad. Lips.

1589, 8. Callimachi Cyrenaei hymni et epigrammata, qvae extant: cvm dvplici interpretatione et Commentarijs: Praeterea A. Licinii Archiae Epigrammata quaedam Graeca, cum Latina interpretatione: omnia Nicodemi Frischlini, Poetae, Oratoris et Philosophi, opera et studio in lucem edita. Accesservnt eivsdem Frischlini aliquot Graeca Epigrammata, cum nonnullis alijs: et hymnvs graecvs in Christvm proditum. Cum gratia et priuilegio Imperiali, concesso ipsi Auctori. Basileae, Excudebat Leonhardus Ostenius, impensis VVendelini Hommij. M. D. LXXXIX. —— 21 non num. *ff*, continentia titulum, praefationem et epistolam dedicatoriam, epigrammata in Callimachum, Callimachi vitam auctore Frischlino, graece et latine. A p. 2 usque ad p. 75 contextus graecus habetur cum latina e regione posita versione, qua verbum verbo redditur; a p. 76 usque ad p. 92 sequuntur: *Σχολια παλαια εις τους Καλλιμαχου υμνους*; a p. 93 usque ad p. 130: Callimachi hymni sex, latinis versibus expositi, a Nicodemo Frischlino; a p. 131 usque ad p. 155: Callimachi Poemativm de coma Berenices, à Catullo Latinis versibus redditum, cum Ant. Mureti et Ios. Scaligeri commentariis; a p. 156 usque ad p. 169: Callimachi Epigrammata, ex variis autoribus per Nicodemum Frischlinum collecta, et versibus latinis exposita; a p. 170 usque ad p. 173: Fragmenta quaedam Callimachi, collecta ab H. Stephano; a p. 174 usque ad 323: In Callimachi hymnos annotationes Nicodemi Frischlini; a p. 325 usque ad p. 357 singuli hymni per varios versi sequuntur, quorum primus duplici versione (et *H. Stephani* adstricta interpretatione, et *B. Vulcanii* libera et paraphrastica interpretatione), tertius Fr. Florido Sabino interprete extant; deinde *Politiani* Miscellaneorum cap. LXXX. ex Callimachi hymno V. petita fabula ignotior de Tiresia et Pallade, qua sensus aperitur Propertianus, et: *Politiani* interpretatio hymni V. sequuntur. Postea a p. 359 usque ad p. 460 reliqua in titulo laudata exhibentur; denique 1 *f.* cum insigni typ., infraque: Basileae, Excudebat Leonhardus Ostenius, impensis Vuendelini Hommij. 1589. Bibl. sen. Lips.

1606, f. Callimachi hymni et fragmenta. Graece et latine. —— *V.* in *Iac. Lectii* Corpore Poetarum graec. heroic. (Gv.) p. 554 sqq. *V.:* Poetae.

1675, 4. *Καλλιμαχου Κυρηναιου Υμνοι. Επιγραμματα και αλλα αυτα.* Callimachi Cyrenaei hymni, epigrammata et fragmenta. Eiusdem poemativm de Coma Berenices a Catullo versum. Accessere alia eiusdem Epigrammata quaedam, nondum in lucem edita et Fragmenta aliquot in aliis editionibus praetermissa. Adiecta sunt ad Hymnos vetera Scholia Graeca. Cum Notis Annae Tanaquilli Fabri Filiae. Parisiis, Excudebat Sebast. Mabre-Cramoisy. M. DC. LXXV. Cvm privilegio regis christianissimi. —— 10 *ff.* praefixa, 262

pp., et 29 *ff.*: Index vocabulorum. Ex cudice msto *Huetii* 28 epigrammata, quorum 9 priora conversa, nunnullaque fragmenta hic primum sunt edita. Haec Callimachi editio est primum *Annae Fabri* opus, adiungique potest collectioni inscriptae: „*in usum Delphini*", quamquam eo consilio non est edita: qua causa bibliophili eam magni faciunt. *V.* Jour. des Savans. 1675. p. 74. Bibl. sen. Lips.

1697, 8. *Καλλιμαχου Κυρηναιου υμνοι και επιγραμματα.* Callimachi Hymni, Epigrammata et Fragmenta. Ex recensione Theodori I. G. F. Graevii, cum ejusdem animadversionibus. Accedunt Nic. Frischlini, Hen. Stephani, Bonav. Vulcanii, Pauli Voetii, Annae T. F. Daceriae, Rich. Bentleii, commentarius et annotationes Ezech. Spanhemii. Nec non praeter fragmenta, quae ante Vulcanius et Daceria publicarant, noua, quae Spanhemius et Bentleius collegerunt et digesserunt. Huius cura et studio qunedam quoque inedita epigrammata Callimachi nunc primum in lucem prodeunt. Ultraj., ap. Fr. Halmam et Gu. van de Water. *Voll. II.* —— Cum figg. Per singulas paginas scholia graeca, praeter *Robortelli, Stephani, Vulcanii, Annae Fabri Daceriae* notas, easque quas *Graevius*, filius, addidit, et *Iac. Gronovii* et *Francii* animadversiones, subiecta sunt. Ceterum *Rich. Bentleii* notae primo quoque volumine contentae plurimum valent; uberrimi *Spanhemii* commentarii, inprimis res mythologicas et antiquitates explicantes, volumen secundum implent. Ut ex huius bellae editionis notitia data apparet, ad illam collectionem auctorum classicorum: „*cum notis Variorum*" inscriptam pertinet. Nonnulla exemplaria in ch. max., quae quia rarissime occurrunt studiosissime quaerunt librorum amatores, extant, eiusdemque exemplar Ducis *de la Valliere* constabat 132 *livres*, et illud Abbatis *de Rothelin*, ut *Osmont* in Dictionnaire typographique, T. 1. (Paris. 1768, 8) p. 159 refert, 85 *L.* 5 *sh.* Bibl. sen. Lips.

1741, 8. Callimachi Hymni et Epigrammata maximam partem ex interpretatione N. Frischlini et cum Scholiis veteribus. Adiectus est L u c i a n i Timon sive Misanthropus, cum lat. versione Erasmi Roterod. et succinctis Io. Bovrdelotii et aliorum notis. In usum auditorum suorum edidit, praefatus est et indices addi curavit Io. Friedlieb Stubelius. Lps., Breitkopf. —— 20 *ff.* praefixa, 143 pp., et 8 *ff.* Index, quem Lucianos singulari titulo excipit, 3 *ff.* praefixa, 72 pp., et 7 *ff.* indicem continentia.

1741, — 1751, 8. C a l l i m a c h i Hymni et epigrammata: quibus accesserunt T h e o g n i d i s Carmina: necnon Epigrammata centum septuaginta sex ex Anthologia Graeca, quorum magna pars non ante separatim excusa est. His adjuncta est G a l e n i Suasoria ad Artes. Notas addidit, atque omnia emendate imprimenda curavit Editor. In praefat. disseritur de Linguae graecae pronuntiatione secundumne Quantitatem an Accentum melius procedat. *Ο δ'ησσεν χρεισσονα βασκανιης.* De seipso Callimachus. Ld., impr. Gul. Thurlbourne. Veneunt ap. I. Nourse, P. Vaillant, I. Beecroft, Lond., MDCCXLI. —— De huius editionis editore diversae opiniones circumferuntur; *Chardon de la Rochette* in suo libro inscr.: Mélanges de Critique et de Philologie, T. I. p. 272 *Th. Bentleium* verum esse editorem contendit; item in diario classico (*Classical Journal*), no. X. p. 287 sqq. inprimis ex editoris animadversionibus (p. 8. 35. 41) aliaque re probare aliquis, a *Rich. Bentleio* neque a *Rich. Warren* editionem curatam esse, conatus est. Contra autem *ib.* no. XIII. p. 101 sqq. disputatur: ad haec conf. *ib.* no. XVII. p. 35 sqq., no. XVIII. p. 409 sq. *V.* quoque Nova Acta Eruditorum a. 1745. m. Iul. p. 407 sqq.

1755, f. et 4. *Οι του Καλλιμαχου Κυρηναιου υμνοι τε και επιγραμματα.* Glasguae, excud. Rob. et Andr. Foulis. —— Nitida accurateque typis expressa editio, cui nonnonquam 3 figg. sunt additae. Et exx. in ch. m. extant.

1761, 8. Callimachi hymni, Epigrammata et Fragmenta cum notis integris H. Stephani, Bonav. Vulcanii, Annae Fabri, Th. Graevii, Rich. Bentleji; quibus accedunt Ezechielis Spanhemii Commentarius, et notae nunc primum editae Tiberii Hemsterhusii et Davidis Ruhnkenii. Textum ad Mss. fidem recensuit, Latine vertit, atque notas suas adjecit I. A. Ernesti. LB., Luchtmanns. *Voll. II.* —— Substrata est editio a. 1697, et 7 codd. msti sunt in textu emendando adhibiti; praeter ea quoque fragmenta auctiora exhibentur. *V.* infra *III.* s. v. *Ruhnken.* Conf. de hac magni aestimanda editione Nova Acta Eruditorum, a. 1762, m. Iun. P. I. p. 241 sqq. Ex hac recensione editio a. 1774 excusa est.

1764, 8. *Καλλιμαχου Κυρηναιου υμνοι.* Callimachi Cyrenaei Hymni cum latina

interpretatione a viro cl. Ant. Mar. Salvinio Etruscis Versibus, Nunc Primum Editis, Redditi. Accedit poemation de coma Berenices ab eodem graece suppletvm et a Catvllo versvm. Recensvit Varianles Lectiones, Selectas Adootationes, et Metricas Aliquot Latioas Versiones Angeli Politiani, Heurici Stephani, Floridi Sabini, Bonaventvrae Vvlcanl, Nicodemi Frischliui Necoon eiusdem Callimachi Graeca Epigrammata adiecit Ang. Mar. Bandinivs *etc.* Florentiae typis mouckianis. A. CIƆ.IƆ.CC.LXIII. *Pag.* 316: Impressvm Florentiae ex officina movckiaoa Anno a nativitate Christi CIƆ.IƆ.CC.LXIII. die VI. Mensis Mal feliciter. —— VIII, 316 pp. Praemissa epistolo dedicatoria p. III—VI. signata est: dal mio Studio 26. Aprile 1763. De variis lectionibus, qoae proponuntur, io praefationis fine sic dicitur: „Le variauti io piè di pagina sonu tratte dalla prima edizione, che degl' Inni di Callimaco fu fatta in Firenze in caratteri unciali per opera del celebre Giano Lascari. Vivi felice." Textui e regione versio latina oratione soluta expressa est posita, et in paginae imo accurata *Salvinii* italica versio exhibetur. Nihil ad rem criticam notae exegeticae continent. Epigrammata LXIII ex editione a. 1696 exhibita graece et latine suot. Conf. *Klotzii* Acta litterar., Vol. II. p. 140 sqq. Bibl. sen. Lips.

1772, 8. Callimachi hymni et epigrammata graece, et cum notis, edid. Rich. Fr. Ph. Brunck. —— *V.* in eiusdem Analectis. T. I. p. 423—475.

1774, 8. Callimachi hymni et epigrammata ex rec. I. A. Ernesti. Curavit Cph. F. Loesner. Lps., Fritsch. —— Praeter indicem, variétas lectionum codicis msti primum collati exhibetur. 6 *Gr. V.* 1761.

1775, 8. Hymnes de Callimaque en grec et en françois, avec des notes, par F. J. G. de la Porte du Theil. Paris. —— Secondum *Ernestii* recensionem. Rep. a. 1795. 8 *fr.*

1792, 4 *et* f. m. Callimaco greco-italiano ora publicato. — Οι του Καλλιμαχου Κυρηναιου Υμνοι τε και Επιγραμματα. — Inni di Callimaco Cirenese, cogli epigrammi. Parma nel regal Palazzo MDCCXCII. co' tipi Bodoniani. —— 7 *ff.* praefixa contin. titulum italice confectum et dedicatorium carmeo; a *f.* 8—10 praefatio *Bodonii* ad lectorem habetur; *f.* 11 haec notitia datur: „La versione toscana, che di preseote si reca in luce la prima volta è del R^mo^ P. M. Pagniui Ex-Procurator Generale de' Carmelitani, *etc. F.* 12; *f.* 13 continetur titulus graecus cum l. et a. notitia. Pag. II—IV. Callimachi vita ex Suida desumpta; pag. V. alius titulus. Deinde p. 1—76 contextus graecus sequitur, queui singulari indicato titulu *f.* uno excipit italica versiu. Tum pag. I—IV Callimachi vita italice conscripta exhibetur, quam 1 *f.* alius titulus sequitur. A pag. 1—100 versio ipsa est; et 2 *ff.* habentia carmen tessaradecastichum, quod Itoli sonettu dicunt: „per la faustissima pubblicaziooe del Callimaco il dottore Vincenzo Jacobacci parmigiano uffiziale della reale segreteria di stato applavde col seguente" sequuntur. Haec est editionis *in*-4 descriptio. —— De editione *in-f.* emblematis ornata haec. Primum locum obtinent 7 *ff.* praefixa contin. dedicationem, quom pag. I—V praefatio excipit; deinde 1 *f.* cum titulo graeco. Pag. I—IV. Callimachi vita ex Suida, quam excipit 1 *f.* titulus. A p. 1—76 contextus graecus habetur, quem 1 *f.* cum titulo sequitur; deinde a p. 1—102 versio italica continetur. Agmen 1 *f.* vac., et 2 *ff.* iam supra memoratum carmen continentia claudunt. —— Altera editio *in-f.* omissis emblematis ceterum eadem ac oune descripto est, praeter quod inter cootextum graecum et versionem italicam 1 *f.* vac. plus habetur. Et ut ex hac accurata descriptione sponte appnret, contextus graecus a versiooe italica seiongi potest. Praeterea de editione nunc descripta locum praefationis ipsius transscribo. *Ib.* dicitur: „Il Publicu adunque giodicherà fra noi, e mi lusingo che agevolmente riporterò quella vittoria, che siede in cima da lunghi aoni a tutti i miei pensieri. Frattanto per dare uo' altra prova lueuleotissima dell' infaticabile mio Zelo eccovi tre edizioni di Callimaco; la prima in 4°.; la secooda in foglio grande, e in caratteri minuscoli; la terza non meno in gran foglio, ed a lettere quadrate, ossiano oociali Nè solo a' caratteri greci, ma agl' italici si e estesa la mia cura per farli prestantissimi e degni d'entrare in contesa con quanti fauno insuperbire i torchj piu ammirati d'Europa, *etc.* Editionis *in*-4 (60 *paoli*) tantummodo 200 exemplaria, quorum nonulla iu ch. membr. et 1 in ch. pergam., sunt typis excusa; editionis vero *in-f.* (150 *paoli*) characteribus maiusc. 160 exx., quorum nonnulla in ch. pergam.: illius autem *in-f.* characteribus minusc. (150 *paoli*) 162 exx. sunt typis descripta. Posterioris generis exemplaria nonuulla singulis carminibus praefixa pulcherrima emblemata ha-

beni, siculi ante praefationem et „*notizie*" praemissa interpretationi italicae, quae posteriora tamen in aliis exemplaribus desiderantur. Conf. *Renouardi* Catalogue II. p. 180.

1793, 4. The Works of Callimachus translat. into english Verse; the Hymns and Epigrams from the Greek; with the Coma Berenices from the Latin of Catullus; with the Original Text and Notes carefully selected from former Commentators and additional observations by H. W. Tytler. Ld., Dilly. —— 268 pp. 13 *sh.* Conf. *MR.* 1793. II. p. 138—144; *CR.* 1794. I. p. 59—65; et Neue Bibl. d. schön. Wiss., Vol. LIII. p. 175—178.

1795, 12. Hymnes de Callimaque, nouvelle édition avec une version françoise et des notes par J. F. G. de la Porte du Theil. Paris, Gail. *Voll. II.* —— XII, 104 et 130 pp. 1 *fr.* 50 *cent.*, ch. mel. 2 *fr.* 50 *cent.* Aliquot ex ingenio editoris emendationibus exceptis *Ernestii* textus est. De versione francogallica *Schöll* in Répertoire de littérature, Vol. I. p. 304 hoc iudicium tulit, dicens: „Cette traduction réunit au mérite d'une rare exactitude celui d'une élégance soutenne: elle est, en un mot, très-digne de la grande réputation de l'auteur. Conf. quoque ephem. litter. Lips. 1796. no. 66. p. 576 sqq. Pertinet ad Collection d'auteurs grecs publiée par *Gail.*

1808 (*nec* 1805), — 1810, 8. Hymnes de Callimaque le Cyrénéen, traduites du Grec en vers latins, de même mesure que ceux de l'original, avec la Version française, le Texte et des Notes. Par M. P. R. (*Petit-Radel.*) A Paris, Agasse. —— 5 *fr.* Editionem a. 1810 enumerat *Quérard* in La France Littéraire T. II. (Paris, 1828, 8mai.) p. 24.

1815, 8mai. Callimachi quae supersunt. Recensuit et cum notarum delectu edidit C. Jac. Blomfield. Ld., impensis Ios. Mawman. —— XII, 400 pp. 14 *sh.* In hac editione paranda primus rarissimam illam a. 1555 adhibuit *Blomfield*, quod ipse in praefatione testatur. Index adiectus est Ernestinianus, sed auctior. Ad fragmenta autem tractanda relictum *Stanleii* adparatum, qui in Museo Britannico nunc adservatur, sibi paravit, et ex illo collectionem auxit. Praeterea quamquam scholia graeca omisit *Blomfield*, *Bentleii* et *Hemsterhusii* notas integras recepit. Quibus de causis editio non omnino contemnenda est, ut nonnulli putasse videntur; conf. enim censuram inserlam ephem. litt. Jenens. 1819. no. 193, et anglice conversam in Aristarcho Anti-Blomfieldiano. (Ld., 1820, 8) p. 77 sqq., et aliam in annal. Heidelberg. 1817. vol. I. p. 417 sqq. Comp. autem contra Museum crit. Cantabr., T. II. p. 146—152.

1817, 12 mai. Callimachi hymni et Epigrammata. Edidit Gf. H. Schaefer. Lps., Weigel. —— 4 *Gr.*, nunc 2 *Gr.* Conf. annal. Heidelb. 1817, no. 65.

1817, 8. Callimachi Hymni et Epigrammata. In usum lectionum et cum indice vocabulorum edid. H. F. Mgn. Volger. Lps., Hahn. —— 12 *Gr.*

1817, 16. *Καλλιμαχου υμνοι.* Callimachi hymni. *Edit. ster.* Lps., Tauchnitz. —— 8 *Gr.* nunc 4 *Gr.* ch. mel. 11 *Gr.*

1820, 8. *Καλλιμαχου Κυρηναιου ὑμνοι.* Inni di Callimaco Cirenese (*Graece*), secondo l'edizione Ernestina 1761. colle regole ragionate sui dialetti graeci. Con annotazione. (*Auctore Piet. Gaggia.*) Brescia. —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

1824, 32. Callimachus, Cleanthes, Proclus. Cura I. Fr. Boissonadii. Paris. —— 4 *fr.* Pertinet ad eiusdem Poetarum graecorum syllogen, et est vol. VIII.

Bb) *Delectus carminum.*

1489, f. Callimachi hymnus in Lavacrum Palladis. E cod. msto edidit et latina metaphrasi donavit Ang. Politianus. —— *V.* Inter *Politiani* Miscellanea opp. *Flr.* Contextus graecus accentibus destitutus editus est.

1540, f. Callimachi hymnus in Dianam, Graece, cum Latina versione ligata Fr. Floridi Sabini. —— *V.* ad calcem eiusdem Opp.

1553, f. Callimachi Hymnus V., in Lauacrum Palladis, Graece, cum Latina versione Ang. Politiani. —— *V.* Inter eiusdem Opp. (*Bs.*) p. 289 sq.

1768, 8. Callimachi hymnus in Cererem, adnotatione instructum edid. Harlesius. —— *V.* in eiusdem Chrestomathia graeca poetica. *Coburgi.* Rep. 1775 sq.

1775, 8. —— *V.* In *Harlesii* Anthologia graeca poetica. *Nrb.* V. 1768 et rep. 1792.

1784, 4. Callimachi Cyrenaici hymnus in Iovem. Observationibus philologicis illustravit, scholiaque graeca adiecit I. E. Linke. Dresdae, Gerlach. —— Conf. ephem. univ. litt. 1785. II. 23; et ephem. litt. Lips. 1785. I. 146.

1787 (*nec* 1789), 8 mai. Callimachi hymnus in Apollinem, cum emendationibus ineditis L. Casp. Valckenarii, et in-

terpretatione Laur. Santenii. LB., Typis Houkoopianis. —— 10 *ff.* Textoi variae leetiones codicum subiectae sunt.

1790, 8. Callimachi hymnus in lavacrum Palladis; graece et italice, per Girol. Pompejo. —— *V.* in eiusdem Opere. (*Fr.*) T. II.

1792, 8. —— *V.* 1775. Haec posterior editio *Baruthi* prodiit.

Cc) *Epigrammata.*

1743, 8. Nonnulla Callimachi Epigrammata anecdota ex cod. ms. Palat.-Vatic., graecam Anthologiam continente edidit Prosper Petronius Barensis. —— *V.* in Notizie letterarie Oltramontane per uso dei letterati d'Italia, T. II. P. 2. (Roma, Pagliarini.) p. 335 sqq.

1794, 8. Callimachi epigrammata, graece et cum notis edidit F. Jacobs. —— *V.* in eiusdem editione Anthologiae, T. I. p. 212—226, et *ib.* T. XIII. in Paralipp. no. 149. 150. p. 709.

Dd) *Fragmenta.*

1799, 8. Callimachi Elegiarum fragmenta, cum elegia Catulli Callimachea, collecta atque illustrata a L. Csp. Valkenaer. Edidit, praefatione atque indicibus illustravit I. Luzac. LB., Luchtmans. —— 44, 320 pp. 1 *Th.* 20 *Gr.* Et in ch. holl. exx. extant. Conf. de hoc maximi aestimando opere ephem. univ. litt., 1799. II. p. 761—767; ephem. litt. Gott. 1799. II. p. 844—849; Gth. 1799. II. p. 629—632; ephem. litt. Jenens. 1799. no. 199.

1829, 4 mai. Callimachi de sacris in Osiridem defunctum celebratis fragmentum adhuc praetervisum. Edid. F. Osann. *Progr.* Gissae MDCCCXXIX. typis G. F. Heyeri patris. —— 8 pp.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Hymni omnes.*

α) *Sine l. et a. notitia.*

—, 4. Callimachi Cirenaei, Hymni, a Iacobo Crucio Bononiensi latinitate donati. —— Praemissa est: „Epistola dedicatoria"; in fine: „Epigrammata in laudem auctoris", per Nic. Muranum Picensem confecta exhibentur, quae: „Epistola" I. Bapt. Pii ad Iac. Crucium, et: „Annotationes in hymnos" excipiunt. De impressionis loco dicit *Panzer* in Annal., T. II. p, 100, no. 617: „Mediolani, ut videtur, ante ann. 1500".

β) *Cum l. et a. notitia.*

1509, 4. Callimachi Cyrenaei Hymni a Jacobo Crucio Bononiensi Latinitate metrica donati cum eiusdem notis. Impressum Bononiae per Benedictum Hectoris Anno MDIX.

1795, 4. Callimachi Cyrenaei hymni, latinis versibus expressi, et selectis variorum Interpretum animadversionibus illustrati a Ios. Petrucci. Romae, Salomoni. —— Sine ullo merito, attamen laude excepta est in ephem. italicis, ut: Ef. l. di R. 1795. p. 297—300; 305—307; Gior. di Lett. ital. V. p. 333 sq.; Gior. l. di Nap. XXXVIII. p. 84—98; Giorn. di Lett. 102. p. 210—227.

Bb) *Delectus carminum.*

1533, 4. Callimachi Hymni in Iouem et Apollinem, Latine, Ioh. Lonicero interprete. —— Accessit Sophoclis Aiaci. *Bs.*

1540, f. Callimachi hymnus in Iouem, latine vertit Fr. Floridus Sabinus. —— *V.* eiusdem Opera. *Bs.* Deinde haec versio in editione Callimachi a. 1577 *etc.* recepta est.

1830, 8. Elegia Catulli Callimachea accurate descripta ex editione veneta 1475. Accedunt I. Calphurnii Scripturae discrepantes ex eiusdem editione, vincentina 1481, annotatae. Addita est eiusdem elegiae interpretatio graeca, auctore Ios. Scaligero. Adiecit commentarium Fr. Brueggemann. —— *V.* eiusdem infra III. citatam dissertationem, p. 17 sqq. In editionibus Catulli quoque et in *I. Casp. Orellii* Eclogis poetarum Latinorum, *Turici*, 8, haec elegia legitur, quod hic tantummodo obiter moneo.

B. germanicarum.

Aa) *Hymni omnes.*

1773, — 1784, 8 min. Hymnen. Aus dem Griechischen des Kallimachus, von K. A. Kütner. Mitau. —— Editio secunda a. 1784. paucis tantum mutatis, prodiit *Altenburgi*, *Richter*, et nunc venalis prostat *Lps.*, *Nauck*. 4 *Gr.*

1794, 8. Kallimachos Hymnen und Epigrammen. Aus d. Griechischen, von Ch. W. Ahlwardt. Brl., Maurer. ——

32 et 190 pp. 16 *Gr.* Versio hexametro est adeurata, cui subiectae sunt notae exegeticae; in fine autem criticae et grammaticae habentur. Ex *Brunekii* collectione epigrammatum sunt 24 electa et conversa. Contra *Jacobsium* in *Sulzeri* Theorie der schönen Künste *Ahlwardtius* puetam in praefatiune defendit. Conf. ephem. litt. Gott. 1794. III. p. 1436 sqq.; Oberdeot.-Zeit. 1794. II. p. 479—483: et ephem. litt. univ. 1795. III. p. 269—272. *V.* quoque *Ahlwardtii* Prugr.: Bemerkungen über einige Stellen griech. Dichter. (Oldenb., 1798, 4. 20 pp.) de verbo σαρον sive σαρος.

1821, 8 mai. Kallimachos' Hymnen. Uebers. von Cn. Schwenck. Nebst Anhang. Bonn, Weber. —— *V.* censuram in: Hermes. XII. p. 361—367. 16 *Gr.*

1828, 8. Gedichte aus dem Alterthume, übersetzt und erläutert von S. Meisling. III. Hft. Enthaltend die Hymnen des Callimachus, und das 3e und 4e Buch von Martials epigrammatischen Gedichten. Helsingör. —— 128 pp. Progr. scholasticum.

Bb) *Delectus carminum.*

1767, 8. Des Callimachus Lobgesang auf den Apollo, von I. E. Goldhagen. —— *V.* eiusdem Anthulogie, Vol. I. (Brandenb) p. 105.

1772, 8. Hymnen auf den Apoll, übers. von K. G. Anton. —— *V.* collectionem: Treue Uebersezz. *Lpz.*

1772, 8. Hymne auf die Ceres, übers. von C. D. Hohl. —— *V.* in Kurzer Unterricbt, Vol. II. p. 519 sqq. Soluta oratiune, nihilque valet.

1782, 8. Kallimachos IV Hümnen, an Apollon, an Artemis, an Dälos, an die badende Pallas übers. von Ch. Graf von Stollberg. —— *V.* eiusdem: Aus d. Griech. übersetzte Gedichte. *Hmb.* Pag. 317 epigramma quoque est conversum. Primus *de Stollberg* Callimachi elegias metrice convertere, et non sine bono successu, tentavit.

1798, 8. Das Bad der Pallas von Kallimachos, übers. von Schlegel. —— *V.* Athenaeum. (*Brl*) Vol. I. P. I. p. 130. Beue poema graecum germanice expressit.

1826, 8 mai. Kallimachos von Kyrene, Bruchstucke aus den zärtlichen Elegieen; Berenices Locke, nach der lat. Uebertragung des C. Valerius Catullus; Hymne auf das Bad der Pallas; Bruchstucke heroischer Elegieen; Bruchstücke ungewisser Elegieen. Uebers. u. mit Bemerkk. von W. E. Weber. —— *V.* eiusdem Die elegischen Dichter der Hellenen, etc (Frkf. a. M.) p. 304 sqq.. p. 703 sqq.

1829, 4. Kallimachos' Hymnus auf das Bad der Pallas, und dessen Hymnus auf Apollon. (*Metrisch*) Uebers. von Kn. Schwenck. —— *V.* ephem. univ. scholast. 1829, sect. II. no. 6. p. 505—508; no. 112. p. 921—924.

Cc) *Epigrammata.*

1805, 8. Callimachus Epigramme, übers. von Fr. Passow. —— *V.* in Eunomia, eine Zeitschrift des 19n Jahrh. herausgegeb. von Fessler und Fischer. (Brl., Maurer. 1801—1805. 24 *Th.*) II. p. 460.

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1775, 8. — 1795, 18. — 1808, — 1810, 8. —— *V.* antea I. Aa).

Bb) *Delectus.*

1776, 8. Trois hymnes de Callimaque, imitées du Grec, par H. G. Th. Poullin de Flins. Paris, Pierres. —— 9 *fr.* Tantummodo 40 exx. typis sunt descripta.

D. italicarum.

Aa) *Hymni omnes.*

1792, f. et 4. —— *V.* antea *I. Aa) β).*

1805, 8. Inni di Callimaco, recati in rima da Dionigi Strocchi. Milano. —— 2 *fr.* Prudiit quoque in Raccolta degli Erotici Greci. Pisa, 1803—1806, Voll. X. 8.

1808, 4. Inni di Callimaco, trad. da Dion. Strocchi. Milano. —— 5 *fr.* Et in ch. m.

1816, 8. Inni di Callimaco, trad. da Dion. Strocchi. Fr.

1816, 4. Inni di Callimaco, trad. da Dion. Strocchi. Bologna.

Bb) *Delectus carminum.*

1794, 8. Versione dell' Inno di Callimaco a Delo (*trad. di Di. Strocchi*). Roma, Salvoni. —— Cum laode in censura inserta *Ef. l. di, R.* 1794. p. 273—276 excipiebator.

1803, 8 mai. La chioma di Berenice trad. da Catullo, volgarizzata ed illustrata dal Foscolo. Milano, Molini.

D. anglicarum.

Aa) *Hymni omnes.*

1744, 8. The Hymns of Callimachus, transl. by John Alney. Ld., Davis and Hitch. —— 3 *sh.* 6 *d.*

1755, 4. The Hymns of Callimachus, translat. from the Greek into English Verse, with explanatory Notes; to which are added select Epigrams, and the Coma Berenices of the same Author, six Hymns of Orpheus, and the Encomium of Ptolemy by Theocritus; by W. Dodd. Ld., Waller. —— 10 *sh.* 6 *d.* Et in ch. m. exemplaria extant.

1793, 4. —— *V.* antea *I. Aa) β).* Laudanda versio.

Bb) *Delectus carminum.*

1779, 8. The first and second Hymns of Callimachus, translat. into English Verse by Prior. —— *V.* in eiusdem Poetical Works. (Ld. *Voll. II.*) Convertit quoque anglice *Cph. Pitt*, et *v.* eiusdem Poems. *Ld.*

E. hollandicarum.

1808, 8. Callimachus Lofzangen door W. Bilderdyk. Amst. —— 1 *fl.* 16 *st.*

F. sueticarum.

1816, 4. Diss. I. et II. Callimachi in Palladem hymnus suethice redditus notisque illustratus ab Axel Gabr. Sjöström. Aboae. —— 30 pp.

III. *Illustrantia Callimachum scripta.*

( ) A short account of Dr. Bentley's Humanity, *etc.* with a honest vindication of Th. Stanley and his notes on Callimachus, with an Appendix of Bennet. Ld., 1699, 8. —— In lite orta contra hoc scriptum sequens prodiit.

( ) An Answer to a late Book, Written against the Learned and Reverend *Dr.* Bentley, relative to some Manuscript Notes on Callimachus. Together with an examination of *Mr.* Bennet's Appendix to the said Book. Ld., 1699, 8. —— Rep. est in *Class. Journ.* no. XVII. p. 173 — 178, no. XVIII. p. 349 — 361, no. XX. p. 209 — 228, no. XXI. p. 155 — 169, no. XXIII. p. 128 — 145, no. XXIV. p. 370 — 381.

( ) Dissertation critique, où l'on corrige et explique un passage de Callimaque. —— *V.* in Histoire critique de la republique des Lettres, T. IV. p. 1 sqq. Spectat ad hanc dissertationem, quam *Cuper* conscripsit.

(*G. S.*) Observationes in Callimachi hymnos. —— *V.* in Miscellan. Obss., Vol. V. T. II. (Amst., 1734, 8 mai.) p. 260 — 262.

G. *d'Arnaud*: Animadversiones ad Callimachum. —— *V.* eiusdem Animadvv. critt. in scriptures graecos. (Harlingae. 1728, 8) p. 56 sqq.

Fr. *Brüggemann*: De C. Valerii Catulli elegia Callimachea dissertatio critica. Susati, typis Nassianis MDCCCXXX. 8 mai. —— VIII, 76 pp. A p. 1 sqq. habetur: De C. Valerii Catulli elegia callimachea dissertatio critica; a p. 17 sqq. elegia ipsa latine, et a p. 23 graece ex *Ios. Scaligeri* versione habetur; deinde a p. 27 usque ad finem commentarius *Brüggemanni* in elegiam sequitur.

Ph. *Buttmann*: Ueber die Fabel der Cydippe. —— *V.* In: Abhandlungen der Münchner Akad., Vol. IX.

Gisb. *Cuper*: Lettre au sujet de la dissertation précédente. —— *V.* in Histoire critique de la Republique des Lettres, T. IV. p. 297 sqq. *V.* antea.

Rich. *Dawes*: Emendationes in Callimachum. —— *V.* eiusdem Miscellanea critica. (Cbr., 1745, 8) p. 98 — 110, p. 341 — 351, et p. 258 sq. (et in editione *Lps.*, *Vogel.* 1800) p. 77 sqq. Conf. *d'Orvillium* ad Chariton. lib. III. (edit. Lips.) p. 366 sq.

I. A. *Ernesti*: Lectionum Callimachearum Spec. *Progr.* Lps., 1742, 4. —— Rep. *v.* in eiusdem Opusculis varii argumenti. (Lps., 1794, 8 mai.) p. 94 — 101.

— —: Erisichthonis Callimachii et Ovidiani Comparatio. Prolusio oratiunculis in schola Thomana a. d. VI. Maii MDCCLVI. (*nec* MDCCLXVI.) recitandis praemissa. Lps., ex officina Langenhemiana. —— XII pp. Rep. *v.* in eiusdem editione Callimachi, T. I. p. 262 sqq., et inter eiusdem Opuscula varii argumenti. (Lps., 1794, 8 mai.) p. 102 — 111.

— —: Commentatio de Epigrammate Callimachi in Arati Phaenomena. *Progr.* (Lps., 1757) 4. —— Rep. est in eiusdem editione Callimachi, T. I. p. 333 sqq., et inter eiusdem Opuscula varii argumenti, p. 111 — 121.

I. D. *Fussii* epistola ad I. B. Lycocriticum. Leodii, 1823, 8. —— In hac

scriptione loci Metamorphoseon et Fastorum Ovidii, nec non alii nonnulli sive deteduntur et illustrantur, sive emendantur. A pag. 48 notae in Catulli carmen de Coma Berenices magni momenti insunt.

C. Gu. *Goettling.* —— *V.* antea s. v. Achilles *Tatius.* III.

I. F. *Heusinger:* Emendationum Callimachiarum Periculum. Guelpherb., 1766, 4. —— Rep. v. in Novis Actis Eruditorum, a. 1768. m. Aug. p. 360 sqq.

F. *Jacobs:* Ueber den Charakter des Kallimachus. —— *V.* in Nachträge zu Sulzer's allgem. Theorie der schön. K., T. II. P. I. p. 86—112. *V.* antea II. B) versionem *Ahlwardtii.*

— —: De Callimacho, epigrammatario. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam graecam, Vol. III. P. III. sive totius operis, Vol. XIII. p. 869 sq.

Küchler: De vestigiis nonnullis V. T., quae in hymnis Callimachi deprehenduntur. Neostadii ad Orlam, 1788, 8.

Jacq. *Matter:* Sur Callimaque, poëte. —— *V.* eiusdem Essai Historique sur l'école d'Alexandrie. (Paris, 1820, 8. *Voll. II.*) Vol. II. p. 26 sqq., et conf. *ib.* Vol. I. p. 91 sqq.

V. *Monti:* Del cavallo alato d'Arsinoe. Lettere filologiche. Milano, 1804, 8. —— 77 pp. In hac docta iogeniose conscripta dissertatione locus poematis Coma Berenices ubi legendum esse *Locridos* pro *Chloridos* statuit *Bentleius*, tractatur, et quae eliminantur *v.* a *A. W. de Schlegel* in ephem. litt. Jenens. 1806. no. 21. p. 167 sq. expusita.

A. Ferd. *Naeke:* Callimachus aliquoties illustratur, emendatur et suppletur. —— *V.* in Jahrbuch der Preuss. Rhein-Univ., Vol. I. fasc. IV. (Bon., Weber. 1821, 8. 1 *Th.*) p. 390 sqq.

— —: Diss. de Callimachi Hecalete. —— Inest in Progr. Univ. Frid. Wilhelmia Rhen. Bonae, litteris Thormanni. 1829, 4. —— 27 pp. Additamenta non praetermittenda dedit *Naeke* in indice praelectionum *ib.* habendarum, a. 1829—1830, et 5 pp. *in*-4 explent, et rep. in ephem. univ. scholast. 1830. sect. II. no. 23 habentur.

I. Casp. *Orellii* Excursus historicus. —— *V.* in eiusdem Eclogis Poetarum latinorum. Turici. 8.

C. N. *Osiander:* De Callimachi in Cererem hymno commentatio. Sttg., 1825, 4.

Amadeus *Peyron:* Emendationes ad Callimachum, ex cod. Taurinensi. —— *V.* eiusdem Notitiam librorum manu tyorum, qui donante Ab. Thoma Valperga-Calusio illati sunt in Reg. Taurinensis Athenaei bibliothecam *etc.* (Lps., Weigel. 1820, 4 mai. 2 *Th.*) p. 64 sq.

I. Iac. *Reiske:* Animadversiones ad Callimachum. —— *V.* eiusdem Animadversiones ad graecos auctores, Vol. V. (Lps., 1766, 8) p. 723 sqq.

Fr. *Robortelli* Annotationes in hymnos Callimachi, *etc.* Vt., 1543, 8.

Dav. *Ruhnkenii*, L. Csp. *Valkenarii*, et aliorum ad I. A. *Ernesti* Epistolae. Accedunt Dav. Ruhnkenii Observationes in Callimachum; L. C. Valkenarii in Thomam Magistrum et I. A. Ernesti Acroasis inedita. Ex autographis edidit I. A. Tittmann. Lps., Gh. Fleischer. 1812, 8. —— 204 pp. *V.* (*Wyttenbachii*) *Φιλομαθίας*, lib. III. (Amst., 1817, 8), quae est continuatio eiusdem *Wyttenbachii* Bibliothecae crit. ib. editae.) p. 106—183, ubi quoque: (*Wyttenbachii*) Defensio Batavorum contra Tittmannum, legitur. *Ib.* de citati operis contentis, quae indicantur, sic disputatur: „Primae sunt Epistulae *Ruhnkenii*, numero XIII, a p. 1—40, scriptae ab a. 1748—1760, omnes fere de instituta Callimachi editione, ad quam Ruhnkenium Ernesto plurimum adjumenti et copiarum contulisse apparet. Sequitur epistula una *I. A. Ernestii* ad *Ernestum*, data Groningae d. VIII. Iul. a. MDCCLII, spectans quoque ad editionem illam Callimachi. Hinc duae succedunt *Valckenarii* Epistolae: altera scripta Kal. Octubr. 1752, habet quatuordecim circiter in Epigrammata et Fragmenta correctiones: altera, edito iam Callimacho, Kal. Aug. M. DCC. LXI. habens notationem decem circiter locorom, de quorum curatione ab Editore dissentiret. Deinceps sunt quatuor *Musgravii*, anni 1757 et 1758, una *Oudendorpii*, 1755, una *Pt. Burmanni*, 1755; sex *I. Iac. Breitingeri* ab a. 1746 ad 1750: una *Barsotti*, qui lectiones codicum Vaticanorum Ernesto miserat: porro, una *Wyttenbachii*, a. 1776: denique una Franciee scripta *Oliveti*, Paris. IX. Aug., anni nota omissa. Quae omnes Epistolae quum fere magis sint officiosae quam litteratae, earum argumenta referre nil attinet. Subiiciuntur alia scripta. Primum schedae *Ruhnkenii* cum *Ernesto* communicatae a p. 92 — 136. I. Variae lectiones codicis, in Callimachi Hymnis et Scholiasta. II. Annotationes in Callimachi Epigrammata et Fragmenta, et Hymnos. IV. In Epigrammata, e Salmasiano exemplo

Antholngiae ineditae. V. Qoatoor alia Epigrammata aliorum, suo ordini restituta. VI. Ad Callimachi Fragmenta. VII. Variantes Codicis Leidensis in Aristophanis Nubes. VIII. Variantes lectiuues *Angeli Caninii* editioni adscriptae. IX. *Do. Ruhnkenii* Notulae in Scholia. X. *Dan. Heinsii* Notulae adscriptae in editione Frobeniana Aristophanis Nubibos. —— Tria reliqua capita sunt: XI. Excerpta Codicum Ambrosianorum Mediolanensium in Callimachum (cum *Checotii* animadversione de lacunarum supplementis). XII. *L. Casp. Valckenarii* Adnotationes ineditae in Thomae *Magistri* Eclogas (adscriptae edit. L. Bosii 1698, et cum editione Bernardi collatae) p. 141—188. XIII. Acroasis *Ernestii*.“

Saxe: De Callimacho. —— *V.* eiusdem Onomasticon, T. I. p. 99 sqq.

J. G. *Schlosser*: Vom Geschwinderegieren, über eine Stelle des Kallimachus. —— *V.* Neues deutsches Museum, P. V. p. 461—473.

Cn. *Schwenk*: Animadversiones ad Callimachum et Euripidem. —— V. *Seebodii* Krit. Bibliothek. 1821, fasc. I. p. 111 sq.

Fr. *Sevin*: Corrections des l'hymnes de Callimache. —— *V.* in Histoire de l'Acad. des Inscr., Vol. V. p. 157 sqq.

Valent. *Slothouwer*: Animadversiones criticae in Callimachum. —— *V.* in Actis Litterariis soc. Rheno-Trajectinae, T. III. p. 152—136.

F. *Snedorf*: De Callimacho, poeta epico. —— *V.* eiusdem librum: De Hymnis veterum graecorum. (Hfn., Proft. 1786, 8mai.) p. 44—48.

Th. *Stanleii* Notae quaedam in Callimachum. —— *V.* in Classical Journal, no. XXXI. p. 164—167, no. XXXIII. p. 190—197, no. XXXIV. p. 361—365, no. XXXVII. p. 50—55. *V.* quoque *Stanleii* notas quaedam in Callimachum, insertas in *Seebodii* Krit. Bibliothek. 1822, fasc. IV. p. 403 sqq.

E. Andr. *Starcke*: In Obitum viri excell. ampliss. doctissimi I. Glo. Reichelii *etc.* pie defuncti Θρῆνος. Annexum est specimen crit. in Callimachum et Propertium. Lps., 1810, 8. —— 50 pp.

Fr. J. Gabr. de la Porte *du Theil*: Recherches sur le fêtes Carnéennes, pour servir à l'intelligence de l'hymne composée par Callimaque en l'honneur d'Apolloo. —— *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXIX. Mém. p. 185 sqq.

— —: Recherches sur les differentes fêtes instituées chez les Grecs, en l'honneur de Pallas, pour servir à l'intelligence de l'hymne composée par Callimaque sur les bains de Pallas. —— *V.* ib. p. 237 sqq.

I. *Toup*: Callimachus emendatur pluribus locis. —— *V.* eiusdem Opuscula critica, P. I. (Lps., 1780, 8mai.) p. 237, 245, 322, 357, 359, 391, 438, 441, 481 sqq.; P. II. (*ib.*, 1781, 8 mai.) p. 30, 39 sqq.

I. Ch. F. *Zedelius*: Callimachi Epigrammata duo emendata (, epigr. LXIII. p. 328, LXV. p. 329 edit. Ern.) —— *V.* in (*Wyttenbachii*) Bibl. crit., Vol. II. P. I. p. 112 sq.

I. G. *Zierlin*: Disputatio praeside Klotzio, de ingenio Kallimachi. Hl., 1770, 4.

CALLINICUS.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 412 sq.

I. *Fragmenta.*

1641, 8. Callinici Sophistae ex antiquitatibus Romanis fragmentum de laude Romae, Graece et Latine, Leone Allatio interprete. —— *V.* inter eiusdem Excerpta Graecorum Sophistarum et Rhetorum. p. 256. *V.* antea s. v. Allatius.

1816, 8. — edidit I. Cn. Orelli. —— *V.* eiusdem editionem Philonis *Byzantii*. (Lps., Vogel.)

II. *Illustrantia Callinicum scripta.*

I. *Ionsius*. De Callinico sophista. —— *V.* eiusdem librum De Scriptoribus historiae philosophicae libri IV. (Frcf., 1659, 4; denuo editum cura I. Casp. Dornii. Jn., 1716, 4) lib. III. cap. 14. §. 5.

CALLINUS.

I. *Editiones textus.*

1772, 8. Callini elegiae fragmentum, graece cum notis edidit Fr. Ph. Brunck. —— *V.* eiusdem Analecta, T. I. p. 39.

1784, 12. Callini Elegia, graece et latine interprete Hugone Grotio edidit Brunckius. —— *V.* eiusdem editionem Poetarum *gnomicorum*, p. 58. Rep. 1817.

1790, 8. Callini elegia, graece et germanice cum notis exegeticis, edidit I. G. Brieger. —— *V.* cum Tyrtaeo, sub cuius nomine ante edita est. *Brieger*, duce Ioanne *Stobaeo*, serm. XX. XXIX., sub *Callini* nomine elegiam edidit.

1795, 8. Elegia Callini, Notis illustrata, quam praecedit de Elegia et Auctoris aetate diss. G. Svendrup. Hfn., Thiele. —— 26 pp. 6 Gr.

1802, 8. Callini elegia, graece edidit A. Matthiae. —— V. eiusdem Ἐκλογαὶ ποιητικαὶ seu Carmina graeca selecta. (Altenb., Sebnophase. 10 Gr.) p. 22 sq. Brunckianam recensionem reddidit.

1814, 8. Callini Elegia, graece et cum notis edid. Th. Gaisford. —— V. eiusdem editionem Poetarum minorum. (Ox.) T. I. Rep. 1823, Lps.

1815, 12. Καλλίνου Ἐφεσίου ἐλεγεῖα. Graece. —— Inter Poetas graecos gnomicos. Edit. ster. (Lps., Tauchnitz.) p. 54.

1816, 8 mai. Callini elegia, graece, cum explicationibus. —— V. eiusdem Callinum v. infra III.

1817, 8. —— V. inter Poetas gnomicos graecos, edente Brunckio; iterum curante Gf. H. Schaefero. (Lps., Fleischer) p. 87.

1817, 12 mai. —— V. inter Poetas graecos gnomicos, curante Schaefero. Lps., Weigel.

1823, 32. Callini fragmenta, graece, cum notis I. Fr. Boissonade. —— V. eiusdem collectionem Poetarum graecorum gnomicorum, (Paris., Lefevre.) p. 73 — 76.

1823, 8. —— Inter Poetas graecos minores. (Lps., Kühn.) T. III. p. 224 sqq. haec est auctius iterata editio Th. Gaisfordii. Conf. ephem. litt. Halens. 1828. no. 280. p. 632 sqq.

1831, 8 mai. Callini Ephesii, Tyrtaei Aphidnaei et Asii Samii Carminum quae supersunt: Disposuit, emendavit, illustravit Nic. Bach. Lps., Vogel. —— 21 Gr., ch. scr. 1 Th., ch. membr. 1 Th. 12 Gr.

II. *Editiones versionum.*

1782, 8. (*Callinus*, *nec*) Tyrtaeus Kriegsgesang übers. von Ch. Graf von Stollberg. —— V. eiusdem Gedichte aus d. Griech. Hmb.

1787, 8. Callinus Kriegsgesang, metrisch übers. von Cludius. —— V. in Köppeni Griech. Blumenlese. (Braunschw.) T. III. p. 221 sqq.

1794, 8. Ein Schlachtgesang des Kallinos, übers. von J. Hinsberg. —— V. in Neue deut. Merkur, m. Iul. Metrica versio; singuli versus simili exito.

1797, 8. Kriegsgesang des Kallinos, übers. v. J. Dv. Hartmann. —— V. in Allgem. Gesch. der Poesie, Vol. I. p. 600.

1808, 8. — übers. von Cn. Schneider. —— V. eiusdem Dissertationem Ueber das elegische Gedicht der Hellenen, insertam Creuzeri et Daubii Studien, Vol. IV., p. 69 sq.

1810, 8. — übers. von J. Erichson. —— V. eiusdem Griechischer Blumenkranz. (Wien u. Triest, 1810, 8) p. 150 sq. Hic sub Tyrtaei nomine versa est.

1810, 8 mai. — von Fr. Passow. —— V. in Pantheon von J. G. Büsching und K. L. Kannegiesser herausgegeben. (Lpz.) Vol. II. p. 93 sq. Omnium fere optima versio.

1824, 8. —— V. antea s. v. Anthologia. II. A) Aa).

1826, 8 mai. Callinus Schlachtgesang übers., und mit Anmerkk. von W. E. Weber. —— V. eiusdem collectionem Die elegischen Dichter der Hellenen. (Frkf., Hermann.) p. 3 sqq., notasque v. p. 445 sqq.

III. *Illustrantia Callinum scripta.*

I. Val. *Franckii* Callinus sive Quaestiones de origine carminis elegiaci. Accedunt Tyrtaei Reliquiae cum prooemio et critica annotatione. Altonae, Hammerich. —— VIII, p. 1 — 117 de Callino agitur, ubi simul fragmentum elegiae aliaque exhibita leguntur, p. 118 — 134 Appendix additur; p. 135 — 200 est Tyrtaeus; denique 4 ff. sunt: Addenda et Corrigenda. 1 Th. V. infra s. v. Poetae III. Böttiger, Conz, Nicerunis, F. Schlegel. Schneider, Souchay, Thiersch.

CALLISTHENES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 212, 292; ed. n. T. III. p. 36 sq., p. 480 sq.

Fr. *Sevin:* Recherches sur la vie et les ouvrages de Callisthene. —— V. in Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. VIII. Mém. p. 126 sqq., ed. 8. T. XI. Mém. p. 198 sqq. Germanice hanc dissertationem Hissmann in Magazin für die Philosophie. T. I. p. 274 sqq. convertit.

I. Gu. L. *Mellmann:* De Callisthene. —— V. eiusdem Commentationem de causis et auctoribus narrationum de mutatis formis. (Lps., Kummer. 1786, 8) p. 75 sq.

CALLISTRATUS historicus.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 57; ed. n. T. V. p. 560.

1816, 8. Domitii Callistrati Fragmenta, graece, collegit atque edid. I. Cn.

Orellius. —— *V.* eiusdem Memnonis editionem.

CALLISTRATUS orator.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 55 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 558 sqq.

A. *Böckh*: Ueber Callistratus. —— *V.* eiusdem librum Staatshaltung der Athenienser, T. I. p. 246 sq.

H. Fynes *Clinton*: On Callistratus. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos. *(Ox.*, 1824, 4 mai., ed. II a. *ib.*, 1827, 4 mai., et latine conversus per Krügerum, *Lps.*, *Vogel.* 1827, 4.)

I. Iac. *Reiske*: De Callistrato, oratore. —— *V.* eiusdem Historiam criticam oratorum graec. p. XVIII sqq. Conf. ad *Reiskium* spectaotem locum in citatis Fastis hellenicis (edit. 1827,) p. 378.

CALLISTRATUS sophista.

Fabr. B. Gr. *ib.*

I. *Editiones textus.*

1503, — 1522, f. Descriptiones Callistrati. *Graece.* —— *V.* s. v. Lucianus. Vt.; Aldus.

1535, — 1608, — 1709. Callistrati Ecphrases sive Descriptiones XIV Statuarum. Graece et Latine. —— *V.* infra s. v. Philostratus.

II. *Illustrantia Callistratum scripta.*

Ch. Glo. *Heyne*: Callistrati statuarum illustratio. —— *V.* eiusdem Opuscula acad. T. V. p. 186 sqq.

F. *Jacobs*: Animadversiones in Callistrati Statuas. —— *V.* in Bibliothek der alt. Lit. u. K., P. X. (Gött., 1793, 8) p. 36—43.

— —: Animadversiones in Callistrati Statuas et Philostratorum Imagines. Lps., Dyck. 1797, 8 mai. —— 18 *Gr.* Extat quoque sub titulo: Exercitationes criticae in scriptores veteres, T. II. Conf. Allg. Lit. Zeit., 1798. IV. p. 38 sqq.; Neue allg. d. Bibl., Vol. LI. p. 247 sqq., Oberd. Lit. Zeit., 1798. II. p. 1096 sqq. et *Chardon de la Rochette* in Mélanges de Critique et de Philologie T. II. p. 272—301.

— —: Coniecturae de locis nonnullis Callistrati. —— *V.* antea s. v. Achilles *Tatius III.*

Iac. *Morelli*: Emendationes et variae lectiones descriptorum statuarum Callistrati, sumptae ex Cod. ms. saeculi XIV. Bibl. reg. Venet. —— *V.* in Memorie dell' Imperiale Regio istituto del Regno Lombardo-Veneto. (Milano.) Vol. II. p. 17 sqq.

CARCINUS.

H. Fynes *Clinton*: On Carcinus. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos. *Ox.*, 1824, 4 mai.; edit. II a., *Ox.*, 1827, 4 mai., et latine conversus per *Krügerum*, *Lps.*, *Vogel.*, 1830, 4.

Ch. Glo. *Heyne*: Ueber Carcinus. —— *V.* in Bibliothek d. alt. Lit. u. K. T. II. p. 90 sqq.

C. Gu. *Müller*: De Carcino. —— *V.* eiusdem librum: De Cyclo Graecorum epico et poetis cyclicis. (Lps., Lehnhold. 1829, 8) p. 81 sq.

CARNEADES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 55 sq.; *ed. n.* T. III. p. 166 sq.

Iac. *Brucker*: De Carneade, philosopho academico. —— *V.* eiusdem Historiam criticam Philosophiae, Vol. I. p. 759 sqq., et Vol. VI. p. 237 sqq.

Buddeus: De Carneade, eiusque philosophia. —— *V.* eiusdem Compendium historiae philosophiae, p. 150 sqq.

Ed. *Corsini*: De Carneadis vita. —— *V.* in eiusdem Fastis Atticis, T. IV. p. 112 sqq., conf. p. 97 et 108.

Agatopisto *Cromaziano*: Arcesilao e Carneade. —— *V.* eiusdem librum: Istoria ed indole di ogni filosofia. (Vn., 1782 sq. 8. *Voll. VI.)* Vol. III. p. 172 sqq. Verum scriptoris nomen est *Appiano Buonafede.*

Foucher: Extrait d'une Lettre de M. Foucher à M. Lantin sur la Question: Si Carneades à été contemporain d'Epicure. —— *V.* in: Journal des Sçavans du 6. d'Aout, 1691. edit. d'Amst., p. 509 —514. *V.* infro *Lantin.*

— —: Réponse de Mr. Foucher à Mr. Lantin. —— *V.* ib. a. 1691, p. 704 — 710.

Ionsius: De Carneade. —— *V.* eiusdem librum: De scriptor. hist. philos. edid. Dornius, T. II. p. 222 sqq.

Lantin: Reponse de Mr. Lantin à la Lettre précedente. —— *V.* Journal des Sçavans, a. 1692, p. 206—212.

Tiedemann: Ueber die Philosophie des Carneades. —— *V.* eiusdem librum: Geist

der spekulativen Philosophie, T. II. p. 572 sqq.

CASSIUS Iatrosophista.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. III. p. 322 sq.

I. *Editiones textus.*

1541, 12. *Κασσιου ἰατροσοφιςου ἰατρικαι ἀποριαι και προβληματα περι ζωων και τετραποδων.* Paris., apud viduam Cn. Neobarii. —— *Iac. Tusanus* editor fuit. In reliquis editinnibus contextus graecus molto emendatior, coris *Iunii*, *Gesneri* et *Sylburgii*, prodiit. De autore autem huius operis docti valde dissentiunt, neque quis fuerit constat.

(1562,) 8. Cassii iatrosophistae natvrales et medicinales quaestiones LXXXIIII circa hominis naturam et morbos aliquot Conr. Gesnero medico Tigurino interprete nunc primum editae. Eaedem graece, longe quàm antehac castigatiores cum scholiis quibusdam. His accedit Catalogus Medicamentorum, simplicium et parabilium, quae pestilentiae veneno adversantur. *etc.* Antonio Schneebergero Tigurino medico. — *Κασσιου ιατροσοφιστου ιατρικαι αποριαι και προβληματα φυσικα περι ζωων παθων.* *Infra symb. inscriptum: Πλουταρχος εν υγιεινοις.* —— 3 *ff* praefixa, 29 (*nec* 28) *ff.* versio Gesnero interprete; deinde 1 *f.* titulus graecus. Contextus graecus, qui emendatior hic prodiit, explicit *f.* 53 *b*: quem 55 sqq. *Con. Gesneri* scholia latina magni aestimanda excipiunt. *Gesner* praeter editionem princ. et *Iunii* versionem eiusque castigationes textus, codicem mstum adhibuit, ita ut haec et princeps editio valde discrepent. Bibl. acad. Lips.

1587, 4. — ex rec. Sylburgii. —— *V.* eiusdem editionem Aristotelis operum.

1596, 12. —— Cum Theophylacto *Simocato*. LB.

1653, 4. *Κασσιου ιατροσοφιστου, και Θεοφυλακτου του Σιμοκατου προβληματα και αποορηματα φυσικα περι ζωων παθων*, H. e. Cassii iatrosophistae, et Theophylacti Simocati naturales quaestiones circa animalium et praecipue hominis naturam atque affectiones quasdam *etc.* Lps., typis Wittigianis. —— 3 *ff.* praefixa, et 82 pp., A p. 64—82: „Adnotatio variae lectionis" habetur. Denique 5 *ff.* praefixa, et 58 *ff.* sequuntur. *Gesneri* versio e regione textus posita est. In Cassium sunt *Iunii*, *Gesneri*, *Sylburgii* et *Rivini* (editoris) notae adiectae. Theophylactus notis destitutus hic extat. Bibl. acad. Lips. *P. St. Bernard* paratam editionem, graece et latine, cum multis notis reliquit, *v. Choulant* librum inser.: Bücherkunde für die ältere Medicin (Lps., 1828, 8) p. 56.

II. *Editiones versionum.*

1541, 4. — interprete Adriano Iunio. Parisiis, ap. Ch. Wechelum. —— Secundum contextus graeci editionem Parisianam, interpretis notis criticis additis.

1567, f. Cassii, Iatrosophistae, medicae Quaestiones et Problemata, Latine, ex versione Adr. Iunii. —— *V.* inter *H. Stephani* Medicae artis Principes, T. I. p. 750 sqq.

III. *Illustrantia Cassium scripta.*

Alb. *de Haller*: De Cassio Iatrosophista. —— *V.* eiusdem Bibl. anatomicam, T. I. (Tiguri, 1774, 4) p. 73 sqq., eiusdemque Bibl. chirurgicam, T. I. (Bernae, 1774, 4) p. 28.

CASTOR Rhodius.

Ch. Glo. *Heyne*: Commentationes duae super Castoris epochis populorum *θαλαττοκρατησαντων* h. e. qui imperium maris tenuisse dicuntur. —— *V.* in Novis Commentariis Soc. Gottingensis. T. I. P. II. p. 66 sqq., T. II. P. II. p. 40 sqq.

CEBES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 831 sq.; *ed. n.* T. II. p. 702 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Tabula integra.*

α) Sine l. et a. notitia.

—, 8. *Κεβητος Πιναξ. — Βασιλειου του Μεγαλου λογος προς τους νεους, πως ἀν Ἑλληνικων ὠφελοιντο λογων. — Πλουταρχου περι Παιδων ἀγωγης. — Ξενοφωντος Ἱερων.* (*Romae* aut *Venetiis*, *per Zach. Calliergium?*) —— *F.* 1 vacat, *f.* 2 incipit Cebetis tabula. *I. Schweighaeuser* in Epicteti et Cebetis editione a. 1798, praefat. p. CXXX. principem esse hanc editionem iudicat. Cebetis tabula, ut cetera opuscula, singulatim quoque occurrere videntur; *Hainius* enim in suo Repertorio bibliographico no. 4820 Cebetis tabulam separatim iodicat sic: *F.* 1 *α* (c. *sign.*

CEBES.

a ii): „*ΚΕΒΗΤΟΣ ΠΙΝΑΞ. Expl. f.* 15. *Ult. pag.* 13 *lin. habet et termin. sic: τα δοκουντα εἶναι.|| αὐτα δὲ || πασχουσι δια τὴν τοῦ αγα||θοῦ ἄγνοιαν. — C. sign.* 22 *lin.* 15 *ff.*“ Editionem a. 1491 Lugdoni se vidisse, Millin in Voyage en France, T. I. p. 531 edicit. Alia a. 1494, *fol. per Beroaldum* in horreo scholastico (Magazin für öffentl. Schulen u. Schullehrer), T. I. P. I. (Brem., 1790, 8) p. 208 commemoratur; sed eam extare prorsus negandum constat. Iamiam *I. Schweighaeuser* in Editinoe sua Epicteti et Cebetis, p. CXXXI. not. de posteriore illa: „quam editionem, *inquit*, nemo mortalium non dicam vidit, sed ante id tempus ne faado quidem commemoratam quisquam inaadiverat; nihilo magis quam illam, quae ibidem secundo loco recensetur, qaae, per eundem Beroaldum graece et latine Venetiis 1512 procuratora perhibetur.“ Nec minus, Cebes cum Constantini Lascaris Erotematis. Venetiis, ap. Aldum, 1494 cooiunctus habetur, ut *Harlesius* io Fabricii Bibl. graeca T. II. p. 706 opinatur; conf. *Renouardi* Anoales des Aldes. (1825, 8) Edit. IIa. T. I. p. 1 sqq.

—, 4. Cebetis tabula et Graeca et Latina, opus morale, et utile omnibus et praecipue adulescentibus. —— Com libro *Constantini* Lascaris Byzantioi de octo partibus orationis. *etc.* Venetiis apud Aldum non sine priuilegio ut et io aliis. Fortasse intra a. 1501 et 1503 Impressus liber, sic enim Renouard in libro Annales des Aldes, (1825, 8) T. II. p. 200 sqq. iudicat. Rep. v. 1512 *ib.* iofra *γ*).

β) Sine a. notitia.

—, 8. *ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ ΠΙΝΑΞ.* — CEBETIS THEBANI TABVLA. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* a ii) *incipit textus, explicitque f.* 14 *a lin.* 3. *Continuo sequuntur: ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ, finiuntur f.* 16 *a. In fine:* Haganoae in aedibus Thomae Anshelmi, Mense Ianuario. —— De anno, com oe editionis notitia quidem alibi obvia esset, nihil certi comperi, nisi qoud collegi potest ex iis indiciis, quod *Th. Anshelmus* primum *in*-4 circiter a. 1517 typis expressit: „De Artibus liberalibus oratio a Philippo Melanchthone Tubinge habita. *In fine:* Ex Charisio Thomae Anshelmi Mense Julio.“, denique *Cobergeri* impeosis a. 1526 *in-fol.*: „Opera Fulgentii Ruspensis.“ Bibl. acad. Lips.

(1515,) 4. Tabula Cebetis Thebani miro ingenio, qua ad virtutem pergas, viam insinuans et alia quaedam, gr. et lat. —— *V.* Hesiodom. Arg.

(1517,) 4. Cebetis tabula, graece et latine. (*Lovanii*,) Thr. Martin. —— 22 *ff.*

γ) Cum a. et l. notitia.

1510, 4. Symbolica Cebetis tabula, et graece et latine. —— Cum Constantini Lascaris Graecis Institutiooibus, *etc.* Ferrariae, per I. Maciochiom Boodenum.

1512, 4. Cebetis tabula et Graeca et latina, opus morale, et utile omnibus et praecipue adulescentibus. —— Iterom cum Constantini Lascaria graecis Institutionibus. Venetiis, ap. Aldam mense Octobri. M. D. XII. Quod de hac editione sciendum est, iam *Deltophilus* in sua Bibl. gr. et lat. p. 27 expresse monait, sed hic *I. Schweighaeuseri* verbis ex eiusdem editiooe praefat. p. CXXXIV sq. desumptis aduoto, quae sunt: „Est autem io Aldina nostra is libellus non tam *adiectus* Lascaris libris, quam singulari quadam ac mira ratione *sparsim intersertus;* scilicet ita, ut non nisi in medio quoqoe quaternione (inde a quaternione litera *g* signato, usque ad *m.*) medios inter Lascaris libros interpositae sint duae paginae, altera graeca ad sinistram, latina altera ad dextram, quibus singulae portiones Tabulae Cebetis continentur; quae in fine cuiusque ex graecis illis paginis subscripta sunt haec verba „*Ζητει το λοιπον ἐν τῳ μεσῳ του ἐφεξης τετραδιου*, et in latina quaque pagina „*Quaere reliquum in medio sequentis quaternionis.*“ Sic res se habet et in editione prima *s. a.* antea *α*) citata. Ceteram iu ea re hanc et illam unam eaodemque esse editionem, quod textum attinet, errat *Schweighaeuser*, ut *Renouard* in Annales des Aldes, T. I. p. 135 sq. et T. II. p. 200 sqq. monuit, obi illius errorem castigavit.

1515, 4. Cebetis Thebani Tabula. —— Cum Constantini Lascaris Byzantini de octo partibus orationis *etc. In fine:* Impressum Florentiae opera et sumptu Philippi Iuntae. Anoo a nativitate. D. XV. Supra mille mense Novembri. *etc.* Editionem s. a. et l. notitia *I. Schweighaeuser* habuit, de qua in praefat. sua p. CXXXVI. haec: „equidem in eo exemplari, *inquit*, qnud ante oculos habeo, nec loci nec anni notam usquam reperio; solum *Bernardi Juntae* nomen video in fronte epistolae dedicatoriae, Petro Victorio Pauli filio inscriptae.“ Haec memorata epistola in hac a nobis hic enumerata editione *f.* 1 *b* habetor. De huius versionis pretio *ib. I. Schweighaeuser* haec

dicit: „Eam igitur cum Aldina (1512) conferens, inficete quidem admodum impressam reperi, caeterum in Tabula Cebetis ab Aldino exemplo non aliter discrepantem, nisi quod cum Aldina satis emendate (quod ad operarum quidem sphaimata adtinet) expressa sit, Juntina contra immani numero foedissimorum erratorum scateat; ita quidem, ut, si in exprimendo hoc libello aliud quoddam exemplum, ab Aldino nostro (1512) diversum, secutus est Junta, meodusissimum illud fuisse oporteat."

1523, 8. Cebetis tabula. *Graece et Latine.* —— *V.* inter Muralia quaedam instituta ex variis autoribus. *etc. In fine:* Augustae Vindelicorum per Simpertum ruff, *etc.*

1531, 8. Cebetis Tabula; Aurea carmina Pythagorae. *Graece.* Parisiis excudebat Christianus Wechelus. —— Rep. 1537.

1536, 8. Cebetis tabula, graece et latine. —— Adiecta in calce Graecae linguae Rudimentorum, auctore Ludovico Lopadio. *Basileae.*

1537, 8. —— *V.* 1531.

1540, 8. —— Cum Constantini Lascaris Byzantioi Grammaticae Compendia. Vt., per Ant. de Nicolinis de Sabio.

1541, 8. —— *V. ib.* Bs.

1542, 8. Cebetis tabula, graece et latine. —— *V.* In libro inscr.: Familiarium colloquiorum formulae *etc.* omnia edita ab Albano Torino. *Basileae.*

1547, 8. —— *V. ib.* Bs., ex offic. I. Oporini.

1547, 8. Familiarium colloquiorum formulae gr. et lat. Cebetis philosophi Thebani dialogus, qui *Πιναξ* inscribitur, cum latina interpretatione. Reliqua sequens pagella indicabit. Antwerpiae in aedibus Streelii. *Partt. II. Seq. pag. contenta sic indicantur:* Continentur in hoc libro familiar. colloquiorum, s. quotidiani colloquii formulae. Cebetis dialogus. De moribus puellae institutio, ex Naumachiae fragmentis. De natura mulierum, ex Phocylide. Exhortatio ad prudentiam et spem, e Lini fragmentis. Hippocratis iusiurandum. Agapetus diaconus de officio regis ad Iustinianum. Homeri ranarum et murium pugna, cum scholiis Phil. Melanchth. *Γαλεωμυομαχια* — trag. graeca. Omnia haec e regione latinam interpretationem habent. Tum Elisii Calentii Amphratensis de bello ranarum et murium libri III. Andreae Quarnae Salernitani bellum grammaticale. —— Volumine II. varia ex recentioris priorisque temporis scriptis excerpta continentur. Ut videtur, editor fuit *I. Gastius.*

1557, 8. —— Cum Constantini Lascaris Byzant. Grammaticae Compendio. Vt., ap. Paul. Manutium.

1557, 8. — graece, cum Pythagorae Aureis Carminibus. Paris., apud Mart. Iuvenem. —— Vaide *Schweighaeuserus* in sua praefatione p. CXXXIX. *Gronorii* lautissimum iudicium de hac editione restringit, dicens haec: „cum ex ea bene multas probatissimas lectiones Gronovius in suis Notis ad nostrum libellum protulerit, easdem suo quamque loco adnotare non neglexi. Quae editio, quamquam nimium haud dubie est quod de ea Gronovius praedicavit, cum ait *(in sua praefatione)* quaecumque suspecta Wolfio fuissent, in hac integra exhiberi; tamen vel ex ipsis illis lectionibus, quas ex ea Gronovius protulit, satis adparet, non solum multo minus vitiosam esse, quam Basileensem illam, qua Wolfius usus erat, sed et omnino magna cum diligentia esse curatam. Ceterum longe plerasque probas lectiones, quas ex hac editione Gronovius laudavit, easdem Aldina nostra dabat: sunt tamen etiam nonnullae, quae, cum in Aldina nnu reperiantur, nescio ingenione Parisiensis editoris debeantur, an ex editione quae Aldinâ fuerit vetustior, ac denique e manuscripto codice ductae sint. Sed ne illud quidem satis certum est, sintne hae virtutes illi uni ex Parisiensibus editionibus, quae casu in Gronovii manus inciderant, propriae, an sint in eam e superiorum Parisiensium aliqua derivatae." Ut ex his apparet, non negligenda editio est.

1560, 8. Cebetis Tabula graeca. —— *V.* infra s. v. Epictetus. Bs. Haec est Wolfiana editio, in qua contextus graecus primum eritlre tractatur. *I. Schweighaeuser* de ea hoc iudicium tulit: „Sunt autem *Wolfii* non minora, sed fortasse majora etiam in Cebetis Tabulam, quam in Enchiridion, merita; qui quidem libellum hunc non modo percommoda interpretatione latina illustravit, verum etiam graecum exemplum plurimis mendis, quarum aliae quidem ei editioni, qua ipse usus erat, propriae fuerant, aliae vero superiores pariter contaminaverant, purgavit. Emendationes Wulfii aliae statim in contextum editionis, quae sub ejus nomine prodiit, receptae sunt: aliae partim in ora indicatae, partim in Adnotationibus post contextum positis prolatae: quarum

in emendationum nomero multae sunt, quas deinde codirum manuscriptorum confirmavit aucturitas; sunt vero et aliae minus necessariae, aot mious denique feliees, quas cum caute Wolfius et modeste, pro suo mure, tamquam meras conjecturas proposuisset, posteriores deinde editures temere in coutextu posuerunt. Referuntur autem Wolfii Adnotatiuoes, quemadmodum ipse declaravit, ad editinnem Basileensem MDXLVII; ita qoidem, ot earom Adnotationum moltae, pro brevitate, coi Wolfius studoerat, ne intelligi quidem possint, oisi ipsam illam editionem adhibeas."

1561, 8. —— Com Epictecti Enchiridin. Bs.

1562, 4. — gr. et lat. edidit Th. Adameus. Parisiis.

1565, 8. — gr. et lat. —— *Ib.* Bs.

1578, — 1585, 16. — gr. et lat. —— *V.* ib.

1587, 8. Cebetis Tabula. Graece, Latine et Hispanice. —— Ad caleem libri: La Gramatica Griega, escrita eo lengua Castellana, para qoe desde luego puedan las niòos aprender la lengua Griega juntamente eoo la Latina, conforme al coosejo de Quintiliano, con el ayoda, y favor de la vulgar: cumpuesta por Pedro Simoo Avril. En Madrid, por Pedro Madrigal. Sic notitia huius libri in Spec. bibl. hispan. Majansianae, p. 112 sq. exhibetur.

1589, 12. Cebetis Thebani Tabula. Gr. et lat. —— *V.* cum Epicteto. Apod I. Tornaesium. Adscribo de hac editione *I. Schweighaeuseri* iudlcium p. CXL. Dicit: „Qua in editione licet Cebetis Tabulae adiuncta sit Wolfii latina versio, tamen graecum libellum nec ad Wolfianae editionis, oee ad illius Basileensis exemplum, qua Wolfios osus erat, sed ex alia (nescio quâ) paulo emendatiore editione expressum esse intellexi."

1590, 8. — cum notis Bernh. Copii et versione lat. Reimeri ac Langii. Frcf., ap. Wechel. —— Com *M. Tull.* Ciceronis Offic. libris III.

1594, 4. — graece. Edid. I. Caselius. Hlmst. —— Critice valet, ut *I. Schweighaeuser* iudicavit.

1598, 8. — gr. et lat. opera I. Dreieri. Hlmst.

1600, 4. — cum notis brevibus Nic. Glaseri. Hlmst.

1606, 8. — graece. Paris., e typogr. Stph. Prevosteau.

1606, 12. — graece et latine. —— Cum Apophthegmatis philosophorum graece-latine ex Plutarcho selectis. Ingolst.

1607, 32. —— *V.* s. v. Epictetus.

1612, 12. —— *V.* ib.

1616, 32. —— *V.* ib.

1618, 4. Κέβητος Θηβαίου πίναξ. Cebetis Thebani Tabula. Cum versione et notis V. C. Ioannis Caselii primarii quondam Professoris Helmenstadiensis. Ex bibliotheca Geverharti Elmenhorstl nunc primum edita. LB., Apud Iacobum Marci. Anno Messiae regis aeterni. ꝏ. Ɔ. cxvııı. —— 126 pp. et 1 *f.* eom subscriptioue: LB., Typis Gldi Bassuo. CIƆ. IƆ. C. XVIII. Bibl. sen. Lips. *V.* 1646.

1620, 8. Cebetis tabula, graece. —— *V.* in libro inscripto: Του ἑλληνισμου Γυμνασματα προς την διδακτικην. *V.* sopra s. v. Agapetus.

1621, 4. Cebetis Thebani tabula, — quam in vsum scholae Misnensis euulgari curavit I. Bechmannus. Lps., excud. G. Liger. —— Praefatio, in qua *Bechmannus* se adootationes additurum esse promisit, ad ealcem libri adiecta est.

1627, — 1634, 32. —— Com Epicteti Enchiridio.

1640, 4. Tabula Cebetis Graece, Arabice, Latine. Item Aurea Carmina Pythagorae, Cum paraphrasi Arabica, Auctore Iohanne Elichmanno M. D. Cum Praefatione Cl. Salmasii. LB., Typis Iohannis Maire, ƆƆCXL. —— 17 *ff.* praefixa, 88 pp., quibus a p. 80 osque ad p. 88 continentur: „Cebetis Thebaoi tabula E Graeco io Latioum conversa Per Ludovicum Odaxium Patavinum. Deinde 15 pp. sunt adiectae, quibus cuotinentur: „Pythagorae Avreorom Carminvm Arabica paraphrasis, cvm latina versiune. Auctore Ioh. Elichmanno M. D. XL." *I. Schweighaeuser* in sua ad Epictetum praefatione p. CXLV sq. de huius editionis textu iudicarit haec: „in Graeco quidem Caselium potissimuoı secutus est *(Elichmannus)*, cum quu plerasque ex eis lectionibus, quas e Caseliana vel a Berkelin rel a Meibumio aduotatas reperi, communes habet. Nec tamen sine judicio selectuque illum ducem secutus est: nonnumquam etiam prubam aliquam scripturam, sive a Wolfio cummendatam, primus recepit, ut προ της θυρας, cap. XV, sive ex Aldina aut alia vetusta editiune restituit, ut περιβολος ην, cap. 1. αὐτη ἡ ὁδος, initio cap. 15. *etc.*" Omnes fere editores et bibliugraphi hanc editionem oomine *Salmasianam* appellant, qoamquam *Salmasius*, com *Elichmannus*, priusquam morcretur, ipse textum typis describeo-

dum cororet, praefationem tantum conscripsit et proemisit.

1646, 12. — graece cum latina versione Caselii. Hannov. —— V. 1618.

1646, — 1651, — 1652, 32. —— V. cum Epicteti Enchiridio.

1652, 4. Cebetis tabula vitae humanae recte instituendae descriptionem continens cum commentariis Danielis Classen: Magdeburgi Typis et sumtibus Iohannis Mulleri Anno cIↄIↄcLII. —— 4 *ff.* praefixa, 26 pp. contextum graecum versionemque latinam continentes, et 3 *ff.*: index auctorum; quem aliae 207 pp. excipiunt: Commentarius in Cebetis tabulam, et 1 p.: Errato. Bibl. sen. Lips.

1654, — 1655, 12. —— V. cum Epicteto.

1657, 32. — graece et latine. LB.

1659, 8. — 1660, 12. — 1666, 18 (*bis*). — 1670, 24. — 1670, 12. — 1670, 8. —— V. cum Epicteto.

1673, 8. *Κεβητος Πιναξ.* —— Adiecta est *Γραμματικη Κωνσαντ. Λασκαρ.* Vt.

1682, 12. Cebetis tabula, graece et latine. —— V. supra Aesopos. 1. Ao) β).

1686, 12. —— V. infra s. v. Epictetus. 1).

1689, 12. *Κεβητος Θηβαιου Πιναξ*, Cebetis Thebani Tabula, Graece et Latine, multis in locis restituta ex manuscriptis Codicibus, unde etiam Graeca in fine reposita, ab Iac. Gronovio, cujus accedunt Notae et Emendationes. Amstelaedami apud Henr. Westenium. cIↄIↄcLXXXIX. —— 16 *ff.* praefixo, 199 pp. Haec editio, quamquam *Gronovius* adhibitis tribus codd. mss. Parisiens. et rarissima illa editione a. 1557, hic contextum graecum multis adhuc mendis inquinatum denuo accurate recognovit primumque operis finem a verbis: *ἀγνοουσι γαρ ὁτι ὁ γινεται ἐκ κακων ἀγαθον etc.* publicavit, usque ad *Hemsterhusii* tempora neglecta est. De adpendicula illa, quam *Wippelius* (*v.* infra *III.*) supposititiam esse statuit, conf. *James Harris* librum inscr. Philological Enquiries in three Parts (1781, 8), ubi illa in quatuor codicibus mss. Paris. haberi dicitor. Quod *I. Schweighaeuser* de hac editione oeque iudicavit, cum eiusdem verbis ipsis ex praefat. p. CXLIX sq. transscribo: suntque: „De Parisiensibus codicibus, quorum praesidio adjutus hanc editionem Gronovius instruxit, supra dictum est: quorum in lectionibus a Gallaeo in Gronovii usum excerptis, illud dolendum esse significavi, ... quod, quanam cum editione collati fuissent codices manuscripti, non mudo lectorem non docuerit Gronovius, sed ne ipse quidem scivisse videatur, nec ut sciret curasse. Qua ex negligentia non modo illud consequebatur incommodum, ut, pluribus in locis, ubi dissentiebant editiones, incertus relinqueretur lector, quanam a parte stent manuscripti; sed multo etiam gravius detrimentum in ipsum Gronovianum exemplum hujus libelli derivabatur, quod, quoties locum aliquem silentio praeteribant excerptae e Mstis notulae, plerumque putaret Gronovius, consentire ibi codices in eam lectionem, quam habebat Berkeliana editio, qua ipse utebatur; quam adeo lectionem, quamvis mendosa esset aut de mendo suspecta, intactam ille relinquebat, probam judicans et consentientium veterum codicum auctoritate firmatam. In eam autem opinionem Gronovius non incidisset, nisi idem, qui de superiorum Editorum socordia, pessimas quasque lectiones e proxime ante emissis editionibus secure repetentium, et editiones paulo vetustiores consulere nolentium, graves saepe et conviciosas querelas jactavit, in anquirenda lectionum origine et in consulendis vetustis editionibus ipse fuisset indiligentissimus. Nam praeter illam Parisinam MDLVII, quam ab eo saepe laudatam vidimus, ex omnibus aliis editionibus, quae ante Wolfianam prodierant, nullam prorsus adhibuit: et ne ipsam (*quidem*) Wolfianam quidem ei conspectam fuisse, satis ipse prodidit, cum nescire se professus est, quanam editione Wolfius declaraverat. Inde factum etiam, ut interdum, ubi meliorem scripturam dabant codices, mendosam tamen, quam vulgatam repererat, mutare non auderet, quod de origine ejus incertus fuisset. Caeterum quod multas lectiones, a Parisiensibus libris oblatas, quae mihi quidem probae et unice verae visae sunt, in contextum non receperit Gronovius, non ego ei vitio vertam; liberum enim suum cuique manere debet in hoc genere judicium: gratias vero eidem habeo, quod quas ipse nun adoptasset, easdem tamen omnes diligenter, prout ipsi communicatae erant, adnotavit, et publicum in usum in Notis adposuit; ubi etiam multos, quas initio non ausus erat recipere, meliori de nota, sicuti merebantur, lectori commeodavit."

1694, 16. Cebetis Thebani, philosophi Socratico-Platonici, tabula, ex Caselii, Salmasii, Snecani aliisque emendatioribus repolita, graece et latine — distinguitur in sectiones — XIV, easque in suos iterum diuisas numeros. — Interpretatio autem latina, quae noua ad-

ditur, — vocum graecarum et vim et ordinem, quantum fieri potest, sequitur accuratissime, in vsum Iohannei Hamburgensis (*curante I. Schulzio*). Hmb.

1701, 16. — 1702, 12. — 1707, 18. —— *V.* infra s. v. Epictetus. I.

1708, 12. Cebetis Thebani tabula, graece et latine, cum notis Heinsterhusii. —— Cum Luciani colloquiis selectis *etc.* Amstel., Wetstenios.

1710 (*nec* 1709), 12. *Κέβητος Θηβαίου πίναξ* s. Cebetis Thebani Tabula emendata aeri incisa quoad textum in integrum restituta observationibus grammaticis criticis et moralibus in usum studiosae iuventutis illustrata a *M.* Augustino Bischoffen. Jn. —— Tabula aeri incisa, ut *Grosse* in Cebetis editione secunda *Büchlingii* praefat. p. XIV. opinatur, nunquam prodiit. Quae ceterum editio habet, non melius quam *Grossii* verbis *ib.* propositis indicare possum. Ibi enim: „Die sogenannten grammatischen Anmerkungen enthalten entweder bloss Analyse der Formen oder Vergleichungen anderer Schriftsteller, mehrentheils der biblischen, die kritischen suchen Wolf's Text zu verbessern, doch selten, mit Glück, und die moralischen beschäftigen sich oft mit den entlegensten Gegenständen und sind besonders gegen das rohe Leben akademischer Jünglinge gerichtet. Der vorige Herausgeber (*scil. Büchling*) legte überhaupt dieser freilich seltenen, aber auch seltsamen Ausgabe einen grossen Werth bei, den sie gar nicht hat."

1711, 4. —— *V.* infra s. v. Epictetus.

1720, 4 min. *Κέβητος Θηβαίου πίναξ.* Cebetis Thebani Tabula. Novâ Versione, in Puerorum usus Donata, Et selectioribus Criticorum Notis Illustrata. Accedit quoque elegantissima Ludovici Odaxii Versio: necnon Notae, et Index Verborum locupletissimus. Opera Th. Johnson. Londini, impensis Authoris MDCCXX. —— 6 *ff.*, 179 pp. et 12 *ff.* indicem continentia. Magni habenda rarissimaque editio, ita ut *Schweighaeuser* ipse illa uti non posset. Bibl. acad. Lips.

1723, 8. —— *V.* infra s. v. Epictetus.

1727, 12 mai. *Κέβητος Θηβαίου Πίναξ*, oder, Cebetis des Thebaners Tafel, griechisch und lateinisch, mit teutschen Anmerkk. zum Gebrauche der Jugend *etc.* Frkf. u. Lpz. (nunc *Hl.*, *Renger.*) —— 5 *Gr.* Hanc editionem ex *Gronovii* recensione accuratissime typis describi *Leonh. Cph. Rühl* curavit, qui omnino non contemnendas notas germanice conscriptas, praeter illas latine confectas et in fine subiectas, addidit. Latina denuo elaborata versio est laudanda.

1739, — 1740, 8. — 1740, 12. — 1744, 12. — 1744, 8. —— *V.* infra s. v. Epictetus. I.

1745, 8. Cebetis Thebani Tabula, a Th. Nugent. Graece et Latine. Londini.

1747, 18. Cebetis Tabula, et Epicteti Enchiridion, graece et latine. Glasguae. —— 61 pp. Notae a p. 63—76 habentur, et versio singulari titulo et num. pagg. 19 pp. complectitur. Nitida editio.

1748, 12. —— *V.* infra s. v. Epictetus. I.

1749, 8. *Κέβητος Θηβαίου Πίναξ.* —— *V.* Eclogas ex optt. graec. scriptoribus, ad Vitam studiosae inventutis informandam interpretandi subsidio quam potuit emendatas propositas. (Torici, Orelli.) p. 17—64. Ad codices mstos et editiones veteres sunt notae criticae adornatae.

1756, 8. — 1756, 12. —— *V.* infra s. v. Epictetus. I.

1757, 12. Cebetis Tabula, graece et latine, ex editione Iac. Gronovii. Glsg., Foulis.

1757, 8. *Κέβητος Θηβαίου Πίναξ*, Notis Theodiscis et Lexico edita ab I. Ch. Messerschmidt. Lps. —— Notae hic habitae ex editione illa a. 1727, ut editor ipse profitetur in praefatione, sunt desumptae. Illa autem huic est praeferenda, quod nobis *Schweighaeuseri* in praefat. p. CLVII. iudicium prolatum affirmavit, ubi dicitur: „in altera editione, — quae Messerschmidii nomen in fronte gerit, animadverti, non ita adcurate ut in ea, quam Rühlianam adpellavi, servatas esse Gronovianas emendationes, sed moltis in locis veterem lectionem temere ac nullo certo consilio, ut mihi visum erat, revocatas." Et hic, ut in illa priore editione a. 1709 *Bischoffio* supposititia finis habetur.

1758, 12. — 1758, 8. —— *V.* infra s. v. Epictetus. I.

1771, 12. Cebetis Tabula, graece et latine. Glasguae, Foulis.

1776, 8. Cebetis Tabula, cum notis philologicis edidit T. Andr. Stroth. —— *V.* eiusdem librum inscr. *Ἐκλογαι* sive Chrestomathia graeca *etc.* (Qdlb., Biesterfeld.) p. 86—94. *V.* 1780.

1778, 8. La tabla de Cebes, filosofo tebano, en griego y español, ilustrada con notas *etc.* —— *V.* infra s. v. Lucianus. El Sueño.

1780, 8. —— Ex editione a. 1776 repetita, et v. 1792.

1784, — 1786, 6. Cebes Gemälde und Epictets Handbuch, griechisch für Anfänger herausgegeben von I. H. Jacobi, mit einer Vorrede von An. D. Semler. Hmb., Herold. —— 144 pp. Editio II a a. 1786, *Lpz.*, *Comt. f. Litt.* 12 *Gr.* Collatis nonnullis aliis editionibus *Wolfii* contextus. *Iacobi* versio germanica, quamquam apud *Degenium* in eiusdem Litteratur der deutsch. Uebersezz. der Griechen, Vol. I. p. 195, et apud *Harlesium* in Breviore Notitia Litt. graecae, p. 130 indicatur, non prodiit.

1786, 8. Κέβητος Θηβαίου πίναξ. Cebes des Thebaners Gemälde, mit einigen Anmerkungen und einem erklärenden Wortregister zum Gebrauch für Schulen herausgegeben von Mt. H. Thieme. Brl., Maurer. —— VIII, 103 pp. 6 *Gr.* *V.* 1810.

1792, 8. — edidit T. Andr. Stroth. —— *V.* 1780 et 1801.

1793, 8. Κέβητος Θηβαίου Πίναξ. Parma, Bodoni. —— 62 pp. *V.* Allgem. Litt. Zeit. 1796. IV. p. 190 sq. Versionem italicam *v.* infra *H. D.*

1795, 8. —— *V.* infra s. v. Epictetus.

1796, 8. Cebes des Thebaners Gemälde, mit erklärenden Anmerkungen und einem vollständigen Wortregister. Für Schulen bearbeitet von J. Dv. Büchling. Meissen, Erbstein. —— 176 pp. 6 *Gr.* *V.* 1813. Conf. Allgem. Litt. Zeit. 1798. no. 107; Neue allgem. d. Bibl. Vol. XXXII. P. II. p. 343—354. Editio secunda multo mutatior prodiit.

1798, 8 mai. — 1798, 8. — 1798, 12. — 1799, 12. —— *V.* infra s. v. Epictetus. I.

1801, 8. — edid. T. Andr. Stroth. —— *V.* 1792. 1 *Th.*

1804, 8. — *V.* infra s. v. Epictetus. I.

1806, 12. Cebetis Tabula sive vitae humanae pictura graece. Collatis quatuor Codd. Mss. Pariss. cum Lectionibus cod. Meibom. iterum emendatam edidit I. Schweighaeuser. Adspersi sunt ad calcem libelli tironum in usum Flores nonnulli graecorum poetarum. Arg., Heitz. —— 12 *Gr.*, et ch. m. in eb. membr. Flores sunt: „Γνώμαι μονόστιχοι, ἐκ τῶν Θεογνιδος παραινεσεων, ἐκ των Πυθαγορου χρυσων ἐπων, Ἀνακρεοντος, Κωμικων ἐκλογαι, ἐκ της Ομηρου Ιλιαδος ραψῳδια α' etc., ἐκ των Ησιοδου ἐργων, ἐκ των Παρμενωνος, Ἀριφρονος, Ἀριστοτελους παιαν, Καλλιμαχου ἐπιγραμμα εἰς Ναυτιλον, etc. *V.* Jen. Lit. Zeit. 1807. no. 33.

1810, 8. — von Mt. H. Thieme. 2e Ausg. Brl., Maurer. —— 6 *Gr.* Hanc novam editionem curavit *L. F. Heindorf.* *V.* 1786.

1813, 8 mai. Κέβητος πίναξ. Des Cebes Gemälde. Mit einer Einleitung, Inhaltsanzeigen, grammatischen und erklärenden Anmerkungen u. e. vollständigen Wörterbuche. Für Schulen herausgegeben von J. Dv. Büchling. Von Neuem bearbeitet von G. F. Wilh. Grosse. Meiss., Gödsche. —— XLII, 181 pp. 14 *Gr.* Haec secunda editio tota retractata, aliterque ac illa prima a. 1796 est constitota; omnes enim criticae et omnes fere ethicae animadversiones sunt omissae. Caeterum verborum index denuo est adornatus.

1826, 8. Cebetis tabula Graece, Textu recognito in usum scholarum edita. Hildesiae, Gerstenberg. —— 30 pp. 3 *Gr.* Laudabilis editio.

1826, 8. —— *V.* infra s. v. Epictetos. Est editio *Ad. Koray.*

Bb) *Fragmenta.*

1815, 8. Cebetis Tabula. — Reliqua Graece quae reperiuntur. *Graece et Latine.* —— *V.* in Tracts and Miscellaneous Criticisms. (Ld.) p. 179 sq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

α) Sine l. et a. notitia.

—, 4. Index librorum: qui in hoc uolumine continentur. || Censorinus de die natali. Ad. A. Cerellium. || Tabula Cebetis per Lodouicū Odaxiū e graeco cōuersa. || Plutarchus de Inuidia & Odio. || Basilii Oratio de Inuidia per Nicolaū Perottū traducta. || Basilii Epistola de Vita solitaria ad Gregorium Nazanze||num (?) per Franciscum Filelphum e graeco traducta. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 1 *b incipit:* Ad nobilem Bartholomeum blanchinum Philippi Beroaldi epistola. *F.* 2 *b incipit:* CENSORINI OPVSCVLVM DE DIE NATA||-LI AD. Q. CEREL-LIVM. *Finitur totum f.* 42 *b:* FINIS. —— 42 *ff.* 30 lin., et cum *sign.* Char. rom.

(1503,) 4. Index operum, quae in hoc volumine continentur: Censorini de die natali liber aureus, olim mutila-

tus, nunc, adiectis quatuor integris capitibus, innumeris paene clausulis antiquae lectionis restitutus. Nervae Traianique et Adriani Caesaris Vitae, ex Dione in latinum versae a Georgio Merula. Item Vesaevi montis conflagratio ex eodem Merula interprete. Cebetis Thebani tabula. Plutarchi libellus de differentia inter odium et invidiam. Basilii oratio de invidia. Basilii Epistola de vita solitaria. *In fronte insigne typ. cum inscr.:* Jo. Jacomo c. frat. de Legnano. *Praecedit epistola editoris:* Tristani Chalci, ad Stephanum Poucherium epistola. *data:* Mediolani anno 1503. —— Panzer in Annal. typ., T. XI. p. 464, no. 218 de impressore dicit: „Typis Jo. Angeli Scinzenzeler."

β) *Cum l. et a. notitia.*

1497, f. Index librorum: qui in hoc uolumine continentur. ‖ — Censorinus de die natali. ‖ — Tabula Cebetis. ‖ — Dialogus Luciani. ‖ — Enchiridion Epicteti. ‖ — Basilius. ‖ — Plutarchus de Inuidia & Odio. *Haec f.* 1 *a. F.* 1 *b:* Ad nobilem Bartholomeum blanchinum Philippi Beroaldi Boñ. epistola. *F.* 2 *a (sign.* a ii) *incipit:* CENSORINI OPVSCVLVM: DE DIE NATALI: AD ‖. Q. CERELIVM. *explicit f.* 15 *b. F.* 16 *a:* CEBETIS THEBANI TABVLA: E GRAECO IN ‖ LATINVM CONVERSA PER LVDOVICVM ‖ ODAXIVM PATAVINVM. *F.* 20 *a:* Explicit tabula Cebetis thebani. *Continuo incipit:* LVCIANI PHILOSOPHI GRAECI DIALOGVS DE VIR ‖ tute conquerente cum Mercurio. a Carolo aretino e graeco in latinum traductus. *F.* 21 *a (sign.* e): ANGELI POLITIANI IN EPICTETI STOICI ENCHIRIDI‖ON, E, GRAECO A, SE INTERPRETATVM AD LAV‖RENTIVM MEDICEM EPISTOLA. *et finis f.* 28 *b:* Epicteti Stoici Enchiridion Explicitum. *F.* 29 *a (sign.* g) *incipit:* BASILII (*inscriptio columnae*) — SANCTI : BASILII : DE : LIBERALIBVS : STVDIIS : ET : INGE‖NVIS : MORIBVS : LIBER. PER LEON. AR. EX GRE. IN LA‖TINVM CONVERSVS. *expliciteque f.* 33 *b. F.* 34 *a incipit:* BASILII ORATIO DE INVIDIA E GRAECO IN LATI‖NVM CONVERSA PER NICOLAVM PEROTVM ‖ INCIPIT. *expliciteque f.* 36 *b. F.* 37 *a (sign.* h): PLVTARCHI LIBELLVS DE DIFFERENTIA INTER ‖ ODIVM ET INVIDIAM INCIPIT FOELICITER. *qui f.* 38 *a explicit:* Finis. — Impressum Bononiae per me Benedictum hectoris bononi≡sis adhibita p ‖ uiribus solertia & diligentia. Anno salutis. M. cccclxxxxvii. quarto idus Maii ‖ Illustrissimo Io. Bentiuolo. reip. bonoñ. habenas foeliciter moderante. — Registrum. — a iii. b iii. c. ii. d ii. e ii. f ii. g iiii. h i. *Infra insigne typ. cum litt.* B. —— 38 *ff.* 40 lin. Char. rom. nitide impressus liber. Bibl. acad. Lips.

1500, 4. Censorinus de die natali; Nervae, Traiani et Adriani Caesarum vitae ex Dione in Latinum versae a Georgio Merula; Vesaeui conflagratio ex eodem Merula interprete; Cebetis tabula. Plutarchi de differentia inter odium et invidiam. Basilii oratio de invidia et epistola de vita solitaria, Latine; Pomponii Laeti Compendium Romanae historiae ab interitu Gordiani usque ad Iustinum III. *In fine:* Impressum Venetiis per Bernardinum Venetum de Vitalibus anno domini MCCCCC. die XII. Decembr.

1507, 4. *F.* 1 *a:* Tabula Cebetis philosophi socratici, cum Johannis Aesticampiani Epistola. *Infra figura tabulae ligno incisa. F.* 2 *a:* Johannis Rhagii Aesticampiani Lusacii Rhetoris et poete laureati ad nobilissimum iuvenem Christophorum Ziegler assectatorem suum Epistola. *In fine f.* 17 *a:* Impressa Erancphordio (?) per honestos viros Nicolaum Lamperter et Balthasar Murrer. Anno M. D. VII. *F.* 17 *b:* Ulrici Hutteni adolescentis de Virtute Elegiaca exhortatio. —— Sic *Panzer*, qui editionem ipse vidit, in Annal. typ. T. IX. p. 462. no. 1 *b*.

1512, 4. Tabula Cebetis philosophi socratici, cum Joannis Aesticampiani Epistola. *Infra figura tabulae ligno incisa, et ad libri calcem:* Vlrici Hutteni adolescentis de virtute Elegiaca exhortatio. — Impressum Liptzk. — 1512. —— Eadem est haec editio a *Panzero* in Annal. typ. T. XI. p. 435, no. 406 sub typographi *Thanneri* nomine enumerata, ut illa quam idem *ib.* T. VII. p. 179, no. 406 commemorat.

1515, 4. Tabula Cebetis Thebani Ex Graeco in latinum tralata Ludovico Odaxio interprete. Acc. Rudolphi Agricolae Rheti ad ingenuum adolescentem Melchiorem Vadianum de sancto Gallo

Jamblicum protrepticum. *In fine:* Impressum Viennae per Hieronymum Victorem Calcographum accuratissimum Anno partus salutiferi 1515. Mense Junii.

1516, f. Cebetis Tabula de fortunae instabilitate. Rostochii in aedibus Thuriis ad Calend. Febr. MDXVI.

1519, 4. Cebetis Thebani Philosophi Excellentissimi Tabula, in qua breviter totius vitae humanae ratio, hoc est ingressus, medium, et exitus, nec non alia quaedam haud minus iucunda, luculenter, ut pictura indicat describunt', Cum scholiis per Huldrichum Fabri non inepte marginibus adiectis. *Haec f.* 1 *a. F.* 1 *b:* Huldrichus Fabri Rhetus Sollertis ingenii uiro domino Geruico Plarer ex Constantia, sacrae Theologiae ac iuris studioso. *Ad calcem:* Argumentum tabulae Cebetis, per Rudulphum Agricolam Rhetum poetam laureatum. *novem distichis confectum; deinde:* Viennae Pannoniae per Joannem Singrenium. Anno 1519. —— Hanc notitiam ex *Denisii* libro Wien's Buchdruckergesch., p. 198, no. 210. desumpsi.

1522, 4. Cebetis Thebani Philosophi Excellentissimi Tabula, in qua breviter totius vitae humanae ratio, hoc est ingressus, medium et exitus, nec non alia quaedam haud minus iucunda, luculenter, ut pictura indicat, describuntur e graeco in latinum conversa per Ludovicum Odaxium Patavinum. Cum Georgii Legnicensis — ad pubem litterariam Praefatione. Graccuviae apud Florianum. Anno a restituta Salute. M.DXXII.

1524, 4. Cebetis tabula, continens cursum vitae humanae, additus J. Clementis commentarius. Cracae.

1539, 8. Cebetis Thebani Tabula in Latinam linguam conversa, per Theodoricum Adamaeum Suallembergum; et Pythagorae Aurea Carmina Latinâ prosâ. Paris., ex officina Christiani Wecheli. —— Sic *Maittairius* in Annal. typ. T. III. p. 301.

1547, 8. — latine. —— *V.* in Familiarium colloquiorum formulis. Antverpiae in aedibus I. Steelsii, typis I. Graphei.

1557, 4. Cebetis Thebani Philosophi Clarissimi Dialogus, qui *Πιναξ* inscribitur, breuiter humanae uitae rationem continens, Elegiaco carmine donatus. Per Melchiorem Fabrum Silesium. Viennae Austriae Michael Zimmermann excudebat. M.D.LVII. —— Sic *Denis* in libro suo inscr. Merkwürd. der Garellisch. Bibl., p. 297 sq.

1575, 4. Tabula Cebetis de vera gloria et beatitudine per virtutem comparanda, prosa partim latina, partim carmine, auctore *M.* Chph. Winero, Isenacensi. Erfordiae. —— Conf. *Iunkeri* Nachrichten von der Eisenachischen Bibl., p. 17.

1590, 8. — latine per Rein. Langium, cum notis Bernh. Copii. —— Cum eiusdem Repetitione Officior. Ciceron.

1612, 8. — latine versa a Casp. Barthio. —— Inter eiusdem Varia Opuscula. (Hanoviae.) p. 319 sqq.

1614, 4. — latine, versibus reddita a Sm. Scharlachio; adiecta eius Satira de ingruente iterum barbarie. Frcf. ad Viad.

1642, f. — metrica paraphrasis Erici Ericii Pontoppidani. Parisiis.

B. germanicarum.

1570, f. Tabula Cebetis. —— Est versio poetae germanici *Hans Sachs*, et habetur inter eiusdem poemata, Vol. III. *(Nrb.)* p. 234.

1606, 8. Tabula Cebetis. Eine fast Kunstreiche vnd artige alte Tafel, darinn das ganze menschliche Leben, mit lebendigen farben abgemahlet wirdt, mit nützlicher vnd gantz heilsamer vnterweisung eines vhralten Philosophen, wie dasselbig vernünfftiglich vnd bescheiden anzustellen sey. Auss Griechischer Sprach verdeutschet (*von Wilibald Pirckheymer*). Nürnberg MDCVI. —— *V.* in Theatro Virtutis et Honoris, p. 331 sqq., quod *Hans Im Hof III* edidit. Nonnulli eidem ipsi versionem adtribuunt.

1619, 4. Regenten-Büchlein des Agapetus, Cebetis Haustafel, und Luciani Herrn- und Hoftafel. Deutsch übersetzt. —— Interpres est *Nic. Glaser.*

1620, 8. Cebetis dess von Theben Tafel. Cöthen. —— Germanice versa extat tabula in libro inscr.: *Του ἑλληνισμου Γυμνασμα. (Cöthen)* no. 1. p. 3—34. *V.* Agapetus. II. B.

1638, 4. Tabula Cebetis germanice, cum tabula Cebetis elegantissime in aes incisa a Matth. Merian. Frcf. ad M.

1649, 12. Tabula Cebetis von Joach. Gerdes. Stockholm. —— Dubitatur.

1656, 8. Tabula Cebetis, nebst einem Kupfer, deutsch von G. I. Schulz. Frkf. —— *V.* 1699.

1659, 4. Tabula Cebetis in einer Comoedie praesentirt und aufgesetzt von M. Christoph Paul Spiess. Nürnb.

1671, 12. — Frkf.

1684, 8. Reinhold de Derschau Icti Hodosophia viatoris christiani, germanice. Frcf.

1699, 8. Cebetis sinnreiche Taffel nebst (1) beigefügten Kupfer, in die deutsche Sprache gebracht. Frcf. a. M. —— *V.* 1656.

1716, — 1721, 12. — übers. von Reiz. Dessau.

1727, 8. Cebes Tafel, übers. von Leonh. Cph. Ruhl. Goslar. —— *V.* Kritische Beitr., fasc. X. p. 208.

1733, 8. Des Herrn Joh. Fried. von Uffenbach Gesammelte Neben-Arbeit in gebundenen Reden, Worinnen, nebst einer Poetischen Auslegung des Sinnebildes Cebetis des Thebaners, verschiedene Moralische Schrifften, zu Ausbesserung menschlicher Sitten, enthalten, Und nebst einer Vorrede von der Würde derer Sinn-Gedichte. Mit dessen Genehmhaltung an das Licht gestellet. Hmb. —— Libera versio, cui notae criticae sunt additae.

1757, 8. —— Et *v.* in ephem. inscr. Das Reich der Natur u. Sitten. (III.) T. IV. p. 385—392, T. V. p. 17—23, 129—136, 381—383.

1763, 8. —— *V.* in libro Der Lehrmeister, Vol. II. *V.* 1782.

1767, 8. — mit Anmerkk. —— *V.* in Neues Hamburg. Magaz., fasc. 30.

1771, 12. Cebes Gemälde; aus dem Griech. von F. Grillo. Halberst. —— 3 *Gr.* In Allgem. deut. Bibl., Vol. XXI. P. II. vituperatur.

1781, 12. Des Platonikers Cebes Gemälde des menschlichen Lebens, nebst des Demophilus und Demokrates Gleichnissen u. Sittensprüchen. Aus d. Griech. (*von Abr. H. Baumgärtner.*) Nrb., Felsecker. —— 131 pp. 5 *Gr.* Non adcurata, sed satis leniter fluens versio.

1782, 8. — übers. von Ernestine Christina Reiske. —— *V.* eiusdem versionum collectionem inscr. Zur Moral. Aus dem Griech. übers. (*Lpz.*) no. VI. p. 257—284. Omnia quae huc opere versa continentur, sunt: 1) Luciani Imagines, de Imaginibus, Toxaris; 2) Libanii Oratio viri morosi, Oratio boni fratris, Laus vitae rusticae, Comparatio ruris et urbis, nonnullaeque epistulae; 3) Xenophontis Hercules Prodicus; 4) Hippocratis Epistola ad Damagetum; 5) Epicteti Enchiridion; 6) Cebetis Tabula; 7) Xenophontis *Ephesii* Historia amatoria: sed excerpta tantum.

1782, 8. — übers. von J. G. Schulthess. —— *V.* eiusdem Bibliothek d. griech. Philosophen. (*Zürich.*) Vol. IV.

1783, 8. —— *V.* in Der Lehrmeister oder allgemeines System der Erziehung, aus d. Englischen übertragen von J. Mth. Schröckh und J. Jac. Ebert. (Lpz., Gleditsch) Vol. II. *V.* 1763.

1785, 8. Das Gemälde des Kebes: Aus e. alten griech. Handschrift. Moskau, typogr. Gesellsch. —— 40 et 78 pp. et 1 fig. tab. *V. Bacmeisteri* Russische Bibliothek, Vol. X. (*Lpz.*) p. 148 — 159.

1786, 8. — übers. von Jacobi. —— *V.* antea *I. Aa*).

1787, 8. Cebes Gemälde des menschlichen Lebens, frei übers. von Bandel. —— In *Posselti* Wissenschaftl. Magazin für Aufklär., Vol. III.

1788, 8. Cebes, der platonische Philosoph von Theben, oder bedeut. Blick auf die Geschichte der Menschheit, mit Anmerkk. aus dem Griech. von G. Melch. Kipp. —— Sine l. notitia. Vehementer in Goth. gelehrte Zeit., 1789, p. 427 vituperabatur.

1789, 8. Cebes Gemälde des menschlichen Lebens. Aus d. Griech. übers., und mit einigen Anmerkk. erläutert (*von J. F. W. Motz*). Hl., Curt. (nunc *Brl., Lane.*) —— 76 pp. 3 *Gr.* Adcurata, sed neque suavis neque ad linguae germanicae indolem accommodata est; notae autem sunt futiles.

1827, 12. —— *V.* antea s. v. Aeschines Socrat. *II. A.*

C. gallicarum.

1529, 8. Le tableau de Cebes, ou l'image de la vie humaine, avec XXX dialogues de Lucian. Lyon.

1667, 8. —— *V.* s. v. Epictetus.

1678, f. La table de Cebes. —— *V.* in Le théâtre moral de la vie humaine *etc.* par Mario le Roy de Gomberville. Bruxelles, Fr. Foppens.

1701, — 1709, 12. —— *V.* s. v. Epictetus.

1783, 18. — 1787, 8. — 1789, 12. — 1790, 8. — 1796, 18. — 1797, 4. — 1799, 18. — 1803, 12. —— *V.* s. v. Epictetus.

1790, 8. Tableau de Cébès, trad. du grec par Belin de Ballu. Paris. —— Sic

J. M. Quérard in La France Littéraire T. II. (Paris, 1828, 8 mai.) p. 96.

D. italicarum.

1530, — 1536, — 1539, 8. Cebete Thebano, che in una Tavola dipinta philosophicamente mostra la qualita de la vita humana. Dialogo ridotto di Greco in Volgare. Impresso in Venezia per Francesco Marcolini MDXXX.

1720, 8. Tavola di Cebete. In Siena.

1743, 8. Traduzione della Tavola di Cebete in versi sciolti ed alcune Rime profane, morali, e sacre del Co. Cornelio Pepoli. Vz. —— Rep. 1763.

1761, 4. Quadro di Cebete filosofo greco trasportato in lingua Italiana. Patav.

1763, 8. —— *V.* 1743.

1793, 8. La Tavola di Cebete Tebano. Parma, nel regal palazzo, co' tipi Bodoniani. —— 73 pp. Cum contextu graeco prodiit, qoem v. antea. Versio est admodum libera.

1795, 8. — trad. del G. Gozzi. —— In eiusdem Opere in Versi e in Prosa. (Vz.) T. III.

E. anglicarum.

α) Sine a. notitia.

—, 16. The Table of Cebes the Philosopher (*translated out of Latine into English, by Syr Frances Poyngz.*). Howe one may take profite of his Enemies, translated out of Plutarche. A Treatyse perswading a Man paciently to suffer the Death of his Freende. Imprinted at London in Fletstrete, in the house late Thomas Berthelettes. *Cum privilegio.* —— Sic paolo aliter ac *Brüggemann* notitiam *W. Th. Lowndes* in The Bibliographer's Manual. (Ld., W. Pickering. 1829, 8 mai.) P. IV. p. 371 dedit.

β) Cum a. notitia.

1731, 8. Poems, to which are subjoined a translation of the Tablature of Cebes, and a letter upon Liberty, by Samuel Boyse. Edb.

1750, 8. The Tablature of Cebes, translated from the Greek by Samuel Boyse. The third edition. Glsg.

1753, 8. The Picture of Human Life: transl. from the Greek of Cebes; a Disciple of Socrates, by Harry Beaumont. —— *V.* in eiusdem Moralities: or, Essays, Letters, Fables: and Translations. (Ld., Dodsley) p. 146 — 167.

1754, 4. The Table of Cebes, or, the Picture of Human Life. In English Verse. With Notes. By Th. Scott. Ld., Dodsley. —— 1 *sh.* 6 *d.* Iterata est in: *Dodsley's* Miscellanies. Conf. Appendix to the Monthly Review, Vol. XI. p. 502 sqq. Notae magni habentur.

1759, 4. The Table of Cebes, or a Picture of human Life. A Poem: copied from the Greek of Cebes the Theban. By a Gentleman of Oxford. Oxford, Rivington. —— 6 *d.* Magni aestimata editio, conf. *MR.*, 1759, for October, p. 321 sqq.

F. hispanicarum.

1549, 8. La tabla de Cebetes, Philosopho, por Juan Jarava. —— *V.* adiectam tabolam in: Libro de vidas y dichos graciosos, agudos y sententiosos, de mochos notables varones Griegos y Romaoos, ansi Reyes y Capitanes, como philosophos y Oradores antiguos. *En Anveres*, Juan Steelsio.

1793, 4. Parafrasis arabe de la Tabla de Cebes, traducida en Castellano e illustrada con notas por P. Lozano y Casela. Madrid, impr. Real. —— 36 *rs.* *V.* Ergänz.-Blätter II. J. II. B. 587 — 589.

G. portugallicarum.

18.., 8. Quadro da vita humana ou taboa do Cebes Tebano, trad. da lingoa grega. Lisboa. —— 120 *rs.*

H. hollandicarum.

1564, 8. — door Anton Gillis. Antv., Plantin.

1612, 8. — Harlem.

I. rossicarum.

1786, 8. Kartina Tzebesowa. Perewod's drewnej Ghretscheskoj rukopisi na Njemetzkoj a s'onagho na Rossijskoj ja-z'iik. Mosk. —— 46 et 86 pp. *V. Bacmeisteri* Russische Bibl., T. X. p. 160 — 163.

K. neograecarum.

1792, 8 min. *Κεβητος του Θεβαιου Πλατωνικου φιλοσοφου Πιναξ μεταφρασθεις ἐκ του Ἑλληνικου εἰς την ἁπλην ἡμων διαλεκτον, και τυποις ἐκδοθεις δαπανῃ Ι. Καρατζα. Βιεννῃ.* —— 54 pp.

III. *Illustrantia Cebetem scripta.*

Jac. *Brucker:* De Cebete. —— *V.* eiusdem Historiam crit. phil., Vol. I. p. 577 sqq.

de Caylus: Sur le tableau de Cebes, sur l'antre de Coryce et sur les tableaux de Philostrate. —— *V.* in Mémoires de l'Acad. des Inscr., T. XXIX. Hist. p. 149 sqq. Germanice conversa est haec dissertatio per *Meusel* in libro inscr. Des Herrn Grafen von Caylus Abhandll. zur Geschichte u. K. (Altb., 1769, 4) T. II. Ueber die Gemälde des Cebes, über die Höhle zu Koryzium, und über die Gemälde des Philostratus, p. 184 sqq.

I. *Clericus:* Aliquot loca Cebetis tabulae illustrata. —— *V.* eiusdem editionem Aeschinis *Socrat.*, p. 258 sqq.

Ch. Glo. *Flade:* De Cebete eiusque tabula. Epistola gratulatoria. Freiberg (*nec* Freiburg). 1797, 4. —— 8 pp. Genuinum esse Cebetis tabulam huius scriptionis auctor contendit. Conf. ephem. litt. Lips. 1797. II. p. 392.

Iac. Gu. *Feuerlin:* Diss. de Cebete eiusque tabula. —— *V.* Miscellanea Lips., T. III. (1716) Obs. LV. p. 14—60.

J. Jacq. *Garnier:* Dissertation sur le tableau de Cebes. *Art. I.* Conformité de doctrine de l'auteur du tableau avec celle des Stoiciens. *Art. II.* Examen des raisons, qui ont fait attribuer cet ouvrage à Cebes le Thebain; Conjectures sur le véritable auteur. —— *V.* in Mémoires de l'Acad. des Inscr., T. XLVIII. p. 455 sqq.

Thph. *Grabneri* Disputatio animadversorum ad Cebetis tabulam primitiae. Misniae, 1744, 4. — Continuatio sive dyas animadversorum. Misniae, 1746, 4.

James *Harris:* An Account of the Greek Manuscripts of Cebes, in the Library of the King of France. —— *V.* eiusdem Philological Inquiries, P. III. App. 3. (Ld., 1781, 8) p. 357—359.

F. Goth. *Klopfer:* De Cebetis tabula dissertationes III. Zwickav., Schöps. 1818, 1820, 1822, 4. —— 24, 19, 12 pp. In prima harum scriptionum genuinum esse opus negat; in duabus reliquis locos Cebetis aliorumque scriptorum veterum critice tractat.

Agost. *Mascardi:* Discorsi morali su la Tavola di Cebete. Vt., 1627, 4; Turin, 1629, 8; Vz., 1642, 4; Bologna, 1643, 8; Vg., 1653, 12; 1660, 12. —— Germanice conversi prodierunt *Frcf.*, 1671, 12.

Chph. *Meiners:* De Cebetis tabula. —— *V.* antea s. v. Aeschines *Socrat.*

Iul. A. *Meyer:* Progr. Eruditio veterum duplex, una vera quidem atque divina, altera falsa et sortis humanae, descripta potius in Cebetis illo pinace Pythagorico, qui recte dicitur fuisse τῶν ἐν ᾅδου διηγήσεις et cuius contemplatio ab aequalibus nostris haud aliena videtur. Hildes., 1792, 4. —— 40 pp.

Rich. *Porson:* Notae in Cebetis Tabulam. —— *V.* eiusdem Tracts and Miscellaneous Criticisms. (Ld., 1815, 8) p. 180—182.

J. G. *Schilling:* Ueber die Schrift des Cebes, genannt Πίναξ. —— *V.* in Magazin für Schulen v. Seblichthorst, Vol. I. P. I. p. 191 sqq., P. II. p. 303 sqq., Vol. II. P. I. p. 184 sqq. Praeter indicem editionum et dissertationem de Cebete, quae duo hic edidit, se editurum Cebetis tabulam promisit *Schilling*, cui promisso tamen non stetit.

Fr. *Sevin:* Examen si le tableau, attribué à Cebes, est véritablement de cet auteur. —— *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscr., T. III. hist. p. 146 sqq.; ed. 8. T. II. p. 229 sqq.

Ivsti *Velsii* Hagani, in Cebetis Thebani Tabulam Commentariorum libri sex, totius Moralis philosophiae Thesaurus. In quibus nonnulla per occasionem tum de studiorum, artium, et scientiarum abusu et corruptela: tum contra ea, quae nostra hac aetate in religione exorta sunt falsa et absurda dogmata, ad catholicae et orthodoxae ueritatis propugnationem et defensionem, passim disseruntur. Lvgdvni, M.D.LI. 4. —— 7 *ff.* praefixa, contin. titulum et epistolam inscriptam: „Antonio Perrenot à Grantuella, Episcopo Atrebatensi *etc.*"; 1 *f.* vac. et 4 *ff*: index rerum insignium, 10 *ff.*: Ivsti Velsii Praefatio, et 441 pp. Bibl. seu. Lips.

I. Iac. *Wippelius:* Commentatio de Cebetis Thebani, philosophi Socratici tabula, verisimilia. Alt., 1744, 4.

CHAEREMON.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 672 sq.; *ed. n.* T. II. p. 292.

Arn. Herm. L. *Heeren:* De Chaeremone tragico vetere graeco. —— *V.* eiusdem Commentationem de fontibus Eclogarum Ioannis Stobaei, adiectam eiusdem editioni Ioannis Stob. Eclogarum

etc. P. II. (Gott., Vandenhoek. 1801, 8) p. 148.

F. *Jacobs:* Chaeremonis fragmenta apud Athenaeum p. 608 E. emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., Frommann. 1809, 8mai.) p. 325 sqq.

Steph. *Weston:* De Chaeremonis fragmento apud Athenaeum. p. 608 E. —— *V.* eiusdem librum inscriptum: Hermesianax sive Conjecturae in Athenaeum. (Ld., Nichols. 1784, 8mai.) p. 48 sqq.

CHARITON Aphrodisiensis.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. VIII. p. 150 sq.

I. *Editiones textus.*

1750, 4. *Χαριτωνος Αφροδισιεως των περι Χαιρεαν και Καλλιῤῥοην ἐρωτικων διηγηματων λογοι Η.* Iacobus Philippus d'Orville publicavit, animadversionesque adiecit. Amstelodami apud Petrum Mortier. *Voll. III.* —— *Tomus I.* XX pp. praefixae 144 pp. complectens, contextum graecum habet; *Tomus II* complectens 168 pp. prodiit sob titulu: Charitonis Aphrodisiensis de Chaerea et Callirrhoe Amatoriarum narrationum libri VIII Ioannes Iacobus Reiske vertit. *Partt. III. in I vol.* Quae hic velot inedita epigrammata prudierunt *v.* iam a *Reiskio* edita in Novis Miscellao. Lips., T. IX. p. 87 sq. *Tomus III.* habet titolum: Iacobi Philippi d'Orville animadversiones in Charitonis Aphrodisiensis de Chaerea et Callirrhoe narrationom amatoriarum libros VIII., et complectitor 788 pp. et 5 *ff.*, Index aocturom *etc*; Index latinus 6 *ff.*; Index graecus 17 *ff.* Repetita prudiit cura *Beckii* a. 1783.

1783, 8. Charitonis Aphrodisensis de Chaerea et Callirrhoe amatoriarum narrationum libri VIII. Graece et latine. Iacobus Philippus d'Orville publicavit, animadversionesque adjecit. Iohannes Iacobus Reiske latine vertit. Editio altera, emendationibus virorum doctorum adiectis auctior. (*Curavit Ch. Dn. Beck.*) Lps., sumtu E. B. Schwickert. —— 720 pp. 2 *Th.* 6 *Gr.* Aucta est haec ex prinre iterata editio *Abreschii*, *Piersoni*, *Valckenarii*, *Reiskii* et editoris notis et coniectoris; sed omisit *Dorrillii* Admunitum, praemissum animadversionibus.

1812, 4. — (*Graece ex edit. D'Orvillii*) edidit Spyridion Vlantis s. Blandi. Vt., Glykis. —— Splendida editio.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

1753, 8. Charitons Liebesgeschichte des Chäreas und der Callirrhoe, a. d. Griech. übers. (*von Heyne.*) Lpz., Gleditsch. —— 6 *Gr.*

1807, 8. Chäreas und Callirrhoe, oder die Folgen der Eifersucht. Eine antike Novelle, a. d. Griech. von C. Schmieder. Lpz., Andrä. —— 1 *Th.*

B. gallicarum.

1763, 12. Histoire des Amours de Chéréas et de Callirrhoé, traduite du Grec, avec des Remarques (*par Larcher*) Paris, Ganeau. *Voll. II.* —— XXIV, 276; 280 pp. Notae sunt exegeticae. Praeterea *Larcher* epigrammata graeca quae *Dorrillius* suo commentario inseruit, in gallicam lingoam convertit. Tomo II. p. 247 extat notitia de Veneris templis, qoae in Sicilia habuit, qoaeqoe in ceteris editionibus omissa est. Sic *Chardon de la Rochette* in Mélanges de Crit. T. II. p. 86.

1775 — 1776, 8mai. — trad. du Grec (, *par Fallet*). Amst. *Voll. II.* —— Com figg. Admndum libera versio. Rep. 1784.

1784, 12. Les Aventures de Choereas (*Chaereas*) et de Calirrhoe, trad. du Grec (, *par Fallet*). Seconde édition. Syracuse et Paris, Cailleau. *Voll. II.* —— 223, 258 pp.

1797, 16. Les amours de Chéréas et Callirrhoë, traduites du grec de Chariton, avec des remarques par P. H. Larcher; réimprimées sur l'édition de Paris de 1763. Paris. *Voll. II.* —— Ch. mel. 4 *fr.* 50 *cent.* Pertinet ad Bibliuthèqoe des romans grecs, et est Vol. VIII. et IX.

C. italicarum.

1752, 4. Di Caritone Afrodisieo de' racconti amorosi di Cherea e di Callirroe libri otto tradotti dal Greco (, *da Mich. Ang. Giacomelli.*) Rom. —— 248 pp. Editio sane bella. Rep. 1755 sqq.

1755, 8. Di Caritone *etc.* Greco. A sua Eccellenza la N. D. Elisabetta Lini, Moro. In Venezia, MDCCLV. presso Luigi Pavini. Con licenza de' Superiori. —— *V.* 1752.

1756, 8. — Rom.

1781, 8. — Pisa.

1781, 4. Racconti amorose *etc.* Parigi, N. Pissot.

1801, 18. Caritone Afrodisieo. Rac-

conti amorosi di Cherea, e Callirroe, tradotti dal Greco. Firenze, Piatti.

1801, 12. — Crisopoli. *Voll. II.*

1805, 8. Caritone Afrodisieo da Giacomelli. Pisa. —— Pertioet ad Raccolta degli Erotiel Greci, *(Voll. X.)* estqoe Vol. IV.

1816, 8. Caritone. Gli amori di Cherea e Calliroe, volgarizzati da M. Giacomelli ed illustrati dal Ciampi. Pisa, co' caratteri di Didot.

D. anglicarum.

1764, 12. The Loves of Chaereas and Callirrhoe. Written originally in Greek by Chariton of Aphrodisios: now first translated into English. Ld., Becket and de Hondt. *Voll. II.* —— 5 *sh.* Translata est secuodom Italicam versiooem, *v.* censuram in MR. 1764. Jan. p. 51—63.

CHARON Carthaginiensis.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. III. p. 38.

I. F. *Ebert:* De Charone Carthaginiense. —— *V.* eiusdem Dissertationes Siculas. (Ltgm., 1825, 8) p. 90 sqq. Ibi quoque de Charone *Lampsaceno*, Charone *Naucratide* breviter disputatur.

CHARON Lampsacenus.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. III. p. 38.

1806, 8. Charonis Lampsaceoi fragmenta collegit, emendavit et explicavit G. F. Creuzer. —— Com Hecataei et Xanthi fragmeotis, *v.* inter Historicorum graec. fragmenta. (Hdlb., Mohr. 1 *Th.* 6 *Gr.*) Sect. II. Iam aote *Fr. Sevin* fragmentorum collectiooem instituit in Recherches sur la vie et sur les ouvrages de Charon de Lampsaque, inserta in Mémoires de l'Acad. des Inser., T. XIV. (Paris., 1743, 4) Mém. p. 56 sqq., sed plura praetermisit.

CHION.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. I. p. 677.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnes epistolae.*

1499, 8. Chioois Epistolae. Graece. —— *V.* in Epistolarum graecarum collectione. Venetiis apod Aldum. T. I. Hfe primom prodierunt. Rep. *v.* 1606. *V.* s. v. Epistolae.

1606, f. — graece et latioe. —— *V.* inter Epistolas graecanicas motuas antiqoorum rhetorum *etc.* Aurel. Allobr. *V.* s. v. Epistolae.

1583, 4. Chionis Platonici epistolae, editae opera I. Caselii. Rostochii, St. Myliander. —— Latine versae ab eodem prodierunt *ib. V.* infra II.

1765, 8. Χίωνος ἐπιστολαί. Chionis Epistolae. Graece ad codd. Mediceos recs., castigavit, notas et indicem adiecit I. Tph. Coberus. Drsd. et Lps., Groell. —— In contextu emendando praeter commemoratos codices, Aldina, Cujaciana, Caseliana editio, aliaque subsidia suut adhibita.

1816, 8 mai. Chionis Heracleotae quae feruntur Epistolae cum versione Io. Caselii (,A. G. Hoffmanni Prolegomenis in Chionis Epistolas ex commeotariis societatis philologicae lipsiensis Vol. III. p. 234 sqq., Tph. Coheri Praefatione, eiusque cum Hoffmanni, et Orellii animadversionibus). —— Cum Memnoois Historiarum Heracleae Pooti Excerptis. Edidit I. Conr. Orelli. Lps., Weidmaon.

Bb) *Delectus epistolarum.*

1557, 8. Chionis epistolae duae, editae ab H. Stephano. —— *V.* eiosdem Excerpta ex Ctesia, Memnone *etc.* Paris. Rep. 1594.

1583, 4. Epistolae quaedam Chionis. —— *V.* in Τῶν ἑλληνικῶν ἐπιςολῶν ἀνθολογία. Paris., e typ. Stephani Prevosteau, haeredis Morelli.

1594, 8. —— *V.* 1557.

1594, f. Chionis epistola tertia a Leunclauio edita. —— *V.* eiusdem editionem Xenophontis. (Fref., Werhel.) p. 1609.

1600, 4. Chionis Matridis f. epistola Apologetica ad Clearchum Ponti principem, latine interprete Fed. Morello. Paris., ap. Fed. Morellum.

II. *Editiones versionum.*

1584, 4 mio. Xenophontis Cyri Paediae Liber quartus. Ioanne Caselio interprete. Chionis Platooici epistolae ab eodem Latinè redditae. Rostochii Stephanus Myliander excudebat. Anno cIↃIↃXXCIV. —— 48 *ff.* sine pagioarum numero. *H. Gf. Schaefer* de hoc opusculo in illa *Orellii* editione (1816) p. 262 oota 2 adnotat haec: „Rarissimum libellum cum Orellios egoque diu, sed frustra, etiam io bibliothecis instructissimis, quaesiuissemus, tandem, textu graeco Epistolarum iamdudum typis exscripto, vir doctissimus et homanissimus, G. F. Benecke, Prof. Gottiog., e Bibliotheca Georgiae Augostae, coi altero loco praelectus est, ad me transmisit."

III. *Illustrantia Chionem scripta.*

A. Glo. *Hoffmann*: Prolegomena ad Chionis Epistolarum graecarum futuram editionem conscripta. —— *V.* In Commentariis soc. philol. Lips. Vol. III. P. II. (Lps., 1803, 8) p. 234—273. *Hoffmann* hanc promissam editionem praecipue in usum scholarum elaboratarum se proposuit, cui illa *Coberi* substrata erat. *Orelli* in sua iam indicata editione haec prolegomena repetiit.

CHIONIDES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 751; *ed. n.* T. II. p. 428.

A. *Meineke*: De Chionide, veteris Comoediae poeta. —— *V.* eiusdem quaestionum Scenicar. Spec. I. (Brl., 1826, 4) p. 8 sq.

CHOERILUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 673; *ed. n.* T. II. p. 292 sqq.

I. *Collectiones fragmentorum.*

1817, 8 mai. Choerili Samii quae supersunt, collegit et illustravit; de Choerili Samii aetate, vita et poësi aliisque Choerilis disseruit A. Ferd. Naekius. Inest de Sardanapali epigrammatibus disputatio. Lps., Weidmann. —— VI, 289. 1 *Th.* 6 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 12 *Gr.* *V.* infra *II.*

II. *Illustrantia Choerilum scripta.*

H. Fynes *Clinton*: On Choerilus. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos, (Ox., 1824, 4; rep. *ib.*, 1827, 4; et latine versos per Krügerum, Lps., Vogel. 1830, 4.) pluribus locis.

Csp. *Hoffmann*: Versus Choerili apud Galenum ostensus beneficio Victorii. —— *V.* inter eiusdem Variarum Lectionum libros VI, Lib. I. cap. XX. (Lps., 1619, 8 min.)

A. Ferd. *Naek*ii Additamenta ad Choërili fragmentorum collectionem. —— *V.* Indicem praelectt. in acad. Boruss. Rhenana. Bonnae, 1827, 4 mai.

CHORICIUS.

1) Orationes duae.

1705, 4. Choricii, Sophistae, Orationes duae, una in funere Procopii, Gazaei, Sophistae; altera in Somnium Ducem, nunc primum editae e Codice Holsteniano, Graece et Latine, I. Ch. Wolfio interprete. —— *V.* Fabricii Bibl. Gr., T. VIII. p. 841 sq.

2) Declamationes duae.

1781, 4. *ΧΟΡΙΚΙΟΥ ἐπιταφιος ἐπι Μαριᾳ, μητερι Μαρκιανου, Γαζης ἐπισκοπου, και Ἀναστασιου, Ἐλευθεροπολεως ἐπισκοπου. — Του αὐτου μελετη του τυραννοκτονου.* *Graece.* —— *V.* *Villoisoni* Anecdota, T. II. p. 21 et 52. E codice msto Parisiensi eruit *Villoison.*

CHRYSERUS.

I. F. *Ebert*: De Chrysero Nomenclatore. —— *V.* eiusdem Dissertationes Siculas. (Rgm., 1825, 8) T. I. p. 153 sq.

CHRYSIPPUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 392 sq.; *ed. n.* T. III. p. 546.

F. Nic. Gisb. *Baguet*: De Chrysippi vita, doctrina et reliquiis Commentatio. Lovanii, 1822, 4. —— Rep. in Annalibus Acad. Lovaniensibus, T. IV.

Iac. *Brucker*: De Chrysippi philosophia. —— *V.* eiusdem Historiam crit. philosophiae, T. I. p. 974 sqq.

I. F. *Ebert*: De Chrysippo eiusque scriptis. —— *V.* eiusdem Dissertationes Siculas. (Rgm., 1825, 8) T. I. p. 112 sqq.

G. Alb. *Hagedorn*: De moralibus Chrysippeis, e rerum natura petitis, disputatio. Altd., 1685, 4.

Arn. Herm. L. *Heeren*: De Chrysippi scriptis a Ioanne Stobaeo lectis. —— *V.* eiusdem Commentationem de fontibus eclogarum Ioannis Stobaei, subiectam eiusdem Ioannis *Stob.* Eclogarum Physicarum et Ethicarum editionem. P. II. T. II. p. 184 — 187.

Ch. *Petersen*: Philosophiae Chrysippeae fundamenta in notionum dispositione posita e fragmentis restituta. Alt., Busch. 1827, 8. —— XXII, 354 pp. 2 *Th.* Conf. ephem. litt. Halens. 1827. nn. 188. p. 663 sq.; censuram copiosam *v.* in Jahrbücher für wissenschaftliche Kritik. (Berlin.) 1827. no. 217 — 221, p. 1733 — 1765, et aliam in Iahnii Jahrbücher. 1830. I. p. 314 — 332.

I. F. *Richter*: De Chrysippo, Stoico fastuoso. Lps., 1738, 4.

I. Andr. *Schmid*: Dissertatio Chrysippea brutorum logica. Jn., 1689, 4.

Gli. *Stolle*: Ueber Chrysippus, den Philosophen. —— *V.* einsdem Historie der heidnisch. Morale, p. 135 sqq.

Tiedemann: Ueber Chrysippus u. dessen Philosophie. —— *V.* einsdem librum inscriptum: Geist der spekulativen Philosophie, T. II. p. 440, 462 sq. *etc.*

CHRYSOLORAS.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 392 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 322 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Erotemata.

α) Sine l. et a. notitia.

—, 8 min. *ΕΡΟΤΗΜΑΤΑ ΤΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ. Haec f. 1 a. In fine: ΤΕΛΟC. ΤΗC ΓΡΑΜΜΑΤΙ || ΚΗC. ΤΟΥ ΧΡΥΣΟ || ΛΩΡΑ.* —— 88 *ff. lin.* 19. Typi adhibiti sunt similes illis in Humero 1488. Sine *cust.* et num. *ff.*; sed cum *sign.* α — χ, quod tamen *Panzer* in Annal. T. II. p. 100, nu. 620 negat. *Brunet* in Manuel du libraire (Paris. 1810, 8) T. I. p. 253 de hac editione dicit: „... .. édition grecque, *pet. in*-4. sans date, exécutée à longues lignes de 19 à la page sans chiff. et récl., mais avec des signat. en lettres grecques sur les cah., qui sont au nombre de 22, et forment 88 f. en tout, mêmes caractères que l'Homère de 1488. Vend. 286 *fr.* Crévenna." Hunc est Ebert in suo Bibliograph. Lexicon, no. 4174 prorsus sequutus.

—, 4. (*Ε*)ἴσ *πόσα διαιροῦνται τὰ* || *etc. Haec f.* 1 *a* (*sign.* a). *F.* 40 *b explicit*: Chrysolorae Manuelis || Erotimata (?) Feliciter || Finiunt. || *Τέλοσ.* (*Mediol.* s. *Venetiis* circiter 1490.) —— 40 *ff.* 24 lin., *sign.* a — e4. Est duabus columnis impressus, altera graece, altera latine. Sic *Hain* in suo Repertorio bibliogr., vol. II. no. 5019, qui librum ipse vidit, et Brunet in Manuel du Libraire (1810, 8) T. I. p. 253.

—, 4. F. 1 *a incipit opus*: (*ε*)ἰς *ποσα διαιρουνται τα εἰκοσι. In calce: δει δη Χρηματων, και ἀνευ || τουτων. οὐδεν ἐξι γενεσθαι || των δεοντων.* || *τελος.* —— 42 *ff.* cum 19 lin. Sine *sign.*, num. *ff.* et *cust.* Graece et latine, est characteribus minuribus, quam prior editio, cursivis, ut nos dicimus, impressus.

—, 4 min. Erotemata. (*Romae sive Venetiis, ante a.* 1500.) —— 64 *ff.* cum 22 *lin.* et *sign.* α — θ. Nonnulli litterati hanc editionem per *Calliergium* impressam putant.

β) Cum l. et a. notitia.

1484, 4. *F.* 1 *a vacat; f.* 1 *b*: Alphabetum graecum, Pater noster et Ave Maria. *Graece et latine. F.* 2 *a* (*sign.* *a*2) *incipit opus*, *explicitque f.* 32 *b*: Impraessum (?) Venetiis per Peregrinum (*de Pasqualibus*). Bononiensem. || MCCCCLXXXiiii. DIE QVINTA FEBRVARII. —— 32 *ff.* duabus columnis impressus. *Sign.* a — f.

1490, 4. *In fine*: Impressum Vincentiae per Magistrum Leonardum de Basilea MCCCCLXXXX. DIE PRIMO MENSIS SEPTEMBRIS. *F.* 1 *a vacat; f.* 1 *b continetur*: Alphabetum, Pater noster, Ave Maria. —— 32 *ff. sign.* a — f. Duabus culumuis impressus, altera graece altera latine.

1491, 4. — *graece et latine.* Vincentiae. —— Ex praecedente editione expressa est.

1500, 4. Chrysolore Grammatica, graece. Parisiis 1500, 4. —— Sic in Catalogo Bibl. Kulenkamp. p. XV. nu. 145 notitia exhibetur; sed fortasse eadem est editio, quae in *Maittairii* Annal. typ. T. II. not. *f.* sine l. et a. notitia „studio I. Chaeradami ex offic. Aegid. Gourmont *in*-8" citatur; forma enim 4 et 8mai. saepe inter se permutantur.

1507, 4. *ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.* Grammatica Chrysolorae, *Graece.* Operoso huic opusculo extremam imposuit manum Egidius Gourmontius primus duce Francisco Tissardo Ambacaeo, graecarum literarum Parrhisiis impressor. Anno domini M. CCCCC. VII. Cal. Decembr. —— Ut ante enumeratae editiones rarissima.

1509, 8. *Ἐρωτηματα του Χρυσολωρα.* Erotemata Chrysolorae, *graece*, vel potius brevis epitome Erotematum Chrysolorae a Guarino discipulo illius conlecta. —— Inter Erotemata Guarini cum multis Additamentis et cum Commentariis latinis. Impressum Ferrariae per me Ioannem Mazochum anno D. MDIX. die XIII. Martii.

1511, 4. Emmanuelis Chrysolorae Erotemata graecae linguae cum multis additamentis et commentariis lat. Parisiis per Aegid. Gourmont.

1512, 4. *ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ.* Grammatica Chrysolorae; edente Francisco Vatablo. Aegidius Gourmontius imprimendas curavit in Cesareo prelo Lutetiae parisiorum (MDXII. decima tertia Maii).

1512, 8. Erotemata Chrysolorae. De anomalis uerbis. De formatione temporum ex libro Chalcondylae. Quartus Gazae de Constructione. De Encliticis. Sententiae monostichi ex uarijs poetis. — Venetiis in aedib. Aldi M. D. XII. —— 296 pp. Rarios reliquis editionibus occurrit. *V.* 1517.

1514, 8. Erotemata Chrysolorae. —— *V.* in Ἐγχειρίδιον Γραμματικῆς εἰσαγωγῆς ἐκ διαφόρων συγγραφέων συλληφθέν. Enchiridiou Grammaticalis introductionis ex diversis scriptoribus cnofectam *etc.* impressum — Florentiae impensis Philippi Iuntae Florentini, labore vero et dexteritate Bartholomaei Brisianei sermonum graecorum desideratorom gratia. Anno post Christi generatinnem millesimo quingentesimo quarto et decimo, mensis Februarii primo. —— 280 pp. Auctius ex priore editiune expressa est. *V.* 1516.

1516, 8. ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ. Erotemata Chrysolorae. — Ottomari Luscinii Distichon. *In fine*: Excusus est Chrysoloras formulis graecis Argentorati in officina Joannis Knoblouch calcographi (?) Argentinen. Anno. M. CCCCC XVI. Die III. mensis Decembris. —— Splendida editio.

1516, 8. Erotemata Chrisolorae. —— *V.* in Ἐγχειρίδιον γραμματικῆς. — Impressum Florentiae in Aedibus Philippi Juntae Florentini, anno a salotifera incarnatione. M. D. XVI. Decimu Cal. Oct. *V.* 1514.

1517, 8. Ἐρωτήματα του Χρυσολωρα. — Περι ἀνωμαλων ῥηματων. — Περι σχηματισμου των Χρονων εκ του Χαλκονδυλου. — Το τεταρτον του Γαζη, περι συνταξεως. — Περι ἐγκλητικων. — Γνωμαι μονοστιχοι ἐκ διαφορων ποιητων. — Κατων. Ἐρωτηματα του Γουαρινου. Erotemata Chrysolorae. De anomalis uerbis. De formatione temporum ex libro Chalcondylae. Quartus Gazae de Constructione. De Encleticis. Sententiae monostichi ex uarijs poetis. Cato. Erotemata Guarini. — Venetiis in Aedibus Aldi et Andreae Soceri mense Novembri M. D. XVII. —— 415 pp. Ex aldina editiooe a. 1512, adiecta illius praefatione, repetita est; sed aucta Catonis Distichis aliisque opuscolis, in titulo nominatis. Epitome e Chrysolorae Erotematis a pag. 313 incipit, praemisso 1 *f.* Bibl. acad. Lips.

1522, 8. Manuelis Chrysolorae Erotemata, De furmatione temporum ex Libro Chalcondylae. Impressum Romae MDXXII.

1523, 8. Chrysolorae erotemata per G. Rithaymer nonnihil aucta *etc.* gr. lat. Viennae Pannoniae, Singrenins. —— Haec a *Brunet* in Manuel do Libraire. T. I. p. 254 et honc sequutus *Ebert* in Allgem. bibliograph. Lex. no. 4186 enumerata editio nihil nisi epitomen erotematum Chrysolorae a Guarino factam complectitor sub hoc titulo: „Erotemata Guarini per Georgium Rithmayer *etc.* aucta. Anomala Verba. Formationes temporum Georgii Rithmayer. Sententiae Monostichi ex variis Poetis." Saepe Chrysolorae Erotemata cum illis a Guarino confectis commutari iam *Denis* in Wien's Buchdruckergeschichte p. 235 recte adnotavit.

1528, 8. Emanuelis Chrysolorae Grammatices Epitome, Albano Torino interprete. Basileae apud Ioan. Bebelium Anno M. D. XXVIII.

1534, 8. Emanuelis Chrysolorae Byzant. graecae grammaticae institutiones. Lat. e regione oppos. sunt gr. Dom. Sylvio interprete. Paris., Wechel.

1540, 8. Erotemata Chrysolorae. De anomalis verbis. De furmatione temporum ex libro Chalcondylae. Quartus Gazae de constructione. De encleticis. Sententiae monostichi ex variis poetis. Catonis sententiae a Planude conversae. Impressum Florentiae per Benedictum Junctam, 1540. mense Januario. —— 288 pp. Ex priore Iontina editione expressa est. *V.* 1514 et 1516.

1540, 8. — *graece.* Venetiis, Victor a Rabanis.

1549, 8. Erotemata Chrysolorae. De anomalis uerbis. De formatiune temporum ex libro Chalcondylae. Quartus Gazae de constructione. De encleticis. Sententiae monostichi ex uariis poetis. Cato. Erotemata Guarini. De Tribubus Atheniensium. Et Simorijs. — *Graece.* Venetiis, apud Federicum Turrisanum. M. D. XLIX. —— 380 pp., et 1 *f.* insigni Aldorum typogr. *Sign.* S. *f.* 8 vacat et ooo nomeratom est. Ex editiooe a. 1517 repetita.

1550, 4. — Paris., ap. Ch. Wechelum.

1584, 4. — gr. et lat., curante Gu. Hildenio. Brl.

2) Epistolae.

1655, f. Manuelis Chrysolorae Epistolae III de comparatione veteris et novae Romae, gr. et lat., Pet. Lambeciu

interprete. —— *V.* in *Κωνσταντινου του Μανασση συνοψις ἱστορικη.* (Paris., e typogr. regia) p. 107. 127.

II. *Illustrantia Chrysoloram scripta.*

( ) Osservazioni di *D. G.* intorno a Emanuello Chrysolora, Ristoratore delle Lettere greche in Italia. —— *V.* in Raccolta d'opusc. scientif., T. XXV. p. 241.

Ch. F. *Boerner*: De Chrysolora. —— *V.* eiusdem librum De doctis hominibus graecis litterarum graecarum in Italia instauratoribus. (Lps., 1801, 8 mai.) p. 1 sqq.

H. *von der Hardt*: Memoria Chrysolorae. Hlmst., 1718, 8.

Humphr. *Hodius*: De Chrysolora, instauratore linguae graecae. —— *V.* eiusdem librum De Graecis illustribus linguae graecae literarumque humaniorum instauratoribus, cap. II. p. 12 sqq. Ibidem quuque leguntur *Andr. Iuliani* Oratio in funere Manuel Chrysolorae, et *Guarini* Epistolae IV de Chrysolora. Aulea haec exhibentur in Raccolta d'Opuscoli scientif. T. XXV. p. 291. 323. *Iuliani* oratio et apud *Boernerum* extat.

Cph. *Saxe*: De Chrysolora. —— *V.* eiusdem Onomasticon, T. II. p. 389 sq.

CINAETHON.

Fabr. B. Gr. lib. I. II. c. 8, p. 378.

Arn. Herm. L. *Heeren*: Cinaethonis Oedipodiae notitia nunc primum ex marmore prolata. —— *V.* eiusdem libellum inscr.: Expositio fragmenti Tabulae marmoreae operibus caelatis et inscriptionibus graecis ornatae, Musei Borgiani Velitris. Romae, 1786, 4. 28 *pp.*, deinde germanice versa exhibetur in Bibl. der alt. Lit. u. K., T. III. p. 57 sq. et repetita in eiusdem Vermischte historische Schriften, T. III. (1821) p. 162 sqq., ubi de Cinaethone *Fabricii* error corrigitur.

C. Gu. *Müller*: De Cinaethone, poeta cyclico. —— *V.* eiusdem Dissertationem De cyclo Graecorum epico et poetis cyclicis. (Lps., Lehnhold. 1829, 8 mai.) p. 23 sq., 52 sq., 61 sqq.

Fr. *Wüllner*: De Cinaethone. —— *V.* eiusdem libellum De Cyclo epico poetisque cyclicis commentatio philol. (Monast., 1825, 8) p. 43, 51 sq.

CINNAMUS.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 396 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 733 sqq.

I. *Editiones textus.*

1652, 4. Ioannis Cinnami de rebus gestis Imperatorum Constantinopolitanorum, Ioannis et Manuelis, Comnenorum, historiarum libri IV. Cornelius Tollius Primus edidit, vertit, castigavit. Trajecti ad Rhenum, Typis Theodori ab Ackersdyck, & Gisberti à Zyll, Anno M.DC.LII. —— 12 *ff.* praefixa, 356 pp. Notae plurima parte criticae a p. 329 usque ad pag. 356 exhibentur, et 17 *ff* indicem continent. In praefatione „ad Lectorem" dicitur: „Quidquid sit, habes certe erutum tenebris ac carcere graeco omnibus aequalibus ingenio et claritate suo praelucentem scriptorem; et, quod habes, gratias hoc ages nomine industriae et liberalitati Amplissimi atque inclyti nominis viri Isaaci Vossii, qui eum è codice Vaticanae bibliothecae exscriptum majoribus distentus curis mihi, ut juris facerem publici, donavit." Bella editio. Bibl. acad. Lips.

1670, f. m. *Ιωαννου Κινναμου Βασιλικου γραμματικου ἱστοριων λογοι ΕΞ.* Ioannis Cinnami imperatorii grammatici historiarum libri sex, seu de rebus gestis a Ioanne et Manuele Comnenis impp. Cp. Accedunt Caroli du Fresne, D. du Cange, *etc.* in Nicephori *Bryennii* Caesaris, Annae *Comnenae* Caesarissae, et ejusdem Ioannis *Cinnami* Historiam Comnenicam Notae Historicae et Philologicae. His adiunguntur Pauli *Silentiarii* Descriptio sanctae sophiae, quae nunc primum prodit Graece Latine, cum vberiori Commentario. Paris., e typogr. regia. M.DC.LXX. —— Mutavit distinctionem librorum (prior editio habet quatuor libros, hic autem sunt sex) et capitum ad codicis msti Vaticani fidem, quamquam illum ad contextum emendandum non adhibuit editor. Praeterea *Tollii* versionem latinam hinc inde emendavit, eiusdemque notas selectas recepit *du Cangius.* Pertinet ad Parisiensem historicorum byzantinorum collectionem, ut illa a. 1729 ad Venetam. Bibl. acad. et sen. Lips.

1729, f. *Ιωαννου Κινναμου Βασιλικου γραμματικου ἱστοριων λογοι ἕξ.* Ioannis Cinnami imperatorii grammatici historiarum libri sex, seu de rebus gestis a Ioanne et Manuele Comnenis impp. Cp. Accedunt Caroli du Fresne D. du Cange,

regi a consiliis et Franciae apud Ambianos quaestoris, notae historicae et philologicae. His adiungitur Pauli *Silentiarii* descriptio sanctae Sophiae, quae nunc primum prodit graece et latine cum uberiuri commentariu. Venetiis, ex typographia Bartholomaei Iauarina. —— *Du Fresii* animadversiones ad Annam Comnenam hic omissae sunt, sed Annae editionis Venetae sunt adiectae. Ceterum ex priure repetita est.

II. *Illustrantia Cinnamum scripta.*

Mart. *Hanckius*: De Cinnamo, historico byzantino. —— *V.* eiusdem opus De Scriptoribus. Rerum Byzantinar. cap. XXX. p. 516 sqq.

CLEANTHES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 394 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 550 sqq.

I. *Editiones textus.*

1568, 8. Cleanthis fragmentum Hymni in Iovem, graece nunc primum editum. —— *V.* inter *Ursini* Carmina novem illustrium feminarum *etc.* (Atv., ex offic. Cph. Plantini) p. 272. Ex codice Farnesiano eclogarum physicarum Ioannis Stobaei vulgatum est.

1573, 8. Cleanthis Carmina et Iambi, graece. —— *V.* in *H. Stephani* collectione inscr., *Ποιησις φιλοσοφος.* Poesis philosophica, vel saltem reliquiae philosophicae, *etc.* (Paris.) p. 49 sqq. p. 124 sq.

1678, f. Cleanthis hymnum ad Iovem cum lat. lac. Duporti metaphrasi poetica edidit Radulphus Cudworth. —— *V.* eiusdem Intellectual Systeme of the Universe. (Ld.) p. 432 sq. *Duporti* metaphrasis elegans est.

1744, 12. *Κλεανθους υμνος εἰς τον θεον.* Cleanthis Hymnus ad Deum. —— Cum Epicteto. (Glsg.) p. 84 sqq.

1772, f. — graece ex msto cum accurata versione lat. metrica. —— *V.* in: Daniel secundum LXX ex tetraplis Origenis editus. (Romae.) p. 405. Hoc opus iteratum est *Gottingae*, 1774, 4, et deinde cum praefatione et notis C. Segaar. Trj. ad Rh., 1775, 8.

1778, 12. — graece, latine, gallice et italice. —— *V.* in *Brunckii Ηθικη ποιησις*, *etc.* (Arg.) p. 141 sqq., et in eiusdem Analectis T. III. p. 224 sq. *V.* 1817.

(1781,) 4. *Κλεανθους υμνος εις Δια.* Hymne de Cleanthe a Jupiter traduit en vers par *M.* de Bougainville. —— Sine l. et a. notitia prodiit hic libellos, 4 *ff.* comprehendens. Contextus graecus e *Brunckii* recensione expressus est. Rarissime occurrit.

1781, 8. — graece et francice (*per Buganvillium*, *edidit I. Lor. Blessing*). Arg. —— Repetitio mera prioris editionis a. 1781.

1785, 8. Cleanthis Hymnum in Iovem. Graece Edidit notis illustravit *etc.* F. W. Sturz. Lps., ex offic. Sommeriana. —— 24 pp. Gratulatoria scriptio.

1786, 8. *Κλεανθους ὑμνος εἰς Δια*, Kleanthls Gesang auf den höchsten Gott. Griechisch u. deutsch, nebst einer genauen Darstellung der wichtigsten Lehrsätze der stoischen Philosophie von Hern. Heinert Cludius. Gtt. —— 56 pp.

1792, 8. — graece edidit Harless. —— *V.* eiusdem Anthologiam graecam poeticam (Baruthi.) p. 84 sqq.

1792, 8. — graece et latine, emendatius edidit Arn. Herm. L. Heeren. —— Extat in eiusdem editione Eclogarum tuaonis *Stobaei* physicarum, T. I. P. I. no. 12. p. 30 sqq. In vulgatis vero Ioannis Stob. editis libris, ut in illo a *Cantero* edito, etiam in excerptis a Grotio confectis, frustra poema quaeras.

1814, 8. Poetische Ueberreste. Griechisch u. deutsch, mit Anmerkk. von G. C. F. Mohnike. 1s Bdchen. Kleanthes der Stoiker. Gfsw., Mauritius. —— 16 *Gr.*

1815, 16. *Κλεανθους ὑμνος εις Δια.* *Graece.* —— *V.* inter Poetas graecos Gnomicos. *Edit. ster.* (Lps., Tauchnitz.) p. 110 sq.

1817, 8 mai. — denuo curavit Gf. H. Schaefer. —— *V.* inter *Brunckii* Poetas graecos Gnomicos. (Lps., G. Fleischer.) *V.* 1778.

1817, 12 mai. —— *V. ib.* (Lps., Weigel.) *Schaeferus* curavit hanc editionem.

1819, 8 mai. Specimen Theologiae comparativae, exhibens *Κλεανθους ὑμνον εἰς Δια*, cum disciplina Christiana comparatum, introductione, interpretatione germanica *etc.* Jn., Cröker. —— 4 *Gr.*

1824, 32. Cleanthis hymnus. Graece, cum notis. —— In *Boissonadii* editione Callimachi. (Paris.) Pertinet ad eiusdem Syllogen Poetarum graecorum.

1826, 8. *Κλεανθους Ὑμνος. Graece.* Edidit Ad. Coray. —— In eiusdem edi-

tione Epicteti Encheiridii. (Paris., Eberhard.)

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1783, 4. Cleanthis Hymnus (*numeris adstrictum*). Latine vertit et illustravit Andr. Ch. H. Weiss. *Progr.* Rotenb. ad Tub. —— Non venale prostat.

1803, 8 mai. Cleanthis Hymnus, latinis versibus redditus ab Hieronymo de Bosch. —— *V.* ad calcem eiusdem Poëmatum adiectus. *Trj. ad Rh.*

B. germanicarum.

1778, 8. Des Cleanthes Hymne, ins Deutsche übers., nebst Raisonnement über stoische Theologie; von F. Gedike. —— *V.* in Deutsches Museum, m. Iul.

1793, 8. Cleanthes des Stoikers Hymnus an Zeus, übers. von C. Ph. Conz. —— *V.* eiusdem Analekten, oder Blumen, Phantasien und Gemälde aus Griechenland. (Lpz.) p. 78.

1796, 8. Dem höchsten Gott, von J. G. Herder. —— *V.* in eiusdem *Hyle.* Zerstreute Blätter, Collectio II. (Gotha) p. 269.

1798, 8. Kleanths Gesang auf Gott, von Ludw. Hörstel. —— *V.* eiusdem Abriss einer Religionslehre des Plato. (Braunschweig.)

1819, 8. Kleanth's Hymnus auf Zeus. Metrisch übers. u. m. Anmerkk. begleitet. —— *V.* in *Seebodii* Krit. Bibliothek, Vol. I. et II. p. 452 sqq. Praemissa introductio, in qua hymnus Cleanthi abiudicatur, contra omnes qui genuinum esse non dubitaverunt.

III. *Illustrantia Cleanthem scripta.*

( ) Ad Cleanthis Hymnum varietas lectionis. —— *V.* in libro menstruo: MR. 1798, m. Ian. p. 18 sqq. Diligenter hic variae lectiones enotatae extant, ut *F. Jacobs* in epistola critica Ioannis *Stobaei* eclogis, P. II. T. II. p. 225 me edocuit.

Iac. *Brucker:* De Cleanthe. —— *V.* eiusdem Historiam philosoph. crit., T. I. p. 972 sqq.

Arn. Herm. L. *Heeren:* De Cleanthe inter poetas recensendo. —— *V.* eiusdem Commentationem de fontibus Eclogarum Ioannis Stobaei, adiectam eiusdem editioni Ioannis Stob. Eclogarum *etc.* T. II. P. II. p. 149.

W. Trg. *Krug:* De Cleanthe Divinitatis Assertatore ac Praedicatore. Symbolarum ad Historiam Philosophiae Part. II. Progr. Lps., litt. Staritzii. 1819, 4. —— 15 pp.

Meiners: De Cleanthe, philosopho stoico. —— *V.* eiusdem Historiam Doctrinae de Vero Deo. (Lemgov., 1780, 8) p. 456 — 525,

Petersen: Cleanthis Stoici hymnus in Iovem auctori suo vindicatus, ad eiusque doctrinam enarratus. Progr. Hmb., 1829, 4.

Tennemann: Ueber Cleanthes. —— *V.* eiusdem Geschichte der Philosophie, Vol. IV. p. 230 — 245.

CLEARCHUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 293; *ed. n.* T. III. p. 481.

I. Bapt. *Verraert:* Diatribe academica inaug. de Clearcho Solensi, philosopho peripatetico, *etc.* Gandavi, Apud M. A. Malue, Bibliopolam. 1828, 8 mai. —— ij, 128 pp, Duobus capitibus distincta, primo agitur: De Clearchi vita et scriptis, secundo autem: de Scriptorum Reliquiis, ubi fragmenta nobis reliqua colliguntur.

Ger. I. *Voss:* De Clearcho. —— *V.* eiusdem librum: De historicis graecis. Edit. alt. (LB., I. Maire. 1751, 4) p. 48 sq.

CLEMENS Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 101 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 119 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia opera.*

1550, f. *ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ἅπαντα.* Ex Bibliotheca Medicea. *Haec in ornamento xyl. In calce p. 347:* Cudebat Florentiae Laurentius Torrentinus Cum Julij. III. Pont. Max. Caroli V. Imperatoris, Henrici Gallorum Regis II. Cosmi Medicis Florent. Ducis II. Priuilegijs, M D L. —— In pagina tituli aversa contenta sic indicantur: I. *Λογος προτρεπτικος προς Ἑλληνας (Ἑλληνας?).* —— II. *Παιδαγωγου βιβλια τρια.* —— III *Στρωματων λογοι ὀκτω.* Deinde *Pet. Victorii* ad *Marcellum Cervinum* (Cardinalem Sancta Crucis) dedicatio, subsignata: „Florentiae V. Id. Sept. 1550.“, sequitur.

Locum quendam ex illa huc transseribimus: „Nos certe quae potuimus collegimus, et non sine cura quoque aliqua nostra diligentiaq. castigata, formis imprimenda dedimus. Nam Stromatū ... unicū tantum illud exēplar habuimus, quod in Medicea bibliotheca custoditur: In reliquis autē emēdandis tu quoq. uehementi amore, quo hunc auctorē prosequeris, nos adiuuasti: ac conferēdos à tuis, probis & eruditis viris, cum antiquissimis exemplorib. curasti. Cui etiam praeclaro studio tuo liberalitate sua opē tulit omni eleganti ac digna nobilissimo viro suppellectile ornatissimus Rodolphus Pius antistes Carpensis, qui è bibliotheca, quam à maiorib. suis doctissimis viris ac maximis uirtutib. insignibus accepit, ac studio postea suo auxit, deprōpsit uetustissimū exēplar Protreptici ac Paedagogi, ac tuis, ut cōmode ipsum tractarēt, cōmodauit: ut inde quoq. non parū opus illud purgatū ac nitidius factum sit.“ Praeter nominata opera extant hic quoque: „Excerpta ex Theoduto.“ Accurate haec editio describitur in Annali dello Tipografia Fiorentina di Lorenzo Torrentino. (Fr., presso Niccolò Carli, 1811, 8 mai.) p. 54 sqq. Bibl. acad. Lips. hanc uitidam editionem adservat.

1592, f. *Κλημεντος Αλεξανδρεως τα ευρισκομενα.* Clementis Alexandrini opera quae exstant. Diversae lectiones, et emendationes, partim ex veterum scriptis, partim ex huius aetatis doctorum iudicio, seorsum in fine additae: Et Indices tres; duo Latini, Auctorum & Rerum memorabilium; tertius Graecus, Verborum & Phraseων notabilium: Opera Friderici Sylbvrgii Veter. Ex Typographeio Hieronymi Commelini CIƆIƆXCII. —— 6 *ff.* praefixa, 445 pp. Ex editione principe, sed ita ut menda praecipue librariorum tolleret, *Sylburgius* suam derivavit: omniumque fere Clementis optimus est editor, qua de causa ceteri illum presso pede usque ad *Potterum* sunt sequuti, exceptis illis locis, ubi bonum depravarunt. Nonnullis doctis haec Sylburgiana editio non innotuisse videtur, cum ceteras pro vera hac citent, quod et a *Klotzio* in praef. p. VII. Vol. II. recte annotatum video. Ceterum autem annotandum videtur, quod *Klotzius* l. c. non satis adcurate cauteque dicit „constat 386 paginis“, et ne uno verbo quidem reliquas paginas numero signatas commemorat, quibus indices verborum et rerum comprehenduntur. Quod hic indicem necesse est, ne quis in posterum, qui hanc raram editionem ipse inspicere nequit, hac notitia fallatur. Nitide sed ch. vili impressus liber. Bibl. sen. Lips.

1616, f. *Κλημεντος αλεξανδρεως τα ευρισκομενα.* Clementis alexandrini opera graece et latine quae extant. Daniel Heinsius Textum graecum recensuit, interpretationem veterem locis infinitis meliorem reddidit: breues in fine Emendationes adiecit. Accedunt diuersae lectiones & emendationes, partim ex veterum scriptis, partim ex huius aetatis doctorum iudicio à F. Sylburgio collectae. Cvm Tribus locupletibus, Auctorum, Rerum, Verborum, & phraseon indicibus. 1616. LB., Excudit Ioannes Patius Academiae Typographus Pro Bibliopolio Commeliniano. —— 10 *ff.* praefixa, 580 pp., 50 pp.: annotationes Sylburgii, et 1 vac. *f*, et 68 pp.: Indices verborum et rerum. Bibl. sen. et acad. Lips.

1629, f. — Lut. Paris. —— Adcurate ex priore expressa est.

1641, f. *Κλημεντος αλεξανδρεως τα ευρισκομενα.* Clementis Alexandrini Opera Graece et Latine qvae extant. Post accuratam D. V. Danielis Heinsii recensionem & breues additas in fine emendationes, facta est non poenitenda imo necessaria praelectio ab eo qui operis Editioni praefuit: adiecit doctissimas annotationes ex variorum Auctorum scriptis decerptas. Accedunt diuersae lectiones & emendationes, partim ex veterum scriptis, partim ex huius aetatis doctorum iudicio a F. Sylburgio collectae: Cum Tribus locupletibus, Auctorum, Rerum, Verborum, & phraseων Indicibus. LV-TE ‖ TIA. Lvtetiae Parisiorum, Typis Regijs, M. DC. XXXXI. —— 14 *ff.* praefixa, 854 pp., et 40 *ff* indices, et 40 *ff.* notas continentia. Negligentissime ex priore repetita est. Bibl. acad. et sen. Lips.

1688, f. Clementis Alexandrini opera Graece et Latine quae extant. Post accuratam D. V. Danielis Heinsii recensionem et breves additas in fine emendationes, facta est non poenitenda, imo necessaria praelectio ab eo, qui operis editioni praefuit: adiecit doctissimas annotationes ex variorum auctorum scriptis decerptas. Accedunt diversae lectiones et emendationes, partim ex veterum scriptis, partim ex huius aetatis doctorum iudicio a F. Sylburgio collectae: cum tribus loclupetibus auctorum, rerum, verborum et phraseων indicibus. Editio

nova, iuxta Parisinam A. 1641. Coloniae (*Wilebergae*) apud Jer. Schrey & H. J. Meyer. —— *Herveti* notae sunt omissae, cuius est versio latina, sed Anonymi cuiusdam animadversiones *Frontonis Ducaei* hic habentur.

1715, f. *Κλημεντος Αλεξανδρεως τα ευρισκομενα.* Clementis Alexandrini Opera, quae extant, recognita et illustrata per Joannem Potterum. Oxonii, e theatro Sheldoniano. A. D. 1715. Sumptibus Georgii Mortlock. *Voll. II.* —— In hac paranda splendida quaesitaque editione sunt adhibiti codices msti. Versio latina est variorum, *Admonitionem ad Gentes* enim *I. Potter*, *quis dives salvetur* vero *I. Fell*, *Excerpta e Theodoto* autem *Rob. Potter* verterunt: reliquorum opusculorum translationes sunt modo emendatae. Textui subiectae *Sylburgii*, *Heinsii*, *Potteri* aliorumque notae habentur. Quae *Hervetus* ad Clementem adnotavit separatim ad calcem leguntur. *Stromata* et *Admonitionem ad Gentes* capitibus *W. Lowth* distinxit.

1757, f. Clementis Alexandrini Opera, graece et latine recognita et illustrata a I. Pottero: quibus insuper adiecta sunt in hac editione fragmenta aliqua ex Fabricio ac vita S. Patris. Vt., Ant. Zatta. *Voll. II.* —— Multo auctior priore editio, sed non pariter pretio habita. Vita Clementis ex tomo III. *Adriani Baillet* desumpta et latine reddita est. Fragmenta hic edita *Fabricius* partim e codicibus mstis partim e libris editis collegerat, et graece latineque publicarat ad calcem Hippolyti Opp. (*Hmb.*) T. II. p. 66—74. Fragmenta quoque habentur in *Gallandii* Bibl. PP. T. II. p. 153. Ch. m., et ch. max. margine latissima tantummodo 1 ex. extat.

1780, 8. — graece et latine. (*Edidit Fr. Oberthür.*) Herbipoli. *Voll. III.* —— *Potteri* contextus est receptus. Pertinet ad *Oberthürii* collectionem Patrum graecorum.

1831, 12 mai. Titi Flavi Clementis Alexandrini Opera omnia. Recognovit Reinh. Klotz. Lps., Schwickert. —— X, 350 pp.; VIII, 373 pp. 2 *Th.* 12 *Gr.* Adhuc volumina duo prodierunt: *vol. I.* continens Protrepticum ad graecos et paedagogi libb. III; *vol. II.* continens Stromatum libros I — IV. Accurata recognitio textus, praecipue in libris Stromatum. Pertinet ad ib. editam bibliothecam sacram Patrum Ecclesiae graecorum.

Bb) *Plura scripta iunctim edita.*

1700, 8. Operum Clementis Alexand. Supplementum, exhibens eiusdem *I.* librum: quis dives salutem consequi possit? *II.* Adumbrationes in epistolas aliquot catholicas. *III.* Fragmenta Collegit et cum praefatione sua, fasciculoque observationum miscellanearum ad historiam ecclesiasticam et patrologiam spectantium edidit Th. Ittig. Lps., impensis F. Lanckisii. —— Quae editio continet *v.* in Actis Eruditorum a. 1700. p. 451 sqq.

Cc) *Scripta singulatim edita.*

1) Quis dives salutem consequi possit.

1633, f. Clementis Alexand. Quis dives salvetur? e MS. Vaticano, cum versione I. Mtth. Cariophili. —— *V.* in *Mich. Ghislerii* Commentario in Ieremiam (Lgd.) T. III. p. 262 sqq. Ex fide codicis msti sub falso Origenis nomine hic editus liber extat.

1672, f. *ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ του Στρωματεως λογος, τις ὁ σωζομενος πλουσιος.* Clementis Stromataei liber, Quis dives salvtem consequi possit. Graece, cum nova versione et Notis Fr. Combefisii. —— *V.* eiusdem Auctarium novis. Bibliothecae PP. (Paris.) T. I. p. 163—194.

1683, 12. *Κλημεντος Αλεξανδρεως λογος τις ὁ σωζομενος πλουσιος.* CLEM. Alexandrini Liber quis dives salutem consequi possit. Accedunt nonnulla in editionibus operum Clementis hactenus desiderata. (*Cura I. Felli.*) Ox., e theatro Sheldoniano.

1816, 8 mai. Clementis Alexand. liber, quis dives salutem consequi possit, perpetuo commentario illustratus a C. Segaar. *Graece et Latine.* Ultraj. ad Rh. (*Lps.*, *Weidmann.*) —— 1 *Th.* 9 *Gr.* Recensio contextus nova, adiecto doctissimo commentario. Conf. ephem. litt. Lips. 1816. no. 300.

1827, 8. —— *V.* inter Opuscola patrum selecta. (Brl., Reimer.) T. I.

1831, 8. *Κλημεντος Αλεξανδρεως λογος τις ὁ σωζομενος πλουσιος.* Clementis Alexandrini libellum quis dives salvetur, in usum scholarum curavit H. Olshausen. Regiomonti MDCCCXXXI. impensis I. H. Bon. —— IV, 71 pp. 10 *Gr.* Paucis aliter constitutis, quod editor in infima pagina indicavit, *Segaarii* textus est.

2) Excerpta Theodoti.

1718, 4. Excerpta Theodoti priora, atque ex orientali ita dicta doctrina temporibus Valentini, Epitomatae. *Graece.* Interprete Fr. Combefisio, cuius versio nunc demum videt lucem, descripta ex Autographo eius, quod servatur Parisiis in Bibl. PP. Dominicanorum, via ad S. Honoratum, cum notis eiusdem. —— *V.* In *I. Alb. Fabricii* Bibl. Gr. Vol. V. p. 134 sqq.

3) In Christum trimetri.

1606, 8. Clementis Alexand. ad Christum trimetri. Graece, F. Morellus latine interpretatus est. —— *V.* in Metaphrastae iambicis Senariis de salutis nostrae mysteriis. *Paris.*

4) Hymnus.

1590, 8. Clementis Alexand. hymnus. Graece. —— Cum S. Gregorii Nazianzeni Carminibus selectis, *etc.* Romae, Zanetti.

1614, f. Clementis hymnus in Christum. —— *V.* inter Poetas Graecos veteres (Col. Allobrog., Typis de la Rooiere.) T. II. p. 751 sq.

1797, 8. Clementis Alex. Hymni duo. —— *V.* cum *M. Musuri* Carmine in Platonem. Isaaci Casauboni in Iosephum Scaligerum Oda, *etc.* Edidit S. Butler. *Cbr.*

Dd) *Fragmenta.*

1788, f. Clementis Alexandrini Fragmenta, quae Graece tantum in novissima editione Oxoniensi leguntur. Graece et Latine, cum notis. —— *V.* in *Gallandii* Bibl. PP. (Vt.) T. II. p. 153—157.

1788, f. Clementis Fragmenta, quae in editione Oxon. desiderantur. Graece et Latine.—— *V.* ib. T. II. p. 153—157.

Ee) *Delectus.*

1672, f. *Ἐκ τῶν προφητικῶν ἐκλογαί* (?). Ex Scripturis prophetarum electa. Graece et Latine, edidit Fr. Combefisius. —— *V.* eiusdem Auctarium Bibl. PP. novum. (Paris.) T. I. p. 197 — 210.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Omnia opera.*

1551, f. Clementis Alexandrini omnia, quae quidem extant Opera, nunc primum e tenebris eruta, latinitateque donata, Gentiano Herveto Aurelio interprete. Laurentius Torrentinus Ducalis Typographus excudebat. Florentiae 1551. Cum privilegio. —— Cuilibet libro singularis titulus praefixus est. Primum locum habet: Liber adhortatorius adversus Gentes, qui Protrepticus inscribitur. Scholia sunt addita, et praemissus index contentorum, quem *Gentiani Herveti* ad *Rodulphum Carpensem* dedicatio excipit, quae est subscripta: „Romae, Pridie Cal. Ianuar. 1550.“ Secundum locum tenet: Clementis Alexandrini *etc.* Paedagogus, in quo docet, quodnam sit Christiani hominis officium. Gentiano Herveto Aureliano interprete. Florentiae 1550.“ Dedicatio huic parti praemissa est data ad I. ab Hangestum Novlodunensem, et subscripta est: „Bolugnae VI. Idus Iul. 1549.“ Deinde sequitur: „Clementis Alexandrini Scriptoris gravissimi, et antiquissimi Stromatum Libri octo Gentiano Herveto Aurelio interprete. Florentiae “ et in fine: „Excudebat Florentiae Laurentius Torrentinus mense Octobri 1551. cum privilegio Summi Pontificis Iulii III., Caroli V. Imper., Henrici II. Regis Gallorum, et Cosmi Medicis Florentinorum Ducis ad annos decem.“ Interpretem esse huius partis *Massonum Strozzam* (Chiriaco Strozzi) vulgo dicitur secundum illum locum, quem in Strozzae vita, a Papyrio Massono (T. II. elogiorum p. 229) confecta legimus, ubi haec: „Stromata item Clementis Alexandrini, adolescens cum esset, primus omnium latinitate donavit“, aliumque in Scrittori Fiorentini p. 125, ubi haec: „vertit, e greca in latinam lingua Clementis Alexandrini Stromatum libros otto impressus Florentiae a Torrentino.“ Contra autem disputat auctor libri inscripti: Annali della Tipografia Florentina di Lorenzo Torrentino. (Fr., presso Niccolò Carli, 1811, 8 mai.) p. 82, et sententiam suam confirmavit epistola huic parti praefixa, quam *Herretus* ad *Cosmum de Medicis* dedit subsignavitque: „Eugubii Pridie Non. Iulii. 1551.“

1556, f. — Gentiano Herveto interprete, cum eiusdem scholiis. Bs.

1566, 8. — Paris.

1572, — 1590, f. — Paris.

1650, 8. Clementis Alexand. Admonitio ad Gentes, Paedagogus, et Stromatum libri septem. —— *V.* inter *Fr. Rous* Mella Patrum. (Ld.) p. 149—292. Librum Stromatum septimum omisit *Rous*, quia logici, nec theologici argumenti est.

1677, f. Clementis Opera, Latine,

ex editione Gentiani Herveti, et recognitione Dan. Heinsii; Tractatus, quis dives salutem consequi possit, cum aliquot eiusdem fragmentis, interprete Fr. Combefisio. —— V. in eiusdem Bibl. max. PP. (Lgd.) T. III p. 1—234.

Bb) *Scripta singulatim edita.*

1576, f. D. Clementis Alex. in aliquot epistolas canonicas, ex veteri latina versione. —— V. in Bibl. PP. (Paris.) T. VI. Commentarii sunt in priorem Petri epistolam, in epistolam Iudae, et in epistolas St.ⁱ Ioannis. Rep. 1589 sqq.

1589, f. —— V. in Bibl. PP. Edidit de la Bigne: (Paris.) T. I. col. 1235 sqq.

1644, f. —— Ib. T. I.

1677, f. —— Ib. (Lugd.) T. I.

1683, 12. —— Ad calcem editionis libri de divite salvando. V. supra I. Cc) 1°.

1700, 8. — edidit Th. Ittig. —— V. supra I. Bb).

B. germanicarum.

1729, 4. Ein kurzer Auszug aus Theodoti Schriften und der sogenannten Lehre vom Aufgang, nach den Zeiten (*sive* aeonibus) Valentini. Uebers. von Gf. Arnold. —— V. eiusdem Kirchen- und Kezzerhistorie. (Lpz., Gleditsch) T. IV. p. 41.

C. gallicarum.

1696, 8. Les Oeuvres de S. Clément d'Alexandrie, traduites du grec, avec les Opuscules de plusieurs autres Pères grecs (S. Nilus, S. Athanase, S. Jean Chrysostome) (*par Nicolas Fontaine*). Paris, Pralard. —— Sic *Barbier* in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes, T. II. (Paris, 1806, 8) p. 151. nu. 5136.

III. *Illustrantia Clementem scripta.*

( ) Dissertation critique sur un endroit de Clement Alexandrin, (*Stromat. lib. II. p. 421. ed. Paris.* 1641). —— V. in Memoires de Trevoux, an. 1716. m. Aug. p. 1570—1585.

( ) Dissertation sur quelques endroits de Clemens Alexandrin. —— V. *ib.* an. 1717. m. Mart. p. 392—422.

K.: Observationes seu Coniectaneа quaedam in Clementis Alexandrini Stromatum librum I. —— V. in Miscellan. Obss., Vol. IV. T. I. p. 103—110.

I. Balth. *Bernhold:* Hypomnemata de T. Fl. Clemente, utriusque in Ecclesia cathedrae ornamento. Altd., 1725, 4.

Iac. *Brucker:* De Clementis Alexandrini philosophia. —— V. eiusdem Historiam crit. Philos., T. III. p. 414—427, et Appendicem, Vol. VI. p. 541.

Gf. *Buchneri* Christianus antiquus, penicillo Clementis Alex. ex Lib. I. Paedag. cap. VI. Vtb., 1687, 4.

Gu. *Cave:* De Clemente Alex. —— V. eiusdem Scriptor. Eccles. Hist. Lit., Vol. V. p. 102—133.

— —: De quibusdam Clementis Alexandrini dogmatibus. —— V. in eiusdem Epistola apologetica adversus iniquas I. Clerici criminationes in epistolis criticis et ecclesiasticis nuper editis. Ld., Smith., 1700, 8

J. *le Clerc:* Lebensbeschreibung des Titus Flavius Clemens, Alexandrinus. —— V. in eiusdem Lebensbeschreibungen einiger Kirchen-Väter und Ketzer. (1721, 8) p. 22 sqq. Ante gallice conscripta haec vita Clementis prodiit in Bibliotheque universelle, T. X. p. 178—245.

A. F. *Daehne:* De Γνώσει Clementis Alexandrini et de vestigiis neoplatonicae philosophiae in ea obviis, commentatio historica theologica. Lips., Serig. 1831, 8 mai. —— 9 *Gr.*, ch. membr. 12 *Gr.*

I. Cph. *Dommerich:* Progr. de λόγῳ patrum (, praecipue Iustini Martyris et Clementis Alexandrini). Hlmst., 1760, 4.

I. S. Vitus *Engelhardt:* Animadversiones ad nonnulla loca excerptorum ex Theodoto et doctrina orientali Clementi Alexandrino vulgo attributorum. Progr.: Sacra Paschalia pie celebranda ... indicit. Erl., typis Iungeanis. 1830, 4. —— 19 pp.

Flügge: Ueber Clemens v. Alex. —— V. eiusdem Geschichte der theologisch. Wissensch., T. I. p. 177 sq., 343 sq.

Mich. *Foertschii* Dissertatio patristico-theologica, de Clementis Alexandrini Paedagogo, Stromatibus et perfectissimo illi, iuxta S. Scripturam. —— V. in eiusdem Decade Dissertationum theolog. (Tub., 1704, 4) p. 389—420.

Grabe: Clemens Alexandrinus vindicated against W. Whiston. —— V. eiusdem Sume Instances of the Defects and Omissions in *Whiston's* Collection of Testimonies from the Scriptures and the Fathers. (Ld., Bowyer. 1712) p. 8—18.

Pet. Hofstede *de Groot:* Disputatio de Clemente Alex., philosopho christiano,

seu de vi, quam philosophia graeca, inprimis platonica, habuit ad Clementem Alex. religionis christ. doctorem informandum. Gröningae, Zuidema. 1826, 8. —— VII, 128 pp.

Th. *Holzclau*: Dissertatio de Clemente et eius morali doctrina. Wirceb., 1779, 8.

John *Jortin*: Remarks on Clemens Alexandrinus. —— *V.* eiusdem Remarks on Ecclesiastical History. (Ld., 1751, 8) Vol. I. p. 353; Vol. II. (Ld., 1752, 8) p. 378—401.

H. *Klee*: De Clementis Alexandrini gnosi oratio habita. Bonnae, 1829, 4. —— Indicatam hanc orationem reperi, sed dubito an impressa prodierit.

Nath. *Lardner*: The History, Time, and Character of St. Clement of Alexandria. —— *V.* eiusdem Credibility of the Gospel History. (Ld., 1748, 8) P. II. Vol. II. chap. XXII. p. 462—546.

I. G. *Michaelis*: De Clemente, doctore alexandrino. —— *V.* eiusdem Progr. de scholae catecheticae Alexand. origine. Hl. Magdeb., 1739, 4. Auctius rep. *v.* in Symbolis litter. Bremens., fasc. III. Conf. quoque *I. August. Dietelmair* progr., quo veterum in schola alexandrina doctorum series breviter exponitur. Altd., 1746, 4.

W. *Münscher*: Darstellung der moralischen Ideen des Clemens von Alexandrien und des Tertullian. Ein Beitrag zur Geschichte der christl. Sittenlehre. —— *V.* in *Henkii* Magazin für Religionsphilosophie, Exegese u. Kirchengeschichte. (Hlmst., 1796, 8) T. VI. St. 1. no. 6. p. 106 sqq.

Nicol. *le Nourry*: Dissertationes III, de omnibus Clementis Alexandrini Operibus. —— *V.* in eius Apparatu ad Bibl. PP. Lugdon. T. I. (*Paris.*, 1703, fol.) col. 624—1362.

Fr. *Sevin*: Conjectures sur quelques auteurs. (Restitution d'un passage de Clement d'Alexandrie, au sujet d'Augé mere de Telephe.) —— *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscr, T. III. Hist. p. 133 sqq. ed. 8 T. II. Hist. p. 210, et in *Gottschedii* versione germanica T. II. p. 163 sqq.

I. *Tribbechovius*: Diss. de vita et scriptis Clementis Alexandrini. Hl. Magdeb., 1706, 4. —— Nihil novi habet.

— —: Diss. in Clementem Alexandrinum, eaque de philosophiae definitione, praemissa pleniore analysi libri I. stromatum ex adparatu Nourrii ad Bibliothecam PP. maximam. Hl., 1706, 4. —— Nec contemnenda scriptio, prioreque gravior.

I. G. *Walch*: Exercitatio de Clemente Alexandrino eiusque erroribus, respond. et auctore I. Achat. Felice. Bielkio. Jn., 1737, 4. —— Rep. *v.* in eiusdem Miscellaneis variis, lib. III. p. 510 sqq.

D. D. (Jos. *Wassii*) Observationes in auctorem Titanomachiae, apud Clementem Alex. laudatae. —— *V.* in Miscellaneis Obss. Vol. IV. T. I. p. 72 sqq.

CLEMENS Romanus.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 174 sqq., T. V. p. 30 sqq.; *ed n.* T. IV. p. 828 sqq., T. VII. p. 21 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *omnia opera.*

1672, f. S. Clementis Romani opera. Edidit I. Bpt. Cotelerius. —— *V.* eiusdem PP. Apostolicos. (Paris.) T. I. Rep. studio et cura *Clerici.*

1700, f. — graece et latine, ex editione Cotelerii. —— Inter S. PP. opera. (Antv.) T. I.

1724, f. S. Clementis Romani Opera, nimirum: Epistolae II ad Corinthios, Graece et Latine, cum notis Patr. Iunii, I. Felli, Paul. Colomesii, I. Bapt. Cotelerii, Edu. Bernardi et I. Clerici; Constitutiones apostolicae, Graece et Latine, cum notis I. B. Cotelerii, I. Clerici et Gu. Beveregii, et cum variantibus lectionibus duorum Codd. Mss. Vindobonensium; Recognitiones, Latine, ex interpretatione Rufini Torani, cum notis Cotelerii et variis lectionibus; Clementina, Graece et Latine, cum notis Cotelerii et emendationibus nonnullis I. Davisii et I. Clerici; Clementis Epitome de gestis Petri, Graece et Latine, cum notis Cotelerii et variis lectionibus; Martyrium S. Clementis, Graece et Latine. —— *V.* in *I. B. Cotelerii* PP. Apostol. Edid. I. Clericus. (*Amst.*) T. I. p. 127—320. Notae sunt praeterea *W. Burtoni*, ex eiusdem versione prioris epistolae ad Corinthios (1647, 4) anglica, et *I. Davisii*, p. 461 sq. adiectae.

Bb) *Singula opera.*

1) Epistolae ad Corinthios.

aa) *duae epistolae iunctim.*

1633, 4. *Κλημεντος προς Κορινθιους επιστολη πρωτη.* Clementis ad Corin-

thios Epistola prior. Ex laceris reliquiis vetustissimi Exemplaris Bibliothecae regiae, eruit, lacunas explevit, latine vertit, et notis brevioribus illustravit, Patricius Iunius, Pet. F. Scotobritannus, Sereno Britanniarum Fr. et Hib. Regi Carolo a Bibliothecis. Oxonii, excudebat Ioh. Lichfield, Academiae Typographus. An. Dom. MDCXXXIII. —— Principem hanc editionem *Patricius Iunius (Patrick Young)* ex codice antiquissimo graeco-alexandrino, qui in Angliam est delatus, curavit: priorique epistolae versionem suam et notas suas subiunxit; posteriorem autem, quae est extrema parte mutilata, tantummodo graece edidit. Lacunas, ubi in codice msto vocabula tegi non poterant, vel ut cap. 57, ubi multa desiderantur, et ex ingenio suppletas minio distinxit.

1654, 4. *Κλημεντος προς κορινθιους επιστολη πρωτη.* Clementis ad Corinthios Epistola prior. Hoc primum seculo Ex laceris reliquijs vetustissimi exemplaris Bibl. Regiae Anglicanae eruta, notisque illustrata à V. Cl. Patricio Ivnio Seren^mi Britanniarum Regis Bibliothecario. Nunc denuo edita et asserta à Ioh. I. Madero Hannoverano. Helmstadl Typis e sumtibus Henningi Mulleri Acad. Typ. Anno CIↃIↃCLIV. —— 32 *ff.* praefixa, 76 pp, et 28 *ff.*, quorum a *f.* 24 usque ad *f.* 27 continent: Fragmentum Epistolae Secundae ex M. S., quod tamen in priore editione est editum Bibl. sen. Lips. Hac in editione, quae lacunosa sunt, uncis [ ] circumsepsit *Maderus.* *V.* 1633.

1669, 12. *Του εν αγιοις πατρος ημων και ιερομαρτυρος ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.* S. Patris et Martyris Clementis ad Corinthios Epistola (, *Cum versione Patricii Iunii hinc inde interpolata et notis brevibus I. Felli*). Ox. —— Rep. *v.* a. 1677.

1672, f. S. Clementis epistola prior cum versione et notis Iunii; posterior cum versione Gf. Wendelini, et eiusdem de Clementis atque eius Epistolarum disputatione. —— *V.* in Labbei Collectione Conciliorum. (Paris) T. I.

1677, 12. *Του Ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων και ἱερομαρτυρος ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ προς Κορινθιους ἐπιστολη.* S. Patris et Martyris ad Corinthios Epistola. Oxoniae, E Theatro Sheldoniano, Anno Dom. 1677. —— 12 *ff.* praefixa, 125 pp.; 4 *ff.*, 25 pp., et 34 *ff.* notas complectentia. In hac posteriore editione capitum distinctio, quam instituit *Cotelerius*, est recepta; sed *Iunii* notae praetermissae sunt. Bibl. acad. Lips.

1687, 8. S. Clementis Epistolae Duae ad Corinthios. Interpretibus Patricio Iunio, Gottifredo Vendelino, et Joh. Bapt. Cotelerio. Recensuit et Notarum Spicilegium adjecit Paulus Colomesius, Bibliothecae Lambethanae Curator. Accedit Thomae Brunonis Canonici Windesoriensis Dissertatio de Therapeutis Philonis. His subnexae sunt epistolae Aliquot Singulares, vel nunc primum editae, vel non ita facile obviae. Londini, impr. Iac. Adamson *etc.* MDCLXXXVII. —— xxiii, 377 pp., et 3 *ff.* Indicem continentia. Pag. vii usque ad xxiii: Wendelini de Clementis et eius Epistolarum tempore divinatio. Epistulae in calce adiectae sunt recentium virorum. Quamquam patres aliquot, ut *Dionysius* Corinth., *Eusebius* et *Hieronymus* epistolam alteram Clementis commemorant, attamen, nec immerito de ea, num genuina sit, dubitatur.

1699, 8. — graece et latine, ex editione Paul. Colomesii, cum eiusdem notis et spicilegio. —— *V.* in *Th. Ittigii* Bibl. Patrum Apostolic. (Lips.) p. 1—119.

1718, 8. *Αἱ του εν τοις ἁγιοις Κλημεντος προς Κορινθιους επιστολαι β΄.* Sancti Clementis Romani ad Corinthios Epistolae duae, expressae ad fidem Msti cod. Alexandrini collati cum Editione Iunii a Millio et Grabio; illustratae Notis Iunii et Cotelerii, necnon I. Boisii olim Canonici Eliensis non antehac editis. Cum Msto cod. accurate de novo contulit, Notisque eas illustravit et Textum plurimis in locis emendavit; Praefationem etiam de Usu Patrum praecipue Apostolicorum, ac Dissertationes duas, alteram de Divinitus instituto Clero, de Unitate Ecclesiae alterum, praemisit H. Wotton. *etc.* Chr., typis academicis, prostant apud Cornelium Crownfield, *etc.* MDCCXVIII. —— Omnium locupletissima et maximi aestimata editio.

1742, 8. S. Clementis Epistolae, graece et latine, cum variorum adnotationibus et praefatione I. L. Frey. —— *V.* inter Epistolas SS. PP. Apostolicorum Clementis, Ignatii, Polycarpi, atque duorum posteriorum martyria, gr. et lat., cum variorum adnotatt. et praefat. I. L. Frey. *Basileae.*

1746, 8. S. Clementis Romani epistolae duae, versionibus latinis, selectisque variorum notis illustratae, cum ve-

terum testimoniis, et recentium iudiciis de his epistolis. —— *V.* in *Rich. Russell* Opp. Patrum Apostotic. (Ld.) Vol. I.

hh) *epistolae singulatim editae.*

1780, 8. I. S. Clementis episcopi Romani epistola I. ad Corinthios, vna cum disquisitione critico-polemica in eandem, quam publica luce donavit P. Cn. Eberth. Fuldae. —— Cum *Coteleriï* latina versione.

1780, 8. Clementis romani epistola prima ad Corinthios vna cum exercitatione theologica, chronologica, et historico-ecclesiastica trium priorum ecclesiae saeculorum, auctore P. Cn. Ebertho. Fuldae.

1828, 4. Clementis Romani epistolam ad Corinthios. Graece et latine. Edidit C. F. Horneman. —— *V.* inter Scripta genuina graeca patrum apostolicorum. (Hvn.) P. I. Praeter has epistulas, a Clemente rom. Pauli apostoli Epistolam ad Ebraeos ex hebraico sermone in graecum, ut hodie extat, esse conversam nonnulli putant, quia epistolas Pauli et Clementis maxime inter se conveniunt.

2) Epistolae ad Virgines.

1754, f. Duae Epistolae S. Clementis Romani, disciplui Petri Apostoli, quas ex codice MS. Novi Testamenti Syriaci nunc primum erutas, cum versione latina opposita, edidit I. Iac. Wetstenius. LB., typis El. Luzac iun. —— Has duas epistolas, ut adulterinas, nec levibus de caussis, docti viri reiecerunt; *Wetstenius* autem qui genuinas habebat, antea editioni suae N. T. adiunxit.

3) Constitutiones apostolorum.

1563, 4. *Διαταγαι των ἁγιων ἀποστολων δια Κλημεντος τον Ῥωμαιων Ἐπισκοπου τε και πολιτου καθολικη διδασκαλια κ. τ. λ.* Constitutiones SS. Apostolorum doctrina catholica a Clemente Romano Ep. et cive scripta libris octo. Francisci Turriani prolegomena, et explanationes apologeticae in easdem constitutiones. Haec nunc primum impressa sunt. Venetiis, ex offic. Iord. Ziletti. —— Editio prima constitutionum, quam *Turrianus* ex tribus codd. mss. eruit.

1618, f. — graece et cum versione lat. Turriani edidit Fronto Ducaeus. —— Cum Ioannis *Zonarae* Canonibus Apostolorum et conciliorum *etc.* Paris.

1672, f. — edidit Labbeus. —— Inter Concilia ab eo edita. (Paris.) T. I.

1672, — 1698, f. — cum versione et notis eruditis Cotelerii. —— *V.* eiusdem editionem Patrum apostolicorom. Paris.

1711, 8. The Constitutions of the Holy Apostles, by Clement; in Greek and English, with the various Readings from all the Manuscripts. Publish'd by William Whiston. —— *V.* eiusdem Primitive Christianity reviv'd. (Ld., printed for the Author. MDCCXI.) Vol. II. Volumine III. habetur: An Essay on the Apostolical Constitutions Wherein is proved that they are the most Sacred of the Canonical Books of the New Testament. By W. Whiston.

1746, 8. — graece et latine. —— In *Rich. Russell* SS. PP. Apostol. (Ld., Gu. Russell. *Voll. II.*)

1759, f. — praemissa adnotatione critica et chronologica, edid. I. Dom. Mansi. —— *V.* eiusdem Sacrorum conciliorum novam et amplissimam collectionem. (Flr.) Vol. I.

1788, f. — graece et latine, cum variis lectionibus et notis. —— *V* in *Andr. Gallandii* Bibl. gr.-lat. vett PP. (Vt.) T. III. p. 1 — 248; Appendix p. 249 — 272. Ex editione *Cotelerii* sunt repetitae; sed accessit Veterum Monumentorum Appendix, graece et latine.

4) Canones apostolorum.

1531, f. Canones SS. Apostolorum per Clementem Romanum in unum congesti Gr. et Lat. Gregorio Haloandro interprete. —— Adiectae sunt eiusdem editioni Novellarum Iustiniani. Nrb. Hic primum graece prodiernnt.

1538, f. Canones Apostolorum graece cum duplici versione latina, altera Dionysii Exigui, altera Haloandri. —— *V.* inter Concilia Omnia. (Col.) T. I. *f* V *a* sqq.

1544, f. Canones Apostolorum per Clementem in vnum congesti, vnà cum interpretatione Gregorii Haloandri et veteri editione. —— *V.* infra *II. A. Aa).*

1567, f. Canones Apostolorum, graece cum duplici latina versione, altera Gentiani Herveti, altera iuxta veterem editionem. —— *V.* inter Concilia omnia. (Col. Agripp.) T. I. p. 21 sqq.

1570, f. Canones Apostolorum Graece et Latine ex vetere et nova Gregorii Haloandri versione, una cum scholiis Theodori Balsamonis, per Gentianum

Hervetum conversis. —— *V.* item infra *II. A. Aa).*

1585, f. — graece cum duplici versione, altera Gentiani Herveti, altera iuxta veterem editionem. —— *V.* inter Concilia omnia. (Vt., ap. Dominic. Niculinum) T. I. p. 14 sqq.

1606, f. Canones Apostolorum cum duplici versione latina una Dionysii Exigui, altera Gentiani Herveti. —— *V.* in *Ser. Binii* collectione Conciliorum (Col.) T. I. p. 5 sqq.

1614, 4. *Κανονες των Ἀποστολων και των ἁγιων συνοδων.* Apostolorum et sanctorum conciliorum Decreta, e canonicorum divi Hilarii Pictaviensis et Augustana bibl. Gr. et lat. edita a *M.* Elia Ehingero, Augustano. Wittbergae.

1618, f. Canones Apostolorum. Graece cum duplici versione, una Dionysii Exigui, altera Gentiani Herveti. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum. (Col.) T. I. P. I. p. 5 sqq.

1620, f. Canones SS. Apostolorum conciliorum, general. et provinc., patrum epistolae canonicae, quibus praefixus est Photii Constantinop. Patriarchae Nomocanon. Omnia commentariis amplissimis Theodori Balsamonis Antioch. Patris explicata et de graeco conversa Gentiano Herveto interprete. Accessit graecus textus ex codicibus Mss. Paris., typis regiis. MDCXX.

1672, f. Canones SS. Apostolorum Graece et Latine cum scholiis Theodori Balsamonis et Ioannis Zonarae, Graece et Latine, plurimis in locis auctis et emendatis; item cum veteri cuiusque Canonis Epitome, et Alexii Aristeni in eandem Scholiis, e Codd. MSS. in Bibl. Bodleiana aliisque nunc primum in lucem editis, cum prolegomenis et notis Gu. Beveregii. —— *V.* eiusdem Synodicum sive Pandecta Canonum. (Ox.) T. I. p. 1 — 57. *Whiston*, sed sine firmis causis, Clementem huius collectionis auctorem esse, probare studuit.

1715, f. Canones Apostolorum, graece et latine ex interpretatione Gentiani Herveti. —— *V.* in *Harduini* collectione Conciliorum. (Paris.) T. I. p. 10 sqq. Versio Dionysii Exigui a p. 31 sqq. exhibetur.

1733, 8. A. T. Canones apostolici (LXXXV), additis (sive adnotationibus doctis cum exegeticis, tum maxime litterariis) I. Balthas. Bernholdi. Altorphii.

1788, f. — gr. et c. duplici vers. lat. et c. Binii notis. —— *V.* In *Mansi* collect. Conciliur. T. I. p. 30 — 66.

1796, 8. — griech. und deutsch, mit Anmerkk. von J. Diet. Hartmann. —— *V.* eiusdem Beiträge zur christlich. Kirchen- und Religionsgeschichte. Abschn. I. (Ju., akad. Buchh.) p. 204.

5) Epitome.

1555, 4. Clementis, Romani Episcopi, epitome de rebus gestis, peregrinationibus atque concionibus Sancti Petri: ejusdem Clementis vita, Graecè; ex editione Adriani Turnebi. Paris., Adr. Turnebus.

6) Fragmenta.

1698, — 1700, — 1714, 8. S. Clementis Romani Fragmenta quaedam, Graece et Latine cum praefatione et notis I. E. Grabbe. —— *V.* eiusdem Spicilegium SS. Patrum. (Ox., Sheldon. T. I.

7) Liturgia.

1583, 8. Clementis Liturgia sive de ritu Missae, graece et latine. —— Adiecta est S. Marci Liturgiae. Paris. Est lib. VIII. cap. 5 — 15 Constitutionum.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *omnia opera.*

1544, f. Divi Clementis opera quae ad hunc vsque diem extare comperta sunt, cuius D. Paulus ad Philippenses scribens meminit, quique vam quae ad Hebraeos conscripta est epistolam, magno Graecorum et Latinorum consensu scripsisse fertur. Rufino Torano Aquileiense interprete., Accesserunt Canones Apostolorum per eundem Clementem in vnum congesti, vnà cum interpretatione Gregorii Haloandri et veteri editione. Adiecimus insuper selectissimas vetustissimorum praesulum, non minus doctrina et eruditione quàm morum sanctimonia insignium epistolas ad fidem ueterum exemplarium Victorinorum restitutas. Lege si libet o θρησκειομανεῖς. et fateberis non nudiustertius natas caeremonias, sed iam inde ab Apostolis ad nos usque per manus deuenisse. Versa pagella elenchum operum complectitur. Apud Hugonem & haeredes Aemonis à porta. 1544. *In calce:* PARISIIS. Excudebat Carola Guillard, anno salutis. M.D.XLIIII.

—— 8 non num., 195 num. ff. Bibl. sen. Lips.

1570, f. Clementina h. e. B. Clementis opera, qvae qvidem in hunc usque diem a variis auctoribus collecta, conversa, emendataque latine exstant, omnia. Cum nova praefatione de veris falsisque B. Clementis scriptis, postremaque eorundem fideli emendatione, ac diligenti argumentorum, difficiliumque locorum explanatione, D. Lamberti Gruteri Venradii. Cl. Agripp., I. Birkmann. —— Quae hic continentur scripta, sunt: 1) Recognitiones; 2) LXXXX Canones Apostolorum, graece et latine, ex vetere et nova Gregorii Haloandri - versione, una eum scholiis Theodori Balsamonis, per Gentianum Hervetum conversis; 3) VIII libri Constitutionum Apostol., interprete Ioanne Bovio, cum eiusdem prolegomenis atque scholiis; 4) Epistolae Pontificum decretales, illustratae et declaratae scholiis Lamberti Gruteri; 5) Epitome historiae Clementinae de gestis B. Petri, interprete Ioachimo Perionio; 6) Epistolae Ignatii ex edit. Symphoriani Champerii; 7) S. Polycarpi epistola, cum duabus Martiali Lemovicensi suppositis; 8) Constantini M. Confessio et edictum.

Bb) *singula opera.*

1) Epistolae.

aa) *omnes.*

1526, 4. Epistolae antiquissimae, ac sacris institutionibus pleanae, Clementis, Analecti et Euaristi, Ro. Pontt. Dionysij item Areopagitae et Ignatij Antiocheni Episcopi: Martyrum Christi. Clementis V. Analecti III. Euaristi Epistolae II. Dionysij I. Ignatij I. *etc.* Anno MDXXVI. Mense Iulio. *In fine:* Coloniae, Anno MDXXVI. Mense Iulio. —— Bibl. acad. Lips.

bb) *Delectus.*

1630, 8. S. Clementis ad Corinthios Epistola I. Latine. —— *V.* in *Fr. Rous* Mella Patrum. (Ld.) p. 1 — 11.

2) Constitutiones apostolorum.

1546, f. — latine versae a C. Capellio. Ingolst.

1551, f. — latine versae a C. Capellio. —— *V.* in *Pt. Grabbii* Conciliorum omnium collectione. Edit. II. (Coloniae) p. 27.

1564, 8. — libri VIII, interprete I. C. Bovio. Parisiis.

1564, 8. — Antverpiae.

1567, f. Libri VIII. Constitutionum apostolicarum B. Clemente romano authore, ex I. C. Bovii interpretatione, cum eiusdem praefatione eiusque Scholiis. —— *V.* inter *Lr. Surii* Concilia omnia. (Col. Agripp.) T. I. p. 33 — 133.

1578, f. Apostolicarum Constitutionum et Catholicae doctrinae Clementis Romani Libri VIII, Francisco Tvrriano Societatis Iesu interprete è Graeco: Cum eiusdem Scholiis et obseruationibus ipsius doctrinae Catholicae ad confirmanda dogmata orthodoxa contra haereticos, et cum Explanationibus apologeticis locorum obscuriorum. *etc.* Accesserunt Canones Concilij Nicaeai LXXX, ex Arabico in Latinum coñuersi, et Responsa Nicolai I. ad consulta Bulgarorum. Antverpiae, ex officina Christophori Plantini, Architypographi Regij: M. D. LXXVII. —— Bibl. seu. Lips.

1585, f. Apostolicarum Constitutionum et Catholicae Doctrinae Clementis Romani libri VIII. Fraacisco Turriano Interprete è Graeco: Cum eiusdem Scholijs et observationibus ipsius Doctrinae Catholicae ad confirmanda dogmata orthodoxa contra Haereticos, et cum Explanationibus apologeticis locorum obscuriorum. —— *V.* inter Concilia omnia. (Vt., ap. Dominic. Nicolinum) T. I. p. 26 — 276.

1606, f. Apostolicarum Constitutionum Clementis Romani, interprete ex Graeco Fr. Turriano. —— Inter Concilia ab Sever. Binio edita. (Coloniae.) T. I. p. 41 sqq. In altera collectione a. 1618 edita non habentur.

3) Recognitiones.

1504, f. Pro priorum recordatione: et in hoc opere contenta. Epistola ante indicem. Index contentorum. Ad lectores: Paradysus Heraclidis. Epistola Clementis. Recognitionis Petri Apostoli. Complementum Epistole Clementis. Epistola Anacleti. Parisiis ex officina Bellovisiana: impensis Ioannis Parvi Anno domini Salvatoris M. D. IIII. Idibus Iulliis Iullio Secundo Pontifice Maximo. —— In Catalogo Creven. T. I. p. 90 haec editio falso sub a. 1503 indicatur, quem *Panzer* in Annal. Ann. T. VII. p. 510, no. 85 sequutus est.

1526, f. DIVI CLEMENTIS Recogaitionvm libri X. ad Jacobum Fratrem

Domini, Rufino Torrano Aquileiense interprete. Cvi accessit non poenitenda epistolarum pars uetustissimorum Episcoporum, hactenus non uisa, eorum qui ab hinc an. M. CC. Romanae ecclesiae praefuerunt. Jo. Bebelivs Pio Lectori. *Accipe Diui* CLEMENTIS *libros, et eruditione, et pietate insignes, optime lector, eius inquam Clementis, cuius dinus* PAVLVS *ad Philippenses meminit, cuiusq; ea fertur magno Graecorum et Latinorum consensu epistola, quae ad Hebraeos nunc uulgo Paulo inscripta est. Quibus uetustissimorum episcoporum adiecimus epistolas perquàm eruditas, annotatiunculis et argumentis à Joanne Sichardo illustratas, ex quibus pleruq; ecclesiarum hodie emendari possint. Ex nostra officina, An. M.D.XXVI. Mense Augusto.* — Catalogum omnium quae in hoc libro contiuentur, inuenies proxima pagella. — In inclyta Germaniae Basilea. — Cum gratia & priuilegio Caesareo. *In fine*: Basileae apvd Joann. Bebelivm An. XXVI. Mense Avgvsto. —— 4 *ff.* praefixa, 174 pp.: Recognitiones; 1 *f.* vacat, et 82 pp., tum 7 *ff.*: Syllabus rervm memorabilivm utriosq; partis Clementis quàm Epistularum. Ex eodice msto Basileeosi hanc editionem edidit *I. Sichardus.* Hoc vulgo Clementi adscriptum opus, exreptis aliquot fragmentis, quae graece nobis residua sunt, latine modo, et ex mutila quidem *Rufini* versione latina extat, et *itinerarium*, sive *liber itinerarius praedicationis Petri*, sive germanice *Die Geschichte oder Chronik des Clemens*, sive *Das Reisetagebuch des Clemens von der Predigt des Petrus*, etc. adpellatur. Moltis de causis, quae hic enumerari non possuol, Clementi iure abiodicatur. Bibl. acad. Lips.

1536, f. D. Clementis Recognitionum Libri X ad Jacobum Fratrem Domini, Ruffino interprete. Quibus accesseruut selectissimae vetustissimorum praesulum epistolae, quae praeter caetera axiomata imprimis Christi humanitatem diuinitatemque adstruunt. — Addita his quatuor Conciliorum, Niceni, Constantinopolitani, Ephesini et Chalcedonensis decreta *etc.* Basileae apud Johannem Bebelium. Anno MDXXXVI. —— Praefixa est praefatio *Ioannis Sichardi* „ad Bernhardum Episcopum Tridentinum.“ Sic *Panzer* in Annal. T. VI. p. 313, no. 1070.

1541, f. — 1568, 8. — Parisiis.

1672, f. — edidit Cotelerius. —— *V.* in eiosdem collectione Patrum apostolicorum. Paris. Rep. 1698.

1677, f. — cum Lamberti praefatione et scholiis. —— In Bibl. Patrum. *(Lugd.)* T. I.

1698, f. —— *V.* a. 1672. Hac in editione adhibitis 6 codd. mss. (Regio, Sorbonico, Thuano, eodiee Pet. Petiti et illo Carmelitarum prae eeteris Recognitionum libros emendatius constituit ediditque, praeterea ex tribus codd. mss. lacunam libri III. cap. 2 — 11 explevit.

B. germanicarum.

1) Epistolae ad Corinthios.

1695, 12. —— *V.* s. v. Barnabas. II. B. Epistolae I. Clementis versio incipit p. 55 sqq., alterius p. 130 sqq.

1723, 12. Des heiligen Clemens zwei Briefe an die Corinther verteutscht, und mit Anmerkungen erläutert von J. Otto Glüsing. —— *V.* eiosdem Briefe u. Schriften der apostolischen Manner. (Hmb. 10 *Gr.*) p. 227 sqq.

1738, 8 mai. —— *V.* s. v. Barnabas. II. B. Epistolae I. Clementis versio incipit p. 219 sqq., alterios vero p. 267 sqq.

1776, 8. — im Auszuge übers. von C. F. Rösler. —— *V.* in Bibl. der Kirchenväter, T. I. p. 47 — 66.

1825, 8 mai. Des heiligen Clemens von Rom Brief an die Korinther und des heiligen Polykarpus Brief an die Philipper. Aus d. Griechischen übers. und mit den nöthigen Anmerkungen versehen. Nebst den Lebensbeschreibungen beider Heiligen, von Ed. Herzog. Brl., Max. —— 20 *Gr.*

1830, 8. —— *V.* Polycarpus. II. B.

2) Epistolae ad Virgines.

1827, 8 Des heiligen Clemens von Rom zwei Briefe an die Jungfrauen; aus dem Syrischen übers., mit Anmerkungen v. Pet. Zingerle. Wien, Schmidt. —— 1 *Th.*

3) Canones apostolorum.

1777, 8. — übers. und erläutert von C. F. Rösler. —— *V.* in Bibl. der Kirchenväter, T. IV. p. 229 sqq.

4) Recognitiones.

1702, 8. Recognitiones, oder Historie von denen Reisen und Reden des Apostels Petri, in zehn Büchern: Nunmehr ins Teutsche übersetzt, mit einem

Vorbericht Gottfried Arnolds. Berlin, bey J. Mich. Rüdiger. —— Secundum *Gruteri* versionem latinam. Titulus novus est a. 1708 praefixus.

1708, 8. Historia von der Lehre, Leben und Thaten der beiden Apostel Petri und Pauli, ausgefertiget von Gottfr. Arnold Rostock u. Lpz. —— *V.* 1702.

C. gallicarum.

Epistolae ad Corinthios.

1684, 8. Lettres de Clement Rom., adressees aux Corinthiens, trad. par Ant. Teissier. Avignon.

1752, — 1763, 8. Deux Lettres de St. Clément, Romain, disciple de Pierre, Apostre, tirées pour la premiere fois d'un manuscrit du N. T. syriaque, et publiées avec la version latine à côté, par Jean Jacques Westein. Leyde, Elie Luzac le jeune. —— *Wetstein* adiecit huic versioni epistularum, quae suppositiliae habentur, prolegomena sua, latina et francogallica lingua expressa. Editor autem et interpres et notarum reliquarum auctor est *Henr. Fr. de Prémagny*, qui has epistolas iam a 1757, 12 convertit; conf. Journal des Savans, m. Febr. 1764. p. 305 sqq.

D. anglicarum.

1) Epistolae ad Corinthios.

1647, — 1652, 4. Clement the blessed Paul's fellow labourer in the Gospel, his first Epistle to the Corinthians, being an effectually Suasory to Peace and brotherly Condescension after an unhappy Schism and Separation in that Church. From whence the understanding Reader may receive Satisfaction concerning the Business of Episcopacy or Presbytery, as it stood in the Age of Apostles, and some Time after, the ancient Writing the Church hath Purpose next to divinely inspired Scriptures; and being made good Use of, may prove a Remedy against the Breaches and sad Divisions of these distracted Churches and Times. (*By W. Burton.*) Ld., printed by J. Y. for J. P. and O. P.

1693, — 1710, — 1719, — 1737, 8. The Epistles of St. Clement translated and published with a preliminary Discourse relating to them, by W. Wake. —— *V.* eiusdem Translation of the Genuine Epistles of the Apostolical Fathers. *Ld.*

1768, 8. The first Epistle of Clemens Romanus to the Church at Corinth. Aberdeen printed, and sold by Chater in London. —— 9 *d.*

2) Recognitiones.

1712, 8. The Recognitions of Clement: or the Travels of Peter. In Ten Books. Done into English, by W. Whiston. With a Preface, or Preliminary Discourse: as also Two Appendixes. —— *V.* eiusdem: Primitive Christianity reviv'd. (Ld., printed for the author.) Vol. V.

E. hollandicarum.

Epistolae ad Corinthios.

1646, 12. — Amst.
1656, 4. — Amst.

III. *Illustrantia Clementem Rom. scripta.*

( ) On Clemente Rom. —— *V.* in: The Iudgement of the Fathers concerning the Doctrine of the Trinity opposed to *Dr.* G. Bull's Defence of the Nicene Faith. P. I. (Ld , 1695, 4) p. 29—32.

P. *Allix*: Remarks upon some Places of Mr. Whiston's Books, either printed or Manuscript. Ld., John Wyal. MDCCXI, 8.

Iacob. *de Ardenna*: Coniectura circa Επιτομην Clementis Romani. Cui subiiciuntur castigationes in Epiphanium et Petavium de Eucharistia, de coelibatu Clericorum et de orationibus pro vita defunctis. Ld., imp. B. Tooke. 1683, 4.

Gu. *Beveregius*: De Canonibus Apostolorum. —— *V.* in Codice canonum ecclesiae primitivae vindicato et illustrato. Ld., 1678, 4.

I. Fr. *Buddei* Dissertatio, Clementem Romanum atque Irenaeum non favere missae pontificae. Jn., 1705, 4.

H. *Burtoni*, I. *Boisii*, I. *Davisii* et I. *Clerici* Animadversiones in utramque Clementis Epistolam, nunc primum editae. —— *V.* in *I. B. Cotelerii* Patribus Apostolicis, T. II. p. 461—489. *Amst.*, 1724, *f.*

Gu. *Cave*: De Clemente Romano. —— *V.* in Scriptorum Ecclesiasticorum historia liter. (Ox., 1740, f.) Vol. I. p. 28 sqq.

I. F. *Cotta*: De Constitutionibus apostolicis. Tb., 1746, 4.

J. *Edwards*: Some Observations upon the Apostolical Constitutions. —— *V.* eiusdem Some brief Observations and Reflections on Mr. Whiston's late Writings, falsly, entitul'd Primitive Christianity reviv'd. Ld., Lawrence. 1712, 8.

Iac. Wilh. *Feuerlin.* —— *V.* infra s. v. *Kesler.*

J. E. *Grabe*: An Essay upon Two Arabick Manuscripts of the Bodleian Library, and that Ancient Book call'd „The doctrine of the Apostles", which is said to be extant in them: Wherein Mr. Whiston's Mistakes about both are plainly proved. Ox., Clements. 1711, 8. — the second. edition. Ld., Clement. 1712, 8. —— Conf. Memoirs of Literature, Vol. I. p. 317 — 319.

I. Gu. *Ianus*: Disput. de antiquitate canonum apostolicorum. Wttb., 1706, *rep.* 1740, 4.

John *Jortin*: The Apostolical Constitutions and Canons considered; the Recognitions of Clemens a wretched romance. A passage in them explained. —— *V.* eiusdem Remarks on Ecclesiastical History. (Ld., 1751, 8) Vol. I. p. 228—283, 338—342.

— —: Some Remarks upon the Apostolical Constitutions. —— *V.* eiusdem Discourses on the Christian Religion, Discourse VI.

Andr. G. *Kesler*: Philosophemata Potiora Recognitionum Clementi Romano falso attributarum — publicae disquisitioni subiiciet. Altorfii, litteris Meyeri, 1728, 4. —— 40 pp. Disputatio praeside *Feuerlino.*

Lambecius: De codicibus operum Clementis Rom. —— *V.* eiusdem Commentar. in Bibl. Vindobon. T. VIII. p. 601 sqq., 606, 607. Conf. *Bandini* Catal. Mss. graecor. T. I. p. 92, 99.

Nth. *Lardner*: The History of St. Clement and a Fragment called St. Clement's second Epistle. —— *V.* eiusdem Credibility of the Gospel History, P. II. Vol. I. (Ld., 1748, 8) p. 48 — 108.

— —: The History of the Apostolical Constitutions and Canons. —— *V.* eiusdem Credibility of the Gospel History, P. II. Vol. VIII. (Ld., 1750, 8) p. 319—407.

— —: A Dissertation upon the two Epistles ascribed to Clement of Rome, lately published by Mr. Wetstein. With large Extracts out of them, and an Argument shewing them not to be genuin. Ld., 1753, 8. —— 1 *sh.* Conf. Appendix to the Monthly Review, Vol. VIII. p. 504 — 507.

Nic. *Lenourry*: Dissertatio de libris Recognitionum S. Clementis. —— *V.* in eiusdem Apparatu ad Bibl. max. Patrum, T. I. (Paris., 1703, f.) p. 211 — 224.

Edwards *Martin*: The Authority of the Apostolical Constitutions and Canons. —— *V.* eiusdem Five Letters. (Ld., 1662, 8) Letter 3.

Lucas *Mellierus*: Fides primorum Christianorum ex Barnaba, Herma et Clemente *Rom.* demonstrata; Defensioni Fidei Nicenae D. Georgii Bulli opposita. Ld., 1697, 8.

Cph. *Nerreter*: Disp. praeside I. A. Dietelmaiero, de fragmento Clementis Rom., quod sub nomine epistolae II. ad Corinthios habetur. Altorfii, 1749, 4.

Simon *Ockley*: An Account of the Authority of the Arabick Manuscript, in the Bodleian Library, controverted between Dr. Grabe and Mr. Whiston. In a Letter to Mr. Thirlby. Ld., Clements, 1712, 8.

Casim. *Oudini* Dissertatio de Scriptis S. Clementis, Romani Episcopi. —— *V.* in eiusdem Commentario de Scriptor. ecclesiast. T. I. (Lps., 1722, f.) p. 19 — 48.

C. F. *Pezold*: De Clemente eiusque constitutionibus apostolicis. Dissertationes II. Lps., 1698, 4.

Rich. *Smalbrocke*: The pretended Authority of the Clementine Constitutions confuted, by their Inconsistency with the inspired Writings of the Old and New Testament. In Answer to Mr. Whiston. Ld., Child. 1714, 8. —— Conf. Memoirs of Literature Vol. IV. p. 155 — 158.

Lud. Tim. *Spittler*: Ueber die (85) apostolischen Canons. —— *V.* eiusdem Geschichte des Canonisch. Rechts. (Hl., Gebauer. 1778, 8. 16 *Gr.*) p. 65 sq.

Stolle: Ueber Clemens. —— *V.* eiusdem Nachricht von d. Leben der Kirchenväter, cap. 2. p. 14 — 28.

Rh. *Turner*: A Discourse of the pretended Apostolical Constitutions, wherein all the principal evidence both external and internal, brought by Mr. Whiston in his essay on those books, to prove them genuine, is examin'd and confuted. Ld., 1715, 8.

J. G. *Walch*: De Clemente Romano. —— *V.* eiusdem Historiam eccles. N. T. p. 322 — 336, eiusdemque Bibl. patristicam, p. 212 sqq.

Gli. *Wernsdorf*: Adversus Whistonem. Wttb., 1739, 4.

W. *Whiston*: A Reply to Dr. Allix's Remarks on some Places of Mr. Whiston's Book's, either printed or Manuscript. With an Appendix containing, 1. The Preface to the Doctrine of the Apostles. II. Propositions containing the Primitive Faith of Christians, about the Trinity and Incarnation. III. A Letter to the most Reverend Thomas *etc.* Ld., Baldwin, 1711, 8.

— —: Remarks on Dr. Grabe's Essay upon Two Arabick Manuscripts of the Bodleian Library *etc.* Ld., Baldwin, 1711, 8.

— —: St. Clement's and St. Irenaeus's Vindication of the Apostolical Constitutions from several Objections made against them. As also an account of the two ancient rules thereunto belonging for the celebration of Easter. With a Postscript on Occasion of Mr. Turner's Discourse of the Apostolical Constitutions. Ld., 1715, 8. *rep.* Ld., 1716, 8.

— —: A Demonstration, that the Apostolical Constitutions were written in the first Century. — *V.* eiusdem Essay towards restoring the true Text of the Old Testament. (Ld., 1722, 8) p. CXVI — CXXXVIII.

— —: Apostolical Rules for Ecclesiastical Courts: taken out of the Constitutions of the Apostles. With some brief Observations. Humbly recommended to the Consideration of the present Ecclesiastical and Secular Judges; Civil, Canon, and Common Lawyers: of Jurymen, and of all that are any way concern'd in Judicial Proceedings in these Kingdoms. Ld., Robert. 1729, 8.

CLEOBULINE.

Fabr. B. Gr. edit. Harlesii, T. IV. p. 469.

I. *Collectiones fragmentorum.*

1826, 8. Cleobulinae Graec. vatis aenigmata. *Progr.* acad. Upsal.

II. *Illustrantia Cleobulinam scripta.*

Gf. *Olearii* Dissert. de Cleobulina. — *V.* eiusdem Dissertat. de Poetriis graecis. XVII. p. 142 sqq., adiectam *I. Ch. Wolfii* collectioni Poetriarum octo graec. (Hmb., 1734, 4.)

I. Ch. *Wolfii* Dissert. de Cleobulina. — *V.* eiusdem collectionem Mulierum graecarum fragmentorum. (Ld., Nourse. 1739, 4) p. 315.

CLEOMEDES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 103 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 38 sqq.

I. *Editiones textus.*

1533, 8. Cleomedis libri, graece et latine, Georgio Valla interprete. — Cum Aristotelis de mundo *Basil.* *V.* antea *ib.*

1539, 4. ΚΛΕΟΜΗΔΟΥΣ ΚΥΚΛΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ Β'. Nunc primùm typis excusa prodit, cum Regio Priuilegio in quinquennium. *Infra insigne typ.*, *iuxta quod*: „ ΤΥΡ. SAL." *infraque*: PARISIIS PER CONRADVM NEOBARIVM, REGIVM IN GRAECIS TYPOGRAPHVM. M. D. XXXIX. *In fine*, *f.* 44 *a*: PARISIIS Vaeneunt (?) partim Ioanni Lodoico, partim in cruce alba vici Diui Iacobi 1539. Maij. 30. — 44 *sign.* *a* — *l* notata *ff.* Epilogus qui datae subscriptioni antecedit incipit sic: „In hoc authore excudendo, candide Lector, vnico sumus vsi codice, eoque multis in locis deprauatissimè scripto: quo factum est, vt quaedam non satis emendatè sint expressa: quorum nonnulla, quantum amici cuiuspiam vel iudicio, vel coniectura assequi licebit, post operis editionem restituenda corabimus, et seorsim excusa proferemus *etc.* Bibl. seu. Lips.

1547, 8. — *V.* s. v. Proclus. Nec inest editioni Procli, quae a. 1534, 12. Basileae prodiit, ut *Fabricius* in Bibl. Gr. T. II. p. 468 vult.

1553, 8. Cleomedes. Graece. Antwerpiae, ex officina Io. Loëi.

1561, — 1585, 8. — Cum Proclo.

1605, 4 mai. Cleomedis Meteora, Graece et Latine. A Roberto Balforeo ex MS. Codice Bibliothecae Illustrissimi Cardinalis Joyosii multis mendis repurgata, Latinè versa, et perpetuo commentario illustrata. Ad Clariss. et ornatiss. virum Gvilielmvm Dafisivm equitem, principem Praesidem Senatus Burdig. et sacri consistorij Consiliarium. Burdigalae, Apud Simonem Milangivm Typographum Regium 1605. *Commentarii singularis titulus*: Roberti Balforei Commentarius in libros dvos Cleomedis de contemplatione orbium caelestium. Bur-

digalae, Apud S. Millangium Typographum Regium. M. DC. V. —— 8 ff. praefixa, 285 pp., et 4 ff.: „Index rerum et verborum." Ut *Schmidt* in suo program. Ueber deo atteo Mathematiker Cleomedes p. 14 iudicat, est haec editio multis mendis inquinata, attamen maximi aestimanda, quia versionem latinam multis lucis ad noodum adhibitos codices mstos emendatam continet. Bibl. sen. Lips.

1820, 8. *Κλεομήδους Κυκλικῆς Θεωρίας Μετεώρων Βιβλία Δύο.* Cleomedis Circularis Doctrinae de Sublimibus libri duo. Recensuit, interpretatione latina instruxit, commentarium Roberti Balforei, suasque animadversiones addidit Ianus Bake. LB., ap. S. et I. Luchtmanns, acad. typographos. —— XVI, 487 pp. 4 *Th.*, eh. m. 12 *Th.* Quod editor in praefatione expnsuit, in hac editione paranda adhibuit duos codices mstos Leidens. (seculo XIV.), aliosque duos Paris. (no. 2381 et 2983), quorum nonnulli Scholiis quoque sunt instructi. Praeterea *Kulenkampii* mstum apparatum ad Cleomedem, qui adservatur in bibl. Gotting., in usum convertere potuit: et ubi aliorum 9 codicum, quos *Balfoureus* non habuit, varias lectiones reperit. His subsidiis adhibitis textum constituit, sed ita, ut quae ex mstis mederi non potuerint, immutata reliquerit, et in notis modo adnotaverit. Paginarum numeri editionis *Balfourei* sunt adiecti, textui subiectae variae lectiones, indicatis fontibus ex quibus sunt haustae; deinde versio latina, et *Balfourei* commentarius, omissis figuris mathematicis, cui Bake suas adnotationes adnexuit. In fine duo indices habentur: 1) Scriptorum, qui in notis partim emendantur, partim explicantur; 2) Rerum et verborum, quae in notis tractantur. Secundum *Schmidtium* in iam laudata scriptione p. 14 sq. futuro editori multa ad illustrandum sunt relicta. Non praetermittendum est quod *Letronne* in Journal des Savans, 1821, m. Decemb. p. 707—717 de hac editione protulit. Hue transscribendum placet, quod is p. 714 dixit his verbis: „J'observe qu'entre les manuscrits de la Bibliothèque du Roi qui contiennent la totalité ou des portions considérables de l'ouvrage de Cléomède, le manuscrit no. 2403 est le plus ancien de tous, car il est du XIIIe siecle; les autres ne sont que du XIVe et du XVe. A la vérité, M. Boissonade a fait passer à l'éditeur quelques bonnes variantes de ce manuscrit; mais nous croyons qu'il méritait plus que les autres une collation complète." Pag. 716 emendationem ad p. 67 (edit. Balf. p. 53) profert, dicens: „à l'endroit où il est de Syène et d'Alexandrie, au lieu de *ὑπὸ τῷ μεσημβρινῷ τούτῳ καὶ μεγίστῳ κύκλῳ τούτων τῶν πόλεων κειμένων*, il est clair qu'on doit lire, *ὑπὸ τῷ αὐτῷ μεσημβρινῷ.* Ceteroquin *Letronne* p. 717 de hac editione sic iudicat: „Tout ce que M. Bake a voulu faire, il nous semble qu'il l'a fait et tres-bien fait: son édition de Cléomède nous présente le texte de cet auteur dans un état de pureté qui laissera bien peu de chose à faire aux editeurs futurs. Pag. 714 sqq. fuse de loco quodam lib. II. disputatur. Bibl. acad. Lips. non contemnendum codicem mstum adservat.

1831, 8 mai. *Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων βιβλία δύο.* Ex recensione Iani Bakii cum potiori scripturae discrepantia et annotatione edidit C. Ch. Theoph. Schmidt. Lps., Hartmann. —— 18 *Gr.* Codice mstu Lips. usus est.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1488, f. Cleomedes de mundo. Georgio Valla interprete. —— *V.* s. v. Nicephorus. Vt., per Anton. de Strata. Haec in reliquis editionibus iterata versio non negligenter solum, sed etiam imperite facta est, ut *Schmid* in suo programmate p. 14 iudicium tulit.

1497, 4. Si bono litterarum studio delectaris suavissime lector. Volumen || istud lectioni tuae saepius occurrat facito. eo enim continentur. || Cleomedis de contemplatione orbium excelsorum disputatio: || Aristidis: et Dionis de concordia orationes. || Plutarchi praecepta connubialia. || Eiusdem; de uirtutibus morum. || Quae omnia legentis animum & praecipue delectant: & maximope || exornant: enimq; perhelle: optimeq; componunt. Vale. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* a 2): Ad Reuerendissimum & Clarissimum Caesarem Borgiam Sanctae Ro || manae Ecclesiae Cardinalem ualentinum Charoli Valgulii Brixiani: || ipsius Secretarii. *F.* 3 *b*: CLEOMEDIS DE CONTEMPLATIONE ORBIVM || EXCELSORVM. CAROLO VALGVLIO BRIXIANO. In- || terprete liber primus. *F.* 36 *b*: Finis. *F.* 37 *a*: Petrus Granina Carolo Valgulio Brixiano Aristidi Romano co- || gnominato salutem. *F.* 38 *a* (*sign.* f. 2): Aristidis oratio ad Rhodienses de Concordia. Carolo ualgulio Bri- || xiano Cardinalis ualentini secretario. In-

terprete. *F.* 44 *b*: Finis. *F.* 45 *a* (*sign.* g): Ad Reuerendissimum & Sapientissimum. d. Franciscum Picolomineum || Cardinalem Senen. & Pii secundi Pont. Max. Nepotem Caroli ual-|| gulii Brixiani Cardinalis Valentini Secretarii Epistola. *F.* 46 *a* (*sign.* g ii): Dionis Oratio ad Nicomedios de concordia cum Nicenis compo-|| nenda. Interprete Carolo ualgulio Brixiae. Cardinalem Valentini secretario. *F.* 51 *b*: Dionis de concordia oratio niceae habita seditione sedata. || Interpraete Carolo Valgulio Brixiano Cardinalis ualentini Secreta-|| rio. *F.* 53 *a* (*sign.* h): AD DIVVM ALEX. VI. PONT. MAX. CAROLI VALGV-|| LII BRIXIANI CARDINALIS VALENTINI SECREtarii. *F.* 54 *a* (*sign.* h ii): PLVTARCHI DE VIRTVTE MORVM. Interpraete || Carolo Valgulio Brix. *F.* 63 *b*: Finis. *F.* 64 *vacat.* *F.* 65 *a* (*sign.* k): Ad inclytum. d. Io. Borgiam Gandiae & suessae ducem Alex. vi. Ponti. || Max. Nepotem Caroli ualguli Brix. Cardinalis Valentini Secretetarii (?). *F.* 66 *a* (*sign.* k ii): Plutarchi praecepta connubialia Interpraete Carolo Valgulio || Brixiano. Cardinalis ualentini secretario. *F.* 72 *a in fine*: Inpraessum Brixiae. per Bernardinum misintam sumptibus Angeli || Britannici Ciuis Brixiani anno M. cccc. lxxxxvii. die. iii. Aprilis. —— 72 *ff.* 30 lin. Char. rom. Sic *Hain* in Repertorio bibliograph. Vol. II. p. 169 sq., qui librum ipse vidit.

1498, f. Cleomedes de mundo. Georgio Valla interprete. —— *V.* s. v. Nicephorus. Vt., per Simonem Papiensem dictum Beuilaquam.

B. germanicarum.

1817, 4. Cleomedes von den mathematischen Kreisen am Himmel und den durch sie bestimmten Zonen. Bruchstück einer Uebersz. seines astronomisch-geograph. Werkes mit einigen Anmerkk. von C. Ch. Gli. Schmidt. Schleusingen. —— 8 pp. Programma est.

III. *Illustrantia Cleomedem scripta.*

Pet. *Lambecius*: De codice Cleomedis. —— *V.* eiusdem Commentarium de bibl. Caesar. edid. Kollarius, T. VII. p. 470 sq.

Ch. F. *Matthaei*: Variae lectiones ad Cleomedis de Meteoris, exaratae ex codice Mosquens., collatum cum editione Basil. 1585, 8. —— *V.* eiusdem Lectiones Mosquenses (Lps., 1779, 8. *Voll. II.*) Vol. I. p. 112—120.

C. Ch. Gli. *Schmidt*: De rerum mathematicarum studio, adolescentibus his temporibus maxime commendando: addita sunt pauca de Cleomedis, Mathematici graeci, libris denuo edendis. Schleusingae, Haussen. 1816, 4. —— 14 pp. Programma.

— —: Ueber den alten Mathematiker Kleomedes und seine Schrift „*Κυκλικη θεωρια των μετεωρων*. Ankündigung einer neuen Ausgabe und einer deutschen Ubsz., nebst einigen Bruchstücken derselben. Naumb., gedr. bei Klaffenbach. 1828, 4. —— 27 pp. Cum tab. fig. Programma est. Editio hic promissa nunc a. 1831 prodiit.

Ger. I. *Voss*: De Cleomede et diversis opusculi editionibus. —— *V.* eiusdem De scientiis mathemat. cap. 33. §. 24. p. 165.

J. F. *Weidler*: De Cleomede, eiusque aetate. —— *V.* eiusdem Historiam astronomiae, sive de ortu et progressu astronomiae liber singularis. (Wttb., Kuoch. 1741, 4) p. 152 sqq.

CLIDEMUS.

L. *Philippson*: De Clidemo. —— *V.* eiusdem Ὕλη Ἀνθρωπίνη. (Brl., List. 1831, 8. *v.* Aristoteles III. *Philippson.*) Sect. II. 1).

C. Gf. *Siebelis*: De Clidemo Theophrasteo. —— *V.* eiusdem collectionem fragmentorum Phanodemi, Demonis et Clitodemi in praefat. praemissa p. XVI sq.

CLINIAS.

Fabr. B. Gr. T. I.

I. *Fragmentum.*

1566, 4. Cliniae Pythagorei fragmentum de virtute. Graece et Latine, edidit Gu. Canterus. —— Cum Pythagoreorum fragmentis a Ioanne *Stobaeo* servatis. *Bas.* *V.* s. v. Ioannes Stobaeus.

1570, — 1593, 8. — graece et latine, edidit H. Stephanus. —— Cum Diogene Laertio.

1670, 8. — graece et latine, ex editione Canteri, edidit Th. Gale. —— Cum Pythagoreorum fragmentis apud Ioannem Stob. repertis. (Cbr.) p. 28 sq. *V.* antea s. v. Archytas. Rep. 1688.

1688, 8 mai. — graece et latine edidit iterum Th. Gale. —— *V.* eiusdem Opuscula mythologica, physica et ethica. *(Amst.)* p. 687 sq. *V.* 1670.

1797, 8. —— Inter Sermones a Ioanne Stob. servatos, et editos a Nic. Schow. (Lps., Weidmann.) P. I.

1821, 8. — cum notis variorum edid. I. Con. Orellius. —— Inter Opuscula Graecorum veterum sententiosa et moralia, T. II. *(Lps.,* Weidmann.) p. 702 sqq.

1822, 8. —— *V.* in *Gaisfordii* editione Florilegii Ioannis Stob. Tit. I. 65.

II. *Illustrantia Cliniam scripta.*

F. *Jacobs:* Cliniae locus emendatur. —— *V.* eiusdem Lectiones Stobenses. (Jn., Frommann. 1827, 8 mai.) p. 38.

CLITODEMUS.

I. *Fragmenta collecta.*

1812, 8 mai. Clitodemi fragmenta, collegit C. Gf. *Lenz*, digessit atque edidit C. Gf. Siebelis, adiectis notis. —— *V.* eorum collectionem fragmentorum Phanodemi, Demonis, *etc.* (Lps., Schwickert.) p. 27 sqq.

II. *Illustrantia Clitodemum scripta.*

C. Gf. *Siebelis:* De Clitodemo, rerum atticarum scriptore eiusque vita patria et scriptis. —— *V.* in eiusdem praefatione ad citatam fragmentorum collectionem p. XII—XVII.

CODINUS.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 476 sqq.; X. p. 696 sqq.

I. *Editiones textus.*

1588, 8. *Του Σοφωτατου ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΟΥ, περι των Οφφικιαλων του παλλατιου Κωνσταντινουπολεως, και των ὀφφικιων της μεγαλης Ἐκκλησιας.* Sapientissimi CVROPALATAE, de officialibus Palatii Constantinopolitani, & officiis magnae Ecclesiae. Libellus Graece & Latine nunc primum in lucem editus, ad historiae ciuilis, ecclesiasticae, & totius antiquitatis intelligentiam perutilis & necessarius. Ex bibliotheca viri clariss. & consultiss. Julii Pacii J. V. D. Additus in fine Notarum libellus. Cum indice rerum & verborum locupletissimo. Apud Joannem Mareschallum Lugdunensem MDLXXXVIII. —— 4 *ff.* praefixa, 425 pp. Praemissa est duplex dedicatio, altera Iulii Pacii, qui Hippolyto a Collibus I. C. et Professori Heidelbergensi librum dicat, altera editoris Nadabi Agmonii, sive Fr. Iunii, qui epistola Consulibus ac Senatui inclytae reipubl. Francof. librum esse voluit. De impressionis loco alii olim sententias protulerunt, ut *Hanke* in De scripturib. byzantinis lib. II. cap. 10. p. 683, et *H. Wharton* in Adpendice ad Gu. Cave Histor. litterar. Scriptor. ecclesiast. p. 147 indicarunt sic „Francofurti ad Moenum per Ioannem Mareschallum"; *Niceron* contra in suis Mémoires P. XVI. p. 197 *LB.* evulgatum existimat; verisimiliter autem *Heidelbergae* prodiit. Editor fuit *Fr. Iunius*, qui et librum e graeco in latinum convertit. De versionis pretio verba *Niceroni* l. r. prolata adscribo, quae sunt: „*Junius* publia le premier cet Ouvrage sous le nom hebreu de Nadabus Agmonios; son travail n'a pas eu l'approbation du public, qui a trouvé son édition très défectueuse, et les conjectures dont il s'est servi dans ses corrections et ses notes, fort peu heureuses. Il en donna une nouvelle à Heidelberg en 1596 in 8. et la dedia à Marquard Freher, qui lui avoit procuré des manuscrits par le moyen desquels il y a rempli plusieurs lacunes de la précédente. Il en préparoit une troisieme plus exacte, lorsqu'il mourut, et cette circonstance en a privé le public." Editor in edenda hac editione nomen auctoris, qui hoc opus condidit, nesciebat. Accuratissime hanc editionem principem et rarissimam descripsit *Freytag* in Adparatu litter. T. I. p. 554 sqq. *V.* 1625.

1596, 8. *Γεωργιου του Κωδινου περι των οφφικιαλων του παλατιου Κωνσταντινοπολεως, και των ὀφφικιων της μεγαλης Εκκλησιας.* Georgii Codini (siue, vt vulgo, Curopalatae) de officialibus Palatii Constantinopolitani, et officiis magnae Ecclesiae. F. Ivnivs in Latinum sermonem transtulit, Notis illustravit; et recens lacunas non exiguas ope MSS. Palat. bibliothecae, August. et Seileranae suppleuit. Apud Hieronymum Commelinum, Anno cIↄIↄxcvi. —— 23 pp. praefixae, 425 pp. Additamenta, quae huic editioni priore plus accesserunt, et quae in titulo sunt indicata, in hac titulo tantum a priore differente, in calce adiecta

leguntur. Perperam *Schweiger* in Bibliograph. Lexicon p. 82: „*Ex off. Commeliana*" dicit; praeterea titulum admodum decortavit. Bibl. sen. Lips.

1625, f. *Γεωργιου Κωδινου του Κουροπαλατου περι των ὀφφικιαλων του παλατιου Κωνσταντινοπολεως, και των ὀφφικιων της μεγαλης Εκκλησιας.* Georgius Codinus Curopalata de officiis et officialibus magnae Ecclesiae, et aulae constantinopolitanae. Graece et latine ex versione Gretseri, adiunctis tribus Commentariorum, Observationum, et emendationum libris, quibus non tantum *Codinus*, sed et varia alia tam Graecorum, quam Latinorum monumenta explicantur et illustrantur. Accedit dissertatio de imaginibus non manufactis, deque aliis a S. Luca pictis. Paris., Cramoisy. —— In hac constituenda recensione tres codices mstos adhibuit *Gretser*, qui de prioribus editionibus hue iudicium tulit, dicens: „Merito (tamen) culpandus est *Iunius*, quod novam editionem non adornarit, et a se plenn sacco sparsos errores non correxerit, adiutus codicibus bibliothecae palatinae, et *Raphaelis Seileri* exemplari quod erat apographum optimi codicis augustani: nam Codinum ulim fuisse: iam enim non est; sed amissus est; ut ante aliquot annos ex amplissimo domino Marco Velsero Ilorio Augustano intellexi: nescitur cuius negligentia vel fraude perierit. Tot ergo subsidiis instructus Iunius, praesertim translatione Seileriana, debebat Codinum a capite ad calcem recognoscere, plurima et gravissima menda emendare, librumque ab erroribus liberum lectori proponere. Verum nihil horum praestitit, nisi quod ut antea dictum, pauculas pagellas, primae ac mendosissimae suae editioni assuit, mutato titulo, addito novo patrono, appositoque suo nomine. Quo ipso fucum lectoribus fecit, quasi novam editionem promeret, anno MDXCVI. cum non fuerit nova, sed prima, illa nimirum ipsa, quae anno M.DLXXXIIX. prodierat." *F.* 1734.

1648, f. Georgius Codinus Curopalata, de officiis magnae ecclesiae, et aulae constantinopolitanae. Ex versione P. Iacobi Gretseri Soc. Iesu, cum eiusdem in Codinum Commentarior. libris tribus, & de Imaginibus non manufactis Opere. In hac Editione praeter comparatum cum Regiis MMSS. Graecum textum, & reparatam Latinam versionem, accedunt Inediti ex Regia & Mazarina Bibliotheca Officialium Catalogi, & ad Codini mentem locupletes Notae. Adiunguntur recentiores Orientalium Episcopatuum Notitiae, voces honorariae, appellationes dignitatum indices, quibus postremis saeculis Ecclesiastici vel Aulici Proceres salutabantur. Cura & opera P. Iacobi Goar *etc.* Paris., e typ. regia. M. DC. XLVIII. —— Haec bella editio ad Byzantinorum collectionem Paris., ut quae hanc sequitur ad illam Venet. collectionem pertinet. *Goar* praecedentis editionis contextum molto emendatiorem reddidit. Conf. Bibl. hamborgensem historicam, Centur. IX. p. 112 sqq. Rep. 1729. Bibl. acad. et acad. Lips.

1729, f. — (*idem titulus*). Venetiis, ex typographia Bartholomaei Jauarina.

2) Excerpta.

1596, 8. *ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΔΙΝΟΥ παρεκβολαι εκ της βιβλου του χρονικου, περι των πατριων της Κωνσταντινοπολεως.* GEORGII CODINI selecta de originibus Constantinopolitanis, nunc primum in lucem edita; interprete Georgio Dovsa, Iani F. Apud Hieronymum Commelinum, Anno cIↄIↄxcvi. —— 103 pp. Bibl. acad. Lips. Rep. 1697.

1647, f. — res patriae Constantinopoleos, gr. cum I. Meursii versione et notis.

1655, f. Georgii Codini, et alterius cuiusdam Anonymi Excerpta de Antiquitatibus Constantinopolitanis. Edita in lucem opera & studio Petri Lambecii Hamburgensis: cum Latina versione, & Animadversionibus necessariis. Accedunt Manuelis Chrysolorae Epistolae tres de comparatione veteris et novae Romae et Imp. Leonis cognomine Sapientis Oracula, cum Figuris, atque antiqua Graeca Paraphrasi. Addita est etiam Explicatio Officiorum sanctae ac magnae Ecclesiae, iuxta eorum ordinem, Interprete Bernardo Medonio, Tolosate. Paris., e typ. regia. M. DC. LV. —— Pertinet ad collectionem byzantinorum Paris., et omnibus editionibus praeferenda est. Oracula aute iam *Ianus Rutgersius* in Variarum lectionum lib. V. cap. 8. graece et latine ex *Iani Dousae* cod. ms. edidit. *Lambecius* autem in bibl. Hamburg. alium eumque meliorem codicem mstum reperit, ex quo haec oracula iterum edidit. Rep. 1729.

1697, 8. — gr. et lat. edidit Georgius Douza. Genevae. —— Ex illa a. 1596 est repetita.

1729, f. — Vt., ex typ. Barth. Javarina. —— *V.* 1655. Ad collectionem Byzantinorum Veoet. pertinet.

III. *Illustrantia Codinum scripta.*

Iac. *Gretser*: Variae lectiones, et explicationes in libellum Georgii Codini Curopalatae. Ingolst., 1602, 8.

— —: Facula Georgio Codino Curopalatae accensa dispellendis tam insitis quam a Iunio superinsitis tenebris *etc.* Ingolst. 1604, 8.

I. *Meursii* ad Georg. Codini Origines Constantinop. Notae. Aur. Allobr. 1607, 8.

COLUTHUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 362 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 557. T. VIII. p. 166 sqq.

I. *Editiones textus.*

a) Sine l. et a. notitia.

—, 8. *Κολούθου Θηβαίου λικοπολίτου Ἐποποιοῦ Ἑλένης ἁρπαγή.* —— Adiectus est Quinto *Calab. Smyrnaeo.* Bibl. acad. Lips. huuc rarissimum librum (quod et *Julien* affirmat p. iij) adservat. Prodiit circiter a. 1504 *Venetiis ex officina Aldi*, vel ante Homerum, vel paulo post eum: neque circiter a. 1521, quoniam Quintus et Homerus similibus typis impressi sunt, et quoniam editio Quinti iam in Aldi catalogo suorum operum a. 1513 (5 pp. *f.* duabus columnis) indicata est, et in eiusdem Aldi alio catalogo a. 1503, qui iu bibl. Paris. adservatur, in calce inter notitias aliorum operum manu Aldi adscriptas habetur. Sunt autem haec opera ibidem contenta: *Demosthenis orationes cum commentarijs:* || — *Homerus ī parua forma.* || — *Quintus.* || — *Vita et fabellae Aesopi cū interp̄tatione latina.* || — *Gabriae fabellae tres et quadragīta.* || — *Phornutus d natura deoR* || — *Palephatus d nō credēdis historijs.* || — *Heraclides d Alegorijs ap̄ Homerum.* || — *Ori Niliaci hieroglifiċha (?).* || — *Colectio (?) p̄uerbioR.* Hanc notitiam ex *Renouardi* Annales T. I. p. 199 sq. no. 11 desumpsi. Omnes quinque Aldorum catalogos dedit *Renouard* in Annales T. III. p. 243 — 268, adiectis bonae frugis plenissimis notis. *Schweiger* in Bibliograph. Lexicon omnino huios editionis notitiam omisit. *Lennep* de hac editione iudicavit: „illa ita comparata erat, ut reliquas editiones bonitate et accuratione longe antecederet, et multas lectiones veras et genuinas exhiberet a posteris editoribus obscuratas."

β) Cum a. et l. notitia.

1559, 4. Coluthi Helenae raptus, gr. et lat. cum notis. —— In *Mich. Neandri* editione Pythagorae et Phocylidis Carminum. *Bas.*, Oporin. Rep. 1577. Est *Aldi* textus, receptis *Brodaei* lectionibus, additisque notis, quae tamen nullius momenti sunt.

1566 (*nec* 1556), f. — graece, edid. H. Stephanus. —— Inter Poetas heroicos ab eo editos. *V.* Poetae. Feliciter multa menda suo ingenio exstirpavit.

1569, 8. — graece, cura I. Th. Freigii. —— Cum Quinto Smyrnaeo. (Bs., Henricpetri.) Ex aldina editione vitiose repetita est.

1574, 16. Coluthi, Thebaei, Helenae raptus, & Tryphiodori Ilii excidium; graecè, cum versione latina & expositione Mich. Neandri. Avenione, apud Io. Crispinum. —— Nusquam praeterquam in Catalogue de la Bibl. du Roi. Belles Lettres, T. I. p. 260, et p. vij in editione, quam *Julien* in lucem emisit, hanc editionem commemoratam reperi. Perperam *Schweiger* in Bibliogr. Lex. p. 82 annum 1570 adscripsit.

1577, 4. — graece, cum versione lat. et notis Mich. Neandri. —— *V.* in eius Operis aurei (*Lps.*) tomo II. *V.* 1559.

1586, 4. — graece. Parisiis e typogr. Steph. Prevosteau, haeredis G. Morelli, in Graecis typogr. Regii, in Clauso Brunello. M. D. LXXXVI. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. V. p. 304.

1600, 8. — cum versione prosaica et brevibus notis Stephani Ybelii. Franequerae, apud Aegidium Radaeum. —— Ex *Neandri* editione a. 1559.

1604, 12. Coluthi de raptu Helenae. —— Cum Homeri operibus. Graece et Latine. Excud. Paulus Stephanus *Tom. II.* et in aliis editionibus Homeri.

1606, f. — graece cum versione lat., notis et variis lectionibus. —— *V.* in *Iac. Lectii* Corpore Poetar. Graecur. Ex *Stephani* editione vitiose expressa.

1609, 12. Origo & Exitus belli Troiani. *ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΛΥΚΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ, Ἑλένης ἁρπαγή. ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ, Ἰλίου ἅλωσις.* Colvthi Thebaei, Helenae raptus. Tryphiodori Aegyp. Ilij excidium. Omnia versione Latina & expositione M. Neandri illustrata. (*Gene-*

ται,) παρα τοις Ε. Ωὐιγνῶνος κληρονόμοις. α' q' ϑ'. (*falso pro α χ ϑ*). —— 79 pp. Haec editio, quam *Aemilius Portus* curavit, adhaerens Homeri Iliadi, e texto *Stephani*, sed ita ut meliores lectiones sint depravatae, vitiosissime est expressa. Rep. 1622. Bibl. acad. Lips.

1617, 8. Coluthi de raptu Helenae liber, graece, ab Helio Eobano, Hesso, latino carmine redditus: Accessit Musaei opusculum de Herone et Leandro, graece, ab Andr. Papia, latino carmine expressum (, *cura H. Rumpii*). Hmb., P. Lang. —— Solummodo in usum scholarum parata editio.

1622, 12. Origo & Exitus belli Troiani. ΚΟΛΟΥΘΟΥ Θηβαιου Λυκοπολιτου Ἑλενης ἁρπαγη. ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ Ποιητου Αιγυπτιου, Ιλιυ ἁλωσις. Colvthi Thebaei, Helenae raptus. Tryphiodori Aegyp. Ilij excidium. Omnia versione Latina & expositione M. Neandri illustrata. Ex Τυπογραφειῳ Matt. Berjon. α χ' κβ'. —— 79 pp. Haec editio, quae itidem ad ibidem editum Homerum pertinet, prorsus eadem ac illa a. 1609 videtur esse, cum sibi singulis paginis, lineis respondeant, ac iisdem fere typis sint expressae, eademque contineant duae; sed posterior maiori cura ac prior curata est. Duae editiones ab Homero separatae quoque occurrunt, ut ipse usu comperi. Bibl. acad. Lips.

1747, 8. Κολουθου ἁρπαγη Ἑλενης. Coluthi raptus Helenae; Recensuit ad fidem codd. MSS., ac variantes lectiones ac notas adiecit Io. Dan. a Lennep. Accedunt eiusdem animadversionum libri tres, tum in Coluthum, tum in nonnullos alios auctores. Leowardiae, ex off. Gu. Coulon. —— Nova ad 6 (quorum duo [no. 2764 et 2600] sunt Paris.) per *Dorvillium*, *Ruhnkenium* et *Valkenarium* collatos codices adornata recensio, de quibus in praefatione fusius agitur. Conf. quoque censuram inscriam Novis Actis Eruditorum lipsiens. 1748, m. Iul. p. 398 sqq. Rep. 1825.

1749, 12. Ἑλενης ἁρπαγη Κολυθυ Θηβαιυ Λυκοπολιτυ Ἐποποιυ. Il Rapimento d'Elena del Poeta Coluto Tebano di Licopoli. Tradotto in versi Italiani dal *Dott.* Angelo Teodoro Villa, Accademico Trasformato. *In fine:* In Milano, MDCCXLIX. Nella Regia-Ducal Corte. Con licenza de' Superiori. —— Ignota fuit editori *Th. Villa* editio *Lennepii*. Adornata est haec editio ad codicem mstum Ambros., cuius varias lectiones dedit, et in infimo textus nonnulla scholia, quae *Julien* ineditis aucta repetiit; deinde adiunxit annotationes mythologicas, grammaticas, quae bonae frugis sunt plenae. Agmen claudit Panegyricus in Helenam, secundum Isocratem, Gorgiam et Theocritum elaboratus. Editio nova est illa s. a. 1753 secundo loco indicata.

1753, 8. Coluthi Helenae Raptus, graece. Amstelodami, ap. Ianss. Waesbergios. —— Vitiosissime fortasse ex illa a. 1622 expressa est, ut *Julien*, qui solus hanc editionem commemurat, non sine causa suspicatur.

1753 (*nec* 1752), 8. Ἑλενης ἁρπαγη Κολυθυ Θηβαιυ Λυκοπολιτυ Ἐποποιυ. Il Rapimento d'Elena del Poeta Coluto di Licopoli nella Tebaide, Tradotto in versi Italiani, dall' Ab. Angelo Teodoro Villa. Aggiuntevi le varianti Lezioni, ed alcune Note all' Originale, tratte da un MSto dell' Ambrosiana. Nuova Edizione, accresciuta di varie osservazioni, e delle Orazioni di Gorgia, e d'Isocrate intorno ad Elena, e dell' epitalamio per la medesima di Teocrito Siracusano. Il tutto col Testo greco di rincontro. In Milano, MDCCLIII. Nella Regio-Ducal Corte. Con licenza de' Superiori. —— 8 *ff.* praefixa, clxcv pp. Ex cod. msto Florent., quem editor p. LXII. describit, Coluthi vitam graece, adiecta italica versione, publicavit. P. XLI sqq. censorae in Novellista Fiorentino (1750) editae opprobria refutat. Bibl. acad. Lips.

1765, 8. Κολουθου ἁρπαγη Ἑλενης. Coluthi Raptus Helenae. Graece et Latine. Accedit metrica interpretatio italica Ant. Mariae Salvinii, nunc primum edita. Recensuit, variantes codd. mss. lectiones, et selectas annotationes adiecit Ang. Mar. Bandinius. Flr. —— Omissa praefatione, et excepta Salvini versione italica, mera fere *Lennepii* editionis repetitio. 1 *Th.*

1770, 4. Coluthi Lycopolitae Thebani de Raptu Helenae libellus; (*graece ex recensione Lennepii*); Ex graecis in latina carmina conversus, versionibus (*est ad verbum metrica, et hispanica*), variantibus, et animadversionibus illustratus opera et studio Philippi Scio a S.[to] Michaele. Matriti, Marin. —— E recensione *Lennepii*, nullis novis adhibitis subsidiis, sicuti versio latina, sed aliquot locis emendata, est repetita. Notas *Lennepii* selectas tantum reddidit. Hispanica versio est *Pet. Ignatii Garcia de Antonio*.

1776, 8. Coluthi raptus Helenae, graece et cum notis edid. Thph. Cph. Harles. —— Cum Aristophanis Pluto. p. 215 — 244. Ex recensione *Lennepii* est expressa, cum eiusdem selectis notis.

1795, 4. et f. min. Coluto greco-italiano. — Ἑλένης ἁρπαγὴ Κολούθου. — Il Rapimento d'Elena del Poeta Coluto Tebano. Parma oel regal Palazzo MDCCXCV. co' tipi Bodoniani. —— Exemplaria editionis *in-fol.*, quae in ch. membr. sunt impressa, rarissime occurrunt.

1816, 8. Coluthi Raptus Helenae. Ex rec. (*ad cod. Ms. Mutinens.*) Imm. Bekkeri. Brl., Reimer. —— 2 *ff.* praefixa, 32 pp. 6 *Gr.* Adhibitis commemorato codice illoque Guthano et doctorum virorum animadversionibus novam textus recensionem constituit, primusque septem versus protulit, qui in prioribus editionibus desunt. Adiectae notae sunt modo criticae.

1822 (*nec* 1823), 8. ΚΟΛΟΥΘΟΥ, ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ. L'ENLEVEMENT D'HELENE, poeme de Coluthus, revu sur les meilleures éditions critiques, traduit en français; Accompagné d'une version latine entièrement neuve, de notes philologiques et critiques sur le texte, de trois index, de scholies inedites, de la collation complète et d'un *fac-simile* entier des deux manuscrits de la Bibliothéque royale, par Stanislas Julien; et suivi de quatre versions en italien, en anglais, en espagnol, en allemand. Paris, I. M. Eberhart, imprimeur du collége royal de France *etc.* (*MM. Debure frères, etc.*) —— XiX, 238 et 52 pp. 13 *fr.* In ch. dicta *grand-raisin*, 26 *fr.* *Bekkeri* editio est substrata, attamen *Julien*, quem in locis arduis explanandis *Boissonade*, *Gail*, *Longueville* adiuverunt, illum non presso pede est secutus.[*] De versione gallica *Letronne* in Journal des Savans 1823 m. Iul. p. 408 indicat sic: „C'est dans la réunion de ces divers secours que M. Julien a trouvé le moyen de donner une traduction de Coluthus beaucoup plus exacte que celles qu'on avoit publiées: nous ajouterons qu'elle est souvent élégante, et qu'elle reproduit avec succès les formes poétiques de l'original." Laudator quoque editio in Annal. Heidelberg. 1824, no. 5. Versio latina est diversa ab illa *Lennepii*; anglica est illa a *Sherburne*, italica a *Theodora Villa*, hispanica a *de Garcia*, et germanica a *Kütner* confecta. Deinde praeter tres indices (p. 159 — 199), Scholia (p. 200 sq.), duorum codicum mss. Paris. collationes integras (p. 202 — 206), errata in editionibus *Lennepii* et *Bekkeri* (p. 207 — 210), est accurata lapidi inscripta imitatio codicum duorum adhibitorum, sive ut nos dicimus *fac-simile*, in calce adiecta. Versiones, anglica, italica, hispanica et germanica, a p. 211 — 231 habentur. Pag. 233 — 238 sequuntur Argumenta et Corrigenda in *Lennepii* editione, et Addenda Corrigendaque. Versio gallica textui e regione extat, in cuius fine versio latina (p. 40 — 52), quam notae explicativae excipiunt. Lectionis varietas *Lennepii* et *Bekkeri* textui subiecta est.

1823, 12 mai. Coluthi Raptus Helenae, et Tryphiodori Expugnatio Trojae. Accedunt collationes codicum Italicorum. (*Edidit Gf. H. Schaefer.*) Lps., Weigel. —— 40 pp. 4 *Gr.*, nunc 2 *Gr.* Lectiones, quae in textu huius accurate impressae editionis aliter ac in illo *Bekkeri* leguntur, non sine causa sunt mutatae. Inprimis variae lectiones codicum mss. Italic. valent; quamquam dolendum est, quod ad editionem a. 1606 factae sunt.

1825, 12. Coluthi carmina. Graece. —— Cum Quinto Smyrnaeo. Edit. ster. Lps., Tauchnitz.

1825 (*nec* 1823), 8. Coluthi Raptus Helenae. Recs. ad fidem codd. Mss. ac variantes lectiones et notas adjecit I. Dn. a Lennep. Accedunt eiusdem animadversionum libri III, tum in Coluthum, tum in nonnullos alios auctores. Editionem noviorem, auctiorem curavit Gf. H. Schaefer. Lps., Hartmann. —— XVIII, 260 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Huic iteratae editioni *Gräfii* opuscula sunt a p. 239 — 260 subiunctae. Cf. *Fr. Passovii* censuram in ephem. litt. Halens. 1826. no. 37.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1532, 8. Coluthi Raptus Helenae, Latino carmine ab Helio Eobano, Hesso, redditum. —— *V.* una cum Eobani *Hessi* Descriptione Vrbis Nurimbergae. Nrb.

1534, 4. COLVTHI LYCOPOLITAE Thebani vetusti admodum Poetae. De Raptu Helenes: ac Iudicio Paridis. Poema: nunc primum ab HELIO EOBANO HESSO Latino Carmine redditum. Epithalamion Helenes ex Theocrito. Moschi Amor fugitivus. Eodem interprete. Lectori — Foemina: forma: venus. Index Paris improbus aurum || Haec hominum totas depopulantur opes.||

Totius humanae summa est haec fabula vitae ‖ Cuius in hoc libro scena peracta tibi est ‖ — Erphurdiae Anno M.D.XXXIIII. Mense Maio. *In calce:* Erphurdiae excudebat Melchior Saxus. Anno M.D.XXXIII. Mense Maio. —— 15 *ff.* Sie *Panzer*, qui librum ipse possidebat, in Annal. T. VI. p. 504. no. 66 indicat, et *Freytag* in Nachrichten von selt. Büch. p. 198. Nihil haec versio valet, cum neque indulem Coluthi reddat, neque satis adcurata sit. *V.* 1539.

1539, 8. Coluthi Lycopolitae, Thebani, de raptu Helenes, et Iudicio Paridis poema, latino carmine redditum a Helio Eobano Hesso. —— Inter: Operum *Helii Eobani Hessi* farragines duae, nuper ab eodem, qua fieri potuit diligentia, recognitae, et correctae, quibus etiam non parum multa accesserunt, nunc primum et nata et edita. *etc.* (Halae Suevorum Anno MDXXXIX.) Farrago II. no. 3. *V.* 1533 et 1564.

1539, 8. Coluthi Thebani Raptus Helenae Iodoco Velaraeo interprete. Antverpiae, apud Ioannem Steelsium. —— Plena bonae frugis versio, quamquam in solutum sermonem est traducta.

1555, 8. Coluthi Thebani Lycopolitani raptus Helenae per Renat. Perdrierium ad verbum translatus, cum brevibus Bernardi Bertrandi annotationibus; et Tryphiodori Aegyptii grammatici et poetae de Ilii expugnatione libellus ab eodem Perdrierio versus. Basil., ex officinâ Ioan. Oporini. M. D. LV. Mense Febr. —— 91 pp. et 1 *f.* Nihil meriti inest, ut *Julien* p. V sq. recte docuit.

1564, 8. — lat. —— Inter *Eobani Hessi* Poemata. (Frcf.) p. 715 sqq. *V.* 1533.

1591 (1592?), 8. — (*latino carmine*) interpretatus est Ianus Pelusius. Parmae, Viotti.

B. germanicarum.

1753, 4. Die geraubte Helena von Coluthus. (*Uebers. v. Bodmer.*) Zürich. —— *Bodmer* in praefatione nimis laudator Coluthum; versio ipsa durior est. Rep. 1767. Conf. *Beckium* in Collectione: Einige Schriften der Altdorf. deutsch. Gesellsch. p. 127 sq.

1767, 8. — übers. v. Bodmer. —— *V.* einsdem *Kalliope* (Zürich) T. II. *V.* 1753.

1771, 12. Koluthus Entführung der Helena, a. d. Griech. (*übers. v. F. Grillo.*) Halbers. (*Lpz.*, *Nauck.*) —— 2 *Gr.*

1772, 8. Koluthus. Der Raub der Helena. Aus d. Griech. v. K. A. Kütner. Mitau. —— Soluto et libero sermone. Rep. 1784.

1784, 8. — übers. v. K. A. Kütner. —— *V.* in eiusdem Uebersetzz. einiger Dichter. Altb., Hennings. *V.* 1772 et 1822.

1785, 8. Der Raub der Helena, a. d. Griech. des Koluthus, v. I. Bapt. von Alxinger. —— *V.* in Deutscher Merkur. (Weimar.) m. Iuli, p. 1 sqq. Ligata oratione et versibus simili exitu. Rep. 1788.

1788, 8. — übers. v. I. Bapt. von Alxinger. —— *V.* eiusdem Sämmtliche Gedichte. Klagenf. u. Layb., Schaumburg. 2 *Voll.*

1822, 8. —— *V.* antea I.

1829, 8 mai. Helenas Raub von Coluthus, übers. von F. F. H. Passow. Güstrow. (*Brl.*, *Logier.*) —— 4 *Gr.*

C. gallicarum.

1742, 16. L'enlèvement d'Hélène, poeme, traduit du grec de Coluthus, avec des remarques (*par Ch. Du Molard*). Paris, Robustel. —— Sic in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes. (Paris, 1806, 8.) T. I. p. 216. Apud *Julien* p. xj annum 1747, nescio an recte, legitur. Fortasse haec est iteratae editionis notitia, sed non puto: potius errorem typogr. esse suspicor. Versio ipsa nihil valet.

1790, 8. L'enlèvement d'Hélène, poème de Coluthus, traduit par Simon de Troyes. Londres. —— Facilis, sed nimis libera versio; ceteris tamen praeferenda.

1807, 8. L'enlèvement d'Hélène de Coluthus, imité en vers français, par Courmand. Paris. —— Haec imitatio nihil valet, ut Franco-Galli ipsi iudicant.

D. anglicarum.

1651, 8. The Rape of Helen, from the Greek of Coluthus, translated into English verse, with Notes, by Edw. Sherburne. —— Inter eiusdem Salmacis', Lyrian and Sylvia, the Rape of Helen and a Comment thereon, with several other Poems and Translations. Ld. —— Laudanda versio. Rep. 1702.

1702, 8. —— Adiecta est eiusdem Translation of the Tragedies of L. Annaeus Seneca the Philosopher, Ld. *V.* 1651.

1780, 8. A translation of Coluthus's Greek Poem on the Rape of Helen, in the English verse, with notes published

by Fawkes's Coadjutor. Ld. —— Com Apollonio Rhodio.

1786, 4. The Rape of Helen; from the Greek of Coluthus: with miscellaneous Notes (; *by W. Beloe*). Ld., Egerton. —— 2 *sh.* 6 *d.* Rep. 1788.

1788, 8. —— *V.* inter eiusdem Poems and Translations. Ld., Johnson. 5 *sh.*

E. italicarum.

1741, 4. Elena Rapita di Coluto poeta Tebano tradotta nouellamente dal Greco in versi Italiani dal Sign. Ab. Gianfrancesco Corrad. dall' Aglio con vna prefazione critica contro le traduzioni di Omero, Sofocle ed Anacreonte fatte dal Salvini, Marchetti, Corsini, Regier, Lazarini, ed altri. E con un Capitolo nel fine in lode del Becco a consolazione di Menelao marito d'Elena. Parte Prima. — Satyrae et Epigrammata Parte Seconda. In Venezia 1741. Con Licenza de' Superiori. —— Versio Coluthi, quae non omnino spernenda, est in versibus sine simili exitu. Pars secunda singularem titulum et num, pagg. et indicem habet.

F. hispanicarum.

1770, 8. —— *V.* antea *I.*

1801, 8. El Robo de Elena, traducido del Griego en Verso Castellano, por el P. Ignacio Garcia de S. Antonio de Padua. Mdr. —— Versio, ligata oratione composita, laudatur.

III. *Illustrantia Coluthum scripta.*

I. *Brodaei* In Coluthum Annotationes. —— *V.* eiusdem: Annutationes in Oppiani Cynegeticon libros IIII. Quinti Calabri Paralipomenon Homeri lib. XIIII. Coluthi Thebani de Helenae raptu lib. unum. (Basileae, per Ioannem Heruagium. 1552, 8) p. 425—440. Non omnino sunt contemnendae notae.

Cl. *Dausqueji* Adnotamenta in Coluthum. —— Cum eiusdem Adnotamentis in Quintum Calabrem Smyrn. Frcf., in offic. Aubriana. 1614, 8.

F. *Graefe*: Dissertatio philol. crit. de Colutho. Insunt Observationes criticae in Tryphiodorum. Petropol., Gretsch. 1817, 4. —— 14 pp.

— —: Coniecturae in Coluthum et Musaeum. Petropol., Gretsch. 1818, 4. —— 18 pp. 12 *Gr.* Duae scriptiones iteratae sunt in repetita *Lennepii* editione.

Thph. Cph. *Harles*: Super Coluthi carmine de raptu Helenae IV prolusiones. Erl., 1775—1777, f.

Gf. *Hermann*: Emendationes Coluthi. Lps., litt. Staritzii. 1828, 4. —— 22 pp. Iteratae sunt inter eiusdem Opuscula. (Lps., 1831, 8 mai.) Vol. IV. p. 205—227.

Sigism. Iac. *Immanuel*: Animadversiones ad Coluthi carmen de raptu Helenae, cum specimine versionis germanicae. Hmb., Typis exscripsit Thph. F. Schniebes. 1809, 8. —— 4 *ff.* praefixa, 59 pp.

C. Sm. *Lenz*: Varietas lectionum, e codice de raptu Helenae enotata. —— *V.* in *Ruperti* et *Schlichtehorsti* Magazin für Philologen. Vol. I. (Bremen 1796, 8.)

Valent. E. *Loescheri* Stromateus, siue dissertatio sacri et litterarii argumenti, ineditae partim hactenus, partim editae, olim, sed revisae nunc et locupletatae *etc.* Wttb., 1724 (*nec* 1723, *nec* 1734), 4. —— In capita divisa est haec scriptio, quorum in 12 prioribus: „de Coluthi nomine, patria, aetate, stilo, imitatione, de fatis carminis Coluthiani, de editionibus versionibusque illius et de commentariis in Coluthum" agitur. Pag. 313—468: Lectionum Coluthianarum liber singularis habetur.

Fr. *Passow*: Lesarten einer Gothaer Handschr. des Koluthus. —— *V.* eiusdem editionem Musaei (1810, 8 min.) p. 168—170. *Iulien* hac lectionum varietate usus est.

Fr. *Sfondrati* de raptu Helenae libri III. Vt., 1559, 4. —— Et in *Leodegarii a Quercu* farragine, et in *Gruteri* Deliciis poetarum Italorum habentur.

COMETAS Scholasticus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 714; *ed. n.* T. IV. p. 469.

I. *Epigrammata.*

1776, 8. Cometae Scholastici Epigrammata. Graece, et cum notis. —— *V.* in *Brunckii* Analectis, T. III. p. 15 sq., et v. eiusdem Lectiones, p. 238.

1795, 8. — epigrammata VII. —— *V.* in *Jacobsii* Anthologia, T. III. p. 236 sq. et in Paralipom. no. 213. p. 747.

II. *Illustrantia Cometam scripta.*

F. *Jacobs:* De Cometa Scholastico, eiusque tempore, quo vixerit. —— *V.* eiusdem Animadversiones in epigrr. Anthologiae, T. III. P. III. sive tutius operis T. XIII. p. 873 sq.

CONON.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 55, T. IX. p. 438.

1675, 8. *Κωνονου Διηγησις.* Cononis Narrationes de rebus mythicis, graece nunc primum, cum versione latina et notis Hoeschelii et Scholti editae. —— Inter *Th. Gale* Historiae poet. Scriptores. (Paris.) p. 241—301.

1794, 8. Cononis Narrationes; Ptolemaei Historiae ad variam eruditionem pertinentes; Parthenii Erotica; graece cum notis variorum et suis emendatius edidit ac de eiusdem nominis veteribus scriptoribus praefatus est L. H. Teucher. Lps., Klaubarth. —— 8 *Gr.* Paucis motatis est *Galii* textus; plura ex coniectura in Parthenio motavit. Adiectae sunt *Hoeschelii*, *Schotti* et *Galii* notae. Conf. ephem. litt. univ. 1794. I. p. 663 sq.; Erl. 1794. p. 712; Goth. 1797. II. p. 525, *LLZ.* 1794. I. p. 27. Rep. 1802.

1798, 8. Cononis narrationes quinquaginta. Ex Photii bibliotheca edidit et adnotationibus illustravit I. Arn. Kanne. Praefixa est epistola ad Heynium; adiectum praeterea Heynii spicilegium observationum in Cononem. Gott., Dieterich. —— XII, 192 pp. 10 *Gr.* Notae *Kannii* inprimis res mythologicas tractant; *Heynii* vero Spicilegium p. 168 sqq. criticas animadversiones continet. Conf. Neue allg. d. Bibl. Vol. XLII. p. 506 sqq., Goth. 1798. II. p. 612 sq., Gött. 1798. I. p. 676 sqq. Deinde Parthenius adiunctus est, ita ut duo coniunctim venales prostent sub titulo: Cononis narrationes quinquaginta, et Parthenii narrationes amatoriae. Gtt., Dieterich. 1798, 8. 16 *Gr.*

1802, 8. Cononis Narrationes Ptolemaei historiae ad variam eruditionem pertinentes, Parthenii narrationes amatoriae, graece cum notis variorum, et suis edidit, indicem auctorum et rerum addidit, deque eiusdem nominis veteribus Scriptoribus praefatus est L. H. Teucher. Lps. (*Weissenfels*, *Graffé*). —— 12 *Gr.* Novo titulo ornatus *Lps.*, *Joachim.*

CONSTANTINUS Harmenopulus.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 274 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Manuale legum.

1540, 4. *Προχειρον Νομων, το λεγομενον ἡ ἑξαβιβλος, Συναθροισθεν πανταχοθεν και' ἐκλογην και ἠθιτομην, ὡτω συντεθεν, παρα του πανσεβαστου νομοφυλακος και κριτου Θεσσαλονικης, Κωνσταντινου του Ἀρμενοπουλου κριτων προκαταρχοντος.* Epitome Juris Civilis, qvae legum prochiron et Hexabiblos inscribitur, authore Constantino Harmenopulo Nomophylace et iudice Thessalonicensi, iam primum in lucem aedita cura & studio Theodorici Adamaei Suallembergi. Parisiis. Apud Christianum Wechelum sub scuto Basiliensi, in vico Bellonacensi. Cum priuilegio ad quinquennium M.D.XL. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. V. p. 470 sq. Ex uno eoque mutilato codice msto est editum hoc manuale, quod ex verbis praefatiunculae „*ad Lectorem*" apparet: „Damus tibi, studiose lector, Juris ciuilis Epitomen, quam maximis sumptibus Christianus Wechelos excudit, vt communibus Juris candidatorum studijs prodesset in qua excudenda vnico tantum exemplari vsi sumus eoq; peruetusto, vt multa exolescentibus iam literis legi vix poterint, quaedam ita contracté scripta erant, vt aliquot locis nobis fuerit diuinandum, vbi verò lacunulae erant, aut nulla ferè literarum vestigia, aut insigne dubium, asterisci notam adscripsimus, et in omnibus quanta potuimus fide et diligentia exemplar sequuti sumus. *etc.* Bibl. acad. et sen. Lips.

1587, 4. *Προχειρον νομων Κωνσταντινου του Ἀρμενοπουλου.* Promptvarivm ivris, Constantino Harmenopulo authore. Interprete Ioanne Mercero. Dionysij Gothofredi J. C. paratitla ad singvlos Constantini Harmenopuli titulos Variarvm lectionvm libellus ad eundem authorem. Nomenclator graecarum dictionum Iuris, ad eundem Harmenopolum. (*Genevae.*) Apud Guillelmum Laemarium. M.D.LXXXVII. —— 4 *ff.* praefixa, 495 pp. contextum graecum et versionem lat. continentes; 8 *ff.*: variae lectiones, ex codice *Iac. Lectii* decerptae, 21 *ff.*: Nomenclator, 6 *ff.*: index Materiarum, et 1 vac. *f.* In nonnullis exemplaribus a. M.D.LXXVII. falso habetur, ut in illo bibl. sen. Lips.

1780, f. Constantini Harmenopuli Manuale legum, item leges agrariae: ex variis codd. Mss. emendavit atque auxit; novam versionem latinam adornavit; notasque et observationes complurium eruditorum, tam editas, quam ineditas, ut et suas adiecit, nec non I. G. Sammet diatribam de Hypobolo subiunxit Guil. Otto Reitzius. —— *V.* in *Meermanni* Supplemento novi thesauri civilis et canonici. Hagae Comit. *Dav. Ruhnken* hoc promptuarium emendatius et explicatius edere voluit, eaque consilio iam multa sibi ex bibl. Leidensi et aliunde paraverat subsidia, sed opera, quam in scriptoribus classicis navare tum tempore coepit, ab illo opere eum retinuit; *v.* in eiusdem Opusculis varii argumenti (LB., Luchtmans. 1823, 8. 7 *Th.* 12 *Gr.*) p. XII.

2) Epitome canonum.

1596, f. Constantini Harmenopuli Epitome divinorum et sacrorum canonum. Graece et Latine, Io. Leunclavio interprete, cum scholiis Citrensis, et Philothei. —— *V.* in *Marq. Freheri* Iure graeco-romano T. I. (Frcf.) T. I. Lib. I. p. 1—71.

3) de opinionibus haereticorum.

1578, 8. Constantinus Harmen. de opinionibus haereticorum, qui singulis exstiterunt, et de fide orthodoxa, Graece, e cod. Io. Sambuci cum versione latina Ioh. Leunclavii. —— Cum Imp. Manuelis Comneni ad Armenus Legatione, editore Io. Leunclavio. *(Bs.)* p. 556—582.

1596, f. — graece cum vers. lat. I. Leunclavii. —— *V.* Marq. Freheri Ius Graeco-Roman. (Frcf.) T. I. p. 547—557.

1624, f. —— *V.* in Ducaei Auctario bibl. Patrum. (Paris.) T. I.

1652, 4. Tomus contra Gregorium Palamam, gr. et lat. —— *V.* in Allatii Graecia Orthodoxa. (Rom.) T. I. p. 780—785. Hic sine auctoris nomine prodiit.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Manuale legum.

1547, 8. Epitome iuris civilis Constantini Hermenopvli (?), a Bernardo a Rey I. V. D. fideliter reddita, ac in latinam linguam conversa, adiectis passim in marg. responsorum ac constitutionum capitibus, ex quibus Autor suam Epitomen compilavit. Coloniae, M. Grynaeus excud. A. 1547. —— 15 *ff.* praefixa, quae dedicationem et praefationem continent, 654 pp. et 1 vac. *f.* Bibl. reg. Dresd. Rep. 1549 et 1566.

1549, 8. — Lgd. —— *V.* 1547 et 1566.

1556, 8. Constantini Harmenopuli iudicis Thessalonicensis Promptuarium Iuris Civilis, Latine redditum per Ioannem Mercerum professorem regium Lutetiae. Lugduni apud Matthiam Bonhomme. —— Notae huic omnium praeferendae versioni sunt adiectae. Rep. 1580.

1566, 8. Epitome Irris civilis ex libris Pandectarum, codicis, Institutionvm, et Ivstiniani aliorvmq; Principum Nouellis Constitutionibus à Constantino Harmenopulo quondam graece collecta, nuper autem à Bernhardo Reidano Iureconsulto, sermoni Latino restituta. Cvi nvnc primvm accessit, ad hanc Epitomen pernecessarium et vtilissimum Vsuum Feudalium Enchiridion, per eundem Bernhard. Reidanum Iureconsultum. Coloniae Agrippinae Apud Gualtherum Fabricum et Joannem Gymnicum sub Monocerote. Anno M. D. LXVI. —— 12 *ff.* praefixa, 719 pp. Bibl. sen. Lips.

1580, 8. Constantini Hermenopuli (?) promptuarium iuris ciuilis, latine redditum a Ioanne Mercero. Lausannae (vel *Genevae*) excud. Fr. le Preuz. —— 10 *ff.* praefixa, contin. dedicationem et praefationem, et 3 *ff.*: tabula promptuarii, et 1 vac. *f.*, 390 pp., et 9 *ff.*: Index rerum et verborum. Bibl. reg. Dresd. *V.* 1586.

B. germanicarum.

1564, f. Handbuch Und Ausszug Kayserlicher vnd Bürgerlicher Rechten, In sechss vnterschiedliche Bücher durch den Gottseligen, Christlichen, Hochverstendigen Herrn Constant. Harmenopulum. — Durch den hochgel. Bernh. v. Rey in das Latein gebracht, vnd jetzt durch Herrn Just. Göbler etc. in gemein deutsche Sprach verwandelt. Gedruckt zu Frankf. am M. 1564. *In fine:* Gedruckt zu Frankf. am M. durch J. Lechler in verlegung Sygm. Feyerabendt vnd Simon Göhlern. —— 4 *ff.* praef. quae praefationem et pnema ad Imperatorem Maximilianum continent, CCXII *ff.*, et 4 *ff.* indicem contin., et ad *f.* CXX (lib. IV. tit. 6) tabola cognationum adfixa est. Bibl. reg. Dresd.

1566, f. Handbuch (*reliqua ut in antecd. edit.*) Getruckt zu Frankfurt am M. 1566. *In calce*: Gedruckt zu Frankf. am M. durch. Egenolff's Erben. — 4 *ff.* praefixa, contin. praefationem et poemata, 410 pp., 4 *ff.* index.

CONSTANTINUS Manasses.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 157; *ed. n.* T. VII. p. 469 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Integra opera.*

1) Annales.

1616, 4. Constantini Manassis Annales, Ioannes Mevrsius Graecè nunquam hactenus editos primus nunc vulgavit. LB., Ex Officinâ Ioannis Patii, Academiae Typographi. Anno clɔ.Iɔ.ɔ.xvi. — 4 *ff.* praefixa, a p. 1—259 contextus graecus, a p. 261—511 *Leunclavii* versio latina (*v.* infra tt.), et 3 non num. pp.: Variatio Exemplarium quarundam, et 3 *ff.*: t. Meursi ad Constantinum Manassem notae; et 8 *ff.*: Index rerum ac verborum. Bibl. acad. Lips.

1655, f. Κωνσταντίνου τοῦ Μανασσῆ σύνοψις ἱστορική. Constantini Manassis breviarium historicum. Ex interpretatione Ioannis Leunclavii, cum eiusdem, et Ioannis Meursii Notis. Accedit Variarum Lectionum Libellus, curâ Leonis Allatii, et Caroli Annibalis Fabrotti IC. Item Glossarium Graeco-barbarum studio eiusdem Fabrotti. Paris., e typogr. Regia. M.DC.LV. — *Coniunctum titulo unic. cum* Georgii Codini Excerptis. *V.* antea CODINUS. I. 2), 1655. Bibl. acad. et sen. Lips. Pertinet ad Byzantinorum collectionem. Rep. 1729.

1729, f. — Venetiis, ex typographia Barth. Javarina. — A p. 185—188 habetur: Auctoris anonymi, qui creditur esse Franciscus Dalmata, expositio oraculorum Imperatoris Leonis, uti ex graeco in latinum et vulgarem italum sermonem translata a. 1596 Brixiae in lucem prodierunt; deinde alia opuscula. Pertinet ad collectionem Byzantinorum Venet.

2) Carmen politicum.

1610, 8. Constantini Manassis graecum politicum in Iustinum Magn. Imper. cum versione metrica F. Morelli. — Cum Coripi Afr. Grammat. de Laudibus Iustini Minoris Aug. libris IV. *Paris.*

Bb) *Fragmenta.*

1819, 12. Constantini Manassis Fragmenta, quae Macarius Chrysocephalus in Ῥοδωνιᾷ servavit, e cod. iusto Venet. edita. — Cum: Νικήτας Εὐγενειανὸς καὶ Κωνσταντῖνος Μανασσῆς. Edidit, vertit et notis instruxit t. Fr. Boissonade. (Paris. *Voll. II.* 5 *Th.* 18 *Gr.*) T. I.

II. *Editiones versionum.*

1573, 8. Annales Constantini Manassis: Nvnc primum in lucem prolati, et de Graecis Latini facti, per Jo. Levvenclavivm. Ex Jo. Sambvci V. C. bibliotheca. Accessit Index Rerum et uerborum locupletiss. — Cum Cnes. Maiest. priuilegio ad annos X. Basileae, ex officina Episcopiana. M. D. LXXIII. — 6 *ff.* praefixa, contin. titulum et praefationem, et 2 *ff.*: Notationes Locorum quorundam, in quibus nonnulla desunt in aliquibus Manassis exemplaribus. Nam ea, quae Sambucus misit, non parum ob integritate ttalici nostri multis in locis superantur, 176 pp., et 1 *f.*: Oraculum de restitutione Constantinopolis, antiquo in libro repertum (*graece et latine*); 13 *ff.*: rerum ac verborum index, 1 *f.* in cuius pag. recta sunt: Errata typographica, et in pag. versa: Basileae, ex officina Episcopiana, per Eusebium Episcopium, et Nicolai fratris haeredes, Anno Domini MD LXXIII. Mense Martio., deinde 1 *f.*, in cuius pag. versa insigne typ. Bibl. acad. Lips.

CONSTANTINUS Meliteniota.

1659, 4. Constantini, Meliteniotae, Tractatus de ecclesiastica unione Graecorum et Latinorum; Eiusdem de processione Spiritus S. Orationes II, Graece, cum versione Latina Leon. Allatii. — *V.* in eiusdem Graecia orthodoxa T. II. (Romae) p. 642—921.

CONSTANTINUS Porphyrogenneta.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 486 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 1 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Plura opera iunctim edita.*

1617, 8. Constantini Porphyrogennetae Imperatoris Opera. In Quibus Tactica Nunc primum prodeunt. Joannes

Mevrsivs Collegit, coniunxit, edidit. LB., Ex Officina Elzeviriana. Anno clↄlↄcxvii. —— 8 *ff.* praefixa, 230 pp.: de administrando imperio, *graece*, et 45 pp.: Ioannis Meursl ad Constantinum de Administrando Imperio notae breves; 1 *f.* cum sigillo holland., quod superscriptum est: Logduni Batavorum, Typis Iohannis Balduini: impensis verò Ludovici Elzevirij; deinde 52 pp. contextus graecus et versio latina operis: Constantioi Porphyrogennetae Imp. Liber Tacticus, terrâ mariq; pugnantium ordinationem continens. Ioannes Meursius E Codice Bibliothecae Palatinae nune primùm edidit (alius liber est hic, ae ille paulo infra commemoratus et inscriptus: *Strategicon.)*; p. 52—58: Ioannis Meursl Ad Constantini Tactica Notae; deinde: Constantini Porphyrogennetae Imp. de Thematibus Imperlj Orientalis Liber I. Ex Bibliotheca et Versione Bon. Vvlcanii, Cum notis eiusdem. 4 *ff.* praefixa, 51 pp. contextus graecus et versio latina, p. 52—71: Notae Bonaventurae Vvlcanii, p. 73 — 111: Constantini Porphyrogennetae Imp. de Thematibus Imperij Orientalis liber II. Fed. Morellus, Interpres Regius, edidit, Latinè vertit, et Notis illustravit, p. 112—170: Fed. Morelli notae, variae Lectiones, emendationes, et supplementa, io Constantini Porphyrogennetae Commentarios de Thematibus ex MS. Cod. Reg., p. 171—307: Constantioi Porphyrogennetae Imp. Novellae, Constitutiones aliquot Io. Leunclavius primus edidit, et Latinam versionem addidit. Notae sont intersertae. Pag. 308: Logduni Batavorum, Typis Isaaci Elzevirii. Anno clↄlↄcxvii. Bibl. acad. et sen. Lips. In exemplaribus, qoibus hie titolus: Constantini Porphyr. Imper. Opuscula *etc.* est praefixos, desunt dedicatio ad *Oldenbarnevelt* opusqoe: de administrando imperio, quod iam a. 1611 editum prodiit, itaqoe postea cum aliis fortasse sub supra indicato titulo conionctum est.

1741, f. Constantini Opera, ex editione Meursii auctius repetiit I. Lamius. —— *V.* inter *I. Meursii* Opera. (Flr.) T. VI. Hae in repetitione *Meursii* editionis omissae sunt aliorum virorum doctorum adootationes, et *Meursii* solummudo notas receptae; deinde io libro *de administrando imperio* textui graeco e regione est versio *Banduri* posita. Taeticis *Lamius* suam versiooem latinam adiecit, qui praeterea primus Constantini librum sive illios fragmenlom: Στρατηγικὸν περὶ ἐθῶν διαφόρων ἐθνῶν e cod. msto Medicco eom sua latioa versiooe *ib.* p. 1409 edidit.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) de administrando imperio.

1611, 8. Constantini Imperatoris Porphyrogeniti, de Administrando Imperio, ad Romanvm F. Liber nunquàm antehac editus. Ioannes Mevrsivs primus vulgavit, Latinam interpretationem, ac Notas adiecit. LB., Ex officinâ typographicâ Ioannis Balduini, impensis verò Ludovici, Elzevirl. clↄ. lↄc. xi. —— 4 *ff.* praefixa, 230 pp. contextos graecus, et versio latioa, et 1 *f.* cum inscr.: Lugdoni Batavorum, Typis Iohannis Balduioi: impensis verò Ludovici Elzevirij. Infra sigillum Batavorum, infraque: Anno clↄ. c. xi. (!) Bibl. acad. Lips.

1711, f. Constantini Porphyr. de administrando imperio liber, graece et latine, cum notis Ans. Bandurii. —— *V.* eiusdem Imperium Orientale, siue antiquitates constantinopolitanae. (Paris., e typogr. regia.) T. I. Rep. 1729. *Bandurius* insuper addidit versiooem latinam, suppletam, interpolatam et emendatam; praeterea graeca e cod. msto. regio Paris. castigavit, et tabulam geographicam imperii orientalis quale Constantini Porphyr. temporibus fuit, praemisit, adornatam a geographo *de l'Isle.*

1729, f. —— *Ib.* (Veoetiis, ex typographia Barth. Iavarina.) T. I.

2) de thematibus.

1588, 8. Sapientissimi Regis Constantini Porphyrogennetae de Thematibus, Siue de Agminibus militaribus per Imperium Orientale distributis, Liber, nunquam antehac editus: Ex Bibliotheca et Versione Bonaventurae Vulcanii, Cum Notis ejusdem. LB., Ex officina Plantiniana, Apud Fr. Raphelengium, clↄ. lↄ. lxxxviii. —— 4 *ff.* praefixa, 42 pp. contextos graecos, 3 *ff.* indicem contin., 42 pp. versio latina, 10 *ff.*: Notae Bonaventurae Volcanii. Bibl. sen. Lips.

1609, 8. Constantini Porphyr. de thematibus occiduae partis Orientalis imperii libri duo, graece nunc primum e bibliotheca reg. editi, a Fed. Morello recensiti, latine versi, et notis illustrati. Lutet. Paris., Fed. Morel. —— *Vulcanius* qooque hoc opus integrum, ut hae in editione prodiit, edere voluit.

1711, f. — de thematibus imperii orientalis et occidentalis libri II. Graece cum versione et notis Anselmi Bandurii. —— *V.* eiosdem Imperium Orientale, *etc.*

(Paris., e typogr. regia) T. I. p. 1 sqq. E cod. ms. Paris. emendavit librum *Bandurius*. Rep. 1729.

1729, f. —— Vt., ex typograph. Bartbol. Javarina, T. I.

3) de caeremoniis.

1751—1754, f. Constantini Porphyr. libri duo de ceremoniis aulae Byzantinae. Prodeunt nunc primum graece cum latina interpretatione et commentariis. Curarunt Io. Henr. Leichius, et I. Iac. Reiskius. Tom. I. continens librum primum. — Tom. II. contin. librum secundum. Lps., I. F. Gleditsch. —— 6 *Th.*, ch. scr. 10 *Th.* Tomos III. promissus, nonquam prodiit. Nune raro liber occurrit, qoia plurima exemplaria in ch. obsoleta referebantur. Conf. Relatiooes *(Gotting.)* de libris novis, Vol. I. fasc. IV. p. 390 sqq., Vol. III. fasc. I. oo. IX. p. 249 sqq., et Acta lips. 1752. febr. p. 49 sqq. et 1755 febr. p. 49 sqq.

1829—1830, 8 mai. Constantini Porphyrogeniti Imperatoris de Ceremoniis aulae Byzantinae libri II. Graece et Latine e recensione I. Iac. Reiskii, cum eiusdem Commentariis integris. Bonnae, Weber. *Voll. II.* —— 6 *Th.* 20 *Gr.* Ad collectionem Byzaotioorum pertinet.

4) Novellae constitutiones.

1557, f. Constantini Porphyr. Constitutiones imperiales. Lutet. Paris. —— ?

1596, f. Constautini Porphyr. Novellae constitutiones XIII. Graece, cum versione latina, et castigationibus I. Leunclavii. —— *V.* I. Leuoclavii Ius Graeco-Rom. T. I. lib. 2. p. 103 sq., T. II. p. 139 sq.

1606, 8. Constantini Porphyrogen. Novellae constitutiones IV. Carolus Labbeus multis in locis restituit, auctiores et emendatiores quam antea editae, Mss. reg. ope fecit, et notis illustravit. —— *V.* eiusdem Imperiales novellas Constitutiones X. Paris. —— Hae quatuor novellae et io editione operum a. 1617 edita extant.

5) Historia.

1653, 8. Constantini Porphyr. Basilius Macedo, s. historia de vita et rebus gestis Basilii Imperatoris, Graece et Latine, Leone Allatio interprete. —— Inter L. Allatii Συμμικτα. (Cl. Agripp., per Iodocom Kaleovium) Lib. II. p. 1 sqq.

1685, — 1729, f. — historia, graece cum nova versione latina Fr. Combefisii. —— Inter Scriptores post Theophanem. *Paris.*, 1685, et *Vt.*, 1729.

6) Narratio.

1664, 4. Constantini Porphyr. Narratio de imagine Christi ab ipso ad Augarum Edessae regem missa, et Edessa Constantinopolin translata. Graece cum vers. lat. sua, notisque primus vulgavit Fr. Combefisius. —— In: Fascicolo Originom et antiquitatum CPol. p. 75—101. Paris.

7) Excerpta.

1582, 4. Ex Libris Polybii Megalopolitani Selecta de Legationibus: Et alia, qvae seqventi pagina indicantur: nunc primum in lucem edita. Nunc primum in lucem edita ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Antverpiae, ex Officina Chph. Plantin. —— 447 pp. textum graecum, et 182 pp. notas contin. In opere ipso, et in titolo non commemorata, excerpta habeotur: Fragmenta ex Historiis qvae non extant: Dionysii Halicarnassei; Diodori Siculi: Appiani Alexandrini, Dionis Cassii Nicaei de Legationibus, Diooysii Liber LXXIX. & LXXX. imperfectus. Emendationes in Polybium impressuio Basileae per Io. Hervagium anno 1529 (1549). Fulvius Ursinus.

1634, 4. Polybii, Diodori Siculi, Nicolai Damasceni, Diooysii Halicarnassensis, Appiani Alexandrini, Dioois et Ioaonis Antiocheni Excerpta ex Collectaneis Constantini Augusti Porphyrogenetae. Henricus Valesius nunc primum Graece edidit, Latine vertit, Notisque illustravit. Parisiis, sumptibus Mathurini Du Puis. —— Haec excerpta plerumque *Excerpta Peiresciana*, quia *Peirescius* ea edidit, appellantur. Alias fragmentorom historicorum collectiones *v.* infra *s. v.* DEXIPPUS.

8) de re veterinaria.

1537, 4. Veterinariae Medicinae libri duo a I. Ruellio olim latinitate donati, nuoc sua scil. Graeca lingua primum in lucem editi. Bas., ap. I. Valderum.

II. *Editiones versionum.*

1) Narratio.

1583, f. Narratio de imagine Christi, latine. —— *V.* in *Laurentii Surii* De San-

etorum historiis. (Cl. Agripp.) T. IV. ad 16. m. Augusti. Aote apud *Aloysium Lipomanum* in Vitis S. Patrum.

2) De re veterinaria.

1530, f. Medicinae Veterinariae Libri II, Io. Ruellio interprete. Paris., ap. Sim. Colinaeum. —— De huius libri versione italica, quam *Fabricius* citat, dubitandum est. Ille gallicam quoque per *Ioan. Masseum* factam Parisiis 1563, 4 commemorat, de qua nihil certi comperi.

III. *Illustrantia Constantinum scripta.*

Mart. *Hanke:* De Constantini Porphyrog. vita et scriptis. —— *V.* eiusdem Librum de Byzantinarum rerum scriptoribus graecis. (Lps., Kästner. 1777, 4) p. 461 — 478.

I. H. *Leichius:* De Vita et rebus gestis Constantini Porphyrogeniti, Imperatoris Byzantini, Commentatio. Lps., 1746, 4.

I. *Moller:* De Constantino Porphyrogeneta. —— *V.* eiusdem Homonymoscopiam, cap. V. p. 441 sqq.

C. F. A. *Nobbe:* Spec. reliquiarum Reiskianarum, in scholae Nicolaitanae bibliotheca asservatarum, adnotationes in Constantini Porphyrogeneti opus de caeremoniis aulae Byzantinae complectens. *Progr.* Lps., 1829, 8. —— 24 pp.

Cph. *Saxe:* De Constantino Porphyrogeneta. —— *V.* eiusdem Onomasticon litterarium, T. II. p. 142 sqq.

CORAX.

J. Jacques *Garnier:* Mémoire sur l'art oratoire de Corax. —— *V.* in Memoires de l'Institut de France. Classe d'histoire et de litt. ancienne, Vol. II. (1815, 4) p. 44 — 80.

Mongitor: De Corace. —— *V.* eiusdem Bibl. Sicutam, T. I. p. 146 sqq.

Leonh. *Spengel:* De Corace rhetore. —— *V.* eiusdem *Συναγωγὴ τεχνῶν*. (Sttg., Cotta. 1828, 8) p. 23 sqq.

CORINNA.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 578 sq.; *ed. n.* T. II. p. 118 sq.

I. *Collectiones fragmentorum.*

1568, 8. Corinnae fragmenta. Graece cum notis, edidit Fulv. Ursinus. —— *V.* ab eo collecta: Carmina novem illustrium feminarum. (Atv.) p. 45 sqq., p. 295 sq.

1734, 4. *Κοριννης της Ταναγραιας μελη.* Corinnae Tanagreae carmina. Graece, latine et cum notis. Edidit I. Ch. Wolfius. —— *V.* inter: Poetriarum octo fragmenta et elogia ab eo edita. (Hmb., ap. Abr. Vandenhoeck.) p. 42 sqq.

1802, 8. Corinnae fragmenta. —— *V.* inter *A. Schneideri Μουσων ἀνθη* s. poetriarum graecarum carminum fragmenta. (Giessae, Tasché.)

II. *Illustrantia Corinnam scripta.*

( ) De Corinna poetria graeca dissertatio. Upsal., 1826, 8.

I. Marius *Mattius:* De Corinna. —— *V.* eiusdem Variarum lectionum seu Opinionum libros III (Alexandriae Statiellae, Quinctianus. 1598, 4; Vt., Somaschu, 1605, 4) lib. III. cap. 29.; et rep. in *Gaudentii Roberti* Miscellaneis ital. T. IV. p. 517 sq., et in *Trigae* opusculorum eril. rariorum collectione. (Trj. ad Rh., ap. Matth. Visch etc. 1755, 8.) p. 440.

I. G. L. *Mellmann:* De Corinna. —— *V.* eiusdem Commentationem de causis et auctoribus narrationum de mutatis formis. (Lps., Kummer. 1786, 8) p. 74 sq.

Gf. *Olearius:* De Corinna, poetria. —— *V.* in eiusdem Diss. de poetriis graecis, adiecta collectioni *Wolfii* (*v.* I. 1734) p. 146 sqq.

I. Gli. *Schneider:* Das Verhältniss der Corinna zu Pindar. —— *V.* eiusdem Versuch über Pindars Leben. (Strsb., Stein. 1774, 8) p. 5 sq., 9 sq.

F. Ch. *Welcker:* De Corinna et Erinna poëtriis commentatus est. —— *V.* in *F. Creuzeri* Meletematis e discipl. antiq. P. II. p. 1 sqq.

CORNUTUS v. PHURNUTUS et ANNAEUS.

COSMAS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 609 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 251 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Christiana topographia.

1706, f. *Κοσμα αιγυπτιου μοναχου χριστιανικη τοπογραφια.* Cosmae, Aegyptiaci monachi, christiana topographia, sive Christianorum opinio de mundo, Graece, cum versione Latina et no-

tis Bernardi de Montfaucon. Praemissa est eiusdem praefatio in Cosmae aegyptii topographiam christianam, sive Christianorum opinionem de mundo. —— *V.* eiusdem Collectionem Novam Patrum Graecorum. (Paris., Rigand. *Tom. II.*) T. II. p. 1—345. De Monomento Adulitico sive Adulitano, cuius inscriptio primus *Leo Allatius Romae* 1631, 4 edidit, *v.* infra s. v. INSCRIPTIONES, ubi quoque reliquae editiones citantur.

1788, f. Κοσμα αιγυπτιου μοναχου χριστιανικη τοπογραφια. Cosmae Aegyptii Monachii Christiana Topographia sive Christianorum opinio de mundo. Graece et Latine. —— *V.* in *Gallandii* Bibl. PP. (Vt.) T. XI. p. 399—591.

2) Historia naturalis.

1666, f. Description des Plantes et des Animaux des Indes Orientales par Cosmas Monachus autrement Indopleustes; tiré d'un Manuscrit de la Bibliotheque de S. Laurens de Florence, le Texte Grec avec la traduction Française. —— *V.* in *Melchioris Thevenot* Relations de divers Voyages curieux. (Paris.) P. I.

II. *Illustrantia Cosmam scripta.*

Paschal Fr. Jos. *Gosselin*: Sur Cosmas. —— *V.* eiusdem Recherches sur la géographie de Anciens, p. 227.

A. H. L. *Heeren*: Ueber Cosmas christliche Erdbeschreibung. —— *V.* eiusdem Ideen über die Politik, den Verkehr u. den Handel der vornehmst. Völcker der alt. Weit. locis pluribus.

— —: De Cosmae de India notitia. —— *V.* eiusdem Commentationes de Graecorum de India notitia et cum Indiis commerciis, *v.* in Commentationibus soc. Götting. Vol. X. et XI. Conf. eiusdem Commentationem de Romanorum de India notitia, *ib.* Vol. XI.

Bern. *de Montfaucon*. —— *V.* antea s. v. Athanasius Alex. III.

Cas. *Oudin*: De Cosma Indicopleuste. —— *V.* eiusdem Commentarios de Scriptoribus ecclesiast. T. I. (Lps., 1722, f.) p. 1407—1413.

W. *Robertson*: On Cosmas. —— *V.* In eiusdem libro An historical disquisition concerning the Knowledge which the Ancients had of India *etc.* (Ld., 1791, 4 mai.) Germanice versus est s. tit. Histor. Untersuch. über die Kenntn. der Alten von Indien u. die Fortschritte des Handels m. diesem Lande. A. d. Engl. von G. Forster. (Brl., Voss. 1792, 8 mai. 1 *Th.* 6 *Gr.*) p. 91 sq.

CRATES Atheniensis.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 751 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 428 sqq.

F. *Jacobs*: Cratetis aliquot loca apud Athenaeum emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8) p. 80 sq., 159, 208 sq., 226 sq., 339.

A. *Meineke*: Cratetis, Atheniensis, poetae comici, historia. —— *V.* eiusdem Quaestionum scenicarum Spec. I. (Brl., 1826, 4 mai.) p. 25 sqq.

CRATES Thebanus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 673, T. II. p. 361 sq. 714; *ed. n.* T. I. p. 686, T. II. p. 294, T. III. p. 514, T. IV. p. 470.

I. *Editiones textus.*

1) Epistolae.

1499, 4. Cratetis Epistolae. Graece. —— *V.* in *Aldi* collectione Epistolarum graecarum. Venetiis apud Aldum mense Martio. M. ID. *Aldus* tantummodo XIV epistulas hic publicavit; codex autem matus Venet. XXXIV continet, quarum XXIII sunt ineditae. Sic refert *Renouard* in Annales des Aldes T. I. (1825, 8) p. 43.

1601, — 1609, 8. Cratetis epistolae. Graece et lat. per Eilhardum Lubinum. —— In Commelíniana epistolarum graec. collectione. A. 1609 titulus est mutatus.

1606, f. — graece latine. —— Inter Epistolas graecanicas mutuas antiquorum rhetorum *etc.* (Aurel. Allobr.) p. 345 sqq.

1827, 4. Cratetis epistolae. Graece cum versione franco-gallica et notis edidit I. Fr. Boissonade. —— *V.* in Notices et Extraits des Manuscrits de la Bibl. du Roi *etc.* T. XI. (Paris, impr. royale.) P. II. Hic e codice Vatic. no. 483 editae extant epistolae XXXVIII., quarum XIV iam ab *Aldo* publicatae, aliae autem XV latine versae tantum editae sunt; reliquae hic primum prodierunt. Omnes autem, nec sine causa, adulterinas et a pluribus rhetoribus profectas esse iudicat *Boissonade*.

2) Sententiae et Apophthegmata.

1821, 8. Cratetis Sententiae et Apophthegmata. Graece et Latine, et cum

notis. Edidit I. Casp. Orelli. —— *V.* eiusdem Opuscula graecorum veterum sententiosa et moralia. (Lps., Weidmann. *Voll. II.*) Vol. II. p. 43 sqq.

3) Fragmenta poetica.

1569, 12. Cratetis fragmenta poetica graece et latine. —— *V.* inter Comicorum Graecorum sententias, id est γνωμαι, ab H. Stephano editas p. 421 sq.

1626, 4. — graece. —— *V.* inter *Hugonis Grotii* Excerpta ex tragoediis et comoediis graecis. (Paris., Buon) p. 451 sq., p. 508 sq.

1782, 8. Excerpta ex Cratete. —— *V.* inter Poetas gnomicos graecos, cura Brunckii. (Arg.) Rep. 1815 sqq.

1815, 12. —— *Ib.* (Lps., Tauchnitz) p. 157.

1817, 8. —— *Ib.* (Lps., Fleischer.)

1817, 12mai. —— *Ib.* (Lps., Weigel.)

1823, 32. —— *Ib.* cura I. Fr. Boissonade. (Paris., Lefevre) p. 185 sq.

4) Reliquiae.

1772, 8. Cratetis Thebani Reliquiae. Graece. —— *V.* in *Brunckii* Analectis T. I. p. 186 sqq.

1794, 8. —— *V.* in *F. Jacobsii* Anthologia T. I. p. 118 sq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

a) Sine l. notitia.

—, 4. Cratis (?) Cynici, Diogenis discipuli, Epistolae, e graeco in latinum traductae per Athanasium Constantinopolitanum, Archiensem Abbatem. *quorum in fine:* Finis CynicaR Cratis. —— Cum Phalaridis epistolis. Parisiis. Prodiit circa 1471. Aliam editionem, sine a. et l. notitia, commemorat *Boissonade*, sed de hac nihil certi comperi.

β) Cum a. notitia.

1486, 4. Rhetorica Poncii: Copia latinitatis: Epistole Bruti et Cratis (?) De arte notariatus. *Haec in fronte f.* 1 *a. F.* 22 *a:* Explicit modus dictandi Magistri Poncii *etc.* Anno dñi. M. CCCC. LXXXVI. *F.* 23 *a:* Libellus de latinitatis copia incipit. *F.* 40 *b:* Explicit copia latinitatis. *Sequuntur:* epistole breues. *F.* 41 *a:* Raimitii in catalogum Mitridatis de epistolis. M. bruti, ad Nicolaum quintum pontificem maximum. prefatio feliciter incipit. *F.* 50 *b:* Epistole Cratis (?). *F.* 55 *a:* Finis Cynicarum Cratis (?). *Sequitur:* tractatus de arte notariatus. *In fine f.* 60 *a finitur:* tractatus de arte Notariatus. —— Char. goth. cum *sign.* et num. *ff.* Sic *Panzer* in Annal. T. IV. p. 40. no. 311, quia librum ipse vidit, accuratius quam *Braun* in Notitia hist.-litter. de libris *etc.* in bibl. monasterii ad SS. Udalricum et Afram. (AV. 1789, 4) T. II. p. 144 sq.

γ) Cum l. et a. notitia.

1501, 4. Cratetis Epistolae, Latine, interprete Athanasio, Constantinopolitano, Archiensi Abbate, edente I. Stabio. Nurmb., per Ambros. Hueber.

B. germanicarum.

1826, 8. Des Krates von Thebä elegische Ueberreste, übers. u. erläut. von W. E. Weber. —— *V.* eiusdem Die elegischen Dichter der Hellenen nach ihren Ueberresten übers. u. erläut. (Frkf. a. M.) p. 268 sq. p. 657 sq.

III. *Illustrantia Cratetem scripta.*

Iac. *Brucker:* De Cratete, cynico philosopho. —— *V.* in eiusdem Historia crit. philosophiae, Vol. I. p. 743. 888 sqq.

F. *Jacobs:* De Cratete Thebano. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam T. III. P. III. sive totius operis T. XIII. p. 875. *Harlesius* ad Fabr. B. Gr. T. IV. p. 470 Cratetem *Thebanum* cum Cratete *grammatico* confudit. De grammatico cf. *Villoison.* in Prolegg. ad Homer. p. XXVII., *Wolf.* in Prolegg. §. LI. p. CCLXXVI. et *Jacobs* l. c. p. 875 sq.

Ign. *Rossi:* De Cratete, apud Diogenen Laert. commemoratum. —— *V.* eiusdem Commentationes Laert. p. 99 sq.

CRATINUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 753 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 430 sqq.

I. *Fragmenta.*

1616, 8. Cratini fragmenta, graece et latine. —— *V.* in *Hertelii* Bibl. vetust. comicorum. (Veronae.) p. 306 sq.

1626, 4. — graece c. versione latina Hug. Grotii. —— *V.* eiusdem Excerpta ex Tragoediis et Comoediis graec. (Paris.) p. 488 sq.

1805, 8 mai. Cratini fragmentum fabulae *Πυτίνη*. Graece latine et cum notis, edid. Rob. Walpole. —— *V.* eiusdem Comicorum Graecorum fragmenta quaedam. (Ld, Mawman.) p. 3, versio latina p. 55., notae p. 83 sq.

1824, 8. Cratini veteris comoediographi reliquiae. Edid. C. Em. Aurivillius. Progr. II. Upsalae.

1827, 8 mai. Cratini veteris comici Graeci fragmenta, collegit et illustravit M. Runkel. Lps., Hartmann. (*nunc* Lehnhold.) —— VI, 110 pp. 16 *Gr.* Decem fragmenta hac in collectione omissa, aliaque addenda tum emendationes tum explicationes auctor ipse attolit in collectione fragmentorum Pherecratis p. 182 sqq. Conf. censuram *Dübneri* in *Seebodii* Bibl. crit. 1829. no. 35 et 36.

II. *Illustrantia Cratinum scripta.*

J. A. **Böttiger**: Ein Fragment des Kratinus. —— *V.* eiusdem Amalthea, Vol. II, praefat. p. 4.

H. Fynes **Clinton**: On Cratinus. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos. (Ox. 1824, 4 mai.; rep. *ib.*, 1827, 4 mai., et latine conversos per *Krügerum Lps.*, *Vogel.* 1830, 4) pluribus locis.

F. **Jacobs**: Cratini loci ab Athenaeo aliisque servati emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8 mai.) p. 53 sq., 201 sq., 239, 248, 274, 293, 339; 57, 72; 198.

Hadr. **Iunii** Animadversiones in Cratinum. —— *V.* eiusdem Animadversa *etc.* (Roterd., 1708, 8) p. 157, 185, 390, 479.

C. G. **Lucas**: Cratinus et Eupolis. Diss. Bonnae, Weber. 1826, 8 mai. —— VIII, 109 pp. 12 *Gr.*

— —: Diss. de difficilioribus quibusdam Cratini fragmentis. Bonnae, Weber. 1828, 8 mai.

A. **Meineke**: Notae criticae in Cratinum. —— *V.* eiusdem Curas criticas in Comicorum fragmenta ab Athenaeo servata. (Bri., Maurer. 1814, 8) p. 11, 27, 62, 70, 73 sq.

— —: De Cratino, eiusque tempore. —— *V.* eiusdem Quaestionum scenicarum Spec. I. (Bri., 1826, 4 mai.) p. 14—25.

F. G. **Welcker**: Ueber e. Stelle aus des Kratinos *Πυτίνη*. —— *V.* Rheinisches Museum f. Philol., Gesch. u. griech. Philos. 1828. I. p. 131 sq.

CRATINUS iunior.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 755; *ed. n.* T. II. p. 435.

H. Fynes **Clinton**: On Cratinus. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos (Ox., 1827, 4 mai.) p. XLIII. 324, 4. et in lat. vers. *Krügeri Lps.*, *Vogel.* 1830, 4.

A. **Meineke**: De Cratino iuniore, poeta mediae comoediae. —— *V.* eiusdem Quaestionum scenicarum Spec. III. (Bri., 1830, 4) p. 46 sq.

CRINAGORAS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 714; *ed. n.* T. IV. p. 470.

I. *Epigrammata.*

1773, 8. Crinagorae epigrammata, graece et cum notis, edid. Rich. Fr. Ph. Brunck. —— *V.* eiusdem Analecta, T. II. p. 140 sqq., et in Lertt. p. 159 sqq.

1794, 8. Crinagorae epigrammata, graece et cum notis, auctius edid. F. Jacobs. —— *V.* eiusdem Anthologiam, T. II. p. 127 sqq. et T. XIII. Paralipum. no. 65 et 74.

II. *Illustrantia Crinagoram scripta.*

F. **Jacobs**: De Crinagora, epigrammatario. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam Vol. III. P. III. sive totius operis T. XIII. p. 876 sqq.

CRITIAS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 672 sq.; *ed. n.* T. II. p. 294.

I. *Fragmentorum collectiones.*

1827, 8 mai. Critiae tyranni carminum aliorumque ingenii monumentorum quae supersunt. Disposuit, illustravit, emendavit Nic. Bach. Praemissa est Critiae vita a Flavio Philostrato descripta. Lps., Vogel. —— VIII, 142 pp. 20 *Gr.* Auctor huius scriptionis Critiae scripta divisit p. 32 sqq. in: *Ποιηματα, συγγραφας, λογων ειδος*, et *ἐξ ἀδηλων ειδων.* P. 119 sqq. sequuntur: 1) Epimetrum ad Critiae fragmentum I. 2) Epimetrum ad Mimnermum; in quo editor contra crisin *Pinzgeri* in Schlesischen Provinzialblättern se defendit. Additamenta editoris ipsius v. in eiusdem censura (*v. Iahnii* Annal. 1829. I. p. 319 sqq.) editionis Athe-

naei, quam *Gu. Dindorfius* paravit. Conf. quoque censuram in ephem. scholast. univ. 1828. II. no. 66. p. 537—544; no. 67. p. 545—547; ephem. litt. lips. 1829. no. 252.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarnm.

1525, 8min. Ph. Melanchthonis interpretatio Orationis Critiae contra Theramenem ex Xenophonte. —— *V.* antea s. v. **Aeschines** *rhetor.* III. Ph. Melanchthon.

B. germanicarum.

1810, 8. Des Kritias Elegie (Athen. X. 11.) übers. von Fr. Passow. —— *V.* in *Buschingii* et *Kannegiesseri* Pantheon, An. II. fasc. I. p. 104.

1826, 8. — übers. und erläutert von W. E. Weber. —— *V.* eiusdem Versiones: Die Elegischen Dichter der Hellenen etc. (Frkf. a. M.) p. 260 sqq., p. 64 sqq., ubi Critiae vita notis est praemissa.

III. *Illustrantia Critiam scripta.*

Nic. *Bach*: De Critiae Tyranni politiis elegiacis commentatio. Progr. in Oppoliensi regio gymnasio. Vratislav., 1826, 8. —— 24 pp. Conf. *Seebodii* Neues Archiv, 1827. IV. p. 139; et ib. 1829. p. 138 sq. *Wendtium*, contra quem auctor scriptionis ib. 1830. p. 39 disputat; r. ib. p. 64. et ib. 1830. p. 178. Laudalis libellus.

Ed. Ph. *Hinrichs:* De Theramenis, Critiae et Thrasybuli, virorum tempore belli Peloponnesiaci inter Graecos illustrium, rebus et ingenio commentatiuncula. Hmb., Meissner. 1820, 4. —— 68 pp. Quae hic continentur v. indicata in *Seebodii* Neues Archiv, 1826. III. p. 103—108.

Leonh. *Spengel*: De Critia. —— *V.* eiusdem *Συναγωγη τεχνων.* (Stg., Cotta. 1828, 8) p. 120 sq.

Gli. *Tenneman*: Ueber Critias, als Sophist. —— *V.* eiusdem Geschichte der Philosophie. (Lpz., Barth.) T. I.

W. E. *Weberi* Diss. de Critia Tyranno. Frcf. ad M., 1824, 4. —— 32 pp.

CRITO.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 715.

I. F. *Ebert*: De Critone Pieriota. —— *V.* eiusdem Dissertationes Siculas, T. I. (Rrgm., 1825, 8) p. 138 sq.

CTESIAS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 881 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 740 sqq.

I. *Editiones textus.*

1557, 8. *ἘΚ ΤΩΝ ΚΤΗΣΙΟΥ, ἈΓΑΘΑΡΧΙΔΟΥ, ΜΕΜΝΟΝΟΣ ἱστορικων ἐκλογαι. ἈΠΠΙΑΝΟΥ Ἰβηρικη και Ἀννιβαϊκη.* Ex Ctesia, Agatharchide, Memnone excerpta historiae. Appiani Iberica. Item, De gestis Annibalis. Omnia nunc primum (*graece*) edita. Cum Henrici Stephani castigationibus. EX OFFI. HENRICI Stephani Parisiensis typographi. AN. M. D. LVII. —— 8 *ff.* praefixa, 248 pp. Nitide impressus liber. Bibl. acad. et sen. Lips. Auctius rep. 1594.

1570, f. Ctesiae fragmenta. Graece. —— Cum **Herodoto** apud H. Stephanum, et in aliis editionibus.

1594, 8. *Ἐκ των Μεμνονος Ἱστοριων, περι Ἡρακλειας της Ποντικης τυραννων, ἐκλογαι. Ἐκ των Κτησιου και Ἀγαθαρχιδου ἐκλογαι.* Ex Memnone excerptae historiae, De tyrannis Heracleae Ponticae. Ex Ctesia et Agatharchide excerptae historiae. Omnia non solùm Graecè, sed et Latinè, partim ex Henrici Stephani, partim ex Lavr. Rhodomanni interpretatione. Cum accessione ad ea quae prius ex illis historiis excerpta fuerant. Anno M. D. LXXXXIIII. Excudebat Henr. Stephanus. —— 8 *ff.* praefixa, 260 pp., p. 249 sqq. habentur duae **Chionis** epistolae, aliaque, quae ad **Clearchum**, **Agatharchidem** respiciunt. Versio latina singularem titulum et numeros paginarum habet sic: Ex Memnone et aliis excerptae historiae, De tyrannis Heracleae Ponticae. Ex Ctesia et Agatharchide excerptae historiae. Omnia cum recenti accessione, Graecè: necnon Latinè, partim ex Henr. Stephani, partim ex Lavr. Rhodomanni interpretatione. Anno M. D. LXXXXIIII. Excudebat Henr. Stephanus. —— 4 *ff.* praefixa, 175 pp. Bibl. sen. Lips.

1601, f. Ctesiae Fragmenta sive Excerpta, graece cum lat. versione et scholiis Dav. Hoeschelii. —— *V.* in **Photii** Bibl. (AV.) p. 526 sqq.

1653, f. — graece cum lat. versione et Scholiis Andr. Schotti. —— *V.* in **Photii** Bibl. (Rothomagi.) p. 106 sqq.

1679, f. — graece cum lat. interpretatione H. Stephani et indice duplici, quarum altera est Laur. Rhodomanni et cum notis, variis lectionibus et diversis

interpretationibus H. Stephani, Dav. Hoeschelii et Andr. Schotti. Adhaec alia eiusdem Ctesiae ex iisdem et aliis ipsius libris fragmenta, aucta et locupletata. — *V.* in *Th. Gale* editione Herodoti. (Lal.) p. 629 sqq.

1715, f. — graece et lat. cum iisdem versionibus et notis. — *V.* in *Iac. Gronovii* editione Herodoti. (LB.) aliisque editionibus.

1823, 8mai. *Κτησιου του Κνιδιου τα σωζομενα.* Ctesiae Cnidii quae supersunt. Nunc primum seorsim emendatius atque accuratius edita. Cum interpretatione latina Henrici Stephani aliorumque, et annotationibus Henrici Stephani, Hoeschelii, Schotti, Gronovii aliorumque, quibus suas atque indices copiosissimos adiecit Albertus Lion. Gott., Vandenhoek & Ruprecht. — XL, 308 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Conf. censuram in ephem. litt. Ienens. 1827, no. 109. p. 385 sqq.; *Seebodii* Bibl. crit. 1829, tX. p. 888. Veterem fragmentorum ordinem retinuit *Lion*, ita ut quae ipse ad iam prius collecta addidit suo loco inseruerit. Ceterum Fragmenta Persicorum praemissa sunt Excerptis, ut Fragmenta Indicorum Excerptis, cum antea Excerpta Fragmentis praeirent. Pag. XI — XX sequitur: H. Stephani de Ctesia historico antiquissimo disquisitio; p. XX — XXIX: De Ctesia historico, ex I. Alb. Fabricii Bibl. graeca cum auctario Harlesii; p. XXX — XXXIII: De *διττογραφιᾳ* quorundam nominum in Ctesia ipsis ac voce *ἐκλογων* (ex Stephani castigationibus ad Appiani Iberica et Annibalica, Ctesiaeque Agatharchidis et Memnonis Excerpta in fine); p. XXXIV — XXXVIII: Veterum quorundam testimonia de Ctesia eiusque scriptis et dicendi genere; p. XXXIX: F. A. Schutti Regum Persicorum Series ex Ctesia. Pag. 271 — 281: Excursus ad Ctesiae Indica; quo *Tychseni* interpretatio indicarum vocum, quae apud Ctesiam occurrunt, repetitur. Pag. 282 — 290 reliqua Ctesiae collecta fragmenta habentur. Caeterum quod contextum emendandum attinet et interpretationem aptiorem, multa intacta reliquit *Lion.*

1824, 8mai. Ctesiae Cnidii Operum Reliquiae. Fragmenta collegit, textum e codd. recognovit, prolegomenis et perpetua annotatione instruxit indicesque adiecit Io. Ch. Felix Baehr. Frcf. ad M., ex off. Broenneriana. — (VIII,) 471 pp. 2 *Th.*, ch. membr. 3 *Th.* Primum locum obtinet §. 1: Notitia de Ctesia Cnidio ex Fabricii B. Gr. ed. Harles; deinde sequitur §. 2: De Ctesia Cnidio altera notitia, ex Gerh. Vossii de historicis graecis I. 5., quaeque *Lion* omisit; §. 3 accurate disserit *Baehr*: De aliis, qui eodem Ctesiae nomine feruntur; §. 4: De Ctesiae Cnidii vita: ubi praeter alia recte diiudicata, Xenophonti nec Herodoto, ut *Salmasius* statuit, Ctesiam aequalem fuisse ostenditur; §. 5: De professione et conditione Ctesiae Cnidii; §. 6: De Ctesiae scriptis in universum; §. 7: De oratione Ctesiae; et §. 8: De Ctesiae fide, ubi p. 25 sqq. primum locum habet: H. Stephani de Ctesia historico antiquissimo disquisitio; deinde p. 37 sqq. eiusdem Stephani: De *διττογραφιᾳ* quorundam nominum in Ctesia praesertim; et de Excerptis ipsis ac voce *Ἐκλογων.* Editor ipse Ctesiae fidem, adhibitis subsidiis litterariis, etiam recentissimis libris, qui et itinerum descriptiones, et geographicas, et naturae historicas, et ipsas historicas disquisitiones continent, diiudicavit ac defendit, ita ut p. 35. 1) de Assyricis, p. 40. 2) de Persicis, p. 50. 3) de Indicis, quae inprimis sunt impognata, egerit. *G. Ios. Asbach* in sua diss. de Theopompo Chio historico (Frcf. ad M., 1823, 4) p. 5. not. 1 dicit: „Etiam Ctesiae Cnidios de rebus Indicis libri causa in malae fidei famam venisse mihi videtur. Nam plurimi veterum loci, quibus Ctesias scriptor mendacissimus dicitur, Indica spectant.“ *Io. Vossius* in Lib. de LXX interpretibus p. 334 dicit: „Ctesiae auctoritati in Persicis plurimum tribuunt veteres, cum tamen in ceteris fuerit mendacissimus.“ Ad contextum graecum emendandum *Baehr* usus est *Werferi* reliquiis mstis, quibus collationes codicum mstorum Bavaricorum no. 30 et 287 contiebantur. Notae adiectae sunt criticae, exegeticae, tum linguam tum res ipsas tractantes. Ceterum dolendum, quod *Baehrius* adhibere non potuit *Bekkeri* editionem Photii, ex qua multa emendanda ipsi se obtulissent, quod satis per se ex collatione liquet, etiamsi non legerimus egregiam censuram insertam ephem. litt. Lips. 1826, nn. 117 et 118. ubi discrepantes lectiones *Bekkeri*, adiectis gravibus animadversionibus, enumerantur. Conf. ephem. litt. Halens. 1826. no. 77.

1824, 4. Ctesiae fragmenta. E recensione Imm. Bekkeri. — *V.* in Photii Bibliotheca p. 35 — 50. Nova recensio ad codices mstos constituta.

II. *Editiones versionum.*

latinarum.

1566, f. — 1594, 8. Ex Ctesiae Scriptis quae Persica nominata sunt, excer-

ptae a Photio, Historiae, Latine nunc primum factae. —— Com Herodoto.

III. *Illustrantia Ctesiam scripta.*

( ) An attempt towards reconciling the Assyrian chronology of Ctesias, with that of Herodotus. —— *V.* Monthly Magazio, or a British Register. 1796. oo. III. p. 109—111; IV. p. 194—196.

( ) Notice sur l'ancienne histoire de l'Inde et sur les historiens de Kaschmyr en particulier. —— *V.* in Journal Asiatique. (Paris, 1813) Vol. I. fasc. I. p. 361—368.

Iac. *Arrhenii* Diss. de Monarchia Assyriorum Ctesiana. Ups., 1705, 8.

I. P. *de Bougainville*: Mémoire dans lequel on essaie de concilier Herodote avec Ctesias au sujet de la Monarchie des Medes. —— *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscript. T. XXIII. Mém. p. 1 sqq.

Cph. *Cellarius*: Ctesiae hypotheses suspectae de principio regnorum et historiarum. Hl. Sax., 1694., *rep.* 1703, et inter Dissertationes academicas a I. G. Walchio iunctim editas (*Lps.*, 1712, 8) p. 54—70.

J. M. *Chahan de Cirbied* et *F. Martin*: Sur Ctesias. —— *V.* in Recherches curieuses sor l'histoire aocienne de l'Asie, puisées dans les manuscrits orientaux de la bibl. impériale et d'autres. (P. 1806. 8) p. 37 sq., 39 sq., 176 sq. *etc.*

Nic. *Freret*: Sur Ctesias. —— *V.* in Bibl. franç. (1726, Sept.) p. 138 sqq.

Nic. *Gedoyn*: Histoire des Perses écrite par Ctesias, suivant l'extrait que Photius nous en a laissé. —— *V.* in Mém. de l'Acad. T. XIV. Mém. p. 247 sqq.

Goujet: Sur Ctesias. —— *V.* in Continuation des Mémoires littéraires de Salenier, T. I. P. I. p. 121 sqq., P. II. p. 349 sqq., 364 sqq.

Hartmann: Ueber Ctesias. —— *V.* in eiusdem Aufklärung über Asien. T. I. p. 290 sq.

A. H. L. *Heeren*: Ueber Ctesias den Geschichtsschreiber u. Geographen. —— *V.* eiusdem Ideen über den Verkehr und den Handel der vorn. Völker. (3e Ausg.) T. I. p. 157 sqq.

de Langlès: Sur les Gryphes de Ctesias. —— *V.* in Revue Encyclop. XIX. p. 619—621.

Malte-Brun: Mémoire sur l'Inde septentrionale d'Herodote et de Ctesias, comparée au Petit-Thibet des modernes. —— *V.* in Nouvelles Annales des Voyages publiées par Eyriès et Malte-Brun. (P., 1819) T. II. P. II. p. 309—384.

C. Nic. *Osiander*: De Ctesia. Progr. I. ad Solemn. Gymnas. Stuttgard. indicand. Septemb. 1818; II. 1821; III. 1822, 4. —— Nescio an continuatae sint hae disquisitiones, neque comperire potui, quid his scriptionibus insit. Notitiam hanc debui *Baehrio* in editione Ctesiae p. 85 sq., 89. 225, et *Beckii* Repertorio, 1823. I. 5. p. 297.

Abr. Hyac. Anquetil *du Perron*: Mémoire dans lequel on essaie de concilier les auteurs Grecs et principalement Herodote et Ctesias sur le commencement et la durée de l'empire Assyrien et ces écrivains avec les Perses, sur les regnes qui forment ce que les Orientaux appellent la dynastie des Peschdadiens. —— *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XL. Mém. p. 356 sqq.

L. E. *du Pin*: Sur la vie de Ctesias. —— *V.* eiusdem Bibl. universelle des Historiens p. 209 sqq.

H. C. Mth. *Rettig*: Ctesiae Cnidii vita cum appendice de libris, quos Ctesias composuisse fertur. Hannv., Hahn. 1827, 8 mai. —— 32 pp. 3 *Gr.* Rep. ex *Seebodii* Neoes Archiv, 1827. II. p. 1—29.

Iac. *de Rhoer*: Herodoti et Ctesiae dissidium in rebus Assyriorum. Medi an successerint Assyriis in imperio Orientis. Quare Babyloniorum nulla ratio apud scriptores profanos. Nebucadnezar an Medis imperaverit? —— *V.* in eiusdem Feriis Daventriensibus. (Trj. ad Rh. 1758, 8) lib. II. cap. 1. p. 137—144.

A. W. *Schlegel*: Ueber die Elephanten. —— *V.* eiusdem Indische Bibl. Vol. I. (Bonn, Weber, 1823, 8) p. 148 sqq. De elephantorum descriptione apud Ctesiam obvia agitur.

I. Pet. *Steinhauer*: Progr. de Diversa imperii Assyriaci temporum computatione Ctesiae et Herodoti. Gss., 1778, 4.

Claus. Herh. *Tychsen*: Versuch einer Erläuterung der von Ctesias angeführten Indischen Wörter aus d. Persischen. —— *V.* in *Heerenii* Ideen über Politik, d. Verkehr u. d. Handel *etc.* T. I. (ed. II.) p. 961 sqq.; (ed. III.) Excursus sive Beylage II. p. 610 sqq.; (ed. IV. 1824, 8) T. I. P. II. p. 384 sqq. Iam ante *Reland* in Dissertatt. Miscellan. P. I. Diss. VI. hanc rem expedire tentavit, sed non satisfecit hac re peritioribus; *Schlegel* enim in Indische Bibl. Vol. II. (Bonn, Weber. 1827,

8) p. 310, quod iam aote *Tychsen* animadvertit l. c., sic de *Relandi* studiis iudicat.

A. F. *von Veltheim*: Etwas über die Onyx-Gebirge des Ctesias u. den Handel der alten nach Ostindien. Helmst., 1797, 8. —— 76 pp. 7 *Gr.*

——: Ueber des Ctesias goldgrabende Ameisen u. Greifen der Alten. Hlmst., Fleckeisen. 1799, 8. —— 32 pp. 3 *Gr.* Duae hae dissertationes sont repetitae lo eiusdem: Sammlung einiger Aufsätze historisch-antiquarisch-mineralogischen Inhalts. (Hlmst., 1820, 8. *Voll. II.*) Vol. II.

Wahl: Ueber Ctesias. —— *V.* in eiusdem Altes ond Neues Vorder- u. Mittelasien, (Lpz., Crusius. 1795, 8) T. I. p. 111 sqq.

I. G. Walch: De Ctesiae mala fide historica. —— *V.* eiusdem Exercitationes historicas de fabulosa historia Semiramidis. Lps., 1723, 8., et rep. in eiosdem Parergis academicis p. 27 sqq.

I. G. Walther: Commentatio historica, qua Herodoti et Ctesiae sententiae de magnitudine atque antiquitate imperii Assyriaci et Medici coniunguntur. —— *V.* eiusdem Animadversiones historicas et criticas. (Weissenfels, 1748, 8), et contra *Wesselingi* Addenda ad Diod. Sic. T. I. p. 367 sqq. *v. ib.* p. 122 sqq.

A. H. *Weyrauch*: Herodot u. Ktesias über Indien. —— *V.* in *Morgensterni* Dörptische Beiträge, 1814. II. (Lpz., 1815) p. 365 — 415.

Wilford: In fabulam de Gryphibus inquisivit. —— *V.* eiosdem dissertationem de antiqoae Indiae geographia, io Asiatic Researcb. T. XIV.

CYRILLUS.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 589; *ed. n.* T. IX. p. 492 sq., VI. p. 631 sq., p. 199 sq.

Aa) *Opus integrum.*

1497, f. Cyrilli opusculum de dictionibus, quae uariato accentu mutant significatum secundum ordinem alphabeti cum interpretatione latina. —— In Dictionario graeco. Veoetiis in aedibus Aldi Manutii. MIID. Rep. 1524. Bibl. acad. et sen. Lips.

1510, f. *Συναγωγη των προς διαφορων σημασιαν λεξεων κατα στοιχειον.* Collectio dictionum quae differunt significatu secundum ordinem litterarum. —— In Dictlooum graecarum thesauro copioso quantom nuoquam antea. Ferrariae per Ioanoem Maciochiom Bondenom. Ad Quintū Calendas Octobris. M. D. X. *f.* 183*b* — 192*b*. Bibl. acad. Lips.

1512, f. —— In Lexico graecolatino; *in cuius fine*: Praeclaro huic & laborioso Operi suprema imposita est maous industria & impeodio probi viri Aegidii Goormontii: Bibliopolae Parisieusis Millesimo Quingentesimo duodecimo ad Eidus Decembres Lutetiae Parisiorum, *in sectione II.* Bibl. acad. Lips.

1519, f. —— In Dictioonario graeco, oltra ferrariensem aeditionem locupletata locis infinitis, *etc.* (Bas., an. M. D. XIX.) *Sect. II.* Bibl. acad Lips.

1521, f. —— Adiectum in calce Dictionarii, quod Nic. Beroaldus edidit. Paris.

1522, f. —— In Lexico graeco. Bas., typis Valent. Curionis.

1524, f. —— Adiectum Dictionario graeco cum interpretatione lat. Venetiis, in aedibus Aldi et Andreae Asulaoi Soceri. Bibl. acad. Lips. *V.* 1497.

1524, f. —— Adiectum Dictionario graeco. Basileae. Bibl. acad. Lips.

1525, f. —— In Dictlooario Graeco; *in cuius fine*: Melchior Sessa et Petrus de Ravanis socii quam diligentissime imprimendum curaverunt. Veoetiis MDXXV. Die XXIIII. Decembris.

1530, f. —— Io Lexico graecolatino. —— Imprimi curabat Gerardus Morrhius Campensis. Parisiis apod Collegiom Sorbonae. Anno a Christi nativitate M. D. XXX. Mense Februario. Bibl. acad. Lips.

1532, f. —— In Lexico gr.-lat. *Bas.*

1541, f. —— In *Ill. Curionis* Lexico Graeco. *Bas.*

1548, f. —— Io eodem Lexico, cura Con Gesneri edito. *Bas.*

1552, f. —— In *Iac. Tusani* Lexico Graeco. *Paris.*

1553, f. —— In *I. Frellonii* Lexico. Lgd.

1554, f. —— *Ib.* Bas.

1572, f. —— In Adpendice ad *H. Stephani* Thesaurom.

1600, f. —— In Thesauro utriusque linguae h. e. Philoxeoi, aliorumque veterum aothorum glossariis, gr. et lat. eum notis Bon. Vulcanii LB., exeod. I. Patius. Rep. est in editione Loodineosi Stephaniani thesauri.

1615, f. —— Adiectom est *Scapulae* Lexico graeco-latino. Bas., per Seb. Henricpetri. Bibl. acad Lips. Rep. 1628 sqq.

1615, 8. Cyrilli opusculum de dictionibus, quae accentu variant significatum. Edidit Era. Schmidt. Wttb.

1628, — 1665, f. —— *V.* 1615. Saepius est repetitum.

1697, f. Cyrilli opusculum, gr. et lat.

— Cum Philoxeni aliorumque veterum glossariis. Paris., L. Billaine. *Car. Labbeus* hanc editionem inchoavit, sed morte impeditus, conficere non potuit, quod *Ducangius* fecit. Bibl. acad. Lips.

1826, f. — Inter Glossaria, quae ex editione priori (a. 1600) sunt *Londini* in editione nova Stephaniani thesauri repetita.

Bb) *Delectus.*

1) Epitome.

1825, 8 mai. Auszug aus Cyrillus Sammlung derjenigen Wörter, die ihrer verschiedenen Bedeutung nach e. verschied. Accent haben; e. kleine vielleicht nicht unerwünschte Zugabe zu jeder griech. Grammatik. Giessen, Heyer. — 2 *Gr.*

2) Anecdota.

1775, 8. Specimen ex Ms. lexico Cyrilli Alexandrini, complectens omnia, quae a littera Φ ad finem leguntur. — Inter Glossaria graeca minora. Edidit Ch. F. Matthaei. (Mosq. *Voll. II.*) Vol. I. p. 11—50. Hic edita pars est ex nondum integro in lucem publicam emisso lexico Cyrilli, quod aliquot codd. mstis continetur, deprompta. *Matthaei* in infima pagina adnotationes adiecit.

1807, 8. Einige Proben aus dem noch ungedruckten griech. Lexicon des Cyrillus; zur Vergleichung mit andern Handschriften mitgetheilt von B. J. Docen. — In *Baronis de Aretin* Beiträge zur Geschichte u. Litteratur. (Münch., Lindauer) Vol. IX. p. 1253—1278. Hic editae extant litterae M. et N. De auctore horum lexicorum nihil certi constat, neque quid unquam, ut videtur, inveniri poterit, cum indicia quaecunque desint. Alii Cyrillum Alexandrinum auctorem habent, alii alium, ceterum ignotum, seculo tertio decimo viventem.

CYRILLUS Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 553 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 446 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia opera iunctim edita.*

1638, f. *Του ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων Κυριλλου Ἀρχιεπισκοπου Ἀλεξανδρειας ἁπαντα.* Sancti Patris Nostri Cyrilli Alexandrini Archiepiscopi. Opera in VI tomos tributa, cura Ion. Auberti. Lvtetiae, regiis typis. *Voll. VII sive VIII.* — Inprimis exx. in ch. m. quaeruntur, quia cetera exx. in ch. vilissima sunt impressa. Menda huius editionis indicat *Villoison* in *F. A. Wolfii* Litterar. Analekt. T. I. p. 413. Bibl. acad. et sen. Lips.

Bb) *Singulatim edita opera.*

1) Commentaria in Moysis libros.

1618, f. Sancti Patris nostri Cyrilli Alexandr. Archiepiscopi *Γλαφυρα εις Πεντατευχον.* Scita & elegantia Commentaria in quinque priores Moysis libros genesim, exodum, leviticum, numeros, et Deuteronomion. Nunc primum Graecè & Latinè *παραλληλως* edita studio R. P. Andreae Schotti Antuerpiani Societatis Iesv presbyteri. Antuerpiae Apud Heredes Martini Nutii, et Ioannem Meursium, Anno M. DC. XVIII. — 6 *ff.* praefixa, 304 pp. et 4 *ff.* indices continentia. Bibl. sen. et acad. Lips.

2) Commentarii in prophetas minores.

1607 (*alii* 1605?), f. Cyrilli Patriarchae Alexandrini, commentarii in duodecim Prophetas minores. Ex Bibl. Vatic. et Bavar. a Iacobo Pontano, graece et latine nunc primum editi (*cum notis*). Ingolstadii, ex typogr. A. Sartorii. — In Catalogue de la bibl. du roi. Theologie. T. I. p. 352. nu. 324. annus 1607 indicatur.

3) Homiliae in Ieremiam.

1648, 8 mai. S. P. N. Cyrilli Archiepiscopi Homiliae XIX. In Ieremiam Prophetam, Hactenus ineditae, ac nunc demum ex antiquissimo codice M. S. Regiae Bibliothecae Scorialensis descriptae, et Latinitate donatae à Balthasare Corderio Antuerpiensi, Soc. Iesv Theologo. Antverpiae, ex officina Plantiniana Balthasaris Moreti M. DC. XLVIII. — XX pp. continentes: Epistolam ad Lectorem; xxj—xxxviij habetur: Catalogus praecipuorum auctorum ineditorum graece M. SS. qui in bibliotheca Scorialiensi adservantur, et 1 *f.* continens privilegium; 307 pp., 5 *ff.* index et 1 *f.*: Approbatio Censoria. *Ghisler* primas XVIII homilias Origeni adscribendas et ultimam inscriptam: „quis dives salvandus“ Clementi *Alex.*, sub cuius nomine saepius edita extat, contendit. Bibl. sen. Lips.

4) Sermones paschales.

1618, f. Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξ. ἑορταστικοὶ λόγοι λ'. S. Cyrilli Archiepiscopi Alexand. Sermones paschales XXX., ex interpretatione Ant. Salmatiae, Graece nunc primum et Latine typis editi ex Ambrosiana Mediolanensi bibliotheca. Antverpiae ap. Heredes Martini Nutii, et Ioannem Meursium, Anno M.DC.XVIII. —— Ex cod. msto Vaticano. *Salmatiae* prolegomena in compendium contracta repetiit *Du Pin* in Nouvelle Bibl. T. IV., et inde iterum expressit verbotenus *Oudin* in Commentar. de SS. eccles. T. I. col. 1007 sqq.

5) de Paulo et incarnatione.

1591, f. — graece. —— *V.* inter Acta Oecomenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 279.

1618, f. Cyrilli de Paulo qui ante disseruerat, et de incarnatione dominica, gr. et lat. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum (Col. Agripp.) T. I. P. III. p. 427 sq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum. (Lut. Paris.) T. III. p. 1103 sq.

1761, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum. (Flr.) T. V. p. 301.

6) adversus Nestorii blasphemias.

1608, f. Cyrilli Alex. adversus Nestorii blasphemias contradictionum libri II. Graece, cum versione Antonii Agellani. —— In Collectione Conciliorum Generalium a Sirmondo vulgata. Romae.

7) Argumenta contra Nestorianos. Quaestiones et Responsiones de fide.

1611, 8. S. Cyrilli Alexandrini et Ioannis Damasceni Argumenta contra Nestorianos: Quaestiones item et Responsiones de fide. Praeterea Michaelis Pselli Capita undecim Theologica de S. Trinitate et persona Christi ad Michaelem Comnenum Imperatorem. Ac deniq; Charitonymi, Christonymi capita decem ad Anonymum pro diuinitate Christi et Christianae religionis veritate, adversus Mahometistas et alios infideles. Imprimum è manuscriptis codicibus Bibliothecae Augustanae eruta, latinè versa, et notis declarata *M.* Iohanne Wegelino *Augustano.* Avgvstae Vindelicorum ap. Dauidem Francum. M.DC XI. —— 3 *ff.* praefixa, 281 pp. Bibl. sen. Lips.

8) de s. trinitate liber.

1604, — (*tit. n.*) 1608, 8. D Cyrilli Alexand. liber de S. S. Trinitate, et inprimis de persona Christi agens, ex msto cod. graece descriptus, latine versus et scholiis passim declaratus, cum fragmento S. Gregorii, Neocaesariensis episcopi, de Trinitate hactenus inedito, et corollario metrico, totiusque libri indice; quae omnia iam primum hac in editione accesserunt, opera et studio Wegelini Augustani. Augustae Vindelicorum, Dav. Francus. —— Cyrilli liber hic primum prodiit, et in 28 capita divisus extat.

9) adversus Anthropomorphitas.

1605, 4. Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini adversus Anthropomorphitas, Liber unus Graecè et Latinè. Ejusdem, De Incarnatione Vnigeniti. Et, Qvod vnus sit Christus ac Dominvs secundum Scripturas ad Hermiam Dialogi duo, nunquam antehac editi Interprete Bonaventvra Vulcanio, cum Notis eiusdem, Quibus Epistolae aliquot Isidori Pelusiotae et Ioannis Zonarae, idem quod Cyrillus hisce libris argumentum tractantes, multaq; loca ex Cyrilli nondum editis sunt inserta. LB., E Typographia Ioannis Patii, Academiae Typographiae Typographi. An. M.DC.V. —— 4 *ff.* praefixa, 205 pp., 19 *ff.* Epistola Cyrillo tradita a fraternitate, quae in cod. msto Laurent. praefixa habetur, hac in editione non extat, ideoque eam integram graece edidit *Bandini* in Catal. codicum graec. Bibl. Laorent. T. I. p. 128 sq. Bibl. sen. Lips.

10) de unigeniti incarnatione.

1542, f. Cyrilli Alexandr. Episcopi Scholia de incarnatione unigeniti. —— *V.* in Libro Constitutionum synodaliom. Ex off. Rob. Winter.

1605, 4. —— *V.* antea 9).

1618, f. — graece et latine magna pars. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum. T. I. P. III. p. 364 sqq.

1644, f. — graece, latine magna pars. —— *V.* in collectione Conciliorom. (Paris.) T. VI. p. 140 sqq.

1671, f. — *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum. (Lut. Paris.) T. III. p. 945 sqq.

1673, f. — a Mercatore ex Graecis conversa. — *V.* inter eiusdem Opera edente I. Garnerio. T. II. p. 216 sqq.

1761, f. — *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum, Tom. V. p. 141 sqq.

11) de incarnatione verbi.

1591, f. *Του μακαριου Κυριλλου αρχ. αλεξανδρειας, περι της ενανθρωπησεως του θεου λογου υιου του πατρος.* Graece. — *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typogr. Hi. Commelini.) p. 136 sqq.

1608, f. *Κυριλλου περι της ἐνανθρωπησεως του θεου λογου, του υἱου του πατρος.* Cyrilli de incarnatione verbi Dei, filii patris, gr. et lat. — *V.* inter Concilia generalia. (Romae.) T. I. p. 588 sqq.

1618, f. — gr. et lat. — In *Ser. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. III. Ephes. p. 376 sqq.

1671, f. — gr. et lat. — *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III p. 973 sqq.

1761, f. — gr. et lat. — *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. V. p. 170 sq.

12) adversus libros Iuliani.

aa) opus integrum.

1696, f. Cyrilli Alexandrini episcopi libri X pro sancta Christianorum religione, adversus libros impii Iuliani, Graece cum interpretatione lat. Nic. Borbonii et I. Auberti. — *V.* ad calcem Iuliani Operum. Edid. Ezech. Spanhemius. *Lps.*

bb) liber primus.

1630, — 1654, 12. Cyrilli Alex. liber primus pro sancta Christianorum religione. Graece et latine primus edidit Nic. Borbonius, — *V.* inter eiusdem Opuscula. *Paris.*

13) Homiliae.

aa) plures.

1710, 8 mai. *Κυριλλου Ἀλεξανδρειας λογοι γ'. Κατα Νεσοριον. Περι του θεανθρωπου, Σωτηρος. Περι του αὐτου.* — *V.* in *Patavae* Encyclopaedia. (Vt., Sarum.) T. II. p. 322 sqq.

1538, 12. Cyrilli Alexand. de Exitu Animae, et de Secundo Adventu sermones, et Ioannes Damascenus de Resurrectione et Paradiso. Graece. Parisiis, ex offic. Ch. Wecheli. M. D. XXXVIII. — Graece quoque extant in Ὡρολογιον Graecorum. Vt., 1535, 8; 1553 et 1611, 12.

bb) singulae.

1619, 4. *Του ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων Κυριλλου Ἀρχιεπισκοπου Ἀλεξ. εἰς ἀγιαν μεταμορφωσιν του κυριου, και θεου, και σωτηρος ἡμων, Ἰησου χριστου.* S. P. N. Cyrilli Archiep. Alex. Homilia in transfigurationem Domini, graece primum edidit I. Meursius. — *V.* eiusdem Varia sacra. (I.B.) p. 1—15. Rep. 174b.

1746, f. — gr. et lat. — *V.* inter *Meursii* Opera. (Flr.) T. VIII. p. 678 — 684.

1591, f. — graece. — *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ Hi. Cummelini.) p. 218 sq.

1618, f. Cyrilli homilia Ephesi dicta, cum synaxes peragerentur, deposito Nestorio, gr. et lat. — *V.* in *Ser. Binii* collectione Conciliorum. T. I. P. II. Ephes. p. 219 sq.

1644, f. — gr. et lat. — *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 558 sqq.

1671, f. — gr. et lat. — *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum. T. III. p. 579 sqq.

1761, f. — gr. et lat. — *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1247 sqq.

1591, f. — graece. — *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 219 sq.

1618, f. Cyrilli homilia incip. „*οἱ τοις ἱεροις προσεχοντες γραμμασι*," gr. et lat. — *V.* in *Ser. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. III. Ephes. p. 378 sq.

1644, f. — gr. et lat. — *V.* in collectione Conciliorum (Paris.) T. VI. p. 176 sqq.

1671, f. — gr. et lat. — *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione T. III. 979 sqq.

1761, f. — gr. et lat. — *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. V. p. 177 sqq.

1591, f. *Κυριλλου ἐξηγησις, λεχθεισα ἐν ἐφεσῳ, ἐν τῳ ἁγιῳ Ἰωαννῃ τῳ εὐαγγελιςῃ.* Graece. — *V.* inter Acta Oecu-

menicae tertiae Synodi Ephesi habitae (E Typ. Hi. Commelini.) p. 215 sq.

1618, f. B. Cyrilli Alexand. oratio, Ephesi dicta in die sancti Ioannis euangelistae. Graece et latine. —— V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. P. III. Ephes p. 394 sq.

1644, f. — gr. et lat. —— V. in collectione Conciliorum. (Paris.) T. VI. p 219 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— V. in Labbei et Cossartii collectione Conciliorum T. III. p. 1021 sqq.

1715, f. — gr. et lat. —— V. in Harduini collectione Conciliorum T. I. p. 1663 sq.

1761, f. — gr. et lat. —— V. in I. Dm. Mansi collectione Conciliorum T. V. p. 217 sqq.

1591, f. — graece. —— V. inter Acta Oecomenicae tertiae Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 220 sqq.

1618, f. Cyrilli homilia Ephesi in Nestorium habita, quando septem ad sanctam Mariam descenderent. Graece et latine. —— V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. P II. p. 221 sq.

1644, f. — gr. et lat. —— V. in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 562 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— V. in Labbei et Cossartii collectione Conciliorum T. III. p. 583 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— V. in I. Dm. Mansi collectione Conciliorum T. IV. p. 251 sqq.

1591, f. — graece. —— V. inter Acta Oecumenicae tertiae Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 216 sqq.

1618, f. Cyrilli in Ioannem episcopum Antioch. schismaticum homilia Ephesi habita. Graece et latine. —— V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. P. II. Ephes. p. 254 sq.

1644, f. — gr. et lat. —— V. in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 646 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— V. in Labbei et Cossartii collectione Conciliorum T. III. p. 667 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— V. in I. Dm. Mansi collectione Conciliorum T. IV. p. 1337 sqq.

1591, f. — graece. —— V. inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 266 sq.

1618, f. Cyrilli homilia Ephesi habita priusquam a comite comprehenderetur, militibusque asservandus traderetur. Graece et latine. —— V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. P. II. Ephes. p. 266 sq.

1644, f. — gr. et lat. —— V. in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 675 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— V. in Labbei et Cossartii collectione Conciliorum T. III. p. 693 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— V. in I. Dm. Mansi collectione Conciliorum T. IV. p. 1367 sqq.

14) Enarratio.

1593, 8. D. Cyrilli Enarratio, cur Christus dicatur *Sol Iustitiae*, nunc primum Graecè et Latinè, interprete Fed. Morello; ex bibl. Io. à S. Andrea. Paris., ap. Fed. Morel. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. III. p. 804.

15) de recta fide in Iesum Christum.

1591, f. *Λογος προσφωνητικος προς τον ευλαβεστατον βασιλεα Θεοδοσιον, περι της ὀρθης πιστεως, etc.* Graece. —— V. inter Acta Oecomenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typographeio Hi. Commelini.) p. 11 sqq.

1608, f. — graece et latine. —— V. in collectione Conciliorum. (Romae.) T. I.

1618, f. — gr. et lat. —— V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I P. I. Ephes. p. 20 sqq.

1644, f. Cyrilli de recta in Dominum nostrum Iesum Christum fide liber, religiosissimo imperatori Theodosio nuncupatus. Gr. et lat. —— V. in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 50 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— V. in Labbei et Cossartii collectione Conciliorum T. III. p. 45 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— V. in I. Dm. Mansi collectione Conciliorum T. IV. p. 618 sqq.

16) de recta fide.

1591, f. *Του ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων Κυριλλου ἀρχ. ἀλεξ. λογος προσφωνητικος ταις εὐσεβεσταταις βασιλισσαις, περι της ὀρθης πιστεως.* Graece. —— V. inter Acta Oecomenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 30 sqq., 146 sqq.

1608, f. Cyrilli Alex. orationes duae de recta fide ad religiosissimas reginas. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Romae.) T. I. p. 216.

1618, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. Ephes. p. 43 sqq. et 90 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* In collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 111 — 230 p. 230 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. (Lut. Paris.) p. 105 sqq. 225 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 679 sqq. p. 803 sqq.

17) Explicatio orthodoxae fidei.

1570, 8. Cyrilli Alexand. explicatio compendiaria orthodoxae fidei, gr. et lat. —— Cum Athanasii Dialogis V de s. trinitate. *V.* ib. Cc) 1).

18) Explanatio XII capitum.

1591, f. *Ἐπίλυσις τῶν δώδεκα κεφαλαίων etc. Graece.* —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 210 sqq.

1618, f. Explanatio XII capitum Ephesi pronuntiata a Cyrillo Alex. (*adversus Nestorium*,) graece cum versione lat. Pet. Morini. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. III. Ephes. p. 311 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* In collectione Conciliorum. (Paris.) T. VI. p. 1 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 811 sqq.

1761, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. V. p. 1 sqq.

19) Apologeticus pro XII capitibus.

1608, f. Cyrilli Apologeticus pro XII capitibus adversus orientales episcopos, gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Romae.) T. I.

1618, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. III. Ephes. p. 318 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* In collectione Conciliorum T. VI. p. 18 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 827 sqq.

1673, f. — gr. et latine interprete Mario Mercatore, cum notis Garnerii. —— *V.* Inter *Mercatoris* Opera, edente Garnerio T. II. p. 132 — 246.

1761, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. V. p. 195 sqq.

20) Apologeticus ad Theodosium.

1591, f. — graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 225 sqq.

1618, f. Apologeticus Cyrilli ad piissimum imperatorem Theodosium, gr. et lat. —— *V. Sev. Binii* collectionem Conciliorum T. I. P. III. Ephes. p. 397 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* In collectione Conciliorum. (Paris.) T. VI. p. 227 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 1027 sqq.

1761, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. V. p. 225 sqq.

21) Libellus etc.

1591, f. — graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 181.

1618, f. Libellus, a Cyrillo Alex. et Memnone, Ephesi episcopo, oblatus Ephesinae Synodo. Graece et Latine. —— *V.* In *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. II. Ephes. p. 242 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— In collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 613 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 634 sqq.

1715, f. — gr. et lat. —— *V.* In *Harduini* collectione Conciliorum T. I. p. 1485 sqq.

22) Epistolae.

1671, f. *Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολαὶ κανονικαί.* B. nostri patris Cyrilli Alex. Epistolae canonicae duae. Graece et latine. —— *V.* In *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 1487 sqq.

1672, f. — graece et latine, cum scholiis Theodori Balsamonis. —— *V.* in *Gu. Beveregii* Pandectis Canonum SS. Apostolorum, et Conciliorum. (Ox., Sheldon.) T. II. P. I. p. 175 — 178.

1591, f. — graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 10 et 69.

1618, f. Cyrilli epistola ad Nestorium, cum rescivit eum male sentire, gr. et lat. —— In *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. Ephes. p. 119 sq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 307 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 313 sqq.

1673, f. — gr. et lat. ex Marii Mercatoris versione. —— *V.* inter eiusdem Opera edente I. Garnerio T. II. p. 41 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 883 sqq.

1591, f. — graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 74 sq.

1618, f. Cyrilli epistola ad Nestorium, incip. *καταφλυαρουσι μεν, ὡς ἀκουει*, etc. Graece et latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. Ephes. p. 120 sq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 311 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 315 sqq.

1673, f. — gr. et lat. —— *V.* inter *Marii Mercatoris* Opera edente Garnerio T. II. p. 45 sqq.

1715, f. — gr. et lat. ex versione antiqua, ante edita ab Aut. Contio, edidit I. Harduin. —— *V.* in collectione Conciliorum T. I. (Paris.) p. 1273 sqq. Versio hic edita alia est, ac illa apud *Binium* et *Mansium*.

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 887 sqq.

1591, f. *Ἐπιστολη Κυριλλου προς τους κληρους, τους σκασιαζοντας εν Κωνσταντινουπολει*: Graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typographeio Hi. Commelini.) p. 71 sqq.

1644, f. Cyrilli epistola ad Clericos Constantinopol. inter se dissidentes, gr. et latine. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 326 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 331 sqq.

1673, f. — gr. et lat., interprete Mario Mercatore, et cum notis Garnerii. —— *V.* inter Mercatoris Opera edente I. Garnerio T. II. p. 49 sqq. De hujus epistolae versione *Garnerius* in notis p. 53 col. 1 dicit haec: „porro autem mirum quantum discrepat, prout hic a Mercatore interpretata legitur, ab ea quae reperitur in utraque versione concilii Ephesini, Peltana scilicet ac Romana, quaeque in editione operum Cyrilli, tum Latina vetere, tum recentiore Graeco-Latina, ut ideirco diversam posset opinari quispiam, nisi pars prior majorque, paucis admodum immutatis, eadem foret. Unde vix non adducor ut credam, Graecam, ut nunc quidem habetur, corruptam esse, et ex Marii Mercatoris versione corrigendam, Marinna certe longe plus luminis affert historiae, quam vulgata, minusque habet perturbationis, ut ex sequentibus observationibus liquebit."

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1003 sqq.

1591, f. *Κυριλλου προς τον κληρον και λαον Κωνσταντινουπολεως*. Graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae synodi Ephesi habitae. (E Typographeio Hi. Commelini.) p. 83.

1618, f. Cyrilli epistola ad clerum populumque Constantinop.: in qua scribit, ne attendant impiae doctrinae Nestorii haeretici, neve ipsi communicent, si pro pastore manet lupus *etc.* Graece et latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. Ephes. p. 157 sq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 407 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 419 sqq.

1715, f. — gr. et lat. ex versione antiqua et codd. mss. —— *V.* in *Harduini* collectione Conciliorum T. I. p. 1295 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1093 sqq.

1591, f. — graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 253 sq.

1618, f. Cyrillae epistolae duae ad clerum populumque Alexandrinum. Graece et latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. II. Ephes. p. 216, p. 217.

1644, f. — gr. et lat. — *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 552 sqq.

1671, f. — gr. et lat. — *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 373 sqq. 375 sq.

1760, f. — gr. et lat. — In *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1241 sqq. 1243 sq.

1591, f. — graece. — *V.* Inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 253 sq.

1618, f. Cyrilli epistolae duae e Rhodo ante Synodum scriptae, Presbyteris, Diaconis, populoque Alexandrino, dilectis desideratissimisque. Gr. et lat. — *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. Ephes. p. 165 sq.

1644, f. — gr. et lat. — *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 428 sqq.

1671, f. — gr. et lat. — *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 439 sqq.

1760, f. — gr. et lat. — *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1117 sq.

1591, f. *Κυριλλου ἐπισκ. ἀλεξ. ἐπιςολη, γραφεισα ἀπο ἐφεσου προς τους πατερας των μοναζοντων.* Graece. — *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 174.

1618, f. Cyrilli epistola ab Epheso ad patres monachorum scripta, gr. et lat. — *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. Ephes. p. 217 sq.

1644, f. — gr. et lat. — *V.* in collectione Conciliorum T. V. p. 554 sqq.

1671, f. — gr. et lat. — *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III p. 575 sqq.

1760, f. — gr. et lat. — *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1243 sqq.

1591, f. — graece. — *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 279 sqq.

1618, f. Cyrilli epistola ad Donatum Nicopolit. Graece et latine. — *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. III. p. 446 sq.

1644, f. — gr. et lat. — *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. VI. p. 359 sqq.

1671, f. — gr. et lat. — *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 1151 sqq.

1761, f. — gr. et lat. — *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. V. p. 347 sqq.

1591, f. — graece. — *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commeliol.) p. 313 sqq.

1618, f. Cyrilli epistola ad Valerianum, Iconii episcopum, adversus eos, qui cum Nestorio sentiunt, graece et latine. — *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. III. Ephes. p. 448 sqq.

1644, f. — gr. et lat. — *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. VI. p. 365 sqq.

1671, f. — gr. et lat. — *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 1155 sqq.

1761, f. — gr. et lat. — *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. V. p. 353 sqq.

1591, f. — graece. — *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 1 sqq.

1618, f. Cyrilli epistola ad monachos Aegypti. Graece et Latine. — *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. Ephes. p. 9 sqq.

1644, f. — gr. et lat. — *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 22 sqq.

1671, f. — gr. et lat. — *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 19 sqq.

1715, f. — gr. et lat. — *V.* in *Harduini* collectione Conciliorum T. I. p. 1297 sqq.

1760, f. — gr. et lat. — *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 587 sqq.

1591, f. — graece. — *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 94; p. 238 sq.; 247 sqq.

1618, f. Cyrilli epistolae tres ad Ioannem Antiochenum, graece et latine. — *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. Ephes. p. 144; P. III. p. 428 sqq. et in actis concilii Chalced. T. II. Act. I. p. 68 sqq. qui *de pace* quoque citatur; p. 467 sqq.

1644, f. — gr. et lat. — *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 374 sqq., T. VI. p. 311 sqq., p. 417 sqq.

1671, f. — gr. et lat. — *V.* in *Lab-*

bei et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 375 sqq.; p. 1105 sqq., et T. IV. p. 158 sqq.; p. 1205 sqq. Illa epistola *de pace* (v. 1618) extat quoque gr. et lat. in collectione Conciliorum. (Paris. 1714, f.) T. II. p. 119 sqq.

1760 — 1761, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1047 sq., p. 1049 sqq., T. V. p. 301 sq.

1591, f. *Κυρίλλου επιστ. αλεξ. επιστολη προς Κελεστινον. Graece.* —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 140 sqq.

1618, f. Cyrilli epistola ad Caelestinum, episc. rom., gr. et lat. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. Ephes. p. 129 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 335 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 339 sqq.

1721, f. —— *V.* inter Epistolas Romanorum Pontificum labore editas Pet. Coustant. (Paris.) p. 1085 sqq. Rep. cura *C. Trg. Glo. Schoenemanni* Gotting. 1796, 8.

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1011 sqq.

1591, f. — graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 70 sq.

1618, f. Cyrilli epistola ad eos perscripta, quorum literis notatus fuerat, quod vulgi rumore persuasus, impiam Nestorii doctrinam in pejus serpere, non siluisset. Graece et latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. p. 125.

1644, f. — gr. et lat. —— In collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 323 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 327 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— In *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 899.

1591, f. — graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 199 sq.

1618, f. Exemplum epistolae Cyrilli Archiep. Alexand., scriptae ad Clerum populumque Constantinop., gr. et lat. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. II. Ephes. p. 293.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 1748 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— In *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 759 sqq.

1715, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Harduini* collectione Conciliorum T. I. p. 1593 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1435 sqq.

1591, f. *Κυρίλλου Αρχιεπισκ. Αλεξανδ. προς Ακακιον επισκοπον Βεροιας περι του αιρετικου Νεστοριου. Graece.* —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typographeio Hi. Commelini.) p. 95.

1618, f. Cyrilli episc. Alex. ad Acacium Beroensem de haeretico Nestorio epistola. Graece et Latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. Ephes. p. 145.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 376 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 379 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1054 sq.

1591, f. — graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Commelini.) p. 240 sqq.

1618, f. Cyrilli episcopi ad Acacium Melitenae Episcopum, qui de eo conquestus erat per epistolam, quasi consensisset Orientalibus. Graece et latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. III. Ephes. p. 431 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. VI. p. 318 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 1111 sqq.

1761, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. V. p. 309 sqq.

1591, f. — graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 282 sqq.

1618, f. Exemplum epistolae scriptae a Cyrillo ad Acacium episc. de capro emissario. Graece et latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. III. Ephes. p. 438 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. VI. p. 337 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 1129 sqq.

1761, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. V. p. 327 sqq.

1591, f. *Κυριλλου επισκ. αλεξ. προς τον Ιυβεναλιον ἐπισκοπον ἱεροσολυμων.* Graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 97.

1618, f. Cyrilli epistola ad Iuvenalem, Hierosolymorum Episc. Graece et Latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. Ephes. p. 147 sq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 381 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 385 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1057 sq.

1591, f. *Ἐπιστολη Κυριλλου προς τινα ζηλωτην περι Νεστοριου.* Graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typographeio Hi. Commelini.) p. 71.

1618, f. Cyrilli epistola ad quendam Nestorii studiosum, gr. et lat. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. Ephes. p. 125 sq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. VI. p. 324 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 329 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 899 sq. Non recte hic paginae numerantur cum 899 sequatur num. 1000.

1591, f. — graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 223 sq., 281 sq.

1618, f. Cyrilli epistolae duae ad Maximinianum, episc. Constantinop., graece et latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. III. Ephes. p. 411 sq., p. 447 sq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. VI. p. 262 sqq. 363 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 1063 sqq. 1151 sqq.

1761, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. V. p. 259 sqq, p. 351 sqq.

1591, f. — gr. et lat. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 207 sqq.

1618, f. Exemplum epistolae a Cyrillo Archiepiscopo scriptae ad Theopemptum, Potamonem et Danielem episcopos Constantinopoli agentes, qua ea quae ob sententiam in Nestorium et Ioannem latam, perpessus fuerat, exponit. Graece et latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. II. Ephes. p. 297 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum T. V. p. 760 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 771 sqq.

1715, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Harduini* collectione Conciliorum T. I. p. 1601 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1447 sqq.

1591, f. *Κυριλλος ἀρχ. ἀλεξ. Κωμαριῳ, Ποτιμμιωνι ἐπισκοποις, και τῳ ἀρχιμανδριτῃ των μοναστηριων κυριῳ Δαλματιῳ, και Τιμοθεῳ και Ευλογιῳ πρεσβυτεροις ἀγαπητοις και ποθεινοτατοις, και ἐν χριστῳ ἡγιασμενοις, πλειστα χαιρειν.* Graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Hi. Commelini.) p. 172 sq.

1618, f. Cyrilli epistola ad quosdam de clero Constantinopolitano. Graece et Latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. II. Ephes. p. 211 sq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 538 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 559 sqq.

1715, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Harduini* collectione Conciliorum T. I. p. 1433

sqq. Hoc loco notam adiecit *Harduin* hanc: „Alias quasdam epistolas, quae nec sunt synodicae, neque in synodo recitantur; ejusdemque humilius: tametsi ad historiam illustrandam, et ad veram fidem intelligendam plurimum valent; consulto praetermittimus, quod et in operibus illius exstant, neque ad Acta Conciliorum pertinent *etc.*"

1760, f. — gr. et lat. —— In *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1227 sqq.

1591, f. *Κυριλλου· της αυτης Συνοδου, προς τους εν κωνςαντινυπολει μοναχους.* Graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Ili. Commelini.) p. 142 sq.

1618, f. Cyrilli synodique cum eo collectae, ad Monachos Constantinop. epistola Graece et latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. p. 158.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 410 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 421 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 1097 sqq.

1591, f. *Ἐπισιολη Κυριλλου, ἐπισκοπου Ἀλεξανδρ., προς Νεςοριον περι της ἀκοινωνησιας.* *Graece.* —— *V.* inter Acta Occumenicae tertiae synodi Ephesi habitae. (E Typographeio Ili. Commelini.) p. 78 sqq.

1618, f. Exemplum epistolae Cyrilli episc. Alexand. ad Nestorium de excommunicatione, continens anathematismorum duodecim capita. Graece et Latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. p. 151 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. p. 351 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 395 sqq.

1715, f. — gr. et lat. ex versione Isidori Mercatoris cum praefatione lat. Dionysii Exigui. —— *V.* in *Harduini* collectione Conciliorum T. I. p. 1281 sqq.

1673, f. — graece et latine, Mercatore interprete, cum notis Garnerii. —— *V.* inter *Marii Mercatoris* Opera, edente I. Garnerio T. II. p. 69 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione conciliorum T. IV. p. 1067 sqq.

1618, f. Cyrilli archiep. Alexand. in sanctum Symbolum epistola. Graece et latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. III. Ephes. p. 457 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. VI. p. 390 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 1179 sqq.

1761, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 383 sqq.

1624, f. Cyrilli Alex. episc. epistola ad Optimum, episcopum, in verba Geneseos: „omnis qui occiderit Cain, in septuplum punietur", gr. et lat. —— *V.* in *Matth. Raderi* Chronico Alexandrino p. 168 sqq. et in *Cangii* editione p. 241 sqq.

1528, f. Libri ad Euoptium, graece et latine interprete I. Oecolampadio. —— *V.* in Antidoto adversus Haereses. *Bas.*

1618, f. S. Cyrilli Alex. episc. epistola ad Euoptium, adversus impugnationem XII capitum, a Theodoreto editam, complectensque eiusdem epistolam ad Ioannem Antiochenum; ac Cyrilli defensionem ad singula, comprehensam capitibus duodecim, adversus eos qui audent Nestorii dogmatibus, ut rectis, patrocinari. Graece et latine. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. III. Ephes. p. 341 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. VI. p. 81 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum. T. III. p. 887 sqq.

1673, f. — gr. et cum versione lat. Marii Mercatoris. —— *V.* inter eiusdem Opera, edente I. Garnerio T. II. p. 178 sqq.

1761, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. V. p. 82 sqq.

1714, f. Cyrilli Alex. epistola ad Domnum Antiochenum, synodica, gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. II. p. 575. *V.* supra initio 22) iam laudatas epistulas canonicas, ubi quoque haec epistola extat.

23) Commonitorium ad Possidonium.

1683, f. Commonitorium Cyrilli datum Possidono, cum mitteretur Romam propter Nestorii negotium, primus edidit Steph. Baluzius, gr. et lat. —— *V.* in eiusdem Nova collectione Conciliorum. (Paris.) T. I. p. 377 sq.

1684, f. — gr. et lat. ex versione Garnerii. —— *V.* in Auctario operum Theodoreti. (Paris.) p. 51.

1715, f. — gr. et lat. interprete I. Garnerio. —— *V.* in *Harduini* collectione Conciliorum T. I. p. 1319 sqq.

1721, f. —— *V.* inter Epistolas Romanorum Pontificum labore editas ab Pet. Coustant. (Paris.) T. I. p. 1093 sqq. Rep. studio C. Trg. Glo. *Schoenemanni* Gotting., 1796, 8.

1760, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Mansi* collectione Conciliorum T. IV. p. 547 sqq.

24) Commonitorium ad Eulogium.

1591, f. — graece. —— *V.* inter Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typ. Commelini.) p. 246 sq.

1618, f. Commonitorium ab Archiep. Cyrillo ad Eulogium Presbyt. Constantinop. Graece et lat. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. III. Eph. p. 444 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* in collectione Conciliorum. (Paris.) T. VI. p. 355 sqq.

1671, f. — gr. et lat. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 1147 sqq.

1761, f. — gr. et lat. —— *V.* in *I. Dm. Mansi* collectione Conciliorum T. V. p. 343 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia iunctim edita.*

1528, f. Divi Cyrilli Alexandrini opera omnia in tres partita tomos, in quibus habes non pauca ante has latinis non exhibita. Primo tomo insunt in evangelium Ioannis commentariorum libri XII. In Leviticum libri XVI. Basileae in aedibus Andr. Cratandri. M. D. XXVIII. *Voll. III in I vol.* —— *Tomo II.* continentur: Thesauros, interprete G. Trapezontio. Deinde hoc tomo et tertio adhuc inedita scripta: Dialogorum cum Hermia de Trinitate libri VII, cum adpendice argumentorum, quod Spir. S. sit deus, I. Oecolampadio interprete; 2) de adoratione et cultu in Spiritu et veritate dialogus ad Palladium, eodem interprete; 3) contra Iulianum apostatam pro Religione christ. libri X; 4) de recta in Iesum Christum fide ad Theodosium libri II; 5) de eadem ad reginas liber unus I. Oecolampadio interprete

1546, f. Operum Divi Cyrilli Alexandrini Episcopi Tomi qvatvor, qvorum postremvs nvnc recens accedit, ex graecis manuscriptis exemplaribus fideliter latinitate donatus. Cuivis Tomi elenchum; et quid quovis libro doceatur mox sequentes paginae habent. Cum Indice totius operis rerum et verborum. Basileae, apvd Ioannem Hervagivm, Anno, M. D. XLVI. Cum gratia et priuilegio Caesareo ad quinquennium. *Tomi IV in I vol.* —— Continentur hic haec scripta: De Trinitate libri VII; De Spiritu S.; De adoratione in Spirito et Veritate; Libri X contra Iulianum; III libri de recta fide in Christum ad Theodosium, imp. et reginas; Epistolae XXXIX; Homiliae X; Apologia ad imperat. Theodosium; Declaratio XII capitulorum; Pro iisdem Apologeticus; Liber ad Euoptium; Expositio symboli Nicaeni, interprete I. Theuphilo; Scholia de incarnatione Unigeniti; Synodales epistolae XII; Dogmata Nestorii a Cyrillo impugnata et a Synodo Ephesina condemnata. Bibl. sen. Lips.

1566, f. — Bas., ap. haeredes I. Hervagii. *Tomi V in I vol.* —— Plus quam ceterae editiones continet, hic accesserunt Commentarii in Esaiam, interprete Laur. Homfredo.

1572 (1573?), f. D. Cyrilli, Alexandrini Episcopi, opera omnia, Latinè, ex collatione complurium exemplarium in bibliothecis conquisitorum recognita, et quibusdam libris aucta, ex interpretatione et editione Gentiani Herveti. Parisiis, Mich. Sonnius. *Voll. II.* —— Sic in Catalogue de la bibl. du Roi. Theologie T. I. p. 352 no. 322 indicatur. Locupletior prioribus editio.

1605, f. Divi Cyrilli Alexandrini Episcopi Theologi Clarissimi opera omnia qvae hactenus summa diligentia reperiri potuere, praeter omnes omnium editiones virorum Doctorum studio emaculata et aucta. Omnia duobus tomis consulto comprehensa, quorum primo ea continentur, quae in vetus et nouum testamentum Cyrillus elucubrauit, additis quibusdam opusculis per Gentianvm Herve-

tum Aurelium, è Graeco conuersis: Posteriore verò reliqua eiusdem opera ordine digesta, quorum catalogum pagina tertia reperies. Duobus adiectis indicibus amplissimis, quorum alter res, verba et sententias: alter locos sacrae scripturae à D. Cyrillo explicatos complectitur. Parisiis, M. DCV. Cum Privilegio regis. *Tomi II in I vol.* —— Omnium editionum locupletissima. Bibl. acad. Lips.

Bb) *Plura opera iunctim edita.*

1525, f. Divi Cyrilli Patriarchae alexandriui, in Evangelium Ioannis commentaria, rursum exactius recognita. In quibus multa habentur adiecta, ultra eorum primam aeditionem, praesertim in quatuor libris intermediis ad eosdem commentarios per Judocum Clichtoueum Theologum superadditis. Opus insigne quod Thesaurus inscribitur, de cousubstantialitate filii et spiritus sancti cum deo patre contra haereticos luculenter disserens. In quo continentur uersutissimae ipsorum argutiae, ex sacra scriptura perperam intellecta desumptae, et ad impugnandam ueritatem fidei excogitatae; quae ab ipso Cyrillo diuinarum literarum authoritatibus, ac ualidissimis rationibus acerrime confutantur. Georgio Trapezuntio interprete. Insvper in Leviticum libri XVI., vbi quicquid corporaliter et ad literam observandum statuitur, id omne ad spiritualem, uiuificantemq; intelligentiam transfertur. *In fine:* Excusum est denuo egregium illud Theophylacti in evangelia commentariorum opus, apud inclytum Basileam, in officina Andreae Cratandri, Mense Martio. Anno M. D. XXV. —— Bibl. sen. Lips. Tantummodo sub praefatione a. M.D.XXIII., quod nonnulli annum impressionis habent, legitur; in fine M. D. XXV.

1528, f. Cyrilli liber adversus Nestorium; eiusdem ad Euoptium XII capitulorum interpretatio; Reprehensio Theodoreti Episcopi Cyri, et Epistolae duae ad Successum Isaur. Episcop. Latine, Dionys. Exiguo interprete. —— *V.* in Antidoto contra divers. haeres *(Bas.)* p. 148—175.

Cc) *Opera singulatim edita.*

1) Commentaria in Leviticum.

1514, f. Eximii patris Cyrilli Alexandrini, cōmentarii in Leuiticū: sexdecim libris digesti, In quibus uarios sacrificiorum antique legis ritus primū ad allegoricū sensum accōmodat: ostēdēs oēs illos aliqd mysticū designasse, quod in Christo completū est, Deinde uero eosdēm, (*haec in uno circulo*) ad sensū moralem et instituendā hominū uitam congruentissime applicat. 1514. (*Haec in altero circulo*) *Infra:* Venalis habetur in uico sancti Iacobi, apud sanctum Benedictum: ad signum sancti Georgii. *In fine f.* 62 *a:* DECIMISEXTI libri & ultimi, Cyrilli in Leuiticum: finis, Qui cum ceteris precedētibus Parisiis emissus est ex officina libraria Vuolfgāgi Hopylii, in uico sancti Iacobi ad insigne beati Georgii, apud sanctū Benedictū, Anno uerbi īcarnati decimoquarto supra millesimum et quingentesimum, uicesima die Maii. Et eodem in loco hic liber cū nōnullis aliis eiusdem Cyrilli operibꝰ habetur uenalis. *et non num.* 2 *ff. indicem contin.* —— 62 num. et 2 non num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1520, f. Eximii patris Cyrilli Alexandrini Episc. Commentarii in Leviticum sexdecim libris digesti legis ritus primum ad allegoricum sensum accommodat: ostendens omnes illos aliquid mysticum designasse, quod in Christo completum est 1521. Venalis habetur in vico sancti Jacobi apud sanctum Benedictum: ad signum sancti Georgii. *In fine:* Excusum est hoc opus apud lutetiam Parisiorum in officina Wolfgangi Hopylii. Anno vicesimo supra milesimum et quingentesimum, die vero decima quinta Decembris.

2) Commentaria in evangelium Iohannis.

1508, f. Opus insigne beati patris Cyrilli patriarche Alexandrini in euāgelium Ioannis: a Georgio Trapezōtio traductū. *Hoc est ornamento xyl. circumdatum.* *In fine f.* 220 *b:* Absolutum est hoc opus Parisiis in officina Vuolffgangi hopilii, ad insigne sancti Georgii uico sancti Iacobi: impēsis eiusdē Vuolfgāgi Ioanis Parui et Thielmāni keruer in hoc excudēdo opere sociorū. Anno uerbi incarnati quīgētesimo octauo supra millesimū, decima Ianuarii. Inueniuntur autem hi libri uenales in leone argēteo, et craticula ferrea eiusdem uici. *et* 2 *ff. errata.* —— 223 num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1520, f. D. Cyrilli, Alexand. Episc., Opus in Evangelium Joannis a Gregorio Trapezuntio traductum et secunda emissione exacte recognitum *etc.* P., in offic. Wolfgangi Hopilii ad insigne S. Georgii in vico S. Jacobi habitantis Anno MDXX. — Censor Fabricii B. Gr. ed. Harlesii in ephem. litt. Jenens. 1806, no. 230. p. 616 de hac editione ad ib. exhibitam notitiam spectans, haec disserit: „*Clichtoveus* scheint diese 2e Auflage nicht selbst besorgt zu haben, denn sie enthält keine neue Vorrede, sondern die alte der ersten Ausgabe 1508, und die Worte in der Mitte, wo das 5e Buch anhebt: „libri intermedii noper adiecti per Jodocum Clichtoveum Neuportoensem" bestätigen unsere Muthmassung. Diese Worte streiten auch offenbar wider das, was in der Note 2) „*adiectis quatuor libris intermediis*" behauptet wird."

3) Thesaurus.

1514, f. Praeclarum ops Cyrilli Alexādrini: q Thesaurꝰ nuocupat', q̄tuordecī libros cōplectēs: et de cōsubstātialitate filii & spūs sancti cū deo pr̄e, cōtra hereticos luculēter disserens: Georgio Trapezontio iuterprete, In quo uersutissime continātur ipsorum argutie, ex (*haec in uno circulo*) sacra scriptura perperā intellecta desumpte: et ad impugnādam ueritatē fidei excogitate que ab ipso Cyrillo sacrarum literarum authoritatibus, ac ualidissimis rationibus acerrime cōfutantur (*haec in altero circulo*). Venale habetur io uico sancti Iacobi, apud sanctum Benedictum: ad signum sancti Georgii, 1514. *In fine*, num. *f.* 87 *a*: Libri decimiquarti et ultimi, Thesauri Cyrilli: finis. Qui cum ceteris precedentibus Parisiis impressus est: āno domini, 1513, quarta die Aprilis, Per Vuolfgāgū Hopylium, industrium artis librorū excusorie opificem, In cuius officioa hoc opus Cyrilli cū nōnullis aliis eiusdē opībꝰ uenale habet', in uico sancti Iacobi ad insigne sancti Georgii. *Sequitur* 1 *f.*, *in quo errata correcta explicinnt*, *et in cuius pag. versa fig. xyl.* — 4 *ff.* praefixa, 87 num. *ff.*, et 1 nun nom. *f.* Bibl. acad. Lips.

1521 (nec 1520), f. Preclarum opus Cyrilli Alexandrini quod Thesaurus nuncupatur: quatuordecim libros complectens et de coosubstantialitate filii et spiritus s. cum Deo, patre contra hereticos luculenter disserens, Georgio Trapezuntio interprete. *In fine*: Libri decimi quarti .... finis: Qui cum ceteris .... Parisiis impressus est: anno domini 1521. decima octava die Novembris.

4) de animae decessu.

1521, 4. Sancti Cyrilli Archiēpi Aexādrioi de Animae decessu, deq; eius uita altera Sermo. C. Vrsiuo Velio interprete. Eiusdē Vrsini Tomus quidā Euangelij Lucani in uersus redactus. Eiusdē oratio ante sacrā cor.pis dominici cōmunionē dicenda. *Haec in fronte circumdato ornamento xyl.* Vieunae Pannoniae in aedibus Joannis Siugrenij, Meū. Martio. Anno. M.D.XXI. — Sic *Denis* in Wiens Buchdruckergeschichte p. 224 sq.

5) libri dialogorum.

1587, 4. S. Cyrilli Arch. Alexandrini libri XVII dialogorum, de adoratione in Spiritu et veritate, et spirituali totius legis Mosaicae in religione christiaoa observantia, Latine, ex graecis exemplaribus Mss. recogniti, et latioitate donati studio et labore Antooii Agellaoi. Lgd., Sib. a Porta. — Negligentissime impressus, ut ipse editor in admonitione ad Lectorem fatetur his verbis: „Hos libros com Lugdunum imprimendos misissem, adeo male nun modo imprimentis negligentia, verum etiam corrigentis culpa accepti fuerunt, ot innumeris mendis pleni, et, qood mihi molestius fuit, adnotatiunculis marginibus additis respersi essent, quas neque ego miseram, neque feceram: et ita ineptae et absurdae erant, ut alicubi ne auctoris quidem sanctissimi et eroditissimi viri nomini parcerent. Rep. correctior a. 1588.

1588, f. — Romae. — *V.* 1587.

1604, 4. — Vt.

6) de incarnatione et de Paulo.

1585, f. Cyrilli de incarnatione *etc.* — *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 1208 sq.

1606 f. Cyrilli episc. Alex. de incarnatioue dominica, deque Paulo Emiseno conciuncula. — *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum. (Col.) T. I. p. 895 sqq.

7) de unigeniti incarnatione.

1567, f. Cyrilli episcopi Alex. Scholia de incarnatione unigeniti. — *V.* in-

ter Concilia omnia. (Col. Agripp.) T. II. p. 623 sqq.

1585, f. — V. inter Surii Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus.) T. I. p. 1097 sqq.

1606, f. — V. in Sev. Binii Conciliorum collectione. (Col.) T. I. p. 811 sqq.

8) de incarnatione verbi.

1585, f. B. Cyrilli ecces. Alex. Antistitis, de Verbi incarnatione, oratio. — V. inter Surii Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus.) T. I. p. 1186 sqq.

1606, f. B. Cyrilli ecclesiae Alexand. Antistitis, de Verbi incarnatione, oratio. — V. ib. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. p. 870 sqq.

9) Homiliae.

1585, f. Cyrilli homilia in Nestorium dicta. — V. inter Surii Concilia omnia, T. I. p. 1190 sq.

1606, f. Cyrilli Homilia Ephesi in Nestorium dicta, cum synaxes peragerentur. — V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. p. 873 sqq.

1585, f. Homilia Cyrilli. — V. inter Surii Concilia omnia T. I. p. 1191 sq.

1606, f. Homilia Cyrilli, incipiens „qui sacris literis incumbunt". — V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. p. 874.

1585, f. Oratio B. Cyrilli etc. — V. inter Surii Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus.) T. I. p. 1188 sq.

1606, f. Oratio Cyrilli Die Ioannis Euangelistae sacro Ephesi dicta. — V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. p. 872.

1585, f. Cyrilli homilia etc. — V. inter Surii Concilia omnia T. I. p. 1192 sqq.

1606, f. Cyrilli in homilia in Nestorium habita, quando septem ad sanctam Mariam descenderent. — V. in Sev. Binii collectione Conciliorum p. 875 sq.

1585, f. Homilia Cyrilli in Ioannem etc. — V. inter Surii Concilia omnia T. I. p. 1189 sq.

1606, f. Homilia Cyrilli in Ioannem episc. Antiochenum Ephesi habita. — V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. p. 872 sq.

1671, f. Homilia Cyrilli episc. habita ad populum vigesima octava die mensis Pharmuthi. — V. in Labbei et Cossartii Conciliorum collectione T. III. p. 1091 sq.

1683, — 1707, f. — V. in Baluzii Nova collectione Conciliorum T. I. p. 596.

1585, f. Homilia Cyrilli etc. — V. inter Surii Concilia omnia T. I. p. 1205 sq.

1606, f. Homilia sancti Cyrilli episc. Alex., quam in Ephesiorum civitate habuit, priusquam à Comite comprehenderetur, militibusque traderetur. — V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. p. 893 sq.

10) De recte fide in Iesum Ch.

1585, f. Prima Cyrilli Prophonetica ad Imp. Theodosium. — V. inter Surii Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus.) T. I. p. 871 sqq.

1606, f. Cyrilli de recta fide in Iesum Christum liber ad Theodosium. — V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. p. 659 sqq.

11) de recta fide.

1585, f. De Cyrilli episc. Alex. de recta in Dominum nostrum Iesum Christum fide libri etc. — V. inter Surii Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus) T. I. p. 889 sqq.

1606, f. Cyrilli orationes duae de recta fide ad religiosissimas reginas. — V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. p. 692 sqq.

12) Explanatio XII capitum.

1587, f. Declaratio s. Eplanatio duodecim capitum et Anathematismorum, a Cyrillo Archiep. Alexand., Ephesi, sacra Synodo latiorem illorum explicationem petente, dicta etc., et Theodoretus adversus Cyrillum, et Cyrillus adversus Theodoretum. — V. inter Concilia Omnia. (Col. Agripp.) T. II. p. 663 sqq.

1585, f. — V. inter Surii Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus.) T. I. p. 1112 sqq.

1606, f. — V. in Ser. Binii collectione Conciliorum T. I. p. 821 sqq.

13) Apologeticus pro XII capitibus.

1567, f. Beati Cyrilli alexandrini Arch. Liber Apologeticus pro duodecim

capitulis, ad Orientales episcopos, qui illa scriptis taxarunt. —— *V.* in collectione Conciliorum (Col. Agripp.) T. II. p. 637 sqq.

1585, f. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia. (Vt., Dominic. Nicolinus.) T. I. p. 1156 sqq.

1606, f. —— *V.* in *Sev. Binii* Conciliorum collectione T. I. p. 851 sqq.

14) Apologeticus ad Theodosium.

1585, f. Apologetica Cyrilli Alex. *etc.* epistola. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus.) T. I. p. 1117 sqq.

1606, f. Apologetica Cyrilli Alexand. ad Theod. Imp. epistola. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 824 sqq.

15) Libellus etc.

1567, f. Libellus *etc.* —— *V.* inter Concilia omnia. (Col. Agripp.) T. I. p. 690 sqq.

1585, f. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia. (Vt., Dom. Nicolinus.) T. I. p. 1071 sqq.

1606, f. Libellus per Cyrillum Alex., et Memnonem Ephesiorum Episcopum sacrae Synodo oblatus et inter Synodi acta relatus. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 793 sqq.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 497 sqq. Diversa est a priore versio.

16) Epistolae.

1585, f. Epistola Cyrilli episc. Alex. ad Nestorium *etc.* —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus) T. I. p. 870 sq.

1606, f. Epistola Cyrilli episc. Alexand. ad Nestorium, posteaquam haereseos labe eum infectum dedicat, praescripta. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 658.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 400 sq. Alia versio eiusdem epistolae p. 639 sq. habetur, ubi eadem versio exstat, ac apud *Binium* l. c. et *Mercatorem* (v. antea I. Bb) 22) loco secundo c. 41 sqq.

1538, f. Epistola Cyrilli Alex. ad Nestorium haereticum. —— *V.* inter Concilia omnia. T. I. (Col.) *f.* ccccxIII sqq.

1585, f. Cyrilli epistola ad Nestorium. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus) T. I. p. 950 sq. Eadem versio est ac apud *Binium*.

1606, f. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 710 sq.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 404 sqq. et 638 sq. Sed sunt duae inter se diversae versiones, et ab illa quae apud *Binium* l. c. extat. Quae p. 638 sq. habetur, legitur apud *Mercatorem* (ex eiusdem interpretatione) p. 45 sqq. (*v.* antea I. Bb) 22) loco tertio. Ad illam versionem p. 404 sqq. exhibitam, adnotat *Baluzius* haec: „Hanc epistolam laudat Liberatus ex alia versione. Ex alia rursum interpretatione extat in actione prima synodi Chalcedonensis, et in collatione sexta Concilii Quinti. Denique diversam ab illis omnibus interpretationem ejusdem epistolae exhibent *Crabbus* in eadem actione prima synodi Chalcedonensis et *Quesnellus* in collectione canonum quae edita est cum epistolis sancti Leonis." Alia versio, et eam exhibent codices Rustici, edita extat apud *Baluzium* p. 1385 sqq.

1585, f. Cyrilli epistola ad Clericos Constant. *etc.* —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 947 sq.

1606, f. Cyrilli epistola ad Clericos Constantinopolit., religionis causa, mutuis dissidiis inter se conflictantes. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 708 sq.

1683, — 1707, f. Epistola Cyrilli ad clericos suos Constantinopolim constitutos ex Graeco sermone. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 641 sqq. Diversa a priore versio est.

1585, f. Epistola Cyrilli episc. ad Clerum populumq; Constant. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 958 sq. Eadem ac apud *Binium* versio.

1606, f. Epistola Cyrilli ad Clerum populumque Constantinopolitanum. —— in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 716.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 422 sq. A priore est diversa versio.

1585, f. Epistolae duae Cyrilli *etc.* —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 1024 sq.

1606, f. Epistolae duae Cyrilli ad Clerum, populumque Alexandrinum. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 761.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 481. Prima earum, quae antea sunt citatae, hic extat epistola, sed ex diversa versione.

1585, f. Cyrilli epistolae duae e Rhodi itinere *etc.* —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 974 sq.

1606, f. Cyrilli epistolae duae, quas Rhodi ex itinere ad Clerum populumque Alexandrinum. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 726 sq.

1585, f. Cyrilli Arch. Alex. epistola Epheso ad monasteriorum praefectos scripta. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 1020 sq.

1606, f. Cyrilli Arch. Alexand. epistola Epheso ad monasteriorum praefectos scripta. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 758.

1683, — 1707, f. Cyrilli epistola ad patres Monachorum. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 486. Haec est a priore diversa versio.

1585, f. Cyrilli ad Dynatum Nicopolis veteris Epiri Episcopum epistola. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 1142 sq.

1606, f. Cyrilli ad Dynatum Nicopolis veteris Epiri Episcopum epistola. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 841 sq.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 909 sqq. Diversa est a priore versio.

1585, f. B. Cyrilli ad Valerianum episcopum religiosiss. de Verbi Incarnatione exegesis. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 1214 sqq.

1606, f. B. Cyrilli ad Valerianum Episcopum religiosiss. de Verbi incarnatione exegesis. —— *V.* ib. T. I. p. 899 sqq.

1585, f. Epistola Cyrilli ad Aegypti Monachos. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinos.) T. I. p. 862 sqq.

1606, f. Cyrilli epistola ad Aegypti Monachos. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 653 sqq.

1683, — 1707, f. Tractatus primus beati Cyrilli Alexand. episc. de Incarnatione Domini ad totius Aegypti monachos contra Nestorium Constantinop. Episcopum. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 387 sqq.

1585, f. Cyrilli ep. ad Ioannem Antioch. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 969 sq., 1129 sq., 1137 sq.

1606, f. Cyrilli epistolae tres ad Ioannem episc. Antiochenum. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. T. 723, 832 sq., 838 sq. Secunda epistola, quae et *de pace* appellator, extat quoque inter Concilia omnia (Col., 1538, f.) T. I. f. CCCCLVII sqq.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 442 sq. Prima est antea citatarum epistola, sed ex alia versione, quam apud *Binium* extat; p. 591 sqq. haec est secunda epistola itemque ex diversa versione a priore et ex duabus versionibus in *Surii* collectione Conciliorum T. II. p. 154 sqq.

1585, f. Cyrilli ep. ad Coelestinum. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 978 sqq.

1606, f. Epistola Cyrilli ad Coelestinum episc. Romanum. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 729 sq.

1585, f. Epistola Cyrilli ad eos perscripta, quorum litteris notatus fuerat *etc.* —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinos.) T. I. p. 945 sq.

1606, f. Epistola Cyrilli ad eos perscripta, quorum literis notatus fuerat, quod solo vulgi rumore persuasus, impiam Nestorij doctrinam in peius subinde serpere, non siluisset. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 707.

1585, f. Cyrilli *etc.* epistola. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 1182 sq.

1606, f. Cyrilli ad clerum populumque Constantinopolit. Epistola. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 801 sq.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 522 sqq. Diversa haec est a priore versio.

1585, f. Cyrilli Arch. alexand. ad Acacium *etc.* schedion. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 970 sq.

1606, f. Cyrilli Arch. alexand. ad Acacium Beroensem de Haeresi Nestoriana Schedion. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 724.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 439 sq. Alia est versio, quam apud *Binium* extat.

1585, f. Cyrilli ad Acacium Melit. episc. epistola. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 1131 sq.

1606, f. Cyrilli ad Acacium Melitensem Episcopum epistola. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 833 sqq.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 599 sqq. Alia hic extat versio, quam apud *Binium* habetur.

1585, f. Exegesis Cyrilli ad Acacium episc. de Capro Emissario. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 1209 sqq.

1606, f. — ad Acacium de capro emissario. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 896 sqq.

1585, f. Cyrilli episc. ad Iuvenalem. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 972 sq. Eadem ac apud *Binium* versio.

1606, f. — ad Iuvenalem Hierosolym. Episcopum. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 725 sq.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 443 sq. Diversa est haec a priore versione.

1585, f. Cyrilli epistola ad quendam Nestorij sectatorem. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia T. I. p. 946 sq.

1606, f. — ad quendam Nestorij sectatorem. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 708.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 444 sq.

1585, f. Epistolae duae Cyrilli ad Maximianum. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus.) T. I. p. 1094 sqq., 1144 sq.

1606, f. Epistolae duae Cyrilli ad Maximianum Constantinopolit. Episc. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 810 sq., 842.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 596 sq. Secunda epistola ex diversa a priore versione est.

1585, f. Epistola Cyrilli ad Theopemptum *etc.* —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus.) T. I. p. 1089 sq.

1606, f. Epistola B. Cyrilli Archiep. ad Theopemptum, Potamionem et Danielem, *etc.* —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 806.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 544 sq. Ut semper apud *Baluzium*, diversa haec est versio a priore.

1585, f. Epistola Cyrilli ad Potamionem, Comarium *etc.* —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus.) T. I. p. 1018 sq.

1606, f. Epistola Cyrilli ad quosdam de clero Constantinop. (*Comarionem et Potamionem.*) —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 756 sq.

1683, — 1707, f. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 483 sqq. Diversa haec est a priore versione.

1585, f. Cyrilli Synodique cum eo coactae, ad Monachos *etc.* epistola. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus.) T. I. p. 980.

1606, f. Cyrilli Synodique cum eo coactae, ad Monachos Constantinopol. epistola. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 730.

1585, f. Exemplum epistolae Cyrilli episc. Alex. ad Nestorium de excommunicatione. —— *V.* inter *Surii* Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus.) T. I. p. 954 sqq.

1606, f. Exemplum epistolae Cyrilli episc. Alex. ad Nestorium de excommunicatione. —— *V.* in *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. p. 713 sqq.

1671, f. Cyrilli epistola synodica tertia, ad Nestorium, a Dionysio Exiguo in Latinum serm. translata, cum eiusdem praefat. ad Petrum ep. —— *V.* in *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum T. III. p. 411 sqq.

1683, — 1707, f. Epistola synodica III. Cyrilli episc. Alex. ad Nestorium Constantinop. episcopum. —— *V.* in *Baluzii* Nova collectione Conciliorum T. I. p. 679 sqq. *Baluzius* in ima paginae ora adierit adnotatum hoc: „habetur [*haec epistola*] supra p. 412 sqq. ex antiqua versione, et p. 644 sqq. ex interpretatione Marii Mercatoris. Ista satis congruit cum illa antiqua; sed quia nonnulla habet dissimilia, et ut hanc collectionem demus integram, ab ea edenda noluimus abstinere. Titulum autem nos appnsuimos, cum nullus esset in editione Ch. Lupi.“

1724, f. — scholiis Ch. Lupi illustrata. —— *V.* inter *Ch. Lupi* Opera T. I. (Vt.) p. 369 — 393.

1585, f. Epistola Cyrilli ad Anastasium, etc. —— V. inter Surii Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus) T. I. p. 1036 sqq.

1606, f. Cyrilli epistola in sanctum symbolum (*ad Anastasium, Alexandrum, Martinianum etc.*) —— V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. p. 769 sqq.

1714, f. — latine. —— V. in Harduini collectione Conciliorum T. III. p. 102 sq.

1567, f. Liber Cyrilli ad Euoptium. —— V. inter Concilia omnia. (Col. Agripp.) T. I. p. 668 sqq.

1585, f. —— V. inter Surii Concilia omnia. (Vt., Domin. Nicolinus.) T. I. p. 1168 sqq.

1606, f. Cyrilli liber ad Euoptium episcopum. —— V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. p. 859 sqq.

1683, — 1707, f. Cyrilli epistola ad Acacium Melitensem Episcopium. —— V. in Baluzii collectione Conciliorum T. I. p. 911 sq.

1683, — 1707, f. Cyrilli epistola ad Theognostum et Charmosynum Presbyteros et Leontium Diaconum Constantinopoli degentes, Apocrisarios sui. —— V. ib. T. I. p. 792 sq.

1618, f. Cyrilli episcopi epistola ad Iuueoalem episcopum et caeteros concilii legatos Constantioopolim missos. —— V. in Sev. Binii collectiooe Conciliorum T. I. P. III. Ephes. p. 413.

1671, f. — latioe ex eadem versiooe. —— V. in Labbei et Cossartii collectione Conciliorum T. III. p. 1067 sqq.

1683, — 1707, f. — latine ex eadem versiooe. —— V. in Baluzii Nova collectione Conciliorum T. I. p. 583.

1683, — 1707, f. Cyrilli epistola Aristolao Tribuoo et Notario. —— V. in Baluzii Nova collectione Conciliorom T. I. p. 915 sq.

1683, — 1707, f. Cyrilli epistola Iohanni Aotiocheno contra Theodoretum. —— V. ib. T. I. p. 916 sq.

1683, — 1707, f. Cyrilli epistola eiusdem Mosaeo episc. Antaradi. —— V. ib. T. I. p. 917.

1683, — 1707, f. Cyrilli epistola Acacio Melitinensi. —— V. ib. T. I. p. 917 sq.

1714, f. — latine. —— V. in Harduini collectione Conciliorum T. III. p. 101.

1714, f. Cyrilli epistola ad Rabbulam episcopum Edessae. —— V. in Harduini collectione Conciliorum T. III. p. 102.

1589, f. Cyrilli Archiep. Alex. ad Domnum epistola, Latine. —— V. in Sev. Binii Bibl. PP. ed. IIa. T. III. col. 555 sqq.

1589, f. Cyrilli Archiep. Alex. epistola episcopis, qui sunt in Libya et Pentapoli, data; Latine. —— V. ib. T. III. col. 558 sqq.

17) Commonitorium ad Eulogium.

1606, f. Commooitorium opera Cyrilli ad Eulogium Presbyt. Constantinop. ageotem, missum. —— V. in Sev. Binii collectione Conciliorum T. I. p. 837 sqq.

1683, — 1707, f. —— V. in Baluzii Nova collectione Conciliorum T. I. p. 597 sqq.

18) Apologi morales.

1630, 8. S. Cyrilli apologi morales, ex antiquo MS. cod. nunc primum in lucem editi, Latinè, studio Balthasaris Corderii, S. J. Viennae Austriae, Greg. Gelbhaar.

B. gallicarum.

1) Homiliae.

1604, 8. Homélies du Cyrille, trad. par Morelle. Paris.

2) de animae decessu.

1583, — 1590, — 1602, 8. S. Cyrille Alexandrio, de l'issuë et sortie de l'ame hors le corps humain, trad. par Fr. Feu-Ardent. —— Com Ephremo, v. ib. II. C.

C. armenicarum.

1717, 4. Cyrilli Liber de incarnatiooe, armenice. Constantinopoli.

III. *Illustrantia Cyrillum scripta.*

A. B. *Caillau*: De Cyrillo Alexandrino. —— V. eiusdem Introductionem ad San-

ctorum Patrum lectionem, T. I. (Mdl., 1830, 8 mal.) p. 275 sqq.

Gu. *Cave:* De Cyrillo Alexandrino. —— *V.* eiusdem librum inscriptum: Scriptores Eccles. Hist. Lit. (Ox., 1740, f.) Vol. I. p. 391—393.

Nathan. *Lardner:* On Cyrillus Alex. —— *V.* eiusdem Credibility of the Gospel History, P. II. Vol. XI. (Ld., 1754, 8) Chap. CXXX. p. 75—78.

Casimir. *Oudinus:* De Cyrilli Alexand. episc. vita et scriptis eorumque editionibus. —— *V.* eiusdem Commentarium de scriptoribus ecclesiae antiquis T. I. (Lps., Weidmann. 1732, f.) col. 1007 sqq.

Du Pin: Sur S. Cyrille. —— *V.* eiusdem Bibliotheque nouvelle des auteurs ecclés. T. IV.

Th. *Pope-Blount:* De Cyrillo. —— *V.* in eiusdem Censura celebrium authorum etc. (Ld., 1694. f.) p. 287 sqq.

Ch. W. Fr. *Walch:* Ueber Cyrillus u. dessen religiöse Ansichten. —— *V.* eiusdem Entwurf einer vollständigen Historie der Kezereien (Lpz., Weidmann. 1770, 8) T. V. Hic Cyrilli controversiae cum orientalibus episcopis exponuntur.

CYRILLUS Hierosolymitanus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 543 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 437 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1631, f. *Του εν άγιοις πατρος ήμων ΚΥΡΙΛΛΟΥ Ἱεροσολυμων Ἀρχιεπισκοπου σωζομενα.* Sancti Patris nostri Cyrilli, Hierosolymorum Archiepiscopi, opera quae reperiuntur, ex variis bibliothecis, praecipue Vaticana, Graecè nunc primum edita, cum latina interpretatione Ioan. Grodecii. Plerisque in locis aucta et emendata, studio & opera Ioan. Prevotii Burdegalensis. Lutetiae Parisiorum, Apud Hier. Drouart. *etc.* —— 3 *ff.* praefixa, 250 pp., et 7 *ff.*

1640, f. *Του ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων Κυριλλου Ἱεροσολυμων Ἀρχιεπισκοπου σωζομενα.* Sancti Patris nostri Cyrilli Hierosolymorvm Archiep. Opera, qvae reperivntvr. Ex variis Bibliothecis, praecipue vaticana, Graecè nunc primum in lucem edita, cum Latina Interpretatione Ioannis Grodecii. Plerisque in locis aucta et emendata, studio et opera Ioan. Prevotii Burdegalensis. Lutetiae Parisiorum, Sumptibus Dionysii Bechet. M. DC. XL. —— 12 *ff.* praefixa, 429 pp., et 1 vac. *f.*, 104 pp., et 10 *ff.* Indices. Bibl. sen. Lips.

1703, f. *Του ἐν ἁγιοις Πατρος ἡμων ΚΥΡΙΛΛΟΥ ἱεροσολυμων Ἀρχιεπισκοπου τα σωζομενα.* S. Patris nostri CYRILLI Hierosolymorum Archiepisropi opera, quae supersunt, omnia; Quorum quaedam nunc primum ex Codd. MSS. edidit, reliqua cum Codd. MSS. contulit, plurimis in locis emendavit, Notisque illustravit Tho. Milles S. T. B. ex Aede. Ox., e theatro Sheldoniano, Impensis Richardi Sare Bibliopol. Lond. MDCCIII. —— 8 *ff.* praefixa, 377 pp., 13 *ff.* Bibl. sen. et acad. Lips.

1720, f. *Του εν ἁγιος Πατρος ημων ΚΥΡΙΛΛΟΥ Ἱεροσολυμων Αρχιεπισκοπου τα ευρισκομενα παντα.* S. CYRILLI Archiepiscopi Hierosolymitani Opera quae exstant omnia, Et eius nomine circumferuntur. Ad Mstos Codices nec-non ad superiores Editiones castigata, Dissertationibus & Notis illustrata, cum nova interpretatione & copiosis indicibus. Cura & studio Domini ANTONII-AUGUSTINI TOUTTÉE *etc.* Paris., Typis Iac. Vinrent *etc.* —— 8 *ff.* praefixa, cclxvilj, 472 pp., et 1 *f.* privilegia complectens. Editor *Touttée* ipse editionem, morte praereptus, non curavit, sed *Prudentius Maran.* Ceterum *historia ecclesiast.* et *mystagogicae catecheses* desiderantur. Bibl. sen. et acad. Lips. Rep. 1763.

1763, f. *Του ἐν ἁγιοις Πατρος ἡμων Κυριλλου Ἱεροσολ. Αρχιεπ. τα εὑρισκομενα παντα.* S. Cyrilli Archiepiscopi Hierosol. Opera quae extant omnia. Ad Mss. rodd. nec non ad superiores editiones castigata *etc.* Vt., ex typogr. Iansoniana. —— Respondet antecedenti editioni in paginarum numero, exhibetque eandem praefationem. 8 *Th.*

Bb) *Singula opera.*

1) Catecheses.

1560, 4 (*nec* 8). Cyrilli Mystagogicae catecheses ad eos, qui sunt recens illuminati. Quae nunc primum graece et latine simul eduntur, ut qui dubitet latinis, ad graecas possit recurrere, qui graecas non satis intelligat, latinas legat. Ioanne Grodecio interprete. Viennae Austriae anno MDLX. —— *Fabricius* de hac editione perperam dubitavit neque *Harlesio* nota fuit, qua de causa censor bibliothecae, qui editionem ipse vidit,

accuratam tituli notitiam in ephem. litt. Jenens. 1806. no. 233. p. 613 exhibet. Praeterea recte in Catalogo bibl. Upsal. T. I. p. 227 indicatur. Nonnulli quoque hanc editionem cum seq. confudisse videntur.

1564, 8 min. Του αγιου Κυριλλου ιεροσολυμων αρχιεπισκοπου, κατηχησεις. Sancti Cyrilli Hierosolymorum Archiepiscopi Catecheses. Ex bibliotheca Henrici Memmij libellorum supplicum in Regia Magistri. etc. Parisiis M. D. LXIIII. Apud Guil. Morelium in Graecis typographum Regium. —— In indicanda hac editione valde differunt. In catalogo bibl. Askew. p. 58 et in catal. bibl. Bunav. T. III. Vol. I. et Weigelii Adparatu no. 6512, eodem modo quo hic, indicatur. Fabricius editionem ib. eod. a. editam commemorat, qua Catecheses ad Competentes IV. VI. IX. X. XI. XVIII. et Mystagogicae quinque continentur. Discedit autem Touttaeus in praefat. §. VI sqq. a Fabricii descriptione; secundum illum editio in-12 prodiit, et continet catecheses IV. VI. VIII. IX. X. XV. XVIII. una cum mystagogicis. Deinde „adiuncta tamen est, inquit, in exemplari bibliothecae regiae latina interpretatio, quae ad calcem reiecta et multis foliis mutila, eidem anno, eidemque typographiae tribuitur; neque ex Grodecio, qui suum eodem anno edidit, describi potuit; sed graecum in omnibus contextum diligenter et ornate reddit.“ In Catalogue de la bibl. du Roi. Theologie T. I. p. 340. no. 193 editio quaedam citatur sic: „S. Cyrilli, Hierosolymorum Archiep. catecheses, id est, Institutiones ad res sacras, Graecè editae, ex bibliotheca Henrici Memmii, cum versione Latina, cura Gu. Morelii. Paris., Gu. Morelius. 1564, 4.“, hancque notitiam sequitur Hamberger in Zuverlässige Nachrichten. In catalogo bibl. Upsal. T. I. p. 227 editio sic: „Catecheses Illuminatorum XVIII. et Mystagogicae V. Gr. Paris. 1564, 8.“ citatur. Ex., quod ego vidi, conveniens Touttaei descriptioni reperi, complectensque 2 ff. praefixa et 226 pp., sed contextum graecum modo continebat.

1608, 4. Του ἐν ἁγιοις Πατρος ἡμων Κυριλλου Ἱεροσολυμων Ἀρχιεπισκοπου Κατηχησεις. Sancti Patris Nostri Cyrilli Hierosolymorvm Archiep. Catecheses, ex variis bibliothecis praecipue Vaticana Graece omnes nunc primùm in lucem editae, cum Latina interpretatione Ioannis Grodecii, plerisque in locis aucta et emendata Studio et opera Ioan. Prevotii. Parisiis, ap. Clavdivm Morellvm, via Iacobaea, ad insigne Fontis. M. DCVIII. —— 12 ff. praefixa, 555 pp., et 12 ff. indices. Bibl. sen. Lips.

2) S e r m o.

1568, f. Cyrilli Sermo de Occursu Iesu Christi et de Simeone. Gr. et Lat. per Laureot. Sifanum. —— Cum Gregorii Nysseni, Amphilochii aliorumque homiliis.

1624, f. Cyrilli Hier. Sermo de occursu Domini, deque Symeone; Graece. —— V. in Front. Ducaei Auctario Bibl. PP. T. II. p. 849 sqq. Codice sed non bonae notae usus est.

1644, f. —— V. in Bibl. PP. (Paris.) T. XIII.

1648, f. S. Cyrilli, Hierosolymorum Archiepiscopi, Sermo de occursu Domini deque Symeone, Graece, cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. —— V. in eiusdem Novo Auctario graecolat. PP. Bibl. T. I. col. 621—634. Codicibus instis pluribus adhibitis, novam textus recensionem constituit, quam deinde Milles secutus est.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Catecheses.

1564, 8. S. Cyrilli, Archiep. Hierosolymorum catecheses illuminatorum Hierosolymis XVIII, et V mystagogicae, Latine; ex interpretatione Ioannis Grodecii, nunc primùm in lucem editae. Paris., Gu. des Bois.

1564, f. — ex interpretatione I. Grodecii. Cl., ap. Mat. Cholin. —— Bibl. acad. Erlang. V. 1574.

1564, 8. S. Cyrilli Catecheses, Latine, Io. Grodecio interprete. Antverpiae per Chph. Plantinum.

1574, f. S. Cyrilli, Archiepiscopi Hierosolymorum, catecheses illuminatorum Hierosolymis XVIII, et quinque mystagogicae; nunc primum in lucem editae; Latinè, ex interpretatione I. Grodecii. Col., Maternus Cholions. —— Huius editionis notitiam ex Catalogue de la Bibl. du Roi. Theologie. T. I. p. 340 no. 196. desumpsi.

1589, f. —— V. in Bibl. PP. (Paris.) T. II.

1618, f. —— V. In Bibl. PP. (Cl.) T. IV.

1677, f. —— V. in Bibl. PP. (Lgd.) T. IV. p. 477 sqq.

2) Sermo.

1610, f. Cyrilli Hier. Sermo de occursu Domini, latine. —— V. in Hittorpii Auctario Bibl. Patrum T. II.

1618, f. —— *V.* in Bibl. PP. (Cl.) T. IV.

1648, f. —— *V.* in *Fr. Combefisii* Auctario novo Bibl. PP. (Paris.) T. I.

1662, f. — ex versione lat. Fr. Combefisii. —— *V.* eiusdem Bibl. patrum concionatoriam (Paris.) T. VI.

1677, f. —— *V.* in Bibl. PP. (Lgd.) T. IV.

3) Epistola.

1677, f. Epistola ad Constantinum Imperatorem de Signo Crucis in coelo Hierosolymis apparente. —— *V.* in Bibl. PP. (Lgd.) T. IV. Occurrit graece et latine apud *Iac. Gretserum* T. II. de Cruce p. 512; deinde quoque separatim prodiisse graece cum versione latina Federici Morelli Parisiis, legitur in Fabricii Bibl. Gr. p. 442.

B. germanicarum.

1786, 8. Cyrillis Schriften übers. u. m. Anmerkungen versehen von J. Mich. Feder. Bamb. & Würzb. —— 1 *Th.* 4 *Gr.* Notae commemoratae sunt polemicae.

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1564, 16. XXIII catecheses ou instructions verbales de Saint Cyrille, Archeveque de Jerusalem; XVIII d'elles des illuminés en Jerusalem; et V mystagogiques enseignans les mysteres de la Foy chrestienne, traduites et données par Loys Cyaneus. Paris., Guill. des Bois. —— Nihil fere valet versio.

Bb) *Opera singula.*

1) Catecheses.

aa) *omnes.*

1715, 4. Les catecheses de Saint Cyrille de Jerusalem, traduites en François, avec des notes et des dissertations dogmatiques par *M.* J. Grancolas. Paris., chez Laurent Le Conte.

bb) *Delectus.*

1620, 8. Les catecheses V mystagogiques de Saint Cyrille, trad. par Ant. de Laval. Paris. —— Non laudanda versio.

D. armenicarum.

—, 4. S. Cyrilli, Patriarchae Hierosolymitani, homiliae in evangelia, prophetias et epistolas quae per Quadragesimale tempus leguntur in Ecclesiis Armenorum, Armenicè. Constantinopoli. —— Sic haec notitia in Catalogue de la bibl. du Roi. Théologie. T. I. p. 340. no. 197 extat.

III. *Illustrantia Cyrillum scripta.*

A. B. *Caillau*: De Cyrilli Hierosol. vita, scriptis, eorumque indole et editionibus. —— *V.* eiusdem Introductionem ad Sanctum Patrum lectionem. (Mediol., Stella. 1830, 8) p. 181 sqq.

Gu. *Cave*: De Cyrillo Hieros. —— *V.* eiusdem Scriptorum Eccles. Hist. Lit. (Ox., 1740, f.) Vol. I. p. 211—213.

Sal. *Deylingii* S. Cyrillus Hierosolymitanus a corruptelis pontificiis, quas recentissimus eius elucidator Ant. Aug. Touttaeus aliique ei affinxerunt, vindicatus, Auctore et Respondente F. G. Cyriaco. Lps., 1726, 4. —— Rep. v. inter eiusdem Obss. sacr. T. V. p. 116—178.

Nath. *Lardner*: The History of Cyril of Jerusalem. —— *V.* eiusdem Credibility of the Gospel History. (Ld., 1750, 8) P. II. Vol. VIII. chap. 79. p. 266 sqq.

Casimirii *Oudini* Diss. de vita et scriptis S. Cyrilli Hierosol. episcopi. —— *V.* eiusdem Commentarius de Scriptoribus et Scriptis ecclesiast. T. I. (Lps., 1722, f.) p. 455 sqq.